

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

131 e. 22

= T. Text. Gr.

$\frac{C.35}{1}$

J.24

1

= T Text. Gr. J $\frac{93}{1}$

7

BIBLIOTHECA PATRUM

ECCLESIAE CATHOLICAE

QUI

ANTE ORIENTIS ET OCCIDENTIS SCHISMA

FLORUERUNT.

DELECTU PRESBYTERORUM QUORUNDAM OXONIENSIIUM.

SI JAM SATIS JACTATUS VIDERIS, FINEMQUE HUIUSMODI LABORIBUS VIS
IMPONERE, SEQUERE VIAM CATHOLICAE DISCIPLINAE, QUAE AB
IPSO CHRISTO PER APOSTOLOS AD NOS USQUE MANAVIT,
ET AB HINC AD POSTEROS MANATURA EST.

S. Aug. de Util. Credendi, c. 8.

OXONII:

EXCUDEBAT T. COMBE, ACADEMIAE TYPOGRAPHUS.

VE NEUNT IBIDEM APUD J. H. PARKER;

LONDINI APUD F. ET J. RIVINGTON.

M.DCCC.XLIX.

SANCTI PATRIS NOSTRI

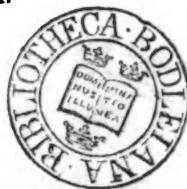
JOANNIS CHRYSOSTOMI

ARCHIEPISCOPI CONSTANTINOPOLITANI

INTERPRETATIO

OMNIUM EPISTOLARUM PAULINARUM

PER HOMILIAS FACTA.

TOMUS I.

CONTINENS HOMILIAS IN EPISTOLAM AD

ROMANOS.

OXONII:

EXCUDEBAT T. COMBE, ACADEMIAE TYPOGRAPHUS.

VENEUNT IBIDEM APUD J. H. PARKER;

LONDINI APUD F. ET J. RIVINGTON.

M.DCCC.XLIX.

SANCTI PATRIS NOSTRI

JOANNIS CHRYSOSTOMI

ARCHIEPISCOPI CONSTANTINOPOLITANI

IN DIVI PAULI

EPISTOLAM AD ROMANOS

HOMILIAE XXXIII.

EDITIO NOVA

AD FIDEM CODICUM MSS. ET VERSIONUM ANTIQUARUM
DILIGENTER CASTIGATA.

OXONII:

EXCUDERAT T. COMBE, ACADEMIAE TYPOGRAPHUS.

VENEUNT IBIDEM APUD J. H. PARKER;

LONDINI APUD F. ET J. RIVINGTON.

M.DCCC.XLIX.

MAXIME REVERENDO IN CHRISTO PATRI
GULIELMO
ARCHIEPISCOPO CANTUARIENSI,
ANGLIAE TOTIUS PRIMATI ET METROPOLITANO,
OLIM IN HAC NOSTRA ACADEMIA SACRAE THEOLOGIAE PROFESSORI REGIO,
DICATUR
HAEC BIBLIOTHECA
PRISCORUM PATRUM, EPISCOPORUM,
DOCTORUM, CONFESSORUM, MARTYRUM,
SANCTAE AC CATHOLICAE CHRISTI ECCLESIAE,
QUO PIETATI SATISFIAT
ERGA NOMEN VENERABILE
ET
PATERNI ANIMI BENEVOLENTIAM.

MONITUM.

“SERMONES CHRYSOSTOMI in Epistolas Pauli,” ut Savilii verba nostrum in usum accommodemus, “ante annos fere nonaginta ediderunt Veronenses [anno MDXXIX], atque iterum nuper admodum Heidelbergenses. Illi, quod potuerunt, praestiterunt, praeter interpunctionum vitia: quod non potuerunt ex unico, eoque *ἡμιβρώτῳ* Codice, quod viros bonos decuit, ingenue confessi sunt. Heidelbergenses, cum scriptos Codices tam Augustanae, quam Palatinae Bibliothecae magnificis titulis prae se ferrent, et quidem haberent ad manum, castigatis ex MSS. levi manu Homiliis tredecim prioribus ad Romanos, quo fucum lectori facerent, usque ad illa verba, *ἵνα οἱ ζῶντες μηκέτι ἑαυτοῖς ζῶσι*, quae reperiuntur Hom. XIV [XV] p. 113. l. 7. Editionis nostrae, in cetero opere usque ad finem Epistolarum, nullo, ut videtur, adito libro, nullo inspecto, Veronensium errores novis de suo erroribus auctos et accumulatos, pro nova scilicet et emendata Editione nobis obtruserunt.” Hujus igitur Editionis, tanquam plane fallacis et fraudulentae, nos nullam rationem habuimus; Veronensem autem, unde ceterae omnes fluxerint, cum constet ex

unico libro Veneto totam pendere, operae pretium erit, plenam et accuratam hujus Codicis descriptionem, a THEODORO HEYSIO nostro rogatu concinnatam, hic subjungere.

“Codex Bessarioneus 103 [Heysii b.] bombacinus, foliis majoribus quadringentis quatuordecim; quo corpore uno universa Jo. Chrysostomi in Paulum Expositio continetur. Scriptura saeculi circiter XI. *μονόστοιχος*, literulis exiguis accurate distincta, in compendiis plurima, quibus fere utebantur docti homines, cum sibi, non emptori, exempla elaborabant, praeter fidem operis elegantiae parum curiosi. Et sanequam purus est textus: festinatione perraro, insecitia nunquam erratum; ubi corrupta lectio, archegraphi mendo est, non vitio descriptoris; nulla praeterea secunda manus: si quid correctum, est a librario; *δισσογραφίαι* sicubi notantur (quae tamen sunt valde paucae), ex ipso archegrapho translatae apparet.—Est autem hic idem ille Codex, quem elegerat Gibertus Episcopus Veronensis, unde primus Chrysostomi super Paulum Commentarios in publicum ederet (a. 1529, ex officina fratrum de Sabio). Quod quo serius animadverti, eo certius mihi exploratum, quippe post laborem non brevem in colligendis a Saviliana scriptura diversitatibus frustra vel minimo cum fructu consumptum. Nimirum et Savilii hinc paene omnis pendet recensio, qui, quae erat religiosissimi Critici summa cautio, ea sibi lege videtur alia antigrapha adhibenda censuisse, ut unius prototypi auctoritati plures etiam quam deteriores lectiones posthaberet. Quin quod Sermonum clausulam, sive *τὴν δοξολογίαν*, ita mutilam dedit, ut desinere soleat in verbis *χαρίτι καὶ φιλανθρωπίᾳ*, hunc unum librum habet auctorem, cum ceteri quotquot sunt omnes pleniorum ubique formulam exhibeant, quos jure secutus est Montefalconius.—Jam ubi satis mihi persuasi, Editores Veronenses in Codice typis exprimendo fideliter omnino neque indiligenter egisse, deserendus mihi ille, qui quantum poterat, profuit, et vero perveniendum a corpore ad membra. Id enim nunc

agitur, ut ex aliis exemplis, praesertim si qua sunt vetustiora, quae singulas tantum partes Chrysostomei operis, alias atque alias continent, corruptelarum remedia, lacunis supplementa conquiramus; denique, si quidem fieri potuerit, ut qui hoc totum corpus confecit, moralium indicem praefixit, clausulas sermonum amputavit, idem in ipsa subinde oratione, suo arbitrato, mutare aliqua vel compendiarie quadam ratione contrahere sibi permiserit, id maxime contendendum, ut ultra unius notarii curas sive qualemcunque recensionem, ad Scriptoris pristinam manum, quantum per Codices licet, propius accedere studeamus."

Haec de integro corpore Commentariorum, in quibus Chrysostomus Epistolas Paulinas omnibus luminibus ingenii, doctrinae, facundiae illustraverit, dicta sint. Nunc ad has ipsas in Epistolam ad Romanos Homilias, quas post Commentaria in Epistolam ad Corinthios utramque edendas suscepimus, transeamus.

Savilius in exemplari horum Sermonum Veronensi castigando, Regium quendam Codicem adhibuit, qui cum nostro A. quantum ex variantibus lectionibus ab isto Editore vel in contextum receptis, vel in margine reconditis, colligere licet, magna ex parte consentire videtur. Partim hujus libri ope, partim ingenii, quo pollebat, acumine, plurima archetypi ejus menda sustulit, lacunas, si quae erant, sarsit, interpunctionem correxit, denique Editoris partes, pro subsidiis quae ei erant ad manum, summa fide ac diligentia egit. Porro castigationes quasdam lectionesque Codicis Augustani post absolutam Editionem ab Hoeschelio missas in fine Tomi octavi ordinavit.

Omissa Morelli recensione, cujus criticus usus est nullus, restat Editio, quae per tot annos ceteras omnes

splendore suo obscuravit, Benedictina, ab ipso Montefalconio, insigni istius fraternitatis ornamento, elaborata. De quo Patris nostri Editore quid sentiamus, cum decem abhinc annis nec tecte nec timide dixerimus, memoriam viri laudatissimi novis vituperationibus onerare, ingratum sane et odiosum foret. Penes Lectorem iudicium sit. Codices vero, quibuscum hasce Homilias contulisse se profitetur Montefalconius, sunt Reg. 1954, (hodie 732, nobis B.) et Colbert. 993 (nunc Reg. 734, nobis E.)

Tandem ad nostram Editionem accedendum est, cujus in usum diligenter collati sunt libri quos nunc recensere-
bimus.

- A. Codex Regius 731. Membranaceus, saeculi XII. Hunc librum haud mediocri cum fructu in subsidium vocavit Editor Benedictinae alterius, quae prodiit Parisiis, anno MDCCCXXXIV—MDCCCXL.
- B. Regius 732. Membranaceus, saeculi XI. a Montefalconio adhibitus.
- C. Vaticanus 550. Membranaceus, saeculi X. Exhibet hic liber duas recensiones plane diversas. Scilicet in priore operis parte, usque ad finem Homiliae octavae, cum nostris A.F.H.I. plerumque conspirat; in ceteris autem sermonibus arctam cum Cod. G. affinitatem prae se fert. Hujus libri collatio integra ab Heysio nostro confecta penes nos est; quam tamen non nisi ad lacunas alterius Codicis supplendas adhibuimus.
- D. Regius 1016 A. Membranaceus, saeculi XI.
- E. Regius 734. Membranaceus, saeculi XI. a Montefalconio in subsidium vocatus.
- F. Venetus, Bessarioneus 98. Forma quadrata, membranis 262, paginis bipartitis versuum tricenorum singulorum, scriptus saec. XI.
- G. Venetus, Append. 564. Olim Jacobi Contareni, saeculi item XI. membranaceus, forma quadrata, foliis 287, (quorum tamen viginti duo chartacea saeculo XV.

suppleta fuerunt) paginis bipartitis versuum vicenorum quinorum. Incipiunt antiqui libri reliquiae pag. Sav. 6, 15: exeunt pag. 148, 32. Intus sunt lacunae, quas in Var. Lect. notavimus. "Textum praebet, ineptas interpolatorum manus non leviter quidem, neque tamen ita passum, quin vetustissimi ejus, quod illi corrupturi sategabant, exempli lectiones multae superstites ex ipsa labe eniteant, vulgatis nonnunquam anteferendae." *Heyse*.

- H. Monacensis (olim Augustanus) 457. Membranaceus, saeculi XI. in fol. minore, constans foliis 329, initio mutilus. Nostrum in usum contulit J. G. KRABINGER. Hic est, ni fallimur, Augustanus ille, quem Savilii in gratiam contulit Hoeschelius.
- I. Vindobonensis, Lambec. CXLI. Chartaceus, antiquus et bonae notae, in quarto. Continet 1mo. a fol. 1. usque ad fol. 111. Chrysostomi Homilias in Epistolam ad Hebraeos initio mutilas; 2do. a fol. 111. usque ad fol. 239. Ejusdem Homilias in Epistolam ad Romanos, in fine laceras.

Codices horum Sermonum Mosquenses, a nobis in textu Apostolico recensendo appellatos, descripsit C. F. Matthaei in Edit. Nov. Test. Tom. VI. p. 262 sqq. Hi sunt,

3. Membranaceus Bibliothecae SS. Synodi num. XCVII. in folio. Scriptus est anno post Christum natum DCCCCXVII. Continet in foliis 352. XXXIII Homilias S. Chrysostomi in Epistolam D. Pauli ad Romanos. Contextus sacer scriptus est literis quadratis. Singula folia distincta sunt binis columnis.
8. Membranaceus Bibliothecae SS. Synodi num. C. in folio. Saeculi X. aut XI. Continet in foliis 425. XXXIII Orationes (λόγους) Chrysostomi in Epistolam ad Romanos. Singulae paginae divisae sunt in binas columnas.

Catenam in D. Pauli Epistolam ad Romanos e Cod. Bodleiano edidit J. A. Cramer ὁ μακαρίτης, quae tamen

vix decem Chrysostomi loca, eaque levissimi momenti, includit. Majore cum fructu evolvimus ejusdem operis Supplementum e Cod. Monacensi 23. descriptum, quod incipit a Cap. VII. v. 7. quodque magnam partem ex Chrysostomi commentariis decerptum est.

Homilias S. Chrysostomi in Epistolam ad Romanos Latinas fecerunt, integras Wolfgangus Musculus, septendecim priores Germanus Brixius, Altissiodorensis. Hic autem ad manum habuit, praeter Editionem Veronensem, librum scriptum ab Erasmo acceptum, quem nunc Germanicum, nunc Budaei Codicem appellat. Hic liber ad eandem cum nostro G. recensionem pertinere videtur.

Valeas, Lector, et incepto nostro faveas.

F. F.

ΙΩΑΝΝΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ.

ΛΟΓΟΣ Α.

ΣΥΝΕΧΩΣ ἀκούων ἀναγινωσκομένων τῶν ἐπιστολῶν τοῦ μακαρίου Παύλου, καὶ καθ' ἐκάστην ἑβδομάδα δις, πολλάκις ἔδ' ἐκαὶ τρίς καὶ τετράκις, ἡνίκα ἂν μαρτύρων ἀγίων μνήμας ἐπιτελῶμεν, χαίρω μὲν τῆς σάλπιγγος ἀπολαύων τῆς πνευματικῆς, καὶ διανίσταμαι, καὶ θερμαίνομαι τῷ πόθῳ, τὴν ἐμοὶ φίλην ἐπιγινώσκων φωνήν, καὶ μονονουχὶ παρόντα αὐτὸν δοκῶ φαντάζεσθαι, καὶ διαλεγόμενον ὁρᾶν ἄλγῳ δὲ καὶ ὀδυνῶμαι, B ὅτι τὸν ἄνδρα τοῦτον οὐχ ἅπαντες ἴσασιν, ὥσπερ εἰδέναι χρὴ, ἀλλ' οὕτω τινὲς αὐτὸν ἀγνοοῦσιν, ὡς μηδὲ ὅτων ἐπιστολῶν τὸν ἀριθμὸν εἰδέναι σαφῶς. Τοῦτο δὲ γίνεται οὐ παρὰ ἀμαθίαν, ἀλλὰ παρὰ τὸ μὴ βούλεσθαι συνεχῶς ὁμιλεῖν τῷ μακαρίῳ τούτῳ. Οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς ὅσαπερ ἴσμεν, εἶπερ τινὰ ἴσμεν, δι' εὐφυΐαν καὶ ὀξύτητα διανοίας ἐπιστάμεθα, ἀλλὰ διὰ τὸ συνεχῶς ἔχεισθαι τοῦ ἀνδρὸς, καὶ σφόδρα διακεῖσθαι περὶ αὐτόν. Τὰ γὰρ τῶν φιλουμένων πρὸ τῶν ἄλλων ἀπάντων οἱ φιλοῦντες ἴσασιν, ἅτε δὴ μεριμνῶντες αὐτούς. "Ὅπερ καὶ ὁ μακάριος δούτος C ἐνδεικνύμενος, ἔλεγε Φιλιππησίοις· ¹ "Καθὼς ἐμοὶ δίκαιόν ἐστι τοῦτο φρονεῖν περὶ ὑμῶν, διὰ τὸ ἔχειν με ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμᾶς,

¹ Philipp. i. 7.

CODICES B.D.E.F.I.   ^a Sic B.E.F.I. δὲ aberat ante Montef.   ^b τῶν]

+ αὐτοῦ D.   ^c περὶ] πρὸς F.I.   ^{γρ. περὶ} πρὸς (sic) D.   ^d οὗτος] Παῦλος F.
^e ἐμοὶ om. D.E.F.   ^f ἐμὲ πρὸ ἐμοὶ est in Sav. marg.

TOM. I.

B

ἐν ἑτέροις τοῖς δεσμοῖς μου, καὶ ἐν τῇ ἀπολογία καὶ βεβαιώσει τοῦ εὐαγγελίου.” (Ὡστε καὶ ὑμεῖς ἂν ἐθέλητε μετὰ προθυμίας προσέχειν τῇ ἀναγνώσει, οὐδενὸς ἐτέρου ἡδεύσεσθε. Ἀψευδὴς γὰρ ὁ τοῦ Χριστοῦ λόγος ἰὸ εἰπὼν· ²“Ζητεῖτε, καὶ εὕρηστέ· κρούετε, καὶ ἀνοίγησεται κύμιν.” Ἄλλ’ ἐπειδὴ τὸ πλεόν ἡμῖν
 426 τῶν ἐνταῦθα συλλεγομένων καὶ παιδοτροφίαν καὶ γυναικὸς ἐπιμέλειαν καὶ οἰκίας πρόνοιαν ἀνεδέξαντο, καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἂν ἀνάσχοιντο ὅλους ἑαυτοὺς δοῦναι τῷ πόνῳ τούτῳ· πρὸς γοῦν τὸ λαβεῖν τὰ ἑτέρων συλλεγόντα διανάστητε, καὶ τοσαύτην ἀπονείματε σπουδὴν τῇ τῶν λεγομένων ἀκροάσει, ὅσην τῇ τῶν χρημάτων συλλογῇ. Εἰ γὰρ καὶ αἰσχροὺς τοσαύτην ἀπαιτῆσαι παρ’ ὑμῶν μόνην, ^mπλὴν ἀλλ’ ἀγαπητὸν, ἂν τοσαύτην γοῦν ⁿδιδῶτε. Καὶ γὰρ ἐντεῦθεν τὰ μυρία ἐφύη κακὰ, ἀπὸ τῆς τῶν γραφῶν ἀγνοίας· ἐντεῦθεν ἡ πολλὴ τῶν αἱρέσεων ἐβλάστησε λύμη, ἐντεῦθεν οἱ ἡμελημένοι βίοι, ἐντεῦθεν οἱ ἀκερ- (2)
 δεῖς πόνοι. Ὡς περ γὰρ οἱ τοῦ φωτὸς ἀπεστερημένοι τούτου οὐκ ἂν ὀρθὰ ὁραδίαιεν· οὕτως οἱ πρὸς τὴν ἀκτῖνα τῶν θείων μὴ βλέποντες γραφῶν, πολλὰ ἀναγκάζονται καὶ συνεχῶς ἀμαρτάνειν, ῥᾶτε ἐν σκότῳ χαλεπωτάτῳ βαδίζοντες. Ὅπερ ἵνα μὴ γένηται, ^qδιανοίξωμεν τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὴν λαμπρότητα τῶν ἀποστολικῶν ῥημάτων. Καὶ γὰρ ὑπὲρ τὸν ἥλιον ἔλαμψεν ἡ τούτου γλῶττα, καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων ἐπλεονέκτησε ἡ τῷ τῆς διδασκαλίας λόγῳ. Ἐπειδὴ γὰρ ^qπερισσότερον αὐτῶν ἐκοπίασε, πολλὴν καὶ τοῦ πνεύματος ἐπεσπάσατο τὴν χάριν. Καὶ τοῦτο
 C οὐκ ἀπὸ τῶν ἐπιστολῶν ἰσχυρίζομαι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν Πράξεων. Εἰ γὰρ που δημηγορίας ἦν καιρὸς, αὐτῷ πανταχοῦ παρεχώρου· διὸ καὶ Ἑρμῆς εἶναι ἐνομίζετο παρὰ τοῖς ἀπίστοις, διὰ τὸ τοῦ λόγου κατάρχειν.

Μέλλοντας δὲ εἰς τὴν ἐπιστολὴν κατιέναι ταύτην, ἀναγκαῖον καὶ τὸν χρόνον εἰπεῖν, καθ’ ὃν ἐγράφη. Οὐδὲ γὰρ, ὥς ^wοἱ πολλοὶ νομίζουσι, πρὸ πασῶν τῶν ἄλλων ἐστίν, ἀλλὰ τῶν μὲν ἀπὸ Ῥώμης γραφεισῶν προτέρα πασῶν, τῶν δὲ ἄλλων ὑστέρα, εἰ καὶ μὴ πασῶν· καὶ γὰρ αἱ πρὸς Κορινθίους ἀμφότεραι πρὸ

² Matth. vii. 7.

ἑτέροις om. F.I.   ^q ἂν ἐθέλητε] Sic omnes.   εἰ θέλετε Edd.   ^h Sic D.E.F.I. Edebatur δηθήσεσθε.   ⁱ Sic omnes. Articulus aberat.   ^k ὑμῖν om. F.   ^l παρ’ ἐτέρων] ἐτέρω B.   ^m πλὴν om. D.   ⁿ διδῶτε omnes. Editi δῶτε.   ^o βαδίαιεν B.D.E.F. βαδίσαι I. βαδίσειαν Edd. praeter Ben. ^p ἄτε] + δη Edd. in vitis libris.   ^q ἀνοίξωμεν B.D.E.   ^r τῷ τῆς δ. λόγῳ om. I.   ^s περισσοτέρως (sine αὐτῶν) I.   ^t τοῦ π. ε. τὴν χ.] Sic omnes. τὴν τοῦ π. ε. χ. Edd.   ^v ἰσχυρ. omnes. διῡχυρ. Edd.   ^w οἱ accessit ex omnibus.

ταύτης εἰσὶν ἁπεσταλμένοι. Καὶ τοῦτο δῆλον ἅφ' ὧν ἐν τῇ τέλει ταύτης ἔγραφεν, οὕτω λέγων· ³“Νυνὶ δὲ πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλὴμ διακονῶν τοῖς ἀγίοις. ⁴Εὐδόκησαν γὰρ Μακεδονία καὶ Ἀχαῖα κοινωνίαν τινὰ ποιήσασθαι εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν ἁγίων τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ.” ²Κορινθίοις γὰρ ἐπιστέλλων ἔλεγεν· ⁴“Ἐὰν ᾗ ἄξιον τοῦ καμὲ πορεύεσθαι, σὺν ἐμοὶ πορεύονται,” περὶ τῶν ἀποκομιζόντων ἐκείσε τὰ χρήματα ταῦτα λέγων. “Ὅθεν δῆλον, ὅτι ἡνίκα μὲν ἐπέστελλε Κορινθίοις, ἀμφίβολον ἦν τὸ τῆς τοιαύτης ἀποδημίας αὐτοῦ· ὅτε δὲ Ῥωμαίοις, ⁵κεκυρωμένον λοιπόν. Τούτου δὲ ὁμολογουμένου, κακείνο δῆλον, ὅτι αὕτη μετ' ἐκείνας ἢ ἐπιστολή. Καὶ ἡ πρὸς Ἐθεσσαλονικέας δὲ ἐμοὶ δοκεῖ προτέρα τῆς πρὸς ⁶Κορινθίους εἶναι. Καὶ γὰρ ἐκείνοις πρότερον ἐπιστείλας, καὶ τὸν τῆς ἐλεημοσύνης πρὸς αὐτοὺς ⁷κινήσας λόγον, ὅτε ἔλεγε· ⁵“Περὶ δὲ τῆς φιλαδελφίας οὐ χρεῖαν ἔχομεν γράφειν ὑμῖν· αὐτοὶ γὰρ ὑμεῖς θεοδιδάκτοί ἐστε εἰς τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους· καὶ ⁸γὰρ ποιεῖτε αὐτὸ εἰς πάντας τοὺς ἀδελφούς.” τότε Κορινθίοις ἐπέστελλε. Καὶ τοῦτο αὐτὸ δηλοῖ λέγων· ⁶“Οἶδα ⁹γὰρ τὴν προθυμίαν ὑμῶν, ¹⁰ἣν ὑπὲρ ὑμῶν κανχῶμαι Μακεδόσιν, ὅτι ¹¹Ἀχαῖα παρεσκεύασται ἀπὸ πέρυσι· καὶ ὁ ἐξ ὑμῶν ζήλος ἡρέθισε τοὺς πλείονας.” Ἐξ ὧν ἔδειξεν, ὅτι πρῶτοις ἐκείνοις περὶ τούτου διελέχθη. Τούτων μὲν οὖν ὑστέρα τῶν ἐπιστολῶν αὕτη, τῶν δὲ ἀπὸ Ῥώμης πρώτη. Οὐδέπω γὰρ ἦν τῆς Ῥωμαίων πόλεως ἐπιβὰς, ἡνίκα ταύτην ἔγραφε τὴν ἐπιστολήν· καὶ τοῦτο δηλοῖ λέγων· ⁷“Ἐπιποθῶ γὰρ ἰδεῖν ὑμᾶς, ἵνα τι ⁸μεταδῶ χάρισμα ὑμῖν πνευματικόν.” Ἀπὸ Ῥώμης δὲ Φιλιππησίοις ἐπέστελλε· διὸ φησιν, ⁹“Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι πάντες, μάλιστα οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος οἰκίας.” Καὶ Ἑβραίοις δὲ ἐκείθεν ὁμοίως· διὸ ¹⁰καὶ φησι, τοὺς ἀπὸ τῆς Ἰταλίας ἀσπά- ¹¹ζεσθαι πάντας αὐτούς. Καὶ τὴν πρὸς Τιμόθεον δὲ ἐπιστολήν

³ Rom. xv. 25, 26. ⁴ 1 Cor. xvi. 4. ⁵ 1 Thess. iv. 9, 10. ⁶ 2 Cor. ix. 2. ⁷ Rom. i. 11. ⁸ Philipp. iv. 22. Heb. xiii. 24.

¹ ἐπεστ. B. D. Veron. ² εὐδόκησε vel εὐδόκησεν D. I. ηὐδόκησε B. E. Sav. in marg. habet εὐδόκησε γὰρ Μακεδόσι καὶ Ἀχαῖα. ³ Κορινθίοις γὰρ] Sic B. E. F. I. et Ed. Veron. καὶ Κορινθίοις D. Κορινθίοις δὲ Sav. Mor. Ben. *Corinthiis autem* Interpp. ⁴ καμὲ D. F. I. καὶ ἐμὲ B. E. ut tacite edidit Montef. Aberat καί. ⁵ κεκ. ἦν λ. D. F. I. ἦν κεκ. λ. Sav. Mor. Ben. ἦν abest a B. E. et Veron. ⁶ ὁμολογημένου D. F. I. ⁷ Sic B. D. E. I. Θεσσαλονικεῖς vulgo. ⁸ Κορινθίους] + ἐπιστολῆς D. E. Ita Sav. Mor. Ben. ⁹ ὑμεῖς om. I. ¹⁰ γὰρ om. E. ¹¹ εἰς] Sic B. D. E. I. Edebatur πρὸς. ¹² γὰρ] + ἐγὼ Edd. repugnantibus libris. ¹³ ἦν] καὶ I. ¹⁴ μεταδῶ] δῶ F. I. ¹⁵ καὶ, quod aberat, est in nostris omnibus.

καὶ αὐτὴν ἀπὸ Ῥώμης ὁ δεδεμένος ἔπεμψεν· ἢ καὶ ἐσχάτῃ μοι δοκεῖ πασῶν εἶναι τῶν ἐπιστολῶν· καὶ ἄλλον ἀπὸ τοῦ τέλους. ⁹“Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι, φησὶ, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφέστηκεν.” Ὅτι δὲ τὸν βίον ἐκεῖ κατέλυσεν, παντὶ που δῆλόν ἐστιν. Ἡ δὲ πρὸς Φιλήμονα ἐσχάτῃ μὲν καὶ Ραυτῇ· πρὸς γὰρ ἐσχάτῳ γῆρα αὐτὴν ἔγραψε· διὸ καὶ ἔλεγεν· ¹⁰“Ὡς Παῦλος πρεσβύτης, νυνὶ δὲ καὶ δέσμιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ” τῆς C μέντοι πρὸς Κολοσσαεῖς προτέρα· καὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ τέλους δῆλον πάλιν. Κολοσσαεῦσι γὰρ γράφων φησὶν, ὅτι “Τυχικός πάντα γνωρίσει ὑμῖν, ὃν ἔπεμψα σὺν Ὀνησίμῳ τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ” Ὀνησίμος δὲ οὗτος ἦν, ὑπὲρ οὗ τὴν πρὸς Φιλήμονα ἐπιστολὴν συνέθηκε. Καὶ ὅτι οὐκ ἦν ἄλλος οὗτος ὁμώνυμος ἐκείνῳ, δῆλον ὅτι ἀπὸ τοῦ Ἀρχίππου· ὃν γὰρ ἔλαβε συνεργὸν ἐν τῇ πρὸς Φιλήμονα ἐπιστολῇ τῆς παρακλήσεως τῆς ὑπὲρ Ὀνησίμου, *τοῦτον *καὶ Κολοσσαεῦσιν ἐπιστέλλων διεγείρει, λέγων· ¹¹“Εἵπατε Ἀρχίππῳ, βλέπε D τὴν διακονίαν, ἣν παρέλαβες, ἵνα αὐτὴν πληροῖς.” Δοκεῖ δὲ μοι (3) καὶ ἡ πρὸς Γαλάτας προτέρα εἶναι τῆς πρὸς Ῥωμαίους. Εἰ δὲ ἐν ταῖς βίβλοις ἐτέραν ἔχουσι τάξιν, θαυμαστὸν οὐδὲν· ἐπεὶ καὶ οἱ προφῆται οἱ δώδεκα οὐκ ἐφεξῆς ἀλλήλοις ὄντες κατὰ τοὺς χρόνους, ἀλλὰ πολὺ διεστηκότες ἀλλήλων, ἐν τῇ τῶν Ῥωμ. βλίων τάξει ἐφεξῆς εἰσι κείμενοι. Ὁ γοῦν Ἀγγαῖος *καὶ Ζαχαρίας *καὶ ἄγγελος μετὰ τὸν Ἰεζεκιὴλ καὶ Δανιὴλ προεφήτευσαν, καὶ ὁ πολὺ μετὰ τὸν Ἰωάνν καὶ τὸν Σοφονίαν καὶ τοὺς ἄλλους δὲ *πάντας· ἀλλ’ ὅμως συνημμένοι πᾶσιν εἰσιν ἐκείνοις, ὧν *τοσοῦτον τῷ χρόνῳ διεστήκασιν.

Μηδεὶς δὲ πάρεργον τοῦτον ἡγείσθω τὸν πόνον, μηδὲ περὶ ἐριεργίας περιττῆς τὴν τοιαύτην ἔρευναν· συντελεῖ γὰρ ἡμῖν πρὸς τὰ ζητούμενα οὐ μικρὸν ὁ τῶν ἐπιστολῶν χρόνος. Ὅταν γὰρ ἴδω Ῥωμαίους καὶ Κολοσσαεῦσιν ὑπὲρ τῶν αὐτῶν μὲν ἐπιστέλλοντα, οὐχ ὁμοίως δὲ ὑπὲρ τῶν αὐτῶν, ἀλλ’ ἐκείνοις μὲν μετὰ πολλῆς τῆς συγκαταβάσεως, ὡς ὅταν λέγῃ· ¹²“Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις

⁹ 2 Tim. iv. 6.¹⁰ Philem. 9. Col. iv. 7.¹¹ Col. iv. 17.¹² Rom. xiv.

1, 2. Col. ii. 20—22.

ο δὲδ.] καὶ δὲδ. F.I. Statim ἔπεμψεν B.E. P αὐτῇ B.D.F. αὐτῇ E. αὐτῇ Edd. ⁹ λέγει F.I. ¹ ἀπὸ] καὶ ἀπὸ Edd. καὶ om. B.E.F.I. supra scriptum in D. * Incipit Codex H. * καὶ accessit ex omnibus. Statim Κολασσ. hic et alibi H. ¹ τοῖς βιβλίοις B.D.H.I. ¹ βιβλίων H.I. ¹ καὶ ὁ Ζαχ. I. ² καὶ ἄγγελος] Sic H. καὶ οἱ ἄλλοι B.D.E. καὶ ἄλλοι Edd. Haec desunt in I. Mox καὶ τὸν Δανιὴλ F. ¹ πολὺ] Sic B.F.H.I. Edebatur πολλοί. ² πάντας F.H.I. ³ τοσοῦτον τῷ χ.] τῷ χ. τοσοῦτῳ F.I.

^bδιαλογισμῶν· ὃς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα· ὁ δὲ ἀσθενῶν
 λάχανα ἐσθίει·” Κολοσσαεῦσι δὲ οὐχ οὕτω περὶ τῶν αὐτῶν,
 ἀλλὰ μετὰ πλείονος παρρησίας· “Εἰ γὰρ ἀπεθάνετε, φησὶ, σὺν
 Χριστῷ, ^cπῶς ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε, μὴ ἄψῃ, ⁴²⁸
 μηδὲ γένσῃ, μηδὲ θίγῃς; ἅτινά ἐστι πάντα εἰς φθορὰν τῇ ἀπο-
 χρήσει, οὐκ ἐν τιμῇ τινι πρὸς πλησμονὴν τῆς σαρκός·” οὐδὲν
 ἄλλο αἷτιον εὐρίσκω τῆς διαφορᾶς ταύτης, ἢ τὸν τῶν ^dπρα-
 γμάτων χρόνον. Ἐν ἀρχῇ μὲν γὰρ συγκαταβαίνειν ἔδει, μετὰ
 δὲ ταῦτα ^eοὐκέτι. Καὶ πολλαχοῦ δὲ ἀλλαχοῦ τοῦτο ἂν τις
 εὔροι ποιῶντα αὐτόν. Οὕτω καὶ ἱατρὸς καὶ διδάσκαλος ποιεῖν
 εἰώθασιν· οὔτε γὰρ τοῖς ἐξ ἀρχῆς ^{*}νοσοῦσιν ὁ ἱατρὸς, ^fκαὶ
 πρὸς τὸ τέλος λοιπὸν τῆς ὑγείας ἐλθοῦσιν, οὔτε τοῖς ἐξ ἀρχῆς
 μαθάνουσι παιδίοις ὁ διδάσκαλος, καὶ τοῖς τῶν ^gτελειωτέρων ^B
 δεομένοις διδασμάτων, ὁμοίως χρῆσονται. Τοῖς μὲν οὖν ἄλλοις
 ἐξ αἰτίας τινὸς καὶ ὑποθέσεως ^hκινούμενος ἐπέστελλε· καὶ δηλοῖ
 τοῦτο Κορινθίοις μὲν λέγων· ¹³“Περὶ δὲ ὧν ἐγράφατέ μοι·”
 καὶ Γαλάταις δὲ, εὐθέως ἐκ τοῦ προοιμίου ⁱκαὶ τῆς ἐπιστολῆς
 ἀπάσης ^kτοῦτο αὐτὸ ἐμφαίνων· τούτοις δὲ τίνος ἕνεκεν, καὶ
 διὰ τί; Καὶ γὰρ φαίνεται μαρτυρῶν αὐτοῖς, ¹⁴ὅτι ^lμεστοὶ εἰσιν
 ἀγαθωσύνης, πεπληρωμένοι πάσης ^mγνώσεως, δυνάμενοι καὶ
 ἄλλους νοθετεῖν. Τίνος οὖν ἕνεκεν ἐπέστελλε; “Διὰ τὴν
 χάριν τοῦ θεοῦ, φησὶ, τὴν δοθεῖσάν μοι εἰς τὸ εἶναί με λειτουργ-
 γὸν Ἰησοῦ Χριστοῦ.” Διὸ καὶ ἐν ἀρχῇ ἔλεγεν· ¹⁵“Ὁφει- ^C
 λέτης εἰμὶ, τὸ κατ’ ἐμὲ πρόθυμον, καὶ ὑμῖν τοῖς ἐν Ῥώμῃ
 εὐαγγελίσασθαι.” Καὶ γὰρ τὰ εἰρημένα, οἷον ὅτι δύνανται
 καὶ ἄλλοις νοθετεῖν, καὶ ὅσα τοιαῦτα, ἐγκωμίου μᾶλλον ἐστὶ
 καὶ προτροπῆς· καὶ ἀναγκαῖα καὶ ἡ ⁿδιὰ τῶν γραμμάτων διόρ-
 θωσις καὶ τούτοις ἦν. Ἐπειδὴ γὰρ οὕτω παραγεγονὸς ἦν,
 διπλῇ ῥυθμίζει τοὺς ἄνδρας, καὶ τῇ τῶν γραμμάτων ὠφελείᾳ,
 καὶ τῇ τῆς παρουσίας προσδοκίᾳ. Τοιαύτη γὰρ ἡ ἀγία ^oἐκείνη
 ψυχὴ· πᾶσαν περιελάμβανε τὴν οἰκουμένην, καὶ ἐν ἑαυτῷ πε-
 ριέφερεν ἅπαντας, συγγένειαν μεγίστην τὴν κατὰ ^pθεὸν νομί- ^D

13 1 Cor. vii. 1.

14 Rom. xv. 14—16.

15 Ibid. i. 14, 15.

^b λογισμῶν H. ^c πῶς abest a Veron. πῶς] ἀπὸ τῶν στοιχείων τοῦ κόσμου, τὶ Sav. Mor. Ben. repugnantibus libris. ^d γραμμάτων H.I. sed πραγμάτων a recenti manu superscriptum habet H. ^e οὐ ἔτι H. ^{*} Incipit Codex A. sed mutilus et attritus usque ad initium Hom. seq. ^f καὶ] + τοῖς Sav. Mor. Ben. invitis libris. Mox ὑγείας B.E. ^g Sic omnes. τελειωτέρων Edd. ^h κινούμενος in marg. ab eadem manu habet E. ⁱ Sic omnes. καὶ aberat ante Montef. ^k τοῦτο αὐτὸ] Sic A.B.D.H.I. τὸ αὐτὸ Edd. τοῦτο sine αὐτὸ habet E. ^l μεστοὶ] + μὲν Edd. invitis libris. ^m τῆς γνώσεως A.F.H.I. ⁿ διὰ om. a pr. man. H. ^o Sic B.D.E. ἐκείνη aberat ante Montef. ^p θεόν] + εἶναι Edd. εἶναι om. A.D.F.H.I.

ζων· καὶ ὥσπερ πάντας αὐτοὺς ἀποτεκὼν, οὕτως ἐφίλει, μᾶλλον δὲ πατὴρ ἡ παντὸς μείζονα ἐπεδείκνυτο φιλοστοργίαν. Τοιαύτη γὰρ ἡ τοῦ πνεύματος χάρις· νικᾷ τὰς σαρκικὰς ὠδύνας, καὶ θερμότερον ἐπιδείκνυται τὸν πόθον. Καὶ τοῦτο μάλιστα ἔστιν ἰδεῖν ἐπὶ τῆς τοῦ Παύλου ψυχῆς, ὅς καθάπερ πτηνός τις ὑπὸ τῆς ἀγάπης γενόμενος, ἅπαντας περιῆει συνεχῶς, οὐδαμοῦ μένων οὐδὲ ἰστάμενος. Ἐπειδὴ γὰρ ἤκουσε τοῦ Χριστοῦ λέγοντος, ¹⁶“ Πέτρε, φιλεῖς με; ποίμαινε ἑτὰ πρόβατά μου,” καὶ τοῦτον μέγιστον ὄρον ἐκφέροντος ἀγάπης, μεθ’ ὑπερβολῆς αὐτὸν ἐπεδείκνυτο.

E ¹Τοῦτον οὖν καὶ ἡμεῖς ζηλώσαντες, εἰ καὶ μὴ τὴν οἰκουμένην, μηδὲ πόλεις ὁλοκλήρους καὶ ἔθνη, ἀλλὰ τὴν οἰκίαν ἕκαστος ῥυθμιζέτω τὴν ἑαυτοῦ, τὴν γυναῖκα, τὰ παῖδια, τοὺς φίλους, τοὺς γείτονas. Καὶ μή μοι λεγέτω τις, ὅτι ἄπειρός εἰμι καὶ ἰδιώτης. Οὐδὲν ἀμαθέστερον Πέτρου, οὐδὲν ἰδιωτικώτερον Παύλου. Καὶ τοῦτο αὐτὸς ὡμολόγει, καὶ οὐκ ἡσχύνετο λέγων· ¹⁷“ Εἰ δὲ καὶ ἰδιώτης τῷ λόγῳ, ἀλλ’ οὐ τῇ γνώσει.” Ἀλλ’ ὅμως ὁ ἰδιώτης οὗτος καὶ ὁ ἀμαθὴς ἐκείνος μυρίους ἐνίκησαν ⁴²⁹ φιλοσόφους, μυρίους ἐπεστόμισαν ῥήτορας, ἀπὸ τῆς αὐτῶν προθυμίας καὶ τῆς τοῦ θεοῦ χάριτος τὸ πᾶν ἐργασάμενοι. Τίνα (4) οὖν ἔξομεν ἀπολογίαν ἡμεῖς, οὐδὲ εἰκοσιν ἀρκοῦντες ὀνόμασιν, οὐδὲ τοῖς συνοικοῦσιν ὄντες χρήσιμοι; Σκῆψις ταῦτα καὶ πρόσφασις. Οὐδὲ γὰρ ἀμαθία οὐδὲ ἀπαιδευσία κωλύει τὴν διδασκαλίαν, ἀλλὰ νωθεία καὶ ὕπνος. Τοῦτον οὖν ἀποτιναζάμενοι τὸν ὕπνον, μετὰ πάσης σπουδῆς ἀντεχώμεθα τῶν οἰκείων μελῶν, ἵνα καὶ ἐνταῦθα πολλῆς ἀπολαύσωμεν τῆς γαλήνης, κατὰ τὸν B τοῦ θεοῦ φόβον τοὺς ἡμῖν ἐπιτηδείους ῥυθμιζόντες, καὶ ἐκεῖ μυρίων μετὰσχωμεν ἀγαθῶν, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι’ οὗ καὶ μεθ’ οὗ τῷ πατρὶ ἡ δόξα, ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Β.

(5)

¹ Παῦλος, δούλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κλητὸς ἀπόστολος, ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον θεοῦ, ὃ προεπηγγείλατο διὰ τῶν C προφητῶν αὐτοῦ ἐν γραφαῖς ἀγίαις.

¹⁶ Joan. xxi. 15.¹⁷ 2 Cor. xi. 6.¹ CAP. I. v. 1, 2.

¹ παντὸς] Sic Edd. et Interpp. πρὸς πάντας Codices. ἑτὰ πρ. μου] Sic A.B.D.E.H.I. μου τὰ πρ. Edd. Mox ἐκφέρων I. ² ΗΘΙΚΟΝ. Περὶ τοῦ διδάσκειν τὴν τε γυναῖκα, καὶ τὰ παῖδια, καὶ τοὺς ἐν τῇ οἰκίᾳ πάντας, καὶ φίλους καὶ συγγενεῖς καὶ γείτονas, καὶ μὴ προφασίζεσθαι ἰδιωτείαν. Veron. (Pro ιδιωτείαν, quidam λόγῳ vel λόγον habent.) οἰκείων] ἰδίῳ H. ἡ ὁm. B.D.E.

ΜΩΥΣΗΣ μὲν πέντε βιβλία ^aσυγγράψας, οὐδαμοῦ τὸ ὄνομα ^bτὸ ἐαυτοῦ τέθεικεν, οὐδὲ οἱ μετ' ἐκείνον ^cτὰ μετ' ἐκείνον συνθέντες, ἀλλ' οὐδὲ Ματθαῖος, οὐδὲ Ἰωάννης, οὐ Μάρκος, οὐ Λουκᾶς· ὁ δὲ μακάριος Παῦλος πανταχοῦ τῶν ἐπιστολῶν ^dαὐτοῦ τὸ ὄνομα τίθησι. Τί δήποτε; Ὅτι ἐκείνοι μὲν παρούσιν ἔγραφον, καὶ περιττὸν ἦν ^eἐαυτοὺς δηλοῦν παρόντας· οὗτος δὲ διὰ μακροῦ τὰ γράμματα διεπέμπετο, καὶ ἐν ἐπιστολῇ στήματι· διὸ καὶ ἀναγκαῖα ἦν ^fτοῦ ὀνόματος ἡ προσθήκη. Εἰ δὲ ἐν τῇ πρὸς ^gἙβραίους οὐ ποιεῖ ^hτοῦτο, καὶ τοῦτο κατὰ τὴν ⁱαὐτοῦ σύνεσιν. Ἐπειδὴ γὰρ ἀπεχθῶς εἶχον πρὸς αὐτὸν, ἵνα μὴ ἐκ προοιμίων ἀκούσαντες τοῦ ὀνόματος, ἀποκλείσωσι τῷ λόγῳ τὴν εἴσοδον, ἐσοφίσατο διὰ τοῦ κρύψαι τὸ ὄνομα τὴν ἀκρόασιν ^jτὴν ἐκείνων. ^kΕἰ δὲ ^lτὰ ὀνόματα προφητῶν τινες τὰ ἐαυτῶν τεθείκασιν καὶ Σολομῶν, ^mτοῦτο ὑμῖν καταλιμπάνω λοιπὸν ἐπιζητεῖν, τίνος ἕνεκεν οἱ μὲν ⁿἔθεσαν, οἱ δὲ οὐκ ἔθεσαν· οὐδὲ γὰρ ἅπαντα παρ' ἐμοῦ χρὴ μανθάνειν ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς πονεῖν καὶ ἐπιζητεῖν, ἵνα μὴ νωθρότεροι ^oγίνησθε. “Παῦλος δούλος Ἰησοῦ Χριστοῦ.” Τίνος ἕνεκεν μετέθηκε ^pτὸ ὄνομα αὐτοῦ ὁ θεός, καὶ Σαῦλον ὄντα Παῦλον ἐκάλεσεν; Ἴνα ^qἡ μὴδὲ ταύτη τῶν ἀποστόλων ἑλαττον ἔχῃ, ἀλλ' ὅπερ ἔσχεν ἐξαίρετον ὁ κορυφαῖος τῶν μαθητῶν, τοῦτο καὶ αὐτὸς κτήσεται, καὶ πλείονος οἰκειώσεως ὑπόθεσιν ^rἡλάβη. Δούλον δὲ ἐαυτὸν οὐχ ἀπλῶς εἶπε τοῦ Χριστοῦ. Καὶ γὰρ πολλοὶ δουλείας τρόποι· εἰς μὲν ὁ κατὰ τὴν δημιουργίαν, καθ' ὃν φησιν, ὅτι ^s“Τὰ σύμπαντα δούλα σὰ,” καὶ καθ' ὃν φησιν, “Ὁ δούλός μου Ναβουχοδονόσορ” τὸ γὰρ ἔργον τοῦ ποιήσαντος δούλον· ἕτερος ^t430 ὁ ἀπὸ τῆς πίστεως, περὶ ^uἧς φησιν· ^v“Χάρις δὲ τῷ θεῷ, ὅτι ἦτε δούλοι τῆς ἀμαρτίας, ὑπηκούσατε δὲ ἐκ ^wκαθαρᾶς καρδίας,

2 Psal. cxviii. 91. Jer. xxv. 9.

3 Rom. vi. 17, 18.

Hom. II. ^a γράψας B.E.F. Veron. ^b τὸ om. H. Statim αὐτοῦ F.H.I. ^c τὰ μετ' ἐκείνων om. I. ^d αὐτοῦ] Sic A.H. αὐτοῦ Veron. Sav. Mor. τῶν ἐαυτοῦ B.I. Statim edebatur τὸ ὄνομα αὐτοῦ προτιθήσι. αὐτοῦ om. A.B.F.H.I. τίθησι pro προτιθήσι habent omnes. Post ἐπιστολῶν pergit D. τὸ ἐαυτοῦ ὄνομα τίθησι. ^e αὐτοὺς B.E. ^f τοῦ ὄν. ἡ πρ.] Sic A.B.F.H.I. ἡ τοῦ ὄν. πρ. Edd. ^g Ἑβραίους] + ἐπιστολῇ Edd. refragantibus libris. ^h τοῦτο] τὸ αὐτὸ E. ⁱ τὴν om. F.H.I. ^k εἰ δέ] οἱ δέ E. ^l τὰ ὄν. προφητῶν pro προφητῶν τὰ ὄν. A.D.F.H.I. Statim tines accessit ex A.F.H.I. τὰ ἐαυτῶν om. I. ^m Haec τοῦτο ὑμῖν κ. λ. ἐπιζητεῖν post verba οἱ δὲ οὐκ ἔθεσαν transp. E. ⁿ ἔθεσαν] ἡθέλησαν bis Veron. Sav. invitis libris. Alterum ex marg. Sav. clam recepit Mor. voluerint Musc. appropinquare Brix. ^o γέννησθε A.F.H.I. ^p τὸ ὄν. αὐτοῦ] αὐτοῦ τὸ ὄν. B.E. ὁ θεός om. B. ^q ἡλάβοι B.E. ^r ἕτερος] + δέ Edd. contra fidem librorum. ^s ἧς] οὗ I. Post φησιν vulgo addunt ὅτι, repugnantibus libris. ^t ἦτε δούλοι omnes. δούλοι ἦτε Edd. ^v καθα-
ραῶς est in nostris omnibus et Sav. marg. non in Edd.

εἰς ὃν παρεδόθητε τύπον διδασκῆς, καὶ ἐλευθερωθέντες ^ω ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ” ἕτερος ὁ ἀπὸ τῆς πολιτείας, ^κ καθ’ ὃν φησι· ⁴ “Μωϋσῆς ὁ θεράπων μου τετελεύτηκε” καίτοι καὶ Ἰουδαῖοι πάντες θεράποντες ἦσαν, ἀλλ’ ἐξαιρέτως ὁ Μωϋσῆς ὁ πολιτεία διαλάμπων. Ἐπεὶ οὖν ² πάντας τοὺς τρόπους τῆς ^α θαυμαστῆς δουλείας δούλος ἦν ὁ Παῦλος, ἀντὶ μεγίστου ^β τοῦτο ἀξιώματος τίθησι λέγων, “δούλος Ἰησοῦ Χριστοῦ.” Καὶ τὰ τῆς οἰκονομίας ὀνόματα προβάλλεται, (6)
 Β κατῶθεν ἀναβαίνων ἄνω. Καὶ γὰρ τὸ Ἰησοῦς ὄνομα φέρων ὁ ἄγγελος ἦλθεν ἐκ τῶν οὐρανῶν, ὅτε ἐτίκτετο ἐκ τῆς παρθένου καὶ Χριστὸς δὲ ἀπὸ τοῦ χρισθῆναι λέγεται, ὃ καὶ αὐτὸ τῆς σαρκὸς ἦν. Καὶ ποίω, φησὶν, ἐλαίω ἐχρίσθη; Ἐλαίω μὲν οὐκ ἐχρίσθη, πνεύματι δέ· οἶδε δὲ καὶ τοὺς τοιούτους χριστοὺς ἡ γραφὴ καλεῖν. Τὸ γὰρ προηγούμενον ἐν τῇ κρίσει, ^γ τὸ πνεῦμά ἐστι, δι’ ὃ καὶ τὸ ἔλαιον παραλαμβάνεται. Καὶ ποῦ χριστοὺς ^δ καλεῖ τοὺς μὴ χρισθέντας ἐλαίω; ⁵ “Μὴ ἄπτεσθε, φησὶ, τῶν χριστῶν μου, καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρέεσθε.”
 C Τότε ^δ οὐδὲ ἡ κατασκευὴ ^ε πω τοῦ ἐλαίου τῆς κρίσεως ἦν. “Κλητὸς ἀπόστολος.” Πανταχοῦ κλητὸν ἑαυτὸν καλεῖ, δεικνὺς τὴν οἰκείαν εὐγνωμοσύνην, καὶ ὅτι οὐκ αὐτὸς ζητήσας εὔρεν, ἀλλὰ κληθεὶς παρεγένετο καὶ ὑπήκουσε. Καὶ τοὺς πιστοὺς δὲ οὕτως ὀνομάζει, “κλητοὺς ἁγίους.” ^h Ἄλλ’ οἱ μὲν μέχρι τοῦ πιστεῦσαι ἐκλήθησαν, οὗτος δὲ καὶ ἕτερον ἐνεχειρίσθη, τὴν ἀποστολὴν, ἰπράγμα μυρίων ἀγαθῶν γέμον, καὶ τῶν χαρισμάτων ἀπάντων καὶ μεῖζον καὶ περιεκτικόν. Καὶ τί γὰρ δεῖ ^κ καὶ πλέον εἰπεῖν, ἀλλ’ ἢ ὅτι ὅπερ ὁ Χριστὸς παραγενόμενος ἔπραττε, τοῦτο αὐτοῖς ἐγχειρίσας ἀπῆλθεν; ¹⁴ Ο καὶ βοᾷ Παῦλος λέγων, ^μ καὶ τὸ τῶν ἀποστόλων ἐπαίρων ἀξίωμα· ⁶ “Ὑπὲρ Χριστοῦ πρεσβεύομεν, ὡς τοῦ θεοῦ παρακαλοῦντος δι’ ἡμῶν,” τουτέστιν, ἀντὶ Χριστοῦ.

“Ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον θεοῦ.” * Καθάπερ ^ν γὰρ ἐν

4 Jos. i. 2.

5 Ps. civ. 15.

6 2 Cor. v. 20.

^ω ἀπὸ] + τοῦ [συγχοῦ H. ^κ καθ’ ὃν] καθὸ I. καθὰ H. ^γ πολ.] ἐπὶ πολ. H. ² κατὰ πάντας Edd. κατὰ om. A.F.H.I. ^α θαυμαστῆς accessit ex libris omnibus et Sav. marg. ^β τοῦτο ἀξ. A.B.F.H.I. τοῦτου ἀξ. D. ἀξιώματος τοῦτο inverso ord. Edd. Statim προστίθησι H. ^γ τὸ, quod aberat, habent libri omnes. ^δ καλεῖ] καλεῖ φησι A.D.F.H. φησι καλεῖ I. ^ε μὴ ἄπτεσθε, φησι] Sic omnes. ὅπου λέγει, μὴ ἄπτεσθε Edd. et Brix. ^h δὲ pro γὰρ omnes. ^ε πω] Sic B.D.E.F.H. πως A. Enclitica deest in Edd. Statim τῆς χρ. ἦν τοῦ ἐλ. inverso ordine Edd. contra fidem librorum. ^κ ἀλλ’ οἱ μὲν] Sic B.D.E. οἱ μὲν γὰρ vulgo. ¹⁴ ἰπράγμα om. H. Mox γέμων E.H. et ante corr. I. ^μ καὶ assumptum ex A.D.F.H. ^ν γὰρ accessit ex omnibus. ⁶ καὶ τὸ] αὐτὸ H. * Incipit Codex G. ^ν γὰρ accessit ex omnibus.

οἰκία ὁ πρὸς διάφορα ἕκαστος ἀφώριστα ἔργα, οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας διάφοροι τῶν διακονιῶν ρεῖσιν αἱ διανομαί. Ἐμοὶ δὲ ἐνταῦθα οὐ τὴν ἀποκλήρωσιν δοκεῖ μόνον αἰνίττεσθαι, ἀλλ' ὅτι πάλαι καὶ ἄνωθεν πρὸς τοῦτο ἦν τεταγμένος. Ὅπερ καὶ Ἱερεμίας φησὶ τὸν θεὸν εἰρηκέναι περὶ αὐτοῦ· ⁷“Πρὸ τοῦ σε ἐξελθεῖν ἐκ μήτρας ἡγίακά σε, προφῆτην εἰς ἔθνη τέθεικά σε.” Ἐπειδὴ γὰρ πρὸς πόλιν ἀλαζονικὴν ἔγραφε καὶ Ἰπεφυσιω-Ε μένην, πάντοθεν ⁸καὶ διὰ πάντων δέικνυσι τοῦ θεοῦ τὴν χειροτονίαν οὖσαν· καὶ γὰρ αὐτὸς ἐκάλεσε, καὶ αὐτὸς ἀφώρισε. Ποιεῖ δὲ τοῦτο, ἵνα ἀξιόπιστον καὶ εὐπαράδεκτον ποιήσῃ τὴν ἐπιστολήν. “Εἰς εὐαγγέλιον θεοῦ.” Οὐκ ἄρα ὁ μόνος Ματθαῖος εὐαγγελιστὴς οὐδὲ Μάρκος, ὥσπερ οὐδὲ οὗτος μόνος ἀποστολος, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνοι, εἰ καὶ κατ' ἐξάίρετον ὁ μὲν τοῦτο, οἱ δὲ ἐκεῖνο λέγονται εἶναι. Εὐαγγέλιον δὲ ⁹αὐτὸ οὐ διὰ τὰ γεγενημένα ἀγαθὰ μόνον καλεῖ, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ μέλλοντα. Πῶς δὲ τὸν θεὸν εὐαγγελίζεσθαι δι' αὐτοῦ φησιν; “Ἀφωρισμένος γὰρ, φησὶν, εἰς εὐαγγέλιον θεοῦ” ὁ γὰρ πατὴρ καὶ πρὸ ¹⁰τῶν εὐαγγελιῶν δῆλος ἦν. Ἀλλ' εἰ καὶ δῆλος ἦν, Ἰου-431 δαίοις μόνοις, καὶ οὐδὲ τούτοις πᾶσιν, ὥς ἔδει· οὔτε γὰρ πατέρα αὐτὸν ὄντα ᾔδεσαν, καὶ πολλὰ ἀνάξια αὐτοῦ τότε ἐφαντάζοντο. Ἰδιὸς ἔλεγεν ὁ Χριστὸς, ὅτι ⁸“Ἡξουσιν οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταί·” καὶ ὅτι “Ὁ πατὴρ τοιούτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν.” Ὑστερον δὲ καὶ αὐτὸς μετὰ τοῦ υἱοῦ ²ἐξεκαλύφθη τῇ οἰκουμένῃ πάσῃ· ὅπερ οὖν ³καὶ προαναφωνῶν ἔλεγεν ὁ Χριστός· ⁹“Ἰνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν θεόν, καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν.” Εὐαγγέλιον δὲ θεοῦ καλεῖ, ἀπὸ τῶν προοιμίων ἀνορθῶν τὸν ἀκροατήν. Οὐ γὰρ ἦλθέ τι σκυθρωπὸν ἀπαγγέλλων, ὥσπερ οἱ προφῆται κατηγορίας καὶ ἐγκλήματα καὶ ἐπιτιμήσεις, ἀλλ' εὐαγγέλια, καὶ εὐαγγελία Β θεοῦ, μενόντων καὶ ἀκινήτων ἀγαθῶν θησαυρὸς μυρίους. “Ὁ προεπηγγείλατο διὰ τῶν προφητῶν ¹⁰αὐτοῦ ἐν γραφαῖς ἀγίαις.” ¹⁰“Κύριος ^cγὰρ δώσει ῥῆμα, φησὶ, τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ·” καὶ πάλιν, “Ὡς ὡραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζο-

7 Jer. i. 5.

8 Joan. iv. 23.

9 Ibid. xvii. 3.

10 Psal. lxxvii. 12. Esai. lii. 7.

^ο πρὸς] εἰ καὶ Ε. ^ρ εἰσιν αἱ om. B.E.G. ⁹ ὁ Ἱερ. B.E.G. ^ι πεφυσιωμένην F.G.H.I. ⁸ καὶ, quod aberat, est in libris omnibus. Distinguebatur autem cum Interpp. πεφυσιωμένην πάντοθεν, διὰ πάντων δέικνυσι. ² Ματθ. μόνος inverso ordine A.F.H.I. ⁹ αὐτοῦ] αὐτοῦ G. θεοῦ A.D.F.H.I. et Sav. marg. ¹⁰ γενόμενα H. ¹ τοῦ εὐαγγελίου I. ⁷ διὰ] + καὶ Edd. in vitis libris. ² ἐξεκαλύφθη libri omnes et Sav. marg. ἐξεφάνθη vulgo. ^a καὶ accessit ex nostris omnibus. ^b αὐτοῦ pro αὐτοῦ libri fere omnes. ^c γὰρ om. B.E.G. Mox φησὶ om. A.

μένων εἰρήνην.” Ὁρᾷς ^δκαὶ ῥητῶς τοῦ εὐαγγελίου καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸν τρόπον ἐν τῇ παλαιᾷ κείμενον; Οὐ γὰρ διὰ ῥημάτων αὐτὸ καταγγέλλομεν ^εμόνον, φησὶν, ἀλλὰ καὶ διὰ πραγμάτων. Οὐδὲ γὰρ ἀνθρώπινον ἦν, ^εἀλλὰ θεῖον καὶ ἀπόρρητον καὶ πᾶσαν ὑπερβαίνειν φύσιν. Ἐπειδὴ δὲ ^εκαὶ καινοτομίαν ἐνεκάλουν τῷ πράγματι, δείκνυσιν αὐτὸ πρεσβύτερον ^ηἙλλήνων ὄν, καὶ ἐν τοῖς προφήταις προδιαγραφόμενον. Εἰ δὲ μὴ ἐξ ἀρχῆς ἔδωκε, παρὰ τοὺς μὴ βουλομένους δέξασθαι· οἱ γοῦν βουλόμενοι ἤκουσαν. ¹¹“Ἀβραάμ ^ιγὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἠγαλλιάσατο, ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμήν· καὶ εἶδε, καὶ ἐχάρη.” Πῶς οὖν φησιν, ^κὅτι ¹²“Πολλοὶ ^ιπροφῆται ἐπεθύμησαν ἰδεῖν, ^μἀ βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδον;” ^νΟὕτως ὡς ὑμεῖς βλέπετε καὶ ἀκούετε, αὐτὴν ^οτὴν σάρκα, καὶ αὐτὰ ^ρτὰ ἐπὶ τῶν ὄψεων σημεῖα. (7) Σὺ δέ μοι σκόπει, πρὸ πόσων ταῦτα προεκηρύττετο χρόνων. **Δ**Καὶ γὰρ ὅταν μεγάλα τινὰ ^ικατασκευάζειν ὁ θεὸς μέλλῃ, πρὸ πολλῶν αὐτὰ προαναφωνεῖ χρόνων, γυμνάζων τὴν ἀκοὴν πρὸς ^ιτὴν ὑποδοχὴν τῆς παρουσίας αὐτῶν. “Ἐν γραφαῖς ἀγίαις.” Οὐ γὰρ ἔλεγον οἱ προφῆται μόνον, ἀλλὰ καὶ ἔγραφον ἅπερ ἔλεγον· ^βοὐκ ἔγραφον δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ διὰ πραγμάτων ἐτύπον, ὡς ὁ Ἀβραάμ τὸν Ἰσαὰκ ^γἀνάγων, ^ωκαὶ ὁ Μωϋσῆς τὸν ὄφιν ὑψών, καὶ τὰς χεῖρας ἐκτείνων ἐπὶ ^ζτοῦ Ἀμαλήκ, καὶ τὸν ἄμνόν τοῦ πάσχα θύων.

¹³“Περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ γενομένου ἐκ σπέρματος Δαυὶδ Ἐκατὰ σάρκα.” Τί ποιεῖς, ὦ Παῦλε; Μετεωρίσας ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ ἀναγαγὼν, καὶ μεγάλα καὶ ἀπόρρητα φαντασθῆναι ποιήσας, καὶ εὐαγγέλιον εἰπὼν, καὶ θεοῦ εὐαγγέλιον, καὶ χορὸν προφητῶν εἰσαγαγὼν, καὶ δείξας πάντας ἀνακηρύττοντας πρὸ πολλῶν ^υἐτῶν τὰ ἐσόμενα, ^ζποῦ πάλιν ἡμᾶς κατὰγεις πρὸς τὸν

11 Joan. viii. 56.

12 Matth. xiii. 17.

13 v. 3.

^δ καὶ om. B. Statim τοῦ εὐαγ. om. E. ^ε μόνον om. I. Veron. ^ι ἀλλὰ θεῖον] Sic B.D.E. ἀλλὰ καὶ θ. Edd. ἀλλ' ἀληθινόν A.H.I. ^κ καὶ accessit ex B.D.E.G. ^η ὄν Ἑλλήνων inverso ord. B.E.G. ^ι γὰρ, quod aberrat, est in omnibus. Post ὑμῶν vulgo addunt φησὶν, repugnantibus nostris A.B.D.E.F.G.H. ^κ ὅτι] ἔτι G. ὅτι om. I. et corr. A. φησὶν ἔτι om. H. ^ι προφῆται] + καὶ δίκαιοι Edd. Haec desunt in nostris A.B.D.F.G.H.I. ^μ ἀ ὑμεῖς βλ. Edd. ὑμεῖς deest in omnibus. Post βλέπετε, καὶ ἀκούετε add. B.E.G. ^ν οὕτως] οὕτω, φησὶν Edd. repugnantibus libris. ^ο τὴν accessit ex A.B.F.G.H.I. Haec αὐτὴν . . . σημεῖα desunt in E. ^ρ Sic omnes. Edobatur τὰ σημεῖα τὰ ἐπὶ τῶν ὄψεων. ^ζ Sic omnes. προκατασκευάζειν Edd. ^ι τὴν om. A.F.H.I. ^β οὐκ ἔγ. δέ] καὶ οὐκ ἔγ. A.D.F.H.I. ^ω δ (bis) accessit ex omnibus. ^ζ ἀνάγων pro vulgato ἄγων omnes. ^ω καὶ om. E. ^ζ τοῦ] τὸν B. ^υ ἐτῶν] τῶν ἐτῶν B.G. ^ζ Haec ποῦ—Δαυὶδ desunt in I.

Δαυὶδ; Περὶ ἀνθρώπου ^aδιαλέγη τινός, εἰπέ μοι, καὶ πατέρα δίδως αὐτῷ τὸν τοῦ Ἰησοῦ υἱόν; καὶ ποῦ ταῦτα τῶν εἰρημένων ἀξία; Σφόδρα μὲν οὖν ἀξία· οὐ γὰρ περὶ ἀνθρώπου ψιλοῦ, φησὶν, ὁ λόγος ἡμῖν. Διὰ ^bτοι τοῦτο προσέθηκα τὸ, “κατὰ ⁴³²σάρκα,” αἰνιττόμενος ὅτι καὶ κατὰ πνεῦμα γέννησίς ἐστι τοῦ αὐτοῦ. Καὶ τίνος ἔνεκεν ἐντεῦθεν ἤρξατο, καὶ οὐκ ἐκείθεν ἀπὸ τῶν ὑψηλοτέρων; “Ὅτι καὶ Ματθαῖος ἐντεῦθεν, καὶ Λουκᾶς καὶ Μάρκος. Τὸν γὰρ μέλλοντα χειραγωγεῖν πρὸς τὸν οὐρανόν, κάτωθεν ἄνω χειραγωγεῖν ἀναγκαῖον. ^cΟὕτω καὶ τὸ πρᾶγμα ὀκονομήθη. Πρῶτον γοῦν εἶδον αὐτὸν ἄνθρωπον ^dἐπὶ γῆς, καὶ τότε ἐνόησαν θεόν. ^eἩ τοίνυν αὐτὸς τὴν διδασκαλίαν ἐποιήσατο, ταύτῃ καὶ ὁ μαθητὴς αὐτοῦ τέμνει τὴν ἐκεῖ φέρουσαν ὁδόν. ^fΠρώτῃ οὖν λέγει τὴν κατὰ σάρκα γέννησιν, οὐκ ἐπειδὴ ^Bπρώτῃ ἦν, ἀλλ’ ἐπειδὴ ἀπὸ ταύτης πρὸς ἐκείνην ἀνῆγε τὸν ἀκροατήν. ¹⁴“Τοῦ ὀρισθέντος υἱοῦ θεοῦ ἐν δυνάμει ^gκατὰ πνεῦμα ἀγιωσύνης ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ.” Ἀσαφές τὸ εἰρημένον ἀπὸ τῆς τῶν λέξεων πλοκῆς γέγονε· διόπερ αὐτὸ διελεῖν ἀνάγκη. Τί ^hοὖν ἐστὶν ὃ λέγει; Τὸν ἐκ Δαυὶδ γενόμενον ἀνακηρύττομεν, φησὶν. Ἀλλὰ τοῦτο δῆλον· πόθεν δὲ ὅτι καὶ υἱὸς θεοῦ ἐστὶν οὗτος ὁ σαρκωθείς; ⁱΠρῶτον ἀπὸ τῶν προφητῶν· διὸ ἔλεγεν, “ὁ προεπηγγείλατο διὰ τῶν προφητῶν αὐτοῦ ἐν γραφαῖς ἀγίαις.” Οὐ ^kμικρᾶς δὲ ἀποδείξεως οὗτος ὁ τρόπος. Ἐπειτα καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ τρόπου ^Cτῆς γεννήσεως· ὃ καὶ ^lαὐτὸς ἐδήλωσεν εἰπὼν, “ἐκ σπέρματος Δαυὶδ κατὰ σάρκα” τὸν γὰρ τῆς φύσεως ἔλυσεν νόμον. Τρίτον, ἀπὸ τῶν θαυμάτων ^mᾧπερ ἔπραττε, πολλῆς δυνάμεως ἀποδείξιν παρεχόμενος· τοῦτο γάρ ἐστιν, “ἐν δυνάμει.” Τέταρτον, ἀπὸ τοῦ πνεύματος ⁿὅπερ ἐδίδου τοῖς πιστεύουσιν εἰς αὐτὸν, καὶ δι’ οὗ πάντας ἀγίους ἐποίει· διὸ φησι, “κατὰ πνεῦμα ἀγιωσύνης” θεοῦ γὰρ ἦν μόνου τὰ τοιαῦτα δῶρα χαρίζεσθαι. Πέμπτον, ἀπὸ τῆς ^oἀναστάσεως· πρῶτος γὰρ οὗτος ^Pκαὶ μόνος

14 v. 4.

^a διαλέγη τινός omnes. τινός (τίνος Sav. Mor. Ben.) διαλέγη Edd. Mox παραδίδως pro πρᾶ δίδως Veron. ^b τοι τοῦτο] Sic A.B.D.E.F.G.I. τοιοῦτο Veron. Sav. τοῦτο Mor. Correxist Montef. ^c οὕτω] + γὰρ Edd. contra fidem librorum. ^d ἐπὶ τῆς γῆς A.F. ^e ἦν B.E.G. et ante corr. A. τὴν ante διδασκαλίαν om. B.E.G. Mox ταύτην B.G. ^f πρώτῃ B.D.E.G.H. πρώτον vulgo. ^g κατὰ πνεῦμα] Sic omnes. καὶ πνεύματι Edd. ^h οὖν om. A.D.F.H.I. ⁱ πρώτον] + μὲν H. πρώτον om. I. ^k μικρᾶς B.E.I. et Interpp. receptum a Montef. Legebatur μικρός. ^l αὐτὸ I. et ex corr. B. ^m ᾧπερ omnes. ὡπερ Edd. ⁿ ὅπερ pro οὐπερ omnes. ^o ἀναστάσεως] + κυρίου Edd. repugnantibus libris. ^P καὶ, quod aberat, clam admisit Montef. Habent libri omnes.

ἐαυτὸν ἡγειρεν· ὅπερ καὶ αὐτὸς μάλιστα πάντων ἔφησεν εἶναι
 Δ σημείον ἱκανὸν καὶ τοὺς ἀναισχυνοῦντας ἐπιστοιμίσαι. ¹⁵“Λύ-
 σατε γὰρ, φησὶ, τὸν ναὸν τοῦτον, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ
 αὐτόν.” καὶ, “Ὅταν ὑψώσητέ με ἀπὸ τῆς γῆς, τότε γνώσεσθε,
 ὅτι ἐγὼ εἰμι.” καὶ πάλιν, ⁹“Σημεῖον ἐπιζητεῖ ἡ γενεὰ αὕτη,
 καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ τὸ σημεῖον Ἰωάν.” Τί
 οὖν ἐστίν, “ὀρισθέντος;” ¹Τοῦ δειχθέντος, ἀποφανθέντος, κρι-
 θέντος, ὁμολογηθέντος παρὰ τῆς ἀπάντων γνώμης καὶ ψήφου,
 ἀπὸ τῶν προφητῶν, ἀπὸ τῆς παραδόξου γεννήσεως τῆς κατὰ
 σάρκα, ἀπὸ τῆς δυνάμεως τῆς ἐν τοῖς σημείοις, ἀπὸ τοῦ πνεύ-
 ματος, δι’ οὗ τὸν ἀγιασμὸν ἔδωκεν, ἀπὸ τῆς ἀναστάσεως, δι’ ἧς
 τοῦ θανάτου τὴν τυραννίδα κατέλυσε.

- Ε ¹⁶“Δι’ οὗ ἐλάβομεν χάριν καὶ ἀποστολὴν εἰς ὑπακοὴν πί-
 στεως.” Ὅρα εὐγνωμοσύνην οἰκέτου. Οὐδὲν ἐαυτοῦ εἶναι
 βούλεται, ἀλλὰ πάντα τοῦ δεσπότη. Καὶ μὴν τὸ πνεῦμα
 τοῦτο ἔδωκε· διὸ ἔλεγε· ¹⁷“Πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ’ οὐ
 δύνασθε βαστάζειν ἄρτι· ὅταν δὲ ἔλθῃ ἑκείνος, τὸ πνεῦμα τῆς
 ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν” καὶ πάλιν,
 “Ἀφορίσατέ μοι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Βαρνάβαν.” Καὶ ἐν
 433 τῇ πρὸς Κορινθίους δὲ φησιν, ὅτι ¹⁸“Ὡς μὲν διὰ τοῦ πνεύματος (8)
 δίδοται λόγος σοφίας, ἀλλ’ οὐ λόγος γνώσεως” καὶ ὅτι “πάντα
 αὐτὸ διαιρεῖ, καθὼς βούλεται. Καὶ ²Μιλησίοις δὲ δημηγορῶν,
 ἔλεγεν· ¹⁹“Ἐν ᾧ ἔθετο ὑμᾶς τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον ποιμένας καὶ
 ἐπισκόπους.” Ὅρᾳ ὅτι τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ υἱοῦ φησι, καὶ
 τὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ πνεύματος; “Χάριν καὶ ἀποστολὴν” τουτέ-
 στιν, ὅτι ἡμεῖς αὐτὸ κατωρθώσαμεν τὸ γενέσθαι ἀπόστολοι·
 οὐδὲ γὰρ καμόντες πολλὰ καὶ πονέσαντες, τὴν ἀξίαν ταύτην
 ἐλάχομεν, ἀλλὰ χάριν ἐλάβομεν, καὶ τῆς ἁνωθεν δωρεᾶς τὸ
 Β κατόρθωμα γέγονεν. “Εἰς ὑπακοὴν πίστεως.” Οὐκ ἄρα οἱ
 ἀπόστολοι ἦσαν οἱ κατορθοῦντες, ἀλλ’ ἡ προοδοποιούσα χάρις
 αὐτοῖς. Ἐκείνων μὲν γὰρ ἦν τὸ περιεῖναι καὶ κηρύττειν, τὸ δὲ
 πείθειν τοῦ ἐνεργούντος ²ἐν αὐτοῖς θεοῦ· καθὼς καὶ ὁ Λουκᾶς
 φησιν, ὅτι ²⁰“Διήνοιξε τὴν καρδίαν αὐτῶν” καὶ πάλιν, “Οἷς

¹⁵ Joan. ii. 19. viii. 28. Matth. xii. 39. ¹⁶ v. 5. ¹⁷ Joan. xvi. 12.
 Act. xiii. 2. ¹⁸ 1 Cor. xii. 8, 11. ¹⁹ Act. xx. 28. ²⁰ Ibid. xvi. 14.

⁹ σημεία I. ἡ γ. αὕτη σημείον ἐπιζητεῖ hoc ordine Edd. contra fidem libro-
 rum. ¹ τοῦ] ἀπὸ τοῦ D. τοῦ, quod aberat, receptum ex omnibus.

² βούλεται εἶναι inverso ord. A.F.H.I. ² ἐκείνος A.B.D.E.F.G.I. ἐκείνος
 Edd. ante Ben. ² τὴν om. E. et a pr. man. B. ² πάντα αὐτὸ omnes.

Editi αὐτὸ πάντα. ² Μιλησίοις] Φιλιππησίοις A.B.D.E.F.G. Vid. Annot.
 7 οὐχ] οὐ γὰρ H. ² ἐν om. F.H. ² φησιν ὅτι] ὅτι φησὶν A.F.H.I.

Statim τὰς καρδίας H.

ἢν δεδομένον ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ.” “Εἰς ὑπακοήν.” Οὐκ εἶπεν, εἰς ζήτησιν καὶ κατασκευήν, ἀλλ’, “εἰς ὑπακοήν.” Οὐδὲ γὰρ ἐπέμφθημεν, φησὶ, συλλογίζεσθαι, ἀλλ’ ὅπερ ἐνεχειρίσθημεν ἀποδοῦναι. “Ὅταν γὰρ ὁ δεσπότης ^βἀποφαινηταί τι, ^γτοὺς ἀκούοντας οὐ περιεργάζεσθαι χρὴ τὰ λεγόμενα καὶ πολυπραγμονεῖν, ἀλλὰ δέχεσθαι μόνον. Οἱ γὰρ ἀπόστολοι ^δδιὰ τοῦτο ἐπέμφθησαν, ἵνα, ὥπερ ἤκουσαν, εἴπωσιν, οὐχ ἵνα οἰκοθὲν τι προσθῶσι· καὶ ^εἡμεῖς, ἵνα πιστεύσωμεν. Τί ἵνα πιστεύσωμεν; “Περὶ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.” οὐχ ἵνα τὴν ^ςοὐσίαν περιεργασώμεθα, ἀλλ’ ἵνα εἰς τὸ ὄνομα πιστεύσωμεν· τοῦτο γὰρ ἦν, ὃ καὶ τὰ σημεῖα ἐποίει. ²¹ “Ἐν γὰρ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, φησὶν, ἐγείραι καὶ περιπάτει.” Καὶ τοῦτο δὲ αὐτὸ πίστεως δεῖται, καὶ οὐδὲν τούτων λογισμῷ ^ςκαταλαβεῖν δυνατόν. “Ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, ²² ἐν οἷς ἐστε καὶ ὑμεῖς κλητοὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ.” Τί οὖν; πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ὁ Παῦλος ἐκήρυξεν; “Ὅτι μὲν ^βγὰρ ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ μέχρι τοῦ ^δἸλλυρικοῦ διέδραμε, κάκειθεν πάλιν εἰς αὐτὰς ἐξέβη τῆς γῆς τὰς ἐσχατίας, δηλον ἐξ ὧν Ῥωμαίοις ἐπέστειλεν. Εἰ δὲ καὶ μὴ πᾶσιν ἐπέστη, οὐδὲ οὕτω ψεύδος τὸ λεγόμενον· οὐ γὰρ περὶ ^ιαὐτοῦ μόνον φησὶν, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ὀδώδεκα ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν ^κκαταγγελλάντων τὸν λόγον ^ιτῶν μετ’ ἐκείνου. Ἄλλως δὲ οὐδὲ ἐπ’ ^ωαὐτοῦ τὸν λόγον ἐλεγχόμενον ἴδοι τις ἂν, ^αἂν καὶ τὴν προθυμίαν ἐννόησιν τὴν ἐκείνου, καὶ ὅτι μετὰ ^οτὴν τελευταίην οὐ παύεται πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης κηρύττων. Ἐννόησον ^ρδὲ πῶς ἐπαίρει τὴν δωρεάν, καὶ δείκνυσιν μεγάλην οὖσαν καὶ πολὺ τῆς προτέρας ὑψηλοτέραν· εἶγε τὰ ^εμὲν παλαιὰ περὶ ἔθνος ἐν ^ιἐγένετο, αὕτη δὲ γῆν καὶ θάλασσαν ἐπεσπάσατο. Σκόπει δὲ μοι κάκεινο, πῶς ^ςκαὶ κολακείας ἀπάσης ^εἐστὶν ἀπηλλαγμένη ἢ Παύλου ψυχῇ. Ῥωμαίοις γὰρ διαλεγόμενος ^ττοῖς ὥσπερ ἐν κορυφῇ τινι τῆς οἰκουμένης ἀπάσης

21 Act. iii. 6.

22 v. 6.

^β Sic A.B.D.E.F.I. ἀποφύνηται vulgo. ^γ τοὺς ἀκούοντας om. A.F.H. invitis Interpp. ^δ ἡμεῖς] + δὲ λοιπὸν Edd. Haec om. A.B.D.E.F.H.I. ^ς οὐσίαν] + αὐτοῦ Edd. αὐτοῦ om. A.B.E.F.H.I. ^ι ἵνα, quod aberat, habent A.B.D.E.F.H.I. Mox αὐτοῦ post ὄνομα abesse jubent A.B.E.F.H.I. ^κ καταλαμβάνειν A.B.F.H.I. ^β γὰρ om. D.E. ^ι αὐτοῦ pro ἑαυτοῦ scribunt A.B.D.E.I. Statim φησὶν om. A.F.H.I. ^κ καταγγελλόντων A.B.H.I. ^ι τῶν, quod aberat, est in A.B.F.H.I. ^ω αὐτῷ B.D.I. ^α ἂν καὶ] Sic omnes. εἰ Edd. Statim ἐννόησιν pro ἐννόησει habent A.B.F.G.H.I. ^ο τὴν accessit ex B.D.E.G. ^ρ δὲ om. E.H. ^ι ἐγένετο B.E. ἐγένετο A.D.H. γέγονεν I. ἐγένετο Edd. ^ς καὶ est in libris omnibus, non in Edd. Statim ἀπάσης pro πάσης omnes. ^ε ἐστὶν ἀπ. pro ἀπ. ἐστὶν omnes. Statim τοῦ Παύλου Edd. invitis libris. ^τ τοῖς] αὐτοῖς τοῖς A.F.H.I. Mox τινι om. H.

καθημένοις, οὐδὲν πλέον αὐτοῖς δίδωσι τῶν λοιπῶν ἐθνῶν· οὐδὲ, ἐπειδὴ τότε ἐκράτουν καὶ ἐβασίλευον, καὶ ἐν τοῖς πνευματικοῖς φησί τι πλέον αὐτοὺς ἔχειν· ἀλλ' ὥσπερ, ὡς φησὶ, τοῖς ἔθνεσι πᾶσι κηρύττομεν, οὕτω καὶ ὑμῖν, μετὰ Σκυθῶν καὶ Θρακῶν 434 αὐτοὺς ἀριθμῶν. Ἐπεὶ εἰ μὴ τοῦτο ἐβούλετο δηλώσαι, περιττὸν ἦν τὸ εἰπεῖν, “ἐν οἷς ἐστε καὶ ὑμεῖς.” Ταῦτα δὲ ποιεῖ καθαιρῶν αὐτῶν τὸ φρόνημα, καὶ κενῶν τὸ φύσημα τῆς διανοίας, καὶ διδάσκων αὐτοὺς τὴν πρὸς ὡλλήλους ἰστομίαν. ² Διὸ ἐπήγαγεν αὐτὸ τοῦτο λέγων· “ἐν οἷς ἐστε καὶ ὑμεῖς κλητοὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ” τούτέστι, μεθ' ὧν ἐστε καὶ ὑμεῖς. Καὶ οὐκ εἶπεν, ὅτι τοὺς ἄλλους μεθ' ὑμῶν, ἀλλ' ὑμᾶς μετὰ τῶν ἄλλων ἐκάλεσεν. Εἰ γὰρ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ οὐκ ἔστι δούλος οὐδὲ Βελεύθερος, πολλῶ μᾶλλον οὐδὲ βασιλεὺς καὶ ἰδιώτης· καὶ γὰρ ὕκαὶ ὑμεῖς ἐκλήθητε, ³ οὐκ ἄφ' ἑαυτῶν προσήλθετε.

²³ “Πᾶσι τοῖς οὖσιν ἐν Ῥώμῃ ἀγαπητοῖς θεοῦ, κλητοῖς ἁγίοις, χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.” ²⁴ Ὅρα πῶς συνεχῶς τὸ ὄνομα τοῦ κλητοῦ τίθησι, “κλητὸς ^b ἀπόστολος,” “ἐν οἷς ἐστε καὶ ὑμεῖς κλητοί,” “πᾶσι τοῖς οὖσιν ἐν Ῥώμῃ κλητοῖς.” Τοῦτο δὲ οὐ περιττολογῶν ποιεῖ, ἀλλὰ βουλόμενος αὐτοὺς τῆς εὐεργεσίας ἀναμνησθαι. Ἐπειδὴ γὰρ εἰκὸς ἦν ἐν τοῖς πιστεύουσιν ^c καὶ ἐξ ὑπᾶτων εἶναι ^C ^d καὶ ὑπάρχων, καὶ πένητας καὶ ἰδιώτας, ἐκβάλλων τὴν ἀνωμαλίαν τῶν ἀξιωματῶν, πᾶσι μίαν ἐπιστέλλει προσηγορίαν. Εἰ δὲ ἐν τοῖς ἀναγκαιοτέροις καὶ πνευματικοῖς κοινὰ δούλοις καὶ ἐλευθέροις ἅπαντα πρόκειται, οἷον ἡ ἀγάπη ἡ παρὰ τοῦ θεοῦ, ἡ κλησις, τὸ εὐαγγέλιον, ἡ υἱοθεσία, ἡ χάρις, ἡ εἰρήνη, ὁ ἁγιασμός, τὰ ἄλλα πάντα, πῶς ἐσχάτης ἀνοίας οὐκ ἂν εἴη, οὗς ὁ θεὸς συνῆψε καὶ ὁμοτίμους ἐποίησεν ἐν τοῖς μείζονσι, τούτους διαιρεῖν ἀπὸ τῶν ἐν τῇ γῇ πραγμάτων; Διὰ τοι τοῦτο ἀπὸ τῶν προοιμίων αὐτῶν τὴν χαλεπὴν ταύτην ^e ἐκβάλλων νόσον ὁ μακάριος Δούτος, εἰς τὴν μητέρα τῶν ἀγαθῶν αὐτοὺς ἐμβιβάζει, ταπεινοφροσύνην. Τοῦτο καὶ οἰκέτας βελτίους ἐργάζετο, μανθάοντας ὡς οὐδὲν ἐκ τῆς δουλείας παραβλαβήσονται, τὴν ὄντως ἐλευθερίαν ἔχοντες· τοῦτο ^f τοὺς δεσπότης μετριάζειν παρεσκεύαζε, παιδευομένους ὡς οὐδὲν αὐτοῖς ὄφελος τῆς ἐλευθερίας,

²³ v. 7.

^v φησὶ] φησιν ἐν F.H.I.

Edd. ² διὸ] + καὶ H.

³ οὐκ] καὶ οὐκ Edd. καὶ deest in omnibus. Statim προσήλθατε F.H. ^a ὁρᾷς

B.D.E.G. ^b ἀπόστολος] + λέγων Edd. λέγων deest in omnibus. ^c καὶ ἐξ

ὑπάρχων εἶναι καὶ ὑπᾶτων Edd. repugnantibus libris. ^d καὶ] + ἐξ A.F.H.I.

^e ἐκβάλλων pro ἐκβαλὼν omnes. ^f τοὺς] καὶ τοὺς Edd. καὶ deest in omni-

bus. Statim μετρ. παρεσκ. pro παρεσκ. μετρ. omnes.

ἀν μὴ τὰ τῆς πίστεως ἢ προηγούμενα. Καὶ ἵνα μάθῃς, ὅτι οὐ σύγχυσιν ἐργαζόμενος τοῦτο ἐποίει καὶ πάντα μιγνύς, ἀλλ' οἶδε καὶ διαίρεσιν ἀρίστην, οὐχ ἀπλῶς ἔγραψε, πᾶσι τοῖς οὖσιν ἐν Ῥώμῃ, ἀλλὰ μετὰ διορισμοῦ, “ τοῖς ἀγαπητοῖς τοῦ θεοῦ.” Αὕτη γὰρ ἡ ἀρίστη διαίρεσις, ἢ καὶ δείκνυσι πόθεν ὁ ἀγιασμός. Ε. Πόθεν οὖν ὁ ἀγιασμός; Ἀπὸ τῆς ἀγάπης. Εἰπὼν γὰρ, ἀγαπητοῖς, τότε ἐπήγαγε, “ κλητοῖς ἀγίοις,” ἰδηλὼν ὅτι ἐντεῦθεν ἡμῖν ἡ πηγὴ τῶν ἀγαθῶν ἀπάντων. Ἀγίους δὲ τοὺς πιστοὺς καλεῖ πάντας. “ Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη.” Ω προσηγορίας μυρία φερούσης ἀγαθὰ. Τοῦτο καὶ ὁ Χριστὸς τοῖς ἀποστόλοις εἰς τὰς οἰκίας εἰσιούσι πρῶτον ῥῆμα ^κλέγειν ἐπέταττε. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Παῦλος ἐντεῦθεν πανταχοῦ προοιμιάζεται, ἀπὸ τῆς χάριτος καὶ τῆς εἰρήνης. Οὐδὲ γὰρ μικρὸν κατέλυσεν ὁ Χριστὸς πόλεμον, ἀλλὰ ¹καὶ ποικίλον καὶ παντοδαπὸν καὶ χρόνιον καὶ τοῦτον οὐκ ἐκ τῶν ἡμετέρων πόνων, ἀλλὰ διὰ τῆς ^μαὐτοῦ χάριτος. Ἐπεὶ οὖν ἡ μὲν ἀγάπη τὴν χάριν, ἡ δὲ χάρις ⁴³⁵ τὴν εἰρήνην ἐδωρήσατο, ^νἐν τάξει προσηγορίας αὐτὰ θεῖς, ἐπεύχεται μένειν διηνεκὴ καὶ ἀκίνητα, ὥστε μὴ πάλιν ἕτερον ἀναρριπισθῆναι πόλεμον καὶ παρακαλεῖ τὸν δεδωκότα, πάγια ^ααὐτὰ διατηρεῖν, οὕτω λέγων “ Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.” Ἰδοὺ ἐνταῦθα τὸ, ἀπὸ, κοινόν ἐστιν ^ρυιοῦ καὶ πατρὸς, ὅπερ ἐστὶν ἴσον τῷ, ἐξ οὗ. Οὐ γὰρ εἶπε, χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ ^σΧριστοῦ, ἀλλ', “ ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ ^τκυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.” Βαβαί, πόσον ἰσχυρεν ἡ τοῦ θεοῦ ^βἀγάπη οἱ ἔχθροι ^ςκαὶ ἡτιμωμένοι ἀγιοὶ καὶ υἱοὶ ^γγεγόναμεν ἐξαίφνης. Ὅταν γὰρ πατέρα καλέσῃ, υἱοὺς ἐδήλωσεν ὅταν δὲ υἱοὺς εἶπῃ, ἅπαντα ^ντῶν ἀγαθῶν τὸν θησαυρὸν ^ωἀνεκάλυψε.

^κΜένωμεν τοίνυν ἀξίαν τῆς δωρεᾶς τὴν πολιτείαν ^υἐπιδεικνύμενοι, καὶ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἀγιοσύνην διατηροῦντες. Τὰ

^ς ἡ ἀρίστη Edd. ἢ om. B.D.E.G. Statim διαίρεσις A.F.G.H.I. διάκρισις vulgo.

^κ ἢ (H) est in libris omnibus, non in Edd. Mox ὁ ante ἀγιασ-

^μός om. B.G. ^δ δηλῶν ἐντὶ Sic A.B.D.E.F.G.I. δηλονότι Edd. ante Ben.

^κ λέγειν omnes. ^φ φάσκειν vulgo. ¹ καὶ, quod aberat, habent A.D.F.H.I.

^μ αὐτοῦ pro αὐτοῦ A.B.D.E.F.G. τοῦ θεοῦ H. ^ν ἐν Sic B.D.E.G. καὶ ἐν

F.H.I. Veron. ὡς ἐν Sav. Mor. Ben. ^ο αὐτὰ pro ταῦτα omnes. Statim

^τ τηρεῖν A.F.H.I. ^ρ υἱοῦ καὶ πατρὸς A.B.D.E.I. πατρὸς καὶ υἱοῦ Edd. Haec

^σ ἐστὶν υἱοῦ καὶ πατρὸς ὅπερ om. H. ^ς Χριστοῦ om. H.I. ^τ κυρίου] + ἡμῶν

Edd. contra fidem librorum. ^ω καὶ οἱ ἡτμ. D.F.H.I. οἱ superscriptum habet A.

^γ γεγόναμεν omnes. γεγόρασιν Edd. ^ν τῶν ἀγ. τὸν θ.] τὸν ἀγαθὸν θ. H.

^ω ἐξεκάλυψε B.D.E.G. ^κ HOIKON. Περὶ ἀγάπης θεοῦ καὶ υἰοθεσίας, καὶ

ἐντὶ τὰ παρὰ τοῦ θεοῦ δωρούμενα ἀξιώματα βίβαια καὶ μετὰ θάνατον μένει, τὰ δὲ

τῶν ἀνθρώπων οὐχ οὕτω καὶ ἐντὶ δὲ φεύγειν ποτηρίαν. Veron. ^υ ἐπιδεικνύ-

μενοι omnes. Edebatur ἐνδεδυνάμενοι.

μὲν γὰρ ἄλλα ἀξιώματα πρόσκαιρά τε ἐστὶ, καὶ τῷ παρόντι
 συγκαταλέγεται βίῳ, καὶ χρημάτων ἐστὶν ὠνητά· ὅθεν οὐδὲ
 ἀξιώματα αὐτὰ ² ἂν τις εἶναι φαίη, ἀλλ' ὀνόματα ἀξιομάτων
 μόνον, ἐν τῇ τῶν ἱματίων περιβολῇ καὶ τῇ τῶν δορυφόρων
 C σκολακείᾳ τὴν δύναμιν ἔχοντα· τοῦτο δὲ, ἅτε παρὰ τοῦ θεοῦ
 δοθέν, ³ τὸ δῶρον τὸ τῆς ⁴ ἀγιοσύνης καὶ τῆς υἰοθεσίας, οὐδὲ
 θανάτῳ διακόπτεται, ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα ποιεῖ λαμπροὺς, καὶ
 πρὸς τὴν μέλλουσαν ἡμῖν συναποδημεῖ ζώην. Ὁ γὰρ τὴν
 υἰοθεσίαν διατηρῶν, καὶ τὴν ἀγιοσύνην μετὰ ἀκριβείας ⁵ δια-
 φυλάττων, αὐτοῦ τοῦ τὸ διάδημα περικειμένου καὶ τὴν ἀλουρ-
 γίδα ἔχοντος λαμπρότερός τε ⁶ ἐστὶ πολλῷ καὶ μακαριώτερος,
⁷ καὶ κατὰ τὸν παρόντα βίον, γαλήνην τε ἐντρυφῶν πολλῇ, καὶ
 χρησταῖς συντρεφόμενος ἐλπίσι, καὶ οὐδεμίαν θορύβου καὶ
 D παραχῆς ἔχων ὑπόθεσιν, ἀλλ' ἡδονῆς διηνεκοὺς ἀπολαύων. Εὐ-
 θυμίαν γὰρ καὶ χαρὰν οὐκ ἀρχῆς μέγεθος, οὐ χρημάτων πλήθος,
 οὐ δυναστείας ὄγκος, οὐκ ἰσχὺς σώματος, οὐ πολυτέλεια τρα-
 πέζης, οὐχ ἱματίων κόσμος, οὐκ ἄλλο τι τῶν ⁸ ἀνθρωπίνων ποιεῖν
 εἴωθεν, ἀλλ' ἢ κατόρθωμα μόνον πνευματικὸν καὶ συνειδὸς
 ἀγαθόν. Καὶ ὁ τοῦτο κεκαθαρμένον ἔχων, κἂν ράκια περικεί-
 μενος ᾧ, ⁹ καὶ λιμῷ παλαίων, τῶν σφόδρα τρυφώντων ἐστὶν
 εὐθυμότερος· ὥσπερ οὖν ὁ πονηρὰ συνειδὸς ἑαυτῷ, κἂν τὰ (10)
¹⁰ πάντων περιβάλληται χρήματα, πάντων ἐστὶν ἀθλιώτερος.
 Διὰ δὲ τοῦτο ὁ μὲν Παῦλος ἐν λιμῷ ζῶν ¹¹ διηνεκεῖ καὶ γυμνό-
 E τητι, καὶ μαστιζόμενος καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἔχαιρέ τε καὶ
 ἐτρύφα μᾶλλον τῶν βασιλευόντων τότε· ὁ δὲ Ἀχαάβ ¹² βασιλεὺς
 ὢν καὶ τρυφῆς ἀπολαύων πολυτελοῦς, ἐπειδὴ τὴν ἀμαρτίαν
 ἐκείνην εἰργάσατο, ἔστενέ τε καὶ ἡθύμει, καὶ τὸ πρόσωπον
 αὐτοῦ συμπεπτωκὸς ᾔν, καὶ πρὸ τῆς ἀμαρτίας καὶ μετὰ τὴν
 ἀμαρτίαν. Εἰ τοίνυν βουλόμεθα ἀπολαυεῖν ἡδονῆς, πρὸ τῶν
 ἄλλων ἀπάντων φεύγωμεν πονηρίαν, καὶ διώκωμεν ἀρετὴν, ὥς
 οὐκ ἐνὸν ἄλλως τούτου μετασχεῖν, κἂν ἐπ' αὐτὸν ἀναβῶμεν τὸν
 436 θρόνον τὸν βασιλικόν. Διὸ καὶ ¹³ ὁ Παῦλος ἔλεγεν· ²⁴ “Ὁ δὲ
 καρπὸς τοῦ πνεύματος ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη.” Τούτον οὖν τὸν

²⁴ Gal. v. 22.

² ἂν τις εἶναι pro εἶναι ἂν τις A.B.D.E.F.H.I. ³ τὸ om. I. ⁴ ἀγιοσύ-
 νης] + λέγω D.E. ⁵ διαφυλάττων B.D.E.G. φυλάττων Edd. ⁶ ἔσται
 F.H.I. Mox μακαριώτερος pro μακαριστότερος omnes. ⁷ καὶ om. G. Idem
 post βίον interpungit, quod et nos fecimus. ⁸ ἀνθρωπίνων] + χρηματικῶν G.
 8 καὶ] κἂν I. ⁹ πάντων] πάντα H. Statim περιβέβληται B.D.E.G. περι-
 βάλληται A.F.H. Edebatur περιβάλληται. ¹⁰ διηνεκεῖ] τῷ δ. Edd. repug-
 nantibus libris. ¹¹ βασιλεὺς ὢν] Sic omnes. βασιλευόν Edd. Mox πολυ-
 τελοῦς ἀπολαύων inverso ord. B.E.G. ¹² ὁ om. A.F.H.I.

καρπὸν τρέφωμεν παρ' ἑαυτοῖς, ἵνα καὶ τῆς ἐνταῦθα χαρᾶς ἀπολαύσωμεν, καὶ τῆς μελλούσης ἐπιτύχωμεν βασιλείας, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ καὶ μεθ' οὗ τῷ πατρὶ δόξα, ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Γ.

¹Πρῶτον ^aμὲν εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ^B
^bὑπὲρ πάντων ὑμῶν, ὅτι ἡ πίστις ὑμῶν καταγγέλλεται ἐν
ὅλῳ τῷ κόσμῳ.

ΠΡΕΠΟΝ τῇ μακαρίᾳ ψυχῇ τὸ προοίμιον, καὶ ἱκανὸν ἅπαντας παιδεύσαι καὶ ἔργων καὶ λόγων ἀγαθῶν ἀπάρχεσθαι τῷ θεῷ, καὶ ^cοὐ μόνον ὑπὲρ τῶν οἰκείων, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῶν ἀλλοτρίων εὐχαριστεῖν κατορθωμάτων, ὃ καὶ φθόνου καὶ βασκανίας καθαρὰν ποιεῖ τὴν ψυχὴν, καὶ τὸν θεὸν ἐπισπάται μερίζοντες πρὸς ^dτὴν τῶν εὐχαριστούντων εὐνοίαν. Διὸ καὶ ἀλλαχοῦ φησιν· ²“Εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ^C ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ.” Εὐχαριστεῖν δὲ δεῖ οὐχὶ πλουτοῦντας μόνον, ἀλλὰ καὶ πενομένους, οὐχ ὑγιαίνοντας, ἀλλὰ καὶ νοσοῦντας, οὐκ εὐημεροῦντας, ἀλλὰ καὶ τάναντία ὑπομένοντας. Τὸ μὲν γὰρ ἐξ οὐρίας τῶν πραγμάτων φερομένων εὐχαριστεῖν, θαυμαστὸν οὐδέν· ^eὅταν δὲ πολὺ τὸ κλυδωνίον ᾖ, καὶ τὸ σκάφος περιτρέπεται καὶ ^fκινδυνεύῃ, τότε ἐστὶν ἡ πολλὴ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς ἐγγνωμοσύνης ἐπίδειξις. Διὰ δὴ τοῦτο καὶ ὁ Ἰωβ ἐντεῦθεν ἐστεφανούτο, καὶ τὸ ἀναίσχυντον ^gστόμα τοῦ διαβόλου ἐνέφραττε, καὶ ἐδείκνυ σαφῶς, ὅτι οὐδὲ ἡνίκα εὐημερῶν ἦν, διὰ τὰ ^D χρήματα εὐχάριστος ἦν, ἀλλὰ διὰ τὴν πολλὴν περὶ τὸν θεὸν ἀγάπην. Ὅρα δὲ καὶ ἐπὶ τίσιν εὐχαριστεῖ· οὐκ ἐπὶ τοῖς γηϊνοῖς ^hκαὶ ἀπολλυμένοις, οἷον ἐπὶ ἀρχῇ καὶ δυναστείᾳ καὶ δόξῃ· ταῦτα γὰρ οὐδενὸς ἄξια λόγου· ἀλλ' ἐπὶ τοῖς ὄντως ἀγαθοῖς, τῇ πίστει καὶ τῇ παρρησίᾳ· καὶ μεθ' ὧς ⁱδιαθέσεως εὐχαριστεῖ· οὐ γὰρ εἶπε, τῷ θεῷ, ἀλλὰ, “τῷ θεῷ μου” ὃ καὶ

¹ Cap. I. v. 8.

² Ephes. i. 3.

HOM. III. ^a μὲν, quod aberat ante Ben. habent A.B.D.E.F.G.H. et Mosq. ^b ὑπὲρ] περὶ G. ^c οὐ pro μὴ A.D.E.F.H.I. ^d τὴν τῶν εὐχαριστούντων om. D.E. ^e ὅταν δέ] τὸ δὲ ὅταν E. ^f κινδυνεύῃ]+ταῦτο τοῦτο ποιῶν D.E. ^g στόμα τ. δ.] Sic A.D.E.F.H.I. τοῦ δ. στόμα vulgo. Statim ἐφραττε B.G. ^h καὶ ἀπολλυμένοις om. G. ⁱ διαβ. εὐχ. omnes. εὐχ. διαβ. vulgo.

οἱ προφῆται ποιοῦσι, ^κτὸ κοινὸν ἰδιοποιούμενοι. Καὶ τί θαυμαστὸν, εἰ οἱ προφῆται; Αὐτὸς γὰρ ^ιαὐτὸ συνεχῶς ὁ θεὸς φαίνεται ποιῶν ἐπὶ τῶν δούλων, θεὸν Ἀβραάμ ^μκαὶ Ἰσαὰκ Ε καὶ Ἰακώβ ^νἰδιαζόντως λέγων ἑαυτόν. “Ὅτι ἡ πίστις ὑμῶν καταγγέλλεται ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ.” Τί οὖν; πᾶσα ἡ γῆ τὴν πίστιν ἤκουσε τῶν Ῥωμαίων; Πᾶσα ἐξ ἐκείνου· καὶ οὐδὲν ἀπεικός· οὐ γὰρ ἄσημος ἡ πόλις ἦν, ἀλλ’ ὥσπερ ἐπὶ τινος κορυφῆς κειμένη, ^οδιὰ πάντα κατὰδῆλος ^ρἦν. Σὺ δέ μοι σκόπει τοῦ κηρύγματος τὴν δύναμιν, πῶς ἐν χρόνῳ βραχεὶ διὰ τελωνῶν καὶ ἀλιέων αὐτῆς τῆς τῶν πόλεων ἐπελάβετο ^ικεφαλῆς, καὶ ἄνδρες Σύροι Ῥωμαίων ἐγένοντο διδάσκαλοι καὶ καθηγηταί. Δύο τοίνυν αὐτοῖς μαρτυρεῖ κατορθώματα· καὶ ὅτι ἐπίστευον, καὶ ὅτι μετὰ παρρησίας ἐπίστευον, καὶ τοσαύτης ὡς ^ιπᾶσαν 437 τὴν γῆν καταλαβεῖν τὴν ὑπὲρ αὐτῶν φήμην. “Ἡ πίστις γὰρ ὑμῶν, φησί, καταγγέλλεται ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ” ἡ πίστις, οὐχ αἱ λογομαχίαι, οὐδὲ αἱ συζητήσεις, οὐδὲ οἱ συλλογισμοί· καίτοι πολλὰ ἦν ἐκεῖ τὰ κωλύματα τῆς διδασκαλίας. Καὶ γὰρ ἄρτι (11) τῆς οἰκουμένης δεξάμενοι τὴν ἀρχὴν, ^ςκαὶ μέγα ἐφρόνουν, καὶ ^ππλούτῳ καὶ τρυφῇ συνέζων· καὶ τὸ κήρυγμα ἀλείεις ἐκόμιζον, Ἰουδαῖοι καὶ ἐξ Ἰουδαίων, ἔθνους μεμισημένον καὶ παρὰ πᾶσι βδελυκτοῦ· καὶ τὸν ἐσταυρωμένον προσκυνεῖν ἐκελεύοντο, τὸν ἐν Ἰουδαίᾳ τραφέντα· καὶ μετὰ τοῦ δόγματος καὶ βίον αὐ- Β στηρὸν ^νκατήγγελλον οἱ ^ωδιδάσκοντες ἀνθρώποις τρυφᾶν μεμελετηκόσι, καὶ πρὸς τὰ παρόντα ἐπτοημένοι· καὶ οἱ καταγγέλλοντες ἦσαν πένητες καὶ ἰδιῶται, ^ςἀγενεῖς καὶ ἐξ ἀγενεῶν. Ἀλλ’ οὐδὲν τούτων τοῦ λόγου τὸν δρόμον ἐκώλυσε· τοσαύτη τοῦ σταυρωθέντος ἡ δύναμις ἦν, ὥς πανταχοῦ περιάγειν τὸν λόγον. “Καταγγέλλεται γὰρ, φησὶν, ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ.” Καὶ οὐκ εἶπε, δηλοῦται, ἀλλὰ, “καταγγέλλεται,” ὡς πάντων ἐν στόμασιν αὐτοῦς ἐχόντων. Θεσσαλονικεῦσι μὲν οὖν τοῦτο μαρτυρῶν, καὶ ἕτερον προστίθησιν· εἰπὼν γὰρ ^γὅτι ³“Ἀφ’ ὑμῶν ἐξήχηται ὁ λόγος τοῦ ^θθεοῦ,” ἐπήγαγεν, “ὥστε μὴ

3 1 Thess. i. 8.

^κ τὸ] Sic A.B.D.E.G.H.I. Edebatur τὸν ante Montef. ^ι αὐτὸ] αὐτὸς H. Statim ὁ θεὸς om. E. ^μ καὶ] +θεὸν B.G. ^ν ἰδιαζόντως om. D.E. Statim ἑαυτὸν A.B.D.E.G.H.I. αὐτὸν Veron. Sav. Mor. ^ο διὰ πάντα] διὰ πάντων D. πᾶσι B.G. ^ρ ἦν] +δ ἐκέκτητο D. ^ι κεφαλῆς pro κορυφῆς A.B.D.E. F.G.H. ^ς ἀπασαν B.D.G. Statim καταλαμβάνειν B.G. ^π καὶ est in nostris omnibus, non in Edd. ^ς πλ. καὶ τρ.] τρ. καὶ πλ. A.D.E.H.I. ^ν κατήγγελλον A.B.D.E.I. fortasse alii. κατήγγελον Veron. Sav. Mor. ^ω διδασκοντες omnes. διδάσκαλοι vulgo. ^γ ἀγ.] καὶ ἀγ. B.G. Statim ἀγενεῖς et ἀγενεῶν G.H. ^γ ὅτι accessit ex omnibus. ^θ θεοῦ] Χριστοῦ B.

χρείαν ἔχειν ἡμᾶς λαλεῖν τι.” Οἱ γὰρ μαθηταὶ ἐν τάξει C διδασκάλων ^aκατέστησαν, διὰ τῆς παρρησίας αὐτῶν πάντας παιδεύοντες, καὶ πρὸς ἑαυτοὺς ἐφελκόμενοι. Οὐ γὰρ ἴστατό που τὸ κήρυγμα, ἀλλὰ πρὸς σφοδρότερον πᾶσαν ἐπῆει τὴν οἰκουμένην. ^bἘνταῦθα δὲ τοσοῦτον μόνον, ὅτι καταγγέλλεται. ^bΚαλῶς εἶπεν, ὅτι καταγγέλλεται, δεικνὺς ὅτι οὐδὲν ἔδει προσθεῖναι τοῖς εἰρημένοις, οὐδὲ ἀφελεῖν· ἀγγέλου γὰρ ^cτοῦτο ἔργον ἐστὶ, τὸ μόνον τὰ λεγόμενα διακομίζειν. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ ἱερεὺς ἄγγελος ^dλέγεται, ὅτι οὐ τὰ ἑαυτοῦ, ἀλλὰ ^eτὰ τοῦ πέμποντος ἀπαγγέλλει. Καίτοιγε ^fΠέτρος ἐκήρυξεν ἐκεῖ, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐκείνου ^gαὐτοῦ ἡγείται· οὕτως, ὅπερ ἔφθην εἰπὼν, D μεθ’ ὑπερβολῆς ἀπάσης βασκανίας ἦν καθαρὸς.

⁴“ Μάρτυς γὰρ μου ἐστὶν ὁ θεὸς, ^hὃ λατρεύω ἐν τῷ πνεύματι μου, ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.” Ἀποστολικῶν σπλάγχχνων τὰ ῥήματα, πατρικῆς ^bκηδεμονίας ἢ ἀπόφασις. Τί δέ ἐστιν ὃ φησι, καὶ τίνος ἔνεκεν τὸν θεὸν μάρτυρα καλεῖ; Περὶ διαθέσεως ὁ λόγος ἦν αὐτῷ. Ἐπεὶ οὖν οὐδέπω ἦν αὐτοὺς ἐωρακώς, ⁱδιὰ τοῦτο ἀνθρώπων μὲν οὐδένα, τὸν δὲ ἐμβατεύνοντα ^kταῖς καρδίαις, τοῦτον ἐκάλεσε μάρτυρα. Ἐπειδὴ γὰρ ἔλεγεν, ὅτι ἀγαπῶ ὑμᾶς, καὶ σημεῖον ^lἐποιεῖτο τὸ διηλεκτῶς εὖχεσθαι, E καὶ τὸ βούλεσθαι ἐλθεῖν πρὸς αὐτοὺς, ^mκαὶ οὐδὲ τοῦτο δῆλον ἦν, ἐπὶ τὴν ἀξιόπιστον καταφεύγει μαρτυρίαν. Ἄρα δυνήσεται τις ⁿὑμῶν καυχῆσασθαι, ὅτι μέμνηται ἐπὶ τῆς οἰκίας εὐχόμενος τοῦ τῆς ἐκκλησίας πληρώματος; Οὐκ οἶμαι. Ἄλλ’ ὁ Παῦλος οὐχ ὑπὲρ πόλεως μιᾶς, ἀλλ’ ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης ἀπάσης προσῆει τῷ θεῷ, καὶ τοῦτο οὐχ ἅπαξ ^oοὐδὲ δεύτερον, οὐ τρίτον, ^pἄλλὰ διηλεκτῶς. Εἰ δὲ τὸ διηλεκτῶς ἐν μνήμῃ τινὰ περιφέρειν, οὐκ ἂν γένοιτο, εἰ μὴ ἀπὸ ἀγάπης πολλῆς· ^qτὸ ἐν

4 v. 9.

^a κατέστησαν] ἦσαν I. Statim διὰ τῆς παρουσίας idem. ^b καλῶς] καὶ καλῶς B.G. ὅτι om. iidem. ^c τοῦτο et p.p. ἐστὶ om. D.E. ἔργον om. a pr. man. I. ἦν pro ἐστὶ A.F.H.I. ^d λέγεται omnes. καλεῖται Edd. ^e τὰ om. Veron. Sav. Mor. contra fidem librorum. Statim ἀπαγγέλλει pro ἀναγγέλλει habent A.D.E.F.G.H.I. ^f Πέτρος] καὶ Πέτρος A.F.H.I. ^g αὐτοῦ pro ἑαυτοῦ A.B.E.F.G.H.I. αὐτοῦ D. ^h κηδεμονίας] διδασκαλίας A.E.H.I. ⁱ διὰ] + τοι Edd. repugnantibus libris. ^k τὰς καρδίας G. et a pr. man. B. ^l ἐποιεῖτο τὸ] Sic B.G. ut tacite ediderat Montef. ἐποιεῖ τοῦτο τὸ D.E. Ceteri, ut vulgo, ἐποιεῖ τό. ^m καὶ οὐδὲ τοῦτο δ. ἦν] καὶ τοῦτο δὲ δ. οὐκ ἦν. D. τοῦτο δὲ δ. οὐκ ἦν E. ⁿ ὑμῶν pro ἡμῶν omnes. ^o οὐδέ] οὐ D.E. Statim οὐδὲ τρίτον I. Hoc tacite edidit Montef. ^p ἀλλὰ διηλεκτῶς. εἰ δὲ τὸ δ. ἐν μνήμῃ τινὰ π.] ἀλλὰ διηλεκτῶς ἐν μνήμῃ. εἰ δὲ τὸ δ. τινα π. A.F. ἀλλὰ διηλεκτῶς ἐν μνήμῃ εἶχεν. εἰ δὲ τὸ δ. τινα π. I. ἀλλὰ διηλεκτῶς τινα π. H. ^q τὸ ἐν εὐχαίς ἔχειν ἀδιαλείπτως] Sic A.B.D.E.G.H.I. Editi, τὸ ἐν εὐχαίς γὰρ ἔχειν, καὶ ἀδιαλείπτως ἔχειν. [γὰρ] Sav. Mor. γὰρ om. F.

εὐχαίς ἔχειν ἀδιαλείπτως, ἐννόησον πόσης ἐστὶ διαθέσεως καὶ
 438 φιλίας. "Ὅταν δὲ εἴπῃ, "ὦ λατρεύω ἐν τῷ πνεύματί μου, ἐν
 τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ," ὁμοῦ μὲν τὴν τοῦ θεοῦ χάριν,
 ὁμοῦ δὲ τὴν αὐτοῦ ταπεινοφροσύνην ἣ μὴν ἐνδείκνυται τὴν μὲν
 τοῦ θεοῦ χάριν, ὅτι τοσοῦτον αὐτῷ πρᾶγμα ἐπέτρεψε, τὴν δὲ
 αὐτοῦ ταπεινοφροσύνην, ὅτι οὐχὶ τῇ ἑαυτοῦ σπουδῇ, ἀλλὰ τῇ
 τοῦ πνεύματος βοήθειᾳ τὸ πᾶν λογίζεται. Ἡ δὲ τοῦ εὐαγ-
 γελίου προσθήκη τὸ εἶδος δηλοῖ τῆς διακονίας. Καὶ γὰρ
 πολλοὶ τῆς λατρείας οἱ τρόποι καὶ διάφοροι. ὙΚαὶ καθάπερ
 ἐπὶ τῶν βασιλέων πάντες μὲν εἰσιν ὕφ' ἐνὶ τεταγμένοι τῷ
 Β βασιλεῦντι, διακονοῦνται δὲ οὐ πάντες τὰ αὐτὰ, ἀλλὰ τῷ
 μὲν ἐστὶν ἡ διακονία ἐν τῷ στρατοπέδῳ ἄρχειν, τῷ δὲ ἐν τῷ
 πόλει οἰκονομεῖν, ἑτέρῳ πάλιν ἐν τῷ φυλάττειν τὰ ἐν τοῖς
 ταμείοις χρήματα οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν πνευματικῶν ὁ μὲν λα-
 τρεύει τῷ θεῷ καὶ δουλεύει ἐν τῷ πιστεύειν καὶ τὸν βίον ἡ τὸν
 ἑαυτοῦ καλῶς οἰκονομεῖν, ὁ δὲ ἐν τῷ ξένων θεραπείαν ἡ ἀναδεδε-
 χθαι, ὁ δὲ ἐν τῷ τὴν προστασίαν τῶν δεομένων ἡ μεταχειρίζειν
 καθάπερ καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν ἀποστόλων οἱ περὶ τὸν Στέφανον ἐν
 τῇ τῶν χηρῶν προστασίᾳ ἐδούλευον τῷ θεῷ, ἂ ἄλλος ἐν τῇ τοῦ
 λόγου διδασκαλίᾳ, ὧν καὶ ὁ Παῦλος ἦν, ἐν τῷ τὸ κήρυγμα
 C εὐαγγελίζεσθαι λατρεύων καὶ οὗτος ἦν ὁ τῆς δουλείας ἡ αὐτοῦ
 τρόπος τοῦτο γὰρ ἦν ἐπιτεταγμένος. Διὰ τοῦτο οὐ μάρτυρα
 ἡ τὸν θεὸν καλεῖ μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅπερ ἐνεπιστεύθη λέγει,
 δεικνὺς ὅτι οὐκ ἂν τηλικαῦτα ἐγχειρισθεῖς, τὸν ἐμπιστεύσαντα (12)
 μάρτυρα ἐπὶ ψευδέσιν ἐκάλεσε. Μετὰ δὲ τούτου κάκεῖνο
 δεῖξαι βούλεται, τὴν ἀγάπην τὴν ὑπὲρ αὐτῶν καὶ τὴν φροντίδα
 ἀναγκαίαν οὖσαν. Ὡς γὰρ μὴ λέγωσι, σὺ τίς ὦν καὶ πόθεν,
 πόλιν οὕτω μεγάλην καὶ βασιλικωτάτην μεριμνᾷ φῆς; δέ-
 κνυσιν ἀναγκαίαν ἡ οὖσαν αὐτῷ τὴν τοιαύτην φροντίδα, εἴγε
 D ἡ αὐτῷ τῆς δουλείας οὗτος ὁ τρόπος ἐπιτέτακται, τὸ καταγ-
 γέλλειν τὸ εὐαγγέλιον. Ὁ γὰρ τοῦτο ἐγκεχειρισμένος ἀνάγκην

ἡ αὐτοῦ pro αὐτοῦ hic A.F.G.H. infra B.E.F.G.H. ἡ μὴν ἐνδείκνυται pro
 ἐνδ. ἡ μὴν A.D.G.I. ἡ μὴν om. E. ἡ μὴν ἐπιδείκνυται H. Statim haec τὴν μὲν τοῦ
 θεοῦ—ταπεινοφροσύνην desunt in E. ἡ τῆς λατρείας οἱ τρ. κ. δ. Sic
 omnes. Edebatur τῆς διακονίας οἱ τρ. κ. δ. καὶ τῆς λατρείας δὲ ὡσαύτως.
 Ὑ καὶ καθάπερ] Sic B.D.E.G. καθάπερ γὰρ vulgo. Ὑ οὐ τὰ αὐτὰ πάντες
 hoc ordine B.G. τὰ αὐτὰ οὐ πάντες D. ἡ τὸν ἑαυτοῦ] Sic A.B.D.E.F.G.I.
 αὐτοῦ sine artic. H. αὐτοῦ Edd. ἡ ἀναδέχεσθαι B.D. et ex corr. G. Ita
 tacite Montef. ἡ μεταχειρίζειν omnes. Edebatur μεταχειρίζεσθαι. Statim
 ἐπὶ τῶν ἀποστόλων αὐτῶν Edd. refragantibus libris. ἡ ἄλλοι E. alii Musc.
 ἡ αὐτῷ G. ἡ τὸν θεὸν καλεῖ omnes. καλεῖ τὸν θεὸν Edd. ἡ ὅπερ] ὅπερ H.
 ἡ ἐκάλεσε omnes. ἐκάλεσε vulgo. ἡ τοῦτο A.D.F.G.H. et a pr. man. B.
 ἡ οὖσαν post τοιαύτην transp. B.G. ἡ αὐτῷ]+τὴν τοιαύτην φροντίδα Χριστὸς
 δέδωκε, καὶ E. Idem post τῆς add. παρ' αὐτοῦ.

ἔχει τοὺς μέλλοντας ὑποδέχσθαι τὸν λόγον διαπαντὸς ἔχει ἐπὶ τῆς διανοίας. Δηλοὶ δὲ καὶ ἕτερον πρὸς τούτοις εἰπών, “ἐν τῷ πνεύματί μου” ὅτι πολὺ καὶ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ τῆς Ἰουδαϊκῆς λατρείας ἀνωτέρα αὕτη. Ἡ μὲν γὰρ Ἑλληνικὴ, καὶ σαρκικὴ καὶ πεπλανημένη ἢ δὲ Ἰουδαϊκὴ, ἀληθὴς μὲν, σαρκικὴ δὲ καὶ ^καὕτη· ἢ δὲ τῆς ἐκκλησίας, τῆς μὲν Ἑλληνικῆς ἐναντία, τῆς δὲ Ἰουδαϊκῆς ὑψηλότερα πολλῶ τῷ μέτρῳ. ¹Οὐδὲ γὰρ διὰ προβάτων καὶ μόσχων καὶ καπνοῦ καὶ ^μκνίσσης ὁ τῆς ἡμετέρας λατρείας τρόπος, ἀλλὰ διὰ ψυχῆς πνευματικῆς· ὅπερ Ε καὶ ὁ Χριστὸς δηλῶν ἔλεγε· ⁵“Πνεῦμα ὁ θεὸς, καὶ τοὺς προσκυνούντας αὐτὸν, ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ ^νδεῖ προσκυνεῖν.” “Ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.” Ἀνωτέρω εἰπών τὸ εὐαγγέλιον τοῦ πατρὸς εἶναι, ἐνταῦθα τοῦ υἱοῦ ^οαὐτοῦ φησιν· οὕτως ἀδιάφορον ^ρκαὶ πατρὸς καὶ υἱοῦ ^qλέγειν. Καὶ γὰρ ἔμαθε παρὰ τῆς μακαρίας ἐκείνης φωνῆς, ὅτι τὰ τοῦ πατρὸς τοῦ υἱοῦ, καὶ τὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ πατρὸς. ⁶“Πάντα γὰρ, ^ρφησί, τὰ ἐμὰ σὰ ἐστί, καὶ τὰ σὰ ἐμά.” “Ὡς ἀδιαλείπτως μνεῖαν ὡμῶν ^ςποιούμεαι ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου.” Τοῦτο γνησίᾳ ἀγάπης. ⁴³⁹Καὶ δοκεῖ μὲν ἔν τι λέγειν, τέσσαρα δὲ τίθησιν ἐνταῦθα· καὶ ὅτι μέμνηται, καὶ ὅτι ἀδιαλείπτως, καὶ ὅτι ἐν εὐχαῖς, καὶ ὅτι ὑπὲρ μεγάλων πραγμάτων.

⁷“Δεόμενος, εἴ πως ἤδη ποτὲ εὐδοωθήσομαι ἐν τῷ θελήματι τοῦ θεοῦ ἔλθειν πρὸς ὑμᾶς.” “Ὁρα καὶ ὠδίνοντα αὐτοὺς ἰδεῖν, καὶ οὐκ ἀνεχόμενον παρὰ τὸ τῷ θεῷ δοκοῦν ἰδεῖν, ἀλλὰ κεκερασμένον φόβῳ θεοῦ τὸν πόθον ἔχοντα. Ἐφίλει μὲν γὰρ αὐτοὺς, καὶ ἠπείγετο πρὸς αὐτοὺς· οὐ μὴν, ἐπειδὴ ἐφίλει, παρὰ τὸ τῷ θεῷ δοκοῦν ἐβούλετο ἰδεῖν. Αὕτη ^νἡ γνησία ἀγάπη, οὐχ ὡς B ἡμεῖς οἱ ἀμφοτέρωθεν τῶν νόμων τῆς ἀγάπης ἐκπίπτοντες. ^αἩ γὰρ οὐδένα φιλοῦμεν, ἢ ἐπειδὴν φιλήσωμέν ποτε, παρὰ τὸ τῷ θεῷ δοκοῦν ^ωφιλοῦμεν, ἀμφοτέρα παρὰ τὸν θεῖον ^ςποιούντες νόμον. Εἰ δὲ φορτικὰ ταῦτα λεγόμενα, φορτικώτερα ^γγινόμενα. Καὶ πῶς παρὰ τὸ τῷ θεῷ δοκοῦν φιλοῦμεν, φη-

5 Joan. iv. 24.

6 Ibid. xvii. 10.

7 v. 10.

¹ καὶ om. A.D.E.F.H.I. καὶ πεπλ. καὶ σαρκικὴ in verso ord. Edd. contra fidem librorum. ^κ αὕτη A.E.H. αὕτη vulgo. ¹ οὐδὲ pro οὐ A.D.E.F.H.I. ^μ κνίσσης A.B.G.H. κνίσσης vulgo. ^ν δεῖ] χρῆ A.H.I. ^ο αὐτὸ] αὐτοῦ G.H. ^ρ καὶ] τὸ E. οἶδε τὸ D. ^q λέγειν] + αὐτὸ D. ^ρ φησί, quod ab erat ante Montef. est in nostris omnibus. ^ς ποιούμεαι] + πάντοτε B.D.G. non Mosq. ^τ ὅρα pro ὅρας omnes. ^ν ἢ om. Veron. Sav. Mor. in vitis libris. ^ω φιλοῦμεν] ποιούμεν A. ποιούντες H. (et δοκοῦντες pro δοκοῦν). φιλοῦντες D.E. φιλοῦμεν om. I. ^ς ποιούμεν D.E. et ex corr. A. ^γ γινόμενα] γίνεται H. ὅτε γίνεται I. γίνεται πραττόμενα G. πολλῶν γίνεται τὰ πραττόμενα B.

σιν ; Ὅταν τὸν μὲν Χριστὸν λιμῶ τηκόμενον περιορῶμεν, παῖσι δὲ ²καὶ φίλοις καὶ συγγενέσιν ὑπὲρ τὴν χρεῖαν παρέ-
 C χωμεν. Μᾶλλον δὲ τί χρὴ ^aπεραιτέρω τὸν λόγον προάγειν ;
^bἌν γὰρ τὸ ἑαυτοῦ συνειδὸς ἕκαστος ἐξετάσῃ, ἐπὶ πολλῶν
 τοῦτο εὐρήσει ^cγινόμενον πραγμάτων. Ἄλλ' οὐχ ὁ μακάριος
 ἐκεῖνος τοιοῦτος ἦν, ἀλλ' ἤδει καὶ φιλεῖν, καὶ φιλεῖν ^dὡς χρὴ,
 καὶ ὡς προσῆκον ἦν, καὶ πάντας νικῶν ^eτῷ φιλεῖν, οὐχ ὑπερέ-
 βαινε τῆς ἀγάπης τὰ μέτρα. Ὅρα γοῦν ἀμφοτέρω μεθ' ὑπερ-
 βολῆς ἐν αὐτῷ βρύνοντα, καὶ τὸν τοῦ θεοῦ φόβον, καὶ τὸν τῶν
 Ῥωμαίων πόθον. Τὸ μὲν γὰρ διηνεκῶς εὐχεσθαι, καὶ μὴ τυγ-
 χάνοντα μὴ ἀφίστασθαι, ἁγάπης σφοδρᾶς ἦν· τὸ δὲ ἀγαπῶντα
^fοὔτω μένειν τῷ τοῦ θεοῦ νεύματι εἰκοντα, εὐλαβείας ἐπιτετα-
 D μένης. ^gἈλλαχοῦ μὲν οὖν τρεῖς τὸν κύριον παρακάλεσας, οὐ
 μόνον οὐκ ἔλαβεν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐναντίον, μὴ λαβὼν, χάριν ἔγνω
 τοῦ παρακουσθῆναι πολλήν· οὔτω πρὸς τὸν θεὸν ἐν ἅσιν
 ἔβλεπεν. Ἐνταῦθα δὲ ἔλαβε μὲν, οὐχ ὅτε δὲ ἤτησεν, ἀλλὰ
 βραδέως, καὶ ^hοὐδὲ ἐνταῦθα ἐδυσχέρανε. Ταῦτα δὲ λέγω, ἵνα
 μὴ ⁱἀσχάλλωμεν μὴ ἀκούομενοι, ^kἢ βραδέως ἀκούομενοι. Οὐ
 γὰρ ἔσμεν Παύλου βελτίους, ὅς ἐπ' ἀμφοτέροις ^lχάριν ὁμολο-
 γεῖ· καὶ μάλα εἰκότως. Ἐπειδὴ γὰρ ἅπαξ ἑαυτὸν ἔδωκε τῇ
 πάντα κυβερνώσῃ χειρὶ, καὶ μετὰ τοσαύτης ὑποταγῆς ὑπέθηκε,
 E μεθ' ὅσης ὁ πηλὸς τῷ κεραμεῖ, ἥπερ ἦγεν ὁ θεὸς, ἠκολούθει.
 Εἰπὼν τοίνυν, ὅτι ἤρχετο ἰδεῖν αὐτοὺς, λέγει καὶ τὴν αἰτίαν τῆς
 ἐπιθυμίας. ^mΤίς δέ ἐστιν αὕτη ; ⁿ“Ἴνα τι μεταδῶ χάρισμα
 ὑμῖν πνευματικὸν εἰς τὸ στηριχθῆναι ὑμᾶς.” Οὐ γὰρ ἀπλῶς, (13)
 ὥσπερ πολλοὶ νῦν περιττὰς καὶ ἀνοήτους ἀποδημίας ποιοῦνται,
 οὔτω καὶ ἐκεῖνος, ἀλλ' ὑπὲρ ἀναγκαίων καὶ σφόδρα κατεπει-
 γόντων. Καὶ σαφῶς μὲν ^oοὐ λέγει τοῦτο ὃ βούλεται, αἰνι-
 γματωδῶς δέ. Οὐδὲ γὰρ εἶπεν, ἵνα διδάξω ὑμᾶς, ἵνα κατηχήσω,
 ἵνα τὸ λείπον ἀναπληρώσω, ἀλλ', “ἵνα τι μεταδῶ,” δεικνύς ὅτι
 440 οὐ τὰ ^pαὐτοῦ δίδωσιν, ἀλλ' ἅπερ ἔλαβε μετεδίδου. Καὶ ἐν-

8 2 Cor. xii. 8.

9 v. 11.

² καὶ συγγενέσι καὶ φίλοις inverso ord. A.D.E.F.H.I. ^a τὸν λόγον περαι-
 τέρω hoc ord. A.E.F.H.I. ^b ἂν pro ἐὰν A.B.D.E.H.I. ^c γενόμενον
 F.H.I. ^d ὡς χρὴ καὶ om. E. ^e τῷ τοῦ E.H. ^f ἀγάπης] ἀπὸ ἀγάπης
 ex corr. G. ^g οὔτω, quod aberat, est in libris omnibus. ^h οὐδὲ ἐνταῦθα]
 Sic omnes. οὐδὲν ἐντεύθεν Edd. Statim ἐδυσχέρανε F.H. ⁱ ἀσχάλλωμεν
 E. et a pr. man. B. etiam G. ex corr. ^k ἢ βραδέως ἀκούομενοι om. D.E.H.
^l χάριν] χαίρειν H. Statim ὁμολογεῖ (sic) F. ὁμολόγει vel ὁμολογεῖ B.H.I.
^m τίς] τι H. ⁿ οὐ λέγει τοῦτο ὃ βούλεται] Sic omnes. Neque enim aperte
 suam aperit voluntatem Brix. Edebatur sine monito, λέγειν τοῦτο ὃ βούλεται.
^p αὐτοῦ] + αὐτοῖς Edd. repugnantibus libris.

ταῦθα δὲ μετριάξει πάλιν εἰπὼν, “ἵνα τι” ^ρμικρὸν, φησὶ, καὶ ἐμοὶ σύμμετρον. Καὶ τί ποτέ ἐστι ⁹τοῦτο τὸ μικρὸν, οὐ μέλ- λεις ἡμῖν μεταδιδόναι; “Τοῦτο δέ ἐστι, φησὶν, εἰς τὸ στήρι- χθῆναι ὑμᾶς.” ^αἌρα καὶ τοῦτο χάριτος, τὸ μὴ σαλεύεσθαι, ἀλλ’ ἐστάναι βεβαίως. Χάριν δὲ ὅταν ἀκούσης, μὴ νομίσης ἐκβεβλήσθαι τὸν ἀπὸ τῆς προαιρέσεως μισθόν· χάριν γὰρ εἶπεν, οὐχὶ τὸν ^βἐκ προαιρέσεως ἀτιμάζων πόνον, ἀλλὰ τὸν ἐξ ἀπονοίας ὑποτενόμενος τύπον. Μὴ τοίνυν ἐπειδὴ Παῦλος αὐτὸ χάρισμα ἐκάλεσεν, ἀναπέσης. Οἶδε γὰρ δι’ εὐγνώμοσύνην ^β πολλὴν καὶ ^γτὰ κατορθώματα χαρίσματα καλεῖν, διὰ τὸ καὶ ἐν τούτοις πολλῆς ἡμᾶς δεῖσθαι τῆς ἄνωθεν ῥοπῆς. Εἰπὼν ^δδε, “εἰς τὸ στήριχθῆναι ὑμᾶς,” λανθανόντως ἐδειξε δεομένους πολ- λῆς διορθώσεως. ^αὉ γὰρ βούλεται εἰπεῖν, τοῦτό ἐστιν· ἐκ πολλοῦ τοῦ χρόνου ^ωκαὶ ἐπεθύμουν καὶ νύχουμην ὑμᾶς ἰδεῖν, δι’ ἕτερον μὲν οὐδὲν, ἵνα δὲ ὑμᾶς βεβαιώσω, ^κστήρίξω, πῆξω καλῶς εἰς τὸν τοῦ θεοῦ ^ιλόγον, ὥστε μὴ σαλεύεσθαι διηνεκῶς. Ἄλλ’ οὕτω μὲν οὐκ εἶπεν· ἐπληξε γὰρ ἅν’ ἑτέρως δὲ ὑφειμένως τὸ αὐτὸ αἰνίττεται· ὅταν γὰρ ^ζεἴπῃ, “εἰς τὸ στήριχθῆναι ὑμᾶς,” τοῦτο δηλοῖ.

Εἶτα ἐπειδὴ καὶ τοῦτο σφόδρα φορτικὸν ἦν, ὅρα πῶς αὐτὸ ^γ παραμυθῆται διὰ τῆς ἐπαγωγῆς. Ἰνα γὰρ μὴ λέγωσι, τί γάρ; σαλεύομεθα ^ακαὶ περιφερόμεθα, καὶ τῆς παρὰ σοῦ δεό- μεθα γλώττης εἰς τὸ στῆναι βεβαίως; προλαβὼν ἀναιρεῖ τὴν τοιαύτην ἀντίρρησην, οὕτω λέγων· ¹⁰ “Τοῦτο δέ ἐστι, συμπα- ρακληθῆναι ἐν ὑμῖν διὰ τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστεως, ὑμῶν τε καὶ ἐμοῦ.” Ὡς ἂν εἰ ἔλεγε· μὴ ὑποπτεύσητε, ὅτι κατηγορῶν ὑμῶν εἶπον· οὐ ταύτη τῇ γνώμῃ ^βἐφθεγξάμην τὸ ῥῆμα· ἀλλὰ τί ποτέ ἐστιν, ὅπερ ἡβουληθην εἰπεῖν; Πολλὰς ^γὑπομένετε ^δθλίψεις, ^δὑπὸ τῶν διωκόντων ^επεριαντλούμενοι· ἐπεθύμησα τοίνυν ὑμᾶς ἰδεῖν, ἵνα παρακαλέσω, μᾶλλον δὲ οὐχ ἵνα παρα- καλέσω μόνον, ἀλλ’ ἵνα καὶ αὐτοὺς παράκλησιν δέξωμαι. “Ὁρα σοφίαν διδασκάλου. Εἶπεν, “εἰς τὸ στήριχθῆναι ὑμᾶς” ^εεἶδε

10 v. 12.

^ρ μικρὸν] + τι Edd. τι om. A.E.F.G.H.I. ⁹ τοῦτο τὸ μ. pro τὸ μ. τοῦτο omnes. ^γ ἡμῖν omnes. νῦν Edd. ^α ἐκ] ἀπὸ τῆς A.D.E.F.H.I. ^γ τὰ om. F. ^δ δε] τοίνυν E. ^ω καὶ accessit ex omnibus. ^κ στήρίξω] + τε καὶ Edd. τε deest in omnibus. τε καὶ om. A.D.E.F.H.I. ^ι λόγον] Sic A.B.D.F.G.H.I. φόβον Edd. et Interpp. φόβον καὶ λόγον E. ^ζ εἴπῃ pro εἶπεν omnes. ^β καὶ accessit ex A.B.D.E.G.H.I. ^β τὸ ῥ. ἐφθεγξάμην inverso ord. B.G. ^γ ὑπομένετε pro ὑπεμείνατε omnes. ^δ ὑπὸ] ἀπὸ H. ^ε παρενοχλούμενοι D.E. ^ε εἶδε pro οἶδε A.B.D.E.F.G.I.

βαρὺ καὶ φορτικὸν ἔτοις μαθηταῖς τὸ εἰρημένον. Λέγει, “εἰς τὸ παρακληθῆναι ὑμᾶς.” Ἀλλὰ καὶ τοῦτο βαρὺ πάλιν, οὐχ οὕτω μὲν ὡς τὸ πρότερον, βαρὺ δὲ ὅμως. Ὑποτέμνεται τοίνυν καὶ τούτου πάλιν τὸ φορτικόν, λεαίνων πανταχόθεν τὸν λόγον, **Ε**καὶ ποιῶν εὐπαραδέκτον. Οὐ γὰρ ἀπλῶς εἶπε, παρακληθῆναι, ἀλλὰ, “συμπαρακληθῆναι,” καὶ οὐδὲ τούτῳ ἠρκέσθη, ἀλλὰ καὶ ἑτέραν εἰσάγει πλείονα θεραπείαν, εἰπὼν “διὰ τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστεως, ὑμῶν τε καὶ ἐμοῦ.” Βαβαί, πόση ἦν ἡ ταπεινοφροσύνη. Ἔδειξε καὶ ἑαυτὸν ἐκείνων δεόμενον, οὐκ ἐκείνους τούτου μόνον· καὶ τοὺς μαθητὰς ἐν τάξει διδασκάλων ἐκάθισεν, οὐδεμίαν ἰαφείς μείναι ὑπεροχὴν παρ’ αὐτῷ, ἀλλὰ πολλὴν τὴν ἰσοτιμίαν ἐπιδειξάμενος. Κοινὸν γὰρ ἐστὶ τὸ κέρδος, φησὶ, καὶ ἐγὼ τῆς παρ’ ὑμῶν δέομαι παρακλήσεως, καὶ ὑμεῖς τῆς παρ’
 441 ἐμοῦ. Καὶ πῶς τοῦτο γίνεται; “Διὰ τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστεως, ὑμῶν τε καὶ ἐμοῦ.” Καθάπερ γὰρ ἐπὶ πυρὸς ἂν πολλὰς τις συναγάγη λαμπάδας, λαμπρὰν ἀνάπτει τὴν φλόγα· οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν πιστῶν γίνεσθαι πέφυκεν. “Ὅταν μὲν γὰρ καθ’ ἑαυτοὺς ὤμεν διεσπασμένοι, ἀθυμότεροί πως ἐσμέν· ὅταν δὲ ὠδῶμεν ἀλλήλους, καὶ τοῖς οἰκείοις περιπλακῶμεν μέλεσι, πολλὴν δεχόμεθα τὴν παράκλησιν. Μὴ γὰρ μοι τὸν παρόντα καιρὸν ἐξετάσης, καθ’ ὃν τῇ τοῦ ὁθεοῦ χάριτι ῥκαὶ κατὰ πόλιν καὶ κώμην, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἐρήμῳ πολλὰ τῶν πιστευόντων τὰ τάγματα, καὶ πᾶσα ἀσέβεια ἐξελέηται· ἀλλ’ ἐννόησον κατ’
Β ἐκείνους τὸν καιρὸν, ὅσον ἦν ἀγαθὸν καὶ διδάσκαλον ἰδεῖν τοὺς μαθητὰς, καὶ ὑπὸ ἀδελφῶν ἀδελφούς ὀφθῆναι ἕξ ἄλλης πόλεως ἐπελθόντας. Ἵνα δὲ καὶ σαφέστερον τὸ λεγόμενον ποιήσω, ἐπὶ ὑποδείγματος τὸν λόγον ἰαγάγω. Εἰ γὰρ συμβαίῃ ποτὲ καὶ ἔγένετο, ὃ μὴ γένοιτο, ἀπενεχθέντας εἰς τὴν (14)
 Περσῶν γῆν ἢ Σκυθῶν ἢ βαρβάρων ἐτέρων ὁ διεσπάρθαι κατὰ δύο καὶ τρεῖς ἐν ἐκείναις ταῖς πόλεσιν, εἴτα ἐξαίφνης τινὰ τῶν

ἔτοις μ. τὸ εἰρημένον. λέγει] Sic A.B.E.F.G.I. τοῖς μ. εἰρημένον. λέγει H. τοῖς μ. τὸ εἰρημένον ὃν καὶ λέγει D. τὸ εἰρημένον τοῖς μαθηταῖς ὃν καὶ λ. Edd. ἢ ἦν accessit ex omnibus. ἰ αὐτὸν A.B.H.I. αὐτὸν D.G. κ οὐκ ἐκείνους τούτου μόνον om. F.H.I. ἰ ἀφείς μ. ὕ.] Sic omnes. ὕ. ἀφείς μ. Edd. Statim παρ’ αὐτῷ G.H. fortasse alii. παρ’ αὐτῷ Veron. Sav. Mor. μ τὸ om. H. ἢ ὠδῶμεν ἀλλήλους καὶ τοῖς] Sic A.B.D.E.F.G.I. ἰδόντες ἀλλήλους τοῖς Edd. Sic, sed omisso ἰδόντες, H. ο θεοῦ] Χριστοῦ F.H.I. ρ καὶ accessit ex A.B.D.E.G.H.I. Statim κατὰ κώμην καὶ πόλιν Edd. repugnantibus libris. ἡ ἐξ] καὶ ἐξ B.G. Mox ἐπεισελθόντας G. ἰ ἀγάγω] Sic B.D.E.G. ἀναγάγωμεν A.F.H.I. ἀγάγωμεν Edd. ἡ συμβαίῃ pro συμβῇ omnes. ἡ γενῆται A.B.D.E.H.I. Statim ὃ μὴ γένηται (corr. γένητο) F. ὁ διεσπάρθαι] διεσπάρθαι vel διεσπᾶσθαι A.D.E.F.H.I. et ex corr. G. διεσπάρθαι Sav. Mor. διεσπάρθαι Veron. Ben.

ἐντεῦθεν ἰδεῖν ^ω ἐπελθόντα, ^κ σκόπησον ὅσῃ ἂν ὑέκαρπώσάμεθα παραμυθίαν. Οὐχ ὁρᾶτε καὶ τοὺς ἐν τοῖς δεσμωτηρίοις ὄντας, C εἴ τινα τῶν ἐπιτηδείων ἴδοιεν, ἀνισταμένους καὶ ^π πτερουμένους ὑπὸ τῆς ἡδονῆς; Εἰ δὲ αἰχμαλωσίᾳ καὶ δεσμωτηρίῳ ^α παραβάλλω τοὺς τότε καιροὺς, μὴ θαυμάσης· πολὺ γὰρ χαλεπώτερα τούτων ἔπασχον ἐκεῖνοι, διεσπαρμένοι καὶ ἐλαυνόμενοι, καὶ λιμῶ καὶ πολέμοις συζῶντες, καὶ καθημερινούς θανάτους τρέμοντες, καὶ ὑποπτεύοντες καὶ φίλους καὶ οἰκείους καὶ συγγενεῖς, καὶ καθάπερ ξένην τὴν οἰκουμένην οἰκοῦντες, μᾶλλον δὲ πολλῷ τῶν ἐν ἀλλοτρίᾳ διατριβόντων χαλεπώτερον. ^β Διὰ τοῦτό φησιν· “Εἰς τὸ στηριχθῆναι ὑμᾶς, καὶ συμπαράκληθῆναι διὰ τῆς ἐν D ἀλλήλοις πίστεως.” Τοῦτο δὲ ἔλεγεν, οὐχ ὥς αὐτὸς χρήζων τῆς παρ’ ἐκείνων συμμαχίας, ἅπαγε· πῶς γὰρ ὁ τῆς ἐκκλησίας στῦλος, ὁ σιδήρου καὶ πέτρας στερρότερος, ὁ πνευματικὸς ἀδάμας καὶ μυρίαὶ ἀρκῶν πόλεσιν; ἀλλ’ ἵνα μὴ καταφορικὸν ποιήσῃ ^γ τὸν λόγον, μηδὲ σφοδρὰν τὴν ἐπιτίμησιν, καὶ αὐτὸς δεῖσθαι τῆς παρακλήσεως ἔλεγε τῆς ἐκείνων. Εἰ δέ τις ἐνταῦθα ^δ παρακλῆσιν τὴν εὐφροσύνην τὴν ἐπὶ τῇ τῆς πίστεως αὐτῶν ἐπιδόσει λέγοι, καὶ ^ε ταύτης δεῖσθαι τὸν Παῦλον, οὐκ ἂν οὐδὲ οὕτως ἀμάρτοι τοῦ λόγου. Εἰ οὖν καὶ ἐπιθυμεῖς, φησὶ, καὶ εὐχῃ, καὶ μέλλεις παρακλήσεως ἀπολαύειν, καὶ παρακλήσεως μεταδι- E δόναι, τί τὸ κωλύον ἐλθεῖν; Ταύτην τοίνυν λύων τὴν ὑπόνοιαν, ἐκήγαγεν· ¹¹ “Οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ^α ἀδελφοί, ὅτι πολλάκις ^β προσεθέμην ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἐκωλύθην ἄχρι ^γ τῆς δεῦρο.” ^δ Ὅρα μέτρα δουλικῆς ὑπακοῆς, καὶ πολλῆς εὐγνωμοσύνης ^ε ἐπίδειξιν. “Ὅτι μὲν ^α γὰρ ἐκωλύθη, λέγει· διὰ τί δὲ, οὐκέτι. Οὐ γὰρ ἐξετάζει τοῦ δεσπότη τοῦ πρόσταγμα, ἀλλὰ πείθεται μόνον. ^β Καίτοιγε εἰκὸς ἦν διαπορῆσαι, τίνος ἕνεκεν πόλιν οὕτω λαμπρὰν καὶ μεγάλην, καὶ πρὸς ἣν ἅπαντα ἔβλεπεν ἡ

11 v. 13.

^ω ἀπελθόντα F.H.I. ^κ σκόπησον omnes. ἐννόησον Edd. Statim πόσῃν G. ^γ ἐκαρπώσάμεθα [ἐκαρπώσατο A.E.H.I. ἐκαρπώσατο (sic) F. ἐκαρπώσασθε καὶ ἡμεῖς ἐκαρπώσάμεθα G. careremus Interpp. Statim τὴν παραμυθίαν Edd. invitis omnibus. ^π πτερουμένους omnes. Legebatur ἐπτερωμένους. ^α τοὺς τότε (καιροὺς in marg.) παραβάλλω hoc ord. G. ^β διὰ] + τοι Edd. τοι abest ab A.B.D.E.F.H.I. ^γ τὸν om. F.I. ^δ Editi παρακλῆσιν καὶ εὐφροσύνην τὴν ἐπὶ (ἐπὶ om. Veron.) τῆς π. αὐ. ἐπιδόσιν λέγοι. Pro καὶ εὐφ. libri omnes tuerent τὴν εὐφ. Deinde τὴν ἐπὶ τῇ τῆς π. αὐ. ἐπιδόσει exhibent D.E.I. et ex corr. recent. B. ^ε ταύτη F. ^α ἀδελφοί om. B.F.H.I. Mosq. ^β προσεθέμην B.D.E.F.G.H.I. Mosq. ἐθέμην A. προσευμήθην Edd. ^γ τῆς] τοῦ B.F.G. Mosq. 3. ^δ ὅρα] + μετὰ ταῦτα G. ^ε ἐπίδειξιν A.B.D.E.G.H.I. Editi ἀπόδειξιν. ¹ γὰρ, quod aberat, est in A.B.D.E.G.H. ^β καίτοιγε] A.B.D.E.F.G.I. καίτοι Edd. ante Ben.

442 οἰκουμένη, ἐκώλυσεν ὁ θεὸς ἀπολαῦσαι διδασκάλου ^α τοιούτου, καὶ ^ο ἐπὶ χρόνον τοσούτον. Ὁ μὲν γὰρ τῆς κρατούσης πόλεως περιγενόμενος, καὶ τοῖς ἀρχομένοις ῥαδίως ἐπῆει· ὁ δὲ τὴν βασιλικωτέραν ἀφείς, ^ι τοῖς δὲ ὑπηκόοις ἐφεδρεύων, τὸ κεφάλαιον ^ι εἶχεν ἡμελημένον. Ἀλλ' ὅμως οὐδὲν τούτων περιεργάζεται, ἀλλὰ παραχωρεῖ τῷ τῆς προνοίας ἀκαταλήπτῳ, τὸ τε ἔμμελές ἐπιδεικνύμενος τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς, καὶ παιδεύων πάντας **Β** ἡμᾶς μηδέποτε τὸν θεὸν ἀπαιτεῖν εὐθύνας τῶν γινομένων, καὶ δοκῇ πολλοὺς θορυβεῖν τὰ πραττόμενα. Δεσπότου μὲν γὰρ ἐστὶ ^ς μόνου τὸ ἐπιτάττειν, ^ι οἰκετῶν δὲ τὸ πείθεσθαι. ^ν Διὰ τοῦτο, ὅτι μὲν ^ω ἐκωλύθη, λέγει· τίνος δὲ ἔνεκεν, οὐκέτι· οὐδὲ γὰρ ἐγὼ οἶδα, φησί. Μὴ τοίνυν ἐρώτα με θεοῦ βουλὴν ἢ γνώμην. ¹² Οὐδὲ γὰρ ἐρεῖ τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι, τί με ἐποίησας οὕτω; Τίνος γὰρ ἔνεκεν, εἰπέ μοι, ^κ καὶ ζητεῖς μαθεῖν; Οὐκ οἶσθα, ὅτι μέλει πάντων αὐτῷ; ὅτι σοφὸς ἐστίν; ὅτι οὐδὲν ἀπλῶς ἐργάζεται καὶ εἰκῇ; ὅτι τῶν γεγεννηκότων σε μᾶλλον φιλεῖ, καὶ πατὴρ ^ς πολλοῦ τοῦ περιόντος ὑπερβαίνει φιλοστοργίαν, καὶ μητρὸς κηδεμονίαν; Μηδὲν οὖν πλεόν **Σ** ζητεῖ, μηδὲ πρόβαινε περαιτέρω· καὶ γὰρ ἀρκεῖ σοι ταῦτα ^ς εἰς παραμυθίαν· ἐπεὶ καὶ τότε σοφῶς ^α ὠκονομεῖτο τὸ τῶν Ῥωμαίων. Εἰ δὲ τὸν τρόπον ἀγνοεῖς, μὴ δυσχέραινε· τοῦτο γὰρ ^β πίστεως μάλιστα, ^ς τὸ καὶ ἀγνοοῦντα τὸν τρόπον τῆς οἰκονομίας, δέχσθαι τὸν περὶ προνοίας λόγον.

Κατορθώσας ^α τοίνυν ὅπερ ἐσπούδαζεν ὁ Παῦλος· τί δὲ τοῦτο ἦν; τὸ δεῖξαι, ὅτι οὐ καταφρονῶν αὐτῶν οὐκ ἤρχετο, ἀλλὰ καὶ σφόδρα ἐπιθυμῶν ἐκωλύετο· καὶ τὸ ἐγκλημα ἀποδυσάμενος τῆς ῥαθυμίας, καὶ πείσας ὅτι αὐτῶν οὐχ ἦττον ^β ἐκείνων ἰδεῖν αὐτοὺς ἐπεθύμει, πάλιν καὶ δι' ἐτέρων ἐνδείκνυται **Δ** τὴν ἀγάπην. Οὐδὲ γὰρ, ἐπειδὴ ἐκωλύθη, φησὶν, ἀπέστην τοῦ ἐπιχειρεῖν, ἀλλ' αἰεὶ μὲν ἐπεχείρουν, αἰεὶ δὲ ἐκωλυόμην, ^β οὐδέ-

¹² Rom. ix. 20.

^α τοσούτου A.B.E.H.I. ^ο ἐπὶ χρόνων τοσούτων G. ^ρ ραδίως] ἂν ραδίως I. ραδίως ἂν καὶ τοῖς ἀρχ. ἐπίοι E. ^ι τοῖς] ταῖς E. ^ι ἔχει G. ^ς μόνου pro μόνον A.B.F.H.I. Statim τὸ ἐπιτρέπειν G. ^ι οἰκετῶν omnes. δούλων Edd. ^ν διὰ] + δὴ G. ^ω ἐκωλύθη omnes. Legebatur ἐκώλυε ante Montef. ^κ καὶ om. A.D.E.F.H.I. ^ς ἐκ] καὶ ἐκ G. Statim τοῦ om. H. ^ς εἰς] πρὸς G. ^α ὠκονομεῖτο τὸ τῶν 'P. D.E. ὠκονομεῖτο (sic) τὸ τῶν 'P. F. ὠκονομεῖ τὸ τῶν 'P. G. ὠκονομεῖ τὰ 'P. Veron. ὠκονόμητο τὸ (τὰ B.) τῶν 'P. A.B.H.I. Hoc ediderunt Sav. Mor. Ben. ^β μάλιστα πίστεως inverso ord. G. ^ς τὸ] τὸν H. Statim καὶ om. G.I. ^α τοίνυν] + ὡς προσήκον G. ^ω ἐγκλημα] ζῆλον H. ^ι αὐτῶν] αὐτὸς I. ^β ἐκείνων] ἐκείνος a manu recent. A. receptum a Sav. Mor. Ben. ^ν οὐδέποτε δὲ] καὶ οὐδέποτε I. δὲ om. F.H.

ποτε δὲ ἀφιστάμην, τῷ μὲν θελήματι τοῦ θεοῦ οὐκ ἀντιπίπτων, τὴν δὲ ἀγάπην ἰδιατηρῶν. Διὰ μὲν γὰρ τοῦ προτίθεσθαι καὶ μὴ ἀφίστασθαι τὸ φίλτρον ἐπεδείκνυτο· διὰ δὲ τοῦ κωλύεσθαι καὶ μὴ ἀντιτείνειν τὴν περὶ τὸν θεὸν ^κεὐνοίαν ἅπασαν. “¹Ἰνα (15) τινὰ καρπὸν σχῶ καὶ ἐν ὑμῖν.” Καίτοι ¹καὶ ἀνωτέρω τὴν αἰτίαν εἶπε τῆς ἐπιθυμίας, καὶ αὐτῷ πρέπουσαν ἔδειξεν· ἀλλ’ ὅμως καὶ ἐνταῦθα αὐτὴν τίθησι, σφοδρῶς ἐκκαθαίρων αὐτῶν τὴν ^εὑπόνοιαν. Ἐπειδὴ γὰρ περίβλεπτος ἦν ἡ πόλις, καὶ μόνη πανταχοῦ γῆς καὶ θαλάττης τοιαύτη, καὶ ^μἡ τῆς ἱστορίας αὐτῆς ἐπιθυμία μόνη πολλοῖς ἀποδημίας πρόφασις γέγονεν· ἵνα μὴ καὶ περὶ τοῦ Παύλου τοιοῦτόν τι νομίσωσι, ^μμηδὲ ὑποπτεύσωσιν, ὅτι ἀπλῶς τῇ οἰκειώσει αὐτῶν ἐγκαλλωπιζόμενος ἐπεθύμει τῆς ἐκεῖ παρουσίας, συνεχῶς τίθησι τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἐπιθυμίας. Καὶ ἔμπροσθεν μὲν φησιν, “ἵνα τι μεταδῶ ^ο χάρισμα ὑμῖν πνευματικόν,” ἐπεθύμου ἰδεῖν· ἐνταῦθα δὲ σαφέστερον, “ἵνα τινὰ καρπὸν σχῶ καὶ ἐν ὑμῖν, καθὼς καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ἔθνεσι.” Τοὺς ἄρχοντας μετὰ τῶν ἀρχομένων 443 ἔστησε, καὶ μετὰ ^ρτὰ μυρία τρόπαια καὶ τὰς νίκας καὶ τὴν τῶν ὑπάτων περιφάνειαν, μετὰ τῶν βαρβάρων αὐτοὺς τίθησι· καὶ μάλα εἰκότως. “Ὅπου γὰρ ^ηἡ τῆς πίστεως εὐγένεια, οὐδεὶς βάρβαρος, οὐδεὶς Ἕλλην, οὐδεὶς ξένος, οὐδεὶς πολίτης, ἀλλ’ εἰς μίαν ἅπαντες ^τἀξιώματος ἀναβαίνουσιν ὑπεροχὴν. “Ὅρα δὲ αὐτὸν καὶ ἐνταῦθα μετριάζοντα. Οὐ γὰρ εἶπεν, ἵνα διδάξω καὶ κατηχήσω, ἀλλὰ τί; “^σἸνα τινὰ καρπὸν σχῶ.” Καὶ οὐδὲ ἀπλῶς καρπὸν, ἄλλα, “^τινὰ καρπὸν” πάλιν συστέλλων τὰ ^καθ’ ἐαυτὸν, ὥσπερ ἀνωτέρω, “ἵνα τι μεταδῶ.” Εἵτα καὶ ^βαὐτοὺς, ὥσπερ ἔφθην εἰπὼν, καταστέλλων, “καθὼς καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ἔθνεσι,” φησίν. “Οὐδὲ γὰρ, ἐπειδὴ πλουτεῖτε καὶ τῶν ἄλλων ἔχετε ^ππλέον, ἐλάττονα ^γπερὶ τοὺς λοιποὺς σπουδὴν ἐπιδείκνυμι· οὐ γὰρ τοὺς πλουτοῦντας ^ζζητοῦμεν, ἀλλὰ τοὺς πιστοὺς. Ποῦ ^ννῦν οἱ σοφοὶ τῶν Ἑλλήνων, οἱ τοὺς βαθεῖς πώγωνας ^βἐλκοντες, καὶ τὰς ἐξωμίδας ἀναβεβλημένοι, καὶ

¹ διατηρῶν omnes. Editi τηρῶν. ^κ εὐνοίαν ἅπασαν] Sic A.B.F.H.I. εὐνοίαν πᾶσαν G. εὐνοίαν sine ἅπασαν D.E. ἅπασαν ἀγάπην ἐδῆλον Edd. Vocabulum ἐδῆλον damnant omnes. ¹ καὶ accessit ex omnibus. ^μ ἡ, quod aberat ante Montef. agnoscunt libri omnes. ^μ μηδὲ ὑποπτεύσωσιν om. G. ^ο ὑμῖν χάρισμα inverso ord. D.E.I. ^ρ τὰ om. F.G.H.I. supra lineam habent A.B. ^η ἡ τῆς om. B. ^τ ἀξιώματων ἀναβ. κορυφὴν G. ^σ ἵνα] ἄλλ’ ἵνα B. ^τ ἄλλα B.G.I. Interpp. ἄλλ’ ἵνα vulgo. ^κ καθ’ ἐαυτὸν] κατ’ αὐτῶν G. Statim ὥσπερ καὶ ἀνωτέρω λέγων E. ὥσπερ ἀνωτέρω εἶπεν Edd. εἶπεν deest in nostris. ^π οὐδὲ pro οὐ E.H.I. ^γ πλεόν] τὸ πλεόν D.E. Statim καὶ ἐλάττονα I. ^ζ περὶ] παρὰ B. Mox ἐπιδείκνυμαι G. ^ν ἐπιζητοῦμεν B. ^ν νῦν] τοῖνον A.D.E.F.H.I. νῦν] + εἰσιν G. ^β ἔχοντες G.

ἡμεγάλα φυσῶντες; Τὴν Ἑλλάδα, τὴν βάρβαρον πᾶσαν ὁ σκηνοποιὸς ἐπέστρεψεν. Ὁ δὲ παρ' αὐτοῖς ἁδόμενος καὶ περιφερόμενος Πλάτων, τρίτον εἰς Σικελίαν ἐλθὼν μετὰ τοῦ Σκόμπου τῶν ῥημάτων ἐκείνων, μετὰ τῆς ὑπολήψεως τῆς ἑλαμπρᾶς, οὐδὲ ἐνὸς περιεγένετο τυράννου, ἀλλ' οὕτως ἀθλίως ἀπῆλλαξεν, ὥς καὶ αὐτῆς ἐκπεσεῖν τῆς ἐλευθερίας. Ὁ δὲ σκηνοποιὸς οὗτος οὐ Σικελίαν μόνον οὐδὲ Ἰταλίαν, ἀλλὰ πᾶσαν ἐπέδραμε τὴν οἰκουμένην, καὶ οὐδὲ ἐν τῷ κηρύττειν τῆς τέχνης ἀπέστη, ἀλλὰ καὶ τότε δέρματα ἔρραπτε, καὶ ἐργαστηρίου προειστήκει· καὶ οὐδὲ τοῦτο ἐσκανδάλισε τοὺς ἐξ ὑπάτων· καὶ μάλα εἰκότως. Οὐ γὰρ αἱ τέχναι καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα, ἀλλὰ τὸ ψεύδος καὶ τὰ πεπλασμένα δόγματα εὐκαταφρονήτους ποιεῖν εἴωθε τοὺς διδάσκοντας. Διὰ τοι τοῦτο ἐκείνων μὲν καὶ Ἀθηναῖοι λοιπὸν καταγελῶσι· τούτῳ δὲ καὶ βάρβαροι προσέχουσι καὶ ἀνόητοι καὶ ἰδιῶται. Κοινὸν γὰρ τὸ κήρυγμα πρόκειται πᾶσιν· οὐκ ἀξιώματος οἶδε διαφορὰν, οὐκ ἔθλους ὑπεροχὴν, οὐκ ἄλλο τῶν τοιούτων οὐδέν· πίστεως ἡ γὰρ δεῖται μόνης, οὐ συλλογισμῶν. Διὸ δὴ μάλιστα αὐτὸ θαυμάζειν ἄξιον, οὐχ ὅτι χρήσιμον καὶ σωτήριον μόνον, ἀλλ' ὅτι καὶ εὐκολον καὶ ῥᾶστον, καὶ ἡ πᾶσιν εὐληπτον· ὃ καὶ μάλιστα τῆς τοῦ θεοῦ προνοίας ἔργον ἐστὶ, κοινὰ τὰ παρ' ἑαυτοῦ ἡ προτιθέντος ἅπασιν. Ὅπερ γὰρ ἐπὶ ἡλίου καὶ σελήνης καὶ γῆς καὶ θαλάττης καὶ τῶν ἄλλων ἐποίησεν, οὐ τοῖς μὲν πλουτοῦσι καὶ σοφοῖς πλείονος μεταδιδούς τῆς ἀπὸ τούτων χορηγίας, ἐλάττονος δὲ τοῖς πένησιν, ἀλλ' ἴσην ἅπασιν τὴν ἀπόλαυσιν προτιθεῖς, τοῦτο καὶ ἐπὶ τοῦ κηρύγματος εἰργάσατο, καὶ πολλῷ πλεόν, ὅσῳ καὶ ἀναγκαιότερον τοῦτο ἐκείνων. Διὸ καὶ Παυλὸς φησι συνεχῶς, “Ὶν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.” Εἴτα ὁ δεικνύς, ὅτι οὐδὲν αὐτοῖς αὐτὸς χαρίζεται, ἀλλ' ἐπίταγμα πληροῖ δεσποτικόν, καὶ παραπέμπων αὐτοὺς ἐπὶ τὴν τοῦ θεοῦ τῶν ὅλων εὐχαριστίαν, φησὶν 13 “Ὁ 444 φειλέτης εἰμὶ.” ὃ καὶ Κορινθίοις ἐπιστέλλων ἔλεγε. Ὶλέγει δὲ τοῦτο, τὸ πᾶν ἀνατιθεῖς τῷ θεῷ. 14 “Οὕτω τὸ κατ' ἐμὲ πρόθυμον, καὶ ὑμῖν τοῖς ἐν Ῥώμῃ εὐαγγελίσασθαι.” Ὡ ψυχῆς

13 v. 14.

14 v. 15.

^c μεγάλα] μέγα G. τὰ μεγάλα Edd. invitis libris. Statim φρονούντες I. ^d ἁδόμενος B.D.E. ἀγόμενος vulgo. ^e λαμπρᾶς] μακρᾶς G. ^f ἐκείνου E.G.I. illius Brix. tales Musc. ^g οὐ γένους ὕ. G. ^h γὰρ om. B. ⁱ πᾶσιν] τοῖς πᾶσιν Edd. repugnantibus libris. ^k δὴ] + καὶ G. ^l προτιθεῖναι E. ^m πλουτοῖς G. ⁿ πλεόν] μὲν πλεόν G. Statim ὅσον H.I. ^o καὶ] δὴ A. Statim ὁ Παῦλος B.G. ^p ἐν accessit ex A.B.D.E.F.H.I. ^q δεικνύς] + αὐτοῖς Edd. invitis libris. ^r Haec λέγει δὲ—τῷ θεῷ om. G.

(16) γενναίας· πρᾶγμα τοσούτων κινδύνων ^α γέμον ἀναδεξάμενος, ἀπο-
 δημίαν διαπόντιον, πειρασμούς, ἐπιβουλὰς, ἐπαναστάσεις· καὶ
 γὰρ εἰκὸς πόλει τοσαύτῃ ^β μέλλοντα διαλέγεσθαι, ὑπὸ ἀσεβείας
 τυραννουμένη, νιφάδας πειρασμῶν ὑπομένειν· οὕτω γοῦν καὶ τὸν
 βίον κατέλυσεν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, παρὰ τοῦ τότε τυραννοῦντος
 ἀποτμηθεὶς· ἀλλ' ὅμως τοσαῦτα προσδοκῶν ὑπομένειν, οὐδενὶ B
 τούτων ὀκνηρότερος ^γ ἐγίνετο, ἀλλὰ ^δ καὶ ἠπείγετο καὶ ὠδινε
 καὶ ~~πρόθυμος ἦν~~. Διὰ ^ε φησι, “Τὸ κατ’ ἐμὲ πρόθυμον, καὶ
 ὑμῖν τοῖς ἐν Ῥώμῃ εὐαγγελίσασθαι.”

¹⁵ “Οὐ γὰρ ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον.” Τί φῆς, ὦ
 Παῦλε; Δέον εἰπεῖν, ὅτι καὶ καυχῶμαι ^ι καὶ σεμνύνομαι καὶ
 ἐναβρύνομαι, τοῦτο μὲν οὐ λέγεις, τὸ δὲ ἔλαττον τούτου, ὅτι
 οὐκ ἐπαισχύνῃ· ὅπερ οὐκ ἐπὶ τῶν σφόδρα λαμπρῶν λέγειν
 εἰώθαμεν. Τί οὖν ἐστὶν ὃ φησι; καὶ τίνος ἔνεκεν οὕτω φθέγ-
 γεται, καίτοιγε ἀγαλλόμενος ἐπ’ αὐτῷ μᾶλλον ἢ ἐπὶ τῷ οὐ-
 ρανῷ; Γαλάταις γοῦν ἐπιστέλλων ἔλεγεν· ¹⁶ “Ἐμοὶ δὲ μὴ
 γένοιτο καυχᾶσθαι, εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ C
 Χριστοῦ.” Τίνος οὖν ἔνεκεν ἐνταῦθα οὐ λέγει, ὅτι ^α καὶ καυ-
 χῶμαι, ἀλλ’ ὅτι “οὐκ ἐπαισχύνομαι;” Σφόδρα πρὸς τὰ τοῦ
 κόσμου πρᾶγματα ἦσαν ἐπτοημένοι οἱ Ῥωμαῖοι διὰ τὸν πλοῦ-
 τον, διὰ τὴν ἀρχὴν, διὰ τὰς νίκας· ^β καὶ τοὺς αὐτῶν βασιλεῖς
 ἰσοθέους ἡγοῦντο. Οὕτω γοῦν αὐτοὺς καὶ ἐκάλουν. Διὰ δὲ
 τοῦτο καὶ ναοὺς αὐτοὺς ἐθεράπευον, καὶ βωμοὺς καὶ θυσίαις.
 Ἐπεὶ οὖν οὕτως ἦσαν ^γ πεφυσχημένοι, ὃ δὲ Παῦλος ἔμελλε
 κηρύττειν τὸν Ἰησοῦν τὸν ^δ νομιζόμενον τοῦ τέκτονος υἱόν, τὸν
 ἐν Ἰουδαίᾳ τραφέντα καὶ ἐν οἰκίᾳ γυναικὸς εὐτελοῦς, οὐ δορυ-
 φόρους ἐσχηκότα, οὐ χρήματα ^ε περιβαλλόμενον, ἀλλὰ καὶ ὡς D
 κατὰδικον ἀποθανόντα μετὰ ληστῶν, καὶ ἕτερα, πολλὰ ἄδοξα
 ὑπομείναντα, καὶ εἰκὸς ἦν αὐτοὺς ἐγκαλύπτειν, οὐδὲν τῶν
 ἀπορρήτων καὶ μεγάλων εἰδότας οὐδέπω διὰ τοῦτό φησιν,
 “οὐκ ἐπαισχύνομαι,” ἐκείνους διδάσκων τέως μὴ ἐπαισχύνεσθαι·
 ἦδει γὰρ ὅτι, ἂν τοῦτο κατορθώσωσι, ταχέως προϊόντες καὶ

15 γ. 16.

16 Gal. vi. 14.

^α γέμον (vulgo μεστόν, invitis omnibus) om. G. Statim ἀναδεξαμένης F. ἀνα-
 δεξάμενον G. ^β μελλόντων ante corr. B. ^γ ἐγένετο A.D.E.H. γέγονεν I.
 ἐγίνετο Edd. ^δ καὶ ἠπείγετο (ἐπείγετο I.)] Sic omnes. Edebatur κατη-
 πείγετο. ^ε φησιν] + οὕτω Edd. invitis libris. ^ι καὶ] ὅτι καὶ H. ^κ καὶ
 om. B.G. ^λ καὶ τοὺς αὐτῶν βασιλεῖς ἰσοθέους ἡγοῦντο] Sic G. Veron. et
 Interpp. Ceteri, καὶ τοὺς αὐτῶν βασιλεῖς ἰσοθέους γὰρ ἡγοῦντο τοὺς.

^μ πεφυσχημένοι A.D.E.F.G.H.I. πεφυσιωμένοι Edd. ^ν ὀνομαζόμενον H.
^ξ περιβαλλόμενον B.E. περιβαλλόμενον Edd.

ἐπὶ τὸ καυχᾶσθαι ἤξουσιν. Καὶ σὺ τοίνυν ἂν ἀκούσης τινὸς λέγοντος, ἔτὸν ἐσταυρωμένον προσκυνεῖς; μὴ ἐπαίσχυνθῃς, Εμὴδὲ κάτω βλέψῃς, ἀλλὰ καὶ ἐναβρύνου καὶ καλλωπίζου, καὶ ἐλευθέρους ὀφθαλμοῖς καὶ ὑψηλῇ προσώπῳ κατὰδεξαι τὴν ὁμολογίαν. Κἂν εἴπῃ πάλιν, τὸν ἐσταυρωμένον προσκυνεῖς; εἰπέ πάλιν πρὸς αὐτόν· ἀλλ' οὐ τὸν μοιχόν, οὐδὲ τὸν ἡπατραλοῖαν, οὐδὲ τὸν παιδοκτόνον· τοιοῦτοι γὰρ οἱ παρ' αὐτοῖς θεοὶ πάντες· ἀλλὰ τὸν διὰ σταυροῦ δαίμονας ἱεπιστομίσαντα, καὶ τὰς μυρίας αὐτῶν ἀνελόντα μαγανείας. Καὶ γὰρ ὁ σταυρὸς δι' ἡμᾶς, τὸ τῆς ἀφάτου φιλανθρωπίας ἔργον, τὸ τῆς πολλῆς κηδεμονίας σύμβολον. Πρὸς δὲ τοῖς εἰρημείοις, ἐπειδὴ καὶ λόγῳ μέγα κκομπάζοντες, καὶ τὴν ἔξωθεν περιβεβλημένοι 445 σοφίαν ἐφυσῶντο, ἐγώ, φησὶν, ἐρῶσθαι πολλὰ τούτοις εἰπὼν τοῖς συλλογισμοῖς, σταυρὸν ἔρχομαι κηρύττων, καὶ οὐ διὰ τοῦτο αἰσχύνομαι. “Δύναμις γὰρ θεοῦ ἐστὶν εἰς σωτηρίαν.” Ἐπειδὴ γὰρ ἔστι καὶ δυνάμις θεοῦ εἰς κόλασιν· καὶ γὰρ ὅτε τοὺς Αἰγυπτίους ἐκόλαζεν, ἔλεγεν· 17 “Αὕτη ἐστὶν ἡ δύναμίς μου ἡ μεγάλη” καὶ δυνάμις εἰς ἀπώλειαν· “Φοβήθητε γὰρ, φησὶ, τὸν δυνάμενον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα ἐν γεένῃ ἀπολέσαι” διὰ τοῦτό φησιν· οὐ ταῦτα ἐλθὼν κομίζω, οὐ τὰ περὶ κολάσεως καὶ τιμωρίας, ἀλλὰ τὰ περὶ σωτηρίας. Τί οὖν; Βοῦχι καὶ ταῦτα ὁκατήγγελλε τὸ εὐαγγέλιον, τὸν περὶ γεέννης λόγον, τὸν περὶ τοῦ σκότους τοῦ ἑξωτέρου καὶ τοῦ σκόληκος τοῦ ἰοβόλου; Καὶ μὴν οὐδαμόθεν ἄλλοθεν, ἢ ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ταῦτα ἔγνωμεν. Πῶς οὖν, φησὶ, “δύναμις ῥθεοῦ εἰς σωτηρίαν;” Ἀλλ' ἀκούε καὶ τῶν ἐξῆς· “Παντὶ τῷ πιστεύοντι, Ἰουδαίῳ τε ἡπρωτόν, καὶ Ἑλληνι.” Οὐ γὰρ ἀπλῶς πᾶσιν, ἀλλὰ τοῖς δεχομένοις. Κἂν γὰρ Ἑλλήν ᾖ, κἂν πᾶσαν ἐπελθὼν κακίαν, κἂν Σκύθης, κἂν βάρβαρος, κἂν αὐτοθηρίον, καὶ πάσης ἀλογίας γέμων, καὶ μυρία ἁμαρτημάτων ἐπιφερόμενος φορτία, ἅμα τὸν περὶ σταυροῦ λόγον κατεδέξω, καὶ βαπτισθεὶς πάντα ἐκείνα ἐξήλειψας. Διὰ τί δὲ φησιν ἐν-

17 Joel. ii. 25. Matth. x. 28.

ἐπὶ τὸ εὐσεβέστερον ἤξωσι ex corr. G. ἴ ἀν pro ἔαν A.B.D.E.H.I. ἔ τὸν] ὅτι τὸν E. ἡ πατρολοῖαν H. ἱ ἐπιτομήσαντα E. κ ἐκόμπαζον D.E. ἱ καὶ δ. θεοῦ εἰς] Sic omnes. Edebatur δ. θεοῦ καὶ εἰς. ἡ ἐν γ. ἀπολέσαι pro ἀπολέσαι ἐν γ. A.B.D.E.F.H. ἡ ἀλλὰ τ. π. σωτηρίας om. G. ὁ καταγγέλλει I. ἡγγείλεν H. ῥ θεοῦ] + ἔστιν B.G. ἡ πρώτῳ H. ῥ γὰρ om. G. ἡ κἂν] καὶ B.D.E. Statim π. ἐπέλθης κακίαν A.F.H.I. π. ἐλθὼν κακίαν καὶ ἐπελθὼν G. ἡ καὶ] κἂν A.F.H. Mox γέμων G. ἡ καὶ] κἂν H. ἡ βαπτισθεὶς F.H.I. et ante corr. A. Edebatur ἐβαπτίσθης. Statim καὶ πάντα Edd. καὶ deest in omnibus.

ταῦθα, “ Ἰουδαίῳ τε πρῶτον, καὶ Ἕλληνι ;” τί βούλεται αὕτη C
 ἡ διαφορά ; Καίτοι *πολλαχοῦ εἶπεν, ὅτι οὔτε περιτομή τι
 ἐστίν, οὔτε ἀκροβυστία· πῶς Ἰοῦν ἐνταῦθα διαιρεῖ, προτιθεὶς
 τὸν Ἰουδαῖον τοῦ Ἕλληνο ; Καὶ τί τοῦτο ; Οὐδὲ γί·ρ, ἐπειδὴ
 (17) πρῶτός ἐστι, καὶ πλέον λαμβάνει τῆς χάριτος· ἡ γὰρ αὕτη
 δωρεὰ *καὶ τούτῳ κακείνῳ δίδεται· ἀλλὰ τάξως ἐστὶ τιμὴ
 μόνον τὸ πρῶτος. Καὶ γὰρ οὐκ ἐν τῷ μείζονα λαβεῖν δικαιο-
 σύνην πλεονεκτεῖ, ἀλλ’ ἐν τῷ πρῶτος αὐτὴν λαβεῖν τετίμηται
 μόνον· ἐπεὶ καὶ ἐπὶ τῶν φωτιζομένων· ἴστε δὲ οἱ μύσται τὸ
 λεγόμενον· πάντες μὲν ἐπὶ τὸ βάπτισμα τρέχουσιν, οὐ πάντες D
 δὲ ἐν τῇ αὐτῇ ὥρᾳ, ἀλλ’ ὁ μὲν πρῶτος, ὁ δὲ δεύτερος· οὐ ἂ μὴν
 ὁ πρῶτος τοῦ δευτέρου πλέον λαμβάνει, οὐδὲ ἐκείνος τοῦ μετ’
 αὐτὸν, ἀλλὰ τῶν αὐτῶν ἅπαντες ἀπολαύουσι. Τὸ τοίνυν,
 πρῶτος, ἐνταῦθα ῥήματός ἐστι τιμὴ, οὐ χάριτος πλεονασμός.
 Εἰτα εἰπὼν, “ εἰς σωτηρίαν,” πάλιν αὔξει τὴν δωρεάν, δεικνύς
 οὐκ ἄχρι τοῦ παρόντος ἰσταμένην, ἀλλὰ περαιτέρω προϊούσαν.
 Τοῦτο γὰρ ἐδήλωσεν εἰπὼν· ¹⁸“ Δικαιοσύνη γὰρ θεοῦ ἐν αὐτῷ
 ἀποκαλύπτεται.” Ὁ ὁ δὲ γενόμενος δίκαιος, οὐ κατὰ τὸν πα- E
 ρόντα ἴβιον μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν μέλλοντα ζήσεται. Οὐ
 τοῦτο δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἕτερον αἰνιττεται μετὰ ἑαυτοῦ, τὸ
 λαμπρὸν καὶ περιφανὲς τῆς τοιαύτης ζωῆς. Ἐπειδὴ γὰρ ἐστὶ
 καὶ μετὰ αἰσχύνης σωθῆναι· ὥσπερ οὖν πολλοὶ τῶν ἡπὸ
 φιλανθρωπίας βασιλικῆς ἀπαλλαττομένων κολάσεως σῶζονται·
 ἵνα μὴ ἰτούτο ὑποπτεύσῃ τις σωτηρίαν ἀκούσας, προσέθηκε καὶ
 δικαιοσύνην, ^k καὶ δικαιοσύνην οὐ σὴν, ἀλλὰ θεοῦ, καὶ τὸ δαφιλὲς
 αὐτῆς καὶ τὸ εὐκολον αἰνιττόμενος. Οὐ γὰρ ἐξ ἰδρώτων καὶ
 πόνων αὐτὴν κατορθοῖς, ἀλλ’ ἀπὸ τῆς ἄνωθεν δωρεᾶς λαμβάνεις,
 ἐν μόνον ^l εἰσφέρων οἴκοθεν, τὸ πιστεῦσαι. Εἰτα, ἐπειδὴ ἀπὶ- 446
 θανος ^m ὁ λόγος εἶναι ἐδόκει, εἰ ὁ μοιχὸς, καὶ μαλακὸς, καὶ
 τυμβωρύχος, ⁿ καὶ γόης ἀθρόον οὐχὶ κολάσεως ἀπαλλάττεται
 μόνον, ἀλλὰ καὶ δίκαιος γίνεται, καὶ δίκαιος τὴν ἀνωτάτω δικαιο-
 σύνην, ἀπὸ τῆς παλαιᾶς πιστοῦται τὸν λόγον. Καὶ πρῶτον
 μὲν βραχεῖ ῥήματι πέλαγος ἱστοριῶν ἀχανὲς τῷ δυναμένῳ
 βλέπειν ἀναπετάννυσιν. Εἰπὼν γὰρ, “ ἐκ πίστεως εἰς πίστιν,”
 παρέπεμψε τὸν ἀκροατὴν ἐπὶ τὰς οἰκονομίας τοῦ θεοῦ τὰς ἐν

18 γ. 17.

* πανταχοῦ G. γ οὖν de erat in Edd. ante Ben. invitis libris. * καὶ
 om. G. α αὐτὴν om. B. ὁ μὴν] + δὲ D. c ἐκείνος] + πλείον G. d εἰς
 om. I. e δὲ προ γούν omnes. ἴβιον] αἰῶνα G. ε τοῦτο G. h ὑπὸ B.
 i τοῦτο ὑποπτ. προ ὑποπτ. τοῦτο omnes. Statim τις εἰς σωτηρίαν G. k καὶ
 om. G. l φέρων I. m ὁ λόγος om. F. Statim δοκεῖ A.D.E.G.I.
 n καὶ γόης om. B.

τῇ παλαιᾷ γενομένης οὕτως, ἃς Ἑβραίοις ἐπιστέλλων μετὰ πολλῆς ἐξηγείται Ῥτῆς σοφίας, καὶ τοὺς δικαίους καὶ τοὺς Βάμαρτωλούς οὕτω δικαιωθέντας ἡ δεικνὺς καὶ τότε διὸ καὶ τῆς Ῥόρνης καὶ τοῦ Ἀβραὰμ ἐμνημόνευσεν. Ἐπειτα δὲ ἐνταῦθα αἰνιζάμενος αὐτὸ μόνον καὶ γὰρ ἐφ' ἕτερον ἔτρεχε θεώρημα ἑκατεπεῖγον ἀπὸ τῶν προφητῶν πάλιν πιστοῦται τὸν λόγον, τὸν ὙἈμβακὸν εἰς μέσον ὡ παραγῶν βοῶντα καὶ λέγοντα, ὅτι οὐδὲ ἐνὶ ἄλλως ζῆν τὸν μέλλοντα ζήσεσθαι, ἡ ἀλλ' ἢ διὰ πίστεως. “Ὁ γὰρ δίκαιος, φησὶν, ἐκ πίστεως ζήσεται,” περὶ τῆς μελλούσης λέγων ζωῆς. Ἐπειδὴ γὰρ ἅπερ ὁ θεὸς χαρίζεται, ὅ πάντα ὑπερβαίνει λογισμὸν, εἰκότως πίστεως ἡμῖν δεῖ. 19. “Ὁ δὲ κατοίόμενος καὶ καταφρονητὴς ἀνὴρ ἡ ἀλαζών, οὐδὲν οὐ μὴ περάνη.”

C ὙἈκουέτωσαν αἰρετικοὶ τῆς πνευματικῆς φωνῆς. Τοιαύτη γὰρ ἡ τῶν λογισμῶν φύσις λαβυρίνθω τινὶ καὶ γρίφοις ὅκειν, οὐδὲν οὐδαμοῦ τέλος ἔχουσα, οὐδὲ ἀφείσα τὸν λογισμὸν ἐσθάναι ἐπὶ τῆς πέτρας, ἡ καὶ τὴν ἀρχὴν ἐξ ἀλαζονείας λαμβάνουσα. Αἰσχυνόμενοι γὰρ ἐπὶ τῷ παραδέχεσθαι πιστὴν καὶ δοκεῖν ἡ ἀγνοεῖν τὰ οὐρανῶν, εἰς κονιορτὸν ἑαυτοὺς ἡ μυρίων ἐμβάλλουσι λογισμῶν. Εἴτα, ἄθλιε καὶ ταλαίπωρε καὶ μυρίων ἄξει δακρύων, ἂν μὲν τις σε ἔρηται, πῶς ὁ οὐρανὸς ἡ γέγονε, καὶ πῶς ἡ γῆ ἡ καὶ τί λέγω τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν; πῶς αὐτὸς ἐτέχθη, D ὡς ἐτράφη καὶ ἡξήθη, οὐκ αἰσχύνῃ τὴν ἄγνοιαν; ἡ ἂν δὲ περὶ τοῦ μονογενοῦς γίνηται τις λόγος, δι' αἰσχύνῃ εἰς ὡ βάραθρον σεαυτὸν ἐμβάλλεις ἀπωλείας, ἀνάξιον ἡ σεαυτοῦ νομίζων

19 Habac. ii. 5.

οὕτως, quod aberat, est in A.B.D.E.F.H.I. οὕτως pro ἃς exhibit G. Ῥ τῆς, quod aberat ante Montef. est in nostris A.D.E.G.I. ἡ δεικνὺς pro δεικνύει A.B.D.E.H.I. δεικνύει ex corr. (pro δεικνὺς?) G. Ῥ ὁρνης pro Ῥαῶς habent A.E.H.I. et ante corr. F. ἡ αὐτὸν H.I. ἡ καὶ κατεπεῖγον Edd. καὶ deest in omnibus. Ὑ Ἀμβακὸν B.E.G. Ἀββακὸν D. Legebatur Σοφονίαν ante Montef. ὡ παραγῶν G. Mox οὐκ pro οὐδὲ G.I. ἡ ἀλλ' ἢ pro ἀλλὰ A.B.D.E.F.G. ἀλλ' ἢ H. ἀλλ' ἢ edidit Montef. ὅ πάντα om. F. ἡ καὶ ἀλαζών Edd. καὶ om. A.B.F.G.H.I. ἡ οὐδὲν pro οὐθέν omnes. Statim οὐ μὴ om. F. περάνη pro περανέ dant A.B.D.E.H. περανέ (sic ab eadem manu) I. ὡ ΘΕΙΚΟΝ. Πρὸς αἰρετικούς περὶ ἀκαταλήπτου, καὶ ὅτι δεῖ πάντα πιστεῖν δέχεσθαι, καὶ μὴ λογισμοῖς, μηδὲ λόγον ζητεῖν τῶν ἐπιταγμάτων τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ πείθεσθαι μόνον. Veron. ὡ οἱ αἰρετικοὶ A.F.H.I. ἡ καὶ] ἄτε D.E. ὡ τὸ B.D.E.G.H. et ante corr. A. Ita etiam Veron. ἡ ἀγνοεῖν] γινώσκων G. ἐννοεῖν H.I. Statim τὰ ἀνὰ Veron. ὡ μυρίων om. G. ἐμβ. μ. λογισμῶν hoc ord. B. μ. λογ. ἐμβ. Edd. dissentientibus libris. ἡ γέγονε καὶ] Sic A.B.D.E.F.G.H. γέγονεν ἡ Edd. ante Ben. ἡ καὶ accessit ex omnibus. ἡ καὶ pro πῶς H. Proxime πῶς pro καὶ B. ἡ ἂν pro ἐὰν B.D.E.H.I. ὡ βάραθρον B. Statim σεαυτὸν pro ἑαυτὸν A.B.D.E.F.H.I. ὡ σεαυτοῦ D.E. σεαυτὸν A.F.G.H. et ante corr. B. σεαυτῷ Edd. Mox τοῦ μὴ G. et, ut videtur, ante corr. A. Ceterum εἶνα, quod aberat, est in libris omnibus.

εἶναι τὸ μὴ πάντα εἰδέναι; Καὶ μὴν ἀνάξιον ἢ φιλονεκία, καὶ τὸ πολυπραγμονεῖν ἀκαίρως. Καὶ τί λέγω περὶ δογμάτων; Αὐτῆς γὰρ τῆς κατὰ τὸν παρόντα βίον πονηρίας οὐδαμόθεν ἀπηλλάγημεν ἄλλοθεν, ἀλλ' ἢ διὰ ὁ τῆς πίστεως. Οὕτω καὶ οἱ πρὸ τούτου ῥέλαμψαν ἅπαντες, οὕτως ὁ Ἀβραάμ, οὕτως ὁ Ἰσαάκ, οὕτως ὁ Ἰακώβ· οὕτω ἡ καὶ ἡ πόρνη ἐσώθη, καὶ ἡ ἐν τῇ παλαιᾷ, καὶ ἡ ἐν τῇ καινῇ. 20^ο Πίστει ἡ γὰρ Ῥαὰβ ἡ πόρνη, ἔφησιν, οὐ συναπώλετο τοῖς ἀπειθήσασι, ἵνα τοὺς κατασκόπους Ε δεξαμένη." Εἰ δὲ πρὸς ἐαυτὴν εἶπε, καὶ πῶς δυνήσονται οὗτοι, αἰχμάλωτοι καὶ φυγάδες ὄντες ἡ καὶ μετανάσται, καὶ νομάδων βίον ζῶντες, ἡμῶν τῶν πόλιν ἐχόντων καὶ τείχη καὶ πύργους (18) περιγενέσθαι; καὶ ἐαυτὴν καὶ ἐκείνους ἂν προσαπώλεσεν· ὅπερ οὖν καὶ οἱ πρόγονοι τῶν τότε σωθέντων ἔπαθον. Ἐκείνοι γὰρ ἐπειδὴ ἄνδρας ἰδόντες μεγάλους καὶ εὐμήκεις, τὸν τρόπον τῆς 447 νίκης ἐζήτουν, ἵνα πώλοντο χωρὶς πολέμου καὶ παρατάξεως ἅπαντες. Εἶδες πόσον τῆς ἀπιστίας τὸ βάραθρον, ἵνα πόσον τῆς πίστεως τὸ τεῖχος; Ἡ μὲν γὰρ ἀπείρους κατήνεγκε χιλιάδας· αὕτη δὲ ἡ καὶ πόρνην γυναικα οὐ μόνον διέσωσεν, ἀλλὰ ἡ καὶ δήμου τοσούτου προστάτιν ἐποίησε. Ταῦτ' οὖν ἑορδαίνοντες, καὶ τὰ τούτων πλείονα, μηδέποτε τὸν θεὸν εὐθύνας τῶν γινομένων ἀπαιτῶμεν, ἀλλ' ὅπερ ἂν ἐπιτάξῃ, δεχώμεθα· καὶ μὴ περιεργαζώμεθα μηδὲ πολυπραγμονῶμεν, ἀν' ἀνθρωπίνους λογισμοῖς ἄτοπον εἶναι δοκῇ τὸ κελευόμενον. Τί γὰρ, εἰπέ μοι, τοῦ Β σφάζει μονογενῆ παῖδα καὶ γνήσιον αὐτὸν τὸν γεγεννηκότα, ἄτοπώτερον εἶναι δοκεῖ; Ἀλλ' ὅμως ὁ δίκαιος κελευσθεὶς, οὐ περιεργάσατο τοῦτο, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἀξίας τοῦ κελεύσαντος ἐδόξατο τὸ ἐπιτάγμα ἑμόνον. 21 Καὶ ἕτερος δὲ προφῆτην παρὰ τοῦ θεοῦ κελευσθεὶς ἔραπίσαι, ἐπειδὴ τὸ δοκοῦν ἄτοπον εἶναι

20 Heb. xi. 31.

21 3 Reg. xx. 35.

^ο τῆς πίστεως A.B.D.E.F.G.H. Articulus aberat. ^ρ διέλαμψαν G. ^γ καὶ om. G. Statim πόρνη sine articulo legitur in Edd. ante Ben. invitis libris. ^ι ἡ om. E.H.I. et ante corr. G. Mox ἡ om. I. et ante corr. G. ἡ bis deest in Veron. ^α γὰρ om. A.E.F.G.H.I. ^τ Sic Codices. φησὶ ante Ῥαὰβ vulgo legitur. ^ν τοὺς κ. δεξαμένη. εἰ δὲ] Sic B. εἰ (ἡ pro εἰ H. et ex corr. G.) δὲ, τοὺς κ. δεξαμένη ceteri. Mox ἂν ante εἶπε infert G. In Editis autem locus sic legitur: ἀπειθήσασι, δεξαμένη τοὺς κατασκόπους. οὐδὲ πρὸς ἐαυτὴν εἶπε κ. τ. ε. Deinde post περιγενέσθαι vulgo addunt ὡς εἰ πρὸς ἐαυτὴν ταῦτα εἶπε, repugnantibus libris. Eadem tamen in suis habuerunt Interpretes. ^ω καὶ μετανάσται om. G. ^ξ εἰδότες H. ^γ καὶ ἀπώλοντο Edd. καὶ, inclusum a Savilio, deest in omnibus. ^ζ καὶ πόσον Edd. καὶ deest in nostris omnibus. ^α καὶ accessit ex A.B.D.E.F.G.I. ^β καὶ om. E. Mox προστάτην H. ^ι ἰδόντες ante corr. G. Statim καὶ πλείονα τούτων id. ^δ ἅπερ ἂν ἐπιτάτῃ G. ^ε οὐ pro οὔτε A.B.D.E.G.I. ^ι μόνον] + καὶ ὑπήκουσε Edd. Haec absunt a nostris B.D.E.F.G.H. et Brix. ^ς παῖσαι G. κελ. παρὰ τοῦ θ. inverso ord. B.G.

TOM. I.

F

τοῦ ^hπροστάγματος περιειργάσατο, καὶ οὐχ ἀπλῶς ὑπήκουσε, δίκην ἔδωκε τὴν ἐσχάτην· ὁ δὲ πλήξας εὐδοκίμησε. Καὶ ὁ Σαοὺλ δὲ σώσας ἀνθρώπους παρὰ τὸ τῷ θεῷ δοκοῦν, τῆς βασιλείας ἐξέπεσε, καὶ ἰτὰ ἀνήκεστα ἔπαθε. Καὶ ἔτερα ^kπλείονα C τούτων ἂν τις εὖροι παραδείγματα, δι' ὧν ἀπάντων παιδευόμεθα μηδέποτε τῶν ἐπιταγμάτων ἰτοῦ θεοῦ λόγον ἀπαιτεῖν, ἀλλ' εἴκειν καὶ πείθεσθαι μόνον. Εἰ δὲ, ^mἄπερ ἂν ἐπιτάξῃ, περι-εργάζεσθαι ἐπισφαλές, καὶ ἐσχάτη ⁿκεῖται κόλασις τοῖς πολυ-πραγμονοῦσιν· ^oοἱ τὰ πολλῶ τούτων ^pκαὶ ἀπορρητότερα καὶ φρικωδέστερα περιεργαζόμενοι, τουτέστι, πῶς ἐγέννησε τὸν υἱόν, καὶ τίνι τρόπῳ, καὶ τίς ἡ οὐσία, τίνα ἔξουσιν ἀπολογία ^qποτέ; Ταῦτ' οὖν εἰδότες, τὴν ἰπάντων τῶν ἀγαθῶν μητέρα πίστιν μετὰ πάσης ^aὑποδεχόμεθα τῆς εὐνοίας, ἵνα ὥσπερ ἐν γαληνῇ πλέοντες λιμένι τὰ τε ὀρθὰ διατηρῶμεν δόγματα, καὶ D τὸν βίον ἡμῶν μετὰ ἀσφαλείας κατευθύνοντες, τῶν αἰωνίων ἐπιτύ-χωμεν ἀγαθῶν, χάριτι καὶ φιланθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ καὶ μεθ' οὗ τῷ πατρὶ δόξα, ἅμα τῷ ἀγίῳ πνεύ-ματι, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Δ.

¹Ἀποκαλύπτεται γὰρ ὀργὴ θεοῦ ἀπ' οὐρανοῦ ἐπὶ πᾶσαν ἀσέ- E βειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων τῶν τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων.

ὍΡΑ τὴν Παύλου σύνεσιν, πῶς ἀπὸ τῶν χρηστοτέρων προτρέψας, ἐπὶ τὰ φοβερώτερα τρέπει τὸν λόγον. Εἰπὼν γὰρ, ὅτι σωτηρίας αἴτιον τὸ εὐαγγέλιον, ὅτι ζωῆς, ὅτι θεοῦ δύναμις, ὅτι σωτηρίας, ^aὅτι δικαιοσύνης ποιητικόν, λέγει καὶ τὰ φοβῆσαι δυνάμενα τοὺς οὐ προσέχοντας. Ἐπειδὴ γὰρ ὡς τὰ πολλὰ τῶν ἀνθρώπων οἱ πλείους οὐχ οὕτω τῇ τῶν χρηστῶν ἐπαγγελίᾳ, ὡς τῷ φόβῳ τῶν ^bλυπηρῶν πρὸς τὴν ἀρετὴν ἔλκον-ται, ἐκατέρωθεν αὐτοὺς ἐπισπᾶται. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ θεὸς οὐ 448 βασιλείαν ἐπηγγείλατο μόνον, ἀλλὰ καὶ γέενναν ἠπειλήσας· καὶ

¹ CAP. I. v. 18.

^h προστάγματος A.B.D.F.H.I. et ex corr. G. Edebatur πράγματος. ¹ τὰ ἐκεῖνα ἂν. (τὰ ἂν. ἐκεῖνα?) E. ^k πλείονα] + δὲ G. ¹ τοῦ θ. λ. d.] λ. d. τὸν θεὸν E. ^m ἄπερ] τὸ ἄπερ I. ⁿ κεῖται κολ. pro κολ. κεῖται omnes. ^o οἱ τὰ] Sic D.I. et ex corr. A.B. Olim aberat ol, tacite receptum a Montef. τὰ δὴ (sine ol) G. ^p καὶ accessit ex omnibus. ^q τότε D.I. ποτέ om. E. ^r ἰπάντων pro πάντων omnes. Statim τῶν om. G. ^a ἀποδεχόμεθα G. ὑπο-δεχόμεθα B.E. et ante corr. A. Statim τῆς om. B.G. HOM. IV. ^a εἰς pro καὶ omnes. ^b λυπηρῶν] ἀπειλῶν G.

οἱ προφῆται δὲ τοῖς Ἰουδαίοις οὕτω διελέγοντο, τὰ κακὰ τοῖς ἀγαθοῖς ἀναμιγνύντες διηλεκῶς. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Παῦλος οὕτω ποικίλλει τὸν λόγον, οὐ μὴν ἀπλῶς, ἀλλὰ τὰ χρηστὰ τίθησι ^cπρῶτα, καὶ μετὰ ταῦτα τὰ λυπηρὰ, δεικνὺς ὅτι ἐκεῖνα μὲν τῆς προηγουμένης τοῦ θεοῦ γνώμης ἐστὶ, ταῦτα δὲ τῆς τῶν ῥαθυμούντων πονηρίας. Οὕτω καὶ ὁ προφήτης ^dπρῶτα τὰ ἀγαθὰ τίθησι, λέγων· ²“Ἐὰν θέλητε καὶ εἰσακούσητέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε· ἐὰν δὲ μὴ ^eθέλητε μηδὲ εἰσακούσητέ μου, μάχαιρα ὑμᾶς κατέδεταί.” Οὕτω καὶ ἐνταῦθα προάγει B (19) τὸν λόγον ὁ Παῦλος. Σκόπει δέ. Ἦλθε φέρων, ^fφησὶν, ὁ Χριστὸς ἄφεςιν, δικαιοσύνην, ζῶν· ^gκαὶ οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ διὰ ^hσταυροῦ· ὃ δὴ μέγιστον καὶ θαυμαστόν, οὐχ ὅτι τοιαῦτα ἐχαρίσατο μόνον, ἀλλ’ ὅτι καὶ τοιαῦτα ἔπαθεν. ^aΑν τοίνυν ⁱἐνυβρίσητε εἰς τὰς δωρεὰς, τότε ^kἀναμένει τὰ λυπηρὰ. Καὶ ὅρα πῶς ἐπαίρει τὸν λόγον. “Ἀποκαλύπτεται γὰρ, ^fφησὶν, ὀργὴ θεοῦ ἀπ’ οὐρανοῦ.” Πόθεν τοῦτο δηλόν; ^aΑν μὲν ὁ πιστὸς λέγῃ, τοῦ Χριστοῦ τὰς ἀποφάσεις ἐροῦμεν· ^aν δὲ ὁ ἄπιστος καὶ ^mὁ “Ἕλλην, ἀπὸ τῶν ἐξῆς αὐτὸν ὁ Παῦλος ἐπι- στομίζει τῶν περὶ τῆς κρίσεως τοῦ θεοῦ λόγων, ἐκ τῶν ⁿὑπ’ C ἐκείνων γινομένων ἀποδείξιν ἀναντίρρητον ^oεἰσάγων· ὃ δὴ ῥμάλιστά ἐστι παραδοξότατον, ὅταν τοὺς ἀντιλέγοντας ^qαὐτοὺς τῇ ἀληθείᾳ, δι’ ὧν ποιοῦσι καθ’ ἐκάστην ^rἡμέραν καὶ λέγουσι, συνισταμένους ^aἀποφαίνῃ τοῖς τῆς ἀληθείας δόγμασιν. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐν τοῖς ἐξῆς, τέως δὲ τῶν προκειμένων ^tἐχόμεθα. “Ἀποκαλύπτεται γὰρ ὀργὴ θεοῦ ἀπ’ οὐρανοῦ.” Καίτοι καὶ ἐνταῦθα πολλὰς τοῦτο γίνεται, οἷον ἐν λιμοῖς καὶ λοιμοῖς καὶ πολέμοις· καὶ ^vγὰρ ἰδίᾳ ἕκαστος, καὶ κοινῇ πάντες κολάζονται. Τί οὖν τὸ ξένον τότε; “Ὅτι καὶ μείζων ἡ κόλασις, καὶ κοινή, καὶ οὐκ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς. Νῦν μὲν γὰρ πρὸς διόρθωσιν τὰ D γινόμενα, τότε δὲ πρὸς τιμωρίαν· ^wὅπερ καὶ ὁ Παῦλος δηλῶν

² Esai. i. 19, 20.

^c πρῶτα pro πρῶτον A.E.F.G.H.I. ^d πρῶτα A.D.E.F.H.I. πρῶτον vulgo. ^e θέλητε μηδὲ εἰσ.] Sic A.E.F.G.H.I. Edebatur θελήσσετε καὶ μὴ (μὴ om. Veron.) εἰσ. In B. haec τὰ ἀγαθὰ—εἰσακούσητέ μου absunt. ^f Sic A.B.E.F.G.H.I. φησὶ post ἄφεςιν vulgo legitur. ^g καὶ οὐχ ἄ.] οὐχ ἄ. ταῦτα Veron. Ita ex corr. G. ^h σταυροῦ]+φέρει Edd. φέρει om. A.B. E.F.G.H.I. ⁱ ἐνυβρίσητε pro ὑβρίσητε habent A.E.F.H.I. ^k ἀναμένει (vel ἀναμενεῖ) A.B.E.F.I. Brix. ἀναμένει G. ἀναμενεῖτε vulgo. ^l φησὶν om. E.G. ^m ὁ om. H. ⁿ ὑπ’] ἀπ’ H. ^o ἐπάγων A.F.H.I. ^p μάλιστά ἐστι] Sic A.B.E.F.G.H.I. καὶ ἐστι μάλιστα Edd. ^q αὐτοὺς pro αὐτῇ omnes. Infra post συνισταμένους vulgo addunt αὐτοὺς, repugnantibus libris, nisi forte Cod. I. excipias. ^r ἡμέραν καὶ] Sic omnes. ^s καὶ Edd. Statim ἀντιλέγουσι G. ^t ἀποφαίνῃ A.D.E.F.G.I. ἀποφαίνει vulgo. ^u ἐχόμεθα E.F. ^v γὰρ om. E. ^w ὅπερ]+οὖν G.

ἔλεγεν, ὅτι ³“ Παιδευόμεθα νῦν, ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατα-
κριθώμεν.” Καὶ νῦν μὲν οὐ διὰ τὴν ἄνωθεν ὀργὴν πολλοῖς
δοκεῖ τὰ πολλὰ γίνεσθαι, ἀλλὰ δι’ ἀνθρώπων ἐπήρειαν· τότε δὲ
φανερὰ ἔσται ἡ παρὰ τοῦ θεοῦ κόλασις, ὅταν καθήμενος ἐπὶ
τοῦ φοβεροῦ βήματος ὁ κριτὴς, τοὺς μὲν ἐπὶ τὰς καμίνους
ἔλκεσθαι ^ακελεύῃ, τοὺς δὲ ἐπὶ τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον, τοὺς δὲ
ὑπὲρ ἄλλας ἀπαιτιήτους καὶ ἀφορήτους κολάσει. Καὶ τίνος
Ἔνεκεν οὐχ οὕτως εἶπε σαφῶς, οἷον ὅτι ²ὁ υἱὸς τοῦ ^αθεοῦ μέλλει
παραγίνεσθαι μετὰ μυρίων ἀγγέλων, καὶ τὰς εὐθύνas ἀπαιτεῖν
ἕκαστον, ἀλλ’ ὅτι ἀποκαλύπτεται ὀργὴ θεοῦ; Τῶν νεοφύτων
ἦσαν οἱ ἀκούοντες ^βἔτι· διὰ τοῦτο ἀπὸ τῶν σφόδρα ὁμολογη-
μένων παρ’ αὐτοῖς πρῶτον αὐτοὺς ἐπισπάται. Χωρὶς δὲ τῶν
εἰρημένων καὶ πρὸς Ἑλλήνας ἀποτείνεσθαι μοι δοκεῖ· διὸ καὶ
ἐντεῦθεν προοιμιάζεται· ὕστερον δὲ καὶ τὸν περὶ τῆς κρίσεως
τοῦ Χριστοῦ λόγον εἰσάγει.

“Ἐπὶ πᾶσαν ἀσεβειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων τῶν τὴν ἀλή-
θειαν ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων.” Ἐνταῦθα δέικνυσιν, ὅτι πολλαὶ
τῆς ἀσεβείας αἱ ὁδοί, ἡ δὲ τῆς ἀληθείας μία· καὶ γὰρ ποικίλον
449 καὶ πολυειδὲς καὶ συγκεχυμένον ἡ πλάνη, ἡ δὲ ἀλήθεια μία.
Εἰπὼν δὲ περὶ δογμάτων, λέγει καὶ περὶ βίου, ἀδικίαν ἀνθρώ-
πων εἰπὼν. Καὶ γὰρ ^ααἱ ἀδικίαι ποικίλαι· καὶ ἡ μὲν περὶ
χρήματα γίνεται, οἷον ὅταν τις ἐν τούτοις ἀδικῇ τὸν πλησίον·
ἡ δὲ περὶ ^αγυναίκας, ὅταν τις ἀφείδῃ τὴν ἑαυτοῦ, τὸν ἑτέρου
διορύττη γάμον· καὶ γὰρ καὶ τοῦτο πλεονεξίαν ὁ Παῦλος
καλεῖ, οὕτω λέγων· ⁴“Τὸ μὴ ὑπερβαίνειν καὶ πλεονεκτεῖν ἐν
τῷ πράγματι τὸν ἀδελφόν.” Ἐτεροὶ πάλιν, ἀντὶ γυναικὸς
καὶ χρημάτων, δόξαν λυμαίνονται τὴν τοῦ πλησίον· καὶ τοῦτο
B δὲ ἀδικία· καὶ γὰρ ⁵“Κρεῖσσον ὄνομα καλὸν, ἢ πλοῦτος
πολύς.” Τινὲς ^εδέ φασιν, ὅτι καὶ τοῦτο περὶ δογμάτων
εἴρηται τῷ Παύλῳ· πλὴν οὐδὲν κωλύει περὶ ἀμφοτέρων εἰρη-
σθαι. Τί δέ ἐστι, “τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων,” διὰ
τῶν ἐξῆς μάθανε. ⁶“Ὅτι τὸ γνωστὸν τοῦ θεοῦ φανερόν
ἐστίν ἐν αὐτοῖς· ^εὁ θεὸς γὰρ αὐτοῖς ἐφάνέρωσεν.” Ἀλλὰ
ταύτην τὴν δόξαν ξύλοις περιέθηκαν καὶ λίθοις. Ὡς περ οὖν ὁ
χρήματα πιστευθεὶς βασιλικά, καὶ εἰς τὴν τοῦ βασιλέως δόξαν

3 1 Cor. xi. 32

4 1 Thess. iv. 6.

5 Prov. xxii. 1.

6 v. 19.

^α κελεύει E.H. et ante corr. A. Ita etiam Veron. ^γ ἐπὶ τὰς ἄλλas G.
² ὁ accessit ex omnibus. ^α θεοῦ] ἀνθρώπου D.E. Statim ἔμελλε G. ^β ἔτι]
τότε ἔτι G. ^α αἱ] καὶ αἱ G. αἱ om. A.E.F.H.I. Statim πολλὰ pro ποικίλαι
dant B.G. ^α γυναῖκας G. ^ε δὲ om. G. ^ε ὁ θεὸς γὰρ pro ὁ γὰρ θεὸς
A.D.E.F.H.I. et Mosq. 3.

ἀναλῶσαι κελευσθεῖς, ἂν εἰς ληστὰς καὶ πόρνas καὶ γόητας C
δαπανήσῃ ταῦτα, καὶ λαμπροὺς τούτους ἀπὸ τῶν τοῦ βασιλέως
ποιήσῃ χρημάτων, ὡς τὰ μέγιστα ἡδικηκῶς B τὴν βασιλείαν
κολάζεται· οὕτω καὶ οὗτοι λαβόντες τὴν περὶ ^h τοῦ θεοῦ
γνώσιν καὶ τῆς δόξης αὐτοῦ, εἴτα εἰδώλοισι αὐτὴν περιθέτες, ἐν
ἀδικίᾳ τὴν ἀλήθειαν ⁱ κατέσχον, ^k καὶ, τό γε εἰς αὐτοὺς ἦκον,
ἡδίκησαν τὴν γνώσιν, οὐκ εἰς ^l τὰ προσήκοντα αὐτῇ χρῆσάμενοι.
Ἀρα γέγονεν ὑμῖν σαφές τὸ λεχθέν, ἢ δεῖ σαφέστερον αὐτὸ
πάλιν εἰπεῖν; Τάχα ἀναγκαῖον ^m πάλιν εἰπεῖν. Τί οὖν ἐστὶ
τὸ λεγόμενον; Τὴν περὶ ⁿ ἑαυτοῦ γνώσιν τοῖς ἀνθρώποις ἐξ
ἀρχῆς ἐνέθηκεν ὁ θεός, ἀλλὰ ταύτην τὴν ^o γνώσιν ξύλοις περι- D
(20) θέντες καὶ λίθοις, ἡδίκησαν τὴν ἀλήθειαν, τό γε αὐτῶν μέρος·
ἐκείνη γὰρ ἄτρεπτος μένει, τὴν οἰκείαν P ἔχουσα δόξαν ἀκίνητον.
Καὶ πόθεν δηλον, ὅτι ἐνέθηκεν αὐτοῖς τὴν γνώσιν, ὃ Παῦλε;
“Ὅτι, φησί, τὸ γνωστὸν αὐτοῦ φανερόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς.”
Ἀλλὰ τοῦτο ἀπόφασίς ἐστιν, ^q οὐκ ἀπόδειξις· σὺ δέ μοι κατα-
σκεύασον, καὶ δείξον, ὅτι ἡ γνώσις ἡ περὶ τοῦ θεοῦ δῆλη ἦν
αὐτοῖς, καὶ ἐκόντες παρέδραμον. Πόθεν οὖν δῆλη ἦν; φωνὴν
αὐτοῖς ^r ἄνωθεν ἀφῆκεν; Οὐδαμῶς· ἀλλ’ ὃ φωνῆς αὐτοὺς ἐφέλ- E
κεσθαι μᾶλλον ἡδύνατο, τοῦτο ἐποίησε, τὴν κτίσιν εἰς μέσον
προθεῖς, ὥστε καὶ σοφὸν καὶ ἰδιώτην, καὶ Σκύθην καὶ βάρβαρον
διὰ τῆς ὄψεως καταμαθόντα τῶν ὀρωμένων τὸ κάλλος, ἐπὶ τὸν
θεὸν ἀναβαίνειν. Διό φησι· ⁷ “Τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτοῦ ^s ἀπὸ
κτίσεως κόσμου τοῖς ποιήμασι νοούμενα καθοράται” ὅπερ οὖν
καὶ ὁ προφήτης ἔλεγεν, ⁸ “Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν θεοῦ.”
Τί γὰρ ἐροῦσι κατ’ ἐκείνην τὴν ἡμέραν οἱ Ἕλληνες; ὅτι
ἠγνοήσαμεν ^t σε; ^u Εἴτα οὐκ ἠκούσατε τοῦ οὐρανοῦ φωνὴν
^v διὰ τῆς ὄψεως ἀφιέντος; τῆς εὐτάκτου πάντων ἀρμονίας
σάλπιγγος λαμπρότερον βοώσης; νυκτὸς καὶ ἡμέρας νόμους
οὐκ εἶδετε μένοντας ἀκινήτους διηνεκῶς; χειμῶνος, ^x ἔαρος, καὶ 450
τῶν ἄλλων ὥρων τὴν εὐταξίαν βεβαίαν τε καὶ ἀκίνητον οὖσαν;
θαλάττης εὐγνωμοσύνην ἐν ταραχῇ τοσαύτῃ καὶ κύμασι; πάντα

7 v. 20

8 Psal. xviii. 1.

^h τὴν βασιλείαν A.B.D.E.F.I. τὸν βασιλέα Edd. ^h τοῦ om. A.D.E.H.I.
ⁱ κατέσχον omnes. Edebatur ante Montef. περίσχον. ^k καὶ om. F.G.H.
^l τὰ προσήκοντα] προσήκον G. ^m πάλιν om. E. Haec τάχα δ. π. εἰπεῖν de-
sunt in G.I. ⁿ ἑαυτοῦ pro αὐτοῦ A.D.E.H.I. Mox τοῖς ἀνθ. ἐξ ἀρχῆς F.
G.H.I. ἐξ ἀρχῆς τοῖς ἀνθρώποις Edd. ^o γνώσιν] + οἱ Ἕλληνες Edd. οἱ Ἕλληνες
om. A.D.E.F.H.I. ^p ἔχουσα δ. d. hoc ordine A.B.D.F.G.H. δ. d.
ἔχουσα E. δ. ἔχουσα d. Edd. ^q οὐκ] ἀλλ’ οὐκ G. ^r ἄνωθεν est in libris
omnibus, non in Edd. ^s ἀπὸ κτ. κόσμου om. F.G.H.I. ^t σε om. F.G.
^u εἴτα om. H. ^v διὰ τῆς ὄψεως om. I. ^x ἔαρος E.

ἐν τάξει μένοντα, καὶ διὰ τοῦ κάλλους καὶ διὰ τοῦ μεγέθους ἀνακηρύττοντα τὸν δημιουργόν; Ταῦτα γὰρ ὅλα πάντα, καὶ τὰ τούτων πλείονα ² συνελών ὁ Παῦλος ἔλεγε· “Τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς ποιήμασι νοούμενα καθορᾶται· ἢ τε αἰδίου αὐτοῦ δύναμις καὶ θειότης, εἰς τὸ εἶναι αὐτοὺς ἀναπολογήτους.” Καίτοιγε οὐ διὰ τοῦτο ταῦτα ³ πεποίηκεν ὁ θεός, εἰ καὶ τοῦτο ἐξέβη. Οὐ γὰρ ἵνα αὐτοὺς ἀπολογίας ἀποστερήσῃ, διδασκαλίαν τοσαύτην εἰς μέσον προύθηκεν, ἀλλ’ ἵνα αὐτὸν ἐπιγνώσιν· ⁴ ἀγνωμονήσαντες δὲ, πάσης ἑαυτοὺς ⁵ ἀπεστέρησαν ἀπολογίας.

Εἴτα δεικνύς, πῶς εἰσιν ἀπολογίας ἀπεστερημένοι, φησὶν· ⁹ “Ὅτι γινόντες τὸν θεόν, οὐχ ὥς θεὸν ^d ἐδόξασαν.” Ἐν τούτῳ ἔγκλημα μέγιστον· ^e δεύτερον μετ’ ἐκείνο, τὸ καὶ εἰδῶλα προσκυνῆσαι· ὁ καὶ Ἱερεμίας κατηγορῶν, ἔλεγε· ¹⁰ “Δύο ^f καὶ πονηρὰ ἐποίησεν ὁ λαὸς οὗτος· ἐμὲ ἐγκατέλιπον πηγὴν ^g ὕδατος ζῶντος, καὶ ὠρυξαν ἑαυτοῖς λάκκους συντετριμμένους.” Εἴτα καὶ ^C σημεῖον τοῦ εἶδέναι τὸν θεόν, καὶ μὴ ^h χρῆσασθαι εἰς δέον τῇ γνώσει, ⁱ παράγει τοῦτο αὐτὸ, ^k τὸ θεοὺς ἐγνώκεναι. Διότι ἐπηγάγε· “Διότι γινόντες τὸν θεόν, οὐχ ὥς θεὸν ἐδόξασαν.” Καὶ τὴν αἰτίαν δὲ τίθησι, δι’ ἣν εἰς ^l τοσαύτην ἄνοιαν ἐξέπεσον. Τίς οὖν ^m αὕτη ἐστὶ; Τοῖς λογισμοῖς τὸ πᾶν ἐπέτρεψαν. Ἀλλ’ οὐκ εἶπεν οὕτως, ⁿ ἀλλὰ πολλῶ πληκτικώτερον· “Ἐματαιώθησαν γὰρ, ^o φησὶν, ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν, καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδία.” Ὡς περ γὰρ ἐν ἀσελήνῃ νυκτὶ εἴ τις ξένην ^p ἐπιχειροῖ βαδίζειν ὁδόν, ἢ πέλαγος πλεῖν, οὐ ^D μόνον οὐ φθάσει πρὸς τὸ τέλος, ἀλλὰ καὶ ἀπολείται ταχέως· οὕτω καὶ οὗτοι τὴν πρὸς τὸν οὐρανὸν φέρουσαν ὁδὸν βαδίζον ἐπιχειροῦντες, καὶ τὸ φῶς ἀφ’ ἑαυτῶν ^q ἀνελόντες, εἴτα ἀντ’ ἐκείνου τῷ σκότῳ τῶν λογισμῶν ἑαυτοὺς ἐπιτρέψαντες, καὶ ἐν ^r σώμασι τὸν ἀσώματον, ^s καὶ ἐν σχήμασι τὸν ἀσχημάτιστον ἐπιζητοῦντες, ναυάγιον ὑπέστησαν χαλεπώτατον. Μετὰ δὲ τῶν εἰρημένων καὶ ἑτέραν τίθησιν αἰτίαν τῆς πλάνης αὐτῶν,

9 v. 21.

10 Jer. ii. 13.

¹ ὅλα πάντα pro πάντα A.B.D.E.H.I. ² συνελών] συνεχῶς G. ³ πεποίηκεν A.B.D.E.G.H.I. ἐποίησεν vulgo. ⁴ ἀγνωμόναι A.D.E. ⁵ ἀπεστέρησαν pro ἐστέρησαν A.E.F.G.H.I. ^d ἐδόξασαν] + ἢ εὐχαρίστησαν Sav. Mor. Ben. Desunt in nostris A.B.D.E.F.H.I. et Mosqq. ^e δεύτερον δὲ Edd. δὲ abest ab omnibus. ^f καὶ accessit ex omnibus. ^g ὕδατος ζ. pro ζ. ὕδατος omnes. ^h χρῆσασθαι A.B.D.E.F.H.I. et corr. G. Editi χρῆσθαι. ⁱ παράγει] + γὰρ G. ^k τὸ] τοὺς H. ^l τοιαύτην G. ^m ἐστὶν αὕτη inverso ord. F.G. ⁿ ἀλλὰ] ἀλλ’ ὁ G. ^o φησὶν accessit ex A.B.D.E.F.H.I. ^p ἐπιχειροῖ B. D.E.F.G.H.I. et ex corr. A. Edebatur ἐπιχειρήσει. ^q ἀνελόντες A.B.D.F. G.H.I. ἀφελόντες Edd. ^r σώματι I. ^s καὶ om. H. Statim ἐν σχήματι G.I.

λέγων· ¹¹ “Φάσκοντες εἶναι σοφοί, ἐμωράνθησαν.” Μέγα γάρ τι περὶ ἐαυτῶν φαντασθέντες, καὶ οὐκ ἀνασχόμενοι ταύτην ἔλθειν, ἣν ὁ θεὸς ἐκέλευσεν αὐτοῖς, ἐβαπτίσθησαν τοῖς τῆς ^Ε ἀνοίας λογισμοῖς. Εἶτα δεικνὺς καὶ ὑπογράφων τὸ κλυδώνιον, πῶς χαλεπὸν καὶ συγγνώμης ¹² ἀπάσης ἐστερημένον, ἐπήγαγε ¹³ λέγων· “Καὶ ¹⁴ ἥλλαξαν τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου θεοῦ ἐν ὁμοιώματι εἰκόνης φθαρτοῦ ἀνθρώπου, καὶ πετεινῶν καὶ τετραπόδων καὶ ἐρπετῶν.” Πρῶτον ἔγκλημα, ὅτι θεὸν οὐχ εὗρον· δεύτερον, ὅτι καὶ ἀφορμὰς ἔχοντες μεγάλας καὶ σαφεῖς· τρίτον, ⁽²¹⁾ ὅτι σοφοὶ λέγοντες εἶναι· τέταρτον, ὅτι οὐ μόνον οὐχ εὗρον, ¹⁵ ἡ ἀλλὰ καὶ εἰς δαίμονας κατήγαγον καὶ λίθους καὶ ξύλα τὸ σέβας ἐκείνο. Καθαίρει μὲν οὖν αὐτῶν καὶ ἐν τῇ πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῇ τὸν τύπον, ἀλλ’ οὐχ ὁμοίως ἐκεῖ καὶ ἐνταῦθα. Ἐκεῖ μὲν γὰρ ¹⁶ ἀπὸ τοῦ σταυροῦ δίδωσιν αὐτοῖς ¹⁷ τὴν πληγὴν, λέγων ὅτι ¹⁸ “Τὸ μωρὸν τοῦ θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ¹⁹ ἐστίν·” ἐνταῦθα δὲ καὶ χωρὶς συγκρίσεως αὐτὴν καθ’ ἑαυτὴν κωμωδεῖ τὴν σοφίαν αὐτῶν, δεικνὺς μωρίαν οὖσαν, καὶ ἀλαζονείας ἐπίδειξιν μόνον. Εἶτα ἵνα μάθῃς, ὅτι ἔχοντες τὴν περὶ θεοῦ γνῶσιν, οὕτως αὐτὴν προῦδωκαν, “ἥλλαξαν,” εἶπεν· ὁ δὲ ἀλλάσσειν ²⁰ ὥς ἔχων ἀλλάσσει. Ἦθελον γάρ τι πλεόν εὐρεῖν, καὶ οὐκ ἠνέσχοντο τῶν δοθέντων ὄρων· διὸ καὶ τούτων ²¹ ἐξέπεσον· καινοτομίας γὰρ ἦσαν ἐπιθυμηταί.

Καὶ γὰρ ²² τοιαῦτα πάντα τὰ Ἑλληνικά. Διὰ τοῦτο ²³ καὶ κατ’ ἀλλήλων ἔστησαν, καὶ Ἀριστοτέλης μὲν ἐπανεστὴ Πλά-Β τῶνι, οἱ Στωϊκοὶ δὲ πρὸς τοῦτον ²⁴ ἐφρυνάξαντο, καὶ ²⁵ ἄλλος ἄλλῃ πολέμιος γέγονεν· ὥστε οὐχ οὕτως αὐτοὺς χρὴ θαυμάζειν διὰ τὴν σοφίαν, ὥς ἀποστρέφεσθαι καὶ μισεῖν, ὅτι δι’ αὐτὸ τοῦτο ²⁶ μωροὶ γεγόνασιν. Εἰ γὰρ μὴ λογισμοῖς ἐπέτρεψαν καὶ συλλογισμοῖς καὶ σοφίσμασι τὰ καθ’ ἑαυτοὺς, οὐκ ἂν ἔπαθον, ²⁷ ἢ ἄπερ ἔπαθον. Εἶτα ἐπιτείνων αὐτῶν τὴν κατηγορίαν, κωμωδεῖ τὴν εἰδωλολατρείαν ²⁸ αὐτῶν ἅπασαν. Μάλιστα μὲν

¹¹ v. 22.¹² v. 23.¹³ 1 Cor. i. 25.

¹ διανοίας E. ² ἀπάσης pro πάσης A.B.D.E.G.I. ³ λέγων om. G. ⁴ ἥλλάξαντο H. Mosq. 3. ⁵ ἀλλὰ] ἀλλ’ ὅτι G. Mox καὶ λίθοις καὶ ξύλοις τὸ πλάσμα ἐκεῖνο idem. ⁶ ἀπὸ] ἐπὶ G. ⁷ τὴν accessit ex A.B.D.E.F.G.H. ⁸ ὥς] + ἄλλο Edd. et Interpp. repugnantibus libris. Etiam ὥς om. G. ⁹ ἐξέπεσαν F.H.I. ¹⁰ τοιαῦτα π. τὰ] Sic A.B.D.E.F.G.H. τὰ τοιαῦτα πάντα Edd. ¹¹ καὶ om. G. ¹² ἐφράξαντο B.D.E.F.H.I. ἐφράξαντο (sic) A. infremuerunt Brix. Alter interpres verbum non expressit. ¹³ ἄλλων ἄλλος G. ¹⁴ μωροὶ καὶ μωροὶ G. ¹⁵ ἄπερ pro ὅπερ A.D.E.F.H.I. ¹⁶ αὐτῶν] λοιπὸν D.E. αὐτῶν τὴν εἰδωλ. inverso ord. G.

¹ γὰρ καὶ τὸ ἀλλάξαι, καταγέλαστον· τὸ δὲ ^m καὶ εἰς τοιαῦτα ἀλλάξαι, πάσης ἀπολογίας ⁿ ἐκτός. Εἰς τίνα οὖν ἠλλαξαν, καὶ C^o τίσι περιέθηκαν; Φαντασθῆναι ἔδει περὶ ἐκείνου, οἷον ὅτι θεός, ὅτι πάντων κύριος, ὅτι οὐκ ὄντας ἐποίησεν, ὅτι προνοεῖ, ὅτι κήδεται· ταῦτα γὰρ δόξα θεοῦ. P Τίσιν οὖν ταύτην ἀνέθηκαν; ^q Οὐδὲ ἀνθρώποις, ἀλλ' ὁμοιώματι ^r εἰκόνας ἀνθρώπου. Καὶ οὐδὲ ἐνταῦθα ἔστησαν, ἀλλὰ καὶ εἰς κνώδαλα κατηνέχθησαν, μᾶλλον δὲ καὶ εἰς τὰς τούτων εἰκόνας. Σὺν δέ μοι σκόπει τὴν σοφίαν ^s τοῦ Παύλου, πῶς τὰ δύο ἄκρα τέθεικε, θεὸν τὸν ἀνωτάτω, καὶ τὰ ἐρπετὰ τὰ ^t κατωτάτω· μᾶλλον δὲ ^u οὐδὲ τὰ ἐρπετὰ, ἀλλὰ ^w τὰ τούτων ὁμοιώματα, ἵνα σαφῶς δείξῃ τὴν D λαμπρὰν αὐτῶν μανίαν. Τὴν γὰρ γνῶσιν, ἣν ἔδει περὶ τοῦ πάντων ἀσυγκρίτως ὑπερέχοντος ἔχειν, ταύτην τῷ πάντων ἀσυγκρίτως εὐτελεστέρω περιέθηκαν. Καὶ τί ταῦτα πρὸς τοὺς φιλοσόφους, φησί; Πρὸς ^x τούτους μὲν οὖν μάλιστα ^y πάντων τὰ εἰρημένα. Καὶ γὰρ οὗτοι τοὺς ταῦτα ἐφευρόντας Αἰγυπτίους διδασκάλους ἔχουσι· καὶ Πλάτων ὁ δοκῶν εἶναι τῶν ἄλλων σεμνότερος, ἐγκαλλωπίζεται τοῦτοις, καὶ ὁ τούτου διδάσκαλος περὶ τὰ εἰδῶλα ταῦτα ^z ἐπτόητο· τὸν γοῦν ἀλεκτρυόνα ὁ κελεύων τῷ Ἀσκληπιῷ θύειν, οὗτός ἐστιν, ^a ἐνθα τῶν κνωδάλων τούτων αἱ εἰκόνες καὶ τῶν ἐρπετῶν. Καὶ τὸν E Ἀπόλλωνα δὲ καὶ τὸν Διόνυσον μετὰ τούτων ^b θεραπευόμενον τῶν ἐρπετῶν ἴδοι τις ἂν. Τινὲς δὲ τῶν φιλοσόφων καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνήγαγον ταύρους καὶ σκορπίους καὶ δράκοντας καὶ τὸν ἄλλον ἅπαντα λήρον. Πανταχοῦ γὰρ ὁ διάβολος ἐσπούδασεν εἰς τὰ τῶν ἐρπετῶν ὁμοιώματα τοὺς ἀνθρώπους καταγαγεῖν, καὶ ὑποτάξαι τοῖς πάντων ἀλογωτέροις ^c τοῦτον, ὃν ὁ θεὸς ὑπὲρ τὸν οὐρανὸν ἀναγαγεῖν ἠθέλησεν. Οὐκ ἐντεῦθεν δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐτέρωθεν ὄψει τὸν κορυφαῖον αὐτῶν ὑπεύθυνον τοῖς λεγομένοις ὄντα. Ὅταν γὰρ τοὺς ποιητὰς ^d συναγάγῃ, καὶ λέγῃ χρῆναι 452 πιστεύειν αὐτοῖς ἐν τοῖς περὶ ^e θεῶν λόγοις, ^f ὡς ἀκριβῶς εἰδόσιν,

¹ γὰρ pro οὖν omnes. ^m καὶ accessit ex A.B.D.E.F.G.I. ⁿ ἐκτός] + ἐστιν Edd. ἐστὶν om. A.B.E.F.H.I. ^o τίσι περιέθηκαν] πότι; ὅτε D. Post περιέθηκαν vulgo addunt τὴν δόξαν σκόπει, repugnantibus libris. ^p τίσιν οὖν] καὶ τίσι δὲ D. ^q οὐδὲ pro οὐκ A.B.E.F.G.H.I. ^r εἰκόνας] + φθαρτοῦ Edd. φθαρτοῦ abest ab A.B.E.F.H.I. ^s τοῦ om. G. ^t κατωτάτω G. ^u οὐδὲ pro οὐ omnes. Proximum τὰ om. G. ^w τὰ accessit ex A.B.D.E.F.G.H. ^x τούτους A.B.D.E.F.G.H. αὐτοὺς Edd. ^y πάντων] Sic B.E.F.G.H. Brix. πάντα Edd. πάντως corr. ex πάντα A. ^z ἐπτόητο omnes. Edebatur ἐπτόηται. ^a Vid. Annot. ^b θεραπευόμενον A.B.E.F.G.H.I. θεραπευόμενος Edd. ^c τοῦτον ὃν (οὖν pro ὃν H.)] Sic omnes. αὐτοὺς οὐς Edd. ^d συναγάγῃ G. ^e θεῶν pro θεόν A.D.E.F.H.I. ^f ὡς om. F.H.I.

οὐδὲν ἕτερον ἢ τὸν ὄρμαθὸν τῶν λήρων ^εεἰσάγει τούτων, καὶ τὸν πολὺν γέλωτα ^ητούτον ὅτι ἀληθὴ χρὴ νομίζειν εἶναι φησι.

- 14 “Διὸ ^ικαὶ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκαθαρσίαν, τοῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν ἐν ^κἑαυτοῖς.” Δείκνυσιν ἐντεῦθεν, ὅτι καὶ τῆς τῶν νόμων διαστροφῆς ἡ ἀσέβεια γέγονεν αἰτία. Τὸ δέ, “παρέδωκεν,” ἐνταῦθα εἰσέν ἐστιν. “Ὡς περ ^ιγὰρ εἰάν τις στρατοπέδου προηγούμενος ^μτοῦ πολέμου βαρῆσαντος ἀναχωρήσας ^νἀπέλθῃ, παραδίδωσι τοῖς πολεμίοις τοὺς στρατιώτας, ^οοὐχὶ αὐτὸς ὥτων, ^βἀλλὰ γυμνῶν τῆς ἑαυτοῦ βοηθείας· οὕτω καὶ ὁ θεὸς τοὺς οὐ βουλευθέντας δεῖξασθαι τὰ παρ’ αὐτοῦ, ἀλλὰ πρῶτους ἀποπνήσαντας, ^ρἀφῆκεν, αὐτοὺς τὰ παρ’ ἑαυτοῦ ^σπάντα πληρώσας. Σκόπει δέ. Προϋθῆκεν ἀντὶ διδασκαλίας ^ττὸν κόσμον εἰς μέσον· ^θἔδωκε νοῦν καὶ διάνοιαν δυναμένην τὸ δέον ^ισυνιδεῖν. Οὐδενὶ (22) τούτων ^υπρὸς σωτηρίαν ἐχρήσαντο οἱ τότε, ἀλλὰ καὶ εἰς τούναντίον ^ωπεριέτρεψαν, ὃ παρέλαβον. Τί οὖν ποιῆσαι ἐχρῆν; πρὸς ἀνάγκην ^xἔλκει καὶ βίαν; Ἄλλ’ οὐκ ἔστι τοῦτο ποιεῖν ἐναρέτους. Ἐλείπετο ^υδὴ λοιπὸν ἀφεῖναι, ὅπερ καὶ ἐποίησεν, ἵνα καὶ οὕτω τῇ πείρᾳ μαθόντες, ὧν ἐπεθύμησαν, φύγωσι τὴν ^zαἰ- C σχύνην. Καὶ γὰρ εἴ τις βασιλέως ^aὦν υἱὸς, τὸν πατέρα ἀτιμάσας ἔλοιτο εἶναι μετὰ ληστῶν καὶ ἀνδροφόνων καὶ τυμβωρύχων, καὶ τὰ ἐκείνων προτιμήσειε τῆς πατρῴας οἰκίας, ἀφίησιν αὐτὸν ὁ πατήρ, ὥστε διὰ τῆς πείρας αὐτῆς μαθεῖν τῆς οἰκείας ἀνοίας τὴν ὑπερβολήν. Διὰ τί δὲ μηδεμιᾶς ἄλλης ἐμνημόνευσεν ἀμαρτίας, οἷον φόνου, πλεονεξίας, ^βκαὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιοούτων, ἀλλ’ ἀκολασίας; Τοὺς ἀκούοντας τότε μοι δοκεῖ, καὶ τοὺς τὴν ἐπιστολὴν δεχομένους αἰνίττεσθαι. “Εἰς ἀκαθαρσίαν, τοῦ ἀτι-

14 v. 24.

^ε εἰσάγει τούτων pro τούτων εἰσάγει A.B.D.E.F.G. εἰσάγει τούτον H. τούτων om. I. ^η τούτων G. Post γέλωτα haec exhibet D. πῶς γὰρ οὐ γέλωτος; ὅτι καὶ ἀληθὴ ταῦτα νομίζειν εἶναι διδάσκει. In vulgata ταῦτα pro χρὴ habet E. ^ι καὶ] φησὶ D. Mox αὐτοὺς ὁ θ. pro ὁ θ. αὐτοὺς A.B.D.E.H.I. et Mosqq. ^κ ἑαυτοῖς pro αὐτοῖς omnes; sed αὐτοῖς ante corr. B. ^ι γὰρ εἰάν τις] Sic B.D.E. γὰρ om. A.F.H.I. γὰρ ἂν τις G. Edebatur ὡς περ γὰρ ὁ στρατοπέδου. ^μ τοῦ] ἂν τοῦ Edd. repugnantibus libris. Solus G. ἂν post βαρῆσαντος infert. ^ν ἀπέλθῃ pro ἀπέλθοι omnes. ^ο οὐχὶ omnes. οὐκ Edd. ^ρ ἀφῆκεν, αὐτοὺς] ἀφῆκε καὶ αὐτοὺς G. ἀφῆκεν αὐτοὺς H. ^σ πάντα om. G. ^τ τὸν κ. εἰς μ. pro εἰς μ. τὸν κ. omnes. ^θ ἔδωκε νοῦν] ἔδωκεν οὖν G. Mox δυναμένην (sic) αὐτὸ δὲ σ. H. ^ι συνορᾶν G. ^υ πρὸς σ. ἐχρ. A.D.E.F.H.I. ἐχρ. πρὸς σ. Edd. ^ω περιέτρεψαν pro περιέστρεψαν A.B.D.E.F.G.H. Statim ὃ παρέλαβον omnes, excepto G. ὅπερ ἔλαβον Edd. ^x ἐλθεῖν G. ^z δὴ pro δὲ A.B.D.E.F.I. ^z δὲ (sic) G. Statim λοιπὸν accessit e libris omnibus. ἀφίεναι pro ἀφεῖναι G. ^a αἰσχύνῃ] + εἰκότως D.E. ^a ὦν υἱὸς pro υἱὸς ὦν omnes. ^β καὶ est in A.B.D.E.F.H.I. non in Editis.

TOM. I.

G

μάζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς.” Ὅρα τὴν ἔμφασιν
 Διπληκτικωτάτην οὖσαν. Οὐ γὰρ ἐτέρων ^ε ἐδεήθησαν, φησί, τῶν
 ὑβρίζοντων, ἀλλ’ ἅπερ ἂν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ διέθηκαν, ταῦτα
 ἑαυτοὺς κατειργάσαντο. Εἴτα πάλιν τὴν αἰτίαν ἀναλαβὼν,
 φησὶν. ¹⁵ “Οἵτινες μετήλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ θεοῦ ἐν τῷ
 ψεύδει, καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ τὸν
 κτίσαντα.” Ἀ μὲν ἦν σφόδρα καταγέλαστα, ^α κατ’ εἶδος
 τίθησιν, ἃ δὲ δοκεῖ σεμνότερα εἶναι τῶν ἄλλων, καθολικῶς καὶ
 διὰ πάντων δείκνυσιν, ὅτι τὸ τῇ κτίσει λατρεύειν, Ἑλληνικόν.
 Καὶ ὅρα πῶς τὸν λόγον ^ε ἐδείνωσεν. Οὐ γὰρ εἶπεν ἀπλῶς,
 “ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει,” ἀλλὰ, “παρὰ τὸν κτίσαντα” παντα-
 453 ἔχου ταύτη τὸ ἔγκλημα ἐπαίρων, καὶ τῇ παραθέσει πάσης συγ-
 γνώμης αὐτοὺς ἀποστερῶν. “Ὅς ἐστὶν εὐλογητὸς εἰς τοὺς
 αἰῶνας. Ἀμήν.” Ἀλλ’ οὐ διὰ τοῦτό τι παρεβλάβη, ἵ φησὶν
 αὐτὸς γὰρ μένει εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἐνταῦθα δει-
 κνυσιν, ὅτι οὐχ ἑαυτῷ ἀμύνων εἶασεν αὐτοὺς, ὅπου γε αὐτὸς
 οὐδὲν ἔπασχεν. Εἰ γὰρ καὶ ^β οὗτοι ὕβρισαν, ἀλλ’ ἐκεῖνος οὐχ
 ὕβριστο, οὐδὲ ἡκρωτηριάσθη τὰ τῆς δόξης αὐτῷ, ἀλλὰ μένει
 διαπαντὸς εὐλογητός. Εἰ γὰρ ἄνθρωπος πολλάκις φιλοσοφῶν
 οὐδὲν ^γ ἂν πάθοι παρὰ τῶν ὑβρίζοντων, πολλῷ μᾶλλον ὁ θεός,
 453 ἢ ἀνώλεθρος καὶ ἄτρεπτος φύσις, ἢ ἀναλλοίωτος καὶ ἀκίνητος
 δόξα.

^ι Καὶ γὰρ ἄνθρωποι ^κ κατὰ τοῦτο ὁμοιοῦνται θεῷ, ὅταν
 μηδὲν πάσχωσι παρὰ τῶν ἐπηρεάζειν βουλομένων, μηδὲ ὑβρι-
 ζόντων ὑβρίζονται, μηδὲ τυπτόντων τύπτονται, μηδὲ κατα-
 γελῶνται καταγελώντων ^λ ἐτέρων αὐτοὺς. Καὶ πῶς ἐνὶ τούτῳ
 γενέσθαι, φησὶν; Ἐνι, καὶ σφόδρα ἐνι, ὅταν μὴ ἀλγῆς τοῖς
 γινομένοις. Καὶ πῶς ἐνὶ μὴ ἀλγεῖν, φησί; ^π Πῶς ἐνὶ μὲν οὖν
 ἀλγεῖν; Εἰπέ γὰρ μοι, εἰ τὸ ^ο παιδίον ὑβρίσειέ σε τὸ σὸν,
 ἄρα ὕβριν ^ρ ἡγήσῃ τὴν ὕβριν; τί ^q δέ, ἀλγήσεις; Οὐδαμῶς ἂν
 δὲ ἀλγήσης, ^ρ οὐ τότε ἔση καταγέλαστος; Οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν

15 v. 25.

^ε ἐδεήθησαν omnes. Edebatur ἐδέησαν. Mox ἂν om. G. ^α κατ’ εἶδος τ.
 pro τίθησι κατ’ εἶδος omnes. ^ο ἐδείνωσεν D.F. ἐδηλοποίησεν G. Reliqui
 omnes cum Editis ἐδήλωσεν. ἵ φησὶν αὐτὸς γὰρ μένει] Sic A.D.E.F.H.I.
 φησὶν αὐτός· μένει γὰρ G. Edebatur φησὶν αὐτὸς μὲν γὰρ (sine μένει). Statim
 εὐλ. εἰς τ. α. pro εἰς τ. α. εὐλογητὸς omnes. ^β αὐτοὶ G. ^γ ἂν πάθοι] Sic
 A.B.D.E.F.G.I. πάθη ἂν Edd. ^ι ΗΘΙΚΟΝ. Περὶ ἀνεξικακίας καὶ μακρο-
 θυμίας, καὶ ὅτι δὲ πάντων κρατεῖν τῶν παθῶν. Veron. ^κ κατὰ τοῦτο omnes.
 κατ’ αὐτὸ Edd. ^λ ἐτέρων om. A.D.E.G.H.I. ^μ τοῦτο γ. pro γ. τοῦτο A.
 B.D.E.F.G.H. ^π πῶς] ὅπως D.E. Haec πῶς ἐνὶ μὲν οὖν ἀλγεῖν om. I. πῶς
 ἐνὶ μὲν οὖν μὴ ἀλγεῖν G. ^ο παιδίον pro παιδάριον omnes. Statim ἐνυβρίσειεν
 G. ^ρ ἡγή G. ^q δέ] δαὶ D.E.G. et ante corr. A. ^ρ οὐ om. G.

πλησίον ^a διακειώμεθα, καὶ οὐδὲν πεισόμεθα [†] ἀηδές· τῶν γὰρ B παίδων οἱ ὑβρίζοντες ἀνοητότεροι· [†] μηδὲ ζητῶμεν μὴ ὑβρίζεσθαι, ἀλλὰ ὑβριζόμενοι [†] φέρειν· αὕτη γὰρ [†] ἐστὶν ἡ βεβαία τιμή. Τί δὴ ποτε; [†] Ὅτι σὺ κύριος τούτου, ἐκείνου δὲ ἕτερος. Οὐχ ὁρᾷς τὸν ἀδάμαντα ἐν τῷ παίεσθαι πλήττοντα; [†] Ἀλλ' [†] ἡ φύσις, φησὶ, τοῦτο ἔχει. [†] Ἀλλὰ καὶ σοὶ δυνατόν ἐν τῇ προαιρέσει γενέσθαι [†] τοιούτον, ὅπερ ἀπὸ φύσεως ἐκείνῃ συμβαίνει. Τί ^a δέ; οὐκ εἶδες τοὺς παῖδας ἐν τῇ καμίνῳ μὴ καιομένους; ^b καὶ τὸν Δανιὴλ ἐν τῷ λάκκῳ μηδὲν πάσχοντα δεινόν; [†] Ἐξεστι καὶ νῦν τοῦτο γενέσθαι· παρεστήκασι καὶ ἡμῖν λέοντες, θυμὸς, ἐπιθυμία, χαλεποὺς ἔχοντες ὀδόντας, διασπῶν- C τες τὸν ἐμπύπτοντα. Γενοῦ τοίνυν [†] κατ' ἐκείνον, καὶ μὴ ὥς τοῖς πάθεσι τούτοις τοὺς ὀδόντας ἐμπήξαι σου τῇ ψυχῇ. ^d Ἀλλ' ἐκείνο τῆς χάριτος ὄλον, φησὶν. [†] Ἐπειδὴ τὰ τῆς προαιρέσεως προηγῆσατο. [†] Ὡστε ^e ἂν ἐθέλωμεν καὶ ἡμεῖς τοιούτους ἑαυτοὺς [†] παρασκευάσαι, πάρεστι καὶ νῦν ἡ χάρις· καὶ πεινᾷ τὰ θηρία, οὐχ ἄψεται σου τῆς πλευρᾶς. Εἰ γὰρ σῶμα δουλικὸν εἰδόντες ἠδέσθησαν, τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ θεασάμενοι· τοῦτο γὰρ ἐσμεν οἱ πιστοί· πῶς οὐχ ἡσυχάσουσιν; Εἰ δὲ οὐχ ^h ἡσυχάζουσι, παρὰ τὴν τῶν ⁱ ἐμβληθέντων αἰτίαν. Καὶ γὰρ πολλοὶ D τοῖς λέουσι τούτοις πολλὴν παρέχουσι δαπάνην, πόρνας τρέφοντες, γάμους διορύττοντες, ἐχθροὺς ἀμυνόμενοι· διὸ πρὶν (23) ^k πρὸς τὸ ἔδαφος ἐλθεῖν, διασπῶνται. [†] Ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦ Δανιὴλ τοῦτο γέγονεν, [†] οὐδὲ ἐφ' ἡμῶν, εἰ βουλευθῆμεν, τοῦτο ἔσται, ἀλλὰ καὶ πλεόν τι συμβήσεται τῶν γενομένων τότε. ^m [†] Ἐκείνον μὲν γὰρ οὐκ ἠδίκησαν οἱ λέοντες, ἡμᾶς δὲ, ἐὰν νήψωμεν, καὶ ὠφελήσουσιν οἱ ἀδικούντες. Οὕτω γοῦν ὁ Παῦλος λαμπρὸς ἐγένετο ἀπὸ τῶν ἐπηρεαζόντων καὶ ἐπιβουλευόντων, οὕτως ὁ Ἰωβ ἀπὸ τῶν πολλῶν πληγῶν ἐκείνων, οὕτως ὁ Ἱερεμίας ἀπὸ E τοῦ λάκκου τοῦ βορβόρου, οὕτως ὁ Νῶε ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ, οὕτως ὁ Ἀβελ ἀπὸ τῆς ἐπιβουλῆς, οὕτως ὁ Μωϋσῆς ἀπὸ ⁿ τῶν

^a διακειώμεθα D.F. διακείμεθα A.E.I. διακείμενον (?) G. διακεισόμεθα B. Veron. διακισώμεθα Sav. Mor. Ben. [†] ἀηδές] δεινόν A. D. E. F. H. I. [†] μηδὲ] μὴ δὴ F.H.I. et ex corr. G. [†] φέρειν B.G. φέρομεν A.E. φέρωμεν Edd. et Interpr. Post h. v. vulgo addunt γενναίως, repugnantis libris. [†] ἐστὶν om. I. [†] ἡ φύσις] ἐκ φύσεως D.E. [†] τοῦτο G. [†] δέ] δαὶ D.E. G. et a pr. man. A. ^b καὶ accessit ex omnibus. ^c κατ' ἐκείνον] Sic omnes. κατὰ τὸν Δανιὴλ Edd. ^d Vid. Annot. ^e ἂν ἐθέλωμεν A.B.D.E.F. ἂν θέλωμεν H.I. ἐὰν θέλωμεν vulgo. [†] παρασκευάσαι pro κατασκ. omnes praeter B. Statim παρίστηκε pro πάρεστι καὶ G. [†] εἰδότες H. [†] ἡσυχάζουσι F.H.I. ἡσυχάσουσι Edd. [†] βληθέντων A.D.E.F.H. βουληθέντων I. [†] πρὸς] εἰς G. Veron. [†] ἀλλ' οὐδὲ Edd. ἀλλ' deest in omnibus. [†] ἐκείνων omnes. ἐκεῖ Edd. [†] τῶν φωνόντων] τοῦ φθόνου τῶν ex corr. G.

φονώντων Ἰουδαίων, οὕτως ¹⁶ ὁ Ἑλισσαῖος, οὕτως ἕκαστος τῶν μεγάλων ἐκείνων, οὐκ ἀπὸ ἀνέσεως καὶ τρυφῆς, ἀλλ' ἀπὸ ^ο θλίψεως καὶ πειρασμῶν λαμπροὺς ἀνεδήσαντο στεφάνους. Διὸ καὶ ὁ Χριστὸς ταύτην εἰδὼς τῆς εὐδοκίμῆσεως ^ρ οὖσαν τὴν ὑπόθεσιν, τοῖς μαθηταῖς ἔλεγεν· ¹⁶ “Ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἡἴξετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον.” Τί οὖν; φησὶν· οὐ πολλοὶ ^ε περι-
 454 ετράπησαν ὑπὸ τῶν δεινῶν; Οὐ παρὰ τὴν τῶν πειρασμῶν φύσιν, ἀλλὰ παρὰ τὴν εἰσὶν ῥαθυμίαν. Ὁ δὲ ποιῶν σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν ἔκβασιν τοῦ δύνασθαι ὑπενεγκεῖν, αὐτὸς παρασταίη ^α πᾶσιν ἡμῖν, καὶ χεῖρα ὀρέξειεν, ἵνα λαμπρῶς ἀνακηρυχθέντες, τῶν αἰωνίων ἐπιτύχωμεν ^ε στεφάνων, χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ καὶ μεθ' οὗ τῷ πατρὶ δόξα, ᾧμα τῷ ἀγίῳ πνεύματι, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

B

ΛΟΓΟΣ Ε.

¹ Διὰ τοῦτο παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ θεὸς εἰς πάθη ἀτιμίας. Αἱ τε γὰρ θήλειαι αὐτῶν μετέλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν εἰς τὴν παρὰ φύσιν· ὁμοίως ^α δὲ καὶ οἱ ἄρρενες, ἀφέντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν τῆς θηλείας, ἐξεκαύθησαν ^β ἐν τῇ ὀρέξει αὐτῶν εἰς ἀλλήλους.

ΠΑΝΤΑ μὲν ^ο οὖν ἄτιμα τὰ πάθη, μάλιστα δὲ ἡ κατὰ τῶν ἀρρένων μανία. Καὶ γὰρ πάσχει ἐν τοῖς ἀμαρτήμασιν ἡ ψυχὴ ^γ μᾶλλον καὶ καταισχύνεται, ἢ τὸ σῶμα ἐν τοῖς νοσήμασι. Θέα δὲ πῶς αὐτοὺς καὶ ἐνταῦθα συγγνώμης ἀποστερεῖ, καθάπερ ἐπὶ τῶν δογμάτων, ἐπὶ μὲν τῶν θηλειῶν εἰπὼν, “μετέλλαξαν τὴν φυσικὴν ^α χρῆσιν.” Οὐ γὰρ ^ε ἔχει τις εἰπεῖν, φησὶν, ὅτι κωλυθεῖσαι τῆς κατὰ νόμον μίξεως, ἐπὶ τοῦτο ἦλθον, οὐδ' ὅτι οὐκ ἔχουσαι τὴν ἐπιθυμίαν πληρῶσαι, πρὸς τὴν ἀλλόκοτον ταύτην λύσαν ἐξώκειλαν· τὸ γὰρ μεταλλάξαι τῶν ἐχόντων ἐστίν· ὅπερ καὶ ἐπὶ τῶν δογμάτων διαλεγόμενος ἔλεγε· “Μετέλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ θεοῦ ἐν τῷ ψεύδει.” Ἐπὶ δὲ τῶν ^δ ἀρρένων πάλιν ἐτέρως τὸ αὐτὸ ἐδήλωσεν, εἰπὼν, “ἀφέντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν τῆς θηλείας.” Καὶ ὁμοίως ἐκείναις καὶ τού-

¹⁶ Joan. xvi. 33.

¹ CAP. I. v. 26, 27.

ὁ accessit ex A.B.D.E.F. ^ο θλίψεως pro θλίψων G. Brix. ^ρ οὖσαν est in A.B.D.F.G.H.I. non in Edd. ^α ἔχετε G. Veron. ^ε παρετράπησαν G. ^α πᾶσιν om. A.D.E.F.H.I. ^ε στεφάνων] ἀγαθῶν καὶ στεφάνων G. Hom. V. ^α δὲ om. D.E. ^β ἐν τ. ὁ. α. εἰς ἀλλήλους om. E. ^γ οὖν om. G.I. ^α χρῆσιν] + εἰς τὴν παρὰ φύσιν G. ^ε ἔχει pro ἔχει omnes. ^ε οὐδ' pro οὐδ' habent A.B.D.E.H.I. ^ε ἐκείνας Veron. κἀκείνας G.

τους ἐκβάλλει πάσης ἀπολογίας, κατηγορῶν αὐτῶν, οὐ μόνον ὅτι εἶχον ἀπολαυσιν, καὶ ἀφέντες ἦν εἶχον, ἐπ' ἄλλην ἤλθον, ἀλλ' ὅτι τὴν κατὰ φύσιν ἀτιμάσαντες, ἐπὶ τὴν παρὰ φύσιν ἔδραμον. Δυσκολώτερα δὲ τὰ παρὰ φύσιν καὶ ἀηδέστερα, ὥστε οὐδὲ ἡδονὴν ἔχουσι ἂν εἰπείν· ἡ γὰρ γνησίᾳ ἡδονῇ ἢ κατὰ φύσιν ἐστίν. Ἀλλ' ὅταν ὁ θεὸς ἐγκαταλίπη, πάντα ἄνω καὶ κάτω γίνεται. Διὰ τοῦτο οὐ ἰτὸ δόγμα αὐτοῖς Σατανικὸν ἔμνονον ἦν, ἀλλὰ καὶ ὁ βίος διαβολικός. Ὅτε μὲν οὖν περὶ δογματῶν διελέγετο, τὸν κόσμον εἰς μέσον ἔθηκε καὶ τὴν διανοίαν τὴν ἀνθρωπίνην, εἰπὼν, ὅτι τῇ συνέσει τῇ παρὰ τοῦ θεοῦ δεδομένη διὰ τῶν ὀρωμένων ἡδύνατο χειραγωγηθῆναι πρὸς τὸν δημιουργόν, ¹εἴτα μὴ βουλευθέντες, ἔμειναν ἀσύγνωστοι. Ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τοῦ κόσμου τὴν κατὰ φύσιν τέθεικεν ἡδονήν, ἧς ἡδύνατο μετὰ ἀδείας πλείονος ἀπολαύοντες καὶ μεζύονος τῆς εὐφροσύνης, ἀπηλλάχθαι αἰσχύνης. Ἀλλ' οὐκ ἠθέλησαν· ὅθεν καὶ συγγνώμης ἀπάσης εἰσὶν ἐκτός, ²καὶ εἰς αὐτὴν τὴν φύσιν ³ὑβρίσαντες. ⁴Καὶ τὸ δὴ τούτων ἀτιμότερον, ὅταν καὶ ὁ γυναικὲς ταύτας ἐπιζητῶσι τὰς μίξεις, ἃς ἀνδρῶν μᾶλλον αἰδεῖσθαι ἐχρῆν. Ἀξίον δὲ θαυμάσαι καὶ ἐνταῦθα τοῦ Παύλου τὴν σύνεσιν, πῶς εἰς δύο πράγματα ἐμπεσὼν ἐναντία, ἀμφοτέρα ἤνυσεν μετὰ πάσης ἀκριβείας. Ἐβούλετο γὰρ καὶ σεμνῶς εἰπεῖν, ⁽²⁴⁾ καὶ ἰσακτεῖν τὸν ἀκροατὴν· ταῦτα δὲ ἀμφοτέρα οὐκ ἐνῆν, ἀλλὰ θάτερον ἐμποδίζει θατέρῳ. Ἄν μὲν γὰρ σεμνῶς εἴπῃς, οὐ δύνησι καθικέσθαι τοῦ ἀκούοντος· εἰ δὲ βουλευθῇς καθάψασθαι σφοδρῶς, ἀνάγκη ἔχεις ἀπογυμνῶσαι σαφέστερον τὸ λεγόμενον. Ἀλλ' ἡ συνετὴ καὶ ἁγία ψυχὴ μετὰ ἀκριβείας ἀμφοτέρα ἰσχυσε, τῷ τῆς φύσεως ὀνόματι καὶ τὴν κατηγορίαν αὐξήσας, καὶ ὥσπερ παραπετάσματί ⁵τινι χρυσάμενος εἰς τὸ ⁶σεμνὸν τῆς διηγήσεως.

Εἴτα τῶν γυναικῶν καθαψάμενος πρότερον, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀνδρας πρόεισι, λέγων· “Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἄρρενες, ἀφέντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν τῆς θηλείας” ὅπερ ἐσχάτης ἐστὶν ἀπωλείας δεῖγμα, ὅταν ἐκάτερον ἢ τὸ γένος διεφθαρμένον, καὶ ὃ τε διδάσκαλος τῆς γυναικὸς εἶναι ταχθεῖς, ἢ τε βοηθὸς τοῦ ἀνδρὸς

¹ ἔχουσι ἂν pro ἂν ἔχουσι omnes. ² τὸ om. E. Mox ἦν om. ante corr. G. ³ τοῦ, quod aberrat ante Montef. est in nostris omnibus. ⁴ εἴτα] ἀλλὰ D.E. ⁵ καὶ om. G. ⁶ καὶ—ὅταν καὶ] ἀτιμὸν μὲν οὖν καὶ τὸ τοὺς ἀνδρας τὴν ἀδικον ζητεῖν ἡδονήν· ὅταν δὲ καὶ D.E. ⁷ γυναικας et p.p. ἐπιζητήσας G. ⁸ πάσης om. G. ⁹ ἰσακτεῖν] πληξαι G. ¹⁰ ταῦτα δὲ βουλομένη ἀμφοτέρα οὐκ ἐνὸν κατορθοῦν, ἀλλὰ θάτερον D.E. ¹¹ ἀπογ. σαφέστερον] σαφῶς ἀπογ. G. Post σαφέστερον, ποιῶν add. E. ¹² ἰσχυσε, τῷ] Sic omnes. Edebatur ἰσχυσεν, ἐν τῷ. ¹³ αὐξήσαι F.G. ¹⁴ τινι]+ταύτη Edd. repugnantibus libris. ¹⁵ σεμνὸν] γυμνὸν G.

κελευσθεῖσα γενέσθαι, τὰ τῶν ἐχθρῶν ὑαλληλούς ἐργάζονται.
 C Σκόπει δὲ πῶς καὶ ἐμφαντικῶς ^aκέχρηται ταῖς λέξεσιν. Οὐ γὰρ εἶπεν, ὅτι ἡράσθησαν καὶ ἐπεθύμησαν ἀλλήλων, ἀλλ',
 "ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ ὀρέξει αὐτῶν εἰς ἀλλήλους." Ὅρας, ὅτι
 ἀπὸ πλεονεξίας τὸ πᾶν τῆς ἐπιθυμίας, οὐκ ἂνασχομένης εἰσω
 τῶν οἰκείων μένειν ὄρων; Πᾶν γὰρ τὸ ὑπερβαίνειν τοὺς παρὰ
 τοῦ θεοῦ τεθέντας νόμους, τῶν ἀλλοκότων ἐπιθυμεῖ, καὶ οὐχὶ
 τῶν νενομισμένων. Ὡσπερ γὰρ πολλοὶ πολλακίς τὴν τῶν
 σιτίων ἐπιθυμίαν ἀφέντες, γῆν σιτοῦνται καὶ λίθους ^dμικρὰς, καὶ
 ἑ^eτεροὶ ὑπὸ δίσφους κατεχόμενοι σφοδρῶ, καὶ βορβόρου πολ-
 λάκις ἐπιθυμοῦσιν· οὕτω καὶ ἐκεῖνοι πρὸς τὸν παρανομον τοῦτον
 ἔξεβράσθησαν ἔρωτα. Εἰ δὲ ^eλέγοις, καὶ πόθεν ἡ ἐπίτασις τῆς
 D ἐπιθυμίας ^bαὐτῆς; ἀπὸ τῆς τοῦ θεοῦ ⁱἐγκαταλείψεως. Ἡ δὲ
 ἐγκατάλειψις τοῦ θεοῦ πόθεν; ἀπὸ τῆς τῶν ἀφέντων αὐτὸν
 ἁ^kνομίας. "Ἄρσενες ἐν ἄρσεσι τὴν ἀσχημοσύνην κατερ-
 γαζόμενοι." Μὴ ^lγὰρ ἐπειδὴ ἤκουσας, φησὶν, ὅτι ἐξεκαύθησαν,
 τῆς ἐπιθυμίας ^mμόνης εἶναι νομίσης τὸ νόσημα· καὶ γὰρ τὸ
 πλέον τῆς αὐτῶν ῥαθυμίας ἐστίν, ἣ καὶ τὴν ἐπιθυμίαν ἀνῆψε.
 Διὰ τοῦτο οὐκ εἶπε, παρασυρέντες, ἢ ⁿπροληφθέντες, ὅπερ
 E ἀλλαχοῦ φησιν, ὁ ἀλλὰ τί; "Κατεργαζόμενοι." P Ἔργον
 ἔθεντο τὴν ἁμαρτίαν, καὶ οὐχ ἁπλῶς ἔργον, ἀλλὰ καὶ ἐσπου-
 δασμένον. Καὶ οὐκ εἶπεν, ἐπιθυμίαν, ἀλλ' ἀσχημοσύνην, κυ-
 ρίως· καὶ γὰρ καὶ τὴν φύσιν ἥσχυναν, καὶ τοὺς νόμους ἐπάτησαν.
 Καὶ ὅρα πολλὴν τὴν σύγχυσιν ἐξ ἀμφοτέρου τοῦ μέρους γινο-
 μένην. Οὐ γὰρ ἡ κεφαλὴ ^qμόνον κάτω γέγονεν, ἀλλὰ καὶ οἱ
 πόδες ἄνω, καὶ πολέμιοι ἐαυτῶν καὶ ἀλλήλων ἐγένοντο, χαλεπὴν
 τινα καὶ παντὸς ἐμφυλίου πολέμου παρανομωτέραν εἰσάγοντες
 μάχην, καὶ ^rπολυσχιδῇ καὶ ποικίλῃ. Καὶ γὰρ εἰς τέσσαρα
^sαὐτὴν διείλον εἶδη ^tκαινὰ καὶ παράνομα· οὐ γὰρ διπλοῦς καὶ

^y ἀλλήλοις E.G. et ex corr. A. Legebatur eis ἀλλήλους, repugnantibus li-
 bris. Statim ἐργάζονται F.G. Ita tacite Montef. ^z καὶ om. G. Statim
 ἐμφαντικῶς F. ^a κέχρηται pro χρήται A.D.E.F.G.H.I. ^b ἀνεχομένης F.
 G.I. Μοχ μένειν ὄρων pro ὄρων μένειν A.D.E.F.G.H.I. μένειν om. a pr.
 man. B. ^c τοῦ accessit ex A.B.D.E.G.H.I. ^d μικρὰς pro μικροῦς A.B.
 D.E.H. ^e ἑτεροὶ + δὲ A.H.I. ^f ἐξεκαύθησαν libri omnes excepto G.
^g λέγοις B.F.G.H.I. ^h λέγεις vulgo. ⁱ αὐτῇ ταύτης B.D.G. ^j ἐγκατα-
 λείψεως + εἰποιμι ἂν ἐγὼ D.E. ^k Idem pergunt: εἰ δὲ καὶ (+ αὐτῇ D.) ἡ ἐγκ.
 (+ αὐτῇ E.) τοῦ θεοῦ (ζητεῖς πόθεν. ^l ἁνομίας] ἀνοίας B.D. ἀλογίας E. Post
 h. v. πάλιν ἀποκρινοῦμαι σοι add. D.E. ^m γὰρ accessit ex omnibus. Statim
 φησὶν ἤκουσας inverso ord. A.D.E.F.H.I. ⁿ μόνης om. A.E.F.H.I.
^o παραληφθέντες A.B.D.E.F.H.I. Sed vid. Gal. vi. i. ^p ἀλλὰ τί] ἀλλ'
 ὅτι G. ^q ἔργον] δηλῶν ὅτι ἔργον D.E. ^r μόνη A.F.H.I. ^s πολυσχεδῇ
 A.E.F.H. Haec καὶ πολυσχ. καὶ ποικίλῃ om. a pr. man. G. ^t αὐτὴν pro
 ταύτην omnes. ^u καινὰ B.D.E.F.G. Brix. ^v κενὰ vulgo. ^w οὐ γὰρ] ὅθεν
 οὐ D.E.

τριπλοῦς, ἀλλὰ καὶ τετραπλοῦς οὗτος ὁ πόλεμος ἦν. Σκόπει 456
 δέ. ^ωἘδεῖ τοὺς δύο ἕνα εἶναι, γυναῖκα καὶ ἄνδρα λέγω. ²“Ἐ-
 σονται γὰρ, φησὶν, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.” Ἐποίει δὲ τοῦτο
 ἡ τῆς ὁμιλίας ἐπιθυμία, καὶ συνῆπτε τὰ γένη πρὸς ἄλληλα.
 Ταύτην ἀνελὼν ὁ διάβολος τὴν ἐπιθυμίαν, καὶ ἐφ’ ἕτερον μετο-
 χετεύσας τρόπον, ἀπέσχισεν οὕτως ἀπ’ ἀλλήλων τὰ γένη, καὶ
 ἐποίησε τὸ ἐν δύο γενέσθαι μέρη, ἀπεναντίας τῷ τοῦ θεοῦ νόμῳ.
 Ὁ μὲν γὰρ φησιν, “^ωΟἱ δύο ἔσονται εἰς σάρκα μίαν” ὁ δὲ
 τὴν μίαν εἰς δύο διείλεν. Ἰδοὺ πόλεμος εἰς. Πάλιν αὐτὰ τὰ
 δύο μέρη ταῦτα καὶ πρὸς ἑαυτοὺς καὶ πρὸς ἀλλήλους ἐξεπο- B
 λέμωσεν· αἱ τε γὰρ γυναῖκες ²γυναῖκας ὑβρίζον πάλιν, οὐκ
 ἄνδρας μόνον, οἱ τε ἄνδρες ³κατὰ τε ἀλλήλων ἴσταντο, καὶ κατὰ
 τοῦ γυναικείου ⁴γένους, καθάπερ ἐν νυκτομαχίᾳ τινί. Εἶδες
 δεύτερον καὶ τρίτον πόλεμον, καὶ τέταρτον καὶ πέμπτον;
⁵Ἔστι καὶ ἕτερος· μετὰ γὰρ τῶν εἰρημένων καὶ εἰς τὴν φύσιν
 αὐτὴν παρηνόμησαν. Ἐπειδὴ γὰρ ^δεἶδεν ὁ διάβολος, ὅτι ^εαὐ-
 τῇ μάλιστα συνάγει τὰ γένη ἢ ἐπιθυμία, τὸν δεσμὸν ἐσπού-
 δασε διακόψαι, ὥστε οὐ ^ςτῷ μὴ σπεῖρεσθαι μόνον κατὰ νόμον
 τὸ γένος ^βδιαλύσαι, ἀλλὰ καὶ ^ητῷ πρὸς ἀλλήλους ^ιἐκπεπολε-
 μῶσθαι ^κκαὶ στασιάζειν. “Καὶ τὴν ἀντιμισθίαν, ἣν ἔδει, τῆς C
 πλάνης αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς ἀπολαμβάνοντες.” Ὅρα πῶς πάλιν
 ἐπὶ τὴν πηγὴν ἔρχεται τοῦ κακοῦ, τὴν ¹ἀσεβείαν τὴν ἀπὸ τῶν
 δογμάτων, καὶ μισθὸν τοῦτον εἶναι φησι ^μτῆς παρανομίας
 ἐκείνης.

^νἘπειδὴ ^ογὰρ περὶ γεέννης καὶ κολάσεως λέγων, νῦν οὐκ
 ἐδόκει πιστὸς εἶναι τοῖς ἀσεβέσι καὶ οὕτω ζῆν προαιρουμένοις,
 (25) ἀλλὰ καὶ καταγέλαστος, δείκνυσιν ἐν αὐτῇ τῇ ἡδονῇ ^ρταύτῃ
 τὴν κόλασιν οὖσαν. Εἰ δὲ οὐκ αἰσθάνονται, ἀλλ’ ἡδοναί, μὴ
 θαυμάσης· καὶ γὰρ ⁹καὶ οἱ μαινόμενοι καὶ οἱ φρενίτιδι κατε-
 χόμενοι νόσφ’ πολλὰ ἑαυτοὺς ἀδικοῦντες, καὶ ἐλεεινὰ ^τπράσ- D
 σοντες, ἐφ’ οἷς αὐτοὺς ἕτεροι δακρύουσι, γελῶσι καὶ ἐντρυφῶσι

2 Gen. ii. 24.

^ω ἔδει om. G. ² οἱ δύο ἔσονται omnes. ἔσονται οἱ δύο Edd. ³ ἑαυ-
 τοὺς pro αὐτοῖς A.B.D.E.G.H.I. ⁴ γυναῖκας ὑβρ.] ὑβρ. ἀλλήλας I.
^α κατὰ τε] κατ’ A.E.F.H.I. ^β γένους] μέρους H. ^γ ἔστι] + γὰρ A.F.H.I.
^δ οἶδεν H. ^ε αὐτῇ A.D.E.F. et ex corr. B. Edebatur αὐτῇ. ^ς τῷ] τὸ
 G.H.I. ^β διέλυσε D.E. ^η τῷ] τὸ G.H. τῷ om. I. ^ι ἐκπολεμῶσθαι
 ante corr. B. ἐκπολεμῶσαι G. Post h. v. vulgo addunt τὸ γένος, quod abesse
 jubent B.D.G.H. ^κ καὶ] ποιῆσαι καὶ D.E. ¹ ἀσεβείαν] + λέγω D.E.
^μ τῆς] τὸν ἀπὸ τῆς H. ^ν ΗΘΙΚΟΝ. Περὶ παιδεραστῶν, μαλακῶν, καὶ πό-
 σων ἄξιοι κακῶν, καὶ περὶ τῶν κακῶς βιούντων ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, καὶ περὶ
 γεέννης καὶ κρίσεως, καὶ ἀποδείξεις ἐκ τῶν ἐν Σοδόμοις, καὶ ὅτι δεῖ μὴ τρυφᾶν, ἀλλὰ
 κατὰ νότον ἔχειν αἰὲν τὸν τοῦ θεοῦ φόβον. Veron. ^ο γὰρ om. G. ^ρ ταύτῃ
 pro ταύτῃ A.D.E.F. Musc. ⁹ καὶ om. E.G. ^τ πράσσοντες om. G.

τοῖς γινομένοις αὐτοί. Ἄλλ' οὐ διὰ τοῦτό φαμεν αὐτοὺς ἀπηλλάχθαι κολάσεως, ἀλλὰ ^ακαὶ δι' αὐτὸ μὲν οὖν τοῦτο ἐν χαλεπωτέρῃ εἶναι τιμωρίᾳ, ὅτι ^ιμηδὲ ἴσασιν ἐν οἷς εἰσιν. Οὐ γὰρ ἀπὸ τῶν νοσοῦντων, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ὑγιαίνοντων δεῖ φέρειν τὰς ψήφους. Ἐπεὶ τό γε παλαιὸν καὶ νόμος εἶναι τὸ πρᾶγμα ἐδόκει, καὶ νομοθέτης τις παρ' αὐτοῖς οἰκέτας ἐκέλευσε ^νμήτε ξηραλοιφεῖν μήτε παιδεραστεῖν, ^ωτοῖς ἐλευθέροις τῆς προεδρίας παραχωρήσας **Ε** ταύτης, μᾶλλον δὲ τῆς ἀσχημοσύνης. Ἄλλ' ὅμως οὐκ ἐνόμισαν ^αἀσχημοσύνην εἶναι τὸ πρᾶγμα, ἀλλ' ὡς σεμνὸν καὶ μεῖζον ἢ κατ' οἰκετῶν ἀξίωμα, τοῖς ἐλευθέροις ^νἐπέτρεψεν ὁ σοφώτατος τῶν Ἀθηναίων δῆμος, καὶ ὁ μέγας παρ' αὐτοῖς Σόλων. Καὶ ἕτερα δὲ πολλὰ τῶν φιλοσόφων βιβλία ταύτης ἂν τις εὖροι γέμοντα τῆς νόσου. Ἄλλ' οὐ διὰ τοῦτο νενομισμένον εἶναι τὸ πρᾶγμά φαμεν, ἀλλὰ καὶ τοὺς τὸν νόμον δεξαμένους τοῦτον ἐλεεινούς καὶ δακρύων ἀξίους εἶναι πολλῶν. ^αἌ γὰρ αἱ πορνεύομεναι πάσχουσι γυναῖκες, ταῦτα καὶ οὗτοι· μᾶλλον δὲ ἐκείνων 457 ἀθλιώτερα. Ταῖς μὲν γὰρ εἰ καὶ παράνομος, ^αἀλλὰ κατὰ φύσιν ἢ μίξις· αὕτη δὲ ^ακαὶ παρὰ νόμον, καὶ παρὰ φύσιν. Εἰ γὰρ ^βκαὶ μὴ γέεννα ἦν, μηδὲ κόλασις ^γἠπειλήτου, τοῦτο πάσης κολάσεως χεῖρον ἦν. Εἰ δὲ ἡδονται, τὴν προσθήκην μοι λέγεις τῆς τιμωρίας. Οὐδὲ γὰρ εἴ τινα εἶδον γυμνὸν τρέχοντα, βορβόρῳ τὸ σῶμα ἀνακεχρωσμένον ἅπαν, εἴτα οὐκ ἐγκαλυπτόμενον, ^δἀλλὰ καὶ ἐγκαλλωπιζόμενον, συνήσθην· ^εἂν αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἂν αὐτὸν ἐθρήνησα, ὅτι οὐδὲ αἰσθάνεται ἀσχημονῶν. ^ωἸνα δὲ καὶ ^ισαφέστερον δεῖξω τὴν ὕβριν, ἀνάσχεσθέ μου καὶ ἐτέρου παραδείγματος. Εἰ γὰρ παρθένον τις κατεδίκασε **Β** θαλαμειομένην ἀλόγοις μιγῆναι ζώοις, εἴτα ἡδετο ἐκείνη τῇ μίξει, οὐ διὰ τοῦτο μάλιστα δακρύων ἦν ἀξία, ὅτι οὐδὲ ἀπαλλαγῆναι τῆς νόσου ταύτης ἡδύνατο τῷ μηδὲ αἰσθάνεσθαι τῆς νόσου; Παντί που ^δδηλον. Εἰ δὲ ἐκείνο χαλεπὸν, οὐδὲ τοῦτο ἔλαττον ἐκείνου· τὸ γὰρ ὑπὸ τῶν οἰκείων ὑβρίζεσθαι ἐλεεινότερον τοῦ ^βπαρὰ τῶν ἀλλοτρίων. Τούτους ἐγὼ καὶ ἀνδρο-

^α καὶ om. D.I. Mox οὖν om. B. ^ιμηδὲ A.B.D.E.G.I. et ex corr. H. Legebatur οὐδέ. ^νμήτε . . . μήτε] μὴ . . . μηδὲ A.D.E.F.H.I. ^ωτοῖς ἐλευθέροις om. H. Mox προεδρίας pro προεδρείας A.B.D.E.I. fortasse alii.

^α ἀσχημὸν A.D.E.F.H. Haec ἀλλ' ὅμως οὐκ ἐν. ἀσχημοσύνην om. G. ^νἐπέτρεψεν ὁ σοφ.] Sic omnes. ἐπέτρεψαν· καὶ τοῦτο ὁ σοφ. Edd. et Interpp. ^α ἀλλὰ] ἀλλ' οὖν D.E. Mox αἱ μίξεις H. ^β καὶ om. E. Statim παρὰ νόμον pro παράνομος A.B.D.E.F.H. ^γ καὶ μὴ] μὴ καὶ G. καὶ excidit apud Benedictinam utramque. ^δ ἠπειλεῖτο F.G. ^ε ἀλλ' ἐγκαλ. A.F.H.I. ἀλλὰ ἐγκαλ. E. ^ε ἂν om. I. Mox ἂν αὐτὸν om. D.E. ^ι σαφέστερον A.B.D.E.G.H.I. σαφέστεραν Edd. Statim ἐπιδείξω G. ^δ δηλον] + ἐστὶν Edd. repugnantibus libris. ^β παρὰ pro ὑπὸ A.B.D.E.G.H.I.

φόνων χείρους εἶναι ἰφημι· καὶ γὰρ βέλτιον ἀποθανεῖν, ἢ ζῆν ὑβρίζομενον οὕτως. Ὁ μὲν γὰρ ἀνδροφόνος τὴν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ σώματος διέρρηξεν, οὗτος δὲ τὴν ψυχὴν μετὰ τοῦ σώματος ἀπώλεσε. ^κΚαὶ ὅπερ ἂν εἴπῃς ἀμάρτημα, οὐδὲν ἴσον ἐρεῖς τῆς ^C παρανομίας ταύτης· καὶ ^ιεἶγε ἡσθάνοντο τῶν γινομένων οἱ πάσχοντες, μυρίους ἂν κατεδέξαντο θανάτους, ὥστε μὴ τοῦτο παθεῖν.

Οὐ γάρ ἐστιν, οὐκ ἔστι ταύτης τῆς ^μὑβρεως χαλεπώτερον. Εἰ γὰρ περὶ πορνείας διαλεγόμενος ὁ Παῦλος ^ηἔλεγεν, ὅτι ³“ Πᾶν ἀμάρτημα, ὃ ὅταν ποιήσῃ ἄνθρωπος, ἐκτὸς τοῦ σώματός ἐστιν· ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἀμαρτάνει.” τί ἂν εἴποιμεν περὶ τῆς ^ρμανίας ταύτης, ἢ τοσοῦτον πορνείας χείρων ^D ἐστίν, ὅσον οὐδὲ ἔστιν εἰπεῖν; Οὐδὲ γὰρ τοῦτο λέγω μόνον, ὅτι γέγονας γυνή, ἀλλ’ ὅτι ἀπώλεσας καὶ τὸ εἶναι ἀνὴρ, καὶ οὔτε εἰς ταύτην μετέστης τὴν φύσιν, οὔτε ἦν εἶχες διετήρησας, ἀλλὰ κοινὸς ἐκατέρας ἐγένον προδότης, καὶ παρὰ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἄξιος ἐλαυνεσθαι καὶ καταλεύεσθαι, ἅτε ἐκάτερον ἀδικήσας τὸ γένος. Καὶ ἵνα μάθῃς ἡλικὸν τοῦτό ἐστιν, εἴ τις ἐλθὼν ^ηἐπηγγέλλετο ἐξ ἀνθρώπων ^ισε κύνα ποιεῖν, ἄρα οὐκ ἂν ὥς λυμεῶνα ἔφυγες; Ἀλλ’ ἰδοὺ ^οοὐ κύνα ἐξ ἀνθρώπων σαντὸν ^ιπεποιήκας, ἀλλὰ ^ντὸ τούτου ζῶον ἀτιμότερον· ἐκείνο μὲν γὰρ εἰς χρῆσιν ἐπιτήδειον, ὁ δὲ ἡταιρικῶς οὐδαμοῦ χρήσιμος. Τί ^E ^ωδὲ, εἰπέ μοι, εἴ τις ἡπείλει ποιεῖν τίττειν ἄνδρας καὶ λοχεύεσθαι, οὐκ ἂν ἐπλήσθημεν θυμοῦ; Ἀλλ’ ἰδοὺ νῦν χαλεπώτερα ἑαυτοὺς κατειργάσαντο οἱ ^ςτὰ τοιαῦτα λυττῶντες· οὐ γὰρ ἐστὶν ἴσον εἰς γυναικεῖαν μεταβαλεῖν φύσιν, καὶ μένοντα ἄνδρα γενέσθαι γυναῖκα, μᾶλλον δὲ ^υμηδὲ τοῦτο μηδὲ ἐκείνο. Εἰ δὲ βούλει καὶ ἐτέρωθεν μαθεῖν τοῦ κακοῦ τὴν ὑπερβολὴν, ἐρώτησον τίνος ἕνεκεν τοὺς εὐνοῦχους ποιοῦντας κολάζουσιν οἱ νομοθέται, καὶ εἶση, ὅτι ^δοὐδὲν ἕτερον, ἢ ὅτι τὴν φύσιν ἀκρωτηριαζούσι. ⁴⁵⁸

(26) Καίτοιγε οὐδὲν ἀδικοῦσιν ἐκείνοι τοσοῦτον· ἐγένοντο ^γαὐτὰρ καὶ

³ 1 Cor. vi. 18.

^ι φημι] νομίζω A.D.E.H.I.

^κ καὶ om. I. Statim εἴπῃς pro εἴποις dant B.E.H.I. et ex corr. A.

^η εἶγε ἡσθάνοντο omnes. εἰ ἐπῃσθάνοντο Edd.

^μ ὑβρεως] + ἀλογώτερον τε καὶ Edd. et Interpp. repugnantibus libris excepto D. Statim χαλεπωτέρα G.

^η ἔλεγεν om. H. ^ο ἂν B.D.E. ^ρ μανίας] ἀμαρτίας B.

^ι ἐπηγγέλλετο A.D.E.F.H.I. ^ι σε κύνα π. A.B.D.E.F.H.I.

κύνα σε π. G. κύνα π. σε Edd. ^ο οὐ] ὥς E. ^ι πεποιήκας pro ἐποίησας omnes.

^ν τὸ om. G. ἀλλὰ τούτου τοῦ ζῶου ex corr. pro ἀλλὰ τοῦ τούτου ζῶου I.

^ω δὲ] δαὶ D.E.G. ^ς τὰ τοιαῦτα] ταῦτα G. ^υ μήτε bis Edd.

repugnantibus libris. ^ς δὲ] om. E. superscriptum manu eadem in A. Post

ἕτερον vulgo addunt πάντως, invitis libris. ^γ γὰρ] + οἱ ἀκρωτηριασθέντες

Edd. Mox verba οἱ ἀποτμηθέντες, quae vulgo desunt, leguntur in nostris omnibus. Solus I. in textu οἱ εὐνοῦχοι, in marg. οἱ ἀποτμηθέντες habet.

μετὰ τὸν ἀκρωτηριασμὸν πολλαχοῦ χρήσιμοι οἱ ἀποτμηθέντες· ἀνθρώπου δὲ ὁ πεπορνευμένου οὐδὲν ἀχρηστότερον γένοιτ' ἂν. Ὁὐδὲ γὰρ ἡ ψυχὴ μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα τοῦ τὰ τοιαῦτα παθόντος ἀτιμον καὶ ἄξιον ἐλαύνεσθαι πανταχόθεν. Πόσαι γέενναι τούτοις ἀρέσουσιν; Εἰ δὲ καταγελαῖς γεέννης ἀκούων, καὶ ἀπιστεῖς ἐκείνῳ τῷ πυρὶ, ἀναμνήσθητι τῶν Σοδόμων. Εἴδομεν γὰρ, εἴδομεν καὶ ἐν τῷ παρόντι βίῳ γεέννης εἰκόνα. Ἐπειδὴ γὰρ πολλοὶ τοῖς μετὰ τὴν ἀνάστασιν ἐμελλον δια-
B πιστεῖν, ἵν' ἀκούοντες πῦρ ἄσβεστον, ἀπὸ τῶν παρόντων αὐτοὺς ἐσωφρόνισεν ὁ θεός. Τοιοῦτος γὰρ ἐστὶν ὁ Σοδόμων ἐμπρησμὸς καὶ ἡ πυρπόλησις ἐκείνη· καὶ ἴσασιν οἱ παραγενόμενοι, καὶ τῇ θέᾳ τὴν πληγὴν ἐκείνην τὴν θεήλατον καὶ τῶν ἄνωθεν κεραυνῶν τὸ ἔργον ἰδόντες. Ἐννόησον ἡλίκον ἐστὶ τὸ ἀμάρτημα, ὥς βιάσασθαι καὶ πρὸ καιροῦ τὴν γέενναν φανῆναι. Ἐπειδὴ γὰρ πολλοὶ τῶν λόγων κατεφρόνουν, διὰ τῶν ἔργων αὐτοῖς τὴν ἐκείνης εἰκόνα ἐπέδειξεν ὁ θεός· καὶ τινι τρόπῳ. Καὶ γὰρ παράδοξος ἦν ὁ ὑετὸς ἐκείνος, ἐπειδὴ καὶ παρὰ φύσιν
C ἡ μίξις· καὶ κατέκλυσε τὴν γῆν, ἐπειδὴ καὶ τὰς ἐκείνων ψυχὰς ἡ ἐπιθυμία. Διὸ καὶ ἀπεναντίας ἦν ὁ ὑετὸς τῷ συνῆθει· οὐ γὰρ μόνον οὐ διήγειρε τὴν γαστέρα τῆς γῆς πρὸς τὴν τῶν καρπῶν γένεσιν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν ὑποδοχὴν αὐτὴν τῶν σπερμάτων ἄχρηστον ἐποίησε. Τοιαύτη γὰρ ἦν καὶ ἡ μίξις τῶν ἀνδρῶν τῆς γῆς Σοδόμων, τὸ τοιοῦτον σῶμα ἀχρηστότερον ἀποφαίνουσα. Τί γὰρ ἀνδρὸς πεπορνευμένου μυσαρώτερον; τί δὲ ἐνυγέστερον; Ὡς τῆς μανίας, ὧς τῆς παραπληξίας· πόθεν εἰσεκώμασεν ἡ ἐπιθυμία αὐτῇ, τὰ τῶν πολεμίων διατιθεῖσα τὴν φύσιν τὴν ἀνθρωπίνην, μᾶλλον δὲ καὶ ἐκείνων χαλεπώτερα, ὅσῳ
D καὶ ψυχὴ σώματος ἀμείνων; Ὡς καὶ ἀλόγων ὑμεῖς ἀνοητότεροι, καὶ κυνῶν ἀναιδέστεροι. Οὐδαμοῦ γὰρ τοιαύτη μίξις παρ' ἐκείνοις, ἀλλ' ἐπιγινώσκει τοὺς ἰδίους ὄρους ἡ φύσις· ὑμεῖς δὲ καὶ τῶν ἀλόγων ἀτιμότερον τὸ γένος εἰργάσασθε τὸ ἡμέτερον, καὶ ὑβρίζοντες τοιαῦτα, καὶ δι' ἀλλήλων ὑβρίζοντες.

^b πορνευομένου G. ^c οὐδὲ pro οὐ A.D.E.F.H.I. ^d παθόντος] ποιούντος G. Mox πάντοθεν idem. ^e καταγ. γεέννης pro γεέννης καταγ. omnes. Mox edebatur ἀπιστεῖς, ἐκείνο τὸ πῦρ ἀναμν. Quod dedimus est in Sav. marg. et nostris omnibus, nisi quod ἐκείνο τῷ πυρὶ habet H. et ἐκείνου τοῦ πυρὸς correctum a prima manu ex ἐκείνο τὸ πῦρ G. ^f ἵν' om. D.E. ^g πῦρ ἄσβ. εἶναι Edd. εἶναι πῦρ ἄσβ. B.G. In ceteris εἶναι deest. ^h γὰρ pro γούν A. D.E.F.H. παρέστιν (sic) pro γάρ ἐστιν I. ⁱ εἰδότες H. ^k καὶ τ. τρόπῳ om. F. ^l κατέκλυσε B. Brix. ^m αὐτὴν] αὐτῶν G. ⁿ καὶ accessit ex omnibus. ^o ἀνδρῶν τ. γ. Σ.] Σοδομιτῶν G. ^p διαθείσα G. Statim τὴν φ. τὴν ἀνθ. pro τὴν ἀνθ. φύσιν omnes. ^q καὶ om. G. Mox ἀτιμότερον om. I. ^r ἡμέτερον pro ὑμέτερον A.B.D.E.F.H. Mox verba τοιαῦτα καὶ δι' ἀλλήλων ὑβρίζοντες exciderunt in H. propter homoeoteuton. Idem vitium in

Πόθεν οὖν ταῦτα ἐτέχθη τὰ κακά; Ἀπὸ τρυφῆς, ἀπὸ τοῦ μὴ εἰδέναι ^β τὸν θεόν. Ὅταν γὰρ ^γ ἐκβάλωσιν αὐτοῦ τινες τὸν φόβον, πάντα οἷχεται λοιπὸν τὰ καλά. Ἴν' οὖν μὴ τοῦτο γένηται, ἔχωμεν πρὸ ὀφθαλμῶν ^δ ἀκριβῆ τὸν τοῦ θεοῦ φόβον. Οὐδὲν γὰρ, οὐδὲν οὕτως ἀπόλλυσιν ἄνθρωπον, ὥς τὸ ταύτης ^ε ἐκπεσεῖν τῆς ἀγκύρας· ὥσπερ οὖν οὐδὲ σώζει, ὥς τὸ διηνεκῶς ἐκεῖ βλέπειν. Εἰ γὰρ ἄνθρωπον ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν, ὀκνηρότεροι γινόμεθα περὶ τὰ ἁμαρτήματα, πολλάκις δὲ καὶ οἰκέτας ἐρυθρίασαντες ἐπιεικεστέρους, οὐδὲν πράττομεν ἄτοπον, ἐννόησον πόσης ^ς ἀπολαυσόμεθα ἀσφαλείας, τὸν θεὸν πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντες. Οὐδαμῶς γὰρ ὁ διάβολος ἡμῖν οὕτω διακειμένοις ἐπιθήσεται, ἅτε ἀνόνητα πονῶν· ἂν δὲ πλανωμένους ἔξω, καὶ χωρὶς χαλινου περιϊόντας ἴδῃ, παρ' ἡμῶν λαβὼν τὴν ἀρχήν, πανταχοῦ λοιπὸν ^ς ἡμᾶς ἀποβουκολῆσαι δυνήσεται. Καὶ ὅπερ οἱ ῥάθυμοι τῶν οἰκετῶν πάσχουσιν ἐπ' ἀγορᾶς, τὰς μὲν ἀναγ- 459 καίας ἀφέντες διακονίας, ἐφ' ^ς αἵς εἰσιν ἀπεσταλμένοι παρὰ τῶν δεσποτῶν, ἀπλῶς δὲ καὶ εἰκῇ τοῖς παρεμπύπτουσι προσηλούμενοι, καὶ τὴν ^ς σχολὴν ἐκεῖ καταναλίσκοντες, τοῦτο καὶ ἡμεῖς ὑπομένομεν, ὅταν ἀποστῶμεν τῶν ἐπιταγμάτων τοῦ θεοῦ. Ἐστήκαμεν γὰρ λοιπὸν πλοῦτον θαυμάζοντες, καὶ κάλλος σώματος, καὶ ^ς τὰ ἄλλα τὰ μηδὲν πρὸς ἡμᾶς, ὥσπερ ἐκείνοι οἱ οἰκέται τῶν ἐπαιτῶν τοῖς θαυματοποιούσι προσέχουσιν, εἴτα ἐλθόντες βραδέως, οἰκοὶ τὰς ἐσχάτας ὑπομένουσι πληγὰς. Πολλοὶ δὲ καὶ τὴν ὁδὸν τὴν προκειμένην παρῆλθον, ἐτέροις τοιαῦτα ἀσχημονοῦσιν ἀκολουθοῦντες. Ἀλλὰ μὴ ἡμεῖς ^ς τοῦτο ^β ποιῶμεν· καὶ γὰρ ἀπεστάλμεθα ἀνύσαι πολλὰ τῶν κατεπειγόντων· ^δ κἂν ἀφέντες ἐκεῖνα στῶμεν κεχηνότες πρὸς τὰ ἀνόνητα ταῦτα, ἀναλωθέντος ἡμῖν τοῦ καιροῦ παντὸς εἰκῇ καὶ μάτην, τὴν ἐσχάτην δώσομεν δίκην. Εἰ ^ς γὰρ καὶ ἀσχολεῖν βούλει σαυτὸν, ἔχεις ἃ θαυμάζειν ὀφείλεις, ^ς καὶ περὶ ἃ κεχηνέαι πάντα τὸν χρόνον· ἅπερ οὐ γέλωτός ἐστιν ἄξια, ἀλλὰ θαύματος καὶ ἐπαίνων πολλῶν· ὥς ὅ γε τὰ καταγέλαστα θαυμάζων, καὶ αὐτὸς ἔσται ^ς πολλάκις τοιοῦτος, καὶ τοῦ γελωτο-

Editis apparet, qui et καθυβρίζοντες pro καὶ ὑβρίζοντες exhibent. Cum nostris conspirat Sav. marg. ^β τὸν accessit ex A.D.E.F.G.H.I. ^γ ἐκβάλλωσιν D.E. Statim αὐτοῦ τινες pro τινες αὐτοῦ A.D.E.F.H.I. ^δ ἀκριβῆ om. G. ^ε ὥσπερ οὖν οὐδὲ] Sic A.B.D.E.F.H.I. ὥσπερ οὐδὲν Edd. In G. legitur, ὥσπερ οὖν καὶ σώζει τὸ διηνεκῶς ἐ. β. ^ς ἀπολαυσόμεθα D.F.H.I. ἀπολαυσόμεθα E. et ante corr. A. ἀπολαύσομεν Edd. ^ς ἡμᾶς om. G. ^ς ὅπερ E. Statim ἀπεσταλμένοι om. F.H.I. ^ς σχολὴν] + αὐτοῖς G. ^δ τὰ om. G. ^ς ταῦτα G. ^δ κἂν pro καὶ εἰ omnes. ^ς γὰρ] δὲ D.E. ^ς καὶ περὶ ἃ κεχ.] καὶ περικεχηνέαι B. περὶ δ καὶ κεχ. D.E. Hi autem post χρόνον addunt προσήκεν. ^ς πολλάκις, quod aberat, est in libris omnibus.

C ποιούντος χείρων. Ὅπερ ἵνα μὴ πάθῃς, ἀποπήδησον ταχέως.
 Τί γάρ ^hκαὶ ἔστηκας, εἰπέ μοι, πρὸς τὸν πλούτον κεχηνῶς καὶ (27)
ⁱἀνεπτρωμένος; τί θαυμαστὸν ὀρᾷς καὶ ἱκανόν σου τοὺς
 ὀφθαλμοὺς κατασχεῖν; Τοὺς χρυσοφοροῦντας ἵππους, καὶ
 τοὺς οἰκέτας τοὺς μὲν βαρβάρους, τοὺς δὲ εὐνούχους, καὶ τὰ
 ἱμάτια τὰ πολυτελῆ, καὶ τὴν ^kκαταμαλακισομένην ἐν τούτοις
 ψυχὴν, καὶ τὴν ἀνεσπασμένην ὀφρὺν, καὶ τὰς περιδρομὰς, καὶ
 τοὺς θορύβους; Καὶ ποῦ ταῦτα ⁱθαύματος ἄξια; τί δὲ οὗτοι
 τῶν ἐπαιτῶν διεστῆκασιν τῶν ὀρχουμένων καὶ συριζόντων ἐπὶ
 τῆς ἀγορᾶς; Καὶ γὰρ καὶ οὗτοι πολλῷ τῷ λιμῷ τῆς ἀρετῆς
 D κατεχόμενοι, χορεύουσιν ἐκείνων χορεῖαν καταγελαστοτέραν,
 ἀγόμενοι καὶ περιαγόμενοι, νῦν μὲν εἰς ^mτραπέζας πολυτελεῖς,
 νῦν δὲ εἰς ἐταιριζομένων γυναικῶν ⁿκαταγῶγιον, νῦν δὲ εἰς κολά-
 κων ὅσμὸν καὶ παρασίτων πλήθος. Εἰ δὲ χρυσοφοροῦσι, διὰ
 τοῦτο μάλιστα ἐλεεῖνοί, ὅτι τὰ μηδὲν πρὸς αὐτοὺς περισπού-
 δαστα ^rμάλιστα αὐτοῖς. Μὴ γάρ μοι τὰ ἱμάτια ἴδῃς, ἀλλὰ
 ἀνακάλυψον αὐτῶν τὴν ψυχὴν, καὶ σκόπησον εἰ μὴ μυρίων
 γέμει τραυμάτων, καὶ ῥάκια περιβέβληται, καὶ ἔστιν ἔρημος
 καὶ ἀπροστάτευτος. Τί οὖν ὄφελος τῆς ^qἔξω μανίας; Καὶ
 E γὰρ πολλῷ βέλτιον πένητα εἶναι ἐν ἀρετῇ ζῶντα, ἢ ^rβασιλέα
 μετὰ πονηρίας. Ὁ μὲν γὰρ ^sπένης πάσης ἀπολαύει τῆς κατὰ
 ψυχὴν τρυφῆς, ^tοὐδὲ τῆς ἔξωθεν αἰσθανόμενος πενίας διὰ τὸν
 ἔνδον πλούτον· ὁ δὲ βασιλεὺς τρυφῶν ἐν τοῖς οὐδὲν ^vαὐτῷ προσ-
 ἤκουσιν, ἐν τοῖς μάλιστα αὐτῷ διαφέρουσι κολάζεται, ἐν
 ψυχῇ καὶ λογισμοῖς ^wκαὶ συνειδότι, τοῖς ἐκεῖ συναποδημοῦσιν
 αὐτῷ. Ταῦτ' οὖν εἰδότες, τὰ μὲν ἱμάτια ἀποθώμεθα τὰ χρυσᾶ,
^xἀνελώμεθα δὲ ἀρετὴν καὶ τὴν ἐκ ταύτης ἡδονήν. Οὕτω γὰρ
 καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐκεῖ πολλῆς ^yἀπολαυσόμεθα τῆς ^zτρυφῆς,
 460 χάριτι καὶ φιланθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ'
 οὗ τῷ πατρὶ δόξα, ᾧμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι, εἰς τοὺς αἰῶνας
 τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

^h καὶ om. E. ⁱ ἐπτοημένος I. ^k μαλακισομένην A.E.F.G.I. ^l θαύ-
 ματος ἄξια pro ἄξια θ. A.B.D.E.F.H.I. ^m τράπεζαν πολυτελῆ G. ⁿ κα-
 ταγῶγια E. ^o ὅσμων pro ἔσμων B.G. δῆμον Veron. ^p μάλιστα αὐτοῖς]
 Sic A.E.F.H.I. μᾶλλον αὐτοῖς G. μάλιστα αὐτοῖς εἰσι B.D. αὐτοῖς μᾶλλον
 εἰσι Edd. ^q ἔξωθεν B.G. ^r βασιλέα]+δντα Edd. repugnantibus libris.
^s πένης]+παρ' αὐτῷ Edd. contra fidem librorum. Statim πάσης ἀπολαύει
 pro ἀπολαύει πάσης B.D.G. ἀπολαύει post τρυφῆς transp. I. ^t οὐδὲ] οὐδὲν
 I. καὶ οὐδὲ Edd. reclamantibus libris. Mox αἰσθανόμενος πενίας B.G. πενίας
 αἰσθανόμενος ceteri. Edebatur αἰσθάνεται πενίας. ^v αὐτῷ om. A.D.E.F.H.I.
^w καὶ τῷ συνειδότι Edd. τῷ damnant omnes. Sequentia τοῖς ε. σ. αὐτῷ om.
 ante corr. G. ^x ἐλώμεθα I. ^y ἀπολαυσόμεθα A.B.D.E.F.I. ἀπολαυσώ-
 μεθα H. ἀπολαύσωμεν Edd. ^z τρυφῆς] καὶ τῶν ἐπηγγελμένων ἐπιτύχωμεν
 ἀγαθῶν Edd. invitis libris.

ΛΟΓΟΣ Ε.

¹α Καὶ καθὼς οὐκ ἔδοκίμασαν τὸν θεὸν ἔχειν ^β ἐν ἐπιγνώσει, παρέδωκεν ^γ αὐτοὺς ὁ θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν, ποιεῖν τὰ μὴ καθήκοντα.

“ἼΝΑ μὴ δόξη αὐτοὺς αἰνίττεσθαι, ἐπὶ πολὺ τῷ τῆς παιδε- B
ραστίας ἐνδιατρίβων λόγῳ, μετέβη λοιπὸν ^δ καὶ ἐφ’ ἕτερα ἀμαρ-
τημάτων εἶδη· διὸ καὶ ἐφ’ ἑτέρων προσώπων προάγει τὸν λόγον
ἅπαντα. Καὶ ὥσπερ αἰεὶ τοῖς πιστοῖς διαλεγόμενος περὶ ἀμαρ-
τημάτων, καὶ βουλόμενος ταῦτα δεῖξαι φευκτὰ, παράγει εἰς
μέσον τὰ ἔθνη, λέγων· ² “Μὴ ἐν πάθει ἐπιθυμίας, καθάπερ καὶ τὰ
λοιπὰ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα τὸν θεόν.” καὶ πάλιν, “Μὴ λυπεῖσθε,
ὥσπερ καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα” οὕτω καὶ ἐνταῦθα
δείκνυσιν ἐκείνων τὰ ἀμαρτήματα ὄντα, καὶ πάσης αὐτοὺς C
ἀποστερεῖ συγγνώμης· οὐ γὰρ ἀγνοίας, ἀλλὰ μελέτης εἶναι
φησι τὰ τολμήματα. Διόπερ οὐκ εἶπε, καὶ καθὼς οὐκ ἔγνωσαν
τὸν θεόν, ἀλλὰ, “καθὼς οὐκ ἔδοκίμασαν τὸν θεὸν ἔχειν ἐν
ἐπιγνώσει” κρίσεως διεφθαρμένης καὶ φιλονεικίας μᾶλλον, οὐ
συναρπαγῆς λέγων εἶναι τὸ ἀμάρτημα, καὶ ^h δεικνὺς οὐχὶ τῆς
σαρκὸς, καθὼς τινες τῶν αἰρετικῶν φασιν, ἀλλὰ τῆς διανοίας
ὄντα τῆς πονηρᾶς ἐπιθυμίας τὰ ἀμαρτήματα, καὶ τὴν πηγὴν
ἐκείθεν οὖσαν τῶν κακῶν. Ἐπειδὴ γὰρ ὁ νοῦς ἀδόκιμος γέγονε,
πάντα παρεσύρη λοιπὸν καὶ ^k ἀνετράπη, τοῦ ἡνιόχου διαφθα- D
ρέντος. ³α “Πεπληρωμένους πάσῃ ἀδικίᾳ, πονηρίᾳ, πλεονεξίᾳ,
κακίᾳ.” “Ὅρα πάντα μετ’ ἐπιτάσεως· καὶ γὰρ πεπληρωμένους
εἶναι φησι, καὶ, ^m “πάσῃ.” Ὀνομάσας δὲ γενικῶς τὴν κακίαν,
καὶ τοῖς ⁿ μέρεσιν ἐπεξέρχεται, καὶ τούτοις μεθ’ ὑπερβολῆς,
λέγων, “Μεστοὺς φθόνου, φόνου.” Τοῦτο γὰρ ἐξ ἐκείνου,
ὥσπερ ἐπὶ τοῦ Ἀβελ καὶ τοῦ Ἰωσήφ ἐδείχθη. Εἰτα εἰπὼν,
“Ἐριδος, δόλου, κακοηθείας, ⁴ ψιθυριστὰς, καταλάλους, θεο-
(28) στυγεῖς, ὕβριστὰς,” καὶ τὰ δοκοῦντα ἀδιάφορα εἶναι πολλοῖς ἐν
τάξει θεῖς ἐγκλημάτων, αὖξει πάλιν τὴν κατηγορίαν, ἐπὶ τὴν
ἀκρόπολιν ἀναβάς τῶν κακῶν, καὶ εἰπὼν, “Ἀλαζόνας.” Τοῦ Ε

1 CAP. I. v. 28.

2 1 Thess. iv. 5, 13.

3 v. 29.

4 v. 30.

HOM. VI. * καὶ, quod aberat, est in A.D.E.F.G.H.I. ^β ἐν ἐπιγνώσει om. G.
^γ αὐτοὺς ὁ θ. pro ὁ θ. αὐτοὺς F.G.H.I. et Mosqq. ^δ καὶ accessit ex omnibus.
Statim ἀμ. εἶδη pro εἶδη ἀμ. F.G.H.I. ^ε ὥσπερ] καθὼς A.D.E.F.H.I. Statim
καὶ accessit ex omnibus. ^ς τὸν θεὸν addi iubent A.B.D.G.H.I. In E. locus
sic legitur: διόπερ καὶ εἶπε, καὶ καθὼς οὐκ ἔδοκίμασαν. ^h συναρπαγῆς] δι’
ἀρπαγῆς G. ⁱ δεικνὺς] + σι H. ^k δείκνυσιν est in G. ^l ἐπιθυμίας] καὶ
ῥαθυμίας D.E. ^m παρετράπη A.B.D.E.F.H.I. ⁿ καὶ κακία G. ^o πάσῃ]
+ ἀδικία G. ^p μέρεσιν] + ταύτης D. Statim ὑπεξέρχεται G.

γὰρ ἁμαρτάνειν τὸ καὶ ἁμαρτάνοντα ὁ μέγα φρονεῖν, χαλεπώτερον· διὸ καὶ Κορινθίοις αὐτὸ ἐγκαλεῖ λέγων, ⁵“Καὶ ὑμεῖς πεφυσιωμένοι ἐστέ.” Εἰ γὰρ ἐπὶ κατορθώματί τις ^ρφυσώμενος τὸ πᾶν ἀπώλεσεν, ὁ μετὰ ἁμαρτημάτων τοῦτο ποιῶν, πόσης οὐκ ἂν εἴη τιμωρίας ἄξιος; οὐδὲ γὰρ μεταγνῶναι δυνήσεται λοιπὸν ὁ τοιοῦτος. Εἰτά ^ηφησιν, “Ἐφευρετὰς κακῶν” ^τδηλῶν ὅτι οὐδὲ τοῖς ἤδη οὖσιν ἠρέσθησαν, ἀλλὰ καὶ ἐφεύρον ἕτερα· ὅπερ ^απάλιν μελετώντων ἦν καὶ σπουδαζόντων, οὐχὶ συναρπαζομένων καὶ παρασυρομένων. Εἰπὼν δὲ ^εκαὶ κατὰ μέρος τὴν ⁴⁶¹κακίαν, καὶ δείξας, ὅτι καὶ πρὸς αὐτὴν πάλιν τὴν φύσιν ἔστησαν· ^ν“Γονεῦσι γὰρ, φησὶν, ἀπειθεῖς” ἐπὶ τὴν ^{ρί}ζαν λοιπὸν πρόεισι τῆς ^ωτοσαύτης λύμης, ⁶“Ἀστόργους ^κκαὶ ἀσπόνδους,” καλῶν. Ταύτην γὰρ καὶ ὁ Χριστὸς τὴν αἰτίαν εἶναι φησι τῆς πονηρίας, ^οοὕτω λέγων· ⁷“Ὅταν πληθυνθῇ ἡ ἀνομία, ψυγῆσεται ἡ ἀγάπη.” Τοῦτο γοῦν καὶ ἐνταῦθα λέγει ὁ Παῦλος, “Ἀσυνθέτους, ἀστόργους, ἀσπόνδους, ἀνελεήμονας,” καλῶν, καὶ δηλῶν ὅτι ^κκαὶ αὐτὸ τὸ ἀπὸ τῆς φύσεως προῦδωκαν δῶρον. ⁸Ἐχομεν ^Βγὰρ καὶ φυσικὴν τινα πρὸς ἀλλήλους οἰκείωσιν, ἣν καὶ θηρία πρὸς ἄλληλα ^ηκέκτανται. ⁸“Πᾶν γὰρ ζῶον, φησὶν, ἀγαπᾷ τὸ ὅμοιον ^εαυτοῦ, καὶ ἄνθρωπος τὸν πλησίον αὐτοῦ.” Ἄλλ’ οὗτοι κακείνων κατέστησαν ἀγριώτεροι.

^ΔΤὴν μὲν οὖν νόσον ἀπὸ τῶν πονηρῶν δογμάτων τῇ οἰκουμένη ^εγενομένην διὰ τούτων ἡμῖν παρέστησε, καὶ σαφῶς ἔδειξε τῆς τῶν νοσούντων ῥαθυμίας τὴν ἀρρώστιαν οὖσαν ἐκατέραν. Δείκνυσι δὲ λοιπὸν, ὅπερ ἐπὶ τῶν δογμάτων ἐποίησε, καὶ ἐνταῦθα συγγνώμης αὐτοὺς ἀπεστερημένους. Διὸ φησιν· ⁹“Ὅστινες τὸ δικαίωμα τοῦ θεοῦ εἰδότες, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες ^Αἄξιοι θανάτου εἰσιν, οὐ μόνον ^εαὐτὰ ποιοῦσιν, ἀλλὰ καὶ συνευδοκοῦσι τοῖς πράσσουσι.” Δύο ^εθεῖς ἀντιθέσεις ἐνταῦθα, ἀνείλεν ἀμφοτέρας αὐτὰς προηγουμένως. Τί γὰρ ἂν εἴποις, φησὶν, ὅτι οὐκ οἶδας τὰ πρακτέα; Μάλιστα μὲν εἰ καὶ μὴ ᾔδεις,

⁵ 1 Cor. v. 2.⁶ v. 31.⁷ Matth. xxiv. 12.⁸ Sirac. xiii. 15.⁹ v. 32.

^ο μέγα φρονεῖν pro φρ. μέγα omnes. ^ρ φυσῶν ex corr. F. φυσώμενος mendose Veron. Sav. Mor. ^η φησὶν om. I. Mox ἤδη om. idem. ^τ δηλῶν G. Mox ἐφευρεῖν idem. ^α πάλαι I. ^ε καὶ accessit ex A.B.D.E.F.G.I. ^ν γονεῦσι γ. φ. d.] γονεῦσιν ἀπειθεῖς, φησὶν G. γονεῦσι γὰρ ἀπειθεῖς H. I. ^ω τοιαύτης F.G. ^κ καὶ om. G. ^ο οὕτω accessit ex A. D. E. F. G. H. I. ^κ καὶ αὐτὸ om. A.D.E.F.H. Statim ἀπὸ, quod vulgo abest, habent A. D. E. F. G. H. I. ^α γὰρ καὶ φ. τινα] δέ τινα φ. G. ^η κέκτανται A.E.F.I. ^ε αὐτῶ D. et ex corr. G. Tenuem pro aspirata hic et infra dant A. B. D. E. fortasse alii. Clausula καὶ ἄνθρωπος τ. π. αὐτοῦ deest in H. ^Δ τὴν μὲν οὖν] ταύτην οὖν τὴν G. ^ε γεγεννημένην H. ^ε αὐτὰ omnes. Edebatur αὐτοί. ^ε τιθεῖς G. Mox ἀμφοτέρας om. idem.

σὺ αἴτιος, ἡ ἀφείς τὸν γνωρίζοντά σοι θεόν· ἰνῶν δὲ καὶ διὰ πολλῶν σε δείκνυμεν εἰδότα, καὶ ἑκόντα πλημμελοῦντα. Ἀλλ' ὑπὸ τοῦ πάθους ἔλκη; Τί οὖν καὶ συμπράττετε καὶ ἐπαινεῖς; “Οὐ γὰρ μόνον αὐτὰ ἵποιουσιν, ἀλλὰ καὶ συνευδοκοῦσι τοῖς πράσσουσιν.” Τὴν οὖν χαλεπωτέραν πρότερον θεῖς καὶ ἀσύγνωστον, ἵνα ἔλῃ· καὶ γὰρ τοῦ πλημμελοῦντος ὁ τὴν ἀμαρτίαν D ἐπαινῶν ἢ πολὺ χαλεπώτερος· τοῦτο οὖν πρῶτον εἰπὼν, διὰ ἡ τούτου σφοδρότερον πάλιν ἐν τοῖς ἐξῆς αὐτὸν χειροῦται, οὕτω λέγων· ¹⁰ “Διὸ ἀναπολόγητος εἰ, ὦ ἄνθρωπε, πᾶς ὁ κρίνων· ἐν ᾧ γὰρ κρίνεις τὸν ἕτερον, ῥεαυτὸν κατακρίνεις.” Ταῦτα πρὸς τοὺς ἀρχοντας ἀποτεινόμενος ἔλεγεν, ἐπειδὴ καὶ ἡ πόλις τότε ἐκείνη τὴν ἀρχὴν ἦν ἐγκεχειρισμένη τῆς οἰκουμένης. Προλαβὼν οὖν φησι· σαυτοῦ ἀφαιρῇ τὴν ἀπολογίαν ἡ πᾶς ὅστις ἂν ᾗς· ὅταν γὰρ κατακρίνης ἢ μὲν τὸν μοιχὸν, μοιχεύς δὲ ἂν αὐτὸς, κἂν μηδεὶς ἀνθρώπων σοι δικάζῃ, ἐν τῇ ἑπεὶ τοῦ ὑπευθύνου ψήφῳ καὶ κατὰ σαυτοῦ τὴν ἀπόφασιν ἤνεγκας. ¹¹ “Οἶδαμεν E ἡ γὰρ, ὅτι τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ ἐστὶ κατὰ ἀλήθειαν ἐπὶ τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας.” Ἰνα γὰρ μὴ λέγῃ τις, ὅτι τέως ἢ διέφυγον, φοβῶν φησιν, ὅτι οὐχ οὕτως ἐστὶ παρὰ τῷ θεῷ ὥσπερ ἐνταῦθα. Ἐνταῦθα ἡ μὲν γὰρ ὁ μὲν κολάζεται, ὁ δὲ διαφεύγει τὰ αὐτὰ ποιῶν· ἐκεῖ δὲ οὐχ οὕτως. “Ὅτι μὲν οὖν οἶδε τὸ δίκαιον ὁ κρίνων, εἶπε· πύθεν δὲ οἶδεν, οὐκέτι προσέθηκε· περιττὸν γὰρ ἦν. Ἐπὶ μὲν ἡ γὰρ τῆς ἀσεβείας ἀμφοτέρα δείκνυσιν, ἡ καὶ ὅτι τὸν θεὸν εἰδὼς, ἡσέβει, καὶ πόθεν εἰδὼς, ἀπὸ τῆς ἡ κτίσεως. Ἐπειδὴ γὰρ οὐκ ἦν δῆλον ἅπασιν, εἶπε καὶ τὴν αἰτίαν· ἐνταῦθα δὲ ὡς ὁ μολογούμενον παρίησιν. “Ὅταν δὲ ἡ εἶπῃ, “πᾶς ὁ κρίνων,” οὐ τοῖς ἀρχουσι διαλέγεται μόνον, ἀλλὰ καὶ ἰδιώταις καὶ ἀρχομένοις. Καὶ γὰρ ἡ πάντες ἄνθρωποι, κἂν 462

10 CAP. II. v. 1.

11 v. 2.

ἡ ὁ ἀφείς A.D.E.F.H.I. Statim γνωρίζοντα A.B.D.E.F.G.H. γνωρίσαντα Edd. ἡ ἰνὴ δὲ δ. π. δείκνυμί σε εἰδότα G. ἡ ἑκόντα pro ἑκοντὶ omnes. ἡ ἵποιουσιν] Sic A.B.D.E.H.I. ποιοῦσι, φησὶν Edd. Post ποιοῦσιν sequentia usque ad πρᾶσσουσι desunt in F. Post πρᾶσσουσι, φησὶν add. D.E. ἡ πολὺ (πολλῷ G.) χαλ. pro χαλ. πολὺ omnes. ἡ τούτου pro τούτο A.B.D.F.H.I. ταύτῃ (?) E. ὁ οὕτω λ. pro λ. οὕτω omnes. ἡ σαυτὸν D.E.H.I. et ex corr. A. ἡ πᾶς om. G. ἡ μὲν accessit ex omnibus. ἡ αὐτὸς, κἂν] Sic omnes. καὶ αὐτὸς, καὶ Edd. Mox σοι pro σε omnes. ἡ περὶ om. B. περὶ τοὺς ὑπευθύνους G. ἡ γὰρ] + φησιν G. ἡ διέφυγον, φοβῶν] διέφυγον φόβον A.B.F.H. διέφυγον τὸν φόβον D.E. Vulgatam verterunt Interpretes. ἡ μὲν accessit ex omnibus. ἡ ὁ κρίνων om. E. Mox οἶδεν om. H. ἡ γὰρ] ὅταν D.E.G. ἡ καὶ ὅτι—ἡσέβει] καὶ ὅτι ἡσέβει καὶ ὅτι τὸν θεὸν εἰδὼς D.E. ἡ κτίσεως] + φησιν D.E. ἡ ὁ μολογούμενον A.B.D.E.G.H. ὁ μολογούμενον I. ὁ μολογούμενον Edd. ἡ εἶπῃ pro εἶποι omnes. ἡ πάντες A.D.E.F.I.

μὴ θρόνον ἔχωσι, μηδὲ δημίους καὶ ξύλον, ἄλλ' ὅμως καὶ αὐτοὶ κρίνουσι τοὺς ἀμαρτάνοντας, ἐν ὧ διαλέξεσι καὶ κοινοῖς συλλόγοις, καὶ τῇ τοῦ συνειδότος ψήφῳ· καὶ οὐδεὶς ἂν τολμήσειεν (29) εἰπεῖν, ὅτι οὐκ ἄξιος κολάσεως ὁ μοιχός. Ἄλλ' ἑτέρους, φησὶ, καταδικάζουσιν, οὐχ ἑαυτούς. Διὰ γὰρ τοῦτο αὐτῶν καὶ σφοδρῶς κατεξανίσταται, λέγων· ¹²“ Λογίζῃ δὲ τοῦτο, ὦ ἄνθρωπε, ὁ κρίνων τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας, καὶ ποιῶν αὐτὰ, ὅτι σὺ ἐκφεύξῃ τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ;” Ἐπειδὴ ^κγὰρ πολλὴν ἔδειξε τῆς Βοικουμένης τὴν ἀμαρτίαν, ἀπὸ τῶν δογμάτων, ἀπὸ τῶν πραγμάτων, καὶ ὅτι σοφοὶ ὄντες, καὶ ὅτι τὴν κτίσιν ἔχοντες χειραγωγοῦσαν, καὶ ὅτι οὐ ¹τῷ τὸν θεὸν ἀφείναι μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ ἐλέσθαι τὰ ὁμοιώματα τῶν ἐρπετῶν, καὶ τῷ τὴν ^μἀρετὴν ἀτιμάσαι, ^πκαὶ τῷ τῆς φύσεως ἀνθελκούσης ἐπὶ τὴν κακίαν αὐτομολῆσαι, ^οκαίτοι παρα φύσιν οὖσαν, πρόεισι λοιπὸν εἰς τὸ δεῖξαι, ὅτι καὶ κολάζονται οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες. Ἐδειξε μὲν οὖν ^ρἤδη τιμωρίαν, εἰπὼν τὴν πρᾶξιν αὐτήν· “Τὴν γὰρ ἀντιμισθίαν, ἣν ἔδει, τῆς πλάνης αὐτῶν ἐν ^εἑαυτοῖς ἀπολαμβάνουσι,” φησὶν· ἀλλ' ἐπειδὴ οὐκ αἰσθάνοντα ἐκείνης, εἶπε καὶ ^σἑτέραν, ἣν μαλίστα δεδοίκασι. Μαλίστα ^τμὲν ἤδη καὶ ταύτην ἔδειξεν· ὅταν γὰρ λέγῃ, ὅτι τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ κατὰ ἀλήθειαν ἐστίν, οὐδὲν ἕτερον ἢ τοῦτο λέγει· πλὴν ἀλλὰ καὶ ^εἐφ' ἑτέρων αὐτὸ πλειόνων κατασκευάζει πάλιν, οὕτω λέγων· “Λογίζῃ δὲ τοῦτο, ὦ ἄνθρωπε, ὁ κρίνων τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας, καὶ ποιῶν αὐτὰ, ὅτι σὺ ἐκφεύξῃ τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ;” Τὸ σὸν οὐκ ἐξέφυγες κρίμα, καὶ τὸ τοῦ θεοῦ διαφεύξῃ; καὶ τίς ἂν τοῦτο εἴποι; Καίτοιγε σὺ σαντὸν ἔκρινας· ἀλλ' ἐπειδὴ τοσαύτη ἦν ἡ περιουσία τοῦ δικαστηρίου, ^υοὐδὲ σαντοῦ φείσασθαι ἡδυνήθης. Πῶς ^ωοὖν ὁ θεὸς, ὁ ἀναμάρτητος, ^οὁ μεθ' ὑπερβολῆς Δίκαιος, οὐ πολλῷ μᾶλλον τοῦτο ποιήσει; ἀλλὰ σὺ μὲν ^υσαντοῦ κατέγνως, ὁ δὲ θεὸς ἀποδέξεται καὶ ^zἐπαινέσει; Καὶ πῶς ἂν ἔχοι τοῦτο λόγον; Καίτοιγε ἐκείνου τοῦ παρὰ σοῦ καταδικαζομένου κολάσεως ^αμείζονος σὺ ἄξιος. Οὐ γάρ ἐστι ταῦτόν

12 v. 3.

¹ ἄλλ' om. E. ^ε διαλέξει G.H. ^κ ἂν] + αὐτῶν G. ¹ τοῦτο om. A.E. F.H. δὲ τοῦτο om. I. ^κ γὰρ om. D.E. In A. desunt omnia ab ἐπειδὴ γὰρ usque ad τὸ σὸν οὐκ ἐξέφυγες C. lin. 6. ¹ τῷ] τὸ ter G. ^μ ἀρετὴν] φύσιν G. ^π καὶ τῷ] καίτοι G. ^ο καίτοι π. φ. οὖσαν] Sic omnes. καὶ τῷ π. φ. εἶναι Edd. ^ρ ἤδη] καὶ ἤδη D.E. ^ε ἐαυτοῖς pro αὐτοῖς B. D. E. F. H. I. ἐν ἐαυτοῖς om. G. ^τ μὲν] + οὖν D.E. ^ε ἐφ'] ἀφ' F. ^υ ἔκρινες G.H. Post ἔκρινες addunt καὶ οὐ διεφύγες D.E. ^υ καὶ οὐδὲ Edd. καὶ deest in omnibus. ^ω οὖν accessit ex omnibus. ^ο ὁ] καὶ G. ^υ ἐαυτοῦ G. ^z ἐπαινέσεται A.E. ^α Edebatur μείζονος σὺ ἀξιώματος. Lectio ἄξιος pro ἀξιώματος est in libris omnibus. σὺ om. A. F. H. I. σὺ μείζονος inverso ord. G. Post ἄξιος, ὦν add. A.F. εἰ add. I.

ἀμαρτάνειν ἀπλῶς, καὶ ἕτερον ^b ἀμαρτόντα κολάσαντα τοῖς αὐτοῖς περιπεσεῖν πάλιν.

Ὅρᾳς πῶς τὸ ἔγκλημα ἠῤῥησεν; Εἰ γὰρ σὺ, φησὶ, τὸν ἐλάττονα ἀμαρτόντα κολάζεις, καίτοιγε μέλλων αἰσχύνειν σαυτὸν, πῶς ὁ θεὸς τὸν μείζονα πλημμελήσαντά σε, καὶ ταῦτα οὐ μέλλων ἑαυτὸν αἰσχύνειν, οὐ καταδικάζει καὶ κατακρινεῖ μείζονως, ἤδη κατακεκριμένον ἀπὸ τῶν ^d οἰκείων λογισμῶν; Εἰ δὲ ^e λέγοις, ὅτι οἶδα μὲν, ὅτι ἄξιός εἰμι κολάσεως, διὰ δὲ τὴν μα- **E** κροθυμίαν καταφρονεῖς, καὶ διὰ τὸ μὴ δοῦναι παρὰ πόδας δίκην, θαρρεῖς· δεδοικέναι μὲν ^f οὖν καὶ τρέμειν διὰ τοῦτο ἂν εἴης δίκαιος. **Ε**ὐ γὰρ εἰς τὸ μὴ δοῦναι δίκην, ἀλλ' εἰς τὸ δοῦναι χαλεπωτέραν, εἰ ^h μένοις ἀδιόρθωτος ὢν, τὸ μηδέπω δοῦναι συμβήσεται σοι. Διὸ καὶ ἐπάγει λέγων· ¹³ «^a Ἡ τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος αὐτοῦ καὶ τῆς ἀνοχῆς καὶ τῆς μακροθυμίας ¹ καταφρονεῖς, ἀγνοῶν ὅτι τὸ χρηστὸν τοῦ θεοῦ εἰς μετάνοιάν σε ἄγει;» Ἐπαινέσας ^k γὰρ τοῦ θεοῦ τὴν μακροθυμίαν, καὶ δείξας ^l αὐτῆς τὸ κέρδος **463** μέγιστον τοῖς προσέχουσιν· τοῦτο δὲ ἦν τὸ εἰς μετάνοιαν ἔλκειν τοὺς ἀμαρτάνοντας· ^m αὖξαι τὸν φόβον. Ὡς περ γὰρ τοῖς εἰς δέον χρησαμένοις σωτηρίας ἐστὶν ὑπόθεσις, οὕτω τοῖς καταφρονήσασιν ἐφόδιον μείζονος τιμωρίας. Τοῦτο γὰρ τὸ περιφερόμενον, ὅτι χρηστὸς καὶ μακρόθυμος ὢν ὁ θεὸς οὐκ ἀπαιτεῖ δίκην, ⁿ ὅταν εἴπῃς, φησὶν, οὐδὲν ἄλλο λέγεις, ἢ τὴν τῆς τιμωρίας ἐπίτασιν. Τὴν γὰρ χρηστότητα ὁ θεὸς ἐπιδείκνυται, ἵνα ἀπαλλαγῇς ἀμαρτημάτων, οὐχ ἵνα προσθῇς· ἂν τοίνυν ^o τοῦτο **B** μὴ ποιῇς, φοβερωτέρα ἢ δίκη. Διὸ μάλιστα ἀμαρτάνειν οὐ χρὴ, ἐπειδὴ μακρόθυμος ὁ θεὸς, οὐδὲ τὴν εὐεργεσίαν ὑπόθεσιν ἀγνωμοσύνης ποιεῖσθαι· εἰ γὰρ μακρόθυμος, καὶ κολάζει πάντως. Πόθεν δῆλον; Ἀπὸ τῶν ἐξῆς εἰρημένων. Εἰ γὰρ πολλὴ ἡ κακία, οὐκ ἀπέλαβον δὲ οἱ κακοὶ, ἀνάγκη πάντως ἀπολαβεῖν. Εἰ γὰρ ἄνθρωποι ταῦτα οὐ περιορῶσι, πῶς ὁ θεὸς ^p περιόψεται; Ὡστε ἐντεῦθεν καὶ τὸν περὶ τῆς κρίσεως εἰσῆγαγε λόγον. ^q Τὸ γὰρ δεῖξαι πολλοὺς ὄντας ὑπευθύνους, εἰ μὴ

13 v. 4.

^b ἀμαρτόντα A.B.D.E.F.I. ἀμαρτάνοντα Edd. Statim καὶ κολάσαντα A.B. D.E.H. ^c ἐλάττον D.E. Statim ἀμαρτάνοντα G.I. ^d οἰκείων] ἰδίων G. ^e λέγοις pro λέγεις A.B.F.G.H.I. ^f οὖν accessit ex omnibus. Mox ἤς pro εἴης I. ^g οὐ γὰρ μὴ δοῦναι χαλεπωτέραν, quibusdam omissis B. ^h μένοις B.G. ut e libris edidit Montef. ⁱ μένεις vulgo. De sequentibus vid. Annot. ^j Sic omnes. καταφρονεῖς non hic, sed supra post αὐτοῦ vulgo legitur. ^k γὰρ om. D.E. ^l αὐτοῖς I. ^m αὖξαι] + πάλιν D.E. ⁿ ὅταν εἴπῃς] Sic omnes. Edebatur ὅταν δὲ εἴπῃς τοῦτο. Mox τὴν τῆς τ. ἐπίτασιν (ὑπόθεσιν in textu I.) pro τῆς τ. τὴν ἐπίτασιν A.D.E.F.G.H.I. ^o τοῦτο μὴ pro μὴ τοῦτο A.D. E.F.H.I. ^p οὐ περιόψεται G. ^q τὸ] τῇ A.F.

ἡ μετανοήσαιεν, εἴτα οὐ κολασθέντας ἐνταῦθα, τὴν κρίσιν ὁ συνεισάγει πάντως, καὶ μετ' ἐπιτάσεως. Διό φησι· ¹⁴“Κατὰ δὲ τὴν σκληρότητά σου καὶ ἀμετανόητον καρδίαν θησαυρίζεις σεαυτῷ ὀργήν.”

“Ὅταν γὰρ μήτε χρηστότητι μαλασσηται, μήτε φόβῳ κάμπηται, τί τοῦ τοιοῦτου σκληρότερον γένοιτ' ἂν; Ἐπειδὴ γὰρ (30) ἔδειξε τοῦ θεοῦ τὴν φιλανθρωπίαν, τότε δεικνύσι τὴν τιμωρίαν, ὅτι ἐστὶν ἀφόρητος τῷ μηδὲ οὕτως ὡς ἐπιστρέφοντι. Καὶ ὅρα πῶς κυρίως ταῖς λέξεσι κέχρηται. “Θησαυρίζεις γὰρ, φησὶ, σεαυτῷ ὀργήν,” τὸ πάντως ἀποκείμενον δηλῶν, καὶ δεικνὺς οὐ τὸν δικάζοντα, ἀλλὰ τὸν κρινόμενον αἷτιον τούτου. Σεαυτῷ γὰρ, φησὶ, ὁ θησαυρίζεις, καὶ οὐχ ὁ θεός σοι. Ἐκείνος γὰρ πάντα ἐποίησεν ὅσα ἐχρῆν, καὶ διαγνωστικόν σε τῶν καλῶν καὶ τῶν οὐ τοιούτων

D κατεσκεύασε, καὶ μακροθυμίαν ἐπεδείξατο, καὶ εἰς μετάνοιαν ἐκάλεσε, καὶ ἡμέραν ἠπειλήσε φοβερὰν, διὰ πάντων σε ἐπὶ τὴν μετάνοιαν ἔλκων· εἰ δὲ ὡς μένοις ἀνένδοτος, “σεαυτῷ θησαυρίζεις ὀργήν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς καὶ ἀποκαλύψεως ἡ δικαιοκρισίας τοῦ θεοῦ.” Ἰνα γὰρ μὴ, ἀκούσας ὀργήν, νομίσης πάθος, ἐπήγαγε, “δικαιοκρισίας τοῦ θεοῦ.” Καὶ καλῶς εἶπεν, “ἀποκαλύψεως” τότε γὰρ ἀποκαλύπτεται τοῦτο, ὅταν ὅτ' ἀξίαν ἕκαστος ἀπολαμβάνῃ. Ἐνταῦθα γὰρ πολλοὶ πολλὰκις ἐπηρεάζουσι ἀπαρὰ τὸ δίκαιον καὶ ἐπιβουλεύουσιν· ἐκεῖ δὲ οὐχ οὕτως.

E ¹⁵“Ὅς ἀποδώσει ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ τοῖς ἑμὲν καθ' ὑπομονὴν ἔργου ἀγαθοῦ.” Ἐπειδὴ φοβερός ἐγένετο καὶ βαρὺς, περὶ κρίσεως καὶ τῆς μελλούσης διαλεγόμενος κολάσεως, εὐθέως οὐκ εἰς τὸ προσδοκώμενον ἐνέβαλε τὴν τιμωρίαν, ἀλλ' ἐπὶ τὸ ἡδύτερον ἔτρεψε τὸν λόγον, τὴν τῶν ἀγαθῶν ἀντίδοσιν, οὕτω λέγων· ¹⁶“Τοῖς ἑμὲν καθ' ὑπομονὴν ἔργου ἀγαθοῦ δόξαν καὶ τιμὴν καὶ ἀφθαρσίαν ζητοῦσι, ζῶν αἰώνιον.”

Ἐνταῦθα καὶ τοὺς ἀναπεπτωκότας ἐν τοῖς πειρασμοῖς ἡ διανίστησι, καὶ δεικνύσιν, ὅτι οὐ ἰχρὴ τῇ πίστει θαρρεῖν μόνον·

464 καὶ γὰρ ἡ καὶ πράξεών ἐστὶ τὸ δικαστήριον ἐκεῖνο ἐξεταστικόν. “Ὅρα δὲ αὐτὸν, ὅταν περὶ τῶν μελλόντων ἡ διαλέγεται, μὴ

14 v. 5. 15 v. 6. 16 v. 7.

¹ μετανοήσαιεν A.B.D.E.G.H.I. receptum a Montef. Edebatur μετανοήσαιεν. ὁ συνεισάγει pro συνάγει A.B.D.E.F.I. ὁ γὰρ om. D.E. ὁ τότε] λοιπὸν D.E. Statim verba δεικνύσι τὴν τιμωρίαν ὅτι om. B.D.E.G.H.I. In Veron. haec τότε δ. τὴν τιμωρίαν desunt. ὡς ἐπιστρέφοντι B.D.E.F.H.I. ἀποστρέφοντι A. ὑποστρέφοντι G. Edebatur ἐπιστραφέντι. ὁ θησαυρίζεις om. B. Statim καὶ accessit ex A.B.D.E.F.H.I. ὁ καὶ δ.] καὶ γὰρ δ. D. καὶ δ. γὰρ E. ὁ μένοις pro μένεις omnes. ὁ καὶ om. H.I. ὁ τὰ] τὸ G.I. ὁ γὰρ om. F.G. δὲ pro γὰρ habet I. ὁ παρὰ om. I. ὁ μὲν] + γὰρ B. ὁ ἐπειδὴ] + γὰρ A.D.F.H.I. + καὶ E. Μοχ περὶ κρ. διαλεγόμενος καὶ τ. μ. κ. hoc ordine D.E. ὁ ἀναπεπτωκότας] + πιστοὺς D.E.I. ὁ ἀνίστησι A.D.E.H. ὁ χρῆ] δεῖ D.E. ὁ καὶ om F.I. ὁ διαλέγεται] + ἀγαθῶν G.

δυνάμενον τρανῶς εἰπεῖν τὰ ἀγαθὰ, ^m ἀλλὰ δόξαν καὶ τιμὴν λέγον-
τα. Ἐπειδὴ γὰρ πάντα ὑπερβαίνει τὰ ἀνθρώπινα, οὐκ ἔχει εἰκόνα
αὐτῶν ἐντεῦθεν δεῖξαι, ἀλλ' ἀπὸ τῶν δοκούντων εἶναι λαμπρῶν
παρ' ἡμῖν, ἀπὸ τούτων ⁿ αὐτὰ, ὡς ἐγχωρεῖ, παρίστησιν, ἀπὸ τῆς
δόξης, ἀπὸ τῆς τιμῆς, ἀπὸ τῆς ζωῆς· ταῦτα γὰρ ἐστὶ τὰ ἀνθρώ-
ποις περισπούδαστα. Ἄλλ' οὐ τοιαῦτα ἐκεῖνα, ἀλλὰ πολλῶ βελ-
τίω τούτων, ὅσφ καὶ ἄφθαρτα καὶ ἀθάνατα. Εἶδες πῶς καὶ ^o τὰς B
περὶ τῆς ἀναστάσεως τῶν σωμάτων ἡμῖν θύρας ἀνέφξεν, ἀφθαρ-
σίαν εἰπών; ^p ἢ γὰρ ἀφθαρσία τοῦ φθειρομένου σώματος ἐστίν.
Εἶτα, ἐπειδὴ οὐκ ἤρκει τοῦτο, ^q προσέθηκε, “δόξαν καὶ τιμὴν.”
Πάντες ^r μὲν γὰρ ἀναστησόμεθα ἄφθαρτοι, ἀλλ' οὐ πάντες εἰς
δόξαν, ἀλλ' οἱ μὲν εἰς κόλασιν, οἱ δὲ εἰς ^s ζωὴν. 17 “Τοῖς δὲ ἐξ
ἐριθείας,” φησί. ^t Πάλιν ἀποστερεῖ συγγνώμης τοὺς ἐν κακίᾳ ζών-
τας· ^v δείκνυσι γὰρ ἀπὸ φιλονεικίας τινὸς καὶ ῥαθυμίας ἐπὶ τὴν
πονηρίαν πίπτοντας. “Καὶ ἀπειθοῦσι μὲν τῇ ἀληθείᾳ, πειθο-
μένοις δὲ τῇ ἀδικίᾳ.” Ἴδου καὶ ἑτέρα κατηγορία πάλιν.
Ποίαν γὰρ ^w ἀπολογίαν ἂν ἔχοι ὁ ^x τὸ φῶς φεύγων, καὶ τὸ
σκότος αἰρούμενος; Καὶ οὐκ εἶπε ^y βιαζομένους καὶ τυραννου- C
μένους, ἀλλὰ πειθομένους τῇ ἀδικίᾳ· ἵνα μάθῃς, ὅτι προαιρέσεως
τὸ πτώμα, ^z οὐκ ἀνάγκης τὸ ἔγκλημα. 18 ^a “Θυμὸς καὶ ὀργή,
θλίψις καὶ στενοχωρία ἐπὶ πᾶσαν ψυχὴν ἀνθρώπου τοῦ κατερ-
γαζομένου τὸ κακόν” τουτέστι, κἂν εὐπορὸς τις ᾖ, κἂν ὕπατος,
κἂν ^b αὐτοβασιλεὺς, οὐδένα ὁ τῆς κρίσεως δυσωπείται λόγος·
οὐδεμίαν γὰρ ἐνταῦθα χώραν τὰ ἀξιώματα ἔχει. Δείξας τοίουν
τὴν ὑπερβολὴν τῆς νόσου, καὶ τὴν αἰτίαν προσθεῖς, ὅτι ἀπὸ
ῥαθυμίας τῶν ἀρρωστούντων, καὶ τὸ τέλος, ὅτι ἀπώλεια αὐτοὺς
διαδέχεται, καὶ τὸ εὐκολον τῆς διορθώσεως, ^c βαραί πάλιν καὶ ἐν τῇ D
κολάσει τὸν ^d Ἰουδαῖον. Ὁ γὰρ πλείονος ἀπολαύσας τῆς διδα-
σκαλίας, ^e μείζονα ἂν εἴη καὶ τιμωρίαν ἄξιος ὑπομεῖναι παρανο-
μῶν. Ὡστε ὅσφ ἂν συνετώτεροι ὦμεν ^f ἢ δυνατότεροι, ^g τοσοῦτφ

17 v. 8.

18 v. 9.

^m ἀλλὰ καὶ δόξαν Edd. καὶ deest in omnibus. ⁿ αὐτὰ] ταῦτα G. ^o τὰς] τὰ G. Idem infra τὰς θύρας ἡμῖν pro ἡμῖν θύρας habet. ^p ἢ γὰρ ἀφθ.] ἢ γὰρ ἂν G. ^q προσέθηκε] + τοῦτο εἰς G. ^r μὲν accessit ex A.B.D.E.G.H.I. ^s [ζωὴν] Sic A. D. E. F. G. H. I. et ex corr. eadem manu B. δόξαν Edd. et Interpp. ^t πάλιν] + γὰρ Edd. repugnantibus libris. ^v δείκνυσι γὰρ] Sic omnes. καὶ δείκνυσιν Edd. ^w ἀπολ. ἂν] ἂν ἀπολ. D. E. ἂν om. B. G. H. ^x τὸ φῶς] τοῦ φωτός G. ^y βιαζομένοις etc. I. ^z οὐκ] καὶ οὐκ H. ἀλλ' οὐκ I. ^a Verba θυμὸς καὶ ὀργή, quae aberant, sunt in nostris A. B. D. E. F. H. et Mosq. ὀργή καὶ θυμὸς καὶ θλίψις κ. τ. ε. G. ^b αὐτοβασιλεὺς] αὐτὸς ὁ βασιλεὺς B. D. E. H. I. et ex corr. A. G. ^c βαρύνει B. ^d Ἰουδαῖον] + Ἰουδαῖον τε πρῶτον καὶ Ἑλληνας Sav. Mor. Ben. Haec absunt a nostris A. B. D. E. F. G. H. et Mosq. ^e μείζονος καὶ τιμωρίας G. ^f ἢ] καὶ H. I. ^g τοσοῦτφ pro τοσοῦτον A. B. D. E. G. H. Statim καὶ κολαζ. E. G.

κολαζόμεθα μᾶλλον ἀμαρτάνοντες. Καὶ γὰρ εἰ πλούσιος εἶ, πλείονα ἀπαιτηθήσῃ χρήματα τοῦ πένητος, καὶ εἰ συνετώ-
 τερτος, μείζονα ὑπακοήν, καὶ εἰ δυναστείαν περιβέβλησαι, λαμ-
 πρότερα κατορθώματα· καὶ ἐπὶ πάντων δὲ τῶν ἄλλων οὕτω πρὸς (31)
 Ἐτὴν δύναμιν καὶ τὰ ἡμέτρα εἰσοίσσεις.

18 “Δόξα δὲ καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ
 ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον, καὶ Ἑλληνι.” Ποῖον Ἰουδαῖον
 ἐνταυθα φησιν, ἢ περὶ ποίων Ἑλλήνων διαλέγεται; Ἰτῶν πρὸ
 τῆς τοῦ Χριστοῦ παρουσίας. Οὕτω γὰρ εἰς τοὺς τῆς χάριτος
 ἔφθασε χρόνους ὁ λόγος, ἀλλ’ ἔτι τοῖς ἀνωτέρω χρόνοις ἐνδια-
 τρίζει, ἵπροκαθαίρων πόρρωθεν καὶ ἀναιρῶν τὸ μέσον τοῦ
 Ἑλλήνος καὶ Ἰουδαίου, ἵν’, ὅταν ἐν τῇ χάριτι τοῦτο ποιῇ,
 μηκέτι δόξῃ καινόν τι καὶ φορτικὸν ἐπινοεῖν. Εἰ γὰρ ἐν ταῖς
 ἀνωτέρω χρόνοις, ὅτε οὕτω ἡ χάρις ἦν ἐκλάμψασα ἢ τοσαύτη,
 ὅτε τὰ τῶν Ἰουδαίων σεμνὰ καὶ περιβόητα καὶ λαμπρὰ παρὰ
 465 πᾶσιν ἦν, οὐδὲν ἦν τὸ μέσον, τίνα ἂν ἔχοιεν λόγον λοιπὸν εἰπεῖν
 μετὰ τὴν τοσαύτην τῆς χάριτος ἐπίδειξιν; Διὰ τοι τοῦτο καὶ
 μετὰ πολλῆς αὐτὸ κατασκευάζει τῆς σπουδῆς. Καὶ γὰρ ὁ ἀκρο-
 ατῆς τοῦτο μαθὼν ἐν τοῖς ἀνωτέρω χρόνοις κρατοῦν, πολλῶ μάλ-
 λον μετὰ τὴν πίστιν αὐτὸ καταδέχεται. Ἑλλήνας δὲ ἐνταυθα
 φησιν, οὐ τοὺς εἰδωλολατρουντας, ἀλλὰ τοὺς θεοσεβούντας, τοὺς
 τῷ φυσικῷ πειθομένους νόμῳ, τοὺς πλὴν τῶν Ἰουδαϊκῶν παρατη-
 ρήσεων πάντα τὰ πρὸς εὐσέβειαν συντελούντα διατηροῦντας· οἷοι
 ἦσαν οἱ περὶ τὸν Μελχισεδέχ, οἷος ἦν ὁ Ἰωβ, οἷοι ἦσαν οἱ
 Νινευῖται, οἷος ἦν ὁ Κορνήλιος. Ἦδη τοίνυν προδιορύνττει
 Βτῆς περιτομῆς καὶ τῆς ἀκροβυστίας τὸ μέσον, καὶ πόρρωθεν
 ταύτην προκαταλύει τὴν διαφορὰν, ὥστε καὶ ἀνυπόπτως αὐτὸ
 ποιῆσαι, καὶ ἐξ ἑτέρας ἀνάγκης εἰς τοῦτο ἐμβαλεῖν· ὅπερ αἰεὶ
 τῆς συνέσεώς ἐστιν ἴδιον τῆς ἀποστολικῆς. Εἰ μὲν γὰρ ἐπὶ
 τῶν καιρῶν αὐτὸ τῆς χάριτος ἔδειξεν, ἔδοξεν ἂν πολλὴν
 ὑποψίαν ἔχειν ὁ λόγος· τὸ δὲ διηγούμενον τὴν κατέχουσιν
 τὸν κόσμον κακίαν, καὶ οἱ τελευτᾷ τὰ τῆς πονηρίας, ἐκ τῆς

18 v. 10.

ἡ μέτρα] ἡμέτερα B. Haec οὕτω—εἰσοίσσεις desunt in H. ἰ τῶν] τὸν H.
 κ τοῦ om. A D.E.F.H.I. ἵπροκαθαίρων F.H. καὶ τοῦ Ἰουδαίου Edd. τοῦ
 om. A.B.D.E.G.H.I. ἵφθαρτικὸν H. ὁ ἀνωτέρω pro ἀνωτέροις A.B.D.E.H.I.
 ἀνωθεν G. π τοιαύτη G. ἰ τὰ] παρὰ G. ἵ λόγον λοιπὸν εἰπεῖν] Sic A.D.
 E.F.H.I. εἰπεῖν λοιπὸν λόγον B. εἰπεῖν λόγον Veron. λοιπὸν εἰπεῖν λόγον Sav.
 cet. λοιπὸν εἰπεῖν om. G. insertum ex corr. post λόγον. ἵ τοι accessit ex
 A.G.H.I. ἵ κρατεῖν H. ἐκράτει G. ἵ καταδέχεται omnes. Edehatur παρα-
 δέχεται. αὐτὸ] αὐτῶν G. Mox πολλὴν τὴν ὑποψ. B. τὸν κόσμου H.
 Statim κακίαν om. ante corr. G. οἱ (vel οἱ)] Sic F.H.I. οἷον A.B.D.E.G.
 τὰ post τελευτᾷ om. G. In Editis locus sic legitur: τὴν κατέχουσιν τὸν κόσμον
 κακίαν καὶ πονηρίαν, ἐκ τῆς ἀκολουθίας κ. τ. ε. renitentibus libris.

ἀκολουθίας ἐκείνης εἰς τὸν περὶ τούτων ἐμβῆναι λόγον, ἀνύποπτον
ἐποίει τὴν διδασκαλίαν. Καὶ ὅτι τοῦτο βούλεται, καὶ διὰ τοῦτο C
* τοῦτο οὕτω συνέθηκε, δῆλον ἐκείθεν. Εἰ μὴ γὰρ τοῦτο ἐσπούδαζε
κατασκευάσαι, ἤρκει εἰπόντα, ὅτι “κατὰ τὴν σκληρότητά σου καὶ
ἀμετανόητον καρδίαν θησαυρίζεις σεαυτῷ ὀργὴν” ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς,
παύσασθαι τῆς ὑποθέσεως ταύτης· καὶ γὰρ ὁ ἀπηρτισμένη ἦν.
Ἄλλ’ ἐπειδὴ οὐ τοῦτο ἦν αὐτῷ τὸ ζητούμενον, περὶ κρίσεως
μόνον εἰπὴν τῆς μελλούσης, ἀλλὰ καὶ δεῖξαι οὐδὲν πλεον ἔχοντα
τὸν Ἰουδαῖον τοῦ τοιοῦτου Ἑλλήνος, ὅτι μὴ μέγα φρονῇ, πρό-
εἰσι περαιτέρω, καὶ τάξει κέχρηται. Σκόπει δέ. Ἐφόβησε
τὸν ἀκροατὴν, ἐπετείχισεν αὐτῷ τὴν ἡμέραν τὴν φοβερὰν, εἶπεν
ὅσον κακὸν ἐπὶ τὸ πονηρία συζῆν, ἔδειξεν οὐδὲν ἐξ ἀγνοίας ἀμαρ- D
τάναντα, ὁ οὐδὲ ἀτιμωρητὶ, ἀλλὰ, καὶ μὴ νῦν δὴ δίκην, ἰδύσονται
πάντως· ἐντεῦθεν λοιπὸν βούλεται κατασκευάσαι, ὅτι ἡ τοῦ
νόμου διδασκαλία οὐ σφόδρα τῶν κατεπειγόντων ἦν. Ἐν γὰρ
τοῖς ἔργοις ἡ καὶ ἡ κόλασις καὶ ἡ τιμὴ, οὐκ ἐν περιτομῇ καὶ
ἀκροβυστίᾳ. Ἐπεὶ οὖν εἶπεν ὅτι πάντως κολασθήσεται ὁ
Ἕλλην, καὶ ἔλαβεν ὡμολογημένον τοῦτο, καὶ ἀπ’ αὐτοῦ κατε-
σκεύασεν, ὅτι καὶ τιμηθήσεται, περιττὸν λοιπὸν ἐδήλωσε τὸν
νόμον καὶ τὴν περιτομήν. Μάλιστα γὰρ Ἰουδαίοις ἐνταῦθα
μάχεται. Ἐπειδὴ γὰρ ἐκεῖνοι φιλονεικότερον διέκειντο, πρῶ- E
τον μὲν ὑπὸ τύφου οὐκ ἀξιούντες μετὰ τῶν ἐξ ἔθνων ἀριθμεί-
σθαι· ῥᾶντερον καταγελῶντες, εἰ ἢ ἡ πίστις πάντα ἀφανίζει τὰ
ἀμαρτήματα, διὰ τοῦτο πρότερον κατηγορήσε τῶν Ἑλλήνων,
ὑπὲρ ὧν ποιεῖται τὸν λόγον, ἵνα ἀνυπόπτως καὶ μετὰ παρρη-
σίας τῶν Ἰουδαίων καθίκηται· εἶτα εἰς τὴν περὶ τῆς κολάσεως
ἐξέτασιν ἐλθὼν, δείκνυσιν οὐ μόνον οὐδὲν ὠφελούμενον ἀπὸ τοῦ
νόμου τὸν Ἰουδαῖον, ἀλλὰ καὶ βαρούμενον· καὶ τοῦτο ἄνωθεν
κατασκευάζει. Εἰ γὰρ ὁ Ἕλλην διὰ τοῦτο ἀναπολόγητος,
ὅτι τῆς κτίσεως αὐτὸν ἐναγούσης καὶ τῶν λογισμῶν, οὐκ ἐγένετο
βελτίων· πολλὰ μᾶλλον ὁ Ἰουδαῖος, μετὰ τούτων καὶ τὴν ἀπὸ 466
τοῦ νόμου διδασκαλίαν λαβὼν. Πείσας τοίνυν αὐτὸν εὐκόλως
δέξασθαι τὸν λογισμὸν τοῦτον ἐν τοῖς ἑτέρων ἀμαρτήμασι, καὶ
ἄκοντα ἀναγκάζει λοιπὸν ἐν τοῖς περὶ ἑαυτοῦ τοῦτο ποιῆσαι.

* Alterum τοῦτο, quod aberat, est in A.D.E.F.H. ἡ ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς om.
B.G. ὁ ἀπηρτισμένην G. ὁ μόνον om. G. ἡ ἵνα μὴ μ. φρονῇ] ἀλλὰ
μὴ μ. φρονεῖν G. ὁ ἐπετείχισεν omnes. ἐπήχησεν vulgo. ἡ εἶπε πόσον
A.D.E.F.I. ὁ τὸ pro τῇ omnes. ὁ οὐδὲ] οὐδένα G. ἡ δώσουσι I.
ὁ ἐντεῦθεν] + δέ G. ἡ καὶ accessit ex A.B.D.E.F.H.I. ὁ ὅτι] + οὐ G.
ὁ τύφου] τοῦ φόβου H. ὁ ἀριθμείσθαι pro συναριθμείσθαι A. B. D. E. G. I.
ὁ δευτερον] + δέ D.E.I. ὁ ἡ om. F.G.H.I. et a pr. man. A. Mox τὰ om. G.
ὁ ὑπὲρ ὧν] καὶ ὑπὲρ τούτων G. ὁ τὴν... ἐξέτασιν] τὸν... λόγον G. ὁ Sic
omnes. τὸν Ἰουδ. ἀπὸ τοῦ νόμου inverso ord. Edd. ὁ αὐτοῦ H.

Καὶ ὥστε εὐπαράδεκτον γενέσθαι τὸν λόγον, καὶ ἐπὶ τῶν χρηστοτέρων αὐτὸν προάγει, λέγων οὕτω· “Δόξα δὲ καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον, καὶ Ἑλληνι.” ^ωἘνταῦθα μὲν γάρ, ὅσα ἂν τις ἔχη καλὰ, (32)
 Β ^αμετὰ πολέμων ἔχει, καὶ πλούσιος ἦ, καὶ δυνάστης, καὶ βασιλεύς· Ἰκανὴ μὴ πρὸς ἕτερον, πρὸς γοῦν ἑαυτὸν διαστασιάζει πολλάκις, καὶ ^βπολὺν ἐν τοῖς λογισμοῖς ἔχει πόλεμον· ἐκεῖ δὲ οὐδὲν τοιοῦτον, ἀλλὰ πάντα γαληνὰ καὶ ταραχῆς ἀπηλλαγμένα, καὶ γνησίαν ἔχοντα τὴν εἰρήνην.

Κατασκευάσας ^ατοῖνυν ἐκ τῶν ἄνωθεν εἰρημένων, ὅτι καὶ οἱ μὴ νόμον ἔχοντες τῶν αὐτῶν ἀπολαύσονται, ἐπάγει καὶ λογισμὸν, οὕτω λέγων· ¹⁹“Οὐ γάρ ἐστι προσωποληψία παρὰ τῷ θεῷ.” Ὅταν μὲν γάρ λέγῃ, ὅτι κολάζεται καὶ ὁ Ἰουδαῖος καὶ ὁ Ἕλλην ^βἁμαρτάνων, οὐ δεῖται ^ελογισμῶν· ὅταν δὲ, ὅτι καὶ τιμᾶται ^δὁ Ἕλλην, συστήσαι ^εβούληται, καὶ κατασκευῆς δεῖται
 C λοιπόν. Καὶ γὰρ ἐδόκει θαυμαστὸν εἶναι καὶ παράδοξον, εἰ ὁ ^εμὴ νόμου μηδὲ προφητῶν ἀκούσας, τιμᾶται τὰ ἀγαθὰ ἐργαζόμενος. Διὰ τοῦτο, ^εὅπερ καὶ ἔμπροσθεν εἶπον, ἐν τοῖς πρὸ τῆς χάριτος χρόνοις γυμνάζει αὐτῶν τὰς ἀκοὰς, ἵνα εὐκολώτερον ^ηἐπεισαγάγῃ λοιπὸν μετὰ τῆς πίστεως καὶ τὴν ἐν τούτοις συγκατάθεσιν. Ἐνταῦθα γὰρ ἀνύποπτος μάλιστα γίνεται, ἅτε οὐ τὸ ἑαυτοῦ κατασκευάζων. Εἰπὼν ^ιτοῖνυν, “Δόξα καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον, καὶ Ἑλληνι,” ἐπήγαγεν· “Οὐ γάρ ἐστι προσωποληψία
 D παρὰ τῷ θεῷ.” Βαβαί, ἐξ ὅσης ἐνίκησε τῆς περιουσίας. Δείκνυσι γάρ, εἰς ἄτοπον τὸν λόγον ^κἀπαγαγὼν, ὅτι οὐ κατὰ θεὸν τὸ μὴ οὕτω γενέσθαι· καὶ γὰρ προσωποληψίας τὸ πρᾶγμα· ὁ δὲ θεὸς οὐ τοιοῦτος. Καὶ οὐκ εἶπεν, εἰ δὲ μὴ τοῦτο ^ιγένετο, προσωπολήπτης ὁ θεὸς, ἀλλὰ σεμνότερον· “Οὐ γάρ ἐστι προσωποληψία παρὰ τῷ θεῷ.” τουτέστιν, οὐ προσώπων ^μποιότητα, ἀλλὰ πραγμάτων ἐξετάζει διαφοράν. Τοῦτο εἰπὼν, ἐδήλωσεν οὐκ ἐν πράγμασιν, ἀλλ’ ἐν προσώποις μόνον δια-

19 v. 11.

^ω ἐνταῦθα μὲν γὰρ usque ad ἐπήγαγεν C. lin. ult. Haec omnia om. in textu, refert in marg. F. ^α μετὰ πολέμων ἔχει] Sic libri omnes et Interpp. Editi, μετὰ πολλῶν ἔχει ταραχῶν.

^β πολλοὺς et πολέμους F. ^γ καὶ μὴ] καὶ γὰρ μὴ D.E. καὶ μὴ γε F. ^δ τοῖνυν] οὖν I. ^ε ἁμαρτάνων pro ἁμαρτάνοντες A.B.D.E.H.I. ^ε λογισμῶν I. Sequentia ὅταν δὲ—λοιπὸν om. idem.

^δ ὁ accessit ex A.B.D.E.G.H. ^ε βούληται D.E. βούλεται vulgo. Statim καὶ accessit ex A.B.D.E.F.G.H. ^ε μὴ] μηδὲ G.I. ^ε ὅπερ] ὡς H.

^η ἐπεισάγῃ H. et ante corr. I. ^ι τοῖνυν] δὲ D.E. Statim δόξα δὲ καὶ τ. F.H.I. ^κ ἀπάγων G. Post θεὸν add. ἐστὶ idem. ^ι γένετο A.D.E.F.H.I. ἵνα μὴ γένετο pro εἰ δὲ μὴ τοῦτο γένετο habet G. ^μ ποιότητα mendose E.

φέροντα τὸν Ἰουδαῖον τοῦ Ἑλλήνος. Τούτοις ἀκόλουθον ἦν εἰπεῖν· οὐ γὰρ, ἐπειδὴ ὁ μὲν Ἰουδαῖος, ὁ δὲ Ἕλλην, διὰ τοῦτο Ε ὁ μὲν τιμαῖται, ὁ δὲ ὑβρίζεται· ἢ ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἔργων ἐκάτερα γίνεται. Ἀλλ' οὐκ εἶπεν οὕτω· διήγειρε γὰρ αὖ τὸν θυμὸν τοῦ Ἰουδαίου· ἀλλ' ἕτερόν τι ὁ πλέον τίθησι, κατασπῶν αὐτῶν ῥκατωτέρω τὸ φρόνημα καὶ καταστέλλων, ὥστε ῥκαταδέξασθαι ἐκεῖνο. Τί δέ ἐστι τοῦτο; Τὸ ἐξῆς κείμενον. 20 “Ὅσοι γὰρ ἀνόμως, φησὶν, ἤμαρτον, ἀνόμως καὶ ἀπολούνται· καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἤμαρτον, διὰ νόμου κριθήσονται.” Ἐνταῦθα γὰρ, ὅπερ ἔφθην εἰπὼν, οὐ μόνον ἰσοτιμίαν ῥδείκνυσιν Ἰουδαῖοι καὶ Ἕλληνοί, ἀλλὰ ῥκαὶ πολὺ τὸν Ἰουδαῖον βαρούμενον ἀπὸ τῆς τοῦ νόμου δόσεως. Ὁ μὲν γὰρ Ἕλλην ἀνόμως κρίνεται· τὸ δὲ, “ἀνόμως,” ἐνταῦθα οὐ τὸ χαλεπώτερον, ἀλλὰ τὸ ἡμερώτερον λέγει· τουτέστιν, οὐκ ἔχει κατηγοροῦντα τὸν νόμον. 467 Τὸ γὰρ, “ἀνόμως,” τοῦτ' ἔστι, χωρὶς τῆς ἐξ ἐκείνου κατακρίσεως, φησὶν, ἀπὸ τῶν τῆς φύσεως λογισμῶν καταδικάζεται ῥμόνων. Ὁ δὲ Ἰουδαῖος ἐννόμως, τουτέστι, μετὰ τῆς φύσεως καὶ τοῦ νόμου κατηγοροῦντος. Ὅσῳ γὰρ πλείονος ῥἀπῆλυσεν ἐπιμελείας, τοσούτῳ ῥμείζονα δώσει δίκην. Ὅρῳ πῶς μείζονα τοῖς Ἰουδαίοις τὴν ἀνάγκην ἐπέστησε τοῦ τῇ χάριτι προσδραμεῖν; Ἐπειδὴ γὰρ ἔλεγον, ὅτι οὐ ῥδέονται τῆς χάριτος, ῥδιὰ νόμου δικαιούμενοι, δείκνυσιν, ὅτι αὐτοὶ μᾶλλον ῥδέονται τῶν Ἑλλήνων, εἶγε μᾶλλον μέλλουσι κολάζεσθαι. Εἶτα πάλιν ἐπάγει λογισμὸν ἕτερον, τοῖς εἰρημένοις ἐπαγωνιζόμενος. 21 “Ὁ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ τοῦ νόμου δίκαιοι παρὰ τῷ θεῷ.” Καλῶς ῥπροσέθηκε, “παρὰ τῷ θεῷ” παρὰ μὲν ῥγὰρ ἀνθρώποις ῥσως σεμνοὶ δύνανται φαίνεσθαι καὶ ῥμεγάλα κομπάζειν, παρὰ δὲ τῷ θεῷ τουναντίον ἅπαν, “Οἱ ποιηταὶ τοῦ νόμου ῥδικαιοῦνται μόνοι.” Εἶδες πόση τῇ περιουσίᾳ κέχρηται εἰς τὸ ἐναντίον περιτρέπων τὸν λόγον; Εἰ γὰρ διὰ τὸν νόμον ἀξιοῖς σωθῆναι, φησὶ, πρῶτός σου ταύτη ὁ Ἕλλην στήσεται, C ποιητὴς φανεῖς τῶν ἔγγεγραμμένων. Καὶ πῶς ἔνι, φησὶν, ἀκροατὴν μὴ γενόμενον, ποιητὴν γενέσθαι; ῥΕνι, φησὶν, οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ τούτου πολλῶν πλέον. Οὐ γὰρ

20 v. 12.

21 v. 13.

ῥ ἀλλ' om. G. ὁ πλέον om. H. ῥ κατωτέρω G. ῥ καταδ. ἐκεῖνο pro ἐκεῖνο καταδ. A.D.E.F.H.I. ῥ ἐνδείκνυσιν G. ῥ καὶ om. G. ῥ ἐξ] μετ' B. ῥ μόνον G. ῥ ἀπῆλυσεν ἐπιμ. pro ἀπῆλυσεν τῆς ἐπιμ. A.E.F.G. H.I. ῥ μείζονας G. ῥ δέομεθα D.E. ῥ διὰ μόνου τοῦ νόμου Edd. μόνου τοῦ deest in omnibus. ῥ δέονται τῶν ῥ. pro τῶν ῥ. δέονται omnes. ῥ προσέθηκε] + τὸ G. ῥ γὰρ om. G. ῥ μέγα H. καὶ μ. κομπάζειν om. G. ῥ δικαιωθήσονται μόνοι G. ῥ γεγραμμένων A.

μόνον χωρίς ἀκροάσεως ἔστι γενέσθαι ποιητὴν, ἀλλὰ καὶ μετὰ ἀκροάσεως μὴ εἶναι τοῦτο· ὅπερ ὕστερον ἔτιθῃσι σαφέστερον λέγων, καὶ μετὰ πλείονος τῆς περιουσίας· “Ὁ διδάσκων ἔτε- (33)
ρον, σεαυτὸν οὐ διδάσκεις;” Ἐνταῦθα δὲ τέως τὸ πρότερον ἡ κατασκευάζει. 22 “Ὅταν γὰρ ἔθνη, φησὶ, τὰ μὴ νόμον ἔχοντα, φύσει τὰ τοῦ νόμου ἵποιῃ, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες, ἑαυτοῖς εἰσι νόμος.” Οὐκ ἐκβάλλω τὸν νόμον, φησὶν, ἀλλὰ
D καὶ ἔντεϋθεν δικαιοῦ τὰ ἔθνη. Εἶδες πῶς ὑπορύττων τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ τὴν δόξαν, οὐδεμίαν καθ’ ἑαυτοῦ δίδωσι λαβὴν, ὡς ἀτιμάζων τὸν νόμον, ἀλλὰ ἡ καὶ τὸναντίον, ὡς ἐπαίρων καὶ
M μέγαν δεικνὺς, οὕτω κατασκευάζει τὸ πᾶν; Φύσει δὲ ὅταν
N εἴπῃ, τοῖς ἐκ φύσεως λέγει λογισμοῖς. Καὶ δείκνυσιν ἐτέρους ὄντας αὐτῶν βελτίους, ὁ καὶ τὸ μείζον, διὰ τοῦτο βελτίους, ἐπειδὴ μὴ νόμον ἔλαβον, μηδὲ ἔχουσι τοῦτον, ὅ δοκοῦσιν αὐτῶν πλεονεκτεῖν οἱ Ἰουδαῖοι. Διὰ τοῦτο P γὰρ, φησὶν, εἰσὶ θαυμαστοὶ, ὅτι ἡ νόμου οὐκ ἐδεήθησαν, καὶ τὰ τοῦ νόμου πάντα
E ἐπεδείξαντο, ἡ τὰ ἔργα, οὐ τὰ γράμματα, ταῖς διανοαῖς αὐτῶν ἐγκολάψαντες. Τοῦτο γὰρ φησὶν 23 “Ὅστινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυροῦσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως, καὶ μεταξύ ἀλλήλων ἡ τῶν λογισμῶν κατηγορούντων, ἡ καὶ ἀπολογουμένων, ἐν ἡμέρᾳ, ὅτε κρινεῖ ὁ θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὸ εὐαγγελίον μου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.”

W “Ὅρα πῶς πάλιν παρέστησε τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ἐγγὺς ἡγάγε, κατασείων αὐτῶν τὴν διάνοιαν, καὶ δεικνὺς, ὅτι τούτους δεῖ τιμᾶσθαι μᾶλλον τοὺς χωρὶς νόμου τὰ τοῦ νόμου κατορθοῦν ἐσπουδακότας; Ὁ δὲ μάλιστα ἔστι θαυμάσαι τῆς συνέσεως τῆς ἀποστολικῆς, τοῦτο ἄξιον εἰπεῖν νῦν. Ἀπὸ γὰρ τῆς κατα-
468 σκευῆς δείξας, ὅτι X μεῖζον ὁ Ἕλλην τοῦ Ἰουδαίου, ἐν τῇ συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ συμπεράσματι τῶν ὡ λογισμῶν οὐ τίθησιν αὐτὸ, ὥστε μὴ τραχύνει τὸν Ἰουδαῖον. Ἵνα δὲ καὶ σαφέστερον ὅπερ εἶπον ποιήσω, αὐτὰ ἐρῶ τὰ ῥήματα τὰ ἀποστολικά. Ἐπειδὴ

22 v. 14.

23 v. 15, 16.

ε τίθ. σαφέστερον pro σαφ. τίθησι omnes. Statim οὕτω λέγων D.E.
h κατασκευάζει om. I. i ποιῶσιν G. hic et semel infra. k ἐνταῦθα F.I.
l καὶ accessit ex omnibus. m μέγαν B.D.E.G. μέγα Sav. Mor. n εἴπῃ omnes. εἴποι vulgo. Statim τοὺς . . . λογισμοὺς B. o καὶ τὸ μ. δ. τ. βελτίους om. G.H. p γὰρ om. G. q τοῦ νόμου A.D.E.F.H. νόμου deest in I. r τὰ om. A.B.D.E.F.H.I. erasum in G. s φησὶν] φησὶ τὸ D.E. t αὐτῶν pro αὐτοῖς omnes. v τὸν λογισμὸν H. etiam Mosq. w ὅρα pro ὁρᾷ omnes. x μεῖζον] + ἔστιν I. μεῖζον pro μεῖζον dant B.E. y συλλογισμῶν D.E.

^aγὰρ εἶπεν, “Οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ τοῦ νόμου, ἀλλ’ οἱ ^aποιηταὶ δικαιοῦνται,” ἀκόλουθον ἦν εἰπεῖν· ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα, φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῇ, τούτων πολλῶ ^bβελτίους εἰσὶ τῶν ἀπὸ νόμου διδασκομένων. Ἄλλ’ οὐ λέγει τοῦτο, ἀλλ’ ἵσταται μέχρι τοῦ ἐγκωμίου τῶν Ἑλλήνων, καὶ οὐ προ- **B** ἀγει τὸν λόγον κατὰ σύγκρισιν τέως, ἵνα ^cκἀν οὕτως ὁ Ἰουδαῖος δέξηται τὸ λεγόμενον. Διόπερ οὐχ οὕτως εἶπεν, ὡς εἶπον, ἀλλὰ πῶς; “Ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα, φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῇ, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες, ἑαυτοῖς εἰσι νόμος· οἵτινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυρούσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως.” Ἀρκεῖ ^dγὰρ ἀντὶ τοῦ νόμου τὸ συνειδὸς καὶ ^eὁ λογισμὸς. Διὰ τούτων ἔδειξε πάλιν, ὅτι αὐτάρκη τὸν ἄνθρωπον ἐποίησεν ὁ θεὸς πρὸς τὴν τῆς ἀρετῆς αἵρεσιν καὶ τὴν τῆς κακίας φυγὴν. Καὶ μὴ θαυμάσης, εἰ καὶ ἅπαξ καὶ δις καὶ πολλάκις αὐτὸ κατασκευάζει. **C** Σφόδρα γὰρ ^fἀναγκαῖον ἦν αὐτῷ τὸ κεφάλαιον τοῦτο διὰ τοὺς λέγοντας, τί δήποτε νῦν ὁ Χριστὸς παρεγένετο; καὶ ποῦ τὸν ἔμπροσθεν χρόνον τὰ ^hτῆς προνοίας ἦν; ⁱΚαὶ πρὸς τούτους οὖν ἐν παρέργῳ νῦν ἀπομαχόμενος, δείκνυσιν, ὅτι καὶ ἐν τοῖς ^kἄνωθεν χρόνοις, καὶ πρὸ τῆς τοῦ νόμου δόσεως πάσης ^lἀπέλαυε προνοίας ἢ τῶν ἀνθρώπων φύσις. Καὶ γὰρ τὸ γνωστὸν τοῦ θεοῦ φανερόν ἦν ἐν αὐτοῖς, καὶ τί μὲν καλὸν, τί δὲ κακὸν ᾔδεσαν, δι’ ὧν τοὺς ἄλλους ^mἔκριναν· ὅπερ ὀνειδίζων αὐτοῖς, ἔλεγεν, ὅτι “Ἐν ᾧ κρίνεις τὸν ἕτερον, ⁿσεαυτὸν κατα- **D** κρίνεις.” Ἐπὶ δὲ τῶν Ἰουδαίων, μετὰ τῶν εἰρημένων καὶ ὁ νόμος ἔστηκεν, οὐχὶ λογισμὸς ^pμόνον οὐδὲ συνειδήσις. Τίνος δὲ ἕνεκεν ^qτίθησι τὸ, “κατηγορούντων ἢ καὶ ἀπολογουμένων;” Εἰ γὰρ νόμον ἔχουσι γραπτὸν καὶ τὸ ἔργον ^rἐνδείκνυνται, τί ἔχει κατηγορῆσαι λοιπὸν ὁ λογισμὸς; Ἄλλ’ οὐκέτι περὶ ἐκείνων φησὶ ^sτῶν κατορθούντων μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς φύσεως ἀπάσης. Τότε γὰρ ἐστήκασιν ἡμῶν ^tοἱ λογισμοί, οἱ μὲν κατηγοροῦντες, οἱ δὲ ἀπολογούμενοι· καὶ οὐ δέεται ἑτέρου

^a γὰρ om. H. ^a ποιηταὶ] + τοῦ νόμου Edd. τοῦ νόμου om. A.D.E.F.G. H.I. ^b βελτίους (sic) F. ^c κἀν οὕτως] οὕτως καὶ G. ^d γὰρ om. G. ^e ὁ accessit ex omnibus. ὁ λ. καὶ τὸ σ. inverso ord. G. ^f τοῦτο G. ^g ἀν. ἦν pro ἦν ἀν. D.E.F.G.H. et ex corr. I. ^h τῆς] + τοσαύτης A.B.D.E.F.H.I. receptum a Sav. cet. ⁱ καὶ om. D.E. τοῖς pro τούτοις G. Statim οὖν om. B.G. Veron. ^k ἄνω B. ^l ἀπέλαυε (vel ἀπήλαυε) A.B.D.F.G.H.I. ἀπήλαυσε Edd. ^m ἔκρινον D.E. ⁿ σεαυτὸν A.D.E. ^o ὁ om. B. ^p μόνος B.F.I. ^q ἔθηκε G. ^r ἐνδείκνυνται H. ^s τῶν κατορθούντων] Sic A.F.G.H.I. τῶν κατηγορούντων D.E. et a pr. man. B. τὸ κατηγορούντων ex corr. B. Hoc ediderunt Sav. Mor. Ben. τὸ κατηγορούμενων Veron. Statim νόμος pro μόνος habent D.I. ^t καὶ οἱ λ. Edd. καὶ deest in omnibus.

κατηγοροῦν ἄνθρωπος ἐπ' ἐκείνου τοῦ δικαστηρίου. Εἶτα αὖξων τὸν φόβον, οὐκ εἶπε, τὰ ἀμαρτήματα τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ, Ε "τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων." Ἐπειδὴ γὰρ εἶπε, "Ἵ Λογίζῃ ὁ κρίνων τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας, καὶ ποιῶν αὐτὰ, ὅτι ^ωσὺ (34) ἐκφεύξῃ τὸ κρίμα τοῦ θεοῦ;" ἵνα μὴ τοιαύτην ἐκδέξῃ ψῆφον, οἷαν καὶ αὐτὸς φέρεις, *ἀλλ' εἰδῆς, ὅτι πολλῶ ὕτης σῆς ἀκριβεστέρα ἢ τοῦ θεοῦ, ἐπήγαγε "τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων," καὶ προσέθηκε "κατὰ τὸ εὐαγγελίόν μου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ." Ἀνθρωποι γὰρ τῶν φανερῶν κάθηται δικασταὶ *μόνων. Καίτοιγε ἄνω περὶ τοῦ πατρὸς ἔλεγε μόνου, ἀλλ' ἐπειδὴ λοιπὸν αὐτοὺς κατελέανε τῷ φόβῳ, ἐπήγαγε καὶ τὸν περὶ τοῦ Χριστοῦ λόγον· καὶ οὐδὲ ^ατοῦτον ἀπλῶς, ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα τοῦ πατρὸς μνημονεύσας, οὕτως αὐτὸν ^βἐπεισήγαγε. Καὶ τοῦ 469 κηρύγματος δὲ τὸ ἀξίωμα ^γδιὰ τῶν αὐτῶν ἐπαίρει. Τοῦτο γὰρ, φησὶ, τὸ κήρυγμα ταῦτα προαναφωνεῖ, ^δπρολαβοῦσα ἡ φύσις ^εἐδίδασκεν. Εἶδες πῶς συνετῶς καὶ τῷ εὐαγγελίῳ καὶ τῷ Χριστῷ φέρων αὐτοὺς προσέδωκε, καὶ ἀπέδειξεν, ὅτι οὐ μέχρι τῶν ἐνταῦθα τὰ ἡμέτερα ἴστανται, ἀλλὰ ὁδεύει περαιτέρω; ^οΟ καὶ ^εἂνωτέρω κατεσκεύασεν εἰπὼν, "Θησαυρίζεις ἴσαυτῷ ὄργην ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς," καὶ ἐνταῦθα πάλιν, "Κρινεῖ ὁ θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων."

^hἘκαστος τοίνυν εἰς τὸ ἑαυτοῦ συνειδὸς ἰεῖσελθὼν, καὶ ^κἀναλογιζόμενος τὰ πεπλημμελημένα, ἀπαιτείτω τὰς εὐθύνas ἑαυτὸν ἰακριβεῖς, ἵνα ^μμὴ τότε κατακριθῶμεν μετὰ τῆς οἰκουμένης. Φοβερὸν γὰρ ἐκείνο τὸ δικαστήριον, φρικτὸν τὸ βῆμα, ^ντρόμου γέμουσιν αἱ εὐθύναι, πυρὸς ἔλκεται ποταμός. ²⁴ "Ἀδελφὸς οὐ λυτροῦται, λυτρώσεται ἄνθρωπος;" Ἀναμνήσθητι ^ογὰρ τῶν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ λεγομένων, τῶν ἀγγέλων τῶν περιτρεχόντων, τοῦ νυμφῶνος τοῦ ^ρἀποκλειομένου, τῶν λαμπάδων ^ιτῶν σβεννυμένων, τῶν δυνάμεων τῶν εἰς τὰς καμίνας

24 Ps. xlviii. 8.

^ν λογίζῃ] + δὲ A.D.E.F.H.I. ^ω σὺ accessit ex omnibus. ^κ ἀλλ'] + ἵνα G. Statim εἰδῆς vel εἰδῆς omnes. Edebatur ἰδῆς. ^γ τῆς σῆς] πάσης G. ἀκριβεστέρα τῆς σῆς inverso ord. A.D.E.F.H.I. ^z μόνον F.G.I. ^α τοῦτο G. ^β ἐπήγαγε I. ^γ διὰ τῶν αὐτῶν omnes. δι' αὐτῶν vulgo. ^δ ἐδίδασκεν pro ἔδειξεν A.B.D.E.F.H.I. ^ε ἂνωτέρω pro ἄνω A.D.E.F.H.I. et ante corr. B. ^ε ἑαυτῷ H.I. ^ο ὀργῆς] + καὶ ἀποκαλύψεως G. ^h ΘΗΙΚΟΝ. Περὶ κρίσεως καὶ κολάσεως, καὶ περὶ τῆς τούτων ἀπαλλαγῆς· καὶ περὶ τῆς εἰς τὸν θεὸν ἀγάπης. Veron. ^ι εἰσελθὼν pro ἐλθὼν omnes. ^κ ἀναλογισάμενος G. Statim τὰ πεπλημμελημένα omnes. Editi τὰ πλημμελήματα. ^λ ἀκριβεῖς pro ἀκριβῶς A.D.E.F.G.H.I. ^μ μὴ τότε B.D.G. μήποτε A.E.F.H.I. τότε μὴ Edd. ^ν τρόμου] φόβου G. ^ο γὰρ om. D.E. ^ρ ἀποκλεισμένου G. ^ι τῶν μὴ σβεν. Edd. μὴ, inclusum a Savilio, abest a libris omnibus et Interpp.

ἐλκουσῶν. Καὶ αὐτοὶ λόγισαι, ὅτι εἴ τινας ἡμῶν πρᾶγμα κρυπτὸν εἰς μέσον ἠνέχθη τήμερον ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας μόνης, πῶς ἂν οὐκ ἀπολέσθαι καὶ τὴν γῆν αὐτῷ διαστῆναι ἤϋξατο μᾶλλον ἂν, ἢ τοσοῦτους μάρτυρας τῆς κακίας ἔχειν; Τί οὖν τότε πεισόμεθα, ὅταν ἐπὶ τῆς οἰκουμένης εἰς μέσον ἅπαντα φέρεται ἐν Ἰουτῶ θεάτρῳ λαμπρῷ καὶ περιφανεί, καὶ τῶν γνωρίμων καὶ τῶν ἀγνώστων ἡμῖν ἅπαντα κατοπτρευόντων; Ἀλλ' οἱμοι, πόθεν ὑμᾶς ἀναγκάζομαι φοβεῖν; ἀπὸ τῆς τῶν ἀνθρώπων ὑπολήψεως, δέον ἀπὸ τοῦ φόβου τοῦ θεοῦ, καὶ τῆς αὐτοῦ καταγνώσεως τοῦτο ποιεῖν; Τίνες γὰρ ἐσόμεθα, εἰπέ μοι, τότε, ὅταν δεθέντες, τῶν ὀδόντων βρυχόντων, εἰς τὸ ἐξώτερον ἀπαγόμεθα σκότος; μᾶλλον δὲ τί ποιήσωμεν, ὃ πάντων ἐστὶ φοβερώτερον, ὅταν τῷ θεῷ προσκρούσωμεν; Εἰ γὰρ τις αἰσθησιν ἔχει καὶ νοῦν, ἥδη καὶ τὴν γέενναν ὑπέμεινεν, ὅταν ἐξ ὄψεως γένηται τοῦ θεοῦ· ἀλλ' ἐπειδὴ τοῦτο οὐκ ὀδυνᾷ, διὰ τοῦτο ἠπειλεῖται πῦρ. Καὶ γὰρ ἐχρῆν, οὐχ ὅταν κολαζόμεθα, ἀλγεῖν, ἀλλ' ὅταν ἁμαρτάνωμεν. Ἀκουσον γοῦν τοῦ Παύλου θρηνοῦντος καὶ ἀποδουρομένου ὑπὲρ ἁμαρτημάτων, ὧν οὐκ ἔμελλε δώσειν δίκην. 25“ Οὐ γὰρ εἰμι ἱκανός, φησὶ, καλεῖσθαι ἀπόστολος, ὅτι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν.” Ἀκουσον καὶ τοῦ Δαυὶδ τῆς μὲν κολάσεως ἀπηλλαγμένου, ἐπειδὴ δὲ ἐνόμισε τῷ θεῷ προσκεκρουκέναι, τὴν τιμωρίαν καθ' ἑαυτοῦ καλοῦντος, καὶ λέγοντος· 26“ Γενέσθω ἡ χεὶρ σου ἐν ἐμοί, καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου.” Τὸ γὰρ προσκρούσαι τῷ θεῷ, τοῦ κολασθῆναι χαλεπώτερον. Νῦν δὲ οὕτως ἀθλίως διακείμεθα, ὥς εἰ μὴ γεέννης φόβος ᾖν, μὴδὲ ἂν ἐλέσθαι ταχέως ποιῆσαι τι καλόν. Διόπερ εἰ καὶ μηδενὸς ἔνεκεν ἐτέρου, τούτου γε ἔνεκεν γεέννης ἂν εἴημεν ἄξιοι, τὴν γέενναν μᾶλλον τοῦ Ὁριστοῦ φοβούμενοι. Ἀλλ' οὐχ ὁ μακάριος Παῦλος οὕτως, ἀλλ' ἀντιστρόφως. Ἐ-

25 1 Cor. xv. 9.

26 2 Reg. xxiv. 17.

[†] ὅτι om. G. Μοχ ἡμῶν om. I. ^α ἠνέχθη pro ἐνήχθη A.B.D.E.F.H.I. ἐνέχθη εἰς τὸ μέσον σήμερον G. [†] ἂν οὐκ ἀπολέσθαι] Sic D.E. ἂν οὐκ ἀπώλετο B. ἂν ἀπώλετο A.F.G.H.I. ἂν ἀπολέσθαι Edd. ^γ ἂν accessit ex omnibus. ^ω ἔχειν pro σχεῖν A.E.F.G.H.I. ^z εἰς om. A.D.E.F.I. ^υ οὐτῶ pro τοσούτῳ omnes. ^z ὑμᾶς ἂν. φ. hoc ord. A.E.F.G.H.I. φ. ὑμᾶς ἂν. D. ἂν. φ. ὑμᾶς Edd. ^α αὐτοῦ pro ἑαυτοῦ omnes. Statim γνώσεως G. ^β εἰπέ μοι—βρυχόντων] τότε, εἰπέ μοι, ὅταν δεθέντες χεῖρας καὶ πόδας, βρυχόντες τοὺς ὀδόντας D.E. Verba τῶν ὀδόντων βρυχόντων om. I. ^γ ἀπαγόμεθα A.D.I. ἀπαγόμεθα E.F.H. et ex corr. B. Edebatur ἀγόμεθα. ^δ ποιήσωμεν F.H. et ante corr. A. Statim ὅταν δ (om. mox ὅταν) D.E. ^ε καὶ om. B.G. [†] οὐκ ὀδυνᾷ] οὐκ ἐνι δυνατόν G. ^ε ἠπειλεῖται omnes. ἠπειλεῖ Edd. ^β ἁμαρτάνωμεν G. [†] ἱκανός, φησὶ] φησὶν, ἱκανός A.E.F.H. ^κ ὅτι] διότι G. [†] καὶ] γοῦν καὶ Edd. γοῦν deest in omnibus. ^μ μὴδ' ἂν E. μὴ ἂν I. ^ν εἴημεν pro ἦμεν A.D.E.F.G.H.I. ^ο Ὁριστοῦ] θεοῦ A.D.E.F.H.I.

πειδὴ δὲ ἡμεῖς ἐτέρως, διὰ τοῦτο τῇ γέεννῃ καταδικαζόμεθα·
 ὡς εἶγε τὸν Χριστὸν ἐφιλοῦμεν, ὡς φιλεῖν ἐχρῆν, ἐγνωμεν ἂν,
 470 ὅτι γεέννης χαλεπώτερον τὸ προσκρούσαι τῷ φιλουμένῳ.
 Ἐπειδὴ δὲ οὐ φιλοῦμεν, οὐκ ἴσμεν τῆς κολάσεως ταύτης τὸ
 μέγεθος. ῬΚαὶ τοῦτό ἐστιν, ὃ μάλιστα οὐρόμαι καὶ θρηνῶ.
 Καίτοι τί οὐκ ἐποίησεν ὁ θεός, ὥστε φιληθῆναι παρ' ἡμῶν; τί
 1 δὲ οὐκ ἐμχανήσατο; τί δὲ παρέλιπεν; Ὑβρίσαμεν αὐτὸν
 οὐδὲν ἡδικοῦτα, ἀλλὰ καὶ εὐεργετήσαντα ἡμῖν καὶ ἀπόρ-
 ρητα ἀγαθὰ ἀπεστράφημεν καλοῦντα καὶ πανταχόθεν ἐφελ-
 κόμενον, καὶ οὐδὲ οὕτως ἡμᾶς ἐκόλασεν, ἢ ἀλλὰ προσέδραμεν
 αὐτὸς, καὶ κατέσχε φεύγοντας, καὶ ἀπετιναξάμεθα, καὶ πρὸς
 τὸν διάβολον ἀπεπηδήσαμεν καὶ οὐδὲ οὕτως ἀπέστη, ἢ ἀλλ' (35)
 Βἔπεμψε μυρίους παρακαλοῦντας πάλιν, προφήτας, ἀγγέλους,
 πατριάρχας· ἡμεῖς δὲ οὐ μόνον οὐκ ἐδεξάμεθα τὴν πρεσβείαν,
 ἀλλὰ καὶ ὑβρίσαμεν τοὺς ἐλθόντας. Ὁ δὲ οὐδὲ ἐπὶ τούτοις
 ἡμᾶς διέπτυσεν, ἀλλ' ὥσπερ οἱ σφοδροὶ τῶν ἐραστῶν υἱῶν
 καταφρονουμένων, περιεῖη πᾶσιν ἐντυγχάνων, τῷ οὐρανῷ, τῇ
 γῇ, τῷ Ἱερεμίᾳ, τῷ Μιχαῖᾳ, οὐχ ἵνα βαρήσῃ, ἀλλ' ἵνα ὑπὲρ
 τῶν καθ' ἑαυτὸν ἀπολογήσῃται καὶ μετὰ τῶν προφητῶν καὶ
 αὐτὸς προσῇ τοῖς ἀποστρεφόμενοις αὐτὸν, εὐθύνας ἑτοιμος
 ὢν παρασχεῖν, καὶ εἰς λόγον ἀξιῶν καθεῖναι, καὶ πρὸς ἅπαντα
 C κεκωφωμένους εἰς τὴν πρὸς αὐτὸν διάλεξιν ἔλκων. 27 "Λαὸς
 γάρ μου, φησὶ, τί ἐποίησά σοι; ἢ τί ἐλύπησά σε; ἀποκρίθητί
 μοι." Μετὰ ταῦτα πάντα ἀπεκτεῖναμεν τοὺς προφήτας,
 ἐλιθάσαμεν, μυρία ἕτερα ἐργασάμεθα κακά. Τί οὖν ἀντὶ
 τούτων; Οὐκέτι προφήτας, οὐκέτι ἀγγέλους, οὐκέτι πατριάρ-
 χας, ἀλλ' αὐτὸν ἔπεμψε τὸν υἱόν. Ἀνῆρέθη καὶ οὗτος ἐλθὼν,
 καὶ οὐδὲ οὕτως ἔσβεσε τὸν ἔρωτα, ἀλλ' ἀνῆψε μειζρόνως, καὶ
 ἐπιμένει παρακαλῶν καὶ μετὰ τὸ τὸν υἱὸν ἀναιρεθῆναι τὸν
 αὐτοῦ, καὶ δεόμενος, καὶ πάντα ποιῶν ὑπὲρ τοῦ πρὸς αὐτὸν
 D ἐπιστρέψαι. Καὶ βοᾷ Παῦλος λέγων· 28 "Ὑπὲρ Χριστοῦ

27 Mich. vi. 3.

28 2 Cor. v. 20.

Ῥ καὶ om. D.E. Mox δ ἐγὼ μάλιστα iidem. α δὲ] da! bis E.G. et a pr.
 man. A. Mox τί δὲ οὐ παρέλιπεν I. ὁ οὐδὲν pro μηδὲν omnes. ἡμῖν] καὶ
 μυρία παρασχομένους D.E. ἢ ἀλλὰ om. D.I. Mox καὶ κατ. φεύγοντας
 om. H. γ καὶ om. D.E. ἢ ἀλλ' om. D.E. οὐδὲ] οὐκ H. τῶν
 καταφ.] καταφρονούμενοι G. Mox πάλιν pro πᾶσιν idem. αὐτὸς] αὐτοῖς
 F.G.I. εἰς τὸν λόγον Edd. τὸν om. A.B.D.E.G.H.I. κατεῖναι G.
 c κεκωφευμένους B.F.H.I. ἢ ἅπαντα A.F.H.I. κακά] δεινὰ A.D.E.F.
 H.I. οὗτος] Sic A.D.E.F.H.I. αὐτὸς G. ὁ υἱὸς Edd. παρακαλῶν
 καὶ] Sic A.B.F.I. καὶ aberat. παρακαλῶν καὶ δεόμενος D. π. καὶ δεόμενος καὶ
 E. Hi autem mox om. καὶ δεόμενος.

οὐκ ἀναγγελλόμενοι, ὡς τοῦ θεοῦ παρακαλοῦντος ^h δι' ἡμῶν καταλάγητε τῷ θεῷ." Ἄλλ' οὐδὲν τούτων ἡμᾶς κατήλλαξεν. Ἰὸ δὲ οὐδὲ οὕτως ἡμᾶς κατέλιπεν, ἀλλὰ μένει καὶ γέενναν ἀπειλῶν, καὶ βασιλείαν ἐπαγγελλόμενος, ἵνα καὶ οὕτως ^k ἡμᾶς ἐφέλκῃσθαι ἡμεῖς δὲ ἀναλήγτως ἔτι διακείμεθα. Τί ταύτης τῆς θηριωδίας χεῖρον γένοιτ' ἂν; Εἰ γὰρ ἄνθρωπος ταῦτα ἐποίῃσεν, οὐκ ἂν αὐτῷ πολλάκις ἐγενόμεθα δοῦλοι; τὸν δὲ θεὸν ποιοῦντα ἀποστρεφόμεθα; Ὡς τῆς ῥαθυμίας, ὡς τῆς ἀγνωμοσύνης· οἱ διαπαντὸς μὲν ἐν ἀμαρτίαις καὶ πονηρίαις ^m ζῶμεν, ἂν ^E δὲ ποτέ τι καὶ ποιήσωμεν μικρὸν ἀγαθόν, ^a κατὰ τοὺς ἀγνώμονας τῶν οἰκετῶν μετὰ πολλῆς τῆς καπηλείας ἐξετάζομεν καὶ ἀκριβολογούμεθα περὶ τῆς ἀντιδόσεως, εἴγε ἔχει μισθόν τινα τὸ γινόμενον. Καὶ μὴν ^o μείζων ὁ μισθός, εἰ μὴ ἐπ' ἐλπίδι Ἑμισθῶν ποιῇς· τὸ γὰρ ταῦτα λέγειν καὶ ἀκριβολογεῖσθαι, μισθωτοῦ μᾶλλον ῥήματά ^q ἐστίν, ἢ εὐγνώμονος οἰκέτου. Δεῖ γὰρ πάντα διὰ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ποιεῖν, οὐ διὰ τὸν μισθόν, ^a ἀλλὰ δι' αὐτόν. Καὶ γὰρ καὶ γέενναν διὰ τοῦτο ἠπειλήσε, καὶ βασιλείαν ἐπαγγέιλαιο, ἵνα φιλήται παρ' ἡμῶν.

Φιλήσωμεν τοίνυν αὐτόν, ὡς φιλεῖν χρή. Τοῦτο γὰρ ὁ μέγας μισθός, τοῦτο βασιλεία καὶ ἡδονή, τοῦτο τρυφή καὶ δόξα καὶ τιμὴ, τοῦτο φῶς, τοῦτο ἡ ἑμυριαμακαριότης, ἣν οὐ ⁴⁷¹ λόγος παραστήσαι δύναται, οὐ νοὺς καταλαβεῖν. Ἀλλὰ γὰρ οὐκ οἶδα πῶς εἰς τούτους Ἰπροήχθην τοὺς λόγους, ἀνθρώποις μὴδὲ ἀρχῆς καὶ δόξης καταφρονοῦσι τῆς παρουσίας διὰ τὸν Χριστὸν, βασιλείας κελεύων καταφρονεῖν. Καίτοιγε οἱ μεγάλοι καὶ γενναῖοι ἄνδρες ἐκεῖνοι καὶ εἰς τοῦτο τὸ μέτρον τῆς ἀγάπης ἔφθασαν. Ἄκουσον γοῦν πῶς ὁ Πέτρος ^a αὐτοῦ περικαίεται, καὶ ψυχῆς καὶ ζωῆς καὶ πάντων αὐτὸν προτιθεῖς· καὶ ἡνίκα δὲ ^z αὐτὸν ἡρνήσατο, οὐ διὰ τὴν κόλασιν ἐπένθει, ἀλλ' ^B ἐπειδὴ τὸν ποθοῦμενον ἡρνήσατο, ὃ πάσης ^γ αὐτῷ κολάσεως πικρότερον ἦν. Καὶ ταῦτα ^a ἅπαντα πρὸ τῆς τοῦ ^a πνεύματος χάριτος ἐπεδείκνυτο, καὶ συνεχῶς ἐπέκειτο ^b λέγων· ²⁹ "Ποῦ

29 Joan. xiii. 36. vi. 68. Luc. xxii. 33?

^h δι' ὑπὲρ I. Post ἡμῶν add. δέμεθα ὑπὲρ Χριστοῦ G. ^l ὁ δὲ] καὶ G.
^k ἡμᾶς om. G.I. ^l αὐτῷ pro αὐτοῦ A.B.D.E.F.G.H. ^m ζῶντες G.
Statim ἂν δὲ καὶ ποτέ τι π. idem. καὶ om. B. ^a κατὰ τ. δ. τ. ο. om. G.
^o μείζων F.H. ^p μισθὸν E.G.I. μισθοῦ H. ^q ἐστίν om. G. ^r Χρισ-
τόν] κύριον G. ^s Verba ἀλλὰ δι' αὐτὸν sunt in libris omnibus, non in Edd.
^t ἑμυριαμακαριότης] Sic Edd. μεγάλη μακαριότης A.B.D.E.F.H.I. μυρία μακα-
ριότης G. ^v προήχθην A.B.D.E.F.G.I. προσήχθην H. Edebatur παρηχθῆν.
^w αὐτοῦ] περὶ αὐτοῦ Edd. περὶ deest in omnibus. ^x αὐτὸν om. B.G. et
ante corr. I. ^y αὐτῷ κολ. pro κολ. αὐτῷ omnes. ^z πάντα A.D.E.H.I.
^a πνεύματος] Χριστοῦ A.F.H.I. ^b λέγων om. B.

ὑπάγεις;” καὶ πρὸ τούτου, “ Πρὸς τίνα ἀπελευσόμεθα;” καὶ πάλιν, “ Ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἂν ἀπέρχῃ.” Πάντα γὰρ αὐτὸς ἦν αὐτοῖς, καὶ οὔτε οὐρανὸν οὔτε βασιλείαν οὐρανῶν πρὸ τοῦ ποθομένου ἔῃγον. ^αΣὺ γάρ μοι πάντα ἐκείνα, φησί. Καὶ τί θαυμάζεις, εἰ Πέτρος οὕτω διέκειτο; Καὶ γὰρ ^εὁ προφήτης ἄκουσον τί φησι. ³⁰“ Τί γάρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ; Καὶ παρὰ ^ισοῦ τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς;” ^αὉ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν· οὐ τῶν ἄνω, οὐ τῶν κάτω οὐδενὸς ἐφίεμαι ἐτέρου, ἑἴτε ἢ σοῦ μόνου. Τοῦτό ἐστιν ἔρως, ^βτούτο φιλία. ^αἌν οὕτω φιλήσωμεν, οὐ τὰ παρόντα μόνον, ἀλλ’ οὐδὲ τὰ μέλλοντά ^ιτι πρὸς τὸ φίλτρον ἐκείνο ἡγησόμεθα εἶναι, καὶ τὴν βασιλείαν ἐντεῦθεν καρπώσόμεθα, ἐντρυφῶντες αὐτοῦ τῇ ἀγάπῃ. Καὶ πῶς ἔσται τοῦτο, φησὶν; ^κἘννοήσωμεν ^ιποσάκας αὐτὸν ὑβρίζομεν μετὰ μυρία ἀγαθὰ, αὐτὸς δὲ ^μἔστηκε παρακαλῶν. ^νποσάκας αὐτὸν παρατρέχομεν, αὐτὸς δὲ οὐ παροργα, ἀλλ’ ἐπιτρέχει καὶ ἐφέλκεται καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἐπισπᾶται. ^αἌν γὰρ ταῦτα καὶ ^δτὰ τοιαῦτα λογισώμεθα, δυνησόμεθα τὸν πόθον ἀνάψαι τοῦτον. Εἰ γὰρ ἄνθρωπος εὐτελὴς ἦν ὁ οὕτω φιλῶν, βασιλεὺς δὲ ὁ οὕτω φιλούμενος, οὐκ ἂν ἡδέσθη ^οτὸ τοῦ ἔρωτος μέγεθος; Σφόδρα μὲν οὖν. “Ὅταν δὲ Ρτουναντίον ᾖ, καὶ ^ρἄφατον μὲν ἐκείνου τὸ κάλλος καὶ ἡ δόξα καὶ ὁ πλοῦτος τοῦ φιλοῦντος ἡμᾶς, ἡμῶν δὲ πολλὴ ἡ εὐτέλεια, πῶς οὐχὶ μυρίας ἐσμέν κολάσεως ἄξιοι οἱ οὕτως εὐτελεῖς καὶ ἀπερριμμένοι, παρὰ τοιούτου ^ρμεγάλου καὶ θαυμαστοῦ φιλούμενοι μεθ’ ὑπερβολῆς ἀπάσης, καὶ καταστρηνιῶντες αὐτοῦ τῆς ἀγάπης; Οὐδενὸς δεῖται ἐκείνος τῶν ἡμετέρων, ^σκαὶ οὐδὲ οὕτω παύεται ἡμῶν ἔρων· ^τἡμεῖς σφόδρα δεόμεθα τῶν αὐτοῦ, καὶ οὐδὲ οὕτως ἀντεχόμεθα αὐτοῦ τῆς ἀγάπης, ἀλλὰ χρήματα ^υαὐτοῦ προτιμῶμεν, καὶ φιλίας ἀνθρώπων, καὶ σώματος ἄνεσιν, καὶ δυναστείαν καὶ δόξαν, τοῦ μηδὲν ἡμῶν προτι-

30 Ps. lxxii. 25.

^ε ἔγον] Sic Edd. ἡγούντο A.B.F.G.H.I. ἐποιοῦντο D.E. Vid. Annot.
^α σὺ] τί G. ^ε ὁ προφ.] ὁ Δαβὶδ E. καὶ Δαβὶδ ὁ προφ. D. ^ι σοῦ] σοὶ F.H. et a pr. man. I. σε E. et corr. I. ^ε ἀλλ’ ἢ] ἀλλὰ G. ^β τοῦτο] + ἐστι Edd. ἐστι om. A.D.E.F.G.H.I. ^ι Sic nostri omnes. τι vulgo post ἡγησόμεθα legitur. ^κ Editi εἰ ἐννοήσωμεν. εἰ om. A.B.F.H.I. εἰ erasum in G. ἂν pro εἰ est in D.E. Deinde ἐννοήσωμεν dant nostri omnes et Sav. marg. ^ι ποσάκας] πῶς D.E. ^μ ἔστηκε] + καὶ οὕτω D.E. ^ν ποσάκας pro δσάκας D.E.G. et ex corr. A.B. ^ο τὸ τ. ἔ. μέγεθος] Sic omnes. Edebatur τῷ τ. ἔ. μεγέθει. Statim σφόδρα μὲν οὖν om. I. ^ρ τουναντίον] + τι Edd. repugnantibus libris. Statim ἦν pro ᾗ G.H. ^σ ἀφόρητον G. Statim ἐκείνου pro ἐκείνο edidimus ex nostris omnibus. In D.E. locus sic legitur: καὶ ἡ δόξα, ἡμῶν δὲ κ. τ. εἰ. ^τ τοῦ μεγάλου G. ^σ καὶ] + ὁμως D.E. Haec καὶ — ἐρῶν desunt in G. ^υ ἡμεῖς] + δὲ A.F.H.I. ^φ αὐτοῦ om. D.E.

μῶντος. Ἐνα γὰρ εἶχεν υἷον μονογενῆ καὶ γνήσιον, καὶ οὐδὲ
τούτου ἐφείσατο δι' ἡμᾶς· ἡμεῖς δὲ αὐτοῦ πολλὰ προτιμῶμεν.
Ἄρ' οὖν οὐκ εἰκότως γέεννα καὶ κόλασις, ^ωεὶ καὶ διπλῇ καὶ
τριπλῇ ἦν, καὶ μυριάκις τοσαύτη; Τί γὰρ ἂν ἔχοιμεν εἰπεῖν,
ὅταν τοῦ Σατανᾶ τὰ ἐπιτάγματα προτιμῶμεν τῶν τοῦ Χρι-
στοῦ νόμων, ^κκαὶ τῆς σωτηρίας τῆς ἡμετέρας ἀφειδῶμεν, ἵνα
προτιμήσωμεν τὰ τῆς πονηρίας ἔργα τοῦ πάντα ὑπὲρ ἡμῶν ⁴⁷²
παθόντος; ^γΠοίας ταῦτα συγγνώμης ἄξια; ποίας ἀπολογίας;
Οὐδεμιᾶς. Στῶμεν οὖν λοιπὸν ^κκατὰ κρημνῶν φερόμενοι, καὶ
ἀνανηψώμεν, ^ακαὶ πάντα ἀναλογισάμενοι ταῦτα, δόξαν ἀνα-
πέμψωμεν αὐτῷ διὰ τῶν ἔργων· οὐ γὰρ ἀρκεῖ διὰ τῶν ῥημάτων·
ἵνα καὶ τῆς δόξης ἀπολαύσωμεν τῆς ^βπαρ' αὐτοῦ, ἧς γένοιτο
πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ καὶ μεθ' οὗ τῷ πατρὶ δόξα, ᾧμα
τῷ ἀγίῳ πνεύματι, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. B

ΛΟΓΟΣ Ζ.

¹Ἴδε, σὺ Ἰουδαῖος ἐπονομάζῃ, καὶ ἐπαναπαύῃ ^ατῷ νόμῳ, καὶ
καυχᾶσαι ἐν θεῷ, καὶ γινώσκεις τὸ θέλημα, καὶ δοκιμάζεις τὰ
διαφέροντα, κατηχούμενος ἐκ τοῦ νόμου.

ΕἰΠΩΝ ὅτι οὐδὲν ^βλείπει τῷ Ἑλληνι πρὸς τὸ σωθῆναι,
ἐὰν ^εἢ τοῦ νόμου ποιητής, καὶ τὴν θαυμαστὴν σύγκρισιν ποιη- ^C
σάμενος ἐκείνην, τίθησι λοιπὸν καὶ τὰ σεμνὰ τῶν Ἰουδαίων, ἀφ'
ῶν κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἐφρόνουν. Καὶ πρῶτον αὐτὸ τὸ ὄνομα,
^δὃ σφόδρα σεμνὸν ἦν, ὥσπερ ^εὦν ὁ Χριστιανός· καὶ γὰρ ἀπὸ
τῆς προσηγορίας πολλὴ ἦν ἡ διαφορὰ ^εκαὶ τότε· διὸ καὶ ἐν-
τεῦθεν ἀρχεται. Καὶ ὅρα πῶς αὐτὸ καθαιρεῖ. Οὐ γὰρ ^εεἶπεν,
ἴδε, σὺ Ἰουδαῖος εἶ, ἀλλ', “ἐπονομάζῃ,” καὶ, “καυχᾶσαι ἐν

¹ CAP. II. v. 17, 18.

^ω εἰ καὶ διπλῇ—ἐπιτάγματα] ἡμῖν ἡπειλῆται; εἰ γὰρ καὶ μυριάκις τοσαύτη,
τί ἂν ἔχοιμεν εἰπεῖν. ὅταν τὰ τοῦ Σ. ἐπιτάγματα G. ^κ καὶ τῆς σωτηρίας—
παθόντος] ἵνα γὰρ προτιμήσωμεν τὰ τ. π. ἔργα, καὶ τοῦ πάντα ὕ. ἡ. παθόντος
ὑπερορώμεν, καὶ τῆς σωτηρίας ἀφειδοῦμεν τῆς ἡμετέρας E. Sic, sed in versis
clausulis καὶ τοῦ—ὑπερορώμεν, et καὶ τῆς—ἡμετέρας, D. ^γ καὶ ποίας
Edd. καὶ om. A.B.F.G.H.I. Deinde ποίας ταῦτα σ. ἄξια omnes. Edebatur
ποιᾶς σ. τὰ τοιαῦτα ἄξια. ^κ μὴ κατὰ κρ. Edd. μη deest in omnibus.
^α καὶ πάντα] ἅπαντα A.F.H. πάντα I. Mox καὶ δόξαν A.F.H.I. ^β παρ'
om. D.E. Statim ἡς—ἐπιτυχεῖν om. iidem. Hom. VII. ^α τῷ om. B.F.
H.I. Mosq. 3. ^β λείπεται G. ^γ τοῦ ν. pro τοῦ ν. ἢ A.E.F.G.H.I.
^δ δ (δ καὶ I.) accessit ex A.B.D.E.F.H.I. ^ε ὦν] οὖν G. Statim ὁ Χριστι-
ανός B.D.E.F.H.I. ὁ Χριστιανισμὸς Edd. ^ε καὶ om. G. ^ε εἶπεν, ἴδε, σὺ]
Sic A.B.D.E.G.H.I. εἶπε, σὺ vulgo.

θεῶν” τουτέστιν, ὡς φιληθεῖς παρ’ αὐτοῦ, καὶ προτιμηθεῖς τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Ἐνταῦθα δέ μοι ἡρέμα δοκεῖ εἰς ἀπόνοιαν τε αὐτοὺς σκώπτειν, καὶ εἰς πολλὴν τὴν δοξομανίαν, ὅτι τῷ D δώρῳ τούτῳ οὐκ εἰς σωτηρίαν τὴν ἑαυτῶν, ἀλλ’ εἰς τὸ τῶν ἄλλων κατεξανίστασθαι καὶ ὑπερορᾶν ἠπεκέχρητο. “Καὶ γινώσκεις τὸ θέλημα, καὶ δοκιμάζεις τὰ διαφέροντα.” Καὶ μὴν κ’ τοῦτο ἐλάττωμα χωρὶς ἔργου· ἀλλ’ ὅμως ἰδοῦκε πλεονέκτημα εἶναι· διὸ καὶ μετὰ ἀκριβείας αὐτὸ τίθησιν. Οὐ γὰρ εἶπε, πρᾶττε, ἀλλὰ, “γινώσκεις καὶ δοκιμάζεις,” οὐ μετέρχη καὶ ποιεῖς. 2^α “Πέποιθάς τε ³σεαυτόν.” Πάλιν ἐνταῦθα οὐκ εἶπεν, ὅτι εἰ ὁδηγὸς τυφλῶν, ἀλλὰ, “πέποιθας,” οὕτω κομπάζεις, φησί· πολλὴ γὰρ ἦν ἡ ἀπόνοια τῶν Ἰουδαίων. Διὸ καὶ E σχεδὸν αὐτὰ φθέγγεται τὰ ῥήματα, ἅπερ ἐκείνοι κομπάζοντες ἔλεγον. “Ὅρα γοῦν ἐν τοῖς εὐαγγελίοις τί λέγουσιν·” 3^α “Ἐν ἀμαρτίαις σὺ ἐγεννήθης ⁴ὅλος, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς;” καὶ μέγα ἐφρόνουν κατὰ πάντων. “Ὅπερ ἐλέγχων ὁ Παῦλος ⁵ἐπέμενε τούτους μὲν ἐπαίρων, ἐκείνους δὲ καθαιρῶν, ἵνα ροῦτῳ μᾶλλον αὐτῶν καθάψηται, καὶ ⁶βαρυτέραν ποιήσῃ τὴν κατηγορίαν. Διὸ ⁷καὶ πρόεισιν αὖξων τὸ ⁸τοιούτο, καὶ πλεονάζων ⁹τῷ διαφόρῳ ἀπαγγέλλειν. “Πέποιθας γὰρ σεαυτόν, ¹⁰φησὶν, ὁδηγὸν εἶναι ¹¹τυφλῶν, ¹²παιδευτὴν ἀφρόνων, διδάσκαλον νηπίων, ἔχοντα τὴν μόρφωσιν τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ.” Οὐκ εἶπε πάλιν, ἐν τῷ συνειδότη καὶ ἐν ταῖς 473 πρᾶξεσι καὶ ἐν τοῖς κατορθώμασιν, ἀλλ’, “ἐν τῷ νόμῳ.” Καὶ (37) ταῦτα εἰπὼν, ὅπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν ἐποίησε, τοῦτο καὶ ¹³ἐνταῦθα. “Ὡσπερ γὰρ ἐκεῖ φησιν, “Ἐν ¹⁴ᾧ γὰρ κρίνεις τὸν ἕτερον, ¹⁵σεαυτόν κατακρίνεις” οὕτω καὶ ἐνταῦθα λέγει, 5^α “Ὁ οὖν διδάσκων ἕτερον, σεαυτόν οὐ διδάσκεις;” Ἀλλ’ ἐκεῖ μὲν ἀποτομώτερον, ἐνταῦθα δὲ ἡμερώτερον κέχρηται τῷ λόγῳ. ¹⁶Οὐ γὰρ εἶπε, καὶ ¹⁷μὴν διὰ τοῦτο μείζονος εἰ κολάσεως ἄξιος, ὅτι τοσαῦτα ἐγχειρισθεῖς, οὐδενὶ τούτων εἰς δέον κέχρησαι· ἀλλὰ κατ’ ἐρώτησιν προάγει τὸν λόγον, ἐντρέπων καὶ λέγων· B “Ὁ οὖν διδάσκων ἕτερον, σεαυτόν οὐ διδάσκεις;” Σκόπει δέ

2 v. 19.

3 Joan. ix. 34.

4 v. 20.

5 v. 21.

^h εἰς τὴν σ. Edd. τὴν om. A.B.D.E.F.G.I. ⁱ ἀπεκέχρητο ρτο κατεκέ-
 χρητο omnes. ^k καὶ τοῦτο Edd. καὶ om. A.D.E.F.G.H.I. ^l δοκεῖ A.D.
 E.F.H.I. ^m σεαυτόν] + ὁδηγὸν εἶναι τυφλῶν Edd. repugnantibus libris.
ⁿ ὅλος A.D.E.I. ^o ἐπέμενε] ἔλεγεν I. ^p οὕτω] ἐν τούτῳ G. ^q βαρυ-
 τέραν] + αὐτῶν I. ^r καὶ accessit ex omnibus. ^s τοιούτον A.E.H.I.
^t τῷ] τὸ F.H. et ante corr. B.G. ^v φησιν, quod aberat, est in A.B.D.F.G.
 H.I. ^w τυφλῶν] + φῶς τῶν ἐν σκότει Edd. Haec desunt in A.D.E.F.H.I.
 et Mosqq. ^x ἐνταῦθα] + ποιεῖ D.E. ^y γὰρ om. G. ^z σεαυτόν A.E.H.I.
^a οὐ] οὐδέ A.E.H.I. ^b μὴν] + καὶ B.D.H.

μοι καὶ ἐτέρωθεν τοῦ Παύλου τὴν σύνεσιν. Τὰ γὰρ πλεονεκτή-
ματα τίθησι τῶν Ἰουδαίων ταῦτα, ἅπερ οὐ τῆς αὐτῶν σπουδῆς
ἦν, ἀλλὰ τῆς ἄνωθεν δωρεᾶς, καὶ δέικνυσιν, οὐ μόνον ἑπεριττὰ
ὄντα ἀμελοῦσιν αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ προσθήκην κολάσεως φέροντα.
Ἐπεὶ γὰρ τὸ Ἰουδαῖον καλεῖσθαι, ἑαυτῶν κατόρθωμα, οὐδὲ τὸ
νόμον λαβεῖν, οὐδὲ τὰ ἄλλα, ἅπερ ἀπηριθμήσατο νῦν, ἀλλὰ τῆς
ἄνωθεν χάριτος. Καὶ παρὰ μὲν τὴν ἀρχὴν ἔλεγεν, ὅτι οὐδὲν
ὠφελεῖ ἡ ἀκρόασις τοῦ νόμου, εἰ μὴ ἡ πρᾶξις προσῇ· “Οὐ
γὰρ οἱ ἀκροαταὶ τοῦ νόμου, φησὶ, δίκαιοι παρὰ τῷ θεῷ” νῦν
δὲ πολλῷ μᾶλλον δέικνυσιν, ὅτι οὐ μόνον ἡ ἀκρόασις, ἀλλὰ
καὶ ὁ πλεόν ἦν τῆς ἀκρόασεως, ἡ διδασκαλία, οὐδὲ αὕτη προ-
σθῆναι δυνήσεται τοῦ διδάσκοντος, μὴ πράττοντος ἅπερ φησὶ·
καὶ οὐ μόνον οὐ προσθήσεται, ἀλλὰ καὶ κολάσει μειζώνας.
Καλῶς δὲ καὶ ταῖς λέξεσι κέχρηται· οὐ γὰρ εἶπεν, ἔλαβες
νόμον, ἀλλ’, “ἐπαναπαύῃ νόμῳ.” Καὶ γὰρ οὐκ ἔκαμιν ὁ
Ἰουδαῖος περιῶν καὶ ζητῶν τὰ πρακτέα, ἀλλ’ ἐξ ευκολίας εἶχε
τὸν νόμον δεικνύντα τὴν ἐπὶ τὴν ἀρετὴν φέρουσαν ὁδόν. Εἰ
γὰρ καὶ τὰ ἔθνη ἔχει τὸν τῆς φύσεως λογισμόν, ὅθεν αὐτῶν
καὶ πλεονεκτεῖ, χωρὶς ἀκρόασεως ἠποιοῦντα ἅπαντα, ἀλλ’ ὅμως
ἐκεῖ μείζων ἡ ευκολία ἦν. Εἰ δὲ λέγεις, ὅτι οὐκ ἀκούω μόνον,
ἀλλὰ καὶ διδάσκω· καὶ τοῦτο αὐτὸ προσθήκη τιμωρίας. Ἐπει-
δὴ γὰρ τοῦτ’ ἔμεγα ἐφρόνουν, ἐντεῦθεν μάλιστα δέικνυσιν
ὄντας καταγελάστους. Ὅταν δὲ λέγῃ, “ὁδηγὸν τυφλῶν,
παιδευτὴν ἀφρόνων, διδάσκαλον νηπίων,” τὸν ἐκείνων λέγει
τύφον· σφόδρα γὰρ ἀπεκέχρητο τοῖς προσηλύτοις, καὶ ἀπὸ
τούτων ἐκάλουν τῶν ὀνομάτων αὐτοῦς. Διὸ καὶ ἐπιδαψιλεύεται
τοῖς δοκοῦσιν αὐτῶν εἶναι ἐγκωμίους, εἰδὼς ὅτι μείζονος κατη-
γορίας ὑπόθεσις τὰ λεγόμενα. “Ἐχοντα τὴν μόρφωσιν τῆς
γνώσεως καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ.” Ὡς περ ἂν εἴ τις
τὴν βασιλικὴν εἰκόνα ἔχων, μηδὲν πρὸς ἐκείνην γράφοι· οἱ δὲ
μὴ πιστευθέντες αὐτήν, καὶ χωρὶς τοῦ πρωτοτύπου μετὰ ἀκρι-

^c περιττὰ] περὶ τὰ G. Statim ὄντα om. B. ^a οὐδὲ pro οὐ A.B.D.E.F.
H.I. ^e αὐτῶν] αὐτὸ G. ^f ἡ πρᾶξις cum artic. A.D.E.F.H. ^g θεῷ] +
ΔΔ] οἱ ποιηταὶ G. Statim νυνὶ δὲ A.E.F.H.I. ^h ἡ om. A.B.D.F.G.
ⁱ ἦν τῆς ἀκρ. pro τῆς ἀκρ. ἦν A.B.E.H.I. Aut sic, aut ἦν om. F.G. Mox προ-
σθῆναι δυνήσεται pro δυν. προσθῆναι A.B.E.F.G.H.I. ^k ἅπερ φησὶ] Sic
A.D.E.F.G.I. Edebatur ἅπερ, φησὶ, διδάσκει. ^l καὶ οὐ μ.] οὐ μ. δὲ I.
^m εἶπεν ἔ. ν.] ἔ. ν. φησιν I. ⁿ ἔκαμιν A.H.I. ^o ἔχει] λέγει H. ^p αὐ-
τὸν I. ^q ἠποιοῦντα] ποιοῦντες A.F.H.I. ὡς ποιοῦντα Edd. ὡς deest in om-
nibus. ^r ἡ accessit ex A.D.E.F.G.I. ^s αὐτὸ om. G. καὶ τοῦτο αὐτὸ om.
I. Idem pergit, προσθήκην τιμωρίας λέγεις. ^t τοῦτ’] καὶ τοῦτ’ I. ^v μά-
λιστα] + αὐτοῦς Edd. repugnantibus libris. ^w ὥς περ ἂν εἴ τις D.E. ὥς περ
γὰρ ἂν εἴ τις A.F.I. ὥς περ γὰρ εἴ τις H. ὥς περ ἂν τις G. ὥς περ εἰ τις Edd.
^x τὴν om. B.G.I.

βείας αὐτὴν ὕμνοῖντο. Εἵτα εἰπὼν τὰ πλεονεκτήματα, ἅπερ
² ἔσχον παρὰ τοῦ θεοῦ, λέγει αὐτῶν ^α τὰ ἐλαττώματα, ἅπερ οἱ
 προφῆται κατηγοροῦν, ταῦτα εἰς μέσον φέρων. “Ὁ οὖν δι-
 δάσκων ἕτερον, σεαυτὸν οὐ διδάσκεις; ὁ κηρύσσων μὴ κλέπτειν,
 κλέπτεις; ὁ λέγων μὴ μοιχεύειν, μοιχεύεις; ὁ βδελυσσόμενος
 τὰ εἰδωλα, ἱεροσυλεῖς;” Καὶ γὰρ σφόδρα ἦν ἀπηγορευμένον
 474 τῶν ἐν τοῖς ^β εἰδώλοις ἄπτεσθαι χρημάτων διὰ τὸ βδελυρόν· ἡ
 δὲ τῆς φιλοχρηματίας τυραννὶς, φησὶ, καὶ τοῦτον ^γ ὑμᾶς ἐπεισε
 καταπατῆσαι τὸν νόμον. Εἵτα τὸ πολὺ βαρύτερον ὕστερον
 ἐπάγει, λέγων· ⁷ “Ὅς ἐν νόμῳ καυχᾶσαι, διὰ τῆς παραβάσεως
 τοῦ νόμου τὸν θεὸν ἀτιμάζεις;” Δύο τέθεικεν ἐγκλήματα,
 μᾶλλον δὲ τρία· ὅτι τε ἀτιμάζουσι, καὶ ὅτι δι’ ὧν ἐτιμήθησαν,
 καὶ ὅτι τὸν τιμήσαντα ἀτιμάζουσιν, ὅπερ ἦν ἐσχάτης ἀγνω-
 μοσύνης ὑπερβολή. Εἵτα ἵνα μὴ δόξη κατηγορεῖν οἰκοθεν, τὸν
 προφῆτην ^δ ἐπήγαγεν αὐτῶν κατήγορον, νῦν μὲν ἐν βραχεὶ καὶ
 Β συντόμως καὶ ὡς ἐν κεφαλαίῳ, ὕστερον δὲ κατὰ μέρος, καὶ
 νῦν μὲν τὸν Ἡσαΐαν, μετὰ δὲ ταῦτα τὸν Δαυῖδ, ὅτε καὶ
 πλείονας ἐπεδείξατο τοὺς ἐλέγχους. “Ὅτι γὰρ, φησὶν, οὐκ ἐγὼ
 λοιδορούμενος ὑμῖν ταῦτα λέγω, ἄκουσον τί φησιν ^ε Ἡσαΐας,
 ὅτι ⁸ “Τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ δι’ ὑμᾶς βλασφημεῖται ἐν τοῖς
 ἔθνεσιν.” Ἰδοὺ καὶ ^ε ἑτέρα πάλιν διπλῇ κατηγορίᾳ. Οὐ γὰρ
 μόνον αὐτοὶ, φησὶν, ὑβρίζουσιν, ἀλλὰ καὶ ἑτέρους εἰς τοῦτο
 παρασκευάζουσι. Τί τοίνυν τῆς διδασκαλίας ὄφελος, ὅταν (38)
 ἐαυτοὺς μὴ διδάσκητε; Ἄλλ’ ἀνωτέρω ^ε μὲν τοῦτο εἶπε μόνον,
 C ἐνταῦθα δὲ καὶ εἰς τὸ ἐναντίον περιέτρεψεν. Οὐδὲ γὰρ μόνον
 ἐαυτοὺς, ἀλλ’ οὐδὲ ἑτέρους διδάσκετε τὰ πρακτέα· καὶ τὸ πολλῶ
 χαλεπώτερον, ὅτι οὐ μόνον οὐ διδάσκετε τὰ τοῦ νόμου, ἀλλὰ
 καὶ τὰ ἐναντία διδάσκετε, βλασφημεῖν τὸν θεόν, ὅπερ ἐναντίον
 ἐστὶ τῷ νόμῳ.

Ἄλλ’ ἡ περιτομὴ μέγα, φησὶν. Ὁμολογῶ καὶ γὰρ, ἀλλὰ
^h πότε; ὅταν ἔχῃ τὴν ἑνδον περιτομήν. Καὶ σκόπει σύνεσιν,
 πῶς εὐκαίρως τὸν περὶ αὐτῆς εἰσήγαγε λόγον. Οὐ γὰρ εὐθέως
 ἀπ’ αὐτῆς ἤρξατο, ἐπειδὴ πολλὴ ἦν αὐτῆς ἡ ὑπόληψις· ἀλλ’ ἡνίκα
 ἔδειξεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ μεΐζονος προσκεκρουκότας, καὶ τῆς ⁱ εἰς

6 v. 22.

7 v. 23.

8 v. 24.

⁷ ὑμνοῖντο A.D.E.F.G.H.I. ὑμνοῦνται Edd. ὑμῶνται ex corr. B. ² ἔσχον
 π. τ. θεοῦ] εἶχον παρ’ αὐτοῦ G. ^a τὰ] καὶ τὰ D.E.I. ^b εἰδώλοις omnes.
 εἰδωλείους Sav. Mor. Ben. ^c ἡμᾶς A.E.F.H. ^d ἐπῆγ. αὐτῶν] αὐτῶν ἐπῆγ.
 A.D.F.I. αὐτὸν ἐπῆγ. E.H. ^e ὁ Ἡσαΐας A.D.E.F.H.I. ^f εἰ. πάλιν δ. κ.
 A.B.E.F.G.H. εἰ. πάλιν καὶ δ. κ. I. πάλιν εἰ. δ. κ. D. εἰ. δ. κ. πάλιν Edd.
 ε μὲν om. F.H.I. ^h πότε; ὅταν] Sic omnes. τότε, ὅταν Edd. et Interpp.
ⁱ εἰς τὸν θ. Edd. τὸν om. A.E.F.G.H.I.

θεὸν βλασφημίας αἰτίους, τότε λοιπὸν λαβὼν τὸν ἀκροατὴν ^κκα- D
 τεγνωκότα αὐτῶν, καὶ γυμνώσας τῆς προεδρίας, ^ιεἰσάγει τὸν περὶ
 τῆς περιτομῆς λόγον, θαρρῶν, ὅτι οὐδεὶς ^μαὐτῇ ψηφιεῖται
 λοιπὸν, καὶ φησι· ⁹“ Περιτομὴ μὲν γὰρ ὠφελεῖ, εἰς νόμον
 πράσσης.” Καίτοιγε ἐνῆν ἄλλως αὐτὴν ἐκβαλεῖν, καὶ εἰπεῖν,
 τί γὰρ ἐστὶν ἡ περιτομή; μὴ γὰρ κατόρθωμά ἐστι τοῦ
 ἔχοντος; μὴ γὰρ προαιρέσεως ἀγαθῆς ἐπίδειξις; Καὶ γὰρ ἐν
 ἁλώφ γίνεται ἡλικία, καὶ οἱ ἐν τῇ ^νἐρήμῳ δὲ πάντες ἔμειναν
 ἀπερίτμητοι χρόνον πολὺν· καὶ ἐτέρωθεν ^οδὲ πολλαχόθεν ἴδοι
 τις ἂν αὐτὴν Ροῦ σφόδρα ἀναγκαίαν οὔσαν. Ἄλλ’ ὅμως οὐκ
 ἐντεῦθεν αὐτὴν ἐκβάλλει, ἀλλ’ ὅθεν μάλιστα ἐχρῆν, ἀπὸ τοῦ Ε
 Ἀβραάμ. Ἡ γὰρ ὑπερβολὴ τῆς νίκης αὕτη, δεῖξαι ἐντεῦθεν
 αὐτὴν οὔσαν εὐκαταφρόνητον, ὅθεν αὐτοῖς αἰδέσιμος ἦν. Καί-
 τοιγε ἡδύνατο λέγειν, ὅτι καὶ οἱ προφῆται ἀπεριτμήτους ⁹κα-
 λούσιν Ἰουδαίους· ἀλλ’ οὕτω τοῦτο τῆς περιτομῆς ἐστὶν ἐλάτ-
 τωμα, ἀλλὰ τῶν κακῶς αὐτὴν μετιόντων. Τὸ δὲ ζητούμενον,
 δεῖξαι ὅτι ^τκαὶ ἐν ἀρίστῳ βίῳ οὐδεμίαν ἰσχὺν ἔχει· τοῦτο ^δῃ
 κατασκευάζει λοιπὸν. Καὶ ἐνταῦθα μὲν οὐ παράγει τὸν πα-
 τριάρχην, ἀλλὰ πρότερον ^ιἐτέρωθεν αὐτὴν προκαταβαλὼν,
 ὕστερον ἐκείνον τηρεῖ, ὅταν τὸν ^μπερὶ τῆς πίστεως ^κεἰσάγῃ
 λόγον, οὕτω λέγων· ¹⁰“ Πῶς οὖν ^νἐλογίσθη τῷ Ἀβραάμ; ἐν
 περιτομῇ ὄντι, ἢ ἐν ἀκροβυστίᾳ;” Ἔως μὲν γὰρ ἂν πρὸς τὸν 475
 ἐθνικὸν ²αὕτη καὶ τὸν ἀκρόβυστον ἀγωνίζηται, οὐδὲν βούλεται
 τούτων εἰπεῖν, ἵνα μὴ σφόδρα φορτικός ᾖ· ὅταν δὲ πρὸς τὴν
 πίστιν ἀπομάχῃται, τότε μειζόνως πρὸς αὐτὴν ἀποδύεται.
 Τέως μέντοι πρὸς τὴν ἀκροβυστίαν ἢ μάχῃ· διὸ καὶ ὑφειμένως
 προάγει τὸν λόγον, καὶ φησι· “ Περιτομὴ μὲν γὰρ ὠφελεῖ,
 εἰς ^ανόμον πράσσης· εἰς δὲ παραβάτης νόμου ἦς, ἡ περιτομὴ
 σου ἀκροβυστία γέγονε.” Δύο γὰρ ἐνταῦθα ἀκροβυστίας καὶ
 δύο περιτομάς φησιν, ὥσπερ ^βκαὶ δύο νόμους. Ἔστι γὰρ
 νόμος ^οὁ φυσικὸς, καὶ ἔστιν ὁ γραπτὸς· ἀλλὰ καὶ ^δμέσος τοῦ- B

9 v. 25.

10 Rom. iv. 10.

^κ κατεύ. αὐτῶν om. G. ^ι προσάγει G. ^μ αὐτῇ B. ^ν ἐρήμῳ] Ῥώμη
 absurde G. ^ο δὲ accessit ex omnibus. ^τ οὐ σφ. ἀν.] ἀναγκαίαν σφ. I.
⁹ καλοῦσι τοὺς Ἰουδ. D.E. ^τ καὶ accessit ex A.B.D.E.F.G.I. ^δ δῃ] δὲ G.
^ι ἐτέρωθεν om. F.H.I. Statim αὐτῶν προκαταβαλὼν G. ^ν ὅταν] ὅτε D.E.
^μ περὶ om. B. Statim τῆς om. D.E. ^κ εἰσάγει D.E. εἰσαγάγῃ A.F.
² ἐλογίσθη] + ἡ πίστις Edd. repugnantibus libris. ² αὕτη (ταύτη ex corr. B.)
 καὶ τὸν ἀκρόβυστον] Sic A.B.E.F.H. (Edd. καὶ τὸν ἀκρόβυστον αὕτη, sed καὶ
 excidit apud Mor. Montef.) καὶ πρὸς τὸν ἀκρόβυστον (om. αὕτη) G. καὶ τὸν
 ἀκρόβυστον (om. αὕτη) I. Statim ἀγωνίζηται pro ἀγωνίζεται A.B.D.E. ^α νό-
 μον πράσσης pro πράσσης τὸν νόμον omnes. ^β καὶ om. E. ^ο δὲ om. G.
^δ δὲ μέσος Edd. ^δ deest in omnibus.

των ὁ διὰ τῶν ἔργων. Καὶ σκόπει πῶς τοὺς τρεῖς εἰκνύσι
τούτους, καὶ εἰς μέσον ἄγει. “Ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον
ἔχοντα,” φησί. ¹Ποῖον νόμον, εἰπέ μοι; Τὸν γραπτόν.
“Φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῇ.” ²Ποίου; Τοῦ διὰ τῶν ἔργων.
“Οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες.” Ποῖον; Τὸν γραπτόν. “Ἐαν-
τοῖς εἰσι νόμος.” Πῶς; Τῷ φυσικῷ κεχρημένοι. “Οἵτινες
ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου.” Ποίου; Τοῦ διὰ τῶν πρά-
ξεων. Ἐκεῖνος ³μὲν γὰρ ἔξω κεῖται ὁ διὰ τῶν γραμμάτων,
οὗτος δὲ ⁴ἐνδον ὁ διὰ τῆς φύσεως, ὁ ⁵δὲ ἐν ταῖς πράξεσι· καὶ
C τὸν μὲν τὰ γράμματα ὑπαγορεύει, τὸν δὲ ἡ φύσις, τὸν δὲ ⁶αἱ
πράξεις. Τούτου δὲ τοῦ τρίτου χρεία, δι’ ὃν καὶ ἐκείνοι οἱ δύο,
ὁ τε ⁷ἄπὸ φύσεως, ὁ τε ⁸ἄπὸ τῶν γραμμάτων· κἀν οὗτος μὴ
παρῇ, οὐδὲν ὄφελος ἐκείνων, ἀλλὰ καὶ βλάβος μέγιστον. Καὶ
τούτου ⁹οἰκνύει ἐπὶ τοῦ φυσικοῦ μὲν ἔλεγεν. “Ἐν ¹⁰ᾧ γὰρ κρί-
νεις τὸν ἕτερον, ¹¹ἴσασαυτὸν κατακρίνεις” ἐπὶ δὲ τοῦ ¹²γραπτοῦ,
“Ὁ κηρύσσων μὴ κλέπτειν, κλέπτεις;” Οὕτω καὶ ἀκρο-
βυστία δύο, μία μὲν ¹³ἡ φυσικὴ, ¹⁴δευτέρα δὲ ἡ ἀπὸ πράξεως
καὶ περιτομῇ μία μὲν ἡ ἐν τῇ σαρκί, ¹⁵δευτέρα δὲ ἡ ἀπὸ προαι-
ρέσεως. Οἷόν τι λέγω· περιετμήθη τις ὁκταήμερος· αὕτη
¹⁶σαρκὸς περιτομή· ἔπραξέ τις τὰ νόμιμα ¹⁷ἅπαντα· αὕτη
D διανοίας περιτομή, ἣν μάλιστα ὁ Παῦλος ζητεῖ, μᾶλλον δὲ καὶ
ὁ νόμος. “Ὅρα τοίνυν πῶς συγχωρήσας αὐτὴν τῷ λόγῳ, κα-
θεῖλε τῷ πράγματι. Οὐ γὰρ εἶπε, περιττὸν ἢ περιτομή, (39)
ἀνόνητον ¹⁸ἢ περιτομή, ἄχρηστον· ἀλλὰ τί; “Περιτομή μὲν
γὰρ ὠφελεῖ, εἰς νόμον πράσσης.” Κατεδέξατο ¹⁹τέως αὐτὴν
λέγων, ὁμολογῶ καὶ οὐκ ἀντιλέγω, ὅτι ²⁰καλὸν ἢ περιτομή·
ἀλλὰ πότε; “Ὅταν καὶ τὴν τοῦ νόμου φυλακὴν ἔχῃ. “Ἐὰν
δὲ παραβάτης νόμου ᾖ, ἡ περιτομή σου ἀκροβυστία γέγονεν.”
E Οὐκ εἶπεν, οὐκέτι ὠφελεῖ, ἵνα μὴ ²¹δοκῇ αὐτὴν ὑβρίζειν· ἀλλὰ
γυμνώσας αὐτῆς τὸν Ἰουδαῖον, τότε ²²αὐτὸν βάλλει λοιπὸν·
ὅπερ οὐκέτι τῆς περιτομῆς ἦν ²³ὑβρις, ἀλλὰ τοῦ διὰ τῆς ῥαθυ-
μίας αὐτὴν ἀπολέσαντος. “Ὡςπερ οὖν τοὺς ἐν ἀξιώμασιν ὄντας,

¹ εἰκνύσι τούτους pro τούτους εἰκνύσι omnes. ² ποῖον] + δὴ Edd. repugnantibus libris. ³ μὲν, quod aberat, est in nostris omnibus. ⁴ ἐνδον E. ⁵ δὲ om. I. ⁶ ᾧ (sic) G. ⁷ αἱ πράξεις A.B.D.E. F.G.H. ⁸ ἡ πράξις Edd. ⁹ ἀπὸ τῆς φ. A.D.E. ¹⁰ ἀπὸ accessit ex omnibus. ¹¹ οἰκνύει... ἔλεγεν] Sic nostri omnes. Edebatur εἰκνύει... λέγων. ¹² γὰρ om. G. ¹³ σασαυτὸν A.E.H.I. ¹⁴ γραπτοῦ] πνίκου H. ¹⁵ ἢ om. G. ¹⁶ ἑτέρα E. ¹⁷ ἑτέρα A.E. ¹⁸ σαρκὸς pro σαρκική A.E.F.G.H.I. ¹⁹ πάντα A.E.F.I. ἅπαντα om. G. ²⁰ ἢ περιτομή, quod vulgo abest, est in A.B.D.E.F.H.I. Verba ἀνόνητον ἢ π. om. a pr. man. G. ἀνόνητον add. ex corr. ²¹ τέως αὐτὴν pro αὐτὴν τέως A.E.F.G.H.I. ²² καλὸν pro καλὴ omnes. ²³ δοκῇ pro δόξῃ A.B.D.E.F.G.H. ²⁴ αὐτὸν om. B. λοιπὸν β. αὐτὸν hoc ord. G. ²⁵ ἢ ὑβρις A.E.

εἶτα ἀλικομένους ἐπὶ μεγίστοις ἐγκλήμασιν, οἱ δικάζοντες ἀφελόμενοι τῆς τῶν ἀξιωμαίων τιμῆς, τότε κολλάζουσιν· οὕτω καὶ Παῦλος ἐποίησεν. Εἰπὼν γάρ, “Ἐὰν ἐδὲ παραβάτης νόμου ᾦς,” ἐπήγαγεν, “ἡ περιτομή σου ἀκροβυστία γέγονε” καὶ δείξας ἀπερίτμητον, καταδικάζει λοιπὸν ἀδελῶς.

11 “Ὅταν οὖν ἡ ἀκροβυστία τὰ ἰδικαιώματα τοῦ νόμου φυλάττη, οὐχὶ ἡ ἀκροβυστία αὐτοῦ εἰς περιτομὴν μετατραπῇ-476 σεται;” “Ὅρα τί ποιεῖ. Οὐ λέγει, ὅτι ἡ ἀκροβυστία ἡ τὴν περιτομὴν νικᾷ· τοῦτο γὰρ σφόδρα ἦν ἐπαχθὲς τοῖς τότε ἀκούουσιν· ἀλλ’ ὅτι ἡ ἀκροβυστία περιτομὴ γέγονε. Καὶ ζητεῖ τί ἐστὶ λοιπὸν περιτομή, καὶ τί ἀκροβυστία· καὶ λέγει, ὅτι περιτομή πράξις ἐστὶν ἀγαθῇ, καὶ ἀκροβυστία πράξις πονηρά. Καὶ πρότερον μεταστήσας εἰς τὴν περιτομὴν τὸν ἀκρόβυστον τὸν πράξεις ἔχοντα χρηστὰς, καὶ τὸν ἑμπερίτομον τὸν ἐν διεφθαρμένῳ βίῳ εἰς τὴν ἀκροβυστίαν ἐξωθήσας, οὕτω τὴν νίκην δίδωσι τῷ ἀκροβύστῳ. Καὶ οὐ λέγει, τῷ ἀκροβύστῳ, ἀλλ’ ἐπὶ τὸ πρᾶγμα μέτεισιν οὕτω λέγων “οὐχὶ ἡ ἀκροβυστία αὐτοῦ εἰς περιτομὴν μετατραπήσεται;” Καὶ οὐκ εἶπε, λογισθήσεται, ἀλλὰ, “τραπήσεται,” ὅπερ ἐμφαντικώτερον ἢν ὥσπερ καὶ ἀνωτέρω οὐκ εἶπεν, ἡ περιτομή σου ἀκροβυστία λογίζεται, ἀλλὰ, “γέγονε.” 12 “Καὶ κρινεῖ ἡ ἐκ φύσεως ἀκροβυστία.” Ὅρας, ὅτι δύο οἶδεν ἀκροβυστίας, τὴν μὲν ἐκ φύσεως, τὴν δὲ ἐκ προαιρέσεως; Ἐνταῦθα μέντοι τὴν ἐκ φύσεως λέγει. Ἄλλ’ οὐχ ἴσταται μέχρι τούτου, ἀλλ’ ἐπάγει “Τὸν νόμον τελούσα, σὲ τὸν διὰ γράμματος καὶ περιτομῆς παραβάτην νόμου;” Ὅρα τὴν λεπτοτάτην αὐτοῦ σύνεσιν. Οὐκ εἶπεν, ἡ ἐκ φύσεως ἀκροβυστία τὴν περιτομὴν κρινεῖ, ἀλλὰ, ἔνθα μὲν ἡ νίκη ἦν, τὴν ἀκροβυστίαν εἰσάγει· ἔνθα δὲ ἡ ἥττα ἦν, οὐκέτι τὴν περιτομὴν δείκνυσιν ἡττωμένην, ἀλλὰ τὸν αὐτὴν ἔχοντα Ἰουδαῖον, φειδόμενος διὰ τῶν ῥημάτων πληξαι τὸν ἀκροατὴν. Καὶ οὐκ εἶπε, σὲ τὸν νόμον ἔχοντα καὶ περιτομὴν, ἀλλ’ ἔτι ἡμερώτερον, “σὲ τὸν διὰ γράμματος καὶ

11 v. 26.

12 v. 27.

ο δὲ om. G. ἰ δίκαια I. ε μετατραπήσεται B.D.E. Mosq. 8. λογισθήσεται A.F.G.H.I. περιτραπήσεται Edd. ἡ τὴν om. G. ἡ περιτομή ἀκροβυστία omnes. ἡ ἀκρ. περιτομή Edd. τί ἐστὶ λοιπὸν προ λοιπὸν τί ἐστὶ A.B.E.F.H.I. Statim ἡ περιτομή A.H.I. ἡ τὴν om. G. Statim ἡ ἀκρ. et p.p. ἡ περιτ. A. καὶ ἡ ἀκρ. Edd. ἡ om. B.D.E.F.G.H.I. et ante eorū. A. ἡ ἐμπερίτομον] ἐν περιτομῇ G. Statim τῷ ἐν δ. idem. οὕτω om. G. αὐτοῦ omnes. σου Edd. μετατραπήσεται B.D.E. Mosq. 8. Vid. Annot. τὴν] ἐκ πίστεως καὶ G. ἡ] ἐπὶ ἡ Edd. ἐπὶ om. B.F.G.H.I. τὴν om. E. ἡ om. G. ἡ om. A.F.G.H.I. Statim ἡν om. B.D.E. ἔτι om. G.

περιτομῆς παραβάτην νόμον" τοντέστι, καὶ ἀμύνει ὕτῃ περιτομῇ ἢ τοιαύτῃ ἀκροβυστία, ἡδίκηται γάρ· καὶ βοηθεῖ τῷ νόμῳ, ἐπηρέασται γάρ· καὶ περιφανὲς ἵσθησι τροπαιοιν. Ἡ γὰρ νίκη τότε ἔστι λαμπρά, ὅταν μὴ παρὰ ὁ Ἰουδαῖος, ἀλλὰ παρὰ ἁκροβύστου κρίνηται· ὥσπερ ὅταν λέγῃ, 13· "Ἄνδρες Νινευῖται ἐγερθήσονται, καὶ κατακρινούσι τὴν γενεὰν ταύτην." Οὐκοῦν οὐ τὸν νόμον ἀτιμάζει· σφόδρα γὰρ αὐτὸν αἰδεῖται· ἀλλὰ τὸν εἰς τὸν νόμον ὑβρίζοντα. Εἴτα ὅτε κατεσκεύασε ταῦτα σαφῶς, θαρρῶν λοιπὸν ὀρίζεται τί ποτέ ἐστίν ὁ Ἰουδαῖος· καὶ δείκνυσιν, ὅτι οὐχὶ τὸν Ἰουδαῖον οὐδὲ τὴν περιτομὴν, ἀλλὰ τὸν οὐκ Ἰουδαῖον καὶ τὸν ἀπερίτμητον ἐκβάλλει. Καὶ δοκεῖ μὲν ἀμύνειν αὐτῇ, καταλύνει δὲ αὐτῆς τὴν Εὐπόληψιν, ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος ἔχων τὰς ψήφους. Δείκνυσι γὰρ οὐ μόνον οὐδὲν μέσον Ἰουδαίου καὶ ἀκροβύστου, ἀλλὰ καὶ ἀνώτερον ὄντα τὸν ἀκροβύστου, εἰς αὐτῷ προσέχη, καὶ τοῦτον ὄντα ἀκριβῶς τὸν Ἰουδαῖον. Διό φησι· 14· "Οὐ γὰρ ὁ ἐν τῷ φανερῷ Ἰουδαῖός ἐστιν." Ἐνταῦθα αὐτοὺς πλήττει, ὡς πρὸς ἐπίδειξιν ἅπαντα πράττοντας. 15· "Ἄλλ' ὁ ἐν τῷ κρυπτῷ Ἰουδαῖος, καὶ περιτομὴ καρδίας ἐν πνεύματι, οὐ γράμματι." Τοῦτο δὲ εἰπὼν, ἐξέβαλε τὰ σωματικά ἅπαντα. Καὶ γὰρ ἡ περιτομὴ ἐν τῷ φανερῷ, καὶ τὰ σάββατα καὶ αἱ θυσῖαι καὶ οἱ (40) 477 "καθαρισμοί" ἅπερ ἅπαντα δι' ἐνὸς ἡνίξαστο ρήματος εἰπὼν, "Οὐ γὰρ ὁ ἐν τῷ φανερῷ Ἰουδαῖός ἐστιν." Ἄλλ' ἐπειδὴ τῆς περιτομῆς πολλὴν ἦν ὁ λόγος, ὅπου γε καὶ τὸ σάββατον αὐτῇ παρεχώρει, εἰκότως τὰ πλείονα πρὸς αὐτὴν ἀποτείνεται. Εἰπὼν δὲ, "ἐν πνεύματι," προοδοποιεῖ λοιπὸν ὁ τῇ τῆς ἐκκλησίας πολιτεία, καὶ τὴν πίστιν εἰσάγει· καὶ γὰρ ἡ καὶ αὐτὴ ἐν καρδίᾳ καὶ πνεύματι, καὶ τὸν ἔπαινον ἀπὸ θεοῦ ἔχει. Καὶ διὰ τί μὴ ἔδειξεν, ὅτι ἁκατορθῶν Ἑλλήνων Ἰουδαίου κατορθούντος οὐκ ἐστὶν ἐλάττων· ἀλλ' ὅτι κατορθῶν Ἑλλήνων Ἰουδαίου παραβαίνοντος κρείττων ἐστίν; ἵνα ἀναμφίβολον ποιήσῃ τὴν

13 Matth. xii. 41.

14 v. 28.

15 v. 29.

γ τὴν περιτομὴν G. ζ τὸ τροπαιοιν G. α ἔσται F. β Ἰουδαῖος A.B. D.E.F.H.I. Ἰουδαῖον G. Ἰουδαῖον Edd. Statim ὁ Ἰουδαῖος A.F.H.I. c ἀκροβύστου G. ἀκροβύστου ex corr. B. Statim κρίνηται pro κρίνεται A.D.E. F.H.I. et ex corr. G. d κρινούσι F.H. I. e δεῖε ὅταν A.E.F.H. f ὁ om. G. g οὐκ A.F.H. et ante corr. G. h τὸν om. G. i αὐτῷ Veron. Sav. Mor. repugnantibus libris. k τὸν expunxit corr. G. l ἐστὶν om. G. m ἐν ἢ ἐν G. n καθαρισμοί B.D.I. o τὴν τῆς ἐ. πολιτείας A.D. H.I. λοιπὸν om. I. p καὶ accessit ex A.B.D.F.G.H.I. Statim αὐτῇ vel αὐτῇ omnes. αὕτη Edd. q ἐν I. Mox καὶ ἐν πνεύματι A.B.D.F.H.I. r καὶ accessit ex B.D.E.G.H.I. Mox ἀπὸ τοῦ θεοῦ Edd. τοῦ om. A.B.D.E. H.I. s ὁ κατορθῶν Edd. ὁ deest in omnibus. κατορθῶν ὁ Ἑλλήνων B. t ἵνα ἀναμφ. Edd. invitibus libris. ἵνα ἀμφίβολον E.H.

νίκην. Τούτου γὰρ ὁμολογηθέντος, ἐξ ἀνάγκης ἡ περιτομὴ τῆς σαρκὸς ἐκβάλλεται, καὶ δείκνυται, ὅτι πανταχοῦ βίου χρεια. B
 Ὅταν γὰρ ὁ μὲν Ἕλλην χωρὶς τούτων σώζεται, ὁ δὲ Ἰουδαῖος μετὰ τούτων κολάζεται, ἔστηκεν ἀργῶν ὁ Ἰουδαϊσμός. Ἕλληνα δὲ πάλιν οὐ τὸν εἰδωλολάτρη, ἀλλὰ τὸν θεοσεβῆ καὶ ἐνάρετον καὶ τῶν νομικῶν παρατηρήσεων ἀπηλλαγμένον φησί.

16 “Τί οὖν τὸ περισσὸν τοῦ Ἰουδαίου;” Ἐπειδὴ πάντα ἐξέβαλε, τὴν ἀκρόασιν, τὴν διδασκαλίαν, τὸ ὄνομα τοῦ Ἰουδαίου, τὴν περιτομήν, τὰ ἄλλα πάντα, διὰ τοῦ λέγειν, ὅτι ὁ ἐν τῷ φανερῷ Ἰουδαῖος οὐκ ἔστιν, ἀλλ’ ὁ ἐν τῷ κρυπτῷ, ὁρᾷ λοιπὸν ἀντίθεσιν ἀνακύπτουσιν, καὶ πρὸς αὐτὴν ἵσταται. Τίς δὲ ἦν ἡ ἀντίθεσις; Εἰ μὴδὲν, φησὶν, ὠφελεῖ ταῦτα, τίνος C
 ἔνεκεν καὶ ἐκλήθη τὸ ἔθνος, καὶ περιτομὴ ἐδόθη; Τί οὖν ποιεῖ, καὶ πῶς αὐτὴν λύει; Δι’ ὧν ἔλυσε καὶ ἀνωτέρω. Ὡς περ γὰρ ἐκεῖ οὐ τὰ ἐγκώμια αὐτῶν εἶπεν, ἀλλὰ τοῦ θεοῦ τὰς εὐεργεσίας, οὐ τὰ αὐτῶν κατορθώματα· τὸ γὰρ Ἰουδαῖον ὀνομάζεσθαι, καὶ γινώσκειν τὸ θέλημα, καὶ δοκιμάζειν τὰ διαφέροντα, οὐκ αὐτῶν ἦν ἡ κατόρθωμα, ἀλλὰ τῆς τοῦ θεοῦ χάριτος· ὅπερ καὶ ὀνειδίζων αὐτοῖς ὁ προφήτης ἔλεγεν· 17 “Οὐκ ἐποίησεν οὕτω παντὶ ἔθνει, καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ οὐκ ἐδήλωσεν αὐτοῖς” καὶ ὁ Μωϋσῆς πάλιν, “Ἐρωτήσατε, εἰ γέγονε κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο, φησὶν, εἰ ἤκουσεν ἔθνος φωνὴν θεοῦ ζῶντος ἐκ μέσου D
 τοῦ πυρὸς, καὶ ἔζησε” τοῦτο δὴ καὶ ἐνταῦθα ποιεῖ. Ὡς περ γὰρ, ὅτε ἔλεγε περὶ τῆς περιτομῆς, οὐκ εἶπεν, ὅτι ἡ δὲ περιτομὴ οὐδὲν ὠφελεῖ χωρὶς βίου, ἀλλὰ, περιτομὴ ὠφελεῖ μετὰ βίου, τὸ αὐτὸ μὲν δηλῶν, ἡμερώτερον δέ· καὶ πάλιν, “Ἐὰν δὲ παραβάτης νόμου ᾖς,” οὐκ εἶπεν, ἰοῦδὲν ὠφελῇ σὺ ὁ ἐμπερίτομος, ἀλλ’, “ἡ περιτομή σου ἀκροβυστία γέγονε” καὶ μετ’ ἐκεῖνο δὲ πάλιν, “Κρινεῖ, φησὶν, ἡ ἀκροβυστία,” οὐχὶ τὴν περιτομήν, ἀλλὰ, “σὲ τὸν παραβάτην νόμου,” κτῶν μὲν νομίμων φειδόμενος, τοὺς δὲ ἀνθρώπους βάλλων· οὕτω καὶ ἐν E
 ταῦθα ποιεῖ. 1 Ἀντιθεῖς γὰρ ἑαυτῷ τοῦτο, καὶ εἰπὼν, “Τί οὖν τὸ περισσὸν τοῦ Ἰουδαίου;” οὐκ εἶπεν, ὅτι οὐδὲν, ἀλλὰ

16 CAP. III. v. 1.

17 Ps. cxlviii. 9. Deut. v. 26.

τὸ τοῦτον E. παραβάσεων G. τοῦ] τὸ τοῦ B. τοῦ λέγειν] τοῦτο λέγει E. Post λέγειν pergit G. οὐ γὰρ ὁ ἐν τ. φ. Ἰουδαῖος ἔστιν. ἦν pro ἔστιν A.B.F.H.I. Neutrum habent E.G. ὧν] οὐ G. Statim καὶ τὰ ἀνωτέρω Edd. τὰ deest in omnibus. ὥς περ γὰρ] ὅπερ G. τὰ θελήματα H. κατορθώματα G. τὸ κατόρθωμα B.D. κατὰ τὸ ῥῆμα] κατόρθωμα G. τοῦ, quod aberat ante Montef. est in A.B.D.E.F.H.I. ὅτι om. I. δὲ om. G. ὠφελεῖ om. G. οὐδὲν] ὅτι οὐδὲν D.E. Statim ὠφελεῖ F.H. ὠφελείς σὺ ὁ ἐν περιτομῇ G. τοῦ μὲν νόμου φ. I. ἀντιθεῖς G. γὰρ om. I. ὅτι om. A.E.F.H.I.

¹⁵ συνέδραμε τῷ λόγῳ, καὶ διὰ τῶν ἐξῆς ^ο αὐτὸ πάλιν ἀνείλε, καὶ ἔδειξε ^ρ καὶ κολαζομένους ἀπὸ ταύτης τῆς προεδρίας. Καὶ πῶς, ἐγὼ λέγω, τὴν ἀντίθεσιν εἰς μέσον ἀγαγών. “Τί ⁹ γὰρ τὸ περισσὸν τοῦ Ἰουδαίου, φησὶν, ἢ τίς ἡ ὠφέλεια τῆς περιτομῆς; ¹⁸ Πολὺ κατὰ πάντα τρόπον. Πρῶτον ^τ μὲν, ὅτι ἐπιστεύθησαν τὰ λόγια τοῦ θεοῦ.” Εἶδες, ὅπερ ἔφθην εἰπών, οὐδαμοῦ τὰ κατορθώματα αὐτῶν, ἀλλὰ τοῦ θεοῦ τὰς εὐεργεσίας ^α ἀριθμοῦντα; Τί δέ ἐστιν, “ἐπιστεύθησαν;” ^ο Ὅτι αὐτοὶ ἐνεχειρί-
478 σθησαν ^ι τὸν νόμον, ὅτι ^ν τοσοῦτον ἀξίους ^ω εἶναι ἐνόμισεν, ^z ὥς πιστεῦσαι χρησμούς αὐτοῖς ἄνωθεν κατενεχθέντας. Καὶ οἶδα μὲν, ὅτι τινὲς τὸ, “ἐπιστεύθησαν,” οὐκ ἐπὶ τῶν Ἰουδαίων λέγουσιν, ἀλλ’ ἐπὶ τῶν λογίων, τουτέστιν, ^υ ὅτι ἐπιστεύθη ὁ νόμος· ἀλλὰ τὸ ἐξῆς οὐκ ἀφίησι ^z τοῦτο νομίζεσθαι. Πρῶτον μὲν γὰρ κατηγορῶν αὐτῶν ^α ταῦτα λέγει, καὶ δεικνὺς πολλῆς μὲν ἄνωθεν ἀπολαύσαντας εὐεργεσίας, πολλὴν δὲ ἐπιδειξαμένους ἀγνωμοσύνην. Ἐπειτα δὲ καὶ ^β τὰ ἐξῆς τοῦτο δηλοῖ ἐπήγαγε γάρ· ¹⁹ “Τί γὰρ, εἰ ἠπίστησάν τινες;” Εἰ δὲ ἠπίστησαν, πῶς τινὲς φασιν, ὅτι ἐπιστεύθησαν τὰ λόγια; Τί οὖν φησιν; ^ο Ὅτι ^β ὁ θεὸς ^α αὐτοῖς ταῦτα ἐπίστευσεν, οὐχ ὅτι αὐτοὶ τοῖς λόγοις ἐπίστευσαν· ἐπεὶ πῶς ἔχει λόγον ^α τὸ ἐξῆς; καὶ γὰρ ἐπήγαγε· “Τί γὰρ, εἰ ἠπίστησάν τινες;” Καὶ ^ο τὸ μετὰ τοῦτο δὲ ^τ τὸ αὐτὸ δηλοῖ προσέθηκε γὰρ πάλιν λέγων· ^ε Μὴ ἡ ἀπιστία αὐτῶν τὴν πίστιν τοῦ θεοῦ ^h καταργήσῃ; ²⁰ Μὴ γένοιτο.” ^ι Τὸ τοίνυν, “ἐπιστεύθησαν,” τοῦ θεοῦ τὴν δωρεὰν ἀνακηρύττει. Σὺ δέ μοι σκόπει ^κ καὶ ἐνταῦθα σύνεσιν. Τὴν γὰρ κατηγορίαν (41) αὐτῶν οὐ παρ’ ἐαυτοῦ πάλιν εἰσάγει, ἀλλ’ ὥς ἐξ ἀντιθέσεως· ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, ἀλλ’ ἴσως ^ι ἐρεῖς, καὶ τί τὸ ὄφελος τῆς περιτομῆς ^ο ταύτης; οὐ γὰρ ἐχρήσαντο αὐτῇ εἰς δέον· ἐπιστεύθησαν γὰρ τὸν νόμον, καὶ ἠπίστησαν. Καὶ τέως οὐ σφοδρός ἐστι κατήγορος, ἀλλ’ ὥς τὸν θεὸν ἀπαλλάττων ἐγκλημάτων, οὕτω περι-

18 v. 2.

19 v. 3.

20 v. 4.

¹⁵ συνέδραμε] + μὲν I. ^ο αὐτὸ πάλιν pro πάλιν αὐτὸ A.D.F.G.H.I. αὐτῷ π. E. αὐτὸν π. B. ^ρ καὶ om. G. ⁹ γὰρ] οὖν A.E.F.H.I. ^τ μὲν accessit ex omnibus. ^α ἀριθμοῦντα omnes. ἀπαριθμοῦντα Edd. ^τ τῷ νόμῳ G. ^ν τοσοῦτων A.F.G.H.I. τοσοῦτον D.E. τοσοῦτον Edd. ^ω εἶναι est in libris omnibus (sed in I. superscript. manu eadem) non in Edd. Statim ἐνόμισεν pro ἐνόμизεν omnes. ^z ὥστε G. ^υ ὅτι om. I. ^z τοῦτο νομίζεσθαι] τοῦ λογίζεσθαι G. ^α ταῦτα om. G.I. Statim ἔλεγε D.E. ^β τὸ ἐξῆς G. ^α αὐτοῖς om. I. Mox οὐχ ὅτι—ἐπίστευσαν om. idem. ^δ τὰ ἐξῆς G. ^ε τὸ om. I. ^ι τὸ αὐτὸ A.B.D.E.F.G.I. αὐτὸ H. τοῦτο Edd. ^μ μὴ] + γὰρ Edd. repugnantibus libris. ^h καταργεῖ F.H.I. ^ι τὸ (τί pro τὸ H.) τοίνυν ἐπιστ.] Sic nostri omnes. Edebatur τοῦτο τοίνυν δ ἐπιστ. ^κ κἀνταῦθα A.E.F.H.I. ^ι ἐρεῖς] ἐρεῖ τις A.D.E.F.H.I.

τρέπει εἰς αὐτοὺς τὴν κατηγορίαν ἅπασαν. Τί γὰρ ἐγκαλεῖς, φησὶν. ὅτι ἠπίστησαν; καὶ τί τοῦτο πρὸς τὸν θεόν; Μὴ γὰρ τὴν εὐεργεσίαν αὐτοῦ ἀνατρέπει τῶν εὐεργετηθέντων ἡ ἀγνωμοσύνη; ἢ τὴν τιμὴν ποιεῖ μὴ εἶναι τιμὴν; Τοῦτο γὰρ ἐστὶ ^πτὸ, “Μὴ ἡ ἀπιστία αὐτῶν τὴν πίστιν τοῦ θεοῦ καταργήσει; Μὴ γένοιτο.” Ὡς ἂν εἰ ἔλεγέ τις· ἐγὼ τὸν δεῖνα ἐτίμησα· εἰ δὲ μὴ προσήκατο τὴν τιμὴν ἐκεῖνος, τοῦτο ἐμοὶ κατηγορίαν οὐ φέρει, οὐδὲ λυμαίνεται μου ^πτὴν φιланθρωπίαν, ἀλλ’ ἐκείνου ^Dδεῖκνυσι τὴν ἀναισθησίαν. Ὁ δὲ Παῦλος οὐ τοῦτο μόνον λέγει, ἀλλὰ καὶ τὸ πολλῶ πλέον· ὅτι οὐ μόνον οὐ προστρίβεται ἐγκλημα τῷ θεῷ ἡ ἀπιστία ^οἐκείνων, ἀλλὰ καὶ μείζονα ^Dδεῖκνυσιν αὐτοῦ τὴν τιμὴν καὶ τὴν φιλανθρωπίαν, ὅταν καὶ τὸν μέλλοντα αὐτὸν ἀτιμάξῃ φαίνηται τιμῶν. Εἶδες πῶς αὐτοὺς ^αἐποίησεν ὑπευθύνους ἐγκλημάτων, ἀφ’ ὧν ^εἐκαλλωπίζοντο; ^εεἶγε ὁ μὲν θεὸς τοσαύτῃ περὶ αὐτοὺς ἐχρήσατο ^ετιμῇ, ὥς μὴδὲ τὸ μέλλον προσρῶν ἀποσχέσθαι τῆς περὶ αὐτοὺς εὐνοίας· αὐτοὶ δὲ τὸν τιμήσαντα, δι’ ὧν ἐτιμήθησαν, ὕβρισαν. Εἰτα ^εἐπειδὴ εἶπε, ^E“Τί γὰρ, εἰ ἠπίστησάν τινες;” ^πφαίνονται δὲ ἅπαντες ἠπισθηκότες· ἵνα μὴ πάλιν κατὰ τὴν ἱστορίαν λέγων, δόξη σφοδρὸς αὐτῶν εἶναι κατήγορος ὥς ἐχθρὸς, ἐν τάξει λογισμοῦ ^κκαὶ συλλογισμοῦ τίθησι τὸ ἐπὶ τῆς ἀληθείας ^γγεγενημένον, οὕτως λέγων· “^κΓινέσθω δὲ ὁ θεὸς ἀληθής, πᾶς δὲ ἄνθρωπος ψεύστης.” ^οὉ δὲ λέγει, ^ατοιούτων ἐστίν· οὐ λέγω, φησὶν, ὅτι τινὲς ἠπίστησαν, ἀλλ’ εἰ βούλει, τίθει πάντας ἠπιστηκένας· τὸ ^βἀληθὺς γεγενημένον κατὰ συνδρομὴν συγχωρῶν, ἵνα ἀνεπαχθὴς εἶναι δόξη καὶ ἀνύποπτος. Καὶ γὰρ οὕτως μᾶλλον δικαιούται, φησὶν, ὁ θεός. Τί ἐστὶ, δικαιούται; Εἰ κρίσις ^εγένειτο καὶ ⁴⁷⁹ἐξέτασις τῶν ὑπεργηγμένων τοῖς Ἰουδαίοις παρ’ αὐτοῦ, καὶ τῶν παρ’ αὐτῶν εἰς αὐτὸν γεγενημένων, τὰ νικητήρια ἔσται παρὰ τῷ θεῷ, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ πάντα. Καὶ δείξας τοῦτο σαφῶς ἐκ τῶν ἔμπροσθεν εἰρημένων, τότε ^ακαὶ τὸν προφήτην εἰσήγαγε τοῦτοις ψηφίζόμενον καὶ λέγοντα· “Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.”

^π τὸ om. G. ^α τῇ φιλανίᾳ A.B.D.E.F. et ex corr. H.I. ^ο ἐκείνων om. A.D.E.F.H.I. ^ρ δεῖκνυσιν αὐτοῦ] αὐτοῦ δίδωσι G. ^α ἐποίησεν] + οὗτος G. ^ε ἐκαλλωπίζοντο B.D.E. ^ε εἶγε B.D.E.G. εἶπερ Edd. ^ε τῇ τιμῇ Edd. τῇ om. A.B.D.E.F.I. ^ε ἐπειδὴ] + τοῦτο G. ^π φαίνονται] φανέντες G. Statim ἅπαντες pro πάντες A.E.F.G.H.I. ^κ καὶ συλλ. om. G. ^γ γενόμενον A.D.E.F.H.I. Post γεγενημένον, αὐτῷ add. G. ^κ γινέσθω pro γινέσθω A.E.F.G.H.I. et ex corr. B. ^α τοιούτων] τοῦτο E. τοῦτ’ A. ^β ἀληθὺς A.B.D.E.G.H.I. ἀληθὲς Edd. ^ε γένειτο] γένειτ’ ἂν F.H.I. ^α καὶ om. F.H.I.

Αὐτὸς μὲν γὰρ τὰ παρ' ἑαυτοῦ πάντα ἐποίησεν, ἐκείνοι δὲ οὐδὲ οὕτως ἐγένοντο βελτίους.

Εἴτα ἐκ τούτου πάλιν ἀντίθεσιν ἑτέραν ἀνακύπτουσιν εἰς Β μέσον ἄγει, καὶ φησιν· ²¹ “Εἰ δὲ ἡ ἀδικία ἡμῶν θεοῦ δικαιοσύνην ἑσυνίστησι, τί ἐροῦμεν; μὴ ἄδικος ὁ θεὸς ὁ ἐπιφέρων τὴν ὀργήν; κατὰ ἄνθρωπον λέγω. Μὴ γένοιτο.” Ἀποπον ἀτόπῳ λυεῖ λοιπόν. Ἐπειδὴ δὲ τοῦτο ἀσαφές, ἀναγκαῖον αὐτὸ σαφέστερον εἰπεῖν. Ἔτι οὖν ἐστίν, ὃ φησιν; Ἐτίμησε τοὺς Ἰουδαίους ὁ θεός, ὕβρισαν αὐτὸν ἐκείνοι. Τοῦτο ἡ αὐτὸν ποιεῖ νικῆσαι, καὶ πολλὴν αὐτοῦ δείκνυσι τὴν φιланθρωπίαν, ὅτι καὶ τοιούτους ὄντας ἐτίμησεν. Οὐκοῦν ἔπειδὴ ὕβρισαμεν, φησίν, ἡμεῖς καὶ ἠδικήσαμεν, διὰ τοῦτο ὁ θεὸς ἐνίκησε, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ λαμπρὰ ἐφάνη. Τίνος ^κ οὖν ἔνεκεν κολάζομαι, φησίν, C αἷτιος αὐτῷ τοῦ νικῆσαι γενομένου δι' ὧν ὕβρισα; Πῶς οὖν αὐτὸ λυεῖ; Ἐτέρῳ, ὅπερ ἔφην, ἀτόπῳ πάλιν. Εἰ γὰρ αἷτιος, φησὶ, σὺ τῆς νίκης ἑγένου, καὶ μετὰ ταῦτα ^μ κολάζῃ, ἀδικία τὸ ^η γινόμενον· εἰ δὲ οὐκ ἄδικος, ^ο κολάζῃ δὲ, οὐκέτι αἷτιος αὐτῷ τῆς νίκης γέγονας. Καὶ ὅρα τὴν εὐλάβειαν τὴν ἀποστολικήν. Εἰπὼν γάρ, “Μὴ ἄδικος ὁ θεὸς ὁ ἐπιφέρων τὴν ὀργήν;” ἐπήγαγε, “κατὰ ἄνθρωπον λέγω.” Πῶς ἂν τις, φησὶ, κατὰ ἀνθρώπινον ^δ διαλεχθεὶ λόγισμόν. Πολὺν γὰρ καὶ τὰ παρ' ἡμῖν δοκοῦντα εἶναι δίκαια ὑπερβαίνει τοῦ θεοῦ ἡ δικαιοκρασία, καὶ ἔχει τινὰς καὶ ἐτέρους ἀπορρήτους λόγους. Εἴτα ἐπειδὴ ἀσα- D φές ἦν, καὶ ἐκ δευτέρου τὸ αὐτὸ λέγει πάλιν. ²² “Εἰ γὰρ ἡ ἀλήθεια τοῦ θεοῦ ἐν τῷ ἐμῷ ^ψ ψεύσματι ἐπερίσσευσεν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ, τί ἔτι καγὼ ὡς ἀμαρτωλὸς κρίνομαι;” Εἰ γὰρ ὁ θεός, φησὶ, φιλόανθρωπος καὶ δίκαιος ἐφάνη καὶ ἀγαθός, ἐξ ὧν σὺ παρήκουσας, οὐ μόνον οὐκ ὀφείλεις κολάζεσθαι, ἀλλὰ καὶ εὐεργετῆσθαι. Εἰ δὲ τοῦτο, εὐρεθήσεται τὸ ἀποπον ἐκείνο, (42) καὶ παρὰ πολλῶν περιφερόμενον, τὸ ἐκ τῶν κακῶν εἶναι τὰ καλὰ, καὶ αἷτια τῶν καλῶν τὰ κακά· ^ν καὶ ἀνάγκη δυοῖν ἑστέρον, E ἢ κολάζοντα ἄδικον φαίνεσθαι, ἢ μὴ κολάζοντα ἀπὸ τῶν ἡμετέρων κακῶν ^ω ἔχειν τὰ νικητήρια· ἅπερ ἀμφοτέρω μεθ' ὑπερβολῆς

²¹ v. 5, 6.

²² v. 7.

^ε ἑτέραν] εὐρὼν G. ^ι ἴσῃσι G. Statim τί ἔτι ἐρ. idem. nostri omnes. Edebatur τοῦτο δέ. Neque aliter Interpretes.

^ι ἐπειδὴ, ὅτι ὕβρισαμεν Edd. Sed ὅτι deest in libris omnibus. sit ex A.F.H.I. Mox φησὶν om. E. ^ι ἐγένου] ἐκείνου G.

^η γινόμε. pro γενόμε. A.E.G.I. γινόμε. H. ^ο κολάζει A.I. ^π ὡς] τουτέστιν ὡς (et om. φησὶ) D.E. ^δ διαλεχθῇ G.I. ^ι γὰρ om. G. Mox παρ' ἡμῶν A.E.F.I. ^ς γὰρ ἢ] δὲ G. ^ψ ψεύσματι A.E.F.G.H.I. et Mosq. ψεύδεα vulgo.

^ν καὶ ἀνάγκη] ἀνάγκη γὰρ E. καὶ ἀνάγκη δὲ Edd. δὲ deest in omnibus. ^ω ἔχειν] ἀγειν H.

^ς τί οὖν] Sic

^η αὐτὸ G.

^κ οὖν acces-

^μ κολάζει H.

^π ὡς] τουτέστιν

Mox παρ' ἡμῶν

ψεύδεα

δὲ deest in om-

ἄτοπα. Ὅπερ δεικνὺς καὶ ^ααὐτὸς, τοὺς πατέρας τῶν τοιούτων ἐπεισήγαγε δογμάτων Ἑλλήνας, Ἰᾱρκεῖν ἡγούμενος εἰς κατηγορίαν τῶν εἰρημένων, τὴν ποιότητα τῶν προσώπων τῶν ταῦτα λεγόντων. ^βΤότε γὰρ ἡμᾶς κωμωδοῦντες ἔλεγον, ὅτι ποιήσωμεν τὰ κακὰ, ἵνα ^γἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ. Διὸ καὶ τέθεικεν αὐτὸ σαφῶς οὕτω λέγων· ²³ “^δΕἰ μὴ καθὼς ^εφασί τινες ἡμᾶς λέγειν, ὅτι ποιήσωμεν τὰ κακὰ, ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ· ὧν τὸ κρίμα ἐνδικόν ἐστιν.” Ἐπειδὴ ^δγὰρ ἔλεγεν ὁ Παῦλος, ²⁴ “Ὅπου ⁴⁸⁰ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις,” κωμωδοῦντες αὐτὸν, καὶ ἑτέραν γνώμη διαστρέφοντες τὸ εἰρημένον, ἔλεγον, ὅτι δεῖ κακίας ἐχέσθαι, ἵνα ἀπολαύσωμεν ἀγαθῶν. Ὁ δὲ Παῦλος οὐχ οὕτως ἔλεγε· διορθούμενος γοῦν αὐτό φησι, “Τί οὖν; ^εἐπιμενοῦμεν τῇ ἁμαρτίᾳ, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ; ²⁵ Μὴ γένοιτο.” Ὑπὲρ ^δγὰρ τῶν παρελθόντων, ^ιφησὶν, εἴρηκα χρόνων, οὐχ ἵνα μελέτην τοῦτο ^κποιώμεθα. Ταύτης γοῦν ἀπάγων τῆς ὑπονοίας, ἔφησεν αὐτὸ ^ικαὶ ἀδύνατον εἶναι λοιπόν. “Οἵτινες γὰρ, φησὶν, ἀπεθάνομεν τῇ ἁμαρτίᾳ, πῶς ἔτι ^μζήσομεν ^Βἐν αὐτῇ;” Τῶν μὲν οὖν Ἑλλήνων εὐκόλως κατέδραμεν· ὁ γὰρ βίος ^βαὐτῶν σφόδρα διέφθαρτο· τῶν δὲ Ἰουδαίων εἰ καὶ ὁ βίος ἐδόκει παρημελησθαι, ἀλλ’ ἦν προκαλύμματα ^οτούτων μεγάλα, νόμος καὶ περιτομή, ^ρκαὶ τὸ τὸν θεὸν αὐτοῖς ὠμιλεῖν, καὶ τὸ πάντων εἶναι διδασκάλους. Διὰ τοῦτο καὶ τούτων αὐτοὺς ἐγύνωσεν, καὶ μᾶλλον ἔδειξεν ἐκ τούτων κολαζομένους, εἰς ὃ καὶ ἐνταῦθα τὸν λόγον συνέκλεισεν. ^αἌν γὰρ μὴ κολάζωνται, φησὶ, τοιαῦτα ποιοῦντες, ἀνάγκη τὸν βλάσφημον ἐκείνον περιφέρεισθαι λόγον, τὸ, “Ποιήσωμεν τὰ κακὰ, ἵνα ἔλθῃ τὰ ^γἀγαθὰ.” Εἰ δὲ τοῦτο ἀσεβές, καὶ οἱ λέγοντες αὐτὸ δίκην δώσουσι· τοῦτο γὰρ ἐδήλωσεν εἰπὼν, “ὧν τὸ κρίμα ἐνδικόν ἐστιν”· εὐδὴλον ὅτι κολάζονται. Εἰ γὰρ οἱ λέγοντες τιμωρίας ἄξιοι, πολλῶ μᾶλλον οἱ πράσσοντες· εἰ δὲ ἄξιοι τιμωρίας, ὡς ἡμαρτηκότες ἄξιοι. Οὐ γὰρ ἀνθρωπὸς ἐστὶν ὁ κολάζων, ἵνα καὶ τις ὑποπτεύσῃ τὴν ψῆφον, ἢ ἀλλ’ ὁ θεὸς ὁ δικαίως πάντα

23 v. 8.

24 Rom. v. 20.

25 Ibid. vi. 1, 2.

^α αὐτοὺς G. ^γ ἰσχυρὸν F.G.H. ^β τότε] οὕτως G. Brix. ^γ ἔλθῃ hic et infra omnes. ἔλθοι Veron. Sav. Statim τὰ κατὰ I. ^δ εἰ] καὶ G. Post εἰ μὴ verba καθὼς βλασφημούμεθα καὶ, quae vulgo leguntur, desunt in A.B.D. E.F.H.I. et Mosqq. Verit̄ ea Brix. non Musc. ^ε φησὶ H. Mosqq. ^δ γὰρ om. I. ^ε ἀγεσθαι H. Idem mox τῶν ἀγαθῶν. ^ζ αὐτοὺς I. ^η ἐπιμείνωμεν G. ^θ γὰρ om. G. ^ι φησὶν accessit ex omnibus. ^κ ποιῶμεθα A.B.D.E.F.H.I. ποιῶμεθα G. ποιῶμεν Edd. ^λ καὶ om. I. ^μ ζήσομεν F.H. ^ν αὐτῶν om. B. ^ο τούτων] αὐτῶν G. ^ρ καὶ om. G. ^σ ἂν γὰρ] Sic omnes. εἰ γὰρ Edd. Statim κολάζονται pro κολάζονται B.D.F. G.I. et ex corr. A. ^τ ἀλλ’ ὅ] ἀλλὰ G. Mox τὰ πάντα idem.

ποιῶν. Εἰ δὲ δικαίως τιμωροῦνται, ἀδίκως ἐκεῖνα ἔλεγον, ἅπερ ἔλεγον, οἱ κομψοδούντες ἡμᾶς. Πάντα γὰρ ὁ θεὸς ἐπραξε καὶ πράττει, ὥστε τὴν πολιτείαν ἡμῶν διαλάμπειν καὶ ὀρθοῦσθαι πάντοθεν.

D Ὡς Μὴ τοίνυν ῥαθυμῶμεν· οὕτω γὰρ καὶ τοὺς Ἕλληνας ἀπο-
στῆσαι δυνησόμεθα τῆς πλάνης. Ὅταν ἴδῃ ἐν μὲν ῥήμασι
φιλοσοφῶμεν, ἐν δὲ ἔργοις ἀσχημονῶμεν, ποίοις ὀφθαλμοῖς
αὐτοὺς ὀψόμεθα; ποίοις στόμασι ὁμιλεῖσόμεθα περὶ δογμα-
των; Ἐρεῖ γὰρ ὡς πρὸς ἕκαστον ἡμῶν ὁ τὸ ἔλαττον μὴ
κατωρθώκως, πῶς ἀξιοῖς περὶ τοῦ μείζονός ²με διδάσκειν; ὁ
μηδέπω μαθὼν, ὅτι πλεονεξία κακὸν, πῶς περὶ τῶν ἐν ἵστοις
οὐρανοῖς φιλοσοφεῖς πραγμάτων; Ἄλλ' οἶδας, ὅτι κακόν;
Οὐκοῦν μείζον τὸ ἔγκλημα, ὅτι καὶ εἰδὼς πλημελεῖς. Καὶ τί
Ελέγω τὸν Ἕλληνα; Οὐδὲ ²γὰρ οἱ παρ' ἡμῖν νόμοι συγχωροῦσιν
ἡμῖν ταύτης ἀπολαύειν τῆς παρρησίας, ὅταν ὁ βίος ²ἡμῶν
διεφθαρμένος ᾖ. ²⁶“ Τῷ γὰρ ἀμαρτωλῷ, φησὶν, εἶπεν ὁ θεός·
ἵνα τί σὺ ἐκδιηγῇ τὰ δικαιώματά μου;” Ἀπηνέχθησάν ποτε
αἰχμαλῶται ²Ἰουδαῖοι, καὶ τῶν Περσῶν ἐπικειμένων καὶ ἀξιούν-
των ἄδειν αὐτοῖς ²τὰς θείας ψυχὰς ἐκείνας, ἔλεγον· ²⁷“ Πῶς
ἄσσομεν τὴν ψυχὴν κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας;” ²⁸“ Εἰ δὲ ἐν βαρ-
βάρῳ γῇ τὰ λόγια τοῦ θεοῦ θέμις οὐκ ἦν ἄδειν, πολλῷ μᾶλλον
τὴν βάρβαρον ψυχὴν· ²⁹βάρβαρος γὰρ ἡ ἀνθρωπίνη. ³⁰Εἰ τοὺς
αἰχμαλώτους ὄντας, καὶ δούλους ἀνθρώπων ἐν ἀλλοτρίᾳ γε-
481 νομένους ὁ νόμος ἐκάθισεν ³¹ἐν σιγῇ, πολλῷ μᾶλλον τοὺς
δούλους ὄντας τῆς ἀμαρτίας καὶ ἐν ἀλλοτρίᾳ ³²γενόμενους πολι-
τείᾳ ἐπιστομίζεσθαι δίκαιον. Καίτοι καὶ τὰ ὄργανα εἶχον
τότε ἐκεῖνοι· ³³“ Ἐν γὰρ ταῖς ἰτέαις ἐν μέσῳ αὐτῆς, ³⁴φησὶν,
ἐκρεμάσαμεν τὰ ὄργανα ἡμῶν” ἀλλ' οὐδὲ οὕτως ἐξῆν. Οὐκοῦν
οὐδὲ ἡμῖν, κἂν στόμα ἔχωμεν ³⁵καὶ γλῶτταν, ἅπερ ἐστὶν ὄργανα (43)
τοῦ λόγου, θέμις παρρησιάζεσθαι, ὥς ἂν τῇ πάντων βαρβάρων

²⁶ Ps. xlix. 16.

²⁷ Ps. cxlvi. 4.

²⁸ Ps. cxlvi. 2.

² ΗΘΙΚΟΝ. Περὶ διδασκάλων, ὅτι δεῖ μετὰ τοῦ λόγου καὶ ἀρετῆς ἐπιμε-
λεῖσθαι. Veron. ¹ δὲ pro γὰρ A.E.F.G.H.I. ² διαλεχθῶμεν G.

³ πρὸς] + ἐν B.D. ⁴ με accessit ex omnibus. ⁵ τοῖς om. G. Statim
φιλ. πραγμάτων pro πραγμάτων φιλ. omnes. ⁶ γὰρ om. E. ⁷ ἡμῶν om.
F.H.I. Statim ἢ (vel ἦν H.) διεφθ. pro διεφθ. ἢ H.I. ἢ om. G. ⁸ οἱ Ἰου-
δαῖοι G. ⁹ τὰς θ. ψ. ἐκείνας omnes. Ante Montef. edebatur ἐκείνας τὰς
θ. ψ. ¹⁰ ἄσσομεν E.F.H.I. et ante corr. A.G. Post ἄσσομεν add. ὑμῖν B.

¹¹ εἰ δὲ] εἶδες E. ¹² τοῦ θεοῦ] κυρίου G.I. ¹³ Εδεβatur βάρβαρος γὰρ ἐστὶν
ἡ ἀνθρωπίνη ψυχὴ. Ubi ἐστὶν om. A.B.E.F.G. γὰρ ἐστὶν om. I. ψυχὴ autem
deest in omnibus. ἀνθρωπίνη pro ἀνθρωπίνης habent A.E.F.G. ¹⁴ εἰ γὰρ τοὺς
Edd. γὰρ deest in omnibus. ¹⁵ ἀλλοτρίᾳ] + γῇ Edd. γῇ om. A.B.E.F.G.
H.I. Statim γινόμενους A.F.H.I. ¹⁶ ἐν om. G. ¹⁷ γινόμενους E. γ. πο-
λιτείᾳ pro πολιτείᾳ γ. omnes. ¹⁸ φησὶν om. F.G. ¹⁹ καὶ] κἂν A.E.F.G.

τυραννικωτέρα δουλεύομεν ἁμαρτία. Εἰπέ γάρ μοι, τί πρὸς τὸν Ἑλληνα ἐρεῖς ἀρπάζων καὶ πλεονεκτῶν; ἀπόστηθι τῆς εἰδωλολατρείας; ἐπίγνωθι τὸν θεόν, ἢ μὴδὲ ἀργύρῳ καὶ χρυσῷ πρόσιθι; Ἄρ' οὖν οὐ γελάσεται καὶ ἐρεῖ, σαντῷ ταῦτα δια-
B λέγου πρότερον; Οὐ γάρ ἐστιν ἴσον Ἑλληνα ὄντα εἰδωλο-
λατρεῖν, καὶ Χριστιανὸν ὄντα ὑπὸ αὐτὸ τοῦτο πλημμελεῖν. Πῶς γὰρ δυνησόμεθα ἑτέρους ὑπάγειν τῆς εἰδωλολατρείας ἐκείνης, ἑαυτοὺς ταύτης οὐκ ἀπάγοντες; τοῦ γὰρ πλησίον ἡμεῖς ἐγγύτεροι ἑαυτοῖς. Ὅταν οὖν ἑαυτοὺς μὴ πείθωμεν, πῶς ἑτέ-
ρους ἁπείσομεν; Εἰ γὰρ ὁ τῆς οἰκίας τῆς ἑαυτοῦ μὴ προεστὼς καλῶς, οὐδὲ ἐκκλησίας ἐπιμελήσεται· πῶς ὁ μὴδὲ τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς προεστὼς, ἑτέρους διορθῶσαι δυνήσεται; Μὴ γάρ μοι τοῦτο εἶπης, ὅτι οὐ προσκυνεῖς εἰδῶλον χρυσοῦν· ἀλλ' ἐκείνῳ μοι δεῖξον, ὅτι μὴ ποιεῖς ταῦτα, ἅπερ ὁ χρυσὸς κελεύει. Καὶ C
γὰρ διάφοροι εἰδωλολατρείας τρόποι· καὶ ὁ μὲν τὸν ἡμαμωνῶν ἡγείται κύριον, ὁ δὲ τὴν κοιλίαν θεόν, ὁ δὲ ἑτέραν ἐπιθυμίαν χαλεπωτάτην. Ἄλλ' οὐ καταθύεις αὐτοῖς βόας, καθάπερ οἱ Ἕλληνες; Ἀλλὰ τὸ πολλῷ χαλεπώτερον τὴν σαντοῦ κατα-
σφάττεις ψυχὴν. Ἄλλ' οὐ κάμπτεῖς τὰ γόνατα καὶ προσ-
κυνεῖς; Ἀλλὰ μετὰ πλείονος ὑπακοῆς ποιεῖς πάντα, ἅπερ ἂν ἐπιτάξωσι καὶ ἡ γαστήρ, καὶ τὸ χρυσίον, καὶ ἡ τῆς ἐπιθυμίας τυραννίς. Ἐπεὶ καὶ Ἕλληνες διὰ τοῦτό εἰσι βδελυκτοὶ, ὅτι τὰ πάθη ἡμῶν ἑθεοποίησαν, τὴν μὲν ἐπιθυμίαν Ἀφροδίτην, τὸν δὲ θυμὸν Ἄρεα, τὴν δὲ μέθην Διόνυσον προσειπόντες. D
Εἰ δὲ οὐ γλύφεις εἰδῶλα σὺ, καθάπερ ἐκείνοι, ἀλλὰ μετὰ πολ-
λῆς τῆς προθυμίας τοῖς αὐτοῖς ὑποκύπτεις πάθεσι, τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ πόρνης ποιῶν μέλη, καὶ ταῖς ἄλλαις σαντὸν πλύνων παρανομίαις. Διὸ παρακαλῶ, τῆς ἀτοπίας τὴν ὑπερ-
βολὴν ἐννοήσαντας, φεύγειν τὴν εἰδωλολατρείαν· οὕτω γὰρ ὁ Παῦλος καλεῖ τὴν πλεονεξίαν· βφεύγειν δὲ μὴ τὴν ἐν χρήμασι πλεονεξίαν μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐν ἐπιθυμίᾳ πονηρᾷ, καὶ τὴν ἐν ἱματίοις, καὶ τὴν ἐν ἡτραπέζῃ, καὶ τὴν ἐν τοῖς ἄλλοις ᾧπασι.

^ο εἰδωλολατρίας saepius A.B.D.I. ^ῖ μὴδὲ] μὴ D.E. ^α τὸ αὐτὸ om. A.E.F.H. favente I. ^ι ἀπαγαγεῖν et mox ἀπαγαγόντες G. ^α πείσωμεν E. F.H. et ante corr. G. ^ι εἰ γὰρ ὁ] ὁ γὰρ A.H. ^ι εἰ γὰρ τῆς ο. τῆς ε. ὁ μὴ πρ. E. ^ν εἶπης A.B.D.G.H.I. et ex corr. E. Edebatur εἰποῖς. ^ω ἡμαμωνῶν pro ἡμαμωνῶν A.B.D.E.F.G.H. ^κ κατασφάττεις I. ^γ κατασφάττεις A. D.E.F.H. κατασφάξεις G. κατασφάξεις Edd. ^ζ οἱ Ἕλληνες Edd. οἱ om. A.B.E.G.H.I. ^η ἡμῶν, quod aberat, est in A.B.D.E.F.H. Pro ἡμῶν, τῶν ἁπάντων habet G. Statim ἑθεοποίησαν pro ἑθεοποιούν omnes. ^β Ἄρεα A. D.E.F.G.H. Ἄρην Edd. ^ς σὺ εἰδῶλα in verso ord. B.F.G. ^δ παθήμασι G. ^ε πόρνης ποιῶν μέλη pro μέλη πόρνης ποιῶν omnes. ^ι ἄλλαις] αὐταῖς G. Statim σαντὸν A.E.H.I. ἑαυτὸν B.D. σεντὸν Edd. ^ς φεύγειν δὲ—πο-
νηρᾷ] καὶ τὴν πονηρὰν ἐπιθυμίαν I. ^η τραπέζαις A.D.E.

E Καὶ γὰρ πολλῶ χαλεπωτέραν δώσομεν δίκην ἡμεῖς μὴ πειθόμενοι τοῖς τοῦ ἰθεοῦ νόμοις. ²⁹“Ὁ ^kγὰρ δούλος, φησὶν, ὁ εἰδὼς τὸ θέλημα τοῦ κυρίου ¹αὐτοῦ καὶ μὴ ποιήσας, δαρήσεται ^mπολλὰς.” “Ὅν οὖν καὶ τὴν κόλασιν ⁿδιαφύγωμεν ταύτην, καὶ ἑτέροις καὶ ἑαυτοῖς γενώμεθα χρήσιμοι, πᾶσαν κακίαν ἀπὸ τῆς ψυχῆς ^oἐκβαλόντες, ἐλώμεθα τὴν ἀρετὴν. Οὕτω γὰρ καὶ τῶν μελλόντων ^pτευξόμεθα ἀγαθῶν ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ^qἐπιτυχεῖν, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ’ οὗ τῷ πατρὶ δόξα, ᾧμα τῷ ἀγίῳ πνεύματι, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

482

ΛΟΓΟΣ Η.

- ¹ Ἄ Τί οὖν προκατέχομεν περισσόν; Ἡτιασάμεθα ^bγὰρ Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας πάντας ὑφ’ ἀμαρτίαν εἶναι καθὼς γέγραπται· Οὐκ ἔστι δίκαιος οὐδὲ εἷς, οὐκ ἔστιν ὁ συνιῶν, οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὸν θεόν. Πάντες ἐξέκλιναν, ᾧμα ἠχρειώθησαν· οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός. Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις B αὐτῶν ἐδολιούσαν, ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν ὧν τὸ στόμα ἀρᾶς καὶ πικρίας γέμει, ὅξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα· σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν· οὐκ ἔστι φόβος θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

ΚΑΤΗΓΟΡΗΣΕΝ Ἑλλήνων, κατηγόρησεν Ἰουδαίων (44)
ἀκόλουθον ἦν εἰπεῖν τὴν δικαιοσύνην λοιπὸν τὴν διὰ τῆς πίστεως. Εἰ γὰρ μήτε ὁ τῆς φύσεως ὤνησε νόμος, μήτε ὁ γραπτὸς ἐποίησέ τι πλεόν, ἀλλ’ ἀμφότεροι τοὺς οὐκ εἰς δέον αὐτοῖς χρησαμένους ἐβάρησαν, καὶ μείζονος ἔδειξαν κολάσεως ὄντας ἀξίους, ἀναγκαῖα λοιπὸν ἢ διὰ τῆς χάριτος σωτηρία. Εἰπέ τοίνυν αὐτὴν, ὦ Παῦλε, καὶ δεῖξον. Ἀλλ’ οὐδέπω θαρρεῖ, τὸ ἰταμόν τῶν Ἰουδαίων ὑφορώμενος, ἀλλ’ ἐπὶ τὴν κατηγορίαν αὐτῶν πάλιν ἄγει τὸν λόγον. Καὶ πρότερον εἰσάγει κατήγορον τὸν Δαυὶδ ἑταῖα αὐτὰ λέγοντα διὰ πολλῶν, ἅπερ ἐν βραχεὶ πάντα εἶπεν Ἡσαΐας, ἰσχυρὸν κατασκευάζων αὐτοῖς

²⁹ Luc. xii. 47.¹ CAP. III. v. 9—18.

¹ θεοῦ A.B.D.E.F.H.I. κυρίου Edd. ^k γὰρ] γοῦν G. ¹ αὐτοῦ om. G. Idem post ποιήσας add. αὐτό. ^m πολλὰ F.H. ⁿ διαφ. ταύτην pro ταύτην διαφ. omnes. ^o ἐκβάλλοντες E.G. ^p τευξόμεθα A.B.F.G.H.I. ἐπιτευξόμεθα vulgo. ^q ἀξιωθῆναι D.E. Hom. VIII. ^a Vid. Annot. ^b γὰρ om. E. ^c τὰ αὐτὰ A.D.E.F.H.I. ταῦτα vulgo.

χαλινόν, ὥστε μὴ ἀποπηδῆσαι, ⁴μηδὲ τῶν περὶ τῆς πίστεως D
 γυμναζομένων λόγων λοιπὸν ^εσκιρτῆσαι τίνα τῶν ἀκούοντων,
 ἱκανῶς ταῖς τῶν προφητῶν ^επροκατελλημμένον κατηγορίαις.
 Καὶ γὰρ τρεῖς τίθησιν ὑπερβολὰς ὁ προφήτης, ὅτι ^ετε πάντες
 ὁμοῦ τὰ κακὰ ἔπραττον, λέγων, καὶ ὅτι οὐκ ^hἀναμιξ τὰ καλὰ
 τοῖς κακοῖς, ἀλλὰ τὴν πονηρίαν ⁱμόνην μετήσαν, καὶ ὅτι μετ'
 ἐπιτάσεως ταύτην ἀπάσης. Εἶτα ἵνα μὴ λέγωσι, τί οὖν, εἰ
 πρὸς ἐτέρους ταῦτα εἴρηται; ἐπήγαγεν. ²“Οἶδαμεν δὲ, ὅτι
 ὅσα ὁ νόμος λέγει, τοῖς ἐν τῷ νόμῳ λαλεῖ.” Διὰ τοι τοῦτο
 μετὰ τὸν Ἡσαϊάν τὸν ὁμολογημένως πρὸς αὐτοὺς ἀποτεινόμενον,
 ἐπεισήγαγε τὸν Δαυὶδ, ἵνα δείξῃ καὶ ταῦτα τῆς αὐτῆς
 ὄντα ἀκολουθίας. Ποία γὰρ ^kἦν ἀνάγκη, φησὶν, ἐτέρων κατη- E
 γορεῖν τὸν εἰς τὴν ἡμετέραν διόρθωσιν ἀποσταλέντα προφή-
 την; ^mοὐδὲ γὰρ ⁿὁ νόμος ἐτέροις ἐδόθη, ἀλλ’ ὑμῖν. Τίνος δὲ
 ἔνεκεν οὐκ εἶπεν, οἶδαμεν ^oδὲ, ὅτι ὅσα ὁ προφήτης λέγει, ἀλλ’
 “ὅσα ὁ νόμος ῥαλεῖ;” “Ὅτι τὴν παλαιὰν ^aἅπασαν νόμον
 καλεῖν εἶωθεν ὁ Παῦλος. Καὶ γὰρ ἀλλαχοῦ φησι. ³“Τὸν
 νόμον οὐκ ἀκούετε, ὅτι Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν;” καὶ ἐνταῦθα
 τοὺς ψαλμοὺς νόμον ἐκάλεσεν, εἰπών. “Οἶδαμεν, ὅτι ὅσα ὁ
 νόμος λέγει, τοῖς ἐν τῷ νόμῳ λαλεῖ.” Εἶτα δείκνυσιν ^rοὐδὲ
 ἀπλῶς ταῦτα λεγόμενα κατηγορίας ἔνεκεν, ἀλλ’ ἵνα τῇ πίστει
 προοδοποιήσῃ ^sπάλιν. Τοσαύτη τῆς παλαιᾶς πρὸς τὴν καινὴν 483
^tἡ συγγένεια, ὅτι καὶ αἱ κατηγορίαι καὶ οἱ ἔλεγχοι διὰ τοῦτο
^vπάντες ἐγίνοντο, ἵνα λαμπρὰ παρὰ τοῖς ἀκούουσιν ἀνοιγῇ τῆς
 πίστεως ἡ θύρα. Ἐπειδὴ γὰρ τοῦτο μάλιστα Ἰουδαίους ἀπώ-
 λεσε τὸ μέγα φρονεῖν ἐφ’ ἑαυτοῖς. ὅπερ οὖν καὶ προῖον ἔλεγεν,
 ὅτι ⁴“Ἀγνοοῦντες τοῦ θεοῦ τὴν δικαιοσύνην, καὶ τὴν ἰδίαν
^wδικαιοσύνην ζητοῦντες στήσαι, τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ θεοῦ οὐχ
 ὑπετάγησαν” προλαβὼν καὶ ὁ νόμος καὶ ὁ προφήτης ^xπρο- B
 κατέβαλον αὐτῶν τὰ φρονήματα, ^yκαὶ κατέστειλαν αὐτῶν τὸ

2 γ. 19.

3 Gal. iv. 21, 22.

4 Rom. x. 3.

^d μήτε τοῦ . . . γυμναζομένου λόγου I. ^e σκιρτῆσαι pro ἀποσκιρτῆσαι A.F.
 G.H.I. ἀποσκιρτῆσαι ex λοιπὸν σκιρτῆσαι fecit corrector B. ^f προκατελλημ-
 μένων F.G. ^g τε om. H. Statim πάντα G. ^h ἀναμιξ Sic omnes. Ede-
 batur ἀνέμιξαν. ⁱ μόνον A.D.E.F.H.I. Statim μετήσαν E.F. ^k ἦν om. G.
^l ἡμετέρων F.H. et ante corr. B. ἡμετέρων et mox ἡμῖν habet Veron. ^m οὐ-
 δὲ] οὐ F.H.I. ⁿ οὐ om. A.F.G.H.I. ^o δὲ accessit ex A.E.F.H.I. γὰρ pro
 δὲ G. ^p λέγει G. ^q ἅπασαν pro πᾶσαν omnes. ^r οὐδὲ] οὐχ G. ^s πάλ-
 λω]+ὁ λόγος A.B.G.H.I. +ὁ νόμος F. cum Edd. et Interpp. Neutrum ag-
 noscunt D.E. ^t ἡ om. F.H.I. Statim συγγένεια omnes. συμφωνία Edd.
^v πάντες pro πάντως omnes. Statim ἐγίνοντο A.B.D.E.F.G.H. ἐγίνοντο vulgo.
^w δικαιοσύνην om. G. ζητοῦντες om. I. ^x προκατέβαλεν A.G. προκατέλαβον
 ante corr. B. Mox κατέστειλεν A.G. et ante corr. B. ^y καὶ om. F.H.I.

φύσημα, ἵνα εἰς ἔννοιαν ^αελθόντες τῶν οἰκείων ἀμαρτημάτων, καὶ τὴν ἀπόνοιαν πᾶσαν ^βκενώσαντες, καὶ ^γἰδόντες ἑαυτοὺς περὶ τῶν ἐσχάτων κινδυνεύοντας, μετὰ πολλῆς ^δτῆς προθυμίας προσδράμωσι τῷ τὴν ἄφεσιν αὐτοῖς τῶν ^εἀμαρτημάτων παρέχοντι, καὶ τὴν χάριν διὰ τῆς πίστεως καταδέξωνται. Τοῦτο ^ςοὖν καὶ ἐνταῦθα ^ζαἰνιττόμενος ὁ Παῦλος ἔλεγεν· “^ςΟἶδαμεν δὲ, ὅτι ὅσα ὁ νόμος λέγει, τοῖς ἐν τῷ νόμῳ λαλεῖ· ἵνα πᾶν στόμα **Κ** φραγῇ, καὶ ὑπόδικος γένηται πᾶς ὁ κόσμος τῷ θεῷ.” ^ηἘνταῦθα δείκνυσιν αὐτοὺς τῆς μὲν ^ιἀπὸ τῶν ἔργων παρρησίας ἐρήμους ὄντας, ἐν δὲ τοῖς ῥήμασιν ἀλαζονευομένους μόνον καὶ ἀναισχυνοῦντας. Διὸ ^κκαὶ κυρίως ἐχρήσατο τῇ λέξει, εἰπὼν, “ἵνα πᾶν στόμα φραγῇ,” τὴν ^ιτε ἀναισχυτον αὐτῶν καὶ δυσκάθεκτον μεγαληγορίαν δηλῶν, καὶ τὴν μετὰ ἀκριβείας ἐπιστομιζομένην αὐτῶν γλῶτταν. Καθάπερ γὰρ ῥεύμα ἀφόρητον, οὕτως ^μαὕτη ἐφέρετο· ἀλλ’ ἐνέφραξεν αὐτὴν ὁ προφήτης. “Ὅταν δὲ λέγῃ Παῦλος, “ἵνα πᾶν στόμα φραγῇ,” οὐ τοῦτό φησιν, ὅτι διὰ τοῦτο ἡμαρτον, ἵνα φραγῇ αὐτῶν ^ντὸ στόμα, ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἠλέγχοντο, ἵνα μὴ ἀγνοῶσιν ἀμαρτάνοντες **Δ** τοῦτο αὐτό. “Καὶ ὑπόδικος γένηται πᾶς ὁ κόσμος τῷ θεῷ.” Οὐκ εἶπεν, **Ρ**ὁ Ἰουδαῖος, ἀλλὰ, πᾶσα ἡ φύσις. Τὸ μὲν γάρ, (45) “ἵνα πᾶν στόμα φραγῇ,” ἐκείνους ἐστὶν ^ραἰνιττομένου, εἰ καὶ μὴ φανερώς αὐτὸ ^ςτέθεικεν, ὥστε μὴ τραχύτερον γενέσθαι τὸν λόγον· τὸ δὲ, “ἵνα ὑπόδικος γένηται πᾶς ὁ κόσμος τῷ θεῷ,” ὁμοῦ καὶ περὶ Ἰουδαίων καὶ ^βπερὶ Ἑλλήνων εἶρηται. Οὐ μικρὸν δὲ τοῦτο εἰς τὸ καταστεῖλαι τὴν ἐκείνων ἀπόνοιαν, ὅταν καὶ ἐνταῦθα μηδὲν ^γπλέον ἔχωσι τῶν Ἑλλήνων, ἀλλ’ ὁμοίως ὥσι ^δπροδεδωμένοι κατὰ τὸν τῆς σωτηρίας λόγον. Ὁ γὰρ ὑπόδικος κυρίως ^εἂν ἐκεῖνος λέγοιτο, ὁ μὴ δυνάμενος ἀρκεῖν ἑαυτῷ **Ε** πρὸς ἀπολογίαν, ἀλλὰ τῆς ἐτέρου δεόμενος βοηθείας· οἷα ἦν καὶ τὰ ἡμέτερα πάντα, ἀπολωλεκότων ἡμῶν τὰ πρὸς σωτηρίαν συντείνοντα. ^ς“Διὰ γὰρ νόμου ἐπίγνωσις ἀμαρτίας.” Πάλιν

5 v. 20

^α ἐλθόντες τ. ο. pro τ. ο. ἐλθόντες A.D.E.F.G.H.I. ^β Sic omnes. κατακενώσαντες Edd. ^γ εἰδόντες F.G. ^δ τῆς accessit ex A.D.E.F.G.H.I. ^ε παραπτώματων G. ^ς οὖν G. ^ζ αἰνιττεται ὁ Π. (om. ἔλεγεν) G. ^ς οἶδαμεν δὲ ὅτι] Sic A.D.E.G. δὲ vulgo abest. ὅτι οἶδαμεν δὲ B.H. ὅτι εἶδομεν δὲ ὅτι F. ^η ἐνταῦθα γὰρ Edd. γὰρ om. D.E.G. ^ι ἀπὸ om. I. ^κ καὶ om. G. ^λ τε accessit ex omnibus. ^μ αὐτὴ vel αὐτῇ H. et a pr. man. B. ^ν τὰ στόματα B. Statim ἀλλ’ ἵνα διὰ τοῦτο ἐλέγχωνται G. ^ξ τὸ αὐτὸ τοῦτο I. ^ο ὁ accessit ex omnibus. ^ρ αἰνιττομένου D.E. et corr. ex αἰνιττόμενον F. αἰνιττόμενος A.G.H.I. αἰνιττόμενον Edd. ^ς τέθεικεν pro τέθειται omnes. ^τ περὶ est in A.D.E.F.G.H.I. non in Edd. Statim εἶρηκεν G. ^θ πλέον ἔχωσι pro ἔχωσι πλέον omnes. ^ι προδεδεμένοι G.I.

ἐφῆλათο τῷ νόμῳ, μετὰ φειδοῦς μὲν· οὐ γὰρ αὐτοῦ κατηγορία τὸ εἰρημένον, ἀλλὰ τῆς τῶν Ἰουδαίων ῥαθυμίας· πλὴν ἀλλ' ὁμως ἐσπούδακεν ἐνταῦθα, ἐπειδὴ μέλλει τὸν περὶ ^ωτῆς πίστεως εἰσάγειν λόγον, δεῖξαι αὐτὸν σφόδρα ἡσθηκότα. ^εΕἰ γὰρ αἰχρεῖς ἐπὶ τῷ νόμῳ, φησὶν, οὗτός σε καταισχύνει μᾶλλον· οὗτός σου τὰς ἁμαρτίας ἐκπομπεύει. Ἄλλ' οὐκ εἶπεν οὕτω τραχέως, ἀλλ' ὑφειμένως πάλιν· “Διὰ γὰρ νόμου ἐπίγνωσις ἁμαρτίας.” Οὐκοῦν καὶ ἡ κόλασις ^εμείζων, ἀλλὰ ^απαρὰ τὸν Ἰουδαῖον. Ὁ μὲν γὰρ νόμος ἦνε το ^δφανερὰν σοι ποιῆσαι τὴν ἁμαρτίαν, σὸν δὲ ἦν λοιπὸν τὸ φυγεῖν· μὴ φυγῶν τοίνυν, μᾶλλον ἐπεσπάσω τὴν κόλασιν, καὶ ^ετὸ τοῦ νόμου κατόρθωμα 484 γέγονέ σοι μείζονος ἐφόδιον τιμωρίας.

“Οτε τοίνυν τὸν φόβον ἠύξησε, τότε λοιπὸν ἐπάγει τὰ τῆς χάριτος, ἐν πολλῇ καταστήσας ἐπιθυμίᾳ τῆς τῶν ἁμαρτιῶν ἀφέσεως, καὶ φησι· ^δ“Νυνὶ δὲ χωρὶς νόμου δικαιοσύνη θεοῦ πεφανέρωται.” Μέγα ἐνταῦθα ἐφθέγγετο, καὶ πολλῆς δεόμενον τῆς κατασκευῆς. Εἰ γὰρ οἱ ἐν νόμῳ ζῶντες οὐ μόνον οὐκ ἔφυγον κόλασιν, ἀλλὰ καὶ ^επλέον ἐβαρῆθησαν, πῶς ἔστι χωρὶς νόμου μὴ μόνον τιμωρίαν φυγεῖν, ἀλλὰ καὶ δικαιωθῆναι; Δύο γὰρ ἄκρα ἐνταῦθα τέθεικε, καὶ τὸ δικαιοῦσθαι, καὶ τὸ χωρὶς ^Βνόμου τούτων τυγχάνειν τῶν ἀγαθῶν. Διὰ τοῦτο οὐχ ἀπλῶς εἶπε ἰδικοσύνην, ἀλλὰ δικαιοσύνην θεοῦ, ἀπὸ τῆς ἀξίας τοῦ προσώπου ^εμείζονα δείξας τὴν δωρεὰν καὶ δυνατὴν τὴν ὑπόσχεσιν· πάντα γὰρ αὐτῷ δυνατά. Καὶ οὐκ εἶπεν, ἐδόθη, ἀλλὰ, “πεφανέρωται,” τὸ τῆς καινοτομίας ὑποτενόμενος ἔγκλημα· τὸ γὰρ πεφανερωμένον, ὡς παλαιὸν καὶ ^hκρυπτὸν φανεροῦται. Καὶ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ ¹τὸ ἐξῆς δείκνυσιν ^εοὐκ ὄν πρόσφατον τοῦτο. Εἰπὼν γὰρ, “πεφανέρωται,” ἐπήγαγε, “Μαρτυρουμένη ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν.” Μὴ γὰρ, ^Сἐπειδὴ νῦν ἐδόθη, θορυβηθῆς, φησὶ, μηδὲ ¹ὥς πρὸς καινὸν καὶ ξένον πρᾶγμα ταραχθῆς· ἄνωθεν γὰρ αὐτὸ καὶ ὁ νόμος καὶ οἱ

6 v. 21.

^ω τῆς om. E. ^ε εἰ] τί E. ^γ οὗτος A.B.D.E.F.H.I. αὐτός vulgo. Statim καταισχ. μᾶλλον pro μᾶλλον καταισχ. F.G.H.I. ^ε μείζων]+ἀλλ' οὐ παρὰ τὴν τοῦ νόμου ἀσθένειαν D.E. ^α παρὰ τὸν Ἰουδαῖον] Sic A.F.G.H. et ex corr. I. Edebatur παρὰ τῶν Ἰουδαίων. Diversa lectio παρὰ τὴν τῶν Ἰουδαίων ῥαθυμίαν est in D.E. ^δ φανερὸν H. ^ε τὰ τ. ν. κατορθώματα I. ^δ νυνὶ pro νῦν A.D.E.F.G. et Mosqq. ^ε πλείον A.E.H.I. ^ε δικαιοσύνην bis A.E.F.G.H.I. δικαιοσύνη Edd. ^ε μείζονα] καὶ μείζονα A.F.H.I. Statim ἐπιδείξας G. ^h κρυπτὸν pro κρυπτόμενον A.D.E.F.H.I. ¹ τὸ pro τὰ A.B.D.E.G.I. ^ε οὐκ ὄν πρόσφατον] Sic A.B.D.E.F.G.I. οὐκ ὄν pr. H. οὐ πρόσφατον ὄν Edd. ¹ ὥς πρὸς καινὸν] Sic B.D.E. ut edidit Montef. pro vitioso ὡς πρόσκαιρον. ὡς καινὸν A.H.I. ὡς ^{πρὸς}καινὸν (sic) F.G.

TOM. I.

N

προφήται προέλεγον. Καὶ τὰ μὲν ἔδειξε διὰ τῆς κατασκευῆς ταύτης, τὰ δὲ μέλλει, ἐν μὲν τοῖς ἔμπροσθεν τὸν ^μ Ἀμβρακὸν παραγαγὼν λέγοντα· “^α Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται” ἐν δὲ τοῖς μετὰ ταῦτα τὸν Ἀβραάμ, τὸν Δαυὶδ, καὶ αὐτοὺς περὶ τούτων διαλεγομένους ἡμῖν. Καὶ γὰρ πολλὸς τῶν προσώπων τούτων ὁ λόγος ἦν παρ’ αὐτοῖς· ὁ μὲν γὰρ ἦν πατριάρχης καὶ προφήτης, ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ προφήτης· καὶ αἱ ἐπαγγελίαι δὲ Δαὶ περὶ τούτων πρὸς ἀμφοτέρους ^ρ τούτους ἦσαν γεγενημένοι. Διὸ καὶ ὁ Ματθαῖος ἀρχόμενος τοῦ εὐαγγελίου, ἀμφοτέρων τούτων μέμνηται πρῶτον, καὶ τότε κατὰ ἀκολουθίαν παράγει τοὺς προγόνους. Εἰπὼν γὰρ, ⁷ “Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ,” οὐκ ἀνέμεινεν εἰπεῖν μετὰ τὸν Ἀβραάμ ¹ τὸν Ἰσαὰκ καὶ τὸν Ἰακώβ, ἀλλὰ μετὰ ² τοῦ Ἀβραάμ τοῦ Δαυὶδ ἐμνημόνευσε. Καὶ τὸ δὴ θαυμαστὸν, ὅτι καὶ πρὸ τοῦ Ἀβραάμ τὸν Δαυὶδ τέθεικεν, οὕτω λέγων· “υἱὸς Δαυὶδ, υἱὸς Ἀβραάμ.” καὶ τότε ἤρξατο καταλέγειν τὸν Ἰσαὰκ καὶ τὸν Ἰακώβ καὶ τοὺς ἐξῆς ἅπαντας. Διὸ καὶ ὁ ἀπόστολος ἐνταῦθα αὐτοὺς περιστρέφει συνεχῶς, καὶ φησι· “Δικαιοσύνη δὲ θεοῦ, μαρτυρουμένη ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν.” ³ Εἴτα ἵνα μὴ τις εἴπῃ, καὶ πῶς ⁴ αὐτοὶ μηδὲν συντελοῦντες εἰς τὸ προκείμενον, σωζόμεθα; δείκνυσιν καὶ ἡμᾶς εἰσφέροντας οὐ μικρὸν ⁵ εἰς τοῦτο, (46) τὴν πίστιν ⁶ λέγω. Εἰπὼν γοῦν, ⁸ “Δικαιοσύνη θεοῦ,” ἐπήγαγε, “Διὰ τῆς πίστεως, εἰς πάντας καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς πιστεύοντας.” Πάλιν ἐνταῦθα θορυβεῖται ὁ Ἰουδαῖος, οὐδὲν ἐξαιρετον παρὰ τοὺς λοιποὺς ἔχων, ⁹ καὶ μετὰ τῆς οἰκοιμένης ἀριθμούμενος ἀπάσης. “Ἰν’ οὖν μὴ τοῦτο ¹⁰ πάθῃ, συστέλλει πάλιν αὐτὸν τῷ φόβῳ, ἐπάγων ¹¹ καὶ λέγων· “Οὐ γὰρ ἐστὶ 485 διαστολή· ¹² πάντες γὰρ ἡμαρτον.” Μὴ γὰρ μοι εἴπῃς, ὅτι ὁ δεῖνα ¹³ ὁ Ἕλλην, ὁ δεῖνα ὁ Σκύθης, ὁ δεῖνα ὁ Θράξ· ἐν γὰρ τοῖς αὐτοῖς ¹⁴ ἅπαντες. Εἰ γὰρ καὶ νόμον ἔλαβες, ἐν μόνον ἔμαθες ἀπὸ τοῦ νόμου, τὸ εἶδέναι τὴν ἀμαρτίαν, οὐ τὸ φεύγειν αὐτήν.

7 Matth. i. 1.

8 v. 22.

9 v. 23.

^μ Ἀμβρακὸν pro Ἀβρακὸν A.B.E.F.G.H.I. τὸν Ἀ. παραγαγὼν pro παραγαγὼν τὸν Ἀ. omnes. ^α ὁ δὲ δίκαιος] Sic A.E.F.H.I. ὁ δίκαιος μου G. ὁ δίκαιος Edd. Post πίστεως add. νόμου F. ^ο Ab ὁ δὲ βασιλεὺς evulsus ex G. folium unum usque ad διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως p. 485 B. ^ρ τούτους om. E. ^{εἰπεῖν} pro εἰπὼν omnes. ¹ καὶ τὸν Ἰσαὰκ Edd. καὶ om. A.B.D.E.F.I. ² τοῦ] τὸν D.E.F.H.I. Statim τὸν Δαυὶδ H.I. ³ εἴτα ἵνα] Sic omnes. ἵνα δὲ Edd. ⁴ αὐτοὶ μηδὲν] μηδὲν αὐτοὶ A.E.F.I. μηδὲν αὐτοῖς H. ⁵ εἰς τοῦτο om. H. ⁶ λέγων A.D.E.F.I. Mox δικαιοσύνη δὲ θεοῦ A.E. ⁷ καὶ om. A.H.I. ⁸ πάθῃ omnes. Veron. Sav. Correxerit Morell. ⁹ Verba καὶ λέγων, quae aberant, sunt in nostris omnibus. ¹⁰ ὁ ante Ἕλλην, Σκύθης et Θράξ om. B.D.E.I. (sed ὁ Ἕλλην a pr. man. I.) ¹¹ πάντες A.E.F.H.I.

Εἶτα, ἵνα μὴ λέγωσιν, ὅτι εἰ καὶ ^dἡμάρτομεν, ἀλλ' οὐχ οὕτως ὡς ἐκείνοι, ἐπήγαγε· “Καὶ ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ θεοῦ.” “Ὅστε εἰ καὶ μὴ τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις ἡμαρτες, ἀλλὰ τῆς δόξης ὁμοίως ἀπεστέρησαι· τῶν γὰρ προσκεκρουκότων εἴ· ὁ δὲ προσκεκρουκὼς ἱ τῶν κατησχυμένων, οὐ τῶν δοξαζομένων. ^e Ἀλλὰ μὴ φοβηθῆς· διὰ γὰρ τοῦτο ταῦτα εἶπον, οὐχ ἵνα σε εἰς ἀπό- B γνωσιν ἐμβάλω, ἀλλ' ἵνα δείξω τοῦ δεσπότου τὴν φιλανθρωπίαν. Διὸ καὶ ἐπήγαγε· ¹⁰ “Δικαιούμενοι δωρεὰν τῇ αὐτοῦ χάριτι, διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃν προέθετο ὁ θεὸς ἡ ἱλαστήριον ἐν τῷ αὐτοῦ αἵματι, εἰς ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης ἰ αὐτοῦ.” “Ὅρα διὰ πόσων κατασκευάζει τὸ εἰρήμενον. Πρῶτον ἀπὸ τῆς ἀξίας τοῦ προσώπου· οὐ γὰρ ἀνθρωπὸς ἐστὶν ὁ ἐργαζόμενος ταῦτα, ἵνα ἀτονήσῃ, ^k ἀλλὰ θεὸς ὁ πάντα δυνάμενος· θεοῦ γὰρ ἐστὶν ἡ δικαιοσύνη, φησί. Δεύτερον ἀπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν ^mπροφητῶν. Μὴ γὰρ, ἐπειδὴ, “χωρὶς νόμου,” ἤκουσας, φοβηθῆς· καὶ γὰρ αὐτῷ τῷ νόμῳ C τοῦτο δοκεῖ. Τρίτον ἀπὸ τῶν θυσιῶν τῶν ἐν τῇ παλαιᾷ. Διὰ γὰρ τοῦτο εἶπεν, “ἐν τῷ αὐτοῦ αἵματι,” ἀναμνησκῶν αὐτοὺς τῶν προβάτων ἐκείνων καὶ τῶν μόσχων. Εἰ γὰρ ἀλόγων σφαγαί, φησὶν, ἁμαρτίας ἔλυον, πολλῶ μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦτο. Καὶ οὐχ ἀπλῶς εἶπε, λυτρώσεως, ἀλλ', “ἀπολυτρώσεως,” ⁿ ὡς μηκέτι ἡμᾶς ἐπανελθεῖν πάλιν ^o ἐπὶ τὴν αὐτὴν δουλείαν. Καὶ ἱλαστήριον ^p δι' αὐτὸ τοῦτο καλεῖ, δεικνύς, ὅτι εἰ ὁ τύπος τοσαύτην ^q εἶχεν ἰσχύν, πολλῶ μᾶλλον ἡ ἀλήθεια· τὸ αὐτῆς ἐπιδείχεται. Δηλῶν δὲ πάλιν οὐ νεώτερον τοῦτο ὃν, οὐδὲ καινὸν, D φησί, “προέθετο.” Καὶ εἰπὼν, “προέθετο ^r ὁ θεός,” καὶ δείξας τοῦ πατρὸς τὸ κατόρθωμα, τὸ αὐτὸ δείκνυσιν καὶ τοῦ υἱοῦ ^s ὃν· ὁ μὲν γὰρ πατὴρ προέθετο, ὁ δὲ ^t Χριστὸς ἐν τῷ αὐτοῦ αἵματι τὸ πᾶν κατώρθωσεν. “Εἰς ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ.” Τί ἐστὶν ^w ἔνδειξις τῆς δικαιοσύνης; ^x Ὡσπερ ἔνδειξις πλούτου, τὸ μὴ μόνον αὐτὸν εἶναι πλούσιον, ἀλλὰ καὶ

10 π. 24, 25.

^d ἡμάρτομεν E.F.H. ^e ἀπεστέρησαι omnes. ἀποστερηῇ Edd. ^f τῶν κατησχυμένων (κατασχυμ. F.H.), οὐ τῶν δοξαζομένων] Sic nostri omnes. Edēbatat οὐ τῶν δοξ. ἀλλὰ τῶν κατησχ. ^g ἀλλὰ] ἀλλ' ἵνα B. ^h ἱλαστήριον] + διὰ πίστεως G. + διὰ τῆς πίστεως Sav. Mor. Ben. contra fidem Codicum et Ed. Veron. ⁱ αὐτοῦ] + ἐν τῷ νῦν καιρῷ D.E. ^k ἀλλὰ] Sic B.D.E. ἀλλ' ὁ Edd. ^l ὁ τὰ π. δ. G. ὁ πατροδύναμος A.F.H.I. ^m προφητῶν] + μαρτυρομένη ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν G. ⁿ ὡς] δηλῶν οὕτω γενέσθαι τοῦτο ὡς D.E. ^o ἐπὶ] εἰς A.D.E.H.I. ^p δι' αὐτῷ] διὰ G.H. ^q ἵσχυον A.E.F.H. ^r τὸ αὐτῆς omnes. τὸ αὐτὸ Edd. ^s ὁ θεός om. B. ^t ὃν om. G. ^v Χριστὸς] υἱὸς G. ^w ἔνδειξις] εἰς ἔνδειξιν B.D.E.G. Post δικαιοσύνης add. αὐτοῦ G. ^x Ὡσπερ] ὅπερ G.

ἑτέρους πλουσίους ποιεῖν· καὶ ζωῆς, τὸ μὴ μόνον αὐτὸν εἶναι
 ζῶντα, ἀλλὰ καὶ ὃ νεκροὺς ζωοποιεῖν· καὶ δυνάμεως, τὸ μὴ μόνον
 αὐτὸν εἶναι δυνατόν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀσθενεῖς δυναμοῦν· οὕτω καὶ
 Εὐδαιοσύνης ἐνδείξεις, τὸ μὴ μόνον αὐτὸν εἶναι δίκαιον, ἀλλὰ *καὶ
 ἑτέρους ἐν ἁμαρτία κατασπαρπέντας ἐξαίφνης δικαίους ποιεῖν.
 Τοῦτο οὖν καὶ αὐτὸς ἐρμηνεύων ἐπήγαγε, ὅτι ἔστιν ἐνδείξεις·
 “^ςΕἰς τὸ εἶναι αὐτὸν δίκαιον, καὶ δικαιοῦντα τὸν ἐκ πίστεως
 Ἰησοῦ.” Μὴ τοίνυν ἀμφίβαλλε· οὐ γὰρ ἐξ ἔργων, ἀλλ’ ἀπὸ
 πίστεως· μηδὲ φεῦγε τὴν τοῦ θεοῦ δικαιοσύνην· διπλοῦν γὰρ
 αὐτῆς τὸ ἀγαθόν, ὅτι καὶ κοῦφόν ἐστι, καὶ πᾶσι προκειμένον·
 μηδὲ αἰσχύνου· καὶ ἐρυθρία· εἰ γὰρ βαυτὸς ἐνδείκνυται τοῦτο
 ποιῶν, ἡ καὶ ὡς ἂν εἴποι τις, ἵνα βρύνεται καὶ ἐγκαλλωπίζεται,
 486 πῶς σὺ καταδύῃ καὶ ἐγκαλύπτῃ, ἐφ’ ᾧ ὁ δεσπότης σου δοξά-
 ζεται; Ἐπάρας τοίνυν τὸν ἀκροατὴν διὰ ^κτοῦ εἰπεῖν, ὅτι
 ἐνδείξεις τῆς τοῦ θεοῦ δικαιοσύνης ἐστὶ τὰ γινόμενα, πάλιν τῷ
 φόβῳ ὡθεὶ τὸν ὀκνοῦντα καὶ ἀναδύομενον προσελθεῖν, οὕτω
 λέγων· “Διὰ τὴν πάρεσιν τῶν προγεγονότων ἁμαρτημάτων.”
 Ὅρᾳς πῶς συνεχῶς ἀναμιμνήσκει τῶν πλημμελημάτων αὐτοῦς;
 ἀνωτέρω μὲν λέγων, “Διὰ ¹γὰρ νόμου ἐπίγνωσις ἁμαρτίας,”
 μετὰ ^μταῦτα δὲ, ὅτι πάντες ἥμαρτον, ἐνταῦθα δὲ σφοδρότερον.
 Οὐδὲ γὰρ εἶπε, διὰ τὰ ἁμαρτήματα, ἀλλὰ, “διὰ τὴν πάρεσιν,”
 τουτέστι, τὴν νέκρωσιν. Οὐκέτι γὰρ ὑγείας ἐλπίς ἦν, ἀλλ’
 Βῶσπερ ^σσῶμα παραλυθὲν τῆς ἄνωθεν ἐδεῖτο χειρὸς, οὕτω καὶ ὁ
 ψυχὴ νεκρωθεῖσα. ^ρΚαὶ τὸ δὴ χαλεπώτερον, ὅπερ ἐν τάξει (47)
 θεῖς αἰτίας, δείκνυσι μείζον ὃν κατηγορήμα. Τί δὲ τοῦτό ἐστι;
¹¹Τὸ ἐν τῇ ἀνοχῇ τοῦ θεοῦ τὴν πάρεσιν γεγενησθαι. Οὐδὲ
 γὰρ ἂν ἔχοιτε εἰπεῖν, φησὶν, ὅτι οὐκ ἀπελαύσατε πολλῆς ἀνο-
 χῆς καὶ χρηστότητος. Τὸ δὲ, “ἐν τῷ νῦν καιρῷ,” τὴν πολλὴν
 δεικνύντος ἐστὶ ^ρδύναμιν καὶ φιλανθρωπίαν. Ὅτε γὰρ ἀπε-
 γνώσθημεν, φησὶ, καὶ καιρὸς ἀποφάσεως ἦν, καὶ ηὔξήθη τὰ
 κακὰ, καὶ ἐπληρώθησαν αἱ ἁμαρτίαι, τότε τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν
 C ἐπεδείξατο, ἵνα μάθῃς πόση παρ’ αὐτῷ τῆς δικαιοσύνης ἡ περι-

11 γ. 26.

^γ τοὺς νεκροὺς B. * καὶ] + τὸ Edd. τὸ om. A.D.E.F.G.H.I. ^α ἁμαρ-
 τία] Sic D.E.F.G.H. et Veron. ἁμαρτίας vulgo. Statim καταπεσόντας H.
 Veron. ^β τί pro τίς A.B.F.G.H. ἐρμηνεύων, τὸ τί ἐστὶν ἐνδείξεις ἐπήγαγεν
 D.E. ^ς εἰς accessit ex A.D.E.F.G.H.I. ^δ ἀλλ’ ἀπὸ] ἀλλὰ ἐκ G. ^ε ὅτι
 —πᾶσι] καὶ ὅτι κοῦφον καὶ ὅτι πᾶσι D.E. ^ς καὶ] μηδὲ G. ^ς οὗτος F.H.I.
^η καὶ accessit ex A.B.D.E.F.H.I. ¹ καὶ ἐναβρ. Edd. καὶ deest in omnibus.
^κ τοῦ A.B.D.E.F.G.I. Legebatur τὸ ante Montef. ¹ γὰρ om. G. ^μ ταῦ-
 τα δὲ] δὲ ταῦτα G.I. ^ν τὸ σῶμα D.E. ^ο ἡ om. G. ^ρ καὶ om. G.
^ς ὅπερ] + καὶ D.E. Mox τίθεις F.I. τίθεισιν G. ^ρ δύναμιν omnes. Ede-
 batur ἀνοχῇ. Pro δεικνύντος ἐστὶ δύναμιν, G. habet δύναμιν δηλοῦντός ἐστι.

ουσία. Οὐδὲ γὰρ ἐν ἀρχῇ γενόμενον τοῦτο οὕτω θαυμαστὸν ἂν ἐφάνη καὶ παράδοξον, ὡς νῦν, ὅτε ^απᾶς ἰατρείας ^εἐξηλέγχθη τρόπος.

¹² “Ποῦ οὖν ἡ καύχησις; Ἐξεκλείσθη, φησί. Διὰ ποίου νόμου; τῶν ἔργων; Οὐχί, ἀλλὰ διὰ νόμου πίστεως.” Πολὺς ^νὁ ἀγὼν τῷ Παύλῳ δείξαι, ὅτι τοσοῦτον ἡ πίστις ἴσχυσεν, ὅσον οὐδὲ ἐφαιτάσθη ποτὲ ὁ νόμος. Ἐπειδὴ γὰρ εἶπεν, ὅτι δίκαιοι ὁ θεὸς τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τῆς πίστεως, ἐπιλαμβάνεται τοῦ νόμου πάλιν. Καὶ οὐ λέγει, ποῦ οὖν τὰ κατορθώματα τῶν Ἰουδαίων; ποῦ ἡ δικαιοπραγία; ἀλλὰ, “ποῦ ἡ καύχησις;” ^Dπανταχοῦ δεικνύς ^ωμεγαληγοροῦντας μόνον ὡς πλέον τι τῶν ἄλλων ἔχοντας, καὶ μηδὲν ἐπιδεικνυμένους ἔργον. Καὶ εἰπὼν, “Ποῦ οὖν ἡ καύχησις;” οὐκ εἶπεν, ἡφανίσθη καὶ ἀπώλετο, ἀλλ’, “ἐξεκλείσθη,” ὅπερ ἀκαιρίας μᾶλλον ἐστίν· οὐκέτι γὰρ ἔχει καιρὸν. Ὡς περ ^γτῆς κρίσεως ἐπιστάσης, οὐκέτι καιρὸν ἔχουσιν οἱ ^υμετανοεῖν βουλόμενοι· οὕτω καὶ τῆς ἀποφάσεως ^εἐξενεχθείσης λοιπὸν, καὶ πάντων μελλόντων ἀπολυσθαι, ^ακαὶ παραγενομένου τοῦ ταῦτα χάριτι λύνοντος τὰ ^Eδεινὰ, οὐκέτι καιρὸν εἶχον ἐκεῖνοι ^βπροβάλλεσθαι τὴν ἀπὸ τοῦ νόμου διόρθωσιν. Εἰ γὰρ ἐχρὴν ἰσχυρίζεσθαι ^ετούτοις, πρὸ τῆς παρουσίας ἐχρὴν· ἐλθόντος δὲ τοῦ διὰ τῆς πίστεως σώζοντος, ^δἀνήρηται λοιπὸν ὁ ^ετῶν ἀγώνων καιρὸς· ὡς γὰρ ἐληλεγμένων ἀπάντων, οὕτω τῇ χάριτι σώζει. Διὸ καὶ νῦν ἦλθεν, ἵνα μὴ λέγωσιν, ἐν ἀρχῇ παραγενομένου, ὅτι δυνατὸν ἦν διὰ νόμου σωθῆναι, καὶ πόνοις οἰκείοις καὶ κατορθώμασι. Ταύτην οὖν ἐπιστομίζων αὐτῶν τὴν ἀναισχυντίαν, ἔμεινε χρόνον πολὺν, ὥστε μετὰ τὸ διὰ πάντων ἐλεγχθῆναι σαφῶς οὐκ ἀρκούντας ⁴⁸⁷ἐαυτοῖς, τότε σῶσαι διὰ τῆς αὐτοῦ χάριτος. Διὸ καὶ ἀνωτέρω λέγων, “εἰς ἔνδειξιν τῆς δικαιοσύνης,” ἐπήγαγεν, “ἐν τῷ νῦν καιρῷ.” Εἰ δὲ ἀντιλέγοιεν ^βτινες, ταῦτὸν ^βποιοῦσιν, ὥς περ ἂν εἴ τις ^ιμεγάλα ἡμαρτηκὼς, καὶ μὴ δυνηθεὶς ἀπολογησασθαι ^κἐν δικαστηρίῳ, ἀλλὰ κατακριθεὶς καὶ κολάζεσθαι μέλλων, εἴτα ἀπὸ δωρεᾶς βασιλικῆς ἀφεθεὶς, ἀναισχυντοίη μετὰ τὴν ἀφεσιν

12 v. 27.

^α πᾶς pro πάσης omnes. ^ε ἐξεχύθη H. ^ν ὁ, quod aberat ante Montef. est in libris omnibus. ^ω μεγαλορρημονούντας D. μεγαλορρημονούντας A.E. F.H.I. ^γ γὰρ deest in Edd. ante Ben. repugnantibus libris. ^υ μετανοεῖν pro μετανοῆσαι omnes. ^ε ἐξενεχθείσης pro ἐνεχθείσης omnes. Recepit etiam Montef. ^α καὶ om. D.E. ^β προβάλλεσθαι A.D.E.F.G.H.I. et ante corr. B. προβαλέσθαι Edd. ^ε τούτους A.E.I. ^δ ἀνήρηται B.D.E.G.H. ἀνήρητο Edd. ^ε τοῦ ἀγῶνος G. ^ε ἀνέμεινε G. ^β τινες] + ἐτι D.E. ^β περιούσιν H. ^ι μέγα G. ^κ ἐν] ἐφ (sic) G.

καυχώμενος, καὶ λέγων μηδὲν ἡμαρτηκέναι. Πρὶν ἢ γὰρ ἔλθειν τὴν ὄψιν, ἀποδείξαι ἔδει· ἐλθούσης δὲ, οὐκ ἂν ἔχοι καιρὸν Β¹ καυχᾶσθαι λοιπόν. ^μΟ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν Ἰουδαίων γέγονεν. Ἐπειδὴ γὰρ οἴκοθεν ἦσαν προδεδομένοι, διὰ τοῦτο παραγέγονεν, αὐτῷ τῷ παραγενέσθαι τὴν καύχησιν ἀναιρῶν. Ὁ γὰρ λέγων διδάσκαλος εἶναι νηπίων, καὶ ἐν τῷ νόμῳ καυχώμενος, καὶ παιδευτὴν ἀφρόνων ἑαυτὸν ὀνομάζων, ὁμοίως ἐκείνοις δεηθεὶς τοῦ διδάξαντος καὶ σώσαντος, ^οοὐκέτ' ἂν ἔχοι τοῦ καυχᾶσθαι πρόφασιν. Εἰ γὰρ καὶ πρὸ τούτου ἡ περιτομὴ ἀκροβυστία ῥέγενετο, πολλῷ μᾶλλον νῦν· καὶ γὰρ ^ηἐξ ἐκατέρων βέβληται τῶν καιρῶν. Εἰπὼν δὲ, ὅτι ἐξεκλείσθη, δείκνυσιν καὶ πῶς. Πῶς οὖν ἐξεκλείσθη, φησί; “Διὰ ποίου νόμου; τῶν ἔργων; Οὐχί, C ἀλλὰ διὰ νόμου πίστεως.” Ἰδοὺ καὶ τὴν πίστιν νόμον ἐκάλεσεν, ἐμφιλοχωρῶν τοῖς ὀνόμασιν, ὥστε παραμυθεῖσθαι τὴν δοκοῦσαν εἶναι καινοτομίαν. Τίς δὲ ὁ τῆς πίστεως νόμος; Διὰ χάριτος σώζεσθαι. Ἐνταῦθα τὸ δυνατόν δείκνυσιν τοῦ θεοῦ, ὅτι οὐ μόνον ἔσωσεν, ἀλλὰ καὶ ἐδικαίωσε καὶ εἰς καύχησιν ἤγαγε, καὶ οὐδὲ ἔργων δεηθεὶς, ἀλλὰ πίστιν ζητήσας μόνον. Ταῦτα δὲ λέγει, καὶ τὸν πιστεύσαντα Ἰουδαίον μετριάξειν παρασκευάζων, καὶ τὸν μὴ πιστεύσαντα καταστέλλων, ὥστε αὐτὸν ἐφελκύνασθαι. Ὁ μὲν γὰρ σωθεὶς, ἂν ^εμέγα φρονῇ τῷ D νόμῳ προσέχων, ἀκούσεται ὅτι αὐτὸς αὐτοῦ τὸ στόμα ἐνέφραξεν, αὐτὸς αὐτοῦ κατηγορήσεν, αὐτὸς αὐτοῦ τὴν σωτηρίαν ἀπηγόρευσε, καὶ τὸ καύχημα ἐξέκλεισεν· ὁ δὲ μὴ πιστεύσας πάλιν διὰ τῶν αὐτῶν τούτων ταπεινωθεὶς, προσαχθῆναι τῇ (48) πίστει δυνήσεται. Εἶδες πόση τῆς πίστεως ἡ περιουσία; πῶς ἀπέστησε τῶν προτέρων, μηδὲ καυχᾶσθαι ἐπ' αὐτοῖς ἀφείσα; ¹³“Λογίζομεθα οὖν πίστει δικαιοῦσθαι ἄνθρωπον χωρὶς ἔργων νόμου.” Ὅτε ἔδειξεν ἀνωτέρους ὄντας ἀπὸ τῆς πίστεως τῶν Ἰουδαίων, τότε λοιπὸν μετὰ πολλῆς ^ωτῆς παρρησίας καὶ περὶ E αὐτῆς διαλέγεται, καὶ τὸ δοκοῦν ἐνταῦθα θορυβεῖν πάλιν ἰᾶται. Καὶ γὰρ δύο ταῦτα ^ατὰ ταραττοντα ἦν Ἰουδαίους, ἐν μὲν, εἰ τοὺς μετ' ἔργων μὴ σωθέντας δυνατόν χωρὶς ἔργων σωθῆναι· ἕτερον δὲ, εἰ τοὺς ἀκροβύστους δίκαιον τῶν αὐτῶν ἀπολαῦσαι τοῖς ἐν τοσοῦτῳ χρόνῳ συντραφεῖσι τῷ νόμῳ· ὁ πολλῷ τοῦ

13 v. 28.

¹ καυχῆσασθαι G. ^μ δ δὲ] τοῦτο D.E. ^η διδάξαντος καὶ σώσαντος A.D. ^ο οὐκέτ' ἂν pro οὐκ ἂν B.E.F.G.H.I. et ante corr. A. οὐκέτι ἂν D. ^ρ ἐγένετο B. γέγονε E. ^η ἐξ om. D.E. Statim ἐκβέβληται iidem, receptum a Montef. ^τ πιστεύοντα B.H. ^ω ὥστε pro ὡς A.B.D.E.F.I. et ex corr. G. Receptit Montef. ^ε μέγα pro μεγάλῃ A.B.D.E.F.H.I. Ita etiam Montef. ^ν τῶν om. I. ^ω τῆς om. G. ^α τὰ om. G.

προτέρου μᾶλλον αὐτοὺς ἐξετάραττε. Διὰ τοῦτο ἐκείνο κατασκευάσας, ἐπὶ τοῦτο λοιπὸν ἔχεισιν· ὅπερ οὕτως ὁ θεὸς ἔθρομβει τοὺς Ἰουδαίους, ὡς καὶ Πέτρῳ μετὰ τὴν πίστιν ταύτης ἔνεκεν ἐγκαλέσαι τῆς ὑποθέσεως. Τί οὖν φησι; “Λογίζομεθα οὖν πίστει δικαιοῦσθαι ἄνθρωπον.” Οὐκ εἶπεν Ἰουδαῖον, ἢ τὸν 488 ὑπὸ τὸν νόμον ὄντα, ἀλλ’ ἐξαγαγὼν τὸν λόγον εἰς εὐρυχωρίαν, καὶ τῇ οἰκουμένῃ τὰς θύρας ἀνοίξας τῆς σωτηρίας, φησὶν, “ἄνθρωπον,” τὸ κοινὸν τῆς φύσεως ὄνομα.

Εἰτα ἀπὸ τούτου λαβὼν ἀφορμὴν, μὴ τεθείσαν ἀντίθεσιν λύει. Ἐπειδὴ γὰρ εἰκὸς ἦν Ἰουδαίους ἀκούσαντας, ὅτι πάντα ἄνθρωπον ἢ πίστις δικαιοῖ, δυσχεραίνειν καὶ σκανδαλίζεσθαι, Β ἐπήγαγεν· 14 “Ἡ Ἰουδαίων ὁ θεὸς ἡ μόνον;” ὡς ἂν εἰ ἔλεγε, διὰ τί γάρ σοι τοῦτο ἄτοπον εἶναι δοκεῖ, τὸ πάντα ἄνθρωπον σώζεσθαι; μὴ γὰρ μερικὸς ἐστὶν ὁ θεός; ἐκ τούτου δεικνύς, ὅτι βουλόμενοι τοῖς ἔθνεσιν ἐπηρεάζειν, τοῦ θεοῦ τὴν δόξαν λυμαίνονται μᾶλλον, εἶγε μὴ συγχωροῖεν αὐτὸν πάντων εἶναι θεόν. Εἰ δὲ πάντων ἐστὶ, καὶ ἡ προνοεῖ πάντων· εἰ δὲ προνοεῖ πάντων, πάντας ὁμοίως σώζει διὰ τῆς πίστεως. Διὰ τοῦτο φησὶν· “Ἡ Ἰουδαίων ὁ θεὸς μόνον, οὐχὶ καὶ ἐθνῶν; Ναὶ καὶ ἐθνῶν.” Οὐ γάρ ἐστι μερικὸς, οἷοι οἱ Ἑλλήνων μῦθοι, ἀλλὰ κοινὸς ἀπάντων καὶ εἰς. Διὸ καὶ ἐπάγει· 15 “Ἐπεὶ περ εἰς ὁ θεός” τούτέστιν, ὁ αὐτὸς καὶ τούτων κακείνων δεσπότης. Εἰ δὲ τὰ παλαιὰ μοι λέγεις, καὶ τότε κοινὰ τὰ τῆς προνοίας ἦν, εἰ καὶ διαφόρως. Καὶ γὰρ σοὶ νόμος ἐδόθη γραπτὸς, καὶ κείνοις νόμος φυσικὸς, καὶ οὐδὲν ἑλάττω εἶχον, εἶγε ἐβούλοντο, ἀλλὰ καὶ νικᾶν ἠδύναντο. Διὸ καὶ ἐπήγαγε, τοῦτο αὐτὸ αἰνιττόμενος· “Ὅς δικαιώσει περιτομὴν ἐκ πίστεως, καὶ ἀκροβυστίαν διὰ τῆς πίστεως” τῶν ἔμπροσθεν περὶ ἀκροβυστίας

14 v. 29.

15 v. 30.

ὁ θεὸς ἔθρομβει A.B.E.H. οὕτω pro οὕτως A.E. ὁ υποθέσεως] + Κορηλίου καὶ τῶν κατ’ αὐτὸν ἔνεκεν πραγμάτων Edd. Delevimus, auctoribus D.E. Statim τί οὖν φησι om. G. ὁ ἄνθρωπον] + χωρὶς ἔργων νόμον Edd. Haec desunt in A.B.E.F.G.H.I. ὁ τὸν om. G.I. ὁ λόγον] νόμον H. ὁ ὄνομα] + θεὸς Edd. θεὸς deest in omnibus. ὁ τούτων I. γὰρ, quod aberat, est in libris omnibus. Admisit etiam Montef. ἀκούοντας A.D.E.F.H. ὁ μόνον B.E.F. G.H.I. et ante corr. A. μόνων Edd. ante Montef. ὁ δὲ] γὰρ E. γὰρ H. ὁ προνοεῖ bis pro προνοεῖται omnes. ὁ θεὸς om. H. Statim μόνων D.E.I. et ex corr. A. ὁ δὲ om. Veron. Sav. Mor. repugnantibus libris. ὁ μῦθοι] θεοὶ A.D.E. ὁ καὶ ἐκείνων καὶ τούτων inverso ord. G. ὁ τὰ om. G. Statim πολέμια pro παλαιὰ H. ὁ λέγεις, καὶ τότε] εἴπης, κἀγὼ σοὶ ἐρῶ ὅτι D.E. Statim τὰ κοινὰ pro κοινὰ τὰ G. τὰ om. I. Veron. εἰ καὶ] κἀν B. ἢ καὶ G. ὁ καὶ γὰρ σοὶ — καὶ οὐδὲν] καὶ ὥσπερ ἐκείνοις νόμος ὁ φυσικὸς, οὕτω καὶ σοὶ μετὰ τούτου καὶ νόμος ὁ γραπτὸς ἐδόθη ὥστε οὐδὲν D.E. ὁ τοῦτο αὐτὸ] τὸ αὐτὸ τοῦτο I.

καὶ περιτομῆς εἰρημένων αὐτοὺς ἀναμνήσας, δι' ὧν ἔδειξεν οὐδεμίαν οὖσαν διαφοράν. Εἰ δὲ τότε, πολλῶ μᾶλλον νῦν. Ὅπερ οὖν καὶ σαφέστερον κατασκευάζων νῦν, ἀπέδειξεν ὁμοίως ἐκάτερον τῆς πίστεως δεόμενον. ¹⁶ “Νόμον οὖν καταργούμεν, ^z φησί, διὰ τῆς πίστεως; Μὴ γένοιτο· ἀλλὰ νόμον ἰστώμεν.”

D Εἶδες σύνεσιν ποικίλην καὶ ἄφατον; ^a Αὐτὸ γὰρ τὸ εἰπεῖν, “ἰστώμεν,” ἔδειξεν οὐχ ἑστῶτα, ἀλλὰ καταλελυμένον. Καὶ ὅρα τῆς Παύλου ^b δυνάμεως τὴν ὑπερβολὴν, καὶ μεθ' ὅσης ^c κατασκευάζει περιουσίας ἃ βούλεται. Δείκνυσι γὰρ ἐνταῦθα οὐ μόνον ^d οὐ λυμαινομένην τῷ νόμῳ τὴν πίστιν, ἀλλὰ καὶ βοηθοῦσαν αὐτῷ, ὡςπεροῦν καὶ αὐτὸν τῇ πίστει προοδopoιούντα. Καθάπερ γὰρ αὐτὸς προλαβὼν ^e αὐτῇ ἐμαρτύρησε· “Μαρτυρουμένη γὰρ ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν,” φησὶν· οὕτω καὶ ^f αὐτὴ αὐτὸν ἀπονοῦντα ἔστησε. Καὶ πῶς ἔστησε, ^g φησί; Τί ^h ἦν τοῦ νόμου τὸ ἔργον, καὶ τίνος ἕνεκεν ἅπαντα ἔπραττεν; “Ὡστε δίκαιον ποιῆσαι τὸν ἄνθρωπον. Ἄλλ' ἐκεῖνος μὲν τοῦτο οὐκ ἴσχυσε· “Πάντες γὰρ, ^k φησὶν, ἤμαρτον” ἡ πίστις δὲ ἐλθούσα αὐτὸ κατέρθρωσεν· ὁμοῦ γὰρ τις ἐπίστευσε καὶ ἐδικαιώθη. Οὐκοῦν ἔστησε τοῦ νόμου τὸ θέλημα, καὶ ⁱ δι' ὃ πάντα ἔπραττεν ἐκεῖνος, τοῦτο αὐτὴ εἰς τέλος ἤγαγεν. Οὐκ ἄρα αὐτὸν κατήργησεν, ἀλλ' ἀπήρτισε. Τρία τοίνυν ἐνταῦθα ἀπέδειξε, καὶ ὅτι χωρὶς νόμου δυνατόν δικαιοθῆναι, καὶ ὅτι τοῦτο οὐκ ἴσχυσεν ὁ νόμος, καὶ ὅτι ἡ πίστις αὐτῷ οὐ μάχεται. Ἐπειδὴ γὰρ τοῦτο μάλιστα τοὺς Ἰουδαίους ἐθο- (49)

489 ρύβει, τὸ δοκεῖν ἀπεναντίας αὐτῷ τὴν πίστιν εἶναι, δείκνυσι πλέον οὐ βούλεται ὁ Ἰουδαῖος, οὐ μόνον οὐκ οὖσαν ἐναντίαν, ἀλλὰ καὶ σφόδρα σύμμαχόν τε καὶ ^m συνεργὸν οὖσαν· ὃ μάλιστα ἐπόθουν ἀκοῦσαι.

ⁿ Ἄλλ' ἐπειδὴ μετὰ τὴν χάριν ταύτην, δι' ἧς ἐδικαιώθημεν, καὶ πολιτείας χρεία, ἀξίαν ἐπιδειξώμεθα τῆς δωρεᾶς τὴν σπουδὴν· ἐπιδειξώμεθα δὲ, ἃν τὴν μητέρα τῶν ἀγαθῶν ὁ ἀγάπη

¹⁶ v. 31.

^v αὐτοὺς deerat ante Montef. invitis libris. ^w οὖσαν] εἶναι G. ^x τότε] + οὐδεμία ἦν διαφορὰ A.B.D.E.F.H.I. receptum a Sav. cet. ^y οὖν accessit ex omnibus. ^z φησί om. G. ^a αὐτῷ γὰρ τῷ εἰπεῖν I. et ex corr. A. ^b δυνάμεως συνήσεως D.E. ^c παρασκευάζει G. ^d οὐ om. F.I. Mox τὸν νόμον F. Ab ὥστερ οὖν ad καὶ ὁ παρὰ σοῦ p. 490 A. duo folia desunt in G. ^e αὐτῇ B.E.H. ^f αὐτῇ pro αὐτῇ A.B.D.E.F.H. Statim ἀπονοῦντα αὐτὸν hoc ord. A.D.E. ^g φησί] + πῶς; ἀκουε D. + πῶς; μάνθανε E. ^h ἦν] οὖν I. ἦν post ἔργον transp. D.E. ⁱ ἄνθρωπον] + πάντως ἐρεῖς D.E. ^k φησὶν om. I. ^l δι' ὃ πάντα] διὰ πάντα ἃ A.F. διὰ ταῦτα ἃ H. ^m συνεργὸν οὖσαν] συνεργούσαν I. ⁿ ΗΘΙΚΟΝ. Περὶ ἀγάπης, καὶ ὅτι οὐ δεῖ βασκαίνειν καὶ φθονεῖν εὐδοκίμοις τῇ ἀδελφῇ, καὶ περὶ ἐλεημοσύνης. Veron. ^o τὴν ἀγάπην Edd. τὴν om. omnes.

μετὰ πολλῆς φυλάττωμεν τῆς σπουδῆς. Ἀγάπη δέ ἐστιν, οὐ ψιλὰ ῥήματα οὐδὲ ῥητορικαὶ ἀπλῶς, ἀλλὰ προστασία καὶ δι' ἔργων ἐπίδειξις· οἷον, τὸ πενίαν λύειν, τὸ ἡνιοσύειν ἀμύνειν, B τὸ κινδύνων ἀπαλλάττειν, τὸ ἐν περιστάσεσιν οὓσι παρίστασθαι, τὸ κλαίειν μετὰ κλαιόντων, τὸ χαίρειν μετὰ χαιρόντων· καὶ γὰρ καὶ τοῦτο ἀγάπης. ^α Καίτοι δοκεῖ μικρὸν εἶναι τοῦτο, τὸ χαίρειν μετὰ χαιρόντων· σφόδρα ^β μέντοι μέγα ἐστὶ, καὶ φιλοσόφου δεόμενον γνώμης· καὶ πολλοὺς ἂν εὖροιμεν τὸ μὲν ^γ πικρότερον ἀνύοντας, πρὸς τοῦτο δὲ ἀπονοῦντας. Πολλοὶ γὰρ κλαίουσι μὲν μετὰ κλαιόντων, οὐκέτι ^δ μετὰ χαιρόντων χαίρουσιν, ἀλλὰ δακρύουσιν ἐτέρων χαιρόντων· ὅπερ ἐστὶ βασκανία καὶ φθόνος. Οὐ τοίνυν μικρὸν κατόρθωμα, τοῦ C ἀδελφοῦ χαίροντος χαίρειν, ἀλλὰ καὶ θατέρου μεῖζον· τάχα δὲ οὐ τοῦ κλαίειν μόνον μετὰ κλαιόντων, ἀλλὰ καὶ τοῦ παραστήναι ἐν κινδύνοις μεῖζον. Πολλοὶ γοῦν κινδυνεύουσι μὲν συνεκινδύνευσαν, εὐδοκιμούντων δὲ ἐδήχθησαν· τοσαύτη ἡ τῆς βασκανίας τυραννίς. Καίτοι τὸ μὲν πόνων ἐστὶ καὶ ἰδρώτων, τοῦτο δὲ προαιρέσεως καὶ γνώμης μόνον· ἀλλ' ὅμως τὸ χαλεπώτερον ὑπομείναντες πολλοὶ, τὸ εὐκολώτερον ^ε τούτου οὐκ ἤνυσαν, ἀλλὰ τήκονται καὶ ἀπόλλυνται, ὅταν ἐτέρους εὐδουκί- D μούντας ἴδωσιν, ὅταν ἐκκλησίαν ὠφελουμένην ὀλόκληρον, ἢ λόγῳ ἢ ^ς καὶ ἐτέρῳ τινὶ τρόπῳ· οὐ τί χεῖρον γένοιτ' ἂν; Οὐδὲ γὰρ τῷ ἀδελφῷ λοιπὸν, ἀλλὰ καὶ τῷ θελήματι τοῦ θεοῦ ὁ τοιοῦτος μάχεται. Τοῦτο οὖν ἐννοήσας παῦσαι τῆς νόσου, καὶ εἰ μὴ τὸν πλησίον βούλει, σαυτὸν γοῦν ἀπάλλαξον τῶν μυριῶν κακῶν. Τί πόλεμον ἐπεισάγεις σου τοῖς λογισμοῖς; τί θορύβου τὴν ψυχὴν πληροῖς; τί χειμῶνα ἐργάζῃ; τί ^ζ τὰ ἄνω κάτῳ ποιεῖς; πῶς δυνήσῃ διακείμενος οὕτως, ^η ἁμαρτιῶν ἄφεσιν E αἰτῆσαι; Εἰ γὰρ τοῖς τὰ εἰς αὐτοὺς μὴ συγχωροῦσιν οὐδὲ αὐτοὺς ἀφίησι τὰ ἁμαρτήματα, τοῖς τοὺς οὐδὲν ἡδίκηκότας ἀδικεῖν ἐπιχειροῦσι ποῖαν ἄφεσιν δώσει; Ἐσχάτης γὰρ τοῦτο πονηρίας ἀπόδειξις. Οἱ τοιοῦτοι μετὰ τοῦ διαβόλου πολεμοῦσι τὴν ἐκκλησίαν· τάχα δὲ καὶ πολλῷ χεῖρον· τὸν μὲν γὰρ καὶ φυλάσσεσθαι δυνατόν, οὗτοι ^θ δὲ προσωπεῖον φιλίας ὑποδύντες, λάθρα τὴν πυρὰν ἀνάπτουσιν, ^ι ἑαυτοὺς προτέρους εἰς

ῥ πρόσρησις F.I. ^α ἡνιοσύειν ἀμύνειν] Sic omnes. Edebatur ἡνιοσύειν συναμύνειν. ^β τὸ pro καὶ A.B.E.F.H. Ita tacite Montef. τὸ om. I. ^γ καίτοιγε et ποx μέντοιγε I. ^δ μέντοι] δὲ D.E. ^ε μικρότερον D.E. et ante corr. B. ^ς δὲ] + καὶ Edd. καὶ deest in omnibus. ^ζ τοῦτο H. ^η καὶ om. I. ^θ τὰ ἄνω κάτῳ] Sic omnes. Ante Montef. edebatur ἄνω καὶ κάτῳ. ^ι ἄφεσιν ἁμαρτιῶν in verso ord. A.E.F.H.I. ^β δὲ] + καὶ F.H.I. Statim φιλίας προσωπεῖον in verso ord. A.D.E.F.I. ^γ αὐτοὺς B.F.H.I. Statim πρότερον I.

τὴν κάμινον ἐμβάλλοντες, καὶ νοσοῦντες νόσον οὐ μόνον ἐλεθ-
 θῆναι μὴ δυναμένην, ἀλλὰ καὶ πολὺν τὸν γέλωτα ἔχουσιν. Τί
 490 γὰρ ὠχρίψ, εἰπέ μοι, ^ακαὶ τρέμεις, καὶ περιδεὴς ἔστηκας; τί
 γέγονε δεινόν; ὅτι λαμπρὸς ὁ ἀδελφὸς καὶ περιφανὴς καὶ
 εὐδόκιμος; Οὐκοῦν στεφανοῦσθαί ^εσε ἔδει καὶ χαίρειν καὶ τὸν
 θεὸν δοξάζειν, ὅτι τὸ μέλος τὸ σὸν λαμπρὸν καὶ περιφανές.
 Ἀλλὰ ἀλγείς, ὅτι ὁ θεὸς εὐδοξάζεται; Ὅρας ποῦ τείνει ὁ
 πόλεμος; Ἀλλ' οὐχ ὅτι ὁ θεὸς, φησὶν, ἀλλ' ^βὅτι ὁ ἀδελφός.
 Ἀλλὰ διὰ τούτου ^γἀναβαίνει πρὸς τὸν θεὸν ἡ δόξα· οὐκοῦν καὶ
 ὁ παρὰ σοῦ πόλεμος. Ἀλλ' οὐ τοῦτό με λυπεῖ, φησὶν, ἀλλὰ
 δι' ἐμοῦ τὸν θεὸν ἐβουλόμην δοξάζεσθαι. ^κΟὐκοῦν χαίρε
 Β εὐδοκιμοῦντος τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ δοξάζεται ^ικαὶ διὰ σοῦ πάλιν
 ὁ θεός, ^μκαὶ πάντες ἐροῦσιν, εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ τοιούτους ἔχων
 οἰκέτας, φθόνου παντὸς ἀπηλλαγμένους, τοῖς ^αἀλλήλων συνη-
 δομένους καλοῖς. Καὶ τί λέγω τὸν ἀδελφόν; Εἰ γὰρ καὶ
 πολέμιος ἦν καὶ ἐχθρὸς, ὁ δὲ θεὸς δι' αὐτοῦ ἐδοξάζετο, φίλον
 ἔδει ^οποιήσασθαι διὰ τούτου· σὺ δὲ τὸν φίλον ἐχθρὸν ποιεῖς,
 ἐπειδὴ ὁ θεὸς δοξάζεται διὰ τῆς εὐδοκίμησης Ρεκέινου. Κἂν
 μὲν τὸ σῶμά ^ιτις θεραπεύσῃ τὸ σὸν κακῶς ἔχον, κἂν ἐχθρὸς ἦ,
^ττῶν πρώτων αὐτὸν ἡγήσῃ φίλων εἶναι λοιπόν· τὸν δὲ τοῦ
 Χριστοῦ τὸ σῶμα καλλωπίζοντα, τούτέστι, τὴν ἐκκλησίαν, καὶ
 C φίλον ὄντα, ἐχθρὸν ἡγῇ; Καὶ πῶς ἂν ἐτέρως τὸν πρὸς ^βτὸν
 Χριστὸν ἐπεδείξω πόλεμον; Διὰ τούτου κἂν σημειᾷ τις ποιῇ,
 κἂν παρθενίαν, κἂν νηστείαν, κἂν χαμευνίαν ἐπιδείξηται, καὶ
 πρὸς τοὺς ἀγγέλους διὰ ταύτης ^εφθάσῃ τῆς ἀρετῆς, πάντων (50)
 ἔσται ἐναγέστερος, τοῦτο ἔχων τὸ ἐλάττωμα, καὶ μοιχοῦ καὶ
 πόρνου καὶ ληστοῦ καὶ τυμβωρύχου παρανομώτερος. Καὶ ἵνα
 μή τις ὑπερβολὴν καταγνῶ τοῦ λόγου, ἐκεῖνο ἂν ἡδέως ἐροίμην
 ὑμᾶς· εἰ πῦρ καὶ δίκελλάν τις λαβὼν, τούτον καθήρει καὶ
 D ἐνεπίμπρα τὸν οἶκον, καὶ τοῦτ' ἐκατέσκαπτε τὸ θυσιαστήριον,
 οὐκ ἂν λίθοις ^ναὐτὸν ἕκαστος ἔβαλλε τῶν παρόντων, ὡς ἐναγῇ

^α καὶ τρέμεις om. A.E.H.I. Leguntur in Flor. p. 242. (Tom. xii. p. 544 B.)

^ο εὐδόκιμος A.D.E.F.H.I. Flor. δόκιμος Edd. ^ε σε ἔδει] Sic libri omnes cum Flor. δέι (om. σε) Veron. Sav. Mor. σε δέι Ben. Statim καὶ χαίρειν om. I. ^ε δοξάζεται] + καὶ ποίας οὐχὶ μανίας τοῦτο ὑπερβολή; D.E. ^β ὅτι, quod aberat ante Montef. est in A.B.D.E.F.I. Post ἀδελφός vulgo addunt δοξάζεται, damnantibus libris. ^γ ἀναβαίνει πρὸς τ. θ. pro πρὸς τ. θ. ἀναβαίνει A.B.E.F.H.I. ^κ οὐκοῦν] + καὶ G. ^ι καὶ om. F.H.I. Flor. ^μ καὶ πάντες] θταν γὰρ ἦς οὕτως ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ διακείμενος, πάντες D.E. ^α ἄλλων G. Statim ἡδόμενος A.D.E.F.H.I. ^ο ποιῆσαι G. ^β τῆς ἐκείνου D.E. ^τ θεραπεύσῃ τις inverso ord. A.F.H.I. κἂν μὲν—τὸ σὸν] καὶ τὸ μὲν σὸν εἰ θεραπεύσοι τις σῶμα D.E. ^ε τὸν πρῶτον αὐτὸν ἡγῇ σὺ φίλον εἶναι λ. G. ^ν τὸν om. A.E. Flor. ^ε φθάσῃ τῆς ἀρ. pro τῆς ἀρ. φθάσῃ libri omnes et Flor. ^ν αὐτὸν ἕκαστος pro ἕκαστος αὐτὸν A.E.F.G.H.I.

καὶ παράνομον; Τί οὖν, ἂν τοῦ πυρὸς τούτου ὡδαπανητικωτέρα τις φέρῃ φλόγα, τὴν βασκαίαν λέγω, οὐχὶ λίθων οἰκοδομὰς καθαιρούσαν, οὐδὲ χρυσοῦν θυσιαστήριον κατασκάπτουσαν, ἀλλὰ τὸ πολὺ καὶ τῶν τοίχων καὶ τοῦ θυσιαστηρίου τιμιώτερον, τῶν διδασκάλων τὴν οἰκοδομὴν ἀνατρέπουσαν καὶ λυμαινομένην, ποίας ἂν εἴη συγγνώμης ἄξιος; Μὴ γάρ μοι λεγέτω τις, ὅτι πολλάκις ὑπέχειρήσας οὐκ ἴσχυσεν ἀπὸ γὰρ τῆς γνώμης τὰ πράγματα κρίνεται· ἐπεὶ καὶ ὁ Σαοὺλ ἀπέκτεινε τὸν Δαυὶδ, εἰ καὶ μὴ ἐπέτυχεν. Οὐκ ἐννοεῖς, εἰπέ μοι, Ε ὅτι τοῖς προβάτοις ἐπιβουλεύεις τοῦ Χριστοῦ, τῷ ποιμένι πολεμῶν; τοῖς προβάτοις; ὑπὲρ ὧν καὶ τὸ αἷμα ἐξέχεεν ὁ Χριστὸς, ἃ καὶ πάντα καὶ ποιεῖν καὶ πάσχειν ἡμᾶς ἐκέλευσεν; Οὐκ ἀναμιμήσκεις εαυτὸν, ὅτι ὁ μὲν δεσπότης σου τὴν δόξαν τὴν σὴν ἐζήτησε, καὶ οὐχὶ τὴν ἑαυτοῦ, σὺ δὲ οὐ τὴν τοῦ δεσπότης ζητεῖς, ἀλλὰ τὴν ἑαυτοῦ; Καίτοι εἰ τὴν ἐκείνου ἐζήτησες, τότε ἂν καὶ τῆς σῆς ἐπέτυχες· τὴν δὲ σὴν ζητῶν πρὸ τῆς ἐκείνου, οὐδὲ ταύτης ἀπολαύσῃ ποτέ.

Τίς οὖν ἔσται θεραπεία τούτου; Κοινῇ πάντες εὐξώμεθα, καὶ μίαν ὑπὲρ αὐτῶν ἀνενέγκωμεν φωνὴν, ὡς ὑπὲρ τῶν ἐνεργουμένων. Καὶ γὰρ οὗτοι ἀθλιώτερον ἐκείνων διάκεινται, ὅσῳ 49¹ καὶ προαιρέσεώς ἐστίν ἡ ματία. Εὐχῆς γὰρ δεῖται τὸ νόσημα τοῦτο, καὶ πολλῆς τῆς δέησεως. Εἰ γὰρ ὁ μὴ φιλῶν τὸν ἀδελφόν, ἢ καὶ χρήματα κενώσῃ, καὶ ἐν μαρτυρίῳ διαλάμψῃ, οὐδὲν ἀνέι πλέον· ὁ καὶ πολεμῶν τῷ μηδὲν ἡδίκηκότι, ἐννόησον πόσης ἂν εἴῃ τιμωρίας ἄξιος. Οὗτος καὶ Ἑλλήνων χεῖρων. Εἰ γὰρ τὸ φιλεῖν τοὺς φιλοῦντας οὐδὲν πλέον ἡμᾶς ἀφίησιν ἐκείνων ἔχειν, ὁ τοῖς φιλοῦσι βασκαίνων ποῦ στήσεται, εἰπέ μοι; Καὶ γὰρ τοῦ πολεμεῖν χεῖρόν ἐστι τὸ βασκαίνειν. Ὁ μὲν γὰρ πολεμῶν, τῆς αἰτίας λυθείσης δι' ἣν ὁ πόλεμος, καὶ τὴν ἔχθραν κατέλυσεν· ὁ δὲ βάσκανος οὐδέποτε ἂν γένοιτο φίλος. Καὶ ὁ μὲν φανεράν τὴν μάχην ἐπιδείκνυται, ὁ δὲ συνεσκιασμένην· καὶ ὁ μὲν αἰτίαν πολλάκις ἔχει εἰπεῖν ἄλογον τοῦ πολέμου, ὁ δὲ οὐδὲν ἕτερον ἢ ματίαν καὶ γνώμην Σατανικὴν.

^ω δαπανητικώτερον F.G.H. ^τ τοίχων] λίθων G. ^γ ἐπηρεάσας I. ^κ κρίνονται F.H.I. ^α ἐτύχεν G. ^β ἐπιβουλεύῃ H. Statim τοῖς τοῦ Χρ. I. ^γ καὶ τοῖς Edd. καὶ om. A.B.D.E.F.I. Post προβάτοις, in marg. habet πολεμῆς F. ^δ καὶ πάντα ποιεῖν ἡμᾶς καὶ πάσχειν ἐκέλευσεν G. ^ε εαυτὸν F.G.H. ^ς ἐζήτησε τὴν σὴν inverso ord. A.E.F.H.I. ^ζ οὐ] οὐχὶ B.D. οὐδὲ A.E. ^η σεαυτοῦ D.E.G. ^θ οὗτοι] οὕτως A.F.H. Mox ἐκείνων διάκεινται pro διάκεινται ἐκείνων omnes. ^ι γὰρ] δὲ D.E. ^κ καὶ] Sic D.E.G. Flor. p. 261. (Tom. xii. p. 552 A.) Statim διακινώσῃ A.F.H. ^λ καὶ] καὶ F.H.I. ^μ εἴη om. G. ^ν εἰ] καὶ G. ^ξ φαν. τὴν μ. pro τὴν μ. φαν. omnes. ^ο πολλάκις] ἀπολογίας G. ἔχει πολλάκις inverso ord. A.E.F.H.I.

Τίνι οὖν ἂν τις τὴν τοιαύτην παραβάλοι ψυχὴν; ποία ἐχίδνη; ποία ἀσπίδι; ποίῳ σκώληκι; τίνι κανθάρῳ; Οὔτε γὰρ ἐναγέστερον, οὔτε πονηρότερόν τι τῆς τοιαύτης ψυχῆς. Τοῦτο γὰρ, τοῦτο τὰς ἐκκλησίας ἀνέτρεψε, τοῦτο τὰς αἱρέσεις ἔτεκε, τοῦτο ἀδελφικὴν ὥπλισε χεῖρα, καὶ αἵματι δικαίου δεξιὰν βαπτισθῆναι ἐποίησε, καὶ νόμους ἀνέσπασε φύσεως, καὶ τῷ θανάτῳ τὰς θύρας ἀνέῴξε, καὶ τὴν ἱεράν ἐκείνην εἰς ἔργον ἤγαγε, καὶ οὔτε ὠδίνων οὔτε γονέων οὔτε ἄλλου ἑτινὸς ἀναμνησθῆναι τὸν ἄθλιον εἶασεν ἐκείνον, ἀλλ' οὕτως αὐτὸν ἐξεβάκχευσε, καὶ εἰς τοσοῦτον ἤγαγεν οἶστρον, ὥς καὶ τοῦ θεοῦ παρακαλοῦντος καὶ λέγοντος, ¹⁷ “Πρὸς σέ ἡ ἀποστροφή αὐτοῦ, καὶ σὺ ἄρξεις αὐτοῦ,” μηδὲ οὕτως ἐνδoῦναι. ¹ Καίτοι καὶ τοῦ ἐγκλήματος αὐτὸν ἀφήκε, καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑπέταξεν· ἀλλ' ὅμως οὕτως ἀνίατον τὸ νόσημα τοῦτο, ² ὥς καὶ μυρίων φαρμάκων ἐπικειμένων, τὴν οἰκίαν ³ ἀναβλύζειν σηπεδόνα. Τίνος γὰρ ἔνεκεν ἀλγείς, ⁴ ὃ πάντων ⁵ ἀθλιώτερε σύ; ὅτι ἐτιμήθη ὁ ὕθεός; Ἄλλὰ τοῦτο γνώμης Σατανικῆς. Ἄλλ' ὅτι παρενδοκίμησεν ὁ ἀδελφός; Ἄλλ' ἔξεστι καὶ σοὶ πάλιν αὐτὸν παραδραμεῖν. Ὡστε εἰ βούλει νικῆσαι, μὴ σφάξης μηδὲ ἀνέλης, ἀλλ' ἄφες μένειν, ἵνα τηρῇται τῶν παλαισμάτων ἡ ὑπόθεσις, καὶ νίκησον ζῶντα· οὕτω γὰρ σοὶ λαμπρὸς ὁ στέφανος ἐμελλεν ἔσεσθαι. ⁶ νυνὶ δὲ ἀνελὼν, ⁷ μείζονα κατὰ σαυτοῦ τῆς ἡττης ἐκφέρεις τὴν ψῆφον. Ἄλλ' οὐδὲν ⁸ τούτων ἡ βασκανία οἶδε. Τίνος δὲ ἔνεκεν καὶ δόξης ἑρᾶς ἐν ἐρημίᾳ τοσαύτῃ; ⁹ αὐτοὶ γὰρ μόνοι τότε τὴν γῆν ὥκουν. ¹⁰ Ἄλλ' οὐδὲ τοῦτο αὐτὸν ἐπέσχεν, ἀλλὰ πάντα ἀπὸ τῆς ψυχῆς ¹¹ ρίψας, ἵστατο μετὰ τοῦ διαβόλου καὶ παρετάττετο· καὶ γὰρ ἐκείνους ἦν ὁ στρατηγῶν τότε μετὰ τοῦ Καῖν. Ἐπειδὴ γὰρ οὐκ ἤρκεσεν αὐτῷ τὸ γενέσθαι θνητὸν τὸν ἄνθρωπον, καὶ τῷ (51) τρόπῳ τοῦ θανάτου μείζονα τὴν τραγῳδίαν ἐπεχείρει ποιῆσαι, καὶ ἀνέπειθεν ἀδελφοκτόνον γενέσθαι. Ἡπέγετο γὰρ καὶ ὠδινεν ἰδεῖν τὴν ἀπόφασιν εἰς ἔργον ἐκφερομένην ὁ μηδέποτε ἐκ τῶν ἡμετέρων κορεννύμενος κακῶν. Ὡσπερ ¹² ἂν εἴ τις δεσμώτην ἔχων ἐχθρόν, ¹³ ἀπόφασιν δεξάμενον ¹⁴ εἰδὼν, πρὶν ἢ τὴν πόλιν

¹⁷ Gen. iv. 7.

¹ ἁρὰν] ἀπόφασιν E. ² τινὸς] οὐδενὸς A.D.E.F.H. ³ καίτοι pro καίτοιγε A.B.E.F.H.I. ⁴ ὥς καὶ] ὥστε G. ⁵ ἀναβλύζειν omnes, ut tacite edidit Montef. ἀναβλύζει (ισ. ἀναβλύζειν Sav. marg.) Veron. Sav. Mor. ⁶ παντὸς G. ⁷ θεός]+ἀλγείς G. ⁸ νυν A.D.E.I. ⁹ μείζονα—τῆς ἡττης] καὶ μείζονα κατὰ τῆς ἑαυτοῦ ἡττης G. Statim ἐκφ. τ. ψ. pro τ. ψ. ἐκφ. omnes. ¹⁰ τούτων om. E. ¹¹ εἶδεν F.G. ¹² αὐτοὶ pro οὗτοι A.D.E.F.G.H.I. ¹³ ἂν] οὖν D.E. εἰ om. G. ¹⁴ ἀπόφασιν] εἰτα ἀπόφ. D.E. ἴσ. καὶ ἀπόφ. Sav. marg. εἰδὼν] ἥδη ἂν G.

ἐξελθεῖν, ἐπείγοιτο καὶ ἔνδον σφαττόμενον ἰδεῖν, καὶ μὴδὲ τὸν προσήκοντα ἡ ἀναμένοναι καιρόν· οὕτω δὴ καὶ ὁ διάβολος τότε, καίτοιγε ἀκούσας ὅτι εἰς γῆν ἀπελεύσεται ἰὸ ἄνθρωπος, ὥδινε 492
τι πλέον ἰδεῖν, υἱὸν πρὸ πατρὸς τελευτῶντα, καὶ ἀδελφὸν ἡ ἀδελφὸν ἀναιροῦντα, καὶ ἄωρον καὶ βιαίαν σφαγὴν.

Εἶδες πρὸς πόσα ὑπηρετήσεν ὁ φθόνος; πῶς τὴν ἀκόρεστον τοῦ διαβόλου γνώμην ἐνέπλησε, καὶ τοσαύτην αὐτῷ παρέθηκε τράπεζαν, ὅσῃν ἰδεῖν ἐπεθύμησεν ἐκείνος; ¹Φεύγωμεν τοίνυν τὸ νόσημα. Οὐ γὰρ ἔστιν, ²οὐκ ἔστι τὸ πῦρ ἐκείνο διαφυγεῖν τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ, μὴ ταύτης ἡ ἀπαλλαγέντας τῆς ἀρρωστίας ἀπαλλαγσόμεθα δὲ, ἂν ἐννοήσωμεν πῶς τε ἡμᾶς ἡγάπησε, καὶ ἀλλήλους ἐκέλευσεν ἀγαπᾶν ὁ Χριστός. Πῶς οὖν ἡμᾶς ἡγάπησε; Τὸ αἷμα τὸ τίμιον ἔδωκεν ὑπὲρ ἡμῶν B
ἐχθρῶν ὄντων καὶ τὰ μέγιστα ὁ ἡδικοκώτων. Τοῦτο καὶ σὺ ποιήσῃς ³ἐπὶ τοῦ ἀδελφοῦ· διὰ γὰρ τοῦτό φησιν, ¹⁸“Ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν, ἵνα οὕτως ἀγαπάτε ἀλλήλους, καθὼς ἐγὼ ἡγάπησα ὑμᾶς.” Μᾶλλον δὲ οὐδὲ οὕτω τὸ μέτρον ἴσταται· αὐτὸς γὰρ ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν τοῦτο ἐποίησεν. Ἀλλ’ οὐ βούλει τὸ αἷμα δοῦναι τὸ σαυτοῦ ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ; Τί οὖν καὶ τὸ ⁴ἐκείνου ἐκχέεις, ἐκ διαμέτρου παρακοίων τῆς ἐντολῆς; Καίτοι αὐτὸς μὲν ὅπερ ἐποίησεν, οὐκ ἐξ ὀφειλῆς· σὺ δὲ ἂν ποιῇς, C
ὀφειλὴν λοιπὸν πληροῖς. Ἐπεὶ καὶ ἐκεῖνος ὁ τὰ μυρία τάλαντα λαβὼν, καὶ τὰ ἑκατὸν δηνάρια ἀπαιτῶν, οὐ διὰ τοῦτο ἐκολάζετο μόνον, ὅτι ἀπῆται, ἀλλ’ ὅτι οὐδὲ τῇ εὐεργεσίᾳ ἡ γέγονε βελτίων, οὐδὲ ἄρξαντος ⁵τοῦ δεσπότης κατηκολούθησε, καὶ τὸ χρέος ἀπέδωκε. Καὶ γὰρ χρέος ἦν λοιπὸν τὸ παρὰ τοῦ ⁶δούλου γινόμενον, εἶγε ἐγένετο. ⁷Καὶ γὰρ ἅπαντα ἄπερ ποιούμεν, ὀφειλὴν ⁸πληροῦντες ποιούμεν. Διὸ καὶ αὐτὸς ⁹ἔλεγεν, ¹⁹“Ὅταν πάντα ποιήσῃτε, λέγετε ὅτι ἀχρεῖοι δούλοι ἐσμεν· ἃ γὰρ ὀφείλομεν ποιῆσαι, ¹⁰ἔποιήσαμεν.” Κἂν ἀγά- D
πῃν τοίνυν ἐπιδειξώμεθα, κἂν χρήματα δώμεν τοῖς δεομένοις, ὀφειλὴν πληροῦμεν· ¹¹οὐχ ὅτι κατήρξεν αὐτὸς εὐεργεσιῶν μόνον,

18 Joan. xiii. 34.

19 Luc. xvii. 10.

^h ἀναμένει A.D.E. ¹ ὁ om. G. ^k ἀδελφὸν om. F.I. ^l φύγωμεν G.
^m οὐκ ἔστι om. G. ⁿ ἀπαλλαγέντας H. ^o ἡμαρτηκότων B.G. Ita Veron.
^p ἐπὶ μετὰ G. et ex corr. I. ^q ἵνα om. G. Mox καθὼς καὶ ἐγὼ idem.
^r τοῦ + σοῦ G. ^s ἐκείνου + αἷμα A.E.F.H.I. ^t καὶ aberat ante Montef.
Habent A.B.E.F.G.H.I. ^v ἐγένετο G. ^w τοῦ om. G. ^x δούλου] διαβόλου
H. Statim γινόμενον pro γενόμενον omnes. ^y καὶ γὰρ ἅπαντα] ἅπαντα τοίνυν
καὶ ἡμεῖς D.E. ^z πληροῦντες ποιούμεν] Sic A.B.D.E.F.G.H. ut edidit
Montef. ποιούμεντες πληροῦμεν Veron. Sav. Mor. πληροῦμεν ποιούντες I.
^a ἔλεγεν] + ὅτι G. ^b ποιοῖκαμεν A.D.E.F.H.I. ^c οὐχ ὅτι — ἀλλ’] οὐ
μόνον δὲ ὀφειλὴ τὸ πράγμα, ὅτι προκατήρξεν αὐτὸς τῶν εὐεργεσιῶν, ἀλλ’ D.E.

ἀλλ' ὅτι καὶ τὰ αὐτοῦ διανεμόμεν, ἂν ^α ποτε δῶμεν. Τί τοίνυν ἀποστερεῖς ὁ σεαυτὸν ὧν αὐτός σε βούλεται κύριον εἶναι; Διὰ τοῦτο γὰρ σοι ἐκέλευσεν αὐτὰ δοῦναι ἐτέρῳ, ἵνα σὺ αὐτὰ ἔχῃς. Ἔως μὲν γὰρ ἂν ἴσῃς, οὐδὲ αὐτὸς ἔχεις· ὅταν ^β δὲ ἐτέρῳ δῷς, τότε καὶ αὐτὸς ἔλαβες. Ἄρα τι τούτου τοῦ φίλτρου γένοιτ' ἂν ἴσον; Αὐτὸς ἐξέχεε τὸ αἷμα ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν, ἡμεῖς δὲ οὐδὲ ^γ χρήματα ὑπὲρ τοῦ εὐεργέτου· αὐτὸς ἰτὸ αἷμα τὸ ἑαυτοῦ, ἡμεῖς δὲ οὐδὲ χρήματα τὰ οὐχ ἡμῶν· αὐτὸς πρὸ ἡμῶν, ^δ ἡμεῖς δὲ οὐδὲ μετ' αὐτόν· αὐτὸς ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας σωτηρίας, ἡμεῖς δὲ οὐδὲ ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας ὠφελείας. ^ε Οὐδὲ γὰρ αὐτῷ τι γίνεται πλέον ἐκ τῆς ἡμετέρας φιλανθρωπίας, ἀλλὰ τὸ πᾶν εἰς ἡμᾶς περιύσταται κέρδος. Διὰ γὰρ τοῦτο καὶ κελευόμεθα αὐτὰ ^ς δοῦναι, ἵνα μὴ αὐτῶν ἐκπέσωμεν ἡμεῖς. Ὡς περ γὰρ εἰ παιδίῳ τις ἀργύριον δῆ μικρῷ, ^ζ καὶ κελεύει κατέχειν σφοδρῶς, ^η καὶ τῷ οἰκῇτι δοῦναι φυλάττειν, ὥστε μὴ ἐξεῖναι ἀρπάσαι τῷ βουλομένῳ· οὕτω ^θ δὴ καὶ ὁ θεὸς ποιεῖ. Δὸς γὰρ τῷ δεομένῳ, ⁴⁹³ φησὶν, ἵνα μὴ ἀρπάσῃ τις αὐτὰ ἀπὸ σοῦ, οἷον ἢ συκοφάντης, ἢ διάβολος, ἢ κλέπτης, ἢ μετὰ πάντας ὁ θάνατος. Ἔως μὲν γὰρ ἂν αὐτὸς ^ι αὐτὰ κατέχῃς, ^κ οὐκ ἀσφαλῶς κατέχεις· ἔαν δὲ ἐμοὶ αὐτὰ δῷς διὰ τῶν πενήτων, ἐγὼ σοι φυλάττω μετὰ ἀκριβείας ἅπαντα, καὶ ἐν καιρῷ τῷ προσήκοντι μετὰ πολλῆς αὐτὰ ἀποκαταστήσω ^λ περιουσίας. Οὐ γὰρ ἵνα ἀφέλωμαι λαμβάνω, ἀλλ' ἵνα πλείονα ποιήσω, ἵνα ἀκριβέστερον φυλάξω, ἵνα κατ' ἐκείνόν σοι αὐτὰ τηρήσω τὸν χρόνον, καθ' ὃν οὐδεὶς ὁ δανείζων τ' οὐδὲ ὁ ἐλεῶν ἐστι.

Τί γένοιτ' ἂν οὖν ἡμῶν ὀμότερον, ^μ μετὰ τοιαύτας ὑποσχέσεις μὴ ἀνεχομένων αὐτῷ δανείζειν; Τοιγάρτοι διὰ τοῦτο ἔρημοι καὶ γυμνοὶ καὶ πένητες πρὸς αὐτὸν ἀπερχόμεθα, τὰ πιστευθέντα οὐκ ἔχοντες, ὅτι μὴ τῷ πάντων αὐτὰ ἀκριβέστερον φυλάττοντι παρακατατιθέμεθα. Διὸ καὶ τὴν ἐσχάτην δώσωμεν δίκην. Τί γὰρ καὶ ἐγκαλούμενοι δυνησόμεθα εἰπεῖν ὑπὲρ ⁵² τῆς ἀπώλειας ^ν αὐτῶν; ποῖαν πρόφασιν προβαλέσθαι; τίνα

^α ποτε] τὰ πάντα B.D.E.H. ^β ἑαυτὸν B.E. Mox σε om. B. ^γ ἂν assumtum ex H.I. Flor. p. 352. (Tom. xii. p. 590 C.) Statim κατέχῃς pro κατέχεις omnes. ^δ δὲ] + καὶ G. καὶ ante αὐτὸς om. E. ^ε Absunt in G. χρήματα etc. ad καταλιπεῖν p. 495 A. antiquae manus folia quatuor. ^ς τὸ] + τίμον D.E. ^ζ οὐδὲ] οὐ B. ^η δίδοναι A.D.E.F.H.I. ^θ καὶ accessit ex nostris omnibus. ^ι καὶ om. I. Mox κατέχειν pro φυλάττειν idem. ^κ δὴ om. A.E.F.H.I. Flor. ^λ αὐτὰ est in libris omnibus, non in Edd. ^λ οὐκ ἀσφ. κατέχεις] ἀπόλλυται B. ^μ ἂν A.B.D.E.I. ^ν τῆς περιουσίας Edd. τῆς om. A.B.D.E.H.I. ^ξ οὐδὲ] καὶ I. ὁ ante ἐλεῶν om. A.B.E.F.I. ^ς γένοιτ' ἂν οὖν pro οὖν γένοιτ' ἂν omnes. ^ς μετὰ] μηδὲ μετὰ (om. proximo m.) A.E.F.H.I. ^ς αὐτῶν omnes. eorum Brix. Edebatur ἑαυτῶν.

ἀπολογίαν; Τίνος γὰρ ἔνεκεν οὐκ ἔδωκας; ἀπιστεῖς, ὅτι λήψῃ
 πάλιν; Καὶ πῶς ἂν ἔχοι τοῦτο λόγον; ὁ γὰρ μὴ ὕψῳ δεδω-
 κότε δούς, πῶς οὐ πολλῶ μαλλον μετὰ τὸ λαβεῖν δώσει; Ἀλλὰ
 τέρπει σε αὐτῶν ἡ ὄψις; Οὐκοῦν πολλῶ μαλλον διὰ τοῦτο
 δός, ἵνα ² ἐκεῖ σε τέρψῃ μειζόνως, ὅτε οὐδεὶς αὐτὰ ἀφαιρήσεται· C
 ὡς νῦν γε κατέχων ² καὶ μυρία πείσῃ δεινά. Καθάπερ γὰρ
 κύων, οὕτως ἐνάλλεται τοῖς πλουτοῦσιν ὁ διάβολος, ὥσπερ
 ψωμὸν ἢ πλακοῦντα παιδίου ^b κατέχοντος ἀποσπάσαι θέλων.
 Δῶμεν τοίνυν αὐτὰ τῷ πατρί. Κἂν ἴδῃ τοῦτο ὁ διάβολος
^c γενόμενον, ἀναχωρήσει πάντως· ἀναχωρήσαντος δὲ ἐκείνου,
 τότε σοι μετὰ ἀσφαλείας αὐτὰ ὁ πατήρ δώσει πάντα, ὅταν μὴ
 δύνῃται ἐνοχλεῖν ἐκείνος, κατὰ τὸν αἰῶνα τὸν μέλλοντα. Ὡς
 νῦν γε τῶν μικρῶν παιδιῶν τῶν ὑπὸ κυνιδίων ἐνοχλουμένων D
 οὐδὲν διαφέρουσιν οἱ πλουτοῦντες, πάντων ὑλακτοῦντων περὶ
 αὐτοὺς, σπαραττόντων, ἐλκόντων, οὐκ ἀνθρώπων μόνον, ἀλλὰ
 καὶ παθῶν ἀνελευθέρων, γαστριμαργίας, μέθης, κολακείας, ἀσελ-
 γείας ἀπάσης. Κἂν μὲν δανείζειν δέῃ, τοὺς ^d πολὺ διδόντας
 περιεργαζόμεθα, καὶ τοὺς εὐγνώμονας περισκοποῦμεν· ἐνταῦθα
 δὲ τοῦναντίον ποιούμεν· τὸν μὲν εὐγνωμονοῦντα θεόν, καὶ οὐχὶ
 ἑκατοστήν, ἀλλὰ ἑκατονταπλασίονα παρέχοντα ἀφίεμεν, τοὺς
 δὲ οὐκ ἀποδώσοντας ἡμῖν οὐδὲ τὸ κεφάλαιον, τοὺς ἐπιζη-
 τοῦμεν. Τί γὰρ ἡμῖν ἡ γαστήρ ἀποδώσει τὰ πλείονα κατανα- E
 λίσκουσα; Κόπρον καὶ φθοράν. Τί ^e δὲ ἡ κενοδοξία; Φθόνον
 καὶ βασκανίαν. Τί δὲ ἡ φειδωλία; Φροντίδα καὶ μέριμναν.
 Τί δὲ ἡ ἀσέλγεια; Γέενναν καὶ σκώληκα ἰοβόλον. Οὗτοι γὰρ
 τῶν πλουτούντων οἱ χρεῶσται, τούτους τοῦ κεφαλαίου τοὺς
 τόκους ^f καταβάλλοντες, τὰ ἐνταῦθα κακὰ καὶ τὰ προσδοκώμενα
 δεινά. Τούτοις οὖν, εἰπέ μοι, ^g δανειοῦμεν ἐπὶ ποσαύτῃ κο-
 λάσει, καὶ οὐ πιστεύσομεν αὐτὰ τῷ Χριστῷ ^h τῷ τὸν οὐρανὸν
 προτείνοντι, τὴν ζωὴν τὴν ἀθάνατον, τὰ ἀπόρρητα ἀγαθὰ;
 καὶ ποῖαν ἔξομεν ἀπολογίαν; Τίνος γὰρ ἔνεκεν οὐ δίδως τῷ καὶ 494
ⁱ δώσονται πάντως, καὶ πλείονα δώσονται; Τάχα ὅτι διὰ πολλοῦ
^k δίδωσι χρόνον. Καίτοιγε καὶ ἐνταῦθα δίδωσιν· ἀψευδὴς γὰρ
^l ἐστὶν ὁ λέγων, ²⁰ “Ζητεῖτε τὴν βασιλείαν ^m τῶν οὐρανῶν, καὶ
 ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.” Εἶδες φιλοτιμίας ὑπερ-

²⁰ Matth. vi. 33.

^y τῷ om. B.D.E. ^z ἐκεῖ σε] Sic F. fortasse alii. ἐκείσε Edd. ^a καὶ
 om. I. ^b κατέχοντος om. E. ^c γινόμενον I. ^d πολλὰ H. ^e δέ] δαί-
 ter A.D.E. ^f καταβάλλοντες est in libris omnibus et Flor. p. 341. (Tom.
 xii. p. 585 C.) καταβαλόντες Veron. Sav. Mor. ^g δανείσομεν B.D.E.F. et
 tacite Montef. ^h τῷ om. A.E.F.I. ⁱ δώσονται om. B. ^k δίδωσι om. B.
^l ἐστὶν om. I. Flor. Statim ὁ εἰπὼν I. ^m τῶν οὐρανῶν] τοῦ θεοῦ A.D.E.

βολήν ; Ἐκεῖνά σοι ^η τετήρηται, φησί, καὶ οὐ μειοῦται· ταῦτα δὲ τὰ ἐνταῦθα ἐν τάξει προσθήκης καὶ περιουσίας δίδωμι. Χωρὶς δὲ τούτων, καὶ τὸ διὰ μακροῦ λαβεῖν τοῦ χρόνου πλεονάζει σοι τὸν πλοῦτον· ὁ γὰρ τόκος γίνεται ^ο πλείων. Καὶ Β γὰρ ^ρ καὶ ἐπὶ τῶν δανειζομένων τοῦτο ὀρῶμεν τοὺς δανειστάς ποιούντας, προθυμότερον τοῖς μετὰ πολὺν καταβάλλουσι χρόνον δανείζοντας. Ὁ μὲν γὰρ ^ι τὸ πᾶν εὐθέως ἀποδοὺς ἐνέκοψε τοῦ τόκου τὸν δρόμον· ὁ δὲ ἐπὶ πλείονα κατασχὼν χρόνον, καὶ τὴν ἐργασίαν πλείω πεποίηκεν. Εἴτα ἐπὶ ἀνθρώπων μὲν οὐ δυσχεραίνομεν τὴν ἀναβολήν, ἀλλὰ καὶ σοφίζομεθα αὐτὴν πλείω γενέσθαι, ^ε ἐπὶ θεοῦ δὲ οὕτω μικροψύχως διακεισόμεθα, ὥς διὰ τοῦτο ὀκνεῖν καὶ ἀναδύεσθαι ; Καίτοιγε, ὅπερ ἔφην, καὶ ἐνταῦθα δίδωσι, καὶ μετὰ τῆς εἰρημένης αἰτίας καὶ ἑτερόν τι ^σ μείζον οἰκονομῶν ἐκεῖ ταμιεύεται τὸ πᾶν. Τὸ γὰρ μέγεθος τῶν διδομένων, καὶ τὸ κάλλος τῆς δωρεᾶς ἐκείνης ὑπερβαίνει τῆς παρούσης ζωῆς τὴν εὐτέλειαν. Οὐδὲ γὰρ δυνατόν ἐν σώματι φθαρτῷ καὶ ἐπικέρῳ τοὺς ἀμαράντους ἐκείνους δέξασθαι στεφάνους, οὐδὲ ἐν τῇ παρουσίᾳ διαγωγῇ, ^α καὶ θορυβῶδει καὶ ταραχῇ γεμούσῃ καὶ πολλὰς ἐχούσῃ τροπὰς, τὴν ἀκίνητον ἐκείνην καὶ ἀτάρακτον λῆξιν ^ν ἀναλαβεῖν. Σὺ δὲ, εἰ μὲν τις σοι χρυσίον ὀφείλων ἐν ἀλλοτρίᾳ διατρίβοντι γῇ, καὶ οὔτε οἰκέτας ἔχοντι, ^ω οὔτε δυναμένῳ εἰς τὴν ^κ οἰκίαν μετακομίσαι, δώσειν ^υ ἐπήγγελλετο ^δ τὸ δάνεισμα, μυρία ἂν παρεκάλεσας, ὥστε μὴ ἐπὶ τῆς ξένης, ἀλλ' οἱκοι μᾶλλον ^α αὐτὰ καταβαλεῖν· τὰ δὲ πνευματικὰ ἐκεῖνα καὶ ἀπόρρητα ἐνταῦθα ἀξιοῖς λαβεῖν ; καὶ πόσης ταῦτα ἀνοίας ; ^α Ἄν μὲν γὰρ ἐνταῦθα ^α λάβης, φθαρτὰ λήψῃ πάντως· ἂν δὲ ἐκείνον τὸν καιρὸν ἀναμείνης, ^β ἄφθαρτα ἀποδώσει σοι καὶ ἀκήρατα· ἂν ἐνταῦθα λάβης, ^ε μόλιβδον ἔλαβες· ^δ ἂν δὲ ἐκεῖ, χρυσὸν δόκιμον. Πλὴν οὐδὲ τῶν ἐνταυθὰ σε ἀπεστέρησε. Μετὰ γὰρ ἐκείνης τῆς ὑποσχέσεως καὶ ἑτέραν τέθεικεν οὕτω (53) λέγων, ὅτι πᾶς ὁ τῶν ἐκεῖ πραγμάτων ἐρῶν ἑκατονταπλασίονα λήψεται ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, καὶ ζῶν αἰώνιον κληρονομήσει.

^η τετήρ. φησί pro φησί τετήρ. A.B.D.E.F.I. Tum τετήρηται et μειοῦται A. D.E.F.H.I. τετήρηται et μειοῦνται Edd.

^ο πλείων pro πλέων A.B.D.E. Flor. πλείων H. ^ρ καὶ accessit ex A.B.D.F.H.I. Flor. Superscriptum habet E.

^ι τὸ πᾶν εὐθέως pro εὐθ. τὸ πᾶν A.D.E.F.H.I. Flor.

^ε ἐπὶ δὲ θεοῦ οὕτω A.D.E.F. non Flor.

^α καὶ θορυβῶδει] τῇ θορύβῳ D.E. ^ν ἀτάραχον D.I. Ante Montef. edebatur τὴν ἀκίνητον καὶ ἀτάρακτον ἐκείνην καὶ ἀτάραχον λῆξιν, ex duplici scriptura. Solus B. ut videtur, verborum ordinem τὴν ἀκίνητον καὶ ἀτάρακτον ἐκείνην λῆξιν servat.

^υ ἀναλαβεῖν pro καταλαβεῖν omnes.

^ω οὐδὲ F.H.I. ^κ οἰκίαν] Sic A.D.F.I. οἰκίαν (sic) H. ἀλλοδαπὴν E. με-

τοικίαν Edd. ^υ ἐπήγγελλτο H. ^ζ αὐτὸ B. αὐτὰ om. I. ^α λάβης pro

λάβοις omnes. ^β ἄφθ. καὶ ἀκήρ. ἀποδώσει σοι hoc ord. A.D.E.F.H.I.

^ε μόλιβδον B. ^δ ἂν] ἐὰν B.D.F.

Εἰ δὲ οὐ λαμβάνομεν ἑκατονταπλασίονα, ἡμεῖς αἴτιοι μὴ δανεί-
ζοντες τῷ δυναμένῳ τοσοῦτον δοῦναι· ἐπεὶ οἱ γε δόντες ἅπαντες
τοσαῦτα ἔλαβον, καίτοιγε ὀλίγα δόντες. Τί γὰρ μέγα ἔδωκεν
ὁ Πέτρος, εἰπέ μοι; οὐχὶ δίκτυον διερρωγὸς καὶ κάλαμον καὶ
ἄγκιστρον μόνον; Ἄλλ' ὅμως αὐτῷ τὰς οἰκίας τῆς οἰκουμένης
ἀνέφξεν ὁ θεὸς, καὶ γῆν καὶ θάλατταν ἤπλωσε, καὶ πάντες
αὐτὸν εἰς τὰ αὐτῶν ἐκάλουν· μᾶλλον δὲ τὰ αὐτῶν πωλοῦντες
πρὸς τοὺς ἐκείνων ἔφερον πόδας, οὐδὲ εἰς χεῖρας ἐμβάλλοντες·
οὐ γὰρ ἐτόλμων· τοσαύτην μετὰ τῆς θαψιλείας καὶ τὴν τιμὴν
ἑαυτοῖς ἀπένεμον. Ἄλλ' ἐκεῖνος Πέτρος ἦν, φησί. Καὶ τί
τοῦτο, ἄνθρωπε; Οὐδὲ γὰρ Πέτρῳ ταῦτα ἐπηγγεिलाτο
μόνον, οὐδὲ εἶπε, σὺ δέ, ὦ Πέτρε, ἑκατονταπλασίονα λήψῃ
μόνος, ἀλλὰ, ²¹ « Πᾶς ὅστις ἀφήκεν ἰοικίας ἢ ἀδελφούς, ἑκατον- 495
ταπλασίονα λήψεται. » Οὐ γὰρ προσώπων ἰοιδε διαφορὰν,
ἀλλὰ πραγμάτων κατορθώματα.

Ἄλλὰ παιδίῳ με χορὸς περιέστηκε, φησί, καὶ ἐπιθυμῷ
πλουτοῦντας αὐτοὺς καταλιπεῖν. Τίνος οὖν ἔνεκεν πένητας
αὐτοὺς ποιούμεν; Ἄν μὲν γὰρ αὐτοῖς τὰ πάντα ἀφῆς, πάλιν
ἐπισφαλεῖ φυλακῇ τὰ σὰ πάντα ἐπέτρεψας· ἂν δὲ τὸν θεὸν
αὐτοῖς καταλίπῃς συγκληρονόμον καὶ ἐπίτροπον, θησαυροὺς
μυρίους κατέλιπες. Ὡς περ γὰρ ὅταν ἑαυτοὺς ἐκδικῶμεν, ὁ
θεὸς ἡμῖν οὐκ ἀμύνει, ὅταν δὲ αὐτῷ παραχωρῶμεν, πλείον ἢ
προσδοκῶμεν γίνεται· οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν χρημάτων, ἂν ἡμεῖς
αὐτὰ ἡμεριμῶμεν, ἐκεῖνος ἀποστήσεται τῆς ὑπὲρ αὐτῶν προ- B
νοίας, ἂν δὲ αὐτῷ τὸ πᾶν ἐπιρρίψωμεν, καὶ αὐτὰ καὶ τοὺς
παῖδας ἐν πάσῃ καταστήσει τῇ ἀσφαλείᾳ. Καὶ τί θαυμάζεις,
εἰ ἐπὶ θεοῦ τοῦτο γίνεται; καὶ γὰρ ἐπὶ ἀνθρώπων τοῦτο
συμβαίνει ἴδιοι τις ἂν. Ἄν μὲν γὰρ μηδένα παρακαλέσῃς τῶν
προσηκόντων τελευτῶν ἐπὶ τὴν τῶν παίδων πρόνοιαν, αἰσχύ-
νεται καὶ ἐρυθρίᾳ πολλάκις καὶ ὀσφόδρα βουλόμενος αὐτό-
ματος ἐπιπηδῆσαι τούτῳ· ἂν δὲ ρίψῃς ἐπ' αὐτὸν τὴν φροντίδα,
ἄτε τιμηθεὶς μεγίστη τιμῇ, μεγίστην καὶ αὐτὸς ἀποδώσει τὴν

²¹ Matth. xix. 29.

* αὐτῶν pro αὐτῶν bis B.E.H. fortasse alii. ^f ἐκείνων D.E.F.H.I. et ante
corr. A.B. (h. e. omnes). Edebatur ἐκείνου. ^g αὐτοῖς pro αὐτῷ prorsus
iidem. Statim ἀπένεμον B.D.E.I. ἀπένεμον A.F.H. ἀπονέμοντες Edil.
^h ταῦτα ἐπηγ. pro ἐπηγ. ταῦτα omnes. ⁱ οἰκίαν B. Ita tacite Montef.
^k οὐ pro οὐδὲ B.D.E.F.H. ^l οἶδε] εἶπε vel εἶπεν A.D.E.F.H.I. ^m γὰρ
om. F.H.I. ⁿ μεριμνήσωμεν G. ^o τὸ πᾶν omnes. Ante Montef. ede-
batur τὸ πλεόν. Statim ἐπιτρέψωμεν G. ^p καταστήσει τῇ (τῇ om. I.) ἀ-
σφαλείᾳ] καταστήσει καὶ ἀσφαλείᾳ διατηρήσομεν G. ^q ἐπὶ τοῦ θεοῦ A.E.G.
^r γὰρ om. B. ἐπ' ἀνθρώπων A.D.E.I. ^s αὐτόματος omnes. αὐτομάτως Edd.

C ἀμοιβήν. Εἰ τοίνυν βούλει καταλιπεῖν τοῖς παιδίοις πλοῦτον
 πολὺν, κατάλιπε τοῦ θεοῦ τὴν πρόνοιαν. Ὁ γὰρ, μηδὲν σου
 ποιήσαντος, καὶ ψυχὴν δούς καὶ σῶμα διαπλάσας καὶ ζῶν
 χαρισάμενος, ὅταν ἴδῃ τοσαύτην ἐπιδεικνύμενον φιλοτιμίαν, καὶ
 τὰ ἐκείνων αὐτῷ διανεμόντα μετ' ἐκείνων, πῶς οὐ πάντα αὐτοῖς
 ἀνοίξει πλοῦτον; Εἰ γὰρ Ἡλίας ὀλίγῳ τραφεὶς ἀλεύρῳ, ἐπει-
 δὴ εἶδε τὴν γυναῖκα ἐκείνην τῶν παιδίων αὐτὸν προτιμήσασαν,
 ἄλwanas καὶ ληνοὺς ἐπὶ τοῦ δωματίου τῆς χήρας ἔδειξεν ἐννόησον
 ὁ τοῦ Ἡλίου δεσπότης πόσῃ ἐπιδείξεται φιλοφροσύνην. Μὴ
 D τοίνυν τοῦτο σκοπῶμεν, ὅπως πλουσίους καταλίπωμεν τοὺς παῖ-
 δας, ἀλλ' ὅπως ἐναρέτους. Ἄν μὲν γὰρ τῷ πλούτῳ θαρρῶσιν,
 οὐδενὸς ἐπιμελήσονται ἄλλου, ὡς ἔχοντες συσκιάσαι τὴν τῶν
 τρόπων κακίαν ἀπὸ τῆς τῶν χρημάτων περιουσίας· ἂν δὲ
 ἴδωσιν ἑαυτοὺς τῆς ἐκείθεν παραμυθίας ὄντας ἐρήμους, πάντα
 ἐργάζονται ὥστε διὰ τῆς ἀρετῆς πολλὴν τῇ πενίᾳ τὴν παραμυ-
 θίαν εὐρέσθαι. Μὴ τοίνυν καταλίπης πλοῦτον, ἵνα κατα-
 λίπης ἀρετὴν. Καὶ γὰρ ἐσχάτης ἀλογίας ζῶντας μὲν μὴ
 ποιεῖν κυρίους αὐτοὺς ἀπάντων τῶν ὄντων, τελευτήσαντας δὲ
 E πολλὴν τῇ τῆς νεότητος εὐκολίᾳ παρέχειν τὴν ἄδειαν. Καί-
 τοιγε ζῶντες μὲν δυνησόμεθα καὶ εὐθύνας ἀπαιτεῖν, καὶ κακῶς
 τοῖς οὐσι κεκρημένους σωφρονίζειν καὶ χαλινοῦν τελευτήσαντες
 δὲ ἂν μετὰ τῆς ἡμετέρας ἐρημίας καὶ τῆς νεότητος καὶ τὴν
 ἀπὸ τοῦ πλούτου παρασχωμεν ἐξουσίαν, εἰς μυρίους ὠθήσομεν
 κρηνοὺς τοὺς ἀθλίους καὶ ταλαιπώρους ἐκείνους, πῦρ ἐπεμβάλ-
 λοντες πυρὶ, καὶ ἔλαιον ἐπιστάζοντες καμίνῳ χαλεπῇ. Ὅστε
 εἰ βούλει μετὰ ἀσφαλείας καταλιπεῖν πλουσίους, κατάλιπε
 τὸν θεὸν ὀφειλέτην αὐτοῖς, καὶ αὐτῷ ἐγχείρισον τοῦτο τὸ
 496 γραμματεῖον. Αὐτοὶ μὲν γὰρ τὰ χρήματα ἂν λάβωσιν, οὐδὲ
 ὅτῳ δώσουσιν ἴσασιν, ἀλλὰ πολλοὶς περιτεύχονται καὶ συκο-
 φάνταις καὶ ἀγνώμοσιν· ἂν δὲ σὺ προλαβὼν αὐτὰ τῷ θεῷ δα-
 νείσης, ἄσυχλος μένει λοιπὸν ὁ θησαυρὸς, καὶ μετὰ πολλῆς ἔσται (54)
 τῆς εὐκολίας ἢ ἀπόδοσις. Καὶ γὰρ χάριν ἔχει καὶ ὀφείλων

τ τοῖς π. πλοῦτον πολὺν] Sic omnes. Edebatur πλοῦτον τοῖς π. σου πολὺν.
 ν τῷ θεῷ G.H. καὶ ζ. χαρισάμενος om. H. παιδίων A.D.E.H. et
 Flor. p. 351. (Tom. xii. p. 589 E.) ἐπιδείξεται] ἐπιδείξει καὶ ποιήσει G.
 ἀπὸ τῆς τῶν χρ. περιουσίας om. I. εὔρασθαι F.I. καταλίπης pro
 καταλίποις bis omnes. ἀλογίας] ἀπονοίας corr. ex ἀπολογίας G. μὴ
 om. H.I. παρασχεῖν G. εὐθύνας] αὐτοὺς D.E. ἡμετέρας om. G.
 καταλιπεῖν] αὐτοὺς G. τοῦτο τὸ γρ.] Sic A.D.E.F.G.I. τὸ γρ. τοῦτο
 B. τὸ γραμματεῖον (sine τοῦτο) H. τὸ γραμματεῖον αὐτῶν Edd. τὰ χρή-
 ματα] αὐτὰ B. Veron. ὅτῳ] ὅπου Flor. ἀνταπόδοσις A.D.E.F.H.I. Flor.
 καὶ ὀφείλων καὶ καταβάλλων] Sic nostri omnes et Flor. καὶ ὁ ὀφείλων καὶ
 κατ. Veron. καὶ ὁ ὀφείλει καταβάλλων Sav. Mor. Ben.

καὶ καταβάλλων ἡμῖν ὁ θεὸς, καὶ τοὺς δανειστὰς τοὺς ὁ αὐτοῦ
τῶν οὐ δεδανεικότων ἥδιον ὀρᾷ, καὶ οἷς μάλιστα ὀφείλει, τού-
τους μάλιστα φιλεῖ. Ὡστε εἰ βούλει φίλον αὐτὸν ἔχειν διη-
νεκῶς, πολλῶν αὐτὸν κατάρστησον χρεώστην. Οὐδὲ γὰρ οὕτω
χαίρει δανειστῆς ὀφειλέτας ἔχων, ὥς ὁ ῬΧριστὸς εὐφραίνεται
δανειστὰς ἔχων· καὶ οἷς μὲν ἡμῶν ὀφείλει, τούτους καὶ ἀπο- B
φεύγει, οἷς δὲ ὀφείλει, τούτοις καὶ ἐπιτρέχει. Πάντα τοίνυν
ποιῶμεν, ὥστε αὐτὸν χρεώστην ἔχειν· ὁ γὰρ καιρὸς οὗτός ἐστιν
ὁ τῶν δανεισμάτων, καὶ νῦν ἐν χρεῖα καθέστηκεν. Ἄν τοίνυν
μὴ δῶς αὐτῷ νῦν, οὐ δεήσεται σου μετὰ τὴν ἐντεῦθεν ἀποδημίαν.
Ἐνταῦθα γὰρ διψᾷ, ἐνταῦθα πεινᾷ· διψᾷ δὲ, ὅτι ἐπιδὲ τὴν σὴν
διψᾷ σωτηρίαν· διὰ τοῦτο καὶ προσαιτεῖ, διὰ τοῦτο καὶ γυμνὸς
περιέρχεται, πραγματευόμενός σοι ζῶν ἀθάνατον. Μὴ τοίνυν
αὐτὸν παρίδης· οὐ γὰρ τραφῆναι βούλεται, ἀλλὰ θρέψαι,
οὐκ ἐνδυσθῆναι, ἀλλ' ἐνδύσαι, καὶ τὸ ἱμάτιον ἐκεῖνό σοι κατα-
σκεύασαι τὸ χρυσοῦν, τὴν στολὴν τὴν βασιλικήν. Οὐχ ὀρᾷς C
καὶ τῶν ἱατρῶν τοὺς κηδεμονικωτέρους, ὅταν τοὺς κάμνοντας
λούωσι, ἵνα αὐτοὺς μὴδὲν δεομένους καὶ λουομένους; Οὕτω καὶ
αὐτὸς διὰ σὲ τὸν κάμνοντα πάντα ποιεῖ. Διὰ τοῦτο σε οὐδὲ
μετὰ βίας ἀπαιτεῖ, ἵνα πολλὴν σοι δῶ τὴν ἀμοιβήν· ἵνα μά-
θῃς, ὅτι οὐ χρεῖαν ἔχων ἀπαιτεῖ, ἀλλὰ τὴν σὴν διορθούμενος
ἁ χρεῖαν. Διὰ τοῦτο καὶ ἐν εὐτελεῖ σχήματί σοι προσέρχεται,
καὶ τὴν δεξιὰν ἐκτείνων· καὶ ὀβολὸν δῶς, οὐκ ἀποστρέφεται,
καὶ ἀτιμᾶσθαι, οὐκ ἀφίσταται, ἀλλὰ πάλιν σοι πρόσεισιν· ἐρᾷ
γὰρ, σφόδρα ἐρᾷ τῆς σωτηρίας τῆς ἡμετέρας. Καταφρονή- D
σωμεν τοίνυν τῶν χρημάτων, ἵνα μὴ καταφρονηθῶμεν ὑπὸ τοῦ
Χριστοῦ καταφρονήσωμεν τῶν χρημάτων, ἵνα καὶ αὐτῶν ἐπι-
τύχωμεν τῶν χρημάτων. Ἄν μὲν γὰρ φυλάσσωμεν αὐτὰ
ἐνταῦθα, ἀπολούμεν αὐτὰ πάντως καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐκεῖ· ἂν δὲ
διανείμωμεν αὐτὰ μετὰ δαψιλείας πολλῆς, ἐν ἑκατέρᾳ τῇ ζωῇ
πολλῆς ἀπολαυσόμεθα τῆς εὐπορίας. Ὁ τοίνυν βουλούμενος
γενέσθαι πλούσιος, γενέσθω πένης, ἵνα γένηται πλούσιος·

ὁ αὐτοῦ pro αὐτοῦ A.B.E.F.G.I. αὐτῷ H. Statim καὶ τῶν οὐ δ. Edd. re-
pugnantibus libris et Flor. Ῥ Χριστὸς] θεὸς A.D.E.F.H.I. Flor. ὁ οὐδὲν
iidem. διψᾷ pro διψῇ ubique omnes. ἐπιδὲ ex p.p. διψᾷ om. I.
ταῦτα F.G.H.I. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ προσαιτεῖ Edd. γὰρ deest in A.D.E.F.G.
H.I. σοι om. I. παρίδης pro περιίδης A.D.E.F.G.H.I. ὅταν
τ. κ. λούωσι] πῶς τ. κ. λούουσι D.E. καὶ (καὶ om. D.E.) αὐτοὺς—λουο-
μένους] Sic libri omnes. ὅτι (ὅτι om. Veron.) καὶ αὐτοὶ λούονται καίτοι μὴ δεό-
μενοι Edd. κάμνοντα] κόσμον G. χρεῖαν] σωτηρίαν G. καὶ om. B.
γὰρ om. F. Statim φυλ. αὐτὰ B.D.G. φυλ. ταῦτα A.E.F.H.I. αὐτὰ φυ-
λάσσωμεν Edd. καὶ ἐνταῦθα om. G. Μοχ πολλῆς ἐν ἑκατέρᾳ τῇ ζωῇ om.
idem. γενέσθω H.I.

ἀναλίσκέτω, ἵνα συλλέξῃ· σκορπίζετω, ἵνα συναγάγῃ. Εἰ δὲ
Εκαὶνὰ ταῦτα καὶ παράδοξα, ἵτὸν σπείροντα σκόπει, καὶ λογίζου
ὅτι οὐδὲ ἐκεῖνος δυνήσεται ἑτέρως πλείω συναγαγεῖν, ἂν μὴ τὰ
ὄντα σκορπίσῃ καὶ τὰ ἔτοιμα πρόηται. Σπείρωμεν τοίνυν καὶ
ἡμεῖς, καὶ γεωργήσωμεν τὸν οὐρανὸν, ἵνα μετὰ πολλῆς ἡμῆ-
σωμεν τῆς δαφιλείας, καὶ τῶν αἰωνίων ἐπιτύχωμεν ἀγαθῶν,
χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι'
οὗ καὶ μεθ' οὗ τῷ πατρὶ δόξα, ᾧα τῷ ἀγίῳ πνεύματι, εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

497

ΛΟΓΟΣ Θ.

¹Τί οὖν ἐροῦμεν ^aἈβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν εὐρηκέναι κατὰ
σάρκα; Εἰ γὰρ Ἀβραάμ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἔχει καύχημα,
ἀλλ' οὐ πρὸς τὸν θεόν.

^bΕἰπωὼν ὅτι ὑπόδικος ἐγένετο ὁ κόσμος τῷ θεῷ, καὶ ὅτι
πάντες ἡμαρτον, καὶ ὅτι ἡ καύχησις ἐξεκλείσθη, καὶ ὅτι οὐκ ἔνι
σωθῆναι ἑτέρως, ^cἀλλ' ἢ διὰ πίστεως, σπουδάζει δεῖξαι λοιπὸν,
^Bὅτι οὐδὲ ^dαἰσχύνῃς ἡ σωτηρία αὕτη, ἀλλὰ καὶ δόξης ^eλαμπρᾶς,
καὶ μείζονος τῆς διὰ τῶν ἔργων. Ἐπειδὴ γὰρ τὸ μετ' αἰσχύνῃς
σῶζεσθαι εἶχε τινα ^fκαὶ ἀθυμίαν, καὶ ταύτην ἀναιρεῖ τὴν ὑπο-
ψίαν λοιπόν. Καίτοιγε ^gἤδη αὐτὸ ἠνίκατο, οὐ σωτηρίαν
μόνον, ἀλλὰ καὶ δικαιοσύνην καλέσας· “Δικαιοσύνη γὰρ ^hθεοῦ,
φησὶν, ἐν αὐτῷ ἀποκαλύπτεται” ὁ γὰρ οὕτω σωζόμενος, ὡς
δίκαιος, μετὰ παρρησίας σῶζεται. Καὶ οὐ δικαιοσύνην μόνον,
ἀλλὰ καὶ ἐνδείξιν θεοῦ· θεὸς δὲ ἐν τοῖς ἐνδόξοις ⁱἐνδείκνυται καὶ
^Cλαμπροῖς καὶ μεγάλοις. Πλὴν ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν προκειμένων
αὐτὸ κατασκευάζει, κατὰ ἐρώτησιν προάγων τὸν λόγον· ὅπερ
^kαἰ ποιεῖν εἴωθε σαφηνείας τε ἕνεκεν καὶ τοῦ θαρρεῖν τοῖς λεγο-
μένοις. Καὶ γὰρ καὶ ἀνωτέρω οὕτω πεποίηκε, “Τί οὖν τὸ (55)
περισσὸν τοῦ Ἰουδαίου;” λέγων· καὶ, “Τί οὖν ^lπροκατέχομεν
περισσόν;” καὶ πάλιν, “Ποῦ ^mοὖν ἡ καύχησις; ἐξεκλείσθη”

1 CAP. IV. v. 1, 2.

^f τοὺς σπείροντας H. ^g ἑτέρως om. G. ^h ἡμῶσμεν (ἀμείσωμεν H.)
A.B.D.E.F.G.H. Ante Montef. edebatur ἀμῃσώμεθα. HOM. IX. ^a εὐ-
ρηκέναι Ἀβραάμ τὸν προπάτορα ἡμῶν G. ^b εἰπεν A.B.D.E.F.H. ^c ἀλλ'
ἢ A.D.E.F.H.I. ἄλλα vulgo. ^d αἰσχύνῃ G. Veron. ^e λαμπρᾶς] + αἰτία
Edd. repugnantibus libris. ^f καὶ om. D.E.G. ^g καὶ ἤδη Edd. καὶ om.
A.D.E.F.G.H.I. ^h θεοῦ φησὶν] φησὶ θεοῦ G.I. Mox σῶζεται μετὰ παρ-
ρησίας inverso ord. G. ⁱ ἐνδείκνυται] γνωρίζεται G. ^k αἰ] καὶ αἰ H.
Mox τε om. B. ^l προκατέχομεν περισσόν] προεχόμεθα; οὐ πάντως G.
^m οὖν accessit ex omnibus.

καὶ ἐνταῦθα, “ Τί οὖν ἔρουμεν Ἀβραὰμ τὸν ὁπατέρα ἡμῶν ;”
Ἐπειδὴ γὰρ ἄνω καὶ κάτω τοῦτο ἔστρεφον Ῥοὶ Ἰουδαῖοι, ὅτι ὁ
πατριάρχης καὶ τῷ θεῷ φίλος περιτομὴν ἐδέξατο πρῶτος, βού-
λεται δεῖξαι, ὅτι καὶ ἐκεῖνος ἐκ πίστεως ἐδικαιώθη· ὅπερ ἦν
περιουσία νίκης ἡ πολλῆς. Τὸ μὲν γὰρ ἔργα μὴ ἔχοντα ἐκ D
πίστεως δικαιωθῆναι τινα, οὐδὲν ἀπεικός· τὸ δὲ κομῶντα ἐν
κατορθώμασι μὴ ἐντεῦθεν, ἀλλ’ ἀπὸ πίστεως γενέσθαι δίκαιον,
τοῦτο ἦν τὸ θαυμαστὸν καὶ μάλιστα τῆς πίστεως τὴν ἰσχὺν
ἐμφαίνον. Διὸ δὴ τοὺς ἄλλους ἅπαντας παραδραμῶν, ἐπὶ τοῦ-
τον ἀνάγει τὸν λόγον. Πατέρα δὲ αὐτὸν κατὰ σάρκα ἐκά-
λεσεν, Ἐκβάλλων αὐτοὺς τῆς πρὸς αὐτὸν γνησίας συγγενείας,
καὶ προοδοποιῶν τοῖς ἔθνεσι τὴν πρὸς αὐτὸν ἀγχιστείαν. Εἰτά
φησιν· “ Εἰ γὰρ Ἀβραὰμ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἔχει καύχημα,
ἀλλ’ οὐ πρὸς τὸν θεόν.” Ὡς εἰπὼν ὅτι δικαιοὶ περιτομὴν ἐκ E
πίστεως ὁ θεός, καὶ ἀκροβυστίαν διὰ τῆς πίστεως, καὶ κατα-
σκευάσας αὐτὸ ἱκανῶς ἐν τοῖς ἔμπροσθεν, καὶ διὰ τοῦ Ἀβραὰμ
μειζόνως αὐτὸ δείκνυσιν ἢ ἐπηγγείλατο, καὶ ποιεῖ τὴν μάχην τῇ
πίστει πρὸς τὰ ἔργα, καὶ τὸν ἀγῶνα ὅλον περὶ τὸν δίκαιον
ἵστησι· καὶ οὐχ ἀπλῶς. Διὸ καὶ σφόδρα σεμνύνει προπάτορα
καλῶν, καὶ ἀνάγκην αὐτοῖς ἔπιτιθεῖς τοῦ πειθεσθαι ἐν πᾶσιν
αὐτῷ. Μὴ γάρ μοι τὸν Ἰουδαῖον ἵεπης, φησί, μηδὲ τὸν δεῖνα
καὶ τὸν δεῖνα ἀγάγης εἰς μέσον· ἐγὼ γὰρ ἐπὶ τὴν κορυφὴν
ἀπάντων, καὶ ὅθεν ἡ περιτομὴ τὴν ἀρχὴν ἔλαβεν, ἀνέμι. “ Εἰ
γὰρ Ἀβραὰμ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, φησὶν, ἔχει καύχημα, ἀλλ’ 498
οὐ πρὸς τὸν θεόν.”

Ἀσαφές τὸ εἰρημένον· οὐκοῦν ἀναγκαῖον αὐτὸ ποιῆσαι
σαφέστερον. Δύο γὰρ ἐστὶ καυχήματα, τὸ μὲν ἀπὸ τῶν
ἔργων, τὸ δὲ ἀπὸ τῆς πίστεως. Εἰπὼν τοίνυν, ὅτι “ εἰ ἐξ
ἔργων ἐδικαιώθη, ἔχει καύχημα, ἀλλ’ οὐ πρὸς τὸν θεόν,” ἔδειξεν,
ὅτι καὶ ἀπὸ πίστεως δύναται ἂν ἔχειν καύχημα, καὶ πολλῶ
μεῖζον. Ἡ γὰρ πολλὴ τοῦ Παύλου δύναμις ἐν τούτῳ μάλιστα
δείκνυται, ὅτι εἰς τὸνναντίον ὁ περιέτρεψε τὸ προκείμενον, καὶ
ὅπερ εἶχεν ἢ διὰ τῶν ἔργων σωτηρία, τὸ καυχᾶσθαι καὶ παρρη-
σιάζεσθαι, τοῦτο ἔδειξε πολλῶ πλεον τῆς πίστεως ὄν. Ὁ μὲν B

^α ἔρουμεν] + εἰρηκίνας G. ^ο προπάτορα G. et in marg. I. προπατέρα F.
P. ol est in libris omnibus, non in Edd. ^α πολλή I. ^τ τὸ, quod aberat
ante Montef. est in B.D.E.F.G.H.I. et ex corr. A. ^β πάντας παρ. pro παρ.
πάντας omnes. ^γ ἄγει G. ^δ ἐκβάλλων A.B.D.E.G. ἐκβαλῶν Edd.
^ε εἰπὼν] + οὖν Edd. οὖν abest ab omnibus. Statim ὅτι καὶ δ. F. ὅτι δ. καὶ
τὴν π. I. ^ζ περιτιθεῖς G. Statim τοῦ πεισθῆναι idem. ^η εἵπης et ἀγάγης

omnes. Edebatur εἵποις et ἀγάγοις. ^θ ὅτι εἰ ἐξ] Sic D.E. ὅτι ἐξ (sic)
A.B. ὅτι ἐξ F.G.H.I. εἰ ἐξ sine ὅτι Edd. ^α ἀπὸ] ὁ ἀπὸ B.D.E. ^β ἔτρεψε G.

γὰρ ἐπὶ τοῖς ἔργοις καυχώμενος, τοὺς οἰκείους ἔχει ^dπροβαλέ-
σθαι πόνους· ὁ δὲ ἐπὶ τῷ πιστεῦσαι τῷ θεῷ καλλωπιζόμενος,
πολλῷ μείζονα καυχήσεως ἀφορμὴν ἐπιδείκνυται, ἅτε δοξάσας
καὶ μεγαλύνας τὸν θεόν. ^a Ἀ γὰρ οὐχ ὑπηγόρευσεν ἡ φύσις
τῶν ὁρωμένων, ταῦτα ἀπὸ τῆς πίστεως καταδεξάμενος τῆς εἰς
αὐτὸν, καὶ τὴν γνησίαν ἀγάπην τὴν περὶ αὐτὸν ἐπεδείξατο, καὶ
τὴν δύναμιν αὐτοῦ λαμπρῶς ἀνεκήρυξε. Τοῦτο ^eδὲ γενναιοτάτης
ψυχῆς καὶ φιλοσόφου γνώμης καὶ ὑψηλῆς διανοίας. Τὸ μὲν
C γὰρ μὴ κλέψαι μηδὲ φονεῦσαι καὶ τῶν τυχόντων ἐστὶ· τὸ δὲ
πιστεῦσαι, ὅτι τὰ ἀδύνατα δύναται ὁ θεός, μεγαλοφροῦς τινος
δεῖται ψυχῆς, καὶ σφόδρα περὶ αὐτὸν ^hδιακειμένης· καὶ γὰρ
ἀγάπης γνησίας τοῦτο σημεῖόν ἐστι. Τιμῇ μὲν γὰρ τὸν θεόν
καὶ ὁ τὰς ἐντολὰς ⁱπληρῶν, πολλῷ δὲ μειζόνως ^kοὗτος ὁ διὰ
τῆς πίστεως φιλοσοφῶν· ἐκεῖνος μὲν γὰρ ὑπήκουσεν αὐτῷ,
οὗτος δὲ τὴν προσήκουσαν ἔλαβε περὶ αὐτοῦ δόξαν, καὶ τῆς διὰ
τῶν ἔργων ἐπιδείξεως μειζόνως ἐδόξασε καὶ ἐθαύμασεν. Ἐκεῖνο
^lμὲν οὖν τὸ καύχημα τοῦ κατορθοῦντός ἐστι, τοῦτο δὲ τὸν θεόν
δοξάζει, καὶ ὅλον ἐστὶν αὐτοῦ· καυχᾶται γὰρ ἐπὶ ^mτῷ περὶ
D αὐτοῦ ⁿμεγάλα φαντάζεσθαι, ἅπερ εἰς τὴν ἐκείνου διαβαίνει
δόξαν. Διὰ τοῦτό φησι, πρὸς τὸν θεόν ^oαὐτὸν ἔχειν τὸ
καύχημα· οὐ διὰ τοῦτο δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ δι' ἕτερον. Καυ-
χᾶται γὰρ πάλιν ὁ πιστὸς, οὐχ ὅτι τὸν θεόν ^pῥέφιλῃσε μόνον
γνησίως, ἀλλ' ὅτι καὶ πολλῆς παρ' αὐτοῦ τιμῆς ἀπῆλause καὶ
ἀγάπης. Ὡσπερ γὰρ αὐτὸς αὐτὸν ἠγάπησε μέγαλα περὶ αὐτοῦ
φαντασθεῖς· ^q τοῦτο γὰρ ἀγάπης δείγμα· οὕτω καὶ ὁ θεός
αὐτὸν ἐφίλησε μυρίοις ὑπεύθυνον ὄντα, οὐχὶ κολάσεως ἀπαλ-
λάξας μόνον, ἀλλὰ καὶ δίκαιον ἐργασάμενος. Ἐχει τοίνυν
E καυχᾶσθαι ὡς μεγάλης καταξιώθεις ἀγάπης. ² “Τῷ ^rγὰρ (56)
ἐργαζομένῳ ὁ μισθὸς οὐ λογίζεται κατὰ χάριν, ἀλλὰ κατὰ
ὀφείλημα.” Οὐκοῦν τοῦτο ^sμείζον, φησὶν. Οὐδαμῶς· καὶ γὰρ
τῷ πιστεύοντι λογίζεται· οὐκ ἂν δὲ ^tἐλογίσθη, εἰ μὴ καὶ αὐτός
τι εἰσήνεγκεν. Ὡστε καὶ οὗτος ὀφειλέτην ἔχει τὸν θεόν, καὶ οὐ
τῶν τυχόντων ὀφειλέτην, ἀλλὰ μεγάλων καὶ ὑψηλῶν πρα-

² v. 4.

^c ἐπὶ pro ἐν A.D.E.F.G.H.I.

λέσθαι E. προβάλλεσθαι Edd.

+καὶ G. ^e ὁ θεός G.H.I.

καὶ διὰ τῆς π.] καὶ διὰ τῆς φύσεως καὶ πίστεως G.

Veron. Sav. Mor. in vitis libris. ^m τῷ pro τὸ A.B.D.E.F.G.H.

^o αὐτὸν ἔχειν pro ἔχειν αὐτὸν A.B.D.E.G.H.I.

γν. μόνον I. ἐφ. μόνον (om. γνησίως) H.

[γὰρ] Sic nostri omnes et Mosq. δὲ Edd.

F.H.I. ^t λογισθεῖν H.

^d προβαλέσθαι A.B.D.F.H.I. προβαλ-

εῖσθαι E. προβάλλεσθαι Edd. ^e θεὸν pro κύριον A.B.D.E.F.G.I.

^h διακειμένης G. ⁱ τηρῶν G. ^k οὗτος

οὗτος om. I. ^l μὲν]+γὰρ

^p μόνον ἐφ. γν. G.H. ἐφ.

^q τοῦτο γὰρ ἄ. δείγμα om. I.

^s μείζον, φησὶν] φησὶ, μείζον

γμάτων. Δεικνὺς γὰρ αὐτοῦ τὴν μεγαλόνοιαν καὶ τὴν πνευμα-
τικὴν διάνοιαν, οὐχ ἁπλῶς εἶπε, τῷ πιστεύοντι, ἀλλὰ, ³ “Τῷ
πιστεύοντι ἐπὶ τὸν δικαιοῦντα τὸν ἄσεβῃ.” Ἐννόησον γὰρ ⁴⁹⁹
ἡλίκον ἐστὶ πεισθῆναι καὶ πληροφορηθῆναι, ὅτι δύναται ὁ θεὸς
τὸν ἐν ἄσεβείᾳ βεβιωκότα τοῦτον ἐξαίφνης οὐχὶ κολάσεως
ἐλευθερώσαι μόνον, ἀλλὰ ⁵ καὶ δίκαιον ποιῆσαι, καὶ τῶν ἀθα-
νάτων ἐκείνων ἀξιώσαι τιμῶν. Μὴ τοίνυν ⁶ νομίσης τοῦτον
ἐλαττωθῆναι, ἐπειδὴ ἐκείνῳ οὐ κατὰ χάριν λογίζεται. ⁷ Αὐτὸ
γὰρ τοῦτο μάλιστα ποιεῖ τὸν πιστὸν εἶναι λαμπρὸν, τὸ το-
σαύτης ἀπολαῦσαι χάριτος, τὸ τοιαύτην πίστιν ἐπιδείξασθαι.
Καὶ ὅρα ⁸ καὶ τὴν ἀντίδοσιν μεῖζονα. Ἐκείνῳ μὲν γὰρ μισθὸς B
δίδεται, τούτῳ δὲ δικαιοσύνη· πολλὸν δὲ ⁹ μεῖζον μισθοῦ δικαιο-
σύνη· πολλῶν γὰρ ἐστὶ μισθῶν περιεκτικωτάτη ἀντίδοσις ἡ
δικαιοσύνη.

Δείξας τοίνυν ἀπὸ τοῦ Ἀβραάμ ¹⁰ τοῦτο, καὶ τὸν Δαυὶδ
ἐπάγει λοιπὸν ψηφίζόμενον τοῖς εἰρημένοισι. Τί οὖν φησιν
ὁ Δαυὶδ, καὶ τίνα μακαρίζει; τὸν ἐν ἔργοις ¹¹ κομῶντα, ἢ τὸν
χάριτος ἀπολελαυκότα, ¹² τὸν ἀφέσεως καὶ δωρεᾶς τετυχηκότα;
Μακαριότητα δὲ ὅταν εἶπω, τὴν κορυφὴν λέγω τῶν ἀγαθῶν
ἀπάντων. Ὡς περ γὰρ μισθοῦ πλέον ἢ δικαιοσύνη, οὕτω
δικαιοσύνης ¹³ ἀπλέον ὁ μακαρισμός. Δείξας τοίνυν τὴν δικαιο- C
σύνην βελτίω, οὐ τῷ τὸν Ἀβραάμ αὐτὴν εἰληφέναι μόνον, ἀλλὰ
καὶ ἀπὸ λογισμῶν ἔχει γὰρ καύχημα, φησὶ, ¹⁴ πρὸς τὸν θεόν·
καὶ ἑτέρῳ τρόπῳ πάλιν αὐτὴν ἀποφαίνει σεμνοτέραν, τὸν Δαυὶδ
εἰσάγων αὐτῇ ψηφίζόμενον. Καὶ γὰρ οὗτος, φησὶ, τὸν οὕτω
δικαιωθέντα μακαρίζει λέγων, ¹⁵ “Μακάριοι ὧν ἠαφέθησαν αἱ
ἀνομίαι.” Καὶ δοκεῖ μὲν οὐ προσήκουσαν παράγειν μαρτυρίαν·
οὐδὲ γὰρ εἶπε, μακάριοι ὧν ἡ πίστις εἰς δικαιοσύνην ἐλογίσθη·
ποιεῖ δὲ αὐτὸ ἐκὼν, οὐκ ἀγνοῶν, ἵνα πλείονα δείξῃ τὴν ὑπερ- D
βολήν. Εἰ γὰρ μακάριος οὗτος ὁ λαβὼν ἄφεσιν ἀπὸ χάριτος,
πολλῷ μᾶλλον ὁ δικαιοθεὶς, καὶ ὁ πίστιν ἐπιδειξάμενος. Ὅπου
δὲ μακαρισμός, αἰσχύνῃ πᾶσα ἀνήρηται, καὶ πολλὴ ἡ δόξα·
ἐπίτασις γὰρ ἐστὶ ¹⁶ καὶ μισθῶν καὶ δόξης ὁ μακαρισμός. Διὰ
τοῦτο, ὁ μὲν ἐστὶν ἐκείνου πλεονέκτημα, ἄγραφον τίθησιν,

3 v. 5.

4 v. 7.

¹ καὶ om. F.H. ² τοῦτον ἐλ. νομίσης A.D.E. ἐλ. τοῦτον νομίσης F.H.I.
³ Evulsam folium unum in G. ab αὐτῷ γὰρ ad ἀπολαύοντα p. 499 E. ⁴ καὶ
om. A. E. F. H. I. ⁵ μεῖζον B. E. H. ⁶ τοῦτο om. F. H. I. ⁷ καμῶντα
A. B. D. E. F. H. ⁸ τὸν] εὐθελον ὅτι τὸν D. E. ⁹ πλείων B. E. ¹⁰ ἀλλ' οὐ
πρὸς Sav. Mor. Ben. ἀλλ' οὐ om. F. H. I. Veron. habet, sed extra lineam B.
[ἀφείθησαν A. D. ¹¹ καὶ μισθῶν καὶ δόξης] Sic libri omnes. Ante Montef.
edebatur καὶ μισθῶν δόξα.

εἰπών· “Τῷ γὰρ ἐργαζομένῳ ὁ μισθὸς οὐ λογίζεται κατὰ χάριν” ὁ δὲ ἐστὶ τοῦ πιστοῦ προτέρημα, τοῦτο δι’ ἐγγράφου μαρτυρίας κατασκευάζει, λέγων· “Καθὼς εἶπε Δαυὶδ· Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι.” Τί γὰρ λέγεις, φησὶν, ὅτι οὐ κατὰ ἡὸφειλὴν, ἀλλὰ κατὰ χάριν ἱλαμβάνει τὴν ἄφεσιν; Ἄλλ’ ἰδοὺ, οὗτός ἐστιν ὁ μακαριζόμενος· οὐκ ἂν δὲ αὐτὸν ἐμακάρισεν, εἰ μὴ καὶ δόξης εἶδεν ἀπολαύοντα πολλῆς. Καὶ οὐ λέγει, ἡ ἄφεσις οὖν αὕτη ἐπὶ τὴν περιτομὴν; ἀλλὰ τί; ⁵ “Ὁ μακαρισμὸς ^κοὖν οὗτος,” ὅπερ πλέον ἦν, “ἐπὶ τὴν περιτομὴν, ^ιἢ ἐπὶ τὴν ἀκροβυστίαν;” Ζητεῖται γὰρ λοιπὸν τὸ ἀγαθὸν τοῦτο καὶ ^μμέγα μετὰ τίνος ἔστηκεν, ἄρα μετὰ τῆς περιτομῆς, ἢ μετὰ τῆς ἀκροβυστίας. Καὶ ὅρα τὴν ὑπερβολὴν· δείκνυσιν ⁵⁰⁰ γὰρ ^ααὐτὸ οὐ μόνον οὐ φεύγον τὴν ἀκροβυστίαν, ἀλλὰ καὶ ἐμφιλοχωροῦν αὐτῇ πρὸ τῆς περιτομῆς. Ἐπειδὴ γὰρ ὁ μακαρίζων καὶ αὐτὸς ἐμπερίτομος ἦν ὁ Δαυὶδ, καὶ ἐμπεριτόμοις ^οδιελέγετο, ὅρα πῶς ἐφιλονείκησεν ὁ Παῦλος εἰς τὸν ἀκρόβυστον ἀγαγεῖν τὸ εἰρημένον. Συνάψας γὰρ τῇ δικαιοσύνῃ τὸν μακαρισμὸν, καὶ δείξας ἀμφότερα ἐν, ζητεῖ πῶς ἐδικαιώθη ὁ Ἀβραάμ. Εἰ γὰρ ὁ μακαρισμὸς τοῦ δικαίου, ἐδικαιώθη δὲ ^ρἈβραάμ, ἴδωμεν πῶς ^ιἐδικαιώθη, ἀκρόβυστος ὧν ἢ ἐμπερίτομος. ^τἈκρόβυστος, φησί. “Λέγομεν γὰρ, ὅτι ἐλογίσθη (57) ^βτῷ Ἀβραάμ ἡ πίστις εἰς δικαιοσύνην.” Ἀνωτέρω τὴν γραφὴν εἰπών· “Τί γὰρ ἡ γραφὴ λέγει; φησὶν. ^ςἘπίστευσεν Ἀβραάμ τῷ θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην” ἐνταῦθα καὶ τὴν τῶν λεγόντων ^τπροσλαμβάνει κρίσιν λοιπὸν, καὶ δείκνυσιν ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ τὴν δικαιοσύνην γεγεννημένην.

Εἰτα ἀπὸ τούτων ἀντίθεσιν ἐτέραν ἀνακίπτουσιν λύει· εἰ γὰρ ἀκρόβυστος ὧν, φησὶν, ἐδικαιώθη, τίνος ἔνεκεν ἐπεισῆλθεν ἡ περιτομή; ⁶ “Σημεῖον ἔλαβε, φησί, καὶ σφραγίδα τῆς δικαιοσύνης τῆς διὰ ^ντῆς πίστεως τῆς, ἥνικα ἦν ἀκρόβυστος, γενομένης αὐτῷ.” Εἶδες πῶς ἔδειξεν ὡς ἐν τάξει παρασίστων τοὺς Ἰουδαίους ὄντας, ^ωἢ τοὺς ἐν ἀκροβυστίᾳ, καὶ τούτους ἐκείνοις προσερριμμένους; Εἰ γὰρ ἐδικαιώθη μὲν ἀκρόβυστος ὧν καὶ ἐστεφανώθη,

5 v. 9.

6 v. 11.

^η ὀφειλὴν pro ὀφείλημα omnes. ^ι λαμβάνει A.B.D.H.I. Brix. λαμβάνεις Edd. ^κ οὖν accessit ex A.D.E.F.H.I. ^ι ἢ] + καὶ G. Mosq. 8. ^μ μέγα om. G. ^α αὐτὸν ... φεύγοντα ... ἐμφιλοχωροῦντα G. ^ο διαλέγεται A.F.H.I. ^ρ ὁ Ἀβρ. Edd. ὁ om. B.D.G.H.I. ^ι ἐδικαιώθη] + ὁ Ἀβραάμ G. ^τ ἀκρόβυστος] + γὰρ I. ^ς ἐπίστευσεν] + δὲ G. ^τ προσλαμβάνει A.B.D.E.F.G.H. λαμβάνει Edd. ^ν τῆς om. A.D.E.F.H. Mosq. τῆς ante et post πίστεως om. G. ^ω ἢ τοὺς ἐν ἀκρ. καὶ τούτους] Sic libri omnes. Edebatur ἢ (ἢ Edd. ante Ben.) καὶ τούτους τοὺς ἐν ἀκρ.

ὑστερον δὲ τὴν περιτομὴν ἔλαβεν, ²ὑστερον ἐπεισῆλθον οἱ Ἰουδαῖοι. Οὐκοῦν τῶν ἀκροβύστων πρῶτόν ἐστι πατὴρ ὁ Ἀβραάμ τῶν ὑδιὰ πίστεως αὐτῷ προσηκόντων, καὶ τότε τῶν ἐν περιτομῇ διπλοῦς γάρ ἐστι πρόγονος. Εἶδες τὴν πίστιν ³λάμπουσιν; ἔως γὰρ ἦλθεν αὕτη, οὐκ ἐδικαιώθη ὁ πατριάρχης. Εἶδες τὴν ἀκροβυστίαν οὐδὲν ἐμποδίζουσαν; καὶ γὰρ ἀκρόβυστος ἦν, καὶ οὐκ ἐκωλύθη δικαιωθῆναι. Ὑστέρα ἄρα τῆς D πίστεως ἢ περιτομῇ. Καὶ τί θαυμάζεις εἰ τῆς ⁴πίστεως, ὅπου γε καὶ τῆς ἀκροβυστίας; Οὐχ ὑστέρα δὲ μόνον τῆς πίστεως, ἀλλὰ καὶ σφόδρα αὐτῆς καταδεεστέρα, καὶ τοσοῦτον, ⁵ὅσον σημεῖον τοῦ πράγματος οὐπὲρ ἐστι σημεῖον· ὅλον ὅσον ἡ σφραγὶς τοῦ στρατιώτου. Καὶ τίνος ἔνεκεν σφραγίδος ἐδέϊτο, φησὶν; Οὐκ αὐτὸς ἐδέϊτο. Τίνος οὖν ἔνεκεν αὐτὴν ἐδέξατο; Εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα κοινὸν ⁶καὶ τῶν πιστευόντων δι' ἀκροβυστίας, καὶ τῶν ἐν περιτομῇ. Ἄλλ' οὐχ ἀπλῶς τῶν ἐν E περιτομῇ διὸ καὶ ἐπάγει, ⁷“Τοῖς οὐκ ἐκ περιτομῆς μόνον.” Εἰ γὰρ τῶν ἀκροβύστων, οὐκ ἐπειδὴ ἀκρόβυστος ἐστι, διὰ τοῦτό ἐστι πατὴρ, καίτοιγε ἐν ἀκροβυστίᾳ δικαιωθείς, ἀλλ' ἐπειδὴ τὴν πίστιν αὐτοῦ ἐζήλωσαν, πολλῶ μᾶλλον τῶν ἐμπεριτόμων οὐκ ἔσται διὰ τὴν περιτομὴν πρόγονος, εἰ μὴ προσγέναιτο καὶ ἡ πίστις. Περιτομὴν ⁸γὰρ ἔλαβεν, ἵνα ἐκάτεροι, φησὶν, αὐτὸν ἔχωμεν πρόγονον, ⁹καὶ οἱ ἀκρόβυστοι μὴ ἀπώσωνται τοὺς ἐμπεριτόμους. Ἐ'Ορᾶς πῶς οὗτοι προπάτορα ἔσχον αὐτὸν πρῶτοι; Εἰ δὲ σεμνὸν ἢ περιτομῇ, ὅτι κηρύττει 501 τὴν δικαιοσύνην, οὐ μικρὰν καὶ ἡ ἀκροβυστία προεδρίαν ἔχει πρὸ τῆς περιτομῆς αὐτὴν δεξαμένη. Τότε ¹⁰οὖν αὐτὸν δυνήσῃ προπάτορα ἔχειν, ὅταν στοιχήσῃς τοῖς ἔχνεσι τῆς πίστεως, καὶ ¹¹μὴ φιλονεικῆς μηδὲ στασιάζῃς τὸν νόμον ¹²ἐπεισάγων. Ποίας, εἰπέ μοι, πίστεως; “Τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ.” Πάλιν καταστέλλει τὸ φύσημα τὸ Ἰουδαϊκόν, ἀναμιμνήσκων τοῦ χρόνου τῆς δικαιοσύνης. Καὶ καλῶς εἶπε, “τοῖς ἔχνεσιν,” ἵνα ὁμοίως ἐκείνῳ πιστεύσης εἰς νεκρῶν ἀνάστασιν σωμάτων. Καὶ γὰρ

7 v. 12.

² ὑστερον δὲ ἐπεισ. Edd. δὲ deest in omnibus. Statim εἰσῆλθον B. Veron. γ διὰ] + τῆς A.D.E.F.H.I. ³ λάμπουσιν] λαμπρὰν οὖσαν G. ⁴ πίστεως] + ἡ περιτομῇ Edd. reclamantibus libris. ⁵ ὅσον] + ἐστι G.I. Statim σημειον om. A.D.E.F.H.I. ⁶ ἐδέξατο αὐτὴν in verso ord. iidem. αὐτὸς ἐδέξατο B. ⁷ καὶ aberat ante Montef. invitis libris. ⁸ γὰρ] μὲν γὰρ G. ⁹ καὶ οἱ ἀκρ. μὴ] καὶ μήτε οἱ ἐμπεριτόμοι τοὺς ἀκροβύστους, μήτε οἱ ἀκρόβυστοι D.E. ¹⁰ ὅρᾳς pro ὅρα A.F.G.H.I. Statim οἷτοι pro αὐτοὶ A.D.E.F.G.H.I. ¹¹ οὖν accessit ex omnibus. ¹² μὴ pro μηδὲ A.D.E.F.G.H.I. Statim φιλονεικῆσης et στασιάζῃς G. ¹³ ἐισάγων A.D.E.F.H.I.

B¹ καὶ ἐκεῖνος περὶ τοῦτο τὴν πίστιν ἐπεδείξατο. "Ὡστε εἰ τὴν ἀκροβυστίαν ἐκβάλλεις, μάθανε σαφῶς, ὅτι οὐδέν σοι οὐδὲ τῆς περιτομῆς ὄφελος. "Ἄν γὰρ μὴ τοῖς ἴχνεσιν ^ῃ ἀκολουθήσης τῆς πίστεως, κἂν μυριάκις ᾗς ἐμπερίτομος, οὐκ ἔση τοῦ Ἀβραάμ ^ῃ ἔκγονος· ἐπεὶ καὶ τὴν περιτομὴν διὰ τοῦτο ἔλαβεν, ἵνα σε ὁ ἐν ἀκροβυστίᾳ μὴ ^ῃ ἐκβάλῃ. ^ῃ Μὴ δὴ καὶ ἐκεῖνον τοῦτο ἀπαίτει· σοὶ γὰρ τὸ ^ῃ πρᾶγμα βοήθεια γέγονεν, οὐκ ἐκείνῳ. Ἄλλὰ σημεῖον αὐτὸ δικαιοσύνης, φησί. Καὶ τοῦτο διὰ σέ, ἐπεὶ νῦν οὐδὲ τοῦτό ἐστι· τότε γὰρ σὺ τῶν σωματικῶν ἔχρηζες σημείων, ^ῃ νῦν δὲ οὐ χρεία τοίτων. Ἀπὸ γὰρ τῆς πίστεως, φησὶν, οὐκ C ἦν δυνατὸν ^ῃ καταμαθεῖν αὐτοῦ τῆς ψυχῆς τὴν ἀρετὴν; Δυνατὸν μὲν ἦν, σὺ δὲ καὶ ταύτης ἔχρηζες τῆς προσθήκης. Ἐπειδὴ γὰρ τῆς ψυχῆς τὴν ἀρετὴν οὐκ ἐζήλωσας, οὐδὲ ἰδεῖν ἡδυνήθης, ἐδόθη σοι ἡ αἰσθητὴ περιτομή, ἵνα ἐμμελετήσας τῷ σωματικῷ τούτῳ, κατὰ μικρὸν χειραγωγηθῇς καὶ ἐπὶ τὴν τῆς ψυχῆς φιλοσοφίαν, καὶ μετὰ πολλῆς αὐτὴν ὑποδεξάμενος τῆς σπουδῆς ὡς ἀξίωμα μέγιστον, ^ῃ παιδευθῇς μιμεῖσθαι καὶ αἰδεῖσθαι τὸν πρόγονον. Καὶ τοῦτο οὐκ ἐν τῇ περιτομῇ μόνον ὁ θεὸς κατεσκεύασεν, ἀλλὰ ^ῃ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ἅπασιν, οἷον θυσίαις λέγω καὶ ^ῃ σαβ- (58) βάτῳ καὶ ἐορταῖς. "Ὅτι γὰρ διὰ σέ ^ῃ περιτομὴν ἔλαβεν, D ἄκουσον τῶν ἐξῆς. Εἰπὼν γὰρ, ὅτι σημεῖον ὕψλαβε καὶ σφραγίδα, καὶ τὴν αἰτίαν τίθησι, λέγων· "Εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα περιτομῆς," τοῦτοις τοῖς καὶ τὴν νοητὴν προσλαμβάνουσιν· ὡς ἂν ταύτην ^ῃ μόνον ἔχῃς, οὐδέν σοι ^ῃ γενήσεται πλέον. Σημεῖον γὰρ ^ῃ τότε τοῦτό ἐστιν, ὅταν τὸ πρᾶγμα, οὐ ^ῃ τοῦτό ἐστι σημεῖον, φαίνεται παρὰ σοὶ, τουτέστιν, ἡ πίστις· ὡς ἂν μὴ ταύτην ἔχῃς, οὐδὲ τὸ σημεῖον λοιπὸν εἶναι σημεῖον δύναται. Τίνος γὰρ ἔσται ^ῃ σημεῖον, τίνος δὲ σφραγίς, οὐκ ὄντος ^ῃ τοῦ σφραγιζομένου; ὡς ἂν εἰ καὶ βαλάντιον ^ῃ ἐπιδει- Ε κνύεις ἡμῖν σφραγίδα ἔχον, μηδενὸς ἔνδον ἀποκειμένου. "Ὡστε καταγέλαστος ἡ περιτομή, τῆς πίστεως ἔνδον οὐκ οὔσης. Εἰ γὰρ δικαιοσύνης ἐστὶ σημεῖον, δικαιοσύνην δὲ οὐκ ἔχεις, οὐδὲ σημεῖον ἔχεις. Διὰ γὰρ τοῦτο ἔλαβες σημεῖον, ἵνα τὸ πρᾶγμα

¹ καὶ accessit ex A.B.D.E.F.H. ^ῃ ἀκολουθῆς B.G. ^ῃ ἔγγστος A.D.E. F.H. et ante corr. B. ^ῃ ἐκβάλῃ pro ἐκβάλλῃ B.D.E.F.H.I. et ex corr. A. ^ῃ μὴ δὲ ἐκεῖνο H. μὴ οὖν καὶ ἐκεῖνον I. μὴδὲ σε ἐκεῖνος (et p. p. ἀπαίτη) G. ^ῃ πρᾶγμα] + καὶ ἡ E. ^ῃ νῦν I. F.G. ^ῃ καταμαθεῖν αὐτοῦ pro αὐτοῦ καταμαθεῖν omnes praeter E. ubi legitur καταμαθεῖν τῆς ψ. αὐτοῦ. ^ῃ παιδευθεῖς F.H. et ante corr. G. Statim μιμεῖσθαι καὶ om. A.F.G.H.I. ^ῃ καὶ om. G. ^ῃ σαββάτῳ omnes. σάββασι vulgo. ^ῃ τὴν περιτομὴν A.E.F.H.I. ^ῃ ὕψλαβε καὶ] ἔλαβες G. ^ῃ μόνον H. ^ῃ γίνεται B.G. et (om. σοι) Veron. ^ῃ τότε om. G. ^ῃ τοῦτο om. G. ^ῃ σημεῖον, τίνος δὲ om. G. δὲ om. H. ^ῃ τοῦ om. G. ^ῃ ἐπιδεικνύς F.

ἐπιζητῆς, οὗ τὸ σημεῖον ἔχεις· ὡς εἶγε ἐμελλες αὐτὸ χωρὶς
 τούτου ἐπιζητεῖν, οὐκ ἂν ἐδέξασαι σοὶ τούτου. Οὐ τοῦτο δὲ
 κηρύττει μόνον ἡ περιτομή, τὴν δικαιοσύνην, ἀλλὰ καὶ ἡ τὴν ἐν
 ἀκροβυστίᾳ δικαιοσύνην. Οὐδὲν ἴσιν ἄλλο κηρύττει ἡ περιτομή,
 ἀλλ' ὅτι οὐ χρεῖα περιτομῆς.

8 “Εἰ γὰρ οἱ ἐκ νόμου κληρονόμοι, κεκένωται ἡ πίστις, καὶ
 κατήργηται ἡ ἐπαγγελία.” Ἐδείξεν, ὅτι ἀναγκαῖα ἡ πίστις,
 ὅτι πρεσβυτέρα περιτομῆς, ὅτι νόμου ἰσχυροτέρα, ὅτι συνί-
 στησι νόμον. Εἰ γὰρ πάντες ἡμαρτον, ἀναγκαῖα· εἰ ἀκρό- 502
 βυστος ὧν ἐδικαιώθη, πρεσβυτέρα· εἰ διὰ νόμου ἐπίγνωσις
 ἁμαρτίας, χωρὶς δὲ νόμου πεφανέρωται, ἰσχυροτέρα· εἰ μαρτυ-
 ρεῖται ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τὸν νόμον ἴστησιν οὐκ ἐναντία, ἀλλὰ
 φίλη καὶ σύμμαχος. Δείκνυσι πάλιν καὶ ἐτέρωθεν, ὅτι οὐδὲ
 δυνατόν ἦν διὰ νόμου τὴν κληρονομίαν λαβεῖν· καὶ παραβαλὼν
 αὐτὴν τῇ περιτομῇ, καὶ λαβὼν τὰ νικητήρια, ἀντεπεξάγει πάλιν B
 αὐτὴν τῷ νόμῳ, οὕτω λέγων· “Εἰ γὰρ οἱ ἐκ νόμου κληρο-
 νόμοι, κεκένωται ἡ πίστις.” Ἰνα γὰρ μὴ τις λέγῃ, ὅτι καὶ
 πίστιν δυνατόν ἔχειν καὶ νόμον τηρῆσαι, δείκνυσιν ὅτι ἀμήχανον.
 Ὁ γὰρ ἐχόμενος τοῦ νόμου ὡς σώζοντος, ἀτιμάζει τῆς πίστεως
 τὴν δύναμιν. Διό φησι, “κεκένωται ἡ πίστις”· τουτέστιν, οὐ
 χρεῖα τῆς κατὰ χάριν σωτηρίας· οὐδὲ γὰρ δύναται τὴν ἰσχὺν
 τὴν ἑαυτῆς ἐπιδείξασθαι· καὶ “κατήργηται ἡ ἐπαγγελία.”
 Καὶ γὰρ ὁ Ἰουδαῖος ἴσως ἂν εἴποι· τί γὰρ μοι χρεῖα
 πίστεως; Οὐκοῦν εἰ τοῦτο ἀληθές, μετὰ τῆς πίστεως καὶ τὰ
 τῆς ἐπαγγελίας ἀνῆρηται. Ὅρα ἐν πᾶσιν αὐτοῖς ἄνωθεν ἀπὸ
 τοῦ πατριάρχου μαχομένον. Δείξας γὰρ ἐκείθεν τὴν δικαιο- C
 σύνην τῇ πίστει συγκεκληρωμένην, δείκνυσι καὶ τὴν ἐπαγγελίαν
 ὁμοίως. Ἰνα γὰρ μὴ λέγῃ ὁ Ἰουδαῖος, τί γὰρ ἔμοι μέλει, εἰ
 διὰ πίστεως ἐδικαιώθη Ἀβραάμ; λέγει ὁ Παῦλος, ὅτι οὐδὲ τὸ
 σοὶ διαφέρον, ἡ ἐπαγγελία τῆς κληρονομίας, δύναται εἰς ἔργον
 ἐλθεῖν ἐκείνης χωρὶς· ὃ μάλιστα αὐτοὺς ἐφόβει. Ποίαν δὲ
 ἐπαγγελίαν φησί; Τὸ κληρονόμον αὐτὸν εἶναι τοῦ κόσμου,
 καὶ ἐν αὐτῷ πάντας ἐνευλογεῖσθαι. Καὶ πῶς κατήργηται ἡ
 ἐπαγγελία αὕτη, φησὶν; 9 “Ὅτι ὁ νόμος ὀργὴν κατεργάζεται

8 v. 14.

9 v. 15.

8 σοι om. A.E.F.G.H.I. ἡ τὴν ἐν α. δικαιοσύνην] τὴν ἀκροβυστίαν τῇ
 δικαιοσύνῃ I. ἴσιν om. H. et a pr. man. I. οὐδὲ] οὐ G. ἡ κατήγο-
 ρεῖται H. Haec καὶ κ. ἡ ἐπαγγελία desunt in G. τί] τίς D.E. ἔμοι
 pro μοι A.D.E.F.G.H.I. Statim μέλλει E.H. et a pr. m. B. ὅτι om. G.
 ἐφόβει A.B.D.E.F.H.I. et (corr. ex φοβεί) G. ἐκφοβεί Edd. αὐτὸν
 om. A.D.E.F.H.I. ἐνευλογεῖσθαι pro εὐλογεῖσθαι A.B.D.E.H. πῶς]
 +γὰρ I. Statim κατηργήθη G.

οὐ γὰρ οὐκ ἔστι νόμος, οὐδὲ παράβασις.” Εἰ δὲ ὀργὴν
 D κατεργάζεται καὶ παραβάσει ὑπευθύνους ποιεῖ, εὐδελον ὅτι καὶ
 κατὰρα· ^Wοἱ δὲ κατὰρα καὶ τιμωρία καὶ παραβάσει ὄντες
 ὑπεύθυνοι, ^Xοὗτοι οὐ τοῦ κληρονομεῖν ἄξιοι, ἀλλὰ τοῦ δίκην
 διδόναι καὶ ἐκβάλλεσθαι. Τί οὖν γίνεται; Ἐρχεται ἡ πίστις
 ἐφελκομένη ὑπὸ τὴν χάριν, ὥστε τὴν ἐπαγγελίαν εἰς ἔργον ^Zἐξελ-
 θεῖν. “Ὅπου γὰρ χάρις, συγχώρησις· ὅπου δὲ συγχώρησις,
 οὐδεμία κόλασις· κόλασεως δὲ ^Aἀνηρημένης, καὶ δικαιοσύνης
 ἐπιγενομένης ἀπὸ τῆς πίστεως, οὐδὲν τὸ κωλύον κληρονόμους
 ἡμᾶς γενέσθαι ^Bτῆς ἐπαγγελίας.

E “Διὰ τοῦτο ^Cοὖν ἐκ πίστεως, φησὶν, ἵνα κατὰ χάριν, εἰς τὸ
 εἶναι βεβαίαν τὴν ἐπαγγελίαν ^Dτοῦ θεοῦ παντὶ τῷ σπέρματι.”
 Ὅρᾳς, ὅτι οὐ τὸν νόμον ἴστησι μόνον ἡ πίστις, ἀλλὰ καὶ τὴν
 ἐπαγγελίαν τοῦ θεοῦ οὐκ ἀφήσι ^Eδιαπεσεῖν· ὁ δὲ νόμος τοῦ-
 ναντίον καὶ τὴν πίστιν καταργεῖ παρὰ καιρὸν τηρούμενος, καὶ
 τὴν ἐπαγγελίαν κωλύει; Διὰ τούτων δείκνυσιν οὐ μόνον οὐ
 περιττὴν τὴν πίστιν, ἀλλὰ καὶ οὕτως ἀναγκαίαν, ὥς μὴ εἶναι (59)
 ταύτης ἄνευ σωθῆναι. Ὁ μὲν γὰρ νόμος ὀργὴν ποιεῖ πάντες
 γὰρ αὐτὸν παρέβησαν· αὕτη δὲ ^Hοὐδὲ συστήναι τὴν ὀργὴν
 503 ἀφήσι τὴν ἀρχήν. “Οὐ γὰρ οὐκ ἔστι, φησὶ, νόμος, οὐδὲ παρά-
 βασις.” Εἶδες πῶς οὐ μόνον γενομένην ἀφανίζει τὴν ἀμαρτίαν,
 ἀλλ’ οὐδὲ ^Iφυῆναι αὐτὴν ἀφήσι; Διὰ τοῦτό φησι, “κατὰ
 χάριν.” Εἰς τὸ τί; ^KΟὐκ εἰς τὸ καταισχυνηθῆναι, ἀλλ’, “εἰς
 τὸ εἶναι βεβαίαν τὴν ἐπαγγελίαν παντὶ τῷ σπέρματι.” Δύο
 τίθησιν ^Lἐνταῦθα ἀγαθὰ, ^Mὅτι καὶ βέβαια τὰ διδόμενα, καὶ
 παντὶ τῷ σπέρματι, τοὺς ἐξ ἐθνῶν ^Nσυνεισάγων, καὶ δεικνύς
 Ἰουδαίους ἐκτὸς ὄντας, ἂν πρὸς τὴν πίστιν ^Oφιλονεικῶσι.
 Τοῦτο γὰρ βέβαιον μᾶλλον ἢ ἐκεῖνο· οὐ γὰρ ζημιοῖ ῥε ἡ
 πίστις, μὴ φιλονεικεῖ, ἀλλὰ καὶ κινδυνεύοντά σε ἐκ τοῦ νόμου

10 v. 16.

^E γὰρ] δὲ G. ^V ὑπεύθυνον ποιεῖ, δῆλον H. ^W οἱ] εἰ F.H. et ante corr.
 G. ^X οὗτοι om. A.E.F.G.H.I. Statim οὐ τοῦ κλ. A.E.F.I. et ex corr. G.
 οὐ τὸ κλ. H. et a pr. man. G. Edebatur οὐ κλ. ^Y τὴν χάριν omnes. gratiam
 illiēns Brix. τῇ χάριτι Edd. ^Z ἐλθεῖν G. ^A ἀνηρημένης A.D.E.F.H.I.
 Mox ἐπιγενομένης A.D.E.G.I. ^B τῆς ἐπαγγελίας] + τῆς ἀπὸ τῆς πίστεως
 Edd. repugnantibus libris. Verba τῆς ἐπαγγελίας desunt in Veron. ^C οὖν]
 γοῦν D. ^D τοῦ θεοῦ om. A.D.E.F.H. et Mosqq. Post σπέρματι vulgo ad-
 dunt ex Bibliis οὐ τῷ ἐκ τοῦ νόμου μόνον—πατὴρ πάντων ἡμῶν. Sed haec
 desunt in libris omnibus. ^E διαπεσεῖν] + ταύτην G. ^F τούτων] τοῦτο D.G.
^G ὥς] ὥστε E. ^H οὐδὲ] οὐ E. ^I φανῆναι B. ^K οὐκ εἰς τὸ κ.] εἰς τὸ
 καταισχυνηθῆναι; οὐ I. ^L καὶ ἐνταῦθα H. Statim τὰ ἀγαθὰ Edd. τὰ om.
 A.B.D.E.F.G. Lacuna est in I. ^M ὅτι καὶ] καὶ ὅτι G. καὶ om. D. Mox
 καὶ ὅτι παντὶ D.E. et ex corr. G. ^N συνεισάγων pro συνάγων omnes.
^O φιλονεικῶσι A.D.E.F.G.H.I. φιλονεικῶσι Edd. ^P σε om. A.B.E.F.I.

διασώζει. Εἴτα ἐπειδὴ εἶπε, “ παντὶ τῷ σπέρματι,” διορίζει B ποῖον σπέρματι. “ Τῷ ἡ ἐκ πίστεως,” φησὶ, συνάπτων τὴν πρὸς τὰ ἔθνη συγγένειαν, καὶ δεικνύς, ὅτι οὐδὲ δύνανται φρονεῖν ἐπὶ τῷ Ἀβραάμ οἱ μὴ πιστεύοντες ὁμοίως ἐκείνῳ. Ἰδοὺ καὶ τρίτον ἄλλο ἢ πίστις εἰργάσατο· τὴν γὰρ συγγένειαν τὴν πρὸς τὸν δίκαιον ἀκριβεστέραν ἐποίησε, καὶ πλειόνων ἑκγόνων ἀπέφηνε πρόγονον. Διὸ οὐδὲ ἀπλῶς εἶπεν, Ἀβραάμ, ἀλλὰ, “ τοῦ πατρὸς ἡμῶν,” ἡμῶν τῶν πιστῶν. Εἴτα καὶ ὅτῃ μαρτυρία ἐπισφραγίζει ὅτ’ εἰρημένον. ¹¹ “ Καθὼς γέγραπται, φησὶν, ὅτι πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθεικά σε.” Εἶδες ἄνωθεν ταῦτα οἰκονομούμενα; Τί οὖν, φησὶν, ἢ τῶν Ἰσραηλιτῶν ἢ τῶν Ἀμαληκитῶν ἢ τῶν Ἀγαρηνῶν ἕνεκεν ταῦτα λέγει; Τοῦτο μὲν οὖν προῖων σαφέστερον δείκνυσιν οὐ περὶ ἐκείνων εἰρημένον· τέως δὲ ἐφ’ ἕτερον ἐπείγεται, δι’ οὗ καὶ αὐτὸ τοῦτο δείκνυσιν, ὁρίζομενος τῆς τοιαύτης συγγενείας τὸν τρόπον, καὶ μετὰ πολλῆς αὐτὸ τῆς μεγαλονοίας κατασκευάζων. Τί γὰρ φησι; “ Κατέναντι οὐ ἐπίστευσε θεοῦ.” Ὁ δὲ λέγει, ὅτι τοιοῦτόν ἐστιν ὥσπερ ὁ θεὸς οὐκ ἔστι μερικὸς θεὸς, ἀλλὰ πάντων πατήρ, οὕτω καὶ αὐτός. Καὶ πάλιν, ὥσπερ ὁ θεὸς πατήρ ἐστὶν οὐ κατὰ τὴν φυσικὴν συγγένειαν, ἀλλὰ κατ’ οἰκείωσιν πίστεως, οὕτω καὶ αὐτός· ἡ γὰρ ὑπακοὴ ποιεῖ ὅτι πατέρα πάντων ἡμῶν. Ἐπειδὴ γὰρ οὐδὲν ἐνόμιζον εἶναι ταύτην τὴν συγγένειαν, τὴν παχυτέραν ἐκείνην κατασχόντες, δείκνυσιν ταύτην κυριωτέραν, ἐπὶ τὸν θεὸν τὸν λόγον ἀναγαγόν. Καὶ μετὰ τούτων ἡμῶν ἐμφαίνει, ὅτι καὶ ἀμοιβὴν τῆς πίστεως ταύτην ἔλαβεν ὥστε αὐτὸ μὴ τοῦτο ἢ, ἢ καὶ πάντων ἢ πατὴρ τῶν τὴν γῆν οἰκούντων, τοῦ, “ κατέναντι,” οὐκ ἔχει χώραν, ἀλλ’ ἡ κερωτηρίασται τοῦ θεοῦ ἢ δωρεά· τὸ γὰρ κατέναντι, ὁμοίως ἐστὶ. Ποῦ γὰρ θαυμαστὸν, εἰπέ μοι, τῶν ἐξ αὐτοῦ πατέρα εἶναι; τοῦτο γὰρ ἕκαστος κέκτηται τῶν ἀνθρώπων. Τὸ γὰρ παράδοξον ἐκεῖνο ἐστὶν, οὗς οὐκ εἶχεν ἐκ φύσεως, τούτους ἀπὸ τῆς E

¹¹ v. 17.

¹ ἐκ τῆς πίστεως Edd. repugnantibus libris. ἄλλο ἢ πίστις pro ἡ πίστις ἄλλο omnes. ² ἐγγόνων A.D.E.F.H. et ante corr. B. Statim ἀπέφηνεν εἶναι pr. G. ³ ἡμῶν, quod aberat, est in A.B.D.E.F.H.I. ὅτῃ μαρτυρίαν A.D.E.F.H.I. Statim ἐπισφραγίζει pro ἐπισφραγίζων omnes. ὅτ’ εἰρημένον λέγων I. Mox φησὶν om. idem. ⁴ ἀνωθεν ταῦτα pro ταῦτα ἀνωθεν omnes. ⁵ εἰ τῶν Ἰσραηλιτῶν . . . ἕνεκεν ταῦτα λ.] Sic omnes. εἰ περὶ τῶν Ἰσραηλιτῶν . . . ταῦτα λ. Edd. ⁶ ἢ] ei bis A.F.G.H.I. ⁷ τοῦτο B.F.G.I. τοιοῦτο H. ⁸ πατέρα] + καὶ πρόγονον D.G. ⁹ κατέχοντες ex corr. G. ¹⁰ ἀναγαγόν pro ἀνάγων A.D.F.H.I. ἀγαγόν E. ¹¹ καὶ om. B. Mox ταύτην om. H. ¹² καὶ pro καὶ A.B.D.E.F.I. Recepit etiam Montef. ¹³ τοῦ θ. ἢ δ. pro ἡ τοῦ θ. δ. A.D.E.F.H.I.

τοῦ θεοῦ δωρεᾶς λαβεῖν. "Ὡστε εἰ βούλει πιστεῦσαι, ὅτι ἐτι-
μήθη ὁ πατριάρχης, πίστευσον, ὅτι πάντων ἐστὶ πατήρ. Εἰ-
πὼν ἡ δὲ, "κατέναντι οὐ ἐπίστευσε θεοῦ," οὐκ ἔστη μέχρι τού-
του, ἀλλὰ ¹καὶ ἐπήγαγε· "Τοῦ ζωοποιούντος τοὺς νεκροὺς, καὶ
καλοῦντος τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα." ἤδη τὸν ^κπερὶ τῆς ἀναστάσεως
προκαταβαλλόμενος λόγον. Καὶ εἰς τὸ προκείμενον δὲ ¹αὐτῷ
χρήσιμον ἦν. Εἰ γὰρ δυνατόν αὐτῷ νεκροὺς ^μζωοποιῆσαι, καὶ
τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα παραγαγεῖν, δυνατόν αὐτῷ καὶ τοὺς μὴ
504 τεχθέντας ἐξ αὐτοῦ ποιῆσαι παῖδας αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο ^ποὐκ
εἶπε, καὶ παράγοντος τὰ οὐκ ὄντα, ἀλλὰ, "καλοῦντος," τὴν
πλείονα εὐκολίαν δηλῶν. "Ὡσπερ γὰρ ἡμῖν εὐκολον τὰ ὄντα
καλέσαι, οὕτως αὐτῷ ῥᾶδιον, ^ρκαὶ πολλῷ ῥᾶον, τὰ μὴ ὄντα
ὑποστήσασθαι.

⁹Εἰπὼν δὲ τοῦ θεοῦ τὴν δωρεὰν μεγάλην οὖσαν καὶ ἄφατον,
καὶ περὶ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ διαλεχθεῖς, δείκνυσιν καὶ τοῦ
Ἀβραάμ τὴν πίστιν ἀξίαν οὖσαν τῆς δωρεᾶς, ἵνα μὴ νομίσῃς
αὐτὸν εἰκὴ τετιμῆσθαι. Καὶ τὸν ἀκροατὴν ^τδὲ ἀναστήσας, ἵνα
μὴ θορυβῇται μηδὲ ἀμφιβάλλῃ ὁ Ἰουδαῖος, καὶ λέγῃ, καὶ πῶς
B δυνατόν τοὺς οὐκ ὄντας παῖδας γενέσθαι παῖδας; μετὰ γὰρ τὸν
λόγον ἐπὶ τὸν πατριάρχην, καὶ φησιν ¹²"Ὡς παρ' ἐλπίδα
ἐπ' ἐλπίδι ἐπίστευσεν, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα πολλῶν
ἐθνῶν, κατὰ τὸ εἰρημένον· οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα σου." Πῶς (60)
παρ' ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι ἐπίστευσε; Παρ' ἐλπίδα τὴν ἀνθρω-
πίνην, ἐπ' ἐλπίδι τῇ τοῦ θεοῦ. Δείκνυσιν γὰρ καὶ τὸ μεγαλεῖον
τοῦ πράγματος, καὶ οὐκ ἀφίησιν ἀπιστηθῆναι τὸ λεγόμενον·
ἅπερ ἐναντία ἀλλήλοις ^εἐστίν, ἀλλ' ἡ πίστις αὐτὰ συνεκέρασεν.
Εἰ δὲ περὶ ἐκείνων ἔλεγε τῶν ἐκ τοῦ Ἰσμαὴλ, περιττὸς οὗτος ὁ
C λόγος· ἐκείνοι γὰρ οὐ κατὰ πίστιν, ἀλλὰ κατὰ φύσιν ἐτέχθη-
σαν. Ἀλλὰ ¹καὶ τὸν Ἰσαὰκ εἰς μέσον ἄγει· οὐ γὰρ ὑπὲρ
ἐκείνων ἐπίστευσε τῶν ἐθνῶν, ἀλλὰ τοῦ ἀπὸ τῆς στεῖρας γυναι-
κὸς ἐσομένου. Εἰ τοίνυν μισθός ἐστι ^ντὸ πατέρα πολλῶν
ἐθνῶν γενέσθαι, ἐκείνων τῶν ^ωἐθνῶν ὑπὲρ ὧν ἐπίστευσε δῆλον
ὅτι. ^κἸνα γὰρ μάθῃς, ὅτι περὶ τούτων φησὶν, ἀκούσον τῶν

¹² v. 18.

^h δὲ] + ὅτι G. ¹ καὶ om. B. ^κ περὶ om. ante corr. G. ¹ αὐτὸ ante
corr. G. Statim χρήσιμον A.B.D.E.F.H.I. χρήσιμος Edd. ^μ ζωοποιεῖν
E. Statim καὶ om. E.F.H. Mox παράγειν A.D.F.H.I. et ante corr. E.
^π οὐκ pro οὐδὲ A.D.E.F.G.H.I. ^ο ὄντα] + ὡς ὄντα A.D.E.F.H.I. ^ρ καὶ
πολλῷ ῥᾶον om. G. ⁹ εἰπὼν] δείξας D.E. ^τ δὲ accessit ex A.D.E.F.H.I.
^ε εἰσὶν G. ^ε καὶ om. B. καὶ (?) erasum et ἀλλὰ superscriptum habet G.
^ν τὸ] τοῦ F. Statim πολλῶν ἐθνῶν πατέρα inverso ord. B.G.I. ^ω ἐθνῶν]
+ ἐστίν E. ^κ ἵνα γὰρ] καὶ ἵνα D.E.

ἐξῆς. ¹³“Καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει, ὑκατενόησε μὲν τὸ ἑαυτοῦ ²σῶμα νεκρωμένον.” Εἶδες πῶς τίθησι καὶ τὰ κωλύματα, καὶ τὴν ὑψηλὴν τοῦ δικαίου γνώμην πάντα ὑπερβαίνουσιν; Παρ’ ἐλπίδα, φησί, τὸ ἐπαγγελθέν. Τοῦτο κώλυμα D πρῶτον· οὐδὲ γὰρ εἶχεν ³οὗτος ἕτερον Ἀβραάμ ⁴ἰδεῖν οὕτω λαβόντα παῖδα. Οἱ μὲν γὰρ μετ’ αὐτὸν, εἰς αὐτὸν ἔβλεπον· ἐκεῖνος δὲ εἰς οὐδένα, ἀλλ’ εἰς τὸν θεὸν μόνον· διὸ καὶ, “παρ’ ἐλπίδα,” ἔλεγεν. Εἶτα τὸ σῶμα νεκρωμένον· δεύτερον τοῦτο· καὶ ἡ νέκρωσις τῆς μήτρας Σάρρας· τοῦτο ⁵καὶ τρίτον καὶ τέταρτον. ¹⁴“Εἰς δὲ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ θεοῦ οὐ διεκρίθη τῇ ἀπιστίᾳ.” ⁶Οὐδὲ γὰρ ἀπόδειξιν ἔδωκεν, οὔτε σημεῖον ἐποίησεν ὁ θεός, ἀλλὰ ῥήματα ἦν ψιλὰ μόνον, ἐπαγγελλλόμενα ⁷ταῦτα ἅπερ οὐχ ὑπισχνεῖτο ἡ φύσις. Ἀλλ’ ὅμως “οὐ διεκρίθη,” φησὶν. Οὐκ εἶπεν, ὅτι οὐκ ἠπίστησεν, ἀλλ’ ⁸ὅτι οὐ διεκρίθη· E τοῦτέστιν, ⁹οὐδὲ ἐνεδοίασεν οὐδὲ ἀμφέβαλε, ¹⁰καὶ τοσοῦτων ὄντων τῶν κωλυμάτων. Ἀπὸ τούτων μαθησόμεν, ὅτι καὶ μυρία ὁ θεὸς ἀδύνατα ἐπαγγέλλεται, μὴ καταδέχεται δὲ ὁ ἀκούων, οὐ τῆς τῶν πραγμάτων φύσεώς ¹¹ἐστὶν ἡ ἀσθένεια, ἀλλὰ τῆς ¹²ἀνοίας τῆς τοῦ μὴ δεχομένου. “Ἀλλ’ ἐνεδυναμώθη τῇ πίστει.” Ὅρα Παῦλον ¹³φιλονεικίαν. Ἐπειδὴ γὰρ περὶ τῶν ἐργαζομένων καὶ τῶν πιστευόντων ἦν ὁ λόγος, δείκνυσι τὸν πιστευοντα ἐργαζόμενον μάλλον ἢ ἐκείνον, καὶ πλείονος δεόμενον δυνάμεως καὶ πολλῆς τῆς ἰσχύος, καὶ οὐ τὸν τυχόντα ὑπομένοντα πόνον. Καὶ γὰρ ¹⁴ἐξευτελίζον τὴν πίστιν ὥς οὐκ ἔχουσιν πόνον. Πρὸς 505 τοῦτο τοῖνυν ἰστάμενος δείκνυσιν, ὅτι οὐ μόνον ὁ σωφροσύνην κατορθῶν ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων, ἀλλὰ καὶ ὁ πίστιν ἐπιδεικνύμενος δυνάμεως δέεται πλείονος. Ὡς περ γὰρ ἐκεῖνος χρειάν ἔχει ἰσχύος, ἵνα τοὺς τῆς ἀκολασίας διακροῦσθαι λογισμούς· οὕτω καὶ οὗτος χρειάν ἔχει ¹⁵δυνατῆς ψυχῆς, ἵνα τὰς τῆς ἀπιστίας ¹⁶ῥέξωθῇσθαι ἐννοίας. Πῶς οὖν ἐγένετο ἰσχυρός; Τῇ πίστει, φησὶν, οὐ λογισμοῖς τὸ πρᾶγμα ἐπιτρέψας· ἐπεὶ ¹⁷καὶ

13 v. 19.

14 v. 20.

¹ οὐ κατενόησε τὸ ἐ. σ. Edd. οὐ om. A.B.E.F.G.H.I. et Mosq. 3. οὐ insertum a correctore habent B.G. Dein μὲν accessit ex A.B.E.F.H.I. (deletum in B.) ² σῶμα] + ἥδη D.G. ³ οὗτος pro αὐτός A.D.E.F.I. ἕτερον οὗτος inverso ord. G. ⁴ Sic omnes. ἰδεῖν post παῖδα vulgo legitur, ⁵ καὶ om. G.H. ⁶ οὔτε G. ⁷ ταῦτα accessit ex omnibus. ⁸ ἠπίστησεν Edd. et Interpp. ἐπίστευσεν Codd. ⁹ ὅτι est in libris omnibus, non in Edd. ¹⁰ οὐδὲ ἐνεδοίασεν (ἐνεδύασεν G.) om. A.D.E.F.H.I. οὐδὲ ἀμφέβαλε om. B. ¹¹ καὶ om. I. ¹² ἐστὶν om. A.E.F.H.I. ¹³ ἀνοίας] διανοίας I. Statim τῆς accessit ex omnibus. ¹⁴ φιλονεικίαν A.D.E.F.I. σοφίαν B. φιλοσοφίαν Edd. ¹⁵ ἐξευτελίζων E. et ante corr. A. Pro καὶ γὰρ ἐξευτελίζον, καὶ παρευτελίζων habent Veron. et ante corr. B. ¹⁶ δυνατῆς] δυνάμεως τῆς A. ¹⁷ ἐξωθήσεται H.I. ἐξώσθαι F. ¹⁸ καὶ pro ἂν A.B.D.E.F.H.I.

κατέπεσε. Πῶς δὲ αὐτὴν τὴν πίστιν κατάρθρωσε; “Δοῦς
 B δόξαν τῷ θεῷ, ἡ φησὶ, ¹⁵ καὶ πληροφορηθεῖς, ὅτι ὁ ἐπήγγελται,
 δυνατός ἐστι ² καὶ ποιῆσαι.” Ἄρα τὸ μὴ περιεργάζεσθαι,
 δοξάζειν ἐστὶ τὸν θεόν, ὡς περὶ τὸ περιεργάζεσθαι, ¹ πλημ-
 μελεῖν. Εἰ δὲ τὰ κάτω περιεργαζόμενοι καὶ ζητούντες οὐ
 δοξάζομεν, πολλῷ μᾶλλον τὴν τοῦ δεσπότου γέννησιν πολυ-
 πραγμονοῦντες, ὡς ὑβρίζοντες τὰ ἔσχατα πεισόμεθα. Εἰ γὰρ
 τὸν τύπον τῆς ἀναστάσεως οὐ χρὴ ζητεῖν, πολλῷ μᾶλλον τὰ
 ἀπόρρητα ἐκεῖνα καὶ φρικτά. Καὶ οὐκ εἶπε πιστεύσας ἀπλῶς,
 ἀλλὰ, “πληροφορηθεῖς.” Τοιοῦτον γὰρ ἡ πίστις, τῆς ἀπὸ
 λογισμῶν ἀποδείξεως σαφεστέρα, καὶ μᾶλλον πείθει· οὐ γὰρ
 C ^ν ἐνεστι λογισμὸν ἕτερον ἐπεισελθόντα ^ω αὐτῇ διασαλεύσαι
 λοιπόν. Ὁ μὲν γὰρ ² λόγοις πειθόμενος καὶ μεταπεισθῆναι
 δύναται· ὁ δὲ τῇ πίστει βεβαιούμενος ^γ ἀπετείχισεν αὐτοῦ
 λοιπὸν τὴν ἀκοὴν τοῖς λυμαινομένοις αὐτὴν λόγοις. Εἰπὼν
 τοίνυν, ὅτι ἀπὸ πίστεως ἐδικαιώθη, δείκνυσιν, ὅτι καὶ ἐδόξασε
 τὸν θεόν ἀπὸ ² τῆς πίστεως· ὁ βίου μάλιστα ἐστὶν ἴδιον.
¹⁶ “Λαμψάτω γὰρ ὑμῶν τὸ φῶς ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων,
 ὅπως ἴδωσι τὰ καλὰ ἔργα ὑμῶν, καὶ δοξάσωσι τὸν πατέρα
 ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.” ^α Ἀλλ’ ἰδοὺ τοῦτο καὶ τῆς πίστεως
 ὄν ἐφάνη. ^β Πάλιν ὥσπερ τὰ ἔργα δείται δυνάμει, οὕτω καὶ ἡ
 D πίστις. Ἐνταῦθα μὲν γὰρ πολλάκις καὶ τὸ σῶμα μερίζεται (61)
 τὸν ἰδρώτα· ἐκεῖ δὲ τῆς ψυχῆς ^γ γυμνῆς ἐστὶ τὸ κατόρθωμα.
 Ὡστε μείζων ὁ πόνος, ὅταν μὴδὲ τὸν διανεμόμενον ^δ πρὸς αὐτὴν
 ἔχη τοὺς ἀγῶνας. Εἶδες πῶς πάντα, ἅπερ ἦν ἔργων, ἔδειξε
^ε μετὰ πλείονος τῇ πίστει προσόντα περιουσίας, οἷον τὸ καυ-
 χᾶσθαι πρὸς τὸν θεόν, τὸ δυνάμει δεῖσθαι καὶ πόνου, τὸ
 δοξάζειν ^ε πάλιν τὸν θεόν; Εἰπὼν δὲ ὅτι ^ε ἀ ἐπήγγελται,
 δυνατός ἐστι καὶ ποιῆσαι, δοκεῖ μοι καὶ περὶ τῶν μελλόντων

15 v. 21.

16 Matth. v. 16.

¹ φησὶ om. G. post δόξαν transp. I. ² καὶ om. H. ³ πλημμελία A. πλημμελία F.H. κατασμικρύνειν loco πλημμελεῖν dat I. ⁴ ἐνεστι pro ἐστι A.B.D.E.F.H.I. ⁵ αὐτῇ] αὐτὴν A.D.E.F.H.I. Statim διαλύσαι iidem et ante corr. G. ⁶ λόγοις] τοῖς λογισμοῖς G. ⁷ ἀπετείχισεν H. Statim αὐτοῦ λοιπὸν pro λοιπὸν αὐτοῦ (αὐτοῦ ante Montef.) A.B.D.E.F.H.I. ⁸ τῆς om. A.D.E.I. ⁹ ἀλλ’, quod aberat, est in libris omnibus. Statim τοῦτο καὶ τῆς π. A.B.D.E.F.H.I. καὶ τοῦτο τῆς π. G. καὶ deest in Edd. Mox ὃν om. I. ¹⁰ πάλιν δὲ ὥσπερ Edd. δὲ om. A.B.D.E.G.H.I. Iidem πάλιν praecedentibus annectunt. Dein ὥσπερ γὰρ τὰ ἔργα D.E.G.I. ¹¹ ἐστὶ γυμνῆς inverso ord. A.G. ¹² πρὸς αὐτὴν ἔχη] Sic omnes secundum conjecturam Savillii. Ante Montef. edebatur πρὸς αὐτὸν ἔχειν. ¹³ μετὰ πλ. τῇ π. προσόντα περιουσίας] Sic B.F.G.H.I. μετὰ πλ. προσόντα τῇ π. περιουσίας A. μετὰ πλ. τῆς περιουσίας τῇ π. προσόντα E. et (om. προσόντα) D. μετὰ πλ. περιουσίας τῇ π. προσόντα Edd. ¹⁴ πάλιν om. H. ¹⁵ ε ἄ pro δ A.D.E.F.H.I. et corr. G. ¹⁶ ἀ ἐπαγγέλλεται ante corr. B.

προαναφωρῆν. Οὐ γὰρ τὰ παρόντα ἐπηγγείλατο μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ μέλλοντα· ταῦτα γὰρ τύπος ἐκείνων ἦν. Ἄρα ἀσθε-
 νοὺς διανοίας τὸ μὴ πιστεύειν, καὶ μικρῶς καὶ ταιλαιπώρου.
 Ὡστε ὅταν ἡμῖν ἐγκαλῶσι τὴν πίστιν τινες, ἀντεγκαλῶμεν
 αὐτοῖς τὴν ἀπιστίαν ἡμεῖς, ὡς ταιλαιπώροις καὶ μικροψύχοις
 καὶ ἀνοήτοις καὶ ἀσθενέσιν καὶ ὄντων οὐδὲν ἄμεινον διακειμέ-
 νοις. Ὡς περ γὰρ τὸ πιστεύειν ὑψηλῆς καὶ ἰμεγαλοφυοῦς
 ψυχῆς· οὕτω τὸ ἀπιστεῖν ἀλογωτάτης καὶ εὐτελοῦς καὶ πρὸς
 τὴν τῶν κτηνῶν ἄνοιαν κατενηνεγμένης. Διόπερ ἐκείνους ἀφέντες,
 τὸν πατριάρχην ζηλώσωμεν, καὶ δοξάσωμεν τὸν θεόν, καθάπερ
 ἐκείνος ἔδωκεν αὐτῷ δόξαν. Τί δέ ἐστιν, “ἔδωκεν αὐτῷ δόξαν;”
 Ἐνενόησεν αὐτοῦ τὴν ἰμεγαλωσύνην, τὴν ἄπειρον δύναμιν· καὶ
 τὴν προσήκουσαν περὶ αὐτοῦ ἔννοιαν λαβὼν, οὕτως ἐπληροφο- 506
 ρήθη περὶ τῶν ὑποσχέσεων.

Ἐδοξάσωμεν τοίνυν αὐτὸν καὶ ἡμεῖς καὶ διὰ πίστεως καὶ ὁδῇ
 ἔργων, ἵνα καὶ μισθὸν λάβωμεν τὸ παρ’ αὐτοῦ δοξασθῆναι.
 17 ῥΤοὺς δοξάζοντας γὰρ με δοξάσω,” φησί. Καίτοι καὶ
 μηδεὶς ἔκειτο μισθός, αὐτὸ τοῦτο δόξα ἦν, τὸ καταξιωθῆναι
 δοξάσαι τὸν θεόν. Εἰ γὰρ εἰς βασιλείας εὐφημίας λέγοντες
 ἄνθρωποι αὐτῷ τούτῳ καλλωπίζονται μόνῳ, καὶ μὴδὲν ἢ καρ-
 πώσασθαι ἕτερον· ἐννόησον πόσης ἀν εἴῃ δόξης τὸ δι’ ἡμᾶς τὸν
 δεσπότην ὑδοξάζεσθαι τὸν ἡμέτερον, ὡς περ οὖν καὶ κολάσεως
 τὸ ποιεῖν αὐτὸν βλασφημεῖσθαι δι’ ἡμᾶς. Καίτοι καὶ τοῦτο B
 αὐτὸ τὸ δοξάζεσθαι, δι’ ἡμᾶς βούλεται γίνεσθαι· αὐτὸς γὰρ
 οὐ δεῖται τοῦ πράγματος. Πόσον γὰρ οἶει τὸ μέσον εἶναι
 θεοῦ καὶ ἀνθρώπων; Ἄρα ὅσον ἀνθρώπων καὶ σκωλήκων; ἢ

17 1 Reg. ii. 30.

ἦν om. A.E.F.H.I. ἐστιν ἐκείνων pro ἐκείνων ἦν G. ἰ αὐτοῖς τὴν ἀ. ἡμεῖς
 pro ἡμεῖς τὴν ἀ. αὐτοῖς A.B.D.F.G.H.I. κ οὐδὲν ἄμεινον] ἄμεινον οὐδὲν A.D.E.F.
 H.I. ἰ ἰμεγαλοφυοῦς] + ἐστὶ D.E. ἰἰ ἰμεγαλωσύνην omnes. δικαιοσύνην Edd.
 ἡΘΙΚΟΝ. Περὶ τοῦ δεῖν δοξάζειν τὸν θεόν δι’ ἔργων καὶ (+διὰ Codd.) πί-
 στεως· καὶ ὅτι δεῖ πᾶσαν φεύγειν ἁμαρτίαν, δι’ ἧς ὁ θεὸς βλασφημεῖται· καὶ ὅτι
 ὁ θεὸς οὐ δεόμενος, οὐδὲ δοξάζεσθαι βουλόμενος, ἐπιζητεῖ τὰ παρ’ ἡμῶν, ἀλλὰ διὰ
 τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν· καὶ ὅτι εἰ μὴ αὐτοὺς ἐκδῶμεν τῇ ἁμαρτίᾳ, οὐ τοιμᾶ
 προσελθεῖν ἡμῖν ὁ διάβολος· καὶ ὅτι δεῖ τὴν ἁγίαν αἰδέεσθαι τράπεζαν, ἧς κοινῇ
 πάντες μετέχον. Veron. οὐ δὲ ἔργων pro διὰ ἔργων A.B.D.E.H. fortasse
 alii. ῥ τοὺς γὰρ δ. με, φησί, δοξάσω G. τοὺς δ. με γὰρ φ. δ. A. τοὺς δ. με
 γὰρ δ. φ. D.H. τοὺς δ. γὰρ με φ. δ. I. ἰ εἰ καὶ] πάν E. καὶ εἰ A.D.F.H.
 καίτοι εἰ μὴδὲ εἰς G. ἰ τὸν assumptum ex A.E.F.G.H.I. ἰ εἰς βασιλείας]
 βασιλείας I. ἰ αὐτὸ τοῦτο H. et ex corr. G. necnon ante corr. I. Ita etiam
 Veron. Statim μόνον G. Veron. ἰ τὸν ἡμ. δοξάζεσθαι inverso ord. A.D.
 F.H.I. ἡ καίτοιγε G. Statim καὶ accessit ex omnibus. ἰ τὸ δ. δι’ ἡμᾶς]
 διὰ τὸ δ. ἡμᾶς I. ἰ εἶναι om. G. ἰ ἄρα ὅσον ἀ. καὶ σκ.] ὅσον ἀγγέλων
 ἄρα καὶ ὅσον ἀνθρώπων G. Statim haec ἢ ὅσον ἀγγέλων καὶ σκωλήκων, quae
 vulgo desunt, habent nostri omnes.

TOM. I.

R

ὅσον ἀγγέλων καὶ σκωλήκων; Ἀλλ' οὐδὲν ^αοὐδέπω εἶρηκα καὶ τοσοῦτον τὸ μέσον θείας οὐδὲ γὰρ εἰπεῖν δυνατόν ὅσον. Ἀρ' οὖν θελήσεις σὺ παρὰ ^βσκωλήξιν ἔχειν δόξαν μεγάλην καὶ λαμπράν; Οὐδαμῶς. Εἰ τοίνυν ὁ δόξης ἐρῶν σὺ οὐκ ἂν ἐβελήσης τοῦτο· ὁ τοῦ πάθους ἀπηλλαγμένος τούτου, καὶ τοσοῦτον ^γἀνώτερος ὢν, πῶς ἂν ἐδεήθη τῆς παρὰ ^δσοῦ δόξης; Ἀλλ' ὁμως καὶ μὴ δεόμενος, ^εφησὶν αὐτῆς ἐφίεσθαι διὰ σέ. Εἰ γὰρ γενέσθαι δούλος ὑπέμεινε διὰ σέ, τί θαυμάζεις, εἰ καὶ τῶν ἄλλων ἀντέχεται τῆς αὐτῆς ἕνεκεν ὑποθέσεως; Οὐδὲν γὰρ ἡγεῖται ἀνάξιον ἑαυτοῦ, ὅπερ ἂν πρὸς τὴν σωτηρίαν φέρῃ τὴν ἡμετέραν. ^ςΤαῦτα οὖν εἰδότες, φεύγωμεν ἁμαρτίαν πᾶσαν, δι' ἧς αὐτὸς βλασφημεῖται. ¹⁸ «Ὡς γὰρ ἀπὸ προσώπου ὄψεως, φησὶ, φεύγε ἀπὸ ἁμαρτίας· ἢ ἐὰν προσέλθῃς πρὸς αὐτήν, δέξεταιί σε.» ^ιΟὐδὲ γὰρ αὐτὴ πρὸς ἡμᾶς ἔρχεται, ἀλλ' ἡμεῖς πρὸς αὐτήν αὐτομολοῦμεν. Ὁ ^κμὲν γὰρ θεὸς καὶ τοῦτο κατεσκεύασεν, ὥστε ^λμὴ τυραννίδι περιγίνεσθαι τὸν διάβολον· ^η γὰρ ^δἂν οὐδεὶς ἔσθῃ πρὸς τὴν ἰσχύϊν ^μτὴν ἐκείνου. Διὰ τοῦτο αὐτὸν ἀπώκισεν ὥσπερ ληστήν τινα καὶ τύραννον· κἂν μὴ τινα λάβῃ γυμνὸν καὶ ἔρημον εἰς τὰς αὐτοῦ καταδύσεις, οὐ τολμᾷ ἐπελθεῖν· ἂν μὴ τὴν ἔρημον ὁδεύοντας ἡμᾶς ἴδῃ, οὐ θαρρεῖ προσελθεῖν· ἔρημος δὲ καὶ διαβόλου τόπος οὐδὲν ἕτερον ^νἢ ἁμαρτία. Δεῖ τοίνυν ἡμῖν τοῦ θυρεοῦ τῆς πίστεως, τῆς περικεφαλαίας τοῦ σωτηρίου, τῆς μαχαίρας τοῦ πνεύματος· οὐχ ἵνα ^ομὴ πάθωμεν μόνον κακῶς, ἀλλ' ἵνα, κἂν ἐπιπηδῇσαι θελήσῃ, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμωμεν ^ρτὴν ἐκείνου· ^ςδεῖ συνεχῶν ἡμῖν εὐχῶν, ἵνα συν-Ετριβῇ ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν. Ἀναίσχυτος γὰρ ἐστὶ καὶ μιᾶρος, καὶ ταῦτα κάτωθεν μαχόμενος· ἀλλ' ὁμως καὶ ^τοὕτω νικᾷ. Τὸ δὲ αἴτιον, ὅτι ^θοὐ σπουδάζομεν ἡμεῖς ὑψηλότεροι τῶν ἐκείνου γενέσθαι ^ιπληγῶν. Οὐδὲ γὰρ οἷός τε ἐστὶν ἐπαρθῆναι ^κμέγα, ἀλλὰ κάτω σύρεται. Καὶ τούτου τύπος ὁ ὄφεις. Εἰ δὲ ἐξ ἀρχῆς οὕτως ^λαὐτὸν ἔταξεν ὁ θεός, πολλῶ μᾶλλον

18 Sirac. xxi. 2.

^α οὐπω G. ^β σκωλήκων G. Statim ἔχειν δ. pro δ. ἔχειν omnes. ^γ ἐβελήσης] Sic A.D.E.H.I. ἐβελήσεις H. ἡβελήσης B. ἐβελήσας G. θελήσης Edd. ^δ σοὶ ante corr. G. ^ε φησὶν αὐτῆς ἐφίεσθαι διὰ σέ] αὐτῆς ἐφίεσθαι διὰ σέ φησὶν B. φησὶν ἐφίεσθαι διὰ σέ A.F.H.I. et om. φησὶν D.E. ^ς φέρηται G. ^ς ταῦτ' οὖν A.D.E.H.I. Μοχ φύγωμεν A.B.E.F.H. ^η ἐὰν] + γὰρ G. ^ι οὐδὲ pro οὐ A.B.D.E.F.I. ^κ μὲν accessit ex A.B.D.E.F.H.I. ^λ μὴ τῇ τυρ. περιγενέσθαι G. ^μ τὴν assumptum ex A.D.E.F.G. ^ν ἢ ἡ ἁμαρτία Edd. ἢ om. A.D.E.F.G.I. ^ο μὴ πᾶθ. μόνον κακῶς] μόνον μὴ κακῶς I. ἀποθάνωμεν pro πύθωμεν Veron. ^ρ τὴν accessit ex omnibus. ^ς δεῖ] + οὖν supra lineam G. ^τ οὕτω] + ταῦτα B. ^θ οὐ] μὴ G. ^ι πληγῶν] παγῶν G. βελῶν I. ^κ μέγα pro μεγάλη A.B.D.E.F.G.I. ^λ αὐτὸν ἔταξεν] ἔταξεν αὐτὸς G.

νῦν. Εἰ δὲ ἀγνοεῖς τί ποτέ ἐστι τὸ κάτωθεν μάχεσθαι, ἐγώ
 (62) σοι καὶ ἐρμηνεύσαι ^xτὸν τρόπον τοῦ πολέμου τοῦτου πειρά-
 σομαι. Τί ποτ' οὖν ἐστι τὸ κάτωθεν μάχεσθαι; Τὸ ἀπὸ τῶν
 κάτω πυκτεῦν πραγμάτων, ἀπὸ τῆς ἡδονῆς, ἀπὸ τοῦ πλούτου,
 ἀπὸ τῶν βιωτικῶν πάντων. Διὰ τοῦτο, ἂν ἴδῃ τινὰ πρὸς τὸν
 οὐρανὸν πετόμενον, πρῶτον μὲν ^yοὐδὲ πηδῆσαι τοσοῦτον δυνή- 507
 σεται· δεύτερον δέ, κἂν ἐπιχειρήσῃ, ^aπεσεῖται ταχέως· οὐ γὰρ
 ἔχει πόδας, μὴ φοβηθῆς· οὐκ ἔχει πτερὰ, μὴ δέισῃς· ἐπὶ τῆς
 γῆς σύρεται, καὶ τοῖς ἐν τῇ γῇ πράγμασι. Μηδὲν ^aοὖν σοι
 πρὸς τὴν γῆν ^bἔστω κοινόν, καὶ οὐδὲ πόνου ^cδέσῃ. Οὐδὲ γὰρ
 οἶδε τὴν ἐξ ἐναντίας μάχην, ἀλλ' ὥσπερ ὄφεις ταῖς ἀκάνθαις
^dἐγκρύπτεται, τῇ ἀπάτῃ τοῦ πλούτου συνεχῶς ἐμφωλεῖων.
 Κἂν ἐκτέμῃς τὰς ἀκάνθας, φεύζεται ῥαδίως ^eδῆλος γενόμενος·
 κἂν ἐπάδειν εἰδῆς ^fαὐτῷ τὰς θείας ἐπιδόας, τρωθήσεται εὐθέως.
 Εἰσὶ γὰρ ^gἡμῖν, εἰσὶν ἐπιδόαι πνευματικαί, τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Β
 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ τοῦ σταυροῦ δύναμις. Αὕτη ἡ
 ἐπιδόη οὐχὶ τῶν χηραμῶν ἐξάγει μόνον, καὶ εἰς πῦρ ^hἐμβάλλει
 τὸν δράκοντα, ἀλλὰ καὶ τραύματα ἰᾶται. Εἰ δὲ ⁱκαὶ πολλοὶ
 λέγοντες οὐκ ἰάθησαν, παρὰ τὴν αὐτῶν ὀλιγοπιστίαν, οὐ παρὰ
 τὴν ἀσθένειαν τοῦ λεχθέντος· ἐπεὶ καὶ τὸν Ἰησοῦν οἱ μὲν ᾤοντο
 καὶ ἔθλιβον, καὶ οὐδὲν ^kἐκέρδαινον· ἡ δὲ αἰμορροοῦσα οὐδὲ τοῦ
 σώματος ἀψαμένη, ἀλλ' αὐτοῦ τοῦ κρασπέδου μόνον, χρονίους
^lἔστησεν αἱμάτων πηγὰς. Τοῦτο τὸ ὄνομα καὶ δαίμοσι φο-
 βερὸν καὶ πάθεσι καὶ νοσήμασι. Τούτῳ τοίνυν καλλωπιζώμεθα, C
 τούτῳ τειχιζόμεν ἑαυτούς. Οὕτω ^mκαὶ Παῦλος ἐγένετο μέγας,
 καίτοι τῆς αὐτῆς φύσεως ἡμῖν κἀκεῖνος ἦν· ἀλλ' ἡ πίστις αὐτὸν
 ἄλλον ἀντ' ἄλλου πεποίηκε· ⁿκαὶ τοσαύτη ἦν ἡ περιουσία, ὥς
 καὶ τὰ ἱμάτια ^pαὐτῶν πολλὴν ἔχειν ἰσχύν. Ποίας οὖν ^qἂν
 εἶημεν ἀπολογίας ἄξιοι, εἴγε ^rἐκείνων μὲν καὶ ^sαἱ σκιαὶ καὶ τὰ
 ἱμάτια θάνατον ἤλαυνον, ἡμῶν δὲ οὐδὲ ^tαἱ εὐχαὶ τὰ πάθη κατα-

^x τὸν τρ. τοῦ π. τ.] Sic omnes. τοῦ π. τ. τὸν τρόπον Edd. πολέμιον pro πολέμου B. ^y οὐδ' ἐπισηδῆσαι B.D.E. unde οὐδὲ ἐπισηδῆσαι edidit Montef. Statim τοσοῦτον pro πρὸς αὐτὸν receptum ex A.B.F.G.H. Neutrum habet I.
^a πεσεῖται τ. pro τ. πεσεῖται omnes. ^a οὖν om. G. ^b ἔσται H. γίνεται I.
^c δέσῃ omnes. δέσῃ Veron. Sav. δέσῃς Mor. Ben. ^d ἐγκαλύπτεται B.
^e δῆλος A.B.D.E.H.I. δηλὸς F. δειλὸς Edd. ^f αὐτῷ om. I. ^g ἡμῖν εἰσιν] εἰσιν ἡμῖν A.E.F.H.I. ἡμῖν om. D. ^h βάλλει G. Mox καὶ τὰ τρ. idem.
ⁱ καὶ accessit ex A.B.D.E.H.I. ^k ἐκέρδαινον B. ^l αἱμάτων ἔστησεν inverso ord. A.E.F.H.I. ^m καὶ ὁ Π. Edd. ⁿ om. A.B.D.E.F.H.I. ^o καὶ τοσαύτη (+αὐτῶν G) ἦν ἡ περιουσία] οὕτω πᾶς τῶν μαθητῶν ὁ χορὸς· καὶ τοσαύτη τῆς χάριτος ἦν περὶ αὐτοὺς ἡ περιουσία D.E. ^p ὥς] ὥστε A.F.H. ^q αὐτῶν] Sic libri omnes (sed αὐτοῦ ex corr. A.B.) et Ed. Veron. αὐτοῦ Sav. cet.
^r ἂν accessit ex A.D.E.F.G.H.I. Post εἶημεν add. ἡμεῖς D.E. ^s ἐκείνου ex corr. B. ^t αἱ om. A.B.F.G.H.

στελλουσι ; ^γΤί οὖν τὸ αἷτιον ; Πολλή τῆς γνώμης ἡ διαφορά·
 ὡς τὰ γε τῆς φύσεως ἴσα καὶ κοινά· καὶ γὰρ ὁμοίως ἡμῖν καὶ
 ἐτέχθη καὶ ἐτράφη, καὶ τὴν γῆν ὥκησε, καὶ ἀέρα ^δἀνέπνευσεν·
 D ^ωἀλλὰ τὰ ἄλλα πολὺν μείζων ἡμῶν ἦν καὶ βελτίων, τὸν ζῆλον
^εκαὶ τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην. Μιμησάμεθα τοίνυν αὐτὸν,
 ὃ δώμεν καὶ δι' ἡμῶν φθέγξασθαι ^ςτῷ Χριστῷ· ἐπιθυμεῖ ^ατοῦτο
 μᾶλλον ἡμῶν αὐτὸς, ^βκαὶ διὰ τοῦτο ^ςτὸ ὄργανον κατεσκεύασε
 τοῦτο, καὶ ^δοὐ θέλει μένειν ἄχρηστον αὐτὸ καὶ ^εἀργοῦν, ἀλλ'
 αἰετὰ μετὰ χεῖρας ἔχειν αὐτὸ βούλεται. Τί τοίνυν οὐ παρασκευά-
 ζεις ^ςἐπιτήδειον αὐτὸ τῇ τοῦ τεχνίτου χειρὶ, ἀλλὰ χαλᾶς τὰς
 νευρὰς, καὶ μαλακώτερας ποιεῖς τῇ τρυφῇ, καὶ ἄχρηστον ὄλην
 κατασκευάζεις ^βαὐτῷ τὴν κιθάραν, δέον ἐπισφίγγειν καὶ ^δνευροῦν
 E τὰ μέλη, καὶ ἐπιστύφειν τῷ ἁλατι τῷ πνευματικῷ ; ^αΑν γὰρ
 οὕτως ἡρμοσμένην αὐτὴν ἴδῃ, ἡχήσει καὶ διὰ τῆς ἡμετέρας
 ψυχῆς ὁ Χριστός. ^ιΤούτου δὲ γενομένου, καὶ ἀγγέλους
 ὄψει σκιρτῶντας καὶ ἀρχαγγέλους καὶ τὰ Χερουβίμ. Γενώ-
 μεθα τοίνυν ^κτῶν χειρῶν ἄξιοι τῶν ἀμώμων· παρακαλέσωμεν
 αὐτὸν καὶ ^ιεἰς τὴν ἡμετέραν κρούσαι καρδίαν· μᾶλλον δὲ οὐδὲ
 παρακλήσεως δεῖται· μόνον ἄξιαν αὐτὴν ^κκατασκεύασον τῆς
 ἀφῆς ἐκείνης, καὶ αὐτὸς ἐπιδραμεῖται ^ασοι πρότερος. Εἰ γὰρ
 οὐπὲρ τῶν μελλόντων ἐπιτρέχει· οὐπω γὰρ τῷ Παύλῳ τοιοῦτῳ
 γεγεννημένῳ τὸ ἐγκώμιον ῥῦφαιεν· ὅταν ^αἀπηρτισμένον ἴδῃ,
 τί οὐκ ἐργάσεται ; ^ςἌν δὲ Χριστὸς ἡχήσῃ, καὶ τὸ πνεῦμα
 508 ^βἐπιπτήσεται πάντως, καὶ ἐσόμεθα τοῦ οὐρανοῦ βελτίους, οὐχ
 ἥλιον ἔχοντες ἐνεστιγμένον τῷ σώματι καὶ σελήην, ἀλλὰ τὸν
 ἥλιον καὶ σελήνην καὶ ἀγγέλων δεσπότην ^ικαὶ ἐνοικούντα καὶ
 ἐμπεριπατοῦντα ἡμῖν.

Ταῦτα δὲ λέγω, οὐχ ἵνα νεκροὺς ἀναστήσωμεν, ^νοὐδ' ἵνα
 λεπρούς καθάρωμεν, ἀλλ' ἵνα τὸ πάντων τούτων ^ωσημεῖον
 μείζον ἐπιδειξώμεθα τὴν ἀγάπην. Ὅπου γὰρ ^αἂν ^ςἡ τοῦτο

^ν ἐνέπνευσεν H. ^ω ἀλλὰ] + καὶ A.F. + κατὰ I. ^ς καὶ (bis) accessit ex omnibus. ^γ δώμεν] καὶ δώμεν G. δώμεν τοίνυν Edd. invitis libris. ^ς τὸν Χριστὸν B.G. ^α τοῦτο μ. pro μ. τοῦτο omnes. ^β καὶ] + γὰρ D.E. ^ς τὸ om. B.G. ^δ οὐκ ἐθέλει A.B.D.E.F. ^ε ἀργοῦν A.E.H. et a pr. man. F. ἀργὸν vulgo. ^ς ἐπιτήδειον omnes. ἐτοιμον Edd. ^ς σεαυτῷ D. ^δ νεκροῦν F.H.I. ^ι τούτου omnes. τοιούτου Edd. Statim γενομένου G. ^κ τῶν χ. ἄξιοι omnes. ἄξιοι τῶν χ. Edd. ^ι εἰς om. I. ^κ παρασκεύασον G. ^α σου D.E. ^ο ὑπὲρ] ἐπὶ H. ὑπὸ ante corr. G. Statim τῶν accessit ex A.D.F.G.H.I. ^ρ ῥῦφαιεν G. ῥυφαίνει B.D.E. Veron. ^α ἀπηρτισμένην A.D.E. ^ς ἂν δὲ] εἰς γὰρ G. ^β ἐπιπτήσεται omnes. Edebatur ἐπιπτήσεται. ^ς καὶ accessit ex A.B.D.E.G.I. Mox ἐν ἡμῖν A.D.F.H.I. ^ν οὐδ' (οὐδὲ B.) ἵνα λέπρους (λέπρας G.) καθάρωμεν (καθαρίσωμεν A.E.F.I.) Sic libri omnes. Edebatur οὐδὲ λέπρους ἵνα καθάρωμεν. ^ω σημεῖον F. μείζον σημεῖον inverso ord. G. ^ς ἡ pro εἴη omnes.

Ἦ τὸ καλὸν, εὐθέως καὶ ὁ υἱὸς ἐφίσταται μετὰ τοῦ πατρὸς, καὶ ἡ τοῦ πνεύματος ἐπιφοιτᾷ χάρις. ¹⁹ “Οὐ γὰρ ἐὰν ὦσι, ^a φησί, δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἕμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν.” ^a Ο πολλῆς διαθέσεώς ἐστι καὶ τῶν σφόδρα φιλοῦντων, τοὺς φιλουμένους ἐκατέρωθεν ἔχειν. Καὶ τίς οὕτως B ἄθλιος, φησὶν, ὡς μὴ βούλεσθαι τὸν Χριστὸν ἔχειν μέσον; ^b Ἡμεῖς οἱ πρὸς ἀλλήλους στασιάζοντες. Καὶ τάχα μου ^c καταγελάσεται τις καὶ ἐρεῖ, τί λέγεις; ὁρᾷς πάντας ἡμᾶς ὑπὸ τοῖς αὐτοῖς τείχεσιν ὄντας, ὑπὸ τὸν αὐτὸν τῆς ἐκκλησίας σηκόν, (63) ὑπὸ τὴν αὐτὴν μάνδραν ^d μεθ’ ὁμονοίας ἐστῶτας, οὐδέναν μαχόμενον, ὑπὸ τῷ αὐτῷ ποιμένι, κοινῇ βοῶντας, κοινῇ τῶν λεγομένων ἀκροωμένους, κοινῇ τὰς εὐχὰς ἀναπέμποντας, καὶ μάχης μέμνησαι καὶ στάσεως; Μάχης μέμνημαι, καὶ οὐ μαίνομαι οὐδὲ ἐξέστηκα. Ὅρῳ μὲν γὰρ ^e ἃ ὁρῶ, καὶ οἶδα ὅτι ὑπὸ τὸν σηκὸν ^f ἐσμεν τὸν αὐτὸν καὶ τὸν ποιμένα· ^g διὰ δὲ τοῦτο μάλιστα C θρηνῶ, ὅτι τοσούτων ἡμᾶς συναγόντων πραγμάτων, στασιάζομεν. Καὶ ποῖαν στάσιν, φησὶν, εἶδες ἐνταῦθα; Ἐνταῦθα ^h μὲν οὐδεμίαν· ἐπειδὴν δὲ διαλυθῶμεν, ὁ δεῖνα ἰτὸν δεῖνα κακηγορεῖ, ἕτερος ὑβρίζει φανερῶς, ἄλλος βασκαίνει, ^k πλεονεκτεῖ καὶ ἀρπάζει καὶ βιάζεται ἕτερος, ἄλλος ἐρᾷ κακῶς, ἄλλος μυρίους ράπτει δόλους. Καὶ εἰ τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἐκκαλύψαι ἐνῆν, τότε ἂν εἶδετε ταῦτα πάντα ἀκριβῶς, καὶ ἔγνωτε ὅτι οὐ μαίνομαι. Οὐχ ὁρᾶτε ἐν τοῖς στρατοπέδοις, ὅτι εἰρήνης μὲν οὔσης, τὰ ὅπλα ἀποθέμενοι, γυμνοὶ καὶ ^m ἄφρακτοι εἰς τὸ τῶν D πολεμίων στρατόπεδον διαβαίνουσιν; ὅταν δὲ φράττωνται ὅπλοις, καὶ φυλακαὶ καὶ προφυλακαὶ καὶ ἄγρυπνοι νύκτες, καὶ πυρὰ ⁿ καίηται διηνεκῆς, οὐκέτι εἰρήνη τὸ τοιοῦτον, ἀλλὰ πόλεμος. Τοῦτο καὶ ἐφ’ ἡμῶν ἔστιν ἰδεῖν· καὶ γὰρ ἀλλήλους φυλαττόμεθα καὶ δεδοίκαμεν, καὶ πρὸς τὸ οὐς ἕκαστος τῷ πλησίον διαλεγόμεθα, καὶ παραγενόμενον ἕτερον ἰδῶμεν, σιγῶμεν καὶ ἐκ τοῦ μέσου συστέλλομεν ἅπαντα· ὅπερ οὐκ ἔστι θαρρούντων, ^o ἀλλὰ σφόδρα φυλαττομένων. Ἄλλὰ ταῦτα

¹⁹ Matt. xviii. 20.

^γ τὸ accessit ex A.B.D.E.F.G. ^z ὁ υἱὸς] ὁ Ἰησοῦς A.G.I. Ἰησοῦς F.H. ^a φησὶ δύο] δύο φησὶν A.D.F.H.I. ^b ὑμεῖς B.I. ^c καταγελάσει G. ^d μεθ’ ὁμ. πρὸ μετὰ ὁμ. A.B.D.E. fortasse alii. μετομονοίας (sic) H. ^e ἃ om. G. ^f ἐσμεν τὸν αὐτὸν πρὸ τὸν αὐτὸν ἐσμεν A.B.D.E.F.H. οἶδα ὅτι ὑπὸ τὸν αὐτὸν σηκὸν ἐσμεν καὶ ποιμένα τὸν αὐτὸν G. ^g διὰ δὲ τοῦτο πρὸ διὰ τοῦτο δὲ A.B.D.E.F.H.I. διὰ γὰρ τοῦτο G. ^h μὲν] + ὁδὸν A.E.I. ⁱ τὸν δ. κακηγορεῖν] Sic F. τὸν δ. κακηγορεῖν vulgo. τοῦ δέινος κατηγ. B.G. ^k καὶ πλ. G. ^l ἡμῶν A.B.D.G.I. ἡμῶν Edd. Statim ἐγκαλύψαι G. ^m ἀφρακτοὶ A. ⁿ καίηται A.B.D.E.F.H. καίεται vulgo. Statim διηνεκῆ G. ^o ἀλλὰ] + καὶ E.

ποιούμεν, φησιν, οὐχ ὥστε ἀδικῆσαι, ἀλλ' ὥστε μὴ ἀδικηθῆναι.
 Ε Διὰ γὰρ τοῦτο πενθῶ, ὅτι μεταξὺ ζῶντες ἀδελφῶν, φυλακῆς
 δεόμεθα πρὸς τὸ μὴ ἀδικηθῆναι, καὶ ἡ πυρὰς καίμεν τοσαύτας,
 καὶ φυλακὰς καὶ προφυλακὰς τίθεμεν. Τὸ δὲ αἴτιον, πολὺ τὸ
 ψεύδος, πολὺς ὁ δόλος, πολλὴ τῆς ἀγάπης ἡ ἀναίρεσις, καὶ
 πόλεμος ἄσπονδος. Διὰ τῶν τοῦτο πολλοὺς εὖροι τις ἂν
 "Ἑλλήσι θαρροῦντας μᾶλλον ἢ Χριστιανοῖς. Καίτοι πόσης
 ταῦτα αἰσχύνης ἄξια; πόσων δακρύων, πόσων οἰμωγῶν; Καὶ
 τί πάθω, φησί; δυστροπὸς ἐστὶν ὁ δεινὰ καὶ μοχθηρὸς. Καὶ
 ποῦ τὰ τῆς φιλοσοφίας τῆς σῆς; ποῦ δὲ οἱ νόμοι οἱ ἀποστο-
 509 λικοὶ, οἱ κελεύοντες ἀλλήλων τὰ βάρη βαστᾶζειν; Εἰ γὰρ
 ἀδελφῷ χρήσασθαι οὐκ οἶδας, πότε δυνήσῃ χρήσασθαι ἀλλοτρίῳ
 καλῶς; εἰ τὸ μέρος τὸ σὸν οὐκ ἐπίστασαι μεταχειρίσασθαι,
 πότε τὸν ἔξωθεν ἐπισπάσασθαι δυνήσῃ καὶ συνάψαι ἑαυτῷ;
 Ἀλλὰ τί πάθω; Σφόδρα δυσχερῶς ἔχω πρὸς δακρύων ἐπιρ-
 ροὴν, ἐπεὶ πηγὰς ἂν ἄφῃκα δαψιλεῖς ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν,
 κατὰ τὸν προφήτην ἐκείνον, μυρίους ὑπολέμους ἐπὶ τοῦ πεδίου
 τούτου βλέπων ἐκείνων χαλεπωτέρους. Ὁ μὲν γὰρ βαρβάρους
 ἐπιόντας ὁρῶν, ἔλεγε, 20 "Τὴν κοιλίαν μου, τὴν κοιλίαν
 μου ἀλγῶ" ἐγὼ δὲ ὑφ' ἐνὶ στρατηγῷ ταττομένους βλέπων,
 Βεῖτα κατ' ἀλλήλων ἰσταμένους καὶ δάκνοντας καὶ σπαράτ-
 τοντας τὰ ἀλλήλων μέλη, τοὺς μὲν διὰ χρήματα, τοὺς δὲ διὰ
 δόξαν, τοὺς δὲ ἀπλῶς καὶ εἰκῇ καταγελῶντας καὶ χλευάζοντας,
 καὶ μυρία τραύματα ἀλλήλοις ἐπάγοντας, καὶ νεκροὺς τῶν ἐν
 πολέμῳ χαλεπωτέρους, καὶ τὸ τῶν ἀδελφῶν ὄνομα ψιλὸν
 μόνον λοιπὸν ὄν, οὐδὲ ἔχω τίνα ἄξιον τῆς τραγωδίας ταύτης
 ἐπινοήσω θρῆνον. Αἰδέσθητε τοίνυν, αἰδέσθητε τὴν τράπεζαν
 ταύτην, ἣς κοινωνοῦμεν ἅπαντες, τὸν δι' ἡμᾶς σφαγέντα
 Χριστὸν, τὸ θῦμα τὸ ἐπ' αὐτῆς κείμενον. Λησταὶ κοινω-
 6 νοῦντες ἁλῶν, οὐκέτι εἰσὶ λησταὶ πρὸς οὓς ἂν κοινωνήσωσιν,

20 Jer. iv. 19.

ῥ γὰρ accessit ex A.B.D.E.F.H.I.

ἡ πυρὰς κ. τοσαύτας pro πυρὰ κ. το-
 σαῦτα A.D.E.F.G.H.I. ἡ τοι assumptum ex A.B.D.E.G.H. Mox ἂν om. G.

ἡ πόσης ταῦτα αἰσχύνης ἄξια] Sic G. πόσης οὐ τ. αἰσχ. ἄξια B. πόσης αἰσχύνης
 οὐκ ἄξιον D.E. πόσης ἂν εἴη ταῦτα αἰσχ. ἄξια A.F.H.I. Edebatur πόσης ἂν
 αἰσχύνης ἄξια ταῦτα; οἱ] καὶ οἱ H.I. ἡ μεταχειρίσασθαι D.E.I. μεταχει-
 ρῆσαι A.F.H. ἡ σεαυτῷ D.E.G. ἡ ἀφῃκα] + νῦν F.H. ἡ πολέμιους B.

ἡ Haec τὴν κοιλίαν μου (μου om. D.) quae aberant, tuentur A.D.E.F.G.H.I.

ἡ ταττομένους omnes. παραταττομένους Edd. ἡ καὶ om. G. ἡ καὶ κατα-

γελῶντας B.E. ἡ χλευάζοντας pro καταχλευάζοντας A. B. D. E. G. H. I.

ἡ χλευάζοντας καὶ καταγελῶντας inverso ord. G. ἡ νεκροὺς] + ἐργαζομένους

πολλῶ D.E. Mox ἐλεεινοτέρους pro χαλεπωτέρους G. ἡ ὄν om. G. ἡ τίνα...

ἐπινοήσω pro τινὰ... ἐπινοήσαι omnes. ἡ ἥς] + καὶ B. ἡ ἁλῶν om. G.

ἀλλὰ μεταβάλλει τὸν τρόπον ἢ τράπεζα, καὶ τοὺς τῶν θηρίων ἀγριωτέρους προβάτων ἡμερωτέρους ποιεῖ. Ἡμεῖς δὲ τοιαύτης τραπέζης μετέχοντες, τοιαύτης ^κκοινωνοῦντες τροφῆς, ὀπλιζόμεθα κατ' ἀλλήλων, δέον κατὰ τοῦ ¹πᾶσιν ἡμῖν πολεμοῦντος διαβόλου τοῦτο ποιεῖν. Διὰ τοι τοῦτο ἡμεῖς μὲν ἀσθενέστεροι, ἐκείνος δὲ ἰσχυρότερος καθ' ἐκάστην γίνεται τὴν ἡμέραν. Οὐ γὰρ ^μμετ' ἀλλήλων φραττόμεθα κατ' ἐκείνου, ἀλλὰ ^πμετ' ἐκείνου κατ' ἀλλήλων ἰστάμεθα, καὶ αὐτῷ στρατηγῷ πρὸς τὰς τοιαύτας ^οκεχρήμεθα παρατάξεις, δέον αὐτῷ μόνῳ πολεμεῖν. **D** Νυνὶ δὲ ἐκείνον ἀφέντες, κατὰ τῶν ἀδελφῶν τὰ τόξα τεινομεν. Ποῖα τόξα, φησί; Τὰ ἀπὸ γλώττης καὶ στόματος. Οὐδὲ γὰρ ἀκόντια ^ρκαὶ βέλη μόνον, ἀλλὰ καὶ ῥήματα πολὺ ^ατῶν βελῶν πικρότερα ἐργάζεται τραύματα.

- (64) Καὶ πῶς δυνησόμεθα τοῦτον καταλῦσαι τὸν πόλεμον, φησὶν; ^αἌν ἐννοήσης, ὅτι τὸν ἀδελφὸν λέγων κακῶς, βόρβορον ἀπὸ τοῦ στόματός σου προχέεις, ἂν ἐννοήσης, ὅτι τὸ μέλος τοῦ Χριστοῦ διαβάλλεις, ὅτι τὰς σάρκας κατεσθίεις τὰς σὰς, ὅτι τὸ δικαστήριόν ^ςσοι πικρότερον ποιεῖς τὸ φοβερὸν ἐκείνο καὶ ἀδέκαστον, ὅτι τὸ βέλος οὐ τὸν πληγέντα, ἀλλὰ σὲ τὸν τοξεύσαντα **E** ἀναιρεῖ. Ἄλλ' ἡδίκησέ ^ςτι καὶ κακῶς ἐποίησε; Στέναξον, μὴ κακῶς εἶπης· δάκρυσον, μὴ διὰ τὴν σὴν ἀδικίαν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀπώλειαν τὴν ἐκείνου, καθὼς καὶ ὁ ^ςσὸς δεσπότης τὸν Ἰούδαν ἐδάκρυσεν, οὐκ ἐπειδὴ αὐτὸς ἐσταυροῦτο, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκείνος προεδίδου. Ὑβρισέ σε καὶ ἐλοιδόρησε; Παρακάλεσον τὸν θεόν, ὥστε ^ιἴλεων αὐτῷ γενέσθαι ταχέως. Ἀδελφός ἐστι σὸς, ^μμέλος ἐστὶ σὸν, τὰς αὐτάς σοι ἔλυσεν ὠδῖνας, ἐπὶ τὴν αὐτὴν ^κἐκλήθη τράπεζαν. Ἄλλὰ πλεον ^ιἐπεμβαίνει, φησὶν. ^οΟὐκοῦν ταύτη σοι μεῖζον ὁ μισθός. Ταύτη μάλιστα τὸν θυμὸν ἀφείναι δίκαιον, ἐπειδὴ ^κκαιρίαν ἐδέξατο πληγὴν, ἐπειδὴ ἔτρωσεν αὐτὸν ὁ διάβολος. Μὴ τοίνυν ἐπιπλήξῃς καὶ σὺ, ^μμηδὲ κατα- **510** βάληςσαντὸν μετ' ἐκείνου· ἔως μὲν γὰρ ^αἂν ἐστήκης, δύνασαι

^κ κοινωνοῦντες] ἀπολαύοντες D.E. ¹ πᾶσιν] πάντων A.D.E.F. et ante corr. B. ^μ μετ' ἀλλήλων φραττόμεθα] ἀλλήλους φράττομεν B. Veron. ^π μετ' ἐκείνου om. G. ^ο κεχρήμεθα omnes. χρώμεθα Edd. ^ρ καὶ β. μόνον] μόνον καὶ β. G. ^α τῶν om. A.F.H.I. ^ς σου G. ^ς τι] τις E. ^ς σὸς om. G. ὁ δ. ὁ σὸς I. ^ι ἴλεως G. ^μ Sic omnes. In Editis verba μέλος ἐστὶ σὸν post ὠδῖνας leguntur. ^κ ἐκλήθητε A.F. et ante corr. G. ^ι ἐπεμβαίνει] +μοι Edd. et Flor. p. 275. (Tom. xii. p. 558 A.) repugnantibus libris. ^ο οὐκοῦν ταύτη σοι μ. ὁ μισθός] Sic omnes. διὰ ταῦτα pro ταύτη bis Flor. οὐκοῦν μεῖζον καὶ πλείων ὁ μισθός Edd. ^κ καιρίαν H. Statim τὴν πληγὴν Edd. τὴν om. A.B.D.E.F.H.I. ^μ μηδὲ] ἵνα μὴ D.E. ^α ἂν om. A.D.E. Statim ἐστήκης B. στήκης G. ἱστηκες (sic) F.H. ἱστηκας Flor. ἱστασαι Veron. ἱστηκας Sav. cet.

κακείνον διασῶσαι· ^δ ἂν δὲ καὶ σαντὸν ^ε καταρρήξῃς διὰ τοῦ
 ἀνθυβρίσαι, τίς ὑμᾶς ἀναστήσει λοιπὸν; Ἐκεῖνος ὁ τρωθεὶς;
 Ἄλλ' οὐ δυνήσεται κείμενος. Ἀλλὰ σὺ ὁ πεσὼν μετ' ἐκείνου;
 Καὶ πῶς, οὐκ ἀρκέσας ^ς σεαυτῷ, χεῖρα ὀρέξεις ἐτέρῳ; Στῆθι
 τοῖνυν γενναίως, καὶ τὴν ἀσπίδα ^ε προβαλλόμενος, καὶ νεκρὸν
^η ὄντα ἔλκυσον ἀπὸ τῆς μάχης διὰ τῆς μακροθυμίας. Ἐτρωσεν
 Β αὐτὸν ὁ θυμός; Μὴ τρώσῃς καὶ σὺ, ἀλλὰ καὶ τὸ πρότερον
 ἔκβαλε βέλος. Ἄν γὰρ οὕτως ἀλλήλοις ὀμιλῶμεν, ταχέως
^ι ὑγιεῖς πάντες ἐσόμεθα· ἂν δὲ κατ' ἀλλήλων ὀπλιζώμεθα, οὐδὲ
 τοῦ διαβόλου χρεῖα λοιπὸν πρὸς τὴν ἡμετέραν ἀπάλειαν.
 Ἄπας ^κ μὲν γὰρ ὁ πόλεμος χαλεπὸς, μάλιστα δὲ ὁ ἐμφύλιος.
 Οὗτος δὲ καὶ τοῦ ἐμφυλίου χαλεπώτερος, ὅσῳ μείζονα τῆς
 πολιτείας ^ι ἡμῖν τὰ δικαιώματα, μᾶλλον δὲ καὶ τῆς συγγενείας
 αὐτῆς. Ἀπέκτεινέ ποτε τὸν Ἀβελ ὁ ἀδελφός, καὶ αἷμα
 ἐξέχεε συγγενικόν· ἀλλ' οὗτος ἐκείνου παρανομώτερος ὁ φόνος,
 ὅσῳ καὶ τὰ τῆς ἀγχιστείας μείζω, καὶ τὰ τοῦ θανάτου χαλε-
 C πώτερα. Ἐκεῖνος μὲν γὰρ τὸ σῶμα ἔτρωσε, σὺ δὲ κατὰ τῆς
 ψυχῆς τὸ ξίφος ^ι ἠκόνησας. Ἄλλ' ἔπαθες πρῶτος κακῶς;
 Ἄλλ' οὐ τὸ παθεῖν, ἀλλὰ τὸ ποιῆσαι κακῶς, τοῦτό ἐστι ^η τὸ
 παθεῖν κακῶς. Σκόπει δέ. Ἐσφαξεν ὁ Κάϊν, ἐσφάγη ὁ Ἀβελ·
 τίς οὖν ἦν ὁ νεκρός; Ὁ μετὰ τὸν θάνατον βοῶν· ²¹ «Φωνή
 ὁ γὰρ αἵματος τοῦ ἀδελφοῦ σου βοᾷ πρὸς με,» ^ρ φησὶν· ἡ ὁ ἐν
^ι τῷ ζῆν τρέμων καὶ δεδοικώς; Οὗτος γὰρ, οὗτος νεκροῦ ^τ παν-
 τὸς ἐλεεινότερος ἦν. Εἶδες πῶς βέλτιον τὸ ἀδικεῖσθαι, καὶ
 μέχρι φόνου τις χωρῇ; Ἔμαθε πῶς χεῖρον τὸ ἀδικεῖν, καὶ
 μέχρις αἱματός τις ἰσχύσει. Ἐπληξεν καὶ κατέβαλε τὸν ἀδελφὸν
 D ἐκεῖνος, ἀλλ' ὁ μὲν ἐστεφανοῦτο, ὁ δὲ ἐκολάζετο· ἀνῆρέθη καὶ
 ἐσφάγη παρὰ τὸ δίκαιον ὁ Ἀβελ, ἀλλ' ὁ μὲν ^ε καὶ τελευτῶν
 κατηγορεῖ ^ν καὶ ἥρει καὶ ἐχειροῦτο· ὁ δὲ καὶ ζῶν ἐσίγα καὶ

21 Gen. iv. 10.

^δ ἂν pro ἐὰν A.D.E.F.G.H.I. Flor. Statim καὶ accessit ex omnibus.
^ε καταρρήξῃς B.D.E. et ex corr. A. καταρρίψῃς Flor. ^ς σεαυτῷ A. Statim
 χεῖρα ὀρέξεις ἐτέρῳ libri omnes et Flor. Edebatur χεῖρα δοῦναι, ἰσχύσεις ἐτέρῳ.
^ε προβαλλόμενος B. et ex corr. A. Statim καὶ om. E. ^η ὄντα] + τὸν σὸν
 ἀδελφὸν D. Eadem verba vulgo leguntur post μάχης, sed absunt a nostris A.F.
 G.H.I. Mox διὰ τῆς ῥαθυμίας A.H.I. ^ι ὑγιεῖς πάντες pro πάντες ὑγιεῖς omnes.
^κ μὲν om. B.D.E. Articulum ante πόλεμος om. B. ^ρ γὰρ] + φησὶ A.D.E. Statim τοῦ
^ι ἠκόνησας D.E. ^η τὸ om. B.H. ^τ πάντων I. et ex corr. G.
 αἵματος A.D.E.F.H.I. Post αἵματος vulgo addunt Ἀβελ, repugnantibus libris.
^ρ φησὶν om. A.D.E. ^ς ἐκ τῆς γῆς (sic) G. ^ι τῷ ζῆν] τῇ ζώῃ A.E. ^τ πάντως
 ἔλ. ἦν παντὸς G. ^ν μάθε] + καὶ D.E. ^ε καὶ om. E. Deest etiam apud
 Mor. Ben. ^ν καὶ ἥρει] Sic B.D.E.G. καὶ ἀνῆρει Edd. Neutrum habent
 A.F.H.I.

^ω ἡσχύνετο καὶ ἡλίσκετο, καὶ τούναντίον οὐδὲν ἤθελε ^κκατεσκεύασεν. Ἀνὴρ γὰρ, ἐπειδὴ ἀγαπώμενον εἶδε, προσδοκῶν καὶ τῆς ἀγάπης ἔκβαλλειν αὐτόν· ἐπέτεινε δὲ τὸ φίλτρον μερίζων, καὶ ^zἀποθανόντα μᾶλλον αὐτὸν ὁ θεὸς ἐπέζητει, ²² “Ποῦ ἐστὶν Ἀβελ ὁ ἀδελφός σου,” λέγων. Οὐ γὰρ ἔσβησας τὸν πόθον τῷ ^aφόνῳ, ἀλλ’ ἀνῆψας μᾶλλον· οὐκ ἠλάττωσας τὴν τιμὴν τῇ σφαγῇ, ἀλλ’ ἐπέτεινας πλέον. Πρὸ τούτου μὲν ^Ε γὰρ σοι καὶ ^υὑπέταξεν αὐτὸν ὁ θεός· ἐπειδὴ δὲ αὐτὸν ἀνείλες, καὶ τετελετωκῶς σε τιμωρήσεται· τοσοῦτον ἐμοὶ ^επαρ’ αὐτοῦ τὸ φίλτρον. Τίς οὖν ^δἦν ὁ καταδικασθεὶς; ὁ κολάζων, ἢ ὁ κολαζόμενος; ὁ τοσαύτης ἀπολαύων παρὰ τῷ θεῷ τιμῆς, ἢ ὁ καινῇ τινι καὶ παραδόξῳ διδόμενος τιμωρία; Οὐκ ἐφοβήθη αὐτὸν ζῶντα, φησὶν· οὐκοῦν ^εφοβήθησιν τελετήσαντα· οὐκ ἔτρεμες μέλλων ἐπάγειν τὸ ξίφος· ληφθήσῃ τρόμφ μετὰ τὸ ἐκχεῖν τὸ αἷμα διηνεκεῖ· ζῶν σοι δοῦλος ἦν, καὶ οὐκ ^ιἠνείχον· διὰ τοῦτο τελετήσας, δεσπότης ^εσοι γέγονε φοβερός. Ταῦτ’ οὖν ^βἐννοοῦντες, ἀγαπητοὶ, ^ιφύγωμεν φθόνον, σβέσωμεν κακίαν, ⁵¹¹ ἀγάπην ἀντιδιδόντες ἀλλήλοις, ἵνα τὰ ἐκ ταύτης καρπωσώμεθα ἀγαθὰ, καὶ κατὰ τὸν παρόντα βίον, καὶ κατὰ τὴν μέλλουσαν ζωὴν, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι’ οὗ καὶ μεθ’ οὗ τῷ πατρὶ δόξα ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

(65)

ΛΟΓΟΣ Ι.

¹ Οὐκ ἐγράφη δὲ δι’ αὐτὸν μόνον, ὅτι ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιο- ^Βσύνην, ἀλλὰ καὶ δι’ ἡμᾶς, οἷς μέλλει λογίζεσθαι, τοῖς πιστεύουσιν ἐπὶ τὸν ἐγείραντα Ἰησοῦν τὸν κύριον ἡμῶν ἐκ νεκρῶν.

Πολλὰ καὶ μεγάλα περὶ τοῦ Ἀβραάμ εἰπὼν, καὶ περὶ τῆς πίστεως αὐτοῦ καὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς παρὰ τοῦ θεοῦ τιμῆς, ἵνα μὴ λέγῃ ὁ ἀκροατής, καὶ τί πρὸς ἡμᾶς; ἐκεῖνος γὰρ ἐστὶν ὁ δικαιωθείς· ἴστησιν ἡμᾶς ἐγγὺς τοῦ πατριάρχου πάλιν. Το-

22 Gen. iv. 9.

1 CAP. IV. v. 23, 24.

^ω ἡσχύνετο] + καὶ ἐλίσσετο τὰ σπλάγχνα G. “Mirum glossema.” Heyse.
^κ κατεσκεύασεν B.H.I. *paraverat* Musc. κατεσκεύαζεν vulgo. ^γ ἐκβαλεῖν B.G.H.I. ^z ἀποθανόντα] + γὰρ B. Statim μᾶλλον αὐτὸν ὁ θ. A.D.E.F.G.H. αὐτὸν μ. δ. θ. I. μ. δ. θ. αὐτὸν Edd. ^a φόνῳ G. φθόνῳ Edd. ^β ὑπέταξα (om. ὁ θεός) D.E. ^ε παρ’ αὐτῷ D.E. ^δ ἦν om. B.G. Mox ἢ ὁ κολαζόμενος om. G. ^ε φοβήθησιν B.D.E.F.G.I. φοβήθητι Edd. ^ι ἠνείχου G. ^ε σου A.D.E.F.H.I. et ex corr. B. ^β ἐννοήσαντες G. εἰδότες A.D.E.F.H.I.
^ι φεύγωμεν A.F.H.

TOM. I.

8

σαύτη τῶν πνευματικῶν λόγων ἡ δύναμις. Τὸν γὰρ ἐξ ἐθνῶν, C τὸν ἄρτι προσελθόντα, τὸν οὐδὲν ἔργασάμενον, οὐ μόνον τοῦ Ἰουδαίου τοῦ πιστοῦ οὐδὲν ἔφησεν ἑλαττον ἔχειν, ἀλλ' οὐδὲ τοῦ πατριάρχου· μᾶλλον δὲ, εἰ χρή τι θαυμαστὸν εἰπεῖν, καὶ πολλῶ πλέον. Τοσαύτη γὰρ ἡμῶν ἡ εὐγένεια, ὡς τὴν ἐκείνου πίστιν τῆς ἡμετέρας τύπον εἶναι. Καὶ οὐκ ^bεἶπεν, εἰ δὲ ἐκείνῳ ἐλογίσθη, εἰκὸς ὅτι καὶ ἡμῖν, ἵνα μὴ ποιήσῃ αὐτὸ συλλογισμόν· ἄλλ' ἐξ αὐθεντίας ^dτῶν θείων φθέγγεται νόμων, καὶ τῆς γραφῆς ἀπόφασιν αὐτὸ ὅλον ποιεῖ. Διὰ τί γὰρ ἐγράφη, φησὶν, ἄλλ' ἢ ἵνα μάθωμεν, ὅτι καὶ ἡμεῖς οὕτω δικαιούμεθα; D τῷ γὰρ αὐτῷ θεῷ πεπιστεύκαμεν ὑπὲρ τῶν αὐτῶν πραγμάτων, εἰ καὶ μὴ ^eἐπὶ τῶν αὐτῶν προσώπων. Εἰπὼν δὲ τὴν πίστιν ἡμῶν, λέγει καὶ τὴν τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίαν τὴν ἄφατον, ἣν αἰεὶ περιστρέφει, τὸν σταυρὸν εἰς μέσον φέρων· ὁ καὶ νῦν ἐδήλωσεν εἰπὼν· ²“Ὅς παρεδόθη διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν, καὶ ἡγέρθη διὰ τὴν ^hδικαίωσιν ἡμῶν.” ^h“Ὁρα πῶς τὴν αἰτίαν εἰπὼν τοῦ θανάτου, τὴν αὐτὴν καὶ ἀπόδειξιν ἀναστάσεως ποιεῖται. Διὰ τί γὰρ ἐσταυρώθη, φησὶν; Οὐ δι' οἰκείαν ἀμαρτίαν καὶ δῆλον ἐκ τῆς ἀναστάσεως. Εἰ γὰρ ἦν ἀμαρτωλὸς, πῶς E ἀνέστη; εἰ δὲ ἀνέστη, εὐδὴλον ὅτι ἀμαρτωλὸς οὐκ ἦν· εἰ δὲ ἀμαρτωλὸς οὐκ ἦν, πῶς ἐσταυρώθη; Δι' ἑτέρους. Εἰ δὲ δι' ἑτέρους, πάντως ἀνέστη. Ἴνα γὰρ μὴ λέγῃς, πῶς τοσοῦτοις ἀμαρτήμασιν ὄντες ὑπεύθυνοι δυνάμεθα δικαιωθῆναι; ἔδειξε τὸν πάντα ἀπαλείψαντα τὰ ἀμαρτήματα, ἵνα καὶ ἐκ τῆς πίστεως πᾶν Ἀβραὰμ, δι' ἧς ἐδικαιώθη, ⁱκαὶ ἐκ τοῦ πάθους τοῦ σωτηρίου, δι' οὗ τῶν ἀμαρτημάτων ἀπηλλάγημεν, βεβαιώσῃ τὸν λόγον. Εἰπὼν δὲ αὐτοῦ τὸν θάνατον, λέγει καὶ τὴν ἀνάστασιν. Οὐ γὰρ διὰ τοῦτο ἀπέθανεν, ἵνα ὑπευθύνους ἔχῃ κολάσει, ^kκαὶ κατα- 512 δίκους, ἀλλ' ἵνα εὐεργετήσῃ· ἐπὶ ^lτούτῳ γὰρ καὶ ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, ἵνα δικαίους ἐργάσῃται.

³ “Δικαιωθέντες οὖν ^mἐκ πίστεως, εἰρήνην ⁿἔχωμεν πρὸς τὸν θεὸν διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.” ^oΤί ἐστίν,

2 v. 25.

3 CAP. V. v. 1.

Hom. X. ^a ἐργασάμενον A.D.E.H. ^b εἶπεν] + ὅτι E. ^c ἀλλ' ἐξ αὐθεντίας] Sic omnes. ἐξ αὐθεντίας δὲ Edd. Post αὐθεντίας add. γραφῆς H. ^d τὸν θείον φθ. νόμον D.G.I. ^e ἀλλ' ἢ ἵνα pro ἀλλ' ἵνα A.B.D.E.F.H. Ita etiam Montef. ἀλλ' ἢ om. G. ^f ἐπὶ] ὑπὲρ G. ^g δικαιοσύνην G. ^h ὁρᾷς F.G. ⁱ καὶ om. I. Statim ἐκ τῆς τοῦ πάθους Edd. τῆς deest in omnibus. ^k καὶ] ἢ H. ^l τοῦτο G. ^m ἐκ πίστεως omnes. ἐκ τῆς πίστεως Veron. Sav. Mor. ⁿ ἔχωμεν F. et ex corr. G. Infra bis ἔχωμεν F. ἔχομεν a pr. man. G. ^o τί] + τοῖνυν G.

“εἰρήνην ἔχωμεν;” Τινὲς ῥ^ρμέν φασιν ὅτι ῥ^ρμὴ διαστασιάζωμεν φιλονεικοῦντες τὸν νόμον ῥ^ρεἰσαγαγεῖν ἑμοὶ δὲ δοκεῖ περὶ πολιτείας ἡμῖν λοιπὸν διαλέγεσθαι. ῥ^ρΕπειδὴ γὰρ πολλὰ περὶ πίστεως διαλεχθεῖς, καὶ τῆς διὰ τῶν ἔργων δικαιοσύνης αὐτὴν προύθηκεν ῥ^ρἵνα μὴ τις νομίση ῥ^ραθυμίας ὑπόθεσιν εἶναι τὰ λεγόμενα, φησὶν “εἰρήνην ἔχωμεν.” τούτέστι, μηκέτι ἁμαρ- B
τάνωμεν, μηδὲ πρὸς τὰ πρότερα ἐπανερχώμεθα· τοῦτο γὰρ ἐστὶ πόλεμον ἔχειν πρὸς τὸν θεόν. Καὶ πῶς δυνατόν, φησὶ, ῥ^ρτὸ μηκέτι ἁμαρτάνειν; ῥ^ρΠῶς τὸ πρότερον ἐγένετο δυνατόν; Εἰ γὰρ τοσοῦτων ὄντες ὑπεύθυνοι, πάντων ἀπηλλάγημεν διὰ τοῦ Χριστοῦ, πολλῶ μᾶλλον ἐν οἷς ἐσμεν μέναι δι’ αὐτοῦ δυνησόμεθα. Οὐ γὰρ ἐστὶν ῥ^ρἴσον μὴ ῥ^ροὔσαν λαβεῖν εἰρήνην, καὶ δοθεῖσαν κατασχεῖν· ἐπειδὴ περ ῥ^ρκτῆσις τῆς φυλακῆς χαλεπώ-
τερον. ῥ^ρἌλλ’ ὅμως γέγονε τὸ χαλεπώτερον ῥ^ρεὐκόλον, καὶ εἰς C
ἔργον ἐξέβη. Οὐκοῦν ἐστὶ καὶ τὸ εὐκολώτερον ἡμῖν εὐκατόρ-
θωτον, ἂν ἐχώμεθα τοῦ ῥ^ρκαὶ ἐκεῖνα ἡμῖν ἡνυκότος. ῥ^ρἘνταῦθα δὲ οὐ τὸ εὐκόλον αἰνίττεσθαι μοι δοκεῖ μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ
(66) εὐλογον. Εἰ γὰρ αὐτὸς ἡμᾶς κατήλλαξεν ἐκπεπολεμωμένους, εὐλογον μένειν ἐπὶ τῆς καταλλαγῆς, καὶ ταύτην ἀποδοῦναι αὐτῷ τὴν ἀμοιβήν, ῥ^ρἵνα μὴ δόξη σκαιοὺς καὶ ἀγνώμονας κατη-
λαχέναι ῥ^ρτῷ πατρὶ. ῥ^ρ4 “Δι’ αὐτοῦ γὰρ, φησὶ, καὶ τὴν προσ-
αγωγὴν ἐσχήκαμεν τῇ πίστει ῥ^ρεἰς τὴν χάριν ταύτην.” Εἰ
τοῖνυν μακρὰν ὄντας προσήγαγε, πολλῶ μᾶλλον ἐγγὺς γενο-
μένους καθέξει. Σὺ δέ μοι σκόπει πῶς πανταχοῦ ῥ^ρτὰ δύο D
τίθησι, καὶ τὰ παρ’ αὐτοῦ καὶ τὰ παρ’ ἡμῶν. ῥ^ρἈλλὰ τὰ μὲν
ῥ^ραὐτοῦ ποικίλα καὶ πολλὰ καὶ διάφορα· καὶ γὰρ ἀπέθανε δι’
ἡμᾶς, καὶ κατήλλαξεν ἡμᾶς, καὶ προσήγαγε, καὶ χάριν ἔδωκεν
ῥ^ρἄφατον· ἡμεῖς δὲ τὴν πίστιν εἰσηνέγκαμεν μόνον· διό φησιν,
“ἐν τῇ πίστει.” “Εἰς τὴν χάριν ταύτην.” Ποίαν, εἰπέ μοι,
χάριν; Τὸ ῥ^ρκαταξιωθῆναι τῆς τοῦ θεοῦ γνώσεως, τὸ τῆς πλά-
νης ἀπαλλαγῆναι, τὸ τὴν ἀλήθειαν ἐπιγνῶναι, τὸ πάντων ἐπι-
τυχεῖν τῶν διὰ τοῦ βαπτίσματος ἀγαθῶν. Εἰς τοῦτο γὰρ
ἡμᾶς προσήγαγεν, ῥ^ρἵνα ταῦτα ῥ^ρλάβωμεν τὰ δῶρα. Οὐδὲ γὰρ E

4 v. 2.

^ρ μὲν, quod aberat ante Montef. est in A.B.F.H.I. μὲν ὄν est in D.E.
^ρ μὴ διαστασιάζωμεν A.D.E.F.G. μὴ διαστασιάζωμεν I. μὴ στασιάζωμεν B.
μὴ δὴ στασιάζωμεν Edd. ῥ^ρ εἰσάγειν A.D.F.H. ῥ^ρ τὸ om. D.E. τοῦτο pro
τὸ H. ῥ^ρ πῶς] ἂν ἐννοήσης πῶς D.E. ῥ^ρ οὔσαν om. B. Statim λαβεῖν
εἰρήνην pro εἰρήνην λαβεῖν omnes. ῥ^ρ κτίσις E.H. ῥ^ρ εὐκολώτερον G.
ῥ^ρ καὶ et ἡμῖν om. I. ῥ^ρ τῷ πατρὶ om. D.E. Statim διὰ τοῦτο γὰρ, φησὶ F.H.
Mossg. ῥ^ρ Verba εἰς (καὶ pro εἰς H.) τὴν χάριν ταύτην accesserunt ex A.B.D.
E.F.H.I. ῥ^ρ μᾶλλον] + ἡμᾶς I. ῥ^ρ τὰ om. I. ῥ^ρ αὐτοῦ] παρ’ αὐτοῦ G.
ῥ^ρ ἀξιωθῆναι G. ῥ^ρ ἀπολάβωμεν G.

ἀπλῶς ἵνα ὁ ἁμαρτημάτων ἄφεσις γένηται, ^hκατηλλάγημεν
μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ μυρίων ἀπολαύσωμεν ἀξιομάτων. Καὶ
οὐδὲ ἐν τούτοις ἔστη, ἀλλὰ καὶ ἕτερα ἐπηγγείλατο, τὰ ἀπόρ-
ρητα ἐκεῖνα ¹τὰ καὶ νοῦν καὶ λόγον ὑπερβαίνοντα ἀγαθὰ.
Διόπερ ^kἀμφοτέρα τέθεικε. ¹Τῷ μὲν γὰρ εἰπεῖν, “τὴν
χάριν,” τὰ παρόντα ἐδήλωσεν ἅπερ ἐλάβομεν· τῷ δὲ εἰπεῖν,
“Καὶ καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ θεοῦ,” τὰ μέλλοντα
ἐξεκάλυψεν ἅπαντα. Καὶ καλῶς εἶπεν, “ἐν ᾗ ^mκαὶ ἐστήκαμεν.”
Τοιαύτη γὰρ ἡ τοῦ θεοῦ χάρις· οὐκ ἔχει τέλος, οὐκ οἶδε πέρας,
ἀλλὰ καὶ ἐπὶ μεῖζονα αἰεὶ πρόεισιν· ὅπερ ἐπ' ἀνθρώπων οὐκ ἔνι.
Οἷόν τι λέγω· ἔλαβέ τις ἀρχὴν καὶ δόξαν καὶ δυναστείαν, ἀλλ'
513 οὐχ ἔστηκεν ⁿἐπ' αὐτῆς διηνεκῶς, ἀλλὰ ταχέως αὐτῆς ἐκπίπτει·
καὶ μὴ ἄνθρωπος ἀφέληται, θάνατος ἐπελθὼν ἀφαιρήσεται
πάντως. Τὰ δὲ τοῦ θεοῦ οὐ τοιαῦτα· οὔτε γὰρ ἄνθρωπος, οὐ
χρόνος, οὐ περίστασις πραγμάτων, οὐκ αὐτὸς ὁ διάβολος, οὐχ
ὁ θάνατος ἐπελθὼν ἐκβαλεῖν· αὐτῶν ἡμᾶς δυνήσεται· ἀλλ' ὅταν
ἀποθάνωμεν, τότε ἀκριβέστερον αὐτὰ ^qκατέχομεν, καὶ πλειόνων
αἰεὶ προϊόντες ἀπολαύομεν. Ὡστε εἰ διαπιστεῖς τοῖς μέλλουσιν,
ἀπὸ τῶν παρόντων καὶ ὧν ἔλαβες ἤδη, καὶ ἐκείνοις πίστευε.
Διὰ γὰρ τοῦτο εἶπε, “καὶ καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ
B θεοῦ,” ἵνα μάθῃς οἷαν ψυχὴν τὸν πιστὸν ἔχειν δεῖ. Ὁὐ γὰρ
ὑπὲρ τῶν δεδομένων μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῶν μελλόντων ὡς
δεδομένων πεπληροφορησθαι· χροὶ καυχᾶται γὰρ τις ^eἐπὶ τοῖς
ἤδη παρασχεθείσιν. Ἐπεὶ οὖν καὶ ἡ τῶν μελλόντων ἐλπίς
οὕτω βεβαία καὶ σαφής, ὡς ἡ τῶν δεδομένων, καὶ ἐπ' ἐκείνῃ,
φησὶν, ὁμοίως καυχώμεθα. Διὰ τοῦτο καὶ δόξαν αὐτὰ ἐκάλε-
σεν. Εἰ γὰρ εἰς τὴν τοῦ θεοῦ συντελεῖ δόξαν, πάντως ἐκβή-
σεται, εἰ καὶ μὴ δι' ἡμᾶς, ἀλλὰ δι' αὐτόν.

Καὶ τί λέγω, φησὶν, ὅτι τὰ μέλλοντα ἀγαθὰ ἄξια καυχή-
σεως; Αὐτὰ μὲν οὖν τὰ παρόντα κακὰ ἱκανὰ ἡμᾶς καλλωπίσαι,
C καὶ ποιῆσαι· καὶ ἐπ' αὐτοῖς ἐναβρύνεσθαι. Διὸ καὶ ἐπήγαγεν·
⁵ “Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ ^vκαυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν.”
Ἐνιόησον τοίνυν ἡλίκα τὰ μέλλοντα, ὅταν καὶ ἐπὶ τοῖς δοκοῦσιν

⁵ v. 3.

^e ἄφεσις ἁμαρτημάτων *inverso ord.* A.D.E.F.H.I. ^h κατηλλάγημεν *μόνον*]
Sic B.D.E. κατηλλάγη *μόνον* A.F.H.I. καὶ καταλλαγὴ *μόνον* G. καὶ ἀπαλλαγὴ
μόνον Edd. ¹ τὰ accessit ex A.B.D.E.F.H.I. Statim καὶ λόγον καὶ νοῦν
B.D.G. ^k τὰ ἀμφοτέρα G. ¹ τῷ pro τὸ bis A.B.D.E.F.I. receptum a
Montef. ^m καὶ accessit ex A.B.D.E.F.H. ⁿ ἐπ' αὐτῆς A.D.E.F.G.H.I.
ἐπὶ ταύτης Edd. ^o οὐ] οὔτε I. ^p αὐτῶν ἡμᾶς] αὐτὰ G. αὐτῶν om. H.
^q κατέχομεν F.G.H. ^r οὐ pro οὐδὲ omnes. ^s ἐπὶ] ὑπὲρ G. ^t καὶ ac-
cessit ex omnibus. Statim ἐπ' pro ἐν A.D.E.F.H.I. ^v καυχώμενοι G.

εἶναι λυπηροῖς μέγα φρονῶμεν. Τοσαύτη ἡ τοῦ θεοῦ δωρεὰ, καὶ οὕτως οὐδὲν ^ω ἐν αὐτοῖς ἀηδές. Ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν ἐξωθεν πραγμάτων οἱ μὲν ἀγῶνες πόνον ἔχουσι καὶ ^z ὀδύνην καὶ ταλαιπωρίαν, οἱ δὲ στέφανοι καὶ τὰ ^y ἑπαθλα τὴν ἡδονὴν κομίζουσιν· ἐνταῦθα δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ τῶν ἐπάθλων τὰ παλαισμάτα οὐχ ἥττον ἡμῖν ἡδίων. Ἐπειδὴ γὰρ πολλοὶ μὲν οἱ πειρασμοὶ ^z τότε ἦσαν, ἡ δὲ βασιλεία ἐν ἐλπίσι, καὶ τὰ μὲν δεινὰ ἐν χερσὶ, τὰ δὲ χρηστὰ ἐν προσδοκίᾳ, τοῦτο δὲ τοὺς ἀσθενεστέρους ^a ἐξέλυε· καὶ D πρὸ τῶν στεφάνων ἤδη δίδωσιν αὐτοῖς τὰ βραβεῖα, λέγων ὅτι καὶ ἐν ταῖς θλίψεσι δεῖ καυχᾶσθαι. Καὶ οὐκ εἶπε, δεῖ καυχᾶσθαι ὑμᾶς, ^b ἀλλὰ, “καυχώμεθα,” φησὶν, ἡμεῖς, ἐν τῷ οἰκίῳ προσώπῳ ^c παραίνεσιν εἰσάγων. Εἶτα ἐπειδὴ ἐδόκει ξένον εἶναι καὶ παράδοξον τὸ εἰρημένον, εἰ τὸν ^d ἐν λιμῇ παλαιόντα, καὶ ἐν ἀλύσει καὶ ἐν βασάνοις ὄντα, καὶ ὑβρίζομενον καὶ ὀνειδιζόμενον καυχᾶσθαι δεῖ, κατασκευάζει λοιπὸν αὐτό· καὶ τὸ δὴ μείζον, ὅτι ^e ἄξια ^e καυχήσεως εἶναι φησιν, οὐ δι’ ἐκείνα τὰ μέλλοντα μόνον, E (67) ἀλλὰ καὶ δι’ αὐτὰ τὰ παρόντα. Καὶ γὰρ αὐταὶ καθ’ ἑαυτὰς αἱ θλίψεις ἀγαθὸν πρᾶγμά ^f εἰσι. Τίνος ἕνεκεν; “Ὅτι εἰς ὑπομονὴν ἀλείφουσι. Διόπερ εἰπὼν, “καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσι,” ^h καὶ τὴν αἰτίαν προσέθηκε, λέγων· “Εἰδότες, ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται.” Ὅρα πάλιν τὴν φιλονεικίαν Παύλου, πῶς εἰς τὸ ἐναντίον περιτρέπει τὸν λόγον. Ἐπειδὴ γὰρ αἱ θλίψεις μάλιστα ἀπαγορεύειν ἐποιοῦν ὑπὲρ τῶν μελλόντων αὐτοῦς, καὶ εἰς ἀπόγνωσιν ⁱ ἐνέβαλλον, λέγει ὅτι δι’ αὐτὰς μὲν οὖν ταύτας χρὴ θαρρεῖν, καὶ μὴ ἀπογινώσκειν τὰ μέλλοντα. “Ἡ γὰρ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται, φησὶν, ^h ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα, ἡ δὲ ἐλπίς οὐ ⁵¹⁴ καταισχύνει.” Οὐ γὰρ μόνον οὐκ ἀναιρετικά τῆς τοιαύτης ἐλπίδος αἱ θλίψεις, ἀλλὰ καὶ κατασκευαστικά. Ἐχει ^k μὲν γὰρ καὶ πρὸ τῶν μελλόντων μέγιστον καρπὸν τὴν ὑπομονὴν ἡ θλίψις, καὶ τὸ δόκιμον ποιεῖν τὸν πειραζόμενον· συντελεῖ δέ τι καὶ πρὸς τὰ μέλλοντα· τὴν γὰρ ἐλπίδα ἀκμάζειν ἐν ἡμῖν ποιεῖ. Οὐδὲν γὰρ ^l οὕτω χρηστὰ ἐλπίζειν παρασκευάζει, ὥς ἀγαθὸν

6 v. 4, 5.

^ω ἐν αὐτοῖς pro αὐτῆς A.D.E.F.G.H.I. ^z ὀδύνην] θλίψιν G. ^y ἀθλα G. Statim τὴν om. I. ^z τότε om. A.D.E.F.H.I. ^a ἐξέλυε pro ἐξέλυσε B.D.E.G. ^b ἀλλὰ] + καὶ G. ^c τὴν παρ. D.E. et ex corr. B. ^d ἐν accessit ex omnibus. εἰ τὸ ἐν λ. F.H. Statim πάλαι ὄντα καὶ ἀλύσει G. ^e τῆς καυχήσεως B. ^f αὐταὶ pro αὐτὰ A.B.D.E.F. fortasse alii. ^g εἰσι omnes. ἔστι Edd. ^h καὶ τὴν αἰτίαν om. H.I. ⁱ ἐνέβαλον G.I. Statim ὅτι om. I. ^k μὲν om. G. Statim kai aberat ante Montef. invitis libris. ^l οὕτως A.B.D.E.H.I. Statim ἐλπίζειν χρηστὰ hoc ord. D.G.

συνειδός. Οὐδείς ^π γοῦν τῶν ὀρθῶς βεβιωκότων ἀπιστεῖ περὶ
 Β τῶν μελλόντων, ὥσπερ οὖν τῶν ἡμελημένων πολλοί, πονηρῶ
^π πιεζόμενοι συνειδότες, οὐδὲ κρίσιν οὐδὲ ἀντίδοσιν εἶναι βούλου-
 ται. Τί οὖν; ἐν ἐλπίσιν ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐν ἐλπίσι μὲν,
 ἀλλ' οὐκ ἀνθρωπίναις, αἱ διαπίπτουσι καὶ κατασχύνουσι ^ο τὸν
 ἐλπίσαντα πολλάκις, τοῦ προσδοκηθέντος προϊῶστασθαι τελευ-
 τήσαντος, ἢ ζώντος μεταβληθέντος. Ἄλλ' οὐ τὰ ἡμέτερα
 τοιαῦτα, ἀλλὰ βεβαία καὶ ἀκίνητος ἡ ἐλπίς. Ὁ ^ρ τε γὰρ
 ἐπαγγεिलाμένος αἰεὶ ζῆ, ἡμεῖς ^γ τε οἱ μέλλοντες αὐτῶν ^ι ἀπολαύ-
 σσθαι, καὶ ἀποθάνωμεν, ἀναστησόμεθα πάλιν, καὶ οὐδὲν ὅλως
 C ἐστὶν ὃ δύναται ἡμᾶς κατασχῦναι, ὥς εἰκὴ καὶ μάτην ^ε ἐπὶ
 σαθραῖς ἐπαρθέντας ἐλπίσιν.

Ἀπαλλάξας τοίνυν αὐτοὺς ἱκανῶς ἀμφισβητήσεως ἀπάσης
 διὰ τούτων τῶν ῥημάτων, οὐχ ἴστησι μέχρι τοῦ παρόντος τὸν
 λόγον, ἀλλὰ καὶ τὰ μέλλοντα πάλιν ἐπάγει, εἰδὼς τοὺς ἀσθε-
 νεστέρους καὶ τὰ παρόντα ζητοῦντας, καὶ οὐκ ἀρκουμένους τού-
 τοις. Καὶ πιστοῦται αὐτὰ ἀπὸ τῶν ἤδη δοθέντων. Ἰνα γὰρ
 μὴ ^ν τις λέγῃ, τί οὖν, εἰ μὴ βούλεται ἡμῖν χαρίσασθαι ὁ θεός;
 ὅτι μὲν γὰρ δύναται καὶ μένει καὶ ζῆ, πάντες ἴσμεν· πόθεν δέ,
 ὅτι ^κ καὶ βουλήσεται; Ἀπὸ τῶν ἤδη γεγενημένων. Ποίω
 γεγενημένων; Τῆς ἀγάπης, ἣν περὶ ἡμᾶς ἐπεδείξατο. Τί
 D ποιήσας, φησί; Πνεῦμα ἅγιον δούς. Διόπερ εἰπὼν, “ ἡ ἐλπίς
 οὐ κατασχύνει,” ἐπήγαγε τὴν ἀπόδειξιν ^ς τούτου, λέγων, “ Ὅτι
 ἡ ἀγάπη τοῦ ^υ θεοῦ,” οὐκ εἶπε, δέδοται, ἀλλ', “ ἐκκέχυται ἐν
 ταῖς καρδίαις ^ς ἡμῶν,” τὸ दाφιλὲς ἐμφαίνων. Ὁ γὰρ μέγιστον
 ἦν δῶρον, ^ς τοῦτο ἔδωκεν, οὐκ οὐρανὸν καὶ γῆν καὶ θάλατταν,
 ἀλλ' ὃ τούτων ἀπάντων τιμιώτερον ἦν, καὶ ἀγγέλους ἐξ ἀν-
 θρώπων, καὶ υἱοὺς θεοῦ καὶ ἀδελφοὺς ^υ τοῦ Χριστοῦ ^ς κατε-
 σκέυασε. Τί δέ ἐστι τοῦτο; Τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. Εἰ δέ
 οὐκ ἐβούλετο ^δ μεγάλους ἡμῖν μετὰ τοὺς πόρους στεφάνους δω-

^π οὖν G. Mox οὖν post ὥσπερ om. idem.

^π πιεζόμενοι] τε ζῶμεν G.

^ο τὸν ἐλπίσαντα πολλάκις pro π. τὸν ἐλπίσαντα omnes. Post ἐλπίσαντα inter-
 pungunt A.D.E.G. ^ρ τε accessit ex B.D.E.G. et Veron. ^γ τε pro δέ

A.D.E.H. Apud Montef. excidit δέ. ^ι ἀπολαῦσαι A.D.E.F.H.I. Statim
 ἂν ἀποθ. G. ^κ καὶ ἐπὶ Edd. καὶ om. A.B.D.E.F.H.I. ^ς τοῦ παρόντος

omnes. τῶν παρόντων Edd. ^ν τις om. G. ^κ καὶ βουλήσεται] χαρίσασθαι
 ἡμῖν βούλεται in rasura a manu secunda G. καὶ βουληθήσεται H. ^ς τού-

του] τοῦτο G. οὕτω H. ^υ θεοῦ] + ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, καὶ Edd.
 Haec desunt in A.E.F.G.H.I. Statim καὶ οὐκ εἶπε G. Locum sic, ut videtur,

exhibet B. ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ θ. ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, τὸ दाφιλὲς ἐμ-
 φαίνων. ^ς ἡμῶν A.E.I. et ex corr. H. ^ς τοῦτο] καὶ τοῦτο F. Statim δέ-

δωκεν G. ^υ τοῦ om. G. ^ς κατεσκεύασε A.D.E.F.G.H. κατεσκεύαζε Edd.
^δ μεγάλους ἡμῖν . . . στεφάνους] Sic B.D.E.G. μεγάλους ἡμᾶς . . . στεφάνους

A. ἡμῖν μεγάλους . . . στεφάνους I. Edebatur μεγάλους ἡμᾶς . . . στεφάνους.

ῥήσασθαι, οὐκ ἂν πρὸ τῶν πόνων τοσαῦτα ἔδωκεν ἀγαθά. Νῦν δὲ τὸ θερμὸν αὐτοῦ ^εδείκνυται τῆς ἀγάπης ἐντεῦθεν, ὅτι οὐκ ἔῃ ἡρέμα καὶ κατὰ μικρὸν ἡμᾶς ἐτίμησεν, ἀλλ' ἑαυτοῦ τὴν πηγὴν τῶν ἀγαθῶν ἐξέχεε, καὶ ταῦτα πρὸ τῶν ἀγώνων. "Ὡστε καὶ μὴ σφόδρα ἦς ἄξιος, μὴ ἀπογίνωσκε, ἔχων ^εμεγάλαν συνήγορον τοῦ δικάζοντος τὴν ἀγάπην. Διὰ ^ηγὰρ τοῦτο καὶ αὐτὸς εἰπὼν, "ἡ ἐλπίς οὐ καταισχύνει," οὐ τοῖς ἡμετέροις κατορθώμασιν, ἀλλὰ τῇ ἀγάπῃ τοῦ θεοῦ τὸ πᾶν ἀνέθηκεν. Εἰπὼν δὲ τοῦ πνεύματος τὴν δόσιν, μεταβαίνει ^ιπάλιν ἐπὶ τὸν σταυρὸν, ^κοὔτω λέγων. ⁷"Ἐτι γὰρ ^ιΧριστὸς ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν, κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανε. Μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου ⁵¹⁵ τις ἀποθανεῖται· ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολμᾷ ἀποθανεῖν. Συνίστησι δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην ^μεἰς ἡμᾶς ὁ θεός." ^οὁ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν· εἰ γὰρ ὑπὲρ ἀνδρὸς ἐναρέτου οὐκ ἂν ^πτις ἔλοιτο ταχέως ἀποθανεῖν, ἐννόησον τοῦ δεσπότη ^οσου τὴν ἀγάπην, ὅταν μὴ ὑπὲρ ἐναρέτων αὐτὸς, (68) ἀλλ' ὑπὲρ ἀμαρτωλῶν καὶ ἐχθρῶν φαίνεται σταυρωθεῖς. "Ὅπερ καὶ μετὰ ^ρταῦτά φησιν· "Ὅτι ^ρεἰ ἀμαρτωλῶν ἡμῶν ὄντων, Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε, ^σπολλῶ ^σοὖν μᾶλλον, δικαιωθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ, σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς. Εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν τῷ θεῷ διὰ τοῦ ^βθανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῶ μᾶλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ." ^δΔοκεῖ μὲν οὖν ταυτολογία εἶναι τὰ εἰρημένα, οὐκ ἔστι δὲ τῷ μετὰ ἀκριβείας προσέχοντι. Σκόπει δέ. Βούλεται πιστώσασθαι περὶ τῶν μελλόντων ^ναὐτούς. Καὶ πρῶτον μὲν ἀπὸ τῆς τοῦ δικαίου γνώμης ἐντρέπει, εἰπὼν, ὅτι ἐπληροφορήθη κακείνος, ὅτι ὁ ἐπήγγελται ^ωὁ θεός, δυνατός ἐστι καὶ ποιῆσαι· ἔπειτα ἀπὸ τῆς χάριτος τῆς δοθείσης· εἰτα ἀπὸ ^ττῆς θλίψεως, ὅτι ἰκανὴ εἰς ^υἐλπίδας ἡμᾶς ἀγαγεῖν, καὶ ἀπὸ τοῦ πνεύματος πάλιν ^zὅπερ ἐλάβομεν· λοιπὸν δὲ καὶ ἀπὸ ^γτοῦ θανάτου καὶ τῆς ἡμετέρας κακίας τῆς ἐμπροσθεν τοῦτο

7 γ. 6—8.

8 γ. 9, 10.

^ε δείκνυται τῆς ἀ. pro τῆς ἀ. δείκνυται omnes. Post ἐντεῦθεν add. οὕτως G. ^ι ἄθροον G. ^ε μεγάλην pro μεγάλην A.B.D.E.G.I. Ita post monitum Dunaei tacite ediderunt Mor. Ben. ^η γὰρ om. A.D.E.G.I. ^ι πάλιν] +λοιπὸν Edd. λοιπὸν om. A.B.D.E.F.G.H. ^κ οὔτω λέγων pro λέγων οὕτως omnes. ^λ ὁ Χριστὸς Edd. ὁ om. A.B.D.E.F.G.H.I. Mosq. ^μ εἰς ἡμᾶς ὁ θ.] ὁ θ. εἰς ἡμᾶς F.H.I. Mosq. 8. ^ν τις ἔλοιτο pro ἔλοιτό τις A.D.E.G.H.I. ^ο σου om. G. ^π ὑπὲρ ἐχθ. καὶ ἀμαρτ. A.E. ^ρ ταῦτα] +πάντα G. ^σ εἰ] ἔτι G. ^τ οὖν accessit ex A.D.E.F.G.H. ^υ δοκεῖ μὲν οὖν pro καὶ δοκεῖ μὲν A.D.E.F.G.H.I. ^φ αὐτούς om. B. ^ω ὁ (vel ὁ ?) accessit ex omnibus. ^x τῆς θλίψεως pro τῶν θλίψεων omnes. Sed ἰκανή pro ἰκαναὶ non nisi A.D.G.I. ^y ἐλπίδας pro ἐλπίδα omnes. ^z ὅπερ pro οὐπερ A.B.D.E.F.G.I. ^δ παρελάβομεν H.

κατασκευάζει. Καὶ δοκεῖ μὲν, ὅπερ ἔφθην εἰπὼν, ἐν εἶναι τὸ εἰρημένον, εὐρίσκεται δὲ καὶ δύο καὶ τρία καὶ πολλῶ ^απλείονα ὄντα· πρῶτον μὲν, ὅτι ἀπέθανε· ^βδεύτερον, ὅτι ὑπὲρ ἀσεβῶν· ^γτρίτον, ὅτι κατήλλαξεν, ὅτι ἔσωσεν, ὅτι ἐδικαίωσεν, ὅτι ^δἀθανάτους ἐποίησεν, ὅτι υἱοὺς εἰργάσατο καὶ κληρονόμους. Οὐ τοίνυν ^εἀπὸ τοῦ θανάτου μόνον ἰσχυρίζεσθαι χρή, φησὶν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ δώρου τοῦ δοθέντος ἡμῖν διὰ τοῦ θανάτου. Καίτοιγε εἰ καὶ τεθνήκει μόνον ὑπὲρ ἡμῶν τοιούτων ὄντων, ^ιμεγίστης ἦν δείγμα ἀγάπης τὸ γεγεννημένον· ὅταν δὲ φαίνηται καὶ ἀποθνήσκων ^βκαὶ δωρούμενος, καὶ ^ητοιαῦτα δωρούμενος, καὶ τοιούτοις οὖσι, πᾶσαν ὑπερβολὴν ἀποκρύνπει τὰ γεγεννημένα, καὶ τὸν σφόδρα ἀναίσθητον εἰς πίστιν ἄγει. Οὐδὲ γὰρ ἄλλος ἐστὶν ὁ μέλλων σῶζειν ἡμᾶς, ἀλλ' ἐκεῖνος ὁ οὕτω φιλήσας ἁμαρτωλοὺς ὄντας, ὡς καὶ ἑαυτὸν ἐκδούνη. Εἶδες πόσῃν ἔχει τὸ χωρίον τοῦτο κατασκευὴν πρὸς τὴν τῶν μελλόντων ἐλπίδα; Πρὸ μὲν γὰρ τούτου, δύο δύσκολα ἦν πρὸς σωτηρίαν ἡμῖν, τὸ καὶ ἁμαρτωλοὺς εἶναι, καὶ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ δεσπότου δεῖν ^εσωθῆναι· ὅπερ καὶ ἀπίθανον ἦν πρὶν ἢ γενέσθαι, καὶ πολλῆς δεόμενον τῆς ἀγάπης ἵνα γένηται· νυνὶ δὲ ἐπειδὴ ταῦτα ἐξέβη, τὰ λειπόμενα εὐκολώτερα· καὶ γὰρ φίλοι γεγόναμεν, καὶ θανάτου λοιπὸν οὐ δεῖ. Ὁ τοίνυν τῶν ἐχθρῶν οὕτω φεισάμενος, ^ιὥστε μὴ φείσασθαι τοῦ παιδός, φίλων ὄντων οὐ ^κπροσθήσεται, ὅτε λοιπὸν οὐδὲ ^ιτοῦ τὸν παῖδα ἐκδούνηι χρεία; Ἡ γὰρ διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι τις, ἢ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι, κἂν βούληται, πολλάκις οὐ σῶζει· ὦν οὐδὲν ἔστιν εἰπεῖν ἐπὶ τοῦ θεοῦ. ^μὍτι μὲν γὰρ βούλεται, δῆλον ἐξ ὧν τὸν υἱὸν ἐξέδωκεν· ὅτι δὲ ^πκαὶ δύναται, καὶ αὐτὸ ὁμοίως ἀπέδειξεν ἐξ ὧν ἁμαρτωλοὺς ὄντας ⁵¹⁶ἐδικαίωσε. Τί οὖν ^ρλοιπὸν τὸ κωλύον ^ρἐπιτυχεῖν τῶν μελλόντων ἡμᾶς; Ὑπὸ δὲν. Εἰτα πάλιν, ἵνα μὴ ἁμαρτωλοὺς καὶ ἐχθροὺς καὶ ἀσθενεῖς ^σκαὶ ἀσεβεῖς ἀκούσας, μέλλῃς αἰσχύνεσθαι καὶ ἐρυθριᾶν, ἀκουσον τί φησιν· ⁹“Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ καυχώμενοι ἐν τῷ θεῷ διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ

9 v. 11.

^α πλέον G. ^β δεύτερον δὲ Edd. δὲ om. B.D.G. ^γ τρίτον δὲ Edd. δὲ deest in A.B.D.E.G.H.I. ^δ ἀθανάτους ἐποίησεν] ἐδόξασεν G. ^ε ἀπὸ τοῦ θανάτου—φησὶν] ὅτι ἀθανάτους ἐποίησεν τοὺς ἀπὸ θανάτου μόνον ἰσχυρίζεσθε, φησὶν G. ^ι μεγίστης pro μέγιστον omnes. ^κ καὶ accessit ex omnibus. ^η ταῦτα G. ^ι ὥστε] ὡς G. ^κ προσθήσεται G. ^ι τοῦ τὸν παῖδα] Sic A.F.H.I. τοῦτον παῖδα E.G. Edebatur τὸν τοῦτον παῖδα. Mox χρεία om. H. et ante corr. F. οὐδὲ χρεία τοῦ τὸν π. ἐκδούνηι I. ^μ Vid. Annot. ^π καὶ accessit ex omnibus. ^ρ ὄντας om. G. ^ρ λοιπὸν om. F.H.I. ^ρ ἐπιτυχεῖν pro ἐστὶ τυχεῖν omnes. ^σ οὐδὲν ἔσται. πάλιν G. ^σ καὶ ἀσεβεῖς ἀκούσας pro ἀκούσας καὶ ἀσεβεῖς omnes.

ἔνυν τὴν καταλλαγὴν ἐλάβομεν.” Τί ἐστίν, “οὐ μόνον δέ;” Οὐ μόνον ἐσώθημεν, φησὶν, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ὅτι δι’ αὐτὸ τοῦτο, δι’ ὃ νομίζει τις ἡμᾶς ἐγκαλύπτεσθαι. Τὸ γὰρ ἐν τοσαύτῃ πονηρίᾳ ^ωζῶντας ἡμᾶς σωθῆναι, τοῦ σφόδρα ἀγαπηθῆναι παρὰ τοῦ ^κσώσαντος μέγιστον σημεῖόν ἐστίν. ^γΟὐδὲ γὰρ δι’ ἀγγέλων ἢ ἀρχαγγέλων, ^αἀλλὰ δι’ αὐτοῦ τοῦ μονο- B γενοῦς ἔσωσεν. Ὡστε καὶ τὸ σῶσαι, καὶ τὸ τοιοῦτους ὄντας σῶσαι, καὶ ^ατὸ διὰ τοῦ μονογενοῦς τοῦτο ποιῆσαι, καὶ οὐδὲ ἀπλῶς διὰ τοῦ μονογενοῦς, ἀλλὰ διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, μυρίους ἡμῖν καυχήσεως πλέκει στεφάνους. Οὐδὲν γὰρ ἴσον εἰς δόξης λόγον καὶ παρρησίας τοῦ φιλεῖσθαι παρὰ τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ φιλεῖν αὐτὸν τὸν ἀγαπῶντα. Τοῦτο τοὺς ἀγγέλους ποιεῖ λαμπροὺς, τοῦτο τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς δυνάμεις· τοῦτο βασιλείας μεῖζον· διὰ τοῦτο καὶ Παῦλος πρὸ τῆς βασιλείας τοῦτο ἐτίθει· διὰ τοῦτο καὶ τὰς ἀσωμάτων ^βμακαρίζω δυνάμεις, ὅτι ^εκαὶ C φιλοῦσιν αὐτὸν, καὶ πάντα ὑπακούουσιν. Ἐντεῦθεν ^δγοῦν αὐτοὺς καὶ ὁ προφήτης ἐθαύμαζε, λέγων· ¹⁰“Δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ” ἐντεῦθεν καὶ τὰ Σεραφίμ ὁ Ἱσαΐας ἀνεκήρυττε, τὴν μεγάλην αὐτῶν ἐνδεικνύμενος ἀρετὴν (69) ἐκ τοῦ ἐστάναι πλησίον τῆς δόξης ἐκείνης, ὅπερ ^εμεγίστης ἀγάπης σημεῖόν ἐστι.

Ἰζηλώσωμεν τοίνυν καὶ ἡμεῖς τὰς ἄνω δυνάμεις, καὶ μὴ μόνον ἐγγὺς τοῦ θρόνου στήναι σπουδάσωμεν, ἀλλὰ καὶ ἔνοικον αὐτὸν ἔχειν τὸν ἐπὶ τοῦ θρόνου καθήμενον. Ἐκεῖνος μὲν γὰρ καὶ μισοῦντας ἐφίλησε, καὶ φιλῶν διατελεῖ· καὶ γὰρ ¹¹“Τὸν ἥλιον D ἀνατέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς, καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους.” Σὺ δὲ φιλοῦντα ^εγοῦν ἀγάπησον· φιλεῖ γὰρ. Καὶ πῶς, φησὶν, ὁ φιλῶν γένναν καὶ κόλασιν καὶ τιμωρίαν ἡπέιλησε; ^βΔι’ αὐτὸ τοῦτο τὸ φιλεῖν· καὶ γὰρ ^ιἐκκόπτων σου τὴν πονηρίαν, καὶ ὥσπερ τινὲ χαλινῷ τῷ φόβῳ κατέχων σου τὴν ἐπὶ τὰ χεῖρω ῥύμην, πάντα ποιεῖ καὶ πραγματεύεται, καὶ διὰ τῶν χρηστῶν καὶ διὰ τῶν λυπηρῶν ἀναστέλλων σε τῆς ἐπὶ τὰ κάτω φορᾶς, καὶ πρὸς ἑαυτὸν ^κἀνάγων, καὶ κακίας ἀπαλλάτ-

10 Ps. cii. 20.

11 Matth. v. 45.

^ε ἔνυν om. G. ^ν διὰ τοῦτο (om. αὐτὸ) H. ^ω ζῶντα G. Statim ἡμᾶς om. B.G. ^κ σώσαντος omnes. σώζοντος Edd. ^γ οὐδὲ pro οὐ A.B.D.E. F.G.I. ^α ἀλλ’ αὐτοῦ H. ^β τὸ om. H. ^β μακαρίζει H. ^ε καὶ om. G. ^δ γοῦν] τοὺς G. ^ε μέγιστον D.E. Mox ἐστι pro ἦν omnes. ^ε ΗΘΙΚΟΝ. Περὶ τοῦ μὴ πενθεῖν ἐπὶ τῇ ἀποβολῇ τῶν παρόντων, ἀλλ’ ἐπὶ τῷ κυρίῳ ἐλπίζειν. Veron. ^ε γοῦν om. G. ^η δι’ αὐτὸ τ. τὸ φιλεῖν] διὰ τοῦτο φιλεῖ G. ^ι ἐκκόπτων F.H. Statim σου om. B.D.E. ^κ ἀνάγων omnes. ἐπανάγων Edd. Statim καὶ κ. ἀπαλλάττων π. omnes, (nisi forte καὶ ἀπαλλάττων κ. π. A.) Edebatur καὶ ἀπάγων κακίας π.

των πάσης, ἡ γεέννης ἐστὶ χαλεπωτέρα. Εἰ δὲ γελᾷς ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις, καὶ μυριάκις ἐν πονηρίᾳ ζῆν ¹ἐθέλεις, ἡ μίαν κολάζεσθαι ἡμέραν, θαυμαστὸν οὐδέν· καὶ γὰρ καὶ τοῦτό σου τῆς ἀτελοῦς γνώμης σημεῖον, καὶ τῆς μέθης καὶ τῆς ἀνιάτου νόσου· ἐπεὶ καὶ τὰ παιδία τὰ μικρὰ ὅταν ἴδῃ τὸν ἱατρὸν ἢ πῦρ ἢ τομὴν ἐπάγοντα, φεύγει καὶ ἀποπηδᾷ ὀλολύζοντα ²καὶ σπαραττόμενα, καὶ μᾶλλον αἰρεῖται διηνεκεῖ σπηεδόνι σώματος ἐναπολέσθαι, ἢ πρόσκαιρον ὑπομείναντα πόνον, τῆς μετὰ ταῦτα ἀπολαύειν ὑγείας. Οἱ δὲ νοῦν ἔχοντες ἴσασι, ὅτι τὸ νοσεῖν τοῦ τέμνεσθαι χαλεπώτερον, ὥσπερ οὖν ³τὸ κακὸς εἶναι τοῦ κολάζεσθαι χεῖρον· τὸ μὲν γὰρ θεραπεύεσθαι καὶ ὑγιαίνειν 517ἐστὶ, τὸ δὲ ⁴ἀπολλύσθαι καὶ ἐν ἀρρωστίᾳ εἶναι διηνεκεῖ. "Οτι δὲ ὑγεία ἀρρωστίης βελτίων, παντὶ που δῆλον· ἐπεὶ καὶ τοὺς ληστὰς, οὐχ ὅταν διορύττῳται τὰς πλευρὰς, δακρύειν ἄξιον, ἀλλ' ὅταν διορύττῳσι τοίχους καὶ φονεύσωσιν. Εἰ γὰρ ⁵βελτίων ψυχὴ σώματος, ὥσπερ οὖν καὶ βελτίων, ταύτης ἀπολυμένης, μᾶλλον στένει δίκαιον καὶ οὐδύρεσθαι· εἰ δὲ μὴ αἰσθάνοιτο, καὶ ταύτῃ μειζόνως ⁶αὐτὴν ⁷πενθεῖν. Καὶ γὰρ τοὺς ἐρῶντας ἀκόλαστον ἔρωτα τῶν πυρεττόντων χαλεπῶς μᾶλλον ἐλεεῖν ἄξιον, καὶ τοὺς μεθύοντας τῶν βασανιζομένων. Καὶ εἰ Bταῦτα χαλεπώτερα, φησὶ, διὰ τί ⁸αὐτὰ μᾶλλον αἰρούμεθα; "Οτι πολλοῖς τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὴν παροιμίαν, ἀρέσκει τὰ χεῖρω, καὶ ταῦτα αἰροῦνται, τὰ ἀμείνω παρατρέχοντες. "Οπερ καὶ ἐν ἐδέσμασιν ὁρᾶν ἔστι, καὶ ἐν πολιτείαις, καὶ ἐν ζήλοις βίων, καὶ ἐν ἡδονῇ ἀπολαύσει, καὶ ἐν γυναιξί, καὶ ἐν οἰκίαις, καὶ ἐν ἀνδραπόδοις, καὶ ἐν ἀγροῖς, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων ⁹γινόμενον. Τί γὰρ ἡδίων, εἰπέ μοι, γυναιξὶν ἢ ¹⁰ἄρρεσι μιγνυσθαι; γυναιξὶν ἢ ἡμίονοις; 'Αλλ' ὅμως πολλοὺς εὐρήσομεν γυναικας μὲν παρατρέχοντας, ἀλόγοις δὲ μιγνυμένους, καὶ ἀρρένων σώμασιν ἐνυβρίζοντας. Καίτοι τὰ κατὰ φύσιν τῶν Cπαρὰ φύσιν ἡδίων· ἀλλ' ὅμως εἰσὶ πολλοὶ τὰ καταγέλαστα καὶ ἀηδὴ καὶ κόλασιν ἔχοντα ὡς ἡδέα διώκοντες. 'Εκείνοις ¹¹γὰρ ἡδέα ταῦτα εἶναι δοκεῖ, φησὶν. 'Αλλὰ δι' αὐτὸ μὲν οὖν τοῦτο αὖ εἰεν ἄθλιοι, ὅτι ¹²καὶ ἡδέα νομίζουσιν εἶναι τὰ οὐχ ἡδέα. Οὕτω καὶ τὴν κόλασιν τῆς ἀμαρτίας χεῖρω τίθενται· οὐκ ἔστι

¹ ἐθέλεις E. ² καὶ om. G. ³ τὸ κακὸς D.E. et ex corr. A. τῶν κακῶν G. Ceteri cum Edd. τὸ κακὸς. ⁴ ἀπολέσθαι G. ⁵ ὑγεία (ὑγίεια F.G.) ἀρρωστίας pro ἀρρωστίας ὑγεία omnes. Statim βελτίων A.D.E.F.G.H. βελτίων Edd. ⁶ βελτίων pro βέλτιον bis A.B.D.E.G.H.I. ⁷ αὐτὸν B.E. ⁸ πενθεῖν] + δίκαιον A.F.H.I. + δεῖ Edd. Neutrum habet G. ⁹ αὐτὰ μᾶλλον pro μᾶλλον αὐτὰ A.B.D.E.F.H. μᾶλλον ταῦτα G. ¹⁰ γινόμενα G. ¹¹ ἄρρεσι] ἀνδράσι A.D.E.F.H.I. ¹² γὰρ] μὲν γὰρ I. Statim εἶναι ταῦτα δοκεῖ A.E. F.H. ταῦτα δοκεῖ εἶναι I. ¹³ καὶ om. F.H.I.

δὲ, ²ἀλλὰ τὸναντίον ἅπαν. ³Εἰ γὰρ κακὸν ἦν τοῖς ἀμαρτάνουσιν, οὐκ ἂν προσέθηκε κακοῖς κακὰ ὁ θεός, οὐδὲ χείρους ἂν αὐτοὺς ποιῆσαι ἠθέλησεν· ὁ γὰρ πάντα ποιῶν ὥστε σβεσθῆναι τὴν κακίαν, οὐκ ἂν αὐτὴν ἡΐξησεν. Οὐκ ἄρα τὸ κολάζεσθαι D κακὸν τῷ πλημμελοῦντι, ἀλλὰ τὸ οὕτως ἔχοντα μὴ κολάζεσθαι, ὥσπερ οὖν τὸ τὸν ἄρρωστοῦντα μὴ θεραπεύεσθαι. Οὐδὲν γὰρ οὕτω κακὸν ὡς ἐπιθυμία ἄτοπος· ἄτοπον δὲ ὅταν εἴπω, ⁴καὶ τὴν τῆς τρυφῆς λέγω, καὶ τὴν τῆς δόξης τῆς ἀκαίρου, καὶ τὴν τῆς δυναστείας, καὶ τὴν ⁵ἀπάντων ἀπλῶς τῶν ὑπὲρ τὴν χρεῖαν πραγμάτων. Ὁ γὰρ τοιοῦτος ὁ τὸν ὑγρὸν καὶ διαλελυμένον ζῶν βίον, δοκεῖ μὲν πάντων εἶναι ⁶μακαριστότερος, πάντων δὲ ἐστὶν ἀθλιώτερος, δεσποίνας χαλεπὰς καὶ τυράννους ἐπεισάγων ⁷αὐτοῦ τῇ ψυχῇ. Διὰ τοῦτο ἐπίπονον ὁ θεός ἡμῖν τὸν πα- E ρόντα ἐποίησε βίον, ἵνα ἐκείνης ἡμᾶς ἀπαλλάξῃ τῆς δουλείας, καὶ ⁸εἰς καθαρὰν ἐλευθερίαν ἀγάγῃ. Διὰ τοῦτο καὶ κόλασιν ἠπειλῆσε, καὶ πόνους συνεκλήρωσεν ἡμῶν τῇ ζωῇ, τὸ χαῦνον ἐπισφίγγων. Οὕτω γοῦν καὶ ⁹Ἰουδαῖοι, ὅτε μὲν τῷ πληθὶ καὶ τῇ ¹⁰πλινθουργίᾳ προσδεδεμένοι ἦσαν, καὶ ἐπεικεῖς ἦσαν, (70) καὶ τὸν θεὸν ἐκάλουν συνεχῶς· ὅτε δὲ ἐλευθερίας ἀπῆλυσαν, καὶ ἐγόγγυζον, καὶ ¹¹παρώξυναν τὸν δεσπότην, καὶ μυρίοις ἑαυτοὺς ¹²περιέπειραν κακοῖς. Τί οὖν, φησὶν, ἂν εἴποις πρὸς τοὺς ὑπὸ θλίψεως περιτραπέντας πολλάκις; Ὅτι οὐ τῆς θλίψεως ἔργον 518 ἡ περιτροπή, ἀλλὰ τῆς ἀσθενείας τῆς ἐκείνων. Οὐδὲ γὰρ εἴ τις στόμαχον ἄρρωστον ἔχων, μὴ δέχοιτο πικρὸν φάρμακον δυνάμενον αὐτὸν καθᾶραι, ἀλλὰ καὶ ἐπιτρίβοιτο, ¹³οὐ τὸ φάρμακον αἰτιασόμεθα, ἀλλὰ τὴν ἄρρωστίαν τοῦ μέλους, ὥσπερ οὖν καὶ ἐνταῦθα τὴν εὐκολίαν τῆς γνώμης. ¹⁴Καὶ γὰρ ὁ ὑπὸ θλίψεως περιτρεπόμενος, πολλῷ μᾶλλον ὑπὸ ἀνέσεως τοῦτο πείσεται. Εἰ γὰρ δεδεμένος πίπτει· τοῦτο γὰρ ἡ θλίψις· πολλῷ μᾶλλον λελυμένος· εἰ σφιγγόμενος περιτρέπεται, πολλῷ μᾶλλον χαυνούμενος. Καὶ πῶς δυνήσομαι, φησὶ, μὴ περιτραπῆναι θλιβό- B μενος; Ἄν ἐννοήσης, ὅτι, καὶ θέλῃς καὶ μὴ θέλῃς, οἷσεις τὸ ἐπενεχθέν· ἀλλ' ἂν μὲν εὐχαρίστως, ¹⁵κερδαίνεις τὰ μέγιστα, ἂν δὲ ἀποδυσπετῶν καὶ ¹⁶ἀλύων καὶ βλασφημῶν, οὔτε τὴν συμφορὰν ἐλάττω ταύτῃ ποιήσεις, καὶ μείζον ἐργάσῃ τὸ κλυδώνιον.

² ἀλλὰ]+καὶ H. ³ εἰ γὰρ κακὸν ἦν (sic) G. ⁴ καὶ om. I. ⁵ πάντων F.G.I. ⁶ μακαριστότερος A.B.D.E.F.I. μακαριώτερος vulgo. ⁷ αὐτοῦ pro αὐτοῦ A.B.D.E. fortasse alii. ⁸ εἰς]+τὴν I. ⁹ Ἰουδαῖοι sine artic. omnes. ¹⁰ πλινθία A.D.E. ¹¹ παρώξυνον B. Statim τὸν θεὸν G. ¹² περιέπειραν A.D.E.F.G. περιέπειρον Edd. ¹³ οὐ om. B.D.G.I. ¹⁴ καὶ]+καὶ H. ¹⁵ κερδαίνεις G. ¹⁶ ἀλύων A.B.D.E.F.H.I. Statim βλασφημῶν pro δυσφημῶν omnes.

Ῥ ταῦτα οὖν ἐννοοῦντες, ὃ τῆς ἀνάγκης ἐστὶ, ⁹ποιῶμεν τῆς προαιρέσεως εἶναι τῆς ἡμετέρας. Οἶόν τι λέγω· παῖδά τις ἀπέβαλε γνήσιον, τὴν οὐσίαν ἕτερος ἅπασαν· ἂν ἐννοήσης, ¹ὅτι C λυθῆναι μὲν τὸ γεγεννημένον οὐκ ἔνι, ἐνὶ δὲ τι καρπώσασθαι καὶ ἐκ τῆς ἀνιάτου συμφορᾶς, τὸ γενναίως ἐνεγκεῖν τὸ συμβᾶν, καὶ ἀντὶ τῶν ῥημάτων τῶν ²βλασφημῶν εὐφημίαν ³ἀνενέγκης τῷ δεσπότῃ, οὕτω τὰ ἀβουλήτως ἐπενεχθέντα κακὰ, προαιρέσεως ἔσται σοι κατορθώματα. Εἶδες υἱὸν ἀρπαγέντα ἄωρον; Εἰπέ, ¹²“Ὁ κύριος ἔδωκεν, ⁹ὁ κύριος ἀφείλετο.” Εἶδες οὐσίαν κενωθείσαν; Εἰπέ, “Γυμνὸς ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας μητρός μου, γυμνὸς καὶ ἀπελεύσομαι.” Εἶδες πονηροὺς εὐπραγοῦντας, καὶ δικαίους δυσσημεροῦντας καὶ μυρία πάσχοντας δεινὰ, οὐκ ¹⁰ἔγνωσ δὲ τῶν γινομένων εὑρεῖν τὴν αἰτίαν; Εἰπέ, ¹³“Κτηνώδης ⁴ἐγενήθη D παρὰ σοί, ⁵πλὴν ἐγὼ διαπαντὸς μετὰ σοῦ.” Εἰ δὲ καὶ τὴν αἰτίαν ζητεῖς, ἐννόησον ὅτι ἔστησεν ἡμέραν, ²καθ’ ἣν μέλλει κρίνειν τὴν οἰκουμένην, καὶ πᾶσαν ⁶ἐκβαλεῖς ἀπορίαν· τὴν γὰρ ἀξίαν τότε ἕκαστος ἀπολήψεται, ⁷ὥσπερ ὁ Λάζαρος καὶ ὁ πλούσιος. Ἀναμνήσθητι τῶν ἀποστόλων· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι μαστιζόμενοι καὶ ἐλαυνόμενοι καὶ μυρία πάσχοντες ἔχαιρον, ὅτι κατηξιώθησαν ὑπὲρ ⁸τοῦ ὀνόματος ἀτιμασθῆναι. Καὶ σὺ τοίνυν ἂν ἀρρωστήσης, φέρε γενναίως, καὶ τῷ θεῷ ⁴χαρίτας ὁμολόγει, καὶ οὕτω τὸν αὐτὸν ἐκείνοις λήψῃ μισθόν. Πῶς δὲ E ἐν ἀρρωστίᾳ ὦν καὶ οὐναῖς δυνήσῃ ⁹τῷ δεσπότῃ χάριν εἶδέναι; ¹Ἀν ⁶φιλῇς αὐτὸν γνησίως. Εἰ γὰρ εἰς κάμινον ἐμπεσόντες οἱ παῖδες οἱ τρεῖς, καὶ ἐν βδεσμομηρίοις ὄντες ἕτεροι καὶ ἐν μυρίοις ¹⁰ἄλλοις κακοῖς, οὐ διέλιπον εὐχαριστοῦντες· πολλῷ μᾶλλον οἱ ἐν νόσοις ¹¹ὄντες τοῦτο δυνήσονται ποιεῖν. Οὐ γὰρ ἐστίν, οὐκ ἔστιν οὐδὲν, ὃ μὴ νικᾷ πόθος· ὅταν δὲ καὶ ¹²θεοῦ πόθος ᾖ, πάντων ἐστὶν ὑψηλότερος, καὶ οὔτε πῦρ, ¹οὔτε σίδηρος, οὐ πενία, οὐκ ἀρρωστία, οὐ θάνατος, οὐκ ἄλλο τι τῶν τοιοῦτων φανεῖται δεινὸν τῷ ¹³τοῦτον κεκτημένῳ τὸν ἔρωτα, ἀλλὰ πάντων καταγελάσας, πρὸς τὸν οὐρανὸν πτήσεται, καὶ τῶν ἐκεῖ διατριβόντων

12 Job. i. 21.

13 Ps. lxxii. 22.

Ῥ ταῦτ’ οὖν A.D.E.I. ⁹ ποιῶμεν H.I. ¹ ὅτι] + μὴ F. ² βλασφημῶν A.D.E.F.G.H.I. ³ ἀνενεγκεῖν A.F.I. ⁴ ἐνεγκεῖν H. ⁵ ὅ] καὶ ὁ F.G.H. ⁶ ἔγνωσ] εἶδες G. ⁷ ὅτε γινομένων pro γενομένων A.B.D. E.F.G.H. ⁸ ἐγενήθη A.B.D.E.F.H.I. ⁹ ἐγενόμην Edd. ¹⁰ πλὴν ἐγὼ] κα- γῶ B. ¹¹ καθ’ ἣν] ἐν ἡ G. ¹² Μοκ κρίναι E. ¹³ ἐκβαλεῖς pro ἐκβάλλεις A.B. D.E.F.H.I. ¹⁴ ὥσπερ] καθάπερ A.D.F. ¹⁵ Vid. Annot. ¹⁶ τὰς χάρ. G. ¹⁷ τὸν δεσπότην H. ¹⁸ φιλήσῃς (et αὐτῷ pro αὐτὸν) G. ¹⁹ δεσμομηρίῳ I. ²⁰ ἄλλοις om. D. ²¹ ὄντες] + οἱ ἐν ἀρρωστίαις χαλεπαῖς κατεχόμενοι A.F.H.I. Sic (sed καὶ pro οἱ) ediderunt Sav. et recentiores. ²² θεοῦ om. A. ²³ οὔτε pro οὐ A.E.F.G.I. Verba καὶ οὔτε πῦρ οὔτε σ. om. H. ²⁴ Statim οὔτε πενία G.I. ²⁵ τοῦτον pro τοιοῦτον A.B.D.E.G.H.I.

οὐδὲν ἔλαττον ¹διακίσεται, οὐδὲν ἕτερον ὀρῶν, οὐκ οὐρανὸν, οὐ ²519
 γῆν, ³οὐ θάλατταν, ἀλλὰ πρὸς ἓν μόνον κάλλος τεταμένος τὸ
 τῆς δόξης ἐκείνης· καὶ οὔτε τὰ λυπηρὰ αὐτὸν τοῦ παρόντος
 ταπεινῶσαι δυνήσεται βίου, ⁴οὔτε ἐπᾶραι καὶ φυσῆσαι τὰ
⁵ἡ χρηστὰ καὶ ἡδονὴν ἔχοντα. Ἐρασθῶμεν τοίνυν τοῦτον τὸν
 ἔρωτα· τούτου γὰρ ἴσον οὐδέν· καὶ διὰ τὰ παρόντα, καὶ διὰ τὰ
 μέλλοντα· μᾶλλον δὲ πρὸ τούτων, ⁶ἢ αὐτὴν τὴν τοῦ ἔρωτος
 φύσιν. Ἀπαλλαγησόμεθα ⁷μὲν γὰρ καὶ τῶν κατὰ τὸν παρ- B
 ὄντα βίον καὶ τῶν κατὰ τὸν μέλλοντα αἰῶνα κολαστηρίων, καὶ
 τῆς βασιλείας ἀπολαυσόμεθα. Πλὴν οὔτε γεέννης ἀπαλλαγῇ,
 οὔτε βασιλείας ἀπόλαυσις, ⁸ἡ μέγα τι πρὸς τὸ λεχθήσεσθαι μέλ-
 λον. Τούτων γὰρ ἀπάντων μείζον τὸ τὸν Χριστὸν ἐρώμενον
 ἔχειν ὁμοῦ καὶ ἐραστήν. Εἰ γὰρ ἐπ' ἀνθρώπων τοῦτο συμ-
 βαίνειν πάσης ἡδονῆς ἐστὶν ἀνώτερον, ὅταν ἐπὶ θεοῦ ⁹ταῦτα
 ἀμφοτέρα ἐκβαίνει, ποῖος λόγος, ποία διάνοια ¹⁰παραστήσαι
 δυνήσεται τὴν μακαριότητα ταύτης τῆς ψυχῆς; Οὐκ ἔστιν
 (71) ¹¹οὐδεμία, ἀλλ' ἡ πείρα μόνη. Ἰν' οὖν διὰ τῆς πείρας μάθωμεν
 τὴν πνευματικὴν ταύτην εὐφροσύνην καὶ τὸν μακάριον βίον καὶ
 τὸν θησαυρὸν τῶν μυρίων ἀγαθῶν, πάντα ἀφέντες ἐκείνης ἐχώ-
 μεθα τῆς ἀγάπης, καὶ εἰς εὐφροσύνην ἡμετέραν καὶ εἰς δόξαν τοῦ
 ποθομένου θεοῦ· ὅτι αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος, σὺν τῷ μονο- C
 γενεῖ καὶ ὑπὲρ ἀγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς ¹²τοὺς αἰῶνας
 τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΙΑ.

¹Διὰ τοῦτο, ὥσπερ δι' ἐνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰς τὸν κόσμον
 εἰσῆλθε, καὶ ²διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος· καὶ ³οὕτως εἰς
 πάντας ἀνθρώπους ⁴ὁ θάνατος διῆλθεν, ἐφ' ᾧ πάντες ἡμαρ-
 τον.

ΚΑΘΑΠΕΡ οἱ τῶν ἱατρῶν ἄριστοι τὴν ρίζαν αἰεὶ πολυ- D

¹ CAP. V. v. 12.

¹ κίσεται E. ² οὐ θάλατταν μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἓν κάλλος τεταμένος (τε-
 ταμένος Veron.) τὸ τῆς δ. ἐκείνης Edd. Post θάλατταν, μόνον om. A.D.E.F.
 G.H.I. et ex corr. B. Dein καὶ post ἀλλὰ deest in omnibus. Post ἓν, μόνον
 add. A.E.F.G.H.I. μόνον post τεταμένος habet D. Postremo πρὸς ἓν κάλλος
 τὸ τ. δ. ἐκείνης τεταμένος exhibet B. ³ οὔτε ἐπᾶραι—ἔχοντα] οὔτε τὰ
 χρηστὰ ἐπᾶραι καὶ φυσῆσαι I. ⁴ χρήματα H. ⁵ δι' αὐτήν] διὰ E.H.
⁶ μὲν accessit ex A.F.G.H.I. Mox τὰ pro τῶν utrobique G. Idem retinet
 κολαστηρίων. ⁷ μέγα τι om. G. Mox μᾶλλον pro μέλλον idem. ⁸ ταῦτα
 pro τὰ omnes. ⁹ παραστήσαι omnes. παραστήναι Veron. Sav. Mor. ἴσ.
 παραστήσαι Sav. marg. ¹⁰ οὐδεμία]+ἄλλη Edd. ἄλλη deest in omnibus.
¹¹ τῷ accessit ex libris plurimis. ¹² τοῖς]+σύμπαντας Edd. repugnantibus
 libris. HOM. XI. ¹³ διὰ τῆς ἁμ. pro δι' ἁμ. omnes. ¹⁴ οὕτως om. E.
¹⁵ ὁ θ. διῆλθεν A.G. εἰσῆλθεν ὁ θ. B.D.E.F.H.I. Mosq. 8. qui hic unicus est.
 διῆλθεν ὁ θ. Edd.

πραγματοῦσι τῶν ^d νοσημάτων, καὶ ἐπ' αὐτὴν ἔρχονται τὴν
πηγὴν τοῦ κακοῦ· οὕτω καὶ ὁ μακάριος Παῦλος. Εἰπὼν γάρ,
ὅτι ἐδικαιώθην, καὶ δείξας ἀπὸ τοῦ πατριάρχου καὶ ἀπὸ τοῦ
πνεύματος καὶ ἐκ τοῦ ἀποθανεῖν τὸν Χριστόν· οὐδὲ γὰρ ἂν
ἀπέθανεν, εἰ μὴ ἔμελλε δικαιοῦν· κατασκευάζει λοιπὸν καὶ
ἐτέρωθεν τὰ διὰ τοσοῦτων ἀποδειχθέντα, καὶ ἀπὸ τῶν ἐναν-
τίων συνιστᾷ τὸ προκείμενον, τουτέστιν, ἀπὸ τοῦ θανάτου καὶ
Ετῆς ἀμαρτίας. Πῶς καὶ τίνι τρόπῳ; Ζητεῖ ^h πόθεν εἰσῆλθεν
ὁ θάνατος, καὶ πῶς ἐκράτησε. Πῶς οὖν ⁱ εἰσῆλθε καὶ ἐκράτησε;
^k Διὰ τῆς ἀμαρτίας τοῦ ἐνός. Τί δέ ἐστιν, “ἐφ’ ᾧ πάντες
ἡμαρτον;” Ἐκείνου ^l πεσόντος, καὶ οἱ μὴ φαγόντες ἀπὸ τοῦ
ξύλου γεγόνασιν ἐξ ἐκείνου πάντες θνητοί. ² “Ἀχρι γὰρ
νόμου ἀμαρτία ἦν ἐν κόσμῳ· ἀμαρτία δὲ οὐκ ἔλλογεῖται, μὴ
ὄντος νόμου.” Τὸ, “ἄχρι νόμου,” τινὲς τὸν χρόνον ^m ἐκείνον
νομίζουσιν αὐτὸν εἰρηκέναι τὸν πρὸ τῆς τοῦ νόμου δόσεως· οἶον
τὸν ἐπὶ Ἀβελ, τὸν ἐπὶ Νῶε, τὸν ἐπὶ Ἀβραάμ, τὸν ἕως ὅτε
Μωϋσῆς ἐγεννήθη. Ποία οὖν ⁿ τότε ἦν ἀμαρτία; Τινὲς φασὶ
τὴν ἐν παραδείσῳ λέγειν αὐτόν· οὐδέπω γὰρ ἦν λυθείσα, φησὶν,
520 ἀλλὰ καὶ ἦνθι αὐτῆς ὁ καρπός· τὸν γὰρ κοινὸν ἐκείνη θάνατον
ἤνεγκεν, ὃς ^o ἐκράτει καὶ ἐτυράννει. Τίνος ^p οὖν ἔνεκεν ἐπάγει,
“Ἀμαρτία δὲ οὐκ ἔλλογεῖται, μὴ ὄντος νόμου;” Ἐξ ἀντι-
θέσεως τῶν Ἰουδαίων ^q φασὶν οἱ τὰ ἡμέτερα εἰρηκότες τοῦτο
αὐτὸν τεθεικέναι ^r λέγοντα, ὅτι εἰ μὴ ἔστιν ἀμαρτία χωρὶς
νόμου, πῶς ὁ θάνατος ^s πάντας ἀνήλπισκε τοὺς πρὸ τοῦ νόμου;
Ἐμοὶ δὲ δοκεῖ ^t τὸ λεχθήσεσθαι μέλλον λόγον ἔχειν μᾶλλον,
Βκαὶ τῇ ἀποστολικῇ ^v συμβαίνειν διανοίᾳ. Τί δὲ τοῦτό ἐστιν;
Εἰπὼν, ὅτι ἄχρι νόμου ^w ἀμαρτία ἦν ἐν κόσμῳ, τοῦτό μοι δοκεῖ
λέγειν, ὅτι τοῦ νόμου δοθέντος, ἡ ἀμαρτία ἐκράτει ἢ ἐκ τῆς
παραβάσεως, καὶ ἕως τότε ἐκράτει, ἕως καὶ νόμος ἦν· οὐδὲ γὰρ
^x δύναται συστήναι, φησὶν, ἀμαρτία, μὴ ὄντος νόμου. Εἰ τοί-

2 v. 13.

^d νοσημάτων] + ἐκτεμεῖν in marg. F. ^e οὐδὲ] οὐ A.E.F.G.H.I. ^f το-
σοῦτων pro τούτων A.B.F.G.H.I. ^g συνιστᾷ A.E.F.G.H.I. συνιστὰς Edd.
^h Vid. Annot. ⁱ εἰσῆλθεν] + ὁ θάνατος Edd. ὁ θάνατος om. B.D.E.F. In
ceteris textus hic mutilus est. ^k διὰ] ἀπὸ E. ^l πεσόντος] + φησι E.
Mox πάντες om. G. ^m ἐκείνον] + εἶναι G. ⁿ τότε ἦν] ἦν τότε B.G.I.
Statim ἀμαρτία sine artic. A.B.F.G.H. Post ἐγεννήθη sic legitur in D.E.
ὥσπερ καὶ ἀμαρτίαν τὴν ἐν π. οἴονται λέγειν αὐτόν. ^o ἐκράτησε A.E.F.H.I.
^p οὖν] δὲ A.D.E.F.H.I. ^q φασὶν pro φησὶν A.B.D.E.H.I. Statim οἱ
ταῦτα ἡρμηνευκότες τοῦτο I. ^r λέγοντα A.B.D.E.F.G.I. Edebatur λέγονται.
^s πάντας ἀνήλπισκε pro ἀνήλπισκε πάντας A.B.D.E.F.H.I. Statim τοὺς om. I.
^t τὸ] πρὸς τὸ E. ^v συμβαίνειν I. ^w ἦν ἄμ. inverso ord. A.H. ἦν ἢ ἄμ. I.
Statim τοῦτο ἐμφαίνων δοκεῖ μοι λ. ὅτι καὶ τοῦ ν. E. ^x δύναται] δύναται' ἂν
A.F.H.I. Mox φησὶν om. G.

νυν αὕτη ἡ ἁμαρτία, φησὶν, ἐκ τῆς τοῦ νόμου παραβάσεως τὸν
 θάνατον ἔτικτε, πῶς οἱ πρὸ τοῦ νόμου πάντες ἀπέθνησκον; Εἰ
 γὰρ ἐξ ἁμαρτίας ὁ θάνατος τὴν ρίζαν ἔσχε, νόμου δὲ οὐκ ὄντος
 ἡ ἁμαρτία οὐκ ἔλλογείται, πῶς ὁ θάνατος ἐκράτει; "Οθεν δῆλον,
 ὅτι ^αοὐχ αὕτη ἡ ἁμαρτία ^βἢ τῆς τοῦ νόμου παραβάσεως, ἀλλ' ^γἐκείνη ἢ τῆς τοῦ Ἀδὰμ ^δπαρακοῆς, αὕτη ἦν ἡ πάντα λυμαινο-
 μένη. Καὶ τίς ἡ τοῦτου ἀπόδειξις; Τὸ καὶ πρὸ τοῦ νόμου
 πάντας ἀποθνήσκειν. ³ "Ἐβασίλευσε ^δγὰρ ὁ θάνατος, φησὶν,
 ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Μωϋσέως, καὶ ἐπὶ τοὺς μὴ ἁμαρτήσαντας."
 Πῶς ἐβασίλευσεν; "Ἐν τῷ ὁμοιώματι τῆς παραβάσεως
 Ἀδὰμ, ὅς ἐστι τύπος τοῦ μέλλοντος." Διὰ γὰρ τοῦτο καὶ
 τύπος ^εἐστὶ τοῦ Χριστοῦ ὁ Ἀδὰμ. Πῶς τύπος, φησὶν; "Οτι
 ὥσπερ ἐκεῖνος τοῖς ἐξ αὐτοῦ, ^ςκαίτοιγε μὴ φαγούσιν ἀπὸ τοῦ
 ξύλου, γέγονεν αἷτιος θανάτου τοῦ διὰ τὴν βρώσιν εἰσαχθέντος, ^δ
 οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς τοῖς ἐξ αὐτοῦ, καίτοιγε οὐ δικαιοπραγή-
 σαι, γέγονε πρόξενος δικαιοσύνης, ἣν διὰ τοῦ σταυροῦ πᾶσιν
 ἡμῖν ἔχαρίσατο. Διὰ τοῦτο ἄνω καὶ κάτω τοῦ ἐνὸς ἔχεται, καὶ
 συνεχῶς ^ετοῦτο εἰς μέσον φέρει, λέγων· "Ὡσπερ δι' ἐνὸς ἀν-
 θρώπου ἡ ἁμαρτία εἰς τὸν κόσμον εἰσῆλθε" καὶ, "^βΕἰ τῷ τοῦ
 ἐνὸς παραπτώματι οἱ πολλοὶ ἀπέθανον" καὶ, "Οὐχ ὡς δι' ἐνὸς
 ἁμαρτήσαντος, τὸ δῶρημα" καὶ, "Τὸ κρίμα ἐξ ἐνὸς εἰς κατά-
 κριμα" καὶ πάλιν, "Εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἐνὸς παραπτώματι ^ιὁ
 θάνατος ἐβασίλευσε διὰ τοῦ ἐνός" καὶ, "^κἈρα ^κοὖν ὡς δι' ἐνὸς
 παραπτώματος" καὶ πάλιν, "Ὡσπερ διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ^ε
 ἐνὸς ἀνθρώπου ἁμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοί" καὶ οὐκ
 ἀφίσταται τοῦ ἐνός, ἵν' ὅταν λέγῃ σοι ὁ Ἰουδαῖος, πῶς, ἐνὸς
 κατορθώσαντος τοῦ Χριστοῦ, ἡ οἰκουμένη ἐσώθῃ; δυνηθῇς αὐτῷ
 λέγειν, πῶς, ἐνὸς παρακούσαντος τοῦ Ἀδὰμ, ^ιἡ οἰκουμένη κατε-
 κρίθῃ; Καίτοιγε οὐκ ἴσον ἁμαρτία καὶ χάρις, οὐκ ἴσον θάνατος
 καὶ ζῶη, οὐκ ἴσον διάβολος ^μκαὶ θεός, ἀλλ' ἄπειρον τὸ μέσον.
 Ὅταν οὖν καὶ ἀπὸ τῆς τοῦ πράγματος φύσεως, καὶ ^αἀπὸ τῆς
 τοῦ μετελθόντος δυνάμεως, καὶ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ πρέποντος· πολὺ
 γὰρ τῷ θεῷ τοῦτο πρεπωδέστερον, τὸ σῶζειν, ἢ τὸ κολάζειν·
^οἐνταῦθα ἡ ὑπεροχὴ καὶ τὰ νικητήρια, τίνα ἂν ἔχοις λόγον εἰς

3 v. 14.

^γ αὕτη A.D.F.H. ^z ἁμαρτία sine artic. A.B.D.E.F.H. ^α οὐχ αὕτη B.
 D.E.F.H. οὐχ οὕτω A. οὐκ αὕτη Edd. ^β ἢ om. A.F.H.I. ^γ παραβά-
 σεως H. ^δ γὰρ] μὲν γὰρ I. ^ε ἐστὶ τοῦ pro ἐστὶν Ἰησοῦ A.E.F.G.H.I.
^ς καίτοι sine γε A.E.F.H.I. ^ς τοῦτο] τὸ αὐτὸ A.E.F.H.I. ^β εἰ pro ἐν
 omnes. ^ι ὁ] καὶ ὁ E. ^κ οὖν om. G. Mox ὥσπερ γὰρ διὰ idem. ^ι ἡ]
 καὶ ἡ A.E. ^μ καὶ ὁ θ. A.E.F.I. ^α ἀπὸ] ἀπ' αὐτῆς G. ^ο ἐνταῦθα]
 + ἡ E.

521 ἀπιστίαν, εἶπέ μοι; "Οτι μὲν οὖν κατὰ λόγον τὸ γεγεννημένον, ἔδειξεν εἰπὼν· ⁴ "Ἄλλ' οὐχ ὡς πρὸ παράπτωμα, οὕτω καὶ τὸ χάρισμα. Εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἐνὸς παραπτώματι οἱ πολλοὶ ἀπέθανον, πολλῷ μᾶλλον ἢ χάρις τοῦ θεοῦ καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπερίσσευσεν." ⁵ "Ο γὰρ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν· εἰ ἡ ἁμαρτία τοσοῦτον ἴσχυσε, καὶ ἀνθρώπου ἁμαρτία ἐνός· ⁶ χάρις, καὶ θεοῦ χάρις, καὶ οὐ πατρὸς μόνου, ἀλλὰ καὶ υἱοῦ, πῶς οὐ περιέσται μεϊζώνας; πολλῷ γὰρ τοῦτο εὐλογώτερον. Τὸ μὲν γὰρ ἕτερον δι' ἕτερον κολάζεσθαι, οὐ σφόδρα δοκεῖ λόγον ἔχειν· τὸ δὲ ἕτερον δι' ἕτερον σώζεσθαι, καὶ πρεπωδέστερον μᾶλλον καὶ Βεῦλογώτερον. Εἰ τοίνυν ἐκεῖνο γέγονε, πολλῷ μᾶλλον τοῦτο.

"Οτι μὲν οὖν εἰκὸς καὶ εὐλογον, ἐκ τούτων ἔδειξε· καὶ γὰρ ἐκείνου κατασκευασθέντος, εὐπαράδεκτον τοῦτο λοιπὸν ἔμελλεν εἶναι· ὅτι δὲ καὶ ἀναγκαῖον, ἐκ τῶν ἐξῆς κατασκευάζει. ⁷ Πῶς οὖν τοῦτο κατασκευάζει; ⁸ "Οὐχ ὡς δι' ἐνὸς ἁμαρτήσαντος τὸ δῶρημα, φησί. Τὸ μὲν γὰρ κρίμα ἐξ ἐνός εἰς κατάκριμα· τὸ δὲ χάρισμα ἐκ πολλῶν παραπτωμάτων εἰς δικαίωμα." Καὶ τί ποτε τοῦτο ἐστὶ τὸ λεγόμενον; "Οτι τὸν μὲν θάνατον καὶ τὸ κατάκριμα ⁹ μία ἴσχυσεν ἁμαρτία εἰσενεγκεῖν· ἡ δὲ χάρις οὐ τὴν μίαν ἐκείνην ¹⁰ ἀνεῖλεν ἁμαρτίαν μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς μετ' ἐκείνην ἐπεισελθούσας. "Ἰνα γὰρ τὸ, ὡς, καὶ ¹¹ τὸ, οὕτω, τιθέμενον, μὴ ἴσον εἰσάγῃ μέτρον τῶν ἀγαθῶν πρὸς τὰ κακὰ, μηδὲ νομίσης ἀκούων τὸν Ἀδὰμ, ἐκείνην ἀνηρῆσθαι ¹² μόνην τὴν ἁμαρτίαν, ἣν ἐκεῖνος εἰσήνεγκε, λέγει ὅτι πολλῶν παραπτωμάτων ¹³ ἡ ἀναίρεσις γέγονε. Πόθεν δὴλον; "Οτι μετὰ τὰς ἀπείρους ἁμαρτίας τὰς μετ' ἐκείνην τὴν ἐν τῷ παραδείσῳ εἰς δικαίωμα τὸ πρᾶγμα ἐξέβη. "Οπου δὲ δικαιοσύνη, ἐξ ἀνάγκης καὶ ζωὴ ¹⁴ πάντως ἔπεται καὶ ¹⁵ τὰ μυρία ἀγαθὰ, ὥσπερ οὖν ὅπου ἁμαρτία, θάνατος. Πλέον γὰρ τῆς ζωῆς ἢ δικαιοσύνης, ἐπειδὴ ¹⁶ καὶ ρίζα ἐστὶ τῆς ζωῆς. "Οτι μὲν οὖν πλείονα ¹⁷ εἰσῆγκται τὰ

4 v. 15.

5 v. 16.

¹ τὰ παραπτώματα G.H. Statim οὕτως τὰ χαρίσματα H. ² τοὺς accessit ex A.E.F.G.H.I. Mosq. ³ ἡ om. A.B.F.H. Post ἁμαρτία add. τοιοῦτόν ἐστι καὶ G. ⁴ καὶ χάρις G. ⁵ καὶ om. B. ⁶ καὶ πᾶς G. ⁷ Clausula πῶς οὖν τοῦτο (τοῦτο om. G.) κατασκευάζει, quae aberat ante Montef. est in nostris A.B.D.E.F.G.I. ⁸ οὐχ] καὶ οὐχ E. ⁹ τοῦτο ἐστὶ pro ἐστὶ τοῦτο omnes. ¹⁰ μία ἴσχ. ἀμ.] Sic G. ἴσχ. ἀμ. μία E. Hoc edidit Montef. ¹¹ quidem peccatum Brix. In ceteris tam scriptis quam editis μία abest. ἴσχ. ἢ ἀμ. I. ¹² ἀνεῖλεν ἀμ. B.D.E.F.G.H.I. ἀμ. ἀνέλε vulgo. ¹³ τὸ om. B.F.H.I. Statim οὕτως A.B.H.I. ¹⁴ εἰσάγει F.H. εἰσάγειν I. εἰσαγάγῃ D. ¹⁵ μόνον B.D. ¹⁶ ἡ om. G. ¹⁷ τῷ accessit ex omnibus. ¹⁸ πάντων A. Statim ἔχεται G. ¹⁹ τὰ om. A.E.F.H.I. ²⁰ τῆς accessit ex A.E.F.G.H.I. ²¹ εἰσενήγκται ἀγαθὰ G.

ἀγαθὰ, καὶ οὐκ ἐκείνη ἀνήρηται ἡ ἁμαρτία μόνον, ἀλλὰ καὶ
 πᾶσαι αἱ λοιπαί, ἔδειξεν εἰπὼν, “ τὸ ἰδὲ χάρισμα ἐκ πολλῶν
 παραπτωμάτων εἰς δικαίωμα” ὅθεν ἀναγκαίως συναποδέδεικται
 καὶ τὸ τὸν θάνατον πρόρριζον ἀνеспάσθαι. Χρεία δὲ κατα-
 σκευάσαι λοιπὸν, ὡς ἐπειδὴ μείζον εἶπε τοῦ προτέρου τὸ δεύτερον,
 καὶ αὐτὸ τοῦτο πάλιν. Πρότερον μὲν γὰρ εἶπεν, ὅτι εἰ ἐνὸς
 ἁμαρτία ἀπέκτεινε πάντας, πολλῶ μᾶλλον καὶ ἐνὸς χάρις σῶ-
 σαι δυνήσεται· μετὰ ταῦτα ἔδειξεν, ὅτι οὐκ ἐκείνη ἀνῆρέθη ἡ
 ἁμαρτία μόνη διὰ τῆς χάριτος, ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ λοιπαί, καὶ
 οὐχ ἁμαρτίαι ἀνῆρέθησαν μόνον, ἀλλὰ καὶ δικαιοσύνη ἐδόθη·
 καὶ οὐ τοσοῦτον ὠφέλησε μόνον ὁ Χριστὸς, ὅσον ἔβλαψεν ὁ
 Ἀδὰμ, ἀλλὰ καὶ πολλῶ ἤ πλέον καὶ μείζον. Ἐπεὶ οὖν τοιαῦ-
 τα ἀπεφάνητο, δεῖται πάλιν ἡ καὶ ἐνταῦθα κατασκευῆς πλείονος.
 (73) Πῶς οὖν αὐτὸ κατασκευάζεται; ὅτι “ Εἰ γὰρ τῷ ἐνὸς παρα-
 πτώματι, ὁ θάνατος ἐβασίλευσε διὰ τοῦ ἐνὸς, πολλῶ
 μᾶλλον οἱ τὴν περισσείαν τῆς χάριτος καὶ τῆς δωρεᾶς καὶ τῆς 522
 δικαιοσύνης ὑλαμβάνοντες, ἐν ζωῇ βασιλεύσουσι διὰ τοῦ ἐνὸς
 Ἰησοῦ Χριστοῦ.” Ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστι· τί τὸν θάνα-
 τον ὥπλισε κατὰ τῆς οἰκουμένης; Τὸ φαγεῖν ἀπὸ τοῦ ξύλου
 ἡ μόνον τὸν ἕνα ἄνθρωπον. Εἰ οὖν ὁ θάνατος τοσαύτην ἔλαβεν
 ἰσχὺν ἐξ ἐνὸς παραπτώματος, ὅταν εὑρεθῶσι τινες πολλῶ μείζονα
 τῆς ἁμαρτίας ἐκείνης ἡ λαβόντες χάριν καὶ δικαιοσύνην, πῶς δυ-
 νήσονται εἶναι λοιπὸν ὑπεύθυνοι τῷ θανάτῳ; Διὰ τοῦτο οὐκ
 εἶπεν ἐνταῦθα, χάριν, ἀλλὰ, “ περισσείαν χάριτος” οὐ γὰρ
 ὅσον ἐχρήζομεν εἰς τὴν τῆς ἁμαρτίας ἀναίρεσιν, τοσοῦτον ἐλα- B
 βομεν ἡ μόνον ἐκ τῆς χάριτος, ἀλλὰ καὶ πολλῶ πλέον. Καὶ
 γὰρ ἡ καὶ κολάσεως ἀπηλλάγημεν, καὶ κακίαν ἀπεδυσάμεθα
 πᾶσαν, ἡ καὶ ἀνεγεννήθημεν ἄνωθεν, καὶ ἀνέστημεν τοῦ παλαιοῦ
 ταφέντος ἀνθρώπου, καὶ ἀπελυτρώθημεν, καὶ ἡ ἐδικαιώθημεν, καὶ
 εἰς υἰοθεσίαν ἡ ἡχθημεν, καὶ ἡ ἡγιασθημεν, καὶ ἐγενόμεθα ἀδελφοὶ
 τοῦ μονογενοῦς, καὶ συγκληρονόμοι καὶ σύσσωμοι αὐτοῦ κατέ-

6 v. 17.

¹ δὲ om. I. ^m ἐπειδὴ—πρότερον μὲν] ἐπειδὴ μέγα εἶπε τὸ δεύτερον, καὶ
 αὐτὸ τοῦτο πάλιν μείζον ἀπέδειξε τοῦ προτέρου. πρῶτον μὲν E. ⁿ ὅτι om. B.
 εἰ om. I. ^o ἡ ἁμ. μόνη A.B.D.E.F.G.I. μόνη om. H. μόνον ἡ ἁμαρτία
 Edd. ^p ὠφέλησεν ὁ X. μόνον A.E.F.H.I. μόνον ὡφ. ὁ Xp. G. ^q πλέον
 A.E.G.H.I. πλέον Edd. ^r καὶ ἐνταῦθα om. B. ^s φησὶν om. G.
^t καὶ est in A.B.D.E.F.H.I. Mosq. et Veron. Delevit Sav. ^v λαβόντες
 D.E. Mox βασιλεύσουσι pro βασιλεύουσι A.B.D.E.F.I. Mosq. ^w τ[ ] εἰ G.
^x μόνον D.E.F.G.H.I. ^y οὖν om. G. ^z λαμβάνοντες G. ^a μόνον om. G.
^b καὶ om. B.E. ^c καὶ ἀνεγενν.] ἀκουσον (add. γοῦν in marg.) ἐγενν. G.
^d ἐδικαιώθημεν . . . ἡγιασθημεν] Sic A.D.E.F.H.I. Edebatur ἡγιασθημεν . . .
 ἐδικαιώθημεν. Haec καὶ εἰς vi. ἡχθημεν desunt in G.

στημεν, καὶ εἰς τὴν σάρκα αὐτοῦ τελοῦμεν, καὶ ὥσπερ σῶμα κεφαλῇ, οὕτως ἡνώμεθα. Ταῦτα οὖν ἅπαντα περισσεῖαν χάριτος ἐκάλεσεν ὁ Παῦλος, δεικνύς ὅτι οὐ φάρμακον ἐλάβομεν ἀντίρροπον τοῦ τραύματος μόνον, ἀλλὰ καὶ υἱείαν, καὶ εὐμορφίαν, καὶ τιμὴν, καὶ δόξαν, καὶ ἁξιώματα πολὺ τὴν ἡμετέραν ὑπερβαίνοντα φύσιν. Καὶ τούτων ἕκαστον ἱκανὸν ἦν καθ' ἑαυτὸ λύσαι τὸν θάνατον· ὅταν δὲ ἅπαντα ὁμοῦ συντρέχοντα φαίνηται, οὐδὲ ἴχνος αὐτοῦ λοιπὸν, οὐδὲ σκιὰν φανῆναι δυνατόν, ἄρδην ἀφανισθέντος. Ὡςπερ οὖν εἴ τις ὀβολοὺς δέκα ὀφείλοντά τινα εἰς δεσμωτήριον ἐμβάλοι, οὐκ αὐτὸν δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ γυναῖκα καὶ παιδιά καὶ οἰκέτας δι' αὐτόν· ἐλθὼν δὲ ἕτερος μὴ τοὺς δέκα ὀβολοὺς καταβάλοι μόνον, ἀλλὰ καὶ μυρία Δ χρυσοῦ τάλαντα χαρίσαιοτο, καὶ εἰς βασιλικὰς αὐλὰς ἑισαγάγοι τὸν δεσμώτην, καὶ εἰς θρόνον ἀρχῆς ὑψηλοτάτης, καὶ κοινωνὸν τῆς ἀνωτάτω τιμῆς ποιήσῃ καὶ τῆς ἄλλης περιφανείας, οὐκ ἂν δύναίτο λοιπὸν μεμνησθαι τῶν δέκα ὀβολῶν ὁ δανείσας· οὕτω καὶ ἐφ' ἡμῶν γέγονε. Πολλῶ γὰρ πλείονα ὧν ὀφείλομεν κατέβαλεν ὁ Χριστὸς, καὶ τοσοῦτῳ πλείονα, ὅσῳ πρὸς ῥανίδα μικρὰν πέλαγος ἄπειρον. Μὴ τοίνυν ἀμφίβαλλε, ἄνθρωπε, τοσοῦτον πλοῦτον ὁρῶν ἀγαθῶν, μηδὲ ζῆτει πῶς ὁ σπινθήρ ἐκείνος τοῦ θανάτου καὶ τῆς ἁμαρτίας ἐλύθη, τοσαύτης θαλάττης χαρισμάτων ἐπενεχθείσης αὐτῷ. Τοῦτο γὰρ καὶ Παῦλος ἠνέξατο εἰπὼν, ὅτι “οἱ τὴν περισσεῖαν τῆς χάριτος καὶ τῆς δικαιοσύνης λαβόντες, ἐν ζωῇ βασιλεύσουσι.”

Καὶ ἐπειδὴ ἠσαφῶς τοῦτο ἀπέδειξε, πάλιν τῷ προτέρῳ κέχρηται συλλογισμῷ, ἐπισφίγγων αὐτὸν τῇ ἐπαναλήψει, καὶ λέγων ὅτι, εἰ διὰ τοῦ παραπτώματος ἐκείνου ἐκολάσθησαν ἅπαντες, δύνανται καὶ ἐντεῦθεν δικαιωθῆναι. Διὸ καὶ λέγει·
 7 “Ἀρα οὖν ὡς δι' ἐνὸς παραπτώματος εἰς πάντας ἄνθρώπους εἰς κατάκριμα, οὕτω καὶ δι' ἐνὸς δικαιώματος εἰς πάντας ἀνθρώπους εἰς δικαίωσιν ζωῆς.” Καὶ ἐπαγωνίζεται πάλιν αὐτῷ, οὕτω λέγων·
 8 “Ὡςπερ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου

7 v. 18.

8 v. 19.

^ε ἁξιῶμα . . . ὑπερβαίνον G. ^ι τούτων] + καὶ G. + μὲν ex corr. B. ut tacite edidit Montef. Mox καθ' ἑαυτὸν G.H. ^ς καὶ, quod aberat ante Montef. est in A.B.D.E.G.H.I. ^η ἀγάγοι A.D.E.F.H.I. ^ι εἰσάγει G. ^ι κοινὸν Veron. Sav. Mor. ἴσ. κοινωνῶν Sav. marg. κοινωνῶν est in nostris omnibus. ^κ ἀνωτάτω A.B.D.E.G.I. ἀνωτάτης Edd. ^ι δύναται] δύναται A. δύναται τὸ E.I. ^μ καὶ om. G. ^ν τὴν om. A.E.F.H.I. ^ο καὶ τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης λαμβάνοντες G. ^ν βασιλεύουσι A.F.H. Post h. v. add. διὰ τοῦ ἐνὸς ἱ. Xp. G. ^ρ τοῦτο σαφῶς ἀπ. E.F.H.I. τοῦτο ἀπ. σαφῶς A.D. ^ι προτέρῳ omnes. Edebatur πρώτῳ. ^ς δύνανται A.D.E.F.G.H.I. δύναντ' ἂν Edd. ^ι ἀνθρώπους om. I.

ἁμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοί, οὕτω καὶ διὰ τῆς ὑπακοῆς 523
 τοῦ ἐνὸς δίκαιοι κατασταθήσονται οἱ πολλοί.” Καὶ δοκεῖ μὲν
 ζήτημα ἔχειν οὐ μικρὸν τὸ εἰρημένον· ἂν δέ τις ἀκριβῶς
 προσέχη, καὶ τοῦτο εὐκόλως λυθήσεται. Τί ποτ’ οὖν ἐστὶ τὸ
 ζήτημα; Τὸ λέγειν διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἐνὸς ἁμαρτωλοῦς
 γενέσθαι ὡ πολλούς. Τὸ μὲν γὰρ ἁμαρτόντος ἐκείνου καὶ
 γενομένου θνητοῦ, καὶ τοὺς ἐξ αὐτοῦ τοιοῦτους εἶναι, ὡ οὐδὲν
 ἀπεικός· τὸ δὲ ἐκ τῆς παρακοῆς ἐκείνου ἕτερον ἁμαρτωλὸν
 γενέσθαι, ποῖαν ὡ ἀκολουθίαν σχοίη; Εὐρεθήσεται γὰρ ὡ οὕτω
 μηδὲ δίκην ὀφείλων ὁ τοιοῦτος, εἴγε μὴ οἴκοθεν γέγονεν ἁμαρ- B
 τωλός. Τί οὖν ἐστὶν ἐνταῦθα τὸ, “ἁμαρτωλοί;” Ἐμοὶ
 δοκεῖ τὸ ὑπεύθυνοι κολάσει ὡ καὶ καταδικασμένοι θανάτῳ. Ὅτι
 μὲν ὡ οὖν τοῦ Ἀδὰμ ἀποθανόντος πάντες ἐγενόμεθα θνητοί,
 σαφῶς καὶ διὰ πολλῶν ἔδειξε· τὸ δὲ ζητούμενον, τίνος ἕνεκεν
 (74) τοῦτο γέγονεν. Ἀλλ’ οὐκέτι τοῦτο προστίθουσιν· ὡ οὐδὲν γὰρ
 αὐτῷ πρὸς τὸ παρὸν ὡ συνετέλει· πρὸς γὰρ Ἰουδαίον ἢ μάχη
 ὡ τὸν ἀμφιβάλλοντα καὶ καταγελῶντα τῆς διὰ τοῦ ἐνὸς δικαιο-
 σύνης. Διὰ τοῦτο δείξας καὶ τὴν κόλασιν ἐξ ἐνός ἐξενεχθεῖσαν
 εἰς ὡ πάντας, τίνος ἕνεκεν τοῦτο γέγονεν, οὐκέτι ὡ προσέθηκεν· C
 οὐ γάρ ἐστι περιττός, ἀλλὰ τῶν ἀναγκαίων ἔχεται ὡ μόνων.
 Τοῦτο γὰρ οὐκ αὐτὸν ὡ μᾶλλον ἢ τὸν Ἰουδαῖον ἠνάγκαζε λοιπὸν
 ὁ τῶν ἀγώνων νόμος εἰπεῖν· διόπερ ὡ ἀφήσιν ἄλυτον. Εἰ δὲ
 ὡ τις ζητοίη μαθεῖν, ἐροῦμεν τοῦτο, ὅτι οὐ μόνον οὐδὲν
 παρεβλάβημεν ἀπὸ τοῦ θανάτου τούτου καὶ τῆς καταδίκης, ἐὰν
 νήφωμεν, ἀλλὰ καὶ ἐκερδάναμεν θνητοὶ γενόμενοι· πρῶτον, τὸ
 μὴ ἐν ἀθανάτῳ σώματι ἁμαρτάνειν· δεύτερον, ὥστε μυρίας
 ἔχειν φιλοσοφίας ὑποθέσεις. Καὶ γὰρ ὡ καὶ μετριάξιν καὶ
 σωφρονεῖν καὶ κατεστάλθαι καὶ πάσης ἀπηλλάχθαι κακίας, καὶ D
 παρῶν καὶ προσδοκώμενος ὁ θάνατος ἀναπείθει. Μετὰ δὲ
 τούτων, μᾶλλον δὲ καὶ πρὸ τούτων, καὶ ἕτερα πλείονα εἰσήγα-
 γεν ἀγαθά. Ἐντεῦθεν ὡ γὰρ οἱ τῶν μαρτύρων στέφανοι, καὶ
 τὰ τῶν ἀποστόλων βραβεῖα· οὕτως ὡ ὡ Ἀβελ ἐδικαιώθη, οὕτως
 ὡ Ἀβραὰμ τὸν υἱὸν κατασφάζας, οὕτως ὡ Ἰωάννης διὰ τὸν

ὡ ἔχειν οὐ μ. pro οὐ μ. ἔχειν omnes. ὡ τοὺς πολλούς G. ὡ οὐδὲν] οὐκ
 H. ὡ ὡ accessit ex A.B.D.E.F.H. Ita tacite edidit Montef. ὡ οὕτω] καὶ
 οὕτως H. ὡ καὶ om. H. ὡ οὖν om. H. ὡ οὐδὲν pro οὐδὲ omnes.
 ὡ συνετέλει A.D.E.F.G.I. συνετέλει Edd. ὡ τὸν] πρὸς τὸν G. Mox κατα-
 γέλλοντα idem. ὡ ἐνεχθεῖσαν E. ὡ προστέθεικεν G. ὡ μόνων B.D.H.
 et a pr. man. A. receptum a Montef. μόνων om. G. ὡ μᾶλλον] μόνων
 μᾶλλον A. Sav. marg. μόνων pro μᾶλλον (?) F. μόνων ἀλλὰ pro μᾶλλον ἢ I.
 ὡ ἀφήσιν] + αὐτὸ B. + αὐτὸν D. αὐτὸ pro ἄλυτον Veron. ὡ καὶ accessit
 ex A.E.F.G.I. ὡ γὰρ] μὲν γὰρ G. ὡ ὡ Ἀβελ . . ὡ ὡ Ἀβρ. omnes (sed
 οὕτως ὡ Ἀβελ om. E.) Articuli aberant ante Montef.

Χριστὸν ἀναιρεθεῖς, οὕτως οἱ παῖδες οἱ τρεῖς, οὕτως ὁ Δανιήλ.
 * Ἄν γὰρ ὁ ἐθέλωμεν, οὐ μόνον ὁ θάνατος, ἀλλ' οὐδὲ αὐτὸς ὁ
 διάβολος ἡμᾶς βλάψαι δυνήσεται. Χωρὶς δὲ τούτων κακεῖνο
 ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι καὶ ἀθανασία ἡμᾶς ἐκδέξεται, καὶ πρὸς ὀλίγον
 Ενουθετηθέντες χρόνον, μετὰ ἀδείας ῥάπολαυσόμεθα τῶν μελλόν-
 των ἀγαθῶν, ὥσπερ ἐν διδασκαλείῳ τινὶ τῷ παρόντι βίῳ διὰ
 νόσου καὶ θλίψεως καὶ πειρασμῶν καὶ πενίας καὶ τῶν ἄλλων
 ἡτῶν δοκούντων εἶναι λυπηρῶν παιδευόμενοι ἵπρὸς τὸ γενέσθαι
 ἐπιτήδειοι εἰς τὴν τῶν μελλόντων ἀγαθῶν ὑποδοχὴν.

9 “Νόμος δὲ παρεισήλθεν, ἵνα πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα.”
 Ἐπειδὴ γὰρ ἔδειξεν ἀπὸ μὲν τοῦ Ἀδάμ καταδικασθεῖσαν τὴν
 οἰκουμένην, ἀπὸ δὲ τοῦ Χριστοῦ ἔσωθεῖσαν καὶ τῆς καταδίκης
 ἀπαλλαγείσαν, εὐκαίρως καὶ περὶ τοῦ νόμου ζητεῖ ἵλοιπὸν,
 πάλιν τὴν περὶ αὐτοῦ δόξαν ὑποτεμνόμενος. Οὐ γὰρ μόνον
 524 οὐδὲν ὤνησε, φησὶν, ὡς οὐδὲ μόνον οὐδὲν ἐβοήθησεν, ἀλλὰ καὶ
 ἠξήθη τὸ νόσημα παρεισελθόντος αὐτοῦ. Τὸ δὲ, ἵνα, ἐνταῦθα
 οὐκ αἰτιολογίας πάλιν, ἀλλ' ἐκβάσεώς ἐστιν. Οὐ γὰρ διὰ
 τοῦτο ἐδόθη, ἵνα πλεονάσῃ, ἀλλ' ἐδόθη μὲν ὥστε μειῶσαι καὶ
 ἀνελεῖν ἵτὸ παράπτωμα· ἐξέβη δὲ τοῖναντίον, οὐ παρὰ τὴν τοῦ
 νόμου φύσιν, ἀλλὰ παρὰ τὴν τῶν δεξαμένων ῥαθυμίαν. Διὰ τί
 δὲ οὐκ εἶπε, νόμος ἡ δὲ ἐδόθη, ἀλλὰ, “νόμος δὲ παρεισήλθε;”
 Πρόσκαιρον αὐτοῦ δεικνὺς τὴν χρεῖαν οὖσαν, καὶ οὐ κυρίαν οὐδὲ
 προηγουμένην ὃ καὶ ἐν τῇ πρὸς Γαλάτας φησὶν, ἐτέρως τὸ
 αὐτὸ τοῦτο δηλῶν. 10 “Πρὸ ἡτοῦ γὰρ ἐλθεῖν τὴν πίστιν, ὑπὸ
 Β νόμον, φησὶν, ἐφρουρούμεθα συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν
 πίστιν ἀποκαλυφθῆναι.” Ὡστε οὐχ ἑαυτῷ, ἀλλ' ἐτέρῳ τὴν
 ποίμνην ἐφύλαττεν. Ἐπειδὴ γὰρ βάνανσοί τινες ἦσαν
 ἁἱ Ἰουδαῖοι καὶ ἐκλελυμένοι, καὶ πρὸς αὐτὰς τὰς δωρεὰς ἀνα-
 πεπτωκότες, τούτου χάριν ὁ νόμος ἐδόθη, ἵνα αὐτοὺς ἐλέγξῃ
 μειζόνως, καὶ διδάξῃ σαφῶς ἐν οἷς εἰσι, καὶ τὴν κατηγορίαν
 αὐξήσας ἐπισφίγῃ ἡμᾶλλον αὐτούς. Ἀλλὰ μὴ φοβηθῇς οὐ
 γὰρ ἐπὶ ἡτῷ μείζονα γενέσθαι τὴν κόλασιν τοῦτο ἐγένετο,

9 v. 20.

10 Gal. iii. 23.

ο ἐθέλωμεν pro θέλωμεν A.B.D.E.F.I. ῥ ἀπολαύσομεν G. ἡ τῶν om.
 A.F.H. εἶναι om. G. Statim λυπηρῶν pro δεινῶν omnes. ἡ πρὸς pro εἰς
 omnes. Rursus πρὸς pro εἰς G. οἰκουμένην] φύσιν I. ἡ δικαιοθεῖσαν I.
 ἡ λοιπὸν πάλιν omnes. πάλιν λοιπὸν Veron. Sav. Mor. ὡ οὐδὲ] + οὐ A.E.
 F.G.I. ἡ οὐκ ἐκεί ἀπολογίας π. ἀλλὰ καὶ ἐκβ. G. ἡ τὰ παραπτώματα B.
 ἡ δὲ accessit ex B.D.E.G. Mox δὲ om. G.H. καὶ om. G. ἡ τοῦ γὰρ]
 γὰρ τοῦ A.E. ἡ πίστιν in textu, ποίμνην in marg. B. ὥστε οὐχ ἐτέρῳ, ἀλλ'
 ἑαυτῷ τὴν πίστιν ἐφύλαττεν Veron. ἡ οἱ Ἰουδ. E.H.I. καὶ om. F.H.I.
 ἡ ἐλέγξῃ G. Mox καὶ διδ. σαφῶς om. I. ἡ μᾶλλον] πάλιν G. ἡ τὸ G.H.
 et ante corr. A.B. Statim μείζονα pro μείζω omnes.

ἀλλ' ἐπὶ ἰτῷ πλείονα φανῆναι τὴν χάριν. Διὸ ἐπήγαγεν
 “Οὐ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερπερίσσευσεν ἡ χάρις.”^C
 Οὐκ εἶπεν, ἔπερίσσευσεν, ἀλλὰ καὶ, “ὑπερπερίσσευσεν.” Οὐ
 γὰρ κολάσεως ἀπήλλαξε μόνον, ἀλλὰ καὶ ἁμαρτημάτων, καὶ
 ζῶν ἔδωκε, καὶ τὰ ἄλλα ἃ πολλάκις εἰρήκαμεν ὥσπερ ἂν εἴ
 τις τὸν πυρέττοντα μὴ νόσου μόνον ἐλευθερώσειεν, ἀλλὰ καὶ
 ὠραῖον ἐργάσαιτο καὶ ἰσχυρὸν καὶ ἔντιμον, ἢ τὸν πεινῶντα
 πάλιν μὴ θρέψειε μόνον, ἀλλὰ καὶ ὁ πολλῶν ποιήσειε χρημάτων
 εἶναι κύριον, καὶ ἐπ' ἀρχὴν ἀγάγοι μεγίστην. Καὶ πῶς
 ἐπλεόνασε τὸ ῥαῖμα, φησί; Μυρίας ἔδωκεν ἐντολὰς ὁ
 νόμος· ἐπεὶ οὖν πάσας ἡπαρέβησαν, ἐπλεόνασε τὸ ῥαῖμα.
 Εἶδες πόσον τὸ μέσον τῆς χάριτος καὶ τοῦ νόμου; Ὁ μὲν γὰρ D
 καὶ προσθήκη κατακρίσεως ἡ γέγονεν, ἡ δὲ πλεονασμὸς δωρεᾶς.
 Εἰπὼν δὲ τὴν ἄφατον φιλοτιμίαν, ζητεῖ πάλιν τὴν ἀρχὴν καὶ
 (75) τὴν ρίζαν καὶ τοῦ θανάτου καὶ τῆς ζωῆς. Τίς οὖν τοῦ θανάτου
 ἡ ρίζα; Ἡ ἁμαρτία. Διὸ καὶ ἔλεγεν ¹¹ “Ὅτι ὥσπερ ἐβασί-
 λευσεν ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θανάτῳ, οὕτως καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ
 διὰ δικαιοσύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου
 ἡμῶν.” Ταῦτα δὲ ἔφη, δεικνὺς ταύτην μὲν ἐν τάξει βασιλείας,
 τὸν δὲ θάνατον ἐν τάξει στρατιώτου ὑπ' αὐτῇ ταττόμενον, καὶ E
 ἡ παρ' αὐτῆς καθοπλιζόμενον. Οὐκοῦν εἰ αὕτη τὸν θάνατον
 καθώπλισεν, εὐδελον ὅτι ἡ ἀναιρετικὴ ταύτης δικαιοσύνη ἡ διὰ
 τῆς χάριτος εἰσενεχθεῖσα οὐ μόνον ἀφοπλίζει τὸν θάνατον,
 ἀλλὰ καὶ ἀναιρεῖ, καὶ τὴν ἐκείνης καταλύει βασιλείαν ἅπασαν,
 ὥσπερ καὶ μείζων ταύτης ἐκείνη, οὐ δι' ἀνθρώπου καὶ διαβόλου,
 ἀλλὰ ἡ διὰ τοῦ θεοῦ καὶ χάριτος εἰσαγομένη, καὶ ἐπὶ τὸ ἡ χρηστό-
 τερον ἄγουσα τὴν ζωὴν τὴν ἡμετέραν, καὶ ἀπέραντον ἀγαθόν.
 Οὐκέτι γὰρ αὐτῆς ἔσται πέρας, ἵνα καὶ ἐντεῦθεν μάθῃς τὸ
 πλεόν. Ἐκείνη μὲν γὰρ τῆς παρουσίας ἐξέβαλε ζωῆς ἡ δὲ
 χάρις ἐλθοῦσα οὐ τὴν παροῦσαν, ἀλλὰ τὴν ἀθάνατον ἡμῖν 525

11 v. 21.

¹ τὸ G. et ante corr. A.B. Statim πλείονα pro μείζονα omnes. ^k περιέ-
 σσευσεν F.H. Mox ὑπερπεριέσσευσεν. H. ¹ καὶ om. I. ^m ἁμαρτημάτων ἀφῆσιν
 καὶ ζ. Edd. ἀφῆσιν deest in omnibus. ⁿ ἂν γὰρ ἂν G. ἂν om. I.
^o τῶν πολλῶν Edd. τῶν om. B.D.E.G.I. Statim πολλῶν ποιήσειεν εἶναι χρ.
 κύριον hoc ord. B.G. χρ. πολλῶν ποιήσειεν εἶναι κ. D. πολλῶν χρ. ποιήσειεν
 εἶναι κ. I. ^p παράπτωμα A.D.G. ^q παρέβησαν D.E.G. et ex corr. B.
 ὑπερέβησαν vulgo. ^r παράπτωμα B.D.E.F.G.H.I. ἁμαρτήματα Edd. ^s γέγονεν
 pro ἐγένετο omnes. ^t Vid. Annot. ^v ταύτην] τὴν G. ^w παρ' αὐτῆς
 omnes. ὑπὸ ταύτης Edd. ^x ἡ αὐτῆς] αὐτῆς ἡ G. ^y ὅσον H.
 καὶ om. I. Statim μείζον F.H. μείζω G. ^z καὶ] ἡ E. Ita tacite edidit
 Montef. ^a διὰ om. A.F.H. διὰ τοῦ θεοῦ χάριτος I. ^b χρηστὸν G. Mox
 idem καὶ ἀπέραντων ἀγαθῶν, et in marg. add. καταξιοῦσα.

ἔδωρήσατο καὶ αἰώνιαν. Τούτων δὲ πάντων πρόξενος ἡμῖν ὁ Χριστός. Μὴ τοίνυν ἀμφίβαλλε ^dπερὶ ζωῆς, δικαιοσύνην ἔχων· καὶ γὰρ ^eμείζων ἡ δικαιοσύνη τῆς ζωῆς, ἐπεὶ καὶ μήτηρ ^fαὐτῆς ἐστὶ.

¹² “Τί βούλῃ; ἐπιμενούμεν τῇ ἁμαρτίᾳ, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ; Μὴ γένοιτο.” Πάλιν εἰς τὸν ^hἠθικώτερον ἐκβαίνει λόγον, οὐχὶ προηγουμένως αὐτὸν εἰσάγων, ἵνα μὴ δόξῃ φορτικὸς εἶναι πολλοῖς καὶ ἐπαχθῆς, ἀλλ’ ⁱἐκ τῆς τῶν δογμάτων ἀκολουθίας. Εἰ γὰρ καὶ οὕτω ποικίλλων τὸν λόγον ^kὑπέειπετο, μὴ ποτε δυσχερᾶν ὦσιν ἐκείνοι πρὸς τὰ λεγόμενα· διὸ καὶ ἔλεγε, ¹³ “^lΤολμηρότερον δὲ ἔγραψα ὑμῖν ἀπὸ μέρους” πολλῶ μᾶλλον, εἰ μὴ τοῦτο ἐποίησε, τραχύτερος ἂν αὐτοῖς ὤφθῃ. Ἐπεὶ οὖν ἔδειξε μεγάλην οὖσαν τὴν χάριν ^mτῷ μεγάλα ἰάσασθαι ἁμαρτήματα, ἐκ δὲ τούτου ἐδόκει ⁿπαρὰ τοῖς ἀνοήτοις προτροπὴ τὸ λεγόμενον εἰς ἁμαρτίαν εἶναι· εἰ γὰρ διὰ τοῦτο μείζων ^oἡ χάρις ἐφάνη, φησὶν, ἐπειδὴ μεγάλα ἡμάρτομεν, μὴ ἀποστῶμεν ἁμαρτάνοντες, ἵνα ^pπλείων ἡ χάρις δειχθῇ· ἵν’ οὖν μὴ ταῦτα λέγωσιν ἢ ὑπονοῶσιν, ὅρα πῶς ἀνατρέπει τὴν ἀντίθεσιν, πρῶτον μὲν τῇ ἀπαγορεύσει, λέγων, “Μὴ γένοιτο.” ^qὅπερ ἐπὶ τῶν σφόδρα ^rὠμολογημένων ἀτόπων ποιεῖν εἴωθεν· ἔπειτα καὶ λογισμὸν ^sτίθησιν ἀναντίρρητον. Ποῖον δὲ τοῦτον; ¹⁴ “Οἷτινες ἀπεθά- νομεν ^tτῇ ἁμαρτίᾳ, πῶς ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ;” Τί ἐστίν, “ἀπεθάναμεν;” ^u*Ὡς ὅτι, τὸ ἐκείνης μέρος καὶ τὸ εἰς αὐτὴν ἦκον, ἀπόφασιν ἐδεξάμεθα πάντες· ἢ ὅτι νεκροὶ γεγόναμεν αὐτῇ, πιστευσαντες καὶ φωτισθέντες· ὁ καὶ μᾶλλον ἔστιν εἰπεῖν· τοῦτο γὰρ καὶ τὸ ἐξῆς κείμενον ἐμφαίνει. Τί δέ ἐστι, νεκροὺς αὐτῇ γεγονέναι; Τὸ πρὸς μηδὲν ὑπακούειν αὐτῇ λοιπόν. Τοῦτο ^vμὲν γὰρ τὸ βάπτισμα ἐποίησεν ἅπαξ, ^wἐνέκρωσεν ἡμᾶς ^xαὐτῇ· ^yδεῖ δὲ λοιπὸν παρὰ τῆς ἡμετέρας σπουδῆς κατορθοῦσθαι αὐτὸ διηνεκῶς, ὥστε, κἂν μυρία ἐπιτάττῃ, μηκέτι ὑπακούειν, ἀλλὰ ^zμένειν ἀκίνητον ὥσπερ τὸν νεκρόν. Καίτοιγε ἀλλαχοῦ φησιν,

12 CAP. VI. v. 1.

13 Rom. xv. 15.

14 v. 2.

^c ἐχαρίσατο I. Statim αἰώνιαν pro αἰώνιον A.B.D.E.G.H. ἀλλὰ τὴν ἀθανασίαν ἐδ. ἡμῖν καὶ αἰώνιαν G. ^d περὶ τῆς ζ. G. ^e μείζων E. [αὐτῆς] αὕτη I. ^f οὖν] + ἐρούμεν G. et ex corr. A. Statim ἐπιμενούμεν G. ^h ἠθικώτερον pro ἠθικόν A.D.E.F.H.I. Statim ἐκβαίνει G. ⁱ ἐκ] ἐπὶ G. ^k ὑπέειπετο] Sic G. et ex corr. A. ἐφείδετο Edd. ^l τολμηρῶς I. ^m τῷ] οὐ τὸ G. ⁿ παρὰ accessit ex omnibus. Mox προτροπῇ αἰτίας γινόμενης ἁμαρτίας εἶναι G. ^o ἡ χ. ἐφάνη pro ἐφάνη ἢ χ. omnes. Statim φησιν om. I. ^p πλείων] Sic A.D.I. πλείον E.F.G.H. πλέον Edd. ^q ὥσπερ I. ^r ὠμολογημένων omnes. Ante Montef. edebatur ὠμολογουμένων. ^s τῇ ἀμ. φησὶ A.F.H.I. φησὶ τῇ ἀμ. Edd. φησὶ om. D.E.G. Mox ζήσομεν H. ^t μὲν γὰρ τὸ β.] Sic A.E.F.G.H.I. γὰρ τὸ μὲν β. Edd. ^v ἐνέκρωσε] + γὰρ E. ^w αὕτη F.G. ^x μένειν] + τοῦτον G.

ὅτι αὐτὴ ἡ ἁμαρτία ἀπέθανεν· ἀλλ' ἐκεῖ μὲν εὐκολον βουλό-
μενος δεῖξαι τὴν ἀρετὴν, τοῦτο τίθησιν· ἐνταῦθα δέ, ὥς ἐπειδὴ
διεγείραι σπεύδει τὸν ἀκροατὴν, ἐπ' αὐτὸν μεταφέρει τὸν θά-
νατον. Εἴτα, ἐπειδὴ ἀσαφὲς ἦν τὸ εἰρημένον, ἐρμηνεύει πάλιν
αὐτὸ, καὶ ἐπιπληκτικῶς τῷ λόγῳ χρώμενος. ¹⁵ “^aἩ ^zἀγνοεῖτε,
φησὶν, ἀδελφοί, ὅτι ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν, εἰς τὸν
θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν; Συνετάφημεν ^aοὖν αὐτῷ διὰ τοῦ
βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον.” Τί ἐστίν, “εἰς τὸν θάνατον ^E
αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν;” Εἰς τὸ καὶ αὐτοὶ ^bἀποθανεῖν, ὥσπερ
ἐκεῖνος· σταυρὸς γάρ ἐστι τὸ βάπτισμα. “Ὅπερ οὖν ὁ σταυ-
ρὸς τῷ Χριστῷ καὶ ὁ τάφος, τοῦτο ἡμῖν τὸ βάπτισμα γέγονεν,
εἰ καὶ μὴ ἐπὶ τῶν αὐτῶν. Αὐτὸς μὲν ^dγὰρ σαρκὶ καὶ ἀπέθανε
καὶ ἐτάφη, ἡμεῖς δὲ ἁμαρτία ἀμφότερα. Διὸ οὐκ εἶπε, σύμ-
φυτοι ^eτῷ θανάτῳ, ἀλλὰ, “τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου.”
Θάνατος μὲν γὰρ καὶ τοῦτο καέκινω, ἀλλ' οὐχὶ τοῦ αὐτοῦ ὑπο-
κειμένου· ἀλλ' ὁ μὲν ^fσαρκὸς ὁ τοῦ Χριστοῦ, ὁ δὲ ἁμαρτίας ὁ
ἡμέτερος. “Ὅσπερ οὖν ἐκεῖνος ἀληθὴς, οὕτω καὶ οὗτος. Ἄλλ’
(76) εἰ καὶ ἀληθὴς, δεῖ καὶ τὰ παρ’ ἡμῶν ^gσυνεισενεχθῆναι πάλιν· διὸ
καὶ ἐπήγαγεν· “^hἸνα ὥσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ ⁵²⁶
τῆς δόξης τοῦ πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περι-
πατήσωμεν.” Ἐνταῦθα μετὰ τῆς ἐπιμελείας τοῦ βίου καὶ τὸν
περὶ ⁱτῆς ἀναστάσεως αἰνίττεται λόγον. Πῶς; Ἐπίστευσας,
φησὶν, ὅτι ἀπέθανεν ὁ Χριστὸς, καὶ ^kὅτι ἠγέρθη; Οὐκοῦν καὶ
τὸ σὸν πιστεῦε· τοῦτο γὰρ ἔοικεν ἐκείνῳ, ἐπειδὴ καὶ τὸ σὸν καὶ
σταυρὸς καὶ τάφος. Εἰ γὰρ ἐν θανάτῳ ^lἐκοινωνήσας καὶ
ταφῇ, πολλῶ μᾶλλον ἐν ἀναστάσει καὶ ζωῇ. Τοῦ γὰρ μεί-
ζονος λυθέντος, τῆς ἁμαρτίας, οὐ δεῖ περὶ τοῦ ἐλάττονος ἀμφι-
βάλλειν λοιπὸν, τῆς τοῦ θανάτου ἀναιρέσεως.

^mἈλλὰ ταῦτα μὲν τέως ἀφίησι λογιζέσθαι τῷ συνειδότι
τῶν ἀκρωμένων, αὐτὸς δὲ προκειμένης τῆς μελλούσης, ἑτέραν ^B
ἡμᾶς ἀνάστασιν ἀπαιτεῖ, τὴν καινὴν πολιτείαν, τὴν κατὰ τὸν

¹⁵ v. 3, 4.

^y ἐπειδὴ] ἐπεὶ E. Statim ἐγείραι A.F.H.I. ^z ἀγνοεῖτε] + γὰρ Edd. γὰρ
om. A.B.D.E.F.H.I. γὰρ, φησὶν, ἀδελφοί om. G. ^a οὖν] γὰρ E.G.
^b ἀποθανεῖν] + φησὶν E. Statim καὶ αὐτὸς pro ἐκεῖνος B. ^c ὥσπερ οὖν] ὥσπερ
γὰρ G. ^d γὰρ om. I. καὶ ante ἀπέθανε om. G. ^e τῷ θανάτῳ] τοῦ θανάτου
A.H.I. γεγόναμεν τοῦ θανάτου E.G. Tum haec ἀλλὰ τῷ ὁμ. τοῦ θ. desunt in
G. ^f σαρκικὸς B. Veron. ὁ ante τοῦ Χρ. om. I. ^g συνεισενεχθῆναι
A.B.D.F.G.I. συνεισεχθῆναι (sic) E. συνενεχθῆναι Edd. ^h ἵνα] + οὖν H.
ⁱ τῆς om. I. ^k ὅτι om. G. ^l ἐκοινωνήσε A. ^m ΘΘΙΚΟΝ. Περί ἀρίστου
βίου, καὶ ὅτι οἱ ἐν ἁμαρτία ζῶντες εὐρίπιστοι τε εἰσὶ καὶ εὐπεηρεάστοι, καὶ ὅτι ὁ
ἐπηρεαζόμενος καὶ ἀποστερούμενος τῶν ἰδίων, ἂν εὐχαρίστως φέρῃ, τοῖς εἰς πένητας
αὐτὰ ἀναλώσασι τῶν αὐτῶν τεύξεταί μισθῶν. Veron.

παρόντα βίον ἐκ τῆς τῶν τρόπων μεταβολῆς γινομένην. Ὅταν γὰρ ὁ πόρνος γένηται σώφρων, καὶ ὁ πλεονέκτης ἐλεήμων, καὶ ὁ τραχὺς ἡμερος, καὶ ἐνταῦθα ἀνάστασις γέγονεν ἐκείνης οὐσα προοίμιον. Καὶ πῶς ἀνάστασις; Τῆς μὲν ἀμαρτίας νεκρωθείσης, τῆς δὲ δικαιοσύνης ἀναστάσης, καὶ τῆς μὲν παλαιᾶς ζωῆς ἀφανισθείσης, τῆς δὲ καινῆς ταύτης καὶ ἀγγελικῆς ^η πολιτευομένης. Ὅταν δὲ ἀκούσης καινὴν ζῶν, πολλὴν ζῆτει τὴν **C** ἐναλλαγὴν, καὶ μεγάλην τὴν μεταβολήν. Ἀλλὰ γὰρ δακρύσαι μοι λοιπὸν ἔπεισι καὶ στενάξαι μέγα, ὅταν ἐννοήσω πόσῃ μὲν ἡμᾶς ἀπαιτεῖ φιλοσοφίαν ὁ Παῦλος, πόσῃ δὲ ἑαυτοὺς ἐξεδώκαμεν ῥαθυμίᾳ, μετὰ τὸ βάπτισμα ἐπὶ τὸ πρότερον ἐπανιόντες γῆρας, καὶ εἰς τὴν Αἴγυπτον ἀνακάμπτοντες, καὶ τῶν ὀσκορόδων μεμνημένοι μετὰ τὸ μάννα. Δέκα γὰρ καὶ ἑκοσιν ἡμέρας ^ρ παρ' αὐτὸ τὸ ^ι φῶτισμα μεταβαλλόμενοι, τοῖς προτέροις πάλιν ἐπιχειροῦμεν. Ἀλλ' οὐκ ἀριθμὸν ἡμερῶν τακτὸν, ἀλλ' **D** ὅλον ^ι ἡμᾶς τὸν βίον ἀπαιτεῖ ταύτην τὴν πολιτείαν ὁ Παῦλος. Ἡμεῖς δὲ ἐπὶ τὸν πρότερον ἐπανερχόμεθα ἔμετον, μετὰ τὴν ἀπὸ τῆς χάριτος νεότητα τὸ ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν κατασκευάζοντες γῆρας. Καὶ ^ς γὰρ τὸ χρημάτων ἐρᾶν, καὶ τὸ δουλεύειν ἐπιθυμίαις ἀτόποις, καὶ πᾶσα ἀπλῶς ἀμαρτία παλαιοῦν εἴθε τὸν ἐργαζόμενον. ¹⁶ «Τὸ δὲ παλαιούμενον καὶ γηράσκον ἐγγὺς ἀφανισμού». Οὐ γάρ ἐστιν, οὐκ ἔστιν οὕτω σῶμα ὑπὸ ^ι χρόνων παραλελυμένον ἰδεῖν, ὡς ψυχὴν ^ι ὑπὸ ἀμαρτημάτων πολλῶν σαθρουμένην καὶ καταπίπτουσαν. Καὶ γὰρ εἰς ἐσχάτην ληρωδίαν ἐξάγεται λοιπὸν, ἄσχημα φθεγγόμενη ^ω καθάπερ οἱ γεγενη- **E** ρακότες καὶ παραπαίοντες, καὶ κορυζῆς ^ς ἀναπεπλησμένη καὶ παραπληξίας πολλῆς καὶ λήθης, καὶ λήμας πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἔχουσα, καὶ ἀνθρώποις βδελυρὰ, καὶ τῷ ^ι διαβόλῳ εὐχείρωτος. Καὶ γὰρ τοιαῦτα αἱ τῶν ἀμαρτωλῶν ψυχαί. Ἀλλ' οὐχ ^ς αἱ τῶν δικαίων, ἀλλὰ νεάζουσι καὶ σφριγῶσι, καὶ ἐν αὐτῷ ^ς τῆς ἡλικίας εἰσὶ τῷ ἄνθει διαπαντὸς, πρὸς ἅπασαν μάχην καὶ ^ι πάλιν αἰεὶ παρεσκευασμένοι· αἱ δὲ τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ μικρὰν δέξωνται προσβολήν, ^ς ἔπεσόν τε εὐθέως καὶ ἀπώλοντο. Καὶ

¹⁶ Heb. viii. 13.

^η πολιτευσαμένης A. ^ο σκόρδων B.F.H. ^ρ παρ'] μετ' G. ^ι φῶτισμα pro βάπτισμα omnes. ^ς ἡμῶν G. Μοχ φιλοσοφίαν pro πολιτείαν idem. ^ς γὰρ om. B. τῶν pro τὸ H. ^ι χρόνου G. ^ι ἀπὸ H. Μοχ σεσαθρωμένην G. ^ω καὶ καθάπερ A.F.H.I. ^ς ἀναπεπλησμένοι A.B.D.E.F.G.H. Vulgatum tuentur Interpp. ^ι διαβόλῳ] + φανείται A.F.H.I. + φαίνεται G. + φαινόμενη B.D.E. Statim ἀχείρωτος H. ^ς αἱ] + ψυχαί I. ^ς Sic omnes. τῷ ἄνθει τῆς ἡ. εἰς hoc ord. Edd. ^ι πλάνην A.H. ^ς ἔπεσαν F. G.H.I.

τοῦτο δηλῶν ὁ προφήτης ἔλεγεν, ὅτι ¹⁷ “ Ὡσεὶ χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς,” οὕτως εἰσὶν εὐρί- 527
 πιστοι καὶ εἰς ἐπήρειαν ^d πᾶσι προκείμενοι οἱ ἐν ἁμαρτίαις
 ζῶντες. Οὐτε ^e γὰρ ὁρῶσιν ὑγιῶς, ^f οὐκ ἀκούουσιν εἰλικρινῶς,
 οὐ φθέγγονται ἑναρθρα, ἀλλὰ πολλῆς ^g μὲν γέμουσι τῆς λυγ-
 γός, πολλὴν ^h δὲ ἐν τῷ στόματι περιρρέοντα τὸν σίελον περι-
 φέρουσι. Καὶ εἴθε σίελον, καὶ οὐδὲν ἦν ἄτοπον· νυνὶ δὲ παντὸς
 βορβόρου ῥήματα δυσωδέστερα προῖενται, καὶ τὸ δὴ χαλε-
 πώτερον, ὅτι οὐδὲ ἀποπτύσαι τὸν σίελον τούτων τῶν ῥημάτων
 ἰσχύουσιν, ἀλλὰ τῇ χειρὶ ⁱ δεχόμενοι μετὰ πολλῆς τῆς ^k βδε-
 λυγμίας, πάλιν αὐτὸν ^l προστρίβονται παχὺν ὄντα καὶ δυσδιά- B
 τμητον. Τάχα ναυτιάτε πρὸς τὴν διήγησιν· οὐκοῦν μᾶλλον
 πρὸς τὴν πρᾶξιν. Εἰ γὰρ ἐν σώματι ταῦτα ἀηδὴ συμβαί-
 ροντα, πολλῷ μᾶλλον ἐν τῇ ψυχῇ. Τοιοῦτος ἦν ἐκεῖνος ὁ
 παῖς ὁ πάντα τὰ ἑαυτοῦ ^m κατεδηδοκῶς, καὶ εἰς ἐσχάτην ⁿ κακίαν
 κατενεχθεὶς, παντὸς ληρούντος καὶ νενοσηκότος ἀσθενέστερον
 διακείμενος. Ἄλλ’ ἐπειδὴ ἐβουλήθη, γέγονεν ἄφνω νέος, ἀπὸ
 (77) γνώμης ^o μόνης καὶ μεταστάσεως. Ἐπειδὴ γὰρ εἶπεν, ἐπιστρέ-
 ψω πρὸς τὸν πατέρα μου, τὸ ῥῆμα τοῦτο αὐτῷ πάντα ἐκόμισε
 ῥτὰγαθά· μᾶλλον δὲ οὐ τὸ ῥῆμα ἀπλῶς, ἀλλὰ τὸ ^p ἔργον τῷ
 ῥήματι προστεθέν. Οὐδὲ γὰρ εἶπεν, ἐπανεῖλθω, καὶ ἔμεινεν· C
 ἀλλ’ εἶπεν, ἐπανεῖλθω, καὶ ἐπανήλθε, καὶ τὴν ὁδὸν πᾶσαν
^r ὑπέστρεψεν ἐκείνην. Οὕτω καὶ ἡμεῖς ποιῶμεν· καὶ εἰς τὴν
 ὑπερορίαν ἀπενεχθῶμεν, ἐπανεῖλθωμεν πρὸς τὸν πατρῶον οἶκον,
 καὶ μὴ κατοκνήσωμεν πρὸς τὸ τῆς ὁδοῦ μῆκος. Ἄν γὰρ βουλη-
 θῶμεν, εὐκολος ἢ ἐπάνοδος γίνεται καὶ ταχίστη, μόνον ἀφῶμεν
 τὴν ξένην καὶ τὴν ἁλλοτρίαν· ^s τοῦτο γὰρ ἡ ἁμαρτία, πόρρω
 τῆς οἰκίας ^t ἡμᾶς ἀπάγουσα τοῦ πατρός. Ἀφῶμεν τοίνυν
 αὐτὴν, ἵνα ταχέως πρὸς τὸν πατρῶον ἐπανεῖλθωμεν οἶκον. Καὶ
^v γὰρ φιλόστοργός ἐστιν ὁ πατήρ, καὶ τῶν εὐδοκιμούντων οὐχ D

17 Psal. i. 4.

^a πᾶσι] εἰς G. ^e γὰρ om. G. ^f οὐκ pro οὐτ’ A.E.G.H.I. ^g μὲν
 assumptum ex A.B.D.E.F.H.I. Statim γέμουσι om. G. ^h δὲ accessit ex
 A.B.D.E.G.H.I. Locus sic legitur in G. πολλὴν δὲ ἐν τῷ στ. περιφέρονται
 σίελον. καὶ [inseruit corr. εἴθε σίελον καὶ] οὐδὲν ἦν τὸ πονοῦν. νυνὶ δέ. ⁱ κατε-
 χόμενοι E. ^k βδελυγμίας (βδελυμίας G.) pro βδελυρίας omnes. ^l προστρί-
 βονται] προσεμβάλλουσι E. Statim παχὺν ὄντα A.E.F.G.H.I. Ante Montef.
 edebatur παχύνοντα. ^m κατεδηδοκῶς pro κατηναλωκῶς A.D.E.F.G.I. κατα-
 διδοκῶς (sic) H. καταναλωκῶς ex corr. B. ⁿ πενίαν I. ^o μόρον G.
 Statim καὶ ἐπιστάσεως idem. ^p τὰ ἀγαθὰ A.E.H. ^q ἔργον] + δ I. Mox
 προστίθειεν A.F.H.I. ^r ὑπέστρεψεν pro ἐπέστρεψεν A.B.D.E.F.H. Vo-
 cabulum deest in G. ^s τοῦτο] αὕτη I. ^t ἡμᾶς ἀπάγουσα] ἀπάγει I.
^v γὰρ om. G.

ἦττον ἡμῶς ^ωτιμήσει μεταβαλλομένους, ἀλλὰ καὶ πλέον· ἐπεὶ καὶ ἐκείνον ὁ πατήρ τότε μεζώνως ἐτίμησε· καὶ γὰρ μεζώνως αὐτὸς ^χῆσθη τὸν παῖδα ἀπολαβών. Καὶ πῶς ἔπανελθω, φησὶν; Ἀρχὴν ἐπίθες τῷ πράγματι μόνον, καὶ τὸ πᾶν γέγονε· στῆθι τῆς κακίας, καὶ μὴ ²προέλθης περαιτέρω, καὶ ἤδη τοῦ παντὸς ἐπελάβου. Καθάπερ γὰρ τοῖς κάμνουσι τὸ μὴ χεῖρον σχεῖν ἀρχὴ γένοιτ' ἂν τοῦ βέλτιον ³ἔχειν, οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς κακίας συμβαίνει· μὴ περαιτέρω προβῆς, καὶ τέλος ἔξει σοι τὰ τῆς πονηρίας. Κἂν δύο ποιήσης τοῦτο ἡμέρας, τῇ τρίτῃ Εὐκολώτερον ἀποστήσῃ, καὶ ⁴μετὰ τρεῖς καὶ δέκα προσθήσεις, εἴτα εἴκοσιν, εἴτα ἑκατὸν, εἴτα τὸν βίον ἅπαντα. Ὅσῳ γὰρ ἂν προβαίνης, ⁵εὐκολωτέραν ὄψει τὴν ὁδόν, καὶ ⁶ἐπ' αὐτὴν στῆσῃ τὴν κορυφὴν, καὶ πολλῶν ἀθρόον ⁷ἀπολαύσῃ τῶν ἀγαθῶν. Ἐπεὶ καὶ τότε, ὅτε ὁ ἄσωτος ἐπανῆλθεν ἐκείνος, αὐλοὶ καὶ κιθάραι καὶ χοροὶ καὶ θαλῖαι καὶ πανηγῦρες ᾤσαν· καὶ ⁸ὁ φεῖλων ὑπὲρ τῆς ἀκαίρου δαπάνης καὶ τῆς οὕτω μακρᾶς φυγῆς τὸν παῖδα ἀπαίτησαι δίκην, οὐδὲν τούτων ἐποίησεν, ἀλλ' ὥς ἐνδοκιμηκότα εἶδε, καὶ οὐδὲ μέχρι ῥημάτων ⁹ὀνειδίσαι τῷ παιδί, 528 μᾶλλον ¹⁰ἰδὲ οὐδὲ ἀπλῶς αὐτὸν ἀναμνήσαι τῶν προτέρων ἡνέσχετο, ἀλλὰ καὶ περιεχύθη, καὶ ¹¹κατεφίλησε, καὶ μόσχον ἔθυσσε, καὶ στολὴν ἐνέδυσσε, καὶ ἐν πολλῷ τῷ κόσμῳ κατέστησε.

¹Ταῦτα οὖν ἔχοντες καὶ ἡμεῖς τὰ ὑποδείγματα, θαρρῶμεν καὶ μὴ ἀπογινώσκωμεν. Οὐ γὰρ οὕτω χαίρει ¹²δεσπότης καλούμενος, ὥς πατήρ, οὐδὲ δοῦλον ἔχων, ὥς υἱόν· καὶ μᾶλλον τοῦτο βούλεται, ἢ ἐκεῖνο. Διὰ τοῦτο γοῦν καὶ πάντα ἐποίησεν ¹³ἅπερ ἐποίησε, καὶ οὐδὲ τοῦ ¹⁴μονογενοῦς ἐφείσατο, ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν, ἵνα μὴ ὥς δεσπότην μόνον, ἀλλὰ καὶ ὥς Β πατέρα αὐτὸν ἀγαπῶμεν. Κἂν τύχῃ τούτου παρ' ἡμῶν, καθάπερ τις ¹⁵ῥδοξαζόμενος ἐναβρύνεται, καὶ εἰς πάντας αὐτὸ ἐκφέρει, ¹⁶ὁ μηδενὸς δεόμενος τῶν ἡμετέρων. Τοῦτο ¹⁷γοῦν ἐπὶ τοῦ ¹⁸Ἀβραὰμ ἐποίησε, πανταχοῦ λέγων, “Ἐγὼ ¹⁹θεὸς

^ω τιμήσει omnes. ἀγαπήσει Edd. ^χ ῆσθη om. G. ^γ ἐπανελθωμεν B. ² ἔλθης H. Statim πορρωτέρω A.H. ³ σchein A.B.E.F.H. ⁴ μετὰ τὰς τρεῖς Edd. τὰς om. A.B.D.E.F.H.I. Haec καὶ μετὰ τρεῖς om. G. deinde pergit κἂν δέκα προσθήσῃ. ⁵ εὐκολωτέραν A.B.D.E.G.H. εὐκολώτερον Edd. ⁶ ἐπ' αὐτὴν omnes. ὑπ' αὐτὴν Veron. Sav. Mor. ⁷ ἀπολαύσῃ pro ἀπολαύσεις A.B.D.F.H. et ex corr. I. ἀπολαύσει E. ἀπολαύσης G. ⁸ καὶ αὐλοὶ Edd. καὶ om. A.E.F.G.H.I. αὐλὸς G. ⁹ ὁ om. G. Μοχ μακρὰν idem. ¹⁰ ὀνειδίσῃ G. ¹¹ δὲ aberat ante Montef. repugnantibus libris. ¹² ἐφίλησε A.B.D.E.G.H.I. ¹³ ταῦτ' οὖν A.E.H.I. ¹⁴ δ. καλούμενος pro καλούμενος δ. omnes. ¹⁵ ἅπερ ἐποίησε om. G.I. ¹⁶ μονογενοῦς αὐτοῦ Edd. αὐτοῦ om. B.D.G. ¹⁷ δικαιοῦμενος (συ in rasura) B. ¹⁸ ὁ om. B. δ μηδενὸς (om. δεόμενος) H. ¹⁹ οὖν A.F.H.I. ²⁰ Ἀβραὰμ + καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ G. ²¹ ὁ θεὸς Edd. ὁ om. A.B.D.E.F.G.H.

Ἰαβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ.” Καίτοιγε τοὺς οἰκέτας ἐχρῆν καλλωπίζεσθαι ἑαυτῶν· νῦν δὲ ὁ δεσπότης φαίνεται τοῦτο ποιῶν. Διὰ τοῦτο καὶ Πέτρῳ φησὶ, ¹⁸ “Φιλίεις με πλέον τούτων;” δεικνύς ὅτι οὐδὲν πρό τούτου ζητεῖ παρ’ ἡμῶν. Διὰ τοῦτο καὶ ¹⁹ τὸν Ἰαβραὰμ τὸν υἱὸν ὑθῆσαι ἐκέλευσεν, ἵνα δείξῃ πᾶσιν, ὅτι ²⁰ σφόδρα φιλεῖται παρὰ τοῦ πατριάρχου. ²¹ Τοῦτο δὲ τὸ σφόδρα φιλεῖσθαι ἐθέλγειν, ἀπὸ τοῦ σφόδρα φιλεῖν γίνεται. Διὰ τοῦτο καὶ τοῖς ἀποστόλοις ἔλεγεν· ²² “Ὁ C φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος.” Διὰ τοῦτο, ὃ πάντων ²³ ἡμῖν ἐστὶν οἰκειότερον ἢ ψυχῇ, καὶ ταύτην δευτέραν κελεύει τίθεσθαι τῆς εἰς αὐτὸν ἀγάπης, ἐπειδὴ μεθ’ ὑπερβολῆς ἀπάσης βούλεται φιλεῖσθαι παρ’ ἡμῶν. Καὶ γὰρ ἡμεῖς, ὅταν μὲν μὴ σφόδρα περὶ τινος ὦμεν διακείμενοι, οὐδὲ τῆς παρ’ ἐκείνου σφόδρα δεόμεθα φιλίας, καὶ μέγας ἦ, ²⁴ καὶ περιφανής· ὅταν δὲ θερμῶς τινος καὶ γνησίως φιλωμεν, καὶ ²⁵ εὐτελής, καὶ μικρὸς ὁ φιλούμενος, μεγίστην τιθέμεθα δόξαν D ²⁶ τοῦ παρ’ ἐκείνου φίλτρον. Διὸ καὶ αὐτὸς οὐ τὸ φιλεῖσθαι παρ’ ἡμῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν τὰ ἐπονεῖ-
²⁷ διστα ἐκεῖνα, δόξαν ἐκάλει. Ἄλλ’ ἐκεῖνα μὲν δι’ ἀγάπην μόνον δόξα ἦν· ²⁸ εἰ δὲ ἂν ἡμεῖς ὑπὲρ αὐτοῦ πάθωμεν, οὐ δι’ ἀγάπην μόνον, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ μέγεθος τοῦ ποθομένου καὶ τὴν ἀξίαν δόξα ²⁹ ἂν εἰκότως ³⁰ καὶ καλοῖτο καὶ εἴη. ³¹ Ὡς ἐπὶ στεφάνους τοίνυν μεγίστους ³² κτρέχουμεν τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ κινδύνους, καὶ
(78) ³³ μήτε πενίαν μήτε νόσον μήτε ἐπῆρειαν, μὴ συκοφαντίαν, μὴ αὐτὸν τὸν θάνατον ³⁴ νομίζουμεν εἶναι ³⁵ βαρὺ καὶ ἐπαχθές, ὅταν δι’ αὐτὸν ταῦτα ὑπομένωμεν. ³⁶ Ἄν γὰρ νήφωμεν, τὰ μέγιστα E ³⁷ διὰ τούτων ³⁸ ἀπάντων κερδανούμεν· ὥσπερ οὖν ἂν μὴ νήφωμεν, οὐδὲ ἀπὸ τῶν ἐναντίων καρπωσόμεθα τι χρηστόν. Σκόπει δέ. Ἐπιηρεάζει σοὶ τις καὶ πολεμεῖ; Οὐκοῦν ἐγρηγορέναι σε παρασκευάζει, καὶ ἀφορμὴν σοὶ παρέχει ³⁹ τοῦ γενέσθαι ὅμοιον τῷ θεῷ. ⁴⁰ Ἄν γὰρ ἀγαπήσῃς τὸν ἐπιβουλεύοντα, ὅμοιος ἔσῃ τῷ τὸν ἥλιον ἀνατέλλοντι ἐπὶ πονηροῦς καὶ ἀγαθοῦς. Ἔτερος

18 Joan. xxi. 17.

19 Matth. x. 37.

^v ἐπὶ τούτῳ B. ^w τοῦτο om. B. ^x τὸν] τῷ A.B.D.E.F.H. ^y θυσιάσαι A.F.H.I. ^z θῆσαι τὸν υἱὸν hoc ord. G. ^z σφοδρῶς A.E.F.I. ^a τοῦτο δὲ τὸ δὲ G. ^b ἡμῶν G. ^c καὶ pro καὶ A.E.F.H.I. ^d εὐτελής] + ἡ E.F.G.H.I. Statim ὁ φιλ. καὶ μικρὸς pro καὶ μ. ὁ φ. G. ^e τῷ . . φίλτρῳ G. ^f μόνον παρ’ ἡμῶν inverzo ord. A.F.H.I. Mox τὸ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν pro τὸ ὑπὲρ ἡμῶν παθεῖν omnes. ^g εἰ δὲ ἂν] εἰ δὲ καὶ G. ^h καὶ om. A.E.F.H.I. ⁱ ὥς] ὥσπερ A.B.E.F.I. ^j ὅπερ H. ^k κτρέχουμεν E.H. Statim εἰς τοὺς ὑπὲρ B.D.E. receptum a Montef. ^l νομίζοντες H. ^m νομίζομεν mendose dedit Sav. ⁿ Post h. v. add. πρᾶγμα E. ^o βαρὺν καὶ ἐπαχθὴ G. ^p ἀπαντα G. ^q οὐδὲν G. ^r τοῦ om. H.

ἀφαιρεῖται σου ἡ χρήματα; Ἄν γενναίως ἐνέγκῃς, τοῖς εἰς
 πένητας πάντα δεδαπανηκόσι τὸν αὐτὸν λήψῃ μισθόν. 20 «Καὶ
 γὰρ τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑμῶν, φησί, μετὰ χαρᾶς
 529 προσεδέξασθε, γινώσκοντες κρείττονα ὑπαρξίν ἔχειν ἐν οὐρα-
 νοῖς, καὶ μένουσαν.» Εἰπέ τις κακῶς καὶ ὠνείδισεν; Ἄν τε
 ἀληθῆ ἅταῦτα, ἂν τε ψευδῇ ἢ, στέφανόν σοι μέγιστον ἐπλεξεν,
 ἂν πρᾶως τὴν λοιδορίαν ἐνέγκῃς. Ὁ τε γὰρ συκοφαντῶν
 πολὺν ἡμῖν προξενεῖ τὸν μισθόν. 21 «^ν Χαίrete γὰρ, φησί, καὶ
 ἀγαλλιᾶσθε, ὅταν εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ^ψψευ-
 δόμενοι, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.» ὁ τε
 ἀληθῆ λέγων πάλιν τὰ μέγιστα ὠφελεῖ, μόνον ^νεἰαν πρᾶως
 φέρωμεν τὰ λεγόμενα. Καὶ γὰρ ὁ Φαρισαῖος ἀληθεύων τὸν
 τελῶνῃν ἔλεγε κακῶς, ἀλλ' ὅμως ^νἀντὶ τελῶνου δίκαιον ἐποίησε.
 Καὶ τί δεῖ καθ' ἕκαστον λέγειν; ἔξεστι γὰρ ^αἐπελθόντα τοὺς
 Βᾶθλους τοῦ Ἰῶβ ἅπαντα ταῦτα μετ' ἀκριβείας μαθεῖν. Διὰ
 τοῦτο καὶ ^βΠαῦλος ἔλεγε. 22 «Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, ^ετίς καθ'
 ἡμῶν;» Ὡσπερ οὖν σπουδάζοντες καὶ ἀπὸ τῶν λυπούντων
^δκερδαίνομεν, οὕτω ῥαθυμούντες ^εοὐδὲ ἀπὸ τῶν ὠφελούντων
 ἀμείνους γινόμεθα. Τί γὰρ τὸν Ἰούδαν ὠφέλησεν, εἰπέ μοι, ἡ
 τοῦ Χριστοῦ συνουσία; τί δὲ τοὺς Ἰουδαίους ὁ νόμος; τί δὲ
 τὸν Ἀδὰμ ὁ παράδεισος; τί δὲ τοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ Μωϋσῆς;
 Διὰ ^ετοι τοῦτο πάντα ἀφέντας, ἐν δεῖ σκοπεῖν μόνον, ὅπως τὰ
 καθ' ἑαυτοὺς οἰκονομήσωμεν καλῶς· καὶ τοῦτο ^βποιῶμεν, οὐδὲ
 530 αὐτὸς ὁ διάβολος ἡμῶν περιέσται ποτέ, ἀλλὰ ^ικαὶ μεζίζωνος
 ἡμᾶς ὠφελήσει, νήφειν παρασκευάζων. Οὕτω γοῦν καὶ τοὺς
 Ἐφεσίους ὁ Παῦλος διηγείρε, τὴν ἐκείνου διηγούμενος ἀγριό-
 τητα. Ἄλλ' ἡμεῖς καθεύδομεν καὶ ῥέγχομεν, καὶ ταῦτα πρὸς
 οὕτω πονηρὸν πολέμιον ἔχοντες. Καὶ εἰ μὲν ὅφιν ἐμφωλεύοντα
^κἔγνωμεν παρὰ τὴν κλίνην τὴν ἡμετέραν, πολλὴν ἂν ἐποι-
 σάμεθα σπουδὴν ὥστε αὐτὸν ἀνελεῖν· τοῦ διαβόλου δὲ ἐμφω-
 λεύοντος ἡμῶν ταῖς ψυχαῖς, οὐδὲν ἡγούμεθα πάσχειν δεινόν,

20 Hebr. x. 34.

21 Matth. v. 12, 11.

22 Rom. viii. 31.

^α τὰ χρ. A.E. ut tacite edidit Montef.^ν ὑπ. εἶναι pro εἶναι ὑπ. omnes.^β ταῦτα ἢ Edd. ἢ om. A.B.D.F.G.H.I. Mox ἢ post ψευδῇ accessit ex B.D. E.F.H.I.^ε σε G. σοι μέγιστον om. H. ^ν καὶ χ. γὰρ G. ^ρ ῥῆμαom. H. ^ψ ψευδόμενοι] + χαίrete, ὡς ἐφθην εἰπὼν G. ^ν εἰαν pro ἂν A.B.D.E.H.I. Mox φέρωμεν omnes. ἐνέγκωμεν Edd. ^ν ἀντὶ τελῶνου] ἀντιλέγωνοὐ mendose G. ^α ἐπελθόντας G. Mox μετὰ ἀκρ. A.B.D.E. ^β Παῦλος

sine articulo omnes. Mox εἰ ὁ θεός Edd. εἰ om. B.F. εἰ ὁ om. A.D.E.G.H.I.

^ε τίς ὁ καθ' ἡ. G. ^δ κερδαίνωμεν F.H. κερδανούμεν G. ^ε οὐδὲν H.^ε δαὶ pro δὲ ter G. ^ε τοι om. H. Mox ἀφέντας pro ἀφέντες B.D.E. et excorr. A. ^β ποιήσωμεν G. ^ι καὶ accessit ex A.B.D.E.F.G.I. Mox ἡμᾶςom. G. ^κ ἔγνωμεν post ἡμετέραν transp. G.

ἀλλ' ἀναπεπτώκαμεν. ¹Τὸ δὲ αἷτιον, ἐπειδὴ τοῖς ὀφθαλμοῖς οὐχ ὁρῶμεν αὐτὸν ^πτοῖς τοῦ σώματος. Καίτοι διὰ τοῦτο ἐχρῆν ἐγρηγορέναι μᾶλλον καὶ νήφειν. Τὸν μὲν γὰρ αἰσθητὸν ^ππολέμιον κἀν φυλάξαίτο τις ῥαδίως, τὸν δὲ ἀόρατον, ἂν μὴ ^Δδιαπαντὸς ὦμεν καθωπλισμένοι, οὐ δυνησόμεθα εὐκόλως διαφυγεῖν· καὶ μάλιστα, ὅτι οὐδὲ ἐξ εὐθείας οἶδε πολεμεῖν· ἥ γὰρ ἂν ἐάλω ταχέως· ἀλλὰ σχήματι πολλάκις φιλίας τὸν τῆς ὁμότητος ἰὸν ἐνίησιν. Οὕτω γοῦν καὶ τὴν γυναῖκα ^οτοῦ Ἰῶβ παρεσκεύασε, προσωπεῖον φιλοστοργίας ὑποδύσαν, τὴν πονηρὰν ^ρἐκείνην εἰσενεγκεῖν συμβουλὴν. Οὕτω καὶ τῷ Ἀδὰμ διαλεγόμενος, ὑποκρίνεται ^ιτὸ κηδεμονικὸν καὶ προστατικόν, λέγων, ὅτι ²³ “Ἀνοιχθήσονται ὑμῶν οἱ ὀφθαλμοὶ ^η ἂν ^ιἡμέρα ^Εφάγητε ἀπὸ τοῦ ξύλου.” Οὕτω καὶ τὸν Ἰεφθάε ἀνέπεισε προσχήματι εὐσεβείας τὴν θυγατέρα κατασφάζαι, καὶ τὴν παράνομον θυσίαν ἀνενεγκεῖν. Εἶδες αὐτοῦ τὰς μεθοδείας; εἶδες τὸν ποικίλον πόλεμον; Φυλάττου τοίνυν, καὶ πανταχόθεν ^φφράττου τοῖς ὅπλοις τοῖς πνευματικοῖς, καὶ καταμάνθανε τὰς ἐκείνου μηχανὰς μετὰ ἀκριβείας, ἵνα καὶ ἀνάλωτος ᾗς, καὶ ἔλῃς αὐτὸν εὐκόλως. Ἐπεὶ καὶ Παῦλος οὕτως αὐτοῦ περιγένετο, ταῦτα μετὰ ἀκριβείας καταμανθάνων· διὸ καὶ ἔλεγεν, ²⁴ “Οὐ γὰρ αὐτοῦ τὰ νοήματα ἀγνοοῦμεν.” Καὶ ἡμεῖς τοίνυν καὶ μαθεῖν καὶ φυγεῖν τὰς ἐπιβουλὰς αὐτοῦ σπουδάζωμεν, ἵνα τὴν κατ' αὐτοῦ νίκην ἀράμενοι, καὶ κατὰ τὸν παρόντα βίον καὶ κατὰ τὸν μέλλοντα ἀνακηρυχθῶμεν αἰῶνα, καὶ τῶν ἀκηράτων ⁵³⁰ ἐπιτύχωμεν ἀγαθῶν, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ σὺν τῷ ἀγίῳ πνεύματι δόξα, κρατος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

(79)

ΛΟΓΟΣ IB.

¹Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα.

“ΟΠΕΡ καὶ ἔμπροσθεν ^αἔφθην εἰπὼν, τοῦτο καὶ νῦν ἐρῶ, ὅτι ^Βεἰς τὸν ἠθικὸν συνεχῶς ἐκβαίνει λόγον, ^βοὐχ ὥσπερ ἐν ταῖς

²³ Gen. iii. 5.²⁴ 2 Cor. ii. 11.¹ CAP. VI. v. 5.

¹ τὸ δὲ αἷτιον] δ δὲ λέγω τοιοῦτόν ἐστιν. τοῦτο γὰρ τὸ αἷτιον G. ^π τοῖς om. A.E.F.H.I. ^π πόλεμον G. Statim καὶ φυλάσσεται G. καὶ φυλάξαίτο I. ῥαδίως om. B. ^ο τῷ Ἰῶβ B.G. ^ρ ἐκείνην om. G. ^ι τὸ] τὸν A.F.G. Μοχ λόγον pro λέγων G. ^ι ἡμέρα] ὥρα I. Statim φάγητε pro φάγοιτε A.B.D.E.G.H.I. ^α φράττου om. G. Μοχ κατὰμαθε idem. HOM. XII. ^α ἔφθην εἰπὼν] εἶπον E. ^β οὐχ] πλὴν οὐχ E.

ἄλλαις ἐπιστολαῖς, ^cεἰς δύο διαιρῶν αὐτὰς, ^dτὸ μὲν πρῶτον τοῖς δόγμασιν ἀφορίζει, ^eτὸ δὲ ἕτερον τῇ τῶν ἡθῶν ἐπιμελείᾳ. Ἄλλ' οὐκ ἐνταῦθα οὕτως, ἀλλὰ δι' ὅλης αὐτῆς ἀναμιξ τοῦτο ποιεῖ, ὥστε εὐπαράδεκτον γενέσθαι τὸν λόγον. Δύο τοίνυν ἐνταῦθα νεκρώσεις ^hεἶναι φησι, καὶ θανάτους δύο· καὶ τὴν μὲν ^Cὑπὸ Χριστοῦ γεγενῆσθαι ἐν τῷ βαπτίσματι, τὴν δὲ ὑφ' ἡμῶν ὀφείλειν ^kγίνεσθαι διὰ τῆς μετὰ ταῦτα σπουδῆς. Τὸ μὲν γὰρ ταφῆναι τὰ πρότερα ἁμαρτήματα, τῆς αὐτοῦ γέγονε ὠρεάς· τὸ δὲ μετὰ τὸ βάπτισμα μέναι νεκροὺς τῇ ἁμαρτίᾳ, τῆς ἡμετέρας δεῖ γενέσθαι ἔργον σπουδῆς, εἰ καὶ τὰ μάλιστα πολλὰ καὶ ἐνταῦθα τὸν θεὸν ὀρώμεν βοηθοῦντα ἡμῖν. Οὐ γὰρ δὴ τοῦτο ἰσχύει τὸ βάπτισμα μόνον τὸ τὰ πρότερα ἀφανίσαι πλημμελήματα, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰ μέλλοντα ἀσφαλίζεται. Ὡςπερ οὖν ^lἐν ἐκείνοις τὴν πίστιν εἰσήνεγκας, ἵνα ἀφανισθῇ οὕτω καὶ ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα τῆς προθυμίας ἐπίδειξαι τὴν μετα-
^Dβολὴν, ἵνα μὴ πάλιν σαντὸν καταρρυνάμην. Ταῦτα ^mγὰρ καὶ τὰ ταυταῦτα συμβουλευὼν φησὶν· “Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα.” Εἶδες πῶς ἐπῆρε τὸν ἀκροατὴν, πρὸς τὸν δεσπότην ⁿαὐτὸν εὐθέως ἀναγαγὼν τὸν αὐτοῦ, καὶ πολλὴν δεῖξαι σπουδάσας τὴν ὁμοιότητα; Διὰ τοῦτο ^oοὐδὲ εἶπε, θανάτῳ, ἵνα μὴ ἀντείπῃς, ἀλλ', “ὁμοιώματι θανάτου” οὐ γὰρ ἡ οὐσία ^pαὐτὴ ἀπέθανεν, ἀλλ' ὁ ἐξ ἁμαρτιῶν ἄνθρωπος, τουτέστιν, ἡ κακία. Καὶ οὐκ εἶπεν, εἰ γὰρ ἐκοινωνήσαμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου· ἀλλὰ τί; “Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν,” τῷ τῆς φυτείας ὀνόματι τὸν ἐκ ταύτης καρπὸν ἡμῖν αἰνιξά-
^Eμενος. Καθάπερ γὰρ τὸ σῶμα αὐτοῦ ταφέν ἐν τῇ γῇ, καρπὸν τῆς οἰκουμένης τὴν σωτηρίαν ἤνεγκεν· οὕτω καὶ τὸ ἡμέτερον ταφέν ἐν τῷ βαπτίσματι, καρπὸν ἤνεγκε τὴν δικαιοσύνην, τὸν ἁγιασμόν, τὴν νίκοθεσίαν, τὰ μυρία ἀγαθὰ· ^qοἷσι δὲ καὶ τὸ τῆς ἀναστάσεως ὕστερον δῶρον. Ἐπεὶ οὖν ἡμεῖς μὲν ἐν ὕδατι, αὐτὸς δὲ ἐν γῇ, καὶ ἡμεῖς μὲν κατὰ τὸν τῆς ἁμαρτίας λόγον, ἐκεῖνος δὲ κατὰ ^rτὸν τοῦ σώματος ἐτάφη, διὰ τοῦτο οὐκ εἶπε,

^c εἰς δύο δ. αὐτὰς pro δ. αὐτὰς εἰς δύο omnes. ^d τὸ] τὸν A.D.E.F.H. καὶ τὸν B.I. Mox ἀφορίζων I. et ex corr. B. ^e τὸ] τὸν A.B.D.E.F.H.I. Statim δεύτερον pro ἕτερον G.H. ^f ἐπιμελείᾳ, οὕτω καὶ ἐνταῦθα· ἀλλὰ E.F. ἐπιμελείᾳ, οὕτω καὶ ἐνταῦθα οὕτως· ἀλλὰ D. ^g ἀναμίξας A.E.I. ^h εἶναι φησι A.B.D.E.F.H.I. φησὶν εἶναι G. εἶναι aberat. ⁱ ὑπὸ τοῦ Χρ. A.E.F. H.I. ^k γενέσθαι A.E.H. ^l ἐν om. G. Mox εἰσήνεγκες idem. ^m γὰρ] δὲ E. ⁿ αὐτὸν εὐθέως pro εὐθέως αὐτὸν A.B.D.E.F.H. αὐτὸν om. G. Statim ἀνάγων A.G.H. ^o οὐδέ] οὐκ H. ^p αὐτῇ Edd. ἱσ. αὐτῇ Sav. marg. αὐτῇ est in nostris omnibus. ^q οἷσι] εἴσῃ G. Mox ὕστερον om. B. ^r τὸν τ. σ. ἐτάφη] τὴν τ. σ. ταφὴν G.

σύμφυτοι τῷ θανάτῳ, ἀλλὰ, “ τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου.” Θάνατος ἔμεν γὰρ καὶ τοῦτο καὶ ἐκεῖνο, ἀλλ’ οὐ τοῦ αὐτοῦ ὑποκειμένου. Εἰ τοίνυν, φησὶν, ἐν τῷ θανάτῳ ἐγενόμεθα σύμφυτοι, “ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα” ἀνάστασιν ἐνταῦθα τὴν μέλλουσαν λέγων. Ἐπειδὴ γὰρ ἀνωτέρω περὶ θανάτου δια- 531
λεχθεὶς καὶ εἰπὼν, “ Ἡ ἀγνοεῖτε, ἀδελφοί, ὅτι ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν;” οὐδὲν περὶ ἀναστάσεως διελέχθη σαφῶς, ἀλλὰ ὡς περὶ πολιτείας τῆς μετὰ τὸ βάπτισμα, κελεύσας ἐν καινότητι ζωῆς περιπατῆσαι διὰ τοῦτο ἐνταῦθα τὸν αὐτὸν ἀναλαβὼν λόγον, ἐκείνην ἡμῖν λοιπὸν προαναφωνεῖ τὴν ἀνάστασιν. Καὶ ἵνα μάθῃς, ὅτι οὐ περὶ ταύτης φησὶ τῆς ἐκ τοῦ βαπτίσματος, ἀλλὰ περὶ ἐκείνης· Ἰεὶπὼν, “ Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ,” οὐκ εἶπεν, ὅτι καὶ τοῦ ὁμοιώματος τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα, ἀλλὰ, “ τῆς ἀναστάσεως.” Ἰνα γὰρ B μὴ λέγῃς, καὶ πῶς, ἢ εἰ μὴ ἀπεθάνομεν ὡς ἀπέθανεν, ἀναστήσόμεθα ὡς ἀνέστη; ἡνίκα μὲν τοῦ θανάτου ἐμνημόνευσεν, οὐκ εἶπε, σύμφυτοι τῷ θανάτῳ, ἀλλὰ, “ τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου” ἡνίκα δὲ τῆς ἀναστάσεως, οὐκέτι εἶπε, τῷ ὁμοιώματι τῆς ἀναστάσεως, ἀλλ’, αὐτῆς τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα. Καὶ οὐκ εἶπε, γεγόναμεν, ἀλλ’, “ ἐσόμεθα,” καὶ τούτῳ ἔτι πάλιν τῷ ῥήματι δηλῶν ἐκείνην τὴν οὐδέπω γεγενημένην ἀνάστασιν, ἀλλὰ ἔμελλουσαν.

- (80) Εἰτα βουλόμενος ἀξιόπιστον ποιῆσαι τὸν λόγον, δείκνυσιν ἑτέραν ἀνάστασιν ἐνταῦθα ἑγενομένην πρὸ ἐκείνης, ἵνα ἀπὸ τῆς C παρούσης καὶ τῇ μελλούσῃ πιστεύσῃς. Εἰπὼν γὰρ, ὅτι σύμφυτοι ἐσόμεθα τῆς ἀναστάσεως, ἐπήγαγε· 2“ Τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας.” ἡ ὁμοῦ καὶ αἰτίαν καὶ ὑπόδειξιν τῆς μελλούσης τιθεὶς ἀναστάσεως. Καὶ οὐκ εἶπεν, ἐσταύρωται,

2 v. 6.

^a τοῦ θανάτου G. [†] θανάτου] + αὐτοῦ B. ^v μέν om. H. ^w περὶ om. I.
^x ἡμῶν A.E.F.H. ἡμῶν ex corr. I. ^y εἰπὼν, εἰ γὰρ σ.] Sic B.D.F.G.H.I.
εἰπὼν γὰρ σ. E. εἰπὼν γὰρ σ. (sic) A. Edebatur εἰπὼν γὰρ, εἰ σ. ^z καὶ
accessit ex A.B.D.E.F.H.I. Statim τῷ ὁμοιώματι I. ^a ἀλλὰ τῆς δ.] Sic
A.B.E.F.H.I. ἀλλὰ ἀπλῶς τῆς δ. D. ἀλλὰ καὶ τῆς δ. Edd. Pro his verbis
plane diversa, ἀλλὰ τοῦ ὁμοιώματος τοῦ θ. ἐσόμεθα habet G. ^b εἰ καὶ μὴ I.
Statim ἀποθάνομεν G. ἀπεθάνομεν E.H. ^c ἐμνημόνευσεν B. ^d οὐκ εἶπε E.
receptum a Montef. τῷ ante ὁμ. om. G. οὐ τῷ ὁμ. φησὶ, τῆς δ. ἀλλὰ τῆς δ.
ἐσόμεθα. καὶ τούτῳ κ. τ. ε. I. ^e πάλιν τῷ ῥ. δηλῶν A.B.D.E.F.H.I. τῷ ῥ.
πάλιν δηλῶν G. πάλιν δηλῶν τῷ ῥ. Edd. ^f μένουσαν F. ^g γεγενημένην G.
^h Haec ὁμοῦ καὶ—τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας desunt in I.

ἀλλὰ, “^κσυνεσταύρωται,” ἐγγὺς ἰάγων τὸ βάπτισμα τῷ σταυρῷ. ^κΔιὸ καὶ ἀνωτέρω ἔλεγε, “^κΣύμφυτοι τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ γεγόναμεν.” “^κἸνα καταργηθῇ τὸ σῶμα ἰτῆς ἁμαρτίας,” οὐ ^κτὸ σῶμα τοῦτο οὕτω καλῶν, ἀλλὰ τὴν πονη-
D ρίαν ἅπασαν. “Ὡσπερ γὰρ ^κἄνθρωπον παλαιὸν λέγει τὴν
ὀλόκληρον κακίαν, οὕτω καὶ ^κσῶμα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου τὴν
ἀπὸ ^κδιαφόρων μερῶν πονηρίας συγκειμένην πάλιν κακίαν. Καὶ
ὅτι οὐ στοχασμὸς τὸ εἰρημένον, ^καὐτοῦ τοῦ Παύλου ^κτούτο
αὐτὸ διὰ τῶν ἐξῆς ^κἐρμηνεύοντος ἄκουσον. Εἰπὼν γὰρ, “^κἸνα
καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας,” ἐπήγαγε “^κΤοῦ μηκέτι
δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ.” Ταίτη γὰρ αὐτὸ εἶναι βούλομαι
νεκρὸν, οὐχ ὥστε ἀφανισθῆναι καὶ ἀποθανεῖν, ἀλλ’ ὥστε μὴ
ἁμαρτάνειν. Καὶ προῖον ἔτι σαφέστερον αὐτὸ ποιεῖ. ^κ“Ὁ
γὰρ ἀποθανὼν, φησὶ, δεικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας.” Περὶ
E παντὸς ἀνθρώπου τοῦτό φησιν, ὅτι ὥσπερ ὁ ἀποθανὼν ἀπῆλ-
λατται ^κτοῦ λοιποῦ ἁμαρτάνειν, νεκρὸς κείμενος, οὕτω καὶ ^κτὸν
ἀναβάντα ἀπὸ τοῦ ^κβαπτίσματος, ἐπειδήπερ ἅπαξ ἀπέθανεν
ἐκεῖ, νεκρὸν δεῖ μένειν διαπαντὸς τῇ ἁμαρτίᾳ. Εἰ τοίνυν ἀπέ-
θανες ^κἐν τῷ βαπτίσματι, μένε νεκρός· καὶ γὰρ ἕκαστος ἀπο-
θανὼν, οὐκέτι ἁμαρτάνειν ^κδύναται· ἂν· εἰ δὲ ἁμαρτάνεις, λυμαίνη
τοῦ θεοῦ τὴν δωρεάν. Ἀπαιτήσας τοίνυν τοσαύτην ἡμᾶς φιλο-
σοφίαν, καὶ τὸν στέφανον ^κἐπάγει ταχέως, λέγων. ^κ“Εἰ δὲ ἀπε-
θάνομεν σὺν Χριστῷ.” Καίτοι ^κκαὶ τοῦτο πρὸ τοῦ στεφάνου
^κμέγιστος στέφανος, ^κτὸ κοινωνῆσαι τῷ δεσπότη· πλὴν ἀλλὰ καὶ
532 ^κἕτερον ^κδίδωμι, φησὶν, ἔπαθλον. Ποῖον δὲ τοῦτο; Τὴν ^καἰώ-
νιον ζωὴν. “Πιστεύομεν γὰρ, ^κφησὶν, ὅτι καὶ συζήσομεν
αὐτῷ.” Καὶ πόθεν τοῦτο δῆλον; ^κ5“^κὍτι Χριστὸς ἐγερθεὶς
ἐκ νεκρῶν, οὐκέτι ἀποθνήσκει.” Καὶ σκόπει πάλιν αὐτοῦ τὴν

3 γ. 7.

4 γ. 8.

5 γ. 9.

^κ ἁγαγὼν A.F.H. ^κ διὸ καὶ ἂν. ἔλεγε om. A.E.F.H. ^κ τῆς ἁμαρτίας
om. G. ^κ τὸ σῶμα om. G. οὕτω om. B. ^κ ἂν θ. π. pro π. ἂν θ. omnes.
^κ τὸ σῶμα Edd. τὸ deest in omnibus. Post σῶμα add. ἁμαρτίας E. ^κ τῶν
διαφ. Edd. τῶν abest ab omnibus. Statim μερῶν πονηρίαν A. et a pr. man. B.
(μερῶν eras.) πονηρίων ex corr. B. πονηρίας om. D.E. Post κακίαν add. φησὶ
E. ^κ αὐτοῦ pro ἀπὸ B.D.E.F.G.H.I. ἄκουσον αὐτοῦ (et mox om. ἄκουσον)
A. ^κ τοῦτο om. I. αὐτὸ om. A.E.F.H.I. ^κ ἐρμηνεύοντος (—όντων H.)
pro ἐρμηνεύσαντος omnes. ^κ τοῦ λοιποῦ ἁμ. A.B.D.F.I. τοῦ λοιποῦ ἁμ.
E.H. τοῦ λοιποῦ μὴ ἁμ. G. τὸ λοιπὸν τοῦ ἁμ. Edd. ^κ τὸν ἀναβάντα
(ἀναστάντα H.) pro ὁ ἀναβὰς omnes. ^κ βαπτίσματος, ἐπειδήπερ pro βαπ-
τίσματος. ἐπειδὴ γὰρ A.B.D.E.F.H.I. ^κ ἐν om. B. ^κ δύναται· ἂν· δύναται
G. ^κ ἐπάγει ταχ. pro ταχ. ἐπήγαγε omnes. ^κ καὶ τοῦτο] πρὸ τοῦτο (sic)
καὶ G. ^κ μεγίστου H. ^κ τὸ] τῷ F.H. ^κ δίδωμί σοι Edd. σοι deest
in omnibus. ^κ αἰωνίαν G. ^κ φησὶν om. I. ^κ εἰδότες ὅτι Edd. εἰδότες
deest in omnibus.

φιλονεικίαν, ^h καὶ πῶς ἀπὸ τῶν ἐναντίων αὐτὸ κατασκευάζει. Ἐπειδὴ γὰρ εἰκὸς ἦν τινας θορυβεῖσθαι διὰ τὸν σταυρὸν καὶ τὸν θάνατον, δείκνυσιν ὅτι δι' αὐτὸ μὲν οὖν τοῦτο χρή θαρρεῖν λοιπόν. ⁱ Μὴ γὰρ, ἐπειδὴ ἅπαξ ἀπέθανε, φησί, νομίσης αὐτὸν θνητὸν εἶναι· καὶ γὰρ διὰ τοῦτο αὐτὸ ἀθάνατος μένει. Θανάτου γὰρ θάνατος ὁ θάνατος αὐτοῦ γέγονε· καὶ ἐπειδὴ ἀπέθανε, ^B ^k διὰ τοῦτο οὐκ ἀποθνήσκει· καὶ γὰρ ἐκείνον τὸν θάνατον ⁶ “Τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανε.” Τί ἐστι, “τῇ ἁμαρτίᾳ;” Τούτέστιν, οὐδὲ ἐκείνῳ ὑπεύθυνος ¹ ἦν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἁμαρτίαν τὴν ἡμετέραν, ^m ἵνα αὐτὴν ἀνέλῃ, καὶ ἐκκόψῃ τὰ νεῦρα αὐτῆς καὶ τὴν δύναμιν ἅπασαν, διὰ τοῦτο ἀπέθανεν. Εἶδες πῶς ἐφόβησεν; Εἰ γὰρ οὐκ ἀποθνήσκει δεύτερον, οὐδὲ λουτρὸν ⁿ ἐστι δεύτερον· εἰ δὲ λουτρὸν οὐκ ἔστι δεύτερον, μηδὲ σὺ πρὸς ἁμαρτίαν ἐπιρρεπῶς ἔχε. Ταῦτα γὰρ πάντα λέγει, πρὸς ἐκεῖνο ἰστάμενος τὸ, “^o Ποιήσωμεν τὰ κακὰ, ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ,” καὶ τὸ, “Ἐπιμενοῦμεν τῇ ἁμαρτίᾳ, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ.” Πρόρριζον ^C τοίνυν τὴν τοιαύτην ὑπόληψιν ἀναιρῶν, ἅπαντα ταῦτα τίθησιν. “⁴ Ὁ δὲ ζῇ, τῷ θεῷ ζῇ,” φησί· τούτέστιν, ἀκαταλύτως, ὥς μηκέτι κρατεῖσθαι ὑπὸ τοῦ θανάτου. Εἰ γὰρ καὶ τὸν πρότερον θάνατον οὐχ ὑπεύθυνος ὢν ἀπέθανεν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐτέρων ἁμαρτίαν· πολλῷ μᾶλλον νῦν οὐκ ἀποθανεῖται, καταλύσας αὐτήν. ⁴ Ὁ καὶ ^p ἐν τῇ πρὸς Ἑβραίους ἔλεγεν· ⁷ “Ἀπαξ γὰρ, φησὶν, ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων εἰς ἀθέτησιν ἁμαρτίας διὰ τῆς θυσίας αὐτοῦ πεφανέρωται. ⁹ Καὶ καθόσον ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν, οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς ἅπαξ προσε- ^D νεχθεὶς εἰς τὸ πολλῶν ἀνενεγκεῖν ἁμαρτίας, ἐκ δευτέρου χωρὶς (81) ἁμαρτίας ὀφθήσεται τοῖς αὐτὸν ἀπεκδεχομένοις εἰς σωτηρίαν.” Δείκνυσιν δὲ καὶ τῆς κατὰ θεὸν ζωῆς τὴν ἰσχύν, καὶ τῆς ἁμαρτίας τὴν δύναμιν· τῆς μὲν κατὰ θεὸν ⁵ ζωῆς, ὅτι οὐκέτι ἀποθανεῖται· τῆς δὲ ἁμαρτίας, ὅτι εἰ τὸν ἀναμάρτητον αὕτη ^t παρεσκεύασεν ἀποθανεῖν, τοὺς ὑπευθύνους ὄντας πῶς οὐκ ἀπολεῖ;

Εἶτα, ἐπειδὴ περὶ τῆς αὐτοῦ ζωῆς διελέχθη, ἵνα μὴ λέγῃ τις, τί οὖν πρὸς ἡμᾶς τὸ εἰρημένον; ἐπήγαγεν· ⁸ “Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς, φησί, νεκροὺς μὲν ^v εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας ^E δὲ τῷ θεῷ.” Καλῶς εἶπε, “λογίζεσθε,” ἐπειδὴ ὅψει παρα-

6 v. 10.

7 Heb. ix. 26—28.

8 v. 11.

^h καὶ om. E. ⁱ μὴ] μηδὲ G. ^k διὰ] καὶ διὰ A.F.G.H. ¹ ἦν] ὢν G.
^m ἵνα γὰρ αὐτὴν Edd. γὰρ om. A.B.F.G.H.I. ⁿ ἐστι] οὐκ ἔστι A.H.I.
 Sequentia ei δὲ—δεύτερον om. A.E.H.I. et in textu F. ^o ποιήσωμεν A.
^p ἐν τῇ om. B. ⁴ καὶ οὐ καθόσον G. ^r ἅπαξ om. I. ⁵ [ζωῆς] + τὴν
 ἰσχύν G. ^t παρεσκεύασεν omnes. παρεσκεύαζεν Edd. ^v εἶναι om. A.F.
 H.I. Mosq. 8.

στήσαι τὸ λεγόμενον τέως οὐκ ἔστι. Καὶ τί ^ωλογισόμεθα, φησί; “Νεκροὺς μὲν ^εεἶναι τῇ ἀμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν.” Ὁ γὰρ οὕτω ζῶν πάσης ἐπιλήψεται ἀρετῆς, αὐτὸν ἔχων σύμμαχον τὸν Ἰησοῦν· τοῦτο γὰρ ἔστιν, “ἐν Χριστῷ.” Εἰ γὰρ νεκροὺς ὄντας ἀνέστησε, πολλῷ μᾶλλον ζῶντας κατασχεῖν δυνήσεται. ⁹“Μὴ οὖν βασιλευέτω ἡ ἀμαρτία ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώματι, εἰς τὸ ὑπακούειν αὐτῇ ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτοῦ.” Οὐκ εἶπε, μὴ οὖν ζήτω ἡ
533 σὰρξ, μηδὲ ἐνεργεῖτω, ἀλλ’, “ἡ ἀμαρτία μὴ βασιλευέτω” οὐ γὰρ τὴν φύσιν ἤλθεν ἀνελεῖν, ἀλλὰ τὴν προαίρεσιν ὑδιορθῶσαι. Εἶτα δεικνύς, ὅτι οὐ βία καὶ ἀνάγκη κατεχόμεθα ὑπὸ τῆς πονηρίας, ἀλλ’ ἐκόντες, οὐκ εἶπε, μὴ τυραννείτω, ὅπερ ἀνάγκης ἦν, ἀλλὰ, “μὴ βασιλευέτω.” Καὶ γὰρ ἄτοπον εἰς βασιλείαν ἀγομένους ²οὐρανῶν, βασιλίδᾳ τὴν ἀμαρτίαν ἔχειν, καὶ καλουμένους συμβασιλεῦσαι τῷ Χριστῷ, αἰρεῖσθαι ³γίνεσθαι τῆς ἀμαρτίας αἰχμαλώτους· ὥσπερ ἂν εἴ τις τὸ διάδημα ρίψας ἀπὸ ⁴τῆς κεφαλῆς, δαιμονώσῃ γυναικὶ καὶ προσαιτούσῃ καὶ
B βράκια περιβεβλημένη δουλεύειν ⁵ἐθέλοι. Εἶτα, ἐπειδὴ βαρὺ τὸ περιγενέσθαι ἀμαρτίας, ὅρα πῶς καὶ κούφον ἔδειξε, καὶ τὸν πόνον παρεμυθήσατο εἰπὼν, “ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώματι.”
^dΤοῦτο γὰρ δείκνυσι προσκαίρους ὄντας τοὺς ἀγῶνας, καὶ ταχέως καταλυομένους· ὁμοῦ δὲ καὶ τῶν προτέρων ἡμᾶς ἀναμιμνήσκει κακῶν, καὶ τῆς τοῦ θανάτου ρίζης· ἐντεῦθεν γὰρ καὶ παρὰ τὴν ἀρχὴν θνητὸν γέγονεν. Ἀλλ’ ἔξεστι καὶ θνητὸν ἔχοντα σῶμα, μὴ ἀμαρτάνειν. Εἶδες τὴν περιουσίαν τῆς τοῦ Χριστοῦ χάριτος; Ὁ μὲν γὰρ Ἀδὰμ οὐδέπω θνητὸν ἔχων, ^eᾧλισθε· σὺ δὲ καὶ ἰθανάτῳ λαβὼν ὑπεύθυνον ὄν, στεφανωθῆναι
C δυνήσῃ. Καὶ πῶς βασιλεύει, φησὶν, ἡ ἀμαρτία; Οὐκ ἀπὸ τῆς οἰκειᾶς ^bδυνάμεως, ἀλλ’ ἀπὸ τῆς σῆς ῥαθυμίας. Διὰ τοῦτο εἰπὼν, “μὴ βασιλευέτω,” καὶ τὸν τρόπον ⁱδείκνυσι τῆς τοιαύτης βασιλείας, ἐπάγων ^kκαὶ λέγων, “εἰς τὸ ὑπακούειν αὐτῇ ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτοῦ.” Οὐ γὰρ ἔστι τιμὴ ^lτὸ μετ’ ἐξουσίας αὐτῷ πάντα χαρίζεσθαι, ἀλλ’ ἐσχάτῃ δουλείᾳ καὶ ἀτιμίας ἐπίτασις. Ὅταν γὰρ ^mβούλεται πράττειν, τότε ἐλευθερίας

9 v. 12.

^ω λογισόμεθα Edd. ἴσ. λογισόμεθα Sav. marg. λογισόμεθα est in nostris omnibus. ^ε εἶναι om. G. ^γ διορθώσασθαι A.E.F.H.I. ² τῶν οὐρανῶν Edd. τῶν om. A.E.F.G.H.I. ³ γίνεσθαι pro γενέσθαι A.E.F.G.H.I. ^b τῆς] + ἐαυτοῦ I. ^c ἐθέλει A.I. ἐθέλη H. ^d τοῦτω A.H. ^e ᾧλισθησεν G. ^f θανάτῳ A.B.D.E.F.G.I. θανάτου Edd. Mox ὄν om. A.E.F.H.I. ^g ἡ om. G. ^h δυνάμεως] φύσεως I. ⁱ τῆς τοιαύτης δείκνυσι in verso ord. B.F.H. ^k καὶ λέγων om. G. ^l τὸ] τῷ F.H. Mox πάντα om. G. ^m βούλεται F.H.

ἐστέρηται πάσης· ὅταν δὲ κωλύηται, τότε μάλιστα τὴν οἰκείαν ἀξίαν διατηρεῖ.

¹⁰“Μηδὲ παριστάνετε τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα ἀδικίας τῇ ἁμαρτίᾳ, ἀλλ’ ὅπλα δικαιοσύνης.” Οὐκοῦν μέσον τὸ σῶμα κακίας D καὶ ἀρετῆς, καθάπερ οὖν καὶ τὰ ὅπλα· ὁ ἐκάτερα δὲ τὰ ἔργα παρὰ τὸν χρώμενον γίνεται· ὥσπερ ἂν εἰ καὶ στρατιώτης ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀγωνιζόμενος, καὶ ληστής κατὰ τῶν ῥένοικούντων ὀπλιζόμενος, τοῖς αὐτοῖς ἠφράττοιτο ὅπλοις· οὐ γὰρ τῆς παντευχίας τὸ ἐγκλημα, ἀλλὰ τῶν ῥεῖς κακὸν χρωμένων. Ὁ δὲ καὶ ἐπὶ τῆς σαρκὸς ἐστὶν εἰπεῖν, τοῦτο κακεῖνο ἡ γινομένης παρὰ τὴν τῆς ψυχῆς γνώμην, οὐ παρὰ τὴν οἰκείαν φύσιν. Ἄν μὲν γὰρ περιεργάσῃ κάλλος ἀλλότριον, ὅπλον ἀδικίας γέγονεν ὁ ὀφθαλμός, οὐ παρὰ τὴν οἰκείαν ἐνέργειαν· ὀφθαλμοῦ γὰρ E τὸ ὄραν, οὐ τὸ κακῶς ὄραν· ἀλλὰ παρὰ τὴν τοῦ κελεύσαντος λογισμοῦ πονηρίαν· ἂν δὲ χαλινώσῃ αὐτὸν, δικαιοσύνης γέγονεν ὅπλον. Οὕτω καὶ ἐπὶ γλώττης, οὕτω καὶ ἐπὶ χειρῶν καὶ ὡς ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων. *Καλῶς δὲ τὴν ἁμαρτίαν ἀδικίαν ἐκάλεσεν· ἡ γὰρ ἑαυτὸν τις, ἡ τὸν πλησίον ἁμαρτάνων ἀδικεῖ, μᾶλλον δὲ ἑαυτὸν πρὸ τοῦ πλησίον. Ὡς Ἀπαγαγὼν τοῖνυν τῆς πονηρίας, ἄγει πρὸς τὴν ἀρετὴν, λέγων· “Ἀλλὰ παραστήσατε ἑαυτοὺς τῷ θεῷ, ὡς ἐκ νεκρῶν ζώντας.” Ὅρα πῶς ἀπὸ (82) τῶν ὀνομάτων γυμνῶν προτρέπει, ἐκεῖ μὲν ἁμαρτίαν εἰπὼν, ἐνταῦθα δὲ τὸν θεόν. Δείξας γὰρ ὅσον τὸ μέσον τῶν βασιλευνόντων, πάσης συγγνώμης τὸν στρατιώτην ἐξέβαλε, τὸν 534· ἀφέντα μὲν τὸν θεόν, ἐπιθυμήσαντα δὲ ὑπὸ ἡ τῆς ἁμαρτίας τάττεσθαι βασιλείᾳ. Οὐ ταύτῃ δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν ἐξῆς τοῦτο κατασκευάζει λέγων, “ὡς ἐκ νεκρῶν ζώντας.” Διὰ γὰρ τούτων δείκνυσι κακεῖνης τὴν λύμην, καὶ τῆς τοῦ θεοῦ δωρεᾶς τὸ μέγεθος. Ἐννοήσατε γὰρ, φησί, τίνες ἦτε, καὶ τί γεγόνατε. Τίνες οὖν ἦτε; Νεκροὶ καὶ ἀπολωλότες ἀπώλειαν οὐδαμόθεν διορθωθῆναι δυναμένην· οὐδὲ γὰρ ἦν τις ὁ βοηθησάι δυνάμενος. Καὶ τίνες ἐξ ἐκείνων γεγόνατε τῶν νεκρῶν; Ζῶντες ζῶν ἀθάνατον. *Καὶ διὰ τίνος; Διὰ τοῦ ὅ πάντα δυναμένου θεοῦ. Οὐκοῦν καὶ ὑπὸ τούτῳ τάττεσθαι δίκαιον μετὰ προθυ- B

10 v. 13.

¹⁰ ὅταν pro δε A.E.F.G.H.I. κωλύηται pro κωλύεται A.E.I. ὁ ἐκάτερα δὲ τὰ ἔργα om. G. ῥένοικούντων G. ἠφράττοιτο G.I. ῥεῖς τὸ κακὸν Edd. τὸ om. F.G.I. ἡ γινομένης G. ἡ γὰρ om. G. ὀφθαλμοῦ γὰρ —κακῶς ὄραν om. G. Idem mox post πονηρίαν add. οὐχ οὕτως γὰρ ὀφθαλμοῦ τὸ ὄραν. ὡς ἐπὶ om. A.E.I. *καλῶς] ἄλλως G. ὡς ἀπάγων G. ἡ . . . βασιλείᾳ pro τὴν . . . βασιλείᾳ A.B.D.E.F.I. ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας τάττεσθαι βασιλείᾳ G. *καὶ om. I. ὅ πάντα A.E.F.H.I. τούτῳ D.E.I. et ex corr. A.B. τούτω H. et a pr. man. B. τούτων Edd.

Υ 2

μίας τοςαύτης, μεθ' ὅσης εἰκὸς τοὺς ἀπὸ νεκρῶν ζῶντας γενο-
 μένους. “Καὶ τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα ^δδικαιοσύνης.” Οὐκοῦν οὐ
 πονηρὸν τὸ σῶμα, εἶγε ὅπλον δικαιοσύνης αὐτὸ γενέσθαι δυνα-
 τόν. “Ὅπλον δὲ εἰπὼν, ἐδήλωσεν, ὅτι καὶ πόλεμος ἐφέστηκε
 ἡ χαλεπός. Διὸ καὶ παντευχίας ἡμῖν δεῖ ἰσχυράς, καὶ γνώμης
 γενναίας καὶ τὰ τῶν πολέμων τούτων ἐπισταμένης καλῶς, καὶ
 πρό γε πάντων στρατηγοῦ. Ἄλλ' ὁ μὲν στρατηγὸς παρέ-
 στηκεν, αἰὲ πρὸς συμμαχίαν ἑτοιμος ὢν, καὶ ἀχειρώτος μένων,
 C καὶ τὰ ὅπλα δὲ ^εἰσχυρὰ κατεσκεύασεν ἡμῖν· δεῖ δὲ λοιπὸν προ-
 αιρέσεως τῆς εἰς θεόν αὐτὰ μεταχειριζομένης, ὥστε καὶ τῷ
 στρατηγῷ πείθεσθαι, ^βκαὶ τὰ ὅπλα ὑπὲρ τῆς πατρίδος τί-
 θεσθαι.

Παρακελευσάμενος τοίνυν ἡμῖν οὕτω μεγάλα, καὶ ὅπλων καὶ
 μάχης καὶ πολέμων ἀναμνήσας, ὅρα πῶς πάλιν ἰθαρρῦνει τὸν
 στρατιώτην, καὶ ἀλείφει τὴν προθυμίαν, λέγων· ¹¹“Ἄμαρτία
 γὰρ ὑμῶν ^κοὐκέτι κυριεύσει· οὐ γάρ ἐστε ὑπὸ νόμον, ἄλλα ὑπὸ
 χάριν.” Εἰ οὖν ἀμαρτία ἡμῶν οὐκέτι ^μκυριεύει, τίνας ἔνεκεν
 τοςαῦτα ^νπαρεγγυᾷς, λέγων, “Μὴ βασιλευέτω ^οἡ ἀμαρτία ἐν
 τῷ θνητῷ ὑμῶν σώματι.” καὶ, “Μὴ παριστάνετε τὰ μέλη
 D ὑμῶν ὅπλα ἀδικίας τῇ ἀμαρτίᾳ;” Τί οὖν ἐστὶ τὸ λεγόμενον;
^ρΣπερματικόν τινα ^ιπροκαταβάλλεται λόγον ἐνταῦθα, ὃν
 ὕστερον ἀναπτύσσει μέλλει, καὶ μετὰ πολλῆς ἐργάζεσθαι τῆς
 κατασκευῆς. Τίς οὖν ἐστὶν οὗτος ὁ λόγος; Τὸ σῶμα ἡμῶν
 πρὸ μὲν τῆς τοῦ Χριστοῦ παρουσίας ^βεὐχειρώτον ἦν τῇ ἀμαρ-
 τία. Μετὰ γὰρ τὸν θάνατον καὶ ἱπολύς παθῶν ἐπεισῆλθεν
 ἐσμός· διόπερ οὐδὲ σφόδρα κοῦφον ἦν πρὸς τὸν ὑπὲρ τῆς ^γἀρε-
 τῆς δρόμον. Οὔτε γὰρ ^ωπνεῦμα παρῆν τὸ βοηθοῦν, οὔτε
 βάπτισμα τὸ νεκρῶσαι δυνάμενον· ἀλλ' ὥσπερ τις ἵππος δυσή-
 E νιος, ἔτρεχε ^κμὲν, διημάρτανε δὲ πολλάκις, τοῦ νόμου τὰ πρα-
 κτέα καὶ τὰ μὴ τοιαῦτα διαγορεύοντος μὲν, πλέον δὲ οὐδὲν τῆς
 διὰ τῶν ῥημάτων παραιρέσεως τοῖς ἀγωνιζομένοις εἰσφέροντος.
 Ἐπειδὴ δὲ ὁ Χριστὸς παραγέγονε, τὰ παλαισματα λοιπὸν
 εὐκολώτερα γέγονε. Διὸ καὶ μείζονα ἡμῖν προετέθη ^γτὰ σκάμ-

¹¹ v. 14.

^δ δικαιοσύνης] + τῷ θεῷ Sav. Mor. Ben. τῷ θεῷ om. A.B.D.E.F.G.H. Mosq. ^ε χαλεπός] δυνατός E. ^ι ἐπισταμένους G. ^κ τὰ ἰσχυρὰ Edd. τὰ deest in omnibus. ^β καὶ τὰ ὅπλα—τίθεσθαι om. G. Mox οὕτω με- γάλα om. idem. ^γ παραθαρρύνει I. Mox τῇ προθυμίᾳ idem. ^δ οὐκέτι] οὐ G. Mosq. 3. ^ε ἀλλ' ὑπὸ A.E.H.I. ^ς κυριεύσει F. ^ν παρεγγυᾷς omnes. παρεγγυᾷ Edd. ^ο ἡ accessit ex omnibus. ^ρ σπερματικῶς A.F. G.H.I. ^ι προκαταβάλλεται A.D.E.F.G.H.I. καταβάλλεται Edd. ^ι τῆς om. G. ^β εὐχειρίστον G. ^γ πολὺς παθῶν] ὁ πολὺς τῶν παθῶν B.D.E. ^γ ἀρετῆς] ἀμαρτίας G. ^ω τὸ πνεῦμα I. ^κ μὲν om. G. Mox οὐδὲν om. E. ^γ τὰ om. A.

ματα, ἄτε μείζονος μετεσχηκόσι τῆς βοηθείας. Διὸ καὶ ὁ Χριστὸς ἔλεγεν· ¹²“Ἐὰν μὴ ²περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνη ὑμῶν πλεόν τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων, οὐ μὴ εἰσέλθῃτε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.” Ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἐν τοῖς ἐξῆς σαφέστερον λέγει, ³“τέως δὲ αὐτὸ αἰνίττεται διὰ βραχέων ἐνταῦθα, δεικνὺς ὅτι ἐὰν μὴ σφόδρα ἑαυτοὺς ὑποκατακλίνωμεν, οὐ περιέσται ἡμῶν ⁴ἡ ἀμαρτία. Οὐ γάρ ἐστι νόμος ⁵ὁ κελεύων μόνον, ⁵³⁵ ἀλλὰ καὶ χάρις ⁶ἡ καὶ τὰ πρότερα ἀφείσα, καὶ πρὸς τὰ μέλλοντα ἀσφαλιζομένη. Ἐκεῖνος μὲν γὰρ ⁷μετὰ τοὺς πόνους τοὺς στεφάνους ⁸ἐπηγγέλλετο· αὕτη δὲ πρότερον ἐστεφάνωσε, καὶ τότε εἰς τοὺς ἀγῶνας εἴλκυσεν. Ἐμοὶ ⁹δὲ δοκεῖ οὐδὲ πάντα τὸν βίον τοῦ πιστοῦ ἐνταῦθα αἰνίττεσθαι, ἀλλὰ σύγκρισιν βαπτίσματος ποιεῖσθαι καὶ ¹⁰νόμου· ὅπερ καὶ ἀλλαχοῦ φησιν, ὅτι ¹³“Τὸ μὲν γράμμα ἀποκτείνει, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ.” Ὁ μὲν γὰρ νόμος ἐλέγχει τὴν παράβασιν, ἡ δὲ χάρις λύει ¹τὴν B παράβασιν. Ὡςπερ ²οὖν ἐκεῖνος ἐλέγχων συνίστησι τὴν ἀμαρτίαν, οὕτως αὕτη συγχωροῦσα οὐκ ἀφίησιν εἶναι ὑπὸ ἀμαρτίαν· ὥστε διπλῇ τῆς τυραννίδος εἰ ταύτης ἀπῆλλαγμένος, τῷ τε ¹μὴ ὑπὸ νόμον εἶναι, καὶ τῷ χάριτος ἀπολελευκέναι.

- (83) Ἐπειδὴ ³τοῖνυν τούτοις ἀναπνεῦσαι πεποίηκε τὸν ἀκροατὴν, ἀσφαλίζεταί ⁴πάλιν αὐτὸν, ἐξ ἀντιθέσεως παραίνεσιν εἰσάγων, καὶ λέγων οὕτω· ¹⁴“Τί οὖν; ⁵ἀμαρτηῶμεν, ὅτι οὐκ ἐσμέν ὑπὸ νόμον, ἀλλ’ ὑπὸ χάριν; Μὴ γένοιτο.” ⁶Πρῶτον μὲν γὰρ τῇ ἀπαγορεύσει, διὰ τὸ σφόδρα ἄτοπον εἶναι τὸ λεγόμενον, κέ- C χρῆται· ἔπειτα δὲ καὶ εἰς παραίνεσιν ⁷ἐξάγει τὸν λόγον, καὶ δείκνυσι πολλὴν οὖσαν τὴν εὐκολίαν τῶν ἀγῶνων, οὕτω λέγων· ¹⁵“Οὐκ οἴδατε, ὅτι ⁸ὅς παριστάνετε ἑαυτοὺς δούλους εἰς ὑπακοήν, δούλοι ἐστε ⁹ὃς ὑπακούετε, ἥτοι ἀμαρτίας εἰς θάνατον, ἢ ὑπακούῃς εἰς δικαιοσύνην;” Οὕτω λέγω τὴν γένναν, φησὶν, οὐδὲ τὴν ¹πολλὴν ἐκείνην κόλασιν, ἀλλὰ τὴν ἐνταῦθα αἰσχύνην, ὅταν δούλοι ²γίνησθε, καὶ ἐκόντες δούλοι, καὶ ἀμαρτίας δούλοι, καὶ ἐπὶ τοιοῦτῳ μισθῷ, ὥστε πάλιν ἀποθανεῖν. Εἰ γὰρ πρὸ τοῦ βαπτίσματος θάνατον εἰργάσατο σωματικόν, καὶ D

12 Matth. v. 20.

13 2 Cor. iii. 6.

14 v. 15.

15 v. 16.

² περισσεύσῃ pro περισσεύῃ A.E.F.G.H.I. ³ τέως] πῶς G. ⁴ ἡ om. A.E.H.I. ⁵ ὁ om. A.E. ⁶ ἡ om. A.E.F.H.I. Mox ἀφείσα E. ⁷ τοὺς στ. μετὰ τοὺς π. inverso ord. A.F.H.I. ⁸ ἐπηγγέλλετο B.D.E.G. ⁹ ἐπηγγέλατο I. ἐπήγγελο Edd. ¹⁰ δὲ] μὲν H. ¹¹ νόμου sine artic. omnes. ¹² τὴν accessit ex A.E.G.H.I. ¹³ οὖν om. G. ¹⁴ μὴ ὑπὸ νόμον] ὑπὸ νόμον μὴ H.I. ὑπὸ νόμου μὴ F. ¹⁵ τοῖνυν pro δὲ omnes. ¹⁶ πάλιν] λοιπὸν D. ¹⁷ ἀμαρτηῶμεν E.H. Mosq. et ante corr. A. ¹⁸ πρῶτον μὲν γὰρ] καὶ πρῶτον μὲν D.E. ¹⁹ εἰσάγει A.H.I. ²⁰ πολλήν] μακράν D.E. ²¹ γένησθε G.

τοσαύτης ἐδεήθη τῆς θεραπείας τὸ ἔλκος, ὥστε τὸν δεσπότην ἀπάντων εἰς θάνατον ἑκατέλθειν, καὶ οὕτω λύσαι τὸ κακόν, μετὰ ἣν τὴν τοσαύτην ὥρεάν καὶ ἐλευθερίαν λαμβάνουσά σε ἐκόντα ^ωαὐτῇ πάλιν ὑποκατακλινόμενον, τί οὐκ ἐργάζεται ; Μὴ τοίνυν ἐπὶ τοσοῦτον δράμης βάραθρον, μηδὲ ἐκὼν σεαυτὸν προδῶς. Ἐπὶ μὲν γὰρ ὧν πολέμων καὶ ἄκοντες παραδίδονται ²πολλάκις οἱ στρατιῶται ἐνταῦθα δὲ ^αἂν μὴ αὐτὸς αὐτομολήσης, οὐδεὶς σου περιέσται. Ἐντρέψας τοίνυν ἀπὸ τοῦ πρέποντος, φοβεῖ καὶ ἀπὸ τῶν ἐπάθλων, καὶ τίθησιν ἀμφοτέρων τὰ ἐπίχειρα, δικαιοσύνην καὶ θάνατον ὃ θάνατον οὐ τοιοῦτον, ἀλλὰ πολλῶ χαλεπώτερον. Εἰ γὰρ οὐκέτι ἀποθανεῖται Χριστὸς, τίς λύσει τὸν θάνατον ^εἐκείνον ; Οὐδεὶς. Οὐκοῦν ἀνάγκη διόλου κολάζεσθαι καὶ τιμωρεῖσθαι. Οὐκέτι γὰρ ^δοὐδὲ θάνατος παραγίνεται αἰσθητὸς, καθάπερ ἐνταῦθα, ἀναπαύων τὸ σῶμα, καὶ τῆς ψυχῆς διαιρῶν. ¹⁶“Ἐσχατος γὰρ ἐχθρὸς ^εκαταργεῖται ὁ θάνατος.” “Ὅθεν ἀθάνατος ἔσται ἡ κόλασις, ἀλλ’ οὐχὶ τοῖς ὑπακούουσιν ἀλλὰ δικαιοσύνη, καὶ τὰ ἐκ ταύτης ^εβλαστάνοντα ἀγαθὰ, ἔσται τὰ ἔπαθλα.

¹⁷“Χάρις δὲ τῷ θεῷ, ὅτι ἦτε δούλοι τῆς ἁμαρτίας, ὑπηκούσατε δὲ ἐκ καρδίας εἰς ὃν παρεδόθητε τύπον διδαχῆς.” Ἐν-
 536 τρέψας ἀπὸ τῆς δουλείας, φοβήσας ἀπὸ τῶν ἐπάθλων καὶ προτρέψας, ἀνορθοῖ πάλιν ^βαὐτοὺς ἀπὸ τῆς μνήμης τῶν εὐεργεσιῶν. Διὰ γὰρ τούτων δείκνυσιν, ὅτι ^ιτε μεγάλων ἀπηλλάγησαν κακῶν, καὶ ὅτι οὐκ ἐξ οἰκείων πόνων, καὶ ὅτι τὰ μέλλοντα εὐκολώτερα. Καθάπερ γὰρ τις ὤμου τυράννου τὸν αἰχμάλωτον ἐξελόμενος, καὶ παραινῶν μὴ παλινδρομῆσαι πρὸς αὐτὸν, ἀναμιμνήσκει τῆς χαλεπῆς αὐτοῦ τυραννίδος· οὕτω καὶ ὁ Παῦλος ἐμφαντικώτατα ^κτὰ παρελθόντα ἐνδείκνυται κακὰ διὰ τοῦ εὐχαριστεῖν τῷ θεῷ. Οὐδὲ γὰρ ἀνθρωπίνης ἰσχύος ^ιἦν, φησὶν, ^βἐκείνων ἡμᾶς ἀπαλλάξαι πάντων, ἀλλὰ τῷ θεῷ ^μχάρις τῷ τοσαῦτα καὶ βουληθέντι καὶ δυνηθέντι. Καὶ καλῶς εἶπεν, “ὑπηκούσατε ἐκ καρδίας” οὐδὲ γὰρ ἡναγκάσθητε ^νοὐδὲ ἐβιά-

16 1 Cor. xv. 26.

17 v. 17.

^τ ἐλθεῖν D.E. ^ν τὴν om. B.G. ^ω αὐτῇ (αὐτῇ F.) pro αὐτῇ omnes.
^α ὑποκατακλ. pro ὑποκατακρ. omnes. Ita post Savillii conjecturam ediderat Montef. Statim τί οὐκ ἂν ἐργάσθαι G. ^γ τῶν]+ἐξω D.E. ² πολ-
 λάκις οἱ om. I. πολλάκις παραδίδονται στρατιῶται A.F.H. ^α ἐκὼν A.E.H.I.
^β θάνατον δὲ Edd. δὲ om. A.B.D.E.F.H.I. θάνατον δὲ om. G. ^ε ἐκείνων
 om. G. ^δ οὐδὲ] οὐ I. ^ε καταργεῖται. ὁ θάνατος οὐκ ἔσται ἡ κ. G.
^ε ὑπακούουσι θεῷ Edd. θεῷ om. A.F.G.H.I. ^ε βλαστάνοντα om. B.
^β αὐτοὺς post εὐεργεσιῶν vulgo legitur, repugnantibus libris. ^ι τε accessit
 ex omnibus. ^κ τὰ, quod aberat ante Montef. est in A.B.E.F.G.H.I.
 ἐμφατ. F.G. ^ι ἦν om. G. ^μ χάρις τῷ] εὐχαριστῶ G. ^ν οὐδὲ ἐβιάσθητε
 om. G. Mox ἐκόντες καὶ μετὰ idem.

σθητε, ἀλλ' ἐκόντες μετὰ προθυμίας ὁπέστητε. Τοῦτο δὲ καὶ ἐγκωμιάζοντός ἐστιν ὁμοῦ, καὶ καθαπτομένου. Οἱ γὰρ ἐκόντες προσελθόντες, καὶ μηδεμίαν ὑπομείναντες ἀνάγκην, ποίαν ἂν σχοίητε συγγνώμην, ῥτίνα δὲ ἀπολογίαν ἐπὶ τὰ πρότερα παλινδρομοῦντες; Εἰτα ἵνα μάθῃς, ὅτι οὐ τῆς αὐτῶν εὐγνωμοσύνης μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς τοῦ θεοῦ χάριτος ἡ τὸ πᾶν γέγονεν, εἰπὼν, “ὑπακούσατε ἐκ ἡ καρδίας,” ἐπήγαγεν, “εἰς ὃν παρεδόθητε τύπον διδαχῆς.” Ἡ μὲν γὰρ ὑπακοὴ ἢ ἐκ καρδίας τὸ αὐτεξούσιον δηλοῖ, τὸ δὲ παραδοθῆναι, τὴν τοῦ θεοῦ βοήθειαν αἰνιττεται. Ὅτις δὲ ὁ τύπος τῆς διδαχῆς; Ὁρθῶς ζῆν καὶ μετὰ πολιτείας ἀρίστης. ¹⁸ “Ἐλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, ἔδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ.” Δύο ἐνταῦθα δείκνυσι τοῦ θεοῦ ὄψεως, τό τε ἁμαρτίας ἐλευθερῶσαι, καὶ τὸ δουλώσαι τῇ δικαιοσύνῃ, ὅπερ ἐλευθερίας ἀπάσης ἄμεινόν ἐστι. Καὶ γὰρ ταῦτόν πεποιήκεν ὁ θεός, οἷον ἂν ἴδῃ τις παῖδα ὀρφανὸν λαβὼν ὑπὸ βαρβάρων εἰς τὴν αὐτῶν ἀπενεχθέντα γῆν, ἢ μὴ (84) μόνον τῆς αἰχμαλωσίας ἀπαλλάξειεν, ἀλλὰ καὶ πατέρα αὐτῷ κηδεμονικὸν ἐπιστήσειε, καὶ εἰς μεγίστην ἀξίαν ἀγάγοι. Ὁ δὲ καὶ ἐφ' ἡμῶν γέγονεν. Οὐ γὰρ μόνον τῶν παλαιῶν κακῶν ἠλευθέρωσεν, ἀλλὰ καὶ εἰς ἀγγελικὸν ἤγαγε βίον, καὶ ὁδὸν ἡμῖν πολιτείας ἔτεμεν ἀρίστης, τῇ τῆς δικαιοσύνης ἀσφαλείᾳ παραδούς, καὶ τὰ παλαιὰ ἀποκτείνας κακὰ, καὶ νεκρώσας τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, καὶ ἐπὶ τὴν ζῶν χρισταγωγῆσας ἡμᾶς τὴν ἀθάνατον.

^f Μένωμεν τοίνυν ἐν ταύτῃ ζῶντες· πολλοὶ γὰρ τῶν δοκούντων ἐμπνέειν καὶ βαδίζειν, νεκρῶν ἀθλιώτερον διάκεινται. Καὶ γὰρ διάφοροι νεκρότητός εἰσι τρόποι· καὶ ἔστιν εἰς μὲν ὁ τοῦ σώματος, καθ' ὃν ὁ Ἀβραάμ νεκρὸς ὢν οὐκ ἦν νεκρός· ¹⁹ “Ὁ γὰρ θεός, φησὶν, οὐκ ἔστι νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων” ἕτερος ὁ τῆς ψυχῆς, ὃν ὁ Χριστὸς αἰνιττόμενος ἔλεγεν, ²⁰ “Ἄφετε τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἐαυτῶν νεκρούς” ἄλλος ὁ καὶ ἐπαι-

18 v. 18.

19 Matth. xxii. 32.

20 Ibid. viii. 22.

ὁ ὑπέστητε I. ῥτίνα] ποίαν G. ἡ τὸ πᾶν om. H. ἡ καρδίας] + τῷ θεῷ G. ἢ ὁ om. F.G.H.I. ἡ μὲν γὰρ ἐκ κ. ὑπακοῇ A.E. τὴν] + παρὰ G. τίς] τί E.H.I. et ante corr. A. ἔδουλώθημεν H. ὅπερ] + καὶ G. Mox ἀνώτερον pro ἄμεινον idem. ἡ εἰ om. B. ἀπὸ I. μὴ] οὐ A. D.E.F.H.I. αὐτῷ αὐτὸν G. ἐαυτὸν αὐτῷ Edd. ἐαυτὸν deest in omnibus. εἰς ἀγγ.] ἰσαγγελικὸν H. ἀρίστην A.H.I. τὴν accessit ex A.E.F.G. H.I. Mox ἡμᾶς om. G. ἡ ΘΕΙΚΟΝ. Περὶ διαφόρων νεκρότητος τρόπων· καὶ κατὰ φιλαργύρων καὶ πλεονεκτῶν. Veron. αὐτὴν G. ὁ om. A.E. F.G.H. ἔστι θεός Edd. θεός deest in omnibus. ὁ accessit ex A.E. F.G.I. ἄφετε pro ἄφες A.E.F.G.H.

νετὸς, ὁ διὰ τῆς ^μφιλοσοφίας γινόμενος, περὶ οὗ ^ηφησιν ὁ Παῦλος· 21“Νεκρώσατε ὑμῶν τὰ μέλη τὰ ἐπὶ τῆς γῆς” ἕτερος ὁ καὶ τούτου ὁ γενόμενος αἴτιος, ὁ ἐπὶ τοῦ ῥαββατίσματος· 22“Ὁ γὰρ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος ἐσταύρωται,” τουτέστι, νεκρῶται. Ταῦτ’ οὖν εἰδότες, ἐκείνην ἡμὲν φύγωμεν τὴν νέκρωσιν, καθ’ ἣν καὶ ζῶντες ἀποθνήσκομεν· ταύτην δὲ μὴ δεισσωμεν, καθ’ ἣν ὁ κοινὸς ἔπεισι θάνατος· τὰς δὲ ἐτέρας δύο, ὧν ἡ 537 μὲν ἐστὶ μακαριστὴ ἢ παρὰ τοῦ θεοῦ δοθείσα, ἡ δὲ ἐπαινετὴ ἢ παρ’ ἡμῶν καὶ τοῦ θεοῦ κατορθουμένη, καὶ ἐλώμεθα καὶ ζηλώσωμεν. Τούτων ^α γὰρ τῶν δύο τὴν μὲν ὁ Δαυὶδ μακαρίζει λέγων, 23“Μακάριοι ὧν ἐἀφείθησαν αἱ ἀνομίαι” τὴν δὲ ὁ Παῦλος ^νθαυμάζει λέγων, καὶ Γαλάταις γράφων, ὅτι 24“^ωΟἱ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν.” Τῆς δὲ ἐτέρας συζυγίας τὴν μὲν εὐκαταφρόνητον εἰναί φησιν ὁ Χριστὸς λέγων, 25“Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ^αἀποκτενόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτείνειν” ὣς τὴν δὲ φοβεράν, “Φοβήθητε γὰρ τὸν δυνάμενον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα ^αἀπολέσαι ἐν γεέννῃ.” Διὸ ταύτην φυγόντες, ἐκείνην ἐλώμεθα τὴν νεκρότητα, τὴν μακαριζομένην καὶ θαυμαζομένην, ἵνα τῶν ἐτέρων ^ατῶν δύο τὴν μὲν φύγωμεν, τὴν δὲ ^βμὴ φοβηθῶμεν. Οὐδὲ γὰρ ὄφελος ἡμῖν οὐδὲν τὸν ἥλιον ὀρώσι καὶ ἐσθίουσι καὶ πίνουσιν, ἂν μὴ ^εἡ διὰ τῶν ἀγαθῶν ἔργων ζωὴ παρῇ. Τί γὰρ ὄφελος, εἰπέ μοι, βασιλέως ἀλουργίδα μὲν περικειμένου καὶ ὄπλα ἔχοντος, οὐδένα δὲ ὑπῆκοον κεκτημένου, ἀλλὰ προκειμένου πᾶσι τοῖς βουλομένοις ἐνάλλεσθαι καὶ ὑβρίζειν αὐτόν; Οὕτω καὶ Χριστιανοῦ οὐδὲν ἔσται κέρδος πίστιν ^δμὲν ἔχοντος καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος ^σδωρεᾶν, πᾶσι δὲ τοῖς πάθεσι προκειμένου· μείζων γὰρ οὕτως ἢ ὕβρις ἔσται, καὶ πλείων ἡ αἰσχύνῃ. Ὡς περ γὰρ ἐκεῖνος ὁ τὸ διάδημα περικείμενος καὶ τὴν ἀλουργίδα, οὐ μόνον οὐδὲν ἀπὸ τῆς στολῆς κερδανεῖ ταύτης εἰς τὴν οἰκίαν τιμὴν, ἀλλὰ ^εκαὶ

21 Col. iii. 5.

22 Rom. vi. 6.

23 Ps. xxxi. 1.

24 Gal. v. 24.

25 Matth. x. 28.

^μ σοφίας G. Statim γενόμενος H.I. ^η φησιν om. H. ^ο γενόμενος pro γεγενημένος omnes. ^ρ βαπτίσματος] + περὶ οὗ λέγει πάλιν E. ^α ἡμῶν om. E. φησιν, quod post ἄνθρωπος legebatur, om. A.E.F.G.H.I. ^ν μεν accessit ex A.E.F.G.H.I. ^α γὰρ pro δε omnes. ^ε ἀφείθησαν A.D. Post ἀνομίαι add. καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι I. ^ν θαυμάζει λέγων καὶ Γαλάταις λέγων Veron. Sav. Mor. λέγων καὶ om. B.D.E. Tum γράφων pro altero λέγων est in libris omnibus. θαυμάζει Γαλάταις γράφων e libris edidit Montef. ^ω οἱ] + δε I. ^α ἀποκτενόντων pro ἀποκτεινόντων B.D. ἀποκτενόντων A.E.I. ^γ τὴν δὲ φ. φοβήθητε γὰρ] φοβήθητε δε G.I. ^ε ἐν γ. ἀπολέσαι inverso ord. A.B.F.H. ^α τῶν om. B.D. ^β μὴ accessit ex B.D. ^ε ἡ om. B.G. ^δ μὲν om. G. ^ε καὶ om. H. ἀλλὰ δι’ οἰκίαν αἰσχύνῃ καὶ ἐκείνην καθυβρίζει· οὕτω G.

ἐκείνην καθυβρίζει διὰ τῆς οἰκείας αἰσχύνης· οὕτω καὶ ὁ πιστὸς βίον διεφθαρμένον ζῶν, οὐ μόνον ὁ οὐδὲν ἐντεῦθεν αἰδέσιμος ἔσται, ἀλλὰ καὶ μειζόνως καταγέλαστος. “Ὅσοι γὰρ ἔαυτοὺς φησὶν, ἡμαρτον, ἀνόμως καὶ ἀπολοῦνται· καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἡμαρτον, διὰ νόμου κριθήσονται.” Καὶ Ἑβραίοις δὲ ἐπιστέλλων ἔλεγεν· ²⁶ “Ἀθετήσας τις νόμον Μωϋσέως, χωρὶς οἰκτιρμῶν ἐπὶ ἰδυσὶ καὶ τρισὶ μάρτυσιν ἀποθνήσκει. Πόσῳ δοκεῖτε ^D ^k χείρονος ἀξιωθήσεται τιμωρίας ὁ τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ καταπατήσας;” Καὶ μάλα εἰκότως. ¹ Καὶ γὰρ ὑπέταξά σοι πάντα τὰ πάθη, φησὶ, διὰ τοῦ βαπτίσματος. Τί οὖν γέγονεν, ὅτι εἰς τοσαύτην ἐξύβριτας ὠρεῖται, καὶ γέγονας ἕτερος ἀντὶ ἐτέρου; Ἀπέκτεινα καὶ ἔθαψά σου τὰ ^m πρότερα πλημμελήματα, καθάπερ σκώληκας· τί τοίνυν ἕτερα ἔτεκες; Καὶ ⁿ γὰρ σκωλήκων χεῖρὼ τὰ ὁμαρτήματα· οὗτοι μὲν γὰρ τὸ σῶμα, ἐκεῖνα δὲ τὴν ψυχὴν λυμαινεται, καὶ πλείονα ποιεῖ τὴν δυσωδίαν. Ἄλλ’ ἡμεῖς οὐκ αἰσθανόμεθα· διόπερ αὐτὴν οὐδὲ ἐκκαθάραι σπεύδομεν. ^E Οὐδὲ γὰρ ὁ μεθύων οἶδε πόση τοῦ σεσηπότος οἴνου ἡ βδελυγμία, ἀλλ’ ὁ μὴ μεθύων ἀκριβῶς ταῦτα ἐπίσταται. Οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ἁμαρτημάτων, ὁ μὲν σωφρόνως ζῶν, μετὰ ἀκριβείας οἶδε τὸν βόρβορον ^p ἐκείνον καὶ τὴν κηλίδα· ὁ δὲ ^q τῇ πονηρίᾳ ἑαυτὸν ἐκδούς, καθάπερ μέθη τινὶ κεκαρωμένος, οὐδὲ αὐτὸ τοῦτο οἶδεν, ὅτι νοσεῖ. Καὶ τοῦτο μάλιστα τῆς κακίας τὸ χαλεπώτατον, ὅτι οὐδὲ ἰδεῖν ἀφίησι τοὺς εἰς αὐτὴν ἐμπεσόντας τῆς (85) οἰκείας λύμης τὸ μέγεθος, ἀλλ’ ἐν βορβόρῳ κείμενοι μύρων ἀπολαύειν νομίζουσι· διόπερ οὐδὲ ἀπαλλάττεσθαι δύνανται, ἀλλὰ σκωλήκων γέμοντες, ὥσπερ λίθοις τιμίοις καλλωπιζόμενοι, ⁵³⁸ οὕτως ἐναβρύνονται. Διὰ ταῦτα αὐτοὺς οὐδὲ ἀποκτεῖναι ἐθέλουσιν, ἀλλὰ ^r καὶ τρέφουσι καὶ αὐξοῦσιν ἐν ἑαυτοῖς, ἕως ἂν αὐτοὺς πρὸς τοὺς τοῦ μέλλοντος αἰῶνος παραπέμψωσι σκώληκας. Καὶ γὰρ ἐκείνων οὗτοι πρόξενοι· οὐ πρόξενοι δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ πατέρες εἰσὶν ἐκείνων τῶν μηδέποτε τελευτῶντων. ²⁷ “Ὁ γὰρ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτήσει,” φησὶν. Οὗτοι τὴν γέννηαν ἀνάπτουσι τὴν μηδέποτε σβεννυμένην. ^s “Ἰν’ οὖν ταῦτα

26 Heb. x. 28, 29.

27 Marc. ix. 44.

^r οὐδενὶ G. ^s ἀνόμως φ. ἡμαρτον A.B.E.F.H.I. ἀνόμως ἡμαρτον φ. G. φ. ἀνόμως ἡμαρτον Edd. ^h ἔλεγεν om. B. ⁱ δυσὶ καὶ τρισὶ A.B.D.E.F. H. δυσὶν ἢ τρισὶ Edd. ^k πλείονος G. ^l καὶ γὰρ om. G. ^m πρότερα om. B.I. Mox καθάπερ ὁ σκώληκας E. ⁿ γὰρ om. B. ^o πλημμελήματα A.E.F.H. ^p ἐκείνον pro ἐκείνων A.B.D.E.F.H.I. οἶδε τὸν βδελυγμὸν καὶ τὸν βόρβορον καὶ τὴν κ. G. favente Brix. ^q τῇ π. I. Mox καθάπερ ἐν μέθῃ idem. ^r καὶ om. F.G.H.I. Statim τρέφουσιν ἐν ἑαυτοῖς· κἂν αἰξοῦσιν ἕως G. τρέφουσι καὶ αἰξοῦσιν ἵνα ἑαυτοὺς πρὸς τοὺς A. ^s ἴν’ οὖν] ἵνα H. Statim μὴ ταῦτα pro ταῦτα μὴ A.E.F.H.I.

TOM. I.

Z

μὴ γένηται, τὴν πηγὴν τῶν κακῶν ἀνέλωμεν, καὶ τὴν κάμινον σβέσωμεν, καὶ τὴν ῥίζαν τῆς πονηρίας κάτωθεν ἀνασπάσωμεν· ἐπεὶ καὶ δένδρον πονηρὸν ἂν ἁποτέμῃς ἄνωθεν, οὐδὲν πλέον ἐποίησας, τῆς ῥίζης κάτω μενούσης, καὶ τὰ αὐτὰ βλαστανούσης πάλιν.

Τίς οὖν ἡ ῥίζα τῶν κακῶν; Μάθε παρὰ τοῦ καλοῦ φυτουργοῦ, τοῦ τὰ τοιαῦτα ἀκριβῶς ἐπισταμένου, καὶ τὴν ἄμπελον τὴν πνευματικὴν θεραπεύοντος, καὶ τὴν οἰκουμένην γεωργούντος ἅπασαν. Τίνα οὖν οὗτός φησιν εἶναι τὴν αἰτίαν τῶν κακῶν ἀπάντων; Τὴν τῶν χρημάτων ἐπιθυμίαν. ²⁸ «Ῥίζα γὰρ πάντων τῶν κακῶν, ἡ φιλαργυρία.» Ἐντεῦθεν μάχαι καὶ ἔχθραι καὶ πόλεμοι, ἐντεῦθεν φιλονεικίαι καὶ λοιδορίαι καὶ ὑποψαίαι καὶ ὕβρεις, ἐντεῦθεν φόνοι καὶ κλοπαὶ καὶ τυμβωρυχίαι. Διὰ ταύτην οὐ πόλεις καὶ χῶραι μόνον, ἀλλὰ καὶ ὁδοὶ καὶ ἡ οἰκουμένη καὶ ἡ οἰκητός καὶ ὄρη καὶ νάπαι καὶ βουνοὶ καὶ πάντα ἀπλῶς αἱμάτων γέμει καὶ φόνων. Καὶ οὐδὲ τῆς θαλάττης ἀπέσχετο τοῦτ' ἵνα τὸ κακὸν, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ μετὰ πολλῆς εἰσεκώμασε τῆς ματίας, τῶν πειρατῶν αὐτὴν πολιορκούντων πάντοθεν, καὶ καινὸν τινα ληστείας ἐπινοούντων τρόπον. Διὰ ταύτην καὶ οἱ τῆς φύσεως ἀνετράπησαν νόμοι, καὶ οἱ τῆς συγγενείας ἐκινήθησαν θεσμοὶ, καὶ τὰ τῆς ὁσίας αὐτῆς διέφθαρται δίκαια. Ἡ γὰρ τῶν χρημάτων τυραννὶς οὐ κατὰ τῶν ζώντων μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν ἀπελθόντων τὰς τοιαύτας ὥπλισε δεξιὰς· καὶ οὐδὲ τῷ θανάτῳ πρὸς αὐτοὺς σπένδονται, ἀλλὰ θήκας ἀναρρηγνύουσες, καὶ κατὰ νεκρῶν σωμάτων τὰς μιαρὰς ἐκτείνουσι χεῖρας, οὐδὲ τὸν ἀπαλλαγέντα τῆς ζωῆς τῆς ἑαυτῶν ἀφιέντες ἀπὸ λαχθῶν ἐπιβουλή. Καὶ ὅσα ἂν εὖρης κακὰ, κἂν ἐν οἰκίᾳ, κἂν ἐν ἀγορᾷ, κἂν ἐν δικαστηρίοις, κἂν ἐν βουλευτηρίοις, κἂν ἐν βασιλείοις, κἂν ὅπουδὴποτε, ἐντεῦθεν πάντα ὄψει βλαστάνοντα. Τοῦτο γὰρ ἐστὶ, τοῦτο τὸ κακὸν ὃ πάντα αἱμάτων καὶ φόνων ἐνέπλησε, τοῦτο τὴν φλόγα τῆς γεέννης ἀνῆψε, τοῦτο τῆς ἐρημίας τὰς πόλεις οὐδὲν ἄμεινον διακεῖσθαι ἐποίησεν, ἀλλὰ καὶ πολλῶ χειρόν. Τοὺς μὲν γὰρ ταῖς ὁδοῖς ἐφδρεύνοντας καὶ φυ-

²⁸ 1 Tim. vi. 10.

¹ τῆς] τὴν τῆς G. ² ἁποτέμῃς A.E. ³ αὐτὰ] αὐτῆς H. ⁴ πνευματικὴν] + καὶ ἀληθινὴν G. ⁵ οὗτος om. I. ⁶ φησιν om. I. φησὶν τῶν κακῶν hoc ord. B. Statim φιλαργυρία sine artic. G. ⁷ πόλεις καὶ χῶραι A.H.I. πόλεις καὶ χῶρα (sic) F. ⁸ ἡ bis assumptum ex libris omnibus. ⁹ ὁσίας ex corr. eadem manu I. Ceteri omnes cum Editis οὐσίας. ¹⁰ ἀπελθόντων pro ἀποθανόντων A.F.G.H.I. ¹¹ οὐδὲν G. ¹² σπένδονται] ἔπεται G. Statim ἀλλὰ καὶ θ. E. ἀλλ' οἱ θ. ex corr. G. ¹³ ἑαυτῶν pro αὐτῶν A.D.E. F.G.I. Statim ἀφιέντες pro ἀφέντες A.B.D.E.F.G.I. ¹⁴ δικαστηρίῳ I. Μοχ βλαστάνοντα pro βλαστάνοντα A.B.D.F.H.I. βλαστάνοντα om. G.

λάσσεσθαι ῥάδιον, ἅτε οὐ διὰ παντὸς ἐπιτιθεμένους· οἱ δὲ ἐν
 μέσαις ταῖς πόλεσιν κείνους μιμούμενοι, τοσοῦτῃ χείρους ἐκεί-
 νων, ὅσῃ καὶ δυσφύλακτοι μᾶλλον αὐτῶν, καὶ μετὰ παρρησίας
 ταῦτα τολμῶσιν, ἃ μετὰ τοῦ λανθάνειν ἐκείνοι. Τοὺς γὰρ ἐπ'
 ἀναιρέσει τῆς πονηρίας αὐτῶν κειμένους νόμους, τούτους ^ικαὶ εἰς
 συμμαχίαν ἔλκοντες, τῶν τοιούτων φόνων ^κκαὶ μiasμάτων τὰς
 πόλεις ἐνέπλησαν. ¹⁴Ἡ οὐ φόνος, εἰπέ μοι, καὶ φόνου χεῖρον,
¹⁵τὸ λιμῷ παραδοῦναι πένητα καὶ εἰς δεσμοστήριον ἐμβαλεῖν, ⁵³⁹
 καὶ μετὰ τοῦ λιμοῦ καὶ βασάνοις ἐκδοῦναι καὶ μυρίοις αἰκισμοῖς;
 Κἂν γὰρ αὐτὸς ταῦτα ^μμὴ ποιῆς, παρέχης δὲ τὴν αἰτίαν τοῦ
 γίνεσθαι, τῶν διακονουμένων ^οαὐτὰ μᾶλλον ἐργάζῃ. Ὁ μὲν
 γὰρ ἀνδροφόνος ὁμοῦ ^ρτε τὸ ξίφος ἐνέπηξε, καὶ μικρὸν λυπή-
 σας χρόνον οὐκέτι περαιτέρω προάγει τὴν βάσανον· σὺ δὲ ταῖς
 συκοφαντίαις, ταῖς ἐπηρεαίαις, ταῖς ἐπιβουλαῖς τὸ φῶς ἐργαζό-
 μενος ⁹αὐτῷ σκότος, καὶ ἐν ἐπιθυμίᾳ καθιστὰς τοῦ μυριακίς
 ἀποθανεῖν, ἐννόησον ὅσους ^τἀνθ' ἐνὸς ἐργάζῃ θανάτους. Καὶ τὸ
 δὴ πάντων χαλεπώτερον, ὅτι ἀρπάζεις καὶ πλεονεκτεῖς, οὐχ ὑπὸ
 πενίας ὠθούμενος, ²οὐδὲ λιμοῦ σε καταναγκάζοντος, ἀλλ' ἵνα ὁ ^Β
 τοῦ ἔκπου χαλινὸς ἀλείφῃται πολλῷ τῷ χρυσῷ, καὶ ὁ τῆς
 οἰκίας ὄροφος, καὶ αἱ τῶν κίωνων κεφαλαί. Καὶ πόσης οὐκ ἂν
 εἴη ταῦτα γεέννης ἄξια, ὅταν τὸν ἀδελφὸν, ^ικαὶ τῶν ἀπορρήτων
 σοι κοινωνήσαντα ἀγαθῶν, καὶ οὕτω παρὰ τοῦ δεσπότη σου
 τιμηθέντα, ἵνα λίθους καλλωπίσης καὶ ἔδαφος, καὶ σώματα ἀλό-
 γων ζῶων οὐδὲ αἰσθανομένων τοῦ κόσμου τούτου, εἰς μυρίας
 (86) ^νἐμβάλλης συμφοράς; Καὶ ὁ μὲν ^ωκύων ἐν ἐπιμελείᾳ πολλῇ,
 ὁ δὲ ἄνθρωπος, μᾶλλον δὲ ὁ Χριστὸς, διὰ τὸν κύνα καὶ ^ττὰ
 εἰρημένα ἅπαντα εἰς ἔσχατον ^γκατακλείεται λιμόν. Τί ταύτης ^С
 τῆς συγχύσεως χεῖρον; τί ²τῆς παρανομίας χαλεπώτερον; πόσοι
 ποταμοὶ πυρὸς ἀρκέσουσι τῇ τοιαύτῃ ψυχῇ; Ὁ μὲν κατ' εἰκόνα
²θεοῦ γεγεννημένος ἔστηκεν ἀσχημονῶν διὰ τὴν σὴν ἀπανθρω-
 πίαν· αἱ δὲ ὄψεις τῶν ἡμιόνων τῶν τὴν γυναικα φερουσῶν τὴν
 σὴν πολλῷ καταλάμπονται ^βτῷ χρυσῷ, καὶ τὰ ξύλα καὶ τὰ

^ι καὶ accessit ex D.E.F.H. ^κ καὶ, quod vulgo abest, ex B.G. recepimus.
 Idem clam fecerat Montef. Vocabulum μiasμάτων non agnoscunt A.E.F.H.I.
¹ ἢ οὐ] ποῦ G. ^μ τὸ pro τῷ A.D.F.I. et ex corr. B.H. ^ν μὴ] οὐ A.F.I.
 Statim παρέχεις F.G. ^ο αὐτὰ μᾶλλον pro μᾶλλον αὐτὰ A.E.F.G.H.I.
^ρ τε assumptum ex A.B.D.E.G. ⁹ αὐτὸ G. αὐτὸ ἐργαζόμενος σκ. I. ^τ ἀνθ'
 ἐνὸς ἐργ. pro ἐργ. ἀνθ' ἐνὸς A.E.F.G.H.I. ² οὐδὲ] οὐ G. ^ι καὶ τῶν ἀπ.]
 τὸν τῶν ἀπ. D.E. καὶ τὸν τῶν ἀπ. B.I. καὶ τὸν ἀπ. A. ^ν ἐμβάλλεις E.F.G.
^ω κίων et mox κίονα Flor. p. 127. (Tom. xii. p. 537 E.) ² τὰ εἰρ. ἅπαντα pro
 πάντα τὰ εἰρ. omnes. ^γ κατακλείεται ex corr. B. ² τῆς π. ταύτης Edd. ταύ-
 της om. A.B.D.F.H. ² θεοῦ sine artic. A.E.F.G.H.I. ^β τῷ χρυσῷ pro χρυσίῳ
 A.E.F.G.H. Statim καὶ τὰ ξ. καὶ τὰ δ. A.D.E.F.H. καὶ τὰ δ. καὶ τὰ ξ. Edd.

δέρματα τὰ τὴν στέγην ἐκείνην ὑφαίνοντα. Καὶ θρόνον κατασκευάσαι δέη, καὶ ὑποπόδιον, πάντα ἑὰπὸ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου ^δκατασκευάζεται· τὸ δὲ τοῦ Χριστοῦ μέλος, καὶ ἑδὶ ὃν ἐξ οὐ-
 D ρανοῦ παραγέγονε, καὶ ἑτὸ αἷμα τὸ τίμιον ἐξέχεεν, οὐδὲ τῆς ἀναγκαίας ἀπολαύει τροφῆς διὰ τὴν πλεονεξίαν τὴν σὴν. Ἄλλ' αἱ μὲν κλίνει ἀργύρῳ παντοθεν εἰσι περιβεβλημένοι, τὰ δὲ σώματα τῶν ἁγίων καὶ τῆς ἀναγκαίας ^εἀπεστέρηται σκέπης· καὶ πάντων σοι γέγονεν ἀτιμότερος ὁ Χριστὸς, καὶ οἰκετῶν καὶ ἡμιόνων καὶ κλίνης καὶ θρόνου καὶ ^ηὑποποδίου. Τὰ γὰρ ^ιἔτι τούτων ἀτιμότερα ^κσκεύη παρίημι καταλιμπάνων ὑμῖν εἰδέναι. Εἰ δὲ φρίττετε ταῦτα ἀκούων, ἀπόστηθι πράσων, καὶ οὐδὲν σε ^λβλάπτει τὰ εἰρημένα· ἀπόστηθι, καὶ στήθι ^μτῆς ματίας ταύτης·
 E καὶ γὰρ ματία σαφὴς ἡ περὶ ταῦτα σπουδὴ. Διὸ ^νταῦτα ἀφέντες ἀναβλέψωμεν ὃψὲ γοῦν ὅποτε εἰς τὸν οὐρανὸν, ἀναμνησθῶμεν τῆς μελλούσης ἡμέρας, ἐννοήσωμεν τὸ φοβερὸν δικαστήριον καὶ τὰς ἡκριβωμένας εὐθύνας καὶ τὴν ἀδέκαστον ψῆφον. Λογισώμεθα, ὅτι ^ρπάντα ταῦτα ὁρῶν ὁ θεὸς, οὐ κεραυνοὺς ἄνωθεν πέμπει· καίτοιγε οὐ σκηπτῶν ἄξια τὰ γινόμενα μόνον· ἀλλ' οὔτε τοῦτο ποιεῖ, ^σοὐ τὴν θάλασσαν ἡμῖν ἐπαφίησιν, οὐ τὴν γῆν ῥήγνυσι μέσσην, οὐ τὸν ἥλιον σβέννυσιν, οὐ τὸν οὐρανὸν ῥίπτει μετὰ τῶν ἀστέρων, οὐ πάντα ἀπλῶς ἐκ μέσου ποιεῖ, ἀλλ' ἀφίησιν ἐν τάξει εἶναι καὶ διακονεῖσθαι ἡμῖν τὴν κτίσιν ἅπασαν.

540 Ταῦτ' οὖν λογισάμενοι, τῆς ^ρφιλανθρωπίας τὸ μέγεθος φρίξωμεν, καὶ πρὸς τὴν οἰκίαν εὐγένειαν ἐπανελθωμεν· ὥς νῦν γε τῶν ἀλόγων οὐδὲν ἄμεινον διακείμεθα, ἀλλὰ πολλῷ χεῖρον. Ἐκεῖνα μὲν γὰρ ἀγαπᾷ τὰ συγγενῇ, καὶ ἀρκέεται τῇ κοινωνίᾳ τῆς φύσεως εἰς τὴν πρὸς ἄλληλα φιλοστοργίαν· σὺ δὲ μετὰ τῆς φύσεως μυρίας ἔχων ὑποθέσεις συναγοῦσας σε καὶ σφιγγούσας πρὸς τὰ οἰκεῖα μέλη, τὸ τετιμῆσθαι λόγῳ, τὸ μετέχειν ^βεὐσεβείας, τὸ κοινωνῆσαι μυρίων ἀγαθῶν, ἐκείνων ἀγριώτερος γέγονας, εἰς μὲν τὰ ἀνόνητα πολλὴν τὴν σπουδὴν ^εἐπιδεικνύμενος, τοὺς δὲ ναοὺς τοῦ θεοῦ καὶ λιμῷ καὶ γυμνότητι ^ζπεριορῶν

^ε ἀπὸ Flor. ὑπὸ Edd. et Codd.

A.B.D.E.H. Flor. ^δ κατὰσκευάζεται pro κατασκευάζονται

^ε δι' ὃ B.E. δι' ὃν H. Statim ἐξ οὐρανῶν B.F.H.I.

^ζ τὸ αἷμα τὸ τ. pro τὸ τίμιον αἷμα omnes. ^ε ἀπεστέρηται G. ^η ὑποπο-

δίου I. ^ι ἔτι om. H. τούτων ἔτι inverso ord. G. ^κ σκεῦη par' ἡμῖν

καταλιμπάνων δὲ ὑμῖν εἰδ. G. ^λ βλάπτει G. ^μ τῆς τοιαύτης ματίας I.

^ν ταῦτα] πάντα A.E.F.H.I. ^ρ ποτε om. I. ^ρ πάντα ταῦτα pro ταῦτα

πάντα B.D.E.F.G.H. ^σ οὐ pro οὔτε A.B.D.E.F.H.I. ^ζ φιλοσοφίας E.

^ε ἐπιδεικνύμενος A.D.E.H.I. ἐνδεικνύμενος vulgo. ^ζ περιορῶν pro παρορῶν

omnes.

ἀπολλυμένους, πολλάκις ὃ δὲ καὶ μυρίοις περιβάλλων κακοῖς. Εἰ γὰρ δόξης ἑρῶν ταῦτα ποιεῖς, πολλῶ μᾶλλον τὸν ἀδελφὸν τοῦ ἵππου θεραπεύειν ἔδει. Ὅσφ γὰρ βελτίων ὁ τῆς ὑεργείας ἀπολαύων, τοσοῦτ' σοὶ καὶ λαμπρότερος πλέκεται τῆς τοιαύτης σπουδῆς ὁ στέφανος· ὡς νῦν γε τοῖς ἐναντίοις περιπίπτων, καὶ μυρίους ἐπισπώμενος κατὰ σαυτοῦ κατηγοροῦν, οὐκ αἰσθάνη. Τίς γὰρ σε οὐκ ἐρεῖ κακῶς; τίς γὰρ σε οὐ γράφεται τῆς ἐσχάτης ὁμότητος καὶ μισανθρωπίας, ὁρῶν τὸ μὲν τῶν ἀνθρώπων ἀτιμάζοντα γένος, τὸ δὲ τῶν ἀλόγων πρὸ τῶν ἀνθρώπων ποιούμενον, καὶ μετὰ τῶν ἀλόγων τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν ἐπιπλα; Οὐκ ἤκουσας τῶν ἀποστόλων λεγόντων, ὅτι οἱ πρῶτοι τὸν λόγον δεξάμενοι καὶ οἰκίας καὶ χωρία ἐπώλουν, ἵνα τοὺς ἀδελφούς τρέφωσι; σὺ δὲ καὶ οἰκίας καὶ χωρία ἀρπάζεις, ἵνα ἵππον κοσμήσης καὶ ξύλα καὶ δέρματα καὶ τοίχους καὶ ἔδαφος. Καὶ τὸ δὴ ἔχαλεπώτατον, ὅτι οὐκ ἄνδρες μόνον, ἀλλὰ καὶ γυναῖκες ταύτην μαίνονται τὴν μανίαν, καὶ τοὺς ἄνδρας εἰς τὴν τοιαύτην ἀλείφουσι ματαιοπονίαν, πανταχοῦ μᾶλλον ἢ ἐν τοῖς ἀναγκαίοις δαπανᾷ ἀναγκάζουσαι. Κἂν ἐγκαλέσῃ τις ὑπὲρ τούτων, μεμελετήκασιν ἀπολογία πολλῆς κατηγορίας γέμουςαν· καὶ γὰρ καὶ ταῦτα κακείνα γίνεται, φησί. Τί φῆς; οὐ δέδοικας τοιαῦτα φθεγγόμενος, καὶ μετὰ τῶν ἵππων καὶ τῶν ἡμιόνων καὶ τῶν κλινῶν καὶ τῶν ὑποποδίων τὸν πεινῶντα Χριστὸν ἀριθμῶν; μᾶλλον δὲ οὐδὲ μετὰ τούτων, ἀλλὰ τὸ μὲν πλεόν μέρος τούτοις, ἐκείνῳ δὲ μόλις ὀλίγον ἀπονέμων μέρος. Οὐκ οἶσθα, ὅτι πάντα αὐτοῦ, καὶ σὺ, καὶ τὰ σά; οὐκ οἶσθα, ὅτι καὶ σῶμα αὐτὸς διέπλασε, καὶ ψυχὴν ἐχαρίσατο, καὶ τὸν κόσμον ἀπένειμεν ἅπαντα; Σὺ δὲ οὐδὲ μικρὰν τούτῳ ἀντιδίδως ἐμοιβήν· ἀλλ' ἂν μὲν οἰκίσκον μικρὸν ἐκμισθώσης, μετὰ πολλῆς ἀκριβείας τὸν μισθὸν ἀπαιτεῖς· τὴν δὲ κτίσιν αὐτοῦ πᾶσαν καρπούμενος, καὶ κόσμον τοσοῦτον οἰκῶν, οὐδὲ ὀλίγον ἀνέχη μισθὸν καταβαλεῖν, ἀλλὰ τῇ κενοδοξίᾳ καὶ σαυτὸν καὶ τὰ

ν δὲ om. G.   τ τοῦ ἵππου] ἢ τὸν ἵππον I.   x ἔδει pro δεῖ A.D.E.F.G.H.I.   γ ἐλευθερίας G.   z σοὶ καὶ λ. pro καὶ λ. σοὶ A.B.D.E.F.H.I. σοὶ om. G.   α σαυτοῦ pro σαυτοῦ A.B.D.E.H.I. σου τοὺς G.   β τὸ] τὰ G.   c τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν (+σκέυη G.) ἐπιπλα pro τὴν οἰκίαν καὶ τὰ ἐπιπλα omnes.   d καὶ om. E.   e καὶ ξύλα om. I.   f ἔδαφος G.   g χαλεπώτατον omnes. χαλεπώτερον Edd. Post ἄνδρες deest folium unum in E.   h μιμῶνται G.   i τὴν accessit ex omnibus.   k ἀναγκάζουσιν G.   l ὑπὲρ] περὶ G.   m καὶ assumptum ex A.F.G.H.   n τῶν om G.   o πεινῶντα Χρ. pro Χρ. πεινῶντα A.F.G.H.I.   p ἐπὶ τούτοις A.F.H.I.   q ἀπονέμων (corr. ex ἀπονέμων) A.   r οὐκ] ἀλλ' οὐκ A.   s τὴν ψ. H.   t καὶ] οὐκ οἶσθα ὅτι σέ G.   v μικρὰ H. Statim τούτων G. τούτων Veron.   w τῆς ἀκριβείας Edd. τῆς deest in omnibus.   x αὐτοῦ om. A.F.H.I.   y καταβάλλειν B.   z σε-αυτὸν A.H.I.

σαντοῦ πάντα ἐξέδωκας. Καὶ γὰρ ἐκείθεν ἅπαντα ταῦτα ἤρ-
 τηται. Οὐδὲ γὰρ ἵππος βελτίων ἂν γένοιτο πρὸς τὴν ἀρετὴν
 ὅτι αὐτοῦ, τὸν κόσμον περιθέμενος τοῦτον, οὔτε ὁ καθήμενος
 αὐτὸν ἄνθρωπος, ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ ἀτιμότερος. Πολλοὶ γὰρ
 ἀφέντες τὸν ὀχούμενον, πρὸς τὸν κόσμον τοῦ ἵππου τρέπουσι
 τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ τοὺς ἐπομένους οἰκέτας, καὶ τοὺς προηγου-
 μένους ^ακαὶ σοβούντας· τὸν δὲ ὑπὸ τούτων δορυφορούμενον
 541 καὶ μισοῦσι καὶ ἀποστρέφονται ὡς κοινὸν ἐχθρόν. Ἄλλ' οὐχ
 ὅταν τὴν ψυχὴν ^εκοσμῇς, τοῦτο συμβαίνει, ἀλλὰ ^εκαὶ ἄνθρωποι
 καὶ ἄγγελοι, καὶ ὁ τῶν ἀγγέλων δεσπότης, ^εκαὶ πάντες σοι τὸν
 στέφανον πλέκουσιν. Ὡστε, εἰ δόξης ἐρᾷς, ἀπόστηθι τούτων
 ὧν νῦν ποιεῖς, καὶ μὴ τὴν οἰκίαν, ἀλλὰ τὴν ψυχὴν καλλώπιζε,
 ἵνα γένη λαμπρὸς καὶ περιφανής· ὡς νῦν γε οὐδὲν σου γένοιτ'
 ἂν εὐτελέστερον, ἐρήμην ἔχοντος τὴν ψυχὴν, καὶ τὸ τῆς οἰκίας
 προβαλλομένου κάλλος. Εἰ δὲ οὐκ ἀνέχη τῶν παρ' ἐμοῦ
 λεγομένων, ἀκουσον τί τῶν ἔξωθεν τις ἐποίησε, καὶ αἰσχύνθητι
 τὴν ^βγοῦν ἐκείνων φιλοσοφίαν. Λέγεται γὰρ τις ἐκείνων εἰς
 Β οἰκίαν λαμπρὰν εἰσελθὼν, πολλῶ μὲν καταλαμπομένην ἰχρυσίῳ,
 πολλῶ δὲ ^κἀστράπτουσιν τῶν μαρμάρων καὶ τῶν κίον-
 των κάλλει, ἐπειδὴ καὶ τὸ ἑδαφος εἶδε πανταχοῦ τάπητας
 ἔχον ἱεστρωμένους, εἰς τὴν ὄψιν ἐμπτύσαι τοῦ τῆς οἰκίας δε-
 σπότη· εἴτα ἐγκαλούμενος ^μεἰπεῖν, διὰ τὸ μηδαμοῦ τῆς οἰκίας
 ἐτέρωθι τοῦτο ἐξεῖναι ποιῆσαι, εἰς τὴν ὄψιν ἀναγκασθῆναι
 ὑβρίσαι τὴν ἐκείνου. ^νὉρᾷς πῶς καταγέλαστος ὁ τὰ ἔξωθεν
 καλλωπίζων ἐστὶ, καὶ παρὰ πᾶσιν εὐκαταφρόνητος τοῖς νοῦν
 ἔχουσι; Καὶ μάλα εἰκότως. Οὐδὲ γὰρ ^οεἰ τὴν σύνοικόν τις
 ἀφείς τὴν σὴν ράκια ^ρπερικεῖσθαι, καὶ ἡμελημένην εἶναι, τὰς
 C θεραπευαίνιδας λαμπρᾷ ^απεριέβαλε στολῇ, πρῶως ἂν ^τῆνεγκας,
 ἀλλὰ παρωξύνθης, καὶ ὕβριν ἂν τὸ πρᾶγμα ^αἔφησας εἶναι τὴν
 ἐσχάτην. Τοῦτο τοίνυν καὶ ἐπὶ τῆς ψυχῆς λογιζοῦ. Ὅταν
^ιγὰρ τοὺς μὲν τοίχους καὶ τὸ ἑδαφος καὶ τὰ ἔπιπλα καὶ τὰ

^α ἤρτηται pro ἤρτηται A.B.D.G.H.I. ^β τὴν accessit ex A.B.D.H.I.
^ε καθήμενος αὐτὸν] Sic F.G.H. καθήμενος αὐτοῦ B. καθήμενος ἐπ' αὐτὸν D. Veron.
^κ ἀστράπτουσιν αὐτοῦ I. καθήμενος ἐπ' αὐτοῦ ex corr. A. Hoc ediderunt Sav. cet.
^δ καὶ τοὺς σ. Sav. Mor. Ben. τοὺς om. B.G. Veron. ^ε κοσμῆσθαι G. ^ι καὶ
^αγγ. καὶ ἄνθ. A.F.H.I. ^ε καὶ accessit ex A.F.G.H.I. στέφανον sine artic. I.
^β γοῦν om. I. Statim ἐκείνου A. τὴν ::::: τούτων φιλ. (sic) G. ^ι τῶ
^κ χρυσῷ G. ^κ ἀστράπτουσιν pro ἀπαστρ. A.B.D.F.G.H. Flor. p. 123.
(Tom. xii. p. 485 D.) ^ι ἱεστρωμένους pro ἱεστορεσμένους A.B.D.F. Flor.
^ε στρωμένους H. ^μ εἶπεν A.F.G.H. Flor. ^ν ὅρα F.H. ^ο εἰ τις τὴν σ.

F.G.H.I. εἰ τις σύνοικον (sic) A. ^ρ περιβεβλησθαι A.D.F.H.I. ^α περιέ-
 βαλλε B. ^τ ἤνεγκες H.I. Statim ἀλλὰ καὶ παρ. H. ^α ἔφησας G. ^ι γὰρ
 omnes. μὲν Veron. Sav. Mor.

ἄλλα ὅ πάντα καλλωπίζης, ἐλεημοσύνην δὲ μὴ παρέχης δαψιλῇ, μηδὲ τὴν ἄλλην ἀσκήσῃ φιλοσοφίαν, οὐδὲν ἕτερον ἢ τοῦτο ποιεῖς, μᾶλλον δὲ τὸ πολλῶ χαλεπώτερον. Τῆς μὲν γὰρ δούλης καὶ τῆς δεσποίνης οὐδὲν τὸ μέσον, τῆς δὲ ψυχῆς καὶ τῆς σαρκὸς πολὺν τὸ διάφορον· εἰ δὲ τῆς σαρκὸς, πολλῶ μᾶλλον ὡς τῆς οἰκίας καὶ τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὑποποδίου. Ποίας οὖν ἄξιος D ἀπολογίας ἂν εἴης, ταῦτα μὲν ἅπαντα ἄργυρίῳ περιβάλλον, ἐκείνην ὃ δὲ περιορῶν ῥακοδυτοῦσαν, ἀνχμῶσαν, πεινῶσαν, τραυμάτων γέμουσαν, ὑπὸ μυρίων σπαραττομένην ἑκυνῶν, καὶ μετὰ ταῦτα ἅπαντα καὶ δοξάζεσθαι ἀπὸ τοῦ καλλωπισμοῦ ὅτων ἔξωθεν περικειμένων νομίζων; Ὁ δὲ μάλιστα τῆς ἐσχάτης παραπληξίας ἐστὶ, τὸ γελῶμενον καὶ οὐκ ἐκδιζόμενον καὶ ἀσχημονοῦντα καὶ ἀτιμαζόμενον καὶ εἰς ἐσχάτην ἐμπίπτοντα κόλασιν, ἔτι καὶ ἐγκαλλωπίζεσθαι τούτοις. Διὸ, παρακαλῶ, ταῦτα πάντα ἐνόησαντες ἀνανήψωμεν ὅψε γοῦν ποτε, καὶ ἡμῶν E αὐτῶν γενώμεθα, καὶ τὸν κόσμον τούτον ἀπὸ τῶν ἔξωθεν εἰς τὴν ψυχὴν μετενέγκωμεν. Οὕτω γὰρ καὶ αὐτὸς ἄσυλος ἐμνεῖ, καὶ ἡμᾶς τοῖς ἀγγέλοις ἴσους ἐργάσεται, καὶ τὰ ἀκίνητα ἐπροξενήσει καλὰ ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ καὶ μεθ' οὗ τῷ πατρὶ δόξα ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΙΓ.

542

1 Ἀνθρώπινον λέγω διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν. Ὡς περ γὰρ παρεστήσατε τὰ ἅ μέλη ὑμῶν δούλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν, οὕτω νῦν παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δούλα τῇ δικαιοσύνῃ ὅς εἰς ἁγιασμόν.

1 CAP. VI. v. 19.

ἅπαντα B.D. ὡς τῆς οἰκίας καὶ τῆς κλ. καὶ τοῦ ὑπ.] Sic D. Veron. τῆς οἰκίας : : : : : καὶ τῆς κλ. καὶ τοῦ ὑπ. (sic) G. τῆς ψυχῆς καὶ τῆς κλ. καὶ τοῦ ὑπ. I. τῆς στολῆς (ex corr. pro ψυχῆς) καὶ τῆς οἰκίας καὶ τῆς κλ. καὶ τοῦ ὑπ. B. Ceteri cum Sav. et recentioribus τῆς ψυχῆς καὶ τῆς οἰκίας, καὶ τῆς ψυχῆς καὶ τῆς κλ. καὶ τοῦ ὑπ. ἄργυρῳ I. ἄργυρίῳ πολλῶ Edd. πολλῶ om. F.G.H.I. Statim περιβαλὼν G. ὃ δὲ om. H. Mox ῥακοδυτοῦσαν (corr. ex ῥακοδ.)

A. ῥακοδ. (sic) H. ἑκυνῶν] κυμάτων G. Statim καὶ om. I. ἅπαντα] + καλλωπίζομένην G. πάντα pro ἅπαντα A.F.H.I. ὃ τοῦ ἑ. περικειμένου I. νόμων pro νομίζων G. καὶ superscript. in A. διὸ] + καὶ B. ἐμνεῖ] pro μένει A.B.D. Mox ἐργάσεται pro ἐργάζεται A.B.D.H.I. ἐπροξενεί G. Hom. XIII. ἅ μέλη] + τῆς σαρκὸς Edd. τῆς σαρκὸς om. B.D.E.F.H.I. et Mossg. ὅς εἰς ἁγιασμόν om. H.

ἘΠΕΙΔΗ πολλὴν ἀπήτησεν ἀκρίβειαν τοῦ βίου, νεκροὺς (88)
 Β εἶναι κελεύων τῷ κόσμῳ, καὶ τεθνηκέναι τῇ πονηρίᾳ, καὶ ἀκινή-
 τους μένειν πρὸς τὴν τῶν ἀμαρτημάτων ἐνέργειαν, καὶ ἐδόκει
 μέγα τι καὶ βαρὺ λέγειν καὶ τὴν ἀνθρωπίνην ὑπερβαῖνον φύσιν·
 δεῖξαι βουλόμενος, ὅτι οὐδὲν ὑπέρογκον ἀπαιτεῖ, οὐδὲ ὅσον
 ἐχρῆν τὸν τοσαύτης ἀπολαύσαντα δωρεᾶς, ἀλλὰ καὶ σφόδρα
 σύμμετρον καὶ κοῦφον, ἀπὸ τῶν ἐναντίων αὐτὸ κατασκευάζει,
 καὶ φησιν, “Ἀνθρώπινον λέγω” ὡσανεὶ ἔλεγεν, ἀπὸ ἀνθρωπίνων
 λογισμῶν, ἀπὸ τῶν ^δ ἐν συνηθείᾳ γινομένων· ^ε ἡ γὰρ τοῦτο, ἡ
 τὸ σύμμετρον τῇ προσηγορίᾳ τοῦ ἀνθρωπίνου δηλοῖ. ^ς Καὶ γὰρ
 C καὶ ἀλλαχοῦ φησι, ² “Πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εἴληφεν, εἰ μὴ ἀν-
 θρώπινος” τουτέστι, σύμμετρος καὶ μικρός. “Ὡς περ γὰρ
 παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δούλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ ³ καὶ τῇ ἀνομίᾳ
 εἰς τὴν ἀνομίαν, οὕτω νῦν παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δούλα
 τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν.” Καίτοι ^h πολλὴ τῶν δεσποτῶν τὸ
 μέσον, ἀλλ’ ὅμως τὸ ἴσον τῆς δουλείας ἀπαιτῶ μέτρον. Ἐδεῖ
 μὲν γὰρ καὶ πολλῷ πλέον εἰσενεγκεῖν, καὶ ⁱ τοσοῦτ’ πλέον, ὅσῳ
 καὶ αὕτη μείζων τῆς δεσποτείας ἐκείνης καὶ ἀμείνων· πλὴν ἀλλ’
 οὐδὲν πλέον ἀπαιτῶ διὰ τὴν ἀσθένειαν. Καὶ οὐκ εἶπε, τῆς
 D προαιρέσεως ὑμῶν, οὐδὲ τῆς προθυμίας, ἀλλὰ, “τῆς σαρκὸς
 ὑμῶν,” ἀνεπαχθέστερον ποιῶν τὸν λόγον. Καίτοι τὸ μὲν ἀκα-
 θαρσία, τὸ δὲ ἁγιασμός· τὸ μὲν ἀνομία, τὸ δὲ δικαιοσύνη. Καὶ
 τίς οὕτως ἄθλιος, ^k φησὶ, καὶ ταλαίπωρος, ὥς μηδὲ τοσαύτην
 εἰσενεγκεῖν σπουδὴν τῇ τοῦ Χριστοῦ δουλείᾳ, ^l ὅσῃ τῇ τῆς
 ἀμαρτίας ^m καὶ τοῦ διαβόλου; Οὐκοῦν ἀκουσον ⁿ τῶν ἐξῆς, καὶ
 εἶσῃ σαφῶς, ὅτι οὐδὲ τὸ μικρὸν τοῦτο εἰσφέρομεν. Ἐπειδὴ
 γὰρ ἀπλῶς οὕτω λεγόμενον οὐκ ἐδόκει πιστὸν εἶναι οὐδὲ εὐ-
 παράδεκτον, οὐδὲ ἡνείχετό τις ἀκοῦσαι, ὅτι οὐ δουλεύει τοσοῦ-
 τον τῷ Χριστῷ, ὅσον ἐδούλευσε τῷ διαβόλῳ, ^p διὰ τῶν ἐξῆς
 E αὐτὸ κατασκευάζει καὶ ποιεῖ πιστὸν, τὴν δουλείαν ἐκείνην ἄγων
 εἰς μέσον, καὶ λέγων πῶς ἐδούλευσαν. ³ “Ὅτε γὰρ ἦτε δούλοι,
 φησὶ, ^q τῆς ἀμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ.” Ὁ δὲ
 λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν· ὅτε ἐν πονηρίᾳ ἐζήτε καὶ ἀσεβεῖα καὶ
 ἐσχάτοις κακοῖς, μετὰ τοσαύτης ἐζήτε τῆς ὑπακοῆς, ὥς μηδὲν

² 1 Cor. x. 13.³ v. 20.

^c κελεύων] λέγων H. τῷ κ. κελεύων inverso ord. E.G. ^d ἐν τῇ σ. I.
 Statim γενομένων E. et ante corr. H. ^e ἡ γὰρ τοῦτο ἡ τὸ σύμμετρον] Sic
 nostri omnes. τὸ γὰρ σύμμετρον Edd. ^f καὶ γὰρ om. E. ^g καὶ τῇ ἀνο-
 μίᾳ om. I. Μοx νῦν om. H. ^h πολλῷ F. πολλοὶ G.H. ⁱ τοσοῦτον H.
 Μοx ὅσον E.F.H. ^k φησὶ, quod aberat, est in nostris omnibus. ^l ὅσον
 A.F. ^m καὶ τῇ τοῦ δ. G. ⁿ τῶν] καὶ τῶν B. ^o οὐδ’ ἡνείχετο A.E.
^p διὰ] καὶ διὰ I. ^q τῇ ἀμαρτίᾳ B.

καθόλου πράττειν καλόν. Τοῦτο γάρ ἐστιν, “Ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ” τουτέστιν, οὐκ ἦτε ὑποτεταγμένοι αὐτῇ, ἀλλ’ ἡλλοτριωμένοι καθόλου. Ὁὐδὲ γὰρ διενέμετε τῆς δουλείας τὸν τρόπον τῇ δικαιοσύνῃ καὶ τῇ ἀμαρτίᾳ, ἀλλ’ ὅλους ἑαυτοὺς ἐξεδίδοτε τῇ πονηρίᾳ. Οὐκοῦν ^ακαὶ νῦν, ἐπειδὴ ^ιμετέστητε πρὸς τὴν δικαιοσύνην, ὅλους ἑαυτοὺς ἐκδοτε τῇ ἀρετῇ, μηδὲν καθόλου τῆς κακίας πράττοντες, ἵνα καὶ ἴσον ^νἐπιδείξητε τὸ ⁵⁴³ μέτρον. Καίτοιγε οὐχὶ τῆς δεσποτείας πολὺ τὸ ^ωμέσον μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς δουλείας αὐτῆς πολὺ τὸ διάφορον· ὅπερ καὶ αὐτὸ μετὰ πολλῆς ^αἀναπλοῖ τῆς σαφηνείας, καὶ δείκνυσιν ἐπὶ τίσι ^γμὲν τότε ἐδούλευον, ἐπὶ τίσι δὲ νῦν. Καὶ οὕτω λέγει τὴν βλάβην τὴν ἀπὸ τοῦ πράγματος ^βγινομένην, ἀλλὰ τῶς τὴν αἰσχύνῃ. “Τίνα γὰρ, φησὶ, καρπὸν εἶχετε τότε ἐφ’ οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε;” Τοιαύτη γὰρ ἦν ἡ δουλεία, ὡς καὶ τὴν ἀνά-Β μνησιν ^ααὐτῆς νῦν αἰσχύνῃ φέρειν. Εἰ δὲ ἡ ἀνάμνησις κατασχύνει, πολλῶ μᾶλλον ἡ πράξις. Ὡστε διπλῇ νῦν ^βἐκερδάνετε, καὶ ἀπαλλαγέντες τῆς αἰσχύνῃς, καὶ μαθόντες ἐν οἷς ἦτε· ὥσπερ οὖν τότε διπλῇ παρεβλάπτεσθε, καὶ αἰσχύνῃς ἄξια πράττοντες, καὶ οὐδὲ εἰδότες αἰσχύνεσθαι, ὅπερ τοῦ προτέρου μεῖζον ἦν· ἀλλ’ ὅμως ἐμένετε δουλεύοντες. Δείξας τοίνυν ἐκ περιουσίας τὴν βλάβην τῶν τότε ^γγινομένων, ἀπὸ τῆς αἰσχύνῃς καὶ ἐπ’ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα χωρεῖ. Τί οὖν ἦν τὸ πρᾶγμα; “Τὸ ^αμὲν γὰρ τέλος ἐκείνων θάνατος.” Ἐπειδὴ γὰρ ^εἡ αἰσχὺν οὐ σφόδρα δοκεῖ φορτικὸν εἶναι, ἐπὶ τὸ πᾶν φοβερόν ἐρχεται, τὸν θάνατον λέγω· καίτοιγε ἤρκει καὶ τὸ ἐμπροσθεν εἰρημένον.

(89) Ἐννόησον γὰρ ^δὅση τῆς κακίας ἡ ὑπερβολή, ὅπου γε καὶ τῆς C τιμωρίας ^εἀπηλλαγμένοι, τῆς αἰσχύνῃς ἀπαλλαγῆναι οὐκ εἶχον. Ποῖον ^βοὖν προσδοκᾷς, φησὶ, μισθὸν ἀπὸ τῆς πράξεως, ὅταν ἀπὸ τῆς μνήμης μόνῃς, καὶ ταῦτα τῆς τιμωρίας ἀπηλλαγμένος, ^ιἐγκαλύπτῃ καὶ ἐρυθριᾷς, καίτοιγε ἐν τοσαύτῃ ὦν χάριτι; Ἀλλ’ οὐ τὰ τοῦ θεοῦ τοιαῦτα. ⁵ “Νῦν ^κγὰρ, φησὶν, ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας, δουλωθέντες δὲ τῷ θεῷ, ἔχετε τὸν

4 v. 21.

5 v. 22.

^τ οὐδέ] οὐ I. ^α καὶ νῦν ἐπειδὴ] ἐπειδὴ καὶ νῦν A.D.E.F.H.I. ^ι ἔστητε G. ^ν ἐπιδείξησθε A.D.E.I. et ex corr. manu eadem B. ^ω μέσον] + ἦν I. ^α ἀναπλοῖ D. et ex corr. F. ^γ μὲν accessit ex A.B.D.E.F.H.I. μὲν post δείκνυσιν habet G. ^β γινομένην A.B.D.E.H.I. ^α αὐτῆς pro αὐτὴν omnes. ^β ἐκερδάνετε B.D.E. κερδαίνετε I. ^γ γινομένων G. ^δ μὲν accessit ex omnibus. ^ε ἡ] καὶ ἡ H. ἡ om. G. Mox φορτικὸν om. B. ^ε ὅσον G. ^ε ἀπηλλαγμένοι omnes. ἀπαλλαγέντες Edd. ^β οὖν om. I. Statim pr. φησὶ μισθὸν A.D.E.F.H. φησὶ pr. μισθὸν B.I. pr. μισθὸν φησιν Edd. φησὶ abest a G. ^ι ἐγκ. καὶ ἐρυθριᾷς om. H. ^κ γὰρ pro δε omnes.

καρπὸν ὑμῶν εἰς ἀγιασμὸν, τὸ δὲ τέλος ζωὴν αἰώνιον.” ¹Ἐκεί-
 νων ὁ καρπὸς αἰσχύνῃ καὶ μετὰ τὴν ἀπαλλαγὴν, ²τούτων ὁ
 καρπὸς ἀγιασμός· ὅπου δὲ ἀγιασμός, παρρησία ³πᾶσα. Ἐκεί-
 νων τὸ τέλος θάνατος, ⁴τούτων δὲ ζωὴ αἰώνιος. Εἶδες πῶς τὰ
 μὲν δείκνυσι δεδομένα, τὰ δὲ ἐν ἐλπίσιν ὄντα, καὶ ἀπὸ τῶν
 δεδομένων ἀκεῖνα πιστοῦται, ἀπὸ τοῦ ἀγιασμοῦ ⁵τὴν ζωὴν;
 “Ἴνα γὰρ μὴ λέγῃς, ὅτι πάντα ἐν ἐλπίσι, δείκνυσι καὶ ἤδη σε
 καρπωσάμενον· πρῶτον τὸ ἀπαλλαγῆναι ⁶τῆς πονηρίας καὶ
 τοιούτων κακῶν, ὧν καὶ ἡ μνήμη αἰσχύνῃ φέρει· δεύτερον τὸ
 δουλωθῆναι τῇ δικαιοσύνῃ· τρίτον τὸ ἀγιασμοῦ ἀπολαῦσαι·
 Εἰ τέταρτον τὸ ⁷καὶ ζωῆς ἐπιτυχεῖν, καὶ ζωῆς οὐ προσκαίρου, ἀλλ’
⁸αἰωνίας. Ἀλλ’ ὅμως καὶ ⁹τούτων ὄντων, κἂν ἐξ ἴσης, φησί,
 δουλεύσατε. Εἰ γὰρ καὶ ὁ δεσπότης σφόδρα ὑπερέχων, καὶ
 τῆς δουλείας πολὺ τὸ μέσον καὶ τῶν ἐπάθλων ὑπὲρ ὧν δου-
 λεύετε, οὐδὲν ἀπαιτῶ ¹⁰πλέον τέως. Εἶτα, ἐπειδὴ ὅπλων ἐμνη-
 μόνευσε καὶ βασιλέως, ἐπιμένει ¹¹τῇ μεταφορᾷ, λέγων· ¹²“Τὰ
 μὲν γὰρ ὀψώνια τῆς ἀμαρτίας ¹³θάνατος· τὸ δὲ χάρισμα τοῦ
 θεοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν.” Εἰπὼν
 ὀψώνια ἀμαρτίας, ἐπὶ τῶν χρηστῶν οὐ τὴν αὐτὴν ἐτήρησε
 τάξιν. ¹⁴Οὐδὲ γὰρ εἶπεν, ὁ μισθὸς τῶν κατορθωμάτων ὑμῶν,
 ἀλλὰ, “τὸ δὲ χάρισμα τοῦ θεοῦ,” δεικνὺς ὅτι οὐκ οἴκοθεν
 544 ἀπήλλαγσαν, οὐδὲ ὀφειλὴν ἀπέλαβον, οὐδὲ ἀμοιβὴν καὶ ἀντί-
 δοσιν πόνων, ἀλλὰ ¹⁵χάριτι ταῦτα πάντα ἐγένετο· ¹⁶ὥστε καὶ
 ἐντεῦθεν ἡ ὑπεροχὴ, οὐχ ὅτι ἀπήλλαξε μόνον, οὐδὲ ὅτι ἐπὶ τὰ
 βελτίω μετέθηκεν, ἀλλ’ ὅτι ¹⁷μηδὲ καμόντας μηδὲ πονήσαντας·
 καὶ ¹⁸οὐκ ἀπήλλαξε μόνον, ἀλλὰ καὶ πολλῶ μείζονα ἔδωκε, καὶ
 διὰ τοῦ παιδὸς ἔδωκε. Ταῦτα δὲ ¹⁹παρενέβαλεν ἅπαντα, ἐπειδὴ
²⁰καὶ περὶ χάριτος διελέχθη, καὶ τὸν νόμον μέλλει ²¹καταβάλλειν
 λοιπόν. Ἴνα γὰρ μὴ ταῦτα ἀμφοτέρω ²²ῥαθυμοτέρους ἐργά-
 σηται, μέσα ²³παρενέθηκε τὰ περὶ τῆς ἀκριβείας τοῦ βίου,
 πανταχοῦ διεγείρων εἰς τὴν τῆς ἀρετῆς ἐπιμέλειαν τὸν ἀκροατὴν.

6 v. 23.

¹ ἐκείνων] + γὰρ G. ² τούτων] + δὲ Edd. reclamantibus libris. ³ πᾶσα
 (ἅπαντα G.) omnes. πολλὰ Edd. ⁴ τούτων δὲ] τοῦτο G. ⁵ τὴν [ζωὴν] τὴν
 χάριν H. τὴν ζ. om. G. ⁶ τῆς πονηρίας] τῶν κακῶν G. ⁷ καὶ τῆς [ζωῆς] G.
⁸ αἰωνίου H. ⁹ τοιούτων B.E.F. ¹⁰ πλέον om. F. πλέον ἀπαιτῶ in verso
 ord. I. ¹¹ τῇ φορᾷ B. ¹² θάνατος] + λέγει γὰρ οὕτως· τὰ μὲν γὰρ ὀψ. τῆς
 ἀμ. θάνατος G. ¹³ οὐδὲ pro οὐ omnes. ¹⁴ χάριτι] + θεοῦ I. Μοχ ἐγένετο
 pro ἐγένετο A.B.D.E.H.I. ¹⁵ ὥστε] ὡς G. ὥστε E. ¹⁶ μηδὲν E.
 Statim καμόντας B.D.E.G.I. κάμνοντας Edd. ¹⁷ οὐκ] Sic D.E.F.G.I. οὐχ
 om. D. ¹⁸ In libris A.H. pauca hic desunt. ¹⁹ παρῆβαλεν G. ²⁰ καὶ
 om. D. ²¹ καταβάλλειν G. ²² ῥαθύμους B. Veron. ²³ παρίθηκε G.H.
 Veron.

Ὅταν ἰγάρ ὁψώνια ^kτῆς ἀμαρτίας τὸν θάνατον καλῇ, φοβεῖ B
 πάλιν, καὶ πρὸς τὰ μέλλοντα ἀσφαλίζεται. Δι' ὧν γὰρ αὐ-
 τοὺς ἀναμιμνήσκει τῶν προτέρων, διὰ τούτων καὶ εὐχαρίστους
 ποιεῖ, καὶ ἀσφαλεστέρους πρὸς τὰ ἐπίοντα ἅπαντα.

Καταλύσας τοίνυν ἐνταῦθα ¹τὸν τῶν ἠθικῶν λόγον, ἐπὶ τὰ
^mδογματικὰ ἐκβαίνει πάλιν, οὕτω λέγων· ⁷“^aἩ ἀγνοεῖτε, ἀδελ-
 φοί; γινώσκουσι γὰρ νόμον ⁿλαλῶ.” Ἐπειδὴ γὰρ εἶπεν, ὅτι
 ἀπεθάνομεν τῇ ἀμαρτίᾳ, δείκνυσιν ὁ ἐνταῦθα, ὅτι οὐ μόνον ἀμαρ-
 τία αὐτῶν ^pοὐ κυριεύει, ἀλλ' οὐδὲ νόμος. Εἰ δὲ νόμος οὐ
 κυριεύει, πολλῷ μᾶλλον ἀμαρτία. Καὶ καταγλυκαίνων τὸν C
 λόγον, ἀπὸ παραδείγματος ἀνθρωπίνου τοῦτο ποιεῖ φανερόν.
 Καὶ δοκεῖ μὲν ἐν τι λέγειν, δύο δὲ ⁹τίθησι τοῦ προκειμένου
 κατασκευὰς, μίαν μὲν, ὅτι ἀποθανόντος ἀνδρὸς, οὐχ ὑπόκειται
 γυνὴ νόμῳ τῷ τοῦ ἀνδρὸς, οὐδὲ ἔστιν ὁ κωλύων ἐτέρῳ γενέσθαι
 γυναῖκα· ^bδευτέραν δὲ, ὅτι ἐνταῦθα οὐ μόνον ὁ ἀνὴρ ἐτελεύ-
 τησεν, ἀλλὰ καὶ ἡ γυνή· ὥστε διπλῆς ἀπολαύειν τῆς ἐλευθερίας.
 Εἰ γὰρ τελευτήσαντος τοῦ ἀνδρὸς, ἀπήλλακται τῆς ἐξουσίας,
 ὅταν καὶ αὐτὴ τετελευτηκυῖα φανῇ, πολλῷ μᾶλλον ἡλευθέρωται.
 Εἰ γὰρ ἐν γενόμενον ἀπαλλάττει τῆς ἐξουσίας αὐτὴν, πολλῷ D
 μᾶλλον ἀμφότερα συνελθόντα. Μέλλων τοίνυν ἐκβαίνειν εἰς
 τὴν περὶ τούτων ἀποδείξιν, μετ' ἐγκωμίου τῶν ἀκροατῶν ἀρχε-
 ται λέγων, “^aἩ ἀγνοεῖτε, ἀδελφοί; γινώσκουσι γὰρ νόμον
 λαλῶ.” Τούτέστι, σφόδρα ὡμολογημένον λέγω καὶ σαφές,
 καὶ γινώσκουσι ταῦτα μετὰ ἀκριβείας ἅπαντα. “Ὅτι ὁ νό-
 μος κυριεύει τοῦ ἀνθρώπου, ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ.” Οὐκ
 (90) εἶπε, τοῦ ἀνδρὸς, οὐδὲ τῆς γυναικὸς, ἀλλὰ, “τοῦ ἀνθρώ-
 που,” ὅπερ ἐστὶ κοινὸν ἐκατέρου τοῦ ζώου ὄνομα. “Ὁ γὰρ
 ἀποθανὼν, φησὶ, δεικαίωται ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας.” Οὐκοῦν τοῖς
 ζώσιν ὁ νόμος κείται, τοῖς δὲ τεθνηκόσιν οὐκέτι διατάττεται. E
 Ὅρῃς πῶς διπλῆν τὴν ἐλευθερίαν ἐδήλωσεν; Εἰτα ἐν τοῖς προ-
 οίμοις ^wτοῦτο αἰνιξάμενος, ἐπὶ τῆς γυναικὸς ἐν τῇ κατασκευῇ
 προάγει τὸν λόγον, οὕτω λέγων· ⁸“Ἡ γὰρ ὑπανδρὸς γυνὴ τῷ
 ζῶντι ἀνδρὶ δέδεται νόμῳ· εἰ δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, κατήργηται
 ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ ἀνδρὸς. Ἀρα οὖν ζῶντος τοῦ ἀνδρὸς, μοι-
 χαλὶς ^xχρηματίζει, εἰ δὲ γένηται ἀνδρὶ ἐτέρῳ· εἰ δὲ ἀποθάνῃ

7 CAP. VII. v. 1.

8 v. 2, 3.

¹ γὰρ pro δε omnes. ^k τῆς om. I. ¹ τὸν ἠθικὸν λόγον I. ^m δογ-
 ματικὰ omnes. δόγματα Edd. Statim ἐμβαίνει A. ⁿ λέγω H. ^o ἐνταῦθα
 om. G. ^p οὐ om. I. Statim κυριεύσει G. ^q προτίθησι A.F.H.I. ^r κα-
 τασκευάσματα A.F.G. Statim ἐν in rasura pro μίαν habet F. ^s δευτέραν pro
 ἐτέραν A.B.D.E.G.I. δεύτερον F. δεύτερα H. ^t ἐκβαίνειν D.E.G.H. ἐμβαίνειν
 vulgo. ^v οὐδὲ ἢ G. καὶ I. ^w τοῦτο] + ἐνταῦτο (sic) G. ^x χρηματίζει A.D.E.G.

A 8 2

ὁ ἀνὴρ, ἐλευθέρα ἐστὶν ὑὰπὸ τοῦ νόμου, τοῦ μὴ εἶναι αὐτὴν μοιχαλίδα, γενομένην ἀνδρὶ ἐτέρῳ.” Συνεχῶς αὐτὸ περιστρέφει, καὶ μετὰ πολλῆς τῆς ἀκριβείας· ἐπειδὴ σφόδρα θαρρεῖ
 545 τῷ ἁπ’ αὐτοῦ κατασκευαζομένῳ. Καὶ τίθησιν ἐν τάξει μὲν τοῦ ἀνδρὸς τὸν νόμον, ἐν τάξει δὲ τῆς γυναικὸς ^β τοὺς πιστεύσαντας ἅπαντας. Εἴτα τὸ συμπέρασμα οὐ κατὰ τὴν πρότασιν ἐπάγει. ^γΤοῦτο γὰρ ἀκόλουθον ἦν εἰπεῖν· ὥστε, ἀδελφοί μου, οὐ ^ακυριεύει ὑμῶν ὁ νόμος· ἀπέθανε γάρ. Ἄλλ’ οὐκ εἶπεν οὕτως, ἀλλ’ ἐν μὲν τῇ προτάσει τοῦτο ἠνίξατο· ἐν δὲ τῇ ἐπαγωγῇ ^ελοιπὸν, ὥστε ἀνεπαχθῇ ποιῆσαι τὸν λόγον, τὴν γυναικα εἰσάγει τετελευτηκυῖαν, λέγων· ⁹“Ὡστε, ^εἀδελφοί μου, καὶ ὑμεῖς ἐθανατώθητε τῷ νόμῳ.” Ὅταν γὰρ καὶ τοῦτο κάκεινο γε-
 νόμενον τὴν αὐτὴν ἐλευθερίαν παρέχῃ, τί κωλύει χαρίσασθαι τῷ
 Β νόμῳ, τοῦ πράγματος μηδὲν παραβλαπτομένου; “Ἡ γὰρ ὑπανδρος γυνὴ τῷ ζῶντι ἀνδρὶ δέδεται νόμῳ.” Ποῦ ^βνῦν εἰσιν οἱ τὸν νόμον διαβάλλοντες; ^βἈκούετωσαν πῶς καὶ εἰς ἀνάγκην ἐμπεσῶν, οὐ καθαιρεῖ αὐτοῦ τὸ ἀξίωμα, ἀλλὰ ^ικαὶ μεγάλα περὶ τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ διαλέγεται, εἴγε ζῶντος ^καὐτοῦ δέδεται ὁ Ἰουδαῖος, καὶ μοιχοὶ χρηματίζουσιν οἱ παραβαίνοντες ^ικαὶ ἀφιέντες αὐτὸν ζῶντα. Εἰ δὲ τελευτήσαντα ^μεἶσαν, οὐδὲν θαυμαστόν· καὶ γὰρ ἐπ’ ἀνθρώπων οὐ διαβάλλεται ὁ τοῦτο ποιῶν. “Ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, κατήργηται ἀπὸ τοῦ νόμου
 C τοῦ ἀνδρός.” Εἶδες πῶς ἐν τῷ παραδείγματι τὸν νόμον δέικ-
 νυσι τετελευτηκότα; Ἄλλ’ οὐκ ἐν τῇ ἐπαγωγῇ τοῦτο ποιεῖ.
 “Ἄρα οὖν ζῶντος τοῦ ἀνδρὸς, μοιχαλὶς ^χχρηματίζει ἢ γυνή.”
 οἷ’ Ὅρα πῶς ἐνδιατρίβει ταῖς κατηγορίαις τῶν τὸν νόμον παρα-
 βαίνόντων ζῶντα. ^ρἘπεὶ δὲ αὐτὸν ἔπαυσε, ⁹λοιπὸν μετὰ ἀσφαλείας ἀπάσης ^ιαὐτῷ χαρίζεται, τὴν πίστιν οὐδὲν παρα-
 βλάπτων ἐντεύθεν. “Ζῶντος γὰρ, φησὶ, ^κτοῦ ἀνδρὸς, μοιχαλὶς
 χρηματίζει ἢ γυνή, εἰς γέννηται ἀνδρὶ ἐτέρῳ.” “Ὡστε, ἀδελφοί
 D μου, καὶ ὑμεῖς” ἀκόλουθον ἦν εἰπεῖν, τοῦ νόμου τελευτήσαντος,

9 v. 4.

^γ ἀπὸ τοῦ νόμου om. G. Veron. ^z μεταστρέφει G. ^α ἀπ’ αὐτοῦ pro ὑπ’ αὐτοῦ B.D.F.H.I. τὸ ὑπ’ αὐτοῦ κατασκευαζόμενον G. ^β τοὺς] + πιστεύοντας καὶ G. ^γ τοῦτο pro τὸ A.B.D.E.F.H.I. ^δ κυριεύει pro κυριεύσει omnes. ^ε λοιπὸν] + καὶ τοῦτο G. ^ε Verba ἀδελφοί μου post ὑμεῖς transp. A.D.E.H.I. Mosq. 3. post ἐθανατώθητε G. ^ς νῦν] οὖν A.D.E.F. ^β ἀκουσάτωσαν G. ^ι καὶ accessit ex A.E.F.G.H.I. ^κ αὐτοῦ om. B. ^ι καὶ οἱ ἀφ. I. ^μ εἶσαν A.B.D.E.G.H.I. εἶασεν Edd. ^ν χρηματίζει A.D.E. ο ὅρας G.H. ^ρ ἐπεὶ δὲ] ἐπειδὴ A.E.H.I. ἐπειδὴ δὲ B. ἐπειδὴ γὰρ G. ⁹ λοιπὸν] + γὰρ A.F.H.I. ^ι αὐτῷ χ. τὴν πίστιν] Sic A.B.E.F.G.H.I. Ede-
 batur αὐτὸν χαρίζεται τῇ πίστει. ^κ τοῦ ἀνδρὸς om. G. Mox χρηματίζει A.E.F.G.H. χρηματίζει Edd. ^ι ὑμῖν G.

οὐ κρίνεσθε μοιχείας, ἀνδρὶ γενόμενοι ἐτέρῳ. Ἄλλ' οὐκ εἶπεν οὕτως, ἀλλὰ πῶς; “Ἐθνατωθήτε τῷ νόμῳ.” Εἰ νεκροὶ γηγόνετε, οὐκ ἐστὲ ὑπὸ νόμον. Εἰ γὰρ τελευτήσαντος τοῦ ἀνδρὸς οὐκ ἔστιν ὑπεύθυνος ἡ γυνή, πολλῶ μᾶλλον ἡ αὕτη τετελευτηκυία ἀπὸ ἡλλακται ^ατούτου. Εἶδες Παύλου σοφίαν, πῶς τὸν νόμον ἔδειξε τοῦτο βουλόμενον, τὸ ἀποστῆναι αὐτοῦ καὶ γενέσθαι ἀνδρὶ ἐτέρῳ; Οὐ γὰρ κωλύει, φησὶν, ἐτέρῳ συνεῖναι ἀνδρὶ, τελευτήσαντος τοῦ προτέρου. Πῶς γὰρ, ὅπου γε καὶ ζῶντος ἔπιτρέπει, βιβλίον ἀποστασίου λαβοῦσαν; ^βἌλλὰ τοῦτο οὐ τίθησιν, ὅπερ ἔγκλημα ἦν μᾶλλον τῶν γυναικῶν· εἰ γὰρ καὶ ^ασυγκεχώρητο, ἀλλ' ὅμως οὐκ ἦν αἰτίας ἀπὸ ἡλλαγμένου. Ὅταν γὰρ ἀπὸ τῶν ἀναγκαίων καὶ δοκίμων ἔχη τὰ νικητήρια, οὐ ζητεῖ τὰ περιττά· οὐ γὰρ ἐστὶ γλίσχρος. Τὸ τοίνυν θαυμαστόν τοῦτο ἐστίν, ὅτι αὐτὸς ὁ νόμος ἀπαλλάττει τῶν ἐγκλημάτων ἡμᾶς ἀποστάντας ^βαὐτοῦ. Ὡστε αὐτοῦ ^γβούλημα γενέσθαι ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ. Καὶ γὰρ καὶ αὐτὸς τέθηκε, καὶ ἡμεῖς τεθήκαμεν, καὶ διπλῇ τὰ τῆς ἐξουσίας ἀνήρηται. Ὁ δὲ ^δοὐδὲ τούτοις ἀρκεῖται μόνοις, ἀλλὰ καὶ τὸν αἴτιον προστίθησιν. Οὐδὲ γὰρ ἀπλῶς τέθεικε τὸν θάνατον, ἀλλὰ πάλιν τὸν ⁵⁴⁶ ταῦτα ἐργασάμενον τὸν σταυρὸν εἰσήγαγε, καὶ ταύτη ποιῶν ἡμᾶς ὑπευθύνους. Οὐ γὰρ ἀπλῶς ἀπὸ ἡλλάγητε, φησὶν, ἀλλὰ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ δεσποτικοῦ. “Ἐθνατωθήτε γὰρ, φησὶ, τῷ νόμῳ διὰ τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ.” Οὐκ ἐντεῦθεν δὲ προτρέπει μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς ὑπεροχῆς τοῦ δευτέρου ἀνδρός· διὸ καὶ ἐπήγαγεν· “Εἰς τὸ γενέσθαι ὑμᾶς ἐτέρῳ, τῷ ἐκ νεκρῶν ἐγερθέντι.” Εἶτα, ἵνα μὴ λέγωσι, τί οὖν ἂν μὴ βουλώμεθα δευτέρῳ ὁμιλήσαι ἀνδρὶ; ὁ γὰρ νόμος τὴν ^εχρηύσαν οὐ ποιεῖ μὲν εἶναι μοιχαλίδι δευτέρους ὁμιλήσαντας γάμοις, οὐ μὴν ἀναγκάζει ὁμιλήσαι· ἵν' οὖν μὴ τοῦτο λέγωσι, δέκουσιν ὅτι B καὶ ἐκ τῶν ὑπερηγμένων ἤδη ἡμῖν βουληθῆναι δεῖ· ὅπερ καὶ ἀλλαχοῦ σαφέστερον ἐτίθησι, λέγων, ¹⁰ “Οὐκ ἐστὲ ἐαυτῶν” καὶ, “Τιμῆς ἡγοράσθητε” καὶ, “Μὴ γίνεσθε δούλοι ἀνθρώπων” καὶ πάλιν, ¹¹ “Εἰς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἵνα οἱ ζῶντες ^βμηκέτι

¹⁰ 1 Cor. vi. 19, 20. vii. 23.

¹¹ 2 Cor. v. 15.

^α ὑπὸ τὸν νόμον Edd. τὸν om. B.E.F.G.H.I. ^β αὕτη vel αὕτη E.H. ^γ αὐτοῦ] τοῦ νόμου A.D.E.F.H.I. ^δ ἐπιτρέπει] κελεύει G. Post λαβοῦσαν add. corr. in marg. F. ελευθέραν εἶναι. ^ε ἀλλὰ καὶ τοῦτο Edd. καὶ om. A.D.F.G.H.I. ^ζ συγκεχώρηται G. ^η ἀπ' αὐτοῦ G. ^θ βούλημα γενέσθαι] Sic D.E.G. βουλῆματι γενέσθαι A.B.F.H.I. βούλημα τὸ γενέσθαι Edd. ^ι οὐδὲ] οὐ A.E.F.H.I. Mox μόνον G. ^κ χρηύσαν A.D.E.F.H.I. ^λ ἤδη ἡμῖν βουληθῆναι δεῖ· ὅπερ] ἤδη ἡμῖν δουλωθῆναι (hoc ex corr.) δεῖ· διόπερ B. δεῖ ἡμῖν βουληθῆναι· διόπερ G. εἶδει ἡμᾶς βουληθῆναι· διόπερ Veron. ^μ τίθησι] σοι G. ^ν μηκέτι] μὴ I.

ἐαυτοῖς ζῶσιν, ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανόντι.” Τοῦτο γοῦν καὶ ἐνταῦθα ἠνίξατο εἰπὼν, “διὰ τοῦ σώματος.” Εἶτα καὶ προτρέπει ταῖς κρείττοσιν ἑλπίσι, ἰλέγων “Ἵνα καρποφορήσωμεν τῷ θεῷ.” Τότε μὲν γὰρ ἐκαρποφορεῖτε τῷ θανάτῳ, φησὶ, ^κνυνὶ δὲ τῷ θεῷ. ¹² “Ὅτε ἰγὰρ ἤμεν ἐν τῇ σαρκί, τὰ ^σπαθήματα τῶν ^μἁμαρτιῶν τὰ διὰ τοῦ νόμου ἐνηργεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν εἰς τὸ καρποφορῆσαι τῷ θανάτῳ.” Εἶδες τοῦ προτέρου ἀνδρὸς τὸ κέρδος; Καὶ οὐκ εἶπεν, ὅτε ἤμεν ἐν τῷ νόμῳ, πανταχοῦ φειδόμενος δοῦναι αἰρετικοῖς λαβὴν· ἀλλ’, “ὅτε ἤμεν ἐν τῇ σαρκί,” τουτέστι, ταῖς πονηραῖς πράξεσι, τῷ σαρκικῷ βίῳ. Οὐ γὰρ τοῦτό φησιν, ὅτι πρὸ τούτου μὲν ^πἐν σαρκὶ ἦσαν, νῦν δὲ ἀσώματοι γενόμενοι περιήεσαν. Τοῦτο δὲ εἰπὼν, οὔτε αἴτιον εἶναι φησιν ἁμαρτημάτων τὸν νόμον, οὔτε ἀπαλλάττει αὐτὸν ἀπεχθείας. Κατηγόρου γὰρ τάξιν ἐπέειχε ^δπικροῦ, ἀπογυμνῶν τὰ ἁμαρτήματα. Ὁ γὰρ τῷ μηδὲν πείθεσθαι βουλομένῳ πλείονα ἐπιτάττων, πλεονάζει ὁ τὸ παράπτωμα. Διὰ τοῦτο οὐκ εἶπε, τὰ παθήματα τῶν ἁμαρτιῶν τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου γινόμενα, ὁ ἀλλὰ, “τὰ διὰ τοῦ νόμου,” καὶ οὐ προσέθηκε, γινόμενα, ἀλλ’ ἀπλῶς, “διὰ τοῦ νόμου,” τουτέστι, τὰ διὰ τοῦ νόμου φαινόμενα, ἠγνωρίζόμενα. Εἶτα, ἵνα μηδὲ τῆς σαρκὸς ἱκατηγορήσῃ, οὐκ εἶπεν, ἀ ^εἐνήργει τὰ μέλη, ἁλλ’ ἀ ^εἐνηργεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν.” δεικνὺς ἐτέρωθεν οὐσαν τὴν ἀρχὴν τῆς πονηρίας, ἀπὸ τῶν ἐνεργούντων λογισμῶν, οὐκ ἀπὸ τῶν ἐνεργουμένων μελῶν. Ἡ μὲν γὰρ ψυχὴ τεχνίτου ^εἐτάξιν ἐπέειχε, κιθάρας δὲ τῆς σαρκὸς ἡ φύσις, οὕτως ἡχοῦσα, ὡς ἡνάγκαζεν ὁ τεχνίτης. Οὐκοῦν ^ωοὐ ταύτη τὸ ἀπηχῆς μέλος, ἀλλ’ ἐκείνη πρὸ ταύτης λογιστέον ἡμῖν.

¹³ “^κΝυνὶ δὲ, φησὶ, κατηργήθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου.” ^γὉρᾷς πῶς πάλιν ἐνταῦθα ^κκαὶ τῆς σαρκὸς καὶ τοῦ νόμου φείδεται; Οὐ γὰρ εἶπεν, ^αὅτι κατηργήθη ὁ νόμος, ^βοὐδ’ ὅτι κατηργήθη ἡ σὰρξ, ἀλλ’ ὅτι κατηργήθημεν ἡμεῖς. Καὶ πῶς ἡμεῖς κατηργήθημεν; Τοῦ κατεχομένου παρὰ τῆς ἁμαρτίας ἀνθρώπου ^επαλαιοῦ ἀποθανόντος καὶ ταφέντος· τοῦτο γὰρ ἐδήλωσεν εἰπὼν

12 v. 5.

13 v. 6.

¹ λέγων om. B. ^κ νυνὶ pro νῦν A.B.D.E.F.G.H. ¹ γὰρ] μὲν γὰρ G. ^μ ἁμαρτημάτων A.D.E.F.H.I. et Mosqq. ^π ἐν τῇ σαρκὶ F. Statim νῦν pro νυνὶ B.D.E.F.G.I. ^ο τὰ παραπτώματα A.E.F.I. ^π ἀλλὰ—γινόμενα et mox τουτέστι τὰ διὰ τοῦ νόμου om. I. ^η ἠ γνωρίζόμενα Edd. ἡ om. A.E.F.G.H.I. ^τ κατηγορήσῃς G. ^ε ἐνεργεῖ G. ^ε ἀλλ’ ἀ] ἀλλὰ B.H. ^γ τὴν ἀρχὴν τ. π. pro τ. π. τὴν ἀρχὴν A.B.F.G.H.I. ^ω οὐ om. G. ^κ νυνὶ pro νῦν A.B.D.E.F.G.H. ^γ ὅρα E.F.G. ^κ καὶ accessit ex A.E.F.G.H.I. ^α ὅτι om. G.H. ^β οὐδ’ ὅτι] οὐδὲ G. οὐδὲ ὅτι B. ^ε τοῦ παλαιοῦ I.

“ Ἀποθανόντες ἐν ᾧ κατειχόμεθα.” Ὡσανεὶ ἔλεγεν, ὁ δεσμός, δι’ οὗ κατειχόμεθα, ἐνεκρώθη καὶ διερρύνῃ, ὥστε τὸν κατέχοντα μηδὲν κατέχειν λοιπὸν, τουτέστι, τὴν ἁμαρτίαν. Ἀλλὰ μὴ ἀναπέσης, μηδὲ ῥαθυμότερος γένη· κατηγορήθης γὰρ ^d ὥστε δου- 547 λείναι πάλιν, “ἀλλ’ οὐχ ὁμοίως, ἀλλ’,” “Ἐν καινότητι πνεύματος, καὶ οὐ παλαιότητι γράμματος.” Τί ἴδέ ἐστιν, ὃ φησιν; ἀναγκαῖον γὰρ αὐτὸ ἤδη ἐκκαλύψαι, ἵν’, ὅταν εἰς τὸ χωρίον ἐμπέσωμεν, μὴ θορυβώμεθα. “Ὅτε ^e γὰρ, φησιν, ἤμαρτεν ὁ Ἀδὰμ, καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ γέγονε θνητὸν καὶ παθητὸν, καὶ πολλὰ ἐλαττώματα ἐδέξατο φυσικὰ, καὶ βαρύτερος καὶ ^h δυσήνιος ὁ ἵππος κατέστη· ἀλλ’ ὁ Χριστὸς ἐλθὼν, διὰ τοῦ βαπτίσματος κουφότερον ἡμῖν ⁱ αὐτὸ ἐποίησε, τῷ πτερῷ τοῦ πνεύ- B ματος διεγείρων. Διὰ δὲ τοῦτο οὐδὲ τὰ αὐτὰ κείται τοῖς παλαιοῖς καὶ ἡμῖν σκάμματα, ἐπειδὴ ^k οὐδὲ οὕτω τότε εὐκολος ὁ δρόμος ἦν. Διὸ καὶ αὐτὸς οὐχὶ φόνων ἀπαιτεῖ καθαρὸν εἶναι μόνον, ὥσπερ τοὺς ἀρχαίους, ἀλλὰ καὶ ὀργῆς· οὐδὲ μοιχείας, ἀλλὰ καὶ ἀκολάστου ὄψεως ἀπηλλάχθαι κελεύει· οὐδὲ ἐπιπορκίας, ἀλλὰ καὶ εὐπορκίας ἐκτὸς εἶναι, καὶ μετὰ τῶν ^l οἰκείων καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἀγαπᾶν ἐπιτάττει. Καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ^m δὲ ἅπασιν μακροτέρους ἐποίησε τοὺς διαύλους, καὶ μὴ πειθώμεθα, καὶ γέενναν ἠπέλιψε, δεικνὺς ὅτι οὐ τῆς φιλοτιμίας τῶν ⁿ ἀγωνιζομένων τὰ ὀζητούμενα, ὥσπερ ἡ παρθενία καὶ ἡ ἀκτμηοσύνη, C ἀλλὰ πάντως αὐτὰ ἀνυσθῆναι δεῖ. Καὶ γὰρ τῶν ἀναγκαίων ἐστὶ καὶ κατεπειγόντων, καὶ ὁ μὴ ποιήσας τὴν ἐσχάτην δίδωσι δίκην. Διὰ τοῦτο ἔλεγεν· ¹⁴ “Ἐὰν μὴ ^p περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνη ὑμῶν πλέον τῶν γραμματέων καὶ Φαρισαίων, οὐ μὴ εἰσέλθῃτε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.” Ὁ δὲ τὴν βασιλείαν οὐχ ὁρῶν, ^q εἰς γέενναν ἐμπεσεῖται πάντως. Διὰ τοῦτο καὶ ^r Παῦλος ἔλεγεν· “Ἀμαρτία ^s γὰρ ὑμῶν οὐ κυριεύσει· οὐ γὰρ ἐστε ὑπὸ νόμον, ἀλλ’ ὑπὸ χάριν” καὶ ἐνταῦθα πάλιν, “Ὡστε δουλεύειν ἡμᾶς ἐν καινότητι πνεύματος, καὶ οὐ παλαιότητι γράμματος.” Οὐ γὰρ ἐστὶ γράμμα καταδικάζον, τουτέστιν, D ὁ νόμος ὁ παλαιὸς, ἀλλὰ πνεῦμα βοηθοῦν. Διὰ τοῦτο ἐπὶ

¹⁴ Matth. v. 20.

^d ὥστε] + μὴ G. ^e ἀλλ’ om. E. ^f δέ] οὖν G. δὲ om. E. ^g γὰρ om. D.E. ^h εὐήνιος G. ⁱ αὐτὸν B.G. Brix. Mox τοῦ πν. διεγείρων pro διεγείρων τοῦ πν. A.B.D.F.G.H.I. ^k οὐδέ] οὐχ G. Statim εὐκολος dr. sine artic. idem. ὁ dr. εὐκολος inverso ord. A.D.F.H.I. ^l οἰκείων A.F.G.H.I. φίλων Edd. ^m δὲ accessit ex omnibus. ⁿ ἐργαζομένων A.D.E.F.I. ^o λεγόμενα B.G. Veron. ^p περισσεύει G. ^q εἰς τὴν γ. G. Statim ἐμπεσεῖται A.B.D.E.H.I. πεσεῖται Edd. ^r ὁ Παῦλος Edd. ὁ om. A.B.E.F.G.H.I. ^s γὰρ om. A.D.E. ^t ἀλλὰ πν. β. om. G.

μὲν τῶν παλαιῶν εἴ που τις ἐφάνη παρθενίαν ἀσκῶν, ὧσφόδρα ἐκπληκτον ἦν· ὡς νυνὶ δὲ πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης τὸ πρᾶγμα ἔσπαρται· καὶ θανάτου τότε μὲν ὀλίγοι μόνις ὑπερεῖδον ἄνδρες· νυνὶ δὲ καὶ ἐν κώμας καὶ ἐν πόλεσι δῆμοι μαρτύρων ἄπειροι, οὐκ ἐξ ἀνδρῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐκ γυναικῶν συνησθηκότες.

Εἰτα ἐπειδὴ ταῦτα εἶπεν, ἀντίθεσιν πάλιν ἀνακύπτουσιν λύει, ὡς ἐν τῇ λύσει κατασκευάζων ὁ βούλεται. Διόπερ οὐδὲ Ἐπρηγουμένως εἰσάγει τὴν λύσιν, ἀλλ' ἐξ ἀντιλογίας, ἵνα τῇ ἀνάγκῃ τῆς λύσεως ἀφορμὴν εἰς τὸ εἰπεῖν ὁ βούλεται λάβῃ, καὶ ἀνεπαχθεστέραν ποιήσῃ τὴν κατηγορίαν. Ἐπειδὴ γὰρ εἶπεν, “Ἐν καινότητι πνεύματος, καὶ οὐ παλαιότητι γραμματος,” ἐπήγαγε· ¹⁵ “Τί οὖν; ὁ νόμος ἀμαρτία; Μὴ γένοιτο.” Καὶ γὰρ πρὸ τούτου ἦν εἰρηκῶς, ὅτι “Τὰ παθήματα τῶν ἀμαρτιῶν τὰ διὰ τοῦ νόμου ἐνηργεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν,” καὶ, “Ἀμαρτία ὑμῶν οὐ κυριεύει· οὐ γὰρ ἐστε ὑπὸ νόμον,” καὶ ὅτι, “Οὐ γὰρ οὐκ ἔστι νόμος, οὐδὲ παράβασις,” καὶ, “Νόμος δὲ παρεισῆλθεν, ἵνα πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα,” καὶ, “Ὁ νόμος ὀργὴν κατεργάζεται.” Ἐπεὶ οὖν ταῦτα πάντα ἐδόκει διαβολὴν φέρειν τῷ νόμῳ, ὥς διορθούμενος τὴν ἐκ τούτων ὑπό-
548 νοιαν, τίθησι καὶ ἀντίθεσιν, καὶ φησι· “Τί οὖν; ὁ νόμος ἀμαρτία; Μὴ γένοιτο.” Πρὸ τῆς κατασκευῆς ἀπηγόρευσε, τὸν ἀκροατὴν οἰκειούμενος, καὶ τὸν σκανδαλιζόμενον θεραπεύων. Λοιπὸν γὰρ ἑακούσας, καὶ ὑπὲρ τῆς διαθέσεως αὐτοῦ πληρο-φορηθεὶς, ζητεῖ ἑμεῖς αὐτοῦ τὸ δοκοῦν εἶναι ἄπορον, καὶ οὐχ ὑποπτεύει τὸν λέγοντα. Διὸ καὶ τὴν ἀντίθεσιν προσλαβὼν ἐκείνῳ τέθεικεν. Οὐδὲ γὰρ εἶπε, τί οὖν εἶπομι ἄν; ἀλλὰ, “Τί οὖν ἐροῦμεν;” ὡς βουλῆς καὶ γνώμης προκειμένης, καὶ ἐκκλησίας κοινῆς συγκεκροτημένης, καὶ οὐ παρ' αὐτοῦ, ἀλλὰ παρὰ τῆς τῶν εἰρημένων ἀκολουθίας καὶ τῆς τῶν πραγμάτων Β ἀληθείας τῆς ἀντιθέσεως φανείσης. Ὅτι μὲν οὖν τὸ γράμμα ῥάποκτείνει, οὐδεὶς ἀντερεῖ, φησί· καὶ ὅτι τὸ πνεῦμα ζωοποιεῖ,

15 γ. 7.

ὧσφόδρα om. I. Statim ἐκπλήττον G. ὡς νυνὶ pro νῦν A.D.E.F.G.H.
 ὡς ἐν assumptum ex A.D.E.F.G.I. ὡς ἐν τῇ λύσει om. H. ὡς ἄγει E.
 ἀνεπαχθεστέραν pro -ἐστέρον dant A.B.D.E.F.G.I. ὡς οὖν] + ἐροῦμεν Edd.
 Abest a nostris A.D.E.F.H.I. et Mosq. ὡς οὖν] + ἄλλ' ὑπὸ χάριν Edd.
 repugnantibus libris. ὡς οὖν] ταῦτα πάντα] ταῦτα πάντα F.H.I. πάντα ταῦτα A.
 πάντα ταῦτα B.E. ὡς om. I. Mox ἀπόνοιαν H. παρασκευῆς G.
 ὡς ἀκούσας A.D.E.F. ὡς ὑπὲρ pro περί omnes. ὡς μετὰ τοῦτο G. ὡς προσ-
 λαβὼν pro προλαβὼν E. Statim ἐκείνῳ B.H.I. ἐκείνῳ D. ἐκείνων ex corr. A.
 ἐκείνῳ Edd. ὡς εἶπομι ἄν] εἶποι ἄν B. ἄν εἶπομι ἄν G. ὡς οὖν est in
 libris omnibus, non in Edd. ὡς καὶ τῆς τ. π. ἀληθείας om. G. ὡς γὰρ deerat
 ante Montef. invitis libris. ὡς ἀποκτείνει B.D.E.G. Veron. ἀποκτείνει H.

καὶ τοῦτο δῆλον, καὶ οὐδεὶς ἂν φιλονεικήσειεν. Εἰ τοίνυν ταῦτα ὠμολογημένα, τί ἂν εἴποιμεν περὶ τοῦ νόμου; ὅτι ἁμαρτία; Μὴ γένοιτο. Λῦσον οὖν τὴν ἀπορίαν. Εἶδες πῶς ἡμεθ' ἑαυτοῦ τὸν ἀντίδικον ἴστησι, καὶ τὸ τοῦ ἱδιδάσκοντος ἀξίωμα λαβὼν, ἐπὶ τὴν λύσιν ἔρχεται; Τίς οὖν ἡ λύσις; Ἁμαρτία μὲν οὐκ ἔστι, ἔφησί· “Τὴν δὲ ἁμαρτίαν οὐκ ἂν ἔγνω, εἰ μὴ διὰ νόμου.” Ὅρα σοφίας ἐπίτασιν. Ὅπερ γὰρ οὐκ ἔστιν ὁ νόμος, ἐξ ἀντιθέσεως τέθεικεν, ἵνα ἀναιρῶν τοῦτο, καὶ ταύτῃ χαριζόμενος τῷ Ἰουδαίῳ, πείσῃ τὸ ἔλαττον αὐτὸν καταδέξασθαι. Τί δὲ ἔστι τὸ ἔλαττον; Ὅτι “τὴν ἁμαρτίαν οὐκ ἔγνω, εἰ μὴ διὰ νόμου.” “Τὴν τε γὰρ ἐπιθυμίαν οὐκ ᾔδειν, C φησὶν, εἰ μὴ ὁ νόμος ἔλεγεν, οὐκ ἐπιθυμήσεις.” Ὡς πῶς κατὰ μικρὸν οὐχὶ μόνον κατήγορον αὐτὸν ὄντα δείκνυσιν τῆς ἁμαρτίας, ὡς ἄλλὰ ἡρέμα καὶ κατασκευαστικόν; οὐ μὴν παρὰ τὴν αἰτίαν τὴν αὐτοῦ, ἀλλὰ παρὰ τὴν τῶν ἀγνωμόνων Ἰουδαίων ἀποφαίνει τοῦτο συμβαῖνον. Καὶ γὰρ καὶ Μανιχαίων ἐσπούδακεν ἐμφράξαι τὰ στόματα τῶν κατηγορούντων τοῦ νόμου. Εἰπὼν γάρ, ὅτι “Τὴν ἁμαρτίαν οὐκ ἔγνω, εἰ μὴ διὰ νόμου, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν οὐκ ᾔδειν, εἰ μὴ ὁ νόμος ἔλεγεν, οὐκ ἐπιθυμήσεις,” ἐπήγαγεν· ¹⁶ “Ἀφορμὴν δὲ λαβοῦσα ἡ ἁμαρτία διὰ D τῆς ἐντολῆς, κατειργάσατο ἐν ἐμοὶ πᾶσαν ἐπιθυμίαν.” Εἶδες πῶς αὐτὸν ἀπῆλλαξεν ἐγκλημάτων; Ἀφορμὴν γὰρ λαβοῦσα, φησὶν, ἡ ἁμαρτία, οὐχ ὁ νόμος, ἠΰξῃσε τὴν ἐπιθυμίαν, καὶ τούναντίον οὐπερ ἐβούλετο ὁ νόμος, γέγονεν· ὅπερ ἀσθενείας ἦν, οὐ πονηρίας. Ὅταν ^d γὰρ ἐπιθυμῶμεν, εἴτα ^e κωλυόμεθα, αἴρεται μᾶλλον τῆς ἐπιθυμίας ἡ φλόξ. Ἄλλ' οὐ παρὰ τὸν νόμον τοῦτο· αὐτὸς μὲν γὰρ ἐκώλυσεν, ὥστε ἀπαγαγεῖν· ἡ δὲ ἁμαρτία, τουτέστιν, ^h ἡ ῥαθυμία ἡ σὴ καὶ ἡ γνώμη ἡ πονηρὰ, E ^h τῷ καλῷ πρὸς τὸ ἐναντίον ἐχρήσατο. Ἄλλ' οὐ τοῦ ἱατροῦ ⁱ τοῦτο ἐγκλημα, ἀλλὰ τοῦ ἀρρωστοῦντος τῷ φαρμάκῳ κακῶς χρησαμένου. Οὐ γὰρ διὰ τοῦτο ^k ἔδωκε τὸν νόμον, ἵνα ἀνάψῃ τὴν ἐπιθυμίαν, ἀλλ' ἵνα σβέσῃ· τούναντίον δὲ ἐξέβη· ἀλλ' οὐκ

16 v. 8.

^a μεθ' ἑαυτοῦ omnes. μετ' αὐτοῦ Edd. ^r δικάζοντος A.E. ^s λαβὼν] + λοιπὸν G. ^t φησί· τὴν δὲ ἁμαρτίαν] Sic omnes. φησὶν ἁμαρτίαν δὲ Edd. ^v γὰρ accessit ex omnibus. ^w ὅρα A.B.E.G.H. ^x οὐχὶ] οὐ E. ^y ἀλλὰ (ἀλλ' I.) ἡρέμα καὶ] Sic A.B.D.E.I. ἀλλὰ ἡρέμα (sine καὶ) H. ἀλλὰ καὶ ἡρέμα Edd. ^z τὴν] + αἰτίαν G. ^a συνέβαινε G. ^b ἐσπούδασεν G. ^c δὲ om. G.H. ^d γὰρ] + ὅπου G. + τοῦτο H. + τινος A.D.E.F. Hoc ediderunt Sav. Mor. Ben. τινος om. B. Veron. γ' ὅπου pro γὰρ I. ^e κωλυόμεθα F.G.H. ^f ἐκώλυσεν] ἐσπούδαζεν D.E. ^g ἡ σὴ ῥαθυμία καὶ I. ^h τὸ καλὸν H. ⁱ τοῦτο] τὸ G. ^k ἔδωκε τὸν νόμον] ἐδόθη ὁ νόμος A.D.E.F.H.I. ἔδωκε νόμον G.

ἐκείνου, ἀλλ' ἡμῶν ἡ κατηγορία. Οὐδὲ γὰρ, εἴ τις τῷ πυρέτ-
 τοντι, καὶ ψυχροποσίας ἀκαίρως ἐπιθυμοῦντι, μὴ παρασχὼν ἐμ-
 φορηθῆναι, τῆς ὀλεθρίας ταύτης ἡδονῆς αὐξήσκει τὴν ἐπιθυμίαν,
 ἔγκαλοῖτ' ἂν δικαίως· ^π τοῦ γὰρ ἱατροῦ τὸ κωλύσαι ἦν μόνον,
 549 τὸ δὲ ^α ἀποσχέσθαι τοῦ κάμνοντος. Τί γὰρ εἰ ἡ ἁμαρτία ὁ ἐξ
 αὐτοῦ τὴν ἀφορμὴν ἔλαβε; Πολλοὶ γὰρ ^ρ καὶ τῶν πονηρῶν ἐξ
 ἀγαθῶν ἐπιταγμάτων τὴν ^ε ἐαυτῶν πονηρίαν αὐξοῦσιν. ^ρ Ἐπεὶ
 καὶ ὁ διάβολος οὕτω τὸν Ἰούδαν ἀπώλεσεν, εἰς φιλοχρηματίαν
 ἐμβαλὼν, καὶ κλέπτειν τὰ τῶν πενήτων ποιήσας· ἀλλ' οὐ τὸ
 πιστευθῆναι τὸ γλωσσόκομον αὐτὸν τοῦτο εἰργάσατο, ἀλλ' ἡ
 τῆς γνώμης πονηρία. Καὶ ἡ Εὐα ^α δὲ τὸν Ἀδὰμ ἀπὸ τοῦ
 ξύλου παρασκευάσασα φαγεῖν, ἐξέβαλεν ^ε ἐκ τοῦ παραδείσου·
 ἀλλ' οὐδὲ ἐκεῖ τὸ δένδρον αἴτιον, εἰ καὶ ^ν δι' αὐτοῦ ἡ ἀφορμὴ
 γέγονεν. Εἰ δὲ σφοδρότερον κέχρηται τῷ λόγῳ τῷ περὶ
 Β τοῦ νόμου, μὴ θαυμάσης· πρὸς γὰρ τὸ κατεπεῖγον ὁ Παῦλος
 ἵσταται, οὐκ ^ω ἀφίεις μὲν οὐδὲ τοῖς ἄλλως ὑποπτεύουσι τὰ
 λεγόμενα λαβὴν παρασχεῖν, πολλὴν δὲ σπουδὴν ποιούμενος τὸ
 παρὸν διορθῶσαι. Μὴ τοίνυν γυμνὰ ἐξέταξε τὰ ^ε ἐντεῦθεν
 λεγόμενα, ἀλλὰ καὶ τὴν ὑπόθεσιν προστίθει, δι' ἣν ταῦτα εἰπεῖν
 προάγεται, καὶ τὴν μανίαν λογίζου τὴν Ἰουδαϊκὴν, καὶ τὴν
 εὐτονον αὐτῶν φιλονεικίαν, ἣν καταλύσαι ^γ σπεύδων δοκεῖ ^α πολὺς
 κατὰ τοῦ νόμου πνεῖν, οὐχ ἵνα ἐκείνον διαβάλῃ, ἀλλ' ἵνα τούτων
 ἐκλύσῃ τὸν τόνον. Εἰ ^α γὰρ ἔγκλημα τοῦ νόμου, τὸ δι' αὐτοῦ
 C τὴν ἁμαρτίαν ἀφορμὴν λαβεῖν, ^β εὐρεθήσεται καὶ ἐν τῇ καινῇ
^ε τοῦτο συμβαῖνον. Καὶ γὰρ καὶ ἐν τῇ καινῇ νόμοι μυριοί, καὶ
 περὶ ^δ πολλῶν μειζόνων πραγμάτων· καὶ ^ε τὸ αὐτὸ ἴδοι τις ἂν
^ε ἐκβαῖνον ἀκαεῖ, οὐκ ἐπὶ τῆς ἐπιθυμίας μόνον, ἀλλ' ἐπὶ πάσης
 ἀπλῶς κακίας. 17“ Εἰ ^ε γὰρ μὴ ἦλθον, φησί, καὶ ἐλάλησα
 αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον.” Οὐκοῦν ἐντεῦθεν ἡ ἁμαρτία τὴν
 ὑπόθεσιν ἔλαβε, καὶ ἡ μειζὼν κόλασις. Καὶ ἄλλιν περὶ τῆς

17 Joan. xv. 22.

¹ ἐγκαλοῖτ' ἂν pro ἐγκαλοῖτο ἂν A.B.D.E.H.I. ^π τοῦ] τοῦτο H. ^α ἀπέ-
 χεσθαι I. ^ο ἐξ αὐτοῦ τὴν ἁ. pro τὴν ἁ. ἐξ αὐτοῦ A.D.E.F.G.H.I. ^ρ καὶ
 om. G. ^ε ἐαυτῶν pro αὐτῶν omnes. ^ρ ἐπεὶ] οὕτω (mox οὕτω om.) D.E.
^α δὲ om. G.I. Statim τῷ Ἀδὰμ F. ^ε ἐκ] ἀπὸ A.D.E.F.H.I. ^ν δι' om. G.
^ω ἀφίεις pro ἀφίεις A.B.E.F.G.H.I. Statim μὲν om. B. ^α ἐνταῦθα A.D.E.
 F.H.I. ^γ σπεύδων δοκεῖ] Sic omnes. Edebatur ἔσπευδε. δοκεῖ δέ. ^α πολὺς
 G. ^α γὰρ] + καὶ I. ^β εὐρ. καὶ ἐν τῇ καινῇ] εὐρ. καὶ νῦν D. καὶ νῦν εὐρ. E.

^ε τοῦτο] τὸ G. ^δ πολλῶν pro πολλῶν D.E.I. et ὃ eraso B. πολλῶν μειζόνων
 (sic) A. ^ε τὸ αὐτὸ] τοῦτο A.F.H.I. τοῦτο αὐτὸ B.D.E. ^ε ἐκβαῖνον]
 συμβαῖνον B. ἐκβαῖνον δ E. ^ε γὰρ μὴ] μὴ γὰρ I. γὰρ καὶ μὴ H. Statim
 φησί om. I.

χάριτος ἡ ὁ Παῦλος διαλεγόμενος, φησί· ¹⁸“ Πόσω δοκεῖτε χείρονος ἀξιωθήσεται τιμωρίας ὁ τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ καταπατήσας;” Οὐκοῦν καὶ ἡ χείρων τιμωρία ¹τὴν ἀφορμὴν ἐντεύθεν ἔχει ἀπὸ τῆς μεΐζονος εὐεργεσίας. Καὶ τοὺς Ἑλληνας δέ φησι ^D διὰ τοῦτο ἀναπολογητοὺς εἶναι, ὅτι καὶ λόγῳ τιμηθέντες, καὶ τῆς κτίσεως τὸ κάλλος καταμαθόντες, καὶ ἀπ’ αὐτῆς δυνάμενοι πρὸς τὸν δημιουργὸν χειραγωγηθῆναι, τῇ σοφίᾳ τοῦ θεοῦ οὐκ εἰς δέον ἐχρήσαντο. ^KὉρᾶς πανταχοῦ τοῖς πονηροῖς τὰς ἀφορμὰς τοῦ μεΐζονος κολάζεσθαι ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν γινομένας πραγμάτων; Ἄλλ’ οὐ δήπου διὰ τοῦτο κατηγορήσομεν τῶν εὐεργεσιῶν τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ ταύτας μὲν θαυμασόμεθα μεΐζονος καὶ μετὰ ταῦτα, τὴν δὲ γνώμην τῶν εἰς τὰναντία τοῖς ἀγαθοῖς κεχρημένων διαβαλοῦμεν. Τοῦτο τοίνυν καὶ ἐπὶ τοῦ νόμου ^E ποιῶμεν. Ἀλλὰ τοῦτο μὲν ῥάδιον καὶ εὐκόλον, τὸ δὲ ἄπορον ἐκεῖνο ἐστὶ· πῶς φησι, τὴν ἐπιθυμίαν οὐκ ¹ἥδειν, εἰ μὴ ὁ νόμος ἔλεγεν, οὐκ ἐπιθυμήσεις; Εἰ γὰρ οὐκ ἥδει τὴν ἐπιθυμίαν πρὶν ^Mἢ λαβεῖν τὸν νόμον ^Nὁ ἄνθρωπος, πόθεν ὁ κατακλυσμὸς γέγονε; πόθεν τὰ Σόδομα ἐνεπλήσθη; Τί οὖν φησι; Τὴν ^Oἐπιτεταμένην. Διὰ τοῦτο οὐκ εἶπε, κατειργάσατο ἐν ἐμοὶ ἐπιθυμίαν, ἀλλὰ, “ πᾶσαν ἐπιθυμίαν,” τὸ σφοδρὸν ἐνταῦθα αἰνιττόμενος. Καὶ τί τοῦ νόμου τὸ κέρδος, εἰ τὸ πάθος ἡῤῥήσθη, φησὶν; Οὐδὲν, ἀλλὰ καὶ πολὺ τὸ βλάβος· ἀλλ’ οὐ τοῦ νόμου τὸ ἔγκλημα, ἀλλὰ τῆς ῥαθυμίας τῶν δεξαμένων. Ἡ γὰρ ἁμαρτία αὐτὸ κατειργάσατο, ἀλλὰ διὰ νόμον· ἀλλ’ οὐ τοῦτο τοῦ νόμου σπουδάζοντος, ἀλλὰ ^Pκαὶ τὸ ἐναντίον. Ἰσχυροτέρα ⁵⁵⁰ οὖν γέγονε, ^Qφησὶν, ἡ ἁμαρτία, καὶ σφοδρά. Ἄλλ’ οὐδὲ τοῦτο ἔγκλημα τοῦ νόμου πάλιν, ἀλλὰ τῆς ἐκείνων ἀγνωμοσύνης. “ Χωρὶς γὰρ νόμου ἡ ἁμαρτία νεκρά” τούτέστιν, οὐχ οὕτω γνῶριμος. Ἦιδεσαν μὲν γὰρ καὶ οἱ πρὸ τοῦ νόμου, ὅτι ἡμάρτανον, ἀκριβέστερον δὲ ἔμαθον μετὰ ^Sτὴν τοῦ νόμου δόσιν. Διὰ τοῦτο καὶ μεΐζονος ἦσαν κατηγορίας ὑπεύθυνοι. Οὐδὲ γὰρ ἴσον ἦν φύσιν ἔχειν ^Tκατήγορον, καὶ μετὰ τῆς φύσεως καὶ τὸν νόμον φανερώς διαγορεύοντα ἅπαντα.

¹⁹“ Ἐγὼ δὲ ἔζων χωρὶς νόμου ποτέ.” Πότε, εἶπέ μοι;

¹⁸ Heb. x. 29.

¹⁹ v. 9.

^h ὁ accessit ex omnibus. ὁ Π. περὶ τ. χ. φησὶ διαλεγόμενος hoc ord. G. ⁱ τὴν om. A.E.F.H.I. ^k ὁρᾶς pro ὅρα A.E.G.H.I. ὁρᾶς πῶς πανταχοῦ H. ^l εἰδέναι I. ^m ἢ om. G. Statim λαβεῖν pro λάβη A.D.E.F.G.H.I. ⁿ ὁ om. G. ^o ἐπιτεταμένην G. Post ἐπιτεταμ. add. ἐπιθυμίαν D.E. ^p καὶ accessit ex A.D.E.F.G.I. Recepit etiam Montef. ^q φησὶν est in B.D.E. F.H.I. non in Edd. φησὶ ante γέγονεν habet G. ^r ἡ om. G.I. ^s τὴν aberat ante Montef. invitis libris. ^t κατήγ. ὑπὸ κατήγ. G.

Β Πρὸ Μωϋσέως. "Ορα πῶς ὕδειξαι σπουδάζει, καὶ ἀφ' ὧν ἐποίησε, καὶ ἀφ' ὧν οὐκ ἐποίησε, βαρῆσαντα τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν. "Οτε γὰρ χωρὶς νόμου ἔζων, φησὶν, οὐχ οὕτω κατεδικαζόμεν· "Ἐλθούσης δὲ τῆς ἐντολῆς, ἡ ἁμαρτία ὠνέζησεν, ²⁰ ἐγὼ δὲ ἀπέθανον." Τοῦτο δοκεῖ μὲν εἶναι κατηγορία τοῦ νόμου· εἰ δέ τις ἀκριβῶς ἐξετάσειε, καὶ ἐγκώμιον αὐτοῦ φανεί-
ται ²¹ ὄν. Οὐ γὰρ μὴ οὖσαν ὑπεστήσατο, ἀλλὰ κρυπτομένην ἔδειξεν· ὅπερ καὶ ἔπαινός ἐστι τοῦ νόμου, εἴγε πρὸ τούτου μὲν ἀνεπαισθήτως ἡμάρτανον, τούτου δὲ ἐλθόντος, εἰ καὶ μηδὲν
Γ ἑτέρον ἐκαρπώσαντο, τοῦτο γοῦν αὐτὸ ἀκριβῶς ἔμαθον, ὅτι ἡμάρτανον· ὅπερ οὐκ ἂν εἴη μικρὸν εἰς κακίας ἀπαλλαγὴν. Εἰ δὲ μὴ ἀπηλλάγησαν τῆς κακίας, οὐδὲν τοῦτο πρὸς τὸν πάντα ὑπὲρ τούτου ποιήσαντα νόμον, ὧν ἅλλ' ἡ πᾶσα κατηγορία τῆς ἐκείνων γνώμης ἐστὶ, παρ' ἐλπίδα πᾶσαν διαφθαρείσης. Οὐδὲ γὰρ κατὰ λόγον ἦν τὸ γινόμενον, τὸ διὰ τῶν ὠφελούντων βλάπτεσθαι. Διὸ καὶ ²² ἔλεγεν, "Εὐρέθη μοι ἡ ἐντολὴ ἡ εἰς ζῶν, αὕτη εἰς θάνατον." Οὐκ ²³ εἶπε, γέγονε θάνατος, οὐδὲ, ἔτεκε θάνατον, ἀλλ', "εὐρέθη," τὸ καινὸν καὶ παράδοξον τῆς ἀτοπίας οὕτως ἐρμηνεύων, καὶ τὸ πᾶν εἰς τὴν ἐκείνων περιτρέπων
Δ κεφαλὴν. Ἄν γὰρ τὸν σκοπὸν αὐτῆς ἐθέλης ἰδεῖν, εἰς ζῶν ἦγε, φησὶ, καὶ διὰ τοῦτο ἐδόθη· εἰ δὲ θάνατος ἐντεῦθεν ἐξέβη, τῶν λαβόντων τὴν ἐντολὴν τὸ ἔγκλημα, οὐ τῆς ἐπὶ τὴν ζῶν ἀγούσης. Σαφέστερον δὲ αὐτὸ τοῦτο καὶ διὰ τῶν ἐξῆς ἐδήλωσεν, εἰπὼν ²⁴ "Ἡ γὰρ ἁμαρτία ἀφορμὴν λαβούσα διὰ τῆς ἐντολῆς, ἐξηπάτησέ με, καὶ δι' αὐτῆς ἀπέκτεινεν." Εἶδες ²⁵ πῶς πανταχοῦ τῆς ἁμαρτίας ἔχεται, τὸν νόμον ἀπαλλάττων κατηγορίας ἀπάσης; Διὸ καὶ ἐπήγαγε λέγων ²⁶ "Ὡστε ὁ νόμος ἅγιος, καὶ
Ε ἡ ἐντολὴ ἀγία καὶ δικαία καὶ ἀγαθή." Ἄλλ', εἰ βούλεσθε, καὶ τῶν παραποιούντων τὰς ἐξηγήσεις ταύτας εἰς μέσον τὸν λόγον ἀγάγωμεν· οὕτω γὰρ σαφέστερα ἔσται τὰ παρ' ἡμῶν λεγόμενα. Τινὲς γὰρ ἐνταῦθα οὐ περὶ τοῦ νόμου Μωϋσέως αὐτόν φασὶ λέγειν τὰ ²⁷ λεγόμενα, ἀλλ' οἱ μὲν περὶ τοῦ φυσικοῦ, οἱ δὲ περὶ τῆς ἐντολῆς τῆς ἐν τῷ παραδείσῳ δοθείσης. Καὶ μὴν πανταχοῦ σκοπὸς τῷ Παύλῳ ²⁸ τοῦτον ἀναπαῦσαι τὸν νόμον,

20 v. 10.

21 v. 11.

22 v. 12.

^v δείξαι] + τὸν νόμον Edd. repugnantibus libris. ^w ζῆσεν H. ^x ὅν accessit ex omnibus. ^y ἀλλ' ἡ (ἡ H.) πᾶσα κ.] Sic omnes. ἀλλὰ πᾶσα ἡ κ. Edd. ^z ἔλεγε, καὶ εὐρέθη Edd. καὶ deest in omnibus. ^a εἶπε] + δὲ A.E. ^b οὐδέ] ἡ A.D.E. ^c τὴν ἐντολὴν] αὐτήν D.E. ^d πῶς om. A.H. ^e ὅ] καὶ ὁ G. ^f ταύτας] τούτων G. ^g γενόμενα G. ^h τοῦτον ἀ. τὸν v.] τὸν v. τοῦ Μωϋσέως εὐθυνοῖν I.

πρὸς δὲ ἐκείνους οὐδένα λόγον ἔχει· καὶ μάλα εἰκότως· ^κτούτον γὰρ οἱ Ἰουδαῖοι δεδοκότες καὶ φρίττοντες, ἐφιλονείκουν τῇ χάριτι. Τὴν δὲ ἐντολὴν τὴν ἐν τῷ παραδείσῳ οὐδὲ νόμον ἵποτε φαίνεται καλέσας, ^μοὔτε αὐτὸς οὔτε ἄλλος οὐδεῖς. Ἴνα δὲ καὶ ἀπ' αὐτῶν τῶν εἰρημένων ^πτούτο σαφέστερον γένηται, ⁵⁵¹ ἐπεξέλωμεν τοῖς ῥήμασι, μικρὸν ὀαντέρω τὸν λόγον ἀναγαγόντες. Περὶ γὰρ πολιτείας Ῥακριβοὺς αὐτοῖς διαλεχθεῖς, ἐπήγαγε λέγων· “Ἡ ἀγνοεῖτε, ἀδελφοί, ὅτι ὁ νόμος κυριεύει τοῦ ἀνθρώπου ἐφ’ ὅσον χρόνον ζῇ; Ὡστε ^ικαὶ ὑμεῖς ἐθανατώθητε τῷ νόμῳ.” Οὐκοῦν εἰ περὶ τοῦ φυσικοῦ ταῦτα εἴρηται, εὑρεθησόμεθα ^ιμὴ ἔχοντες νόμον φυσικόν· εἰ δὲ τοῦτο ἀληθές, τῶν ἀλόγων ἐσμὲν ἀνοητότεροι. Ἀλλ’ οὐκ ἔστι ταῦτα, οὐκ ἔστι. Περὶ ^αγὰρ τοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ οὐδὲ φιλονεικεῖν ἀναγκαῖον, ἵνα μὴ περιττὸν ἀναδεξώμεθα ἵπνον, πρὸς τὰ ὠμολογημένα ἀποδυνάμει. Πῶς οὖν φησι, “Τὴν ἀμαρτίαν οὐκ ^Β ἔγνων, εἰ μὴ διὰ νόμου;” Οὐ τὴν καθόλου ἵλέγων ἄγνοϊαν, ἀλλὰ τὴν ἀκριβεστέραν γνῶσιν. Εἰ γὰρ περὶ τοῦ φυσικοῦ (95) τοῦτο ^ωεἴρηται, πῶς ἂν τὸ ἐξῆς ἔχοι λόγον; “Ἐγὼ γὰρ, φησὶν, ἔζων χωρὶς νόμου ποτέ.” Οὔτε γὰρ ὁ Ἀδὰμ, οὔτε ἄλλος ^αἀνθρώπος οὐδεὶς οὐδέποτε φαίνεται χωρὶς νόμου ζήσας φυσικοῦ· ὁμοῦ τε γὰρ αὐτὸν ἐπλάττεν ὁ θεός, καὶ ἐκείνον ^νἐνετίθει τὸν νόμον αὐτῷ, σύνοικον ἀσφαλῆ παρακαθιστὰς τῇ φύσει πάσῃ. Χωρὶς ^αδὲ τούτων οὐδαμοῦ φαίνεται ἐντολὴν τὸν φυσικὸν νόμον καλέσας· τοῦτον δὲ καὶ ἐντολὴν, καὶ δικαίαν καὶ ἀγίαν καλεῖ, καὶ νόμον πνευματικόν. Ὁ δὲ φυσικὸς οὐκ ἀπὸ ^С πνεύματος ἡμῖν ἐδόθη· καὶ γὰρ καὶ βάρβαροι καὶ Ἕλληνες καὶ πάντες ^ατὸν νόμον τοῦτον ἔχουσιν ἄνθρωποι. Ὅθεν δῆλον, ὅτι περὶ τοῦ Μωϋσαϊκοῦ καὶ ἄνω καὶ κάτω ^βκαὶ πανταχοῦ διαλέγεται. Διὸ καὶ ἅγιον αὐτὸν καλεῖ λέγων· “Ὡστε ὁ ^сμὲν νόμος ἅγιος, καὶ ἡ ἐντολὴ ἀγία καὶ δικαία καὶ ἀγαθή.” Εἰ γὰρ καὶ ἀκάθαρτοι γεγόνασιν ^{οἱ} Ἰουδαῖοι μετὰ τὸν νόμον, καὶ ἄδικοι καὶ πλεονέκται, οὐ καταργεῖ τοῦτο τοῦ νόμου ^ατὴν

^ι ἔχειν Edd. ante Ben. Ἰσ. ἔχει Sav. marg. ἔχει est in A.B.D.F.G.H.I.
^κ τούτον pro τούτο A.B.D.E.F.H.I. ^ι ποτέ φ. pro φ. ποτε omnes. ^μ οὔτε αὐτὸς om. G. add. corr. οὔτε οὗτος. ^π τούτο om. G. ^ο ανωτέρω] ἄνω πρώτον G. Statim ἀγαγόντες G.I. ^ρ ἀκριβοὺς omnes. ἀκριβῶς Edd. ^ι καὶ accessit ex omnibus. ^ι μὴ ἔχοντες νόμον pro νόμον μὴ ἔχοντες omnes. ^α γὰρ] δὲ D.E. ^ι πόνον pro πόλεμον A.B.D.E.F.H.I. ^ν λέγει I. ^ω εἰρητο A.D.E. Mox τὰ ἐξῆς G. ^α ἀνθρώπων D.E. Statim οὐδὲ εἰς A.D.E.F. ^γ ἐτίθει I. ^α δὲ om. G. ^α τὸν ν. τοῦτον ἔχουσιν ἄνθρωποι] Sic omnes. ἄνθρωποι τοῦτον τὸν ν. ἔχουσιν Edd. ^β καὶ om. G. ^с μὲν om. G. Mox καὶ δικαία om. idem. ^{οἱ} et p.p. τὸν om. G. ^α τὴν ἀρετὴν] τὸν θεα-
 πεινὴν G.

ἀρετὴν, ὥσπερ τοῦ θεοῦ τὴν πίστιν οὐκ ἀναιρεῖ ἡ ἀπιστία αὐτῶν. Ὡστε ἐξ ἀπάντων τούτων δηλον, ὅτι περὶ τοῦ Ἑμωσέως ταῦτα διαλέγεται νόμον.

23“ εἰ τὸ οὖν ἀγαθόν, φησὶν, ἐμοὶ γέγονε θάνατος; Μὴ γένοιτο· ἀλλ’ ἡ ἁμαρτία, ἵνα φανῇ ἡ ἁμαρτία.” Τουτέστιν, ἵνα δειχθῇ ὅσον κακὸν ἡ ἁμαρτία, ἡ ῥάθυμος προαίρεσις καὶ ἡ ἐπὶ τὸ χεῖρον ὁρμὴ, ¹καὶ αὐτὴ δὲ ἡ πρᾶξις, καὶ ἡ διεφθαρμένη γνώμη· τοῦτο γὰρ ^κπάντων αἷτιον τῶν κακῶν. Αὖξει δὲ αὐτὴν, δεικνὺς τῆς τοῦ Χριστοῦ χάριτος τὴν ὑπερβολὴν, καὶ διδάσκων οἷον κακοῦ τὸ τῶν ἀνθρώπων ἀπήλλαξε γένος, ὃ καὶ διὰ τῶν ἱατρικῶν φαρμάκων χεῖρον ἐγίνετο, καὶ διὰ τῶν κω-
Ελυνόντων ἤξζετο. Διὸ καὶ ^μἐπάγει λέγων· “Ἴνα γένηται καθ’ ὑπερβολὴν ἁμαρτωλὸς ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς.” Εἶδες ^ππανταχοῦ πῶς ταύτῃ συμπλέκεται· καὶ δι’ ὧν αὐτῆς κατηγορεῖ, δέικνυσι πάλιν μειζόνως τοῦ νόμου τὴν ἀρετὴν; Οὐδὲ γὰρ μικρὸν ἤνυσσε δείξας ὅσον ^οἡ ἁμαρτία κακόν, καὶ πάντα τὸν ἰὸν αὐτῆς ἐκκαλύψας, καὶ εἰς μέσον προθεῖς· τοῦτο γὰρ ἐδήλωσεν εἰπὼν, “Ἴνα γένηται καθ’ ὑπερβολὴν ἁμαρτωλὸς ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς.” Τουτέστιν, ἵνα φανῇ ἡλικὸν κακόν, ἡλικὸς ὄλεθρος ἡ ἁμαρτία· τοῦτο δὲ διὰ τῆς ἐντολῆς ἐδείχθη. Ἐκ τούτων καὶ τὴν ὑπεροχὴν δέικνυσι τῆς χάριτος πρὸς τὸν
552 νόμον· τὴν ὑπεροχὴν, οὐ τὴν μάχην. Μὴ γὰρ τοῦτο ἴδης, ὅτι χεῖρους ἐγένοντο οἱ δεξάμενοι, ἀλλ’ ἐκείνο σκόπει, ὅτι οὐ ^ρμόνον εἰς ἐπίτασιν τὴν κακίαν ^αἀναγαγεῖν οὐκ ἤθελεν ὁ νόμος, ἀλλὰ καὶ τὴν προῦπάρχουσαν ^εἐκκόψαι ἐσπούδαζεν. Εἰ δὲ οὐκ ἴσχυσε, ^σστεφάνου μὲν ἐκείνον ἀπὸ τῆς γνώμης προσκύνει δὲ μειζόνως τοῦ Χριστοῦ τὴν δυνάμιν, ^ιἡ ποικίλον οὕτω κακόν καὶ δυσκαταγώνιστον ἠφάνισέ τε καὶ πρόρριζον ἐκτεμεύσας ἀνέσπασεν. Ἀμαρτίαν δὲ ὅταν ἀκούσης, μὴ δυνάμιν τινα ἐνυπόστατον νομίσης, ἀλλὰ τὴν πρᾶξιν τὴν πονηράν, ἐπιγινομένην τε καὶ ἀπογινομένην αἰεὶ, ^νκαὶ οὔτε πρὸ τοῦ γενέσθαι οὖσαν, καὶ μετὰ
B τὸ γενέσθαι πάλιν ἀφανίζομένην. Διὰ γὰρ τοῦτο καὶ ^ωνόμος ἐδόθη· νόμος δὲ οὐδέποτε ἐπ’ ἀναιρέσει τῶν φυσικῶν δίδοται,

23 v. 13.

¹ Μωσέως omnes. Μωυσαϊκοῦ Edd. εἰ τὸ] τί H. ^κ ἡ om. B.D.E.G.I. non Mosq. ¹ καὶ αὐτὴ δὲ ἡ πρᾶξις om. D.E. ^κ ἀπάντων A.D.E.F.H. ^ι ἱατρικῶν B.D.E.F.G.H.I. ἱατρικῶν Veron. Sav. Mor. ^μ ἐπάγει A.F.H.I. ^π πανταχοῦ πῶς] πῶς πανταχοῦ A.D.E.F.H.I. Statim ταύτῃ pro ταυτὶ omnes. ^ο ἡ om. A.E.F.I. ^ρ μόνον] + ἄν G. ^α ἀναγαγεῖν B. Statim ἠθέλησεν I. ^ε ἐκκόψαι F. ^σ στεφάνου μὲν] στεφανοῖ μὲν A.F. στεφανοῦμεν G. Μοx προσκύνει F. ^ι ἡ pro ὅτι A.B.D.F.H.I. ἡ E.G. ^ν καὶ οὔτε—οὖσαν om. G. ^ω νόμος] ὁ νόμος D.E.I.

ἀλλ' ἐπὶ διορθώσει τῆς κατὰ προαίρεσιν πονηρᾶς πράξεως. Καὶ τοῦτο ²καὶ οἱ ἔξωθεν ἴσασι νομοθεταί, καὶ πᾶσα ἡ τῶν ἀνθρώπων φύσις. Τὰ γὰρ ἐκ ῥαθυμίας γινόμενα κακὰ ὕψιστελλουσι μόνον, οὐ τὰ τῇ φύσει συγκεκληρωμένα ἐπαγγέλλονται ἐκκόπτειν· οὐδὲ γὰρ δυνατόν. Τὰ γὰρ τῆς φύσεως ἀκίνητα μένει, ὃ πολλάκις πρὸς ὑμᾶς ²καὶ ἐν ἑτέραις εἰρήκαμεν διαλέξεσι.

² Διόπερ τοὺς ἀγῶνας ^bτούτους ἀφέντες, τὸν ἠθικὸν ^cπάλιν γυμνάσωμεν λόγον· μᾶλλον δὲ καὶ τοῦτο ^cτὸ μέρος τῶν ἀγῶνων ἐκείνων ἐστίν. ^a Ἄν γὰρ κακίαν ^dἐκβάλωμεν, καὶ ἀρετὴν εἰσαγάγωμεν, καὶ διὰ ^eτούτων σαφῶς ^fδιδάξομεν, ὅτι οὐ φύσει πονηρὸν ἡ κακία, καὶ τοὺς ζητοῦντας πόθεν τὰ κακὰ, οὐκ ἀπὸ λόγων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ βτῶν πραγμάτων ἐπιστομίσαι δυνησόμεθα ῥαδίως, τῆς μὲν αὐτῆς κοινωνοῦντες αὐτοῖς φύσεως, ἀπηλλαγμένοι δὲ τῆς πονηρίας αὐτῶν. Μὴ γὰρ ^bδὴ τοῦτο ἴδωμεν, ὅτι ἐπίπονον ἡ ἀρετὴ, ἀλλ' ὅτι κατορθωθῆναι δυνατόν· εἰ ⁱδὲ σπουδάζωμεν, καὶ κοῦφον ἡμῖν ^kἔσται καὶ εὐκολον. Εἰ (96) δὲ τὴν ἡδονὴν μοι λέγεις τῆς κακίας, λέγε καὶ τὸ τέλος αὐτῆς· D εἰς γὰρ θάνατον ^aαὕτη καταστρέφει, καθάπερ ἡ ἀρετὴ εἰς ζωὴν ἡμᾶς χειραγωγεῖ. Μᾶλλον δὲ, εἰ δοκεῖ, καὶ πρὸ τοῦ τέλους ^mἐκατέραν αὐτῶν ἐξετάσωμεν· ὁψόμεθα γὰρ τὴν μὲν κακίαν πολλὴν ἔχουσαν τὴν ὀδύνην, τὴν δὲ ἀρετὴν ⁿτὴν ἡδονήν. Τί γὰρ ἀλγεινότερον, εἰπέ μοι, συνειδότος πονηροῦ; τί δὲ ἥδιον ἐλπίδος χρηστῆς; Οὐδὲν γὰρ οὕτως, οὐδὲν κόπτειν ἡμᾶς εἴωθεν καὶ πιέζειν, ὥς προσδοκία πονηρά· ^oοὐδὲν οὕτως ἀνέχει, καὶ μικροῦ ^pπέτεσθαι ποιεῖ, ὥς συνειδὸς ἀγαθόν. Καὶ τοῦτο ^qκαὶ ἀπὸ τῶν παρ' ἡμῖν γινομένων ἐστι ^rμαθεῖν. Τῶν γὰρ διὰ τοῦ E στενωποῦ χωροῦντων ἐπαιτῶν, καὶ μηδὲν ^sἐαυτοῖς συνειδόντων πονηρὸν, οἱ τὸ δεσμωτήριον οἰκοῦντες καὶ καταδίκην ἀναμένοντες, κἂν ^tμυριάκις τρυφῆς ἀπολαύωσιν, ἀλγεινότερον ζῶσιν·

^x καὶ om. B. ^y ἀναγγέλλουσι A.F.I. ^z καὶ om. G. Statim εἰρήκαμεν pro εἰρήκα A.B.D.E.F.G.I. ^a ΗΘΙΚΟΝ. Περί διαφόρων νεκρότητος τρόπων, καὶ κατὰ φιλαργύρων καὶ πλεονεκτῶν. Veron. ^b τούτων H. ^c τὸ om. B.D.E.F.H.I. ^d ἐκβάλωμεν A.B.D.E.F.G.I. ἐκβάλλωμεν Edd. ^e τοῦτο H. ^f διδάξομεν Edd. ἱσ. διδάξομεν Sav. marg. διδάξομεν D. et ex corr. A. δείξομεν G. ^g τῶν om. A.D.E.H.I. Mox δυνησόμεθα ῥαδίως ἐπιστομίσαι hoc ord. Edd. repugnantibus libris. ^h δὴ τοῦτο omnes. τοῦτο δὴ Edd. ⁱ δὲ om. G. ^k ἐστι G. ^l αὕτη E.F.H.I. ^m ἐκατέραν A.B.D.E.F.H.I. ἐκάτερον Edd. ⁿ τὴν om. G.H. ^o οὐδὲν] + γὰρ F. ^p πέτασθαι G. πετασθῆναι A.E.F.H.I. ^q καὶ accessit ex A.B.D.E.F.G.H. ^r μαθεῖν pro καταμαθεῖν A.B.D.E.F.H.I. ^s ἐαυτοῖς omnes. ἐαυτῶν Veron. Sav. Mor. Correx. Montef. ^t μυριάκις A.D.E.F.G.H.I. μυριάς Edd. Statim τρυφῆς pro τρυφῆς omnes. Deinceps ἀπολαύωσιν pro ἀπολαύσωσιν A.B.D.E.F.I.

ἡ γὰρ προσδοκία τῶν δεινῶν οὐκ ἀφήσι τῶν ἐν χερσὶν ἡδέων
 αἰσθάνεσθαι. Καὶ τί λέγω τοὺς δεσμώτας; Τῶν γὰρ ἔξω
 διατριβόντων καὶ πλουτούντων, πονηρά ^ντε συνειδότης αὐτοῖς,
 ἄμεινόν εἰσι πολλῶ διακαίμενοι οἱ ^ωκάμνοντες χειροτέχναι, καὶ
 δι' ὅλης ^κἡμέρας πόνοις συζῶντες. Καὶ τοὺς ^υμονομάχους δὲ
 διὰ τοῦτο ταλανίζομεν, καίτοιγε ἐν καπηλείοις ὀρῶντες μεθύ-
 553 οντας, τρυφῶντας, γαστριζομένους, καὶ πάντων ἀθλιωτέρους
 εἶναι φαμεν, ὅτι πολλῶ ^μμείζων τῆς ἡδονῆς ἐκείνης ἢ τῆς προσ-
 δοκωμένης τελευτῆς συμφορά. Εἰ δὲ ἐκείνοις ^ηἡδὺς οὗτος ὁ βίος
 εἶναι δοκεῖ, ἀναμνήσθητε τοῦ λόγου, οὗ συνεχῶς λέγω πρὸς ὑμᾶς,
^βὅτι οὐδὲν θαυμαστόν μὴ ^εφυγεῖν κακίας πικρίαν καὶ λύπην ἐν
 κακίᾳ ζῶντα. Ἴδου γὰρ πρᾶγμα οὕτως ἐπάρατον ἐπέραστον
 τοῖς ^δμετιούσιν εἶναι δοκεῖ. Ἄλλ' οὐ διὰ τοῦτο αὐτοὺς μακα-
 ρίζομεν, ἀλλὰ καὶ δι' αὐτὸ μὲν ^εοὖν τοῦτο ταλανίζομεν, ὅτι
 οὐδὲ ^οοἱ τῶν κακῶν εἰσιν, ἴσασι. Τί δὲ ἂν εἴποις περὶ τῶν
 Β ^εμοιχῶν, οἱ διὰ μικρὰν ἡδονὴν καὶ δουλείαν ἀπρεπῆ καὶ χρη-
 μάτων δαπάνην καὶ φόβον διηνεκῇ καὶ βίον ἀπλῶς ^βτὸν τοῦ
 Καῖν ὑπομένουσι, μᾶλλον δὲ καὶ ἐκείνου πολλῶ χαλεπώτερον,
 καὶ τὰ παρόντα δεδοικότες καὶ τὰ μέλλοντα ^ιτρέμοντες, καὶ
 φίλους καὶ ἐχθροὺς ὑποπτεύοντες, καὶ τοὺς εἰδότας καὶ τοὺς
 μηδὲν εἰδότας; Καὶ οὐδὲ ἡνίκα ἂν καθεύδωσι, ταύτης ἀπαλλάτ-
 τονται τῆς ἀγωνίας, τοῦ πονηροῦ συνειδότης ὄνειράτα πολλῶν
 γέμοντα φόβων ἀναπλάττοντος αὐτοῖς, καὶ ἐκδειματούντος
 οὕτως. Ἄλλ' ^κοὐχ ὁ σῶφρων ^ιτοιούτος, ἀλλ' ἐν ἀνέσει καὶ
 ἐλευθερίᾳ πολλῇ τὸν ^ωἅπαντα διάγει βίον. Ἀντίστησον τοί-
 C ^νν ^εἐκείνῃ τῇ μικρᾷ ἡδονῇ τὰ πολλὰ κύματα τῶν φόβων τού-
 των, καὶ τῷ βραχεῖ πόνῳ τῆς ἐγκρατείας τὴν γαλήνην τῆς
 διηνεκοῦς ζωῆς, καὶ ὅψι ταύτην ἐκείνης οὖσαν ἰδίῳ. Ὁ δὲ
 ἀρπάζειν βουλόμενος, εἰπέ μοι, καὶ τοῖς ἀλλοτρίοις ἐπιτίθεσθαι
 ὁ χρήμασιν, οὐχὶ μυρίους ὑπομένει πόνους, περιτρέχων, κολα-
 κεύων δούλους, ἐλευθέρους, θυρωροὺς, φοβῶν, ἀπειλῶν, ἀναισχυν-
 τῶν, ἀγρυπνῶν, τρέμων, ἀγωνιῶν, ὑφορώμενος ^ρἅπαντα; Ἄλλ'

^ν τε, quod aberat, est in A.D.F.H.I. δὲ pro τε G. ^ω πονοῦντες D.E.
^κ τῆς ἡμέρας B. ^υ μοναχούς H. μοιχοὺς corr. ex μοναχούς G. ^μ μείζων
 F.H. ^α ἡδὺς οὗτος] οὕτως G. ^β ὅτι] καὶ B. ^ε φεύγειν G. Mox ζῶντα
 om. G. Veron. ^δ μετιούσιν] πολλοῖς E. ^ε οὖν om. H. ^ο οἱ] οἷων Veron.
 οἷων κακῶν εἰσιν ἄξιοι αἰσθάνονται pro οἱ τῶν κ. εἰσιν ἴσασι G. ^ε μοιχῶν]
 μικρῶν G. Statim οἱ καὶ διὰ D.G. ^β τὸν om. H. ^ι τρέμοντες καὶ φ. καὶ
 ἐχθροὺς om. A.H.I. τρέμοντες om. B. Tum ὑποπ. καὶ φ. καὶ ἐχθροὺς in verso
 ord. idem. τρέμοντες καὶ φ. ὑποπ. καὶ ἐχθροὺς E. ^κ οὐχ pro οὐχὶ D.E.F.G.I.
^ι τοιούτος] οὕτως I. ^ω ἅπαντα A.D.E.F.H.I. πάντα B.G. παρόντα Edd.
^ν ἐκείνῃ accessit ex B. E. F. G. H. I. ^ο πράγμασιν G. ^ρ ἅπαντας
 A.D.E.F.H.I.

οὐχ ὁ χρημάτων καταφρονῶν τοιοῦτος, ἀλλὰ καὶ οὗτος πάλιν πολλῆς ἀπολαύει τῆς ἡδονῆς, ἐν ἀδείᾳ ζῶν καὶ μετὰ ἀσφαλείας ἀπάσης. Καὶ τὰ ἄλλα δὲ εἴ τις ἐπέλθοι τῆς κακίας μέρη, D πολὺν τὸν θόρυβον ὄψεται, πολλοὺς τοὺς σκοπέλους. Καὶ τὸ δὴ μείζον, ὅτι ἐπὶ μὲν τῆς ἀρετῆς ἰπρώτα μὲν τὰ ἐπίπονα, μετὰ δὲ ταῦτα τὰ ἡδέα· ὥστε καὶ ταύτῃ τὸν πόνον κουφίζεσθαι· ἐπὶ δὲ τῆς κακίας ἀντιστρόφως· μετὰ τὴν ἡδονὴν αἰ οἰδύναι καὶ αἰ κολάσεις· ὥστε καὶ ἐντεῦθεν τὴν ἡδονὴν ἀφανίζεσθαι. Ὡσπερ γὰρ ὁ στεφάνους ἀναμένων, οὐδενὸς αἰσθάνεται τῶν παρόντων φορτικῶν· οὕτως ὁ μετὰ τὴν ἡδονὴν κολάσεις προσδοκῶν, οὐ δύναται καρποῦσθαι καθαρὰν εὐφροσύνην, τοῦ φόβου πάντα διαταράττοντος. Μᾶλλον δὲ, εἴ τις ἀκριβῶς E ἐξετάσειε, καὶ πρὸ τῆς κολάσεως τῆς ἐπὶ τοιούτοις κειμένης πολλὴν καὶ ἐν αὐτῷ τῷ τολμᾶσθαι τὴν κακίαν οἰδύνην εὑροί τις ἀν γινομένην. Καὶ εἰ δοκεῖ, τοῦτο ἐπὶ τῶν τὰ ἀλλότρια ἀρπαζόντων ἐξετάσωμεν, ἢ καὶ τῶν ὁπωσοῦν ἡ χρήματα περιβαλλομένων· καὶ φόβους ἀποστήσαντες καὶ κινδύνους καὶ τρόμον καὶ ἀγωνίαν καὶ φροντίδα καὶ πάντα ταῦτα, ὑποθώμεθα εἶναι τινα ἀπραγμόνως πλουτοῦντα, καὶ περὶ τῆς φυλακῆς τῶν ὄντων θαρροῦντα, ὅπερ ἀμήχανον, πλὴν ἀλλ' ὅμως κείσθω τῷ λόγῳ· (97) ποῖαν οὖν οὗτος καρπώσεται ἡδονήν; Ὅτι πολλὰ ἡ περιεβά- 554 λετο; Ἀλλ' αὐτὸ μὲν οὖν τοῦτο οὐκ ἀφίησιν αὐτὸν εὐφραίνεισθαι· ἕως γὰρ ἂν ἡ ἐτέρων πλειόνων ἐπιθυμῇ, ἐπιτείνεται τὰ τῆς βασάνου. Ἡ γὰρ ἐπιθυμία, ὅταν στῇ, τότε παρέχει τὴν ἡδονήν· ἐπεὶ καὶ ἡ διψῶντες τότε ἀνακτώμεθα ἑαυτοὺς, ὅταν ὅσον ἡ βουλόμεθα πίνωμεν· ἕως δ' ἂν διψῶμεν, κἂν πάσας ἐξαντλήσωμεν τὰς πηγὰς, μείζων ἡμῖν ἢ βάσανος γίνεται, κἂν μυρίους ἐκπίωμεν ποταμούς, χαλεπώτερα τὰ τῆς κολάσεως. Καὶ σὺ τοίνυν ἂν τὰ τοῦ κόσμου λάβῃς, ἐτι δὲ ἐπιθυμῇς, μείζονα εἰργάσω τὴν κόλασιν, ὅσῳ πλειόνων ἀπεγεύσω. Μὴ τοίνυν ἀπὸ τοῦ πολλὰ περιβάλλεσθαι νόμιζέ σοι προσγίνεσθαί B τινα ἡδονήν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ μὴ θέλειν πλουτεῖν· ἐὰν γὰρ ἐπιθυμῇς πλουτεῖν, οὐδέποτε παύσῃ μαστιζόμενος. Ἐρως γάρ

⁹ καὶ om. G. ¹ πρῶτων A.D.E.H.I. ² ἐπίπονα] τραχέα καὶ δυσαχθῇ G. ³ ταύτῃ pro ταυτὶ omnes. ⁴ ἴσ. ταύτῃ Sav. marg. ⁵ αἰ bis om. H.I. καὶ οἰδύναι καὶ κολάσεις A.F. ⁶ καὶ om. H. ⁷ χρημάτων μεταβαλλομένων H. ⁸ περιεβάλετο pro περιεβάλλετο B.D.E.F.H. ⁹ τῶν ἐτέρων Edd. τῶν abest ab A.B.E.I. Floril. p. 178. (Tom. xii. p. 509 B.) πλειόνων ἐτέρων hoc ord. A. Flor. Tum ἐπιθυμῇ E. et ante corr. I. Locus sic legitur in G. ἕως μὲν γὰρ τῶν ἐτέρων ἐπιθυμῇ, πλείον ἐπιτείνεται τ. τ. β. ¹⁰ οἱ διψῶντες A. ¹¹ βουλόμεθα H.I. Statim ποιῶμεν (i. e. πίνωμεν) G. ¹² ἐκπίωμεν om. G. ¹³ λάβῃς pro λάβοις omnes. ¹⁴ γὰρ pro δὲ A.B.D.E.F.G. Flor. ἐὰν——πλουτεῖν om. H.I.

ἐστὶν οὗτος ἀτέλεστος, καὶ ὅσπερ ἂν πλείονα προέλθῃς ὁδὸν, [†] τοσοῦτῳ μᾶλλον τοῦ τέλους ἀφέστηκας. Ἄρ' οὖν οὐκ αἰνιγμα τοῦτο καὶ παραπληξία καὶ ἐσχάτη μανία; ^ε Ἀποστῶμεν τοίνυν ἐκ πρώτης τῶν κακῶν· μᾶλλον δὲ μηδὲ ὅλως ἀψώμεθα τῆς τοιαύτης ἐπιθυμίας· καὶ ἀψώμεθα δὲ, ^h ἐκ προσιμίων ἀποπηδήσωμεν· [†] ὅπερ ὁ παροιμιστὴς περὶ πόρνῃς γυναικὸς παραινεῖ **Κ**λέγων· ²⁴ «Ἀποπήδησον, μὴ ^κ ἐγγχρονίσῃς, καὶ μὴ ἔλθῃς ἐπὶ [†] θύραις οἴκων αὐτῆς.» Τοῦτό σοι καὶ ἐγὼ ^m περὶ τῆς φιλοχρηματίας λέγω. ⁿ Ἄν γὰρ ἐμπέσῃς κατὰ μικρὸν εἰς τὸ πέλαγος εἰσιὼν τῆς μανίας ἐκείνης, δυσκόλως ἐπανελθεῖν δυνήσῃ. Καὶ καθάπερ ^o ἐν τοῖς ἰλίγγοις καὶ μυριάκις φιλονεικῆς, οὐ περιέσῃ ῥαδίως· οὕτω, καὶ πολλῷ χαλεπώτερον, εἰς τὸ βάθος τῆς ἐπιθυμίας ταύτης ἐμπεσὼν, ^ρ ἀπολείς σεαυτὸν μετὰ τῶν ὄντων ἀπάντων.

Διὸ, παρακαλῶ, τὴν ἀρχὴν φυλαττώμεθα, καὶ τὰ μικρὰ ^ι φεύγωμεν κακὰ· τὰ γὰρ μεγάλα ἀπὸ τούτων τίκτεται. Ὁ γὰρ καθ' ἕκαστον ἀμάρτημα μαθὼν λέγειν, οὐδὲν παρὰ τοῦτο, κατὰ **Δ** μικρὸν πάντα ἀπολεῖ. Τοῦτο γοῦν τὴν κακίαν [†] εἰσήγαγε, τοῦτο τὰς θύρας ἀνέωξε τῷ ^σ ληστῇ, τοῦτο τῆς πόλεως τὰ τεῖχη κατέβαλε, τὸ καθ' ἕκαστον λέγειν, οὐδὲν παρὰ τοῦτο. Οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν [†] σωμάτων τὰ μέγιστα αὐξεται νοσήματα, ὅταν ^ν τὰ μικρὰ καταφρονῇται. Ὁ Ἡσαῦ εἰ μὴ προέδωκε τὰ πρωτοτόκια, οὐκ ἂν ἀνάξιος ἐγένετο τῶν εὐλογιῶν· εἰ μὴ τῶν εὐλογιῶν ἀνάξιον ἑαυτὸν κατέστησεν, οὐκ ἂν εἰς ἀδελφοκτονίαν προελθεῖν ἐπεθύμησεν. Ὁ Κάιν εἰ μὴ τῶν πρωτείων ἠράσθη, ἀλλὰ τῷ θεῷ παρεχώρησε τούτων, οὐκ ἂν ἔσχε τὰ ^ω δευτερεῖα· τὰ δευτερεῖα ἔχων ^z πάλιν, εἰ τῆς παραινέσεως ἤκουσεν, οὐκ ἂν **Ε**ἠδιδε τὸν φόνον· πάλιν τὸν φόνον ἐργασάμενος, εἰ πρὸς μετάνοιαν ἦλθε, τοῦ θεοῦ καλοῦντος αὐτὸν, ^γ καὶ μὴ ἀναισχύντως ἀπεκρίνατο, οὐκ ἂν τὰ μετὰ ταῦτα ὑπέμεινε δεινά. Εἰ δὲ οἱ πρὸ τοῦ νόμου ἀπὸ τῆς ῥαθυμίας ταύτης κατὰ μικρὸν εἰς αὐτὸν τὸν πυθμένα τῆς κακίας ἦλθον, ἐννόησον τί πεισόμεθα ἡμεῖς οἱ

²⁴ Prov. v. 8.

[†] τοσοῦτο B.E. ^ε ἀποσχόμεθα G. ^h ἐκ] ἀπὸ G. [†] ὅπερ] + γὰρ A. Mox περὶ π. γ. παραινέι A.D.E.F.H.I. περὶ π. παραινέι γ. B. παραινέι π. π. γ. Edd. ^κ χρονίσῃς G. [†] θύραις pro θύρας B.D.E.F.H.I. θυρῶν G. ^m περὶ τῆς χρηματίας H. περὶ χρημάτων G. ⁿ ἐὰν D.E.H.I. ^o ἐν] ἐπὶ I. Statim ἰλίγγοις pro ἰλιγξί B.D.E.F.G.I. ἰλίγγοις H. ^ρ ἀπολέσεις G. ^ι φεύγωμεν pro φύγωμεν E.F.G.I. [†] ἐπήγαγε G. ^σ ληστῇ] διαβόλῳ B.D.E. et ex corr. A. ^τ σωμάτων] + τότε D.E. ^ν τὰ om. H. ^ω δευτερεῖα B. δευτερεῖα bis H. ^z πάλιν om. F. πάλιν τὰ δ. ἔχων hoc ord. A.H.I. ^γ καὶ] + εἰ G. Mox ἀπεκρίνατο pro ἀπεκρίνετο A.B.D.E.G.H.I.

πρὸς μείζονα καλούμενοι σκάμματα, ἂν μὴ μετὰ ἀκριβείας
 ἑαυτοῖς προσέχωμεν, καὶ τοὺς σπινθήρας τῶν κακῶν, πρὶν ἢ τὴν
 πυρὰν ἀναφθῆναι, προλαβόντες σβεννύωμεν. Οἶόν τι λέγω·
 ἐπιорκεῖς συνεχῶς; Μὴ πρὸς τοῦτο στής μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ
 ὁμνῦναι ἄνελε, καὶ οὐ δεήσῃ πόνου λοιπόν· πολὺ γὰρ δυσκολώ-
 τερον, ὁμνῦντα μὴ ἐπιорκεῖν, ἢ μηδὲ ὁμνῦναι ὅλως. Ὑβριστὴς
 εἶ καὶ λοιδορὸς καὶ πλήκτης; Γράψον ²σεαυτῷ νόμον μὴ ὀργί- 555
 ζεσθαι μηδὲ κράζειν ὅλως, καὶ συναναιρεῖται τῇ ῥίζῃ ³καὶ ὁ
 καρπός. Λάγνος ⁴καὶ ἄσωτος εἶ; ⁵Τίθει σαυτῷ πάλιν ὄρον,
 ὥστε μὴ ὁρᾶν ⁶εἰς γυναῖκα, ⁷μήτε εἰς θέατρον ἀναβαίνειν, μηδὲ
 ἐν ἀγορᾷ τὰ ἀλλότρια περιεργάζεσθαι κάλλη. Πολὺ γὰρ
 εὐκολώτερον, τὴν ἀρχὴν ⁸μὴ ἰδεῖν εὐμορφον γυναῖκα, ἢ θεασά-
 μενον, καὶ δεξάμενον τὴν ἐπιθυμίαν, ἐκβαλεῖν τὸν ἐκ ταύτης
 θόρυβον. Κουφότεροι γὰρ ἐν προοιμίαις οἱ ἀγῶνες· μᾶλλον
 δὲ οὐδὲ ἀγῶνος ἡμῖν δεῖ, ἂν μὴ τὰς θύρας ἀνοίξωμεν τῷ πολέμῳ, B
 μηδὲ τὰ σπέρματα τῆς κακίας δεξώμεθα. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ
 Χριστὸς τὸν ἀκολάστως ὀρῶντα εἰς γυναῖκα ⁹ἐκόλασεν, ἵνα
 πλείονος ἡμᾶς ἀπαλλάξῃ πόνου, πρὶν ἢ γενέσθαι τὸν ἀνταγω-
 νιστὴν ἰσχυρὸν κελεύων ¹⁰ἐκβάλλειν τῆς οἰκίας, ὅτε καὶ εὐκόλως
 ἐκβάλλεσθαι δύναται. Ποία γὰρ ἀνάγκη πράγματα ἔχειν
 περιττά, καὶ συμπλέκεσθαι τοῖς ἀνταγωνισταῖς, παρὸν χωρὶς
 συμπλοκῆς στήσαι τὸ τρόπαιον, καὶ πρὸ τῆς πάλης ἀρπάσαι
 (98) τὸ βραβεῖον; Οὐ γὰρ τοσοῦτος πόνος μὴ ὁρᾶν γυναῖκας ὡραίαις,
 ὅσος πόνος ὀρῶντα κατέχειν· μᾶλλον δὲ ¹¹οὐδὲ πόνος τὸ πρό- C
 τερον ἂν εἴη, ¹²ἄλλ' ὁ πολὺς ἰδρῶς καὶ μόχθος μετὰ τὸ ἰδεῖν
 ἐγγίνεται. Ὅταν οὖν καὶ ὁ ¹³πόνος ἐλάττων ᾖ, μᾶλλον δὲ
¹⁴μηδὲ ὅλως ἢ μόχθος τις μηδὲ πόνος, καὶ τὸ κέρδος μείζον, τί
 σπουδάζομεν εἰς τὸ πέλαγος ἐμπεσεῖν τῶν μυρίων κακῶν; Ὁὐδὲ
 γὰρ εὐκολώτερον μόνον ¹⁵ὁ μὴ ὀρῶν γυναῖκα, ἀλλὰ καὶ καθαρῶ-
 τερον περιέσται τῆς τοιαύτης ἐπιθυμίας, ὥσπερ ¹⁶οὖν ὁ ὀρῶν καὶ
 μετὰ πόνου πλείονος καὶ μετὰ κηλιδός τινος ἀπαλλάττεται, ἐὰν
 ἄρα ¹⁷ποτέ ἀπαλλαγῇ. Ὁ μὲν γὰρ μὴ ἰδὼν τὴν εὐμορφον ὄψιν,
¹⁸καὶ τῆς ἐπιθυμίας τῆς ἐντευθέν ¹⁹ἔστι καθαρός· ὁ δὲ ἐπιθυμήσας D

² ἐαυτῷ G. ³ καὶ om. G. ⁴ καὶ ἄσωτος εἶ pro εἶ καὶ ἄσωτος A.B.D.E.
 F.H.I. ⁵ τίθει] θές I. Statim σαυτῷ pro σεαυτῷ A.B.D.E.H.I. πάλιν
 ὄρον σαυτῷ hoc ord. B.D.E. ⁶ εἰς om. I. ⁷ μήτε εἰς θ.] Sic nostri omnes.
 μῆτι δὲ εἰς τὸ θ. Edd. ⁸ μὴ pro μηδὲ A.D.E.G.H. ⁹ ἐκβαλεῖν A.B.D.E.
 F.G.H. ἐκβάλλειν Edd. ¹⁰ ἐκώλυσεν B. ¹¹ ἐκβαλεῖν A.E.F.H.I.
¹² οὐδὲ] οὐ G. ¹³ ἄλλ' ὁ πολὺς] Sic A.E.F.I. ἀλλὰ πολὺς Edd. πολὺς δὲ G.
¹⁴ πόνος] + τοῖς ἀκολάστοις A.B.D.E.F.H.I. invitis Interpp. ¹⁵ μηδὲ ὅλως
 ἢ omnes. μὴ ὅλως εἴη Edd. ¹⁶ οὐδὲ] οὐ F.H.I. ¹⁷ ὁ μὴ ὀρῶν] Sic omnes.
 τὸ μὴ ὁρᾶν Edd. ἴσ. ὁ μὴ ὀρῶν Sav. marg. ¹⁸ οὖν om. A.D.E.F.I. ¹⁹ ποτέ]
 καὶ G. ²⁰ καὶ accessit ex A.D.E.F.G.H.I. ²¹ ἔστιαι A.D.E.F.H.

ἰδεῖν, πρότερον καταβαλὼν τὸν λογισμὸν, καὶ μολύνας αὐτὸν
 μυριάκις, τότε ἐκβάλλει τὴν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας κηλίδα, ἢ ἂν ἄρα
 καὶ ἐκβάλῃ. Διὰ δὴ τοῦτο καὶ ὁ Χριστὸς, ἵνα μὴ ὡς ταῦτα
 πάσχωμεν, οὐ φόνον κωλύει μόνον, ἀλλὰ καὶ ὀργήν· οὐ μοιχεύει,
 ἀλλὰ καὶ ὄψιν ἀκόλαστον· οὐκ ἐπιορκίαν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὁμνῆσαι
 καθόλου. Καὶ οὐδὲ ἐνταῦθα ἵσταται τοῦ μέτρου τῆς ἀρετῆς,
 ἀλλ' ἐπειδὴ ταῦτα ἐνομοθέτησε, καὶ ἐπὶ τὸ μείζον πρόεισιν.
 Ἀποστήσας γὰρ τῶν φόνων, καὶ κελεύσας καθαρὸν εἶναι ὀργῆς,
 κελεύει καὶ πρὸς τὸ πάσχειν κακῶς ἕτοιμον εἶναι, καὶ μὴ
 ἔτοσοῦτον παρεσκευάσθαι παθεῖν, ὅσον ὁ ἐπιβουλεύων βούλεται,
 ἢ ἀλλ' ὑπερβαίνειν περαιτέρω, καὶ νικᾷν αὐτοῦ τῆς μανίας τὴν
 ὑπερβολὴν τῇ τῆς οἰκείας φιλοσοφίας περιουσίᾳ. Οὐδὲ γὰρ
 εἶπεν, ἂν τις σε ράπιση εἰς τὴν δεξιὰν σιαγόνα, ἢ φέρε γενναίως
 καὶ ἡσύχαζε, ἀλλὰ προσέθηκε αὐτοῦ καὶ τὸ τὴν ἑτέραν αὐτῷ
 παρασχεῖν. ²⁵ «Στρέψον γὰρ αὐτῷ, φησὶ, καὶ τὴν ἄλλην.»
 Τοῦτο γὰρ ἡ λαμπρὰ νίκη, τὸ ἡ πλείονα αὐτῷ παρασχεῖν ὧν
 βούλεται, καὶ τοὺς ὄρους τῆς πονηρᾶς ἐπιθυμίας αὐτοῦ τῇ δαφι-
 λείᾳ τῆς οἰκείας ὑπερβῆναι μακροθυμίας. Οὕτω γὰρ καὶ τὴν
 ἐκείνου καταλύσεις μανίαν, καὶ τοῦ προτέρου λήψῃ μισθὸν ἐκ
 τοῦ δευτέρου, καὶ τὴν ἐπ' ἐκείνῳ καταλύσας ὀργήν. Ὅρᾳς, ὅτι
 πανταχοῦ τοῦ μὴ κακῶς πάσχειν ἡμεῖς ἐσμεν κύριοι, οὐχ οἱ
 556 ποιοῦντες ἡμᾶς; Μᾶλλον δὲ οὐ τοῦ μὴ πάσχειν κακῶς μόνον,
 ἀλλὰ καὶ τοῦ παθεῖν εὖ αὐτοὶ τὴν ἐξουσίαν ἔχομεν· ὃ δὴ μά-
 λιστα ἐστὶ θαυμαστὸν, ὅτι οὐ μόνον οὐκ ἀδικούμεθα, ἐὰν νήφω-
 μεν, ἀλλὰ καὶ εὐεργετούμεθα, καὶ δι' αὐτῶν ὧν ἀδικούμεθα ἵπαρ'
 ἑτέρων. Σκόπει δέ. Ὑβρίσεν ὁ δεῖνα; ὁ Κύριος εἰ σὺ ποιῆσαι
 τὴν ὕβριν ταύτην ἐγκώμιον σόν. Ἄν μὲν γὰρ ἀνθυβρίσῃς,
 ἐπέτεινας τὴν αἰσχύνην· ἂν δὲ εὐλογῇς τὸν ὑβρικόντα, πάν-
 τας ὅψῃ τοὺς παρόντας στεφανοῦντάς σε καὶ ἀνακηρύττοντας.

²⁵ Matt. v. 39.

^v ἂν (ἐὰν E.) ἄρα καὶ ἐκβάλῃ] Sic D.E.G. ἐὰν ἐκβάλῃ ἄρα (vel ἄρα) A.F.H.I. ἐὰν ἄρα ἐκβάλῃ Edd. ^w τοῦτο G. ^x τῶν φόβων G. τὸν φόνον Veron. ^y καὶ om. G. ^z ἕτοιμος H. ^a ἀλλ' ὑπερβαίνειν] ἀλλὰ χωρεῖν D.E. ^b εἶπεν om. G. Idem post σιαγόνα add. φησὶν. ^c φέρε γ. καὶ om. I. Statim ἡσύχαζε pro ἡσύχασον omnes. ^d τοῦτο B. Statim τὸ καὶ pro καὶ τὸ D.G. ^e γὰρ] οὐν (et om. φησὶ) I. ^f πλείονα D.E.F.G.I. πλείον Edd. Mox δ pro ὧν G. ^g γὰρ pro γοῦν omnes. ^h καταλύσας omnes. καταλύσεις Edd. ⁱ τοῦ om. E.G. ^k τοῦ παθεῖν εὖ] Sic E.G. ut conjecerat Sav. Ante Montef. edebatur τοῦ μὴ παθεῖν (sine εὖ). τοῦ παθεῖν A.F.H. τοῦ καλῶς παθεῖν I. In G. locus sic legitur: μᾶλλον δὲ οὐ τοῦ πάσχειν μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῦ παθεῖν εὖ, αὐτοὶ ἔχομεν τὴν ἐξουσίαν. ^l ἢ παρ' ἑτέρων Edd. ἢ, seclusum a Savilio, deest in A.B.F.H.I. ^m κ. εἰ σὺ pro σὺ κ. εἰ omnes. ⁿ ἐπέτεινας B.D.E. F.G.H. ἐπέτεινες Edd. ^o ἂν pro ἐὰν omnes.

Εἶδες πῶς δι' ὧν ἀδικούμεθα, εὐεργετούμεθα, ῥᾶν ἐθέλωμεν;
 Τοῦτο καὶ ἐπὶ χρημάτων, τοῦτο καὶ ἐπὶ πληγῶν, τοῦτο καὶ B
 ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων ἔστιν ἰδεῖν συμβαῖνον. *Αν γὰρ τοῖς
 ἐναντίοις αὐτοὺς ἀμειβώμεθα, καὶ ὑπὲρ ὧν κακῶς ἐπάθομεν, καὶ
 ὑπὲρ ὧν εὐεργετούμεν, διπλοῦν ἑαυτοῖς ὑφαίνομεν στέφανον.
 "Όταν τοίνυν ἐλθῶν τις εἶπῃ, ὅτι ὁ δεῖνά σε ὕβρισε, καὶ κακῶς
 σε πρὸς ἅπαντας λέγων ἵδιατελεῖ, ἐπαίνεσον πρὸς τοὺς λέ-
 γοντας τὸν *εἰρηκότα· οὕτω γὰρ, κἂν ἀμύνασθαι βουλευθῇς,
 δυνήσῃ δίκην λαβεῖν. Οἱ γὰρ ἀκούοντες κἂν σφύδρα ἀνόητοι
 ᾧσι, σὲ μὲν ἐπαινέσονται, μισήσουσι δὲ ἐκείνον ὡς θηρίου παν-
 τὸς ἑχaleπώτερον, ὅτι ὁ μὲν οὐδὲν ἡδικημένος ἐλύπησε, σὺ δὲ
 καὶ κακῶς παθὼν, τοῖς ἐναντίοις ἡμείψω. Καὶ τὰ εἰρημένα δὲ C
 πάντα οὕτω ὁδεῖται δυνήσῃ ἔωλα ὄντα. Ὁ μὲν γὰρ δακνόμενος
 τοῦ συνειδέναι τοῖς εἰρημένοις ἀποδείξιν ὡς παρέχεται τὸ ἀλγεῖν·
 ὁ δὲ καταγελάσας, αὐτῷ τούτῳ ὡς παρὰ τοῖς παροῦσι πάσης
 ἑαυτὸν ἀπῆλλαξεν ὑποψίας. Σκόπει τοίνυν πόσα ἐκ τούτου
 συλλέγεις καλά. Πρότερον ἀπαλλάττεις ὡς ἑαυτὸν θορύβου
 καὶ παραχῆς· ὡς εἶτα, μᾶλλον δὲ τοῦτο κείσθω πρῶτον, κἂν ἀμαρ-
 τήματα ἔχῃς, ὡς καὶ ταῦτα ἀποδύῃ, καθάπερ ὁ τελώνης τὴν τοῦ
 Φαρισαίου ὡς κατηγορίαν πρᾶως ἐνεγκών. Πρὸς ὡς τοῖς, φιλό-
 σοφον κατασκευάζεις ὡς σου τὴν ψυχὴν τῇ τοιαύτῃ μελέτῃ, καὶ D
 μυρίων παρὰ πάντων ἀπολαύσεις ἐπαίνων, καὶ τὴν ἐπὶ τοῖς εἰρη-
 μένοις ὑποψίαν ὡς ἀποδύσῃ πάσαν. Εἰ δὲ καὶ ἐκείνον ὡς ἀμύνεσθαι
 ἐπιθυμεῖς, καὶ τοῦτο ἐκ περιουσίας ἔψεται, καὶ τοῦ θεοῦ κολά-
 ζοντος αὐτὸν ἀνθ' ὧν εἴρηκε, καὶ πρὸ τῆς κολάσεως ἐκείνης τῆς
 σῆς φιλοσοφίας ἀντὶ καιρίας αὐτῷ γινομένης πληγῆς. Οὐδὲν
 γὰρ οὕτω τοὺς ὡς ὑβρίζοντας ἡμᾶς δάκνειν εἴωθεν, ὡς τὸ τοὺς
 ὡς ὑβριζομένους ἡμᾶς τῶν ὡς ὑβρεων καταγελᾶν. Ὡς περ οὖν ἐκ τοῦ
 φιλοσοφεῖν τοσαῦτα ἔσται καλὰ, οὕτως ἐκ τοῦ μικροψύχους
 εἶναι τὰ ἐναντία συμβήσεται ὡς πάντα. Καὶ γὰρ ἑαυτοὺς κα- E
 ταισχύνουμεν, καὶ ὑπεύθυνοι παρὰ τοῖς παροῦσι δοκοῦμεν εἶναι
 τοῖς λεγομένοις, καὶ τὴν ψυχὴν θορύβου πληροῦμεν, καὶ τὸν

(99)

ῥ ἔαν H.I. Statim ἐθέλωμεν pro θέλωμεν A.B.E.F.H.I. In G. sic: εἶδες πῶς
 δι' ὧν ἀδικούμεθα, δι' αὐτῶν μᾶλλον εὐεργετούμεθα, ἔαν νήφωμεν; τοῦτο κ. τ. ε.
 ὡ εἶπῃ A.B.E.F.G.H.I. εἶποι Edd. ἵ διατελῇ A.F. ὡ εἰρηκότα

A.F.G.H.I. εἰρηκότα (sic) eadem manu Ven. b. unde ὡς ὑβριζοτά migravit in
 Edd. ὡς πονηρότερον B.G. Veron. ὡ δυνήσῃ ὡς εἶται inverso ord. A.D.
 E.F.H.I. ὡ παρέχεται τὸ] παρέχει τοῦ H. ὡ παρὰ om. G. ὡ σαυτὸν
 B.D.E.H.I. ὡ εἶτα μᾶλλον δὲ pro εἶτα δὲ μᾶλλον omnes, ut jam volebat
 Dun. εἶτα μᾶλλον (sine δὲ) Veron. ὡ καὶ ταῦτα ἀποδύῃ] ἀποδύῃ ταῦτα B.
 ἀποδύῃ pro ἀποδύσῃ omnes. ὡ κακῇ. B.D.E. ὡ τοῖς] + δὲ G.
 ὡ σοι G. ὡ ἀποδύῃ A.F.G.H.I. ὡ ἀμύνεσθαι F.G.H.I. ἀμύνασθαι Edd.

ἐχθρὸν εὐφραίνομεν, καὶ τὸν θεὸν παροξύνομεν, καὶ τοῖς ἁμαρτήμασι προστίθεμεν τοῖς ἑπρωτέροις. Ταῦτ' οὖν ἅπαντα ἠεννόησαντες, φύγωμεν τῆς μικροψυχίας τὸ βάραθρον, καὶ πρὸς τὸν λιμένα τῆς μακροθυμίας καταδράμωμεν, ἵνα καὶ ἐνταῦθα εὖρωμεν ἀνάπασιν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἀπεφάνετο, καὶ τῶν μελλόντων ἐπιτύχωμεν ἀγαθῶν, χάριτι 557 καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ δόξα, ἀμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΙΔ.

ἸΟῖδαμεν γὰρ, ὅτι ὁ νόμος πνευματικός ἐστιν· ἐγὼ δὲ σαρκικός εἰμι, πεπραμένος ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν.

Β ἘΠΕΙΔΗ εἶπεν, ὅτι μεγάλη γέγονε κακὰ, καὶ ἡ ἁμαρτία δυνατωτέρα κατέστη τῆς ἐντολῆς ἐπιλαβομένη, καὶ τουναντίον αὐτῷ ἑσπούδαζεν ὁ νόμος ἐξέβη, καὶ εἰς πολλὴν τὸν ἀκροατὴν ἐνέβαλεν ἀπορίαν, λέγει καὶ τὸν λογισμὸν λοιπὸν, καθ' ὃν ταῦτα γέγονε, πρότερον ἀπαλλάξας τὸν νόμον ἡ πονηρὰς ὑποψίας. Ἰνα γὰρ μὴ ἀκούων, ὅτι διὰ τῆς ἐντολῆς ἡ ἁμαρτία ἀφορμὴν ἔλαβε, καὶ ὅτι ἐλθούσης αὐτῆς ἡ ἁμαρτία ἀνέζησε, καὶ ὅτι δι' αὐτῆς ἐξηπάτησε καὶ ἀπέκτεινε, τὸν νόμον τῶν **Κ** κακῶν τούτων ἀνομίσῃ τις αἴτιον εἶναι, πρότερον τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ τίθησιν ἀπολογίαν μετὰ πολλῆς τῆς περιουσίας, οὐ μόνον κατηγορίας αὐτὸν ἀπαλλάττων, ἀλλὰ καὶ ἐγκώμιον αὐτῷ πλέκων μέγιστον. Καὶ τοῦτο οὐχ ὡς αὐτὸς χαριζόμενος τίθησιν, ἀλλ' ὡς κοινὴν ἐκφέρων ψῆφον. “Οἶδαμεν γὰρ, ἐφῆσιν, ὅτι ὁ νόμος πνευματικός ἐστιν.” Ὡσανεὶ ἔλεγεν, ὡμολογημένον τοῦτο καὶ δηλὸν ἐστίν, ὅτι πνευματικός ἐστι· τοσοῦτον ἀπέχει ἁμαρτίας αἴτιος εἶναι, καὶ τῶν γεγεννημένων κακῶν εὐπεύθυνος. Ὅρα πῶς οὐ κατηγορίας αὐτὸν ἀπαλλάττει μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπαινεῖ μεθ' ὑπερβολῆς ἀπάσης. Πνευματικὸν γὰρ εἰπὼν, διδάσκαλον αὐτὸν ἡ ἀρετῆς δείκνυσιν ὄντα, καὶ κακίας **Δ** πολέμιον· τοῦτο γὰρ ἐστίν εἶναι πνευματικόν, τὸ πάντων

1 CAP. VII. v. 14.

ἑπρωτέροις] ἡμετέροις A.D.E.F.H.I. receptum a Sav. Mor. Ben. ἡ ἐννοοῦντες G. HOM. XIV. ^a ὅπερ B. ^b τῆς πονηρᾶς Edd. τῆς om. A.B.D.E.F.H.I. ^c ἀπέκτεινε] + ἵν' οὖν μὴ Edd. Haec absunt a nostris praeter B. ubi ἵνα οὖν μὴ legitur. Habet ea Cat. in marg. a manu recenti. ^d νομ. τις αἴτιον omnes. αἴτιον νομ. τις Edd. ^e φῆσιν om. G. ^f ἐστίν om. G. ^g ἀνεύθυνος F.H.I. Statim καὶ ὅρα πῶς Edd. καὶ om. A.F.G.H.I. Cat. ὁρᾶς pro ὅρα A.F.H.I. Cat. ^h δείκνυσιν ἀρετῆς inverso ord. A.E.F.H.I. Cat.

¹ ἁμαρτημάτων ἀπάγειν· ὅπερ οὖν καὶ ὁ νόμος ἐποίει, φοβῶν, νουθετῶν, κολάζων, διορθούμενος, τὰ περὶ ἀρετῆς συμβουλευῶν ἅπαντα. Πόθεν ^κ οὖν ἡ ἁμαρτία ¹ γέγονεν, εἰ οὕτω θαυμαστὸς ὁ διδάσκαλος; Παρὰ τὴν τῶν μαθητῶν ῥαθυμίαν. ^μ Διὸ ἐπήγαγε λέγων, “ἐγὼ δὲ σαρκικός εἰμι,” τὸν ἐν τῷ νόμῳ καὶ πρὸ τοῦ νόμου πολιτευόμενον ἄνθρωπον ^ν ὑπογράφων νῦν. “Ὁ πεπραμένος ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν.” Μετὰ γὰρ ^ρ τοῦ θανάτου, φησὶ, ^ε καὶ ὁ τῶν παθῶν ἐπεισῆλθεν ὄχλος. “Ὅτε γὰρ θνητὸν ἐγένετο τὸ σῶμα, ἐδέξατο ⁹ καὶ ἐπιθυμίαν ἀναγκαίως λοιπὸν, καὶ ὀργὴν καὶ λύπην καὶ τὰ ἄλλα πάντα· ^α πολλῆς ἐδεῖτο φιλοσοφίας, ἵνα μὴ πλημμύραντα ἐν ἡμῖν καταποντίσῃ ^τ τὸν λογισμὸν εἰς τὸν τῆς ἁμαρτίας βυθόν. Αὐτὰ μὲν γὰρ οὐκ ἦν ἁμαρτία· ἡ δὲ ἀμετρία αὐτῶν μὴ χαλινουμένη, τοῦτο εἰργάζετο. Οἷον, ἵνα ὥς ἐπὶ ὑποδείγματος ἐν αὐτῶν μεταχειρίσας εἴπω, ἡ ἐπιθυμία ἁμαρτία μὲν οὐκ ἔστιν· ὅταν δὲ εἰς ⁸ ἀμετρίαν ἐκπέσῃ, εἴσω τῶν τοῦ ^γ γάμου νόμων οὐκ ἐθέλousa μένειν, ἀλλὰ καὶ ἄλλοτρίαις ἐπιπηδῶσα γυναιξί, τότε λοιπὸν μοιχεία τὸ πρᾶγμα γίνεται, ἀλλ’ οὐ παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν, ἀλλὰ παρὰ τὴν ^ν ταύτης πλεονεξίαν. Καὶ σκόπει σοφίαν Παύλου. Ἐγκωμιάσας γὰρ τὸν νόμον, ἐπὶ τὸν ἀνωτέρω χρόνον ἔδραμεν εὐθέως, ἵνα ^ω δείξας 558 πῶς καὶ τότε τὸ γένος διέκειτο τὸ ἡμέτερον, καὶ ἡνίκα τὸν

(100) νόμον ἔλαβεν, ἀποφῆνῃ τῆς χάριτος ἀναγκαίαν οὖσαν τὴν ² παρουσίαν· ὅπερ πανταχοῦ κατασκευάσαι ἐσπούδακε. Τὸ γὰρ, “πεπραμένος ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν,” ὅταν λέγῃ, οὐ περὶ τῶν ἐν τῷ νόμῳ λέγει μόνον, ἀλλὰ καὶ ^υ περὶ τῶν πρὸ τοῦ νόμου βεβιωκότων, καὶ ² τῶν ἐξ ἀρχῆς γενομένων ἀνθρώπων.

Εἶτα καὶ τὸν τρόπον λέγει τῆς πράσεως καὶ τῆς ἐκδόσεως. 2“^α Ὁ ^α γὰρ κατεργάζομαι, φησὶν, οὐ γινώσκω.” Τί ἐστίν, “οὐ γινώσκω;” Ἀγνοῶ. Καὶ πότε τοῦτο γέγονεν; οὐδεὶς ^β γὰρ οὐδέποτε ἐν ἀγνοίᾳ ἤμαρτεν. Ὅρᾳς ὅτι ^β ἂν μὴ μετὰ τῆς προσηκούσης εὐλαβείας τὰς λέξεις ^ε ἐκδεξώμεθα, καὶ πρὸς τὸν

2 v. 15.

¹ ἀπάγειν ἁμαρτ. hoc ord. A.D.E.F.H.I. Cat. τοῦτο γὰρ ἐστὶν εἶναι ἁμαρτημάτων ἀπαλλαγὴν· ὅπερ οὖν G. ^κ οὖν] + φησὶν Edd. φησὶν om. B.D.E.F. G.H.I. ¹ γέγονεν A.F.G.H.I. ἐγεγόνει Edd. ^μ διὸ] + καὶ E.G. ^ν ὑπογράφει G. Statim nūn accessit ex B.D.E.F.G.H.I. et Cat. ^ο πεπραμένον B.G. ^ρ τὸν θάνατον G. τοῦ παθητοῦ ex corr. B. ⁹ καὶ τὴν ἐπ. G.I. Statim ἀνάγκη λοιπὸν G. ^τ τὸν λ. omnes. Aberat articulus. ⁸ ἁμαρτίαν G. ^γ γάμου νόμων B.D.E.F.G.H. Cat. Brix. Edebatur νόμου γάμων. ^υ αὐτῆς B.E. ^ω δείξῃ D.F.G. Cat. ² παρουσίαν A.E.G.H.I. Cat. παρουσίαν vulgo. In B. haec ἀποφῆνῃ—παρουσίαν absunt. ^υ περὶ om. G. Cat. ² τῶν om. B.G. ^α γὰρ om. A. ^β ἂν A.D.I. ^ε ἐκδεξώμεθα A.B.D.E. F.H.I. Cat. Edebatur ἐκδεξώμεθα sine monito.

ἀποστολικὸν ἴδωμεν σκοπὸν, μυρία ἔψεται ^ατὰ ἄτοπα; Εἰ γὰρ ἀγνοοῦντες ἡμάρτανον, οὐδὲ δίκην ἦσαν ἀξιοὶ δοῦναι. "Ὡς περ οὖν ἀνωτέρω ἔλεγε, "Χωρὶς γὰρ νόμου ἡ ἀμαρτία νεκρά," οὐ τοῦτο δηλῶν, ὅτι οὐκ ἤδεσαν ἀμαρτάνοντες, ἀλλ' ὅτι ἤδεσαν μὲν, οὐχ οὕτω δὲ ἀκριβῶς· διόπερ ἐκολάζοντο μὲν, οὐχ οὕτω **C** δὲ σφοδρῶς καὶ πάλιν, "τὴν ἐπιθυμίαν οὐκ ἤδειν," οὐ τὴν καθόλου ἀγνοίαν δηλῶν, ἀλλὰ τὴν σαφεστάτην γινῶσιν ἐμφαίνων· ἔλεγε δὲ, ὅτι ^εκαὶ κατειργάσατο ἐν ἐμοὶ πάσαν ἐπιθυμίαν, οὐ τοῦτο λέγων, ὅτι ἡ ἐντολὴ τὴν ἐπιθυμίαν ἐποίησεν, ἀλλ' ὅτι τὴν ἐπίτασιν τῆς ἐπιθυμίας ἡ ἀμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς ἐπεισῆγαγεν· οὕτω καὶ ἐνταῦθα οὐ τὴν καθόλου ἀγνοίαν δηλοῖ, λέγων, "Ὁ γὰρ κατεργάζομαι, οὐ γινώσκω" ἐπεὶ πῶς συνήδετο τῷ νόμῳ τοῦ θεοῦ κατὰ τὸν ἔσω ἄνθρωπον; Τί οὖν ἐστίν, "οὐ γινώσκω;" Σκοτοῦμαι, φησὶ, συναρπάζομαι, ἐπήρειαν ὑπομένω, οὐκ οἶδα πῶς ὑποσκελίζομαι· ὅπερ καὶ ἡμεῖς εἰσθάμεν λέγειν, οὐκ οἶδα πῶς ὁ δεῖνα ἐλθὼν ἐσυνήρπασεν, οὐκ ἀγνοίαν προβαλλόμενοι, ἀλλὰ ἀπάτην τινὰ καὶ περίστασιν καὶ ἐπιβουλὴν ἐμφαίνοντες. "Οὐ γὰρ ὁ θέλω, τοῦτο ^βπράσσω, ἀλλ' ὁ μισῶ, τοῦτο ποιῶ." Πῶς οὖν οὐ γινώσκεις, ὁ κατεργάζῃ; Εἰ γὰρ θέλεις τὸ καλόν, καὶ μισεῖς τὸ πονηρόν, γνώσεως τοῦτο ἀπηρητισμένης ἐστίν. "Ὅθεν δηλόν, ^γὅτι καὶ τὸ, "ὁ οὐ **E** θέλω," εἶρηκεν, οὐχὶ τὸ ἀντεξούσιον ἀναιρῶν, οὐδὲ ἀνάγκην τινὰ εἰσάγων βεβιασμένην. Εἰ γὰρ οὐχ ἐκόντες, ἀλλ' ἀναγκαζόμενοι ^δἡμαρτάνομεν, πάλιν τὰ τῶν κολάσεων τῶν ἐμπροσθεν γεγενημένων οὐκ ἂν ἔχοι λόγον. Ἄλλ' ὥς περ, "οὐ γινώσκω," ^εεἰπὼν, οὐκ ἀγνοίαν ἐνέφηνεν, ἀλλ' ἥπερ εἰρήκαμεν· οὕτω καὶ τὸ "ἡ ^ζὁ οὐ θέλω," προσθεῖς, οὐκ ἀνάγκην ἐδήλωσεν, ἀλλὰ τὸ μὴ ἐπαινεῖν τὰ γινόμενα. Ἐπεὶ εἰ μὴ ^ητοῦτο ἦν δηλώσας ὁ τῷ εἰπεῖν, "Ὁ οὐ θέλω, τοῦτο πράσσω," ^θἐπήγαγεν ἂν, ἀλλ' ὁ ἀναγκάζομαι καὶ βιάζομαι, τοῦτο ποιῶ· τοῦτο γὰρ ^ιτῷ θέλειν καὶ τῇ ἐξουσίᾳ ἀντίκειται. Νυνὶ δὲ οὐ τοῦτο εἶρηκεν, ἀλλ' ἀντὶ τούτου τὸ, "ἡ ^κὁ μισῶ," τέθεικεν, ἵνα μάθῃς ^λὅτι καὶ ἐν τῷ **559** εἰπεῖν, "ἡ ^μὁ οὐ θέλω," οὐ τὴν ἐξουσίαν ἀνείλε. Τί οὖν ἐστὶ ^ντὸ, "ὁ οὐ θέλω;" Ὁ μὴ ἐπαινῶ, ὁ μὴ ἀποδέχομαι, ὁ μὴ

^α τὰ accessit ex omnibus.

^ε ἡ ἀμαρτία D.E.H.I.

^ε καὶ assumptum ex

A.D.E.F.G.H.I.

^ε ἤρπασεν G. συνήρπασέ με Cat.

^β ποιῶ et πράσσω

mutatis locis D.G.

^γ ὅτι om. F.H.I. Mox δ ante οὐ θέλω accessit ex E.H.I.

Idem tum hic, tum infra saepius in textum recepit Montef.

^δ ἡμαρτάνομεν pro ἀμαρτάνομεν A.B.D.E.F.H.I. Cat.

^ε εἰπὼν omnes. λέγων Edd.

^ζ ὁ assumptum ex B.D.E.I.

^η τοῦτο ἦν] ἦν τοῦτο A.F.H.I. Cat.

^θ τῷ τὸ

H. μετὰ τὸ I.

^ι ἐπήγαγεν ἂν (ἂν om. G.)] Sic omnes. πῶς οὐκ ἐπήγαγεν

Edd.

^κ τῷ θ. καὶ] καὶ τὸ μὴ θέλειν G.

^λ ὁ accessit ex B.D.E.F.

^μ ὅτι

pro ὡς omnes.

^ν ὁ assumptum ex B.D.E.F.I.

^ν τὸ δ οὐ θ.] Sic B.D.E.F.

δ οὐ θ. G. τὸ οὐ θ. Veron. Sav. Mor.

φιλω^ω οὐ πρὸς ἀντιδιαστολὴν καὶ τὰ ἐξῆς ἐπήγαγεν εἰπὼν,
 “Ἀλλ’ ὁ μισῶ, τοῦτο ποιῶ. ³Εἰ δὲ ὁ οὐ θέλω, τοῦτο ποιῶ,
 σύμφημι τῷ νόμῳ ὅτι καλός.”

²Ὁρᾷς τέως τὴν διάνοιαν οὐ διεφθαρμένην, ἀλλὰ ^γκαὶ ἐν τῇ
 πράξει τὴν οἰκείαν διατηροῦσαν εὐγένειαν; Εἰ γὰρ καὶ μετέρ-
 χεται τὴν κακίαν, ἀλλὰ μισοῦσα μετέρχεται, ὁ καὶ τοῦ φυσικοῦ
 νόμου καὶ τοῦ γραπτοῦ μέγιστον ἐγκώμιον ἂν εἴη. “Ὅτι γὰρ
²καλὸς ὁ νόμος, φησὶ, δῆλον ἐξ ὧν ²ἑμαντοῦ κατηγορῶ, παρα-
 κούων τοῦ νόμου, καὶ μισῶν τὸ γεγεννημένον. Καίτοι ^βεἰ ἁμαρ-
 τίας αἴτιος ἦν ὁ νόμος, πῶς αὐτῷ συνηδόμενος τὸ ὑπ’ αὐτοῦ
 κελευόμενον γενέσθαι ^δἐμίσει; “Σύμφημι γὰρ τῷ νόμῳ, ^εφησὶν, B
 ὅτι καλός. ⁴Νυνὶ δὲ οὐκέτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτὸ, ἀλλ’ ἡ
 οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία. Οἶδα ^εγὰρ, ὅτι οὐκ οἰκεῖ ἐν ἐμοὶ,
 τουτέστιν, ἐν τῇ σαρκί μου, ἀγαθόν.” Ἐνταῦθα ἐπιτίθενται
 οἱ τὴν σάρκα διαβάλλοντες, καὶ τῆς τοῦ θεοῦ δημιουργίας ἀλ-
 λοτριοῦντες. Τί οὖν ἂν εἴποιμεν; ⁴Α καὶ περὶ τοῦ νόμου
 πρῶν διαλεγόμενοι εἰρήκαμεν· ὅτι, ὥσπερ ἐκεῖ τὸ πᾶν τῆς
 ἁμαρτίας εἶναι φησιν, οὕτω καὶ ἐνταῦθα. Οὐ γὰρ εἶπεν, ὅτι
 ἡ σὰρξ αὐτὸ κατεργάζεται, ἀλλὰ καὶ τὸυναντίον, ὅτι “^εΟὐκ
 ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτὸ, ἀλλ’ ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία.” C
 (101) Εἰ δὲ ^βλέγει, ὅτι οὐκ οἰκεῖ ἐν αὐτῇ ἀγαθόν, οὕτω τοῦτο ἐγ-
 κλημα τῆς σαρκός· οὐ γὰρ τὸ μὴ οἰκεῖν ¹ἀγαθόν ἐν αὐτῇ,
 πονηρὰν αὐτὴν δείκνυσιν οὖσαν. Ἡμεῖς δὲ ἐλάττονα μὲν ^κὁμο-
 λογοῦμεν εἶναι τῆς ψυχῆς τὴν σάρκα καὶ καταδεστέραν, οὐ
 μὴν ἐναντίαν οὐδὲ μαχομένην οὐδὲ πονηρὰν, ἀλλ’ ὡς κιθάραν
 κιθαριστῇ, καὶ ὡς ναῦν κυβερνήτῃ, ¹οὕτως αὐτὴν ὑποκείσθαι τῇ
 ψυχῇ· ἅπερ οὐκ ἐναντία τοῖς ἄγουσι καὶ χρωμένοις ἐστίν,
 ἀλλὰ καὶ σφόδρα συμβαίνοντα, οὐ μὴν ὁμότιμα τῷ τεχνίτῃ.
 “Ὡςπερ οὖν ὁ λέγων, ^μὅτι οὐκ ἐν τῇ κιθάρα, οὐδὲ ἐν τῇ νηὶ ἡ
 τέχνη, ἀλλ’ ἐν τῷ κυβερνήτῃ καὶ τῷ κιθαρωδῷ, οὐ τὰ ^νὄργανα D
 διέβαλεν, ἀλλὰ τὸ μέσον ^οτὸ πρὸς τὸν τεχνίτην ἔδειξεν· οὕτω

3 v. 16.

4 v. 17, 18.

^ω οὐ] + καὶ G. Mox καὶ τὸ ἐξῆς id. ² ὅρα G. ^γ καὶ accessit ex
 A.D.E.F.G.I. Cat. ² καλὸν B.G. ² ἑμαντὸν H. Deinceps κατηγορῶν,
 παρακούω et μισῶ Cat. ^β εἰ] + καὶ G. ^ε ὑπ’] παρ’ A.F.G.I. Cat.
^α μισοῖ] A.F.G.H.I. ^ε φησὶν om. B.G. φησὶ τῷ νόμῳ alio ord. I. ^ε γὰρ]
 δὲ G. ^ε οὐκ A.B.E.F.H.I. οὐκέτι Edd. Mox αὐτὸ om. G. ^β λέγει
 A.D. et ex corr. H. etiam Cat. λέγει, prius λέγει B. ¹ ἀγαθὸν—οὖσαν]
 ἐν αὐτῇ ἀγαθόν, πονηρὰν οὖσαν δείκνυσιν G. ^κ ὁμολογοῦμεν B.D.F.G.H.
 Cat. ὁμολογῶμεν Veron. Sav. Mor. ¹ οὕτως] + καὶ I. ^μ ὅτι accessit ex
 A.B.D.E.H.I. Cat. ^ν ὄργανα A.B.D.F.G.I. Cat. instrumenta Brix. Ede-
 batur ἔργα sine animadversione. ^ο τὸ πρὸς τὸν τεχνίτην] Sic omnes cum
 Cat. ὅσον πρὸς τ. τεχνίτην τῆς τέχνης Edd.

καὶ ὁ Παῦλος Ρεῖπὼν, “Οὐκ οἰκεῖ ἐν τῇ σαρκί μου ἀγαθόν,” οὐ τὸ σῶμα διέβαλεν, ἀλλὰ τὸ ὑπερέχον τῆς ψυχῆς ἔδειξεν. Αὕτη γάρ ἐστιν ἡ τὸ πᾶν ἐγκεχειρισμένη τῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς κιθαρωδίας· ὅπερ καὶ Παῦλος ἐνταῦθα δείκνυσι, τὸ κύρος ἡ τῇ ψυχῇ τιθέμενος. Καὶ εἰς δύο ταῦτα τὸν ἄνθρωπον διελών, ψυχὴν καὶ σῶμα, λέγει ὅτι ἀλογωτέρα μὲν ἢ σὰρξ, καὶ συνέ-
 Εσεως ἔρημος, καὶ τῶν ἀγομένων, ἀλλ’ οὐ τῶν ἀγόντων· σοφω-
 τέρα δὲ ἢ ψυχὴ, καὶ τὸ πρακτέον καὶ τὸ μὴ πρακτέον συνιδεῖν
 δυναμένη, οὐ μὴν ἀρκοῦσα πρὸς τὸν ἵππον ἄγχειν ὡς βού-
 λεται· ὅπερ οὐ τῆς σαρκὸς μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς ψυχῆς γένοιτ’
 ἂν ἔγκλημα, εἰδυίας μὲν ἅπερ δεῖ πράττειν, οὐκέτι δὲ εἰς ἔργον
 ἐκφερούσης τὰ δόξαντα. “Τὸ γὰρ θέλειν παράκειται μοι,
 φησὶ, τὸ δὲ κατεργάζεσθαι τὸ καλὸν οὐχ εὐρίσκω.” Ἐπάλιν
 ἐνταῦθα εἰπὼν, “οὐχ εὐρίσκω,” οὐκ ἄγνοιαν φησιν, οὐδὲ ἀπο-
 ρία, ἀλλ’ ἐπὶ ῥεῖαν τινα καὶ ἐπιβουλήν τῆς ἀμαρτίας· ὅπερ
 οὖν καὶ σαφέστερον δεικνύς, ἐπήγαγεν· ⁵ “Οὐ γὰρ ὁ θέλω,
 ποιῶ ἀγαθόν, ἀλλ’ ὁ οὐ θέλω κακόν, τοῦτο πράσσω. Εἰ δὲ
 560 ὁ οὐ θέλω ἐγώ, τοῦτο ποιῶ, οὐκέτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτὸ,
 ἀλλ’ ἡ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἀμαρτία.” Εἶδες πῶς καὶ τὴν οὐσίαν
 τῆς ψυχῆς, καὶ τὴν οὐσίαν τῆς σαρκὸς ἀπαλλάξας ἐγκλήματος,
 τὸ πᾶν ἐπὶ τὴν πονηρὰν ἔπραξιν μετέστησεν; Εἰ γὰρ οὐ θέλει
 τὸ κακόν, ἀπῆλλακται ἡ ψυχὴ, καὶ εἰ αὐτὸς αὐτὸ μὴ κατεργάζεται,
 ἡλευθέρωται καὶ τὸ σῶμα, καὶ μόνος τῆς πονηρᾶς προαιρέσεώς
 ἐστὶ τὸ πᾶν. Οὐ γὰρ ταῦτόν ψυχῆς οὐσία καὶ σώματος, καὶ
 προαιρέσεως, ἀλλὰ ἡ τὰ μὲν ἔστιν ἔργα θεοῦ, τὸ δὲ ἐξ ἡμῶν
 Β αὐτῶν γινομένη κίνησις, πρὸς ὅπερ ἂν αὐτὴν βουληθῶμεν ἀγα-
 γεῖν. Ἡ μὲν γὰρ βούλησις ἔμφυτον καὶ παρὰ θεοῦ· ἡ δὲ
 τοιαύδε βούλησις ἡμέτερον καὶ τῆς γνώμης ἡμῶν.

⁶ “Εὐρίσκω ἄρα τὸν νόμον τῷ θέλοντι ἐμοὶ ποιεῖν τὸ καλόν,
 ὅτι ἐμοὶ τὸ κακὸν παράκειται.” Ἀσαφὲς τὸ εἰρημένον. Τί
 οὖν ἐστὶ τὸ λεγόμενον; Ἐπαινῶ τὸν νόμον, φησὶ, κατὰ τὸ
 συνειδὸς, καὶ αὐτὸν δὲ εὐρίσκω ἐμοὶ τῷ βουλομένῳ τὸ καλόν
 ποιεῖν συνήγορον, καὶ ἐπιτείνοντά μοι τὸ βούλημα· ὥσπερ γὰρ
 ἐγὼ αὐτῷ συνήδομαι, οὕτω καὶ αὐτὸς ἐπαινεῖ τὴν γνώμην τὴν

⁵ v. 19, 20.

⁶ v. 21.

Ρ εἰπὼν] + ὅτι Edd. repugnantibus libris. ἡ τῇ ψυχῇ omnes. τῆς ψυχῆς
 Edd. et Cat. ἔπάλιν ἐνταῦθα pro ἐνταῦθα πάλιν omnes. οὖν om. B.D.
 ὁ οὐ θ. ἐγὼ pro ἐγὼ οὐ θ. B.D.E.F.G.H. τὰξιν D. πονηρᾶς om. G.
 Veron. τὸ πᾶν om. D. τὰ ταῦτα G. δὲ] + τῆς a secunda
 manu B. Mox γινομένη κινήσεως B. γενομένης κινήσεως F.G. γενομένη κίνησις
 Cat. αὐτὴν om. B. post βουληθῶμεν transp. G. παρὰ τοῦ θ.
 A.D.E.F.I. παρὰ τῷ θεῷ H. τοιαύτη G.

ἐμὴν. ^αὉρᾷς πῶς δείκνυσιν τὴν μὲν τῶν καλῶν καὶ τῶν ^εοὐ τοι-
ούτων γινώσκειν ἐξ ἀρχῆς ἡμῖν καταβεβλημένην, τὸν δὲ νόμον
Μωϋσέως ἐπαινοῦντα αὐτὴν, καὶ ἐπαινούμενον παρ' αὐτῆς; ^ς
Οὐδὲ γὰρ ἄνωτέρω εἶπεν, ὅτι διδάσκομαι παρὰ τοῦ νόμου,
ἀλλὰ, “σύμφημι τῷ νόμῳ” οὔτε ^ιπροϊὼν, ὅτι παιδεύομαι παρ'
αὐτοῦ, ἀλλ', ὅτι “συνήδομαι αὐτῷ.” Τί ^ςδὲ ἐστίν, “συνή-
δομαι;” Ὁμολογῶ ὡς καλῶς ἔχοντι, ^ηὥσπερ οὖν καὶ αὐτὸς
ἐμοὶ τῷ θέλοντι ποιεῖν τὸ καλόν. Ὡστε τὸ θέλειν τὸ καλόν,
καὶ τὸ μὴ θέλειν τὸ πονηρὸν, ἄνωθεν ἦν προκαταβεβλημένον
ὁ δὲ νόμος ἐλθὼν, καὶ ἐν τοῖς κακοῖς κατήγορος ἐγένετο ^ιπλείων,
καὶ ἐν τοῖς ἀγαθοῖς ἐπαινέτης μείζων. Ὁρᾷς πανταχοῦ ἐπί-
τασίιν τινα καὶ προσθήκην αὐτῷ μαρτυροῦντα μόνον, ^κπλέον δὲ ^δ
οὐδέν; Καὶ γὰρ ἐπαινοῦντος αὐτοῦ, καὶ ἐμοῦ συνηδομένου καὶ
θέλοντος τὸ καλόν, τὸ κακὸν ἔτι παράκειται, καὶ ἡ πρᾶξις αὐ-
τοῦ οὐκ ἀνήρηται. Ὡστε ὁ νόμος τῷ ^ιπρορηρημένῳ καλόν τι
ποιῆσαι κατὰ τοῦτο σύμμαχος γίνεται μόνον, καθὼς καὶ αὐτὸς
τὰ αὐτὰ αὐτῷ βούλεται. Εἴτα ἐπειδὴ ἀσαφῶς αὐτὸ τέθεικε,
προϊὼν ἐρμηνεύει αὐτὸ καὶ σαφέστερον ποιεῖ, δεικνὺς πῶς τὸ
κακὸν παράκειται, καὶ πῶς τῷ θέλοντι ποιεῖν τὸ καλόν ^μμόνῳ
(102) νόμος ἐστίν ὁ νόμος. ⁷ “Συνήδομαι γὰρ, φησὶ, τῷ νόμῳ τοῦ
θεοῦ, κατὰ τὸν ἔσω ἄνθρωπον.” ^ηἸδεῖν μὲν γὰρ καὶ πρὸ
τούτου, ^πφησὶ, τὸ καλόν, εὐρὼν δὲ ^οαὐτὸ καὶ ἐν γράμμασι ^ε
κείμενον, ἐπαινῶ. ⁸ “Βλέπω δὲ ἕτερον ^ρνόμον, ἀντιστρα-
τευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου.” Νόμον ἐνταῦθα πάλιν ἀν-
τιστρατευόμενον τὴν ἁμαρτίαν ἐκάλεσεν, οὐ διὰ τὴν ^εεὐταξίαν,
ἀλλὰ διὰ τὴν σφοδρὰν ὑπακοὴν τῶν πειθομένων αὐτῇ. Ὡσπερ
οὖν κύριον τὸν ^ιμαμωνᾶν καλεῖ, καὶ θεὸν τὴν κοιλίαν, οὐ διὰ τὴν
οἰκείαν ἀξίαν, ἀλλὰ διὰ τὴν πολλὴν τῶν ὑποτεταγμένων δου-
λείαν· οὕτω καὶ ἐνταῦθα νόμον ἐκάλεσεν ^ςἁμαρτίας, διὰ τοὺς
οὕτως αὐτῇ δουλεύοντας καὶ φοβουμένους ^ιαὐτὴν ἀφεῖναι, ὥσπερ
δεδοίκασιν οἱ νόμον λαβόντες ἀφεῖναι τὸν νόμον. Αὕτη οὖν,

7 v. 22.

8 v. 23.

^α ὅρα G. ^ε οὐ pro μὴ A.B.D.E.F.G.I. ^ι προῖων libri omnes et Cat.
προεῖπεν Edd. ^ς δὲ om. D.E.I. ^η ὥσπερ—θέλοντι] ὅπερ οὖν καὶ αὐτὸς
ὁμοίως θέλοντι G. τῷ θέλειν τι pro τῷ θέλοντι F. ^κ πλείων et μείζων pro
πλείωνων et μειζόνων B.D.E.F.G.H.I. Cat. ^π πλέον omnes. πλείων Edd.
^ι προειρημένῳ E.H. ^μ μόνῳ (μόνον E.) νόμος ἐστίν ὁ νόμος] Sic omnes cum
Cat. ὁμοῦ ὁ νόμος ἐστὶν Edd. et Verss. ^ρ φησὶ ante καὶ πρὸ τούτου transp.
A.E.H.I. ^ο αὐτὸ om. G. Statim καὶ ἐν τῷ γράμματι H. καὶ ἐν γράμματι
Veron. ^ρ νόμον] + ἐν τοῖς μέλεσί μου Edd. Haec desunt in nostris omnibus
et Mosq. ^ε εὐταξίαν libri omnes et Cat. Edebatur ἀξίαν. ^ι μαμωνᾶν
(simplici μ) D.E.H. fortasse alii: necnon Cat. et Ed. Veron. ^ς ἁμαρτίας
omnes cum Cat. ἁμαρτίαν Edd. ^ι αὐτὴν ἀφεῖναι pro ἀφεῖναι αὐτὴν omnes.

561 φησὶν, ἀντίκειται τῷ νόμῳ τῷ φυσικῷ· τοῦτο γὰρ ἐστὶ, “^ντῷ νόμῳ τοῦ νοός μου.” Καὶ εἰσάγει λοιπὸν παραταξίν καὶ μάχην, καὶ τὸν ἀγῶνα ὅλον ^νἀνατίθησι τῷ φυσικῷ νόμῳ. Ὁ γὰρ Μωϋσέως ἐκ περιουσίας ὕστερον προσετέθη· ἀλλ’ ὅμως καὶ οὗτος κακείνος, ὁ μὲν διδάξας, ὁ δὲ ἐπαινέσας τὰ δέοντα, οὐδὲν ἐν τῇ μάχῃ ταύτῃ μέγα ἤνυσαν· τοσαύτῃ τῆς ἀμαρτίας ἡ τυραννὶς, νικῶσα καὶ ^κπεριγινομένη. “Ὅπερ οὖν ὁ Παῦλος ἐμφαίνων, καὶ τὴν κατὰ κράτος ἤτταν δηλῶν ἔλεγε, “Βλέπω δὲ ἕτερον νόμον ἀντιστρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου, καὶ αἰχμαλωτίζοντά με.” Οὐ γὰρ εἶπε, νικῶντα ἀπλῶς, ὡς ἀλλ’, B “αἰχμαλωτίζοντά με τῷ νόμῳ τῆς ἀμαρτίας.” Οὐκ εἶπε, τῇ ὁρμῇ τῆς σαρκός, οὐδὲ, τῇ φύσει τῆς σαρκός, ἀλλὰ, “τῷ νόμῳ τῆς ἀμαρτίας,” τούτέστι, τῇ τυραννίδι, τῇ δυνάμει. Πῶς οὖν φησι, “τῷ ὄντι ἐν τοῖς μέλεσί μου;” Καὶ τί τοῦτο; Οὐ γὰρ τοῦτο ἀμαρτίαν τὰ μέλη ποιεῖ, ἀλλὰ χωρίζει μάλιστα τῆς ἀμαρτίας· ἕτερον γὰρ τὸ ἐν τινι ὄν, καὶ τὸ ἐν ᾧ ἐστὶν ἐκεῖνο. “Ὡς περ οὖν ^κκαὶ ἡ ἐντολὴ οὐκ ἔστι πονηρὰ, ἐπειδὴ δι’ αὐτῆς ἀφορμὴν ἔλαβεν ἡ ἀμαρτία· οὕτως οὐδὲ τῆς σαρκός ἡ φύσις, εἰ καὶ δι’ αὐτῆς ἡμᾶς καταγωνίζεται· ἐπεὶ οὕτως ἔσται καὶ ἡ ψυχὴ πονηρὰ, καὶ πολλῷ μᾶλλον ἐκείνη, ὅσῳ καὶ τὸ κύρος τῶν C ππρακτέων ἔχει. Ἄλλ’ οὐκ ἔστι ταῦτα, οὐκ ἔστιν. Οὐδὲ γὰρ εἰ θαυμαστὸν οἶκον καὶ βασιλικὰς αὐλὰς τύραννος ^αλάβοι καὶ ληστής, διαβολὴ τῆς οἰκίας τὸ γινόμενον, ἀλλ’ ἡ κατηγορία πᾶσα τῶν τὰ τοιαῦτα ^βἐπιβουλευσάντων ἐστίν. Ἄλλ’ οἱ τῆς ἀληθείας ἐχθροὶ ^γμετὰ τῆς ἀσεβείας καὶ ἀνοΐα πολλῇ περιπίπτοντες, οὐκ αἰσθάνονται. Οὐδὲ γὰρ τῆς σαρκός μόνον κατηγοροῦσιν, ἀλλὰ καὶ τὸν νόμον διαβάλλουσι. Καίτοι γε εἰ πονηρὸν ἡ σὰρξ, καλὸν ὁ νόμος· ἀντιστρατεύεται γὰρ καὶ ἐναντιοῦται· εἰ δὲ οὐ καλὸν ὁ νόμος, καλὸν ἡ σὰρξ· μάχεται γὰρ D αὐτῷ κατ’ ἐκείνους καὶ πολεμεῖ. Πῶς οὖν ἀμφοτέρω τοῦ διαβόλου φασὶν εἶναι, ^δἐναντιούμενα ἀλλήλοις ^εεἰσάγοντες; Ὅρῳς ὅση μετὰ τῆς ἀσεβείας ^εκαὶ ἡ ἀνοΐα; Ἄλλ’ οὐ τῆς ἐκκλησίας τὰ δόγματα τοιαῦτα, ἀλλὰ τὴν ἀμαρτίαν κατακρίνει μόνον, καὶ ^ετὸν νόμον ἐκάτερον παρὰ τοῦ θεοῦ δεδομένον, καὶ τὸν τῆς

^ν τῷ νόμῳ om. G. ^κ ἐντίθησι Veron. ἀντίθησι, ut conjecerat Savilius, B.G. ^κ περιγινομένη D.I. ^γ ἀλλ’] ἀλλὰ καὶ A.B.D.E.F.I. Cat. ^κ καὶ accessit ex A.B.D.E.F.H.I. Cat. ^α λάβοι A.B.D.E.F.G.H. Cat. λάβη Edd. ^β ἐπιβουλευσάντων A.B.D.E.F.G.I. Cat. Edebatur ἐπιβουλευσαμένων. Statim ἐστὶν om. G. ^γ μετὰ] καὶ μετὰ G. ^δ ἐναντιούμενα pro ἐναντία omnes. ^ε εἰσάγοντες] + μάχεται γὰρ αὐτῷ κατ’ ἐκείνους καὶ πολεμεῖ A.H. μ. γὰρ αὐτὸς ἐαυτῷ κ. ε. κ. π. B. καὶ om. G. ^ε τῶν νόμων ex corr. B. Mox παρὰ τοῦ θ. A.D.E.F.G.H.I. Cat. Aberat τοῦ.

φύσεως, καὶ ἡ τὸν Μωϋσέως, ταύτῃ πολέμιον εἶναι φησιν, οὐ τῇ σαρκί· οὐδὲ γὰρ τὴν σάρκα ἁμαρτίαν εἶναι, ἀλλ' ἔργον θεοῦ σφόδρα ἰκαὶ πρὸς ἀρετὴν ἡμῖν ἐπιτήδειον, ἐὰν νήφωμεν.

9 “Ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρωπος· τίς με ρύσεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου;” Εἶδες πόση τῆς κακίας ἡ τυραννίς, ὅτι καὶ συνηδόμενον τῷ νόμῳ τὸν νοῦν νικᾷ; Οὐδὲ γὰρ ἔχει τις εἰπεῖν, φησὶν, ὅτι μισοῦντά με τὸν νόμον καὶ ἀποστρεφόμενον ἡ ἁμαρτία χειροῦται· συνήδομαι γὰρ αὐτῷ καὶ σύμφημι, καὶ καταφεύγω πρὸς αὐτόν· ἀλλ' ὅμως ἐκείνος μὲν οὐδὲ ἔφυγοντα πρὸς αὐτόν ἴσχυσε σῶσαι, ὁ δὲ Χριστὸς ἰκαὶ φεύγοντα ἀπ' αὐτοῦ ἔσωσεν. Εἶδες ὅση τῆς χάριτος ἡ ὑπερβολή; Ἀλλ' οὕτω μὲν οὐκ ἔθηκεν αὐτὸ ὁ ἀπόστολος· ἀνομιώζας δὲ μόνον καὶ θρηνήσας μέγα, ὡς ἐν ἑρηνίᾳ τῶν βοηθησόντων, διὰ τῆς ὁ ἀπορίας δέκνυνσι τοῦ Χριστοῦ τὴν δύναμιν, καὶ φησι, “Ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρωπος· τίς με ρύσεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου;” Νόμος οὐκ ἴσχυσε, τὸ συνειδὸς οὐκ ἤρκεσε, καίτοιγε ῥεπαινοῦν τὰ καλὰ, καὶ οὐκ ἐπαινοῦν μόνον, ἀλλὰ καὶ 562 ἀπομαχόμενον πρὸς τὰ ἐναντία. Τῷ γὰρ εἰπεῖν, “ἀντιστρατευόμενον,” ἔδειξε καὶ αὐτόν ἀντιταττόμενον. Πόθεν οὖν (103) ἔσται σωτηρίας ἐλπίς; 10 “Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ, φησὶ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.” Εἶδες πῶς ἔδειξεν ἀναγκαίαν τῆς χάριτος τὴν παρουσίαν, καὶ κοινὰ πατρός καὶ υἱοῦ τὰ κατορθώματα; Εἰ γὰρ καὶ τῷ πατρὶ εὐχαριστεῖ, ἀλλὰ τῆς εὐχαριστίας ταύτης καὶ ὁ υἱὸς αἷτιος. “Ὅταν δὲ ἀκούσης λέγοντος αὐτοῦ, “τίς με ρύσεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου;” μὴ νόμιζε τῆς σαρκὸς αὐτόν κατηγορεῖν. Οὐδὲ γὰρ B εἶπε, σῶμα ἁμαρτίας, ἀλλὰ σῶμα θανάτου· τουτέστι, τὸ θνητὸν σῶμα, τὸ χειρωθὲν ὑπὸ τοῦ θανάτου, οὐ τὸ γεννήσαν τὸν θάνατον· ὅπερ οὐ τῆς πονηρίας τῆς σαρκὸς, ἀλλὰ τῆς ἐπηρείας ἧς ὑπέμεινε, δείγμα ἐστίν. “Ὡςπερ ἂν εἴ τις αἰχμαλωτισθεὶς ἡ παρὰ βαρβάρων, ὧςλέγοιτο εἶναι τῶν βαρβάρων, οὐκ ἐπειδὴ B βάρβαρός ἐστιν, ἀλλ' ἐπειδὴ ὑπ' ἐκείνων κατέχεται· οὕτω καὶ

9 v. 24.

10 v. 25.

ἡ τὸν] + τοῦ Edd. repugnantibus libris. ἰ καὶ om. D.E. ἡ φεύγοντα A.D. E.F.H.I. Cat. φεύγοντα Edd. ἰ καὶ om. G. ἡ ὅση pro πόση A.E.F.G.I. Cat. ἡ ἑρηνία B.D.E.F.G.H. Cat. Ante Montef. legebatur ἡρηνία. Statim βοηθησόντων A.B.D.E.F. et ex corr. H. etiam Cat. βοηθησάντων Veron. Sav. Mor. ὁ ἀπειρίας G. ῥ ἐπαινοῦν bis pro ἐπῆνουν A.B.D.E.F.I. Cat. ἐπαινούντα bis G. ἐπαινοῦν in priore loco H. qui haec καὶ οὐκ ἐπαινοῦν μόνον ἀλλὰ om. Dein ἀπομαχόμενον omnes. ἐπεμαχόμεν Edd. ἡ αὐτὸ I. Cat. ῥ οὖν om. B. Statim ἐστὶ A.E.F.H.I. Cat. ἡ θεῷ] + μου G. ἡ αὐτοῦ A.F.H.I. ῥ τὸν om. A.E.F.H.I. Cat. ἡ ὥςπερ] + γὰρ E. ἡ παρὰ] ὑπὸ I. ῥ λέγοιτο—ἐστιν, ἀλλ' B] βάρβαρος καλῆται G. ἡ ἐστίν om. I.

τὸ ^ασῶμα θανάτου λέγεται, ἐπειδὴ κατεσχέθη παρ' αὐτοῦ, οὐκ ἐπειδὴ προεξένησεν αὐτόν. Διόπερ οὐδὲ αὐτὸς τοῦ σώματος ῥυσθῆναι βούλεται, ἀλλὰ τοῦ θνητοῦ σώματος, αἰνιττόμενος ὁ **Κ**πολλάκις ἔφην, ὅτι ἐκ τοῦ ^βπαθητὸν γενέσθαι, καὶ εὐεπιχείρητον γέγονε τῇ ἁμαρτίᾳ. Καὶ τίνος ἔνεκεν, φησὶν, εἰ τοσαύτη τῆς ἁμαρτίας ἢ τυραννὶς πρὸ τῆς χάριτος ἦν, ἐκολάσθησαν οἱ ^δἁμαρτάνοντες; Ὅτι τοιαῦτα ἐπετάγησαν, οἷα δυνατόν ἦν καὶ τῆς ἁμαρτίας κρατούσης κατορθοῦν. Οὐδὲ γὰρ εἰς ἄκραν αὐτοὺς εἴλκε πολιτείαν, ἀλλὰ καὶ χρημάτων ἀπολαύειν ἐπέτρεπε, καὶ γυναιξὶ κεχρῆσθαι πλείοσιν οὐκ ἐκώλυε, καὶ θυμῷ ^εχαρίσασθαι μετὰ τοῦ δικαίου, καὶ τρυφῇ ^ςκεχρῆσθαι συμμέτρῳ· καὶ τοσαύτη ἦν ἡ συγκατάβασις, ὥς καὶ ἐλάττωνα ὢν ὁ φυσικὸς **Δ**ἐδιηγόρευε νόμος, τὸν γραπτὸν ἀπαιτεῖν. Ὁ μὲν γὰρ τῆς φύσεως νόμος ἓνα ἄνδρα μιᾷ γυναικὶ διηνεκῶς ὁμιλεῖν ἐκέλευεν· ὅπερ οὖν καὶ ὁ Χριστὸς δηλῶν ἔλεγεν, ὅτι ¹¹ “Ὁ ποιήσας ἐξ ἀρχῆς, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς.” Ὁ δὲ Μωϋσέως νόμος οὔτε τὴν μὲν ^βἐκβάλλειν, τὴν δὲ ἀντείσάγειν ἐκώλυεν, οὔτε δύο ^ικατ' αὐτὸν ἔχειν ἀπηγόρευε. Χωρὶς δὲ τούτου, καὶ ἕτερα πλείονα τῶν ἐν τῷ νόμῳ τοὺς πρὸ τούτου κατωρθωκότας ἴδοι τις ἂν τῷ τῆς φύσεως παιδευομένους νόμῳ. Οὐ τοίνυν ἐπηρεάσθησαν οἱ ἐν τῇ παλαιᾷ πολιτευσάμενοι, συμμέτρου νομοθεσίας **Ε**οὕτως εἰσενεχθείσης αὐτοῖς. Εἰ δὲ ^κμηδὲ οὕτως ἤρκεσαν περιγενέσθαι, τῆς αὐτῶν ῥαθυμίας τὸ ἔγκλημα. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Παῦλος εὐχαριστεῖ, ὅτι οὐδὲν τούτων ἀκριβολογησάμενος ὁ Χριστὸς, οὐ μόνον τῶν ^ισυμμέτρων οὐκ ἀπήτησεν εὐθύνας, ἀλλὰ καὶ ἐπιτηδεῖους ἐποίησε πρὸς μείζονα δρόμον. Διὸ φησιν, “Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.” Καὶ τὴν σωτηρίαν ^αἀφείς ὥς ὠμολογημένην, ἐκ τῶν ἤδη κατασκευασθέντων ἐπ' ἄλλο μεταβαίνει πλέον λέγων, ὅτι οὐ τῶν προτέρων ἀπηλλάγημεν μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ μέλλον ἀχείρωτοι γεγόναμεν. ¹² “Οὐδὲν γὰρ, φησὶ, κατακρίμα νῦν τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν.” Ἀλλ' οὐ πρότερον 563 αὐτὸ εἴρηκεν, ἕως ἀνέμνησε πάλιν τῆς προτέρας ^ακαταστάσεως.

11 Matth. xix. 4.

12 CAP. VIII. v. 1.

^α σῶμα] + σῶμα D.E. ^β παθητὸν] + αὐτὸ Edd. αὐτὸ om. B.D.E.F.H.I. Cat. ^γ ἦν om. G. ^δ ἁμαρτάνοντες B.D.F.I. ἁμαρτάνοντες H. ^ε χρήσασθαι G. ^ς κεχρῆσθαι A.D.E.F.G.H.I. Cat. ^ς χρήσασθαι Edd. ^ε διηγόρευε A.D.E.F.H.I. Cat. διηγόρευσε Edd. ^β ἐκβάλλειν pro ἐκβαλεῖν omnes. Mox ἐκώλυσε et ἀπηγόρευσε G. ^ι κατὰ ταύτην B.D.E.I. Cat. Recepit Montef. ^κ μηδὲ pro μὴ A.B.D.E.F.I. ^ι συμμέτρων] Sic I. ἡμαρτημένων D.E. Cat. ἡμετέρων Edd. sine monito. ^α ἀφείς ὥς ὠμ.] Sic B.D.E. ἀφείς om. H.I. et ante corr. F. ὥς om. Edd. ὠμ. θεῖς A. ^α ἀποκαταστάσεως E.

Πρότερον γὰρ εἰπὼν, “Ἄρα οὖν αὐτὸς ἐγὼ τῷ μὲν νοῖ δουλεύω νόμῳ θεοῦ, τῇ δὲ σαρκὶ νόμῳ ἁμαρτίας,” τότε ἐπήγαγεν· “Οὐδὲν ἄρα κατάκριμα ἔστιν τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.” Εἶτα ἐπειδὴ ἀντέπιπτεν αὐτῷ τὸ πολλοῦς καὶ μετὰ τὸ βάπτισμα ἁμαρτάνειν, διὰ τοῦτο πρὸς αὐτὸ ἐπείγεται, καὶ οὐχ ἀπλῶς φησι, “τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,” ἀλλὰ, “τοῖς μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσι” δεικνύς, ὅτι ἐκ ῥαθυμίας τὸ πᾶν λοιπὸν τῆς ἡμετέρας. Δυνατὸν γὰρ νῦν μὴ κατὰ σάρκα περιπατεῖν, τότε δὲ δύσκολον ἦν.

Εἶτα καὶ ἐτέρως αὐτὸ κατασκευάζει διὰ τῶν ἐξῆς λέγων·
 13 “Ὁ γὰρ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς ἠλευθέρωσε ἡμᾶς” B νόμον πνεύματος ἐνταῦθα τὸ πνεῦμα καλῶν. “Ὡς περ γὰρ νόμον ἁμαρτίας τὴν ἁμαρτίαν, οὕτω νόμον πνεύματος τὸ πνεῦμά φησι. “Καίτοι καὶ τὸν Μωϋσέως οὕτως ἐκάλεϊ λέγων, “Οἴδαμεν γὰρ ὅτι ὁ νόμος πνευματικός ἐστι” τί οὖν τὸ μέσον; Πολὺ καὶ ἄπειρον· ἐκεῖνος μὲν γὰρ ὑπνευματικός, οὗτος δὲ νόμος πνεύματος. Καὶ τί τοῦτα ἐκείνου διέστηκεν; “Ὅτι ὁ μὲν ὑπὸ πνεύματος ἐδόθη μόνον, οὗτος δὲ καὶ ἡνεῦμα ἐχορήγει τοῖς δεχομένοις αὐτὸν ἀδαφίλεις. Διὸ καὶ ζωῆς αὐτὸν νόμον ἐκάλεσε, C πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἐκείνου τοῦ τῆς ἁμαρτίας, οὗ τοῦ Μωϋσαϊκοῦ. “Ὅταν γὰρ λέγῃ, “Ἠλευθέρωσε ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου,” οὐ τὸν Μωϋσέως νόμον λέγει (104) ἐνταῦθα· οὐδαμοῦ γὰρ αὐτὸν νόμον ἁμαρτίας καλεῖ· πῶς γὰρ, ὃν δίκαιον καὶ ἅγιον πολλάκις ὠνόμασε, καὶ ἁμαρτίας ἀναιρετικόν; ἀλλ’ ἐκείνον τὸν ἀντιστρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός. Τοῦτον γὰρ τὸν χαλεπὸν κατέλυσε πόλεμον θανατώσασα τὴν ἁμαρτίαν ἢ τοῦ πνεύματος χάρις, καὶ ποιήσασα τὸν ἀγῶνα κοῦφον ἡμῖν, καὶ πρότερον στεφανώσασα, καὶ τότε μετὰ πολλῆς τῆς συμμαχίας ἐπὶ τὰ παλαίσματα ἐλέκυσσασα. Εἶτα ὅπερ D αἰεὶ ποιεῖ, ἀπὸ τοῦ υἱοῦ εἰς τὸ πνεῦμα μεταβαίνων, ἀπὸ τοῦ πνεύματος εἰς τὸν υἱὸν καὶ τὸν πατέρα, καὶ τῇ τριάδι πάντα ἡτὰ παρ’ ἡμῶν λογιζόμενος· τοῦτο καὶ ἐνταῦθα ἐργάζεται.

13 v. 2.

ο αὐτὸς—νοῖ] ἐγὼ αὐτὸς ἐν τῷ νοῖ μου G.   π νόμῳ θεοῦ pro θεῷ omnes.
 α νῦν τοῖς] Sic A.D.E.F.G.H.I. νῦν om. Edd. τοῖς om. B.   γ γὰρ] μὲν γὰρ D.E.   β τότε δὲ δ. ἦν] δ τότε δ. ἦν I. et ex corr. F. (prius δ τότε δὲ δ. ἦν F.) τὸ τότε δύσκολον G. τότε δὲ δύσκολον B.   γ με] σε A.F.   δ τὸ πνεῦμα] τὸν πνευματικὸν A.I.   ε καίτοι] τοιγαροῦν G.   ζ ἐκάλεσε A.D.E.F.H.I. Cat.   η πνευματικός] + ἐστίν I.   θ ὑπὸ τοῦ πνεύματος Edd. repugnanti-
 bus libris.   ι ἀδαφίλεις post ἐχορήγει transp. A.F.H.I. Cat.   κ με E.F.G.I. Cat.   λ σε Edd.   μ νόμον om. G.   ν Μοχ νόμον ante ἁμαρτίας om. F.   ξ ἐλ-
 κουσα G.   ο εἶτα pro καὶ omnes.   ς καταβαίνων I.   ζ καὶ om. A.E.F.I. Cat.   η τὰ παρ’ ἡμῶν] παρ’ ἡμῖν G.

Καὶ γὰρ εἰπὼν, “ Τίς με ρύσεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου; ” ἔδειξε ¹ τὸν πατέρα διὰ τοῦ υἱοῦ τούτου ποιοῦντα· εἶτα πάλιν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον μετὰ τοῦ υἱοῦ· “ Ὁ γὰρ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἠλευθέρωσέ ^κ με, ” φησὶν· εἶτα πάλιν τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν· ¹⁴ “ Τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦ νόμου, φησὶν, ἐν ᾧ ἡσθένει διὰ τῆς σαρκὸς, ὁ θεὸς ἔκαστον αὐτοῦ υἱὸν πέμψας ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς ἁμαρτίας, ¹ καὶ περὶ ἁμαρτίας κατέκρινε τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί. ” Πάλιν δοκεῖ μὲν διαβάλλειν τὸν νόμον· εἰ δέ τις ἀκριβῶς ^μ προσέχῃ, καὶ σφόδρα αὐτὸν ἐπαινεῖ, σύμφωνον τῷ Χριστῷ δεικνύς, καὶ τὰ αὐτὰ ^π προφηρημένον. Οὐδὲ γὰρ εἶπε, τὸ πονηρὸν τοῦ νόμου, ἀλλὰ, “ τὸ ἀδύνατον ” καὶ πάλιν, “ ἐν ᾧ ἡσθένει, ” οὐκ, ἐν ᾧ ἐκακούργει, ἢ ἐπεβούλευε. Καὶ οὐδὲ τὴν ἀσθένειαν αὐτῷ λογίζεται, ἀλλὰ τῇ σαρκί, λέγων, “ ἐν ᾧ ἡσθένει διὰ τῆς σαρκὸς ” σάρκα πάλιν ἐνταῦθα οὐχὶ τὴν οὐσίαν αὐτὴν καὶ τὸ ὑποκείμενον, ἀλλὰ τὸ σαρκικώτερον φρόνημα ^ο καλῶν· δι’ ὧν καὶ τὸ σῶμα καὶ τὸν νόμον ἀπαλλάττει κατηγορίας. Οὐ διὰ τούτων δὲ ⁵⁶⁴ μόνον, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν ἐξῆς. Εἰ ^ρ γὰρ ἐναντίος ἦν ὁ νόμος, πῶς ὁ Χριστὸς εἰς βοήθειαν αὐτοῦ παραγέγονε, καὶ τὸ δικαίωμα αὐτοῦ πληροί, καὶ χεῖρα ὥρεξε, κατακρίνας τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί; Τούτου γὰρ ^υ ὑπολέλειπτο, ἐπειδὴ περ ἐν τῇ ψυχῇ πάλοι ὁ νόμος αὐτὴν κατακρίνας ἦν. Τί οὖν; τὸ μείζον ὁ νόμος ἐποίησε, τὸ δὲ ἔλαττον ὁ τοῦ θεοῦ μονογενῆς; Οὐδαμῶς. Μάλιστα μὲν ^γ γὰρ κάκεινο ὁ θεὸς εἰργάσατο, ὁ τὸν φυσικὸν ^β δεδοκῶς νόμον, καὶ τὸν γραπτὸν προσθείς· ἄλλως δέ, οὐδὲν ὄφελος τοῦ μείζονος ἦν, τοῦ ἐλάττονος μὴ ^ε προσκειμένου. Τί γὰρ ὄφελος εἰδέναι τὰ πρακτέα ^ι μὴ μετιόντα αὐτά; Οὐδὲν, ἀλλὰ καὶ ^ν μείζων κατάκρισις. Ὡστε ὁ καὶ τὴν ψυχὴν σώσας, οὗτός ἐστιν ὁ ^π τὴν σάρκα εὐήνιον ^ς καταστήσας. Τὸ μὲν γὰρ διδάξαι, εὐκολον· τὸ δὲ καὶ ὁδόν τινα δεῖξαι, δι’ ἧς μετ’ εὐκολίας ταῦτα ^υ γίνετο, τοῦτό ἐστι τὸ θαυμαστόν. Διὰ ^δ δὴ τούτου

14 v. 3.

¹ τὸν πατέρα omnes. Statim διὰ τοῦ υἱοῦ A.D.E.F.H.I. Cat. Edebatur πατέρα διὰ υἱοῦ sine articulis. ^κ με pro σε A.B.E.G.I. Cat. Verba ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ om. B. post φησὶν transp. G. Cat. ¹ καὶ περὶ ἁμαρτίας om. G. ^μ προσέχει E.G. Cat. ^π προειρημένον E.H. Post προφηρ. add. τῷ Χριστῷ G. ^ο καλῶν λέγων G. Statim διὸ pro δι’ ὧν D.E. ^ρ γὰρ] + καὶ H. δὲ pro γὰρ D.E. ^υ ὑπολέλειπτο A.F.H.I. Cat. ὑπελέλειπτο B.D.E. ὑπελείπετο G. Edebatur ἐπιλέλειπτο. ^γ γὰρ accessit ex omnibus. ^ε προσκειμένου G.H. Veron. ^ι μὴ μετιόντα] Sic libri omnes et Cat. Edebatur μηκέτι ὄντα. Tandem mendum sustulit Editor Ben. ² ^α ^ν μείζων (hoc ex corr.) κατάκριμα B. ^π τὴν] καὶ τὴν Edd. καὶ om. A.B.E.F.H.I. ^ς ποιήσας A.E. F.H.I. Cat. ^υ γίνετο pro ἐγένετο A.B.D.E.F.G.H. Cat. ^δ δὴ pro δὲ omnes.

ἦλθεν ὁ μονογενὴς, καὶ οὐ πρότερον ἀπέστη, ἕως ^α ἂν ἀπῆλλαξε τῆς δυσκολίας ἡμᾶς ἐκείνης. Καὶ τὸ ^β δὴ μείζον, ὁ τρόπος τῆς νίκης. Οὐδὲ γὰρ ἑτέραν ἔλαβε σάρκα, ἀλλ' αὐτὴν ^γ ταύτην τὴν καταπονουμένην· ὥσπερ ^δ ἂν εἴ τις ἐν ἀγορᾷ γυναῖκα εὐτελὴ καὶ ^ε ἀγοραῖον τυπτομένην ἰδὼν, εἴποι αὐτῆς ^ς υἱὸς εἶναι, βασιλέως ^ζ ὦν υἱὸς, καὶ ^η οὕτως αὐτὴν ἀπαλλάξειε τῶν ἐπηρεαζόντων. ^θ Ὅπερ αὐτὸς ἐποίησε, καὶ υἱὸς ἀνθρώπου εἶναι ὁμολογήσας, καὶ παραστὰς αὐτῇ, καὶ κατακρίνας τὴν ἁμαρτίαν. Οὐ τοίνυν ἐτόλμησεν ^ι αὐτὴν τυπτῆσαι λοιπόν· μᾶλλον δὲ ἐτύπησε μὲν τῇ τοῦ θανάτου πληγῇ, ^κ τούτῳ δὲ αὐτῷ κατεκρίθη καὶ ἀπώλετο, οὐχ ἡ τυπτηθεῖσα σὰρξ, ἀλλ' ἡ τυπήσασα ἁμαρτία· ὅπερ πάντων ἐστὶ ^λ θαυμαστότατον. Καὶ γὰρ εἰ μὴ ἐν τῇ σαρκὶ ^μ ἡ νίκη γέγονεν, οὐχ οὕτω θαυμαστὸν ἦν, ἐπεὶ καὶ ὁ νόμος τοῦτο εἰργάζετο· τὸ δὲ θαυμαστὸν, ^ν ὅτι μετὰ σαρκὸς τὸ τρόπαιον ^ξ ἔστη, καὶ ^ο ἡ μυριάκις ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας καταβληθεῖσα, ^π αὐτὴ λαμπρὰν κατ' αὐτῆς τὴν νίκην ἤρατο. Ὅρα γὰρ πόσα τὰ παράδοξα γέγονεν· ἐν μὲν, ὅτι οὐκ ἐνίκησεν ἡ ἁμαρτία τὴν σάρκα· ἑτέρον ^ρ δὲ, ὅτι καὶ ἐνίκηθη, καὶ παρ' αὐτῆς ἐνίκηθη· οὐ γὰρ ἐστὶν ^ς ἴσον μὴ νικηθῆναι, καὶ νικῆσαι τὴν αἰεὶ καταβάλλουσαν. Τρίτον, ὅτι οὐ μόνον ἐνίκησεν, ἀλλὰ καὶ ἐκόλασε. Τῷ μὲν γὰρ μὴ ^α ἁμαρτεῖν οὐκ ἐνίκηθη· τῷ δὲ ^β καὶ ἀποθανεῖν ἐνίκησε καὶ κατέκρινεν αὐτὴν, φοβερὰν αὐτῇ τὴν σάρκα ἀποφῆνας τὴν πρότερον οὐσαν εὐκαταφρόνητον. Οὕτω γοῦν ^γ αὐτῆς καὶ τὴν ^δ δύναμιν ἐξέλυσε, καὶ τὸν δι' αὐτῆς εἰσενεχθέντα θάνατον ἀνεῖλεν.

(105) ^ε Ἔως μὲν γὰρ ἁμαρτωλοὺς ἐλάμβανε, κατὰ τὸν τοῦ δικαίου λόγον ἐπῆγε τὴν τελευτήν· ἐπειδὴ δὲ ἀναμάρτητον εὐρούσα σῶμα τῷ θανάτῳ παρέδωκεν, ὡς ἀδικήσασα κατεκρίθη. Ὅρας ὅσα τὰ νικητήρια γέγονε; τὸ μὴ ἡττηθῆναι τὴν σάρκα ^ς ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας, τὸ καὶ νικῆσαι αὐτὴν καὶ καταδικάσαι, τὸ μὴ ἀπλῶς καταδικάσαι, ἀλλὰ καὶ ὡς ἁμαρτοῦσαν καταδικάσαι; Πρότερον γὰρ ἐλέγχας ἡδίκηκυῖαν, οὕτως αὐτὴν κατεδίκασεν, οὐχ ἀπλῶς ἰσχύϊ καὶ ἐξουσίᾳ, ἀλλὰ ^α καὶ τῷ τοῦ δικαίου λόγῳ.

^α ἂν] οὐ G. ἂν om. B.E. Mox τῆς δ. ἡμᾶς pro ἡμᾶς τῆς δ. A.B.E.F.H. Cat.

^β δὴ pro δε omnes. ^γ ταύτην om. G. ^δ ἂν pro γὰρ omnes.

^ε ἀγοραῖον B.D.E.F.H.I. ἀγοραῖαν Edd. ^ς υἱὸς εἶναι pro εἶναι υἱὸς omnes.

^η οὕτως] αὐτὸς B.D.E. ^θ ὅπερ] τοῦτο καὶ D.E. Idem post ἐποίησεν add.

ὁ μονογενὴς. ^ι αὐτὴν τυπτῆσαι pro τυπτῆσαι αὐτὴν omnes. ^κ τούτῳ δὲ

αὐτῷ omnes. τοῦτο δὲ αὐτὸ Edd. ^λ θαυμαστότατον B.D.E.F.G.H.I. Cat.

θαυμαστότερον Edd. Statim καὶ γὰρ εἰ μὴ pro εἰ μὴ γὰρ omnes. ^μ ἡ ac-

cessit ex omnibus. ^ν ὅτι] + καὶ H. ^ξ ἡ om. I. ^π αὐτῇ G. Cat.

^ρ δε accessit ex A.B.D.E.F.H.I. Cat. Statim καὶ post ὅτι receptum ex iisdem.

^ς ἴσον om. G. ^α ἁμαρτάνειν G. ^β καὶ, quod aberat, assumtum ex A.B.

D.E.F.H. μὴ pro καὶ G. ^γ αὐτῆς καὶ τ. δ. pro καὶ τ. δ. αὐτῆς omnes.

^δ ὑπὸ pro ἀπὸ omnes. ^ε καὶ om. G.

565 Τοῦτο γὰρ ἐδήλωσεν εἰπὼν, “ Περὶ ἁμαρτίας κατέκρινε τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί.” ὥσαντι ἔλεγεν, ὅτι ὡς μέγα ἡμαρτηκίαν ἤλεγξε, καὶ τότε αὐτὴν κατεδίκασεν. Ὅρᾳς πανταχοῦ τὴν ἁμαρτίαν καταδικαζομένην, οὐχὶ τὴν σάρκα, ἀλλὰ ταύτην καὶ στεφανουμένην, καὶ τὴν ἀπόφασιν κατ’ αὐτῆς ἠεφέρουσαν; Εἰ δὲ ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς φησι πέμψαι τὸν υἱόν, μὴ διὰ τοῦτο ἄλλην ἐκείνην σάρκα εἶναι νόμιζε; ἐπειδὴ γὰρ εἶπεν ἁμαρτίας, διὰ τοῦτο καὶ τὸ ὁμοίωμα τέθεικεν. Οὐδὲ γὰρ ἁμαρτωλὸν σάρκα εἶχεν ὁ Χριστὸς, ἀλλ’ ὁμοίαν μὲν τῇ ἡμετέρᾳ τῇ ἁμαρτωλῷ, ἀναμάρτητον δέ, καὶ τῇ φύσει αὐτὴν ἡμῖν. Ὡστε καὶ ἐντεῦθεν δῆλον, ὅτι οὐκ ἦν πονηρὰ τῆς σαρκὸς ἡ φύσις. Οὔτε γὰρ ἑτέραν ἀντὶ τῆς προτέρας λαβὼν ὁ Χριστὸς, οὔτε αὐτὴν ταύτην μεταβαλὼν κατ’ οὐσίαν, οὕτως αὐτὴν ἀναμαχέσασθαι παρεσκεύασεν· ἀλλ’ ἀφείς μένειν ἐπὶ τῆς αὐτῆς φύσεως, τὸν στέφανον ἀναδήσασθαι ἐποίησε κατὰ τῆς ἁμαρτίας· καὶ τότε αὐτὴν μετὰ τὴν νίκην ἀνέστησε, καὶ ἀθάνατον εἰργάσατο.

Τί οὖν ἐπὶ τὸν με τοῦτο, φησὶν, εἰ ταῦτα ἢ ἐκείνη τῇ σαρκὶ γέγονε; Πρὸς σέ μὲν οὖν μάλιστα· διὸ καὶ ἐπήγαγεν, ¹⁵ “ Ἴνα τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου πληρωθῇ ἐν ἡμῖν τοῖς μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσι.” Τί ἐστὶ, “ τὸ δικαίωμα;” Τὸ τέλος, ὁ σκοπὸς, τὸ κατόρθωμα. Τί γὰρ ἐκεῖνος ἐβούλετο, καὶ τί ποτε ἐπέταττεν; Ἀναμάρτητον εἶναι. Τοῦτο τοίνυν κατόρθωται νῦν ἡμῖν διὰ τοῦ Χριστοῦ· καὶ τὸ μὲν ἀντιστῆναι καὶ περιγενέσθαι, γέγονεν ἐκείνου· τὸ δὲ ἀπολαῦσαι τῆς νίκης, ἡμέτερον. Οὐκοῦν οὐχ ἁμαρτησόμεθα λοιπόν; Οὐχ ἁμαρτησόμεθα, ἵνα μὴ σφόδρα ὤμεν ἐκλελυμένοι καὶ ἀναπεπτωκότες· διὸ καὶ προσέθηκε, “ τοῖς μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν.” Ἴνα γὰρ μὴ, ἀκούσας ὅτι σε ἐρρύσατο ὁ Χριστὸς τοῦ πολέμου τῆς ἁμαρτίας, καὶ ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου πεπλήρωται ἐν σοί, τῆς ἁμαρτίας κατακριθείσης ἐν τῇ σαρκί, καταλύσης τὴν παρασκευὴν ἅπασαν· διὰ τοῦτο καὶ ἐκεῖ εἰπὼν, “ Οὐδὲν ἄρα κατὰκριμα,” προσέθηκε, “ τοῖς μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσι.” καὶ ἐνταῦθα, “ Ἴνα πληρωθῇ τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου ἐν ἡμῖν,” λέγων, τὸ αὐτὸ τοῦτο ἐπήγαγε. Μᾶλλον δὲ οὐχὶ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ πολλῷ πλέον. Εἰπὼν γὰρ, ὅτι “ Ἴνα τὸ δικαίωμα

16 v. 4.

γ μέγα G. α δὲ] + καὶ F.H. α φέρουσιν G. β εἶναι σάρκα in-
verso ord. D.G. γ καὶ] εἰ καὶ I. κὰν ex corr. B. Verba ἀναμάρτητον δὲ
post ἡμῖν transp. Cat. δ τὴν αὐτὴν] τῇ ἐν G. ε γὰρ om. G. ς ἀνα-
μαχέσασθαι B.D.E. Cat. ἀναμάχασθαι A.F.G.H.I. ἀναμαχέσασθαι Edd.
ζ πρὸς με τοῦτο, φησὶν pro φησὶ, πρὸς με τοῦτο omnes. η ἐν om. G.
θ ἔπραττεν Veron. ι τοῦ accessit ex omnibus. κ δὲ E. Mox λελυ-
μένοι G. λ ἐνταῦθα] + πάλιν G. μ ὅτι accessit ex A.B.D.E.H.I.

τοῦ νόμου πληρωθῇ ἐν ἡμῖν τοῖς μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν,^ρ
 ἐπήγαγεν, “ Ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα.” δεικνύς, ὅτι οὐ κακῶν ἀπέ-
 χεσθαι δεῖ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν ὁγαθοῖς κομᾶν. Τὸ μὲν γὰρ
 δοῦναί σοι τὸν στέφανον, ἐκείνου τὰ δὲ κατασχεῖν ῥοδοῦντα,
 σόν. Καὶ γὰρ ὅπερ ἦν δικαίωμα ἡνόμου, τὸ μὴ γενέσθαι ὑπέ-
 θυνον τῇ ἀρᾷ, τοῦτο ἡνυσέ σοι ὁ Χριστός. Μὴ τοίνυν προδῶς
 τὴν τοσαύτην δωρεάν, ἀλλὰ μένε φυλάττων τὸν καλὸν τοῦτον
 θησαυρόν. Δείκνυσι γὰρ ἐνταυθὰ σοι, ὅτι οὐκ ἄρκει τὸ λου-
 τρὸν ἡμῖν εἰς σωτηρίαν, ἀν μὴ μετὰ τὸ λουτρὸν ἄξιον ἐπιδει-
 ξώμεθα βίον τῆς δωρεᾶς. Ὡστε πάλιν τῷ νόμῳ συνηγορεῖ,
 ταῦτα λέγων. Καὶ ὁ γὰρ μετὰ τὸ πεισθῆναι τῷ Χριστῷ,
 πάντα δεῖ ποιεῖν καὶ πραγματεύεσθαι, ὥστε τὸ ἐκείνου δι-
 καίωμα μένειν ἐν ἡμῖν, ὅπερ ἐπλήρωσεν ὁ Χριστός, καὶ μὴ δια-
 φθαρῆναι. ¹⁶“ Οἱ γὰρ κατὰ σάρκα ὄντες, φησὶ, τὰ τῆς σαρκὸς
 ὠφρονοῦσιν.” Ἀλλ’ οὐδὲ τοῦτο διαβολὴ τῆς σαρκός. ⁵⁶⁶
 (106) Ἔως μὲν γὰρ ἂν τὴν οἰκείαν φυλάττη τάξιν, οὐδὲν ἄτοπον
 γίνεται ὅταν δὲ αὐτῇ πάντα ἐπιτρέπωμεν, καὶ τοὺς οἰκείους
 ὑπερβάσα ὁρους κατεξανιστᾶται τῆς ψυχῆς, τότε πάντα
 ἀπόλλυσι καὶ διαφθείρει, οὐ παρὰ τὴν οἰκείαν φύσιν, ἀλλὰ
 παρὰ τὴν ἀμετρίαν καὶ τὴν ἐκ ταύτης ἀταξίαν. “ Οἱ δὲ κατὰ Β
 πνεῦμα, τὰ τοῦ πνεύματος. ¹⁷Τὸ γὰρ φρόνημα τῆς σαρκὸς
 θάνατος.” Οὐκ εἶπεν, ἡ γὰρ τῆς σαρκὸς φύσις, οὐδὲ ἡ οὐσία
 τοῦ σώματος, ἀλλὰ, “ τὸ φρόνημα.” ὃ διορθωθῆναι δύναται ἂν
 καὶ ἀναιρεθῆναι. Τοῦτο δὲ λέγει, οὐ τῇ σαρκὶ λογισμὸν διδοὺς
 ἴδιον, ἄπαγε, ἀλλὰ τὴν παχυτέραν τῆς διανοίας ὁρμὴν ἐνδει-
 κνύμενος, καὶ ἀπὸ τοῦ χείρονος αὐτὴν καλῶν, ὥσπερ οὖν καὶ
 σάρκα πολλάκις ὁλόκληρον ἄνθρωπον καὶ ψυχὴν ἔχοντα εἶθε
 καλεῖν. “ Τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πνεύματος.” Πάλιν κἀνταῦθα C
 τὴν πνευματικὴν διάνοιαν λέγει, ὥσπερ οὖν καὶ προΐων φησιν,
¹⁸“ Ὁ δὲ ἐρευνῶν τὰς καρδίας οἶδε τί τὸ φρόνημα τοῦ πνεύ-
 ματος.” καὶ δείκνυσι πολλὰ τὰ ἐκ ταύτης ἀγαθὰ καὶ ἐν τῷ
 παρόντι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι. Τῶν γὰρ κακῶν, ὧν τὸ φρόνημα
 εἰσάγει τὸ σαρκικόν, πολλῶ πλείονα ἀγαθὰ παρέχει ἀπὸ πνευ-
 ματικόν ἅπερ ἐδήλωσεν εἰπὼν, “ Ζωὴ καὶ εἰρήνη” τὸ μὲν πρὸς

16 γ. 5.

17 γ. 6.

18 Rom. viii. 27.

ο ὁγαθοῖς pro ἀγαθῷ omnes. ρ τὰ δοθέντα Edd. τὰ abest ab omnibus.
 α νόμου omnes. τοῦ νόμου Edd. τ τοῦ λουτροῦ G. Cat. β γὰρ] + καὶ A.
 B.D.F.H. Cat. γ δεῖ] δὴ E. δέον A. φρονοῦσιν] + οἱ δὲ κατὰ πνεῦμα
 κ. τ. ε. usque ad finem v. 7. οὐδὲ γὰρ δύναται Edd. Haec in libris non le-
 guntur. καὶ] τότε E. τότε] καὶ B.D.E. γ οὐδὲ] καὶ I. δ ὁρ-
 μὴν] ἐρμηγείαν G. α τὸν ὁλόκληρον D.E. β πνεύματος] + ζωὴ καὶ εἰρήνη G.
 γ τί om. H. δ τῶν πνευματικῶν G.

ἀντιδιαστολὴν τοῦ προτέρου “Τὸ ἔγὰρ φρόνημα, φησὶ, τῆς σαρκὸς θάνατος” τὸ δὲ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἐξῆς. Εἰπὼν γὰρ, “εἰρήνη,” ἐπήγαγε, ¹⁹“ Διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς ἔχθρα εἰς θεόν” ὃ τοῦ θανάτου χειρόν ἐστίν. Εἵτα ὁ δεικνύει, πῶς καὶ θάνατος καὶ ἔχθρα. “Τῷ γὰρ νόμῳ τοῦ θεοῦ οὐχ
 D εὐποτάσσεται οὐδὲ γὰρ δύναται.” Ἀλλὰ μὴ θορυβηθῆς ἀκούων, “οὐδὲ γὰρ δύναται” καὶ γὰρ εὐκόλον ἢ ἀπορία αὕτη τὴν λύσιν ἔχει. Φρόνημα γὰρ σαρκὸς ἐνταυθὰ φησὶ τὸν γεώδη λογισμόν, τὸν παχύν, τὸν πρὸς τὰ βιωτικά καὶ τὰς πονηρὰς πράξεις ἐπτοημένον· τοῦτόν φησιν ἀδύνατον εἶναι ὑποταγῆναι ἡ θεῷ. Καὶ ποία λοιπὸν ἐλπίς σωτηρίας, εἰ ἀδύνατον κακὸν ὄντα γενέσθαι καλόν; Οὐ τοῦτό φησιν· ἐπεὶ πῶς ὁ Παῦλος ἐγένετο τοιοῦτος; πῶς ὁ ληστής; πῶς ὁ Μανασσῆς; πῶς οἱ Νινευῖται; πῶς ὁ Δαυὶδ πεσὼν ἑαυτὸν ἀνεκτέτατο; πῶς ὁ Πέτρος ἀρνησάμενος ἑαυτὸν ἀνέλαβε; πῶς ὁ πεπορνευκὼς εἰς
 E τὴν ἀγέλην ἠκατελέγη τοῦ Χριστοῦ; πῶς οἱ Γαλάται τῆς χάριτος ἐκπεσόντες πρὸς τὴν προτέραν ἐπανῆλθον εὐγένειαν; Οὐ τοῖνυν τοῦτό φησιν, ὅτι ἀδύνατον ἔκ τὸν πονηρὸν γενέσθαι καλόν, ἀλλ’ ὅτι ἀδύνατον πονηρὸν μένοντα ὑποταγῆναι τῷ θεῷ·
 ἡ μεταβαλλόμενον μέντοι, καλὸν γενέσθαι καὶ ὑποταγῆναι ῥάβδιον. Οὐ γὰρ εἶπεν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὐ δύναται ὑποταγῆναι ἡ τῷ θεῷ, ἀλλ’ ὅτι ὁ πονηρὰ πράξις οὐ δύναται εἶναι καλὴ· ὡσανεὶ ἔλεγεν, ἡ πορνεία οὐ δύναται εἶναι σωφροσύνη, οὐδὲ ἡ κακία ἀρετή. “Ὅπερ οὖν καὶ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ φησιν, ²⁰“ Οὐ δύναται δένδρον σαπρὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖν” οὐ τὴν ἀπὸ κακίας εἰς ἀρετὴν μεταβολὴν κωλύων, ἀλλὰ τὴν ἐν τῇ κακίᾳ
 567 διατριβὴν λέγων μὴ δύνασθαι φέρειν καρποὺς καλοὺς. Οὐ γὰρ εἶπεν, οὐ δύναται δένδρον ἡ πονηρὸν καλὸν γενέσθαι, ἀλλ’ ὅτι φέρειν καρποὺς καλοὺς οὐ δύναται μένον πονηρόν. Ἐπεὶ ὅτι γε δυνατόν μεταβληθῆναι, καὶ ἐντεῦθεν καὶ ἐξ ἄλλης ἔδειξε τοῦτο παραβολῆς, ὅταν εἰσάγῃ τὰ ζιζάνια ἡ γινόμενα σίτον· διὸ καὶ ἐκριζῶσαι αὐτὰ κωλύει. ²¹“ Μήποτε ἡ γὰρ, φησὶ, σὺν αὐτοῖς ἀνασπάσῃτε καὶ τὸν σίτον” τοῦτέστι, τὸν μέλλοντα ἡ γίνεσθαι ἐξ αὐτῶν. Φρόνημα τοῖνυν σαρκὸς τὴν κακίαν φησὶ,

19 γ. 7.

20 Matth. vii. 18.

21 Matth. xiii. 29.

ἡ γὰρ om. G.

ἡ δεικνύει pro δεκνύς E. Cat. Brix. δεικνύει B.D.

ἡ ὑποτάσσεται] + φησιν Edd. φησιν om. B.D.E.G.H.I. Cat. ἡ τῷ θεῷ D.

ἡ κατελ. τοῦ Χρ.] τοῦ Χρ. κατελ. πάλιν G.

ἡ τὸν] τὸ G.H. τὸν om. I.

ἡ μεταβαλλόμενον B. Cat. ἡ ὁ om. G.I. Cat. ἡ τῷ om. D. Cat. ἡ ἡ

om. G. ἡ εἶπεν] + ὅτι G.

ἡ πονηρόν] σαπρὸν I. ἡ γινόμε. σίτον pro

σίτον γινόμε. B.D.E.F.H.I. Cat.

ἡ γὰρ om. A.B.E.F.H.I.

A.D.E. γένεσθαι Cat.

καὶ φρόνημα πνεύματος τὴν χάριν τὴν ^ν δεδομένην, καὶ τὴν ἐνέργειαν τὴν τῇ προαιρέσει κρινομένην τῇ χρηστῇ, οὐδαμοῦ B περὶ ὑποστάσεως ^ω καὶ οὐσίας ἐνταῦθα διαλεγόμενος, ἀλλὰ περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας. ^ο Ὅπερ γὰρ οὐκ ἴσχυσας ἐν τῷ νόμῳ, φησί, τοῦτο δυνήσῃ νῦν, ὀρθὰ βαδίζειν καὶ ἀδιάπτωτα, εἰ τῆς τοῦ πνεύματος ^ε ἐπιλάβοιο βοηθείας. Οὐ γὰρ ἀρκεῖ τὸ μὴ κατὰ σάρκα περιπατεῖν, ἀλλὰ δεῖ καὶ κατὰ πνεῦμα βαδίζειν. ^γ Ἐπειδήπερ οὐκ ἀπόχρη πρὸς σωτηρίαν ἡμῖν ^ε ἐκκλίνει ἀπὸ κακοῦ, ἀλλὰ δεῖ καὶ ^α τὰ ἀγαθὰ ποιεῖν. Τοῦτο δὲ ἔσται, ἂν τῷ πνεύματι τὴν ψυχὴν ἐκδῶμεν, καὶ τὴν σάρκα ^β πείσωμεν τὴν οἰκείαν τάξιν ἐπιγινώσκειν. Οὕτω γὰρ καὶ αὐτὴν ^ε ἐργασώμεθα πνευματικὴν ὥσπερ οὖν, ἐὰν ^δ ῥαθυμῶμεν, καὶ τὴν ψυχὴν ^ε ποιή- (107) σομεν σαρκικὴν. Ἐπειδὴ γὰρ οὐκ ἀνάγκη φύσεως τὸ δῶρον ἐνέθηκεν, ἀλλ' ἐλευθερίᾳ προαιρέσεως ^ε ἐνεχείρισεν, ἐν σοὶ λοιπὸν ἔστι ^ε καὶ τοῦτο γενέσθαι κάκεينو. Τὰ γὰρ παρ' αὐτοῦ πάντα ^β ἀπήρτισται. Οὐδὲ γὰρ ἀντιστρατεύεται τῷ νόμῳ τοῦ νοὸς ἡμῶν ἡ ἁμαρτία, οὐδὲ αἰχμαλωτίζει, καθάπερ ἔμπροσθεν, ἀλλὰ πάντα ἐκεῖνα πέπνυται καὶ καταλύεται, ^ι καὶ κατέπηττε τὰ πάθη δεδοκίκα καὶ τρέμοντα τὴν τοῦ πνεύματος χάριν. Εἰ δὲ σὺ τὸ φῶς σβεννύεις, καὶ τὸν ἡνίοχον ἐκβάλλεις, καὶ τὸν κυβερνήτην ἐλαύνεις, ^κ σαυτῷ λογίζου λοιπὸν τὸ κλυδώνιον. D

^ο Ὅτι γὰρ νῦν εὐκολωτέρα ἡ ἀρετὴ γέγονε, διὸ καὶ πολλὴ ἡ ἐπίτασις τῆς φιλοσοφίας, κατὰ μαθε πῶς μὲν, ἡνίκα ὁ νόμος ἐκράτει, τὰ τῶν ἀνθρώπων διέκειτο πράγματα, πῶς δὲ νῦν, ἐπειδὴ ἡ χάρις ^ι ἔλαμψεν. ^α Ἀ γὰρ μηδενὶ πρότερον ^δ ἔδοκει εἶναι δυνατὰ, παρθενία καὶ θανάτου ὑπεροψία καὶ τῶν ἄλλων τῶν πλειόνων ^α παθῶν, ταῦτα πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης κατάρθωται νῦν. Καὶ οὐ παρ' ἡμῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ παρὰ Σκύθαις καὶ Θραξὶ καὶ Ἰνδοῖς καὶ Πέρσαις, καὶ ἑτέροις δὲ βαρβάρους E πλείοσι, καὶ παρθένων χοροὶ, καὶ μαρτύρων δῆμοι, καὶ μοναχῶν συμμορίαί, καὶ πλείους οὗτοι λοιπὸν τῶν γεγαμηκότων εἰσὶ, καὶ νηστείας ἐπίτασις, καὶ ἀκτημοσύνης ὑπερβολή· ἅπερ, πλὴν ἐνὸς ἢ ^ο δυοῖν, οὐδὲ φαντασθῆναι ὄναρ οἱ κατὰ τὸν νόμον ἡδυνήθησαν

^ν δεδομένην B.G. ^ω ἐνταῦθα καὶ οὐσίας διαλεγ. hoc ord. G. καὶ οὐσίας διαλεγ. ἐνταῦθα Edd. invitis libris. ^ε ἐπιλάβοιο Veron. Sav. Mor. 10. ἐπιλάβοιο Sav. marg. ἐπιλάβοιο est in A.B.D.E.G.H.I. Cat. ἐπιλάβοιο F. ^γ ἐπειδ. οὐκ ἀπόχρη] οὐκ ἀπόχρη γὰρ G. ^ε τὸ ἐκκλίνει Edd. τὸ om. B.D. E.F.G.I. ^α τὰ ἀγ. π.] ἀγαθοποιεῖν G. ^β πείσωμεν A.E.F.H. Cat. ^γ ἐργασώμεθα E.H. ^δ ῥαθυμῶμεν G. ^ε ποιήσομεν A.B.D.G. Cat. ^ζ ἐνεχείρισεν E.H. ^ε καὶ τούτου γ. κάκεινου G. ^β ἀπήρτηται H. ^ι καὶ om. G. ^κ ἐαυτῷ A.F.H.I. ^ι ἐπέλαμψεν G. ^ω ἔδοκεν G. ^α παθῶν] ἀγαθῶν E. ^ο δυοῖν pro δυεῖν omnes.

πολιτεύόμενοι. Ὅρων τοίνυν σάλπιγγος ῥαμπρότερον βοῶσαν τὴν τῶν πραγμάτων ἀλήθειαν, μὴ καταμαλακίζου, μηδὲ προδίδου τὴν τσαυτὴν χάριν. Οὐδὲ γὰρ δυνατόν, οὐδὲ μετὰ τὴν πίστιν, ῥαθυμούντα σωθῆναι. Εὐκολα γὰρ τὰ παλαι-
 568 σματα, ἵνα νικήσης ἀγωνιζόμενος, οὐχ ἵνα καθεύδῃς, οὐδ' ἵνα τῷ μεγέθει τῆς χάριτος πρὸς ῥαθυμίας ὑπόθεσιν ἀποχρήσῃ, τῷ ῥορβορῷ πάλιν ἐγκαλινδούμενος τῷ προτέρῳ. Διὸ καὶ ἐπάγει λέγων· ²²“Οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες, θεῷ ἀρέσαι οὐ δύνανται.” Τί οὖν; ²³κατακόψομεν τὸ σῶμα, φησὶν, ἵνα ἀρέσωμεν τῷ θεῷ, καὶ ἐξέλθωμεν ἀπὸ τῆς σαρκός; καὶ ἀνδροφόνους ἡμᾶς εἶναι κελεύεις, ἐπ' ἀρετὴν ἄγων; ²⁴Ὅρῃς πόσα ἄτοπα τίκεται, εἰς ἀπλῶς τὰ λεγόμενα ἐκδεχόμεθα; Σάρκα γὰρ ἐνταῦθα οὐ τὸ σῶμά φησιν, οὐδὲ τὴν οὐσίαν τοῦ σώματος, ἀλλὰ τὸν σαρκικὸν βίον καὶ κοσμικόν, καὶ τρυφῆς καὶ ἀσωτίας γέμοντα, ²⁵τὸν ὅλον Βσάρκα ποιούντα τὸν ἄνθρωπον. Ὡς περ γὰρ οἱ τῷ πνεύματι πτερούμενοι ²⁶καὶ τὸ σῶμα πνευματικὸν ἐργάζονται· οὕτως οἱ τούτου μὲν ἀποπηδῶντες, γαστρὶ δὲ καὶ ἡδοναῖς δουλεύοντες, καὶ τὴν ψυχὴν ²⁷σάρκα ποιοῦσιν, οὐ τὴν οὐσίαν ²⁸αὐτῆς μεταβάλλοντες, ἀλλὰ τὴν εὐγένειαν αὐτῆς ἀπολλύντες. Καὶ οὕτως τῆς λέξεως ὁ τρόπος καὶ ἐν τῇ παλαιᾷ ²⁹πολλαχοῦ κεῖται, σάρκα σημαίνων τὸν παχὺν καὶ ³⁰γεώδη βίον, καὶ ἡδοναῖς ἐμπεπλεγμένον ἀτόποις. Καὶ γὰρ τῷ Νῶε φησιν, ³¹“Οὐ μὴ καταμεῖνῃ τὸ πνεῦμά μου ἐν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις, διὰ τὸ ³²εἶναι αὐτοὺς σάρκας.” Καίτοι καὶ αὐτὸς ὁ Νῶε σάρκα περιέκειτο· ἀλλ' οὐκ ἦν τοῦτο ἔγκλημα τὸ περικεῖσθαι σάρκα· τοῦτο γὰρ τῆς φύσεως· ἀλλὰ τὸ σαρκικὸν ἀνηρῆσθαι βίον. Διὰ τοῦτο καὶ ³³ὁ Παῦλός φησιν· “Οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες, θεῷ ἀρέσαι οὐ δύνανται” ³⁴καὶ ἐπήγαγεν, ³⁵“Ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐστέ ἐν σαρκὶ, ἀλλ' ἐν πνεύματι,” οὐχ ἀπλῶς σάρκα λέγων ἄλλοις, ἀλλὰ τὴν τοιαύτην σάρκα, τὴν συρομένην ὑπὸ τῶν παθῶν, ³⁶τὴν τυραννουμένην. Καὶ τίνος ἕνεκεν, φησὶν, οὐχ οὕτως εἶπεν, οὐδὲ ³⁷τὴν διαφορὰν τέθεικεν; Ἐπαίρων τὸν ἀκροατὴν, καὶ

22 γ. 8.

23 Gen. vi. 3.

24 γ. 9.

²² ῥαμπρότερον A.B.D.E.F.H.I. λαμπρότεραν Edd. ²³ ῥαθυμούντας B.D. ²⁴ ῥορβορῷ A.E.I. et ante corr. F. Mox ἐγκυλιῶδ. A.F.G. ²⁵ κατακόψομεν A.H. κατακάψομεν I. ²⁶ κελ. εἶναι inverso ord. A.E.F.H.I. ²⁷ ὅρα G. ²⁸ τὸν om. A.F.H. καὶ pro τὸν I. Statim σαρκοποιούντα G. ²⁹ καὶ om. I. ³⁰ ἡδοναῖς A.E.F.G.H.I. ἡδονῇ Edd. ³¹ σαρκοποιούσιν A.F.G.H.I. ³² αὐτοῖς Edd. ἰσ. αὐτῆς Sav. marg. αὐτῆς libri omnes et Cat. ³³ πολλὰς omnes. πολλὰς Cat. Edebatnr πανταχοῦ ante Montef. ³⁴ γεώδη est in nostris omnibus et Cat. πηλώδη Edd. ³⁵ ὁ om. A.F.H.I. ³⁶ καὶ] εἶτα G. εἶτα καὶ D.E. ³⁷ πάλιν om. A.F.H.I. ³⁸ τὴν] καὶ G.H. ³⁹ τὴν om. E.

δεικνύς ὅτι οὐδὲ ἐν σώματί ἔστιν ὁ ὀρθῶς βίων. Ἐπειδὴ γὰρ D
 τὸ ^κ ἐν ἁμαρτία μὴ εἶναι τὸν πνευματικόν, παντί που δῆλον ἦν,
 ἰούτος τὸ μείζον τίθησιν, ὅτι οὐ μόνον ἐν ἁμαρτία, ^μ ἀλλ' οὐδὲ
 ἐν σαρκὶ λοιπὸν ἐστὶν ὁ πνευματικὸς ἄνθρωπος, ἄγγελος ἐν-
 τεύθεν ἤδη γενόμενος, καὶ πρὸς τὸν οὐρανὸν ἀναβάς, καὶ λοιπὸν
 τὸ σῶμα ἀπλῶς περιφέρων. Εἰ δὲ διὰ τοῦτο τὴν σάρκα δια-
 βάλλεις, ἐπειδὴ τῷ ὀνόματι αὐτῆς τὸν σαρκικὸν καλεῖ βίον· καὶ
 τὸν κόσμον οὕτω διαβαλεῖς, ἐπειδὴ καὶ ἐντεύθεν ἡ πονηρία κα-
 λεῖται ^ππολλάκις, καθάπερ καὶ τοῖς μαθηταῖς ἔλεγεν ὁ Χρι-
 στός· ²⁵ “Ὑμεῖς οὐκ ἐστέ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου” καὶ τοῖς
 ἀδελφοῖς ^ο τοῖς ἑαυτοῦ πάλιν ἔλεγεν, “Οὐ δύναται ὁ κόσμος
 ὑμᾶς μισεῖν, ἐμὲ δὲ μισεῖ.” Καὶ τὴν ψυχὴν ^ρ δὲ ἄλλοτριαν
 (108) εἶναι ^φ φήσετε τοῦ θεοῦ, ἐπειδὴ τοὺς ἐν πλάνῃ ζῶντας ψυχικοὺς E
 ἐκάλεσεν. Ἄλλ' οὐκ ἔστι ταῦτα, οὐκ ἔστιν. Οὐ γὰρ ἀπλῶς
 ταῖς λέξεσιν, ἀλλὰ τῇ γνώμῃ τοῦ λέγοντος ἀναγκαῖον πανταχοῦ
 προσέχειν, καὶ τὴν ἀκριβῆ τῶν εἰρημένων εἰδέναι διαίρεσιν. Τὰ
 μὲν γὰρ ἐστὶν ἀγαθὰ, τὰ δὲ κακὰ, τὰ δὲ μέσα· οἷον ψυχὴ καὶ
 σὰρξ τῶν μέσων ἐστὶ, καὶ τοῦτο κακέينو γενέσθαι δυναμένη· τὸ
 δὲ πνεῦμα, τῶν ἀγαθῶν αἰεὶ, καὶ οὐδέποτε ἕτερόν τι γινόμε-
 νον. Πάλιν τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς, τουτέστιν, ἡ πονηρὰ
 πράξις, τῶν αἰεὶ κακῶν· τῷ γὰρ νόμῳ τοῦ θεοῦ οὐχ ὑποτάσ-
 σεται. Ἄν τοίνυν ^τ τῷ βελτίονι δῶς τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα,
 ἐγένου τῆς ἐκείνου μερίδος· ἂν τῷ χείρονι πάλιν, τῆς ^ε ἐνταῦθα
 ἀπωλείας κατέστης κοινωνὸς, οὐ παρὰ τὴν ^φ φύσιν τῆς ψυχῆς 569
 καὶ τῆς σαρκὸς, ἀλλὰ παρὰ τὴν γνώμην τὴν ^κ κυρίαν ἀμφοτέρα
 ταῦτα ἐλέσθαι.

Καὶ ὅτι ταῦτα τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον, καὶ οὐ σαρκὸς δια-
 βολὴ τὰ εἰρημένα, πάλιν αὐτὴν ^μ μεταχειρίσαντες τὴν λέξιν,
 ἐξετάσωμεν ἀκριβέστερον. “Ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐστέ ἐν σαρκὶ, ^κ φη-
 σὶν, ἀλλ' ἐν πνεύματι.” Τί οὖν; οὐκ ἦσαν ἐν σαρκὶ, ἀλλ' ἀσώ-
 ματοι περιήσαν; καὶ πῶς ἂν ἔχοι τοῦτο λόγον; Ὁρᾶς, ὅτι
 τὸν σαρκικὸν βίον ἠνίξατο; Καὶ τίνος ἕνεκεν οὐκ εἶπεν, ὑμεῖς δὲ

²⁵ Joan. xv. 19. vii. 7.

¹ ἐστιν omnes. ἔσται Edd. ^κ ἐν ἁμαρτία] ἐναντία I. ¹ οὕτως I. οὗτος
 δὲ G. ^μ ἀλλ' ὅτι οὐδὲ Edd. ὅτι om. A.D.E.F.H.I. Cat. ^π καὶ πολλάκις
 D. καὶ post καθάπερ om. A. ^ο τοῖς om. A.F.I. Statim πάλιν ἔλεγεν pro
 ἔλεγε πάλιν A.E.F.G.H.I. ^ρ δὲ accessit ex omnibus. ^φ φήσετε pro
 φήσεται A.B.D.I. φήσεται (sic) H. φήσκει Cat. ^τ τῷ βελτίονι δῶς] τὸ
 βέλτιον εἰδὼς G. ^ε ἐντεύθεν D. ^φ φύσιν] + δὲ E. ^κ κυρίαν] + ἐστὶν
 D.E. ^μ μεταχειρίσαντες F. et ante corr. H. ^κ φησιν, ἀλλ' ἐν πν.] Sic
 A.B.D.E.F.H.I. φησὶν om. G. ἀλλ' ἐν πν. φησὶ Edd.

οὐκ ἔστέ ἐν ἁμαρτίᾳ; ἵνα μάθῃς, ὅτι οὐχὶ τῆς ἁμαρτίας μόνον
 Β τὴν τυραννίδα ἔσβεσεν ὁ Χριστὸς, ἀλλὰ καὶ τὴν σάρκα κουφο-
 τέραν καὶ πνευματικωτέραν ἐποίησεν, οὐ τῷ τὴν φύσιν μετα-
 βαλεῖν, ἀλλὰ ²τῷ πτερώσαι μάλλον αὐτήν. Καθάπερ γὰρ
 πυρὸς ὁμιλοῦντος σιδήρῳ, καὶ ὁ σίδηρος γίνεται πῦρ ἐν τῇ οἰκείᾳ
 μένων φύσει· οὕτω καὶ τῶν πιστῶν καὶ πνεῦμα ἐχόντων ³καὶ
 ἡ σὰρξ λοιπὸν πρὸς ἐκείνην μεθίσταται τὴν ἐνέργειαν, ὅλη
 πνευματικὴ γινομένη, ⁴καὶ σταυρουμένη πάντοθεν, καὶ τῇ ψυχῇ
 συναναπτερουμένη· οἷον ἦν καὶ τὸ σῶμα τοῦ ταῦτα λέγοντος.
 Διὸ τρυφῆς μὲν ἀπάσης καὶ ἡδονῆς ⁵κατεγέλα, ἐνετρύφα δὲ
 λιμῷ καὶ μάστιγι καὶ δεσμωτηρίοις, καὶ οὐδὲ ἤλγει ταῦτα πά-
 C σχων. Καὶ τοῦτο δηλῶν ἔλεγε, ²⁶ “Τὸ ^αγὰρ παραντίκα
 ἐλαφρὸν τῆς ^εθλίψεως” οὕτως ἦν ^ικαλῶς καὶ τὴν σάρκα παι-
 δεύσας συντρέχειν τῷ πνεύματι. “Εἴπερ πνεῦμα θεοῦ οἰκεῖ ἐν
 ὑμῖν.” Τὸ “εἴπερ” τοῦτο ^βπολλαχοῦ οὐκ ἀμφιβάλλων τί-
 θησιν, ἀλλὰ καὶ σφόδρα πιστεύων, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπέπερ, ὡς
 ὅταν λέγῃ· ²⁷ “Εἴπερ δίκαιον ^ηπαρὰ θεῷ ἀνταποδοῦναι τοῖς
 θλίβουσιν ὑμᾶς θλίψιν” πάλιν, “Τοσαῦτα ἐπάθετε εἰκῇ, εἶγε
 καὶ εἰκῇ.” “Εἰ δέ τις πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ ἔχει.” Οὐκ εἶπεν,
 εἰ δὲ ὑμεῖς οὐκ ἔχετε, ἀλλ’ ἐπ’ ἄλλων ^κπροήγαγε τὸ λυπηρόν.
 D “Οὗτος οὐκ ἔστιν αὐτοῦ,” φησὶν. ²⁸ “Εἰ δὲ Χριστὸς ἐν ὑμῖν.”
 Πάλιν ^ιτὸ χρηστὸν ἐπ’ αὐτῶν. Καὶ τὸ μὲν λυπηρόν, βραχὺ
 καὶ μέσον· τὸ δὲ ποθεινόν, ἐκατέρωθεν καὶ διὰ πολλῶν, ^μὥστε
 ἐκείνο συσκιάσαι. Τοῦτο δὲ ἔλεγεν, οὐ τὸ πνεῦμα ^νΧριστὸν
 λέγων, ἄπαγε, ἀλλὰ δεικνὺς ὅτι ὁ τὸ πνεῦμα ἔχων, οὐ
 μόνον τοῦ Χριστοῦ χρηματίζει, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἔχει τὸν
 Χριστόν. Οὐ γὰρ ἔστι πνεύματος παρόντος, μὴ καὶ Χρι-
 στὸν παρεῖναι. “Ὅπου γὰρ ^οἂν μία τῆς τριάδος ὑπόστασις
 E παρῇ, ^ρπᾶσα ἄρεσιν ἡ τριάς· ἀδιασπᾶστος γὰρ ἔχει πρὸς
 ἑαυτήν, καὶ ἡνωται μετ’ ἀκριβείας ἀπάσης. Καὶ τί ^ςἔσται,
 φησὶν, ἐὰν ^ζἢ Χριστὸς ἐν ἡμῖν; “Τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν δι’
 ἁμαρτίαν· τὸ δὲ πνεῦμα ζῶν διὰ δικαιοσύνην.” Εἶδες ^θὅσα

26 2 Cor. iv. 17.

27 2 Thess. i. 6. Gal. iii. 4.

28 v. 10.

¹ οὐχὶ pro οὐ A.D.E.F.G.H.I. Cat. Deinceps τῆς ἁμ. μόνον τὴν τ. ἔσβεσεν
 A.B.E.F.H.I. Cat. τῆς ἁμ. τὴν τ. ἔσβεσε μόνον D. τῆς ἁμ. τὴν τ. μόνον ἔσβε-
 σεν G. τὴν τ. τῆς ἁμ. ἔσβεσε μόνον Edd. ² τῷ om. F.H.I. ³ καὶ accessit
 ex omnibus. ⁴ Sic omnes. καὶ aberat. ⁵ κατεγέλασεν, ἐτρύφα δὲ G.
 In vulgata δὲ om. E. ^α γὰρ om. I. ^ε θλίψεως ἡμῶν Edd. ἡμῶν om.
 B.D.E.G. ^η καλῶς B.D.E.F.G.H. et ante corr. A. καλὸς Veron. Sav.
 Mor. Mox συντρέχει A. ^κ πανταχοῦ F.H.I. ^η παρὰ τῷ θ. I. Cat.
^ι ἡμᾶς G. Cat. Mox καὶ πάλιν B. Cat. ^κ προήγαγε] προσώπων ἡγάγε
 B.D.E. ^ι Vid. Annot. ^μ ὥστε] ἔσται G. ^ν Χριστοῦ I. ^ο ἂν
 accessit ex omnibus. ^ρ πᾶσα om. G. ^ς ἔσται om. I. ^ζ ἢ om. A.F.H.I.
 Mox ἡμῖν pro ὑμῖν A.D.E.F.G.H.I. ^θ ὅσα G.I.

κακὰ ἐκ τοῦ μὴ ἔχειν πνεῦμα ἅγιον; θάνατος, ^εἔχθρα εἰς θεόν, τὸ μὴ δύνασθαι ἀρέσαι τοῖς ἐκείνου νόμοις, τὸ μὴ εἶναι ὡς χρὴ τοῦ Χριστοῦ, τὸ μὴ ἔχειν αὐτὸν ἔνοικον. Σκόπει τοίνυν καὶ ὅσα ἀγαθὰ ἐκ τοῦ πνεύματος ἔχειν· τὸ Χριστοῦ εἶναι, τὸ αὐτὸν ἔχειν τὸν Χριστὸν, τὸ τοῖς ἀγγέλοις ἀμιλλᾶσθαι. Τοῦτο γάρ ἐστι νεκρῶσαι τὴν σάρκα, τὸ ζῶν ἀθάνατον ζῆν, τὸ ἐντεῦθεν ἤδη τῆς ἀναστάσεως ἔχειν τὰ ἐνέχυρα, τὸ μετ' εὐκο- 570 λίας τὸν τῆς ἀρετῆς τρέχειν δρόμον. Οὐδὲ γὰρ εἶπεν, ἀργεῖν τὸ σῶμα λοιπὸν ^ωτῇ ἁμαρτίᾳ, ἀλλὰ καὶ νεκρὸν εἶναι ἐπιτείνων ^ττὴν εὐκολίαν τῶν δρόμων. Χωρὶς ὃ γὰρ πραγμάτων καὶ πό- νων ὁ τοιοῦτος στεφανοῦται λοιπόν. Διὰ τοῦτο καὶ, “τῇ ἁμαρτίᾳ,” προσέθηκεν, ἵνα μάθῃς, ὅτι τὴν πονηρίαν, ^αἀλλ' οὐ τὴν φύσιν τοῦ σώματος καθαπαξ ἀνείλεν. Εἰ γὰρ τοῦτο γένοιτο, πολλὰ καὶ τῶν τὴν ψυχὴν ὠφελῆσαι δυναμένων ἀνῆ- ρηται. Οὐ τοίνυν τοῦτό φησιν, ^αἀλλὰ ζῶν καὶ μένον, νεκρὸν (109) εἶναι βούλεται. ^βΤοῦ γὰρ τὸν υἱὸν ἔχειν, τοῦ τὸ πνεῦμα ἐν B ἡμῖν εἶναι σημεῖόν ἐστι, τὸ μηδὲν τῶν ἐν τῇ σοφῇ κειμένων σωμάτων διαφέρειν ἡμῶν τὰ σώματα πρὸς τὴν ^ετῆς ἁμαρτίας ἐργασίαν. Ἀλλὰ μὴ φοβηθῇς, νέκρωσιν ἀκούσας· ἔχεις γὰρ τὴν ὄντως ζῶν, ^δἣν οὐδεὶς διαδέξεται θάνατος. Τοιαύτη γὰρ ἡ τοῦ ^επνεύματος· οὐκ εἴκει θανάτῳ λοιπόν, ἀλλ' ἀναλίσκει θάνατον ^εκαὶ δαπανᾷ, καὶ ὅπερ ἔλαβεν, ἀθάνατον διατηρεῖ. Διόπερ εἰπὼν τὸ σῶμα νεκρὸν, οὐκ εἶπε τὸ πνεῦμα ζῶν, ἀλλὰ ^εζῶν, ἵνα δείξῃ καὶ ἑτέροις τοῦτο δυνάμενον παρασχεῖν. Εἵτα πάλιν ἐπισφίγγων τὸν ἀκροατὴν, λέγει καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ζωῆς καὶ τὴν ἀπόδειξιν· αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ δικαιοσύνη. Ἀμαρ- C τίας ^βγὰρ οὐκ οὐσῆς, οὐδὲ θάνατος φαίνεται· θανάτου δὲ μὴ φαινομένου, ^αἀκατάλυτος ἡ ζωή. ²⁹ “Εἰ δὲ τὸ πνεῦμα τοῦ ἐγγεί- ραντος Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν οἰκεῖ ἐν ὑμῖν, ὁ ἐγείρας τὸν κύριον ^κἡμῶν ζωοποιήσῃ καὶ τὰ θνητὰ σώματα ὑμῶν, διὰ τὸ ἐνοικῶν αὐτοῦ πνεῦμα ἐν ὑμῖν.” Πάλιν τὸν περὶ τῆς ἀναστάσεως κινεῖ λόγον, ^λἐπειδὴ αὕτη μάλιστα τὸν ἀκροατὴν ^μῆλειφεν ἢ ἐλπὶς,

29 v. 11.

^ε καὶ ἔχθρα G. Mox δυνήσθαι id. ^ν τοῦ om. B. ^ω τῇ ἁμαρτίᾳ libri omnes cum Cat. τὴν ἁμαρτίαν Edd. ^τ τῇ εὐκολίᾳ τὸν δρόμον Sav. marg. Ita ex corr. A. ^γ γὰρ pro δε omnes. ^α ἀλλ' om. B.D.G. ^β ἀλλὰ] + καὶ A.D.E.F.H. Cat. ^β Vid. Annot. ^ε τῆς ἁμαρτίας] Sic libri omnes et Cat. τοῦ σώματος Edd. Statim ἐνέργειαν G. ^δ ἣν] καὶ G. ^ε πνεύματος] + χάρις E. + ζωῇ G. ^ε καὶ] + δ A. ^ε ζωῇ Cat. ^β γὰρ om. G. Mox φανείται idem. ^λ ἀκώλυτος I. Statim ἢ accessit ex B.D.E.F.G.H.I. Cat. ^κ ἡμῶν, quod aberat, est in nostris D.F.G.H.I. et Mosq. ^λ ἐπειδὴ] + καὶ H. ^μ ῆλειφεν, receptum a Montef. pro εἴληφεν, habent B.D.E.F.H.I. διῆγειρεν Cat.

TOM. I.

F f

καὶ βεβαιοὶ αὐτὸν ἀπὸ τῶν ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ συμβάντων. Μὴ γὰρ δὴ φοβηθῆς, φησὶν, ὅτι νεκρὸν περικεῖσαι σῶμα· ὅχέ-
 Δτω πνεῦμα, καὶ ἀναστήσεται πάντως. Τί οὖν; τὰ μὴ ἔχοντα
 πνεῦμα σώματα οὐκ ῥανίσταται; καὶ πῶς ἅπαντας δεῖ παρα-
 στήναι τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ; πῶς δὲ ὁ τῆς γεέννης ἀξιό-
 πιστος ἔσται λόγος; Εἰ γὰρ οἱ μὴ ἔχοντες πνεῦμα οὐκ ἀνί-
 στανται, οὐδὲ γέεννα ἔσται. Τί οὖν ἐστὶ τὸ λεγόμενον;
 Πάντες μὲν ἀναστήσονται, οὐ πάντες δὲ εἰς ζωὴν, ἀλλ' οἱ μὲν
 εἰς κόλασιν, οἱ δὲ εἰς ζωὴν. Διὰ τοῦτο οὐκ εἶπεν, ἀναστήσει,
 ἀλλὰ, "ζωοποιήσει" ὁ πλεόν τῆς ἀναστάσεως ἦν, καὶ τοῖς
 Εδικαίοις ἡμόνοις δεδορημένον. Καὶ τὴν αἰτίαν τῆς τοσαύτης
 τιμῆς ῥτιθεῖς, προσέθηκε λέγων, "διὰ τὸ ἐνοικῶν αὐτοῦ πνεῦμα
 ἐν ὑμῖν." *Ὡστε ἂν ἀπελάσῃς ἐνταῦθα ὧν τοῦ πνεύματος τὴν
 χάριν, καὶ μὴ σῶαν αὐτὴν ἔχων ἀπέλθῃς, ἀπολῇ πάντως, καὶ
 ἀναστήσῃ. Ὡς περ ἡ γὰρ οὐκ ἀνέχεται, τὸ πνεῦμα αὐτοῦ λάμπον
 ὁρῶν ἐν σοὶ τότε, κολάσει σε παραδούναι, οὕτως οὐ καταδέξεται,
 ἐσβεσμένον ἰδὼν, εἰς τὸν νυμφῶνα εἰσαγαγεῖν, καθάπερ ὁ οὐδὲ
 τὰς παρθένους ἐκέinas.

* Μὴ τοίνυν ἀφῆς τὸ σῶμα ζῆσαι νῦν, ἵνα τότε ζήσῃ· ποιή-
 σον αὐτὸ ἀποθανεῖν, ἵνα μὴ ὑποθάνῃ. Ἐὰν γὰρ μένῃ ζῶν,
 οὐ ζήσεται· ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ, τότε ζήσεται. Τοῦτο καὶ ἐπὶ
 571 τῆς ἀναστάσεως γίνεται τῆς καθολοῦ· πρότερον γὰρ ἀποθα-
 νεῖν αὐτὸ δεῖ καὶ ταφῆναι, καὶ τότε γενέσθαι ἀθάνατον. Τοῦτο
 καὶ ἐν τῷ λουτρῷ γέγονεν· ἐσταυρώθη γοῦν ἡ πρότερον καὶ
 ἐτάφη, καὶ τότε ἡγέρθη. Τοῦτο καὶ ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ
 κυριακοῦ· καὶ γὰρ καὶ ἐκεῖνο ἐσταυρώθη καὶ ἐτάφη, καὶ τότε
 ἀνέστη. Τοῦτο οἱ τοίνυν καὶ ἡμεῖς ποιῶμεν· ἐπὶ τῶν ἔργων
 αὐτοῦ διηνεκῶς αὐτὸ νεκρῶσωμεν. Οὐχὶ τὴν οὐσίαν λέγω, μὴ
 γένοιτο, ἀλλὰ τὰς ὁρμὰς τὰς ἐπὶ τὰς πονηρὰς πράξεις. Καὶ
 γὰρ καὶ τοῦτο ζῶν, μᾶλλον δὲ τοῦτο ἑμόνον ζῶν, τὸ μηδὲν
 ἀνθρώπινον ὑπομένειν, μηδὲ ἡδοναῖς δουλεῖν. Ὁ γὰρ ταῦταις
 Βεαυτὸν ὑποτάξας, οὐδὲ ζῆν δύναται λοιπὸν διὰ τὰς ἐξ αὐτῶν

α τοῦ om. A.H. Cat. Statim συμβάντων A.B.D.E.F.G.H. Cat. συμβαινόν-
 των Veron. Sav. Mor. ὅ χέτω A.B.D.E.F.H.I. ἔχε τὸ Edd. ἔχει τὸ Cat.
 ρ ἀνίσταται D.H. α μόνον B. Cat. ρ τιθεῖς] θεῖς E. δεικνύς ex corr. A.
 * ὥστε] ὡς ὅτι G. † γὰρ om. G. ‡ οὐδὲ om. B. * ΗΘΙΚΟΝ. Περὶ
 τῶν ἐν ἀρετῇ καὶ ἀσκήσει βιούτων, καὶ ὅτι οὗτοι μόνον ζῶσιν, οἱ δὲ ἐν ἡδοναῖς ἡδὴ
 νεκρῶνται· καὶ περὶ τρυφῆς καὶ φιλαργυρίας καὶ πλεονεξίας. Veron. ‡ τὸ
 σ. ζῆσαι προ ζῆσαι τὸ σ. A.D.E.F.G.H.I. † ἀποθάνῃς F.G.H. * γὰρ
 om. H. α αὐτὸ ἀποθανεῖν inverto ord. D.G. β τὸ πρότερον Edd. τὸ om.
 B.D.E.F.G.H.I. † καὶ om. B.I. ‡ ἐτάφη] ἀπέθανε A.B.D.E.G.H.I.
 * τοίνυν om. I. Mox ποιήσωμεν B. † αὐτοῦ pro αὐτῶν A.D.E.F.G.H. et
 ante corr. B. ε μόνον] μὲν οὖν G.

ἀθυμίας, καὶ τοὺς φόβους, καὶ τοὺς κινδύνους, καὶ ἡ τὸν μυρίον τῶν παθῶν ἐσμόν. Ἄν τε γὰρ θάνατος προσδοκηθῇ, τέθηκε πρὸ τοῦ θανάτου τῷ δέει· ἂν τε νόσον ὑποπτεύσῃ, ἂν ὕβριν, ἂν πεινίαν, ἂν ἄλλο τι τῶν ἀδοκήτων, ἀπόλωλε καὶ διέφθαρται. Τί τοίνυν τῆς ζωῆς ταύτης γένοιτ' ἂν ἀθλιώτερον; Ἄλλ' οὐχ ὁ τῷ πνεύματι ζῶν τοιοῦτος, ἀλλὰ καὶ φόβων καὶ λύπης καὶ κινδύνων καὶ μεταβολῆς ἀπάσης ἔστηκεν ἀνώτερος, οὐ τῷ μηδὲν ὑπομένειν, ἀλλ', ὃ πολλῷ μεῖζόν ἐστι, τῷ καὶ ἐπιόντων ἑαυτῶν καταφρονεῖν. Πῶς δὲ τοῦτο ἔσται; Ἐὰν τὸ πνεῦμα διόλου C κατοικῇ ἐν ἡμῖν. Οὐδὲ γὰρ ἀπλῶς αὐτὸ εἶπεν οἰκεῖν πρὸς βραχὺ, ἀλλ' ἐνοικεῖν διηλεκτῶς. Διὰ τοῦτο οὐκ εἶπε, τὸ ἐνοικῆσαν πνεῦμα, ἀλλὰ, “τὸ ἐνοικοῦν,” τὴν διόλου μονὴν ἐνδεικνύμενος. Οὐκοῦν ὁ ζῶν οὗτος μάλιστα ἐστὶν ὁ νεκρωθεὶς τῷ βίῳ. Διὸ καὶ ἔλεγε, “τὸ πνεῦμα ζῶν διὰ δικαιοσύνην.” Καὶ ἵνα σαφέστερον τὸ λεγόμενον ἡγένηται, δύο ὁ παραγάγωμεν ἀνθρώπους, τὸν μὲν ἐκδεδομένον ἀσωταίαις καὶ ἡδοναῖς καὶ ῥτῇ (110) ἀπάτῃ τοῦ βίου, τὸν δὲ νεκρωμένον τούτοις· καὶ ἴδωμεν τίς ἐστὶ μάλλον ὁ ζῶν. Ἔστω γὰρ τοῖν δυοῖν τούτοις ὁ μὲν σφόδρα πλούσιος καὶ ἐπίσημος, παρασίτους τρέφων καὶ κόλακας, D καὶ πᾶσαν εἰς τοῦτο ἀναλίσκῃ τὴν ἡμέραν, κυμαῖζον καὶ κραιπαλῶν· ὁ δὲ ἕτερος, πεινία συζῶν καὶ νηστεία καὶ τῇ λοιπῇ σκληραγωγίᾳ τε καὶ φιλοσοφίᾳ, ἐν ἐσπέρᾳ τῆς ἀναγκαίας μεταλαμβάνετω τροφῆς μόνον, ἢ εἰ βούλει, καὶ δύο ἡ καὶ τρεῖς ἄσιτος ἡμέρας μενέτω· τίς οὖν ἡμῖν ἐστὶ ἐκ τῶν δύο τούτων ὁ μάλιστα ζῶν; Οἱ μὲν πολλοὶ εὖ οἶδ' ὅτι ἐκείνον ἡγήσονται, τὸν σκιρτῶντα, καὶ σκορπίζοντα τὰ ἑαυτοῦ· ἡμεῖς δὲ ἐκείνον τὸν συμμετρίας ἀπολαύοντα. Οὐκοῦν ἐπειδὴ μάχη καὶ φιλονεικία τέως ἐστίν, εἰς τὰς ἐκατέρων εἰσέλθωμεν οἰκίας, ἡ καὶ τότε μάλιστα, E ὅτε σοι μάλιστα δοκεῖ ζῆν ὁ πλούσιος, ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ τῆς τρυφῆς, καὶ εἰσελθόντες κατῴδωμεν ἐν τίσιν ἐστὶν ἕκατερος τούτων· ἀπὸ γὰρ τῶν πράξεων καὶ ὁ ζῶν καὶ ὁ τεθνηκὼς φαίνεται. Οὐκοῦν τὸν μὲν ἐν βίβλοις εὐρήσομεν ὄντα, ἢ ἢ ἐν εὐχῇ καὶ νηστείᾳ, ἢ ἐν ἄλλῃ τινὶ τῶν ἀναγκαίων, ἐγγρηγορότα καὶ νήφοντα καὶ θεῶ διαλεγόμενον· τὸν δὲ ὑπὸ τῆς μέθης

ἡ τὸν μυρίον τῶν π. ἐσμόν] Sic A.F.H.I. τῶν om. B.D. τὸν τῶν μυρίων π. ἐσμόν (sed τὸν ex corr.) G. Editi τῶν μυρίων π. ἐσμόν. ἡ αὐτῷ G. ἡ ἡμῖν pro ἡμῖν A.B.D.E.G.H. ἡ ὁ accessit ex omnibus. ἡ τὸ δὲ πν. G. ἡ δεικνύται I. ἡ παραγάγωμεν E.G. et ex corr. A. παραγάγωμεν vulgo. ἡ τῇ om. A.B.D.E.F.H. ἡ καὶ, quod aberat ante Montef. est in B.D.E.G.I. ἡ ἡμῖν D.E. ἡ σκιρτῶντα Edd. τρυφῶντα Codd. ἡ αὐτοῦ pro αὐτοῦ A.B.E.H. fortasse alii. ἡ Sic A.B.F.H.I. καὶ τότε ὅτε σοι μάλιστα δοκεῖ D. receptum a Ben. καὶ τότε μάλιστα ὅτε σοι δοκεῖ E. καὶ τότε ὅτε μάλιστα σοι δοκεῖ G. ἡ ἐν om. H.

βαπτισθέντα, καὶ νεκροῦ οὐδὲν ἄμεινον διακείμενον ὀψόμεθα.
 Κἂν μέχρι τῆς ἐσπέρας μείνωμεν, πλείονα τὸν θάνατον τοῦτον
 572 ἐπιόντα αὐτῷ ^αθεασόμεθα, κακείθεν πάλιν ὕπνον διαδεχόμενον·
 τὸν δὲ καὶ ἐν νυκτὶ νήφοντα καὶ ὕγρηγορότα. Τίνα οὖν ^βἂν
 εἴποιμεν μᾶλλον ζῆν, τὸν ἀναισθητῶς κείμενον, καὶ προκείμενον
 ἅπασιν γέλωτα· ἢ τὸν ἐνεργοῦντα, καὶ θεῷ διαλεγόμενον; Ἐκεί-
 νῳ μὲν γὰρ ἂν προσέλθῃς καὶ εἴπῃς τι τῶν ἀναγκαίων, οὐδὲν
 ἀκούσῃ φθεγγομένου, ὥσπερ οὐδὲ τοῦ νεκροῦ· τούτῳ δὲ κἂν
 ἐν νυκτὶ, κἂν ἐν ἡμέρᾳ συγγενέσθαι ἐπιθυμήσῃς, ἄγγελον ^γᾧ
 μᾶλλον ἢ ἄνθρωπον, καὶ ^δφιλοσοφούντος ἀκούσῃ περὶ τῶν ἐν
 Β^οοὐρανῷ πραγμάτων. Ὅρᾳς ὅτι ὁ μὲν ὑπὲρ τοὺς ζῶντας
 ἅπαντας ζῆ, ὁ δὲ καὶ ^ετῶν τεθνηκότων ἐλεεινότερον κείται;
 Κἂν ἐνεργεῖν δόξῃ, ἕτερα ἂνθ' ἐτέρων ὁρᾷ, καὶ τοῖς μαινομένοις
 ἔοικε, μᾶλλον δὲ ^ςκαὶ ἐκείνων ἐστὶν ἀθλιώτερος. Εἰς ἐκείνους
 μὲν γὰρ ἂν τις ὑβρίσῃ, καὶ ἐλεοῦμεν ^ζἅπαντες τὸν ὑβριζόμενον,
 καὶ ἐπιτιμῶμεν τῷ ὑβρίζοντι· τούτῳ δὲ κἂν ἐναλλόμενόν τινα
 ἴδωμεν, οὐ μόνον βούκ ἐπικαμπτόμεθα εἰς ἔλεον, ἀλλὰ καὶ
 καταψηφίζόμεθα αὐτοῦ κειμένου. Τοῦτο οὖν, εἰπέ μοι, ζῶν,
 ἀλλ' οὐ μυρίων θανάτων χαλεπώτερον; Ὅρᾳς ὅτι οὐ μόνον
 Γ^ονεκρὸς ὁ τρυφῶν, ἀλλὰ καὶ νεκροῦ χείρων, καὶ δαιμονίωντος
 ἀθλιώτερος; Ὁ μὲν γὰρ ἐλεεῖται, ὁ δὲ μισεῖται· καὶ ὁ μὲν
 συγγνώμῃς ἀπολαύει, ὁ δὲ κόλασιν δίδωσιν ὑπὲρ ὧν νοσεῖ. Εἰ
 δὲ ἔξωθεν ^ηοὕτως ἐστὶ καταγέλαστος, σσηπτότα ^θσίελον ἔχων,
 καὶ οἴνου πνέων ὀδωδότος, ἐννόησον τὴν ἀθλίαν ψυχὴν τὴν
 ὥσπερ ^ιἐν τάφῳ τῷ τοιούτῳ σώματι κατορρωγμένην, πῶς
 εἰκὸς διακεῖσθαι. Ταῦτόν γάρ ἐστιν ἰδεῖν, οἷον ἂν ^κεἰ κόρη
 κοσμία καὶ σώφρωνι καὶ ἐλευθέρᾳ καὶ ^λεὐγενεῖ καὶ καλῇ θερα-
 παινίδι βάρβαρόν τινα καὶ ^μαἰσχροὺ καὶ ἀκάθαρτον ἐνάλλεσθαι
 καὶ ἐνυβρίζειν μετὰ πολλῆς τις παρασκευάσειε τῆς ἐξουσίας.
 D Τοιοῦτον γὰρ ἡ μέθη. Τίς ^νοὖν οὐκ ἂν ἔλοιτο τῶν νοῦν ἐχόν-
 των μυριάκις ἀποθαιεῖν, ἢ μίαν οὕτω ζῆσαι ἡμέραν; Κἂν γὰρ
 ἡμέρας γενομένης ἐκ Ρ^τῆς κωμωδίας ἐκείνης ἀναστὰς δόξῃ νήφειν,

^α θεασόμεθα] + καὶ τοῦτον μὲν D.E.

^γ γρηγοροῦντα G. Verba τὸν δὲ καὶ

—ἐγρηγορότα om. F. suppl. in marg.

^β ἂν assumptum ex A.B.D.E.F.G.

^γ ὅψει (vel ὅψη) μᾶλλον A.E.F.G.H.I. μᾶλλον ὅψει Edd.

^δ φιλοσοφούντος

B.D.E.F.G.I. φιλοσοφούντα vulgo.

^ε οὐρανοῖς G.

^ς τῶν accessit ex

omnibus. ^ζ καὶ assumptum ex B.D.E.F.G.I.

^ζ ἅπαντες pro πάντες

A.B.D.E.F.G.I. ^η οὕτως E.

^θ σίελον A.F.H.

^ι ἐν

om. G. Statim τῷ ante τοιούτῳ accessit ex omnibus. Μοχ κατορρωγ. A.B.

D.F.G. κατορρωγ. E. κατορρωγ. H. κατορρωγ. Edd. ^κ εἰ] + τις G. (et

om. τις ante παρασκευάσειε). Statim τιμία pro κοσμία idem. ^λ εὐγενεῖ G.

Haec καὶ εὐγ. καὶ καλῇ desunt in B.D.E. Veron. καὶ καλῇ om. I.

^μ αἰσχροὺ

A.D.E.F.G.H. αἰσχροὺ Edd. ante Ben.

^ν οὖν om. F.

^ρ τῆς κωμωδίας

ἐκείνης] τοῦ κώμου ἐκείνου E.

οὐδὲ τότε καθαρὰς ἀπολαύει σωφροσύνης, ἔτι τῆς νεφέλης ἐκείνης τῆς ἀπὸ τοῦ χειμῶνος τῆς μέθης πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἰσταμένης. Εἰ δὲ καὶ ῥδοίημεν αὐτὸν καθαρῶς νήφειν, τί τὸ ὄφελος; Εἰς οὐδὲν γὰρ αὐτῷ ῥχρήσιμος ἡ νῆψις αὕτη, ἀλλ' ἡ εἰς τὸ τοὺς κατηγόρους ἰδεῖν. Ὅταν μὲν γὰρ ἀσχημονῇ, τοσοῦτον κερδαίνει, ὅσον οὐκ αἰσθάνεται τῶν γελόντων· ἡμέρας δὲ γενομένης, καὶ ταύτην ῥἀπόλλυσι τὴν παραμυθίαν, καὶ οἰκε- E τῶν γογγυζόντων, καὶ γυναικὸς αἰσχυνομένης, καὶ φίλων διαβαλλόντων, καὶ ἐχθρῶν καταγελόντων αἰσθανόμενος. Τί ταύτης ἑλεεινότερον γένοιτ' ἂν τῆς ζωῆς, γελᾶσθαι μεθ' ἡμέραν ὑπὸ πάντων, καὶ ῥδείλης πάλιν ῥτὰ αὐτὰ ἀσχημονεῖν.

ῥ' Ἀλλὰ τί; βούλει τοὺς πλεονέκτας εἰς μέσον ἀγάγωμεν; Καὶ γὰρ ῥκαὶ αὕτη πάλιν ἑτέρα μέθη χαλεπωτέρα· εἰ δὲ μέθη, καὶ θάνατος πάντως πολλῷ χείρων ἐκείνου, ἐπειδὴ καὶ ἡ μέθη χαλεπωτέρα. Καὶ ῥγὰρ οὐχ οὕτω δεινὸν ῥοῖνῳ μεθύειν, ὥς ἐπιθυμία χρημάτων. ῥΕκεῖ μὲν ῥγὰρ ἡ ζημία μέχρι τοῦ ῥπά- (111) θους ἴσταται, καὶ εἰς ἀναισθησίαν τελευτᾷ, καὶ ῥτὴν αὐτοῦ τοῦ μεθύοντος ἀπώλειαν· ἐνταῦθα δὲ εἰς μυρίας ἡ βλάβη διαβαίνει 573 ψυχὰς, ποικίλους πάντοθεν ἀνάπτουσα πολέμους. Φέρε οὖν, καὶ τοῦτον ἐκείνῳ παραβάλωμεν, καὶ ἴδωμεν ἐν τίσι μὲν αὐτῷ κοινωνεῖ, ἐν τίσι δὲ αὐτοῦ πλεονεκτεῖ πάλιν, καὶ μεθύνων ποιήσωμεν ῥσύγκρισιν σήμερον. Πρὸς γὰρ ἐκείνον τὸν μακάριον, τὸν πνεύματι ζῶντα, μηδὲ ῥπαραβαλέσθωσαν οὗτοι λοιπὸν, ἀλλὰ πρὸς ἀλλήλους ἐξεταζέσθωσαν. Καὶ πάλιν τὴν τράπεζαν εἰς μέσον ἀγάγωμεν, τὴν μυρίων γέμουσαν φόνων. ῥΕν τίσιν οὖν ῥκοινωνοῦσι, καὶ ἀλλήλοις εἰόκασιν; ῥΕν αὐτῇ τῇ B τοῦ νοσήματος φύσει. Τὸ μὲν γὰρ εἶδος τῆς ῥμέθης διάφορον, ἐπειδὴ τὸ μὲν ἐξ οἴνου, τὸ δὲ ἀπὸ χρημάτων γίνεται· τὸ δὲ πάθος ὁμοιον· καὶ γὰρ ὁμοίως ἀμφοτέροι ἐπιθυμία ἀτόπῳ κατέχονται. Ὅ τε γὰρ οἶνῳ μεθύων, ὅσῳ ἂν πλείους ἐκπῆ κυλικας, ῥτοσοῦτῳ πλειόνων ἐφίεται· ὃ τε χρημάτων ἔρων, ὅσῳ περ ἂν ῥπεριβάλληται πλείῳ, ῥτοσοῦτῳ μᾶλλον ἀνάπτει

α οὐδὲ τότε] οὐδέποτε G.I. Statim ἀπολαύσει καθ. pro καθ. ἀπολαύει G. ῥδοίημεν omnes. ῥδοίη Veron. Sav. δόη Mor. Ben. ῥχρήσιμος G. Post χρήσιμος add. ῥν A.F.H.I. ῥόραν I. ῥἀπελαύνει G. ῥδείλης καὶ πάλιν Veron. Sav. Mor. καὶ deest in omnibus. ῥτὸ αὐτὸ G. ῥἀλλὰ τί βούλεσθε; τοὺς A.F.H.I. ἀλλ' εἰ βούλει, καὶ τοὺς B.D.E. ἀλλὰ τί βούλει; τοὺς G. ῥκαὶ accessit ex A.B.D.E.F.G.I. Statim αὐτῇ D.E.F.G. ῥγὰρ om. A. ῥτὸ οἶνῳ Edd. τὸ deest in omnibus. ῥγὰρ om. B. ῥπάθους] παθόντος A.B.D.E.F.I. παρόντος G. ῥτὴν om. D.E. ῥσύγκρ. σῆμ. pro σῆμ. σύγκρ. omnes. ῥπαραβαλέσθ. A.E.F.H. ῥκοινωνοῦντες E. ῥμέθης] νόσου B.D. ῥτοσοῦτῳ pro τοσοῦτον omnes. Statim πλείων A. πλείων E.I. πλείων H. ῥπεριβάλληται B.E. Statim πλείων G. ῥτοσοῦτον F.H.I.

τῆς ἐπιθυμίας τὴν φλόγα, καὶ χαλεπώτερον ^α αὐτῷ κατασκευά-
 C ζει τὸ δίψος. Τούτῳ μὲν οὖν εἰκόασιν· ἐτέρῳ δ' αὖ πάλιν ὁ
 φιλάργυρος πλεονεκτεῖ. Ποίῳ δὴ τούτῳ; Ὅτι ἐκεῖνος μὲν
 πρᾶγμα πάσχει κατὰ φύσιν· ὁ γὰρ οἶνος θερμὸς ὢν, καὶ τὴν
 ἔμφυτον ἐπιτείνων ξηρότητα, οὕτω τοὺς μεθύοντας ποιεῖ ^ο διψῆν·
 ἐκεῖνος δὲ πόθεν αἰεὶ πλειόνων ἐφίεται; πόθεν, ῥέπειδ' ἀν μειζόνως
 πλουτήσῃ, ^η τότε μάλιστα ἐστὶν ἐν πενίᾳ; Ἀπορον γὰρ ἵτουτὶ
 τὸ παθὸς, καὶ αἰνίγματι μᾶλλον ἐστὶν εἰκός. Ἄλλ' ἰδωμεν
 αὐτοὺς, εἰ δοκεῖ, καὶ μετὰ τὴν μέθην· μᾶλλον δὲ τὸν φιλάρ-
 γυρον οὐδέποτε ἐστὶν ἰδεῖν μετὰ τὴν μέθην· οὕτως ἐν τῷ μεθύειν
 D ἐστὶν αἰεὶ. Οὐκοῦν ἐν αὐτῷ τῷ μεθύειν ὄντας ἀμφοτέρους ἰδω-
 μεν, καὶ διασκεψώμεθα τίς μᾶλλον ἐστὶ καταγέλαστος, καὶ
 σχηματίζωμεν αὐτοὺς ἀκριβῶς πάλιν ὑπογράφοντες. Ὅψό-
 μεθα ^ς γὰρ τὸν ἐξ οἴνου παραπαίοντα, ἑγενομένης ἐσπέρας, τῶν
 ὀφθαλμῶν ἀνεωγμένων οὐδένα βλέποντα, ^ν ἀλλὰ ἀπλῶς καὶ
 εἰκὴ περιφερόμενον, καὶ τοῖς ἀπαντῶσιν ἐγκρούοντα, καὶ ἐμοῦν-
 τα, καὶ σπαραττόμενον, καὶ γυμνούμενον ἀσχημόνως, καὶ γυνή
 παρῇ, καὶ θυγάτηρ, καὶ θεραπαινίς, καὶ ὅστισιν. ^ω Ἐγελά-
 σατε δαψιλές; Οὐκοῦν ^ς φέρε καὶ τὸν πλεονέκτην εἰς μέσον
 ἀγάγωμεν. Ἐνταῦθα γὰρ οὐ γέλωτος τὰ ὕγινα μόνον,
 E ἀλλὰ καὶ ἀρᾶς καὶ πολλοῦ τοῦ θυμοῦ καὶ μυρίων σκηπτῶν· τέως
 μέντοι τὸν γέλωτα ἰδωμεν. Καὶ γὰρ ^ς οὗτος ὁμοίως ἐκείνῳ
 πάντας ἀγνοεῖ, καὶ φίλους καὶ ἐχθροὺς, καὶ ὁμοίως τῶν ὀφθαλμῶν
 ἀνεωγμένων πεπῆρωται· καὶ ὥσπερ ἐκεῖνος πάντα οἶνον, ^ς οὕτως
 οὗτος πάντα χρήματα βλέπει. Καὶ ὁ ἑμετος δὲ πολὺ χαλε-
 πώτερος. Οὐ γὰρ ^β τροφήν προῖεται, ἀλλὰ ῥήματα λοιδορίας,
^ς ὕβρεων, πολέμων, θανάτων, μυρίους ἄνωθεν κατὰ τῆς ἑαυτοῦ
 κεφαλῆς ἔλκοντα κεραυνούς. Καὶ οἷόν ἐστι τὸ σῶμα τοῦ μεθύ-
 οντος πελιδνὸν καὶ διαρρέον, τοιαύτη ^η ἐκεῖνου ψυχὴ· μᾶλλον
 δὲ οὐδὲ τὸ σῶμα ^α αὐτὸ τῆς νόσου ταύτης ἀπῆλλακται, ἀλλὰ
 καὶ μᾶλλον ἀλίσκεται, οἶνον χαλεπώτερον τῆς φροντίδος καὶ
 τοῦ θυμοῦ καὶ τῆς ἀγρυπνίας κατεσθίουσης ἑαυτὸ, καὶ κατὰ
 574 μικρὸν δαπανώσης ἅπαν. Καὶ ὁ μὲν οἶνοφλυγία κατεχόμενος,
 καὶ μετὰ τὴν νύκτα δύναται νῆφειν· ὁ δὲ διαπαντὸς ^ς μεθύει, καὶ

^α αὐτῷ] + τῆς ἐπιθυμίας G. αὐτῷ Edd.   ^ο διψᾶν G. διψεῖν A.F.   ^ρ ἐπει-
 δὸν] ἂν G.   ^η τότε om. I.   ^ι τοῦτο A.E.F.H.I.   ^ς γὰρ omnes. τοῖσιν
 Edd.   ^τ γινωμ. B.E.   ^ν ἀλλ' ἀπλῶς A.B.D.I.   ^ω Vid. Annot.   ^ς φ.
 καὶ τὸν πλ. pro καὶ τὸν πλ. φέρε A.B.D.F.G.H.I.   ^ι γενομένα D.G.
^ς καὶ οὗτος Edd. καὶ om. A.B.D.E.F.G.H.   ^α οὕτως οὗτος A.B.D.E.F.G.I.
 οὕτως (sine οὗτος) H. οὕτω καὶ οὗτος Edd.   ^β τροφήν pro τροφᾶς A.B.D.
 E.G.H.I.   ^ς ὕβρεως G.   ^η ἐκεῖνου ψ. B.G. ἐκεῖνου ἢ ψ. A.F.H.I. καὶ ἡ
 ἐκεῖνου ψ. Edd.   ^α αὐτῷ A.F.   ^ι αὐτόν A.F.H.   ^ς μεθύων H.

ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἐν νυκτὶ, καὶ ἐγρηγορῶς καὶ καθεύδων, δεσμώτου παντὸς καὶ τῶν τὰ μέταλλα ἐργαζομένων, καὶ εἴ τις ἐτέρα ταύτης ἐστὶ χαλεπωτέρα τιμωρία, μείζονα ^h διδούς δίκην. Τοῦτο οὖν, εἰπέ μοι, ζῶν, ἀλλ' οὐ θάνατος, μᾶλλον δὲ καὶ θανάτου παντὸς ἐλευσιώτερον; Ὁ μὲν γὰρ θάνατος ἀναπαύει τὸ σῶμα, καὶ γέλωτος καὶ ἀσχημοσύνης ⁱ καὶ ἀμαρτημάτων ἀπαλλάττει· αὐταὶ δὲ αἱ μέθαι εἰς πάντα ταῦτα ἐμβάλλουσι, τὰς ἀκοὰς ἐμ- B φράττουσαι, τοὺς ὀφθαλμοὺς πηροῦσαι, τὴν διάνοιαν ἐν πολλῷ τῷ σκότῳ κατέχουσαι. Οὔτε γὰρ ἀκοῦσαι, οὔτε εἰπεῖν ἑτερόν τι ἀνέχεται, ἀλλ' ἢ τόκους καὶ τόκους τόκων, καὶ ἀναίσχυντα κέρδη, καὶ καπηλείας μεμισσημένας, καὶ πραγματείας ἀνελευθέρους καὶ δουλοπρεπεῖς, ^k καθάπερ κύων πρὸς ἅπαντας ὑλακτῶν, ^l πάντας μισῶν, πάντας ἀποστρεφόμενος, ^m πολεμῶν ἅσιν, οὐδεμιᾶς ὑποκειμένης αἰτίας, πενήτων κατεξανιστάμενος, ⁿ τοῖς πλουτοῦσι βασκαίνων, πρὸς οὐδένᾳ ἡδέως ἔχων. ^o Κἂν γυναῖκα ἔχῃ, κἂν παιδίᾳ, κἂν φίλους, ^p ἂν μὴ πάντοθεν ἐξῇ κερδαίνειν (112) αὐτῷ, τῶν φύσει πολεμίων αὐτῷ οὔτοι πολεμιώτεροι. ^q Τίς C ταύτης τοίνυν γένοιτ' ἂν τῆς μανίας χεῖρον; τί δὲ ἀθλιώτερον, ὅταν αὐτὸς ^r ἐαυτῷ πανταχοῦ σκοπέλους κατασκευάζῃ καὶ ὑφά- λους ^s καὶ κρημίνους καὶ φάραγγας καὶ μυρία βάραθρα, σῶμα ἔχων ἐν, καὶ γαστρὶ δουλεύων μιᾷ; Κἂν ^t μὲν εἰς πολιτικὰς ^v τις ἐμβάλῃ σε λειτουργίας, δραπετεύεις, τὸ ^w δαπανηρὸν δε- δοικῶς· σεαυτῷ δὲ ^x μυρίας κατασκευάζεις πασῶν ἐκείνων, οὐχὶ δαπανηροτέρας μόνον, ἀλλὰ καὶ σφαλερωτέρας λειτουργίας, τῷ ^y μαμωνᾷ τελούμενος, καὶ οὐ ^z χρήματα μόνον τῷ πονηρῷ τούτῳ τυράννῳ, οὐδὲ πόνον σώματος καὶ βάσανον ψυχῆς καὶ ἀλγῆ- D δόνας, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ εἰσφέρων τὸ ^a αἶμα, ἵνα τί σοι ^b γένηται πλεόν, ἄθλιε καὶ ταλαίπωρε, ἐκ τῆς βαρβαρικῆς ^c ταύτης δου- λείας; Οὐχ ὁρᾷς τοὺς καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἐπὶ τὰ μνήματα φερομένους, πῶς γυμνοὶ καὶ πάντων ἔρημοι πρὸς τοὺς τάφους ^d ἐκείνους ἀπάγονται, ^e οὐδὲν τῶν οἰκοθεν λαβεῖν δυνάμενοι, ἀλλὰ

^h δίδωσι A.F.H.I. ⁱ καὶ τῶν ἁμ. G. Statim ἀπαλλάττεται H. ^k καὶ καθάπερ A.F. ^l καὶ πάντας I. ^m πολ. ἅσιν] πάντας πολ. I. ⁿ τοῖς om. G. ^o κἂν]+γὰρ G. ^p ἂν]+γὰρ D.E. ^q τί τοίνυν ταύτης A.F.H.I. Statim γένοιτ' ἂν τῆς μ. pro τῆς μ. γένοιτ' ἂν A.B.F.G.H.I. τί τοίνυν γένοιτ' ἂν ταύτης τῆς μ. D.E. ^r ἐαυτῷ pro ἐαυτοῦ A.B.D.E.F.H.I. σεαυτῷ et mox κατασκευάζεις G. Brix. ^s καὶ om. I. ^t μὲν et mox δὲ om. G. ^v τις om. E. Statim ἐμβάλλῃ D. ἐκβάλῃ H. ^w δαπανηρ.] δὲ πονηρ. hic et infra G. ^x Edebatur μυρία κατασκ. πασῶν ἐκείνων ἔργα χαλεπωτέρα καὶ οὐχὶ δαπ. Pro μυρία, μυρίας dant B.D.E.F.G.I. Deinceps haec ἔργα χαλ. καὶ desunt in omnibus. ^y μαμωνᾷ (simplici μ) A.B.D.E.H. ^z χρημάτων G. ^a αἶμα A.B.D.E.G.I. Brix. σῶμα Edd. ^b γένηται] γένοιτ' ἂν G. Statim πλεόν E.H.I. ^c ταύτης om. B. ^d ἀπάγ. ἐκείνους inverso ord. A.F.H.I. ^e οὐδὲ H.

καὶ αὐτὰ ἃ περιβάλλονται τῷ σκώληκι φέροντες; Τούτους καθ' ἐκάστην ἱπερσκόπει τὴν ἡμέραν, καὶ τάχα λωφῆσει τὸ πάθος, εἰ μὴ κακείθεν μέλλοις ἀπὸ τῆς πολυτελείας τῶν ἐνταφίων μαίνεσθαι μερίζοντες· καὶ γὰρ χαλεπὸν τὸ πάθος, καὶ δεινὸν τὸ νόσημα. Διὰ δὲ τοῦτο καὶ ἡμεῖς καθ' ἐκάστην ὑμῖν ἡ ἐκκλησίαν ὑπὲρ τούτου διαλεγόμεθα, καὶ συνεχῶς ἐπαντλούμεν ὑμῶν τὰς ἀκοάς, ἵνα κἂν τῇ ἱσυνηθείᾳ δυνηθῇ τι γενέσθαι πλέον. Ἀλλὰ μὴ ἡ φιλονεικήσῃτε· οὐδὲ γὰρ κατὰ τὴν μέλλουσαν ἡμέραν μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸ ἐκείνης πολλὰς τοῦτο τὸ ποικίλον πάθος ἐπάγει τὰς τιμωρίας. Κἂν γὰρ τοὺς διηνεκῶς δεδεμένους εἴπω, κἂν τὸν νόσφ μακρῶ προσηλωμένον, ἡ κἂν τὸν λιμῷ παλαίοντα, ἡ κἂν ὁτιοῦν ἕτερον, οὐδένα δυνήσομαι ἡ δεῖξαι πάσχοντα τοιαῦτα, οἷα τοὺς χρημάτων ἑρῶντας. Τί γὰρ ἡ γένοιτ' ἂν
575 χαλεπώτερον τοῦ παρὰ πάντων μισεῖσθαι; τοῦ πάντας μισεῖν; τοῦ πρὸς μηδένα ἡδέως ἔχειν; τοῦ μηδέποτε κορέννυσθαι; τοῦ διόλου ἡ διψῆν; τοῦ λιμῷ παλαίειν διηνεκεῖ, καὶ χαλεπωτέρῳ τοῦ παρὰ πᾶσι νενομισμένου; τοῦ λύπας ἔχειν καθημερινάς; τοῦ μηδέποτε νῆφειν; τοῦ διαπαντός ἐν θορύβοις εἶναι καὶ ταραχαῖς; Ταῦτα γὰρ ἅπαντα καὶ τούτων πλείονα οἱ πλεονέκται ὑφίστανται· ἐν ἡ μὲν τῷ κερδαίνειν, κἂν τὰ πάντων ἡ περιβάλλωνται, οὐδεμιᾶς αἰσθανόμενοι ἡδονῆς, τῷ πλείονων ἐφίεσθαι· ἐν δὲ τῷ ζημιουῖσθαι, κἂν ὀβολὸν ἀπολέσῃσι, πάντων ἡ γούμενοι χαλεπώτερα πεπονθέναι, καὶ αὐτῆς ἐκπεπτωκέναι τῆς ζωῆς.
B Ποῖος οὖν ταῦτα ἡ παραστήσαι δυνήσεται λόγος ἡ τὰ κακά; Εἰ δὲ τὰ ἐνταῦθα τοιαῦτα, ἐννόησον τὰ μετὰ ταῦτα, τὴν ἡκπτωσιν τῆς βασιλείας, τὴν ὀδύνην τὴν ἀπὸ τῆς γεέννης, τὰ διηνεκῆ δεσμὰ, τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον, τὸν σκώληκα τὸν ἡοβόλον, τὸν βρυγμὸν τῶν ὀδόντων, τὴν θλίψιν, τὴν στενοχωρίαν, τοὺς τοῦ πυρὸς ποταμοὺς, τὰς καμίλους τὰς μηδέποτε σβεπνυμένας· καὶ ταῦτα ἡ πάντα συναγαγὼν, καὶ τῇ τῶν χρημάτων ἀντιστήσας ἡδονῇ, πρόρριζον ἀνάσπασον ἡ τουτὶ τὸ νόσημα, ἵνα τὸν ἀληθῆ πλοῦτον λαβὼν, καὶ τῆς χαλεπῆς ταύτης πενίας ἡ ἀπαλλαγῇς,

ἡ ἡπερσκόπει A.B.D.E.F.G.I. Edebatur σκόπει. εἰ μὴ om. H. Statim μέλλοις pro μέλλεις omnes. ἡ ἐκκλησίαν] τὴν ἡμέραν G. ἡ συνεχείᾳ G. Statim δυνηθῇ τι γενέσθαι omnes. δυνηθείη γενέσθαι τι Edd. ἡ φιλονεικήσῃτε B.D.E.G. φιλονεικήσετε H. et a pr. man. A. φιλονεικήσατε Edd. ἡ κἂν] καὶ A.H. ἡ κἂν] καὶ H. Statim ὁτιοῦν F.G.H.I. et a pr. man. A. ὁτιναοῦν Edd. ἡ δεῖξαι] εἰρεῖν G. Statim π. τὰ τοιαῦτα idem. ἡ ἐραστὰς A.D.E. ἡ γένοιτ' ἂν pro γένοιτο A.D.E.F.G.H.I. ἡ διψεῖν A.F. ἡ μὲν] + γὰρ G. Idem mox habet αἰσθάνονται et ἡ γούνται. ἡ περιβάλλωνται D.E. ἡ παραστήσαι δυνήσεται] παραστήσεται G.H. ἡ τὰ] + κατ' αὐτῶν G. ἡ πάντα pro ἡπαντα A.D.E.F.G.H.I. ἡ τουτο A.F.H.I. ἡ ἀπαλλαγῇς A.D.E.

καὶ τῶν παρόντων καὶ τῶν μελλόντων ἀγαθῶν ἐπιτύχης, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ καὶ C μεθ' οὗ τῷ πατρὶ δόξα, ᾧμα τῷ ἀγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΙΕ.

1^a Ἀρα οὖν, ἀδελφοί, ὀφείλεται ἐσμέν οὐ τῇ σαρκί, τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν. Εἰ γὰρ κατὰ σάρκα ζῆτε, μέλλετε ἀποθνήσκειν· εἰ δὲ πνεύματι τὰς πράξεις ^a τοῦ σώματος θανατοῦτε, ζήσεσθε.

ΔΕΙΞΑΣ ὅσον τὸ ἔπαθλον τοῦ πνευματικοῦ βίου, καὶ ὅτι D Χριστὸν ἔνοικον ποιεῖ, καὶ ^b ὅτι ζωοποιεῖ τὰ θνητὰ σώματα, καὶ πρὸς τὸν οὐρανὸν πτεροί, καὶ τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς εὐκολώτεραν ἐργάζεται, ἀναγκαίως ^c ἐπάγει λοιπὸν τὴν παραίνεσιν λέγων· οὐκοῦν ^d οὐκ ὀφείλομεν ζῆν κατὰ σάρκα. Ἄλλ' οὕτω μὲν οὐκ εἶπε, ^e πληκτικώτερον δὲ πολλῶ καὶ δυνατώτερον εἰπὼν, ὀφείλεται ἐσμέν τῷ πνεύματι· ^f τῷ γὰρ εἰπεῖν, ὅτι οὐκ (113) ἐσμέν ὀφείλεται τῇ σαρκί, τοῦτο ἐδήλωσε. Καὶ πανταχοῦ E τοῦτο κατασκευάζει, δεικνὺς ὅτι τὰ μὲν παρὰ τοῦ θεοῦ εἰς ἡμᾶς γεγενημένα οὐκ ὀφειλῆς ἦν, ἀλλὰ γυμνῆς χάριτος· τὰ δὲ παρ' ἡμῶν μετὰ ταῦτα γινόμενα, οὐκέτι φιλοτιμίας, ἀλλ' ὀφειλῆς. Καὶ γὰρ ὅταν λέγῃ, ² “Τιμῆς ἡγοράσθητε, μὴ γίνεσθε δούλοι ἀνθρώπων,” τοῦτο αἰνίττεται· καὶ ὅταν γράφῃ, ³ ὅτι “Οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν,” ⁴ τὸ αὐτὸ τοῦτο δηλοῖ. Καὶ ἐτέρωθι δὲ πάλιν τῶν αὐτῶν ἀναμνησκεί τούτων, οὕτω λέγων, ὅτι “⁵ Εἰ εἰς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἄρα οἱ πάντες ⁶ ἀπέθανον· ἵνα οἱ ζῶντες μηκέτι ἑαυτοῖς ζῶσι.” Τοῦτο δὴ καὶ ἐνταῦθα κατασκευάζων ⁷ φησὶν, “ὀφείλεται ἐσμέν.” Εἶτα, ἐπειδὴ ⁸ εἶπεν, “οὐκ ἐσμέν ὀφείλεται τῇ σαρκί,” ἵνα μὴ τὰ λεγόμενα ⁹ πάλιν εἰς τὴν τῆς 576 σαρκὸς ὀλάβης φύσιν, οὐκ ἐσίγησεν, ἀλλ' ἐπήγαγε· “τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν.” Καὶ γὰρ πολλὰ αὐτῇ ὀφείλομεν, τὸ τρέφειν αὐτήν, τὸ θάλπειν, τὸ ἀναπαύειν, τὸ θεραπεύειν νοσοῦσαν, τὸ ¹⁰ περιβάλλειν, καὶ μυρία ἕτερα λειτουργεῖν. “Ἴν' οὖν μὴ νομί-

1 CAP. VIII. v. 12, 13.

2 1 Cor. vii. 23. vi. 19. 2 Cor. v. 14, 15.

HOM. XV. ^a τοῦ σώματος] τῆς σαρκὸς G. ^b ὅτι om. G. ^c ἐπάγει λοιπὸν pro λοιπὸν ἐπάγει omnes. ^d οὐκ om. G. ^e πληκτ. pro ἐπιπληκτ. A.B.E.F.G.H. Cat. ^f τῷ pro τὸ A.F.G.I. Cat. ^g ὅτι accessit ex omnibus. ^h τὸ αὐτὸ om. H. ⁱ εἰ om. A.B.D.E.F.G.H. ^k ἀπέθανον] + καὶ ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν A.D.E.F.H.I. receptum a Sav. Mor. Ben. ^l φησὶν] + ὅτι G. ^m εἶπεν] ἔλεγεν A. ἔλεγεν ὅτι F.H.I. Cat. ⁿ πάλιν om. G. ^o ὀλάβης B.D.E.G. Cat. λάβη A.F.H.I. λάβοις Edd. ^p περιφέρειν G.

TOM. I.

G g

σης, ὅτι ταύτην ἀναιρεῖ τὴν διακονίαν, εἰπὼν, “οὐκ ἐσμὲν ὀφει-
 λέται τῇ σαρκί,” ἐρμηνεύει αὐτὸ λέγων “τοῦ κατὰ σάρκα
 ζῆν.” Ἐκείνην γὰρ ἀναιρῶ τὴν σπουδὴν, φησὶ, τὴν ἐπὶ ἀμαρ-
 Β τίας ἄγουσαν, ὡς τὰ γε θεραπεύοντα αὐτὴν βούλομαι γίνεσθαι·
 ὅπερ καὶ προῖον ἐδήλωσεν. Εἰπὼν γὰρ, ³ “Τῆς σαρκὸς μὴ
 ποιείσθε πρόνοιαν,” οὐκ ἐσίγησεν, ἀλλ’ ἐπήγαγεν, “εἰς ἐπι-
 θυμίας.” Ὁ δὲ καὶ ἐνταῦθα παιδεύει λέγων, ὅτι θεραπευέσθω
 μὲν ὀφείλομεν γὰρ αὐτῇ τοῦτο· μὴ μέντοι κατὰ σάρκα ζῶμεν·
 αὐτούτεστι, μὴ ποιῶμεν αὐτὴν κυρίαν τῆς ζωῆς τῆς ἡμετέρας.
 Ἐπεσθαι γὰρ αὐτὴν ἀναγκαῖον, οὐχ ἡγέσθαι, οὐδὲ αὐτὴν
 ρυθμίζειν τὸν βίον τὸν ἡμέτερον, ἀλλὰ τοὺς τοῦ πνεύματος
 δέχεσθαι νόμους. Τοῦτο τοίνυν διορισάμενος, καὶ κατασκευάσας,
 ὅτι ὀφειλέται ἐσμὲν τῷ πνεύματι, εἶτα δεικνύς ὅτι τίνων ὀφει-
 C λέται εὐεργεσιῶν, οὐ τὰ παρελθόντα λέγει, ἐφ’ ᾧ μάλιστα
 αὐτόν ἐστιν ἐκπλαγῆναι τῆς συνέσεως, ἀλλὰ τὰ μέλλοντα.
 Καίτοιγε ἱκανὰ ἦν κάκεῖνα· ἀλλ’ ὅμως οὐ τίθησιν αὐτὰ νῦν,
 οὐδὲ λέγει τὰς εὐεργεσίας τὰς ἀφάτους ἐκείνας, ἀλλὰ τὰ μέλ-
 λοντα. Οὐδὲ γὰρ οὕτως ἢ δοθείσα ὑπαξ εὐεργεσία, ὡς ἡ
 προσδοκωμένη καὶ μέλλουσα, ἐπάγεσθαι τοὺς πολλοὺς εἶωθε.
 Καὶ τοῦτο *προθέμενος, πρότερον ἀπὸ τῶν ὑλπηρῶν φοβεῖ
 καὶ τῶν κακῶν τῶν γινομένων ἐκ τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν, οὕτω
 λέγων “Εἰ ² γὰρ κατὰ σάρκα ζῆτε, μέλλετε ἀποθνήσκειν.”
 αὐτὸν θάνατον ἡμῖν αἰνιττόμενος ἐκείνον τὸν ἀθάνατον, τὴν ἐν
 D τῇ γεένῃ κόλασιν καὶ τιμωρίαν. Μᾶλλον δὲ, εἴ τις ἀκριβῶς
 ἐξετάσειε τοῦτο, καὶ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ τέθνηκεν ὁ τοιοῦτος· ὅπερ
 οὖν καὶ ἐν τῇ πρὸ ταύτης διαλέξει σαφὲς ὑμῖν πεποιήκαμεν.
 “Εἰ δὲ πνεύματι τὰς πράξεις τοῦ σώματος θανατοῦτε, ζή-
 σεσθε.” Ὁρᾷς ὅτι οὐ περὶ φύσεως διαλέγεται σώματος, ἀλλὰ
 περὶ πράξεων σαρκικῶν; Οὐ γὰρ εἶπεν, εἰ δὲ πνεύματι τὴν
 φύσιν ¹ τοῦ σώματος θανατοῦτε, ἀλλὰ, “τὰς πράξεις,” καὶ
 οὐδὲ ταύτας πάσας, ἀλλὰ τὰς πονηράς· καὶ τοῦτο δῆλον ⁴ ἐν
 τοῖς ἐξῆς· εἰ γὰρ τοῦτο ποιήσετε, ζήσεσθε, φησὶ. Καὶ πῶς
 E ἐνι τοῦτο γενέσθαι, εἰ περὶ πασῶν ὁ λόγος ἦν αὐτῷ; Καὶ γὰρ
 καὶ τὸ ὁρᾶν, καὶ τὸ ἀκούειν, καὶ τὸ φθέγγεσθαι, καὶ τὸ βαδί-

³ Rom. xiii. 14.

¹ καὶ om. A.F.H.I. ² ποιείσθε A.B.D.F.G. ποιείσθαι Edd. ³ τουτέστι
 om. G. ⁴ αὐτῇ G. ⁵ ὅτι accessit ex A.F.G.H.I. ⁶ ἢ δοθ. ἀπαξ pro
 ἀπαξ ἢ δοθ. omnes. ⁷ προθέμενος B.D.E.F.G.I. Cat. προσθέμενος Edd.
⁸ ὑλπηρῶν φοβεῖ] φοβερῶν λυπεῖ A.F.H.I. Cat. ⁹ γὰρ pro δε omnes.
¹⁰ τὸν θάνατον—ἀθάνατον] τὸν ἀθάνατον θάνατον B. ¹¹ τοῦ σώματος] τῆς
 σαρκὸς B.G. ¹² θανατοῦτε] + [ζήσεσθε Edd. repugnantiibus libris. ¹³ ἐν
 τοῖς] ἐκ τῶν A.D.E.F.H.I. Cat. ¹⁴ ἦν αὐτῷ; καὶ γὰρ] ἦν; αὐτὸ γὰρ I.
¹⁵ καὶ om. A.D.E.F.H.I. Cat.

ζειν, τοῦ σώματος πράξεις εἰσὶ· καὶ εἰ μέλλοιμεν αὐτὰς θανατοῦν, τοσοῦτον ἀφέξομεν τοῦ ζῆν, ὅτι καὶ ἀνδροφονίας δώσομεν δίκην. Ποίας οὖν ἡ φησι πράξεις θανατοῦν; Τὰς ἐπὶ πονηρίαν ἰκινουμένας, τὰς ἐπὶ κακίαν χωρούσας, αἷς οὐδὲ ἄλλως ἔστι θανατῶσαι, ἢ διὰ πνεύματος. Τὰς μὲν γὰρ ἄλλας ἀποκτείναντα ἑαυτὸν ἀνελεῖν ἔστιν, ὅπερ οὐ θέμις· ταύτας δὲ διὰ πνεύματος μόνον. * Ἄν γὰρ τοῦτο παρῇ, πάντα τὰ κύματα καταστέλ-
λεται, καὶ τὰ πάθη κατέπτηχε, καὶ οὐδὲν ἡμῶν κατεξανίσταται. Εἶδες πῶς ἀπὸ τῶν μελλόντων ἡμᾶς, ὅπερ ἔμπροσθεν εἶπον, προτρέπει καὶ δείκνυσιν ὀφειλέτας, οὐκ ἀπὸ τῶν ἤδη γεγενη- 577
μένων ἁ μόνον; Οὐ γὰρ τοῦτο μόνον ἐστὶ, φησὶ, τὸ κατόρ-
θωμα τοῦ πνεύματος, ὅτι τῶν παρελθόντων ἡμᾶς ἀμαρτημάτων, ἀλλ' ὅτι καὶ πρὸς τὰ μέλλοντα ἀχειρώτους ἡμᾶς κατασκευάζει, καὶ ζωῆς ἀξιοὶ τῆς ἀθανάτου.

Εἰτα καὶ ἕτερον τιθεὶς μισθόν, ἐπήγαγεν ⁴ “Ὅσοι γὰρ
(114) πνεύματι θεοῦ ἄγονται, οὗτοί εἰσιν υἱοὶ θεοῦ.” Οὗτος γὰρ
πάλιν πολλῶν τοῦ προτέρου μέζων ὁ στέφανος. Διὸ οὐδὲ B
ἀπλῶς εἶπεν, ὅσοι γὰρ πνεύματι θεοῦ ζῶσιν, ἀλλ', “ὅσοι
πνεύματι θεοῦ ἄγονται,” δεικνὺς ὅτι οὕτω βούλεται αὐτὸ κύριον
εἶναι τῆς ἡμετέρας ζωῆς, ὡς τὸν κυβερνήτην τοῦ πλοίου, καὶ τὸν
ἡνίοχον τοῦ ζεύγους τῶν ἵππων. Καὶ οὐχὶ τὸ σῶμα μόνον,
ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν ψυχὴν ὑποβάλλει ταῖς τοιαύταις ἡνίαις.
Οὐδὲ γὰρ ἐκείνην βούλεται αὐθεντεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐκείνης τὴν
ἐξουσίαν ὑπὸ τῇ τοῦ πνεύματος ἔθηκε δυνάμει. Ἰνα γὰρ μὴ
τῇ δωρεᾷ τοῦ λουτροῦ θαρρήσαντες, τῆς μετὰ ταῦτα ἀμελή-
σωσι πολιτείας, φησὶν, ὅτι καὶ βάπτισμα λάβης, μὴ μέλλης
δὲ πνεύματι ἑμετὰ ταῦτα ἄγεσθαι, ἀπώλεσας τὴν δεδομένην C
ἀξίαν, καὶ τῆς υἰοθεσίας τὴν προεδρίαν. Διὰ τοῦτο οὐκ εἶπεν,
ὅσοι πνεῦμα ἔλαβον, ἀλλ', “ὅσοι πνεύματι ἄγονται” τουτ-
ἐστίν, ὅσοι παρὰ πάντα τὸν βίον οὕτω πολιτεύονται, “οὗτοί
εἰσιν υἱοὶ θεοῦ.” Εἰτα ἐπειδὴ τοῦτο τὸ ἀξίωμα καὶ τοῖς Ἰου-
δαίοις ἦν δεδομένον ⁵ “Ἐγὼ γὰρ, ὡς φησὶν, εἶπον, θεοὶ ἐστε, καὶ

4 v. 14.

5 Ps. lxxxi. 6. Esai. i. 2. Exod. iv. 22. Rom. ix. 4.

* τοῦ σ. πράξεις εἰσὶ] καὶ ταῦτα πράξεις σ. εἰσιν G. ἡ φησὶ πράξεις θαν.
A.B.E.F.I. Cat. Sic, sed φησὶ in marg. H. πράξεις θαν. φησὶ G. πράξεις
φησὶ θαν. Edd. ¹ κειμένας E. Statim τὰς ἐπὶ κ. χωρούσας om. H. Cat.
ἑαυτὸν pro σεαυτὸν B.D.E.F.G.H.I. Statim ελεῖν G. ¹ ὅπερ] + καὶ I.
ἁ μόνων A. μόνον om. E. ² ἀφήκεν ἡμᾶς] ἀφήκαμεν H. ἡμᾶς ἀφήκεν A.
E.F. Cat. ³ ἡμᾶς accessit ex omnibus. ⁴ πολλοῦ H. πολλῶ om. G.
⁵ ὅτι (+οὕτως E.) αὐτὸ βούλ. τῆς ἡμ. ζωῆς κύριον εἶναι A.E.F.H.I. ⁶ ἐν-
νοίας mendose H. ⁷ ἐκείνην H.I. ⁸ ἀμελήσωμεν I. ⁹ μετὰ] κατὰ H.
¹⁰ πνεῦμα om. A. ¹¹ πνεύματι θεοῦ Edd. θεοῦ om. B.D.E.F.G.H.I. Cat.
¹² φησὶν εἶπον pro εἶπον φησὶ omnes.

υἱοὶ ὑψίστου πάντες” καὶ πάλιν, “Υἱοὺς ἐγέννησα καὶ ὕψωσα” καὶ, “²Πρωτότοκός μου Ἰσραὴλ.” ^aκαὶ ὁ Παῦλος δὲ φησιν, “Ὡν ἡ υἰοθεσία” κατασκευάζει λοιπὸν ὅσον τὸ μέσον ἐκείνης D καὶ ταύτης τῆς τιμῆς. ^bΕἰ γὰρ καὶ τὰ ὀνόματα τὰ αὐτά, φησὶν, ἀλλ’ οὐ τὰ πράγματα τὰ αὐτά. Καὶ σαφῆ ^cπαρέχει τούτων ἀπόδειξιν, καὶ ἀπὸ τῶν ^dκατορθούντων, καὶ ἀπὸ τῶν δεδομένων, καὶ ἀπὸ τῶν μελλόντων ^eἔσεσθαι τὴν σύγκρισιν εἰσάγων. Καὶ πρότερον δείκνυσιν τίνα ἦν τὰ ἐκείνοις δεδομένα. ^fΤίνα οὖν ταῦτα ἦν; Πνεῦμα δουλείας· διὸ καὶ ἐπήγαγε βλέγων· ⁶“Οὐ γὰρ ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον.” Εἴτα ἀφείς εἰπὲν τὸ ἀντιδιαστέλλόμενον τῇ δουλείᾳ, τουτέστι, πνεῦμα ἐλευθερίας, τὸ πολλῶ μείζον τέθεικε, τὸ τῆς υἰοθεσίας, δι’ οὗ κακέينو ^hσυνεισήγετο, εἰπὼν· “Ἄλλ’ ἐλάβετε πνεῦμα E υἰοθεσίας.” Ἀλλὰ τοῦτο μὲν δῆλον· τὸ δὲ πνεῦμα τῆς δουλείας τί ποτέ ἐστιν, ἄδηλον. Οὐκοῦν ἀναγκαῖον αὐτὸ ποιῆσαι σαφέστερον. Οὐδὲ γὰρ ἀσαφές μόνον, ἀλλὰ καὶ σφόδρα ἄπορον τὸ εἰρημένον· πνεῦμα γὰρ οὐκ ἔλαβεν ὁ τῶν Ἰουδαίων δῆμος. Τί οὖν ἐνταῦθά φησι; Τὰ γράμματα οὕτως ἐκάλεσεν, ἐπειδὴ πνευματικὰ ἦν, ὥσπερ οὖν καὶ τὸν νόμον ⁱπνευματικόν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἀπὸ τῆς πέτρας, καὶ τὸ μάννα. ⁷“Πάντες γὰρ, φησὶ, τὸ αὐτὸ βρώμα πνευματικὸν ἔφαγον, καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον.” Καὶ τὴν πέτραν δὲ οὕτως ὀνομάζει, λέγων· “Ἐπινον δὲ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας.” Ἐπειδὴ ^kγὰρ ὑπὲρ φύσιν ἦν πάντα τὰ τελούμενα, πνευματικὰ αὐτὰ ἐκάλεσεν, οὐκ ἐπειδὴ πνεῦμα ἔλαβον οἱ μετέχοντες αὐτῶν τότε. Καὶ πῶς τὰ γράμματα ἐκείνα δουλείας ἦν 578 γράμματα; Παράγαγε πᾶσαν τὴν πολιτείαν, καὶ τότε εἴση καὶ τοῦτο σαφῶς. Καὶ γὰρ αἱ τιμωρίαι παρὰ πόδας αὐτοῖς, καὶ ὁ μισθὸς εὐθέως εἶπετο, σύμμετρός ¹τε ὢν καὶ ὥσπερ σιτηρέσιόν τι καθημερινὸν διδόμενον οἰκέταις, καὶ πολὺς πανταχόθεν ὁ φόβος πρὸ τῆς ὀψέως ἀκμάζων, καὶ περὶ τὰ σώματα οἱ καθαρμοὶ, καὶ μέχρι τῶν πράξεων ἡ ἐγκράτεια. Παρὰ δὲ ἡμῖν οὐχ οὕτως, ἀλλὰ καὶ λογισμὸς καὶ συνειδὸς ἐκκαθαίρεται. Οὐ γὰρ λέγει, μὴ φονεύσης, μόνον, ἀλλὰ, μηδὲ ὀργισθῆς· οὐδὲ, μὴ

6 v. 15.

7 1 Cor. x. 3, 4.

² υἱὸς πρωτότοκος B.D.E. πρωτότοκος υἱὸς I. ^a καὶ om. A.F.H. ^b εἰ γὰρ καὶ] καὶ γὰρ G. ^c παρέχεται A.F.G. Cat. ^d κατορθωμάτων H. ^e ἔσεσθαι, quod aberat, est in libris omnibus et Cat. Iidem mox εἰσάγων pro εἰσαγαγὼν exhibent. ^f τί I. Statim ταῦτα ἦν pro ἦν ταῦτα A.D.E.F.H.I. Cat. ἦν om. Mor. Ben. ^g λέγων om. B. ^h συνεισήγετο A.B.D.E.F.I. Cat. συνηγίγετο H. συνήγετο Edd. ⁱ πνευματικόν] +καλεῖ B.G. Cat. ^k γὰρ om. I. Statim πάντα ἦν pro ἦν πάντα E.F.I. Cat. πάντα οὖν H. ¹ τε ὢν] τέως G. τε om. D.E.

μοιχεύσης, ἀλλὰ, μηδὲ ἴδης ἀκολάστως· ἵνα ^mμηκέτι τῷ φόβῳ B
 τῆς κολάσεως τῆς παρούσης, ἀλλὰ ⁿτῷ πόθῳ τῷ πρὸς αὐτὸν,
 ὅ το τε ἐν ἔξει τῆς ἀρετῆς εἶναι καὶ τὰ ἄλλα ^pτὰ κατορθούμενα
 ἦ. ^qΟὐδὲ ἐπαγγέλλεται γῆν ῥέουσιν γάλα καὶ μέλι, ἀλλὰ τῷ
 μονογενεῖ ^rσυγκληρονόμον ποιεῖ, τῶν παρόντων ἡμᾶς διὰ πάν-
 των ἀφιστάς, καὶ ἐκεῖνα μάλιστα ἐπαγγελλόμενος διδόναι, ἃ
 τοῖς γενομένοις υἱοῖς ^sθεοῦ πρέπει λαμβάνειν· αἰσθητὸν μὲν
 οὐδὲν, οὐδὲ σωματικόν, πνευματικὰ δὲ ἅπαντα. Ὡστε ἐκεῖνοι
 μὲν εἰ καὶ υἱοὶ ἐκαλοῦντο, ἀλλ' ὡς ^tδοῦλοι· ἡμεῖς δὲ ὡς ἐλεύ-
 θεροι γενόμενοι, τὴν υἰοθεσίαν ἐλάβομεν, καὶ τὸν οὐρανὸν ἀνα-
 μένομεν. Καὶ ἐκείνοις μὲν δι' ἐτέρων διελέγετο, ἡμῖν δὲ δι' ἑαυτοῦ. C
 Καὶ ἐκεῖνοι ^vμὲν φόβῳ τιμωρίας πάντα ἔπραττον ἀγόμενοι, οἱ δὲ
^wπνευματικοὶ ἐπιθυμία καὶ πόθῳ· καὶ τοῦτο δηλοῦσι τῷ καὶ
 ὑπερβαίνειν τὰ ἐπιτάγματα. ^xἘκεῖνοι ὡς μισθωτοὶ καὶ ἀγνώ-
 (115) ^yμονες, οὐδέποτε ^zγούν διελίπον γογγύζοντες· οὗτοι ^zδὲ εἰς
 ἀρέσκειαν τοῦ πατρὸς· καὶ οἱ μὲν ἐνεργετούμενοι ἐβλασφῆμουν·
 ἡμεῖς ^aδὲ κινδυνεύοντες εὐχαριστοῦμεν. Καὶ νὰ κολασθῆναι δὲ
^bἁμαρτάνοντας δέη, καὶ ἐνταῦθα πολλὴ ἡ διαφορά. Οὐ γὰρ
 ὡς ἐκεῖνοι καταλευόμενοι καὶ καιόμενοι καὶ ἀκρωτηριαζόμενοι
 παρὰ τῶν ἱερέων, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐπιστρεφόμεθα· ἀλλὰ ἀρκεῖ
 τραπέζης ἐκβληθῆναι πατρικῆς, καὶ ἀπὸ ὧψεως ῥητὰς γενέσθαι D
 ἡμέρας. Καὶ ἐπὶ μὲν τῶν Ἰουδαίων ῥήματος ἦν τιμὴ ἡ υἰοθε-
 σία μόνον· ἐνταῦθα δὲ καὶ πρᾶγμα ἠκολούθησεν, ὃ διὰ βαπτί-
 σματος καθαρὸς, ἡ τοῦ πνεύματος δόσις, ἡ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν
 χορηγία. Καὶ τούτων δὲ ἕτερα πλείονα ἔστιν εἰπεῖν τὴν παρ'
 ἡμῖν ἐνδείκνυμενα εὐγένειαν, καὶ τὴν ἐκείνων εὐτέλειαν. Ἀπερ
 ἅπαντα διὰ τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ φόβου· καὶ τῆς υἰοθεσίας
 αἰνιζάμενος, καὶ ἑτέραν ποιεῖται ἀπόδειξιν τοῦ ^dπνεύματος υἰοθε-
 σίας ἔχειν. ^eΠοῖον δὴ τοῦτο; ^fὍτι “κράζομεν, Ἀββᾶ ὁ E
 πατήρ.” Τοῦτο δὲ ἡλικὸν ἐστίν, ἴσασι ν οἱ μύσται, καλῶς ἐπὶ
 τῆς εὐχῆς τῆς μυστικῆς τοῦτο πρῶτον ^gκελευόμενοι τὸ ῥῆμα
 λέγειν. Τί οὖν; οὐκ ἐκάλουν καὶ ἐκεῖνοι πατέρα, φησὶ, τὸν
 θεόν; Οὐκ ἀκούεις Μωϋσέως λέγοντος, ^h“Θεὸν τὸν γεννήσαντά

^h Deut. xxxii. 18. Malach. ii. 10.

^m μηκέτι] μὴ G. ⁿ τῷ om. A.D.E.H. Pro τῷ πόθῳ, dat καὶ φόβῳ G.
^o τὸ τῷ D. Cat. τό τε om. G. scribes ὅσι pro εἶναι. ^p τὰ om. A.D.E.
 H.I. Cat. Mox ἦ om. G. ^q οὐδὲ] καὶ οὐδὲ D.G. Mox γάλα καὶ μέλι om-
 nes. μέλι καὶ γάλα Edd. ^r συγκληρονόμους I. ^s τοῦ θεοῦ E.F.H. Cat.
^t δοῦλοι]+ἀπεσκήρτων G. ^v μὲν pro δὲ omnes. ^w πνεύματος G. Veron.
^x ἐκεῖνοι]+γούν G. Mox γούν om. idem. ^y οὖν H. Statim διελεῖται pro
 διελεῖται A.B.D.G.I. ^z δὲ]+πάντα D.E. Mox πρὸς pro πρὸς A. ^a δὲ]
 +καὶ I. ^b ἁμαρτάνοντα A. ^c καὶ om. B. ^d πνεύματος G. ^e ποῖαν
 δὴ ταύτην; G. ^f ὅτι] Sic A.D.E.F.H.I. Mosq. Cat. ἐν ᾧ Edd. ^g ἡ-
 λευσμένοι (sic) I.

σε ἐγκατέλιπες ;” οὐκ ἀκούεις τοῦ ἠ Μαλαχίου ὀνειδίζοντος
 ἰκαὶ λέγοντος, ὅτι “ Θεὸς εἰς ἔκτισεν κῦμᾶς, καὶ πατὴρ εἰς
 πάντων ὑμῶν ;” Ἄλλ’ εἰ καὶ ταῦτα καὶ πλείονα τούτων εἴρη-
 ται, οὐδαμοῦ τοῦτο εὐρίσκουμεν αὐτοὺς καλοῦντας τὸ ῥῆμα τὸν
 θεόν, οὐδὲ εὐχομένους ^μοὔτως. Ἡμεῖς δὲ ἅπαντες, καὶ ἱερεῖς
 καὶ ἰδιῶται, ^ακαὶ ἄρχοντες καὶ ἀρχόμενοι, οὕτως εὐχέσθαι ἐκε-
 579 λεύσθημεν. Καὶ ταύτην πρώτην ἀφίεμεν φωνήν, μετὰ τὰς
 θαυμαστάς ^ο ὠδῖνας ἐκείνας, καὶ τὸν ξένον καὶ παράδοξον τῶν
 λοχευμάτων νόμον. Ἄλλως δὲ, εἰ καὶ ἐκάλεσάν ποτε ἐκείνοι,
 ἀλλ’ ἐξ οἰκείας διανοίας· οἱ δὲ ἐν Ῥτῇ χάριτι, ἀπὸ ^απνευματικῆς
 ἐνεργείας κινούμενοι. Ὡς περ γὰρ πνεῦμα σοφίας ἐστὶ, καθ’ ὃ
^εσοφοὶ οἱ ἄσοφοι ἐγίνοντο, καὶ δηλοῦται τοῦτο ἀπὸ τῆς διδα-
 σκαλίας· καὶ πνεῦμα δυνάμεώς ἐστι, καθ’ ὃ οἱ ἄσθενεῖς νεκροὺς
^εῃγειραν καὶ δαίμονας ἤλασαν· καὶ πνεῦμα χαρίσματος ἰαμά-
 των, καὶ πνεῦμα προφητείας, καὶ πνεῦμα γλωσσῶν· οὕτω καὶ
 πνεῦμα υἰοθεσίας. Καὶ ὥς περ ἴσμεν τὸ πνεῦμα τῆς προφη-
 Β τείας, ἀφ’ ^εὧν ὁ ἔχων αὐτὸ ^νπρολέγει τὰ μέλλοντα, οὐκ οἰκεία
 φθεγγόμενος διανοία, ἀλλ’ ὑπὸ τῆς χάριτος κινούμενος· οὕτω
 δὴ καὶ πνεῦμα υἰοθεσίας, ἀφ’ οὗ ὁ λαβὼν ^ωπατέρα καλεῖ τὸν
 θεόν, ὑπὸ τοῦ πνεύματος κινούμενος. ^αὉ δὲ βουλόμενος δεῖξαι
 γνησιώτατον ^{δν}, καὶ τῇ τῶν Ἑβραίων ἐχρήσατο ^γγλώσση· οὐ
 γὰρ εἶπε μόνον, ὁ πατήρ, ἀλλ’, “ Ἀββᾶ ὁ πατήρ,” ὅπερ ^ετῶν
 παίδων μάλιστα ἐστὶ τῶν γνησίων πρὸς ^απατέρας ῥῆμα.
 Εἰπὼν τοίνυν τὴν ἀπὸ τῆς πολιτείας διαφορὰν, τὴν ἀπὸ τῆς
 χάριτος τῆς δεδομένης, τὴν ἀπὸ τῆς ἐλευθερίας, ἐπάγει καὶ
 C ετέραν ἀποδείξιν τῆς ὑπεροχῆς τῆς κατὰ τὴν υἰοθεσίαν ταύτην.
^βΠοίαν δὴ ταύτην; ⁹“ Αὐτὸ τὸ πνεῦμα συμμαρτυρεῖ τῷ
 πνεύματι ἡμῶν, φησὶν, ὅτι ἐσμέν τέκνα θεοῦ.” Οὐ γὰρ ἀπὸ
^ετῆς φωνῆς ἰσχυρίζομαι μόνον, φησὶν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς αἰτίας,
 ἀφ’ ἧς ἡ φωνὴ τίκεται· τοῦ γὰρ πνεύματος ὑπαγορεύοντος,

9 v. 16.

^h Μαλαχίου B.D.E. Cat. Μαλαχίηλ A.H.I. Μαλαχία Edd. ¹ καὶ λέ-
 γοντος om. G. ^k ὑμᾶς pro ἡμᾶς A.B.F.G.H.I. Statim καὶ πατὴρ εἰς (εἰς
 om. I.) πάντων ὑμῶν (ἡμῶν E.) omnes. Edebatur καὶ εἰς πατὴρ ἐστὶ πάντων
 ἡμῶν. ^l εἴρηται] + παρ’ αὐτῶν D. + παρ’ αὐτῶν ἀλλ’ E. ^m οὕτως] + πά-
 ρερ ἡμῶν G. Eadem verba infra post ἐκελεύσθημεν infert I. ⁿ καὶ om.
 Veron. Sav. invitis libris. ^o ὠδῖνας] ἐν ἄλλοις ὠδᾶς H. in marg. ^p τῇ
 om. A.E.F.H.I. ^q πνευματικῆς] + διανοίας καὶ I. ^r σοφοὶ οἱ ἄσοφοι
 σοφία σοφοὶ G. ^s ῃγειρον A.H. ^t ὧν pro οὗ A.E.F.G.H.I. Cat.
^v προφητεῖαι G. ^w πνεῦμα A. ^x δ (vel ὁ) δὴ] Sic A.B.D.E.F.H.I. Cat.
 ὁ δὲ Edd. Mox γνησιώτατον ^{δν} A.B.D.E.F.H.I. γνησιότητος ^{δν} Cat. γνη-
 σιότητα (sine ^{δν}) Edd. ^y γλώττη A.D.I. φωνῇ G. ^z τῶν bis abest ab I.
^a πατέρας pro πατέρα A.B.D.F.H.I. Cat. ^b ποίαν δὴ ταύτην om. E. ^c τῆς
 om. G.

ταῦτα λέγομεν. "Οπερ ἀλλαχοῦ σαφέστερον δηλῶν ἔλεγεν, ὅτι ¹⁰ "Ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα ^a τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν κράζον, 'Αββᾶ ὁ πατήρ." Τί δέ ἐστι, " τὸ πνεῦμα τῷ πνεύματι συμμαρτυρεῖ;" "Ὁ παράκλητος, φησὶ, τῷ χαρίσματι τῷ δεδομένῳ ἡμῖν. Οὐ γὰρ τοῦ χαρίσματος ^e ἐστὶν ἡ φωνὴ μόνον, ἀλλὰ ^f καὶ τοῦ δόντος τὴν δωρεάν παρα- D κλήτου" αὐτὸς γὰρ ἡμᾶς οὗτος ἐδίδαξε διὰ τοῦ χαρίσματος οὕτω φθέγγεσθαι. "Ὅταν δὲ τὸ πνεῦμα μαρτυρῇ, ποία λοιπὸν ἀμφιβολία; ^g Εἰ μὲν γὰρ ἄνθρωπος, ἡ ἄγγελος, ἡ ἀρχάγγελος, ἡ ἄλλη τις τοιαύτη δύναμις τοῦτο ὑπὸ σκηνῆς, καὶ ἀμφιβάλλειν ^h ἦν εἰκὸς τινὰς" τῆς δὲ ἀνωτάτω οὐσίας τῆς καὶ δωρησαμένης τούτου, ⁱ καὶ δι' ὧν ἐκέλευσεν εὔχεσθαι μαρτυρούσης ἡμῖν, τίς ἂν λοιπὸν ἀμφισβητήσῃ περὶ τῆς ἀξίας; Οὐδὲ γὰρ βασιλέως χειροτονήσαντός τινα, καὶ ἀνακηρύττοντος τὴν τιμὴν παρὰ πᾶσι, τολμήσειεν ^k ἂν τις τῶν ὑπηκόων ἀντειπεῖν. ¹¹ "Εἰ δὲ τέκνα, φησὶ, καὶ κληρονόμοι." ^l "Ὅρα πῶς κατὰ μικρὸν αὖξαι E τὴν δωρεάν. 'Επειδὴ ^m γὰρ ἓν καὶ τέκνα εἶναι, καὶ μὴ κληρονόμους γενέσθαι" οὐδὲ γὰρ ⁿ πάντως ἅπαντες κληρονόμοι οἱ παῖδες" ἐπάγει καὶ τοῦτο, ὅτι καὶ κληρονόμοι. Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι μετὰ τοῦ μὴ τοιαύτην ἔχειν ^o υἰοθεσίαν καὶ τῆς κληρονομίας ἐξεβλήθησαν. ¹² "Κακοὺς γὰρ κακῶς ἀπολέσει, καὶ τὸν ἀπελῶνα ^p ἐκδώσεται γεωργοῖς ἑτέροις." Καὶ πρὸ τούτου δὲ ἔλεγεν, ὅτι " Πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἥξουσιν, καὶ ^q ἀνακληθήσονται μετὰ 'Αβραάμ" οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ^r ἐκβληθήσονται." Ἄλλ' οὐδὲ ἐνταῦθα ἴσταται, ἀλλὰ ^s καὶ τούτου μείζον τίθησι. Ποῖον δὲ τοῦτο; "Ὅτι θεοῦ κληρονόμοι" διὸ ^t καὶ ἐπήγαγε " Κληρονόμοι μὲν θεοῦ." Καὶ τὸ ἔτι πλέον, ὅτι οὐχ ἀπλῶς κληρονόμοι, ἀλλὰ καὶ συγκληρονόμοι Χριστοῦ. 580 ^v "Ὅρᾳ πῶς φιλονεικεῖ ἐγγὺς ἡμᾶς ἀγαγεῖν τοῦ δεσπότου; 'Επειδὴ γὰρ οὐ πάντα τὰ τέκνα ^w κληρονόμοι, δέικνυσιν ὅτι ἡμεῖς καὶ τέκνα καὶ κληρονόμοι. ^x 'Επεὶ δὲ οὐ πάντες ^y οἱ κλη-

¹⁰ Gal. iv. 6.¹¹ v. 17.¹² Matth. xxi. 41. viii. 11, 12.

^a τοῦ υἱοῦ om. G. Cat. Mox κράζον ἄββᾶ δ. π. om. B. ^e ἐστὶ μόνον ἡ φ. A.E.F.H.I. Cat. ἡ φ. ἐστὶ μόνον G. ^f καὶ om. F.H.I. Statim τοῦ διδόντος G. Deinceps τοῦ παρακλήτου F. ^g Evulsa ex G. octo folia, inde ab εἰ μὲν γὰρ ἄνθρωπος usque ad p. 585 B. ἐλπίζομεν δι' ὑπομονῆς. ^h ἦν εἰκὸς] εἰκὸς ἦν A.E.F.H.I. Cat. ⁱ καὶ] ἡ καὶ F. καὶ om. Cat. Mox λοιπὸν ἀμφ. pro ἀμφ. λοιπὸν A.B.E.F.H.I. Cat. ^k ἂν om. B. ^l ὅρα B.D.E.F.H. ὁρᾷ Edd. ^m γὰρ om. B. ⁿ πάντως ἅπαντες] Sic A.B.D.E.F.H. Cat. πάντες πάντως I. πάντες (sine πάντως) Edd. ^o νομοθεσίαν E. ^p ἐκδώσει D. Cat. ^q ἀνακληθ. D.F.H. ^r ἐκβληθήσονται A.E.F.H.I. Cat. ἔξω βληθήσονται Edd. ^s καὶ] + τὸ A.D.E. ^t καὶ om. B. ^v ὅρα F. ^w κληρ.] καὶ κληρ. I. ^x ἐπεὶ δὲ] ἐπειδὴ H. ἐπειδὴ δὲ A.F. ^y οἱ accessit ex B.D.E. Cat.

ρονόμοι μεγάλων εἰς κληρονόμοι πραγμάτων, δείκνυσιν ὅτι καὶ τοῦτο ἔχομεν, κληρονόμοι ὄντες θεοῦ. Πάλιν ἐπειδὴ κληρονόμον μὲν εἶναι συμβαίνει θεοῦ, οὐ πάντως δὲ τῷ μονογενεῖ συγκληρονόμον, δείκνυσιν ἡμᾶς καὶ τοῦτο ἔχοντας. Καὶ σκόπει σοφίαν. Τὰ γὰρ λυπηρὰ συστείλας, ἡνίκα ἔλεγε, τί πείσονται οἱ κατὰ σάρκα ζῶντες, οἷον ὅτι μέλλουσιν ἀποθνήσκειν, ἐπειδὴ Β τῶν χρηστοτέρων ἤψατο, εἰς εὐρυχωρίαν πολλὴν ἐξάγει τὸν λόγον, ἐμπλατύνων αὐτὸν τῇ τῶν μισθῶν ἀντιδόσει, καὶ ποιήκας καὶ μεγάλας δεικνὺς τὰς δωρεάς. Εἰ γὰρ καὶ τὸ τέκνον εἶναι ἄφατος ἦν ἡ χάρις, ἐνόησον ἡλίκον ὁ κληρονόμον. Εἰ δὲ τοῦτο μέγα, πολλῶ μᾶλλον καὶ τὸ συγκληρονόμον. Εἴτα δεικνὺς, ὅτι οὐ χάριτος μόνον ἐστὶν ἡ δωρεὰ, καὶ ποιῶν ὁμοῦ ὁ καὶ ἀξιόπιστα τὰ εἰρημένα, ἐπήγαγεν. “Εἴπερ συμπάσχομεν, ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν.” Εἰ γὰρ ἐν τοῖς λυπηροῖς, φησὶν, C ἐκοινωνήσαμεν αὐτῷ, πολλῶ μᾶλλον ἐν τοῖς χρηστοῖς τοῦτο ἔσται. Ὁ γὰρ τοὺς οὐδὲν κατωρθώκοντας τοσούτοις δωρησάμενος ἀγαθοῖς, ὅταν ἴδῃ καὶ ἐπονέσαντας, καὶ τοσαῦτα παθόντας, πῶς οὐχὶ μᾶλλον ἀμείψεται;

Δείξας τοίνυν ἀντίδοσιν ὄψαν τὸ πρᾶγμα, ἵνα ἀξιόπιστον ἦ τὸ λεγόμενον, καὶ μηδεὶς ἀμφιβάλλῃ, δείκνυσιν πάλιν καὶ χάριτος δύναμιν ἔχον· τὸ μὲν, ἵνα καὶ παρὰ τοῖς ἀμφιβάλλουσι πιστεύηται τὰ λεγόμενα, καὶ οἱ λαμβάνοντες μὴ αἰσχύνονται ὡς αἰεὶ ὁ δωρεὰν σωζόμενοι· τὸ δὲ, ἵνα μάθῃς ὅτι νικᾷ ταῖς ἀντιδόσεσι ἱ τοὺς πόνους ὁ θεός. K Καὶ τοῦτο μὲν ἐδήλωσεν εἰπὼν, D “Εἴπερ συμπάσχομεν, ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν” ἵ τοῦτο δὲ, ἐπαγαγὼν καὶ προσθεὶς, ὅτι 13 “Οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν 14 ἀποκαλύπτεσθαι εἰς ἡμᾶς.” Ἐν μὲν γὰρ τοῖς προτέροις τὴν τῶν ἡθῶν διόρθωσιν ἀπαιτεῖ τὸν πνευματικόν, ἐν οἷς ἔλεγεν, οὐκ ὀφείλετε κατὰ σάρκα ζῆν· οἷον, ἵνα ἐπιθυμίας, ἵνα ὀργῆς, ἵνα χρημάτων, ἵνα κενοδοξίας, ἵνα βασκανίας περιγίνηται ὁ τοιοῦτος· ἐνταῦθα δὲ,

13 v. 18.

^κ κληρονόμοι et mox συγκληρονόμοι H. Tum πάντες pro πάντως idem.
^α ἀντιδόσει A.D.E.F.H.I. Cat. ἀνταποδόσει Edd. Mox δείκνυσιν A. Veron.
^β τὸ καὶ κλ. Edd. καὶ deest in omnibus. ^γ Post δωρεὰ corrector in marg. F. supplet, ἀλλὰ καὶ πόνων. ^δ καὶ erasum in F. ^ε πονέσαντας A.D.E.F. ποιήσαντας Edd. Verba τοσούτοις—παθόντας om. B. Deinde in marg. manus secunda ascripsit ἐνεργετήσας, τοὺς κατωρθώκοντας. ^ς εἶναι I.
^ζ ἀμφιβάλλῃ B.E. Cat. ^η δωρεὰν pro δωρεᾷ B.D.E. Cat. ^ι τὸν πόνον I.
^κ καὶ τοῦτο μὲν B.D.E. καὶ τὸ μὲν A.I. Cat. et hoc quidem Interpp. Edebatur καίτοι τὸ μὲν. ^λ τοῦτο] τὸ A.F. Cat. ^μ ἀποκαλύπτεσθαι nostri omnes cum Cat. ἀποκαλυφθῆναι Edd. ^ν ἡθῶν] παθῶν A.B.D.H.I. et ante corr. F. Vulgatum tuentur Cat. et Verss.

ἐπειδὴ ὁ τῆς δωρεᾶς αὐτὸν ἀνέμνησεν ἀπάσης, τῆς δοθείσης, τῆς μελλούσης, καὶ ἐπῆρε καὶ ὕψωσε ταῖς ἐλπίσι, καὶ ἐγγὺς ἔστησε τοῦ Χριστοῦ, καὶ συγκληρονόμον ἀπέφηνε τοῦ μονογενοῦς, θαρρῶν αὐτὸν ἐξάγει λοιπὸν καὶ ἐπὶ τοὺς κινδύνους. Οὐδὲ γάρ Ε ἔστιν ἴσον τῶν ἐν ἡμῖν παθῶν περιγενέσθαι, καὶ τοὺς πειρασμοὺς ἐκείνους ὑπενεγκεῖν, τὰς μαστίγας, τὸν Ῥιμὸν, τὰς λεηλασίας, τὰ δεσμὰ, τὰς ἀλύσεις, τὰς Ἀπαγωγάς· πολὺ γὰρ ταῦτα ἱγενναιότερας δεῖται ψυχῆς καὶ νεανικωτέρας. Καὶ ὅρα πῶς ὁμοῦ ⁸καὶ καταστέλλει καὶ ἐπαίρει τὸ φρόνημα τῶν ἀγωνιζομένων. "Ὅταν γὰρ δείξῃ μείζονα τὰ ἑπαθλα τῶν πόνων, καὶ προτρέπει μειζόνως, καὶ οὐκ ἀφήσιν μέγα φρονεῖν, ἅτε νικωμένους τῇ τῶν στεφάνων ἀντιδόσει. Καὶ ἀλλαχοῦ μὲν φησι, 14 "Τὸ γὰρ παραντίκα ἐλαφρὸν τῆς θλίψεως καθ' ὑπερβολὴν εἰς 581 ὑπερβολὴν αἰώνιον βάρος δόξης κατεργάζεται" πρὸς γὰρ φιλοσοφωτέρους ἦν ὁ λόγος αὐτῷ· ἐνταῦθα δὲ κούφα μὲν αὐτὰ ὡς φησιν εἶναι, παραμυθεῖται δὲ αὐτὰ τῇ τῶν μελλόντων ἀντιδόσει, λέγων· "Λογίζομαι γὰρ, ὅτι οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ." Καὶ οὐκ εἶπε, πρὸς τὴν μέλλουσαν ἄνεσιν, ἀλλ' ὁ πολλῶ μείζον ἦν, "πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν." "Ὅπου Β μὲν γὰρ ἄνεσις, οὐ πάντως ¹⁰καὶ δόξα· ὅπου δὲ δόξα, πάντως καὶ ἄνεσις. Εἴτα, ἐπειδὴ ¹²μέλλουσαν εἶπε, δείκνυσιν αὐτὴν (117) ἤδη οὖσαν. Οὐ γὰρ εἶπε, πρὸς τὴν μέλλουσαν ἔσεσθαι, ὡς ἀλλὰ, "πρὸς τὴν μέλλουσαν ἀποκαλυφθῆναι," ὡς καὶ νῦν οὖσαν μὲν, κρυπτομένην δὲ ὅπερ καὶ ἀλλαχοῦ σαφέστερον ἔλεγεν, ὅτι 15 "Ἡ ζωὴ ἡμῶν κέκρυπται σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ θεῷ." Θάρρει τοίνυν ὑπὲρ αὐτῆς· παρεσκευάσται γὰρ ἤδη τοὺς σοὺς ἀναμένονσα πόνους. Εἰ δὲ ¹⁷τὸ μέλλειν σε λυπεῖ, αὐτὸ μὲν οὖν εὐφραίνεται ¹⁸σε τοῦτο· τῷ γὰρ μεγάλῃ τις εἶναι καὶ ¹⁹ἄφρατος, καὶ τὴν παρούσαν ὑπερβαίνειν κατάστασιν, ἐκεῖ τεταμίνεται. Οὐδὲ γὰρ ἀπλῶς τέθεικε, "τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ," ἀλλ' ἵνα δείξῃ οὐχὶ ποιότητι μόνον, ἀλλὰ καὶ ποσότητι νικῶσαν C ἐκείνην. Ταῦτα μὲν γὰρ οἷα ἂν ²¹ἢ τὰ παθήματα, τῷ παρόντι συγκεκλήρωται βίῳ· τὰ δὲ μέλλοντα ἀγαθὰ πρὸς τοὺς ἀθανά-

14 2 Cor. iv. 17.

15 Col. iii. 3.

ο αὐτὸν τῆς δ. pro τῆς δ. αὐτὸν A.E.F.H.I. Cat. ῥ λιθασμὸν E. ὁ ἐπαγωγὰς B. Veron. ὁ γεν. δεῖται A.B.E.F.H.I. Cat. δεῖται γεν. Edd. ⁸ καὶ accessit ex A.E.F.H.I. ὁ ἦν ὁ λ. ὁ λ. ἦν A.E.F.I. Cat. ὡς φησιν] Sic D.E.F.H.I. Cat. οὐκ ἀφήσιν Edd. et Vers. ¹⁰ καὶ om. H. ¹² μέλλουσαν] + αὐτὴν Edd. αὐτὴν om. A.D.E.H.I. Cat. ὡς ἀλλὰ πρὸς τὴν μέλλουσαν] ἀλλὰ μέλλουσαν I. et marg. F. ἀλλ' οὖσαν A.E.F.H. Cum Editis facit Cat. ¹⁷ τῷ pro τὸ A.F.I. Cat. Mox αὐτῷ . . . τοῦτῳ A.F.H.I. Cat. ¹⁸ σε om. A.E.F.H.I. Cat. ¹⁹ ἄφρατος A.D.E.F.H.I. ἄφρατος Edd. ²¹ ἢ pro εἴη omnes.

τους παρεκτείνεται αἰῶνας. "Ἄπερ ἐπειδὴ κατὰ μέρος ^d ἡμῖν εἰπεῖν οὐκ εἶχεν, οὐδὲ παραστήσαι λόγῳ, ἀπὸ τοῦ μάλιστα δοκούντος εἶναι παρ' ἡμῖν ἐπεράστου, τῆς δόξης, αὐτὰ ὠνόμασεν· ἡ γὰρ κορυφή τῶν ἀγαθῶν καὶ τὸ κεφάλαιον, τοῦτο εἶναι δοκεῖ. Ἐπαίρων δὲ καὶ ἐτέρως τὸν ἀκροατὴν, καὶ ἀπὸ τῆς κτίσεως ἐξογαίει τὸν λόγον, δύο κατασκευάζων διὰ τῶν λεχθήσεσθαι μελλόντων, καὶ ὑπεροψίαν τῶν παρόντων, καὶ ἐπιθυμίαν τῶν D μελλόντων· καὶ τρίτον μετὰ τούτων, μᾶλλον δὲ πρῶτον, τὸ δεῖξαι πῶς περισπούδαστον τῷ θεῷ τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος ἐστὶ, καὶ ἐν ὅσῃ τὴν φύσιν τὴν ἡμετέραν ἄγει τιμῇ. Μετὰ δὲ τούτων καὶ τὰ τῶν φιλοσόφων ἅπαντα δόγματα ἐτὰ περὶ τοῦ κόσμου τούτου συνθεθέντα αὐτοῖς, ὥσπερ ἀράχνην τινὰ καὶ καίδων ἀθύρματα, ἐνὶ τούτῳ καταβάλλει τῷ δόγματι. Ἄλλ' ἵνα σαφέστερα ταῦτα γένηται, αὐτῆς τῆς ἀποστολικῆς ἑπακούσ-
σωμεν ῥήσεως.

¹⁶ "Ἡ γὰρ ἀποκαρδοκία τῆς κτίσεως, φησὶ, τὴν ἀποκάλυψιν τῶν νῶν τοῦ θεοῦ ἀπεκδέχεται. Τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ κτίσις Eὐπετάγη, οὐχ ἐκούσα, ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα ἐπ' ἐλπίδι." ^a Ὁ ^b γὰρ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν· ἡ κτίσις ¹ αὕτῃ σφόδρα ὠδίνει, ¹ ταῦτα ἀναμένονσα καὶ προσδοκῶσα τὰ ἀγαθὰ, ἅπερ εἰρήκαμεν νῦν· ἀποκαρδοκία γὰρ ἡ σφοδρὰ προσδοκία ἐστίν. "Ὡστε δὲ ^k ἐμφαντικώτερον γενέσθαι τὸν λόγον, καὶ προσωποποιεῖ τὸν κόσμον ἅπαντα τοῦτον· ¹ ἅπερ καὶ οἱ προφῆται ποιοῦσι, ποταμούς κροτοῦντας χερσὶν εἰσάγοντες, καὶ βουνοὺς ἀλλομένους, καὶ τὰ ὄρη σκιρτῶντα· οὐχ ἵνα ταῦτα ἐμψυχα εἶναι νομίσωμεν, οὐδ' ἵνα λογισμὸν τινὰ δῶμεν αὐτοῖς, ἀλλ' ἵνα τὴν ὑπερβολὴν μάθωμεν τῶν ἀγαθῶν, ὡς καὶ τῶν ἀναισθητῶν ^m αὐτῶν καθικνου-
μένην. Τοῦτο δὲ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῶν λυπηρῶν ⁿ ποιοῦσι πολ-
582 λάκις, εἰσάγοντες καὶ ἄμπελον θρηνοῦσαν, καὶ οἶνον, καὶ ὄρη, καὶ τὰ φατνώματα ὀλολύζοντα τοῦ ναοῦ, ἵνα ^o καὶ ἐντεῦθεν πάλιν τὴν ὑπερβολὴν τῶν κακῶν ἐννοήσωμεν. Τούτους ^p δὲ καὶ ὁ ἀπόστολος μιμούμενος, προσωποποιεῖ τὴν κτίσιν ἐνταῦθα, καὶ φησι στενάζειν αὐτὴν καὶ ὠδίνειν· οὐκ ἐπειδὴ στεναγμοῦ ^q τινος ἤκουσεν ἀπὸ γῆς καὶ οὐρανοῦ φερομένου, ἀλλ' ἵνα τῶν μελλόντων ἀγαθῶν ἐνδείξηται τὴν ὑπερβολὴν, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἀπαλλαγῆς τῶν κατεχόντων κακῶν. "Τῇ γὰρ ματαιότητι

¹⁶ v. 19, 20.

^d ἡμῖν om. B. Cat.

^e τὰ accessit ex omnibus.

^f ἑπακούωμεν D.

^g γὰρ] δὲ D.E. receptum a Montef.

^h αὕτῃ vel αὐτῇ A.B.D.E.F.H. Cat.

Musc. αὕτῃ Edd.

ⁱ ταῦτα om. B.

^k ἐμφατ. F.

^l ὅπερ B.D.

^m αὐτὴν A.F.H.

ⁿ ποιοῦσι πολλάκις] πολλοὶ ποιοῦσιν I.

^o κἀντεῦθεν A.

F.H.I. ^p δὲ pro δε omnes.

^q τινος om. I.

ἡ κτίσις ὑπετάγη, οὐχ ἐκούσα, ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα.”
 Τί ἐστι, “τῇ ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπετάγη;” Φθαρτὴ γέ- B
 γονε. Τίνος ἕνεκεν καὶ διὰ τί; Διὰ σέ τὸν ἄνθρωπον. Ἐπειδὴ
 γὰρ σῶμα ἔλαβες θνητὸν καὶ παθητὸν, καὶ ἡ γῆ κατάραν
 ἐδέξατο, καὶ ἀκάνθας ἤνεγκε καὶ τριβόλους. Ὅτι δὲ καὶ
 οὐρανὸς μετὰ τῆς γῆς παλαιούμενος πρὸς τὴν ἀμείνω λήξιν
 ὕστερον μεταστήσεται, ἄκουσον τοῦ προφήτου λέγοντος·
 17 “Καταρχὰς σὺ, κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν
 χειρῶν σου εἰσιν οἱ οὐανοί. Αὐτοὶ ἀπολούνται, σὺ δὲ δια-
 μένεις, καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὥσει περι-
 βόλαιον ἡ ἐλίξεις αὐτοὺς, καὶ ἀλλαγήσονται.” Καὶ ὁ Ἡσαΐας
 δὲ τὰ αὐτὰ ἐμφαίνων ἔλεγεν· 18 “Ἐμβλέψατε εἰς τὸν οὐρανὸν
 ἄνω, καὶ εἰς τὴν γῆν κάτω, ὅτι ὁ οὐρανὸς ὥς καπνὸς ἐστερεώθη, C
 ἡ δὲ γῆ ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσεται, οἱ δὲ κατοικοῦντες αὐτὴν
 ὥσπερ ταῦτα ἀπολούνται.” Εἶδες πῶς ἐδούλευσε τῇ ματαιό-
 τητι ἡ κτίσις, πῶς καὶ ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς φθορᾶς; Ὁ
 μὲν γάρ φησιν, “Ὡς ἱμάτιον ἡ ἐλίξεις αὐτοὺς, καὶ ἀλλαγήσον-
 ται” ὁ δὲ Ἡσαΐας, “Οἱ δὲ κατοικοῦντες αὐτὴν ὥσπερ ταῦτα
 (118) ἀπολούνται” οὐ παντελῆ λέγων ἀπώλειαν· οὐδὲ γὰρ οἱ κατοι-
 κοῦντες αὐτὴν, τουτέστιν, οἱ ἄνθρωποι, τοιαύτην ὑποστήσονται·
 ἀλλὰ τὴν πρόσκαιρον, καὶ δι’ αὐτῆς ἐπὶ τὴν ἀφθαρσίαν μετα-
 στήσονται, ὥσπερ οὖν καὶ ἡ κτίσις. Ἀπερ ἅπαντα διὰ τοῦ D
 εἰπεῖν, “ὡς ταῦτα,” παρεδήλωσεν. Ὅπερ οὖν καὶ ὁ Παῦλος
 προῖων φησι· τέως μέντοι περὶ τῆς δουλείας αὐτῆς διαλέγεται,
 καὶ δείκνυσιν τίνος ἕνεκεν τοιαύτη γέγονε, καὶ τὴν αἰτίαν ἡμᾶς
 τίθησι. Τί οὖν; ἐπηρεάσται δι’ ἕτερον ταῦτα παθεῖσα;
 Οὐδαμῶς· καὶ γὰρ δι’ ἐμὲ γέγονεν. Ἡ τοίνυν δι’ ἐμὲ γενομένη
 πῶς ἂν ἀδικοῖτο εἰς ἐμὴν διόρθωσιν ταῦτα πάσχουσα; Ἄλλως
 εἰδὲ, τὸν τοῦ δικαίου καὶ ἀδίκου λόγον οὐδὲ κινεῖν ἐπὶ τῶν ἀψύ-
 χων καὶ ἀναισθητῶν δεῖ. Ἄλλ’ ὁ Παῦλος ἐπειδὴ αὐτὴν ἐπροσ-
 ωποποίησεν, οὐδενὶ κέχρηται τούτων ὧν εἶπον, ἀλλ’ ἐτέρῳ τινὶ E
 λόγῳ, τὸν ἀκροατὴν ἐκ περιουσίας παραμυθίσασθαι σπεύδων.
 Ποίῳ δὴ τούτῳ; Τί λέγεις, φησί; κακῶς ἔπαθε διὰ σέ καὶ
 φθαρτὴ γέγονεν; Ἄλλ’ οὐδὲν ἡδίκηται· καὶ γὰρ ἀφθαρτος

17 Psal. ci. 26, 27.

18 Esai. li. 6.

ἡ κτίσις om. A.F.H.I. ἡ ὑπετάγη] + αὐτὴ τοῦ D.E. ἡ καὶ παθητὸν
 om. H. ἡ καὶ οὐρανὸς E. Cat. ἡ ἐλίξεις I. ἐλίξεις F. ἡ ὁ Ἡσ.
 Edd. ὁ om. A.B.D.E.F.H. Cat. Statim τὰ αὐτὰ A.D.E.I. αὐτὰ H. ταῦτα
 vulgo. ἡ ὥσει A.F.H. ἡ πῶς καὶ pro καὶ πῶς A.B.D.H.I. πῶς δὲ καὶ
 (sic) F. ἡ ἀλλάξεις H.I. ἡ δὲ om. A.F.H.I. ἡ ἀπώλειαν] + φησιν Edd.
 φησιν om. A.D.E.F.I. Cat. ἡ πάντα F.H.I. ἡ αὐτῆς erasum in F.
 ἡ τίθησι Edd. et Cat. ἡ τίθεις Codices. ἡ δὲ] τε B.

ἔσται διὰ σέ πάλιν· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ, “ἐπ’ ἐλπίδι.” Ὅταν δὲ λέγῃ, “οὐχ ἐκούσα ὑπετάγῃ,” οὐχ ἵνα κυρίαν γνώμης οὖσαν δείξῃ, τοῦτο λέγει, ἀλλ’ ἵνα μάθῃς, ὅτι τῆς ^hτοῦ Χριστοῦ κηδεμονίας τὸ πᾶν ἐγένετο, οὐκ ἐκείνης κατόρθωμα τοῦτο. Εἰπέ δὴ ⁱποία ἐλπίδι; ¹⁹ “Ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται.” Τί ἐστι, “καὶ αὐτὴ;” Οὐχὶ σὺ μόνος, ἀλλὰ καὶ ὁ σοῦ ^kἐστι καταδεέστερον, ¹καὶ οὐ μετέχει λογισμοῦ οὐδὲ αἰσθήσεως, καὶ ⁵⁸³ τοῦτο ^mσοι κοινωνήσει τῶν ἀγαθῶν. “Ἐλευθερωθήσεται γὰρ, φησὶν, ἀπὸ ⁿτῆς δουλείας τῆς φθορᾶς” τούτέστιν, οὐκέτι ἔσται φθαρτὴ, ἀλλὰ ἀκολουθήσει τῇ τοῦ σώματος εὐμορφίᾳ τοῦ σοῦ. Ὡσπερ γὰρ γενομένου φθαρτοῦ, ^oγέγονεν ἐκείνη τοιαύτη· οὕτως ἀφθάρτου καταστάντος, καὶ ῥαυτὴ ἔψεται πάλιν. Ὅπερ οὖν καὶ δεικνὺς ἐπήγαγεν· “Εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ θεοῦ” τούτέστι, διὰ τὴν ἐλευθερίαν. Καθάπερ γὰρ τιθηνὸς παιδίον τρέφουσα βασιλικόν, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ἐκείνου γενομένου τῆς πατρικῆς, καὶ αὐτὴ συναπολαύει τῶν ἀγαθῶν· Βούτω καὶ ἡ κτίσις, φησὶν. Ὅρᾷς τὸν ἄνθρωπον πανταχοῦ προηγούμενον, καὶ δι’ αὐτὸν ἅπαντα ^qγινόμενα; Εἶδες πῶς ^rκαὶ παραμυθεῖται τὸν ἀγωνιζόμενον, καὶ δέικνυσι τὴν ἀφατον τοῦ θεοῦ φιланθρωπίαν; Τί γὰρ ἀλγεῖς, φησὶν, ἐπὶ τοῖς πειρασμοῖς; Σὺ διὰ ^sσαντὸν πάσχεις, ^tἡ κτίσις διὰ σέ. Οὐ παραμυθεῖται δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀξιόπιστα δέικνυσι τὰ λεγόμενα. Εἰ γὰρ ἡ κτίσις ἐλπίζει ^vἡ διὰ σέ πάντα γινομένην, πολλῶ μᾶλλον σὺ, δι’ ὃν ἡ κτίσις ἀπολαύειν μέλλει τῶν ^wἀγαθῶν ἐκείνων. Οὕτω καὶ ^xοἱ ἄνθρωποι, τοῦ υἱοῦ μέλλοντος ἐπ’ αὐτῷ σώματος φαίνεσθαι, καὶ τοὺς δούλους λαμπροτέραν ^yἐνδύουσι στολὴν εἰς τὴν τοῦ παιδὸς δόξαν· ὥσπερ οὖν ^zκαὶ ὁ θεὸς τὴν κτίσιν ^aἀφθαρσίᾳ περιβαλεῖ εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων.

²⁰ “Οἶδαμεν γὰρ, ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις συστενάζει καὶ συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν.” Εἶδες πῶς ἐντρέπει τὸν ἀκροατὴν,

19 γ. 21.

20 γ. 22.

^h τοῦ om. E.H.I. Cat. Mox ἐγένετο τὸ πᾶν inverso ord. A.E.F.H.I.
ⁱ καὶ ποία Edd. καὶ om. A.D.E.F.H.I. ^k ἐστι om. D. ^l καὶ δὲ οὐ Edd.
^o om. A.E.F.H.I. Cat. ^m σου D. ⁿ τῆς δουλείας om. I. ^o γέγονεν ἐκείνη τοιαύτη] Sic A.D.F.H.I. Cat. γέγονε καὶ ἐκείνη τοιαύτη B.E. γέγονε φθαρτὴ καὶ αὕτη Edd. ^p Edebatur αὕτη ἀκολουθήσει καὶ ἔψεται. Verba ἀκολουθήσει καὶ desunt in libris omnibus et Cat. ^q γινόμενα B.D. ^r καὶ assumptum ex B.D.E. Cat. ^s σαντὸν pro σεαντὸν A.B.D.E.H.I. Cat. ^t ἡ κτ.] ἡ ἡ κτ. H. ἡ κτ. δὲ B.D. ^v ἡ accessit ex B.D.E.F.H. Cat. Mox γενομένη H. Cat. ^w ἀγαθῶν] + πάντων Edd. πάντων deest in omnibus. ^x οἱ om. A.B.D.F.I. Pro ἄνθρωποι, πατέρες ποιοῦσι exhibent D.E. ^y ἐνδύοντες E. ἐνδύσει H. Cat. ^z καὶ ὁ θεὸς om. H. τὴν κτίσιν om. I. ^a ἀφθαρσίᾳ pro ἀφθαρσίᾳ E.F.H. Cat. Statim περιβαλεῖ pro περιβάλλει omnes.

^bμονονουχι λέγων· μὴ γένη τῆς κτίσεως χείρων, καὶ τοῖς παροῦ-
 σιν ἐμφιλοχωρήσης; Οὐ γὰρ μόνον αὐτῶν ἀντέχεσθαι οὐ δεῖ,
 ἀλλὰ καὶ στεναῖζειν ἐπὶ τῇ ^cμελλήσει τῆς ἐντεῦθεν ἀποδημίας.
 Εἰ γὰρ ἡ κτίσις τοῦτο ποιεῖ, πολλῶ μᾶλλον σὲ δίκαιον τοῦτο
 ἐπιδείκνυσθαι τὸν λόγῳ τετιμημένον. Ἄλλ' οὕτω τοῦτο μέγα
 εἰς ἐντροπὴν^d διόπερ ἐπήγαγεν^e 21“ Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ D
 αὐτοὶ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ πνεύματος ἔχοντες, καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ἐν
 ἑαυτοῖς στεναῖζομεν” τούτέστι, τῶν μελλόντων ἤδη γευσάμενοι.
 Καὶ γὰρ σφόδρα λίθινός ^dτις ἦ, φησὶν, ἰκανὰ τὰ δοθέντα ἤδη
 διαναστῆσαι ^eτε αὐτὸν, καὶ τῶν παρόντων ἀπαγαγεῖν, καὶ πρὸς
 τὰ μέλλοντα ^fπτερῶσαι διπλῇ, καὶ τῷ μεγάλῳ εἶναι τὰ ^gδεδο-
 μένα, καὶ τῷ τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα ἀπαρχὴν εἶναι. Εἰ γὰρ
 ἡ ἀπαρχὴ τοσαύτη, ὥς δι' αὐτῆς καὶ ἀμαρτημάτων ἀπαλλα-
 γῆναι, καὶ δικαιοσύνης ἐπιτυχεῖν καὶ ἀγιασμοῦ, τοὺς δὲ τότε καὶ
 δαίμονας ἐλαύνειν καὶ νεκροὺς ἐγείρειν διὰ σκιᾶς καὶ ἱματίων^e
 ἐννόησον τὸ ^hὅλον ἡλίκον. Καὶ εἰ ἡ κτίσις, ἡ νοῦ καὶ ἰλόγου
 ἐστερημένη, οὐδὲν τούτων εἰδύια στεναῖζειⁱ· πολλῶ μᾶλλον ἡμεῖς.
 (119) Εἴτα, ἵνα μὴ δῶ τοῖς αἰρετικοῖς λαβὴν, καὶ δόξῃ τὰ παρόντα
 διαβάλλειν, στεναῖζομεν, φησὶν, οὐ τῶν παρόντων κατηγο-
 ροῦντες, ἀλλὰ τῶν μεζόνων ἐφιεμένοι· τοῦτο γὰρ ἐδήλωσεν
 εἰπὼν· “Υιοθεσίαν ἀπεκδεχόμενοι.” Τί λέγεις, εἰπέ μοι;
 “Ἄνω καὶ κάτω συνεχῶς ἔστρεφες, καὶ ἐβόας λέγων, ὅτι ἤδη
 γεγόναμεν υἱοὶ, καὶ νῦν ἐν ἐλπίσι ^kτιθεῖς τούτῳ τὸ ἀγαθόν,
 γράφων ὅτι ἐκδέχεσθαι αὐτὴν ^lδεῖ; Τοῦτο τοίνυν διορθούμενος
 τῇ ἐπαγωγῇ, λέγει· “Τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ ^mσώματος ἡμῶν.” 584
 τούτέστι, τὴν ἀπρητισμένην δόξαν. Νῦν μὲν γὰρ ἐν ἀδήλῳ τὰ
 ἡμέτερα ἔστηκεν ἕως ἐσχάτης ἀναπνοῆς· πολλοὶ γὰρ οὔτως υἱοὶ,
ⁿγεγόναμεν κύνας καὶ αἰχμάλωτοι. *Ἄν δὲ μετὰ χρηστῆς
 καταλύσῳμεν ἐλπίδος, τότε ἀκίνητος ἡ δωρεὰ, καὶ σφεστερά
 καὶ μεῖζον, οὐκέτι τὴν ἀπὸ τοῦ θανάτου καὶ τῆς ἀμαρτίας δεδο-
 κυῖα μεταβολήν. Τότε οὖν βεβαία ἔσται ἡ χάρις, ὅταν καὶ τὸ
 σῶμα ἡμῶν ἀπαλλαγῇ θανάτου καὶ τῶν μυρίων παθῶν. Τοῦτο
 γὰρ ἐστὶν ἀπολύτρωσις, οὐχ ἀπλῶς λύτρωσις, ἀλλ' ὥστε μη-
 κέτι πάλιν ὑποστρέψαι ^oἐπὶ τὴν προτέραν αἰχμαλωσίαν. Ἰνα

21 v. 23.

^b μον. λέγων] τοιοῦτον γὰρ τι μονονουχι λέγει D.E. ^c μελλήσει B.E. Cat.
 μελήσει Edd. ^d τις ἦ] ἢ τις A.E.F.H.I. Statim φησὶν accessit ex libris
 omnibus et Cat. ^e τε om. B.D. ^f πληρῶσαι H. Statim διπλῇ om. I.
^g δεδομένα D.E.F.H.I. Cat. διδόμενα Edd. Statim καὶ τῷ τὰ τοσ. Edd. τὰ
 om. D.E.F.H.I. τῷ om. Cat. ^h ὅλον] πάν B. Veron. ⁱ λόγου pro λό-
 γων omnes. ^k τιθεῖς B. Veron. Cat. τιθεῖς A.D.E.F.H. τίθης Sav. cet.
 [δεῖ] χρῆ E. ^m σώματος] γένους H. ⁿ γεγόναμεν A.E.F.H.I. γεγόνασι
 Edd. ^o ἐπὶ] ὑπὸ H.

Β γὰρ μὴ ἀπορῆς δόξαν ἀκούων συνεχῶς, καὶ μηδὲν σαφῶς ἐπιστάμενος, ἐκ μέρους ῥ σοι παρανοίγει τὰ μέλλοντα, τὸ σῶμά σοι μεταβάλλων, καὶ τὴν κτίσιν αὐτῷ συμεταβάλλων ἅπασαν· ὃ καὶ ἀλλαχοῦ σαφέστερον ἐδήλωσεν εἰπὼν, ²² “ ῥ Ὁς μετασχηματίζει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν εἰς τὸ ῥ γενέσθαι σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ.” Καὶ ἐτέρωθι πάλιν γράφων ἔλεγεν, “ Ὅταν δὲ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσῃται ἀθανασίαν, τότε γενήσεται· ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος· κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νίκος.” Δεικνὺς ^δ δὲ, ὅτι μετὰ τῆς φθορᾶς τοῦ σώματος καὶ ἡ τῶν βιωτικῶν πραγμάτων κατάστασις οἰχῆσεται, ἔγραφε πάλιν ἀλλαχοῦ “ Παράγει ῥ γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου.”

²³ “ Τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν,” φησὶν. ῥ Επειδὴ γὰρ ῥ τῇ τῶν μελλόντων ἐνδιέτριψεν ὑποσχέσει, ἐδόκει ^ω δὲ τοῦτο λυπεῖν τὸν ἀσθενέστερον ἀκροατὴν, εἶγε ἐν ἐλπίσι τὰ ἀγαθὰ, πρότερον κατασκευάσας, ὅτι τῶν παρόντων καὶ ὀρωμένων ἐστὶ σαφέστερα, καὶ πολλὰ περὶ τῶν ἤδη δεδομένων δωρεῶν διαλεχθεῖς, καὶ δείξας ὅτι καὶ ἀπαρχὴν ἐκείνων ἐλάβομεν τῶν ἀγαθῶν, ἵνα μὴ πάντα ἐνταῦθα ζητῶμεν, καὶ τὴν εὐγένειαν ἡμῶν προδῶμεν τὴν Δ ἀπὸ τῆς πίστεως, φησί· “ Τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν.” Ὁ δὲ λέγει, ^χ τοιοῦτόν ἐστιν· οὐ δεῖ πάντα ἐνταῦθα ζητεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐλπίζειν. Τοῦτο γὰρ μόνον εἰσηνέγκαμεν τῷ θεῷ ^γ τὸ δῶρον, τὸ πιστεῦσαι αὐτῷ τὰ μέλλοντα ἐπαγγεिलाμένῳ, καὶ διὰ ταύτης μόνον ἐσώθημεν τῆς ὁδοῦ. ^α Ἄν τοίνυν αὐτὴν ἀπολέσωμεν, τὸ πᾶν τῆς ἡμετέρας ^ε εἰσφορᾶς ἀπωλέσαμεν. ῥ Ερωτῶ γάρ σε, φησὶν, οὐχὶ μυρίων ^α ὑπεύθυνος ἢς κακῶν; οὐχὶ ἀπεγνωσμένος; οὐχὶ ἀποφάσει ὑποκείμενος; οὐχὶ πάντες ἡτόνουν πρὸς τὴν σωτηρίαν τὴν σὴν; Τί οὖν σε ἔσωσε; Τὸ εἰς ^β τὸν θεὸν ἐλπίσαι μόνον, καὶ πιστεῦσαι αὐτῷ περὶ ὧν ἐπηγγείλατό ^ε τε Ε καὶ ἔδωκε· καὶ πλεόν οὐδὲν ἔσχες εἰσνεγκεῖν. Εἰ τοίνυν αὕτη σε ἔσωσε, ταύτην κάτεχε καὶ νῦν. ῥ Ἡ γὰρ τοσαῦτά σοι παρασχούσα ἀγαθὰ, εὐδηλον ὅτι οὐδὲ περὶ τῶν μελλόντων ^δ σε ψεύσεται. Ὅπου γὰρ νεκρὸν λαβοῦσα καὶ ἀπολωλότα καὶ αἰχμάλωτον καὶ ἐχθρὸν, φίλον ἐποίησε καὶ υἱὸν καὶ ἐλεύθερον ^ε καὶ

²² Philipp. iii. 21. 1 Cor. xv. 54. vii. 31.

²³ v. 24.

ῥ σοι παρανοίγει omnes. ὑπανοίγει (sine σοι) Edd. ^α δὲ + καὶ A.D.E. ^γ γενέσθαι + αὐτὸ A.D.E.F.I. ^δ δὲ om. A. ^ε γὰρ om. D.E. ^ζ τῇ] ἐν τῇ Edd. ἐν om. A.B.E.F.H.I. Cat. Post μελλόντων deest folium in E. usque ad ἐν τῇ παλαιᾷ p. 585 E. ^ω δὲ om. H. ^χ τοιοῦτον] τοῦτο A.D. τοῦτ' F.I. ^γ τὸ om. I. Cat. ^ε φορᾶς corr. ex φθορᾶς F. ^α ἢς ὑπ. inverso ord. A.F.H.I. ^β τὸν om. D.F.H.I. ^ε τε accessit ex B.D.F.H. ^δ σοι I. Statim ἔψενται B. Veron. ^ε καὶ δίκαιον om. I.

δίκαιον καὶ συγκληρονόμον, καὶ τοσαῦτα παρέσχεν, ὅσα μηδὲ προσεδόκησέ τις ποτέ· πῶς μετὰ τὴν τοσαύτην φιλοτιμίαν τε καὶ οἰκείωσιν ἱπρόήσεται σε ἐν τοῖς ἐξῆς; Μὴ τοῖνυν μοι λέγε, πάλιν ἐλπίδες, πάλιν προσδοκίαι, πάλιν ἐπίστις. Οὕτω γὰρ ἐξ ἀρχῆς ἐσώθης, καὶ ταύτην τὴν προῖκα ἡεῖσηνεγκας τῷ νυμφίῳ μόνον. Κάτεχε τοῖνυν αὐτὴν καὶ διατῆρει. Ἄν γὰρ ἐνταῦθα ⁵⁸⁵ πάντα ἀπαιτῆς, ἀπώλεσάς σου τὸ κατόρθωμα, δι' οὗ λαμπρὸς ἐγένου. ¹Διὸ ἐπάγει λέγων· “Ἐλπίς δὲ βλεπομένη, οὐκ ἔστιν ἐλπίς· ὃ γὰρ βλέπει τις, τί καὶ ἐλπίζει; ²⁴Εἰ δὲ ὃ οὐ βλέπομεν, ἐλπίζομεν, δι' ὑπομονῆς ἀπεκδεχόμεθα.” Τούτέστιν· εἰ πάντα ἐνταῦθα ^κμέλλεις ζητεῖν, τίς χρεῖα ἐλπίδος; Τί οὖν ἔστιν ¹ἐλπίς; Τὸ τοῖς μέλλουσι θαρρεῖν. Τί γὰρ μέγα αἰτεῖ παρὰ σοῦ ὁ θεός, αὐτὸς ὁλόκληρα οἴκοθεν διδούς τὰ ἀγαθὰ; Ἄν αἰτεῖ παρὰ σοῦ μόνον, ^μἐλπίδα, ἵνα ἔχῃς τι καὶ αὐτὸς

(120) συνεισενεγκεῖν εἰς τὴν σὴν σωτηρίαν· ὅπερ ^νοὖν καὶ αἰνιττόμενος ἐπήγαγεν, “Εἰ δὲ ὃ οὐ βλέπομεν, ἐλπίζομεν, δι' ὑπομονῆς ἀπεκδεχόμεθα.” Ὡς περ ὁ γὰρ τὸν ποιοῦντα καὶ τάλαιπωρούμενον καὶ μυρία κάμνοντα, οὕτω καὶ τὸν ἐλπίζοντα ὁ θεὸς στεφανοῖ. Τὸ γὰρ τῆς ὑπομονῆς ὄνομα ἰδρώτων ἔστιν ῥῶνομα καὶ καρτερίας πολλῆς. Ἀλλ' ὅμως ἐχαρίσατο καὶ τοῦτο τῷ ἐλπίζοντι, ἵνα παραμυθῆσθαι τὴν ^αἀποκαμουσαν ψυχὴν.

Εἶτα ^ρδείκνυσιν, ὅτι ^σκαὶ πρὸς τὸ κούφον τοῦτο πολλῆς ἀπολαύομεν βοηθείας, λέγων· ²⁵“Ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ πνεῦμα συναντιλαμβάνεται ^τταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν.” Τὸ μὲν γὰρ γίνε-ται σὸν, τὸ τῆς ὑπομονῆς· τὸ δὲ τῆς τοῦ πνεύματος χορηγίας, ^Ϟεἰς ^ντε τὴν ἐλπίδα σε ἀλείφοντος, καὶ δι' αὐτῆς πάλιν τοὺς ^ππόνους κουφίζοντος. Εἶτα, ἵνα μάθῃς, ὅτι οὐκ ἐν τοῖς πόνοις ^ςσοι μόνον καὶ τοῖς κινδύνοις παρέστηκεν ^γαὐτῇ ἡ χάρις, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς εὐκολωτάτοις δοκοῦσιν εἶναι συμπράττει, καὶ πανταχοῦ τὴν παρ' ^εἑαυτῆς εἰσφέρει συμμαχίαν, ἐπήγαγε λέγων· “Τὸ γὰρ τί ^απροσευξώμεθα καθ' ὃ δεῖ, οὐκ οἶδαμεν.” Ταῦτα δὲ ἔλεγε, τὴν τε πολλὴν τοῦ πνεύματος πρόνοιαν ἐμφαίνων τὴν

24 v. 25.

25 v. 26.

¹ προήσεται pro οὐ προσήσεται nostri omnes cum Cat. ^σ πίστις A.B.F.
^h εἰσένεγκες F.H. ¹ διὸ] + καὶ A. ^κ μέλλοις B.F.H.I. ¹ ἐλπίς Cat.
^h ἐλπίς vulgo. ^μ ἐλπίδα] ἐλπίζοντα A.F. ^ν οὖν om. D. ^ο γὰρ] οὖν
G. Mox τάλαιπωρούμενον A.D.F.G.H.I. Cat. τάλαιπωροῦντα Edd. ^ρ δ-
νομα om. B.G. ^α ἀποκαμουσαν G. καμουσαν A.D.F.I. Vulgatum est in
Cat. ^ρ δείκνυσιν pro δεικνύς, et mox λέγων pro ἐπάγει, omnes. ^σ καὶ assum-
tum ex A.D.F. Cat. ^τ τῆς ἀσθενείας F.H.I. Mosqg. ^ν τε om. G. ^π πό-
νους] + σου Edd. repugnantibus libris. ^ς σοι pro σου A.B.D.F.G.H. Cat.
Statim μόνους I. ^γ αὐτῇ om. I. ἡ αὐτὴ pro αὐτῇ ἡ H. ^ε αὐτῆς B.G.
^α προσευξόμ. A.B.D.I. Cat.

περὶ ἡμᾶς, καὶ παιδεύων αὐτοὺς, μὴ πάντως ἐκεῖνα νομίζειν εἶναι
 D συμφέροντα, ἃ τοῖς λογισμοῖς φαίνεται τοῖς ἀνθρωπίνους.
 Ἐπειδὴ γὰρ ^βεἰκὸς αὐτοὺς μαστιζομένους, ἐλαυνομένους, μυρία
 πάσχοντας δεινὰ, ἄνεσιν ^γζητεῖν, καὶ ταύτην αἰτεῖν παρὰ τοῦ
 θεοῦ τὴν χάριν, καὶ νομίζειν αὐτοῖς λυσιτελεῖν, λέγει· μὴ πάν-
 τως τὰ δοκοῦντα ὑμῖν εἶναι συμφέροντα, ταῦτα ^δκαὶ εἶναι νο-
 μίζετε. Καὶ γὰρ εἰς τοῦτο τῆς τοῦ ^επνεύματος δεόμεθα βοη-
 θείας· οὕτως ἐστὶν ἀσθενὴς ἄνθρωπος, καὶ καθ' ἑαυτὸν οὐδέν.
 Διὸ καὶ ἔλεγε· “Τὸ γὰρ τί ^επροσευξώμεθα καθ' ὃ δεῖ, οὐκ
 οἶδαμεν.” Ἴνα γὰρ μηκέτι ὁ μαθητὴς αἰσχύνηται τὴν ἄγνοιαν,
 ἔδειξε καὶ τοὺς διδασκάλους ἐν τοῖς αὐτοῖς ὄντας. Οὐ γὰρ
 εἶπεν, οὐκ οἶδατε, ἀλλ', “οὐκ οἶδαμεν.” Καὶ ὅτι οὐ μετριάζω
 E ταῦτα ἔλεγεν, ἐδήλωσε δι' ἑτέρων. Καὶ γὰρ ^αἀδιαλείπτως
 ἐπὶ τῶν προσευχῶν αὐτοῦ τὴν Ῥώμην ἰδεῖν ἐδεῖτο, ^ικαὶ οὐχ ὅτε
 ἐδεῖτο, τότε ἐπέτυχε· καὶ ὑπὲρ τοῦ σκόλοπος ^κτοῦ δεδομένου
 αὐτῷ ἐν τῇ σαρκί, τουτέστι, τῶν κινδύνων, πολλάκις παρεκάλεσε,
 καὶ ὁλοσχερῶς ἀπέτυχε· καὶ ^λὁ Μωϋσῆς δὲ ἐν τῇ παλαιᾷ ὑπὲρ
 τοῦ τὴν Παλαιστίνην ἰδεῖν δεόμενος, καὶ ^μἹερεμίας ὑπὲρ Ἰου-
 δαίων ^νἰκετεῶν, καὶ Ἀβραὰμ ὑπὲρ Σοδομιτῶν ἐντυγχάνων.
 “Ἀλλ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα ^οἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν στεναγμοῖς
 ἀλαλήτοις.” Ἀσαφὲς τὸ εἰρημένον διὰ τὸ πολλὰ τῶν τότε
 γινομένων θαυμάτων ^ρπεπαῦσθαι νῦν. Διόπερ ἀναγκαῖον δι-
 586 δάξαι ὑμᾶς τὴν τότε κατάστασιν, καὶ οὕτω σαφέστερος ἔσται
 λοιπὸν ὁ λόγος. Τίς οὖν ἡ τότε κατάστασις ἦν; Διάφορα
 πᾶσι τοῖς τότε βαπτιζομένοις ^ρἐδίδον χαρίσματα ὁ θεός, ἃ δὴ
 καὶ ^σπνεύματα ἐκαλεῖτο· ²⁶“Πνεύματα γὰρ προφητῶν προφη-
 ταις ὑποτάσσεται,” φησί. Καὶ ὁ μὲν εἶχε προφητείας ^χχά-
 ρισμα, καὶ προέλεγε τὰ μέλλοντα· ὁ δὲ σοφίας, καὶ ἐδίδασκε
 τοὺς πολλούς· ὁ δὲ ἰαμάτων, καὶ ἐθεράπευε τοὺς νοσοῦντας· ὁ
 δὲ ^νδυνάμεων, καὶ ἤγειρε τοὺς νεκρούς· ὁ δὲ γλωσσῶν, καὶ δια-
 φόροις ἐλάλει φωναῖς. Μετὰ δὲ τούτων ἀπάντων ἦν καὶ εὐχῆς

26 I Cor. xiv. 32.

^β εἰκὸς] Sic G. εἰκὸς ἦν A.F.I. Ceteri cum Edd. ἦν εἰκὸς. Statim καὶ αὐ-
 τοὺς H. ^γ Post ζητεῖν vulgo leguntur verba καὶ νομίζειν αὐτοῖς λυσιτελεῖν,
 quae in libris omnibus et Cat. aliam sedem, nempe post χάριν, occupant.
 Verba καὶ ταύτην αἰτεῖν desunt in H. ^δ καὶ om. G. ^ε πνεύματος A.D.
 F.G.H.I. Cat. θεαὺ Edd. ^ζ ὁ ἄνθρωπος A.G. ^η προσευξόμ. A.B.D.G.I.
^θ ἀδιαλείπτως] αἰεὶ G. ^ι καὶ] ἄλλ' G. Verba ὅτε ἐδεῖτο τότε om. B.
^κ τοῦ δεδομένου] τοῦδε δεομένου H. Statim αὐτοῦ A.F.G.H. ^λ ὁ om. A.F.I.
 Cat. ^μ ὁ Ἱερ. Edd. ὁ om. A.F.G.H.I. Cat. ὁ ante Ἀβραὰμ om. F.G.H.I.
 Cat. ^ν ἰκέτευεν I. ^ο ἐντυγχ. pro ὑπερεντυγχ. A.B.D.E.F.H.I. et Mosq.
^ρ πεπαῦσθαι Codices. Edebatur πεπαῦσθαι. ^σ ἔσται λοιπὸν A.E.F.G.H.I.
 λοιπὸν ἔσται Edd. ^τ χαρ. ἐδίδον hoc ord. A.E.F.H.I. ^χ πνεῦμα A.E.F.H.
^ψ χαρίσματα, omissis verbis καὶ πρ. τὰ μέλλοντα H. ^φ δυνάμεως G.

χάρισμα, ^Wὃ καὶ αὐτὸ πνεῦμα ἐλέγετο· καὶ ὁ τοῦτο ἔχων, ὑπὲρ τοῦ πλήθους ^zπαντὸς ἤχχτο. Ἐπειδὴ γὰρ πολλὰ τῶν συμ- **B** φερόντων ἡμῖν ἀγνοοῦντες, τὰ μὴ συμφέροντα αἰτοῦμεν, ἤρ- χετο χάρισμα εὐχῆς εἰς ἓνα ^yτινὰ τῶν τότε, καὶ τὸ κοινῇ συμ- φέρον τῆς ἐκκλησίας ἀπάσης αὐτὸς τε ὑπὲρ πάντων ἵστατο αἰτῶν, καὶ τοὺς ἄλλους ἐπαίδευε. Πνεῦμα τοίνυν ἐνταῦθα καλεῖ τὸ ^zτε χάρισμα τὸ τοιοῦτον, καὶ τὴν ψυχὴν τὴν δεχομένην τὸ χάρισμα, καὶ ἐντυγχάνουσιν τῷ θεῷ καὶ στενάζουσιν. Ὁ γὰρ τοιαύτης καταξιωθείς χάριτος, ἐστὼς μετὰ πολλῆς τῆς κατα- νύξεως, μετὰ πολλῶν τῶν στεναγμῶν τῶν κατὰ διάνοιαν τῷ θεῷ ^aπροσπίπτων, τὰ συμφέροντα πᾶσιν ^bῆται. Οὐ καὶ νῦν **C** σύμβολόν ἐστιν ὁ διάκονος, τὰς ὑπὲρ τοῦ δήμου ἀναφέρων εὐχάς. Τοῦτο τοίνυν δηλῶν ὁ Παῦλος ἔλεγεν· “Αὐτὸ τὸ πνεῦμα ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν στεναγμοῖς ἀλαλήτοις.” ²⁷“ Ὁ δὲ ἐρευνῶν τὰς καρδίας.” Ὁρᾷς ὅτι οὐ περὶ τοῦ παρακλήτου ὁ **(121)** λόγος, ἀλλὰ περὶ τῆς καρδίας τῆς πνευματικῆς; ἐπεὶ εἰ μὴ τοῦτο ἦν, ἔδει εἰπεῖν, ὁ δὲ ἐρευνῶν τὸ πνεῦμα. Ἄλλ’ ἵνα μά- θης, ὅτι περὶ ἀνθρώπου ὁ λόγος πνευματικοῦ, καὶ χάρισμα ἔχοντος εὐχῆς, ἐπήγαγεν· “Ὁ δὲ ἐρευνῶν τὰς καρδίας, οἶδε τί τὸ φρόνημα τοῦ πνεύματος” τούτέστι, τοῦ ἀνθρώπου τοῦ πνευματικοῦ· “ὅτι κατὰ θεὸν ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἁγίων.” Οὐ γὰρ ἀγνοοῦντα, φησὶ, διδάσκει τὸν θεόν, ἀλλὰ τοῦτο γίνεται, **D** ἵνα ἡμεῖς μάθωμεν εὐχέσθαι ταῦτα ἃ χρὴ, καὶ αἰτεῖν ^cπαρὰ τοῦ θεοῦ τὰ δοκοῦντα αὐτῷ· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ, “κατὰ θεόν.” Ὡστε καὶ παρακλήσεως ἕνεκεν ἐγίνετο τοῦτο τῶν προσιόντων, καὶ διδα- σκαλίας ἀρίστης. Καὶ γὰρ ^dὁ παρέχων τὰ χαρίσματα καὶ τὰ μυρία διδούς ἀγαθὰ, ὁ παράκλητος ἦν. ²⁸“ ^eΤαῦτα γὰρ πάντα, φησὶν, ἐνεργεῖ ^fἐν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα.” Καὶ τῆς ἡμε- τέρας παιδεύσεως ἕνεκεν τοῦτο γίνεται, καὶ τοῦ δειχθῆναι τοῦ πνεύματος τὴν ἀγάπην, ὅτι μέχρι τοσούτου συγκαταβαίνει. Ὅθεν καὶ τὸ ἀκούεσθαι ἐγίνετο τῷ εὐχομένῳ, διὰ τὸ κατὰ θεὸν γίνεσθαι τὴν εὐχὴν. **E**

^gὉρᾷς δι’ ὧσων αὐτοὺς παιδεύει τὴν ὑπὲρ αὐτῶν ἀγάπην καὶ

27 v. 27.

28 1 Cor. xii. 11.

^W δ om. G. ^z παντὸς ἤχχ.] προσήχχτο παντὸς E. ^y τινὰ om. A.E.F. H.I. ^z τε om. G. ^a προσπίπτων Veron. et Interpr. Haec τῶν κατὰ —προσπίπτων om. G. ^b ῆται pro αἰτεῖ A.B.D.E.F.H.I. Cat. ^c παρὰ in marg. supplet H. Deinde scribit τῷ θεῷ. ^d ὁ παρέχων] Sic A.D.E.F. H.I. Cat. καὶ ὁ παρέχων G. ὁ παρέχων καὶ Edd. ^e πάντα γὰρ ταῦτα A.E. F.H.I. Cat. Statim φησὶν om. A.E.H.I. ^f ἐν] τὸ ἐν G. et corr. B. ^g ΘΕΙΚΟΝ. Περὶ ἐλεημοσύνης, καὶ περὶ τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀποκειμένων ἀγα- θῶν τοῖς κατὰ θεὸν πολιτευομένοις. Veron.

τὴν τιμὴν τὴν ὡς γενομένην εἰς αὐτούς; Τί γὰρ οὐκ ἐποίησε δι' ἡμᾶς ὁ θεός; Φθαρτὸν τὸν κόσμον δι' ἡμᾶς, ἄφθαρτον δι' ἡμᾶς· κακωθῆναι τοὺς προφῆτας συνεχώρησε δι' ἡμᾶς, εἰς αἰχμαλωσίαν ἔπεμψε δι' ἡμᾶς, εἰς κἀμινον ἀφῆκεν ἔμπεσεῖν, τὰ μυρία ὑπομείναι κακά. Καὶ προφῆτας δὲ δι' ἡμᾶς αὐτοὺς ἐποίησε, καὶ ἀποστόλους δι' ἡμᾶς· τὸν μονογενῆ δι' ἡμᾶς ἐξέδωκε, τὸν διάβολον δι' ἡμᾶς κολάζει· ἐκάθισεν ἡμᾶς ἐν δεξιᾷ· ὠνειδίσθη δι' ἡμᾶς. 29 “Οἱ ὀνειδισμοὶ γὰρ, φησὶ, τῶν ὀνειδίζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ.” Ἀλλ' ὁμως μετὰ τοσαύτα ἀφισταμένους ἡμᾶς οὐκ ἀφίησιν, ἀλλὰ καὶ παρακαλεῖ πάλιν, καὶ ἐτέρους παρασκευάζει παρακαλεῖν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα ἡμῖν χαρίσῃται. ὅπερ ἐπὶ τοῦ Μωϋσέως γέγονε. Καὶ γὰρ ἐκείνῳ φησὶν, 30 “Ἀφες με, καὶ ἐξαλείψω αὐτούς.” ἵνα αὐτὸν ἐμβάλῃ εἰς τὴν ὑπὲρ ἐκείνων ἱκετηρίαν· καὶ νῦν τὸ αὐτὸ ποιεῖ. Διὰ τοῦτο καὶ χάρισμα εὐχῆς ἐδίδου. Ποιεῖ δὲ τοῦτο, οὐκ αὐτὸς παρακλήσεως δεόμενος, ἀλλ' ἵνα ἡμεῖς μὴ ἀπλῶς σωζόμενοι, φαυλότεροι καταστῶμεν. Διὰ τοι τοῦτο πολλάκις διὰ τὸν Δαυὶδ καὶ τὸν δεῖνα καὶ τὸν δεινὰ φησὶν αὐτοῖς καταλλάττεσθαι, τοῦτο αὐτὸ Β κατασκευάζων πάλιν, ἵνα κἀν σχῆμα ἐπιτεθῇ τῇ καταλλαγῇ. Καίτοι μειζόνως ἂν αὐτὸς ἐφάνη φιλόανθρωπος, εἰ μὴ διὰ τὸν δεῖνα καὶ τὸν δεινὰ, ἀλλὰ δι' ἑαυτὸν ἔλεγεν αὐτοῖς ἄφείναι τὴν ὀργήν. Ἀλλ' οὐχ οὕτω τοῦτο ἐσπούδακεν, ὥς τὸ τοῖς σωζόμενοις μὴ γενέσθαι ῥαθυμίας ἀφορμὴν τὴν τῆς καταλλαγῆς ὑπόθεσιν. Διὰ τοῦτο καὶ τῷ Ἱερεμίᾳ ἔλεγε, 31 “Μὴ ἀξίου περὶ τοῦ λαοῦ τούτου, ὅτι οὐκ εἰσακούσομαί σου.” οὐχὶ παῦσαι αὐτὸν θέλων ἀξιούντα· πολὺ γὰρ ἐπιθυμεῖ τῆς σωτηρίας τῆς ἡμετέρας· ἀλλ' ἐκείνους φοβῆσαι· ὅπερ οὖν καὶ ὁ προφῆτης C συνιδὼν, οὐκ ἐπαύσατο ἀξιῶν. Καὶ ἵνα μάθῃς, ὅτι οὐκ ἀποστήσαι αὐτὸν θέλων, ὡς ἀλλ' ἐντρέψαι, ταῦτα ἔλεγεν, ἄκουσον τί φησὶν. “Ἡ οὐχ ὁρᾷς τί αὐτοὶ ποιοῦσι;” Καὶ πρὸς τὴν πόλιν δὲ ὅταν λέγῃ. 32 “Ἐὰν ἀποπλύνῃ νίτρω, καὶ πληθύνῃς σεαυτῇ

29 Psal. lxxviii. 10.

30 Exod. xxxii. 10.

31 Jer. vii. 16, 17.

32 Ibid. ii. 22.

ὡς γενομένην A.B.E.F.G.H.I. γινομένην Edd. ἄφθαρτον] καὶ ἄφθ. ἐποίησε Edd. καὶ om. A.B.D.E.F.G.H. ἐποίησε om. A.D.E.F.G.H. In I. verba ἄφθ. δι' ἡμᾶς exciderunt. Totum locum quomodo disponit G. vid. in Annot. δι' ἡμᾶς om. I. ἔμπεσεῖν] + δι' ἡμᾶς Edd. δι' ἡμᾶς om. D.E.F.H.I. δι' ἡμᾶς κολάζει] κατήγγησε B. ἐπέπεσαν F.H.I. ἐπέπεσον om. E. ὁμως] + καὶ D.E. καὶ om. B. ὅπερ] + καὶ D.E. ποιεῖ pro ἐποιεῖ A.D.E.F.H.I. καὶ τὸν δεινὰ om. G. Mox αὐτοῖς om. idem. κἀν pro καὶ G. Pro καὶ σχῆμα, quod edebatur, καύχημα est in A.B.D.E.F.H. ἀφείναι E.F.H.I. τὴν ὀργὴν ἀφείναι hoc ord. G. λέγει G. θέλων αὐτὸν inverso ord. A.E.F.H.I. ἀλλ' ἐκείνους ἐντρέψαι F. sicut correxerat Bois. οὗτοι H. καὶ πληθύνῃς] πληθύνεις G.

πόαν, κεκληλίδωσαι ἐναντίον ^βμου" οὐχ ἵνα εἰς ἀπόγνωσιν ἐμ-
 βάλη, λέγει, ἀλλ' ἵνα εἰς μετάνοιαν διαναστήσῃ. "Ὡς περ γὰρ
 ἐπὶ τῶν Νινευιτῶν ἀδιορίστως ^εεἰπὼν τὴν ἀπόφασιν, καὶ μὴ
 ὑποτείνας χρυστὰς ἐλπίδας, μᾶλλον ἐφόβησε, καὶ εἰς μετάνοιαν
 ἤγαγεν" οὕτω καὶ ἐνταῦθα ποιεῖ, ἐκείνους τε διεγείρων, καὶ τὸν
 προφήτην αἰδεσιμώτερον κατασκευάζων, ἵνα καὶ οὕτως αὐτοῦ
 ἀκούσωσιν. Εἴτα ἐπειδὴ ἔμενον ἀνιάτα νοσοῦντες, καὶ οὐδὲ τῶν D
 ἄλλων ἀπενεχθέντων ἐσωφρονίσθησαν, τὸ μὲν πρῶτον παραινεῖ
 μένειν αὐτόθι· ὥς δὲ οὐκ ἠνείχοντο, ἀλλ' ὑποτομολοῦν εἰς Αἴ-
 γυπτον, τοῦτο μὲν συνεχώρησεν, αἰτεῖ δὲ παρ' αὐτῶν τὸ μὴ
 μετ' Αἰγύπτου καὶ πρὸς τὴν ἀσέβειαν αὐτομολῆσαι. Ὡς δὲ
 οὐδὲ τοῦτο ἐπέισθησαν, συμπέμπει τὸν προφήτην αὐτοῖς, ὥστε
 μὴ τέλεον ἐξοκεῖλαι λοιπὸν. Ἐπειδὴ γὰρ αὐτοὶ οὐκ ἠκολού-
 θησαν αὐτῷ καλοῦντι, αὐτὸς αὐτοῖς ἔπεται λοιπὸν διορθούμενος,
 καὶ κωλύων προσωτέρω φέρεσθαι τῆς κακίας, καθάπερ πατήρ
 (122) φιλόστοργος παιδίῳ ^δδυσχερῶς ἔχοντι πρὸς ἅπαντα, πανταχοῦ E
 συμπεριιάγων καὶ ^επαρακολουθῶν. Διὰ δὲ τοῦτο οὐκ εἰς Αἴ-
 γυπτον μόνον τὸν Ἱερεμίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς Βαβυλῶνα τὸν Ἰεζε-
 κιὴλ ἔπεμπεν" οἱ δὲ οὐκ ἀντέλεγον. Ἐπειδὴ γὰρ τὸν ἐαυτῶν
 δεσπότην εἶδον σφύδρα αὐτοὺς φιλοῦντα, καὶ αὐτοὶ τοῦτο
 ποιοῦντες διετέλουν· ὥς περ ἂν εἴ τις υἱὸν ἄχρηστον δοῦλος ^εεὐ-
 γνώμων ἐλεήσῃ, ^ετὸν πατέρα ὁρῶν ἀλγούντα ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ
 κοπτόμενον. Τί γὰρ οὐκ ἔπασχον δι' αὐτοὺς; Ἐπρίζοντο,
 ἡλαύνοντο, ὠνειδίζοντο, ^βἐλιθάζοντο, μυρία ἔπασχον δεινά· καὶ
 μετὰ ταῦτα ἅπαντα, πρὸς αὐτοὺς ^ιἔτρεχον πάλιν. Καὶ γὰρ
 ὁ Σαμουὴλ οὐ ^κδιέλιπε πενθῶν τὸν Σαούλ, ^κκαίτοι χαλεπῶς 588
 ὑβρισθεὶς παρ' αὐτοῦ, καὶ τὰ ἀνήκεστα παθὼν· ἀλλ' ὅμως οὐ-
 δεινὸς ἐκείνων ἐμέμνητο. Τῷ δὲ Ἰουδαίων δήμῳ καὶ θρήνους
 γραπτοὺς ὁ Ἱερεμίας συνέθηκε· καὶ ^μτοῦ στρατηγοῦ τῶν Περ-
 σῶν διδόντος αὐτῷ μετὰ ἀδείας οἰκεῖν καὶ ἐλευθερίας ἀπάσης
^νὅπου βούλοιτο, προετίμησε τῆς οἴκοι διατριβῆς ^οτὴν τοῦ λαοῦ
 κακουχίαν καὶ τὴν ἐν ἀλλοτρίᾳ ταλαιπωρίαν. Οὕτω καὶ Μωϋ-
 σῆς τὰ βασιλεία καὶ τὴν ἐκεῖ διατριβὴν ἀφεῖς, πρὸς τὰς ἐκείνων
 ἔδραμε συμφοράς. Καὶ Δανιὴλ ^ρδὲ εἴκοσιν ἐφεξῆς ἡμέρας ἄσπιτος B

^β ἐμοῦ A.F.I.   ^ε εἶπε vel εἶπεν A.F.I.   ^δ δυσχερῶς] Sic G. δυσπαρέστως
 A.E.F.H.I. δυσχερῶς καὶ δυσπαρέστως B.D. Edebatur δυστυχῶς.   ^ε παρα-
 κολουθῶν omnes. συμπεριακολουθῶν Edd.   ^ι συγγνώμων G.   ^κ τὸν π.
 ὁρῶν pro ὁρῶν τὸν π. A.B.D.E.G.H.I.   ^β ἐλιθάζοντο om. E.G.   ^ι πάλιν
 ἔτρεχον in verso ord. A.D.E.F.H.I.   ^κ διέλιπε pro διέλειπε D.E.F.G.
^λ καίτοιγε Edd. καίτοι B.E.F.G.H.I.   ^μ τοὺς στρατηγοὺς . . διδόντας G.
^ν ὅποι B.G.   ^ο τὴν] + μετὰ E.   ^ρ δὲ om. G. Statim εἴκοσιν ἐφεξῆς ἡμέρας
 A.B.E.F.H.I. ἐν εἴκοσιν ἐφεξῆς ἡμέραις D.G. ἐν εἴκοσι ἐξ ἡμέραις Edd.

ἄξιον αὐτὸν τῇ βαρυτάτῃ νηστεία, ἵνα τὸν θεὸν αὐτοῖς καταλλάξῃ· καὶ οἱ παῖδες δὲ οἱ τρεῖς ἐν καμίνῳ ὄντες καὶ τοσοῦτῳ πυρὶ, τὴν ὑπὲρ αὐτῶν ἱκετηρίαν ἀνέφερον. Οὐ γὰρ δὴ ὑπὲρ ἑαυτῶν ἤλγουν τῶν σεσωσμένων· ἀλλ' ἐπειδὴ τότε μάλιστα ὦντο παρρησίαν ἔχειν, διὰ τοῦτο ὑπὲρ αὐτῶν ἐδέοντο. Διὸ καὶ ἔλεγον, ³³ “Ἐν ψυχῇ συντετριμμένη καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθείμεν.” Διὰ τούτους καὶ Ἰησοῦς τὰ ἱμάτια διέρρηξε· διὰ τούτους καὶ Ἰεζεκιὴλ ἐθρήνει καὶ ὠλοφύρετο κατακοπτομένους ὁρῶν· καὶ ὁ Ἱερεμίας ἔλεγεν, ³⁴ “Ἀφετέ με, πικρῶς κλαύσομαι.” Καὶ πρὸ τούτου δέ, ^C ἐπειδὴ ἀξιώσαι ὑπὲρ συγχωρήσεως τῶν δεινῶν παντελοῦς οὐκ ἐτόλμα, προθεσμίαν ^x ἐζήτει λέγων, “Ἔως πότε, κύριε;” Φιλοστοργον γὰρ ἅπαν τὸ τῶν ἀγίων γένος. Διὸ καὶ ὁ Παῦλος ἔλεγεν· ³⁵ “Ἐνδύσασθε οὖν, ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ θεοῦ ἄγιοι, σπλάγχνα οἰκτιρμοῦ, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην.” ^z Ὁρᾷς τὴν ἀκρίβειαν τοῦ ῥήματος, καὶ πῶς διηνεκῶς ἐλεήμονας ἡμᾶς βούλεται εἶναι; Οὐ γὰρ εἶπεν, ^b ἐλεήσατε ἀπλῶς, ἀλλ', “ἐνδύσασθε” ἵνα ὥσπερ τὸ ἱμάτιον αἰεὶ μεθ' ἡμῶν ἐστίν, οὕτω καὶ ^D ἡ ἐλεημοσύνη. Καὶ οὐκ εἶπεν ἀπλῶς ἐλεημοσύνην, ἀλλὰ, “σπλάγχνα οἰκτιρμοῦ,” ἵνα φυσικὴν μιμησώμεθα φιλοστοργίαν. Ἄλλ' ἡμεῖς τὰναντία ποιούμεν· ^d κἀν προσέλθῃ τις αἰτῶν ὀβολὸν ἓνα, ὑβρίζομεν, λοιδοροῦμεν, ^e ἐπιθέτην καλοῦμεν. Οὐ φρίττεις, ἄνθρωπε, καὶ ἐρυθριᾷς, ἐπιθέτην ὑπὲρ ἄρτου καλῶν; Εἰ δὲ καὶ ἐπιθεσιν ὁ τοιοῦτος ποιεῖ, διὰ τοῦτο καὶ ἐλεεῖσθαι ^f δίκαιος, ὅτι οὕτως ὑπὸ λιμοῦ πιέζεται, ὡς τοιοῦτον ὑποδύναι προσωπείον. Καὶ τοῦτο ^h δὲ τῆς ἡμετέρας ὁμότητος ἐγκλημα. Ἐπειδὴ γὰρ εὐκόλως παρέχειν οὐκ ἀνεχόμεθα, μυρίας ἀναγκάζονται ἐπινοεῖν μηχανὰς, ὥστε ἡμῶν σοφίσασθαι ^E τὴν ἀπαθροπίαν, καὶ τὴν τραχύτητα καταμαλᾶσαι. Ἄλλως δέ, εἰ ἡμῖν ἀργύριον ἤτει καὶ χρυσίον, εἶχεν ἄν σοι τὰ τῆς ὑποψίας λόγον· εἰ δὲ ὑπὲρ ἀναγκαίας σοι τροφῆς προσέρχεται, τί φιλοσοφεῖς ἀκαίρως, καὶ ^k ἀκριβολογῇ περιττὰ, ἀρ-

³³ Dan. iii. 39.³⁴ Esai. xxii. 4. vi. 11.³⁵ Col. iii. 12.

^a ἔμενον G. ^r βαρυτάτῃ] + ταύτῃ B. ^s δὲ om. G. ^t αὐτῶν E.H.
^v ὁ accessit ex A.B.D.E.G.H.I. Statim Ἰησαίας (sic) G. ^w παντελῶς H.
φανερῶς B.D.E.G. Veron. et Interpp. ^x ζητεῖ E.F.H.I. ζητεῖ (sic) G.
^y τοῦ θεοῦ A.D.E.H.I. Mox οἰκτιρμοῦ pro οἰκτιρμῶν A.B.D. ^z ὅρα
E.F.H.I. ^a ἡμᾶς om. H. ^b ἐλεήτε B. ^c οἰκτιρμοῦ A.B.D.E.F.H.
οἰκτιρμῶν Edd. ^d κἀν] + μὲν A.D.E.F.H.I. ^e ἐπιθέτας B. ^f ὁ
τοιοῦτος pro οὗτος A.B.D.E.F.G.I. ^g δίκαιος, ὅτι οὕτως . . πιέζεται] δίκαιον,
ὡς τοσοῦτον . . πιεζόμενον I. Ibidem ὑπὸ τοῦ λιμοῦ A.D.E.F.H. ^h δὲ ac-
cessit ex B.D.E.F.H.I. ⁱ μὲν] + γὰρ B.D.G. ^k ἀκριβολογῇ (—γῆ E.)
A.B.D.E.F.G.I. Edebatur ἀκριβολογίς.

γίαν ἐγκαλῶν καὶ ὄκνον ; Εἰ γὰρ δεῖ ταῦτα λέγειν, οὐχ ἑτέροις, ἀλλ' ἡμῖν αὐτοῖς ἐπιλέγειν δεῖ. Ὅταν ἰγούν τῷ θεῷ προσίης ἀμαρτημάτων αἰτῶν συγχώρησιν, τούτων ἀναμνήσθητι τῶν ῥημάτων, καὶ γνώσῃ ὅτι ¹δικαιότερον ταῦτα αὐτὸς ἀκούσῃ παρὰ τοῦ θεοῦ, ἢ ὁ πένης παρὰ σοῦ. Ἄλλ' ὅμως οὐδέποτε ²ταῦτα ³589 πρὸς σέ εἶπεν ὁ θεὸς τὰ ῥήματα, οἷον, ἀπόστηθι· καὶ γὰρ ἐπιθέτης εἶ, εἰς μὲν ἐκκλησίαν ⁴εἰσιῶν συνεχῶς, καὶ νόμων ἀκούων τῶν ἐμῶν, ἐν δὲ ῥὰγορᾷ καὶ χρυσίον ⁵καὶ φιλίαν καὶ ἐπιθυμίαν καὶ πάντα ἀπλῶς τῶν ἐμῶν προτιμῶν ἐπιταγμάτῳ· καὶ νῦν μὲν ταπεινὸς γίνῃ, μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν ἱθρὰς καὶ ὠμὸς καὶ ἀπάνθρωπος· ⁶ἀπαλλάγηθι τοίνυν ἐντεῦθεν, ⁷καὶ μηκέτι μοι πρόσσιθι. Ταῦτα γὰρ, καὶ ⁸τούτων πλείονα ἀκούειν ἤμεν ἄξιοι· ἀλλ' ὅμως οὐδέποτε τοιοῦτον ⁹οὐδὲν ὠνείδισεν, ἀλλὰ ¹⁰καὶ μακροθυμεῖ, καὶ ¹¹τὰ παρ' ἑαυτοῦ πάντα πληροῖ, καὶ πλείονα ¹²B ὧν αἰτούμεν δίδωσι.

Ταῦτ' οὖν ἐννοοῦντες, λύσωμεν τὴν πενίαν τοῖς δεομένοις, (123) καὶ ἐπιθεσιν ποιῶσι, μὴ ¹³ἀκριβολογώμεθα. Τοιαύτης γὰρ ¹⁴καὶ ἡμεῖς χρῆζομεν σωτηρίας τῆς μετὰ συγγνώμης, τῆς μετὰ φιλανθρωπίας, τῆς μετὰ ¹⁵ἐλέου πολλοῦ. Οὐ γὰρ ἔστιν, οὐκ ἔστι, τῶν καθ' ἡμᾶς ἐξεταζομένων ἀκριβῶς, ¹⁶σωθῆναι ποτε, ἀλλ' ἀνάγκη κολασθῆναι ¹⁷καὶ ἀπολέσθαι πάντως. Μὴ τοίνυν ¹⁸γινώμεθα ἐτέρων πικροὶ δικασταί, ἵνα μὴ καὶ ἡμεῖς ¹⁹ἀκριβεῖς ἀπαιτηθῶμεν εὐθύνας· καὶ γὰρ ἔχομεν ἀμαρτήματα συγγνώμης ²⁰ἐπάσης μείζονα. Ὡστε ἐκείνους ²¹μᾶλλον ἐλεῶμεν τοὺς ἰτὰ ²²C ἀσύγγνωστα ἀμαρτάνοντας, ἵνα καὶ αὐτοὶ τοιοῦτον ²³ἑαυτοῖς προαποθώμεθα ἔλεον. Καίτοι ὅσα ἂν φιλοτιμησώμεθα, οὐδέποτε δυνησώμεθα τοιαύτην εἰσενεγκεῖν φιλανθρωπίαν, ²⁴οἷας χρῆζομεν ἡμεῖς παρὰ τοῦ φιλανθρώπου θεοῦ. Πῶς οὖν οὐκ

¹ οὖν E. Mox ἀμαρτιῶν G. ² δικαιότερος E. Statim αὐτὸς om. G. Tum ἀκούσαι D.E. ³ ταῦτα πρὸς σέ pro πρὸς σέ ταῦτα B.F.G.H.I. Statim εἶπεν ὁ θ. τὰ ρ. A.D.E.F.H.I. τὰ ρ. εἶπεν ὁ θ. G. εἶπε τὰ ρ. ὁ θ. Edd. ⁴ συνεχῶς εἰσιῶν hoc ord. A.D.E. ⁵ τῇ ἀγορᾷ Edd. τῇ om. A.D.E.F.G.H.I. ⁶ καὶ φ. καὶ ἐπ. A.D.E.F.H.I. καὶ ἐπ. καὶ φ. Edd. Mox τῶν ἐμῶν pr. pro pr. τῶν ἐμῶν iidem. ⁷ καὶ θρᾶς Edd. καὶ deest in omnibus. ⁸ ἀπαλλάγηθι pro ἀπιδι A.B.D.E.F.H.I. ⁹ καὶ om. H. μοι om. E. Statim πρόσσελθε I. ¹⁰ πλείονα τούτων hoc ord. A.E.F.I. Statim ἀκούειν ἤμεν om. B. ¹¹ οὐδὲν om. I. ¹² καὶ om. A.D.E.F.H.I. ¹³ τὰ παρ' ἑαυτοῦ—αἰτούμεν] τὰ αἰτούμενα I. ¹⁴ ἀκριβολογώμεθα A. ¹⁵ χρῆζομεν καὶ ἡμεῖς inverso ord. A.D.E.H.I. ¹⁶ ἐλέου pro ἐλέους A.D.E.F.G.I. ¹⁷ σωθῆναι] +τινα E. Mox ἀλλὰ καὶ ἀνάγκη B. ¹⁸ καὶ ἀπολέσθαι om. G. Statim πάντως pro πάντες A.B.D.E.G.H.I. ¹⁹ γενώμεθα A.D.E.H.I. Mox πικρότατοι G. Veron. ²⁰ ἀκριβεῖς A.B.D.E.G.I. receptum a Montef. pro ἀκριβείας. ²¹ ἐπάσης pro πάσης A.D.E.F.G.H.I. ²² μάλιστα A.E.F.H.I. ²³ ἰτὰ om. A.D.E. ²⁴ ἑαυτοῖς om. G. ²⁵ οἷαν G.

ἄτοπον, ^m τοσοῦτων ὄντας ἐν χρεῖα αὐτοὺς, ἀκριβολογεῖσθαι περὶ τοὺς ⁿ ἡμετέρους συνδούλους, καὶ καθ' ^o ἐαυτῶν ἅπαντα πράττειν; Οὐ γὰρ οὕτως ἐκείνον ἀνάξιον ῥαποφαίνεις τῆς εὐεργεσίας τῆς σῆς, ὡς ^a ἐαυτὸν τῆς τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίας. Ὁ γὰρ ^r περὶ τὸν σύνδουλον ἀκριβολογούμενος πολλῶ μᾶλλον τὸν θεὸν ἔξει τοῦτο ποιοῦντα. Μὴ τοίνυν καθ' ἡμῶν φθεγ-
D γώμεθα, ἀλλὰ ^s κἂν δι' ἀργίαν, κἂν διὰ ῥαθυμίαν προσίωσιν, ἡμεῖς παρέχωμεν. Καὶ γὰρ καὶ ἡμεῖς πολλὰ διὰ ῥαθυμίαν ἀμαρτάνομεν, μᾶλλον δὲ ἅπαντα διὰ ῥαθυμίαν, καὶ οὐκ ἀπαιτεῖ δίκην ^v εὐθέως ἡμᾶς ὁ θεός, ἀλλὰ δίδωσι προθεσμίαν μετανόιας ἡμῖν, τρέφων καθ' ἐκάστην ἡμέραν, παιδεύων, διδάσκων, τὰ ἅλλα πάντα χορηγῶν, ἵνα καὶ ἡμεῖς ζηλώσωμεν ^w αὐτοῦ τὸν ἔλεον τοῦτον. Καταλύσωμεν τοίνυν τὴν ὁμότητα ταύτην, ἐκβάλω-
μεν τὴν θηριωδίαν, ἅτε ἐαυτοὺς μᾶλλον ἢ ἐτέρους εὐεργετοῦντες.
E Τοῦτοις μὲν γὰρ ἀργύριον ^x δίδομεν καὶ ἄρτον καὶ ἱμάτιον, ἡμῖν δὲ ^y αὐτοῖς μεγίστην προαποτιθέμεθα δόξαν, καὶ ἦν οὐκ ἐνι παραστήσαι λόγῳ. Τὰ γὰρ σώματα ἄφθαρτα ἀπολαβόντες, ^z συνδοξαζόμεθα καὶ συμβασιλεύομεν τῷ Χριστῷ· τοῦτο ^a δὲ ἡλικὸν ἐστίν, ^b ἐντεῦθεν εἰσόμεθα, μᾶλλον δὲ σαφῶς μὲν οὐ-
δαμόθεν εἰσόμεθα νῦν· ὥστε δὲ ἀπὸ τῶν παρ' ἡμῖν ἀγαθῶν ^c ἀναχθέντας μικρὰν γοῦν τινα αὐτοῦ λαβεῖν ἔννοιαν, ὡς ἂν οἶός τε ^d ὢ, παραστήσαι πειράσομαι τὸ εἰρημένον. Εἰπὲ γάρ μοι, εἴ τις σε γεγηρακότα καὶ ἐν πενίᾳ ζῶντα ^e ἀπηγγέλλετο ποιή-
σειν ἐξαίφνης νέον, καὶ εἰς αὐτὴν ^f ἄξειν τῆς ἡλικίας τὴν ἀκμὴν, καὶ σφόδρα ἰσχυρὸν καὶ ὥραϊον ὑπὲρ ἅπαντας ^g κατασκευάσειν,
590 καὶ ^h βασιλείαν δώσειν τῆς γῆς ἀπάσης ἐπὶ ἔτεσι χιλίοις, βα-
σιλείαν εἰρήνην ἔχουσαν βαθυτάτην, τί οὐκ ἂν ὑπὲρ ταύτης ⁱ εἴλου τῆς ὑποσχέσεως ποιῆσαι καὶ παθεῖν; Ἰδοὺ τοίνυν ὁ Χρι-
στὸς οὐχὶ ταῦτα, ^j ἀλλὰ πολλῶ μείζονα τούτων ἐπαγγέλλεται.

^m τοσοῦτον E. Mox αὐτοὺς om. G. ⁿ ἡμετέρους om. G. ^o ἐαυτῶν] ἐκάστην H. ^p ἀποφαίνῃ H. ^q παντὸν A.D.E.I. αὐτὸν H. ^r περὶ τῶν συνδούλων B. ^s Sic omnes. κἂν διὰ ῥ. κἂν δι' ἀργίαν inverso ord. Edd. ^t ῥαθυμίαν] κακίαν E. ^v εὐθέως ἡμᾶς pro ἡμᾶς εὐθέως A.D.E.F.G.H.I. ^w αὐτοῦ om. B. ^x δίδομεν B.D.E.F.I. ^y ἐαυτοῖς A.D.F.H.I. ^z ἴσ. συνδοξαζόμεθα Sav. marg. Ita clam ediderunt Mor. Ben. repugnantibus libris. Statim συμβασιλεύομεν B.D.E.F.H.I. συμβασιλεύσομεν Edd. συμβασιλεύσομεν καὶ συνδοξασθῶμεν inverso ord. G. ^a δὲ accessit ex omnibus. ^b ἐντεῦθεν om. G. Mox νῦν om. idem. ^c ἀχθέντας G. ^d ἀπηγγέλλετο B.G.I. Statim ποιῆσειν (ποιῆσαι H.) ἐξαίφνης pro ἐξ. ποιῆσειν A.B.E.F.G.H.I. ^e ἐξάγειν I. Mox τὴν ante ἀκμὴν assumptum ex A.B.E.F.G.H.I. ^f κατασκευάσειν A.B. κατασκευάζειν Edd. ^g βασιλεία G. Statim δούναί I. ^h εἴλου τῆς ὑπ. pro τῆς ὑπ. εἴλου A.D.E.F.G.H.I. ὑποθέσεως pro ὑποσχέσεως A.H.I. et ante corr. F. ⁱ ἀλλὰ] + καὶ G. Statim μείζονα A.D.E.F.G.H.I. μείζω Veron. Sav.

^kΟὐ γὰρ ὅσον γήρως καὶ νεότητος ¹τὸ μέσον, τοσοῦτον φθορᾶς καὶ ἀφθαρσίας τὸ διάφορον· οὐδὲ ὅσον βασιλείας καὶ πενίας, τοσοῦτον τῆς ^mδόξης τῆς παρούσης καὶ τῆς μελλούσης, ἀλλ' ὅσον ὀνειράτων καὶ ἀληθείας. Μᾶλλον δὲ ⁿοὐδὲν οὐδέπω εἴ-
ρηκα· οὐδὲ γὰρ ἐστὶ λόγος ἱκανὸς παραστήσαι τὸ μέγεθος τῆς διαφορᾶς τῶν ἐσομένων πρὸς τὰ παρόντα· χρόνου δὲ ^oἐνεκεν, οὐδὲ ἐννοῆσαι ὅλως ἔστι διαφοράν. Πῶς γὰρ ἂν τις παραβάλῃ τοῖς παροῦσι ζῶνι ^pπέρας οὐκ ἔχουσιν; Τῆς δὲ εἰρήνης ^qτοσοῦτον τὸ μέσον ^rπρὸς τὴν παροῦσαν, ὅσον εἰρήνης καὶ πολέμου τὸ διάφορον· καὶ τῆς ἀφθαρσίας, ὅσον βάλου πηλίνης ὁ καθαρὸς μαργαρίτης ἀμείνων· μᾶλλον δὲ ^sὅσον ἂν εἴπῃ τις, οὐδὲν παραστήσαι δυνήσεται. Καὶ γὰρ τῷ τῆς ἀκτίνος παραβάλῃ φωτὶ τὸ κάλλος τῶν τότε σωμάτων, καὶ ἀστραπῇ ^tτῇ φανο-
τάτῃ, οὐδὲν οὐδέπω τῆς λαμπρότητος ^vἐκείνης ἄξιον ἐρῶ. Ὑπὲρ ^wδὴ τούτων πόσα οὐκ ἄξιον προέσθαι καὶ χρήματα καὶ σώματα, μᾶλλον δὲ πόσας οὐκ ἄξιον προέσθαι ψυχάς; Νῦν ^xδὲ εἰ μὲν τις σε εἰς βασιλεία ^yεἰσῆγε, καὶ πάντων παρόντων διαλεχθῆναι σοι παρεσκεύασε τὸν βασιλέα, καὶ ὁμοτράπεζον ^zαὐτῷ καὶ ὁμοδαίτον ἐποίηι, πάντων ἂν ἔφῃς ^aσαυτὸν εἶναι μακαριώτερον· εἰς δὲ τὸν οὐρανὸν μέλλων ἀναβαίνειν, καὶ παρ' αὐτὸν ἐστάναι τὸν τῶν ὅλων βασιλέα, καὶ ^bτοῖς ἀγγέλοις ἀντιλάμπειν, καὶ τῆς ^cἀπορρήτου δόξης ἀπολαύειν ἐκείνης, ^dἀμφιβάλλεις εἰ δεῖ προέσθαι χρήματα, δέον, εἰ καὶ τὴν ζῶνι ^eαὐτῇ ἀποδύσασθαι ἔδει, σκιρτᾶν καὶ ^fεὐγαλλεσθαι καὶ πε-
ρουσθαι τῇ ἡδονῇ; Σὺ δὲ ἵνα μὲν ἀρχὴν λάβῃς τὴν παρέχουσαν σοι ^gἐκλοπῶν ἀφορμὰς· οὐ γὰρ ἂν εἴποιμι κέρδος τὸ
(124) τοιοῦτον ἐγώ· καὶ τὰ ^hὄντα ἐκβάλλεις, καὶ τὰ ἐτέρων δανεισά-
μενος, εἰ δέοι, καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα ὑποθέσθαι ⁱοὐ κατοκνεῖς· τῆς δὲ βασιλείας τῶν οὐρανῶν προκειμένης, τῆς οὐ-
δένα διάδοχον ἐχούσης ἀρχῆς, καὶ τοῦ θεοῦ κελεύοντος οὐ μέρος γωνίας γῆς, ἀλλ' ὁλόκληρον λαβεῖν τὸν οὐρανὸν, ὁκνεῖς καὶ ἀναδύῃ, καὶ πρὸς χρήματα κέχνηας, καὶ οὐκ ἐννοεῖς, ὅτι εἰ τὰ

^k οὐ pro οὐδὲ A.B.D.E.F.G.H. ¹ τὸ om. A.B.E.F.H.I. ^m δόξης] + ἐκείνης G. Statim τῆς π. καὶ τῆς μ. A.B.D.E.F.H.I. τῆς μ. καὶ τῆς π. Edd.
ⁿ οὐδὲν om. F.I. ^o ἐνεκεν om. D.E. Mox ἐν. ὅλως ἔστι A.B.D.E.F.H.I. ἐν. ἐστὶν ὅλως G. ὅλως ἔστιν ἐν. Edd. ^p πέρας omnes. τέλος Edd.
^q τοσοῦτον om. I. ^r πρὸς τὴν παροῦσαν om. A.D.H.I. invitis Interpp.
^s ὅσα E. Statim εἴπῃ pro εἴποι A.E.F.G.H.I. ^t τῇ om. G. φανωτάτῃ B.H.
^v ἐκείνης ἄξ. pro δέ. ἐκείνης omnes. ^w δὲ G.H. ^x δὲ pro μὲν A.B.D.E.F.G.I. ^y εἰσῆγαγεν G. ἤγαγεν I. ^z Sic A.B.D.E.F.G.H. αὐτῷ (omissum ab I?) post ἐποίηι transp. Edd. ^a αὐτὸν (et om. εἶναι) G. ^b Sic omnes. ἀντὶλ. τοῖς ἄ. inverso ord. Edd. ^c ἀρρήτου G. ^d Vid. Annot. ^e εὐγαλλεσθαι G. ^f κλοπῆς I. ^g ὄντα] ἐτέρων I. Mox καὶ δανεισάμενος ἑτέρα εἰ δ. idem. ^h οὐκ ὁκνεῖς G.

Ε πρὸς ἡμᾶς τοῦ οὐρανοῦ ἰεκεῖνου μέρη οὕτω καλὰ καὶ τερπνὰ, ἡλίκα τὰ ^κ ἄνω, καὶ ἰό τοῦ οὐρανοῦ οὐρανός; Ἄλλ' ἐπειδὴ τέως ^μ σώματος ὀφθαλμοῖς ταῦτα ἰδεῖν οὐκ ἐνι, ἀνάβηθι τῷ λογισμῷ, καὶ ὑπὲρ τὸν οὐρανὸν ^ν τοῦτον στὰς, ἀνάβλεψον εἰς ἐκεῖνον τὸν ἀνωτέρω τούτου οὐρανὸν, εἰς τὸ ὕψος τὸ ἄπειρον, εἰς τὸ φῶς τὸ φρίκης γέμον, εἰς τοὺς τῶν ἀγγέλων δῆμους, εἰς τὰ ^ο στίφη τῶν ἀρχαγγέλων τὰ ἄπειρα, εἰς τὰς ἄλλας τὰς ἀσωμάτους δυνάμεις. Καὶ πάλιν ἐπιλαβοῦ τῆς παρ' ἡμῖν εἰκόνης καταβάς ἄνωθεν, καὶ ὑπόγραφον ^ρ τὰ περὶ τὸν βασιλέα τὸν παρ' ἡμῖν, οἷον ἄνδρας χρυσοφοροῦντας, καὶ ζεύγη λευκῶν ἡμιόνων ^ι χρυσῷ
 591 καλλωπιζομένων, καὶ ὀχήματα ^τ λιθοκόλλητα, καὶ στρωμνὴν χιονώδη, καὶ πέταλα τοῖς ὀχήμασι περισειόμενα, καὶ δράκοντας ἐν ἱματίοις σχηματιζομένους σηρικοῖς, ^κ καὶ ἀσπίδας χρυσοῦς ἐχούσας ὀμφαλοὺς, καὶ τελαμῶνας ἐκ τούτων ^ε πρὸς τὰς ἄνω ἀντυγας διὰ πολλῶν ἐκτεινομένας λίθων, καὶ ἵππους χρυσοφοροῦντας, καὶ χαλινοὺς χρυσοῦς. Ἄλλ' ὅταν τὸν βασιλέα ἴδωμεν, οὐδὲν τούτων λοιπὸν ὀρώμεν. Ἐκεῖνος γὰρ ἡμᾶς ἐπιστρέφει μόνος, καὶ τὰ πορφυρᾶ ἱμάτια, καὶ τὸ διάδημα, καὶ ἡ καθέδρα, καὶ ἡ περόνη, καὶ τὰ υποδήματα, ^ν ἡ πολλὴ τῆς ὄψεως Βλαμπηδών. Ταῦτ' οὖν ἅπαντα συναγαγὼν ἀκριβῶς, ἀπὸ τούτων ^μ μετὰ πάλιν ἐπὶ τὰ ἄνω τὸν ^λ λογισμὸν, καὶ τὴν ἡμέραν τὴν φοβεράν ἐκείνην, καθ' ἣν ὁ Χριστὸς παραγίνεται. Οὐ γὰρ ζεύγη ἡμιόνων ὄψει τότε, οὐδὲ ὀχήματα χρυσᾶ, οὐδὲ δράκοντας καὶ ἀσπίδας, ἀλλ' ἡ πολλῆς γέμει φρίκης, καὶ τοσαύτην ἐμποιεῖ τὴν ἵεκστασιν, ^ζ ὥς καὶ αὐτὰς ἐκπλαγῆναι τὰς ἀσωμάτους δυνάμεις. ³⁶ ^α Αἱ γὰρ δυνάμεις ^α τῶν οὐρανῶν, φησὶ, σαλευθίσονται." Τότε γὰρ ^β ἀνοίγεται μὲν ἅπας ὁ οὐρανός, καὶ τῶν ἀψίδων ἐκεῖνον ἀναπετάσσονται αἱ πύλαι, κάτεισι δὲ ^ο ὁ μονο-
 C γενῆς τοῦ θεοῦ παῖς, οὐκ εἴκοσιν, οὐδὲ ἑκατὸν ^δ ἀνθρώπων δο-

36 Matth. xxiv. 29.

¹ ἐκεῖνου] τούτου G. ^κ ἄνω] νῶτα E.F.H.I. ἀνώτατα corr. in marg. F.
¹ ὁ τοῦ οὐανοῦ οὐανός] ὅπου ὁ υἱός G. ^μ σωματικοῖς A.D.E.F.H.I. ^ν τοῦτον om. G. Mox εἰς τὸ γέμον φρίκης φῶς idem. ^ο στίφη] ἔθνη B.D.E.F.H.I. (sed hic in marg. πληθ). ἔθνη G. ἔθνη etiam Veron. ^ρ τὰ om. H. Statim παρὰ B.H. ^ι χρυσῷ E.F.H.I. ^τ χρυσοκόλλητα A.F.H.I. ^κ Verba καὶ ἀσπίδας—ὀμφαλοὺς om. G. ^ε πρὸς τὰς (τὰ G.) ἄνω ἀντυγας] Sic B.D.G. πρὸς ἀντυγας A.E.F.H.I. πρὸς τὰς ἀντυγας ἄνω Edd. ^ν ἡ] καὶ ἡ G. ^μ μετ. πάλιν pro πάλιν μετ. A.D.E.F.H.I. ^λ λόγον G. ^ζ ἐκστασιν (ἐκστασιν H.) pro ἐκπληξιν omnes. ^ζ ὥς] ὥστε A.E.F.H.I. Statim ἐκπλαγῆναι pro καταπλ. A.B.D.E.F.G.I. ^α τῶν οὐρ. φ.] φ. τῶν οὐρ. A.E.F.H.I. ^β ἀνοίγεται B. Statim μὲν assumptum ex A.D.E.F.H.I. Deinde ἅπας ὁ οὐρ. A.D.F.H.I. πᾶς ὁ οὐρ. B.E.G. πᾶς οὐρ. Edd. ^ο ὁ μονογ. τ. θ. pro ὁ τοῦ θ. μονογ. A.B.E.F.G.H.I. ^δ ἀνθρώπων B.D.G.

ρυφορούντων αὐτὸν, ^ο ἀλλὰ χιλιάδων, ^ι μυριάδων ἀγγέλων, ἀρχαγγέλων, ^ε τῶν Χερουβὶμ, τῶν Σεραφὶμ, τῶν ἄλλων δυνάμεων, καὶ πάντα ἔσται φόβου καὶ τρόμου μεστὰ, τῆς γῆς ἀναρρηγνυμένης, τῶν πώποτε γενομένων ἀνθρώπων, ἐξ οὗ γέγονεν ὁ Ἀδὰμ μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἀπὸ γῆς ἀναβαινόντων τε καὶ ἀρπαζομένων ἀπάντων, αὐτοῦ μετὰ ^η τοσαύτης φαινομένου δόξης, ὡς ^ι καὶ τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ ἅπαν κρύπτεσθαι φῶς ὑπὸ τῆς αὐγῆς ἐκείνης καταλαμπόμενον. Τίς παραστήσει λόγος τὴν μακαριότητα ἐκείνην, τὴν λαμπρότητα, τὴν δόξαν; Οἴμοι ψυχῇ· καὶ γὰρ δακρῦσαί μοι νῦν ἔπεισι καὶ στενάξαι μέγα, ^δ ἔννοοῦντι ^κ οἷων ἐξεπέσομεν ἀγαθῶν, οἷας ^ι ἄλλοτριοῦμεθα μακαριότητος· καὶ γὰρ ἄλλοτριοῦμεθα· τό γε ἑμαυτοῦ λέγω τέως· ἔὰν μὴ τι ^μ μέγα καὶ θαυμαστὸν ἐργασώμεθα. Μὴ τοίνυν ^ν μοι λεγέτω τις γέενναν ἐνταῦθα· καὶ γὰρ ^ο ἀπάσης γεένης χαλεπωτέρον τὸ ταύτης ἐκπεσεῖν τῆς δόξης, ^ρ καὶ μυρίων κολάσεων χεῖρον τὸ τῆς λήξεως ἄλλοτριωθῆναι ἐκείνης. Ἀλλ' ὅμως ἔτι πρὸς τὰ παρόντα κεχήναμεν, καὶ οὐκ ἔννοοῦμεν τοῦ διαβόλου τὴν κακουργίαν, ὅς διὰ τῶν μικρῶν τὰ μεγάλα ἡμᾶς ἀφαιρεῖται, καὶ δίδωσι πηλὸν ἵνα ἀρπάσῃ ^σ χρυσὸν, μᾶλλον δὲ ἵνα ἀρπάσῃ ^ε τὸν οὐρανὸν, καὶ δείκνυσι σκιὰν ἵνα ^ς ἐκβάλῃ τῆς ἀληθείας, καὶ ἐν ὀνείρασι φαντάζῃ· τοῦτο γὰρ ὁ παρὼν πλοῦτος· ἵνα ἡμέρας γενομένης πάντων ἀποδείξῃ πενεστέρους.

Ταῦτ' οὖν ἐννοήσαντες, ^β ὁψέ γοῦν ποτε φύγωμεν τὸν δόλον, καὶ πρὸς τὰ μέλλοντα μεταστῶμεν. Οὐ γὰρ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ἠγνοήσαμεν τοῦ παρόντος βίου τὸ ἐπὶ κήρον, τῶν πραγμάτων καθ' ἐκάστην ἡμέραν βοώντων σάλπιγγος λαμπρότερον τὴν παροῦσαν εὐτέλειαν, τὸν γέλωτα, τὴν αἰσχύνην, τοὺς κινδύνους, τὰ βάραθρα. Ποίαν οὖν ἔξομεν ἀπολογίαν, τὰ μὲν ἐπικίνδυνα καὶ αἰσχύνῃς γέμοντα μετὰ πολλῆς διώκοντες τῆς σπουδῆς, τὰ δὲ ἀσφαλῆ καὶ ἐνδόξους ἡμᾶς ποιοῦντα καὶ λαμπροὺς φεύ- 592 γοντες, καὶ ὅλους ἑαυτοὺς τῇ τῶν χρημάτων ^ς ἐκδιδόντες τυραννίδι; Καὶ γὰρ τυραννίδος ἀπάσης χαλεπωτέρα ἢ ^ω τούτων δουλεία· καὶ ἴσασιν ὅσοι αὐτῆς ἀπαλλαγῆναι κατηξιώθησαν. Ἴν' οὖν καὶ ὑμεῖς μάθητε τὴν καλὴν ταύτην ἐλευθερίαν, ^ς διαρρή-

^ο ἀλλὰ] + τί; I. ^ι καὶ μυρ. Edd. καὶ om. A.F.G.I. ^ε τῶν X. τῶν Σ. τῶν ἄλλων om. G. ^η τῆς τοσαύτης Edd. τῆς om. A.B.D.E.F.G.I. ^ι Sic A.D.E.F.H.I. καὶ τὴν σ. καὶ τὸν ἥλιον Edd. ^κ οἷων pro ποίων A.D.E.F.H.I. ^λ ἀπαλλοτρ. A.F.H. Mox ἀπαλλοτρ. A. ^μ μέγα om. G. ^ν μοι om. I. ^ο πάσης A.E.F.H.I. Mox ταύτης pro τοσαύτης omnes. ^ρ καὶ accessit ex omnibus. ^ς χρυσίου B. ^ς ἐκβάλῃ] + τῶν οὐρανῶν καὶ I. ^β ὁψέ γοῦν ποτε om. G. ^γ οὖν om. A.F.H. ^δ διδόντες G. ^ε τούτου H. ^ς διαρρήξαντες A.D.E.I.

ξατε τὰ δεσμὰ, ἀποπηδήσατε τῆς παγίδος· καὶ μὴ κείσθω
 χρυσίον ὑμῖν ἐπὶ τῆς οἰκίας, ἀλλ', ὃ μυρίων χρημάτων ἐστὶ
 τιμιώτερον, ἐλεημοσύνη καὶ φιланθρωπία ἀντὶ χρυσίου. Αὕτη
 μὲν γὰρ παρρησίαν πρὸς τὸν θεὸν ἡμῖν δίδωσιν, ^zἐκείνο δὲ
 B πολλὴν ^aἡμῶν καταχέει τὴν αἰσχύνην, καὶ σφοδρὸν ^bποιεῖ πνεῖν
 τὸν διάβολον καθ' ἡμῶν. Τί τοίνυν καθοπλίζεις σου τὸν ἐ-
 χθρὸν, καὶ ^cἰσχυρότερον ποιεῖς; Ὅπλισον τὴν σεαυτοῦ δεξιὰν
 κατ' ἐκείνου, καὶ τὸν κάλλος τῆς οἰκίας ἅπαν εἰς τὴν ψυχὴν
 εἰσάγαγε, καὶ τὸν πλούτον ἐν τῇ διανοίᾳ ἀπόθου ^dπάντα, καὶ
 τὸ χρυσίον ἀντὶ κιβωτίου καὶ ^eτῆς οἰκίας ὁ οὐρανὸς φυλαττέτω,
 καὶ πάντα ἡμεῖς ^fπεριβαλώμεθα τὰ ἡμέτερα· πολὺ γὰρ τῶν
 τοίχων βελτίους ἡμεῖς, καὶ τοῦ ἐδάφους σεμνότεροι. Τί τοίνυν
 ἡμᾶς αὐτοὺς ἀφέντες, εἰς ἐκείνα τὴν σπουδὴν ἅπασαν ^gκενοῦμεν,
 C ἅπερ ἀπιόντας οὐκ ἐν λαβεῖν, πολλάκις δὲ οὐδὲ ἐνταῦθα μέ-
 νοντας κατασχεῖν, παρὸν οὕτω πλουτεῖν, ὥς μὴ μόνον ἐνταῦθα,
 ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ φαίνεσθαι εὐπορωτάτους; Ὁ γὰρ καὶ τὰ χωρία
 καὶ τὰς οἰκίας καὶ τὸ χρυσίον ἐπὶ τῆς ψυχῆς ^hπεριφέρων,
 ὅπουπερ ἂν φανῇ, μετὰ τοῦ πλούτου φαίνεται τούτου. Καὶ
 πῶς ἐν τούτῳ γενέσθαι, φησίν; Ἐνι, καὶ μετὰ πλείονος εὐκο-
 λίας. Ἄν γὰρ εἰς τὸν οὐρανὸν αὐτὰ μεταῆς διὰ τῆς τῶν
 πενήτων χειρὸς, ἅπαντα εἰς τὴν ⁱσεαυτοῦ ψυχὴν μεταθήσεις·
 κἂν θάνατος ἐπέλθῃ λοιπὸν, οὐδεὶς ^kσε αὐτὰ ἀφαιρήσεται, ἀλλ'
 ἀπελεύσῃ κακεῖ πλουτῶν. Τοιοῦτον εἶχεν ἡ Ταβιθὰ θησαυρόν·
 D διὰ τοῦτο ^lοὐχ ἡ οἰκία αὐτὴν ἐκήρυττεν, οὐδὲ οἱ τοῖχοι, ^mοὐδὲ
 οἱ λίθοι, οὐδὲ οἱ κίονες, ἀλλὰ σώματα χερῶν ἐνδεδυμένα, καὶ
 δάκρυα ἐκχεόμενα, καὶ θάνατος δραπετεύων, καὶ ⁿζωὴ ἐπανιούσα.
 Τοιαύτας καὶ ἡμεῖς ἑαυτοῖς κατασκευάσωμεν ἀποθήκας, τοιαύτας
 οἰκοδομήσωμεν ^oἑαυτοῖς οἰκίας. Οὕτω καὶ τὸν θεὸν συνεργὸν
 ἔχομεν, καὶ αὐτοὶ ^pαὐτοῦ συνεργοὶ ἐσόμεθα. Αὐτὸς μὲν γὰρ
 ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παρήγαγε ^qτοὺς πενομένους, σὺ δὲ
 παραχθέντας καὶ γενομένους οὐκ ^rεἴσας διαφθαρῆναι τῷ λιμῷ
 καὶ τῇ λοιπῇ τάλαιπωρίᾳ, ^sθεραπεύων, διορθούμενος, ^tπαντα-

^y ἡμῖν om. G. post παρρησίαν transp. E.   ^z ἐκείνη A.F.   ^a ἡμῖν E.G.I.
 receptum a Montef. Statim καταχεῖ A.H.I.   ^b πνεῖν ποιεῖ in verso ord.
 A.E.F.I. πνεῖν om. G. ποιεῖ post διάβολον transp. H.   ^c ἰσχυρὸν G.
^d πάντα pro ἅπαντα A.E.F.G.H.I.   ^e τῆς assumtum ex B.D.E.F.G.H.I.
^f περιβαλλ. H.I.   ^g κενοῦμεν omnes, ut tacite edidit Montef. κινούμεν vulgo.
^h ἐπιφέρων G. φέρων H.   ⁱ σεαυτοῦ pro σαυτοῦ A.D.E.H.I. Haec ἅπαντα
 — μεταθήσεις desunt in G.   ^k σου I.   ^l οὐχ] οὐχ] B.I. Mox ἐκήρυττεν
 D.E.F.G.I. ἀνέκηρυττεν Edd.   ^m οὐδὲ οἱ λίθοι om. B.E.   ⁿ [ζωὴ] ψυχὴ
 G. Statim ἐπανθούσα A.H.I. et ante corr. F.   ^o ἑαυτοῖς om. D.E.F.H.I.
^p αὐτοῦ] ἑαυτοῖς G.   ^q τοὺς] αὐτοὺς H.   ^r εἴς A.F.H.I.   ^s θερ. καὶ
 διορ. καὶ παντ. Edd. Prius καὶ om. A.E.F.H.I. posterius abest ab A.D.E.F.
 H.I.   ^t πάντοθεν A.F. Statim ἀνγειρών B.G.

χόθεν ἀνέχων τοῦ θεοῦ τὸν ναόν· οὐ τί γένοιτ' ἂν ἴσον ^νκαὶ εἰς Ε
 ὠφελείας καὶ εἰς εὐδοξίας λόγον; Εἰ δὲ οὐδέπω ^ωσαφῶς κατέ-
 μαthes, πηλίκῳ σε ἐκόσμησε κόσμῳ, κελύσας διορθοῦν πενίαν,
 ἐκεῖνο λογιζέσθαι πρὸς ἑαυτόν· εἴ σοι τοσαύτην ἔδωκεν ἐξουσίαν,
 ὥστε τὸν οὐρανὸν ^χδύνασθαι καταπίπτοντα ἀνορθοῦν, οὐκ ἂν
 τιμὴν ^γσφόδρα σε ὑπερβαίνουσιν τὸ πρᾶγμα ἐνόμισας; Ἰδοὺ
 τοίνυν μείζονός σε κατηξίωσε ^ννὺν τιμῆς. Ὁ γὰρ τῶν οὐρα-
 νῶν ^εἐστὶν αὐτῷ τιμιώτερον, τοῦτό σοι διορθοῦν ἐπέτρεψεν.
 Ἀνθρώπου γὰρ οὐδὲν ἴσον τῶν ὀρωμένων τῷ θεῷ. Καὶ γὰρ
 καὶ οὐρανὸν καὶ γῆν καὶ θάλατταν δι' ἐκεῖνον ἐποίησε· ^βκαὶ
 αὐτῷ μᾶλλον ἐνοικῶν εὐφραίνεται; ἢ τῷ οὐρανῷ. Ἀλλ' ὅμως
 ἡμεῖς καὶ ταῦτα εἰδότες, οὐδεμίαν τῶν τοῦ θεοῦ ναῶν ἐπιμέλειαν 593
 ποιούμεθα ἢ πρόνοιαν, ἀλλ' ἀφέντες αὐτοὺς ἡμελῆσθαι, ἑαυτοῖς
 λαμπρὰς καὶ μεγάλας κατασκευάζομεν οἰκίας. Διὰ τοῦτο
 ἔρημοι πάντων ἐσμὲν ^αἀγαθῶν, καὶ τῶν σφόδρα πενήτων πτω-
 χότεροι, ὅτι ταύτας καλλωπίζομεν τὰς οἰκίας, ἃς οὐ δυνάμεθα
 λαβόντες ἐντεῦθεν ἀπελθεῖν, ἀφέντες ἐκεῖνας, ἃς μεθ' ἡμῶν αὐ-
 τῶν ^δσυμμεταθεῖναι ἔνι. Καὶ γὰρ διαλυθέντα τὰ σώματα τῶν
 πενήτων ἀναστήσεται πάντως· ^εκαὶ παραγαγὼν αὐτοὺς ^ττότε
 ὁ ταῦτα ἐπιτάξας θεὸς, ἐπαινέσεται τοὺς ^βἐπιμελησαμένους αὐ-
 τῶν, καὶ θαυμάσεται, ὅτι μέλλοντας αὐτοὺς καταπίπτειν νῦν ^Β
 μὲν ὑπὸ λιμοῦ, νῦν δὲ ^ηὑπὸ γυμνότητος καὶ κρυμοῦ, παντὶ
^ιδιωρθώσαντο τρόπῳ. Ἀλλ' ὅμως καὶ τοσοῦτων ^κἡμῖν προ-
 κειμένων ἐπαίνων, μέλλομεν ἔτι, καὶ ^ιἀναδύομεθα πρὸς τὴν καλὴν
 ταύτην ἐπιμέλειαν. Καὶ ὁ μὲν Χριστὸς ^μοὐκ ἔχει πού κατα-
 λῦσαι, ἀλλὰ περιέρχεται ξένος καὶ γυμνὸς καὶ πεινῶν· σὺ δὲ
 προάσσεις καὶ λουτρά καὶ περιπάτους καὶ κυρίου κατασκευά-
 ζεις θαλάμους εἰκὴ καὶ μάτην, καὶ ^ντῷ μὲν Χριστῷ οὐδὲ μικροῦ
 μεταδίδως ὀρόφου, κόραξιν δὲ καὶ γυνθίν ὑπερῶα καλλωπίζεις.
 Τί ταύτης χεῖρον γένοιτ' ἂν τῆς παραπληξίας; τί χαλεπώτερον
 (126) τῆς μανίας; καὶ γὰρ ^ομανία ταῦτα ἐσχάτη, μᾶλλον δὲ, ὅπερ C

^ν καὶ accessit ex A.D.E.F.H.I. εἰς ante εὐδοξίας assumptum ex iisdem. Pro
 εὐδοξίας, εὐταξίας dant A.D.E. ^ω σαφῶς om. G. Mox ἡλίκῳ A.F.H.I.
^χ δύνασθαι om. I. Mox ἀνορθοῦν pro διορθοῦν A.D.E.F.H.I. ^γ σφ. σε
 ὑπερβ.] σοι σφ. ὑπερβ. G. ^ν νῦν om. B.D.E.I. ^ε ἐστὶν αὐτῷ] αὐτῶν
 ἐστὶ A.E.F.H.I. ἐστὶν αὐτῶν B. Infra ἴσον οὐδὲν pro οὐδὲν ἴσον F.H.I.
^β καὶ ἐν αὐτῷ G. ^α τῶν ἀγαθῶν Edd. τῶν om. B.D.E.F.G.H.I. ^δ συμ-
 μεταθεῖναι A.E.F.I. Statim δεῖ pro ἔνι I. ^ε καὶ] + γὰρ Edd. γὰρ om.
 A.B.D.E.F.H.I. ^τ τότε om. G. Mox ἐπιδείξας pro ἐπιτάξας idem.
^β ἐπιμελησομένους A.F.H.I. ^η ὑπὸ om. I. ^ι διορθώσαντο F.H. ^κ προ-
 κειμένων ἡμῖν inverso ord. A.D.F.H.I. ^ι ἀναδύομεν G. ^μ Sic omnes.
 πού κ. οὐκ ἔχει hoc ord. Edd. ^ν τὸν μὲν Χριστὸν G. ^ο μανία . . ἐσχάτη]
 Sic A.E.F.G.H.I. μανίας . . ἐσχάτης Edd.

ἀν Ρεῖπη τις, οὐδὲν ἄξιον ἐρεῖ. Ἄλλ' ὅμως, ἂν ἐθέλωμεν, δυνατὸν καίτοι χαλεπὴν οὖσαν τὴν νόσον ἀποκρούσασθαι, καὶ οὐ δυνατὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ ῥάδιον, ^ικαὶ οὐδὲ ῥάδιον ἀπλῶς, ἀλλὰ καὶ πολλῶ ῥῶον ταύτης ἀπαλλαγῆναι τῆς λύμης, ἢ τῶν σωματικῶν παθῶν, ὅσῳ καὶ μείζων ὁ ἰατρός. Ἐπισπασώμεθα τοίνυν ^ραὐτὸν, καὶ παρακαλέσωμεν συνεφάψασθαι, καὶ τὰ παρ' ^ςἡμῶν συνεισενέγκωμεν, προαίρεσιν λέγω ^εκαὶ προθυμίαν. Οὐδενὸς γὰρ ἐτέρου δεήσεται, ^νἀλλ' ἂν τούτων ἐπιλάβηται ^ωμόνον, **Δ**τὰ παρ' ἑαυτοῦ πάντα εἰσοίσει. Εἰσενέγκωμεν τοίνυν τὰ παρ' ἑαυτῶν, ἵνα καὶ ἐνταῦθα καθαρὰς ἀπολαύσωμεν ὑγείας, καὶ τῶν μελλόντων ἐπιτύχωμεν ἀγαθῶν, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἡ δόξα, ἅμα τῷ ἀγίῳ πνεύματι, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ IS.

Ε¹Οἶδαμεν ^αδὲ ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν θεὸν πάντα συνεργεῖ ^βεἰς ἀγαθόν.

ἘΝΤΑΥΘΑ ^εμοι δοκεῖ πρὸς τοὺς ἐν κινδύνοις ὄντας ἅπαν τοῦτο κεκινήκεναι τὸ χωρίον· μᾶλλον δὲ οὐ τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ μικρῶ πρὸ τούτων εἰρημένα. Καὶ γὰρ τὸ, “Οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι,” καὶ τὸ τὴν κτίσιν ἅπασαν στενάξαι, καὶ τὸ λέγειν, ὅτι “Τῇ ἐλπίδι ἐσώθημεν,” ^δκαὶ, “Δι' ὑπομονῆς ἀπεκδεχόμεθα,” ^εκαὶ τὸ, “Τί προσευξώμεθα καθ' ὃ δεῖ, οὐκ οἶδαμεν” ἅπαντα ταῦτα πρὸς ἐκείνους εἰρηται. Παιδεύει γὰρ αὐτοὺς μὴ ἅπερ ^ρἂν αὐτοὶ νομίσωσιν εἶναι συμφέροντα, ταῦτα 594 αἰρεῖσθαι πάντως, ἀλλ' ἅπερ ἂν τὸ πνεῦμα ὑποβάλλῃ. Καὶ γὰρ πολλὰ αὐτοῖς δοκοῦντα λυσιτελεῖν, ἔστιν ὅτε καὶ βλάβην ἤνεγκε πολλήν. Ἄνεσις ^ηγοῦν καὶ κινδύνων ἀπαλλαγὴ, καὶ τὸ ἐν ἀδείᾳ ζῆν, ἐδόκει συμφέρον εἶναι ἐκείνοις. Καὶ τί θαυμαστόν, εἰ ἐκείνοις, ὅπου γε καὶ αὐτῷ τῷ μακαρίῳ Παύλῳ τοῦτο οὕτως ^ιέδοξεν ἔχειν; Ἄλλ' ὅμως ἐμάνθανεν ὕστερον, ὅτι τὰ

¹ CAP. VIII. v. 28.

^ρ εἶπη solus G. Edebatur εἶποι. Cf. Var. Lect. ad pp. 457 B. 590 B. ^ι καὶ οὐδὲ—ῥῶον om. G. ^ρ αὐτὸν, καὶ π.] καὶ νῦν, αὐτὸν π. G. ^ς ἡμῶν] ἑαυτῶν A.H.I. ^ε καὶ om. G. ^ν ἀλλ' ἂν—μόνον] ἀλλ' ἀντὶ τούτων G. ^ω μόνον pro μόνων B.F.H.I. receptum a Montef. HOM. XVI. ^α δὲ] γὰρ G. ^β εἰς τὸ ἀγαθόν A.B. Mosq. 8. ^ε μοι om. A. ^δ καὶ] + τὸ Edd. τὸ om. B.F.G.H.I. ^ε καὶ] + ὅτι I. Mox προσευξώμεθα A.B.D.E.F. G.I. ^ρ ἂν om. G. Statim νομίζουσιν idem. ^ς ὑποβάλλῃ H.I. ^η οὐν E.F.H.I. ^ι δόξαν G.

ἐναντία τούτοις ταῦτά ἐστι τὰ συμφέροντα, καὶ μαθὼν ἔστεργεν. Ὁ γοῦν τρίς τὸν κύριον παρακαλέσας ὥστε ἀπαλλαγῆναι κινδύνων, ἐπειδὴ ἤκουσεν αὐτοῦ λέγοντος, ²“ Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμις μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται,” ἐσκίρτα λοιπὸν Β διωκόμενος, ὑβρίζόμενος, τὰ ἀνήκεστα πάσχων. “Εὐδοκῶ γὰρ, φησὶν, ἐν διωγμοῖς, ἐν ὕβρεσιν, ἐν ἀνάγκαις.” Διὸ καὶ ἔλεγε· “Τὸ γὰρ τί ^κπροσευζώμεθα καθ’ ὃ δεῖ, οὐκ οἶδαμεν” καὶ πᾶσι παρήνει τῷ πνεύματι τούτων παραχωρεῖν. Καὶ γὰρ καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον σφόδρα ἡμῶν κηδεταί, καὶ τῷ θεῷ τοῦτό ἐστι τὸ ἰδοκοῦν. Διὰ πάντων τοίνυν ἀλείψας αὐτοὺς, ἐπάγει καὶ τὰ σήμερον εἰρημένα, λογισμὸν κινῶν ἱκανὸν αὐτοὺς ἀνακτήσασθαι. “Οἶδαμεν γὰρ, φησὶν, ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν θεὸν πάντα συνεργεῖ ^μεἰς ἀγαθόν.” Ὅταν δὲ εἶπῃ, “πάντα,” καὶ τὰ δοκοῦντα εἶναι λυπηρὰ λέγει. Κἂν ^νγὰρ θλίψεις, κἂν C πενία, κἂν δεσμοτήρια, κἂν λιμοὶ, κἂν θάνατοι, κἂν ὀτιοῦν ὅτερον ἐπὶ, δυνατὸς ὁ θεὸς εἰς τὸνναντίον P πάντα ταῦτα μεταβαλεῖν· ἐπεὶ καὶ τοῦτο τῆς ἀφάτου δυνάμεως Q αὐτοῦ, τὸ τὰ δοκοῦντα εἶναι μοχθηρὰ κούφᾳ τε ἡμῖν ποιεῖν, καὶ εἰς τὴν ὑπὲρ ἡμῶν τρέπειν βοήθειαν. Διόπερ οὐκ εἶπεν, ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν θεὸν οὐκ ἐπέρχεται ^ατι δεινόν, ἀλλ’ ὅτι, “συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν”· τουτέστιν, ὅτι αὐτοῖς τοῖς δεινοῖς κέχρηται εἰς τὴν τῶν ἐπιβουλευομένων εὐδοκίμησιν· ὅπερ ^νπολλῷ μείζον ἐστὶ τοῦ κωλύσαι ἐπελθεῖν τὰ δεινὰ, ἢ καταλύσαι ^ωἐπελθόντα. D Τοῦτο ^γγοῦν καὶ ἐπὶ τῆς Βαβυλωνίας καμίνου πεποίηκεν. Οὔτε γὰρ ἐκώλυσεν ^γἐμπεσεῖν εἰς αὐτὴν, οὔτε ἐμπεσόντων τῶν ἁγίων ^εἐκείνων, τὴν φλόγα ἔσβεσεν, ^αἀλλ’ ἀφείς καίεσθαι, ^βδι’ αὐτῆς ταύτης θαυμαστοτέρους εἰργάσατο. Καὶ ἐπὶ τῶν ἀποστόλων δὲ τοιαῦτα ἔτερα ἐθαυματούργησε διὰ πάντων. Εἰ γὰρ ἀνθρώποι, φιλοσοφεῖν εἰδότες, δύνανται ^φφύσει πραγμαμάτων εἰς (127) τὸ ἐναντίον ἀποχρήσασθαι, καὶ ἐν πενίᾳ ζῶντες τῶν ^απλουτούντων εὐπορώτεροι φανῆναι, καὶ δι’ ἀτιμίας λάμψαι· πολλῷ

² 2 Cor. xii. 9, 10.

^κ προσευζόμεθα A. B. D. E. I. προσεύξασθαι G. ¹ δοκοῦν] + τῷ θεῷ
A. F. H. ^μ εἰς τὸ α. B. I. ^ν γὰρ om. G. ^ο ἔτερον om. F. H.
Statim ἐπὶ B. G. I. ἐπείη Edd. ἐπέλθῃ Cat. ^ρ πάντα ταῦτα μ. A. D. E. F.
μ. πάντα ταῦτα G. ταῦτα π. μ. Edd. ^σ αὐτοῦ om. G. ^τ ὅτι om. A. G. H.
^α τι deerat ante Montef. Habent A. B. D. E. F. I. Cat. ^ι ὅτι] + καὶ Edd.
καὶ om. A. D. E. F. G. I. Cat. ^ν πολλῷ B. D. E. F. G. Cat. πολλὸν Edd. ^ω ἐλ-
θόντα E. ^γ γοῦν pro οὖν A. B. D. E. F. H. I. Statim καὶ ἐπὶ τῆς καμ. τῆς Βαβ.
A. D. F. H. I. Deinde ἐποίησεν D. ^γ ἐμπεσεῖν εἰς αὐτὴν (nisi ἐπελθεῖν (?) εἰς
αὐτὴν H.) omnes. Edebatur ἐπελθεῖν αὐτὴν ante Montef. ^ε ἐκείνων om. G.
^α ἀλλ’ ἀφείς omnes. ἀλλὰ καὶ ἀφείς Edd. ^β διὰ τῆς αὐτῆς θ. H. Statim
θαυμασιωτέρους G. ^φ φύσεις A. G. I. Mox ἀποκρούσασθαι I. ^α πλου-
σιων I.

μᾶλλον ὁ θεὸς ἐπὶ τῶν ἀγαπώντων αὐτὸν, καὶ ταῦτα καὶ ἐτὰ
 E πολλῶ μείζονα ἐργάσεται. Ἐνὸς γὰρ δεῖ μόνου, τοῦ γνησίου
 αὐτὸν ἀγαπᾶν, καὶ τὰ ἄλλα πάντα ἔπεται. Ὡς περ εὖν
 τούτους καὶ τὰ δοκοῦντα εἶναι βλαβερά ὠφελεῖ, οὕτω τοὺς οὐκ
 ἀγαπῶντας αὐτὸν, καὶ τὰ ὠφελούντα βλάπτει. Τοῖς γοῦν
 Ἰουδαίοις καὶ σημείων ἐπίδειξις, ^hκαὶ διδασκαλίας φιλοσοφίας,
 καὶ δογμάτων ὀρθότης ἐλυμαίνετο· καὶ δι' ἐκεῖνα μὲν δαιμο-
 νῶντα ἐκάλουν, διὰ δὲ ταῦτα ἀντίθεον· ὑπὲρ δὲ τῶν σημείων καὶ
 ἰάνελεῖν ἐπεχείρουν. Ὁ μέντοι ληστής σταυρούμενος, ^kπροσ-
 ηλούμενος, λοιδορούμενος, μυρία πάσχων δεινά, οὐ μόνον οὐδὲν
 595 παρεβλάβη, ἀλλὰ καὶ τὰ μέγιστα ἐντεῦθεν ἐκέρδανεν. Εἶδες
 πῶς τοῖς ἀγαπῶσι τὸν θεὸν πάντα συνεργεῖ ⁱεἰς ἀγαθόν; Εἰ-
 πὼν ^mτοῖνυν τὸ μέγα τοῦτο ἀγαθόν, καὶ σφόδρα τὴν ἀνθρω-
 πίνην ⁿὑπερβαῖνον φύσιν, ἐπειδὴ πολλοῖς καὶ ἀπιστοῖς τοῦτο
 εἶναι ^oἐδόκει, ἀπὸ τῶν παρελθόντων αὐτὸ πιστοῦται, οὕτω
 λέγων· “Τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς οὖσι.” Σκόπει γὰρ, ^qφη-
 σὶν, εὐθέως ἀπὸ τῆς κλήσεως τὸ εἰρημένον. Διὰ τί γὰρ μὴ ἐξ
 ἀρχῆς πάντα ἐκάλεσεν, ^rἢ μὴδὲ αὐτὸν Παῦλον εὐθέως μετὰ τῶν
 ἄλλων; ^sοὐ δοκεῖ ἡ ἀναβολὴ ἐπιζήμιος εἶναι; Ἀλλ' ὅμως ἐδεί-
 B χθη διὰ τῶν πραγμάτων, ὅτι χρησίμως γέγονε. Πρόθεσιν δὲ
 ἐνταυθα φησιν, ἵνα μὴ τὸ πᾶν τῇ κλήσει ^tᾧ· ἐπεὶ οὕτως ἐμελ-
 λον καὶ Ἑλλήνες ἀντιλέγειν καὶ Ἰουδαῖοι. Εἰ γὰρ ἡ κλήσις
 ἤρκει μόνον, τίνας ἔνεκεν οὐ πάντες ἐσώθησαν; Διὰ ^uτούτῳ φη-
 σιν, ὅτι οὐχ ἡ κλήσις μόνον, ἀλλὰ καὶ ἡ πρόθεσις τῶν καλου-
 μένων τὴν σωτηρίαν εἰργάσατο. Οὐ γὰρ ἠναγκασμένη γέγονεν
 ἡ κλήσις, οὐδὲ βεβιασμένη. Πάντες γοῦν ἐκλήθησαν, ἀλλ' οὐ
 πάντες ^vὑπήκουσαν.

³ “Ὅτι οὖς προέγνω, καὶ προώρισε συμμόρφους τῆς εἰκόνης
 τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.” Εἶδες τιμῆς ὄγκον; Ὅπερ γὰρ ὁ μονογενὴς
 C ^xἦν φύσει, τοῦτο καὶ αὐτοὶ γενόνασι κατὰ χάριν. Ἀλλ' ὅμως
 οὐκ ἠρέεσθη ^yτούτῳ τῷ εἰπεῖν, “συμμόρφους,” ἀλλὰ καὶ ἕτερον

3 v. 29.

^e τὰ om. G. Mox ἐργάσασθαι H. ^f καὶ πάντα τὰ ἄλλα ἔπ. B.D.G.
^g οὖν] + καὶ Edd. καὶ deest in omnibus. ^h Edebatur inverso ord. καὶ δογ.
 ὀρθ. ἐλυμαίνετο, καὶ διδ. φιλ. Nobiscum stant A.D.F.G.H.I. καὶ φιλοσοφίας
 διδασκαλία G. ⁱ ἀνελεῖν A.D.F.H.I. ἀναιρεῖν Edd. ^k προσηλ. om. A.
 λοιδορ. om. I. λοιδορ. προσηλ. inverso ord. D.E.H. ^l εἰς τὸ d. B.
^m τοῖνυν] γὰρ E. ⁿ ὑπερβ. φύσιν pro φύσιν ὑπερβ. omnes. ^o δοκεῖ G.
 Veron. ^p αὐτῶν I. ^q φησὶν accessit ex A.D.E.F.G.H.I. ^r ἢ as-
 sumtum ex A.B.D.E.F.H.I. Cat. Mox εὐθέως μ. τ. d. pro μ. τ. d. εὐθέως
 omnes. ^s οὐ (οὐ I.) δοκεῖ] Sic B.D.E.F.G.H.I. Cat. οὐ ἐδόκει Edd.
^t δῶς F.H.I. ^u ταῦτα B.D.E.H.I. ^v ἤκουσαν A.H.I. ^x ἦν om. G.
^y τούτῳ om. A.D.E.F.H.I. Cat.

προσέθηκεν “Εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον.” Καὶ οὐδὲ ἐν-
ταῦθα ἔστι, ἀλλὰ καὶ μετὰ ²τούτου πάλιν ἕτερον ἐπάγει,
λέγων “Ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς” διὰ πάντων σαφῆ τὴν ³συγ-
γένειαν ἐπιδείξαι βουλόμενος. Ταῦτα ⁴δὲ πάντα περὶ τῆς
οἰκονομίας εἰρῆσθαι νόμιζε· κατὰ γὰρ τὴν θεότητα μονογενῆς.
Εἶδες ⁵πόσα ἡμῖν ἐχαρίσατο; Μὴ τοίνυν ἀμφίβαλλε περὶ
τῶν μελλόντων. Καὶ γὰρ ⁶καὶ ἐτέρωθεν δείκνυσιν αὐτοῦ τὴν
κηδεμονίαν, τῷ λέγειν ἄνωθεν αὐτὰ προτετυπῶσθαι οὕτως. D
⁷Ἀνθρωποι ⁸μὲν γὰρ ἀπὸ τῶν πραγμάτων τὰς ὑπὲρ αὐτῶν
γνώμας λαμβάνουσι, τῷ ⁹δὲ θεῷ πάλαι ταῦτα ἔδοξε, καὶ ἄνωθεν
πρὸς ¹⁰ἡμᾶς δέκετο, φησίν. ¹¹“Ὅς δὲ προώρισε, τούτους καὶ
ἐκάλεσε· καὶ οὗς ἐκάλεσε, τούτους καὶ ¹²ἐδικαίωσε” διὰ τῆς τοῦ
λουτροῦ παλιγγενεσίας. “Ὅς δὲ ἐδικαίωσε, τούτους καὶ ¹³ἐδό-
ξασε” διὰ τῆς χάριτος, διὰ τῆς νίθεσις. ¹⁴“Τί οὖν ἐροῦμεν
πρὸς ταῦτα;” ¹⁵“Ὡς ἂν εἰ εἴποι, μὴ τοίνυν λέγε μοι λοιπὸν περὶ
τῶν κινδύνων, καὶ τῆς παρὰ πάντων ἐπιβουλῆς. Εἰ γὰρ καὶ
τοῖς μέλλουσί τινες διαπιστοῦσιν, ἀλλὰ πρὸς τὰ ἤδη γεγενη-
μένα ἀγαθὰ οὐδὲν ἂν ἔχοιεν εἰπεῖν· οἶον, τὴν ἄνωθεν τοῦ θεοῦ
πρὸς σέ φιλίαν, τὴν δικαίωσιν, τὴν δόξαν. Καὶ γὰρ ¹⁶καὶ E
ταῦτά σοι διὰ τῶν δοκούντων εἶναι λυπηρῶν ἐχαρίσατο· καὶ
ὅπερ ἐνόμιζες ¹⁷αἰσχύνῃς εἶναι, τὸν σταυρὸν, τὰς μάστιγας, τὰ
δεσμὰ, ταῦτά ἐστιν ¹⁸ἃ τὴν οἰκουμένην κατάρθρωσεν ἅπασαν.
Ὡςπερ οὖν οἷς αὐτὸς ἔπαθε, καίτοιγε σκυθρωποῖς εἶναι ¹⁹δο-
κοῦσι, τοῦτοις εἰς ἐλευθερίαν καὶ σωτηρίαν τῆς φύσεως ἀπε-
χρήσατο πάσης· οὕτω καὶ ²⁰ἐν οἷς αὐτὸς ὑπομένεις ποιεῖν εἴωθεν,
εἰς δόξαν σου καὶ εὐδοκίμῃσιν τοῖς σοῖς ἀποχρώμενος πάθειςιν.
“Εἰ ὁ θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ’ ἡμῶν;” Τίς γὰρ ²¹οὐ καθ’ ἡμῶν,
φησί; Καὶ γὰρ ἡ οἰκουμένη καθ’ ἡμῶν, καὶ τύραννοι καὶ ἄρχοι
καὶ συγγενεῖς καὶ πολῖται. Ἄλλ’ ὅμως οὗτοι οἱ καθ’ ἡμῶν 596
(128) τοσοῦτον ἀπέχουσιν ἐπηρεάζειν ἡμῖν, ὅτι καὶ ἄκοντες στεφάνων

4 v. 30.

5 v. 31.

² τούτο G. Statim πάλιν om. A.E. ³ εὐγένειαν A.D.E.F.H.I. Alterum
tuetur Cat. ⁴ δὲ πάντα om. G. ⁵ ὅσα B.E.G. ⁶ καὶ om. G. ⁷ μὲν
accessit ex B.D.E.F.H.I. Cat. ⁸ δὲ om. G. ⁹ ἡμᾶς] + οὕτω B.D. Statim
edebatur δέκετο. φησὶν οὖν, οὗς δέ. Sed οὖν deest in omnibus. ¹⁰ οὗς δὲ
— τούτους καὶ ἐδικαίωσε] Sic A.B.D.E.F.H. Nec aliter I. nisi quod pro
ἐκάλεσε bis habet ἐδικαίωσε, et vice versa ἐκάλεσε pro ἐδικαίωσε. In Editis
legitur cum uno Cod. G. οὗς δὲ ἐκάλεσε, τούτους καὶ ἐδικαίωσεν. ¹¹ ἐδικαί-
ωσεν] + ἐδικαίωσε Edd. ἐδικαίωσε om. A.F.G.H.I. ¹² ἐδόξασεν] + ἐδόξασε
Edd. ἐδόξασε om. A.F.G.H.I. Statim διὰ τῶν χαρισμάτων B.G. Veron.
¹³ ὡς ἂν εἰ εἴποι] ὡσανεὶ τούτο λέγει D.E. εἰ, quod aberat, etiam in vitis libris
recepimus. ¹⁴ καὶ accessit ex D.F.G.H.I. et corr. B. ¹⁵ αἰσχύνῃς
D.E.F.G.H.I. Cat. αἰσχύνῃ Edd. ¹⁶ δοκοῦσι τοῦτοις, ἐλευθ. κ. σ. τ. φ.
ἀπεχάριστο π. G. ¹⁷ ἐν] ἐφ’ A.F.H.I. Cat. ¹⁸ οὐ] ὁ G. ὁ (sic) H.

ἡμῖν αἵτιοι γίνονται, καὶ μυρίων ἀγαθῶν πρόξενοι, τῆς τοῦ θεοῦ σοφίας τὰς ἐπιβουλάς εἰς τὴν ἡμετέραν ὁ σωτηρίαν τρεπούσης καὶ δόξαν. Ὅρας πῶς οὐδεὶς καθ' ἡμῶν; Καὶ γὰρ τὸν Ἰώβ τοῦτο λαμπρότερον ἐποίησε, τὸ ὀπλισθῆναι κατ' αὐτοῦ τὸν διάβολον. Καὶ γὰρ καὶ φίλους κατ' αὐτοῦ, καὶ γυναῖκα κατ' αὐτοῦ, καὶ τραύματα καὶ οἰκέτας καὶ μυρία ἕτερα ὁ διάβολος ἐκίνησε μηχανήματα· καὶ οὐδὲν ὅλως κατ' αὐτοῦ γέγονε. Καὶ Βούπῳ τοῦτο αὐτῷ μέγα, καίτοι ὁ σφόδρα μέγα ὄν, ἀλλ' ὁ πολλῶν μείζον ἦν, ὅτι καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ πάντα ἐξέβη. Ἐπειδὴ γὰρ ὁ θεὸς ἦν ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ τὰ κατ' αὐτοῦ δοκοῦντα εἶναι, ὑπὲρ αὐτοῦ πάντα ἐγίνετο. ^κΤοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν ἀποστολῶν συνέβη. Καὶ γὰρ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι καὶ οἱ ἐξ ἐθνῶν καὶ οἱ ψευδάδελφοι, ^κκαὶ ἄρχοντες καὶ δῆμοι, καὶ λιμοὶ καὶ ^απενία, καὶ μυρία κατ' αὐτῶν ἦν· ἡ ἀλλ' οὐδὲν κατ' αὐτῶν. Τὰ γὰρ μάλιστα ποιήσαντα αὐτοὺς λαμπροὺς καὶ περιφανεῖς, καὶ παρὰ θεῷ καὶ παρὰ ἀνθρώποις ^εμεγάλους, ταῦτά ἐστιν. Ἐννόησον οὖν ἡλίκον ἐφθέγγετο ῥῆμα ὁ Παῦλος περὶ τῶν πιστῶν καὶ ^αἀκριβῶς ἐσταυρωμένων, ὃ ^δμηδ' ὁ τὸ διάδημα περικείμενος δύναται ἂν ἔχειν. Κατὰ γὰρ ἐκείνου πολλοὶ ^εκαὶ βάρβαροι καθοπλιζόμενοι, καὶ πολέμιοι ἐπιόντες, καὶ σωματοφύλακες ἐπιβουλευόντες, καὶ τῶν ἀρχομένων πολλοὶ πολλάκις ἐπανιστάμενοι συνεχῶς, καὶ ἕτερα μυρία· κατὰ δὲ τοῦ πιστοῦ ^εκαὶ τοῖς τοῦ θεοῦ νόμοις προσέχοντος ἀκριβῶς, οὐκ ἄνθρωπος, οὐ δαίμων, οὐκ ἄλλο οὐδὲν ἐστῆναι δυνήσεται. Ἄν τε γὰρ χρήματα ἡ ἀφέλῃς, μισθὸν αὐτῷ προξένησας· ἂν τε κακῶς εἴπῃς, διὰ τῆς δυσφημίας λαμπρότερον ἐποίησας παρὰ τῷ θεῷ· ἂν τε ^δεἰς λιμὸν ἐμβάλῃς, ^ιπλείων ἢ δόξα καὶ ^κἢ ἀντίδοσις· ἂν τε, ὁ πάντων ^ιδοκεῖ χαλεπώτερον εἶναι, θανάτῳ παραδῶς, μαρτυρίου στέφανον ἔπλεξας. Τί τοίνυν ^μῖσον τοῦ βίου τούτου γένοιτ' ἂν, ὅταν μηδὲν κατ' αὐτοῦ ^αγίνεσθαι δύνῃται, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ δοκοῦντες ἐπιβουλεύειν, τῶν ^οἐνεργετούντων οὐκ ἔλαττον

^κ σωτηρ. τρεπούσης κ. δ.] Hoc ord. A.B.D.E.I. τρεπούσης σωτηρ. κ. δ. F.G.H. Cat. σωτηρ. καὶ δ. τρεπούσης Edd. ^α ὅλως G. Veron. ὅλως vulgo. ^ε αὐτὸ H. ^ν σφόδρα accessit ex omnibus. ^ω ἐγίνετο pro ἐγίνετο omnes. ^κ τοῦτο] + γὰρ H. ^ι οἱ assumptum ex A.D.E.F.G.I. ^κ καὶ οἱ ἀρχ. καὶ οἱ δ. Edd. οἱ utrobique om. A.D.E.F.G.H.I. ^α πενία A.E.F.G.H.I. πενία Edd. ^β ἀλλ' οὐδὲν pro καὶ οὐδὲν A.B.D.E.F.H.I. Verba ἦν καὶ οὐδὲν κατ' αὐτῶν om. G. suppleta a corr. ^ε μεγάλους omnes. ἐπαινετοὺς Edd. ^δ μηδὲ ὁ A.D.E. ^ε καὶ om. A.E.F.H.I. ^ι Sic libri omnes. καὶ προσέχ. ἀκρ. τοῖς τ. θ. νόμοις hoc ord. Edd. ^ε στήναι B.G. στήσαι Veron. ἀντιστήναι ceteri. ^β ἀφέλῃ F. ^ι πλείον E.H. ^κ ἢ om. I. ^ι δοκεῖ χ. εἶναι omnes. χ. εἶναι δοκεῖ Edd. ^μ τοῦ β. τούτου ἴσον inverso ord. A.D.G. ^α γίνεσθαι D.E.F.G.H. γένεσθαι Edd. ^ο ἐνεργετούντων] + αὐτῶν Sav. Mor. et sine uncis Ben. αὐτῶν om. A.D.E.F.H.I. Mox αὐτῶν om. B.G. Veron.

αὐτὸν ὠφελεῶσι; Διὰ τοῦτό φησιν “Εἰ ὁ θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, ῥίτις καθ’ ἡμῶν.”

Εἶτα, οὐκ ἄρκεσθεις τοῖς εἰρημένοις, τὸ μέγιστον σημεῖον τῆς περὶ ἡμᾶς ἀγάπης, καὶ ὃ συνεχῶς αἰεὶ περιστρέφει, τοῦτο καὶ ἐνταῦθα τίθησι, τὴν σφαγὴν τοῦ παιδός. Οὐ γὰρ ἔδιδ-
καίωσε μόνον, φησὶ, καὶ ἐδόξασε, καὶ συμμόρφους ἐποίησε τῆς εἰκόνος ἐκείνης, ἀλλ’ οὐδὲ τοῦ παιδὸς ἐφείσατο διὰ σέ. Διὸ καὶ Ε
ἐπήγαγε ῥέγων· ⁶ “Ὅς γε τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ’
ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτὸν, πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ
τὰ πάντα ἡμῖν ῥαρίσεται;” Καὶ μεθ’ ὑπερβολῆς καὶ πολλῆς
τῆς θερμότητος ταῖς λέξεσι κέχρηται, ἵνα ἐνδείξηται αὐτοῦ τὴν
ἀγάπην. Πῶς οὖν ἡμᾶς προήσεται, ὑπὲρ ὧν τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ
ἐφείσατο, ἀλλ’ ὑπὲρ ἡμῶν ῥ πάντων παρέδωκεν αὐτόν; ῥ Εννόησον
γὰρ ῥ ὅσης ἀγαθότητος τὸ καὶ τοῦ ἰδίου υἱοῦ μὴ φείσασθαι, ἀλλὰ
καὶ ἐκδοῦναι, καὶ ὑπὲρ ῥ πάντων ἐκδοῦναι, καὶ εὐτελῶν καὶ ἀγνωμό-
νων καὶ ἐχθρῶν καὶ βλασφήμων. “Πῶς οὖν οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ
τὰ πάντα ἡμῖν ῥαρίσεται;” ῥ Ο δὲ λέγει, ῥ τοιοῦτόν ἐστιν· εἰ τὸν
υἱὸν αὐτοῦ ἐχαρίσατο, καὶ οὐχ ἀπλῶς ἐχαρίσατο, ἀλλὰ καὶ 597
σφαγὴν παρέδωκε, τί λοιπὸν ῥ περὶ τῶν ἄλλων ἀμφιβάλλεις,
τὸν δεσπότην λαβῶν; τί διστάζεις ῥ περὶ τῶν κτημάτων, τὸν
κύριον ἔχων; ῥ Ο γὰρ τὸ μείζον τοῖς ἐχθροῖς δεδοκῶς, πῶς ῥ τὰ
ἐλάττωνα οὐ δώσει τοῖς φίλοις; ⁷ “Τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν
θεοῦ;” ῥ Ἐνταῦθα πρὸς τοὺς λέγοντας ὅτι οὐδὲν ἢ πίστις
ὠφελεῖ, καὶ ἀπιστοῦντας τῇ ἀθρόᾳ μεταβολῇ. Καὶ ὅρα πῶς
ταχέως αὐτοὺς ῥ ἐπεστόμισε ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος τοῦ ἐκλεξαμέ- B
νου. Καὶ οὐκ εἶπε, τίς ἐγκαλέσει κατὰ τῶν δούλων τοῦ θεοῦ,
οὐδὲ, κατὰ τῶν πιστῶν τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ, “κατὰ τῶν ἐκλεκτῶν
τοῦ θεοῦ” ἢ γὰρ ἐκλογὴ ἀρετῆς σημεῖόν ἐστιν. Εἰ γὰρ ἐπειδὴν
πωλοδάμνης πώλους ῥ ἐκλέγεται ἐπιτηδείους πρὸς τὸν δρόμον,
οὐδεὶς ἐπισκῆψαι δυνήσεται, ἀλλὰ καταγέλαστος γίνεται, καὶ
ἐγκαλέσει τις· πολλῶ μᾶλλον ὅταν ὁ θεὸς ῥ ἐκλέγεται ψυχὰς,
καταγέλαστοι οἱ ἐγκαλοῦντες. “Θεὸς ὁ δικαίων, ῥ τίς ὁ κατα-

6 v. 32.

7 v. 33.

8 v. 34.

ῥ τίς] + ὁ G. ῥ ἐδικ. μόνον φ.] Sic A.D.E.F.H.I. Cat. φησιν ἐδικ. μόνον
G. ἐδικ. φ. μόνον Edd. ῥ λέγων om. B.G. ῥ χαρίσεται bis F.H.I.
ῥ ταῖς om. G. Mox ἐνδείξ. αὐτοῦ pro αὐτοῦ ἐνδείξ. A.D.E.G.H.I. Cat.
ῥ πάντων par. αὐτὸν pro par. αὐτὸν πάντων A.D.F.G.H.I. Cat. ῥ ὅσης
omnes. πόσης Edd. ὅσης ἦν ἀγαθ. G. ῥ ἀπάντων G. Mox καὶ βλασφήμων
om. idem. ῥ τοῦτο vel τοῦτ’ A.D.E.F.I. ῥ ὑπὲρ F.I. Cat. ῥ ὑπὲρ
A.F.H.I. Cat. Mox τὸν κ. ἔχων om. G. ῥ τὸ ἐλάττω A.E.F.H.I. ῥ ἐν-
ταῦθα] ταῦτα Cat. Post μεταβολῇ addunt ἀποδύεται D.E. ῥ ἐπετίμησεν I.
ῥ ἐκλέγεται A.B.D.E.F.G.I. Ante Montef. edebatur ἐκλέγεται. Statim πρὸς
τὸν δ. ἐπιτηδείους inverso ord. A.D.E.F.H. Cat. ῥ ἐκλέγεται I.

κρίνων;” Οὐκ εἶπε, θεὸς ὁ ἀφείς ἀμαρτήματα, ἀλλ’, ὁ πολλῶν (129)
 C μείζον ἦν, “Θεὸς ὁ ὀδικαίων.” “Οταν γὰρ ἡ τοῦ δικαστοῦ
 ψῆφος δίκαιον ἡ ἀποφήνη, καὶ δικαστοῦ τοιοῦτου, τίνος ἄξιος
 ὁ κατηγορῶν; Οὐκοῦν οὔτε τοὺς πειρασμοὺς φοβεῖσθαι δίκαιον·
 ὑπὲρ γὰρ ἡμῶν ἐστὶν ὁ θεός, καὶ ἐδήλωσεν ἐξ ὧν ἐποίησεν· οὔτε
 τὰς φλυαρίας τὰς Ἰουδαϊκάς· καὶ γὰρ ἡ καὶ ἐξελέξατο ἡμᾶς καὶ
 ἐδικαίωσε, καὶ τὸ δὴ θαυμαστόν, ὅτι καὶ διὰ τῆς σφαγῆς τοῦ
 παιδὸς ἐδικαίωσε. Τίς οὖν ἡμᾶς καταδικάσει, τοῦ θεοῦ στε-
 φανοῦντος, τοῦ Χριστοῦ δι’ ἡμᾶς σφαγέντος, καὶ οὐ σφαγέντος
 μόνον, ἀλλὰ καὶ μετὰ ταῦτα ἐντυγχάνοντος ὑπὲρ ἡμῶν; “Χρι-
 στὸς ἡ γὰρ, φησιν, ὁ ἀποθανὼν, μᾶλλον δὲ καὶ ἐγερθεὶς ἐκ
 D νεκρῶν, ὅς ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ, ὃς καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ
 ἡμῶν.” Καὶ γὰρ ἐπὶ τῆς οἰκείας ἀξίας φανείς, οὐ κατέλυσε
 τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πρόνοιαν, ἀλλὰ καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ
 ὅτι τὴν αὐτὴν ἀγάπην μένει διατηρῶν. Ἡ οὐδὲ γὰρ ἠρέεσθη
 τῇ σφαγῇ μόνον· ὅπερ μεγίστου μάλιστα ἐστὶ φίλτρον, τὸ μὴ
 μόνον τὰ εἰς αὐτὸν ἡκοντα ποιεῖν, ἀλλὰ καὶ ἕτερον ὑπὲρ τούτου
 παρακαλεῖν. Τοῦτο γὰρ μόνον διὰ τοῦ ἐντυγχάνειν δηλῶσαι
 ἐβουλήθη, ἡ ἀνθρωπικώτερον διαλεχθεὶς καὶ συγκαταβατικώ-
 τερον, ἵνα τὴν ἀγάπην ἐνδείξηται· ἐπεὶ καὶ τὸ, “οὐκ ἐφεί-
 σατο,” εἰ μὴ ἡ μετὰ ταύτης ἐκλάβωμεν τῆς ἐννοίας, πολλὰ τὰ
 E ἄτοπα ἔψεται. Καὶ ἵνα μάθῃς ὅτι τοῦτο ἐστὶν, ὃ κατασκευά-
 σαι βούλεται, πρότερον εἰπὼν, ὅτι “ἐστὶν ἐν δεξιᾷ,” τότε ἐπὶ-
 γαγεν, ὅτι “ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν,” ὅτε τὴν ὁμοτιμίαν ἐδείξε
 καὶ τὴν ἰσότητά, ἵνα λοιπὸν τὸ ἐντυγχάνειν ἡ μὴ ἐλαττώσεως,
 ἀλλ’ ἡ ἀγάπης φαίνεται μόνῃς ὄν. Ὁ γὰρ ἡ αὐτοζῶν ὧν καὶ
 πηγὴ τῶν ἀγαθῶν ἀπάντων, καὶ μετ’ ἐξουσίας τῆς αὐτῆς τῷ
 πατρὶ καὶ νεκροὺς ἐγείρων, καὶ ζωοποιῶν, ἡ καὶ τὰ ἄλλα πάντα
 ποιῶν, πῶς ἂν ἐντεύξεως ἐδεήθη εἰς τὸ ὠφελεῖσθαι ἡμᾶς; Ὁ ἀπε-
 γνωσμένους καὶ καταδεδικασμένους ἐξ οἰκείας ἐξουσίας καὶ τῆς
 καταδίκης ἐκείνης ἀπαλλάξας, καὶ δικαίους καὶ υἱοὺς ποιήσας, καὶ
 πρὸς τὰς ἀνωτάτω τιμὰς ἡ ἀγαγὼν, καὶ τὰ μηδέποτε ἐλπισθέντα
 εἰς ἔργον ἀγαγὼν, πῶς ἂν μετὰ τὸ κατορθῶσαι πάντα, καὶ τὴν
 598 φύσιν τὴν ἡμετέραν ἡ δείξει ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ βασιλικοῦ, πρὸς

ἡ δικαίων] + τίς ὁ κατακρίνων; I. ἡ ἀποφαίνῃ G. ἡ καὶ om. A.I.
 καὶ accessit ex omnibus. ἡ γὰρ assumptum ex omnibus. Χριστὸς ἡ Ἰησοῦς
 γὰρ, φησὶν G. καὶ om. G. Statim ἐκ νεκρῶν om. F.H.I. ἡ δς] + καὶ
 A.D.E.F.H.I. Mosq. ὅτι om. A.F.H.I. ἡ οὐδὲ pro οὐ A.B.D.
 E.F.G.H. Cat. ἡ ἀνθρωπικώτερον A.E.F.H.I. Cat. ἀνθρώπινον G. ἀνθρω-
 πινώτερον Edd. ἡ μετ’ αὐτῆς A.F.H.I. μετὰ τοιαύτης D.E. ἡ ὅτι] + καὶ
 I. ἡ ὅτε pro ὅτι D.E.F.G.H.I. Cat. ἡ μὴ pro οὐκ A.B.D.E.F.G.H. Cat.
 ἡ ἀγαπήσεως B.D.G. Veron. Mox ἡν om. G. ἡ αὐτοζῶν] Sic D. Cat.
 αὐτός (ῶν) vulgo. ἡ καὶ — ποιῶν om. G. ἡ ἀναγαγὼν G. καλέσας D.E.
 ἡ δείξας F.H.

τὰ εὐκολώτερα ἐντυχίας ἐδεῖτο; Ὅρᾳς πῶς πανταχόθεν δέκνυ-
ται, ὅτι τὸ ἐντυχᾶναι δι' οὐδὲν ἕτερον εἶρηκεν, ἀλλ' ἵνα τὸ
θερμὸν καὶ ἀκμαῖζον τῆς περὶ ἡμᾶς ἀγάπης ἔνδειξῃται; Ἐπεὶ
καὶ ὁ πατὴρ φαίνεται παρακαλῶν ἀνθρώπους καταλλαγῇναι
αὐτῷ. ⁹ “Ὑπὲρ ^cΧριστοῦ γὰρ πρεσβεύομεν, ὡς τοῦ θεοῦ πα-
ρακαλοῦντος δι' ἡμῶν.” Ἀλλ' ὅμως καὶ θεοῦ παρακαλοῦντος,
καὶ ἀνθρώπων ^dὑπὲρ Χριστοῦ πρεσβενομένων ^eπρὸς ἀνθρώπους,
οὐδὲν ἄνάξιον ἐννοοῦμεν ἐντεῦθεν τῆς ἀξίας ἐκείνης, ἀλλ' ἐν
μόνον ἐκ τῶν εἰρημένων ἀπάντων συλλέγομεν, τὴν τῆς ἀγάπης
ἐπίτασιν. Τοῦτο ^fἔδῃ καὶ ἐνταῦθα ποιῶμεν. Εἰ τοίνυν καὶ τὸ B
πνεῦμα ^hἐντυχᾶνει στεναγμοῖς ἀλαλήτοις, καὶ ὁ ⁱΧριστὸς
ἀπέθανε καὶ ἐντυχᾶνει ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ὁ πατὴρ τοῦ ἰδίου υἱοῦ
οὐκ ἐφέισατο διὰ σέ, καὶ ^kἐξελέξατό σε καὶ ἐδικαίωσε, τί λοιπὸν
δέδοικας; τί ^lδὲ τρέμεις, τοσαύτης ἀπολαύων ἀγάπης, καὶ το-
σαύτης κηδεμονίας; Διὰ δὴ τοῦτο, δείξας πολλὴν τὴν ἄνωθεν
πρόνοιαν, μετὰ παρρησίας ^mλοιπὸν ἐπάγει τὰ ἐξῆς· καὶ οὐ
λέγει, ὅτι ὀφείλετε καὶ ὑμεῖς οὕτως αὐτὸν ἀγαπᾶν, ἀλλ', ὥσπερ
ἐνθους γεγόμενος ⁿὑπὸ τῆς ἀφάτου ^oταύτης προνοίας, φησί·
¹⁰ “Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ;” Καὶ οὐκ C
εἶπε, ^pτοῦ θεοῦ· οὕτως ἀδιάφορον αὐτῷ καὶ Χριστὸν καὶ θεὸν
ὀνομάζειν. “Θλίψις, ἡ στενοχωρία, ἡ διωγμὸς, ἡ λιμὸς, ἡ
γυμνότης, ἡ κίνδυνος, ἡ μάχαιρα;” Ὅρα τοῦ μακαρίου Παύλου
σύνεσιν. Οὐ γὰρ εἶπε ταῦτα οἷς καθ' ἡμέραν ἀλίσκόμεθα,
χρημάτων ἔρωτα καὶ δόξης ἐπιθυμίαν καὶ ὀργῆς τυραννίδα, ἀλλὰ
^qἃ πολλῶ τούτων ἐστὶ τυραννικώτερα, καὶ τὴν φύσιν αὐτὴν
ικανὰ βιάσασθαι, καὶ διανοίας στερρότητα ἀναμοχλεῦσαι πολ-
λάκις καὶ ἀκόντων ἡμῶν, ταῦτα τίθησι, θλίψεις καὶ στενοχω-
ρίας. Εἰ γὰρ καὶ εὐαρίθμητα τὰ εἰρημένα, ἀλλὰ μυρίου ἔχει
πειρασμῶν ὄρμαθους ἐκάστη λέξις. Ὅταν γὰρ εἶπῃ θλίψιν, D
(130) καὶ δεσμωτήρια λέγει, καὶ δεσμά, καὶ συκοφαντίας, ^rκαὶ ἐξο-

9 2 Cor. v. 20.

10 v. 35.

^b ἐπιδείχεται A.B.E.F.G.I. Vulgatum tuetur Cat. ^c Χριστοῦ γὰρ pro
γὰρ Χριστοῦ A.D.E.F.H.I. Cat. ^d ὑπὲρ] ὑπὸ Veron. Sav. Mor. ἰσ. ὑπὲρ
Sav. marg. ὑπὲρ est in nostris omnibus et Cat. ^e πρὸς ἀνθ.] καὶ πρὸς ἀνθ.
A.H.I. πρὸς τὸν πατέρα G. Verba desunt in Cat. ^f ἔξιον H. ^g ἔδῃ
A.B.D.E.F.G.H. Cat. δὲ Veron. Sav. Mor. ^h ἐντυχ. B.D.E.G. Cat.
ὑπερεντυχ. Edd. ⁱ Χριστὸς]+καὶ B.D. Mox ὑπερεντυχ. A.F.H. Cat.
Verba καὶ ὁ Χριστὸς—ὑπὲρ ἡμῶν om. G. ^k ἐδέξατο G. ^l δὲ om. H.
^m ἐπάγει λοιπὸν in verso ord. A.D.E.F.H.I. ⁿ ὑπὸ A.B.D.E.F.I. Cat. ἀπὸ
H. Ante Montef. edebatur ὑπὲρ. ^o ταύτης πρ.] πρ. ταύτης G. προνοίας,
ταῦτα I. ^p τοῦ] ἀπὸ τοῦ I. Haec καὶ οὐκ εἶπε—ὀνομάζειν desunt in G.
^q ἃ om. E.H. ^r καὶ τλαιπωρίας καὶ τὰς ἄλλας ἐξορίας ἀπάσας A.H.I. Cat.
καὶ ἐξορίας καὶ ἐπηρείας καὶ τὰς ἄλλ. τλαιπ. ἀπ. D.

L 1 2

ρίας, καὶ τὰς ἄλλας τάλαιπωρίας ἀπάσας, ἐνὶ ῥήματι πέλαγος κινδύνων διατρέχων ἅπειρον, καὶ πάντα ἀπλῶς τὰ ἐν ἀνθρώποις δεινὰ διὰ μιᾶς ἡμῖν ἐμφαίνων λέξεως. Ἄλλ' ὅμως πάντων αὐτῶν κατατολμᾷ. Διὸ καὶ κατὰ ἐρώτησιν αὐτὰ προάγει, ὡς ἀναντίρρητον ὄν, ὅτι τὸν οὕτως ἀγαπηθέντα, καὶ τοσαύτης ἀπολαύσαντα προνοίας, οὐδέν ἐστιν ὃ διαστῆσαι δυνήσεται.

Ε Εἴτα, ἵνα μὴ δόξῃ ταῦτα ἐγκαταλείψεως εἶναι, καὶ τὸν προφήτην ἐπάγει προαναφωνοῦντα ὡς αὐτὰ πρὸ πολλοῦ τοῦ χρόνου, καὶ λέγοντα. ¹¹ “Ὅτι ὕνεκεν σοῦ θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς” τουτέστι, πᾶσιν ἐσμεν προκείμενοι εἰς τὸ πάσχειν κακῶς. Ἄλλ' ὅμως πρὸς τοὺς τοσοῦτους καὶ τηλικούτους κινδύνους, καὶ τὰς καινὰς ταύτας τραγωδίας, ἀρκοῦσα παρακλήσις ἢ τῶν ἀγώνων ἡμῖν ὑπόθεσις δέδοται· μᾶλλον δὲ οὐκ ἀρκοῦσα μόνον, ἀλλὰ καὶ πολλῶ πλείων. Οὐ γὰρ δι' ἀνθρώπους οὐδὲ δι' ἄλλο τι βιωτικὸν ταῦτα πάσχομεν, ἀλλὰ διὰ τὸν τῶν ὅλων βασιλέα, φησὶν. Οὐ τούτῳ δὲ μόνον αὐτοῦς, ἀλλὰ καὶ ἐτέρῳ πάλιν ἀνέδησε ⁵⁹⁹ στεφάνῳ ποικίλῳ καὶ πολυειδεῖ. Ἐπεὶ δὲ γὰρ ἀνθρώπους ὄντας οὐκ ἐνῆν μυρίους ὑπομείναι θανάτους, δείκνυσιν ὅτι οὐδὲν ταύτῃ τὰ βραβεῖα ἡλάττωται. Καὶ γὰρ τῇ φύσει κεκληρωμένον ἢ τὸ μόνον ἅπαξ ἀποθανεῖν, τῇ προαιρέσει τὸ καθ' ἡμέραν τοῦτο πάσχειν, εἰ βουληθείημεν, δέδωκεν ὁ θεός. Ὅθεν δῆλον, ὅτι τοσοῦτους ὑπελευσόμεθα ἔχοντες στεφάνους, ὅσας ἂν βιώσωμεν ἡμέρας· μᾶλλον δὲ καὶ πολλῶ πλείους· ἐστὶ γὰρ ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ καὶ ἅπαξ καὶ δις καὶ πολλάκις ἀποθανεῖν. Ὁ γὰρ πρὸς τοῦτο παρεσκευασμένος αἰεὶ, αἰεὶ τὸν μισθὸν ἀπρητισμένως λαμβάνει. Τοῦτο γοῦν καὶ ὁ προφήτης αἰνιττόμενος ἔλεγεν, “ὅλην τὴν **Β** ἡμέραν.” Διὸ καὶ ὁ ἀπόστολος αὐτὸν ἐπεισήγαγε, μερίζων αὐτοῦς διεγείρων. Εἰ γὰρ οἱ ἐν τῇ παλαιᾷ, φησὶ, καὶ γῆν τὸ ἔπαθλον τῶν πόνων ἔχοντες, καὶ τὰ ἄλλα τὰ τῷ παρόντι συγκαταλυόμενα βίῳ, οὕτω τῆς παρουσίας ὑπερεώρων ζωῆς, καὶ

11 v. 36.

⁸ ἀπείρων I. ⁹ αὐτῶν om. I. ¹⁰ αὐτὰ B.D.E.F.G.H. Cat. αὐτὸ Edd. ¹¹ αὐτὰ pro ταῦτα D.E.F.G.H.I. Cat. ¹² καὶ om. H. ¹³ ὕνεκα G. Post h. v. deest folium in E. qui rursus incipit Πέπεισμαι γὰρ p. 600 B. ¹⁴ κινδύνους] πολέμους B.D.F.H.I. ¹⁵ ἀγαθῶν I. Veron. Statim ὑπόθεσις ἡμῖν pro ἡμῖν ὑπόθ. B.D.F.H.I. Cat. ὑπόθεσις om. A. ¹⁶ δίδοται B. D. H. ¹⁷ πλείων F.H. Veron. ¹⁸ βασ. φησὶν pro φησὶ βασ. omnes. ¹⁹ ἀνέδησε] ἐδήλωσε A. F. H. I. Statim ποικίλῳ om. G. ²⁰ ταῦτα H. ταύτῃ om. F. ²¹ βουληθείη G. Statim δεδώρηκεν B. ²² γὰρ] μὲν γὰρ G. Mox καὶ δις om. A. ²³ ὁ γὰρ—λαμβάνει] ὅταν οὖν πρὸς τοῦτο παρεσκευασμένος εἴ, μισθὸν ἀπ. λαμβάνεις G. ²⁴ αἰεὶ accessit ex A.D.H.I. Cat. ²⁵ οὖν A.D.F.H.I. ²⁶ ἐπεισήγαγε] + λέγων καὶ I. ²⁷ τὰ assumptum ex A.D.F.I. Cat.

τῶν πειρασμῶν καὶ τῶν κινδύνων, τίνα ἂν ὁσχοίμεν συγγνώμην ἡμεῖς, Ὡς μετὰ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν βασιλείαν τὴν ἄνω καὶ τὰ ἀπόρρητα ἀγαθὰ καταμαλακίζόμενοι, καὶ μηδὲ πρὸς τὸ αὐτὸ μέτρον φθάνοντες ἑκείνοις; Ἄλλ' οὕτω μὲν οὐκ εἶπε, τῷ δὲ συνειδῶτι αὐτὸ καταλιπὼν τῶν ἀκροατῶν, τῇ μαρτυρίᾳ ἀρκεῖται μόνῃ. Καὶ δείκνυσιν, ὅτι καὶ θυσία αὐτῶν τὰ σώματα γίνεται, καὶ οὐ δεῖ θορυβεῖσθαι, οὐδὲ ταραττεσθαι, τοῦ θεοῦ οὕτως οἰκονομήσαντος. Καὶ ἐτέρως δὲ αὐτοὺς προτρέπει. Ἵνα γὰρ μὴ λέγῃ τις, ὅτι ἀπλῶς ταῦτα φιλοσοφεῖ πρὸ τῆς πείρας τῶν πραγμάτων, ἐπήγαγεν· “Ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς,” τοὺς καθημερινοὺς τῶν ἀποστόλων θανάτους λέγων. Εἰδὲς ἀνδρείαν καὶ ἐπείκειαν; Ὡς περ γὰρ ἐκείνα, φησὶν, οὐκ ἀνθίσταται σφαττόμενα, οὕτως οὐδὲ ἡμεῖς. Ἄλλ' ἐπειδὴ τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας ἡ ἀσθένεια καὶ μετὰ ἑτοσαῦτα τὸ πλῆθος τῶν πειρασμῶν ἐδεδόκει, ὅρα πῶς ἄλιν ἀνίστησι τὸν ἀκροατὴν, καὶ ὑψηλὸν ποιεῖ καὶ γαῦρον, εἰπὼν, ¹² “Ἄλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν D ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς.” Τὸ γὰρ δὴ θαυμαστὸν τοῦτο ἔστιν, οὐχ ὅτι νικῶμεν μόνον, ἀλλ' ὅτι καὶ δι' ὧν ἐπιβουλευόμεθα νικῶμεν. Καὶ οὐχ ἀπλῶς νικῶμεν, ἀλλ', “ὑπερνικῶμεν,” τουτέστι, μετὰ εὐκολίας ἀπάσης, ^xχωρὶς ἰδρώτων καὶ πόνων. Οὐ γὰρ πράγματα ὑπομένοντες, ἀλλὰ τὴν γνώμην παρασκευάζοντες μόνον, οὕτω πανταχοῦ τὰ τρόπαια ἵκατὰ τῶν ἐχθρῶν ἰστώνμεν. Καὶ μάλα εἰκότως· θεὸς γὰρ ἔστιν ἡμῖν ὁ συναγωνιζόμενος. Μὴ τοίνυν ἀπιστήσης, εἰ μαστιζόμενοι τῶν μαστιζόντων περιγινόμεθα, εἰ ἐλαυνόμενοι τῶν διωκόντων κρατοῦμεν, εἰ ἀποθνήσκοντες τοὺς ζῶντας τρεπόμεθα. E Ὅταν γὰρ καὶ τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ καὶ τὴν ἀγάπην ᾗς, οὐδὲν τὸ κωλύον τὰ θαυμαστὰ ταῦτα ἐκβῆναι, καὶ παράδοξα, καὶ τὴν ἐκ περιουσίας λάμψαι νίκην. ^zΟὐδὲ γὰρ ἀπλῶς ἐνίκων, ἀλλὰ μετὰ πολλοῦ τοῦ θαύματος, καὶ ὥστε μαθεῖν, ὅτι οὐ πρὸς ἀνθρώπους ὁ πόλεμος τοῖς ἐπιβουλευουσιν ἦν, ἀλλὰ πρὸς τὴν ἁμαχὸν δύναμιν ἐκείνην. Ὅρα γοῦν τοὺς Ἰουδαίους ἐν μέσφ' αὐτοὺς ἔχοντας, καὶ ἀδιαπορούντας, καὶ λέγοντας, ¹³ “Τί ποιήσομεν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις;” Τὸ γὰρ δὴ θαυμαστὸν τοῦτο

12 v. 37.

13 Act. iv. 16.

ὁ σχοίμεν A.D.F.H.I. Cat. ἔχομεν B.G. ἔχομεν soloec Edd. ὦ μετὰ τὸν G. Idem pro καταμαλακίζόμενοι dat προσδοκῶντες μαλακίζόμενοι. ἑκείνοις B. D. F. G. H. I. Cat. ἐκείνους A. ἐκείνων Edd. τῇ om. B. ἀνθίστανται F.G. ἑτοσαῦτα τὸ] τοσοῦτον G. ὅτι] + νῦν Edd. νῦν om. B.D.F.H. Cat. καὶ om. B.G. χωρὶς] + δὲ H. κατὰ τῶν (τῶν om. G.) ἐχθ. ἰστώνμεν] Sic A. F. G. H. I. Cat. ἰστώνμεν κατὰ τ. ε. Edd. ^z οὐδὲ] οὐ B. ἀπορούντας A.D.F.H.I.

ἐστίν, ὅτι κατέχοντες αὐτοὺς, καὶ ὑπευθύνους ἔχοντες, καὶ δε-
 600 σμοῦντες καὶ κόπτοντες, ἠπόρουν καὶ ἐν ἀμηχανίᾳ ἦσαν, δι' (131)
 αὐτῶν τούτων ἠττώμενοι, δι' ὧν προσεδόκων νικᾶν. Καὶ οὔτε
 ὁ τύραννος, οὔτε δῆμοι, οὔτε δαιμόνων φάλαγγες, οὔτε αὐτὸς ὁ
 διάβολος περιγενέσθαι αὐτῶν ἴσχυσεν, ἀλλ' ἐκ πολλῆς ἅπαντες
 ἠττῶντο τῆς περιουσίας, ἅπερ κατ' αὐτῶν ἐμηχανῶντο, πάντα
 ὑπὲρ αὐτῶν ὀρώντες γινόμενα. Διὸ καὶ ἔλεγεν, "ὑπερникῶμεν."
 Β Καίνος γὰρ οὗτος ὁ τῆς νίκης ὁ νόμος ἦν, τὸ διὰ τῶν ἐναντιῶν
 κρατεῖν, καὶ μηδέποτε ἠττᾶσθαι, ἀλλ' ὡς αὐτοὺς ὄντας κυρίου
 τοῦ τέλους, οὕτως ἐπὶ τοὺς ἀγῶνας ἐξίεναι τούτους.

¹⁴ "Πέπεισμαι γὰρ, ὅτι οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ, οὔτε ἄγγελοι
 οὔτε ἀρχαὶ οὔτε δυνάμεις, οὔτε ἐνεστώτα οὔτε μέλλοντα, οὔτε
 εὐψωμο οὔτε βάθος, οὔτε τις κτίσις ἐτέρα δυνήσεται ἡμᾶς
 χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ
 κυρίῳ ἡμῶν." Μεγάλα τὰ εἰρημένα· ἀλλ' οὐκ ἴσμεν αὐτά,
 ἐπειδὴ τοσαύτην ἀγάπην οὐκ ἔχομεν. Ἀλλ' ὅμως εἰ καὶ με-
 γάλα, δεῖξαι βουλόμενος οὐδὲν ὄντα πρὸς τὴν ἀγάπην, ἣν ἡγα-
 πῆθη παρὰ τοῦ θεοῦ, μετ' ἐκείνην τότε τὴν αὐτοῦ τίθησιν, ἵνα
 C ἡ μὴ δόξῃ μεγάλα λέγειν περὶ αὐτοῦ. Ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτόν
 ἐστὶ· τί κδεῖ, φησὶ, τὰ παρόντα λέγειν, καὶ τὰ τῷ βίῳ τούτῳ
 συγκεκληρωμένα δεινὰ; Κἂν γὰρ τὰ μέλλοντα εἴπῃ τις, καὶ
 πράγματα καὶ δυνάμεις, πράγματα μὲν ὡς θάνατον καὶ ζῶν,
 δυνάμεις δὲ ὡς ἀγγέλους καὶ ἀρχαγγέλους καὶ πάσαν τὴν ἄνω
 κτίσιν, καὶ ταῦτα ἑμοὶ μικρὰ πρὸς τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ.
 Οὔτε γὰρ, εἰ θανάτον τις ἠπείλει, τὸν μέλλοντα, ὅτον ἀθά-
 νατον, ὥστε ἀποστήναι τοῦ Χριστοῦ, οὔτε εἰ ζῶν ἡ ἐπηγγέ-
 λετο τὴν ἄπειρον, κατεδεξάμην ἄν. Τί δεῖ λέγειν βασιλεῖς
 τοὺς κάτω καὶ ὑπάτους, καὶ τὸν δεῖνα καὶ τὸν δεῖνα; Κἂν γὰρ
 D ἀγγέλους ἡμοὶ εἴπῃ, καὶ πάσας τὰς ἄνω δυνάμεις, καὶ πάντα
 τὰ ὄντα, καὶ πάντα τὰ μέλλοντα, πάντα ἑμοὶ μικρὰ, καὶ τὰ
 ἐν τῇ γῇ, καὶ τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ τὰ ὑπὸ γῆν, καὶ τὰ ὑπὲρ
 οὐρανοῦς, πρὸς τὸ φίλτρον ἐκείνο. Εἰτα, ὡς οὐκ ἀρκούντων

¹⁴ v. 38, 39.

^b τύραννοι A. B. D. G. H. τύραννος Edd. Statim δῆμοι pro δήμοι omnes.
^c τῆς om. I. ^d τῆς v. ὁ νόμος pro ὁ v. τῆς v. A. D. F. G. H. I. Statim ἐστὶ
 pro ἦν I. ^e ὕψος A. D. F. H. I. et Mosq. 8. ^f εἰ καὶ] καὶ ταῦτα τὰ I.
^g ἡγαπῆσθην B. D. E. ^h μὴ] μηδὲν B. D. G. Statim μέγα iidem. ⁱ αὐτοῦ
 pro ἑαυτοῦ omnes. ^k δὴ pro δεῖ et λέγει pro λέγειν G. ^l εἴπῃ omnes.
 εἴποι Edd. ^m καὶ accessit ex A. B. D. E. F. H. I. Cat. Statim καὶ δυνάμεις
 pro καὶ δ. A. F. H. I. Cat. ⁿ ἀνωτάτω G. ^o τὸν ἀθ. om. I. Statim ὥστε
 ἀποστήναι τοῦ Χρ. omnes. ὥστε ἀπὸ τοῦ X. χωρίσαι Edd. ^p ἐπηγγέλετο
 A. B. D. E. F. H. Cat. ἐπηγγέλετο Edd. ^q καὶ accessit ex A. B. D. F. G. H. I.
 Cat. ^r μοι om. B. Tum καὶ pro καὶ ter H. ^s ὑπὸ τὴν γῆν B. G.

τούτων παραστήσαι τὸν ἰπόθον, ὃν εἶχεν, ἕτερα τοσαῦτα πάλιν ὑποστησάμενος φησιν, “οὔτε ἴτις κτίσις ἑτέρα.” Ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν· εἰ καὶ ἄλλη τοσαύτη κτίσις ἦν, ὅση ἡ ὀρωμένη, ὅση ἡ νοητή, οὐδὲν ἂν με τῆς ἀγάπης ἐκείνης ἀπέστυχε. Ταῦτα δὲ ἔλεγεν, οὐχ ὥς ἡ τῶν ἀγγέλων ὑποῦτο ἐπιχειρούντων, ἢ τῶν ἄλλων δυνάμεων, μὴ γένοιτο, ἀλλὰ μεθ’ ὑπερβολῆς ἀπάσης τὸ φίλτρον, ὃ ἔπερι τὸν Χριστὸν εἶχεν, ἐπιδείξει βουλόμενος. Οὐ γὰρ τὸν Χριστὸν ἐφίλει διὰ τὰ τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ δι’ αὐτὸν τὰ ἐκείνου, καὶ πρὸς αὐτὸν ἑώρα μόνον, καὶ ἐν ἐδεδόκει, τὸ μὴ ἐτῆς ἀγάπης ἐκπεσεῖν τῆς πρὸς ἐκείνον. Τοῦτο γὰρ αὐτῷ καὶ γέννης φοβερώτερον ἦν, ὥσπερ καὶ τὸ μένειν ἐν αὐτῇ βασιλείας ποθεινότερον.

ἘΤίνοις οὖν ἂν εἴημεν ἄξιοι λοιπὸν ἡμεῖς, ὅταν ἐκείνος μὲν μὴδὲ τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς θαυμάζῃ πρὸς τὸν τοῦ Χριστοῦ πόθον, ἡμεῖς δὲ τὰ ἐν τῷ βορβόρῳ καὶ τῷ πλητῷ τοῦ Χριστοῦ προτιμῶμεν; καὶ ἐκεῖνος μὲν διὰ τὸν πόθον αὐτοῦ καὶ εἰς γένναν καταδέχεται ἐμπεσεῖν, καὶ βασιλείας ἐκπεσεῖν, εἶγε ἀμφοτέρωδοι ἢ ταῦτα προύκειτο· ἡμεῖς δὲ ἢ μὴδὲ τοῦ παρόντος καταφρονῶμεν βίου; Ἄρα ἄξιοι τῶν γούν ὑποδημάτων ἐσμέν ἢ λοιπὸν τῶν ἐκείνου, τοσοῦτον ἀφεστηκότες αὐτοῦ τῆς μεγαλονοίας; Ἐκεῖνος μὲν γὰρ οὐδὲ βασιλείαν ἡγεῖται τι διὰ τὸν Χριστὸν εἶναι· ἡμεῖς δὲ αὐτοῦ ἢ μὲν καταφρονούμεν, τῶν δὲ αὐτοῦ πολὺν ποιούμεθα λόγον. Καὶ εἶθε καὶ τῶν αὐτοῦ· νῦν δὲ οὐδὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ βασιλείας ἡμῖν ἢ προτεινομένης, ἐκείνην ἀφέντες, τὰς σκιὰς καὶ τὰ ὀνειράτα καθ’ ἐκάστην διώκομεν τὴν ἡμέραν. Καίτοι γε ὁ θεὸς φιλάνθρωπος ὢν καὶ ἢ σφόδρα ἡμερος, ταῦτόν ἐποίησεν, οἶον ὅαν εἰ πατὴρ φιλόπαις, τοῦ παιδὸς δυσχεραί· Βοντος ἢ τὴν διηνεκὴ πρὸς αὐτὸν ὁμιλίαν, ἐτέρως ταύτην σοφίσαιτο. Ἐπειδὴ γὰρ αὐτοῦ πόθον οὐκ ἔχομεν τὸν προσήκοντα,

ἰ πόθον] + τοῦτον G. Mox τοσ. πάλιν pro πάλιν τοσ. A.D.E.F.G.H.I. ὡς om. A.F.H.I. ὡς accessit ex A.D.E.F.H.I. Cat. ὡς τῶν om. A.D.E.F.I. Cat. ὡς τοῦτο A.B.D.E.F.G.H. Cat. receptum a Montef. τοῦτο vulgo. ὡς περὶ pro πρὸς A.B.D.E.G.H.I. Cat. Mox δείξει I. ὡς τὸν θεὸν ἐφ. διὰ τοῦ Χρ. G. Statim δι’ αὐτὸν τὰ ἐκείνου καὶ om. G. ὡς ἐν om. I. ὡς τῆς ἀγ. ἐκπ. τῆς πρὸς ἐκείνον] Sic A.B.D.E.F.H.I. et Flor. p. 16. (Tom. xii. p. 439 A.) τῆς πρὸς ἐκείνον om. G. τῆς ἀγάπης ἐκείνης ἐκπεσεῖν Edd. ὡς ἐν αὐτῇ αὐτῆς τῆς G. ὡς ἩΘΙΚΟΝ. Περὶ τῆς εἰς Χριστὸν ἀγάπης, καὶ περὶ ἐλεημοσύνης, καὶ ὅτι πάντα ὁ Χριστὸς ὑπὲρ τῆς εἰς ἡμᾶς ἀγάπης ποιεῖ. Veron. ὡς τὸν π. τοῦ Χρ. A.D.E. τὸν τοῦ θεοῦ π. G. ὡς καταδέχεται (καταδέχεται D.G.) ἐμπεσεῖν pro ἐμπ. καταδέχεται omnes. ὡς ταῦτα πρόκειται B.G. προύκειτο ταῦτα D.E. ὡς μὴδὲ pro οὐδὲ A.B.D.E.H.I. Flor. Mox καταφρονῶμεν B.D.E.F.G.I. Flor. καταφρονῶμεν Edd. ὡς λοιπὸν om. B.G. ὡς μὲν assumptum ex A.B.D.E.F.H.I. ὡς προτεινομένης omnes. προκειμένης Edd. ὡς σφόδρα] πάντα I. ὡς ἂν om. B.G. Mox τοῦ παιδὸς om. G. ὡς τὴν δ. πρὸς αὐτὸν pro τὴν πρὸς αὐτὸν δ. A.D.E.F.H.I.

πολλὰ ἕτερα ἡμῖν προβάλλεται, ὥστε ἡμᾶς κατασχεῖν πρὸς ἑαυτόν· καὶ οὐδὲ οὕτω παραμένομεν, ἀλλ' ἀποπηδῶμεν πρὸς τὰ παιδικὰ ἀθύρματα. Ἄλλ' οὐχ ὁ Παῦλος οὕτως, ἀλλ' ὥσπερ τις εὐγενὴς παῖς καὶ ἐλεύθερος καὶ φιλοπάτωρ, τὴν συνουσίαν τοῦ πατρὸς ἐπιζητεῖ μόνον, τῶν δὲ ἄλλων οὐ τοσοῦτον ποιεῖται (132) λόγον· μᾶλλον δὲ, πολλῶ πλέον ἢ παῖς. Οὐ γὰρ ὁμοῦ καὶ τὸν πατέρα καὶ τὰ αὐτοῦ τιμᾷ, ἀλλ' ὅταν ἴδῃ πρὸς τὸν πατέρα, οὐδὲν ἐκεῖνα ἡγείται, ἀλλ' ἔλοιτο ἂν καὶ μαστιζόμενος καὶ κολαζόμενος εἶναι μετ' αὐτοῦ, ἢ χωριζόμενος αὐτοῦ τρυφᾷ. Φρίξωμεν τοίνυν ὅσοι μὴδὲ χρημάτων ἵδιᾷ τὸν Χριστὸν καταφρονούμεν· μᾶλλον δὲ, ὅσοι μὴδὲ χρημάτων δι' ἡμᾶς αὐτοὺς καταφρονούμεν. Παῦλος γὰρ μόνος ἦν ὁ διὰ τὸν Χριστὸν γνησίως ἅπαντα πάσχων, οὐ διὰ βασιλείαν, οὐδὲ διὰ τὴν αὐτοῦ τιμὴν, ἀλλὰ διὰ τὴν πρὸς ἐκείνον εὐνοίαν. Ἡμᾶς δὲ οὔτε ὁ Χριστὸς, οὔτε τὰ τοῦ Χριστοῦ, τῶν βιωτικῶν ἀφέλκει πραγμάτων, ἀλλ' ὥσπερ ὄφεις ἢ ἔχεις ἢ χοῖροι, ἢ καὶ πάντα ταῦτα ὁμοῦ, οὕτως ἐν τῇ ἰλυῖ συρόμεθα. Τί γὰρ τῶν θηρίων ἐκείνων ἡμεῖς ἀμείνους, οἱ τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα ἔχοντες παραδείγματα, καὶ ἔτι κάτω νεύοντες, καὶ μὴδὲ μικρὸν ἀναβλέψαι πρὸς τὸν οὐρανὸν ἀνεχόμενοι; Ἄλλ' ὁ μὲν θεὸς καὶ τὸν υἱὸν ἐξέδωκε· σὺ δὲ οὐδὲ ἄρτου μεταδίδως αὐτῷ τῷ διὰ σέ ἐκδοθέντι, τῷ διὰ σέ σφαγέντι. Ὁ πατὴρ διὰ σέ αὐτοῦ οὐκ ἐφείσατο, καὶ ταῦτα γνησίῳ ὄντος παιδὸς· σὺ δὲ αὐτὸν καὶ λιμῷ τηκόμενον περι-ορᾷς, καὶ ταῦτα ἀπὸ τῶν αὐτοῦ μέλλων ἀναλίσκειν, καὶ διὰ τῶν αὐτῶν ἀναλίσκειν. Τί ταύτης τῆς παρανομίας χεῖρον γένοιτο ἂν; Ἐξεδόθη διὰ σέ, ἐσφάγη διὰ σέ, περιέρχεται πεινῶν διὰ σέ, ἐκ τῶν αὐτοῦ δίδως ἵνα αὐτὸς ὠφελῇθης, καὶ οὐδὲ οὕτω δίδως. Ποίων οὐκ ἂν εἶεν ἀναισθητότεροι λίθων, οἱ τοσοῦτων αὐτοὺς ἐλκόντων πραγμάτων, ἐπὶ τῆς διαβολικῆς ταύτης μένοντες ὠμότητος; Οὐδὲ γὰρ ἠρκέσθη τῷ θανάτῳ καὶ τῷ σταυρῷ μόνον, ἀλλὰ καὶ πένης γενέσθαι κατεδέξατο, καὶ ξένος καὶ ἀλήτης καὶ γυμνός, καὶ εἰς δεσμωτήριον ἐμπεσεῖν, καὶ ἄρρωστίαν ὑπομεῖναι, ἵνα καὶ οὕτω σε ἐκκαλέσῃται. Εἰ γὰρ μὴ ἀμείβῃ

^α καὶ μαστιζόμενος καὶ κολ. A.B.D.E. καὶ μαστιγούμενος καὶ κολ. F.H.I. καὶ κολ. καὶ μαστιζόμενος Edd. ^τ διὰ τὸν Χρ. A.B.D.E.F.I. δι' αὐτὸν G. διὰ τὸν θεὸν Edd. ^κ καταφρονῶμεν bis B.H. Verba μᾶλλον δὲ—καταφρονούμεν om. G. Veron. ^ι οὐδὲ] οὐ H. ^υ ὄφεις ἢ ἔχεις G. Veron. Mox πάντα ταῦτα πρὸ ταῦτα πάντα A.D.E.F.H.I. ^ω νεύοντες A.D.E.F.H.I. βλέποντες Edd. Mox ἀνανεῦσαι I. ^ξ καὶ om. G. ^υ ὄντος om. G. Statim τοῦ παιδὸς B. παιδὸς om. F.H.I. ^z αὐτὸν] σέ H. Haec καὶ διὰ σ. ἀναλίσκειν om. G. ^α ποίων]+οὐν D.E.F.I. ποίω νῦν (sic) H. ^β τῶν πραγμάτων B. ^γ οὐδὲ] οὐ H.I. ^δ καὶ ἀλήτης om. I. ^ε κἂν] καὶ H. ^ς σε om. A.D.E. Statim ἐφελκύσῃται G.

με, φησὶν, ὡς ὑπὲρ σοῦ ἔτι παθόντα, ^h διὰ τὴν πενίαν ἐλέησον. Εἰ δὲ μὴ βούλει διὰ τὴν πενίαν ἐλεῆσαι, διὰ τὴν νόσον ἐπικάμψθητι, ⁱ διὰ τὸ δεσμωτήριον ἐπικλάσθητι. Εἰ δὲ ^k μὴδὲ σοὶ ταυτὰ σε ποιεῖ φιλάνθρωπον, διὰ τὸ κοῦφον τῆς αἰτήσεως ἐπινευσον. Οὐδὲν γὰρ αἰτῶ ^l πολυτελές, ἀλλὰ ἄρτον καὶ στέγην καὶ ῥημάτων παράκλησιν. Εἰ δὲ καὶ μετὰ ταῦτα ^m ἔτι μένεις ἄγριος ὢν, ⁿ καὶ διὰ τὴν βασιλείαν γενοῦ βελτίων, ^o καὶ διὰ τὰ ἔπαθλα ^p ἀ ὑπεσχόμεν. Ἄλλ' οὐδὲ ἐκείνων ^o σοὶ ἐστὶ τις λόγος; Καὶ ^p πρὸς τὴν φύσιν αὐτὴν ἐπικλάσθητι, γυμνὸν ὄρων, καὶ τῆς ^q γυμνότητος ἀναμνήσθητι ἐκείνης, ἣν ἐγυμνώθην ἐπὶ τοῦ σταυροῦ διὰ σέ. Εἰ δὲ ἐκείνης οὐ βούλει, ^r καὶ ταύτης, ἣν διὰ τῶν πενήτων γυμνοῦμαι. ^r Ἐδέθην τότε διὰ σέ, ἀλλὰ καὶ νῦν διὰ B σέ, ἵνα εἴτε ἐντεῦθεν, εἴτε ἐκεῖθεν ^s προαχθεῖς, βουλευθῇς ποιῆσαί τινα ἔλεον. Ἐνήστευσα διὰ σέ, πάλιν πεινώ διὰ σέ ^t ἐδίψησα κρεμάμενος ἐπὶ ^u τοῦ σταυροῦ, ^v διψῶ καὶ διὰ τῶν πενήτων, ἵνα καὶ ἐξ ἐκείνων καὶ ἐκ τούτων ἐπισπάσωμαι σε πρὸς ἑμαυτὸν, καὶ ποιήσω φιλάνθρωπον ἐπὶ σωτηρίᾳ τῇ σῇ. Διὰ τοῦτο καὶ μυρίων ὀφείλοντά σε εὐεργετημάτων ^w ἀμειβὴν ἐμοί, οὐχ ὡς ὀφείλοντα ἀπαιτῶ, ἀλλ' ὡς χαρίζομενον στεφανῶ, καὶ βασιλείαν δωροῦμαι ἀντὶ τῶν μικρῶν τούτων. ^x Οὐδὲ γὰρ ὕλέγω, λῦσόν ^y μοι τὴν πενίαν, οὐδὲ, χάρισαί μοι πλούτον, καίτοιγε ἐπτόχευσα διὰ σέ ^z ἀλλ' ὅμως ἄρτον αἰτῶ καὶ ἱμάτιον καὶ λιμοῦ C παραμυθίαν μικράν. Καὶ εἰς δεσμωτήριον ^b ἐμπέσω, οὐκ ἀναγκάζω τὰ δεσμὰ λῦσαι καὶ ἐκβαλεῖν, ἀλλ' ἐν ἐπιζήτῳ μόνον, ἵνα ἰδῇς δεδεμένον διὰ σέ, καὶ ἀρκοῦσαν ἔλαβον χάριν, καὶ ὑπὲρ τούτου ^c μόνου τὸν οὐρανόν σοι χαρίζομαι. Καίτοιγε ἐγὼ χαλεπωτάτων σε ἔλυσσα δεσμῶν, ἀλλ' ἐμοὶ μόνον ἀρκεῖ, ἂν βουλευθῇς ἰδεῖν με δεδεμένον. Δύναμαι ^d μὲν γὰρ καὶ χωρὶς τούτων στεφανοῦν, βούλομαι δέ σοι καὶ ὀφειλέτης εἶναι, ἵνα φέρῃ σοὶ τινα καὶ παρρησίαν ὁ στέφανος. ^e Διὰ τοῦτο καὶ δυνάμενος ἑμαυτὸν ^f θρέψαι, περιέρχομαι προσαιτῶν, καὶ ταῖς D

^g τι om. B.D.E. ^h διὰ om. G. ⁱ διὰ δὲ τὸ δ. Edd. δὲ om. B.D.E.F.G.I. ^k μὴδὲ] μὴ H. ^l πολυτελές] + ἄλλο σε G. ^m ἔτι om. B.G. ⁿ καὶ] καὶ H. ^o σοὶ ἐστὶ τις] Sic A.D.E.H.I. σοὶ ἔσται τις F. ἐστὶ σοι (sine tis) G. ἐστὶ τις σοι Edd. ^p πρὸς αὐτὴν τὴν φ. ἐπ. G. πρὸς τὴν φ. ἐπικάμψθητι αὐτὴν B. ^q σεμνότητος B. ^r ἐδέθην A.D.E.F.H.I. ἐδέθηθην Edd. ^s *egressam* Interpp. ^t προαχθεῖς B.I. Statim βουλευθεῖς E.H. ^u τοῦ om. G. ^v διψῶ] πάλιν διψῶ D. καὶ post διψῶ om. A.D.E.F.H.I. ^w ἀμειβειν G. ^x οὐδὲ γὰρ—πενίαν οὐδὲ] οὐδὲ γὰρ διὰ τὴν πενίαν αἰτῶ G. ^y λέγω om. E. Idem post πλούτον interponit ἐπιζήτῳ. ^z μου D.F.H.I. ^a ἀλλ' ὅμως] ἀλλὰ μόνον G. ^b ἐμπέσων H. ^c μόνον H. ^d μὲν om. E. Mox σε στεφανοῦν Edd. σε om. B.D.E.G.H. ^e διὰ] καὶ διὰ Edd. καὶ om. A.E.G. H.I. ^f τρέφειν G.

θύραις σου ἑπαριστάμενος προτείνω χεῖρα. Παρὰ σοῦ γὰρ τραφῆναι ἐπιθυμῶ· φιλῶ γάρ σε σφόδρα· διὸ καὶ τῆς τραπέζης ἐρῶ τῆς σῆς, ὃ τοῖς φιλοῦσιν ἔθος ἐστὶ, καὶ ἐγκαλλωπίζομαι τούτῳ, καὶ τοῦ θεάτρου παρόντος τῆς οἰκουμένης, ἀνακηρύττω σε ἡ τότε, καὶ πάντων ἀκούοντων, ἐνδείκνυμαι τὸν τροφέα τὸν ἐμόν. Καίτοιγε ἡμεῖς ἴδταν παρὰ τινος τραφῶμεν, (133) αἰσχυρόμεθα τοῦτο καὶ συσκιάζομεν· αὐτὸς δὲ ἐπειδὴ σφόδρα ἡμᾶς φιλεῖ, καὶ ἡμεῖς σιγῶμεν, ἀναγορεύει ἴσως τὸ γεγεννημένον μετὰ πολλῶν τῶν ἐγκωμίων, καὶ οὐκ αἰσχύνεται εἰπεῖν, Εἴ οὖν καὶ γυνὸν ὄντα αὐτὸν περιεβάλομεν, καὶ πεινῶντα ἐθρέψαμεν. Ταῦτ' οὖν ἅπαντα ἐννοοῦντες, μὴ μέχρι τῶν ἐπαίνων στῶμεν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπιτελέσωμεν τὰ εἰρημένα. Τί γὰρ ὄφελος τῶν κρότων καὶ τῶν θορύβων τούτων; Ἐν ζητῶ παρ' ὑμῶν μόνον, τὴν διὰ τῶν ἔργων ἐπίδειξιν, τὴν διὰ τῶν πραγμάτων ὑπακοήν· τοῦτο ἔπαινος ἐμὸς, τοῦτο κέρδος ὑμέτερον, τοῦτο διαδήματός μοι λαμπρότερον. Τοῦτον τοίνυν ἀπελθόντες καὶ ὑμῖν καὶ ἐμοὶ ὁ κατασκευάσατε τὸν στέφανον διὰ τῆς τῶν πενήτων χειρὸς, ἵνα καὶ κατὰ τὸν παρόντα βίον χρηστῇ συντραφῶμεν ἐλπίδι, καὶ πρὸς τὴν μέλλουσαν ἀπελθόντες ζῶν, τῶν μυρίων ἐπιτύχωμεν ἀγαθῶν· ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἡ ἐπιτεχεῖν, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἡ δόξα, αἶμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΙΖ.

1 Ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι, συμμαρτυρούσης μοι τῆς συνειδήσεώς μου ἐν πνεύματι ἁγίῳ.

B Ἄρα οὐ μεγάλα τινὰ καὶ ὑπερφυῖ τῇ προτεραίᾳ περὶ τῆς τοῦ Παύλου περὶ τὸν Χριστὸν ἀγάπης ἐδόκουν ὑμῖν εἰρηκεῖν; Καὶ γὰρ ἦν φύσει μεγάλα, καὶ πάντα ὑπερβαίνοντα λόγον· ἀλλ' ὅμως τὰ σήμερον λεχθέντα τοσαύτην ἔχει τὴν υπερβολὴν πρὸς ἐκεῖνα, ὅσῃν ἐκεῖνα πρὸς τὰ ἡμέτερα. Καίτοιγε οὐκ

1 CAP. IX. v. 1.

ἑπαριστάμενος A.B.D.E.F.H.I. προϊστάμενος Edd. Statim προτείνω F. H.I. et ante corr. A. Deinceps χείρας A.B.D.E.H.I. ἡ τότε om. G. Mox ἐνδείκνυμαι idem. ἴδταν] ἡνίκα A.D.E. καὶ H. τότε om. F.I. καὶ om. E.F.I. Mox αὐτὸν om. E.F.H.I. μοι om. G. κατασκευάσατε B.D.E.I. κατασκευάσετε Edd. καὶ om. G. ἀξιώθωμεν D.E. Hom. XVII. μου om. B. οὐ] οὖν G. προτέρῳ G. τοῦ om. A.E.F.H.I. Statim Παύλου πρὸς τ. Χρ. G. II. τῆς εἰς τὸν Χρ. A. ἦν om. G. πρὸς ἐκεῖνα om. G. Statim ὅσον idem.

ἔμην αὐτὰ ἔχειν ὑπερβολὴν, ἀλλ' ὅμως ἐπέλθόντι τὰ σήμερον ἡμῖν ἀναγνωσθέντα πολὺ πάντων ἐκείνων ἐφάνη λαμπρότερα. "Ὅπερ οὖν καὶ αὐτὸς ἰσυνιδὼν, ἀπὸ τῶν προοιμίων καὶ αὐτὸ ἐνέφηνεν. "Ἄτε ἡ γὰρ εἰς μείζονα ἐμβαίνειν μέλλων, καὶ ἀπιστεῖσθαι παρὰ τῶν πολλῶν, πρότερον διαβεβαιούται περὶ ὧν μέλλει λέγειν ὅπερ πολλοῖς ἔθος ποιεῖν, ὅταν μέλλωσί τι λέγειν παρὰ τοῖς πολλοῖς ἀπιστούμενον, καὶ ὑπὲρ οὗ σφόδρα οἰσὶν ἑαυτοὺς πεπεικότες. Καὶ γὰρ "Ἀλήθειαν λέγω, φησί, καὶ οὐ ψεύδομαι, καὶ ἡ συνειδησίς μοι μαρτυρεῖ, ὅτι λύπη μοί ἐστι μεγάλη, καὶ ἀδιάλειπτος ὁδὴν τῇ καρδίᾳ μου. Ὁνυχόμην γὰρ ἀνάθεμα εἶναι αὐτὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ." Τί λέγεις, ὦ Παῦλε; Ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ, τοῦ ποθουμένου, οὐ μήτε βασιλεία σε, μήτε γένηνα ἐχώριζε, μήτε τὰ ὀρώμενα, μήτε τὰ νοούμενα, μήτε ἄλλα τοσαῦτα, ἀπὸ τούτου νῦν εὐχῇ ἀνάθεμα εἶναι; Τί γέγονε; μὴ μεταβέβλησαι, καὶ κατέλυσας τὸν πόθον ἐκείνον; Οὐχί, φησί, μὴ δέισις; καὶ γὰρ καὶ ἐπέτεινα μᾶλλον αὐτόν. Πῶς οὖν εὐχῇ ἀνάθεμα εἶναι, καὶ ἀλλοτρίωσιν ζητεῖς, καὶ χωρισμὸν τοιοῦτον, μεθ' ὃν ἕτερον οὐκ ἔστιν εὐρεῖν; Ἐπειδὴ σφόδρα αὐτὸν φιλῶ, φησί. Πῶς, εἰπέ μοι, καὶ ποῖφ τρόψω; καὶ γὰρ αἰνίγματι τὸ πρᾶγμα ἔοικε. Μᾶλλον δὲ, εἰ δοκεῖ, πρῶτον μάθωμεν τί ποτέ ἐστι τὸ ἀνάθεμα, καὶ τότε αὐτὸν ἐρωτήσωμεν περὶ τούτων, καὶ τὴν ἀπόρρητον ταύτην καὶ παράδοξον εἰσόμεθα ἀγάπην. Τί οὖν ἐστι τὸ ἀνάθεμα; Ἐ "Ἀκουσον αὐτοῦ λέγοντος" 3 "Εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, ἔστω ἀνάθεμα" τούτέστι, κεχωρίσθω πάντων, ἀλλότριος ἔστω πάντων. Καθάπερ γὰρ τοῦ ἀναθέματος τοῦ ἀναθεμένου τῷ θεῷ οὐδεὶς ἂν τολμήσειεν ἀπλῶς ταῖς χερσὶν ἄψασθαι, οὐδὲ ἐγγὺς γενέσθαι· οὕτω καὶ τὸν χωριζόμενον τῆς ἐκκλησίας, πάντων ἀποτέμνων, καὶ ὡς πορρωτάτω ἀπάγων,

2 v. 2, 3.

3 i Cor. xvi. 22.

ε ἐπέλθόντι pro ἐπελθόντα H. ἡ ἡμῖν om. B.D.E. ἰ συνιδὼν G.
 κ αὐτὸ, quod aberat ante Montef. est in A.B.D.E.F.H.I. αὐτῶν pro αὐτὸ G.
 ἰ γὰρ accessit ex A.B.D.E.F.H.I. Mox edebatur παρὰ τῶν πολλῶν. Πρό-
 τερον δὲ διαβεβ. Sed δε abest a libris omnibus et Cat. m θέλων I.
 n τῶν πολλῶν G. ο εἰσὶν ἑαυτοὺς πεπεικότες] Sic E.G. εἰσὶ πεπεικότες ἑαυ-
 τοῖς D. ἑαυτοὺς εἰσι πεπεικότες Edd. εἰσὶν ἑαυτοῖς πεπιστευκότες A.B.F.H.
 Cat. εἰσι πεπιστευκότες I. p μου H. q τοῦ accessit ex A.B.D.E.F.H.I.
 r τούτου] τοῦ H. Cat. Statim τοῖνυν pro νῦν B. s μὴ καταβέβλησαι, μὴ
 καταλένυσαι τὸν π. ἐ. G. t καὶ om. I. Mox μᾶλλον αὐτόν pro αὐτὸν μᾶλλον
 A.D.E.F.H.I. Cat. v αὐτόν]+μᾶλλον G. w ποῖφ] τίνι A.D.E.F.H.I.
 x ποτέ om. B.E.G. y ἐρωτήσωμεν E. z ἡμῶν accessit ex omnibus.
 a ἀναθέματος pro ἀναθήματος correximus ex subsidiis omnibus. Ita mox ἀνα-
 θέματι. b ἀναθεμένου A.G. ἀνατιθεμένου Edd. c ἀποτεμνῶν A.F.H.I.
 Cat.

τούτῳ τῷ ὀνόματι ἀπὸ τοῦ ἐναντίου καλεῖ, μετὰ πολλοῦ τοῦ φόβου πᾶσιν ἀπαγορεύων αὐτοῦ ^δχωρίζεσθαι καὶ ἀποπηδᾶν. Τῷ μὲν γὰρ ἀναθέματι τιμῆς ἔνεκεν οὐδεὶς ἐτόλμα ἐγγίσαι· τοῦ δὲ ἀποτμηθέντος ἐξ ἐναντίας ἐχωρίζοντο ^εγνώμης ἅπαντες. "Ὡστε ὁ μὲν χωρισμὸς ^βεἶς, καὶ ὁμοίως ^γκαὶ τοῦτο κάκεινο τῶν πολλῶν ἡλλοτριώται· ὁ δὲ τρόπος τοῦ χωρισμοῦ οὐχ εἷς, ἀλλὰ καὶ ἐναντίος οὗτος ^δἐκείνου. Τοῦ μὲν γὰρ ἀπείχοντο ὡς ἀνα- (134) κειμένου θεῷ, τοῦ δὲ ὡς ἡλλοτριωμένου ^εθεοῦ, καὶ ἀπορραγέντος τῆς ἐκκλησίας. Τοῦτο οὖν καὶ ὁ Παῦλος δηλῶν ἔλεγεν· "Ὁ νόμος ἀνάθεμα εἶναι ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ." Καὶ οὐδὲ ἀπλῶς εἶπεν, ^ιὅτι ἐβουλόμην, ⁱⁱἀλλὰ ἐπιτείνων αὐτὸ, φησί, "καὶ νύχουμην." Εἰ δὲ θορυβεῖ σε ἅτε ⁱⁱⁱἀσθενέστερον ὄντα τὰ λεγόμενα, ^{iv}μὴ τὸ πρᾶγμα λογίζου μόνον, ὅτι χωρισθῆναι ἐβούλετο, ἀλλὰ καὶ τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἐβούλετο, καὶ τότε ὄψει αὐτοῦ ^vτὴν ὑπερβολὴν τῆς ἀγάπης. Ἐπεὶ καὶ περιέτεμε, καὶ οὐ τῷ γενομένῳ προσέχομεν, ἀλλὰ τῇ γνώμῃ καὶ τῇ αἰτίᾳ τοῦ γενομένου, καὶ διὰ τοῦτο μᾶλλον αὐτὸν θαυμάζομεν. Οὐ περιέτεμε δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐξυρᾶτο καὶ ἔθυσεν· καὶ οὐ δήπου διὰ τοῦτο ^{vi}αὐτὸν Ἰουδαῖον εἶναι φάμεν, ἀλλὰ δι' αὐτὸ μὲν οὖν τοῦτο μάλιστα ἀπηλλάχθαι Ἰουδαϊσμοῦ καὶ καθαρεύειν, καὶ γνήσιον εἶναι τοῦ Χριστοῦ θεραπευτὴν. "Ὡς περ οὖν αὐτὸν περιτέμνοντα βλέπων καὶ θύοντα, οὐ διὰ τοῦτο αὐτὸν καταδικάζεις ^{vii}ὡς Ἰουδαῖζοντα, ἀλλὰ δι' αὐτὸ μὲν οὖν τοῦτο μάλιστα στεφανοῖς, ὡς ἀλλότριον ὄντα Ἰουδαϊσμοῦ· οὕτω καὶ ὁρῶν ἐπιθυμοῦντα ἀνάθεμα γενέσθαι, μὴ διὰ τοῦτο θορυβηθῆς, ἀλλὰ δι' αὐτὸ μὲν οὖν τοῦτο μάλιστα αὐτὸν ἀνακέρυξον, τὴν αἰτίαν καταμαθὼν, δι' ἣν τοῦτο βούλεται. Ἄν γὰρ ^{viii}μὴ τὰς αἰτίας ἐξετάσωμεν, καὶ τὸν Ἡλίαν ἀνδροφόνον ἐροῦμεν, καὶ τὸν Ἀβραάμ οὐκ ἀνδροφόνον μόνον, ἀλλὰ καὶ παιδοκτόνον· καὶ τὸν Φινεὲς δὲ καὶ τὸν Πέτρον φόνου γραψόμεθα πάλιν. Καὶ οὐ περὶ τῶν ἀγίων δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ τῶν ὄλων θεοῦ, ὁ μὴ ^{ix}τοῦτον τηρῶν τὸν κανόνα, πολλὰ ἄτοπα ὑποπτεύσει. "Ἰν'

^d χωρίζεσθαι omnes. Edebatur αποχωρίζεσθαι. ^e ἔνεκεν pro ἕνεκα A.D. E.F.H.I. Cat. ^f γνώμη F. ^g εἷς καὶ om. G. Veron. ^h καὶ τοῦτο κάκεινο] κάκεινο καὶ τοῦτο H. καὶ οὗτος κάκεινος B.E. Veron. καὶ τούτῳ κάκεινος D. καὶ τούτου κάκεινου G. ⁱ ἐκείνῳ A.D.F.I. Cat. ^k θεῷ A.B.D.F.H. et ante corr. I. ^l ὅτι om. B.G. ^m ἀλλ' ἐπ. H. ἀλλὰ καὶ ἐπ. B. Mox καὶ νύχουμην om. B. καὶ ante νύχουμην om. Cat. ⁿ ἀσθενέστερον A.B.D. E.F.H. Cat. ἀσθενέστερα Edd. Statim ταῦτα λ. pro τὰ λ. A.D.E.F.H.I. ^o μὴ τὸ π. λ. μόνον] Sic A.B.D.E.F.H.I. τὸ π. λογίζου μὴ μόνον Edd. ^p τὴν ὑπερβολὴν] τὸ πολὺ A. ^q αὐτὸν om. I. Mox εἶναι φ. pro φ. εἶναι omnes. ^r μὴ τὰς αἰτίας] τὰς αἰτίας μὴ A.D.E.F.H.I. ^s τοῦτον τηρῶν τὸν κ.] Sic omnes. τηρῶν τοῦτον τὸν νόμον τὸν κανόνα Veron. Sav. Mor. τὸν νόμον recidit Montef.

οὐν ἢ μὴ τοῦτο γένηται, ἐπὶ πάντων τῶν τοιούτων καὶ αἰτίαν D καὶ γνώμην καὶ καιρὸν καὶ πάντα ὅτ' ὑπὲρ τῶν γινομένων ἂπολογούμενα συνάγοντες, οὕτω τὰ πράγματα ἐξετάζωμεν.

*Ο καὶ νῦν ἐπὶ τῆς μακαρίας ταύτης ψυχῆς ποιητέον ἡμῖν.

Τίς οὖν ἡ αἰτία; Πάλιν αὐτὸς ὁ ποθούμενος Ἰησοῦς. Καὶ μὴν οὐ δι' αὐτὸν φησιν· “Ἡυχόμεν γὰρ ἅπ' αὐτοῦ, φησὶν, ἀνάθεμα εἶναι ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μου.” Καὶ τοῦτο τῆς αὐτοῦ ταπεινοφροσύνης· οὐ γὰρ βούλεται ὥς μέγα τι λέγων, καὶ τῷ Χριστῷ τοῦτο ἡχαρίζομενος φανῆναι. Διὸ ^ακαὶ εἶπε, “συγγενῶν,” ἵνα κρύψῃ τὸ πλεονέκτημα· ἐπεὶ, ὅτι τὸ πᾶν διὰ τὸν Ε Χριστὸν ἤθελεν, ἄκουσον τῶν ἐξῆς. Εἰπὼν γὰρ, “τῶν συγγενῶν,” ἐπήγαγεν· ⁴ “Ὡν ἡ υἰοθεσία, καὶ ἡ δόξα, ^βκαὶ αἱ διαθήκαι, καὶ ἡ νομοθεσία, καὶ ^γἡ λατρεία, καὶ αἱ ἐπαγγελίαι, ὧν οἱ πατέρες, καὶ ἐξ ὧν ὁ Χριστὸς τὸ κατὰ σάρκα, ὁ ὧν ἐπὶ πάντων θεὸς εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.” Καὶ τί τοῦτο; φησὶν. Εἰ γὰρ ὑπὲρ τοῦ πιστεῦσαι ἐτέρους ἐβούλετο ^δγενέσθαι ἀνάθεμα, ἔδει καὶ ὑπὲρ τῶν ἐθνῶν τοῦτο εὔχασθαι· εἰ ^εδὲ ὑπὲρ Ἰουδαίων εὔχεται ἰμόνον, δείκνυσιν οὐ διὰ τὸν Χριστὸν αὐτὸ βουλούμενος, ἀλλὰ διὰ τὴν πρὸς ἐκείνους οἰκείωσιν. Καὶ μὴν εἰ ὑπὲρ ἑτῶν ἐθνῶν ἠῤῥατο, οὐκ ἂν ὁμοίως τοῦτο ἐφάνη· ^βἐπειδὴ δὲ ὑπὲρ Ἰουδαίων ἰμόνον, δείκνυται καθαρῶς διὰ τὴν ⁶⁰⁵ τοῦ Χριστοῦ δόξαν τοῦτο σπουδάζων. Καὶ οἶδα μὲν, ὅτι παράδοξον ὑμῖν εἶναι δοκεῖ τὸ λεγόμενον· πλὴν, ἐὰν μὴ ^κθορυβῆτε, ταχέως αὐτὸ πειράσομαι ποιῆσαι σαφές. Οὐδὲ γὰρ ἀπλῶς ταῦτα εἶρηκεν, ἅπερ εἶρηκεν, ἀλλ' ἐπειδὴ πάντες ἔλεγον, καὶ τοῦ θεοῦ κατηγοροῦν, ^μὅτι υἱοὶ θεοῦ καταξιοθέντες κλη-

4 v. 4, 5.

^ι μὴ τοῦτο] τοῦτο μὴ A.D.E.F.H.I. ^ν τὰ accessit ex A.D.E.F.H.I.
^ω ἀπολογούμενοι B.G. Veron. Statim συνάγοντες A.D.E.F.H. συνάξαντες B.G. Veron. συναγαγόντες Sav. cet. Mox ἐξετάζομεν B.H. ^ξ ἀπ' αὐτοῦ, φησὶν, ἀν. εἶναι] Sic Edd. et Cat. ἀπ' αὐτοῦ, φησὶν, εἶναι ἀν. B.F.H. ἀπ' αὐτοῦ εἶναι ἀν. φησὶν D. ἀπ' αὐτοῦ ἀν. εἶναι, φησὶν A.E. φησὶν, ἀπ' αὐτοῦ ἀν. εἶναι G. ἀπ' αὐτοῦ εἶναι ἀν. (om. φησὶν) I. ^ς ὥς et τι om. G. ^ζ φανῆναι χαρ. inverso ord. G. φανῆναι om. H. ^α καὶ accessit ex A.B.D.E.F.H.I. Infra haec εἰπὼν γὰρ—ἐπήγαγεν om. H. ^β καὶ ἡ διαθήκη F.H.I. καὶ ἡ λατρεία καὶ ἡ διαθήκη καὶ ἡ νομοθεσία hoc ord. A. ^γ αἱ λατρεῖαι G. Statim καὶ αἱ ἐπ. om. A.F.H.I. ^δ γενέσθαι ἀνάθεμα—εὔχεται ἰμόνον] τοῦτο γενέσθαι, καὶ οὐ περὶ Ἰουδαίων εὔχεται ἰμόνον G. ^ε δὲ]+καὶ Edd. καὶ om. A.B.D.E.F.H.I. Cat. Statim περὶ Ἰουδ. B. ὑπὲρ τῶν Ἰουδ. A.D.E.F.H. ^ς ἰμόνον pro ἰμόνων B.D.F.G.H. et ante corr. A. ^ς τῶν] πάντων G. Mox ἠῤῥατο ἰμόνων Edd. ἠῤῥατο ἰμόνον B.D. ἰμόνων om. A.F.G.H.I. Cat. ^β ἐπειδὴ δὲ] ἐπειδὴ H. Cat. ἐπεὶ δὲ a pr. man. A. ἐπεὶ δὲ I. Statim ὑπὲρ τῶν Ἰουδ. D.E. ^ι ἰμόνον pro ἰμόνων D.F.G.H.I. ^κ ἰμοθυμῶν] Sic B.E.F. ἰμοθυμῶν G.H.I. ἰμοθυμῶν D. ἰμοθυμῶν Edd. Mox σαφές πειρ. ποιῆσαι hoc ord. A.D.E.F.H.I. ^λ ἅπερ εἶρηκεν om. A.B.I. Statim ἀλλ' ἐπειδὴ A.B.D.E.F.H.I. ἀλλ' ἐπεὶ Edd. ^μ ὅτι]+οἱ E.F.

θῆναι, καὶ νόμον δεξάμενοι, καὶ πρὸ πάντων αὐτὸν εἰδότες, καὶ Β τοσαύτης ἀπολαύσαντες δόξης, καὶ θεραπεύσαντες αὐτὸν πρὸ τῆς οἰκουμένης, καὶ ἐπαγγελίας δεξάμενοι, ^ακαὶ πατέρων ὄντες τῶν αὐτῷ φίλων, καὶ τὸ δὴ ὁ πάντων μείζον, καὶ προπάτορες αὐτοῦ γενόμενοι τοῦ Χριστοῦ· τοῦτο γὰρ ἐστίν, “ἐξ ὧν ὁ Χριστὸς τὸ κατὰ σάρκα” ἐκβέβληνται καὶ ἡτίμωνται, ἀντιστα-
 ῆχθησαν δὲ αὐτ’ ἐκείνων οἱ μηδέποτε αὐτὸν ἐπιγινόντες ἄν-
 θρωποι οἱ ἐξ ἐθνῶν· ἐπεὶ οὖν ταῦτα λέγοντες τὸν θεὸν ἐβλα-
 σφῆμουν, ἀκούων ταῦτα καὶ δακνόμενος ὁ Παῦλος, ^βκαὶ ὑπὲρ
 τῆς δόξης ἀλγῶν τοῦ θεοῦ, ἤϋξαστο ἀνάθεμα εἶναι, ^γεἴγε δυ-
 νατὸν ἦν, ὥστε σωθῆναι ἐκείνους, καὶ τὴν βλασφημίαν ταύτην
 C καταλυθῆναι, καὶ μὴ δόξαι τὸν θεὸν ἡπατηκέναι τοὺς ^δἐκγόνους (135)
 τοὺς ἐκείνων, οἷς τὰς δωρεὰς ἐπηγγείλατο. Καὶ ἵνα μάθῃς, ὅτι
 ὑπὲρ τούτου κοπτόμενος, ^ετοῦ μὴ δόξαι τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ θεοῦ
 διαπίπτειν τὴν λέγουσαν τῷ Ἀβραάμ, ^ς“Σοὶ δώσω ^ζτὴν γῆν
 ταύτην καὶ τῷ σπέρματί σου,” ^ηταῦτα ἤϋχετο· μετὰ τὸ ταῦτα
 εἰπεῖν, ἐπήγαγεν· ^θ“Οὐχ οἶον δέ, ὅτι ἐκπέπτωκεν ὁ λόγος τοῦ
 θεοῦ” δεικνὺς ὅτι ^ιταῦτα πάντα διὰ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ὑπο-
 μείναι ^κἠνείχετο· τουτέστι, τὴν ἐπαγγελίαν τὴν ^λπρὸς Ἀβραάμ
 γεγεννημένην. Καθάπερ ^μγὰρ Μωϋσῆς ἐδόκει μὲν ὑπὲρ Ἰου-
 δαίων πρεσβεῖν, τὸ δὲ πᾶν ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ θεοῦ ἔπραττεν·
 D ^ν“Ἴνα γὰρ μὴ εἴπωσι, φησὶν, ὅτι παρὰ τὸ μὴ ^ξδύνασθαι αὐ-
 τοὺς σῶσαι, ^οἐξήγαγεν αὐτοὺς ἀπολέσαι ἐν τῇ ἐρήμῳ,” κατὰ-
 λυσον τὴν ὀργήν· οὕτω δὴ καὶ Παῦλος, ἵνα μὴ εἴπωσι, φησὶν,
 ὅτι ἐξέπεσεν ἡ ἐπαγγελία ^πτοῦ θεοῦ, καὶ ἐψεύσατο ^ρἡ ὑπόσχετο,
 καὶ εἰς ἔργον οὐκ ἐξῆλθεν ὁ λόγος, ^σἐβουλόμην ἀνάθεμα γενέ-
 σθαι. Διὰ δὴ τοῦτο οὐχ ὑπὲρ τῶν ἐθνῶν φησὶν· οὐδὲν γὰρ
 ἦν πρὸς ἐκείνους ἐπηγγελμένον ^ταὐτῷ, οὐδὲ ἦσαν αὐτὸν τεθερα-
 πευκότες· διὸ οὐδὲ ἐβλασφῆμουν αὐτὸν δι’ ἐκείνους· ἀλλ’ ὑπὲρ
 τῶν Ἰουδαίων τῶν καὶ τὴν ἐπαγγελίαν δεξαμένων, καὶ πρὸ τῶν

^ς Gen. xii. 7.

^ο v. 6.

^λ Deut. ix. 28.

^α καὶ πατέρων ὄντες τῶν αὐτῷ φίλων] Sic B.D.E.G. Cat. Edebatur sine
 suspitione καὶ πατέρες ὄντες τῶν αὐτῶν φυλῶν. Pro verbis καὶ πατέρων—καὶ
 προπατόρες haec leguntur in A.F.H.I. καὶ πρὸ γε πάντων καὶ προπατόρες.
^β πάντων μείζον pro μ. πάντων B.D.E.G. Cat. ^γ καὶ ὑπὲρ—θεοῦ om. G.
^δ εἴγε] εἰ G. Mox σωθ. ἐκείνους pro ἐκείνους σωθ. A.B.D.E.F.H.I. Cat.
^ε ἐκγόνους A.B.D.F. Statim τοὺς om. A.D.E.H.I. Cat. ^ς τοῦ] καὶ τοῦ
 B.D.E. ^ζ καὶ τῷ σπ. σου. τῆς γ. τ. inverso ord. A.D.E.F.H.I. ^η ταῦτα]
 ταύτην G. Statim μετὰ γὰρ τὸ idem. ^θ ταῦτα π. pro π. ταῦτα A.B.D.E.
 F.H.I. Cat. ^ι ἠνείχετο G. ἤϋχετο A.F.H.I. ^κ πρὸς τὸν Ἀβ. F.H.
^λ γὰρ om. G. Mox ὑπὲρ τῆς τοῦ θ. δ. A.D.E.F.H.I. ^μ δυναθῆναι A.H.
^ν ἐξήγαγεν A.B.D.E.I. ^ξ τοῦ θεοῦ om. B. ^ο ἐβουλήθη G. ἐβουλόμην,
 ut alias, A.H.I. ^π οὐδὲν A.E.F.I. Cat. οὐδὲ Edd. ^ρ αὐτῷ pro αὐτῷ
 A.B.D.F.G.H.I. Cat.

ἄλλων οἰκειωθέντων αὐτῷ, ταῦτα ἤχето. Εἶδες ὅτι, εἰ μὲν Ε ὑπὲρ τῶν ἐθνῶν ἠΰξατο, οὐκ ἂν οὕτως ἐφάνη καθαρῶς διὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ δόξαν τοῦτο ποιῶν· ἐπεὶ δὲ ὑπὲρ Ἰουδαίων ἐβουλήθη γενέσθαι ἀνάθεμα, τότε μάλιστα ἐδέχθη, ὅτι διὰ τὸν Χριστὸν ἑμόνον ταῦτα ἐπιθυμεῖ. Διὰ τοῦτο ἔλεγεν, “Ὡν ἡ υἰοθεσία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ λατρεία καὶ ἡ ἐπαγγελία.” Καὶ γὰρ ὁ νόμος ἐκείθεν ὁ περὶ τοῦ Χριστοῦ λέγων, φησὶ, καὶ αἱ συνθήκαι ἱπρὸς αὐτοὺς πᾶσαι, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτῶν, καὶ οἱ πατέρες οἱ δεξάμενοι τὰς ἐπαγγελίας ἐκείνων πάντες· ἀλλ’ ὅμως τὸναντίον γέγονε, καὶ πάντων ἰἐξέπεσον τῶν ἀγαθῶν. ^μ Διὰ τοῦτο κόπτομαι, φησὶ, καὶ εἶγε ἦν χωρισθῆναι τοῦ περὶ τὸν Χριστὸν χοροῦ, καὶ ἀλλοτριωθῆναι, οὐχὶ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ· μὴ γένοιτο, ἐπεὶ καὶ ταῦτα δι’ ἀγάπην ἐποίει· ἡ ἀλλὰ τῆς ἀπολαύσεως ἐκείνης καὶ τῆς δόξης, κατεδεξάμην ἂν, ὥστε μὴ τὸν δεσπότην ὁ βλασφημηθῆναι τὸν ἑμὸν, διὰ τὸ μὴ δοῦν ἀκοῦσαι λεγόντων τινῶν, ὅτι σκηνὴ τὰ πράγματα γέγονεν· ἄλλοις ὑπέσχετο, καὶ ἄλλοις ἔδωκεν· ἐξ ἄλλων ἐγεννήθη, καὶ ῥᾶλλους ἔσωσε· τοῖς τῶν Ἰουδαίων προγόνοις ἡ ἐπηγγελίατο, καὶ τοὺς ἐγγόνους ἀφείς, τοὺς οὐδέποτε αὐτὸν ἔγνωκότες εἰς τὰ ἐκείνων εἰσήγαγεν ἀγαθὰ· ἐκείνοι τὸν νόμον ἑκαμον μελετῶντες, καὶ τὰς προφητείας ἀναγινώσκοντες, καὶ οἱ ἀπὸ τῶν βωμῶν καὶ τῶν εἰδώλων χθές ἐπανελθόντες, ἀνώτεροι γεγόνασιν ἐκείνων· ποῦ ταῦτα προνοίας; Ἰν’ οὖν ἡ μὴ ταῦτα λέγηται περὶ τοῦ δεσπότου τοῦ ἐμοῦ, φησὶν, εἰ καὶ ἀδίκως λέγεται, ^ν καὶ Β βασιλεῖας ἡδέως ἐξέπιπτον, καὶ τῆς δόξης ἐκείνης τῆς ἀπορρη-
του, καὶ πάντα ὑπέμεινα ^ω ἂν τὰ δεινὰ, μεγίστην ἀπάντην ἡγού-
μενος ^ξ παραμυθίαν εἶναι, τὸν οὕτω ποθοῦμενον ἡμέτερι βλα-
σφημούμενον ἀκούειν. Εἰ δὲ οὐδέπω καταδέχη τὸ εἰρημένον, ἐνόησον ὅτι καὶ πατέρες πολλοὶ πολλάκις ^ζ ταῦτα ὑπὲρ παίδων κατεδέξαντο, καὶ εἶλοντο αὐτῶν χωρισθῆναι, καὶ ^α μᾶλλον

^ε μόνον accessit ex A.B.D.E.F.G.H. Statim ἐπεθύμει G. ^η αἱ ἐπαγγε-
λῖαι G. Statim καὶ γὰρ καὶ ὁ idem. ^ι πρὸς] αἱ πρὸς Edd. αἱ deest in om-
nibus. ^κ ἐξ ἐκείνων Edd. ἐξ om. A.F.G.H.I. seclusum a Sav. ^λ ἐξέ-
πρασεν F.G.H.I. ^μ διὰ] + τοι G. Post χωρισθῆναι deest folium in E. qui
rursus incipit p. 607 B. ^ν ἀλλὰ καὶ τῆς Edd. καὶ deest in omnibus.
^ο βλασφημῆσθαι A.D.F.H.I. Cat. Mox διὰ τὸ ἀκούειν A.D.F.H. διὰ τὸ μὴ
ἀκούειν I. ^π τοὺς ἄλλους Edd. τοὺς om. A.D.F.H.I. ^ρ ἐπηγγέλατο pro
ἐπηγγέλω omnes. Statim καὶ τοὺς ἐγγ. ἀφείς G. καὶ τοὺς ἐκείνων ἐγγ. (ἐγγ.
D.F.H. προγ. I.) ἀφείς A.D.F.H.I. καὶ τοὺς ἐγγ. αὐτῶν ἀφείς Edd. ^ς ἐπε-
γνωκότες B.G. Veron. ^ξ ἐκαμον G. Mox καὶ τοὺς προφῆτας ἀναγ. idem.
^ζ μὴ ταῦτα pro ταῦτα μὴ A.D.F.H.I. ^ν καὶ] κἂν G. Mox ἡδέως ἂν ἐξ. Edd.
ἂν deest in omnibus. ^ω ἂν om. B.G. ^ξ εἶναι παραμ. inverso ord.
A.D.F.H.I. Statim τοῦ πόνου τὸ τὸν Sav. Mor. Ben. Haec τοῦ πόνου τὸ om.
B.D.G. Veron. ^ι οὕτω om. A.F.H.I. Cat. ^ι ὑπὲρ π. ταῦτα inverso ord.
A.D.F.H.I. Statim ἐδέξαντο iidem. ἠῶσαν G. ^α μᾶλλον G. Veron.
μόνον vulgo.

αὐτοὺς εὐδοκιοῦντας ὄραν, τῆς συνουσίας αὐτῶν ^βἡδῶ νομί-
ζοντες εἶναι τὴν εὐδοκίμῃσιν τὴν ἐκείνων. Ἄλλ' ἐπειδὴ πόρρω
C τῆς ἀγάπης ἐσμὲν ταύτης, οὐδὲ νοῆσαι τὰ λεγόμενα δυνάμεθα.
Οὕτω γάρ τινες καὶ ^ατὴν Παύλου προσηγορίαν ^δἀκοῦσαι εἰσιν
ἀνάξιοι, καὶ τῆς σφοδρότητος τῆς ἐκείνου πόρρω καὶ μακρὰν
ἐστήκασιν, ὥς ^εκαὶ περὶ θανάτου τοῦ προσκαίρου ταῦτα λέγειν
^εαὐτὸν νομίζειν· οὗς τοσοῦτον βεῖποιμ' ἂν ἀγνοεῖν τὸν Παῦλον,
ὅσον τοὺς πηροὺς τὴν ἀκτῖνα τὴν ἡλιακὴν· μᾶλλον δὲ ^ηκαὶ
πολλῶ πλεόν. ^ςὉ γὰρ καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἀποθνήσκων, καὶ
νιφάδας κινδύνων ^ιθείς, καὶ εἰπὼν, “Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς
ἀγάπης τοῦ ^κΧριστοῦ; θλίψις, ἢ στενοχωρία, ἢ διωγμὸς, ἢ
λιμός;” καὶ οὐκ ἀρκεσθεῖς τοῖς ^ιλεχθεῖσιν, ἀλλ' ὑπερβὰς τὸν
D οὐρανὸν, καὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἀγγέλους καὶ ἀρχαγ-
γέλους καὶ πάντα τὰ ἄνω ^μπεριδραμὼν, καὶ συλλαβὼν ὁμοῦ τὰ
παρόντα, ^ντὰ μέλλοντα, τὰ ὀρώμενα, τὰ νοούμενα, τὰ λυπηρὰ, (136)
τὰ χρηστὰ, τὰ ἐν ἐκατέροις, ^οκαὶ οὐδὲν ὅλως ἀφείς, καὶ οὐδὲ
οὕτω κορεσθεῖς, ἀλλὰ καὶ ἐτέραν τοσαύτην κτίσιν τὴν οὐκ οὔσαν
ὑποσπιδάμενος· πῶς ^ρὥς μέγα τι λέγων μετ' ἐκείνα πάντα
θανάτου ^ςτοῦ προσκαίρου ἐμνημόνευσεν ἄν; Οὐκ ἔστι ταῦτα,
E οὐκ ἔστιν· ἀλλὰ σκωλήκων ἐν κοπρίᾳ φωλευόντων ἡ τοιαύτη
ὑπόνοια. Εἰ γὰρ τοῦτο ἔλεγε, πῶς ἀνάθεμα ἑαυτὸν ^τἠΰχετο
εἶναι ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ; Ὁ γὰρ τοιοῦτος θάνατος μᾶλλον τῇ
^ςτοῦ Χριστοῦ συνῆπτε χορῶ, καὶ τῆς δόξης ἀπολαύειν ἐκείνης
ἐποίει. Ἄλλὰ γὰρ εἰσὶ τινες, οἳ καὶ τούτων ἕτερα καταγελα-
στότερα τολμῶσι λέγειν. Οὐ γὰρ ^θθάνατον, φησὶν, ἀλλὰ
κειμήλιον ^υκαὶ ἀνάθημα ἠΰχετο εἶναι τοῦ Χριστοῦ. Καὶ τίς
τοῦτο καὶ τῶν σφόδρα εὐτελῶν καὶ ἀναπεπτωκότων οὐκ ἂν ^ωἠΰ-
ξατο; Πῶς δὲ ὑπὲρ τῶν συγγενῶν ^ςτοῦτο ἔμελλε τῶν αὐτοῦ
γίνεσθαι; Ἀφέντες τοίνυν τοὺς μύθους καὶ τὰς φλυαρίας· οὐδὲ

^β ἡδῶ] ἰδίαν G. ^ς τῆς Π. προσηγορίας B.D. ^δ ἀκοῦσαι εἰσιν ἀνάξιοι]
Sic B.D.G. εἰσιν ἀνάξιοι ἀκοῦσαι A.F.H.I. οὐδὲ ἀκοῦσαι εἰσιν ἀξιοὶ Edd.
^ε καὶ om. G. Mox τοῦ om. B.G. ^ε αὐτοὺς A.D.F.H.I. ^ς εἰπομ' ἂν]
Sic B.D.I. εἰπομεν G. εἰπομὶ ἂν Edd. ^η καὶ om. A.B.D.F.I. ^ι ἐνθεῖς
A.B.D.F.H.I. Statim καὶ om. A.F.I. ^κ Χριστοῦ] θεοῦ G. Verba ἀπὸ
τῆς ἀγ. τοῦ Χρ. om. A.F.H.I. Mox ἢ διωγμὸς ἢ λ. A.B.D.F.G.I. Cat. ἢ λ. ἢ
δ. Edd. ^λ λεχθεῖσιν] παρούσιν B.G. Veron. ^μ παραδραμὼν D. Cat.
^ν τὰ μέλλοντα om. A.F.H.I. ^ο καὶ om. A.F.H.I. Mox καὶ οὐδὲ οὕτως
ἀρκεσθεῖς G. ^ρ ὥς]+οὐ G. ^ς τοῦ om. B.G. Mox ἂν om. H. ^τ ἠΰ-
χετο] ἔλεγεν G. Statim εἶναι om. G.I. ^υ τοῦ Χρ.] περὶ τὸν Χριστὸν B.D.G.
Veron. ^φ θάνατον, φησὶν] θανάτου φύσιν G. Post φησὶν, ἠνέξατο add.
A.B.D.F.H.I. Cat. ^υ καὶ om. G. Statim ἀνάθημα pro ἀνάθεμα A.G.H.
Cat. Deinceps ἠΰχ. εἶναι A.B.D.F.H. Cat. ἠΰχ. γενέσθαι I. εἶναι ἠΰχ. Edd.
^ω ἠΰξατο A.F.G.H.I. Cat. εἴξατο vulgo. ^ς τοῦτο ἔμελλε τῶν αὐτοῦ] τῶν
αὐτοῦ τοῦτο· ἢ μᾶλλον αὐτοῦ G. Statim γίνεσθαι pro γενέσθαι A.D.F.G.H.I.
Cat.

γὰρ ἀντιλέγειν πρὸς ταῦτα ἄξιον, ὥσπερ οὖν οὐδὲ πρὸς τὰ παιδία τὰ ψελλίζοντα· ὧς αὐτὴν πάλιν τὴν ῥῆσιν ἐπανέλθωμεν, ἐντροφῶντες ^ααὐτοῦ τῷ πελάγει τῆς ἀγάπης, καὶ μετὰ ὑδείας πανταχοῦ νηχόμενοι, καὶ τὴν φλόγα ἐννοοῦντες τὴν ἄφατον· μᾶλλον δέ, ὅπερ ἂν ^αεἴπη τις, οὐδὲν ἄξιον ἐρεῖ. Καὶ ⁶⁰⁷ γὰρ πελάγους παντὸς εὐρυτέρα, καὶ φλογὸς ἀπάσης σφοδρότερα ^βαὕτη ἦν, καὶ οὐδεὶς αὐτὴν κατ' ἄξιαν ^γἀναγορεύσαι δυνήσεται λόγος· ἀλλ' ἐκεῖνος μόνος οἶδεν αὐτὴν ὁ μετὰ ἀκριβείας αὐτὴν κτησάμενος.

Φέρε οὖν ^δαὐτὰ πάλιν τὰ ῥήματα εἰς μέσον ἀγάγωμεν. “^εὩς ἐγώ;” Ὁ διδάσκαλος ^εἀπάντων γενόμενος, ὁ μυρία κατορθώματα συναγαγὼν, ὁ μυρίους ἀναμένων στεφάνους, ὁ ποθήσας αὐτὸν οὕτως ὡς πάντων ^εαὐτοῦ προτιμῆσαι τὴν ἀγάπην, ὁ καθ' ^βἐκάστην ἡμέραν δι' αὐτὸν καιόμενος, καὶ ^βπάντα δεύτερα εἶναι νομίζων τοῦ φίλτρου τοῦ πρὸς αὐτόν. Οὐδὲ γὰρ ^ιτοῦ φιλεῖσθαι ἔμελεν αὐτῷ παρὰ τοῦ Χριστοῦ μόνον, ἀλλὰ ^κκαὶ τοῦ σφόδρα αὐτὸν φιλεῖν· καὶ ^ιτούτου μάλιστα ἦν. Διὰ ^μδὴ τοῦτο πρὸς τοῦτο ἔβλεπε μόνον, καὶ πάντα εὐκόλως ἔφερον· ἐν γὰρ ἐσκόπει ^νδιὰ πάντων, τὸ τὸν καλὸν τοῦτον ^οἐμπληῆσαι ἔρωτα. Καὶ εὐχεται μὲν ταῦτα· ἐπεὶ δὲ οὐκ ἔμελλε γίνεσθαι οὕτως, οὐδὲ ἔμελλεν ἀνάθεμα εἶναι, πειράται λοιπὸν καὶ εἰς ἀπολογία ^ρἐμβῆναι τῶν ἐγκλημάτων, καὶ τὰ ^θθυροῦμενα παρὰ πάντων εἰς μέσον ^ρἄγων ἀνατρέψαι. Καὶ πρὶν εἰς ^στὴν σαφὴ τούτου ἀπολογία ἐμβῆναι, τὰ σπέρματα αὐτῆς ἤδη ^σπροκαταβάλλεται. “Ὅταν γὰρ λέγῃ, “^ρὩς ἡ υἱοθεσία· καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ νομοθεσία καὶ ἡ λατρεία καὶ αἱ ἐπαγγελίαι,” οὐδὲν ἄλλο φησὶν, ἢ ὅτι ὁ θεὸς ^νμὲν αὐτοὺς ἐβούλετο σωθῆναι· καὶ τοῦτο ἐδήλωσε δι' ὧν ἔμπροσθεν ἐποίησε, καὶ δι' ὧν ὁ Χριστὸς ἐξ ἐκείνων ἐγένετο, καὶ δι' ὧν τοῖς πατράσιν ἐπηγγείλατο· αὐτοὶ δὲ ἐξ οἰκείας ἀγνωμοσύνης ἀπεκρούσαντο τὴν εὐεργεσίαν.

^γ εἰς] πρὸς G. εἰς om. A.F.H. Mox ἐπέλωμεν A.F.H.I. ^α αὐτῷ H. A verbis πανταχοῦ νηχόμενοι absunt in G. folia octo, usque ad v. χρόνον p. 612 E. Ergo in subsidium vocavimus Codicem fere geminum C. ^β εἴπη μοι εἶποι A.D.F.H.I. ^β αὕτη ἦν pro ἦν αὕτη A.C.F.H.I. ^γ ἀναγ. δυνήσεται] ἀναγορεύσειεν C. ἀναγορεύσει Veron. ^δ αὐτὰ πάλιν pro πάλιν αὐτὰ omnes. ^ε γὰρ om. B.C.D. ^ε πάντων A.D.F.H.I. Cat. ^ε αὐτοῦ pro pro αὐτοῦ omnes. ^β ἀπαντα A.D.F.H.I. ^ι τοῦ] τὸ H. Mox παρὰ τοῦ X. ἔμελεν αὐτῷ μόνον hoc ord. A.D.E.F.H.I. ^κ καὶ om. A.F.H.I. Mox αὐτὸν φ. pro φ. αὐτὸν omnes. ^ι τούτου pro τοῦτο B.E.F.H.I. Verba καὶ τ. μ. ἦν om. A. ^μ δὴ pro γὰρ A.B.D.E.F.H.I. δὴ om. C. ^ν διὰ πάντων om. A.F.H.I. ^ο ἐκπληῆσαι B.D.E. ^ρ ἐκβῆναι hic et infra I. ^θ θυλλ. pro θυλλ. A.B.D. fortasse alii. ^ρ ἀγαγὼν F.H.I. Cat. ^σ προ-βάλλ. B.C. Veron. ^τ καὶ ἡ δ. καὶ ἡ ν. om. C. ^ρ μὲν om. H.I.

Διὸ καὶ ἐκεῖνα τίθησιν, ἅπερ τῆς τοῦ θεοῦ δωρεᾶς ἐστὶν ἐνδεικτικὰ μόνον, οὐκ ἐκείνων ἐγκώμια· καὶ γὰρ ἡ υἰοθεσία τῆς *αὐτοῦ D γέγονε χάριτος, καὶ ἡ δόξα καὶ αἱ ἐπαγγελίαι καὶ ὁ νόμος. Ἄπερ ἅπαντα ἐνόησας, καὶ λογισάμενος πόσῃν ὁ θεὸς μετὰ ²τοῦ παιδὸς ἐποίησατο τὴν σπουδὴν σῶσαι αὐτοὺς, ἀνεβόησε μέγα, καὶ εἶπεν· “Ὁς ἐστὶν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας· Ἀμήν” τὴν ὑπὲρ πάντων εὐχαριστίαν ἀναφέρων αὐτὸς τῷ μονογενεῖ τοῦ θεοῦ. Τί γὰρ, εἰ καὶ ἕτεροι βλασφημοῦσι, φησὶν; ἀλλ’ ἡμεῖς οἱ τὰ ἀπόρρητα εἰδότες αὐτοῦ, καὶ τὴν σοφίαν τὴν ἄφατον, καὶ τὴν πρόνοιαν τὴν πολλήν, ἴσμεν σαφῶς, ὅτι οὐ τοῦ βλασφημεῖσθαι, ἀλλὰ τοῦ δοξάζεσθαι ἄξιος. Οὐκ ἄρκεσθεις δὲ αὐτοῦ τῷ συνειδότη, πειρᾶται καὶ ὕλοισι μὲν τιθέναι λοιπὸν, E καὶ σφοδροτέρῳ κεχρηῆσθαι κατ’ αὐτῶν ²τῷ λόγῳ. Καὶ οὐ πρότερον ἀποτείνεται πρὸς αὐτοὺς, ἕως τὴν ὑπόνοιαν ²αὐτῶν περιεῖλεν. “Ἰνα γὰρ μὴ δόξῃ ὡς ^bἐχθροῖς διαλέγεσθαι, προϊὼν φησιν· ⁸ “Ἀδελφοί, ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας, καὶ ἡ δέησις ^c ἡ πρὸς τὸν θεόν, ὑπὲρ αὐτῶν ἐστὶν εἰς σωτηρίαν.” Καὶ ἐνταῦθα δὲ μετὰ τῶν ἄλλων, ὧν εἶρηκε, ^dκατεσκεύαζε τὸ μὴ δόξαι ^eδι’ ἐχθρῶν λέγειν, ἅπερ ἐμελλε κατ’ αὐτῶν ἐρεῖν· διόπερ οὐδὲ συγγενεῖς ^fαὐτοὺς καὶ ἀδελφούς παραιτεῖται ὀνομάζειν. Εἰ γὰρ καὶ διὰ τὸν Χριστὸν ἔλεγεν, ἅπερ ἔλεγεν, ἀλλ’ ὅμως (137) καὶ τὴν ἐκείνων ἐπισπᾶται ^bδιάνοιαν, καὶ προοδοποιεῖ τῷ λόγῳ, καὶ πάσης ¹ἐαυτὸν ὑποψίας ἀπαλλάττει διὰ τὰ μέλλοντα κατ’ 608 αὐτῶν λεχθήσεσθαι, καὶ τότε ^kλοιπὸν ἐμβαίνει εἰς τὸν παρὰ τῶν πολλῶν ζητούμενον λόγον. Καὶ γὰρ ἐζήτουν πολλοί, καθάπερ ἔφθην εἰπὼν, τίνος ἕνεκεν οἱ μὲν δεξάμενοι τὴν ἐπαγγελίαν ^lἐξέπεσον, οἱ δὲ μὴ ἀκούσαντες αὐτῆς ^mπώποτε, πρὸ ἐκείνων ἐσώθησαν. Ταύτην τοίνυν λύων τὴν ἀπορίαν, πρὸ τῆς ἀντιθέσεως τὴν λύσιν ἐπάγει. “Ἰνα γὰρ μὴ λέγῃ τις· τί οὖν; σὺ μᾶλλον φροντίζεις τῆς δόξης τοῦ θεοῦ, ἢ ὁ θεὸς τῆς ἐαυτοῦ; καὶ τῆς παρὰ σοῦ δεῖται βοηθείας, ⁿἵνα μὴ ἐκπέσῃ αὐτοῦ ὁ

⁸ Rom. x. 1.

* αὐτῆς F.H.I. et ante corr. A.   ² τοῦ] + ἐαυτοῦ C.   ^γ λογισμούς A.B.C.D.E.F.I. λογισμὸν Edd.   ² τῷ λόγῳ] λογισμῷ A.D.F.H.I.   ^a τὴν αὐτῶν Edd. τὴν om. B.C.D.E.F.H.I.   ^b ἐχθρὸς A.E.F.H.I. Mox καὶ προϊὼν iidem.   ^c ἡ] μου B.   ^d κατεσκεύασε A.F. κατεσκεύασαι (an κατασκευάσαι;) E.   ^e δι’ ἐχθρῶν] ἐχθρὰ B.C. Veron.   ^f αὐτοὺς om. A.D. E.F.H.I.   ^g ἐκείνων] πρὸς ἐκείνους A.F.H.I.   ^h διάνοιαν] ἴσ. εὐνοίαν Sav. marg. εὐνοίαν habet I.   ⁱ ὑποψίας ἐαυτὸν inverso ord. A. D. E. F. H. I.   ^k λοιπὸν ἐμβ.] ἐμβ. λοιπὸν A.F.H.I.   ^l ἐξέπεσαν C.H.I.   ^m ποτὲ A.F.H.I.   ⁿ ἵνα μὴ ἐκπέσῃ (ἐμπ. I.) αὐτοῦ (αὐτοῦ om. C.) ὁ λόγος] Sic libri omnes et Cat. ὥστε μὴ ἐκπεσεῖν αὐτοῦ τὸν λόγον Edd.

λόγος; πρὸς ταῦτα ἰστάμενός φησι· ταῦτα Ῥδὲ εἶπον, “οὐχ ὅϊον ὅτι ἐκπέπτωκεν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ,” ἀλλ’ ἵνα δείξω τὸ περὶ τὸν Χριστὸν φίλτρον. Καὶ γὰρ καὶ οὕτω τῶν πραγμά- B των ἐκβάντων, οὐκ ἀπορούμεν τῶν ὑπὲρ τοῦ θεοῦ λόγων, φησί, καὶ τοῦ δείξαι, ὅτι ἔστηκεν ἡ ἑπαγγελία. Εἶπεν ὁ θεὸς τῷ Ἀβραάμ, ⁹ “Σοὶ καὶ τῷ σπέρματί σου δώσω τὴν γῆν” καί, “Ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη.” Ἰδωμεν οὖν ποῖόν ἐστι τὸ σπέρμα, φησὶν· οὐ γὰρ πάντες οἱ ἐξ αὐτοῦ ἔσπέρμα αὐτοῦ εἰσι. Διὸ καὶ ἔλεγεν· “Οὐ γὰρ πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ, οὗτοι Ἰσραὴλ.” ¹⁰ οὐδ’ ὅτι εἰσὶ σπέρμα Ἀβραάμ, πάντες τέκνα.” Ἄν τοίνυν μάθης ποῖόν ἐστι τὸ σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ, ὅψει δοθεῖσαν τὴν ὑπόσχεσιν τῷ σπέρ- C ματι αὐτοῦ, καὶ γνώσῃ ὅτι οὐκ ἐξέπεσεν ὁ λόγος. Ποῖον οὖν ἐστίν, εἰπέ, τὸ σπέρμα; Οὐκ ἐγὼ λέγω, φησὶν, ἀλλ’ αὐτὴ ἡ παλαιὰ ἐαυτὴν ἐρμηνεύει, οὕτω λέγουσα· “Ἐν Ἰσαὰκ κληθή- σεται σοι σπέρμα.” Τί ἐστίν, “ἐν Ἰσαὰκ,” ἐρμηνεύσον. ¹¹ “Τουτέστιν, Ἰού τὰ τέκνα τῆς σαρκὸς, ταῦτα τέκνα τοῦ ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας, ταῦτα λογίζεται εἰς σπέρμα.” Καὶ ὅρα Παύλου σύνεσιν καὶ μεγαλόνοιαν. Ἐρμηνεύων γὰρ οὐκ εἶπεν, ὅτι οὐ τὰ τέκνα τῆς σαρκὸς, ταῦτα τέκνα τοῦ Ἀβραάμ, ἀλλὰ, “τέκνα τοῦ θεοῦ” τῷ παρόντι τὰ παλαιὰ συνάπτων, D καὶ δεικνύς, ὅτι οὐδὲ Ἰσαὰκ ἀπλῶς τοῦ Ἀβραάμ τέκνον ἦν. Ὁ δὲ λέγει, ὁποιοῦτόν ἐστιν· ὅσοι, κατὰ τὸν Ἰσαὰκ ἐγεννή- θησαν, οὗτοι τέκνα τοῦ θεοῦ εἰσι, καὶ σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ. Διὰ γὰρ τοῦτο εἶπεν, “Ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα,” εἴνα μάθης, ὅτι οἱ τῷ τρόπῳ τούτῳ γεννώμενοι τῷ κατὰ τὸν Ἰσαὰκ, οὗτοι μάλιστα εἰσι τὸ σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ. Πῶς οὖν ὁ Ἰσαὰκ ἐγεννήθη; Οὐ κατὰ νόμον φύσεως, οὐδὲ κατὰ δύ-

9 Gen. xii. 7, 3.

10 v. 7.

11 v. 8.

⁹ ταῦτα] ταῦτα πάντα A.D.E.H. Cat. πάντα ταῦτα F. ^ρ δὲ om. B.E. ⁹ οἶον] + δὲ C. et ex corr. B. Statim ὅτι ὁ λ. τοῦ θ. ἐκπέπτωκεν Edd. recla- mantibus libris. ^τ ἐπαγγελία] + ἦν Cat. + πῶς οὖν ἔστηκεν ἡ ἐπαγγελία B.D.E. ^τ τῷ Ἀβρ. om. A.F.H.I. Statim σοὶ δώσω καὶ τῷ σπ. σου (om. τὴν γῆν) iidem et Cat. ^τ καὶ om. H. ἐν τῷ σπ. σου om. idem. καὶ ἐν τῷ σπ. σου ἐνευλ. D.E. καὶ ὅτι ἐν τῷ σπ. σου ἐνευλ. A.F.I. ^τ σπέρμα C.D.E. F.H.I. Cat. σπέρματα Edd. ^τ τὸ om. A.F.I. ^{εἰπέ} μοι τὸ σπέρμα Edd. μοι om. A.B.C.D.E.F. Cat. εἰπέ μοι om. I. τὸ σπέρμα εἰπέ inverso ord. B.E. ^τ οὐ] ὅτι οὐ A.D.E.F.H.I. ^τ τοῦ θεοῦ B.D. Haec ταῦτα τ. θεοῦ om. C. ^{εἰ} ταῦτα accessit ex omnibus. Post σπέρμα sequentia desunt in E. usque ad ἐπαγγέλλονται p. 609 E. ^τ τοῦ Ἀβραάμ] τοῦ θεοῦ ἢ τοῦ Ἀβρ. A.I. τοῦ θεοῦ ἢ τῷ Ἀβρ. F.H. ^{εἰ} ἀλλὰ τὰ τέκνα τοῦ θ. Edd. τὰ om. C.D. erasum in B. τοῦ θεοῦ om. D. Clausula ἀλλὰ τέκνα τοῦ θ. abest a F.H.I. ^τ τοῦ Ἀβραάμ om. C. ^{εἰ} τοῦτο A.C.D.F.I. Cat. ^τ τοῦ om. B.D. ^{εἰ} ἵνα μάθης ὅτι] διότι I.

ναμιν σαρκὸς, ἀλλὰ κατὰ δύναμιν ἐπαγγελίας. ^hΤί ἐστὶ, κατὰ δύναμιν ἐπαγγελίας; ¹²“Κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἑλεῦσθαι, καὶ ἔσται τῇ Σάρρα υἱός.” Αὕτη ^kτοῖνυν ἡ ἐπαγγελία καὶ ^Eτὸ ῥῆμα τοῦ θεοῦ τὸν Ἰσαὰκ διέπλάσε τε καὶ ἐγέννησε. Τί γὰρ, εἰ καὶ μήτρα ὑπέκειτα, καὶ νηδὺς γυναικός; Οὐ γὰρ ἡ δύναμις τῆς νηδύος, ^mἀλλ’ ἡ τῆς ἐπαγγελίας ἰσχύς ἔτεκε τὸ παιδίον. Οὕτω καὶ ἡμεῖς γεννώμεθα διὰ ⁿτῶν τοῦ θεοῦ ῥημάτων. Ἐν γὰρ τῇ κολυμβήθρᾳ τῶν ὑδάτων ῥήματά ἐστὶ ^oθεοῦ τὰ γεννῶντα ἡμᾶς καὶ διαπλάττοντα· εἰς γὰρ ὄνομα πατρὸς καὶ υἱοῦ καὶ ῥαγίου πνεύματος βαπτιζόμενοι γεννώμεθα. Αὕτη δὲ οὐχὶ φύσεως, ἀλλ’ ἐπαγγελίας ^qθεοῦ ἡ γέννησις. Ὡς περ γὰρ τὴν τοῦ Ἰσαὰκ προαγορεύσας γέννησιν, τότε αὐτὴν ἐπλήρωσεν· οὕτω καὶ τὴν ἡμετέραν πρὸ πολλῶν ^rπροανεφώνησε χρόνων διὰ τῶν προφητῶν ^sἀπάντων, καὶ μετὰ ταῦτα εἰς ἔργον ⁶⁰⁹ἐξήγαγεν. Εἶδες ἡλίκον ἀπέδειξε, καὶ πῶς μέγα ἐπαγγελιάμενος κατεσκέυασεν αὐτὸ μετ’ εὐκολίας ἀπάσης; Εἰ δὲ λέγοιεν Ἰουδαῖοι, ὅτι τὸ, “Ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα,” τοῦτο ^vεἶναι τὸ τοὺς ^wἐκ τοῦ Ἰσαὰκ ^xγεννωμένους αὐτῷ λογιζέσθαι εἰς σπέρμα, ἔδει καὶ τοὺς Ἰδουμαίους καὶ πάντας ^yἐκείνους υἱούς ^zχρηματίζεν αὐτοῦ· ὁ γὰρ πρόγονος αὐτῶν Ἡσαὺ υἱὸς ἦν τοῦ Ἰσαὰκ. Νῦν δὲ οὐ μόνον οὐ χρηματίζουσι παῖδες, ἀλλὰ καὶ σφόδρα εἰσὶν ^aἀπηλλοτριωμένοι. Ὅρας, ὅτι οὐ τὰ τέκνα τῆς σαρκὸς, ταῦτα τέκνα τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ φύσει ἡ διὰ ^Bτοῦ βαπτίσματος ἄνωθεν ^bπροὑπογράφεται γέννησις; Εἰ δὲ τὴν ^cμήτραν μοι λέγεις, ἔχω καὶ γὰρ τὸ ὕδωρ εἰπεῖν. Ἀλλ’ ὥς περ ἐνταῦθα τὸ πᾶν τοῦ πνεύματος, οὕτω κακεῖ ^dτὸ πᾶν τῆς ἐπαγγελίας· τοῦ γὰρ ὕδατος ψυχροτέρα ἦν ἡ μήτρα διὰ τὴν (138) στείρωσιν καὶ τὸ γῆρας. Καταμάθωμεν τοῖνυν ἡμῶν τὴν εὐγένειαν μετὰ ἀκριβείας ἀπάσης, καὶ ἀξίαν αὐτῆς ἐπιδειξώμεθα πολιτείαν· οὐδὲ γὰρ ἔχει τι σαρκικὸν οὐδὲ γεῶδες. Μὴ τοῖνυν μηδὲ ἡμεῖς. Οὐδὲ γὰρ ὕπνος, οὐδὲ θέλημα σαρκὸς καὶ περι-

12 v. g.

^h Haec τί ἐστὶ κ. δ. ἐπαγγελίας om. B.H. et a pr. man. F. ⁱ ἐλεῦσθαι πρὸς σέ Edd. πρὸς σέ om. A.B.D.F.H.I. Mossg. ^k τοῖνυν ἡ ἐπ.] Sic A.B.C.D.F.H.I. Cat. ἡ ἐπ. τοῖνυν Edd. ^l τὰ ῥήματα A.F.H.I. ^m ἀλλὰ τῆς ἐπ. ἡ ἰσχύς A.D.F.H.I. Cat. ⁿ τῶν τ. θ. ῥημάτων omnes. τῶν ρ. τοῦ θ. Edd. ^o τοῦ θεοῦ Edd. τοῦ om. A.B.D.H.I. ^p πν. ἁγίου inverso ord. D.F.H. ^q τοῦ θεοῦ Edd. τοῦ om. A.B.C.D.F.H. Cat. ^r ἀνεφώνησε B. Veron. ^s ἀπάντων om. A.D.F.H.I. ^t Haec ὅτι τὸ—τοῦτο εἶναι absunt ab I. ^v εἶναι] ἐστὶ Cat. ^w ἐκ τοῦ] ἀπὸ I. ^x γενομένους F.H.I. Cat. ^y ἐκείνους] Sic libri omnes et Cat. τοὺς ἀπ’ ἐκείνου Edd. ^z αὐτοῦ χρ. inverso ord. A.F.H.I. Cat. ^a ἡλλοτρ. D.F.H.I. Cat. ^b προὑπογράφεται C.D.F. Veron. προὑπογράφεται Sav. Mor. Ben. προὑπογράφεται Cat. ^c μήτρα A.F.I. ^d τὸ πᾶν om. B.C.

πλοκαί, οὐδὲ οἶστρος ἐπιθυμίας, ἀλλὰ ὁ φιланθρωπία θεοῦ τὸ πᾶν ἐποίησε. Καὶ καθάπερ ἐκεῖ τῆς ἡλικίας ἀπογνωσθείσης, οὕτω καὶ ἐνταῦθα τοῦ γήρως τῶν ἀμαρτημάτων ἐπελθόντος, C ἐξαίφνης νέος ἀνῆλθεν ὁ Ἰσαὰκ, καὶ πάντες τοῦ θεοῦ γεγόναμεν παῖδες, καὶ σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ.

¹³ “Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ Ῥεβέκκα ἐξ ἐνὸς κοίτην ἔχουσα Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν.” Μέγα τὸ ζητούμενον ἦν· διὸ καὶ πολλοὺς ἐκινεῖ λογισμοὺς, καὶ πανταχόθεν ἐπιχειρεῖ λῦσαι τὴν ἀπορίαν. Εἰ γὰρ ^hκαὶ παράδοξον καὶ καινὸν τὸ μετὰ τοσαύτας ἐπαγγελίας ἐκπεσεῖν ἐκείνους, πολλῶ παραδοξότερον, ⁱτὸ καὶ ἡμᾶς εἰς τὰ ἐκείνων εἰσελθεῖν ἀγαθὰ, τοὺς μὲν προσδοκῆσαντας τοιοῦτον. Καὶ ταῦτόν ἐγένετο, οἷον ἂν εἰ βασιλέως υἱὸς ^kἐπαγγελίας ἔχων τὴν ἀρχὴν διαδέξασθαι τὴν ἐκείνου, εἰς D τὴν τῶν ἀτίμων ἐκβληθείῃ τάξιν, καὶ ἂντ' ἐκείνου κατὰδικος ἄνθρωπος καὶ μυρίων γέμων κακῶν, ἐκβληθεὶς τοῦ δεσποτηρίου, τὴν ἀρχὴν λάβοι τὴν ἐκείνῳ προσήκουσαν. Τί γὰρ ἂν ἔχοις εἰπεῖν, φησὶν; “Οτι ἀνάξιος ὁ υἱός; Ἀλλὰ καὶ οὗτος ἀνάξιος, καὶ πολλῶ μᾶλλον. Οὐκοῦν ἔδει ^lἢ ὁμοῦ κολάζεσθαι, ^hἢ ὁμοῦ τιμᾶσθαι. Τοιοῦτον δὲ τι καὶ ἐπὶ τῶν ἐθνῶν γέγονε, καὶ ^mἐπὶ τῶν Ἰουδαίων, καὶ πολλῶ τούτου παραδοξότερον. “Οτι μὲν γὰρ ⁿπάντες ἀνάξιοι, ἐδήλωσεν ἐν τοῖς εἰρημένοις, εἰπὼν, “Πάντες γὰρ ἥμαρτον, καὶ ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ θεοῦ” E τὸ δὲ καινὸν, ὅτι πάντων ἀναξίων ὄντων, τὰ ἔθνη διεσώθη ὁμόνα. Μετὰ δὲ τούτων καὶ ἕτερον ἂν τις διαπορήσειε πάλιν, φησὶν· εἰ γὰρ μὴ ἔμελλε πληροῦν αὐτοῖς τὰς ὑποσχέσεις ὁ θεός, τίνος ἕνεκεν ^pκαὶ ὑπισχνεῖτο; Ἀνθρωποὶ μὲν γὰρ οἱ τὸ μέλλον ^qμὴ εἰδότες, πολλάκις ἀπατώμενοι, καὶ τοῖς οὐκ ἀξίοις τὰς αὐτῶν λαβεῖν δωρεὰς ἐπαγγέλλονται· ὁ δὲ καὶ τὰ παρόντα καὶ τὰ μέλλοντα προειδώς, καὶ σαφῶς ἐπιστάμενος, ὅτι ἀναξίους ἑαυτοὺς καταστήσουσι ^rτῶν ὑποσχέσεων, καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲν λήψονται τῶν εἰρημένων, τίνος ἕνεκεν καὶ ἐπαγγέλλεται; Πῶς οὖν αὐτὰ ἔλυσεν ὁ Παῦλος; Ἀπὸ τοῦ δείξαι ^sτίς ἐστὶν ὁ Ἰσραὴλ, ὃ ὑπέσχετο. Τούτου γὰρ δειχθέντος, ^tκάκεινο συναποδέδεικται, τὸ πεπληρῶσθαι τὰς ἐπαγγελίας ἀπάσας. 610

13 v. 10.

^o φιλ. θεοῦ pro θεοῦ φιλ. A.C.D.F.H.I. ^f Ἰσαὰκ] Sic libri omnes et Sav. marg. ἄνθρωπος Edd. ^g ἐκίνει A.F.I. ^h καὶ om. A.D.F.H. Cat.

ⁱ τὸ om. A.F.H. ^k ἐπαγγελίαν C. ^l ἢ om. A. ^m ἐπὶ om. D.

ⁿ πάντες pro πάντες A.C.D.F.I. ^o μόνον B.D.F.I. ^p καὶ om. F.H.I. Cat. ^q μὴ] οὐκ A.D.F.H.I. ^r τῆς ὑποσχέσεως C. ^s τίς] τί E.F.H.

^t κάκεινο pro καὶ ἐκείνο C.D.E.F.H.I. Cat.

“Οπερ ^ν οὖν δηλῶν ἔλεγεν, “Οὐ γὰρ πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ, οὗτοι Ἰσραὴλ.” Διὰ τοῦτο οὐδὲ τὸ τοῦ Ἰακώβ ὄνομα τέθεικε, ἀλλὰ ^ω τὸ τοῦ Ἰσραὴλ· ὅπερ ^α ἀρετῆς ἦν τοῦ δικαίου, ^γ καὶ τῆς ἄνωθεν δωρεᾶς, καὶ τοῦ θεοῦ ἐωρακέναι σύμβολον. Καίτοι φησὶν, ὅτι πάντες ἡμαρτον, καὶ ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ θεοῦ. Εἰ οὖν πάντες ἡμαρτον, πῶς οἱ μὲν ἐσώθησαν, οἱ δὲ ἀπώλοντο; “Οτι μὴ πάντες προσελθεῖν ἡβουλήθησαν· ὡς τό γε αὐτοῦ μέρος ^ε διεσώθησαν ἅπαντες· καὶ γὰρ ἐκλήθησαν ἅπαντες. Ἀλλὰ τέως τοῦτο οὐ τίθησιν, ἀλλ’ ἐκ περιουσίας αὐτὸ λύει, καὶ ^ε ἐκ παραδειγμάτων ἐτέρων, ἄλλο ζήτημα εἰς Β μέσον ^β ἀγαγὼν, καὶ καθάπερ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ἔλυσεν ἀπορίαν μεγίστην δι’ ἀπορίας ἐτέρας. Ἐπειδὴ γὰρ ^ε ἐζητεῖτο, πῶς, τοῦ Χριστοῦ δικαιοθέντος, πάντες ἀπήλυσαν οἱ λοιποὶ τῆς δικαιοσύνης ^δ ἐκείνης, τὸ τοῦ Ἀδὰμ παρεισῆγαγε, λέγων “Εἰ γὰρ τῷ τοῦ ἐνὸς παραπτώματι ^ε ὁ θάνατος ἐβασίλευσε, πολλῶ μᾶλλον οἱ τὴν περισσείαν τῆς χάριτος λαβόντες, ἐν ζωῇ βασιλεύσουσι.” Καὶ τὸ μὲν τοῦ Ἀδὰμ οὐ λύει, τὸ δὲ αὐτοῦ λύει ἐκ τούτου, καὶ δείκνυσιν, ὅτι λόγον ἔχει πλείονα τὸ τὸν ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανόντα ἐξουσίαν ἔχειν αὐτῶν, ὡς εἶν ἐθέλη. Τὸ μὲν γὰρ ἐνὸς ^β ἁμαρτήσαντος πάντας κολάζεσθαι, οὐ σφόδρα δοκεῖ κατὰ λόγον γίνεσθαι τοῖς πολλοῖς· τὸ δὲ ἐνὸς κατορθώ- C σαντος πάντας δικαιούσθαι, καὶ λόγον ἴαν ἔχει μᾶλλον, καὶ τῷ θεῷ πρεπωδέστερον. Ἀλλ’ ὅμως οὐκ ἔλυσεν ἐκεῖνο τὸ ἀπο- ρούμενον· ὅσῳ γὰρ ἀσαφέστερον ^κ ἔμεινε, τσοούτῳ μᾶλλον ὁ Ἰουδαῖος ἐπεστομίζετο· καὶ ἡ τούτου διαπόρησις ἐπ’ ἐκεῖνο μετέβαινε, καὶ σαφέστερον τοῦτο ^ι ἐκείθεν ἐγίνετο. Οὕτω δὴ καὶ ἐνταῦθα, ἐκ διαπορουμένων ^μ ἐτέρων λύει τὰ ζητούμενα· πρὸς (139) γὰρ Ἰουδαίους ὁ ἀγὼν ^η ἦν αὐτῷ. Διὰ τοι τοῦτο ^ο τὰ μὲν παραδείγματα, ἅπερ ἡγαγεν εἰς μέσον, οὐ σφόδρα λύει· οὐ γὰρ ἦν ὑπεύθυνος ^ρ τοῖς τοῖς, ὡς ἐν τῇ πρὸς Ἰουδαίους μάχῃ· τὰ D δὲ αὐτοῦ πάντα ἐξ ἐκείνων ποιεῖ σαφέστερα. Τί γὰρ θαυμά-

^ν οὖν om. E. ^ω τὸ om. I. ^α τῆς ἀρετῆς (sic) A. ^γ καὶ om. C.
^ε ἐσώθησαν E. Verba καὶ γὰρ ἐκλήθησαν ἅπαντες desunt in H.I. ^ε ἐκ om.
A.F.H.I. Statim παραδείγματος ἐτέρου A.F.H.I. Cat. ^β ἀγαγὼν pro ἄγων
A.B.D.E.F.H.I. Cat. ^ε ἐζητεῖτο (ἐζητεῖ τὸ C. Veron.)] + φησὶ A.F.H.I.
^δ ἐκείνης om. H. Mox παρεισάγει I. ^ε ὁ om. A.E.F.H. Cat. ^ε αὐτοῦ
C. ^ε ἄν] ἐάν F.H.I. Statim ἐθέλη pro θέλη A.B.D.E.F.H.I. ^β ἁμαρ-
τήσαντος B.D.E. ἀποθάνοντος A.F.H.I. ἁμαρτήσαντος Edd. ^ι ἄν ἔχει pro
ἔχει ἂν omnes. ^κ ἔμεινε H. Mox ἐπ’ ἐκείνα μετ. C. ^ι ἐκείθεν] ἐκείνου
A.F.H. Cat. ἐξ ἐκείνου I. Statim ἐγίνετο A.C.F.H.I. ἐγένετο Cat. γίνεται
Edd. ^μ ἐτέρων om. H. ^η ἦν om. C. ^ο τὰ παραδείγματα παρήγαγεν
εἰς μέσον ἂ οὐ σφ. λ. a pr. man. C. ^ρ τοῖς τοῖς pro τοιοῖς τοῖς D.E.F.H.I.
et ex corr. C. ἐν τοῖς τοῖς Cat.

ζεις, φησιν, ὅτι Ἰουδαίων οἱ μὲν ἐσώθησαν, οἱ δὲ οὐκ ἐσώθησαν νῦν; Καὶ γὰρ ἄνωθεν τοῦτο ἐπὶ τῶν πατριαρχῶν γινόμενον ἴδοι τις ἄν. Διὰ τί γὰρ ὁ Ἰσαὰκ σπέρμα καλεῖται μόνος, καίτοιγε καὶ τοῦ Ἰσμαὴλ ἡ αὐτὸς ἦν πατὴρ καὶ ἐτέρων πλειόνων; Ἡ Ἄλλὰ ἀπὸ δουλῆς ἦν μητρός; Καὶ τί τοῦτο πρὸς τὸν γεγεννηκότα; Πλὴν οὐδὲν φιλονεικῶ· ἐκβαλλέσθω διὰ τὴν μητέρα οὗτος· τί ἂν εἴποιμεν περὶ τῶν ἀπὸ τῆς Χεττούρας; οὐχὶ ἐλεύθεροι, καὶ ἐξ ἐλευθέρων; διὰ τί μὴ τοῖς αὐτοῖς ἐτιμήθησαν προεδρίοις τῷ Ἰσαὰκ; Καὶ τί λέγω τούτους; Ἡ γὰρ Ῥεβέκκα καὶ μόνῃ τῷ Ἰσαὰκ γέγονε γυνή, καὶ δύο τεκοῦσα παῖδας, ἐκ τοῦ Ἰσαὰκ ἔτεκεν ἀμφοτέρους· ἀλλ' ὅμως οἱ τεχθέντες τοῦ αὐτοῦ πατρὸς ὄντες, τῆς αὐτῆς μητρὸς, τὰς αὐτὰς λύσαντες ὠδῖνας, καὶ ὁμοπάτριοι ὄντες καὶ ὁμομήτριοι, καὶ πρὸς τούτοις καὶ δίδυμοι, οὐ τῶν αὐτῶν ἀπῆλυσαν. Καίτοιγε ἐνταῦθα οὐ δουλείαν ἔχεις αἰτιάσασθαι μητρός, ὡς ἐπὶ τοῦ Ἰσμαὴλ, ὃν τὸν μὲν ἐκ ταύτης, τὸν δὲ ἐξ ἐτέρας γεγεννησθαι νηδύος, καθάπερ ἐπὶ τῆς Χεττούρας καὶ τῆς Σάρρας, ὅπου γε καὶ τῆς ὥρας αὐτῆς ἐκοινώνησαν τῶν ὠδίνων. Διὰ δὲ τοῦτο καὶ ὁ Παῦλος ὡς ἐπὶ σαφέστερον ἐξεληθὼν παραδείγμα, “Οὐ μόνον δὲ” ἐπὶ τοῦ Ἰσαὰκ τοῦτο συνέβη, φησιν, “ἀλλὰ καὶ Ῥεβέκκα ἐξ ἐνὸς κοίτην ἔχουσα Ἰσαὰκ τοῦ πατρὸς ἡμῶν. 611
14 Μήπω γὰρ γεννηθέντων, μηδὲ πραξάντων τι ἀγαθὸν ἢ ἐκακόν, ἵνα ἡ κατ' ἐκλογὴν πρόθεσις τοῦ θεοῦ μένη, οὐκ ἐξ ἔργων, ἀλλ' ἐκ τοῦ καλοῦντος, ἑρρέθη αὐτῇ, ὅτι ὁ μείζων δουλεύσει τῷ ἐλάσσονι· καθὼς ἡ γέγραπται, Τὸν Ἰακώβ ἠγάπησα, τὸν δὲ Ἡσαὺ ἐμίσησα.” Τίνος οὖν ἕνεκεν ἰὸ μὲν ἐφιλείτο, ὁ δὲ ἐμισεῖτο; διὰ τί ὁ μὲν ἐδούλευεν, ὁ δὲ ἐδουλεύετο; Ἐπειδὴ ὁ μὲν πονηρὸς, ὁ δὲ ἀγαθὸς ἦν. Καίτοι μηδέπω γεννηθέντων, ὁ μὲν ἐτιμάτο, ὁ δὲ κατεδικάζετο· οὐπω γὰρ γεννηθέντων, ὁ θεὸς ἔλεγεν, ὅτι “ὁ μείζων δουλεύσει τῷ ἐλάσσονι.” Τίνος B

14 v. 11—13.

ἡ αὐτὸς pro οὗτος A.C.D.E.F.H.I. Cat. ἡ ἄλλα sine elisione B.C. Cat. fortasse alii. ἡ ἦν, φησὶ, μητρός C. ἡ μ. φησὶ Cat. ἐκβαλλέσθω A.B.D.F.H. ἐκβαλλέσθω Edd. τοῖς αὐτοῖς... προεδρίοις] ταῖς αὐταῖς... προεδρίας C. ἐκ τῆς αὐτῆς... προεδρίας I. ἐτιμ. προετιμ. A.H. οὐν ἐτιμ. E. Statim τοῦ Ἰσαὰκ C. τῷ Ἰσ. C. Statim ἐγένετο pro γέγονε A.D.F.H.I. Cat. ἔσχεν C. τὰς αὐτὰς om. I. ἔχοις I. Statim αἰτιάσασθαι pro αἰτιάσθαι omnes. οὐ pro οὐδὲ A.D.E.F.H.I. οὐ τὸν] οὐ τοῦτον C. οὐ τὸν μὲν ἐξ ἐτέρας, τὸν δὲ ἐκ ταύτης A.D.E.H.I. γεγεννησθαι pro γεγεννησθαι A.C.E. Ita tacite edidit Montef. ὡς ἐπὶ παραδείγματος ἐξεληθὼν σαφέστερου C. ἐκακόν] φαῦλον C. πρόθ. τοῦ θ. pro τοῦ θ. πρόθ. A.C.D.E.F.H.I. Mosqq. ἑρρέθη B.C.D.E.H. ἐρρήθη Edd. ἡ γέγραπται] + ὅτι C. ὁ μὲν ἐμισεῖτο, ὁ δὲ ἐφιλείτο A.E.F.H.I. Cat.

οὖν ἔνεκεν τούτου εἶπεν ὁ θεός; "Οτι οὐκ ἀναμένει, καθάπερ ἄνθρωπος, ἀπὸ τοῦ τέλους τῶν ^kπράξεων ἰδεῖν τὸν ἀγαθὸν καὶ τὸν οὐ τοιοῦτον, ἀλλὰ καὶ πρὸ τούτων οἶδε τίς μὲν ὁ ^lπονηρὸς, τίς δὲ ὁ μὴ τοιοῦτος. ^mΚαὶ τούτου καὶ ἐπὶ τῶν Ἰσραηλιτῶν γέγονε μετὰ πλείονος τοῦ θαύματος. Τί γὰρ λέγω, φησὶ, περὶ τοῦ Ἡσαῦ ⁿκαὶ τοῦ Ἰακώβ, ὧν ὁ μὲν πονηρὸς ἦν, ὁ δὲ ἀγαθός; Ἐπὶ ^oγὰρ τῶν Ἰσραηλιτῶν κοινὸν τὸ ἀμάρτημα ἦν· πάντες γὰρ τὸν μόσχον προσεκύνησαν. Ἄλλ' ὁμως οἱ μὲν ἠλεήθησαν, οἱ δὲ οὐκ ἠλεήθησαν. "Ἐλεήσω γὰρ, C φησὶν, ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτειρήσω ὃν ἂν οἰκτείρω." ^pΤούτου καὶ ἐπὶ τῶν κολαζομένων ἴδοι τις ἂν. Τί γὰρ ἂν εἴποις περὶ τοῦ Φαραὼ, ὅτι ἐκολάσθη καὶ τοσαύτην ἔδωκε δίκην; "Οτι σκληρὸς ἦν καὶ ἀπειθής; ^qἈρ' οὖν αὐτὸς μόνος, ἄλλος δὲ οὐδὲ εἷς; πῶς οὖν αὐτὸς οὕτω σφοδρῶς ἐκολάζετο; Τί δήποτε ^rδὲ καὶ ἐπὶ τῶν Ἰουδαίων τὸν οὐ λαὸν ἐκάλεσε λαὸν, καὶ πάλιν οὐ πάντας τῆς αὐτῆς ἡξίωσε τιμῆς; ^s15 "Ἐὰν γὰρ ὧσι, φησὶν, ὥς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, τὸ ^tκατάλειμμα σωθήσεται." Καὶ τίνος ἔνεκεν τὸ κατάλειμμα μόνον; Ὅρας ὅσης ἀπορίας ^uἐνέπλησε τὰ προκείμενα; Καὶ μάλα εἰκότως. "Ὅταν γὰρ ἐξῇ D τὸν ἀντίδικον εἰς ἀπορίαν ἐμβαλεῖν, μὴ εὐθέως τὴν λύσιν ἔπαγε. Εἰ γὰρ ^xκαὶ αὐτὸς φανείη τῆς αὐτῆς ἀγνοίας ὑπεύθυνος ὧν, τί κινδύνους· αὐτὸς ἡ ἀναδέχῃ περιττοῦς; τί θρασύτερον ποιεῖς ἐκείνους, τὸ πᾶν ἐπὶ σαυτὸν ἔλκων; Εἰπέ γάρ μοι, ὦ Ἰουδαίε, τοσαῦτα ἀπορῶν, καὶ λύειν οὐδὲν τούτων δυνάμενος, πῶς ὑπὲρ τῆς τῶν ἐθνῶν κλήσεως ἡμῖν πράγματα παρέχεις; Καίτοι γε ἐγὼ ἔχω ^yκαὶ αἰτίαν δικαίαν εἰπεῖν, δι' ἣν τὰ ἔθνη ἐδικαιώθη, ὑμεῖς δὲ ^zἐξεπέσετε. Τίς οὖν ἡ αἰτία; "Οτι οἱ μὲν ἐκ πίστεως, ὑμεῖς δὲ ὡς ἐξ ἔργων νόμον· καὶ ^aταύτη φιλονεικήσαντες προ- E δόθητε ^bπανταχόθεν. ^c16 "Ἀγνοοῦντες ^dγὰρ τὴν τοῦ θεοῦ δικαιοσύνην, φησὶ, καὶ τὴν ἰδίαν δικαιοσύνην ζητοῦντες στηῆσαι, (140) τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ θεοῦ οὐχ ὑπετάγησαν."

Ἡ μὲν οὖν λύσις τοῦ χωρίου παντὸς, ὡς ἐν κεφαλαίῳ τὸ πᾶν

¹⁵ Esai. x. 22.

¹⁶ Rom. x. 3.

^k πράξεων libri omnes et Cat. πραγμάτων Edd. ^l πονηρὸς] φαῦλος C. ^m καὶ om. B.D.E. ⁿ καὶ] + περὶ D.E.F.H.I. Cat. ^o γὰρ om. D.E. Alterum γὰρ om. E. ^p τούτου] + γὰρ I. ^q ἀρα οὖν D.H.I. ἀρα δὲ E. ^r αὐτὸς pro οὗτος B.C.D.E. αὐτὸς om. H. οὕτω om. B. ^s δὲ om. A.C.H.I. Cat. ^t ὥς ἡ pro ὡσεὶ C.E.I. ^u ἐγκατάλειμμα I. Verba καὶ τίνος—μόνον om. H. Cat. ^v ἐνεπλήρωσε C. ^x καὶ om. B. ^y ἀναδέχῃ B.D.E. et corr. in marg. F. ἀνέχῃ Edd. ^z καὶ accessit ex A.B.C.D.E.F.H. Statim δικαίαν εἰπεῖν pro εἰπεῖν δικαίαν omnes. ^a ἐξεπέσατε C.F.H.I. ^b ταύτη A.B.C. D.E.H. ταῦτα Edd. ^c πανταχόθεν] πάντες A.F.H.I. Cat. πανταχόθεν πάντες B. ^d γὰρ] + φησὶ C.I. Mox φησὶ accessit ex A.B.D.E.H. Cat.

εἰπεῖν, οὕτω προάγεται ἑπαρὰ τῆς μακαρίας ἐκείνης ψυχῆς. Ἰνα δὲ καὶ σαφέστερα ταῦτα γένηται, ἑκαὶ καθ' ἕκαστον τῶν εἰρημένων ποιησώμεθα τὴν ἐξέτασιν, ἐκείνο εἰδότες, ὅτι τὸ σπουδαζόμενον τῷ μακαρίῳ Παύλῳ τοῦτο ἦν, ἡδεῖξαι διὰ πάντων τῶν εἰρημένων, ὅτι τοὺς ἀξίους ὁ θεὸς οἶδε μόνος, ἀνθρώπων δὲ οὐδὲ εἰς, καὶ σφόδρα ἑεῖδέναι δοκῇ, ἀλλὰ ἡπολλαχοῦ διαπίπτει τὰ τῆς ψήφου ταύτης. Ὁ γὰρ τὰ ἀπόρρητα τῆς διανοίας ἐπιστάμενος, αὐτὸς οἶδε ἡσαφῶς, τίνες μὲν στεφάνων ἄξιοι, τίνες δὲ κολάσεως καὶ τιμωρίας. Διὰ δὲ τοῦτο καὶ 612 πολλοὺς παρὰ τοῖς ἀνθρώποις νομιζομένους ἀγαθοὺς εἶναι ἐκόλασε διελέγξας, καὶ πονηροὺς ὑποπτευομένους ἐστεφάνωσε, δεῖξας οὐκ ὄντας τοιοῦτους· οὐκ ἀπὸ τῆς τῶν ἡδούλων γνώμης, ἀλλ' ἀπὸ τῆς οἰκείας κρίσεως τῆς ἀκριβοῦς καὶ ἀδεκάστου τὴν ψήφον φέρων, καὶ οὐκ ἀναμένων ἀπὸ τῆς τῶν ὁπράξεων ἐκβάσεως ἰδεῖν τὸν φαῦλον καὶ τὸν οὐ τοιοῦτον. Πλὴν ἀλλ' ῥῖνα μὴ πάλιν ἀσαφέστερον τὸν λόγον ποιήσωμεν, ἐπ' αὐτὰ τὰ ῥήματα ἴωμεν τὰ ἀποστολικά. “Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ ῥεβέκκα ἐξ ἐνὸς κοίτην ἔχουσα.” Ἡδυνάμην μὲν ἡγάρ, φησὶν, B εἰπεῖν καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς Χεττούρας, ἀλλ' οὐ λέγω· ἀλλ' ὥστε ἐκ περιουσίας τὴν νίκην ἄρασθαι, τοὺς ἐξ ἐνὸς ἡπατὴρ καὶ μιᾶς τεχθέντας μητρὸς, τούτους εἰς μέσον ἄγω. Καὶ γὰρ ἀπὸ τῆς ῥεβέκκας ἦσαν ἀμφότεροι, καὶ ἀπὸ τοῦ Ἰσαὰκ τοῦ γνησίου παιδὸς, τοῦ δοκίμου, τοῦ πάντων προτιμηθέντος, περὶ οὗ ἔφησεν, “Ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα,” τοῦ πατρὸς ἡμῶν πάντων γενομένου. Εἰ δὲ πατὴρ ἡμῶν ἐκεῖνος, καὶ τοὺς ἐξ ἐκείνου ἡπατέρας ἔδει εἶναι· ἀλλ' οὐκ ἐγένοντο. Εἶδες πῶς οὐκ ἐπὶ τοῦ Ἀβραὰμ ἡμόνον τοῦτο συμβαίνει, ἀλλὰ καὶ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ παιδὸς, καὶ ἡπανταχοῦ πίστις καὶ ἀρετὴ ἐστίν ἡ διαλάμπουσα, καὶ τὴν ἀκριβῆ συγγένειαν χαρακτηρίζουσα; C Ἐντεῦθεν γὰρ μανθάνομεν, ὅτι οὐ μόνον διὰ τὸν τρόπον τῆς γεννήσεως, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ἡἄξιοι εἶναι τῆς ἀρετῆς τοῦ γεγεννηκότος, οἱ παῖδες καλοῦνται παῖδες ἐκείνου. Εἰ γὰρ ἀπὸ τοῦ τρόπου τῆς ἡγεννήσεως μόνον, ἔδει καὶ τὸν Ἠσαῦ τῶν

^ε παρὰ] ὑπὸ C. Mox φωνῆς pro ψυχῆς I. ^ῥ καὶ accessit ex A.B.C.D.F. H.I. Cat. ^ῥ ποιησώμεθα A.B.C.H. ^ῥ δεῖξαι pro διδάξαι omnes. ^ῥ οὐδὲ εἰς B.C.D.E.F.I. Cat. οὐδεὶς Edd. ^ῥ εἶναι C. ^ῥ πανταχοῦ A.F.H.I. ^ῥ σαφῶς om. A.D.E.F.H.I. ^ῥ δούλων] πολλῶν C. Mox οικείας om. idem. ^ῥ πραγμάτων C. ^ῥ ἡνα μὴ π. ἀσαφ.] ἡνα σαφέστερον I. ^ῥ γὰρ om. C. εἰπεῖν om. I. ^ῥ πατὴρ om. A.F.H.I. ^ῥ πατέρας ἔδει] ἔδει πατέρας C. ^ῥ μόνον τοῦτο pro τοῦτο μόνον A.D.E.F.I. μόνου τοῦτο C. μόνον om. H. ^ῥ ἀπανταχοῦ C. Mox διαχαρακτ. idem. ^ῥ ἄξιον B. ἀξίους Veron. ^ῥ γενέσεως B.

αὐτῶν ἀπολαύσαι τῷ Ἰακώβ· καὶ γὰρ καὶ οὗτος ἀπὸ νενεκρω-
μένης μήτρας ἦν, καὶ στείρα ἦν ἡ μήτηρ αὐτοῦ. Ἄλλ' οὐ
τοῦτο ἦν τὸ ζητούμενον μόνον, ἀλλὰ καὶ ὁ τρόπος, ὅπερ οὐ τὸ
τυχὸν καὶ εἰς βίου ^ασυμβάλλεται διδασκαλίαν ἡμῖν. Καὶ οὐ
D λέγει, ὅτι ^αἐπειδὴ ὁ μὲν ἀγαθὸς, ὁ δὲ πονηρὸς, ^βδιὰ τοῦτο
προετιμήθη, ἵνα μὴ εὐθέως ἀντιπέσῃ αὐτῷ τοῦτο· τί οὖν;
ἀγαθοὶ οἱ ἐξ ἐθνῶν μᾶλλον ἢ οἱ ἐκ περιτομῆς; Εἰ γὰρ καὶ
οὕτως εἶχεν ἡ τοῦ πράγματος ἀλήθεια, ἀλλ' οὐκ αὐτὸ τίθησι·
καὶ γὰρ ἐδόκει φορτικώτερον εἶναι· ἀλλ' ἐπὶ τὴν τοῦ θεοῦ
γνώσιν τὸ πᾶν ἔρριψεν, ^δἥτινι μάχεσθαι οὐδεὶς ἂν ἐτόλμησεν,
οὐδὲ εἰ σφόδρα μαινόμενος ἦν. “Μήπω γὰρ γεννηθέντων,
φησὶν, ^εἐρρέθη αὐτῇ, ὅτι ὁ μείζων δουλεύσει τῷ ἐλάσσονι.”
Καὶ δείκνυσιν, ^εὅτι οὐδὲ ἡ κατὰ σάρκα εὐγένεια ὠφελεῖ, ἀλλὰ
E ψυχῆς ἀρετὴν ^βδεῖ ζητεῖν, ἣν καὶ πρὸ τῶν ἔργων ὁ θεὸς οἶδε.
“Μήπω γὰρ γεννηθέντων, φησὶ, μηδὲ πραξάντων τι ἀγαθὸν ἢ
κακὸν, ἵνα ἡ κατ' ἐκλογὴν πρόθεσις τοῦ θεοῦ μένῃ, ^ηἐρρέθη
αὐτῇ, ὅτι ὁ μείζων δουλεύσει τῷ ἐλάσσονι.” Τοῦτο γὰρ
προγενώσας, τὸ καὶ ἐξ ὁδίων αὐτῶν ἐκλέγεσθαι. ^ιἵνα οὖν
φανῇ τοῦ θεοῦ, φησὶν, ἡ ἐκλογὴ ἡ κατὰ πρόγνωσιν γενομένη,
ἐκ πρώτης ἡμέρας ^κκαὶ τὸν ἀγαθόν, καὶ τὸν ^ιοὐ τοιοῦτον καὶ
^μεῖδε καὶ ἀνεκήρυξε. Μὴ τοίνυν ^νμοι λέγε, φησὶν, ὅτι νόμον
ἀνέγνως καὶ προφήτας, καὶ τοσοῦτον ἐδούλευσας χρόνον. Ὁ
γὰρ εἰδὼς ^οψυχὴν δοκιμάζειν, οὗτος οἶδε καὶ τίς ἀξίός ἐστι
σωθῆναι. Παραχώρα ^ρτοίνυν τῷ ἀκαταλήπτῳ τῆς ἐκλογῆς·
613 καὶ γὰρ μόνος αὐτὸς οἶδεν ἀκριβῶς στεφανοῦν. Πόσοι γοῦν
τοῦ Ματθαίου βελτίους εἶναι ἐδόκουν κατὰ τὴν τῶν ἔργων
ἐπίδειξιν τὴν φαινομένην; Ἄλλ' ὁ τὰ ἀπόρρητα εἰδὼς, καὶ
διανοίας ἐπιτηδεϊότητα δοκιμάσαι δυνάμενος, ^ρκαὶ ἐν τῷ βορβόρῳ

^γ αὐτὸς A.E.F.H.I.

^z διδασκ. συμβάλλεται inverso ord. A.E.F.H.I.

^a ἐπειδὴ om. A.C.

^b διὰ] καὶ διὰ A.C.

^c αὐτὸ]+τοῦτο C. Idem post

ἐδόκει add. αὐτό.

^d ἥτινι] ^η B.C.D.E. Statim μάχεσθαι A.C.D.F.H.I. Cat.

μαχέσασθαι Edd.

^e ἐρρήθη D.E.F.I.

^f ὅτι οὐδὲ ἡ κ. σ. εὐ. ὠφελεῖ] Sic

A.C.D.E.F.H.I. Cat.

οὐδὲν pro οὐδὲ B. Edebatur ὅτι ἡ κ. σ. εὐ. οὐδὲν

ὠφελεῖ.

^g δεῖ]+φάειν καὶ B.

^h ἐρρήθη A.C.D.E.F.I.

ⁱ Editi, ἵνα

φανῇ, φησὶ, τοῦ θεοῦ ἡ ἐκλογὴ ἡ κατὰ πρόθεσιν καὶ πρόγνωσιν γενομένη.

ἐκ πρώτης γὰρ ἡμέρας. Post ἵνα, οὖν est in libris omnibus et Cat. Deinde φησὶ,

φανῇ τ. θ. C. φανῇ τ. θ. φησὶν A.D.E.F.H.I. φησὶ om. Cat. Mox verba

πρόθεσιν καὶ absunt a libris omnibus et Ed. Veron. Statim γνωμένη E.I.

Denique γὰρ deest in omnibus. ^k καὶ om. B.C. ^l οὐ τοιοῦτον] φαῦλον

C. ^m εἶδε] προσεῖδε I. οἶδε D.E. Hoc tacite recepit Montef. Statim

ἀνεκήρυξε pro ἐκήρυξε omnes. ⁿ μοι λ.] λ. μοι C. μοι om. I. Statim

φησὶν, ὅτι νόμον pro ὅτι νόμον, φησὶν omnes. ^o ψυχὴν, καὶ δοκιμάζειν οὗτος

οἶδε, καὶ Veron. Sav. Mor. ψυχὴν καὶ δοκιμάζειν, οὗτος οἶδε καὶ Ben. Sed καὶ

ante δοκιμάζειν deest in omnibus. ^p τοίνυν]+αὐτῷ G. Mox καὶ γὰρ καὶ

οὗτος μόνος οἶδεν idem. ^q ἐπίδειξιν] βελτίωσιν G. ^r καὶ om. A.D.E.F.H.I.

τὸν μαργαρίτην κείμενον ἔγνω, καὶ τοὺς ἄλλους ^a παραδραμῶν, καὶ τούτου τὴν εὐμορφίαν θαυμάσας, αὐτὸν ἐξελέξατο, καὶ τῇ τῆς προαιρέσεως εὐγενείᾳ τὴν ἑαυτοῦ προσθεῖς χάριν, (141) δόκιμον αὐτὸν ἀπέφηνεν. Εἰ γὰρ ἐπὶ τῶν ἑτεχνῶν τούτων τῶν ἐπικλήρων, καὶ τῶν ἄλλων ἑπραγμάτων ἀπάντων, οἱ ^x δεινοὶ κρίνουν οὐκ ἀφ' ὧν οἱ ἰδιῶται ψηφίζονται, ἀπὸ τούτων ἐκλέ- B γονται τὰ προκείμενα, ἀλλ' ἀφ' ὧν ἴσασιν αὐτοὶ σαφῶς, καὶ τὸ μὲν παρὰ τοῖς ἰδιώταις δοκιμασθὲν πολλάκις ἡτίμασαν, τὸ δὲ ἀτιμασθὲν ἑνέκριναν· καὶ πωλοδάμναι πολλάκις ἐπὶ τῶν ἑπκων τούτο ἐποίησαν, καὶ οἱ τῶν τιμίων λίθων κριταὶ, καὶ οἱ τῶν ἄλλων δὲ τεχνῶν δημιουργοί· πολλῶ μᾶλλον ὁ φιλάνθρωπος θεός, ἢ ἄπειρος ^z σοφία, ὁ μόνος πάντα εἰδὼς σαφῶς, οὐκ ἀνέξεται τῆς τῶν ἀνθρώπων ὑπονοίας, ἀλλ' ἀπὸ τῆς οἰκείας σοφίας τῆς ἀκριβοῦς καὶ ἀδιαπτώτου τὴν περὶ πάντων οἴσει ψῆφον. Διὰ τοι τοῦτο καὶ τελώνην ἐξελέξατο καὶ ληστὴν καὶ πόρνην· ^a ἱερέας δὲ καὶ πρεσβυτέρους καὶ ἄρχοντας ^b ἡτίμασε C καὶ ἐξέβαλε. Τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν μαρτύρων συμβαίνειν ἴδοι τις ἂν. Πολλοὶ γοῦν τῶν σφόδρα ἀπερριμμένων ἐν καιρῷ τῶν ἀγώνων ἐστεφανώθησαν· καὶ τοῦναντίον, μεγάλοι παρὰ πολλοῖς νομισθέντες εἰναί τινες, ὑπεσκειρίσθησαν καὶ ^c κατέπεσον. Μὴ τοίνυν εὐθύνas ἀπαίτει τὸν δημιουργόν, μηδὲ ^d λέγε, διὰ τί ὁ μὲν ἐστεφανώθη, ὁ δὲ ἐκολάσθη; οἶδε ^e γὰρ μετὰ ἀκριβείας ταῦτα ποιεῖν. Διὸ καὶ ἔλεγε· “Τὸν Ἰακώβ ἡγάπησα, τὸν δὲ Ἡσαΐ ἐμίσησα.” “Ὅτι ^f γὰρ δικαίως, σὺ μὲν ἀπὸ τοῦ τέλους ἔγνωνs, αὐτὸς δὲ καὶ πρὸ τοῦ τέλους ἤδει σαφῶς. Οὐδὲ γὰρ D ἔργων ἐπίδειξιν ζητεῖ μόνον ὁ θεός, ἀλλὰ καὶ προαιρέσεως εὐγενείαν καὶ γνώμην εὐγνώμονα. Ὁ γὰρ τοιοῦτος, ^g κἂν ὑπὸ περιστάσεώς τινός ^h ποτε ἀμάρτη, ταχέως ἑαυτὸν ἀνακτήσεται· κἂν ἐν κακίᾳ διατρίβων τύχη, οὐ περιοφθήσεται, ἀλλὰ ταχέως αὐτὸν ⁱ ἀνιμῆσεται ὁ πάντα εἰδὼς θεός· ὥσπερ οὖν ὁ ταύτῃ διεφθαρμένος, κἂν ἀγαθόν τι δόξη ποιεῖν, ἀπολεῖται μετὰ πονηρᾶς τοῦτο ἐργαζόμενος γνώμης. Ἐπεὶ καὶ ὁ Δαυτδ, καὶ

^a παραδραμῶν] ἀφείλ G. ^ἑ παρ' αὐτοῦ χάριν προσθεῖς G. ^ἑ τέκνων G. ^ἑ πρ. ἀπάντων G. ἀπάντων πρ. Edd. ἀπάντων om. A.D.E.F.H.I. ^z δεινοὶ] εἰδότες G. ^ἑ ἔκριναν A.F.H.I. Statim καὶ π. δὲ A.D.E.F.H.I. ^z σοφία] φῶς H. ^a δὲ] τε F.H.I. et ante corr. A. Statim καὶ πρεσβύτας B.G. Veron. ^b ἡτίμασε E.H.I. ἡτοίμασε G. ἡτίμασε B.D. ἡτίμησε Edd. ^c κατέπεσαν G.H.I. ^d λέγε om. I. ^e γὰρ om. G. ^f γὰρ] δὲ I. γὰρ om. A.F.H. ^g κἂν] ἂν E. Statim ἀπὸ H. ^h ποτε om. B.G. Veron. ⁱ ἑαυτὸν om. H.I. et ante corr. F. Statim ἀνακτήσεται A.B.D.G.I. et ex corr. F. ἀνακτήσεται Edd. ^k ἀνακαλέσεται G. ^l ὥσπερ οὖν ὁ ταύτῃ δ.] Sic G. ὥσπερ ὁ ταυτὶ δ. Edd. ὥσπερ ὅταν ἢ δ. B. ὥσπερ οὖν ὅταν ἢ δ. A.D.E. F.H.I.

φονεύσας καὶ μοιχεύσας, ἐπειδὴ ἀπὸ περιστάσεώς τινος ™καὶ
Ε συναρπαγῆς, οὐκ ἀπὸ μελέτης τῆς κατὰ τὴν πονηρίαν ταῦτα
εἰργάσατο, ταχέως αὐτὰ ^ηἀπενίψατο· ὁ μέντοι Φαρισαῖος,
οὐδὲν τούτων τολμήσας, ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλοις κομῶν ἀγαθοῖς, τῇ
πονηρᾷ προαιρέσει πάντα ἀπώλεσε.

17 “Τί οὖν ἐροῦμεν; μὴ ἀδικία παρὰ τῷ θεῷ; Μὴ γένοιτο.”
Οὐκοῦν οὐδὲ ἐφ’ ἡμῶν καὶ τῶν Ἰουδαίων. Εἶτα ἐπάγει ἕτερον
τούτου ὁ σαφέστερον. ^ρΤὸ ποῖον; 18 “Τῷ γὰρ Μωϋσεὶ λέγει,
ἐλέησω ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτειρήσω ὃν ἂν οἰκτείρω.” Καὶ πάλιν
αὔξει τὴν ἀντίθεσιν, διὰ μέσου διακόπτων αὐτὴν καὶ λύων, καὶ
ἐτέραν πάλιν ἀπορίαν ποιῶν. “Ἵνα δὲ σαφέστερον γένηται τὸ
λεγόμενον, ἐρμηνεύσαι αὐτὸ ἀναγκαῖον. Εἶπε, φησὶν, ὁ θεός,
ὅτι ὁ μείζων δουλεύσει τῷ ἐλάσσονι, πρὸ τῆς ὁδοῖνος. Τί οὖν;
614 μὴ ἄδικος ὁ θεός; Οὐδαμῶς. Οὐκοῦν ἄκουε καὶ τῶν ἐξῆς. Ἐκεῖ
μὲν γὰρ κἀν ἡ ἀρετὴ ^ηκαὶ ἡ κακία διέκρινεν· ἐνταῦθα δὲ ἐν τῷ
ἀμάρτημα ^ιἀπάντων ἦν Ἰουδαίων, τὸ τῆς μοσχοποιίας, καὶ
^θὅμως οἱ μὲν ἐκολάσθησαν, οἱ δὲ οὐκ ἐκολάσθησαν. Διὸ ^ικαὶ
ἔλεγεν, “Ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτειρήσω ὃν ἂν οἰκτείρω.”
Οὐ γὰρ σὸν ἐστὶν εἰδέναι, ^νφησὶν, ὃ Μωϋσῇ, τίνες ἄξιοι
φιλανθρωπίας, ἀλλ’ ἐμοὶ παραχώρει ^ωτούτου. Εἰ δὲ Μωϋ-
σέως οὐκ ἦν εἰδέναι, πολλῷ μᾶλλον ^χἡμῶν. Διὰ γὰρ τοῦτο
οὐδὲ ἀπλῶς τέθεικε τὸ εἰρημένον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τίνα εἶπεν,
ἐμνημόνευσε· “τῷ γὰρ Μωϋσεὶ, φησὶ, λέγει” ἵνα καὶ τῷ
Β ἀξιώματι τοῦ προσώπου τὸν ἀντιλέγοντα ἐντρέψῃ. Εἰπὼν
τοῖνυν τὴν λύσιν τῶν ἀπορουμένων, διὰ μέσου διακόπτει, πάλιν
ἐτέραν ἀντίθεσιν εἰσάγων, καὶ λέγων· 19 “Ἄρα οὖν οὐ τοῦ
τέλοντος, οὐδὲ τοῦ τρέχοντος, ἀλλὰ τοῦ ἐλεοῦντος θεοῦ. Λέ-
γει γὰρ ἡ γραφὴ τῷ Φαραῶ, ὅτι εἰς αὐτὸ τοῦτο ἐξήγηρά σε,
ὅπως ἐνδείξωμαι ὃ ἐν σοὶ τὴν δύναμίν μου, καὶ ὅπως διαγγελῇ
τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.” Ὡς περ γὰρ ἐκεῖ, φησὶν, οἱ μὲν
ἐσώθησαν, οἱ δὲ ἐκολάσθησαν· ^ζοὕτω καὶ ἐνταῦθα οὗτος εἰς
αὐτὸ τοῦτο ἐτρεῖτο. Εἶτα πάλιν ἀντίθεσιν ἐπάγει. 20 “Ἄρα (142)
οὖν ὃν θέλει ἐλεεῖ, ὃν δὲ θέλει σκληρύνει. Ἐρεῖς οὖν μοι, τί

17 v. 14.

18 v. 15.

19 v. 16, 17.

20 v. 18, 19.

™ καὶ accessit ex F.H.I. Statim συναρπαγῆς A.B.D.E.F.H.I. συναρπαγῆς
Edd. ^η ἀπενίψατο H. ^ο σαφέστερον] Sic libri omnes et Cat. ἀσαφέ-
στερον Edd. ^ρ τὸ ποῖον A.B.D.E.F.H. ποῖον G. καὶ ποῖον Edd. ^η καὶ
pro κἀν A.B.D.E.F.I. Cat. καὶ bis habet H. ^ι ἀπάντων ἦν] Sic A.B.D.E.
πάντων ἦν H.I. Cat. ἦν ἀπάντων Edd. ^θ ὅμως om. I. ^ι καὶ accessit ex
B.D.E.F.H.I. Cat. ^ν φησὶν, quod aberat, est in B.D.E.F.H.I. Cat. Mox
τῆς φιλαν. G. ^ω τοῦτο Veron. τοῦτου Sav. τοῦτου (sic) Mor. τοῦτο
revocavit Montef. E libris τοῦτο habet solus G. ^χ ἡμῶν B. Veron. ^ζ ἐν
om. G. ^ζ οὕτω καὶ] οὕτως G. Mox οὗτος αὐτὸς ἐτρεῖτο idem.

ἔτι μέμφεται; τῷ γὰρ ^aβουλήματι αὐτοῦ τίς ἀνθέστηκεν;” C
 Ὅρᾳς πῶς ἐσπούδασεν αὐτὸ ποιῆσαι διὰ πάντων ἄπορον; Καὶ
 οὐδὲ τὴν λύσιν εὐθέως ἐπάγει, συμφερόντως ^bκαὶ τοῦτο ποιῶν,
 ἀλλ’ ἐπιστομίζει πρῶτον τὸν ζητοῦντα, λέγων ^cοὕτω· ²¹ “Με-
 νούνηγε, ὦ ἄνθρωπε, σὺ τίς εἶ ὁ ἀνταποκρινόμενος τῷ θεῷ;”
 Ποιεῖ δὲ τοῦτο, τὴν ἄκαιρον ^dαὐτοῦ περιεργίαν ἀναστέλλων,
 καὶ τὴν πολλὴν πολυπραγμοσύνην, καὶ χαλινὸν ^eπεριτιθεῖς, καὶ
 παιδεύων εἰδέναι τί μὲν θεὸς, τί δὲ ἄνθρωπος, καὶ πῶς ἀκατά-
 ληπτος αὐτοῦ ἡ πρόνοια, καὶ πῶς ὑπερβαίνουσα τὸν ἡμέτερον
 λογισμὸν, καὶ πῶς ἅπαντα αὐτῷ πείθεσθαι δεῖ· ^fἵνα ὅταν τοῦτο D
 κατασκευάσῃ παρὰ τῷ ἀκροατῇ, ἔκαστα καὶ καταστείλῃ καὶ λεάνῃ τὴν
 γνώμην, τότε μετὰ πολλῆς ^hεὐκολίας ἐπάγων τὴν λύσιν, εὐπα-
 ράδεκτον αὐτῷ ⁱποιήσῃ τὸ λεγόμενον. Καὶ οὐ λέγει, ὅτι
 ἀδύνατον ^kτὰ τοιαῦτα λύειν, ^lἀλλ’ ὅτι παράνομον ^mτὰ τοιαῦτα
 ζητεῖν. Δεῖ γὰρ πείθεσθαι τοῖς ὑπὸ τοῦ θεοῦ ⁿγινόμενοις, οὐ
 περιεργάζεσθαι, καὶ τὸν λόγον αὐτῶν ἀγνοῶμεν. Διό φησι,
 “Σὺ τίς εἶ ὁ ἀνταποκρινόμενος τῷ θεῷ;” Εἶδες πῶς ἐξητέλεισε,
 πῶς κατήνεγκε τὸ φύσημα; “Σὺ τίς εἶ;” Κοινωνὸς εἶ τῆς
 ἀρχῆς; ἀλλὰ δικαστὴς ἐκάθισας τῷ θεῷ; Πρὸς γὰρ τὴν ἐκείνου E
 σύγκρισιν οὐδὲ εἶναι τι δύνασαι, οὐ τότε ἡ τότε, ἀλλ’ οὐδὲ εἶναι
 τι. Τοῦ γὰρ εἰπεῖν, οὐδὲν εἶ, πολὺ τὸ εἰπεῖν, ^pτίς εἶ, οὐδαμι-
 νέστερον. Καὶ ^qἄλλως πλείονα τὴν ἀγανάκτησιν ἐνδείκνυται
 τῇ ἐρωτήσῃ. ^rΚαὶ οὐκ εἶπε, σὺ τίς εἶ ὁ ἀποκρινόμενος τῷ
 θεῷ; ἀλλ’, “ὁ ἀνταποκρινόμενος,” τουτέστιν, ὁ ἀντιλέγων,
 ὁ ἐναντιούμενος. Τὸ γὰρ εἰπεῖν, ^sὅτι οὕτως ἔδει, καὶ οὐχ
 οὕτως ἔδει, ^tἀνταποκρινόμενον. Εἶδες πῶς ἐφόβησε, πῶς
 κατέπληξε, πῶς τρέμειν μᾶλλον ἐποίησεν, ἢ ζητεῖν καὶ
 περιεργάζεσθαι; Τοῦτο ἀρίστου διδασκάλου, ^vτὸ μὴ τῇ τῶν
 μαθητῶν ἐπιθυμίᾳ ἔπεσθαι πανταχοῦ, ἀλλ’ αὐτοὺς πρὸς τὸ ⁶¹⁵

21 v. 20.

^a βουλήματι A.B.D.E.G.I. Mosq. θελήματι Edd. ^b καὶ om. A.D.E.F.
 H.I. Cat. ^c οὕτω] αὐτῷ G. ^d αὐτῶν G. ^e περιθεῖς I. ^f ἵνα ὅταν
 B.D.E. Veron. ^g ἵν’ ὅταν Sav. cet. καὶ ὅταν A.F.I. Cat. ^h καὶ καταστείλῃ
 om. H. Statim λεάνῃ A.B.D.E.H.I. fortasse alii. ⁱ λεάνῃ Edd. praeter Ben.
^j τῆς εὐκολίας Edd. τῆς om. E.F.G.I. Cat. ^k ποιήσῃ H.I. Cat. ^l τὰ
 τοιαῦτα D.E.F.H.I. Cat. τοιαῦτα B. τὸ τοιαῦτα Edd. ^m ἀλλ’ ὅτι] Sic Cat.
 et Sav. marg. ἀλλὰ τί; Edd. ἀλλὰ τί; ὅτι H. ἀλλὰ τί; ἀλλ’ ὅτι A.B.D.
 E.F.I. ⁿ τὰ pro τὸ B.D.E.F.H.I. Cat. ^o γινόμενοις A.B.G.I. Cat.
 γενομένοις D.E.F.H. λεγομένοις Edd. ^p οὐ] οὐτε G. καὶ οὐ E. καὶ μὴ
 Cat. ^q τίς] σὺ τίς A.D.E. Mox οὐδαμνότερον G. Cat. ^r ἄλλως] + δὲ
 D.E. ^s Haec καὶ οὐκ εἶπε, σὺ τίς εἶ, et ἀλλ’ ὁ ἀνταποκρινόμενος desunt in G.
^t ὅτι om. G. ^u ἀνταποκρινόμενος H. ἀνταποκρινόμενον ἐστὶν Edd. ἐστὶν om.
 B.D.E.F.H.I. et a pr. man. A. ^v τὸ om. G. Mox ἔπεσθαι, ἀλλ’ αὐτοὺς
 πανταχοῦ idem. ἔπεσθαι τε πανταχοῦ καὶ ὑπέκειν, ἀλλ’ αὐτοὺς B.

οἰκεῖον ^ω ἄγειν θέλημα, καὶ τὰς ^α ἀκάνθας ἀνασπᾶν, καὶ τότε ὑκαταβάλλειν τὰ σπέρματα, καὶ μὴ εὐθέως πρὸς τὰ ἐρωτώμενα ἀποκρίνεσθαι πανταχοῦ.

“Μὴ ζερεῖ τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι, τί με ἐποίησας οὕτως; ²² Ἡ οὐκ ἔχει ἐξουσίαν ὁ ^α κεραμεὺς, ἐκ τοῦ αὐτοῦ φυράματος ποιῆσαι, ὃ μὲν εἰς τιμὴν σκεῦος, ὃ δὲ εἰς ἀτιμίαν;” Ἐνταῦθα οὐ τὸ αὐτεξούσιον ἀναιρῶν ^β τοῦτο λέγει, ἀλλὰ δεικνὺς μέχρι πόσου δεῖ πείθεσθαι τῷ θεῷ. ^γ Εἰς γὰρ τὸν θεὸν ἀπαιτεῖν εὐθύνας, οὐδὲν μᾶλλον τοῦ πηλοῦ διακείσθαι δεῖ. ^δ Οὐ γὰρ δὴ ^β μόνον ἀντιλέγειν οὐ χρῆ, οὐδὲ ζητεῖν, ἀλλ’ ^ε οὐδὲ φθέγγεσθαι ὅλως, οὐδὲ ἐννοεῖν, ἀλλ’ ^ς εἰκέναι ἐκείνῳ τῷ ἀψύχῳ, καὶ ταῖς χερσὶν ἐπομένῳ τοῦ κεραμέως, καὶ περιαγομένῳ ὅπου περ ^α ἂν ἐκείνος ἐθέλῃ. Εἰς τοῦτο γὰρ μόνον τὸ ὑπόδειγμα ἔλαβεν, οὐκ εἰς τὴν τῆς πολιτείας ἐπίδειξιν, ἀλλ’ ^ς εἰς τὴν ἐπιτεταμένην ὑπακοὴν καὶ σιγὴν. ^ς Καὶ τοῦτο πανταχοῦ δεῖ παρατηρεῖν, ὅτι τὰ ὑποδείγματα οὐ πάντα καθόλου δεῖ λαμβάνειν, ἀλλὰ τὸ χρήσιμον αὐτῶν ἐκλεξαμένους, καὶ εἰς ^ς ὅπερ παρείληπται, τὸ ^β λοιπὸν ἅπαν ἔαν. “Ὡς περ ^β οὖν ὅταν λέγῃ, ²³ “Ἀναπесῶν ἐκοιμήθη ὡς λέων,” τὸ ἄμαχον καὶ φοβερόν ἐκλαμβάνομεν, οὐ τὸ θηριῶδες, ^ι οὐδὲ ἄλλο τι τῶν τῷ λέοντι προσόντων” καὶ πάλιν ὅταν λέγῃ, ²⁴ “Ἀπαντήσομαι αὐτοῖς, ὡς ^κ ἄρκτος ἀπορουμένη,” τὸ τιμωρητικόν” καὶ ὅταν λέγῃ, “Ὁ θεὸς ἡμῶν πῦρ καταναλίσκον,” τὸ δαπανητικὸν τὸ ἐκ τῆς κολάσεως” ^ι οὕτω καὶ ἐνταῦθα τὸν πηλὸν καὶ τὸν κεραμέα καὶ τὰ σκεῦη ἐκλαμβάνειν ἀνάγκη. Καὶ ὅταν ^ω δὲ ἐπάγῃ καὶ λέγῃ, “Ἡ οὐκ ἔχει ἐξουσίαν ὁ κεραμεὺς ^β τοῦ πηλοῦ ἐκ τοῦ αὐτοῦ φυράματος ποιῆσαι, ὃ μὲν εἰς τιμὴν σκεῦος, ὃ δὲ εἰς ἀτιμίαν;” μὴ εἰς δημιουργίας ^β λόγον νόμιζε ταῦτα εἰρῆσθαι τῷ Παύλῳ, ^ο μηδὲ εἰς γνώμης ἀνάγκην, ἀλλ’ ^ς εἰς οἰκονομιῶν ἐξουσίαν καὶ διαφοράν. Εἰ γὰρ μὴ οὕτως ἐκλάβοιμεν, πολλὰ τὰ ἄτοπα ἔψεται. Καὶ γὰρ εἰ

22 v. 21.

23 Num. xxiv. 9.

24 Osee xiii. 8. Deut. iv. 24.

^ω ἐνάγειν I. ^α ἀκάνθας] + πρότερον D.E. Statim ἀνασπᾶν A.B.D.F. G.H.I. ἀποσπᾶν Edd. ^γ βάλλειν H. ^ς ἐρεῖ] + γὰρ φησιν G. ^α κεραμεὺς] + τοῦ πηλοῦ Edd. τοῦ πηλοῦ om. F.G.H.I. Mosqq. ^β ταῦτα G. Mox πού pro πόσου idem. ^γ εἰς γὰρ τὸ] οὐ γὰρ δεῖ (et p. p. οὐδὲ pro οὐδὲν) G. ^δ οὐ γὰρ δὴ pro οὐ δὴ γὰρ A.B.D.E.F.G. Cat. οὐδὲ γὰρ clam edidit Montef. ^ε οὐδὲ τι φθ. ὅλως ἐννοεῖν G. ^ς καὶ τοῦτο om. H. Mox τηρεῖν pro παρατηρεῖν B. ^ι ὅπερ] δ G. Cat. Statim παρήχθη A.F.H. παρήχθη I. παρήχθησαν Cat. Deinceps τὸ δὲ λ. A.F.G.H. ^κ οὖν om. I. ^ι οὐδ’ ἄλλο A.D.E. Cat. οὔτε ἄλλο I. ^κ ἄρκτος A.B.I. ^ι οὕτω Sic A.D.E.F.H.I. Cat. οὕτως οὖν Edd. ^ω δὲ om. A.F.H.I. ^β τοῦ πηλοῦ om. G. Mox πηλοῦ pro φυράματος idem. ^ο μηδὲ pro μὴ B.D.G. et ex corr. F. etiam Cat.

περὶ γνώμης ἐνταῦθα ὁ λόγος, ῥκαὶ τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν οὐ
τοιούτων, ἔσται αὐτὸς δημιουργὸς τούτων, καὶ ὁ ἄνθρωπος πά-
σης αἰτίας ἑκτός. Φανείται δὲ καὶ ὁ Παῦλος οὕτως ἑαυτὸς
(143) ἑαυτῷ μαχόμενος ὁ πανταχοῦ τὴν προαίρεσιν στεφανῶν. Οὐ-
δὲν ἂν τοῖνον ἐνταῦθα ἕτερον κατασκευάσαι βούλεται, ἢ τὸ πείσαι
τὸν ἀκροατὴν μεθ' ὑπερβολῆς ἀπάσης εἴκειν τῷ θεῷ, καὶ μη-
δενὸς μηδέποτε ἀπαιτεῖν εὐθύνας αὐτόν. Καθάπερ ἱγὰρ ὁ
κεραμεὺς, φησὶν, ἐκ τοῦ αὐτοῦ φυράματος ἂ βούλεται ποιεῖ,
καὶ οὐδεὶς ὁ ἀντιλέγων· οὕτω καὶ ὁ τὸν θεὸν ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους E
τῶν ἀνθρώπων τοὺς μὲν κολάζοντα, τοὺς δὲ τιμῶντα μὴ πε-
ριεργάζου, μηδὲ πολυπραγμόνει, ἀλλὰ προσκύνει μόνον, καὶ
μιμοῦ τὸν πηλόν· καὶ καθάπερ ἐκεῖνος ἔπεται ταῖς χερσὶ τοῦ
κεραμέως, οὕτω καὶ σὺ τῇ γνώμῃ τοῦ ὡταῦτα οἰκονομοῦντος.
ἌΟὐδὲν γὰρ ἀπλῶς, οὐδὲ ὡς ἔτυχεν, ἐργάζεται, κἂν αὐτὸς
Ἰάγνοῃς τὸ τῆς σοφίας ἀπόρρητον. Σὺ δὲ ἐκείνῳ μὲν συγχω-
ρεῖς ἐκ τοῦ αὐτοῦ φυράματος ἡδιάφορα ποιεῖν, καὶ οὐκ ἐγκαλεῖς·
τοῦτον δὲ εὐθύνας ἀπαιτεῖς τῶν κολάσεων καὶ τῶν τιμῶν, καὶ οὐ 616
παραχωρεῖς αὐτῷ εἰδέναι, τίς μὲν ἄξιος, τίς δὲ οὐ τοιοῦτος, ἀλλ'
ἐπειδὴ περ τὸ αὐτὸ φύραμα ἂτῆς οὐσίας ἐστὶ, καὶ τὰς αὐτὰς
προαιρέσεις ἀξιοῖς εἶναι. Καὶ πόσης ταῦτα ἡπαραπληξίας;
Καίτοιγε οὐδὲ ἐπὶ τοῦ κεραμέως ἐκ τοῦ φυράματος τὸ ἄτιμον
καὶ τὸ ἐντιμον, ἀλλ' ἀπὸ τῆς χρήσεως τῶν ἡμεταχειριζομένων,
ὥσπερ οὖν καὶ ἐνταῦθα ἀπὸ τῆς προαιρέσεως. Πλὴν, ὅπερ
ἔφθην εἰπὼν, εἰς ἓν τοῦτο ἡλαμβάνειν δεῖ μόνον τὸ ὑπόδειγμα,
τὸ ἡμὴ δεῖν ἀντιλέγειν τῷ θεῷ, ἀλλὰ παραχωρεῖν αὐτοῦ τῷ
ἀκαταλήπτῳ τῆς ἡπρονοίας. Καὶ γὰρ τὰ παραδείγματα μεί-
ζονα εἶναι ἡδεῖ τῶν προκειμένων, καὶ ὑπὲρ ὧν εἰς μέσον ἄγεται, B
ὥστε μᾶλλον ἡενάγειν τὸν ἀκροατὴν· ἐπεὶ εἰ μὴ ἡμείζω εἶη, καὶ
πλείονα ἔχοι τὴν ὑπερβολὴν, οὐκ ἂν ὡς χρὴ καθικέσθαι δυνη-
θεῖη, καὶ ἐντρέψαι τὸν ἀντιλέγοντα.

Τὴν μὲν οὖν ἄκαιρον ἡαὐτῶν φιλονεικίαν οὕτως ἐπεστομίσε

ῥ Verba καὶ τῶν ἀγαθῶν—τούτων om. B. Haec ἔσται—τούτων desunt in
G. Statim καὶ ἄνθρωπος idem. ἡ ἐκτός. φανείται δὲ καὶ ἡ ἐκτός φαίνεται,
καὶ Veron. ἐκτός φανίσεται, καὶ G. καὶ om. E. ἡ αὐτὸς om. B. E. G.
ἡ τοῖνον om. I. Statim ἐνταῦθα ἡτερον pro ἡτερον ἐνταῦθα A.D.E.H.I. Cat.
ἡ γὰρ om. G. Mox ἐκ τοῦ αὐτοῦ φ. om. idem. ἡ τὸν θεὸν τοῦτον G.
Veron. ἡ οἶκον. ταῦτα inverso ord. A.F.H.I. Cat. ἡ οὐδὲ I. ἡ ἀγ-
νοῆς omnes. ἀγνοεῖς Edd. ἡ διάφορα]+σκεύη G. ἡ τῆς αὐτῆς οὐσίας
Edd. αὐτῆς om. A.B.D.E.F.H.I. Cat. ἡ παραξίας B. ἡ τοῦ]+αὐτοῦ
G. ἡ ἐγχειριζομένων I. ἡ λ. δεῖ μόνον μόνον δεῖ λ. G. μόνον om. H.I.
ἡ μὴ δεῖν μηδὲν G. ἡ προνοίας pro σοφίας omnes. ἡ δεῖ δοκεῖ A.B.D.
E.H. ἡ ἐνάγειν omnes. ἐνεργεῖν Edd. ἡ μείζω B.D.E.G.I. μείζων Edd.
ἡ αὐτοῦ I.

μετὰ τῆς προσηκούσης ὑπερβολῆς· ἐπάγει ^m δὲ λοιπὸν καὶ τὴν λύσιν. Τίς οὖν ἡ λύσις; ²⁵ “Εἰ δὲ θέλων ὁ θεὸς ἐνδείξασθαι τὴν ὀργὴν, καὶ γνωρίσαι τὸ δυνατόν ⁿ αὐτοῦ, ἤνεγκεν ἐν πολλῇ μακροθυμίᾳ σκεῦος ὀργῆς κατηρτισμένα εἰς ἀπώλειαν· καὶ ἵνα γνωρίσῃ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης ^o αὐτοῦ ἐπὶ σκεῦος ἐλέους, ᾧ ^C προητοίμασεν εἰς ῥόξαν· οὗς καὶ ἐκάλεσεν ἡμᾶς, οὐ μόνον ἐξ Ἰουδαίων, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἐθνῶν.” Ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστι· σκεῦος ὀργῆς ἦν ὁ Φαραώ· τουτέστιν, ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ τὴν ὀργὴν ἀνάπτων διὰ τῆς οἰκείας σκληρότητος· πολλῆς γὰρ ἀπολαύσας μακροθυμίας, οὐκ ἐγένετο βελτίων, ἀλλ’ ἀδιόρθωτος ἔμεινε. Διὸ οὐδὲ σκεῦος ὀργῆς αὐτὸν ἐκάλεσε μόνον, ἀλλὰ καὶ, “κατηρτισμένον εἰς ἀπώλειαν” ^a τουτέστιν, ἀπηρτισμένον, οἰκοθεν μέντοι καὶ παρ’ ἑαυτοῦ. Οὔτε γὰρ ὁ θεὸς ἐνέλιπέ τι τῶν εἰς τὴν διόρθωσιν ἡκόντων τὴν ἐκείνου, οὔτε αὐτὸς ἐνέλιπέ ^D τι τῶν ἀπολλύντων ^v αὐτὸν, καὶ πάσης ἀποστερούντων συγγνώμης. Ἄλλ’ ὅμως καὶ ταῦτα εἰδὼς ὁ θεός, “ἤνεγκεν ἐν πολλῇ μακροθυμίᾳ,” βουλόμενος αὐτὸν εἰς μετάνοιαν ἀγαγεῖν· εἰ γὰρ μὴ τοῦτο ἤθελεν, ^w οὐδ’ ἂν ἐμακροθύμησεν. ^x Ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἠθέλησεν εἰς μετάνοιαν τῇ μακροθυμίᾳ χρήσασθαι, ἀλλ’ ἀπῆρτισεν ἑαυτὸν εἰς ὀργὴν, ἐχρήσατο αὐτῷ εἰς τὴν ἐτέρων διόρθωσιν, διὰ τῆς εἰς ἐκείνον κολάσεως ἐτέρους ὑσπουδαιοτέρους ποιῶν, καὶ τὴν δύναμιν ^z αὐτοῦ ταύτῃ δεικνύς. Ὅτι γὰρ οὐ βούλεται ὁ θεὸς οὕτως ^a αὐτοῦ γνωρίζεσθαι τὸ δυνατόν, ἀλλ’ ^E ἐτέρως ^b δι’ ὧν εὐεργετεῖ, δι’ ὧν εὖ ποιεῖ, καὶ τοῦτο διὰ πάντων ἐδήλωσεν ἄνωθεν. Εἰ γὰρ Παῦλος οὐχ οὕτω ^c βούλεται φαίνεσθαι δυνατός· ²⁶ “Οὐ γὰρ ἵνα ἡμεῖς δόκιμοι φανώμεν, φησὶν, ἀλλ’ ἵνα ὑμεῖς τὸ καλὸν ποιῇτε” πολλῷ μᾶλλον ὁ θεός. Ἄλλ’ ἐπειδὴ ἐμακροθύμησε μὲν, ἵνα εἰς μετάνοιαν ἀγάγῃ, οὐ μετενόησε δὲ ἐκεῖνος, ἤνεγκεν αὐτὸν ἐπὶ πολὺν χρόνον, ὁμοῦ μὲν τὴν ^d αὐτοῦ χρηστότητα ἐπιδεικνύμενος, ὁμοῦ δὲ καὶ τὴν δύναμιν, εἰ ^e μὴ βουληθεῖ τι κερδαίνει ἐκεῖνος ἀπὸ τῆς πολλῆς ταύτης μα-

25 v. 22—24.

26 2 Cor. xiii. 7.

^m δὲ om. H. ⁿ αὐτοῦ pro αὐτοῦ B.E. fortasse alii. ^o αὐτοῦ A.B.D. E.H. αὐτοῦ Edd. ^p ῥόξαν] + αὐτοῦ G. ^q ὁ ἄνθρωπος Edd. ^r ἀβυστὴ B.D.E.G.I. Cat. ^s ἔμεινε H. et ex corr. I. necnon Cat. ^t τουτέστι τὸν ἀπ. Edd. τὸν deest in omnibus. Haec τουτέστι—παρ’ ἑαυτοῦ om. G. ^u τὴν om. G.I. Statim κατέρχων B.G. Veron. Deinceps ἡκόντων A.B.D. E.G.I. Cat. Veron. εἰκόντων Sav. cet. ^v αὐτὸν pro αὐτὸν A.B.D.E.H.I. Cat. αὐτὸν om. G. ^w οὐδ’] οὐκ H. ^x ἐπειδὴ] ἐπεὶ A.D.E.H.I. Cat. ^y σπουδαιοτέρους] βελτίους G. ^z αὐτοῦ pro αὐτοῦ B.D.E.H. Statim ταύτην F.H. ^a αὐτοῦ pro αὐτοῦ B.D.E.F.H.I. Statim γνωρίσαι A.F.H.I. Cat. ^b δι’ ὧν εὐεργετεῖ om. G. ^c φαίνεσθαι βούλεται inverso ord. F.G.I. ^d αὐτοῦ A.B.D.E.H. αὐτοῦ Edd. praeter Ben. ^e μὴ om. G.

κροθυμίας. "Ὡςπερ οὖν τοῦτον ἀδιόρθωτον [†] μείναντα κολάσας
 ἔδειξεν αὐτοῦ τὴν δύναμιν· οὕτω τοὺς πολλὰ ἀμαρτήσαντας
^hκαὶ μετανοήσαντας ἐλεήσας, ἐδήλωσεν αὐτοῦ τὴν φιλανθρω-
 πίαν. ^kἌλλ' οὐκ εἶπε τὴν φιλανθρωπίαν, ἀλλὰ τὴν δόξαν, ⁶¹⁷
 δεικνὺς ὅτι τοῦτο μάλιστα δόξα θεοῦ, καὶ τοῦτο πρὸ τῶν ἄλλων
 (144) ^lἀπάντων ἐσπούδακεν. "Ὅταν δὲ λέγῃ, "ἀ ^mπροητοίμασεν εἰς
 δόξαν," οὐ τοῦ θεοῦ τὸ πᾶν εἶναι φησιν· ἐπεὶ εἰ τοῦτο ἦν, οὐδὲν
ⁿἐκώλυνεν ἅπαντας σώζεσθαι· ἀλλὰ πάλιν αὐτοῦ τὴν πρόγνωσιν
 δείκνυσιν, καὶ τὸ μέσον Ἰουδαίων καὶ ἐθνῶν ἀναιρεῖ. Καὶ οὐ
 μικρὰν ^oκαὶ ἐντεῦθεν τῷ λόγῳ κατασκευάζει ^pπάλιν ἀπολογία.
 Οὐδὲ γὰρ μόνον ἐπὶ τῶν Ἰουδαίων οἱ μὲν ἀπώλοντο, οἱ δὲ ἐσώ-
 θησαν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἐθνῶν τοῦτο γέγονε. Διόπερ ^qοὐ
 λέγει τὰ ἔθνη πάντα, ἀλλ', "ἐξ ἐθνῶν." ^rοὐδὲ, Ἰουδαίους πάν-
 τας, ἀλλὰ, "τοὺς ^sἐξ Ἰουδαίων." "Ὡςπερ οὖν ὁ Φαραὼ σκεύος B
 ὀργῆς γέγονεν ἀπὸ τῆς οἰκείας παρανομίας, οὕτω καὶ οὗτοι
 σκευὴ ἐλέους ἀπὸ τῆς οἰκείας εὐγνωμοσύνης. Εἰ γὰρ καὶ τὸ
^tπλέον ἐστὶ τοῦ θεοῦ, ἀλλ' ὅμως καὶ αὐτοὶ ^uτι μικρὸν εἰσηνεγκαν.
 Διὸ οὐδὲ εἶπε, σκευὴ κατορθωμάτων, οὐδὲ, σκευὴ παρρησίας,
 ἀλλὰ, "σκευὴ ἐλέους," δεικνὺς ὅτι τὸ πᾶν ἐστὶ τοῦ θεοῦ. Καὶ
 γὰρ τὸ, "Οὐ τοῦ θέλοντος οὐδὲ τοῦ τρέχοντος," εἰ καὶ ἐν τάξει
 ἀντιθέσεως εἴρηται, ἀλλ' ὅμως καὶ παρὰ τοῦ Παύλου λεγόμενον,
^vἀπορίαν οὐδεμίαν φέρει. "Ὅταν γὰρ εἴπῃ, "οὐ τοῦ θέλοντος
 οὐδὲ τοῦ τρέχοντος," οὐ τὴν ἐξουσίαν ἀναιρεῖ, ἀλλὰ δείκνυσιν, C
 ὅτι οὐ τὸ πᾶν αὐτοῦ ἐστίν, ἀλλὰ δέεται τῆς ἁνωθεν χάριτος.
^xἘδεῖ μὲν γὰρ καὶ θέλειν καὶ τρέχειν· θαρρεῖν δὲ μὴ τοῖς
 οἰκείοις πόνοις, ἀλλὰ τῇ τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίᾳ. "Ὅπερ καὶ
 ἀλλαχοῦ ἔλεγεν· ²⁷ "Οὐκ ἐγὼ δὲ, ἀλλ' ἡ ^yχάρις ἡ σὺν ἐμοί."·
 Καὶ καλῶς εἶπεν, "ἀ προητοίμασεν εἰς δόξαν." Ἐπειδὴ γὰρ
 τοῦτο ὠνείδιζον, ὅτι χάριτι ἐσώθησαν, καὶ καταισχύειν αὐτοὺς
 ἐνόμιζον, ἐκ πολλῆς τῆς περιουσίας ταύτην ἀναιρεῖ τὴν ὑπόνοιαν.

27 1 Cor. xv. 10. .

[†] μείναντα] ὄντα A. ^g αὐτοῦ pro αὐτοῦ A.B.D.E.H. ^h καὶ μετανοή-
 σαντας om. G. ⁱ αὐτοῦ pro αὐτοῦ A.D.E.H.I. ^k Haec ἀλλ' οὐκ—
 φιλανθρωπίαν om. F.H. Pro iis οὐκ εἶπε δὲ δύναμιν dat I. Statim ἀλλὰ δόξαν
 I. ἀλλὰ καὶ τὴν δ. A. ^l ἀπάντων om. G. Cat. ^m προητοίμασεν]+ὁ θεός
 G. ⁿ ἐκώλυνεν pro ἐκώλυσεν D.E.F.G.I. Cat. Mox σωθῆναι B. ^o καὶ]
 δὲ καὶ Edd. δι deest in omnibus. ^p πάλιν om. A.F.H.I. απ. πάλιν in verso
 ord. B. κατασκ. τῷ λ. πάλιν τὴν απ. G. ^q οὐ pro οὐδὲ A.B.E.F.G. Cat.
^r οὐδὲ] οὐ λέγει G. ^s ἐξ] ἀπὸ A.F.H. Cat. ^t πλείον A.E.H.I. πλείστον
 Cat. πᾶν G. Hic autem pergit: ἐστιν ἐκ τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ καὶ οὗτοι. ^v τί
 om. E. Statim εἰσηνεγκαν pro εἰσηνεγκαμεν B.D.E.G. Veron. ^w ἀπορ.
 οὐδεμίαν pro οὐδεμίαν ἀπορ. omnes. ^x ἔδει A.B.D.E.F.H.I. Cat. δεῖ Edd.
^y χάρις]+τοῦ θεοῦ Edd. repugnantibus libris.

Εἰ γὰρ τῷ θεῷ ²δόξαν τὸ πρᾶγμα ἤνεγκε, πολλῷ μᾶλλον ἐκείνοις, δι' ὧν ³καὶ ὁ θεὸς ἐδοξάσθη. Σκόπει δὲ αὐτοῦ ⁴εὐ-
 D γνωμοσύνην καὶ σοφίαν ἄφατον. Δυνάμενος γὰρ μὴ τὸν
 Φαραὼ παρενεγκεῖν εἰς τὸν ⁵περὶ τῶν κολαζομένων λόγον, ἀλλ'
 ἐξ Ἰουδαίων τοὺς ἡμαρτηκότας, καὶ σαφέστερον μᾶλλον ποιῆ-
 σαι τὸν λόγον, καὶ δεῖξαι ὅτι ἔνθα οἱ αὐτοὶ πατέρες, ἔνθα τὰ
 αὐτὰ ἁμαρτήματα, οἱ μὲν ἀπώλοντο, οἱ δὲ ⁶ἠλεήθησαν, καὶ
 πείσαι μηκέτι διαπορεῖν, ⁷εἰ καὶ ἐξ ἐθνῶν τινες ἐσώθη-
 σαν, Ἰουδαίων ⁸ἀπολομένων ἵνα μὴ ποιήσῃ τὸν λόγον φορ-
 τικόν, τὴν μὲν τῆς κολάσεως ἀπόδειξιν ἀπὸ τοῦ βαρβάρου
 παράγει, ὥστε μὴ ἀναγκασθῆναι ⁹αὐτοὺς σκευὴ ὀργῆς καλέσαι·
 τοὺς δὲ ¹⁰ἔλεουμένους ἀπὸ τοῦ δήμου τῶν Ἰουδαίων παράγει.
 E Καίτοιγε ἰκανῶς ¹¹καὶ ὑπὲρ τοῦ θεοῦ ἀπολελόγηται, ὅτι ¹²καὶ
 σφόδρα αὐτὸν εἰδὼς ἀπαρτίζοντα ἑαυτὸν σκευὸς ἀπωλείας, ὅμως
 τὰ παρ' ἑαυτοῦ εἰσῆνεγκε, τὴν ἀνοχὴν, τὴν μακροθυμίαν, καὶ οὐχ
 ἀπλῶς μακροθυμίαν, ἀλλὰ πολλὴν μακροθυμίαν· ἀλλ' ὅμως οὐκ
 ἠθέλησεν ἐπὶ τῶν Ἰουδαίων αὐτὸ γυμνάσαι. Πόθεν οὖν οἱ μὲν
 σκευὴ ὀργῆς, οἱ δὲ ἐλέους; Ἀπὸ προαιρέσεως οἰκείας. Ὁ δὲ
 θεὸς σφόδρα ἀγαθὸς ὢν, ἐπ' ἀμφοτέρων τὴν αὐτὴν ¹³ἐπιδείκνυται
 χρηστότητα. Καὶ γὰρ οὐχὶ τοὺς σωζομένους ἠλέησε μόνον,
¹⁴ἀλλὰ καὶ τὸν Φαραὼ, τό γε αὐτοῦ μέρος· τῆς γὰρ ¹⁵αὐτῆς
 618 μακροθυμίας καὶ ἐκεῖνοι καὶ οὗτος ἀπήλυσαν. Εἰ δὲ μὴ ¹⁶ἐσώθη,
 παρὰ τὴν αὐτοῦ γνώμην τὸ πᾶν· ὥς τό γε εἰς τὸν θεὸν ἦκον,
 οὐδὲν ἔλαττον τῶν διασωθέντων ἔσχεν.

¹⁷Ἀποδοὺς τοίνυν τὴν λύσιν τῷ ζητήματι Ῥτὴν διὰ τῶν πρα-
 γμάτων, ὥστε καὶ ἐτέρωθεν ¹⁸ἀξιόπιστον ποιῆσαι τὸν λόγον,
¹⁹καὶ τοὺς προφήτας ἐπεισάγει ²⁰τὰ αὐτὰ προαναφωνούντας.
 Καὶ γὰρ ²¹Ὡσηέ, φησὶν, ἄνωθεν ταῦτα ἔγραφεν, οὕτω λέγων·
 28 “Καλέσω τὸν οὐ λαόν μου, λαόν μου· καὶ τὴν οὐκ ἡγαπημέ-

28 v. 25.

² δόξαν τὸ πρ. A.D.E.F.H.I. Cat. τὸ πρ. δόξαν Edd. ³ καὶ accessit ex B.D.E.F.G.H. Cat. ⁴ τὴν εὐγ. καὶ σοφ. τὴν ἄφατον G. ⁵ περὶ om. G. ⁶ ἐσώθησαν G. Cat. ⁷ εἰ γὰρ καὶ G. καὶ om. E. ⁸ ἀπολομένων A.B.D. E.F.I. Cat. ἀπολογουμένων H. ἀπολλυμένων Edd. Statim ἄλλ' ἵνα μὴ G. ⁹ αὐτοὺς σκ. ὁ. pro σκ. ὁ. αὐτοὺς omnes. Statim γενέσθαι pro καλέσαι I. ¹⁰ ἔλεουμένων G. ¹¹ καὶ] + ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἡ μᾶλλον καὶ I. Mox ἀπολελό-
 γηται pro ἀπολογεῖται A.D.E.F.G.I. ¹² καὶ om. G. Mox idem εἰς ἀπώλειαν pro ἀπωλείας. ¹³ δείκνυται H. ¹⁴ ἀλλὰ] + γε G. ¹⁵ αὐτοῦ H. Mox καὶ οὗτοι κἀκείνος G. καὶ οὗτοι καὶ οὗτος I. καὶ ἐκεῖνοι pro κἀκείνοι obtulerunt A.D.E.H. Cat. ¹⁶ ἐσώθη] ἐκεῖνος ἐσώθη A.D.E.F.H.I. Cat. ἐσώθη ἐκεῖνος B. Mox τό γε εἰς τὸν θεόν, ἡμῶν οὐδὲν I. ¹⁷ τὴν om. B. ¹⁸ ἀξιόπιστό-
 τερον G. ¹⁹ καὶ accessit ex A.B.D.E.F.G.H. Cat. ὅν pro καὶ habet I. Mox ἐπεισάγει B.D.E. Cat. προεισάγει F.I. εισάγει vulgo. ²⁰ τὰ αὐτὰ om. A.E.F.H.I. ²¹ ἐν Ὡσηέ A.E.F.H.I. Mox ἄνωθεν δὲ ταῦτα Edd. Sed de
 deest in omnibus.

νην, ἡγαπημένην.” Ἰνα γὰρ μὴ λέγωσιν, ὅτι παραλογίζῃ ἡμᾶς ταῦτα λέγων, τὸν Ὡσηὲ ἐκάλεσε μάρτυρα, βοῶντα καὶ λέγοντα, Β “Καλέσω τὸν οὐ λαόν μου, λαόν μου.” Τίς γὰρ ἦν ὁ οὐ λαός; Τὰ ἔθνη ὡς δὴλον ὅτι. Καὶ τίς ἤ οὐκ ἡγαπημένη; Τὰ αὐτὰ πάλιν. Ἀλλ’ ὁμως ἔφησεν αὐτοὺς καὶ λαὸν καὶ ἡγαπημένην καὶ υἱοὺς θεοῦ ἔσσεσθαι. 29 “Ἄντοι γὰρ κληθήσονται υἱοὶ θεοῦ ζῶντος.” Εἰ δὲ λέγοιεν περὶ τῶν ἐξ Ἰουδαίων πιστευσάντων τοῦτο εἰρῆσθαι, καὶ οὕτως ὁ λόγος ἴσταται. Εἰ γὰρ ἐπὶ τῶν ἀγνωμονησάντων μετὰ πολλὰς εὐεργεσίας, καὶ ἀλλοτριωθέντων, καὶ τὸ λαὸς εἶναι ἀπολωλεκότων ὅσοαυτή (145) γέγονεν ἡ μεταβολή, ὅτι ἐκώλυε καὶ αὐτοὺς οὐ μετὰ τὴν οἰκείωσιν ἀλλοτριωθέντας, ἀλλ’ ἐξ ἀρχῆς ἀλλοτρίους ὄντας, κληθῆναι, καὶ ὑπακούσαντας τῶν αὐτῶν ἀξιοθῆναι; Παραγαγὼν τοίνυν τὸν Ὡσηὲ, οὐ τούτῳ ἀρκεῖται μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸν Ἡσαΐαν ἔμετ’ ἐκείνου εἰσάγει συνφθὰ τούτῳ φθεγγόμενον. 30 “Ἡσαΐας γὰρ κράζει, φησὶν, ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ.” τούτεστι, μετὰ παρηρησίας ἀναφωνεῖ, καὶ οὐχ ὑποστέλλεται. Τί τοίνυν ἡμῖν ἐγκαλεῖται, ὅταν ἐκείνοι σάλπιγγος ἑλμπρότερον ταῦτα προαναφωνῶσι; Τί οὖν κράζει ὁ Ἡσαΐας; “Ἐὰν ἦ ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὥς ἡ ἄμμος τῆς θαλάττης, τὸ κατάλειμμα σωθήσεται.” Ὁρᾷς, ὅτι καὶ ἐκεῖνος οὐχὶ πάντας λέγει σώζεσθαι, ἀλλὰ τοὺς ἀξίους σωθῆναι; Οὐ γὰρ αἰδοῦμαι τὸ πληθθος, φησὶν, οὐδὲ δυσωπεῖ με τὸ γένος οὕτως ἐκκεχυμένον, ἀλλ’ ἐκείνους σώζω μόνον τοὺς ἀξίους ἑαυτοὺς παρέχοντας. Καὶ οὐχ ἀπλῶς ἄμμου θαλάσσης ἐμνημόνευσεν, ἀλλ’ ἀναμνησκῶν αὐτοὺς παλαιᾶς ἐπαγγελίας, ἧς ἀναξίους ἑαυτοὺς κατέστησαν. Τί τοίνυν θορυβεῖσθε, ὡς τῆς ὑποσχέσεως διαπεσούσης, τῶν προφητῶν ἀπάντων δηλούντων, οὐ πάντας εἶναι τοὺς σωζόμενους; Εἶτα καὶ τὸν τρόπον τῆς σωτηρίας λέγει. Εἶδεις ἀκριβειαν προφητικὴν, καὶ σύνεσιν ἀποστολικὴν, οἶαν μαρτυρίαν

29 v. 26.

30 v. 27.

ἦν ὁ om. B.D. ἦν om. E. ὡς δὴλον ὅτι G. δηλονότι Cat. Vulgo abest ὅτι. ἡ aberat ante Montef. invitis libris. αὐτὰ] + ταῦτα B.G. αὐτοὶ pro ἐκεῖ A.B.D.E.F.G.H. Mosqq. Mox φησὶ κληθ. B.G. κληθ. φησὶν Edd. φησὶν om. A.D.E.F.H.I. αὐτοὺς F.G.H. ὅσοαυτή] αὐτὴ A.D. E.F.H.I. τ[+] + οὖν G. Statim ἐκώλυε A.D.E.G.I. Cat. ἐκώλυσε Edd. αὐτοὺς] τοῖς G. Mox ἀλλοτριωθέντας om. idem. οὐ τούτῳ (τοῦτο E. et ante corr. I.) ἀρκ.] Sic A.D.E.F.H.I. Cat. οὐκ ἀρκ. τούτῳ Edd. Statim μόνῳ G. Cat. ἔμετ’ ἐκείνου D.E. Statim ἄγει A.F.H.I. Cat. γὰρ om. G. ἐγκαλεῖται Veron. Sav. Mor. ἴσ. ἐγκαλεῖται Sav. marg. ἐγκαλεῖται est in A.D.E.F.G. Cat. ἑλμπρότερα G. Abhinc deest folium in E. usque ad εὔρε δικαιοσύνην p. 619 E. ὡς ἡ pro ὥσει A.D.F.G.H.I. Mosqq. Mox κατάλειμμα pro ἐγκατάλειμμα iidem. οὐχὶ] οὐ A.B.F.H.I. Cat. τοῦ σωθῆναι G. Statim οὐδέ γὰρ B. σώσω B. τῶν σωζομένων I.

Ῥπαρήγαγε, πῶς σφόδρα ἐπιτηδείαν ; Οὐ γὰρ μόνον ὅτι τινὲς Εἰσιν οἱ σωζόμενοι καὶ οὐχὶ πάντες, δείκνυσιν ἡμῖν αὕτη, ἀλλὰ καὶ πῶς ὁ σωθῆσονται προστίθισι. Πῶς οὖν σωθῆσονται ; καὶ πῶς αὐτοὺς ὁ θεὸς ἀξιώσει τῆς εὐεργεσίας ; ³¹ “Λόγον συντελῶν καὶ συντέμνων, φησὶν, ἐν δικαιοσύνῃ, ὅτι λόγον συντετμημένον ποιήσει κύριος ἐπὶ τῆς γῆς.” Ὁ δὲ λέγει, ὁ τοιοῦτόν ἐστιν· οὐ περιόδου χρεῖα καὶ πόνων καὶ ταλαιπωρίας τῆς ἀπὸ τῶν ἔργων τῶν νομίμων, ἀλλὰ μετὰ πολλῆς τῆς συντομίας ἔσται ἡ σωτηρία. Τοιοῦτον γὰρ ἡ πίστις· ἐν βραχείσι ῥήμασιν ἔχει τὴν σωτηρίαν. ³² “Ἐὰν γὰρ ὁμολογήσῃς, ὁ φησὶν, ἐν τῷ στόματί σου κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ⁶¹⁹ ὅτι ὁ θεὸς αὐτὸν ἡγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ.” Εἶδες ὅτι ἐστι, “Λόγον συντετμημένον ποιήσει κύριος ἐπὶ τῆς γῆς ;” Καὶ τὸ δὴ θαυμαστὸν, ὅτι ὁ βραχὺς οὗτος λόγος οὐ σωτηρίαν ὡς μόνον, ἀλλὰ καὶ δικαιοσύνην ἐκόμισε. ³³ “Καὶ καθὼς προεῖρηκεν Ἡσαΐας, Εἰ μὴ κύριος Σαβα὿θ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα, ὡς Σόδομα ἂν ἐγενήθημεν, καὶ ὡς Γόμορρα ἂν ὁμοιωθῆμεν.” Πάλιν ἐνταῦθα ἄλλο τι δείκνυσιν, ὅτι οὐδὲ αὐτοὶ οἱ ὀλίγοι οἴκοθεν διεσώθησαν. Καὶ γὰρ καὶ οὗτοι ἀπώλοντο ὅτι καὶ τὰ Σοδόμων ἔπαθον, τουτέστι, πανωλεθρίαν ὑπέμειναν· καὶ γὰρ καὶ ἐκεῖνοι ὁ πρόρριζοι πάντες ἀπώλοντο, καὶ οὐδὲ τὸ τυχόν Β σπέρμα αὐτῶν κατέλιπον· καὶ οὗτοι οὖν, φησὶν, ὡς ἐκεῖνοι ἂν ἐγένοντο, εἰ μὴ πολλῇ ὁ θεὸς ἐχρήσατο τῇ ἀγαθότητι, καὶ διετήρησε διὰ τῆς πίστεως αὐτούς. Τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ τῆς αἰσθητῆς γέγονεν αἰχμαλωσίας. Οἱ μὲν γὰρ πλείους ἀπήχθησαν καὶ ἀπώλοντο, ὀλίγοι δὲ διεσώθησαν μόνοι.

³⁴ “Τί οὖν ἐροῦμεν, φησὶν ; Ὅτι ἔθνη τὰ μὴ διώκοντα δικαιοσύνην ἐκατέλαβε δικαιοσύνην, δικαιοσύνην δὲ τὴν ἐκ πίστεως· Ἰσραὴλ δὲ διώκων νόμον δικαιοσύνης, εἰς νόμον δικαιοσύνης οὐκ ἔφθασεν.” Ἡ σαφειστάτη λύσις ἐνταῦθα λοιπόν. Ἐπειδὴ γὰρ καὶ ἀπὸ τῶν πραγμάτων ἔδειξεν· “Οὐ γὰρ πάντες, ἔφη- C σιν, οἱ ἐξ Ἰσραὴλ, οὗτοι Ἰσραὴλ” καὶ ἀπὸ τῶν προγόνων

³¹ v. 28.³² Rom. x. 9.³³ v. 29.³⁴ v. 30, 31.

Ῥ παρήγαγε omnes. ἐπήγαγε Edd. ὁ σωθῆσονται] δεῖ σωθῆσθαι G. ὁ θεὸς om. G. Μοx λόγον γὰρ συντελῶν idem. ὁ τοιοῦτον omnes. τοῦτο Edd. ὁ φησὶν om. G. Μοx ἡγειρεν αὐτὸν in verso ord. G.I. ὁ τί ἐστι λόγον] τίνα λόγον G. ὁ μόνον G. οὐδὲ pro οὐδ' A.B.D.H.I. Cat. ὁ ὀλίγοι] ὀλίγοι H. Statim οἴκοθεν om. I. ὁ ἂν om. A.F.H.I. ὁ ὑπέμειναν ἂν Edd. ἂν om. D.G.I. Cat. Veron. ὁ πρόρριζον I. Cat. ὁ αὐτῶν pro αὐτῶν A.B.D. Cat. fortasse alii. ὁ οὖν pro γοῦν B.D.F.G.H. Cat. οὖν om. I. ὁ διὰ τῆς π.] καὶ διὰ π. G. ὁ Pro verbis κατέλαβε δικαιοσύνην posuit G. ὁ σαφειστάτη λύσις ἐνταῦθα λοιπόν, quae suo loco abeunt. ὁ φησιν accessit ex omnibus.

^h τοῦ Ἰακώβ καὶ τοῦ Ἡσαῦ, καὶ ἀπὸ τῶν προφητῶν ⁱ τοῦ Ὡσηὲ καὶ τοῦ Ἡσαίου, καὶ τὴν κυριωτάτην ἐπάγει λύσιν, πρό-
 τερον τὴν ἀπορίαν αὐξήσας. Καὶ γὰρ δύο ἐστὶ τὰ ζητούμενα,
 ὅτι καὶ τὰ ἔθνη ^k ἐπέτυχε, καὶ μὴ διώκοντα ἐπέτυχε, τουτέστι,
 μὴ σπουδάσαντα. Καὶ πάλιν ἐπὶ τῶν Ἰουδαίων ὁμοίως τὰ δύο
 ἄπορα, ^l ὅτι καὶ Ἰσραὴλ οὐκ ἐπέτυχε, καὶ σπουδάζων οὐκ ἐπέ-
 τυχε. Διὸ καὶ ταῖς λέξεσιν ἐμφαντικώτερον κέχρηται· οὐδὲ
 γὰρ εἶπεν, ὅτι ἔσχε δικαιοσύνην, ἀλλὰ, “κατέλαβε.” Τὸ γὰρ
 καινὸν μάλιστα καὶ παράδοξον τοῦτό ἐστίν, ὅτι ὁ διώκων οὐ ^D
 κατέλαβεν, ὁ δὲ μὴ διώκων κατέλαβε. Καὶ δοκεῖ μὲν αὐτοῖς
 (146) χαρίζεσθαι τῷ λέγειν, “διώκων” ὕστερον δὲ καιρίαν ἐπάγει
 τὴν πληγὴν. Ἐπειδὴ γὰρ ἔχει ἰσχυρὰν λύσιν ^m ἐπαγαγεῖν,
 οὐδὲν δέδοικε χαλεπωτέραν ποιῶν τὴν ἀντίθεσιν. Διὰ τοῦτο
ⁿ οὐδὲ περὶ ^o πίστεως διαλέγεται, καὶ τῆς ἐντεῦθεν δικαιοσύνης,
 ἀλλὰ δεικνύσι ^p καὶ πρὸ τῆς πίστεως καὶ ἐν τοῖς οἰκείοις ἡττη-
 θέντας αὐτοὺς καὶ καταδικασμένους. Σὺ μὲν γὰρ, ^q ὦ Ἰουδαίε,
 φησὶν, οὐδὲ τὴν ἐκ τοῦ νόμου δικαιοσύνην εὔρες· παρέβης γὰρ ^E
 αὐτὸν, καὶ ὑπεύθυνος γέγονας τῇ ἀρᾷ· οὗτοι δὲ οἱ μὴ διὰ τοῦ
 νόμου ἐλθόντες, ^r ἀλλ’ ἐτέραν ὁδὸν, μείζονα ταύτης εὔρον δι-
 καιοσύνην, τὴν ἀπὸ τῆς πίστεως. “Ὅπερ οὖν καὶ ^s ἀνωτέρω ἔλεγεν,
 “Εἰ γὰρ Ἀβραάμ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἔχει καύχημα, ἀλλ’ οὐ πρὸς
 τὸν θεόν.” ^t δεικνύς ὅτι αὕτη ἡ δικαιοσύνη μείζων ἐκείνης ἐστίν.
 “Ἐμπροσθεν ^u μὲν οὖν ἔλεγον, ὅτι δύο ἐστὶ τὰ ἀπορούμενα, ^v νυνὶ
 δὲ καὶ τρία τὰ ^w ζητήματα γέγονεν· ὅτι τὰ ἔθνη καὶ εὔρε δι-
 καιοσύνην, καὶ μὴ διώκοντα εὔρε, ^x καὶ μείζονα εὔρε τῆς ἐκ τοῦ
 νόμου. Τὰ αὐτὰ δὲ ταῦτα καὶ ἐπὶ τῶν Ἰουδαίων διαπορεῖται
^y πάλιν ἐξ ἐναντίας· ὅτι Ἰσραὴλ οὐχ εὔρε, καὶ σπουδάζων οὐχ
 εὔρε, ^z καὶ τὴν ἐλάττονα οὐχ εὔρεν. Ἐμβαλὼν τοίνυν εἰς ἀπο-
 ρίαν τὸν ἀκροατὴν, ἐπάγει λοιπὸν σύντομον τὴν λύσιν, καὶ τὴν ⁶²⁰
 αἰτίαν ^b φησὶ τῶν εἰρημένων ἀπάντων. Τίς οὖν ^c ἐστὶν ἡ αἰτία;
³⁵ “Ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως, ἀλλ’ ὡς ἐξ ἔργων νόμου.” Αὕτη ἡ

35 v. 32.

^b τοῦ Ἡ. καὶ τοῦ Ἰακώβ A.D.F.H.I. Cat. ⁱ Sic B.G. Veron. In ceteris
 et Cat. post προφητῶν haec leguntur: καὶ τὴν κ. ἐπάγει λύσιν ἐκ (ἐκ om. D.)
 τοῦ Ὡσηὲ καὶ τοῦ Ἡσαίου, πρότερον τ. δ. αὐ. Ita ediderunt Sav. Mor. Ben.
^k ἐπέτυχον bis I. ^l ὅτι om. A.F.H.I. Cat. καὶ om. B.D. ^m ἐπαγ. οὐδὲν]
 τοῦ ἐπαγ. οὐ G. ⁿ οὐδὲ] δὲ οὐ G. ^o πίστεως] + τῶς F. ^p καὶ accessit
 ex A.D.F.H. Cat. ἀλλὰ καὶ δ. πρὸ G. ^q ἀλλ’ om. G. Statim ἐτέραν ὁδὸν
 pro ἐτέρας ὁδοῦ omnes. ^r ἀνωτέρω A.B.D.F.G.H. ἀνωτερον Edd. ^s δει-
 κνύουσιν A.F.H. ^t μὲν om. B. Statim ἔλεγεν A.D.F. Cat. et ante corr. B.
^v νυνὶ A.D.F.H.I. et ante corr. B. Statim καὶ et τὰ om. D.F.H.I. ^w ζη-
 τούμενα G. Cat. ^x Verba καὶ μείζονα—τὰ αὐτὰ δὲ om. I. Tum pergit
 ταῦτα δὲ ἐπὶ. ^y πάλιν om. A.D.E.F.H.I. ^z καὶ οὐδὲ τὴν ε. εὔρεν D.E.
^b φησὶ om. G. τίθησι pro φησὶ Cat. ^c ἐστὶν om. G. ἐστὶν οὖν inverso
 ord. B.

σαφεστάτη τοῦ χωρίου παντὸς λύσις, ἣν ^dεὐθέως ἐν προοι-
μίοις εἶπεν, οὐκ ἂν οὕτως ^eεὐπαράδεκτος ἐγεγόνει· ἐπειδὴ δὲ
μετὰ πολλὰς ἀπορίας καὶ κατασκευὰς καὶ ἀποδείξεις αὐτὴν
τέθεικε, καὶ προδιορθώσεσι μυρίαὶς ἐχρήσατο, ^fεὐμαθεστέραν
τε αὐτὴν λοιπὸν καὶ εὐπαράδεκτον μᾶλλον ἐποίησε. Τοῦτο γὰρ
B ^bὥς ἐξ ἔργων ἠθέλησαν δικαιωθῆναι. Καὶ οὐκ εἶπεν, ἐξ
ἔργων, ἀλλ', "ὥς ἐξ ἔργων νόμου," δεικνὺς ὅτι οὐδὲ ταύ-
την ἔσχον τὴν δικαιοσύνην. "Προσέκοψαν γὰρ τῷ λίθῳ
τοῦ προσκόμματος, ³⁶ καθὼς γέγραπται· Ἰδοὺ τίθημι ἐν Σιών
λίθον προσκόμματος καὶ πέτραν σκανδάλου· καὶ ἰπᾶς ὁ πι-
στεύων ἐπ' αὐτὸν οὐ κατασυχνηθήσεται." Εἶδες πάλιν πῶς ἀπὸ
τῆς πίστεως ἡ παρρησία, καὶ καθολικὴ ἡ δωρεά; Οὐ γὰρ περὶ
Ἰουδαίων εἰρηται μόνον, ἀλλὰ ^kκαὶ περὶ παντὸς τοῦ τῶν ἀνθρώ-
πων γένους. Πᾶς γάρ, φησὶ, καὶ Ἰουδαίος, καὶ Ἕλλην, καὶ
Σκύθης, καὶ Θράξ, καὶ ὅστισιν ἕτερος ἦ, πιστεύσας, πολλῆς
C ἀπολαύσεται τῆς παρρησίας. Τὸ δὲ θαυμαστὸν τοῦ προφήτου,
ὅτι οὐχ ὅτι ^lπιστεύουσιν μόνον εἶπεν, ἀλλ' ὅτι καὶ ἀπιστή-
σουσι· τὸ γὰρ προσκόψαι, τὸ ἀπιστήσαί ἐστιν. "Ὡς περ οὖν
ἀνωτέρω τοὺς τε ^mἀπολλυμένους, τοὺς τε σωζομένους ἐδήλωσεν
εἰπὼν, "Ἐὰν ἦ ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ⁿὥς ἡ ἄμμος τῆς
θαλάττης, τὸ κατάλειμμα σωθήσεται" καὶ, "Εἰ μὴ κύριος
Σαβαὼθ ἐγκατέλειπεν ἡμῖν σπέρμα, ὥς Σόδομα ἂν ^oἐγενήθημεν"
καὶ, "Ἐκάλεσεν οὐ μόνον ἐξ Ἰουδαίων, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἐθνῶν"
οὕτω δὴ Ροῦν καὶ ἐνταῦθα λέγει, ὅτι οἱ μὲν πιστεύουσιν, οἱ δὲ
προσκόψουσι· τὸ δὲ προσκόπτειν ἐκ τοῦ μὴ προσέχειν γίνεται,
D ἐκ τοῦ πρὸς ἕτερα κεχηνέαι. Ἐπεὶ οὖν καὶ οὗτοι τῷ νόμῳ
προσεῖχον, προσέκοψαν τῷ ^qλίθῳ. Ἐπὶ προσκόμματος δὲ λίθον
καὶ πέτραν σκανδάλου φησὶν ἀπὸ ^rτῆς γνώμης καὶ τοῦ τέλους
τῶν ἀπιστησάντων.

36 v. 33.

^d εὐθέως. . εἶπεν pro εὐθέως. . εἰ εἶπεν A. B. D. E. F. G. H. Cat. Tum ἐν
προοιμίῳ pro ἐκ προοιμίου A. B. D. F. G. H. Cat. In I. pauca exciderunt.
^e εὐπαράδεκτος I. Statim γέγονεν B. G. ^f Haec εὐμαθεστέραν τε αὐτὴν λ.
καὶ om. G. ^g φησὶ, τῆς δ. αὐτῶν pro τῆς δ. αὐτῶν φησιν A. B. D. E. F. H. I.
Cat. φησὶν ante αἴτιον ponit G. ^h ὥς om. H. Statim ἐξ ἔργων νόμου
Edd. Sed νόμον deest in omnibus. ⁱ πᾶς om. G. Mox ἐπ' αὐτῷ idem.
^k καὶ accessit ex A. D. E. F. G. H. I. ^l πιστεύουσιν et ἀπιστοῦσι G. Veron.
^m ἀπολλυμένων (sic) F. ⁿ ὥς ἡ pro ὥσει A. E. F. G. H. I. Mox κατάλειμμα
pro ἐγκατάλειμμα omnes. ^o ἐγενήθημεν] + καὶ ὡς Σόδομα ἂν ὁμοιωθῆμεν
G. Cat. ^p οὖν accessit ex A. B. D. E. F. H. I. Mox οἱ μὲν προσκόψουσιν, οἱ
δὲ πιστεύουσιν E. ^q λίθῳ] + τοῦ προσκόμματος G. Cat. ^r πρόσκομμα δὲ
λίθου A. B. D. E. F. H. I. non Cat. Statim καὶ πέτρα σκ. F. H. καὶ πέτρας σκ. A.
^s τοῦ τέλους καὶ τῆς γν. inverso ord. I. Cat. Statim τῶν ἀπιστησάντων pro τῶν
μὴ πιστευσάντων omnes.

ἵ* Ἄρα ὑμῖν δῆλα γέγονε τὰ εἰρημένα, ἡ πολλῆς ὥτι δέεται τῆς σαφηνείας; Ἐγὼ μὲν οἶμαι τοῖς προσεσχηκόσιν εὐσύνοπτα εἶναι· εἰ δέ τινας διέλαθεν, ἔξεστι καὶ ἰδίᾳ συντυχόντας ἐρωτῆσαι καὶ μαθεῖν. Διὰ γὰρ τοῦτο καὶ εἰς μακρότερον ἐξήνεγκα τοῦ λόγου τὴν ἐξήγησιν, ἵνα μὴ ἀναγκασθῶ, διατεμὼν τὸ συνεχές τῆς ἀκολουθίας, λυμῆνασθαι τὴν σαφήνειαν τῶν λεγομένων. Διὸ δὴ καὶ ἐνταῦθα καταλύσω τὸν λόγον, οὐδὲν περὶ τῶν ἠθικωτέρων ὑμῖν διαλεχθεῖς, ὅπερ ἔθος ἡμῖν ποιεῖν, ὥστε μὴ πάλιν ἐπισκοτῆσαι τῇ μνήμῃ τῷ πλήθει τῶν λεγομένων. Ὡρα δὴ λοιπὸν καταλύσαι εἰς τὸ προσῆκον τέλος κατακλείσαντας τὸν λόγον, τὴν δοξολογίαν τοῦ τῶν ὄλων θεοῦ. Κοινῇ τοίνυν ἀναπαυσάμενοι ἡμεῖς τε οἱ λέγοντες, ὑμεῖς τε οἱ ἀκούοντες, ἀναπέμψωμεν αὐτῷ δόξαν· ὅτι αὐτοῦ ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

(147)

ΛΟΓΟΣ ΙΗ.

621

1 Ἀδελφοί, ἡ μὲν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας, καὶ ἡ ἀδήσις ἡ πρὸς τὸν θεὸν, ὑπὲρ αὐτῶν ἔστιν εἰς σωτηρίαν.

ΜΕΛΛΕΙ πάλιν αὐτῶν καθάπτεσθαι σφοδρότερον, ἢ πρότερον· διὸ πάλιν ἀναιρεῖ πάσης ἀπεχθείας ὑπόνοιαν, καὶ πολλῇ κέχρηται τῇ προδιορθώσει. Μὴ γὰρ τοῖς λόγοις προσέχετε, φησὶ, μὴδὲ ταῖς κατηγορίαις, ἀλλ' ὅτι οὐκ ἀπὸ Β διανοίας ἐχθρᾶς ταῦτα φθέγγομαι. Οὐ γὰρ ἔστι τοῦ αὐτοῦ σωθῆναι τε αὐτοὺς ἐπιθυμεῖν, καὶ μὴ μόνον ἐπιθυμεῖν, ἀλλὰ καὶ εὔχεσθαι, καὶ πάλιν μισεῖν καὶ ἀποστρέφεισθαι. Καὶ γὰρ εὐδοκίαν ἐνταῦθα τὴν σφοδρὰν ἐπιθυμίαν φησὶ, καὶ τὴν δέησιν ἣν ποιεῖται. Οὐ γὰρ ὥστε ἀπαλλαγῆναι κολάσεως μόνον, ἀλλ' ὥστε καὶ σωθῆναι αὐτοὺς, πολλὴν καὶ τὴν σπουδὴν ποιεῖται καὶ τὴν εὐχὴν. Οὐκ ἐντεῦθεν δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν

1 CAP. X. V. I.

† ΗΘΙΚΟΝ. Ἰστέον ὅτι διὰ τὸ μὴ λυμῆνασθαι τὴν σαφήνειαν τῶν λεγομένων πολλὴν οὖσαν, διὰ τοῦτο οὐδὲν περὶ τῶν ἠθικωτέρων διελέχθη ὁ ὁμιος. Veron. ὥτι δέεται] ἔδει G. ὡς διέλαθεν F. ὡς εἰρημένων A.D.E.F.H. οὐδὲν] οὐ A.F.H.I. Statim πέρα τῶν ἠθ. A.H. παρὰ τὸν ἠθικώτερον I. ἐπισκοτῆσαι pro ἐπισκοτίσαι omnes. Statim τὴν μνήμην A.E. Deinceps τῷ πλήθει A.B.D.E.F.H.I. τὰ πλήθη Edd. In G. locus sic legitur: ἐπισκοτῆσαι τὴν μνήμην τῶν εἰρημένων. Ὡρα κ. τ. εἰ. κατακλείσαντα A.F.H.I. τῇ δοξολογίᾳ ex corr. F. εἰς τὴν δοξολογίαν G. Hom. XVIII. ἀδήσις] + μου Edd. μου om. B.E.F.H.I. Mosq. Statim ἡ πρὸς τὸν θεὸν A.B.D.E.F. H.I. Mosq. Articulus aberat. ἔστιν om. G. ἐφάπτεσθαι G. Mox ἡ πρότερον om. I. διορθώσει B. τοῖς λ. προσέχετε omnes. προσέχετε τοῖς λ. Edd. Vid. Annot. οὐκ] καὶ οὐκ Edd. καὶ deest in omnibus.

ἐξῆς δέικνυσι τὴν εὐνοίαν, ἣν ἔχει πρὸς αὐτοὺς. Ἀπὸ γὰρ τῶν ἐγκωρουμένων, ὡς ἡ οἰός τε ἦν, βιάζεται καὶ φιλονεικεῖ, ζητῶν C σκίαν γοῦν τινα ἀπολογίας αὐτοῖς εὑρεῖν. ¹καὶ οὐκ ἰσχύει, ὑπὸ τῆς τῶν πραγμάτων νικώμενος φύσεως. ²“Μαρτυρῶ γὰρ αὐτοῖς, φησὶν, ὅτι ζῆλον θεοῦ ἔχουσιν, ἀλλ’ οὐ κατ’ ἐπίγνωσιν.” Οὐκοῦν συγγνώμης ταῦτα, οὐ κατηγορίας ἄξια. Εἰ ³γὰρ μὴ δι’ ἀνθρωπὸν εἰσιν ¹ἀπεσχισμένοι, ἀλλὰ διὰ ζῆλον, ἐλεείσθαι μᾶλλον αὐτοὺς, ἢ κολάζεσθαι ²δίκαιον. Ἀλλ’ ὅρα πῶς σοφῶς καὶ ἐχαρίσατο τῷ ῥήματι, ³καὶ ἔδειξεν αὐτῶν τὴν ἄκαιρον φιλονεικίαν. ³“Ἀγνοοῦντες γὰρ, φησὶ, τὴν τοῦ θεοῦ δικαιοσύνην.” Πάλιν τὸ ῥῆμα συγγνώμης· ἀλλὰ τὸ ἐξῆς κατηγορίας ἐπιτε- D ταμένης, καὶ πᾶσαν ἀναιρούσης ἀπολογίαν. “Καὶ τὴν ἰδίαν ⁴γὰρ, φησὶ, δικαιοσύνην ζητοῦντες στήσαι, τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ θεοῦ οὐχ ὑπετάγησαν.” Ταῦτα δὲ ἔλεγε, δεικνὺς ὅτι ἀπὸ φιλονεικίας καὶ φιλαρχίας μᾶλλον, ἢ ἐξ ἀγνοίας ἐπλανήθησαν, καὶ ὅτι οὐδὲ αὐτὴν ταύτην τὴν δικαιοσύνην τὴν ἀπὸ τῶν νομί- μων ῥέστησαν. Τὸ γὰρ εἰπεῖν, “ζητοῦντες στήσαι,” ⁵αὐτοῦτό ἐστιν ἐμφαίνοντος. Καὶ σαφῶς ⁶μὲν αὐτὸ οὐ τέθεικεν· οὐδὲ γὰρ εἶπεν, ⁷ὅτι ἐκατέρας τῆς δικαιοσύνης ἐξέπεσον· ἠνίξατο δὲ αὐτὸ συνετῶς σφόδρα καὶ μετὰ τῆς προσηκούσης αὐτῷ σοφίας. E Εἰ γὰρ ἐκείνην ⁸ἔτι ζητοῦσι στήσαι, ⁹εὐδὴλον ὅτι οὐκ ἔστησαν· εἰ ταύτην οὐχ ὑπετάγησαν, καὶ ταύτης ¹⁰ἔξέπεσον. Ἰδίαν δὲ δικαιοσύνην αὐτὴν καλεῖ, ἢ διὰ τὸ μηκέτι τὸν νόμον ἰσχύειν, ἢ διὰ τὸ πόνων εἶναι καὶ ἰδρώτων· ταύτην δὲ ¹¹τοῦ θεοῦ ¹²δικαιο- σύνην τὴν ἐκ πίστεως, διὰ τὸ ὁλόκληρον αὐτὴν ἐκ τῆς ἀνωθεν εἶναι χάριτος, καὶ οὐχὶ πόνους, ἀλλὰ θεοῦ δικαιοῦσθαι δωρεᾷ. Ἀλλ’ οἱ αἰεὶ τῷ πνεύματι τῷ ἀγίῳ ἀντιπίπτοντες, ¹³καὶ φιλο- νεικοῦντες διὰ τοῦ νόμου δικαιωθῆναι, οὐ προσήλθον τῇ πίστει· μὴ προσελθόντες δὲ τῇ πίστει, μηδὲ λαβόντες τὴν ἐξ αὐτῆς δικαιοσύνην, καὶ ἀπὸ τοῦ νόμου μὴ δυνηθέντες δικαιωθῆναι, ¹⁴πάντοθεν ἐξέπεσον.

622 ⁴“Τέλος γὰρ νόμου Χριστὸς εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ πι- στεύνοντι.” Ὅρα Παύλου σύνεσιν. Ἐπειδὴ γὰρ εἶπε δικαιο-

2 v. 2.

3 v. 3.

4 v. 4.

¹ οἰός τε ἦν] οἶον G. οἶον τε ἦν Cat.

A.B.D.E.G.H. ² γὰρ μὴ pro μὴ γὰρ B.E.F.G.H.I. ³ ἀπεσχισμένοι F. Cat. ⁴ ἀξίον I. ⁵ καὶ ἔδειξε καὶ τὴν αὐτῶν φ. G. ⁶ γὰρ om. G.

γὰρ, φησὶ om. D.E. ⁷ ἔστησαντο G. Statim τῷ γὰρ E.G. ⁸ τουτέστιν G.H. Cat. et ante corr. B. Statim ἐμφαίνοντες G. Cat. ⁹ μὲν om. B. ¹⁰ ὅτι om. G. Mox ἐξέπεσαν H.I. ¹¹ ἔτι ζ.] ἐπιζητοῦσι G. ¹² εὐκολον I.

¹³ ἐξέπεσαν G.H.I. ¹⁴ τοῦ om. G. ¹⁵ δικ.] τὴν δικ. B. Statim καὶ τὴν ἐκ D.E. ¹⁶ καὶ accessit ex B.E.F.H.I. Cat. ¹⁷ καὶ πάντοθεν G. Statim ἐξέπεσαν H.I.

σύνην ^δκαὶ δικαιοσύνην, ἵνα μὴ δόξωσιν οἱ πιστεύσαντες ἐξ
 ε'Ιουδαίων τὴν μὲν ἔχειν, τῆς δὲ ἀπεστερηῆσθαι, καὶ παρανομίας
 κρίνεσθαι· καὶ γὰρ καὶ ^δτούτους οὐχ ἥττον δεδοικέναι ^εἐχρῆν
 ἐτι νεήλυδας ὄντας· μηδὲ Ἰουδαῖοι πάλιν προσδοκήσωσιν αὐτὴν
 κατορθοῦν, καὶ εἴπωσιν, ^εὅτι εἰ καὶ μὴ νῦν ἐπληρώσαμεν, ἀλλὰ
 πάντως ^εἐπληρώσομεν· ὅρα τί κατασκευάζει. ^δΔείκνυσιν, ὅτι B
 μία τις ἐστὶν ἡ δικαιοσύνη, καὶ ἐκείνη εἰς ταύτην ἀνακεφαλαι-
 οῦται, καὶ ὅτι ὁ μὲν ταύτην ἐλόμενος τὴν ^ιδιὰ πίστεως, ^κκακείνην
 ἐπλήρωσεν· ὁ δὲ ταύτην ἀτιμάσας, ^κκακείνης μετὰ ταύτης ἐξε-
 πεσεν. Εἰ γὰρ τοῦ νόμου τέλος ὁ Χριστὸς, ὁ τὸν Χριστὸν
 οὐκ ἔχων, ^κκαὶ ἐκείνην ἔχειν δοκῇ, οὐκ ἔχει· ὁ δὲ τὸν Χριστὸν
 (148) ἔχων, ^κκαὶ μὴ ἢ κατωρθωκὼς τὸν νόμον, τὸ πᾶν εἵληφε. Καὶ
 γὰρ τέλος ἰατρικῆς ὑγεία. Ὡς περ οὖν ὁ δυνάμενος ὑγίῃ ποιεῖν,
^κκαὶ μὴ τὴν ἰατρικὴν ἔχη, τὸ πᾶν ἔχει· ὁ δὲ μὴ εἰδὼς θεραπεύειν,
^κκαὶ μετιέναι δοκῇ τὴν τέχνην, τοῦ παντὸς ἐξέπεσεν· ^μοὕτως C
 ἐπὶ τοῦ νόμου καὶ τῆς πίστεως, ὁ μὲν ταύτην ἔχων, καὶ τὸ ἐκεί-
 νου τέλος ἔχει· ὁ δὲ ταύτης ἔξω ὢν, ἀμφοτέρων ἐστὶν ἀλλότριος.
 Τί γὰρ ἐβούλετο ὁ νόμος; Δίκαιον ποιῆσαι τὸν ἄνθρωπον.
 Ἄλλ' οὐκ ^νἴσχυσεν· οὐδεὶς γὰρ αὐτὸν ἐπλήρωσε. Τοῦτο οὖν
 τέλος ἦν τοῦ νόμου, καὶ εἰς τοῦτο πάντα ἐβλεπε, καὶ διὰ τοῦτο
 πάντα ^οἐγένετο, καὶ ἐορταὶ καὶ ἐντολαὶ καὶ θυσίαι καὶ τὰ λοιπὰ
 ῥᾶπαντα, ἵνα δικαιωθῇ ὁ ἄνθρωπος. Ἀλλὰ τοῦτο τὸ τέλος
 ἤνυσεν ὁ Χριστὸς μερίζων διὰ τῆς πίστεως. Μὴ τοίνυν φο-
 βηθῆς, φησὶν, ὡς τὸν νόμον παραβαίνων, ἐπειδὴ τῇ πίστει προσ- D
 ἦλθες. Τότε γὰρ αὐτὸν παραβαίνεις, ὅταν δι' αὐτὸν τῷ
 Χριστῷ μὴ ^ππιστεύσης· ὡς, ἂν πιστεύσης αὐτῷ, ^κκακείνον ἐπλή-
 ρωσας, καὶ πολλῶν πλέον ἢ ^εἐκέλευσε· πολλῶ γὰρ μερίζονα
 δικαιοσύνην ἔλαβες.

Εἶτα ἐπειδὴ ταῦτα ἀπόφασις ἦν, ἀπὸ τῶν γραφῶν πάλιν
 αὐτὰ πιστοῦται. ^δ“Μωϋσῆς ^νγὰρ γράφει, φησὶ, τὴν ἐκ τοῦ
 νόμου δικαιοσύνην.” Ὁ δὲ λέγει, ^ντούτό ἐστι· Μωϋσῆς δει-

^δ v. 5.

^δ καὶ δικ. om. G.I. Mox οἱ πιστεύοντες G. ^ε Ἰουδαίων] ἱερέων ex corr.
 B. ^δ τούτου A. τούτον (sic) H. τοῦτο I. ^ε ἐχρῆν] εἰκὸς D.E. ^ε ὅτι
 om. G. ^ε ἐπληρώσομεν E.H.I. ^δ καὶ δείκνυσιν A.D.E.F.H.I. Cat. Mox
 τις accessit ex A.E.F.G.I. πίστις pro τις dat Cat. ^ι διὰ] ἐκ G. ^κ κακείνης
 om. I. Statim μετ' αὐτῆς H. μετὰ ταύτης om. G. ^κ κακείνην ἔχειν δοκεῖ
 G. ἔχειν δ. pro δ. ἔχειν omnes. ^μ οὕτως] Sic A.D.E.F.G.I. Cat. οὕτω καὶ
 Edd. ^ν ἴσχυσεν οὐδεὶς αὐτὸν πληρῶσαι. τοῦτο G. ^ο ἐγένετο pro ἐγένετο
 omnes. Statim καὶ αἱ ἐ. καὶ αἱ ἐντ. καὶ αἱ θ. Edd. repugnantibus libris, ex-
 cepto D. qui καὶ αἱ ἐ. καὶ αἱ ἐ. καὶ θ. (sic) habet. ^π ὅπαντα pro πάντα
 A.E.F.G.H.I. ^π ὅταν vel ὅτ' ἂν D.E.F.G.H.I. ὅτε Edd. ^π πιστεύσης
 A.E.F.H. ^κ ἐκείνον G. ^ε ἐκέλευε B. Cat. ^ν γὰρ accessit ex
 A.D.E.F.G.H.I. ^ν τοιούτων H.I.

TOM. I.

Q q

κνυσιν ἡμῖν τὴν ἐκ τοῦ νόμου δικαιοσύνην, ὅποια τίς ἐστι ^κκαὶ ποταπή. Ποία τοίνυν ἔστι, καὶ πόθεν συνίσταται; Ἀπὸ τοῦ Ε πληρωθῆναι τὰς ἐντολάς. “Ὁ ποιήσας αὐτὰ, φησὶ, ζήσεται ἐν αὐτοῖς.” Καὶ ἄλλως οὐκ ^εἐνὶ δίκαιον γενέσθαι ἐν νόμῳ, ἀλλ’ ἢ πάντα πληρώσαντα· τοῦτο δὲ οὐδενὶ γέγονε δυνατόν. Οὐκ οὖν διαπέπτωκεν ἡ δικαιοσύνη αὕτη. Ἀλλ’ εἰπέ καὶ τὴν ἐτέραν ἡμῖν, ὦ Παῦλε, δικαιοσύνην τὴν ἐκ τῆς χάριτος. Τίς οὖν ἐστὶν αὕτη, καὶ πόθεν συνίσταται; Ἀκουσον αὐτοῦ σαφῶς αὐτὴν ὑπογράφοντος. Ἐπειδὴ γὰρ ^αἤλεγξεν ἐκείνην, μεταβαίνει λοιπὸν ἐπὶ ταύτην, καὶ φησιν· ⁶“Ἡ δὲ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη οὕτω λέγει· μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρανόν; τουτέστι, Χριστὸν καταγαγεῖν· ἢ τίς καταβήσεται εἰς τὴν ἄβυσσον; τουτέστι, Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν. Ἀλλὰ τί λέγει; Ἐγγὺς σοῦ τὸ ῥῆμά ἐστιν, ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου· τουτέστι, τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως ὃ κηρύσσομεν· ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ στόματί σου κύριον 623 Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ὅτι ὁ θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ.” Ἰνα γὰρ μὴ λέγωσιν ^βἸουδαῖοι, πῶς εὗρον μείζονα δικαιοσύνην οἱ τὴν ἐλάττω μὴ εὐρόντες; λέγει λογισμὸν ἀναντίρρητον, ὅτι κουφοτέρα αὕτη ἡ ὁδὸς ἐκείνης. Αὕτη μὲν γὰρ πληρώσιν ἀπαιτεῖ πάντων· ὅταν γὰρ ποιήσῃς πάντα, τότε ^γζήσῃ· ἢ δὲ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη οὐ τοῦτο λέγει, ἀλλὰ τί; “Ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ στόματί σου κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ ^δσου, ὅτι ὁ θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ.” Εἰτα, ^εἵνα μὴ δόξῃ πάλιν ^βεὐκαταφρόνητον αὐτὴν ποιεῖν τῷ εὐκολον καὶ εὐτελεῖ δεικνύναι, ὅρα πῶς πλατύνει τὸν λόγον τὸν περὶ αὐτῆς. Οὐ γὰρ εὐθέως ἐπὶ τοῦτο ἦλθεν, ὅπερ εἰρήκαμεν, ἀλλὰ τί φησιν; “Ἡ δὲ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη οὕτω λέγει· μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρανόν; τουτέστι, Χριστὸν καταγαγεῖν· ἢ τίς καταβήσεται εἰς τὴν ἄβυσσον; τουτέστι, Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν.” Ὡς περ γὰρ τῇ ἀρετῇ τῇ διὰ τῶν ἔργων ἀνθίσταται ^ζῤαθυμία, τοὺς τόνους ἐκλύουσα, καὶ δεῖ σφόδρα

6 v. 6—9.

^κ καὶ ποταπή om. D.E. Cat. ^γ ἐστι, quod aberat, est in D.E.F.G.H.I. Cat. favente etiam B. ^ε ἐστὶν I.

^β οἱ Ἰουδαῖοι A.B.E.F.H. Cat. ^α ἤλεγξεν ἐκείνην pro ἐκείνην ἤλεγξε omnes.

^γ ζήσῃ pro ζήσεις omnes. ^δ σου assumtum

ex D. E. F. G. H. I. ^ε Desinit Codex G. ^ζ cuius in locum librum plane

geminum C. suffecimus. ^β εὐκατ. αὐτὴν (αὐτὴν εὐκατ. Edd.) ποιεῖν τῷ εὐκ.

καὶ εὐτ. δ.] Sic Edd. et Interpp. Libri omnes et Cat. τὸ (τῷ A.C.) εὐκολον

(+καὶ A.E.) εὐκατ. αὐτὴν ποιεῖν (ποιεῖν αὐτὴν I.) καὶ εὐτ. δ. ^ζ ῤαθυμία] +καὶ

ἐκλυσιν Edd. Haec desunt in nostris omnibus et Cat. Mox τόνους pro πῶ-

ρους ex Cat. correximus.

ἡ ἀγρυπνουμένης ψυχῆς, ὥστε μὴ εἴκειν· οὕτω καὶ ὅταν πιστεῦσαι
 ἢ δέη, εἰσὶ λογισμοὶ θορυβοῦντες καὶ λυμαινόμενοι τὴν τῶν
 πολλῶν διάνοιαν, ἡ καὶ δεῖ νεανικωτέρας ψυχῆς, ὥστε αὐτοὺς
 διακρούσασθαι. Διὰ δὲ τοῦτο καὶ αὐτοὺς τούτους εἰς μέσον C
 ἄγει· καὶ ὅπερ ἐπὶ τοῦ Ἀβραάμ ἐποίησε, τοῦτο καὶ ἐνταῦθα
 ποιεῖ. Καὶ ἡ γὰρ ἐκεῖ δείξας αὐτὸν ἀπὸ πίστεως δικαιωθέντα,
 ἵνα μὴ δόξῃ μάτην καὶ εἰκὴ τοσοῦτον εἰληφέναι στέφανον, ὥς
 οὐδὲν τοῦ πράγματος ὄντος, ἐπαίρων ἡ τὴν τῆς πίστεως φύσιν,
 φησὶν· “Ὁς παρ’ ἐλπίδα ἐκ’ ἐλπίδι ἐπίστευσεν, εἰς τὸ γενέσθαι
 αὐτὸν πατέρα πολλῶν ἐθνῶν· καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει,
 κατενόησε μὲν τὸ ἑαυτοῦ σώμα νεκρωμένον, καὶ τὴν νέκρω-
 (149) σιν τῆς μήτρας Σάρρας· εἰς δὲ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ θεοῦ οὐ D
 διεκρίθη τῇ ἀπιστίᾳ, ὁ ἀλλ’ ἐνεδυναμώθη τῇ πίστει, δούς δόξαν
 τῷ θεῷ, καὶ πληροφορηθεὶς ὅτι ὁ ἐπηγγέλται, δυνατός ἐστι καὶ
 ποιῆσαι” Ἡ καὶ ἔδειξεν, ὅτι καὶ δυνάμειος χρεῖα καὶ ψυχῆς
 ὑψηλῆς τὰ ὑπὲρ ἐλπίδα δεχομένης, καὶ μὴ προσπταιούσης τοῖς
 ὀρωμένοις. Τοῦτο τοίνυν ἡ καὶ ἐνταῦθα ποιεῖ, καὶ δείκνυσιν ὅτι
 φιλοσόφου διανοίας χρεῖα, καὶ γνώμης οὐρανομήκους τινὸς καὶ
 μεγάλης. Καὶ οὐκ εἶπε, μὴ εἴπῃς ἀπλῶς, ἀλλὰ, “μὴ εἴπῃς ἐν
 τῇ καρδίᾳ σου” τουτέστι, μὴδὲ ἐννοήσης ἡ ἀμφιβαλεῖν καὶ εἰπεῖν
 κατὰ σεαυτὸν, καὶ πῶς τοῦτο δυνατόν; Ὅρᾳς, ὅτι τοῦτο E
 μάλιστα πίστεως ἴδιον, τὸ τὴν κάτω πᾶσαν ἀκολουθίαν ἡ ἀφέν-
 τας τὸ ὑπὲρ φύσιν ἐπιζητεῖν, καὶ λογισμῶν ἀσθένειαν ἡ ἐκβάλ-
 λοντας, ἀπὸ τῆς τοῦ θεοῦ δυνάμεως ἡ ἅπαντα παραδέχεσθαι;
 Καίτοιγε οὐ ταῦτα ἡ Ἰουδαῖοι ἔλεγον μόνον, ἀλλ’ ἡ ὅτι οὐ
 δυνατόν ἐκ πίστεως δικαιωθῆναι. Ἀλλ’ αὐτὸς ἐφ’ ἕτερον αὐτὸ
 ἄγει τὸ γεγεννημένον, ἵνα, ὅταν δείξῃ μέγα οὕτως ὄν, ὥς καὶ
 μετὰ τὸ γεγενῆσθαι πίστεως ἡ αὐτὸ δεῖσθαι, δικαίως δόξῃ
 τούτοις τὸν στέφανον πλέκειν. Καὶ κέχρηται ῥήμασι τοῖς ἐν
 τῇ παλαιᾷ κειμένοις, σπουδάζων αἰεὶ τὰ τῆς καινοτομίας ἡ καὶ

ἡ ἀγρυπνουμένης] + αἰεὶ B.D.E. et in rasura C. ἡ δέη pro δέοι omnes.
 ἡ καὶ δεῖ] δεῖ οὖν I. καὶ om. H. Mox διακρούεσθαι C. ἡ γὰρ] + καὶ C. Mox
 ἐκ πίστεως C. ἀπὸ τῆς π. B. Infra λαμβάνειν pro εἰληφέναι C. ἡ τὴν τῆς
 π. φύσιν] τὸ τῆς πίστεως B.D.E. φύσιν om. H. τὴν τῆς φύσεως πίστιν ante
 corr. C. ἡ οὐ κατενόησε Edd. οὐ om. B. Vid. Annot. ad p. 504 C.
 Statim μὲν om. A.C.H.I. ἡ σώμα] + ἡδὲ C. ὁ ἀλλ’ ἐν τῇ πίστει om. B.
 ἡ καὶ ἔδειξεν] ταῦτα οὕτως εἰπὼν ἔδειξεν D. καὶ ante ἔδειξεν om. C. καὶ post
 ὅτι om. B.H. ἡ καὶ om. I. ἡ ἀμφιβαλεῖν A.B.D.E.H.I. Cat. ἀμφι-
 βάλλειν Edd. Mox εἰπεῖν τὰ κατὰ σ. E. ἡ ἀφέντας τὸ ὑπὲρ] ἀφέντα τὰ ὑπὲρ
 F. Cat. ἀφέντα ὑπὲρ A.H.I. ἡ ἐκβαλόντας B.D. καὶ λογισμῶν ἀσθενείας
 ἐκβαλόντας C. ἡ καὶ ἅπαντα Edd. καὶ deest in omnibus. ἡ Ἰουδ. ἔλεγον
 μ. Sic B.E.F. ἡ Ἰουδ. μ. ἔλεγον D. Cat. ἔλεγον ἡ Ἰουδ. μ. Edd. ἔλεγον om.
 A.H.I. ἡ ὅτι] + καὶ E. ἡ αὐτὸ om. D.E. ἡ καὶ τὰ τῆς A. Mox
 διαφυγεῖν C.

624 τῆς πρὸς ἐκείνην μάχης ἐγκλήματα διαφεύγειν. Τοῦτο γὰρ, ὁ περὶ πίστεως ἐνταυθα φησι, περὶ τῆς ἐντολῆς ^ααὐτοῖς λέγει Μωϋσῆς, δεικνὺς ὅτι πολλῆς ἀπήλαυσαν ^βπαρὰ τοῦ θεοῦ τῆς εὐεργεσίας. Οὐ γὰρ ἔστιν εἰπεῖν, φησὶν, ὅτι εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβῆναι δεῖ, καὶ πέλαγος διαβῆναι μέγα, καὶ τότε λαβεῖν τὰς ἐντολάς· ἀλλὰ τὰ οὕτω μεγάλα ^γκαὶ ὑπέρογκα εὐκολα ἡμῖν ἐποίησεν ὁ θεός. Τί δέ ἐστιν, “Ἐγγὺς σοῦ τὸ ῥῆμά ἐστι;” Τουτέστιν, εὐκολόν ἐστιν· ἐν γὰρ τῇ διανοίᾳ σου καὶ τῇ γλώττῃ ἢ σωτηρία. Οὐ μακρὰν ὁδὸν ^δβαδίσαντας, οὐδὲ πέλαγος πλεύσαντας, οὐδὲ ὄρη παρελθόντας, οὕτω σωθῆναι δεῖ· Β ἀλλ’ εἰ μὴδὲ ^εαὐτὸν βουλευθείης ὑπερβῆναι τὸν οὐδὸν, ἔξεστὶ σοι καὶ οἴκοι ^ςκαθήμενῳ σωθῆναι· ἐν γὰρ τῷ ^ζστοματί σου καὶ ^ηἐν τῇ καρδίᾳ σου ἐστὶ τῆς σωτηρίας ἢ ἀφορμή. Εἴτα καὶ ἐτέρωθεν εὐκολον ποιῶν τὸν τῆς πίστεως λόγον, φησὶν ὅτι “ὁ θεὸς αὐτὸν ἡγειρεν ἐκ νεκρῶν.” Ἐννόησον γὰρ τὸ ἀξίωμα τοῦ ποιήσαντος, καὶ οὐκέτι ὄψει δυσκολίαν ^ιοὐδεμίαν ἐν τῷ πράγματι. Οὐκοῦν ὅτι ^κμὲν κύριος, ἐκ τῆς ἀναστάσεως δῆλον· ὁ καὶ ἀρχόμενος τῆς ἐπιστολῆς ἔλεγε, “Τοῦ ὀρισθέντος υἱοῦ θεοῦ ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν” ὅτι δὲ καὶ ἡ ἀνάστασις εὐκόλος, ^λἐκ τῆς τοῦ ποιήσαντος ἰσχύος ἀποδέδεκται καὶ τοῖς σφόδρα διαπιστοῦσιν. “Ὅταν ^μοὖν καὶ μεῖζων ^νἢ ἡ δικαιοσύνη καὶ κοῦφῃ καὶ εὐπαράδεκτος, καὶ ἄλλως δικαιωθῆναι μὴ ^ξοὐκ ἐσχάτης φιλονεικίας τὸ τοῖς ἀδυνάτοις ἐπιχειρεῖν, τὰ εὐκολα ἀφέντας καὶ ῥάδια; Οὐ γὰρ ἔχουεν ^οἂν εἰπεῖν, ὅτι ὡς φορτικὸν τὸ πρᾶγμα παρητήσαντο. Εἶδες πῶς πάσης αὐτοὺς ἀποστερεῖ συγγνώμης; Ποίας γὰρ ^πἂν εἶεν ἀπολογίας ἄξιοι, τὸ μὲν ^ρφορτικὸν ἐλόμενοι καὶ ἀνήνυτον, παραδραμόντες δὲ τὸ κοῦφον καὶ δυνάμενον αὐτοὺς σῶσαι, κάκεῖνα παρασχεῖν, ἅπερ ὁ νόμος ^σοὐκ ἴσχυσε; Ταῦτα γὰρ οὐδὲν ἕτερον, ῥάλλ’ ^τἢ φιλονεικούσης γνώμης ἐστὶ μόνον, καὶ ^θπρὸς θεὸν στασιαζούσης. Ὁ μὲν γὰρ νόμος ἐπαχθῆς, ἢ δὲ χάρις ῥαδία· ^ιὁ νόμος, καὶ μυρία φιλονει-

^α αὐτοῖς om. C. ^β παρὰ] περὶ Veron. Sav. Mor. ἴσ. παρὰ Sav. marg. παρὰ est in libris omnibus. Mox εὐεργεσίας sine artic. B. ^γ καὶ ὑπέρογκα om. C. Post ἐποίησεν add. αὐτὰ A.F.H.I. ^δ βαδίσαντα etc. C. Mox σωθῆναι δεῖ pro δεῖ σωθῆναι omnes. ^ε αὐτὴν ... τὸν (?) ὁδὸν C. αὐτὸν ... τὴν ὁδὸν H. Deinde βουλευθείης pro βουλευθῆς dant A.B.C.E.F.I. Cat. ^ς καθήμενον A.B.C.D.H. ^ζ στόματι H. ^η ἐν om. C.E. Mox σου accessit ex A.B.D.E.F.H.I. ^ι οὐδεμίαν om. E. ^κ μὲν] + οὖν Edd. οὖν om. A.B.D. E.F.H. Cat. Post κύριος, θεὸς add. E. ^λ οὖν] δὴ H. ^μ ἢ accessit ex B.D.E.F.H.I. Cat. ^ν ἢ pro ἢ A. ^ξ οὖν om. A.H. ^ο φορτικὸν A.B.C.D. E.F.I. φορτικώτερον Edd. ^π ἄλλ’ om. E. et a pr. man. C. ^θ πρὸς τὸν θ. Edd. τὸν om. A.B.E.F.H.I. ^ι ὁ νόμος om. a pr. man. C. Mox ἢ δὲ χάρις C.E.

κήσωσιν, οὐ σώζει· ἡ χάρις καὶ τὴν ἐξ ἑαυτῆς καὶ τὴν ἐκ τοῦ νόμου παρέχει δικαιοσύνην. Τίς οὖν αὐτοὺς ἐξαιρήσεται λόγος πρὸς μὲν ταύτην φιλονεικῶς διακειμένους, ἐκείνου δὲ ἀντεχομένους εἰκὴ καὶ μάτην;

Εἰτα, ἐπειδὴ μέγα εἶρηκε, πάλιν ἀπὸ τῆς γραφῆς αὐτὸ πιστοῦται. ⁷“Λέγει γὰρ ἡ γραφή, φησί· πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ’ αὐτῷ, οὐ κατασχυνθήσεται. Οὐ γὰρ ἐστὶ διαστολὴ Ἐ¹Ιουδαίου τε καὶ Ἑλλήνος· ὁ γὰρ αὐτὸς κύριος πάντων, πλουτῶν ²εἰς πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν. Πᾶς γὰρ, ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα κυρίου, σωθήσεται.” Εἶδες πῶς καὶ τῆς πίστεως καὶ τῆς ὁμολογίας παράγει ³μάρτυρας; ⁴Τῷ μὲν γὰρ εἰπεῖν, ὅτι “πᾶς ὁ πιστεύων,” τὴν πίστιν ἐδήλωσε· τῷ δὲ εἰπεῖν, “ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται,” τὴν ὁμολογίαν ἐνέφηνεν. Εἰτα πάλιν τὸ κοινὸν τῆς χάριτος ἀνακηρύττων, καὶ τὸ ἐκείνων φύσημα καταστέλλων, ἃ διὰ πολλῶν ἔμπροσθεν ἀπέδειξε, ταῦτα ἐν βραχείσιν ἀναμνησκει, πάλιν δεικνύς, ὅτι οὐδὲν τὸ (150) μέσον ⁵Ἰουδαίου καὶ ἀκροβύστου. “Οὐ γὰρ ἐστὶ διαστολή, ⁶625 φησὶν, Ἰουδαίου τε καὶ Ἑλλήνος.” Καὶ ὁ περὶ τοῦ πατρὸς εἶρηκεν ἐν τῇ ⁷περὶ τούτου ἀποδείξει, τοῦτο ⁸ἐνταῦθα περὶ τοῦ υἱοῦ λέγει. “Ὡς περ γὰρ ἔμπροσθεν αὐτὸ κατασκευάζων ἔλεγεν· “⁹Ἡ Ἰουδαίων ὁ θεὸς ¹⁰μόνον, οὐχὶ δὲ καὶ ἐθνῶν; Ναὶ καὶ ἐθνῶν· ἐπέπερ εἰς ὁ θεός·” οὕτω καὶ ἐνταῦθά φησιν· “Ὁ γὰρ αὐτὸς κύριος πάντων, ¹¹πλουτῶν εἰς πάντας καὶ ἐπὶ ¹²πάντας.” Ὅρᾳς πῶς δεικνυσιν αὐτὸν σφοδρῶς ἐφίεμενον ἡμῶν τῆς σωτηρίας, εἶγε καὶ πλοῦτον οἰκεῖον ἡγεῖται ¹³ταύτην; ὥστε μὴδὲ νῦν αὐτοὺς ἀπογνῶναι, μὴδὲ νομίσαι, εἶγε βουλευθεῖεν μετανοῆσαι, B ἀσυγγνώστους εἶναι. Ὁ γὰρ πλοῦτον οἰκεῖον ἡγοῦμενος τὸ σώζειν ἡμᾶς, οὐ ¹⁴παύσεται πλουτῶν· ἐπεὶ καὶ τοῦτο πλοῦτος τὸ εἰς πάντας ἐκχεῖσθαι τὴν δωρεάν. ¹⁵Ἐπειδὴ γὰρ καὶ τοῦτο μάλιστα αὐτοὺς ¹⁶ἐθορύβει, τὸ προεδρίας ἀπολαύοντας ὑπὲρ τὴν

⁷ v. 11—13.

¹ εἰς] + πάντα (sic) καὶ ἐπὶ Edd. repugnantibus libris. ² μάρτυρας pro μαρτυρίας omnes. ³ τῷ pro τὸ bis B.C.D.E.F.I. Cat. et in priore loco A. Mox ὅτι om. C.I. ⁴ ὃς δ' ἂν C. ⁵ Sic A.B.D.E.H. τοῦ ἱ. καὶ ἀκρ. F. τοῦ ἱ. τε καὶ ἀκρ. C. τοῦ ἱ. καὶ τοῦ ἀκρ. Edd. ⁶ περὶ om. a pr. man. E. Statim τούτων C.D. Cat. Veron. ⁷ καὶ ἐνταῦθα Edd. καὶ om. A.B.E.F.H.I. Mox υἱοῦ pro Χριστοῦ omnes. ⁸ μόνων A. et ex corr. B.E. Statim δὲ accessit ex omnibus. ⁹ πλουτῶν om. A.F.H. Statim εἰς πάντας A.B.D.E.F.I. εἰς πάντα Edd. πάντας καὶ ἐπὶ om. C. ¹⁰ πάντας] + τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτὸν Edd. Haec om. A.B.D.E.F.H.I. ¹¹ ταύτην] + οὕτω δὲ τοῦτο φησιν D.E. et ex corr. C. Statim ὥστε μὴδὲν αὐτῶν ἀπογ. C. ¹² παύεται F. Veron. ¹³ ἐπειδὴ γὰρ καὶ τοῦτο μ. Sic A.D.F.H. Cat. ἐπειδὴ γὰρ τοῦτο καὶ μ. I. ἐπειδήπερ καὶ τοῦτο μ. Veron. Sav. Mor. ἐπειδήπερ μάλιστα καὶ τοῦτο C. ¹⁴ ἐξεθορύβει A.

οἰκουμένην ἅπασαν, νῦν ἐκ ἡ τῆς πίστεως ἀπὸ τῶν θρόνων καταβιβάζεσθαι ἐκείνων, καὶ μηδὲν πλέον τῶν λοιπῶν ἔχειν.¹ συνεχῶς τοὺς προφῆτας εἰσάγει ταύτην ἡ ἐπάγοντας αὐτοῖς τὴν ἰσοτιμίαν. “Πᾶς γάρ, ἡ φησὶν, ὁ πιστεύων ἐπ’ αὐτῷ, οὐ καταισχυνηθήσεται.” καὶ, “Πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα κυρίου, σωθήσεται.”

C Καὶ πανταχοῦ τὸ “πᾶς” ἡ τέθεται, ἵνα μὴ ἀντιλέγωσιν.

ἡ Ἀλλ’ οὐδὲν κενοδοξίας χεῖρον αὕτη γάρ, ὁ αὕτη μάλιστα πάντων αὐτοὺς ἀπώλεσε. Διὸ καὶ ὁ Χριστὸς αὐτοῖς ἔλεγε.⁸ “Πῶς δύνασθε πιστεῦειν, δόξαν παρ’ ἀλλήλων λαμβάνοντες, καὶ τὴν δόξαν τὴν παρὰ τοῦ ῥμόνου θεοῦ οὐ ζητοῦντες;” Αὕτη μετὰ τῆς ἀπωλείας ἡ πολὺν καὶ τὸν γέλωτα ἐπάγει, καὶ πρὸ τῆς κολάσεως τῆς ἐκεί, μυρίοις ἐνταῦθα περιβάλλει δεινοῖς. Καὶ εἰ δοκεῖ, ἵνα τοῦτο μάθῃς ἡ σαφῶς, τοὺς οὐρανοὺς ἀφέντες τέως, ὧν ἡμᾶς ἐξάγει, καὶ τὴν γέενναν, εἰς ἡν ἐμβάλλει, τὸ πρᾶγμα

D ἐντεῦθεν ἐξετάσωμεν ἅπαν. Τί τοίνυν ταύτης δαπανηρότερον; τί δὲ αἰσχροτέρων γένοιτ’ ἂν καὶ δυσκολώτερον; Ὅτι μὲν γὰρ δαπανηρὸν τὸ νόσημα τοῦτο, δῆλον ἐκ τῶν ἀναλίσκόντων εἰκὴ καὶ μάτην ἐν θεάτροις καὶ ἵπποδρομίαις καὶ ἄλλαις τοιαύταις ἀκαίροις φιλοτιμίαις· ἐκ τῶν τὰς οἰκίας οἰκοδομούντων τὰς λαμπρὰς καὶ πολυτελεῖς, καὶ τὰ ἄλλα πάντα ἡ τὰ εἰς περιουσίαν κατασκευάζοντων ἀνόνητον, ἅπερ οὐκ ἔστιν ἐπελθεῖν τῷ λόγῳ νῦν. Ὅτι δὲ δαπανηρὸν ὄντα καὶ πολυτελῆ τὸν οὕτω νοσοῦντα, καὶ ἄρπαγα καὶ πλεονέκτην εἶναι ἀνάγκη, παντὶ που δῆλον.

E ἵνα γὰρ ἔχῃ τῷ θηρίῳ παρέχειν τροφήν, εἰς ἡ τὰς τῶν ἄλλων οὐσίας τὰς ἑαυτοῦ ρίπτει χεῖρας. Καὶ τί λέγω τὰς οὐσίας; Οὐδὲ γὰρ ἡ χρήματα μόνον, ἀλλὰ καὶ ψυχὰς τουτὶ κατεσθίει τὸ πῦρ, καὶ οὐ τὸν παρόντα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸν μέλλοντα ἐργάζεται θάνατον. Μήτηρ γὰρ γέεννης κενοδοξία, καὶ τὸ πῦρ ἀνάπτει σφοδρῶς ἐκεῖνο, καὶ τὸν ἡ σκώληκα τὸν ἰοβόλον. Ἴδοι δ’ ἂν τις αὐτὴν καὶ ἐν νεκροῖς κρατοῦσαν· οὐ τί χεῖρον γένοιτ’ ἂν; Τὰ μὲν γὰρ ἄλλα πάντα πάθη καταλύεται τῷ θανάτῳ·

⁸ Joan. v. 44.

^h τῆς om. C. Statim ἐκ τῶν θρ. B.F.H.I. ἀπὸ tuetur Cat. ¹ συνεχῶς δὲ τοὺς Edd. ante Montef. δὲ deest in omnibus. ^k ἐπάγοντας A.B.F.H.I. Vulgatum habet Cat. ^l φησὶν ὁ π. pro ὁ π. φησὶν A.B.D.E.F.H.I. Statim ἐπ’ αὐτῷ om. C. ^m τέθεικεν I. ⁿ ΘΕΙΚΟΝ. ^o Περὶ κενοδοξίας, καὶ πῶς δυνατὸν ταύτην φυγεῖν· εἰ τὴν τοῦ θεοῦ μᾶλλον ζητοῦμεν δόξαν, καὶ μὴ τὴν τῶν ἀνθρώπων. Veron. ^p αὕτη om. E. ^q μόνου om. I. ^r πολὺν καὶ τὸν] καὶ πολὺν C. Infra κακοῖς pro δεινοῖς idem. ^s σαφῶς (φῶς A.) est in libris omnibus, non in Edd. ^t ἡν]+ἡμᾶς C. Mox ἐξετάσωμεν B.F. Paullo post αὐτῆς pro ταύτης H. ^u τὰ om. C. Mox κατασκευάζοντα I. ^v τὰς ... οὐσίας omnes. τὴν ... οὐσίαν Edd. ^w χρημάτων I. Mox τουτὶ κατ. pro κατ. τουτὶ omnes. ^x σκώληκα]+τρέφει D.E.

αὕτη δὲ καὶ μετὰ τελευτὴν βιάζεται καὶ φιλονεικεῖ τὴν ἑαυτῆς ἐπιδείκνυσθαι φύσιν ἐν τῷ τεθνηκότι σώματι. Ὅταν γὰρ σήματα λαμπρά καὶ πᾶσαν αὐτῶν ἀναλίσκοντα τὴν οὐσίαν ἐπισκῆπτωσι ²τελευτῶντες αὐτοῖς ἀνιστᾶν, καὶ ³ἐνταφίων ἀσωτίαν πολλὴν σπουδάζωσι προαποτίθεσθαι, καὶ ζῶντες μὲν ὑπὲρ ὀβολοῦ καὶ ἄρτου ἐνὸς ὑβρίζωσι τοὺς προσιόντας πένητας, τελευτῶντες δὲ δαψιλῇ τῷ σκώληκι παρέχωσι ⁴τράπεζαν, ποίαν ἑτέραν ζητεῖς ὑπερβολὴν τῆς τοῦ νοσήματος τυραννίδος; Ἀπὸ τούτου καὶ ἔρωτες ἄτοποι τίκτονται τοῦ δεινοῦ. Πολλοὺς γὰρ οὐχ ἡ τῆς ὄψεως ὥρα, οὐδὲ ἡ τῆς μίξεως ἐπιθυμία, ἀλλὰ τὸ βούλεσθαι καυχᾶσθαι, ὅτι τὴν δεῖνα ⁵ὑπεσκέλισα, ⁶καὶ εἰς μοιχείαν ἐνέβαλε. Καὶ τί δεῖ τὰ ἄλλα ⁷λέγειν, ὅσα ἐντεῦθεν βλαστάνει κακά; Μυρίων γὰρ ⁸ἂν ἐλοίμην βαρβάρων γενέσθαι ⁹δούλος, ἢ κενοδοξίας ἄπαξ. Οὐδὲ γὰρ ἐπιτάττουσιν ἐκείνοι τοιαῦτα τοῖς αἰχμαλώτοις, οἳ αὕτη κελεύει τοῖς ὑπηκόοις. Πάντων γὰρ ἔσο δούλος, φησὶ, καὶ λαμπρότεροί σου, καὶ ἐντελέστεροι τύχωσιν ὄντες· καταφρόνει ψυχῆς, ἀμέλησον ἀρετῆς, καταγέλασον ἐλευθερίας, κατάθυσόν σου τὴν σωτηρίαν· καὶ ¹⁰ἀγαθὸν τι ποιῆς, μὴ πρὸς ἀρεσκείαν ¹¹θεοῦ, ἀλλὰ πρὸς ἐπίδειξιν τῶν πολλῶν, ἵνα ἀπολέσῃς τὸν ἐπὶ τούτοις στέφανον· ⁽¹⁵¹⁾ καὶ ἐλεῆς, καὶ νηστεύῃς, τὸν μὲν πόνον ὑπόσθηθι, τὸ δὲ κέρδος ἀπολέσαι σπούδαςον. Τί τούτων ὠμότερον τῶν ἐπιταγμάτων γένοιτο; Ἐντεῦθεν καὶ βασκανία τὴν ἀρχὴν ἔχει, ἐντεῦθεν καὶ ἀπόνοια, ἐντεῦθεν καὶ ἡ μήτηρ τῶν κακῶν ἡ φιλαργυρία. Ὁ γὰρ ἐσμὸς τῶν οἰκετῶν, καὶ οἱ χρυσοφοροῦντες ¹²βάρβαροι, καὶ οἱ παράσιτοι, καὶ οἱ κόλακες, καὶ τὰ ἀργυρένδετα ὀχήματα, καὶ τὰ ἄλλα τὰ τούτων καταγελαστότερα, οὐχ ἡδονῆς ἕνεκεν οὐδὲ χρεῖας τινὸς γίνεται, ἀλλ' ἢ κενοδοξίας μόνης.

Ναί, φησὶν· ἀλλ' ὅτι μὲν κακὸν τουτὶ τὸ πάθος, παντί που δῆλόν ἐστι· πῶς δ' ἂν αὐτὸ διαφύγοιμεν, τοῦτο εἰπεῖν χρή. Δμάλιστα μὲν, ἂν πείσῃς σαυτὸν καλῶς, ὅτι χαλεπὸν τουτὶ τὸ νόσημα, ἀρχὴν λήψῃ διορθώσεως ¹³ἀρίστην· ἐπεὶ καὶ ὁ νοσῶν

¹ ἑαυτῆς (αὐτῆς D.) pro αὐτῆς omnes. Statim δείκνυσθαι I. ² τελευτῶντων αὐτῶν ἀνιστᾶν C. ³ ἐνταφίων omnes. ἐν ταφῇ Edd. Statim ἀσωτίαν H. ἀπληστίαν I. ⁴ ἐνυβρίζουσι C. ⁵ τὴν τράπεζαν A.E. Mox ἐπιζητεῖς C. ⁶ ὑπεσκέλισαν I. ὑπεσκέλλησαν H. ὑποσκέλισας C. ⁷ καὶ om. C.E.I. Veron. Mox ἐνέβαλε I. Veron. ἐνέβαλαν H. ἐνέβαλον Edd. ⁸ καταλέγειν C. Statim ὅσα ἐντεῦθα β. H. ⁹ ἂν om. I. Mox β. γενέσθαι δ. pro γενέσθαι β. δ. A. B. E. F. H. I. β. δούλος εἶναι C. ¹⁰ δούλος] + διηρεκῶς B. D. E. ¹¹ ἀγαθὸν] καλὸν C. Statim ποιῆς pro ποιήσης A.B.D.E.F.H.I. ¹² τοῦ θεοῦ Edd. repugnantibus libris. Mox τῶν om. I. ¹³ ὡμ. τῶν ἐπ. γένοιτο] Sic A. B. D. E. F. H. I. ὡμ. τῶν ἐπ. γένοιτ' ἂν C. τῶν ἐπ. ὡμ. γένοιτ' ἂν Edd. ¹⁴ βάρβαροι] ἱπποὶ C. In fine μόνον pro μόνης idem. ¹⁵ ἀρίστης C.

ταχέως ἐπιζητήσει τὸν ἱατρὸν, ἂν τοῦτο μάθῃ πρὸ τῶν ἄλλων, ὅτι νοσεῖ. Εἰ δὲ καὶ ἐτέραν ὁδὸν ἐπιζητεῖς τῆς ἐντεύθεν φυγῆς, ὅρα πρὸς τὸν θεὸν διηνεκῶς, καὶ ἄρκου τῇ παρ' αὐτοῦ δόξῃ. Κὰν ἴδῃς τὸ πάθος γαργαλίζον σε, καὶ διεγείρον εἰπεῖν τοῖς συνδούλοις τὰ κατωρθωμένα σοι, λογισάμενος πάλιν, ὅτι μετὰ τὸ εἰπεῖν οὐδὲν γίνεται κέρδος, σβέσον τὴν ἄτοπον ἐπιθυμίαν, Εκαὶ πρὸς τὴν ψυχὴν σου εἰπέ· ἰδοὺ τοσοῦτον ὥδινες χρόνον εἰπεῖν ῥου τὰ κατορθώματα, καὶ οὐκ ἐκαρτέρησας σιγῇ κατασχεῖν, ἀλλ' εἰς πάντας ἐξήνεγκας· τί οὖν σοι πλέον γέγονεν ἐνταῦθεν; Πλέον μὲν οὐδὲν, ζημία δὲ ἑσχάτη, καὶ τὸ κενῶσαι ἅπαντα τὰ μετὰ πολλοῦ συλλεγέντα πόνου. Μετὰ δὲ τούτων κἀκείνο ἐνόησον, ὅτι διεφθαρμένη τῶν πολλῶν ἡ ψῆφος καὶ ἡ κρίσις ἐστὶ, καὶ οὐ διεφθαρμένη μόνον, ἀλλ' ὅτι καὶ ταχέως μαραίνεται. Κὰν γὰρ πρὸς ὥραν θαυμάσῃς, τοῦ καιροῦ παρελθόντος, πάντων εἰσὶν ἐπιλεησμένοι, καὶ τὸν παρὰ τοῦ θεοῦ σοι ἰστέφανον δεδομένον ἤρπασαν, καὶ τὸν παρ' ἐαυτῶν οὐκ ἴσχυσάν σοι διατηρῆσαι. Καίτοι καὶ εἰ οὗτος ἔμενε, πολλῆς ἀθλιότητος ἦν ἐκείνου τοῦτον ἀλλάξασθαι· ὅταν δὲ καὶ οὗτος 627 διαρρέῃ, ποῖαν ἔχομεν ἀπολογίαν, ὑπὲρ τοῦ μὴ μένοντος τὸν μένοντα προδιδόντες, ὑπὲρ τῆς τῶν ὀλίγων εὐφημίας τοσαῦτα ἀπολλύντες ἀγαθὰ; Καίτοι καὶ εἰ πολλοὶ οἱ ἐπαινοῦντες εἶεν, καὶ οὕτω τοῦ ταλανίζεσθαι ἄξιοι, καὶ τότε μᾶλλον, ὅταν πλείους οἱ τοῦτο ποιοῦντες ὦσιν. Εἰ δὲ θαυμάζεις τὸ εἰρημένον, ἄκουσον τοῦ Χριστοῦ ταῦτα ψηφίζομένου. ⁹ “Οὐαὶ γὰρ ὑμῖν, φησὶν, ὅταν καλῶς ὑμᾶς εἴπωσι πάντες οἱ ἄνθρωποι.” Καὶ μάλα εἰκότως. Εἰ γὰρ ἐκάστης τέχνης τοὺς δημιουργοὺς ὕδει ζητεῖν κριτὰς, πῶς τῆς ἀρετῆς τὴν δοκιμασίαν τοῖς πολλοῖς ἐπιτρέπει, ἀλλ' οὐχὶ πρὸ πάντων ἐκείνῳ τῷ μάλιστα πάντων Βεῖδοτι, καὶ συγκροτῆσαι καὶ στεφανῶσαι δυναμένη; Τοῦτο τοῖνυν τὸ ῥῆμα ἐγγράψωμεν καὶ τοίχοις καὶ θύραις καὶ διανοίᾳ, καὶ συνεχῶς λέγωμεν πρὸς ἑαυτοὺς, οὐαὶ ἡμῖν, ὅταν καλῶς ἡμᾶς εἴπωσι πάντες οἱ ἄνθρωποι. Καὶ γὰρ καὶ αὐτοὶ οἱ λέ-

⁹ Luc. vi. 26.

^ο ὁδὸν ἐπιζ. pro ἐπιζ. ὁδὸν B.C.D.E.F.H.I. ὁδὸν om. A. ^ρ σου om. B. Infra σιγῇ om. H. Mox ἐξήνεγκες A.C.H.I. ^α ἐσχάτη] μεγάλη C. Mox τὰ ἀντε μετὰ accessit ex A.B.C.D.E.F. ^τ τούτων pro τοῦτο A.B.E.F.I. Statim ἐκέينو I. Mox ἀλλὰ pro ἀλλ' ὅτι idem. ^σ στ. δεδομένον pro δεδομένον στ. B.F.H.I. Statim διήρπασαν C. ^ε καὶ εἰ] εἰ καὶ B.C. Statim αὐτὸς ἔμενε H. οὕτως ἔμενεν C. ^υ καὶ εἰ pro εἰ καὶ A.B.D.E.F.H. Statim πολλοὶ οἱ εὐφημοῦντες C. ^ω οὗτοι Edd. ἱσ. οὕτω Sav. marg. οὕτω est in libris omnibus. Statim τοῦ om. E. ^α ἄκουε C. ^υ ἔδει C. ^π πάντων] + αὐτὴν C.D.E.H. ^α ἐγγράφωμεν C. Infra ἡμᾶς εἴπωσι pro εἴπωσιν ἡμᾶς A.D.E.F.H.I.

γοντες ὕστερον διαβάλλουσιν, ὡς κενόδοξον καὶ φιλότιμον καὶ ἐρῶντα τῆς παρ' αὐτῶν εὐφημίας. Ἄλλ' οὐχ ὁ θεὸς οὕτως, ἀλλ' ὅταν ἴδῃ σε ἐρῶντα τῆς παρ' αὐτοῦ δόξης, τότε σε μάλιστα ἐπαινέσεται ^bκαὶ θαυμάσεται καὶ ἀνακηρύξει. Ὁ δὲ ἄνθρωπος οὐχ οὕτως, ἀλλὰ λαβὼν σε δοῦλον αὐτ' ἐλευθέρου, καὶ διὰ ψιλοῦ ^cρήματος πολλάκις σοι χαρισάμενος ἔπαινον ψευδῆ, ἤρπασεν ἀπὸ σοῦ μισθὸν ἀληθῆ, καὶ ἀργυρωνήτου μᾶλ- C λον ὑπέταξεν. Ἐκείνους μὲν γὰρ μετὰ τὰ ἐπιτάγματα ἔχουσιν ὑπακούοντας οἱ δεσπότες, σὺ δὲ καὶ χωρὶς ^dἐπιταγμάτων δουλεύεις. Οὐδὲ γὰρ ἀναμένεις ἀκοῦσαι τι παρ' αὐτῶν, ἀλλ' ἂν γνῶς μόνον δι' ὧν αὐτοῖς ^eχαρὴν, οὐδὲ ἐπιταττόντων αὐτῶν πάντα ποιεῖς. Πόσης οὖν οὐκ ἂν εἶημεν ἄξιοι γεέννης, τοὺς ^fμὲν μοχθηροὺς τέρποντες, καὶ πρὶν ἐπιτάξουσι θεραπεύοντες, τοῦ δὲ θεοῦ καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἐγκελευομένου καὶ παραινούντος, μηδὲ ^gοὕτως ἀκούοντες; Καίτοιγε εἰ δόξης καὶ ἐπαίνων ἐρῶς, ^hἢ φύγε τὸν παρὰ ἀνθρώπων ἔπαινον, καὶ τότε ἐπιτεύξῃ δόξης D ἀποστράφηθι τὰς εὐφημίας, καὶ τότε μυρίων ἀπολαύσεις τῶν ἐπαίνων καὶ παρὰ θεῷ, καὶ παρὰ ἀνθρώποις. ⁱΟὐδένα γὰρ οὕτω δοξάζειν εἰώθαμεν, ὡς τὸν ὑπερορῶντα δόξης, οὐδὲ ἐπαινεῖν καὶ θαυμάζειν, ὡς τὸν καταφρονούντα τοῦ θαυμάζεσθαι καὶ ἐπαινεῖσθαι. Εἰ δὲ ἡμεῖς, πολλῷ μᾶλλον ὁ ^kτῶν ὅλων θεός. Ὅταν δὲ ἐκεῖνός ^lσε δοξάζῃ καὶ ἐπαινῇ, τίς σου μακαριστό- E (152) τερος γένοιτ' ἂν; Καὶ γὰρ ὅσον δόξης καὶ ἀτιμίας ^mτὸ μέσον, τοσοῦτον τῆς ἁνωθεν δόξης πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην τὸ διάφορον· μᾶλλον δὲ πολλῷ πλέον καὶ ἄπειρον. Εἰ γὰρ καὶ μηδενὶ ⁿπαραβαλλομένη αἰσχρά τις ἐστὶ καὶ δυσειδής, ὅταν καὶ πρὸς ^oἑτέραν αὐτὴν ἀντεξετάζωμεν, ἐννόησον ὅσον φανέται τὸ αἰσχος. Καθάπερ γὰρ ἑταιριζομένη γυνὴ καὶ ἐπὶ τοῦ ^pτέγους ἐστῶσα ἅπασιν ἐαυτὴν ἐκδίδωσιν, οὕτω καὶ οἱ κενοδοξίας δοῦλοι· μᾶλλον δὲ καὶ ἐκείνης αἰσχίους οὗτοι. Ἐκείναι μὲν γὰρ πολλαχοῦ ^qκαὶ κατεφρόνησάν τινων ἐρασθέντων αὐτῶν· σὺ δὲ ἅπασι σαντὸν προύθηκας, καὶ δραπεταῖς καὶ λησταῖς καὶ βαλλαντιστομοῖς· ἀπὸ γὰρ τούτων καὶ τῶν τοιούτων τὰ ἐπαινούντα ὑμᾶς συνέστηκε

^b Verba καὶ θαυμάσεται desunt in A.B.D.E.F.H.I. καὶ θαυμάσει καὶ ἀνακηρύξει ὁ δεσπότης C. ^c τοῦ ῥήματος C. ^d ἐπιτάγματος H. ^e χαρίει E.H. ^f μὲν] μόνον A.F.H. Mox ἐπιτάξωσι pro ἐπιτάξουσι B.F.H. ^g οὕτως] ὅπως οὖν I. ^h φύγε pro φεύγε A.B.D.E.F.H. ⁱ οὐδέν H. ^k τῶν ὅλων om. I. ^l σε om. C. Mox μακαριώτερος idem. ^m τὸ μ. τοσοῦτον] τοσοῦτον τὸ μ. A.B.F.H.I. ⁿ παραβαλλ.] + αὐτὴ Edd. αὐτὴ abest A.B.D.E.F.H.I. Mox ἀντεξετάζωμεν H. ἐξετάζωμεν C. ^o στέγους B.E.H. receptum a Montef. Statim ἅπασιν pro πᾶσιν (πᾶσαν est mendum Ed. Ben.) omnes. ^p καὶ accessit ex A. B. C. D. E. F. I. Mox βαλλαντ. pro βαλαντ. A.B.D. fortasse alii.

θέατρα· καὶ οὓς καθ' ἑαυτοὺς ὄντας οὐδενὸς ἀξίους εἶναι νομίζεις, 628 τούτους συλλεγέντας τῆς ἑσραυτοῦ προτιμᾶς σωτηρίας, καὶ πάντων ἐκείνων ἀτιμότερον σαντὸν ἀποφαίνεις. Πῶς γὰρ οὐκ ἀτιμότερος ἢ ὁ τῆς παρ' ἐτέρων δεόμενος εὐφημίας, καὶ μὴ νομίζων ἀρκεῖν σεαυτῷ, εἰ μὴ τὴν παρ' ἐτέρων δόξαν λάβοις; Οὐκ ἐννοεῖς, εἰπέ μοι, μετὰ τῶν εἰρημένων, ὅτι περίβλεπτος μὲν ὢν καὶ πᾶσι κατὰδῆλος, ἂν ἀμάρτης, μυρίους ἔχεις κατηγόρους· ἄγνωστος δὲ ὢν, ἐν ἀσφαλείᾳ μένεις; Ναί, φησὶν· ἀλλὰ καὶ κατορθῶν μυρίους ἔχω τοὺς θαυμαστάς. Τοῦτο γάρ ἐστι τὸ δεινόν, ὅτι οὐ μόνον ἀμαρτάνοντά σε, ἀλλὰ καὶ κατορθοῦντα B βλάπτει τῆς κενοδοξίας ἢ νόσος, τότε μὲν μυρίους ὑποσκελίζουσα, νῦν δὲ πάντα σου κενοῦσα τὸν μισθόν.

Δεινὸν μὲν οὖν, καὶ πάσης ἀτιμίας ἀνάμεστον, τὸ καὶ ἐν πολιτικοῖς πράγμασι δόξης ἐρᾶν· ὅταν δὲ καὶ ἐν τοῖς πνευματικοῖς τὸ αὐτὸ τοῦτο πάσχῃς, τίς λείπεται σοι συγγνώμη λοιπὸν, μὴδὲ τοσαύτην βουλομένῳ παρέχειν τῷ θεῷ τιμὴν, ὅσην αὐτὸς παρὰ τῶν οἰκετῶν ἔχεις; Καὶ γὰρ ὁ δούλος πρὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς ὁρᾷ τοῦ δεσπότη, καὶ ὁ μισθωτὸς πρὸς τὸν τοῦ ἔργου κύριον τὸν μέλλοντα ἀποδιδόναι ἔτους μισθοῦς, καὶ ὁ μαθητὴς πρὸς τὸν διδάσκαλον· σὺ δὲ τούναντίον ἅπαν, τὸν C μισθωσάμενόν σε θεὸν ἀφείς καὶ τὸν δεσπότην, πρὸς τοὺς ὁμοδούλους βλέπεις, καὶ ταῦτα εἰδὼς, ὅτι ὁ μὲν θεὸς μέμνηται καὶ εἰς τὰ μετὰ ταῦτα τῶν σῶν κατορθωμάτων, ἄνθρωπος δὲ εἰς τὸ παρόν· καὶ ἐν οὐρανῷ τὸ θέατρον ἔχων κατήμενον, τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς θεατὰς συνάγει. Καὶ ὁ μὲν ἀθλητὴς γένθα ἀγωνίζεται, ἐκεῖ βούλεται εὐδοκιμεῖν· σὺ δὲ ἀγωνιζόμενος ἄνω, κάτω στεφανοῦσθαι σπουδάζεις. Καὶ τί ταύτης χεῖρον γένοιτ' ἂν τῆς ἀνοίας; Ἰδωμεν δὲ, εἰ δοκεῖ, καὶ τοὺς στεφάνους· ὁ μὲν γὰρ ἐξ ἀπονοίας σύγκειται, ὁ δὲ ἐκ τῆς πρὸς ἕτερον βασκανίας, D ὁ δὲ ἐξ εἰρωνείας καὶ κολακείας, ὁ δὲ ἀπὸ χρημάτων, ὁ δὲ ἀπὸ δουλοπρεποῦς διακονίας. Καὶ καθάπερ ἅτὰ παιδία τὰ παίζοντα χόρτου στέφανον ἐπιτιθέασιν ἀλλήλοις, καὶ τοῦ στεφανωθέντος οὐκ εἰδότος καταγελῶσιν ὀπισθεν πολλάκις· οὕτω δὲ καὶ νῦν οἱ ἐγκωμιάζοντές σε, καθ' ἑαυτοὺς πολλάκις ἐχλεύασαν, τὸν χόρτον ἢ ἡμῖν ἐπιτιθέντες. Καὶ εἴθε χόρτον ἑμὸν· νυνὶ

¹ ἑαυτοῦ B.C.E. Mox post ἐκείνων add. αὐτῶν I. ² ὁ om. D.E. Statim ἐτέρων pro ἐκείνων A.B.C.D.F.H.I.

³ ὃν pro κἄν omnes. Statim μένεις B.C.D.E.F.H. μενείς Edd. ⁴ τοῦτο om. C. Mox παρέχειν A.B.C.D.E.

F.H. παρσχεῖν Edd. Statim τὴν τιμὴν F. ⁵ τοὺς assumptum ex omnibus.

⁶ σε om. H. ⁷ κατήμενος C. Statim τῆς accessit ex A.B.C.D.E.F.I.

⁸ ἐνταῦθα ἀγ. ἐκεῖ δὲ β. C. ⁹ δὲ om. C. Mox ὁ μὲν γὰρ καὶ τοῖς ἐξ ἀπονοίας

συγκρίνεται idem. ¹⁰ αὐτὸ om. C. ¹¹ ὑμῖν C. Statim ἐπιτίθεντες B.D.H.I.

¹² ὁ μόνον] + ἡμῖν ἐπιτίθεντες I.

δὲ καὶ πολλῆς γέμει βλάβης ὁ στέφανος, καὶ πάντα ^αἡμῶν ἀπόλλυσι τὰ κατορθώματα. ^εἘννοήσας τοίνυν αὐτοῦ τὸ εὐτελές, φύγε τὴν ζημίαν. Πόσους γὰρ εἶναι βούλει σου τοὺς ^εἐπαινέτας; ἑκατὸν, ἢ δις τοσούτους, ^εκαὶ τρεῖς καὶ τετράκις; μᾶλλον δὲ, εἰ βούλει, ^βτίθει δεκάκις τοσούτους καὶ εἰκοσάκις, καὶ ἔστωσαν δισχίλιοι καὶ τετρακισχίλιοι, εἰ ^δδὲ βούλει, καὶ ^εμυρίοι οἱ κροτοῦντες· ἀλλ' οὐδὲν οὗτοι κολοιῶν ἄνωθεν κραζόντων διαφέρουσι· μᾶλλον δὲ, ἂν ἐννοήσης τὸ τῶν ἀγγέλων θέατρον, καὶ σκωλήκων οὗτοι φανοῦνται εὐτελέστεροι, καὶ ἀράχνης ^κἀσθενεστέρα αὐτῶν ἢ εὐφημία, καὶ καπνοῦ καὶ ὀνειράτων. ^αΑκουσον γοῦν πῶς ὁ Παῦλος ^ιὁ ταῦτα διεσκεμμένος ἀκριβῶς, οὐ μόνον αὐτὰ οὐκ ἐπιζητεῖ, ἀλλὰ καὶ ^μἀπεύχεται, λέγων· ¹⁰ “Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι, εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ ^νΧριστοῦ.” Ταύτην τοίνυν καὶ σὺ ζήλωσον τὴν καύχησιν, ἵνα ⁶²⁹ μὴ παροξύνῃς τὸν δεσπότην. Καὶ γὰρ ^εεἰς τὸν θεὸν ὑβρίζεις, τοῦτο ποιῶν, οὐκ εἰς σαυτὸν μόνον. Οὐδὲ γὰρ εἰ ζωγράφος ὢν μαθητὴν τινα εἶχες, εἴτα ἐκεῖνος ἀφείς ἐπιδείξασθαι σοι τὰ τῆς τέχνης, τὸν πίνακα ἔξω ^ρπροτιθεῖ τοῖς παριούσιν ἀπλῶς, πρῶως ἂν ^αἤνεγκας. Εἰ δὲ ἐπὶ τῶν ὁμοδοῦλων τοῦτο ὕβρις, πολλῶν ⁽¹⁵³⁾ μᾶλλον ἐπὶ τοῦ δεσπότη. Εἰ δὲ καὶ ἐτέρωθεν βούλει μαθεῖν τοῦ πράγματος καταφρονεῖν, ὑψηλὸς γενοῦ ^ττὴν διάνοιαν, καταγέλασον τῶν ὀρωμένων, αὐξήσον τῆς ἀληθοῦς δόξης τὸν ἔρωτα, ἐμπλήσθητι φρονήματος ^ππνευματικοῦ, εἰπὲ πρὸς τὴν ψυχὴν, ὡς Παῦλος εἶπεν, ¹¹ “Οὐκ οἶδας ὅτι ἀγγέλους κρινοῦμεν;” καὶ ^βἀναστήσας αὐτὴν ἐντεῦθεν, ἐπιτίμησον λοιπὸν, καὶ εἰπὲ, ἢ ἀγγέλους κρινοῦσα, ὑπὸ καθαρμάτων κρίνεσθαι βούλει, καὶ ^νμετὰ ὀρχηστῶν ἐπαινεῖσθαι καὶ μίμων καὶ θηριομαχῶν καὶ ἡνιόχων; ταύτας γὰρ οὗτοι τὰς εὐφημίας διώκουσιν. Ἀλλὰ σὺ ὑψηλότερον τῆς τούτων κραυγῆς τὸ πτερὸν κατασκεύασον, καὶ ζήλωσον τὸν τῆς ^εἐρήμου πολίτην Ἰωάννην, καὶ μάθε πῶς ὑπερεώρα ^ατοῦ πλήθους ἐκεῖνος, καὶ κολακεύοντος οὐκ ἐπεστρέ-

10 Gal. vi. 14.

11 1 Cor. vi. 3.

^α ἡμῶν H. ^ε ἐννοήσων H. Mox φύγε pro φεύγε A.B.D.E.F.H. καὶ φεύγε C. ^ε ἐπαινούντας H. ^ε ἢ τρεῖς ἢ τετρ. C. ^β τίθει om. C. ^δ δὲ + καὶ E. Mox οἱ ante κροτοῦντες om. A.B.F.H.I. ^κ εὐτελεστέρα C. Mox καπνοῦ pro καπνῶν omnes. ^ι ὁ om. B.D.E.F.H.I. ^μ ἀπεύχεται I. ^ν κυρίου D. Veron. ^τ εἰς om. D.E. Mox οὐκ εἰς σαυτὸν F. οὐκ εἰς αὐτὸν B.E. οὐχὶ σαυτὸν A.D.I. οὐχὶ σεαυτὸν Edd. ^ρ προτιθεῖ pro προτιθεῖς A.B.D.E.F.H.I. ^σ προτιθεῖ Sav. marg. Statim τοῖς παριούσιν (παρούσιν C.H.) omnes. τοῖς παρατηρούσιν Edd. ^α ἤνεγκες A.F.H.I. ^τ τὴν διάνοιαν A.B.D.E.F.H.I. et ex corr. C. τῇ διανοίᾳ Edd. ^ε δεσποτικοῦ I. ^ν ἀνάστησον A.B.D.E.F.H.I. ^ν μετὰ τῶν ὀρχ. Edd. τῶν om. B.C.D.E.F.I. ^ε ἐρήμου pro ἐρημίας omnes. ^α τοῦ accessit ex D.E. Mox iidem καὶ κολακεύοντος οὐκ ἐπ. pro eo quod vulgo legitur, καὶ κολακεύοντας ὀρῶν οὐκ ἐπ.

φετο, ἀλλ' ὁρῶν ἅπαντας τοὺς τὴν Παλαιστίνην οἰκοῦντας περὶ
 C αὐτὸν ἐκκεχυμένους καὶ θαυμάζοντας καὶ ἐκπληττομένους, οὐκ
 ἔχανοντο τῇ τοσαύτῃ τιμῇ, ὡς καὶ κατεξανίστατο αὐτῶν,
 καὶ ὡς ἐνὶ μειρακίῳ δῆμῳ τοσοῦτ' διαλεγόμενος, οὕτως ἐπέ-
 πληττε λέγων, ¹² “Ὁφεις, γεννήματα ἐχιδνῶν.” Καίτοιγε δι'
 αὐτὸν συνέδραμον, καὶ τὰς πόλεις ἀφῆκαν, ² ὥστε τὴν ἱερὰν
 κεφαλὴν ἐκείνην ἰδεῖν· ἀλλ' ὅμως οὐδὲν ³ αὐτὸν τούτων ἐξέλυσε·
 πόρρω γὰρ ἦν δόξης, καὶ τύφου παντὸς ἐλεύθερος. Οὕτω καὶ
 ὁ Στέφανος ὁρῶν τὸν αὐτὸν δῆμον πάλιν οὐχὶ τιμῶντα, ἀλλὰ
 μαινόμενον καὶ τρίζοντα τοὺς ὁδόντας, ὑψηλότερος αὐτῶν γενό-
 μενος τῆς ὀργῆς, ἔλεγε· ¹³ “Σκληροτράχηλοι, καὶ ἀπερίτμητοι
 D ταῖς καρδίαις.” Οὕτω καὶ β' Ἡλίας, τῶν στρατοπέδων παρόν-
 των ἐκείνων καὶ τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ δήμου παντὸς, ἔλεγεν·
¹⁴ “Ἔως πότε χωλανεῖτε ἐπ' ἀμφοτέραις ταῖς ἰγνύαις ὑμῶν;”
 Ἄλλ' ἡμεῖς ἅπαντας κολακεύομεν, θεραπεύομεν, τῇ δουλοπρεπεῖ
 διακονοῦντα ταύτῃ τὴν ἐκείνων τιμὴν ὠνούμενοι. Διὰ τοῦτο πάντα
 ἄνω καὶ κάτω γέγονε, ^c καὶ τῆς χάριτος ταύτης προδεδόται τὰ
 τοῦ Χριστιανισμοῦ πράγματα, καὶ ^d πάντα ἡμέλῃται διὰ τὴν
 τῶν πολλῶν δόξαν. Ἐξορίσωμεν τοίνυν τὸ πάθος, καὶ τότε
 εἰσόμεθα καλῶς τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὸν λιμένα καὶ τὴν γαλήνην.
 E Ὁ μὲν γὰρ κενόδοξος τοῖς χειμαζομένοις ἔοικεν, αἰετρίως καὶ
 δεδοικώς καὶ μυρίους θεραπεύων δεσπότης· ὁ δὲ ταύτης ^e ἔξω τῆς
 τυραννίδος ὢν, τοῖς ἐν ^f λιμέσι καθημένοις, καὶ ἐλευθερίας ἀπο-
 λαύουσι καθαρᾶς. Ἄλλ' οὐκ ἐκεῖνος, ἀλλ' ὅσοις ἐστὶ γνώριμος,
 τοσοῦτους ἔχει δεσπότης, πᾶσι δουλεῖν ἀναγκαζόμενος. Πῶς
 οὖν ἀπαλλαγισόμεθα τῆς χαλεπῆς ταύτης δουλείας; * Ἄν ἐτέρας
 ἐρασθῶμεν δόξης, τῆς ὄντως δόξης. Καθάπερ γὰρ τοὺς τῶν
 σωμάτων ^g ἐρῶντας λαμπροτέρα ἐτέρα φανείσα ὄψις τῆς προ-
 τέρας ἀπέστησεν· οὕτω δὴ καὶ τοὺς δόξης ^h ἐπιθυμοῦντας τῆς
 παρ' ἡμῖν, ἡ ἐκ τῶν οὐρανῶν λάμψασα δόξα ⁱ ἀπαγαγεῖν ταύτης
 630 δυνήσεται. * Ἰδωμεν τοίνυν ἐκείνην, καὶ καταμάθωμεν αὐτὴν
 ἀκριβῶς, ἵνα τὸ κάλλος αὐτῆς θαυμάσαντες, φύγωμεν ^k ταύτης
 τὴν αἰσχροτήτητα, καὶ πολλῆς ^l ἀπολαύσωμεν ἡδονῆς, ἐντροφῶν-

¹² Matth. iii. 7.¹³ Act. vii. 51.¹⁴ 3 Reg. xviii. 21.^γ ἀλλ' ἐξανίστατο C.² ὥστε] ὡς C. Mox ἐκείνην κεφ. inverso ord.A.C.D.E. ^a αὐτὸν τούτων] Sic E.F.H.I. τούτων αὐτὸν C. αὐτὸν τούτωνA.B.F. αὐτῶν τούτων Edd. ^b Sic A.B.D.E.H.I. ὁ Ἡλίας Edd. ^c καὶ]

καὶ I. Post ταύτης addunt ἐξεπέσομεν καὶ D.E. καὶ τῆς—πράγματα] καὶ τοῦ

Χριστιανοῦ προδίδονται τὸ πρᾶγμα C. ^d πάντα] πάν I. ^e ἔξω τῆς γ. proτῆς γ. ἔξω A.C.D.E.F.H.I. ^f λιμένι C. ^g ἐρωτας C. Statim ἐτέρα om.idem. ^h ἐρῶντας C. ⁱ ἀπάγειν C. ^k ταύτης om. C. ^l ἀπολαύσαντες

γ. ἐντροφῶμεν C.

τες ἐκείνη διηνεκῶς ἥς γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν, χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ καὶ μεθ' οὗ τῷ πατρὶ δόξα, ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΙΘ.

B

¹ Πῶς οὖν ἐπικαλέσονται εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν; πῶς δὲ πιστεύουσιν οὗ οὐκ ἤκουσαν; πῶς δὲ ² ἀκούσουσι χωρὶς κηρύσσοντος; πῶς δὲ κηρύξουσιν, εὖν μὴ ἀποσταλῶσι; ³ καθὰ γέγραπται.

ΠΑΛΙΝ ἀναιρεῖ τὴν ⁴ συγγνώμην αὐτῶν. Ἐπειδὴ γὰρ εἶπεν, ὅτι “Μαρτυρῶ ⁵ αὐτοῖς, ὅτι ζῆλον θεοῦ ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν” καὶ, ὅτι “Ἀγνοοῦντες τὴν τοῦ θεοῦ δικαιοσύνην, ⁶ οὐχ ὑπετάγησαν,” δείκνυσι λοιπὸν, ὅτι καὶ αὐτῆς τῆς C ἀγνοίας δίκην ὀφείλουσι τῷ θεῷ. Καὶ οὐ λέγει μὲν οὕτω, κατασκευάζει δὲ τοῦτο, κατὰ ἐρώτησιν προάγων τὸν λόγον, καὶ σαφέστερον ποιῶν τὸν ἔλεγχον τῷ κατὰ ἀντίθεσιν καὶ λύσιν (154) ἅπαν ⁷ ὑφάναι τουτὶ τὸ χωρίον. ⁸ Σκόπει δὲ ἄνωθεν. Εἶπεν, φησὶν, ὁ προφήτης, ⁹ ὅτι “Πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα κυρίου, σωθήσεται.” Ἄλλ' ἴσως ἔχοι τις ἂν εἰπεῖν καὶ πῶς ¹⁰ ἡδύνατο ἐπικαλέσασθαι τοῦτον, ¹¹ ὃ οὐκ ἐπίστευσαν; Εἴτα ἐρώτησις παρ' αὐτοῦ μετὰ τὴν ἀντίθεσιν καὶ διὰ τί οὐκ ἐπίστευσαν; Καὶ πάλιν ἀντίθεσις πάντως ¹² ἔχει τις εἰπεῖν, καὶ πῶς εἶχον πιστεῦσαι μὴ ἀκούσαντες; Καὶ μὴν ἤκουσαν, φησὶν. Εἴτα ἑτέρα πάλιν ἀντίθεσις καὶ πῶς ἡδύνατο ἀκοῦσαι χωρὶς D κηρύσσοντος; Εἴτα πάλιν λύσις καὶ ¹³ μὴν ἐκήρυξαν, καὶ ἀπεστάλησαν εἰς ¹⁴ αὐτὸ τοῦτο πολλοί. Καὶ πόθεν δῆλον, ὅτι οὗτοί εἰσιν ¹⁵ ἐκεῖνοι οἱ ἀποσταλέντες; Τότε ¹⁶ ὁ δὴ λοιπὸν εἰσάγει τὸν προφήτην λέγοντα, “Ὡς ὡραίοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθὰ.” Ὁρᾷς πῶς

1 CAP. X. v. 14, 15.

HOM. XIX. ² ἀκούσουσι H.I. Mox κηρύξουσιν H. ³ καθὰ pro καθὼς B.D.E.F.H.I. Mosq. 8. καθάπερ γέγραπται, ὡς ὡραίοι—ἀγαθὰ C. ⁴ γνώμην A.B.D.F.H. Vulgatum firmat Cat. ⁵ αὐτοῖς om. I. ⁶ οὐχ] τῷ θεῷ οὐχ C. ⁷ ὑφαίνειν A.B.D.E.I. ὑφαίνων F.H. Vulgatum ὑφάναι est in C. Cat. ⁸ Edebatur σκόπει δὲ ἄνωθεν, φησὶν, εἶπεν ὁ πρ. Pro φησὶν εἶπεν, εἶπεν φησὶν inverso ord. exhibent B.C.D.E.F.H.I. Cat. εἶπεν om. A. Distinctionem correximus ex F. Cat. et fortasse aliis. ⁹ ὅτι om. C. Mox ἂν pro ἄν omnes. ¹⁰ ἡδύνατο H. ἐδύνατο Edd. inivitis libris. Statim ἐπικαλεῖσθαι C. ¹¹ ἔχοι τις ἂν εἰπεῖν C. ¹² μὴν]+καὶ B.D.E.F.H. ¹³ αὐτὸ τοῦτο] αὐτοὺς C. αὐτὸ om. I. ¹⁴ ἐκεῖνοι om. F. ¹⁵ ὁ δὴ accessit ex omnibus. Mox τὸν πρ. τὸν λέγοντα H.

ἀπὸ τοῦ τρόπου τοῦ κηρύγματος δείκνυσιν τοὺς κήρυκας; Οὐδὲν γὰρ ἄλλο περιήσαν οὗτοι ῥπανταχοῦ λέγοντες, ἀλλ' ἢ τὰ ἀπόρρητα ἐκείνα ἀγαθὰ, καὶ τὴν τοῦ θεοῦ πρὸς ἡμῶν ἀνθρώπων γεγενημένην εἰρήνην. Ὡστε ἀπιστοῦντες, οὐχ ἡμῖν ἀπιστεῖτε, φησὶν, ἡ ἀλλὰ τῷ Ἡσαΐᾳ τῷ πρὸ πολλῶν ἐτῶν εἰπόντι, ὅτι καὶ ἀποσταλῆσόμεθα καὶ κηρύξομεν καὶ ἐροῦμεν ὡς περ εἰρήκαμεν. Ἐἰ τοίνυν τὸ μὲν σωθῆναι ἐκ τοῦ ἐπικαλέσασθαι ἦν, τὸ δὲ ἐπικαλέσασθαι ἐκ τοῦ πιστεῦσαι, τὸ δὲ πιστεῦσαι ἐκ τοῦ ἀκοῦσαι, τὸ δὲ ἀκοῦσαι ἐκ τοῦ κηρύξαι, τὸ δὲ κηρύξαι ἐκ τοῦ ἀποσταλῆναι, ἀπεστάλησαν ὅδε καὶ ἐκήρυξαν, καὶ μετ' αὐτῶν ὁ προφήτης περιήει, δεικνὺς αὐτοὺς καὶ ἀνακηρύττων, καὶ λέγων ὅτι οὗτοί εἰσιν, οὓς πρὸ πολλῶν ἄνωθεν ἠέδῃλουν χρόνων, ὧν καὶ τοὺς πόδας ἐνεκωμίαζον διὰ τὸν τοῦ κηρύγματος τρόπον εὐδῆλον, ὅτι τὸ μὴ πιστεῦσαι ἐκείνων ἐγκλημα γέγονε ἡ μόνων καὶ γὰρ τὰ παρὰ τοῦ θεοῦ πάντα ἀπήρτισται.

631 2 "Ἀλλ' οὐ πάντες ὑπήκουσαν τῷ εὐαγγελίῳ. Ἡσαΐας γὰρ λέγει· Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; Ἄρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς, ἢ δὲ ἀκοῇ διὰ ῥήματος θεοῦ." Ἐπειδὴ πάλιν ἑτέραν ὑπέηγον ἀντίθεσιν λέγοντες, ὅτι καὶ μὴν εἰ ἦσαν οὗτοι οἱ ἀπεσταλμένοι καὶ παρὰ τοῦ θεοῦ πεμφθέντες, ἔδει πάντας ὑπακούσαι· σκόπει τοῦ Παύλου τὴν σύνεσιν, πῶς αὐτὸ τοῦτο, ὃ τὸν θόρυβον ἐποίησε, τοῦ θορύβου καὶ τῆς παραχῆς δείκνυσιν ὃν ἀναιρετικόν. Τί γὰρ σε σκανδαλίζει, φησὶν, ὦ Ἰουδαίε, μετὰ τοσαύτην καὶ τηλικαύτην μαρτυρίαν καὶ πραγμάτων ἀπόδειξιν; ὅτι οὐ πάντες ὑπήκουσαν τῷ εὐαγγελίῳ; Τοῦτο μὲν οὖν Βαυλὸς μετὰ τῶν ἄλλων ἰκανόν σε πιστώσασθαι ὑπὲρ τῶν εἰρημένων, τὸ μὴ πάντας ὑπακούειν· καὶ γὰρ καὶ τοῦτο ἄνωθεν προεῖπεν ὁ προφήτης. Καὶ σκόπει τὴν ἄφατον σοφίαν, πῶς πλέον δείκνυσιν, ἢ προσεδόκων ἐκείνοι· καὶ ἡλπίζον ἀντερεῖν. Τί γὰρ φατε, φησὶν; ὅτι οὐ πάντες ὑπήκουσαν τῷ εὐαγγελίῳ; Ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἄνωθεν προεῖπεν Ἡσαΐας· μάλλον δὲ οὐ

2 γ. 16, 17.

^p πανταχοῦ libri omnes et Cat. πανταχόθεν Edd. Mox edebatur, ἀλλ' ἢ τὰ ἀγαθὰ ἐκείνα τὰ ἀπόρρητα, reclamantibus libris. ^a τοὺς assumptum ex A.B. E.F.H.I. Statim γενομένην C. ἡ ἀλλὰ] ἀλλ' ἢ C. ^e καὶ] + ἑτέρα I. Mox ὡς περ A.B.C.D.E.H.I. Cat. ⁱ εἰ om. A. μὲν om. C. ἐπικαλέσθαι bis idem. ^v δέ] + ἕκαστος I. ^w ἠέδῃλουν C. Mox ἐνεκωμίαζον A. Cat. ἐνεκόμεζον H. ^z μόνων pro μόνον E.H.I. Cat. et ex corr. B. Mox παρὰ τοῦ θ. B.D.E.F.H.I. Articulus aberat. ^y ὑπέηγον A.B.D.E.I. ἐπέηγον F.H. ἐπήγαγον Cat. ἐπήγαγον Edd. ἐπειδὴ π. δευτέραν ἀντίθεσιν ἐπήγαγον λ. C. ^z ὅτι om. Cat. et a pr. man. B. ^a οἱ om. C. ^b ἀκοῦσαι A. ^c ποιεῖ C. Mox δείκνυσιν om. E. ^d ὑπὲρ] μετὰ C. ^e καὶ] ἢ C. ^f ὅτι om. C.

τούτο μόνον, ἀλλὰ καὶ πολλῶ τούτου πλέον. Ὑμεῖς ἔμην γὰρ ἐγκαλεῖτε, διὰ τί μὴ πάντες ὑπήκουσαν· ὁ δὲ Ἡσαίας πλέον τούτου λέγει. Τί γάρ φησι; “Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν;” Εἴτα, ἐπειδὴ τὸν θόρυβον τούτον ἐξεῖλε ἡ παρεμβάλων τὸν προφήτην, πάλιν ἔχεται τῆς προτέρας ἀκολουθίας. Ἐπειδὴ γὰρ εἶπεν, ἵδι ἐπικαλέσασθαι ἔδει, τοὺς δὲ ἐπικαλου- C μένους πιστεῦσαι, τοὺς ^k δὲ πιστεύοντας ἀκοῦσαι πρῶτον, τοὺς δὲ μέλλοντας ἰακούσσεσθαι τοὺς κηρύσσοντας ἔχειν, τοὺς δὲ κηρύσσοντας ἀπεστάλθαι, καὶ ἔδειξεν ὅτι ἀπεστάλησαν καὶ ὅτι ἐκήρυξαν· ἑτέραν πάλιν ^m μέλλων εἰσάγειν ἀντίθεσιν, ἀφορμὴν λαβὼν πρῶτον ἀπὸ ἑτέρας μαρτυρίας τοῦ προφήτου, καθ’ ἣν ἔλυσεν τὴν μικρῇ πρὸ ταύτης ἀντίθεσιν, οὕτως αὐτὴν πλέκει καὶ ⁿ συναίρει τοῖς προτέροις. Ἐπειδὴ γὰρ παρήγαγε τὸν προφήτην λέγοντα· “Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν;” εὐκαίρως τῆς μαρτυρίας ἐπιλαβόμενός φησιν, “Ἄρα ἡ πίστις ἐξ D ἀκοῆς.” Τούτο δὲ οὐχ ἀπλῶς τέθεικεν, ἀλλ’ ἐπειδὴ καθ’ ἕκαστον καιρὸν σημεῖα ^o ἐζητοῦν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ τὴν ὄψιν τῆς ἀναστάσεως, καὶ ^p πολὺ πρὸς τὸ πρᾶγμα κεχηνότες ἦσαν, φησὶν ὅτι καὶ μὴν ὁ προφήτης ^q οὗ ταῦτα ἐπηγγείλατο, ἀλλ’ ὅτι ἐξ ἀκοῆς (155) ἡμᾶς ἔδει πιστεῦσαι. Διὸ πρῶτον αὐτὸ κατασκευάζει, καὶ φησιν, “Ἄρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς.” Εἴτα, ἐπειδὴ ἐδόκει τούτο εὐτελὲς εἶναι, ὅρα πῶς αὐτὸ ἱανάγει. Οὐ γὰρ ἀπλῶς ^a ἀκοὴν εἶπον, φησὶν, οὐδ’ ὅτι ἀνθρωπίνων δεῖ ῥημάτων ἀκοῦσαι καὶ πιστεῦσαι, ἀλλ’ ἀκοὴν μεγάλην λέγω· ^t ἡ γὰρ ἀκοὴ διὰ ῥήματος θεοῦ. Οὐ γὰρ τὰ ^v αὐτῶν ἔλεγον, ἀλλὰ τὰ παρὰ τοῦ θεοῦ E μαθανόντες ἀπηγγέλλον· ὁ σημεῖων ἐστὶν ὑψηλότερον. “Τῷ γὰρ θεῷ καὶ λέγοντι καὶ θαυματουργοῦντι ὁμοίως ^x πιστεῦειν καὶ πείθεσθαι δεῖ· ἐπεὶ καὶ τὰ ἔργα καὶ τὰ θαύματα ἀπὸ τῶν λόγων ἐστὶ τῶν ἐκείνου. Καὶ γὰρ καὶ ^y ὁ οὐρανὸς καὶ τὰ ἄλλα πάντα οὕτως ἔστη.

ε μὲν om. H. ^h παρεμβάλλων C. ⁱ ὅτι om. C. Mox τοὺς δὲ ἐπικαλεσαμένους π. τοὺς δὲ πιστεύσαντας idem. ^k δὲ assumptum ex B.C.D.E.I. Cat. ^l ἀκούσσεσθαι pro ἀκούσασθαι A.B.D.E.F.H. ἀκοῦσαι Cat. Statim τοῦ κηρύγματος ἔχεται pro τοὺς κ. ἔχειν C. ^m μέλλων εἰσάγειν pro εἰσ. μέλλων omnes. ⁿ συναίρει H. ^o ἐπεζητοῦν I. Statim oi accessit ex A.B.C.D.E.F.I. Cat. ^p πολὺ (πολλοὶ I.) πρὸς τὸ πρᾶγμα] Sic libri omnes et Cat. πολλοὶ πρὸς ταῦτα Edd. ^q οὗ ταῦτα ἐπηγ. ἀλλ’ (ἀλλ’ om. C.H.) ὅτι] Sic omnes. ἐπηγγείλατο ὅτι Edd. Mox ἔδει pro δεῖ A.B.D.E.F.H.I. δεῖ ἡμᾶς inverso ord. C. ^r ἐνάγει A.B.E.F.H. Alterum habet Cat. ^s ἀκοὴν omnes. Edebatur ἀκούειν. ^t ἡ] καὶ H. Mox τοῦ θεοῦ Edd. Articulum om. B.C.D.E.H.I. Cat. ^v αὐτῶν pro αὐτῶν B.E.H. Cat. ^w τῷ γὰρ] τὸ τῷ D.E. καὶ ante λέγοντι om. A.D.E.F.H. et ante corr. B. Habet Cat. ^x π. καὶ π. δεῖ] δεῖ π. καὶ π. I. et ex corr. B.F. δεῖ om. D.E. et a pr. man. B.F. In H. verba π. καὶ π. δεῖ. ἐπεὶ καὶ absunt. ^y ὁ om. C.D.

Δείξας τοίνυν, ὅτι δεῖ πιστεῦσαι τοῖς προφήταις αἰεὶ τὰ τοῦ
 θεοῦ λέγουσι, καὶ ἀκροάσεως μηδὲν πλέον ἐπιζητῆσαι, ἐπάγει
 λοιπὸν τὴν ἀντίθεσιν, ἣν εἶπον, καὶ φησιν· ³ “Ἀλλὰ λέγω, μὴ
 οὐκ ἤκουσαν;” Τί γάρ, φησὶν, εἰ ἀπεστάλησαν οἱ κηρύσσοντες,
 632 καὶ ἐκήρυξαν ἅπερ ἐκελεύσθησαν, οὗτοι δὲ οὐκ ἤκουσαν; Εἰτα
 μεθ’ ὑπερβολῆς πάσης ἡ λύσις τῆς ἀντιθέσεως· “Μενούνγε εἰς
 πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα
 τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.” Τί λέγεις, φησὶν; οὐκ
 ἤκουσαν; Ἡ οἰκουμένη καὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς ἤκουσαν· καὶ
 ὑμεῖς, παρ’ οἷς τοσοῦτον οἱ κήρυκες διέτριψαν χρόνον, καὶ ὅθεν
 ἦσαν, οὐκ ἠκούσατε; καὶ πῶς ἂν ἔχοι λόγον; Εἰ γὰρ τὰ πέρατα
 τῆς οἰκουμένης ἤκουσε, πολλῶ μᾶλλον ὑμεῖς. Εἰτα
 πάλιν ἑτέρα ἀντίθεσις· ⁴ “Ἀλλὰ λέγω, μὴ Ἰσραὴλ οὐκ ἔγνω;”
 Τί γάρ, εἰ ἤκουσαν μὲν, φησὶν, οὐκ ἔγνωσαν δὲ τὰ εἰρημένα,
 Β οὐδὲ συνῆκαν, ὅτι οὗτοι ἐκεῖνοι ἦσαν οἱ ἀποσταλέντες; οὐκ
 ἄξιοι συγγνώμης τῆς ἀγνοίας ἕνεκεν ταύτης; Οὐδαμῶς. Καὶ
 γὰρ ὁ Ἡσαΐας ἐχαρακτήρισεν αὐτοὺς, εἰπὼν, “Ὡς ὠραῖοι οἱ
 πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην” καὶ πρὸ τούτου πάλιν ὁ
 νομοθέτης αὐτός. Διὸ καὶ ἐπήγαγε, “Πρῶτος Μωϋσῆς λέγει·
 Ἐγὼ παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ’ οὐκ ἔθνει, ἐπὶ ἔθνει ἀσυνέτω
 παροργιστῶ ὑμᾶς.” Ὡστε καὶ ἐντεῦθεν ἐχρῆν γνωρίσαι τοὺς
 κήρυκας, οὐκ ἀφ’ ὧν ἠπίστησαν οὗτοι μόνον, οὐκ ἀφ’ ὧν εἰρή-
 νην ἐκήρυττον ἐκεῖνοι, οὐκ ἀφ’ ὧν τὰ ἀγαθὰ ἐκεῖνα εὐηγγελί-
 ζοντο, οὐκ ἀφ’ ὧν πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης ὁ λόγος ἐσπεύρετο,
 C ἀλλὰ καὶ ἀφ’ ὧν τοὺς καταδεεστέρους αὐτῶν τοὺς ἐξ ἔθνων εἶδον
 ἐν πλείονι ὄντας τιμῇ. Ἀ γὰρ μηδέποτε ἤκουσαν οὗτοι, μηδὲ
 τούτων οἱ πρόγονοι, ταῦτα ἐξαίφνης ἐφιλοσόφουν ἐκεῖνοι· ὅπερ
 ἐπιτεταμένης ἦν τιμῆς, παρακινιζούσης αὐτοὺς, καὶ εἰς ζῆλον
 ἀγούσης, καὶ εἰς μνήμην τῆς προφητείας Μωϋσέως τῆς λεγού-
 σης, “Παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ’ οὐκ ἔθνει.” Οὐ γὰρ δὴ μόνον τὸ
 μέγεθος τῆς τιμῆς ἱκανὸν ἦν αὐτοὺς εἰς ζῆλον ἐμβαλεῖν, ἀλλὰ
 καὶ τὸ οὕτως εὐτελεῖς εἶναι τὸ ἔθνος τὸ τούτων ἀπολαύσαν, ὥς
 μηδὲ ἔθνος ἄξιον εἶναι ἠλογίζεσθαι. “Ἐγὼ γὰρ παραζηλώσω
 D ὑμᾶς ἐπ’ οὐκ ἔθνει, ἐπὶ ἔθνει ἀσυνέτω παροργιστῶ ὑμᾶς.” Τί

3 v. 18.

4 v. 19.

² ἤκουσαν C. Mox καὶ ὑμεῖς I. ^a φησὶν accessit ex A.B.D.E.H.I. Cat. Statim οὐκ ἔγνωσαν A.B.D.E.F.H.I. Cat. οὐκ ἐνόησαν Edd. ^b οὗτοι ἐκεῖνοι pro ἐκεῖνοι οὗτοι omnes. Mox ἕνεκεν ταύτης pro ταύτης ἕνεκεν B.D.E.F.H.I. Cat. ^c εἰρήνην om. H. ^d ἐκεῖνα om. I. ^e παραζηλώσης C. ^f [ζῆλον]+μνήμης C. ^g Haec καὶ εἰς μνήμην—λεγοῦσης desunt in A.B.D.E.F. H.I. invita Cat. ^h νομίζεσθαι C.H. ⁱ ἔθνει]+φησὶν Edd. φησὶν om. A.B.D.E.H.I.

γὰρ Ἑλλήνων ἀσυνετώτερον ἦν; τί δὲ εὐτελέστερον; κ' Ὅρᾳς πῶς διὰ πάντων γνωρίσματα καὶ σημεῖα σαφῆ τῶν καιρῶν τούτων ἄνωθεν ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεός, ὥστε διανοίξαι αὐτῶν τὴν πᾶρωσιν; Οὐδὲ γὰρ ἐν γωνίᾳ μικρᾷ τὸ γινόμενον ἦν, ἀλλ' ἐν γῇ καὶ θαλάττῃ, καὶ πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης· καὶ ἐώρων μυρίων ἀπολαύοντας ἀγαθῶν τοὺς πρότερον παρ' αὐτῶν καταφρονουμένους. Ἔδει τοίνυν ἐννοῆσαι, ὅτι τοῦτο ἐκεῖνό ἐστι τὸ ἔθνος, περὶ οὗ φησιν ὁ Μωϋσῆς· “Παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἔθνει, ἐπὶ ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργιῶ ὑμᾶς.” Ἄρα οὖν Μωϋσῆς μόνος τοῦτο εἶπεν; Οὐδαμῶς, ἀλλὰ καὶ Ῥ' Ἡσαΐας μετ' ἐκείνων. Διὸ καὶ Παῦλος ἔλεγε, “Ἡ Πρῶτος Μωϋσῆς,” δεικνὺς ὅτι καὶ δεύτερος ἤξει τὰ αὐτὰ λέγων καὶ τρανότερον καὶ σαφέστερον. Ὡς περ οὖν ἀνωτέρω εἶπε, “κράζει Ἡσαΐας” οὕτω καὶ ἐνταῦθα, ⁵ “Ἡσαΐας δὲ ἀποτολμᾷ καὶ λέγει.” Ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν· ἐβιάσατο καὶ ἐφιλονείκησε μηδὲν συνεσκιασμένον εἰπεῖν, ἀλλὰ καὶ γυμνὰ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν θεῖναι τὰ πράγματα, ἡμᾶλλον ἐλόμενος κινδυνεύειν ἐκ τοῦ φανερώς εἰπεῖν, (156) ἢ τὴν οἰκίαν ὑφορώμενος σωτηρίαν, σκιὰν γοῦν ὑμῖν καταλιπεῖν ἀγνωμοσύνης. Καίτοι γε προφητείας οὐκ ἦν τὸ σαφῶς ⁶³³ οὕτως εἰπεῖν. Ἄλλ' ὁμοῦς ὥστε ἐκ περιουσίας ὑμῶν ἐμφραξαι τὰ στόματα, σαφῶς ² πᾶν καὶ διαρρήδην ὅλα πάντα προλέγει. Ἄπαντα, ποῖα; Καὶ τὴν ὑμῶν ἑκπτώσιν, καὶ τὴν ἐκείνων εἰσαγωγὴν, οὕτω λέγων· “Εὐρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν· ἐμφανὴς ἐγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσι.” Τίνες οὖν οἱ μὴ ζητοῦντες; τίνες οἱ μὴ ἐπερωτῶντες; ² Εὐδόκηον ὅτι οὐκ Ἰουδαῖοι, ἀλλ' οἱ ἐξ ἐθνῶν, οἱ μηδέποτε αὐτὸν ἐπιγινόντες. Ὡς περ οὖν Μωϋσῆς ἐχαρακτήρισεν αὐτοὺς ² εἰπὼν, “ἐπ' οὐκ ἔθνει,” ³ καὶ, “ἔθνει ἀσυνέτῳ” οὕτω καὶ ἐνταῦθα ἀπὸ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως αὐτοὺς δηλοῖ, τῆς ἀγνοίας τῆς ἐπιτεταμένης· ὁ μεγίστη κατηγορία B

5 v. 20.

^κ Ὅρᾳς pro ὅρα A.C.E.F.I. Cat. ¹ ἄνωθεν om. A.D.E. Statim ἔθ. αὐτοῖς ὁ θ. A.B.D.E.F.H. αὐτοῖς ἔθ. ὁ θ. I. δέδωκεν ὁ θ. αὐτοῖς C. ἔδωκεν ὁ θ. αὐτοῖς Edd. ^π πᾶρωσιν mendose F.H. ^γ γινόμενον B.C.D.E.H.I. γενόμενον Edd. ^ο ἔθνει] + φησιν B.F.H. Statim ἐπὶ ἔθνει—ὑμᾶς om. C. παροργιῶ ὑμᾶς om. I. ^ρ Ἡσαΐας sine artic. B.D.E.F.H.I. Cat. Mox Παῦλος sine artic. A.B.C.D.E.F.H. Cat. ⁹ πρῶτος pro πρῶτον omnes. ^ῖ ἤξει] ἐξηγεῖται C. ^ῖ ὑμῶν I. ὑμῶν om. B.H. ^ῖ ἡμῶν δὲ ἐλ. Edd. δὲ om. A.B.D.E.F.H.I. Cat. δὴ pro δὲ conjecit Sav. ^ῖ ἡμῶν B.F.H. ^ῖ τὸ] Sic C. et ex corr. B. τοῦτο τὸ D. τοῦτο Edd. Statim σαφῶς οὕτως εἰπεῖν hoc ord. A.B.D.E.F.H. οὕτως εἰπεῖν σαφῶς Edd. οὕτως om. C. σαφῶς om. I. ² παν] τοίνυν A.B.D.E.F.H.I. Vulgatum tuetur Cat. ³ ἅπαντα pro πάντα A.B.C.D.E.F.I. Cat. Mox ἅπαντα pro πάντα omnes. ² εἰθ.] οὐκ εἴθ. C.H.I. Cat. ² εἰπὼν om. E. Statim ἐπ' οὐκ pro οὐκ A.B.D.E.F.H.I. ³ καὶ ἐπ' ἔθνει B. ἐπὶ pro καὶ I.

Ἰουδαίων ἦν, ὅτι οἱ μὴ ζητοῦντες εὗρον, ^δκαὶ οἱ ζητοῦντες ἀπώλεσαν.

⁶ “Πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει· “Ὀλην τὴν ἡμέραν ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα.” Εἶδες πῶς τὸ ἄπορον ἐκείνο καὶ παρὰ πολλῶν ζητούμενον εὐρίσκεται ἄνωθεν ^εκαὶ ἐν τοῖς προφητικοῖς ῥήμασι κείμενον, καὶ σαφῶς λυόμενον; Τί δὲ τοῦτό ἐστιν; Ἦκουσας ἔμπροσθεν Παύλου λέγοντος· “Τί οὖν ἐροῦμεν; “Ὅτι ἔθνη τὰ μὴ διώκοντα δικαιοσύνην, κατέλαβε δικαιοσύνην· Ἰσραὴλ δὲ διώκων νόμον δικαιοσύνης, εἰς νόμον δικαιοσύνης οὐκ ἔφθασε.” Τοῦτο καὶ ^εἩσαΐας ^Cἐνταῦθά φησι. Τὸ γὰρ, “Εὐρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν, ἐμφανὲς ἐγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσι,” ταῦτόν ^hἐστι τῷ εἰπεῖν, ⁱὅτι ἔθνη τὰ μὴ διώκοντα δικαιοσύνην, κατέλαβε δικαιοσύνην. Εἴτα δεικνύς, ὅτι ^kοὐχὶ τῆς τοῦ θεοῦ χάριτος μόνον ἦν τὸ γινόμενον, ἀλλὰ καὶ τῆς γνώμης τῶν προσελθόντων, ὥσπερ οὖν καὶ ἡ ἐκείνων ἔκπτωσις τῆς φιλονεικίας τῶν ^mἀπειθησάντων, ἄκουσον τί ἐπήγαγε· “Πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει, ὅλην τὴν ἡμέραν ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα” ἡμέραν ἐνταῦθα τὸν πάντα χρόνον λέγων τὸν ^Dἔμπροσθεν. Τὸ δὲ ἐκπετάσαι τὰς χεῖρας, τὸ καλέσαι καὶ ἐπισπάσασθαι καὶ παρακαλέσαι δηλοῖ. Εἴτα δεικνύς τὸ ἐγκλημα ἅπαν ἐκείνων ὄν, φησί, “πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα.” Εἶδες πόση ἡ κατηγορία; Οὗτοι μὲν γὰρ οὐδὲ παρακαλοῦντι ἐπέισθσαν, ἀλλὰ καὶ ἀντεῖπον, καὶ ταῦτα ⁿοὐχ ἅπαξ, οὐ δις, οὐ τρίς, ^oἀλλὰ διὰ παντός τοῦ χρόνου ταῦτα ποιοῦντα ὁρῶντες· ἕτεροι δὲ οἱ μηδέποτε αὐτὸν ἐγνωκότες ἴσχυσαν αὐτὸν ^Eἐπισπάσασθαι. ^pἌλλ’ οὐ λέγει, ὅτι αὐτοὶ ἴσχυσαν αὐτὸν ἐπισπάσασθαι, ἀλλὰ καθαιρῶν καὶ τῶν ^qἐξ ἔθνων τὰ φρονήματα, καὶ δεικνύς τὴν αὐτοῦ χάριν τὸ πᾶν ἐργασασμένην, φησὶν, ὅτι ἐγὼ ἐμφανὲς ἐγενόμην, καὶ ἐγὼ εὐρέθην. Οὐκοῦν κενοὶ πάντων ἐκείνοι, φησὶν. Οὐδαμῶς, ἀλλὰ ^rτὸ εὐρεθέντα λαβεῖν καὶ φανέντα ἐπιγινῶναι, τοῦτο παρ’ ἐαυτῶν εἰσήνεγκαν. Εἴτα

6 v. 21.

^c ἦν] ἐστὶν I. ^d καὶ οἱ] οἱ δὲ C. ^e καὶ om. E. Mox προφητικοῖς ζητήμασι τε καὶ ῥήμασι I. ῥήμασιν ἐγκείμενον C. ^f ἔμπρ. Παύλου pro Παύλου ἔμπρ. A.B.D.E.F.H.I. ^g Ἡσαΐας sine artic. A.B.E.F.H. Cat. ^h ἐστι om. H. Statim τὸ εἰπεῖν E.H. ⁱ ὅτι om. A.E. ^k οὐχὶ pro οὐ et χάριτος μόνον pro μόνον χάριτος omnes. ^l ὥσπερ οὖν καὶ ἡ ἐκείνων ἔκπτωσις] Sic C. Cat. cum Editis. καὶ μετ’ ἐκείνων ἡ ἔκπτωσις ceteri. ^m ἀπιστησάντων C. Mox λέγει pro ἐπήγαγε idem. ⁿ οὐχ δ. καὶ δ. καὶ τρίς C. ^o ἀλλὰ] + καὶ Edd. repugnantibus libris. ^p Haec ἀλλ’ οὐ λέγει—ἐπισπάσασθαι om. A.B.E.F.H.I. Agnoscit ea Cat. ^q ἐξ om. C. ^r τὸ pro τὰ A.B.D.E.F.H.I. Cat. Mox καὶ φανέντα pro καὶ τὰ φανέντα omnes.

ἵνα μὴ λέγωσιν οὗτοι, διὰ τί οὖν καὶ ἡμῖν ἐμφανὴς οὐκ ἔγένετο ;
 τὸ πλεόν τούτου τίθησιν, ὅτι οὐ μόνον ἐμφανὴς ἐγενόμην, ἀλλὰ
 καὶ παρέμεινα τὰς χεῖρας ἀναπεταννύς καὶ παρακαλῶν, ἑπατρὸς
 φιλοστόργου καὶ μητρὸς φιλόπαιδος κηδεμονίαν ἐπιδεικνύμενος.
 Ὅρα πῶς σαφεστάτην τῶν ἐμπροσθεν διαπορηθέντων ἀπάντων ⁶³⁴
 τὴν λύσιν ἐπήγαγε, δείξας τῆς γνώμης αὐτῶν τὴν ἀπώλειαν γενο-
 μένην, καὶ ὡς πάντοθεν ἀνάξιοι συγγνώμης εἰσὶ, καὶ ἀκούσαντες
 καὶ νοήσαντες τὰ λεγόμενα, καὶ οὐδὲ οὕτω βουληθέντες προσ-
 ελθεῖν. Καὶ τὸ πολὺ πλείον, ὅτι οὐ μόνον ἀκούσαι αὐτοὺς
 ταῦτα ἐποίησεν, οὐδὲ μόνον νοῆσαι, ἀλλὰ καὶ ὁ μείζονα ἰσχὺν
 ἔχει πρὸς τὸ διεγείρει, καὶ φιλονεικούντας καὶ ἀντιλέγοντας
 ἐπισπασσάσθαι, καὶ τοῦτο προσέθηκε. Ποῖον δὴ τοῦτο ; Τὸ
 παρακλίσαι αὐτοὺς καὶ παραζήλωσαι. Ἰστε γὰρ τοῦ πάθους
 τὴν τυραννίδα, καὶ ὅσην ἔχει τὴν ἰσχὺν τῆς ζηλοτυπίας ἢ φύσις
 πρὸς τὸ λῦσαι φιλονεικίαν ἅπασαν, καὶ τοὺς ἀναπεπτωκότας B
 διαναστῆσαι. Καὶ τί δεῖ λέγειν ἐπ' ἀνθρώπων τοῦτο, ὅπου γε
 καὶ ἐπὶ ἀλόγων καὶ ἐπὶ τῆς ἡλικίας τῆς ἀώρου τῶν παιδίων
 πολλὴν τὴν δύναμιν ἐπιδείκνυται ; Καὶ γὰρ παιδίον πολλάκις
 παρακαλούμενον μὲν οὐκ εἴξε τῷ πατρὶ, ἀλλ' ἔμεινε φιλονεικούν
 (157) ἐτέρου δὲ θεραπευθέντος παιδίου, καὶ μὴ καλούμενον ἐπαγγέλθε
 πρὸς τοὺς κόλπους τοὺς πατρικοὺς, καὶ ὅπερ οὐκ ἴσχυσεν ἢ
 παράκλησις, τοῦτο ἐποίησεν ἢ παραζήλωσις. Τοῦτο τοίνυν
 καὶ ὁ θεὸς ἐποίησεν. Οὐ γὰρ παρεκάλεσε μόνον, καὶ τὰς χεῖ-
 ρας ἐξεπέτασεν, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς ζηλοτυπίας ἐν αὐτοῖς διήγειρε C
 πάθος, τοὺς πολλῶν καταδεεστέρους αὐτῶν, ὃ μάλιστα ποιεῖ
 παραζήλωσιν, εἰσάγων, οὐκ εἰς τὰ ἐκείνων ἀγαθὰ, ἀλλ', ὃ πολλῶν
 μείζον ἦν καὶ τυραννικώτερον ποιεῖ τὸ πάθος, εἰς τὰ πολλῶν
 μείζονα ἐκείνων καὶ ἀναγκαιότερα, καὶ ἃ μὴδὲ ὄναρ αὐτοῖ ποτε
 ἐφαντάσθησαν. Ἀλλ' οὐδὲ οὕτως εἴξαν. Τίνος ὅν ἂν εἶεν
 συγγνώμης ἄξιοι, μετὰ τῆς αὐτῆς ὑπερβολῆς τὴν φιλονεικίαν
 ἐπιδειξάμενοι ; Οὐδεμιᾶς. Ἀλλὰ τοῦτο αὐτὸς μὲν οὐ λέγει,
 καταλιμπάνει δὲ ἐκ τοῦ συμπεράσματος τῶν εἰρημένων τῷ συν-
 ειδοῦν τῶν ἀκούοντων αὐτὸ ^d συλλογίσασθαι, καὶ πάλιν αὐτὸ D
 ἐὰν τῶν ἐξῆς κατασκευάζει μετὰ τῆς εἰωθυίας αὐτῷ σοφίας.
 Ὅπερ γὰρ ἐν τοῖς ἐμπροσθεν ἐποίησεν, ἀντιθέσει εἰσάγων καὶ

^a ἐγένετο C. ^ε πατρὸς] καὶ πατρὸς A.B.D.E.F. ^ν ὅρα] εἶδες I. ὅρα
 om. A.C.H. Post ἐμπροσθεν deest folium in E. usque ad τὸν λαὸν αὐτοῦ p.
 635 B. ^ω πάντοθεν] + ὅρας ὡς C. ^κ καὶ] καὶ γὰρ καὶ Edd. καὶ γὰρ om.
 B.C.H.I. Cat. ^γ καὶ οὐδὲ οὕτω βουληθέντες] Sic C.H.I. Cat. οὐδὲ οὕτως
 ἐβουλήθησαν Edd. ^π πλείον pro πλέον A.B.D.H.I. ^α παιδίων A.B.C.
 D.H.I. Cat. ^π αἰδῶν Edd. ante Ben. ^β ὅν om. D.F.H. ^α αὐτὸς μὲν
 pro μὲν αὐτὸς A.B.D.E.F.H.I. Cat. ^δ συλλογίσσασθαι C. Cat. ^ε διὰ] καὶ
 διὰ Edd. καὶ om. A.B.D.F.H.I. ^ε ἐν accessit ex omnibus.

ἐπὶ τοῦ νόμου καὶ ἐπὶ τοῦ λαοῦ, μείζονα κατηγορίαν ἔχουσας τῆς οὐσης, εἴτα ἐν τῇ λύσει τῇ ἀνατρεπούσῃ ταύτην τοσαῦτα συγχωρῶν, ὅσα ἐβούλετο, καὶ τὰ πράγματα ἐδίδου, ὥστε ἀνεπαχθῇ ποιῆσαι τὸν λόγον· τοῦτο καὶ ἐνταῦθα ποιεῖ, οὕτω γράφων· ⁷ “Λέγω οὖν, μὴ ἀπόσατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὃν προέγνω; Μὴ γένοιτο.” Καὶ σχῆμα διαπορούντος ⁸ εἰσάγει, ὡς ἐκ Ετῶν ⁹ εἰρημένων λαβὼν τὴν ἀρχὴν, καὶ τὸ ¹ ἱφοβερὸν τοῦτο ² κθεῖς, τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ ¹ τὸ μετ’ ἐκείνο λοιπὸν εὐπαράδεκτον ποιεῖ, ὃ διὰ τῶν ἔμπροσθεν ἀπάντων ³ ἐσπούδασε δείξαι, τοῦτο καὶ ἐνταῦθα κατασκευάζων. Ποῖον δὲ τοῦτο; “Ὅτι καὶ ὀλίγοι ὦσιν οἱ διασσεωσμένοι, τὰ τῆς ἐπαγγελίας ἔστηκε. Διὰ τοῦτο οὐδὲ ἀπλῶς εἶπε, “τὸν λαὸν,” ἀλλὰ προσέθηκεν, “ὃν προέγνω.” Εἴτα ἐπάγων ἀποδείξιν τοῦ μὴ ⁴ ἀπῶσθαι τὸν λαὸν, φησί· “Καὶ γὰρ ἐγὼ Ἰσραηλίτης εἰμι, ἐκ σπέρματος Ἀβραάμ, φυλῆς Βενιαμίν.” Ἐγὼ, φησὶν, ὁ διδάσκαλος, ὁ κήρυξ. Ἐπεὶ οὖν ἐδόκει τοῦτο ἐναντίον εἶναι τοῖς ἔμπροσθεν εἰρημένοις τοῖς ⁵ λέγουσι, “Τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν;” καὶ, “Ὀλην τὴν ⁶³⁵ ἡμέραν ἐξεπέτασα ῥτὰς χεῖράς μου πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα” καὶ, “Παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ’ οὐκ ἔθνη” οὐκ ἠρκέσθη τῇ ἀπαγορεύσει, οὐδὲ τῷ εἰπεῖν, “Μὴ γένοιτο,” ἀλλὰ ⁷ καὶ κατασκευάζει αὐτὸ πάλιν ἀναλαμβάνων καὶ λέγων, ⁸ “Οὐκ ἀπόσατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ.” Ἀλλὰ τοῦτο οὐκ ἔστι κατασκευὴ, φησὶν, ἀλλ’ ἀπόφασις. “Ὅρα οὖν τὴν κατασκευὴν τὴν ⁹ τε προτέραν καὶ τὴν μετ’ ἐκείνην. Προτέρα μὲν γὰρ ἔστι τὸ δεῖξαι ὅτι αὐτὸς ἐκείθεν ¹⁰ ἦν· οὐκ ἂν δὲ, εἰ ἀπωθεῖσθαι ¹¹ αὐτοὺς ἐμελλεν, ¹² τὸ κήρυγμα ¹³ ἅπαν καὶ τὰ πράγματα τῆς Βοικουμένης ἐνεπίστευσε, καὶ τὰ μυστήρια πάντα, καὶ τὴν οἰκονομίαν ὅλην, τοῦτον ¹⁴ ἐκείθεν ἂν ἐξελέξατο. Αὕτη μὲν οὖν μία κατασκευὴ· δευτέρα δὲ μετ’ ἐκείνην, τὸ εἰπεῖν, “τὸν λαὸν, ὃν προέγνω” τουτέστιν, ὃν ἤδει σαφῶς ἐπιτήδειον ὄντα καὶ τὴν πίστιν ¹⁵ δεξόμενον· καὶ γὰρ τρισχίλιοι καὶ πεντακισχίλιοι καὶ μυρίοι ἐξ ἐκείνων ¹⁶ ἦσαν πιστεύσαντες. Ἴνα ¹⁷ γὰρ μὴ λέγῃ τις, σὺ οἶν ὁ λαὸς εἶ; καὶ ἐπειδὴ σὺ ἐκλήθης, τὸ ἔθνος ἐκλήθη; ἐπήγαγεν,

7 CAP. XI. v. 1.

8 v. 2.

⁸ εἰσάγει ὡς] εἰσάγων A.B.D.F.H.I. ⁹ προειρημένων C. ¹ φανερόν C. ² τιθεῖς C.I. Statim τῇ αἰρέσει A.B.D.F.H. ³ τὸ μετ’ ἐκείνο] καὶ ἐκείνο I. τὸ om. A.B.D.F.H. ⁴ ἐσπούδαξε A.I. ⁵ ἀπῶσασθαι C. ⁶ λέγουσι] + κύριε C. ⁷ τὰς χεῖράς μου om. Veron. Sav. Mor. repugnantibus libris. τὰς χεῖρας (sine μου) recepit Montef. ⁸ καὶ accessit ex A.B.D.F.H.I. ⁹ τε om. B.H. ¹⁰ ἦν] ἐστὶ C. ¹¹ αὐτὸν C.H.I. necnon Cat. et Veron. ¹² ἅπαν pro p̄an omnes. ¹³ ἐκείθεν ἂν pro ἂν ἐκείθεν A.B.D.F.H.I. ἂν om. C. Cat. Statim ἐξελέγετο C. ¹⁴ δεξόμενον A.B.F.H. Cat. ¹⁵ οἱ pro ἦσαν, hoc superscripto, C. ¹⁶ γὰρ] οὖν C.

“Οὐκ ἀπώσατο τὸν λαὸν, ὃν προέγνω.” Ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν, ἔχω μετ’ ἐμοῦ τρισχιλίους, ἔχω πεντακισχιλίους, ἔχω μυρίους. Τί οὖν; ^bοὗτος λαός; καὶ εἰς τρισχιλίους ^cκαὶ πεντακισχιλίους C καὶ μυρίους περιέστη τὸ σπέρμα ἐκεῖνο τὸ μιμούμενον τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει, καὶ τὴν ἄμμον ^dτὴν θαλαττίαν; καὶ οὕτως ἡμᾶς ἀπατᾶς καὶ παραλογίζῃ, τὸν λαὸν ἅπαντα ^eσαυτὸν τιθεῖς, καὶ τοὺς ὀλίγους τοὺς μετὰ σοῦ; καὶ κεναῖς ἡμᾶς ^fἐφύσησας ἐλπίσι, τὴν ἐπαγγελίαν πεπληρῶσθαι λέγων, πάντων ^gἀπολομένων, καὶ εἰς ὀλίγους τῆς σωτηρίας περιστάσης; Κόμπος ταῦτα καὶ τύφος, καὶ οὐκ ^hἂν ἀνασχοίμεθα τῶν σοφισμάτων τούτων. “Ἰν’ οὖν μὴ ταῦτα λέγωσιν, ὅρα πῶς διὰ τῶν ἐξῆς τὴν λύσιν ἐπάγει, τὴν μὲν ἀντίθεσιν οὐ θεῖς, πρὸ δὲ τῆς ἀντιθέσεως τὴν λύσιν αὐτῆς ἀπὸ παλαιᾶς ἱστορίας κατασκευάζων. D

(158) Τίς οὖν ἡ λύσις; “Οὐκ οἶδατε ἐν Ἠλίᾳ, φησί, τί λέγει ἡ γραφή; ὡς ἐντυγχάνει τῷ θεῷ κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ; ⁹Κύριε, τοὺς προφῆτας σου ἀπέκτειναν, ^kτὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν· καὶ γὰρ ὑπελείφθην μόνος, καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχὴν μου. Ἀλλὰ τί λέγει αὐτῷ ὁ χρηματισμός; Κατέλιπον ἐμαυτῷ ἐπτακισχιλίους ἄνδρας, οἵτινες οὐκ ἔκαμψαν γόνυ τῇ Βάαλ. Οὕτως οὖν καὶ ἐν τῷ νῦν καιρῷ λείμμα κατ’ ἐκλογὴν χάριτος γέγονεν.” Ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν· οὐκ ἀπώσατο ὁ θεὸς E τὸν λαόν· εἰ γὰρ ἀπώσατο, οὐδένα ἂν ἐδέξατο· εἰ δὲ ἐδέξατό τινας, οὐκ ἀπώσατο. Καὶ μὴν, φησὶν, εἰ μὴ ἀπώσατο, πάντας ἂν ἐδέξατο. Οὐδαμῶς. Καὶ γὰρ ἐπὶ Ἠλίᾳ ^lἐν ἐπτακισχιλίους περιέστη τὰ τῆς σωτηρίας· καὶ νῦν δὲ εἰκὸς πολλοὺς εἶναι τοὺς πεπιστευκότας. Εἰ δὲ ἀγνοεῖτε ὑμεῖς, θαυμαστὸν οὐδὲν, ἐπεὶ καὶ ὁ προφῆτης ἐκεῖνος, ὁ τοσοῦτος καὶ τηλικούτος ἀνὴρ, ἡγνώνει· ἀλλ’ ὁ θεὸς ὠκονόμει τὰ ἑαυτοῦ, καὶ τοῦ προφήτου ἀγνοοῦντος. Σκόπει δὲ αὐτοῦ σύνεσιν, πῶς ἐν τῷ κατασκευάζειν τὸ προκείμενον, λανθανόντως τὴν κατηγορίαν αὐτῶν αὔξει. Διὰ γὰρ τοῦτο καὶ πάσης ἐμνήσθη τῆς μαρτυρίας, ἵνα αὐτῶν ἐκπομπέυση τὴν ἀγνωμοσύνην, καὶ ^mδείξῃ τοιοῦτους ἄνωθεν 636 ὄντας. Εἰ γὰρ μὴ ⁿτοῦτο ἤθελεν, ἀλλ’ ἐν μόνον ^oδείξαι

⁹ v. 3—5.

^a ἀπώσατο] + ὁ θεὸς C. Statim τὸν λαὸν αὐτοῦ Edd. αὐτοῦ om. A.B.F.H. Cat. ^b Vid. Annot. ^c καὶ εἰς π. A.B.D.E.F.H. Mox καὶ εἰς μυρίους D.E. ^d τὴν θ.] τῆς θαλάττης I. ^e αὐτὸν C. ^f ἐφύσησας omnes. φουσᾶς Edd. ante Ben. etiam ante corr. C. ^g ἀπολομένων] Sic B.D.E. et ex corr. F. ἀπολογουμένων H. et a pr. man. F. ἀπολλυμένων, ut videtur, A.I. ἀπολλομένων (sic) Veron. ἀπολλυμένων Sav. cet. Postremo ἀπελειμμένων Cat. ^h ἂν accessit ex D.I. ⁱ ὡς pro ὅς A.B.C.D.F.H.I. Mossq. ^k τὰ] καὶ τὰ C. ^l ἐν om. I. ^m δείξῃ] + αὐτοὺς C. ⁿ τοῦτο om. C. ^o δείξαι om. E. δείξαι μόνον inverso ord. Cat.

ἐσπούδαζεν, ὅτι ἐν τοῖς ὀλίγοις ὁ λαὸς, εἶπεν ἂν, ὅτι καὶ ἐπὶ Ἡλία ἐπτακισχίλιοι ὑπελείφθησαν· νυνὶ δὲ ἄνωθεν ἀναγινώσκει τὴν μαρτυρίαν ἅπασαν. Πανταχοῦ γὰρ ἐσπούδακε δεῖξαι οὐδὲν ξένον ποιήσαντας ἐπὶ τοῦ ῬΧριστοῦ καὶ τῶν ἀποστόλων, ἀλλὰ τὰ συνήθη καὶ μεμελητημένα. Ἴνα γὰρ μὴ λέγωσιν, ὅτι ὡς πλάνον ἀνείλομεν τὸν Χριστὸν, καὶ ὡς ἀπατεῶνας διώκομεν τοὺς ἀποστόλους, παράγει τὴν μαρτυρίαν τὴν λέγουσαν·

B “Κύριε, τοὺς προφῆτας σου ἀπέκτειναν, καὶ τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν.” Εἶτα, ὥστε μὴ ποιῆσαι τὸν λόγον ἐπαχθῆ, ἐτέραν τῇ τῆς μαρτυρίας παραγωγῇ περιτίθουσιν αἰτίαν. Οὐ γὰρ ὡς προηγουμένως αὐτῶν κατηγορῆσαι βουλόμενος παράγει, ἀλλ’ ὡς ἕτερα ἅπαντα ἀποδείξει σπουδάζων καὶ ἀποστρεφί πάσης αὐτοὺς συγγνώμης καὶ ἀπὸ τῶν ἔμπροσθεν γεγεννημένων. Ὅρα γὰρ πῶς ἐπιτεταμένη ἡ κατηγορία καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου γίνεται. Οὐδὲ γὰρ Παῦλός ἐστιν ὁ κατηγορῶν, οὐδὲ Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης, ἀλλ’ ὁ μάλιστα πάντων παρ’ αὐτοῖς θαυμασθεὶς, τῶν προφητῶν τὸ κεφάλαιον, ὁ τῷ θεῷ φίλος, ὁ ὑπὲρ αὐτῶν οὕτω ζηλώσας, ὡς καὶ λιμῷ παραδοθῆναι,

C “μέχρι σήμερον ᾧ μὴδέπω τετελετωκώς. Τί οὖν οὗτός φησι; “Κύριε, τοὺς προφῆτας σου ἀπέκτειναν, τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν, καὶ ὑπελείφθη ἐγὼ μόνος, καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχὴν μου.” Τί τῆς θηριωδίας αὐτῆς ἵχειρον γένοιτ’ ἂν; Δέον γὰρ παρακαλεῖν ὑπὲρ τῶν ἤδη πλημμεληθέντων, οἱ δὲ καὶ αὐτὸν ἐβούλοντο ἀνελεῖν. Ἀπερ ἅπαντα πάσης ἀπεστρέει συγγνώμης αὐτούς. Οὐδὲ γὰρ τοῦ λιμοῦ κρατοῦντος, ἀλλὰ τῆς

D δευτερίας γενομένης, καὶ τῆς αἰσχύνης λυθείσης, καὶ τῶν δαιμόνων καταισχυνθέντων, καὶ τῆς τοῦ θεοῦ δειχθείσης δυνάμεως, καὶ τοῦ βασιλέως ὑποκύψαντος, ἐτόλμων ταῦτα ἐκείνοι, ἀπὸ φόβου εἰς φόβους μεταβαίνοντες, καὶ τοὺς διδασκάλους καὶ διορθοῦντας αὐτῶν τὴν γνώμην ἀναιροῦντες. Τί γὰρ ἂν ἔχοιεν εἰπεῖν; μὴ καὶ ἐκείνοι πλάνοι; μὴ καὶ ἐκείνοι ἀπατεῶνες; μὴ καὶ ἐκείνους οὐκ ᾔδεσαν πόθεν ἦσαν; Ἀλλὰ ἐλύπουν ὑμᾶς; Ἀλλὰ καὶ χρηστὰ ἔλεγον. Τί δὲ τὰ θυσιαστήρια; μὴ καὶ

Ῥ Χριστοῦ] κυρίου C.   ἡ καὶ τὰ μεμ. E.   ἱ τοὺς] καὶ τοὺς B.   ὡς om. A.B.C.F.H.I. Habet Cat.   ἱ πάντων om. B.   οὕτω om. B. ᾧ μὴδέποτε A.C.   ἡ τὰ] καὶ τὰ Edd. καὶ om. A.C.D.E.F.H.   ἱ χεῖρον Codd. ὁμότερον Edd.   ἡ ἦδη om. I.   ἡ πάσης om. I. ἀπάσης ἀποστρεφί αὐτοὺς σ. C.   ἡ καὶ] τοὺς Cat. καὶ τοὺς B. καὶ om. C.   ἡ μὴ καὶ ἐκείνοι—ἀπατεῶνες;] μὴ καὶ ἐ. πλάνοι; Edd. et Cat. μὴ καὶ ἐκείνοι ἀπατεῶνες; A.B.D.E.F.H.I. Solus C. utramque clausulam servavit.   ἡ ᾔδεσαν pro ᾔδεισαν A.B.D.F.H.I. Cat. Statim ὅθεν A.B.D.F.H.I.   ἡ ἀλλὰ sine elisione A.B.E.H. Cat.   ἡ τὰ] καὶ τὰ Edd. καὶ om. A.B.C.D.E.H.I. Cat.

ἐτὰ θυσιαστήρια ἐλύπει; μὴ καὶ αὐτὰ παρώξυνεν; ^h Ὁρᾶς πόσης φιλονεικίας, πόσης ὕβρεως ἐξήνεγκαν αἰεὶ ⁱ δειγμάτων; Διὰ τοῦτο καὶ ἀλλαχοῦ φησιν ὁ Παῦλος, Θεσσαλονικεῦσι γράφων· Ε
¹⁰ “Τὰ αὐτὰ ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυλετῶν, καθὼς καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, τῶν καὶ τὸν κύριον ἀποκτείναντων καὶ τοὺς ἰδίους προφήτας, καὶ ἡμᾶς ἐκδιωξάντων, καὶ ^k θεῷ μὴ ἀρεσκόντων, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐναντίων.” Ὅπερ οὖν καὶ ἐνταυθὰ φησιν, ὅτι καὶ τὰ θυσιαστήρια κατέσκαψαν, καὶ τοὺς προφήτας ἀνείλον. “Ἀλλὰ τί λέγει αὐτῷ ὁ χρηματισμός; Κατέλιπον ἐμαυτῷ ἐπτακισχιλίους ἀνδρας, οἵτινες οὐκ
(159) ἔκαμψαν γόνυ τῇ Βάαλ.” Τί οὖν ἐκεῖνα πρὸς τὰ παρόντα, φησί; Καὶ σφόδρα μὲν οὖν πρὸς τὰ παρόντα. ¹ Δείκνυται γὰρ ἐντεῦθεν, ὅτι τοὺς ἀζίους ^m ὁ θεὸς αἰεὶ σώζειν εἴωθε, ⁿ καὶ πρὸς ἅπαν τὸ ἔθνος ἡ ἐπαγγελία κειμένη ἦ. Καὶ τοῦτο ⁶³⁷ ὁ ἔδειξεν ἄνωθεν δι’ ὧν ἔλεγεν· “Ἐὰν ἡ ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ^p ὥς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, τὸ κατάλειμμα σωθήσεται” καί, “Εἰ μὴ κύριος ^q Σαβαὼθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα, ὡς Σόδομα ἂν ^r ἐγενήθημεν.” Δείκνυσι δὲ καὶ ἐντεῦθεν· ^s διὸ καὶ ἐπάγει λέγων· “Οὕτω καὶ ἐν τῷ νῦν καιρῷ λείμμα κατ’ ἐκλογὴν χάριτος γέγονεν.” Ὅρα ἐκάστην λέξιν τὴν οἰκίαν εὐγένειαν διασώζουσας, καὶ τὴν τοῦ θεοῦ χάριν καὶ τὴν τῶν σωζομένων εὐγνωμοσύνην ἐμφαίνουσας. ^t Τῷ μὲν γὰρ εἰπεῖν, “ἐκλογὴν,” ἔδειξεν ἐκείνων τὴν δοκιμήν· τῷ δὲ εἰπεῖν, “^B χάριτος,” ἔδειξε τοῦ θεοῦ τὴν δωρεάν. ¹¹ “Εἰ δὲ χάριτι, οὐκέτι ἐξ ἔργων· ἐπεὶ ἡ χάρις οὐκέτι ^v ἐστὶ χάρις. ^w Εἰ δὲ ἐξ ἔργων, οὐκέτι ἐστὶ χάρις· ἐπεὶ τὸ ἔργον οὐκέτι ἐστὶν ἔργον.” Πάλιν ἐπιπηδᾷ τῇ φιλονεικίᾳ τῶν Ἰουδαίων, μετὰ τῶν ^x εἰρημένων καὶ ἐντεῦθεν αὐτοὺς ἀποστερῶν συγγνώμης. Οὐδὲ γὰρ ἔχετε, φησὶν, εἰπεῖν, ὅτι προφῆται μὲν ἐκάλουν, καὶ ὁ ^y θεὸς παρεκάλει, καὶ τὰ πράγματα ἐβόα, καὶ ἡ παραζήλωσις ἱκανὴ ἡμᾶς ἐπισπάσασθαι

10 1 Thess. ii. 14, 15.

11 v. 6.

^ε αὐτὰ pro τὰ θ. I. Mox τὰ θ. pro αὐτὰ B. ^h ὁρᾶς pro ὅρα omnes. ὁρᾶς πόσης ὅ. πόσης φ. ἐξήνεγκεν δείγματα C. ⁱ δειγμάτων A. ^k τῷ θεῷ Edd. τῷ om. A.B.C.D.E.F.I. ¹ δεικνύται A.C.D.E.H.I. Cat. δεικνύσι Edd. ^m ὁ θεὸς αἰεὶ σώζειν] Sic A.B.C.D.E.F.H. Cat. αἰεὶ om. I. αἰεὶ σώζειν ὁ θ. Edd. ⁿ καὶ] A.B.E.F.H.I. καὶ εἰ D. Post ἅπαν add. ἐστὶ D.E. Post κειμένη, ἢ assumptum ex C. Cat. ^o ἔδειξεν ἄνωθεν pro ἄνωθεν ἔδειξε A.B.D.E.F.H.I. ^p ὥς ἡ pro ὥσει A.C.E.F.H.I. Cat. Mox κατάλειμμα omnes. ἐγκατ. Edd. ^q Σαβαὼθ] ὁ θεὸς C. ^r ἐγενήθημεν] + καὶ ὡς Γόμορρα ἂν ὁμοιωθῆμεν E. ^s διὸ καὶ] δι’ ὧν C. Mox οὕτως οὖν καὶ idem. ^t τὸ pro τῷ bis H. ^v ἐστὶ] γίνεται C. ^w Haec ei δὲ—χάρις desunt in C.H.I. et Mosq. 8. ^x εἰρημένων] + καὶ ἐνταυθα ἐναντιοῦται Edd. Haec om. A.B.C.D.E.F.H. Cat. Mox ἀποστερῶν A.C.D.F.H.I. Cat. ἀποστερεῖ Edd. ^y θεὸς] πατὴρ C.

- C ἦν· φορτικὰ δὲ τὰ ἐπιταπτόμενα, καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἠδυνήθημεν προσελθεῖν, ἐπειδὴ ἔργων ἐπίδειξιν ἀπητούμεθα, καὶ κατορθώματα ἐπίπονα· οὐδὲ γὰρ τοῦτο ἔστιν εἰπεῖν. Πῶς γὰρ ἂν ταῦτα ἀπήτησεν ὁ θεὸς παρ' ὑμῶν, ὅποτε καὶ τὴν χάριν αὐτοῦ τοῦτο ἐπισκιάζειν ἔμελλε; Ταῦτα δὲ εἶπε, βουλόμενος ἐνδείξασθαι ὅτι σφόδρα ἐβούλετο αὐτοὺς σωθῆναι. Οὐδὲ γὰρ ἡ σωτηρία αὐτοῖς προεχώρει μόνον ἐυκόλως, ἀλλὰ καὶ τῷ θεῷ δόξα μεγίστη ἦν, τὸ τὴν φιλανθρωπίαν ἐπιδείξασθαι τὴν ἑαυτοῦ. Τί τοίνυν ἐφοβήθη προσελθεῖν, οὐκ ἀπαιτούμενος ἔργα; τί δὲ στασιάσεις καὶ φιλονεικίαι, χάριτος προκειμένης, καὶ νόμον μοι προβάλλῃ εἰκὴ καὶ μάτην; Οὔτε γὰρ ἐκείθεν D σωθήσῃ, καὶ ^b ταύτην λυμαίνῃ τὴν δωρεάν. Εἰ γὰρ φιλονεικίαι ἐκείθεν σώζεσθαι, ἀναιρεῖς τοῦ θεοῦ τὴν χάριν ταύτην. Εἴτα, ἵνα μὴ νομίσωσι τοῦτο ξέγον εἶναι, προλαβὼν καὶ τοὺς ἐπακισχιλίους ἐκείνους ἀπὸ χάριτος ἔφη ^cσεσῶσθαι. "Ὅταν γὰρ εἶπῃ, ὅτι "Οὕτω καὶ ἐν τῷ νῦν καιρῷ λείμμα κατ' ἐκλογὴν χάριτος γέγονε," δείκνυσιν ὅτι καὶ ἐκείνοι χάριτι ἐσώθησαν. Καὶ οὐ ^dτούτῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ εἰπεῖν, "κατέλιπον ἑμαυτῷ" τοῦτο γὰρ ἐμφαίνοντός ἐστιν, ὅτι τὸ πλεον αὐτὸς εἰσήνεγκε. Καὶ εἰ χάριτι, φησὶν, διὰ τί μὴ πάντες ^eεσώζομεθα; "Ὅτι μὴ E βούλεσθε. Ἡ γὰρ χάρις, κἂν χάρις ᾖ, τοὺς ἐθέλοντας αὐτὴν, καὶ πολεμούντας ^fαὐτῇ διηνεκῶς καὶ ἐναντιούμενους. Εἶδες πῶς δι' ὅλου ἐκείνο κατασκευάζει, τὸ, "Οὐχ οἶον δέ, ὅτι ἐκπέπτωκεν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ;" δεικνύς ὅτι εἰς τοὺς ἀξίους ἦλθεν ἡ ἐπαγγελία, καὶ ὅτι οὗτοι, εἰ καὶ ὀλίγοι εἰσὶ, δύνανται εἶναι λαὸς τοῦ θεοῦ. Καίτοιγε ἐν ^bπροοιμίῳ τῆς ἐπιστολῆς μετὰ πλείονος αὐτὸ ὑπερβολῆς τέθεικεν εἰπὼν, "Τί γὰρ εἰ ἡπίστησάν τινες;" καὶ μὴδὲ μέχρι τούτου σταῦς, ἀλλὰ ἐπαγαγὼν," Γινέσθω δὲ ὁ θεὸς ἀληθής, πᾶς δὲ ἄνθρωπος ψεύστης." Καὶ νῦν δὲ πάλιν ἐτέρως αὐτὸ ^kκατασκευάζει, καὶ τῆς χάριτος δείκνυσιν τὴν ἰσχύν, καὶ αἰεὶ τοὺς μὲν σωζομένους, τοὺς δὲ ἀπολλυμένους.
- 638 ¹Εὐχαριστῶμεν ^mτοίνυν, ὅτι τῶν σωζομένων γεγόναμεν, καὶ μὴ δυννηθέντες ἀπὸ τῶν ἔργων σωθῆναι, ἐσώθημεν ἀπὸ τῆς τοῦ

² ὅτι] καὶ ὅτι I.   ^a τὰ ἔργα C.   ^b ταύτη E. Statim λυμαίνῃ A.B.D.E. F.H. λυμήνῃ Cat. λυμανῇ Edd.   ^c σώζεσθαι C. Veron. ἔφησε σώζεσθαι in textu I.   ^d τούτῳ pro τοῦτο A.C.D. Cat. Mox τῷ pro τὸ A.B.C.D.E.F.I. Cat.   ^e ἐσώζομεθα A.D.E.F.H.I. Cat.   ^f σωζόμεθα Edd.   ^g Sic omnes. Verba καὶ ἀποστρεφόμενους post διηνεκῶς transp. Sav. Mor.   ^h αὐτῇ B.D. F.H.I. αὐτῇ om. C.   ⁱ προοιμίῳ] + τοῦ λόγου I.   ^j τῆς ὑπερβολῆς Edd. τῆς om. B.C.D.E.F.H.I. Cat.   ^k κατασκευάσε C. Veron. παρασκευάζει H. ¹ ΗΘΙΚΟΝ. Περὶ εὐχαριστίας. Veron.   ^m τοίνυν] + τῷ θεῷ I. Idem mox pro τοῦ θεοῦ dat αὐτοῦ.

θεοῦ δωρεᾶς. Εὐχαριστοῦντες δὲ, μὴ ῥήμασι τοῦτο ποιῶμεν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἔργοις καὶ πράξεσιν. Αὕτη γὰρ ἡ εὐχαριστία ἡ ἀκριβής, ὅταν ταῦτα πράττωμεν, δι' ὧν ὁ θεὸς δοξάζεσθαι μέλλει· ὅταν ἐκεῖνα ὀφείγωμεν, ὧν ἀπηλλάγημεν. Καὶ γὰρ Ρεὶ βασιλείᾳ ὑβρίσαντες, ἀντὶ τοῦ δοῦναι δίκην ἐτιμήθημεν, εἴτα πάλιν ὑβρίσαμεν, ἅτε ἐσχάτης ἀχαριστίας ἀλόντες, τὴν ἐσχάτην δικαίως ἀν' ἡδομεν δίκην, καὶ πολλῶ μείζονα τῆς Β προτέρας. Οὐδὲ γὰρ οὕτως ἡμᾶς ἀχαρίστους ἢ προτέρα ὑβρις ἐδείκνυ, ὥς ἡ μετὰ τὴν τιμὴν καὶ τὴν πολλὴν θεραπείαν. Φεύγωμεν τοίνυν ἐκεῖνα, ὧν ἀπηλλάγημεν, καὶ μὴ τῷ στόματι μόνον εὐχαριστῶμεν, ἵνα μὴ καὶ περὶ ἡμῶν λέγηται, ¹³ «Ὁ λαὸς οὗτος τοῖς χεῖλεσί με τιμᾷ, τῇ δὲ καρδίᾳ πόρρω ἀπέχει (160) ἀπ' ἐμοῦ.» Πῶς γὰρ οὐκ ἄτοπον, ὅταν οἱ μὲν οὐρανοὶ διηγῶνται δόξαν θεοῦ, σὺ δὲ, δι' ὧν οἱ οὐρανοὶ οἱ δοξάζοντες ἐγένοντο, τοιαῦτα ὑπράττης, ὥς βλασφημεῖσθαι διὰ σέ τὸν ποιήσαντά σε θεόν; Διὰ τοι τοῦτο οὐκ ἐκεῖνος μόνον ὁ βλασφημῶν, ἀλλὰ καὶ σὺ λοιπὸν ὑπεύθυνος ἔσῃ τῆς κολάσεως. C Οὐδὲ γὰρ οἱ οὐρανοὶ φωνὴν ἀφίεντες δοξάζουσιν τὸν θεόν, ἀλλ' ἑτέρους διὰ τῆς ὀψέως εἰς τοῦτο παρασκευάζοντες, καὶ ὁμῶς αὐτοὶ λέγονται διηγείσθαι ὑδοξαν θεοῦ. Οὕτω καὶ οἱ παρεχόμενοι βίον θαυμαστόν, καὶ σιγῶσι, τὸν θεὸν δοξάζουσιν, ἑτέρων δι' αὐτοὺς αὐτὸν δοξαζόντων. Οὐ γὰρ οὕτως ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ θαυμάζεται, ὥς ἀπὸ βίου καθαροῦ. Ὅταν γοῦν πρὸς Ἑλλῆνας διαλεγώμεθα, αὐτὸν τὸν οὐρανὸν εἰς μέσον παράγομεν, β' ἀλλὰ τοὺς ἀνθρώπους, γ' οὓς θηρίων χεῖρον διακειμένους ἔπεισε D γενέσθαι ἐφαμίλλους ἀγγέλοις. Καὶ ταύτην λέγοντες τὴν μεταβολὴν, δ' ἐμφράττομεν αὐτῶν τὰ στόματα. Καὶ γὰρ πολὺ ὀβελτίων τοῦ οὐρανοῦ ἄνθρωπος, καὶ δύναται λαμπρότεραν τοῦ κάλλους αὐτοῦ κεκτῆσθαι ψυχὴν. Οὗτος μὲν γὰρ ὁρώμενος ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον, οὐ σφόδρα ἔπεισε· Παῦλος δὲ ὀλίγον κηρύξας χρόνον, τὴν οἰκουμένην ἐφειλκύσατο πᾶσαν.

¹³ Esai. xxix. 13.

^a ἔργοις] τοῖς ἔργοις I. Post ἔργοις add. καὶ εὐχαριστίας Edd. ante Ben. contra fidem librorum. ὀφείγωμεν pro φύγωμεν hic et infra A.B.D.E.F.H.I. p. ei] eis Edd. Io. ei Sav. marg. ei pro eis habent A.B.C.D.F. Post ἀντὶ deest folium in E. qui rursus incipit p. 639 C. ἔνθα οὐδεὶς. ἡ ἡδομεν B.C.D.F.I. ἐδώκαμεν vulgo. τῇ δὲ κ.] ἡ δὲ καρδία αὐτῶν C. αὐτοὶ διηγούνται B.F. τ' οἱ bis om. C. ὑπράττης A.C.D. πράττεις Edd. ἔσῃ pro εἰ A.B.D. F.H.I. ἑτέρους] ἄλλους C. τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ A.B.D.H.I. τὴν δόξαν θεοῦ C. αὐτὸν τὸν θεόν C. οὐ] μὴ D. Mox παράγομεν B.D.F.H. β' ἀλλὰ] ἀλλ' ὅτι C. Mox οὓς om. idem. γ' οὓς] τοὺς I. Mox οὓς ἔπεισε idem. δ' ἐμφράττομεν D. ε' βέλτιον H. Mox ὁ ἄνθρωπος C.H.

TOM. I.

T t

Καὶ γὰρ ἐκέκτητο ἡ ψυχὴν τοῦ οὐρανοῦ οἷχ ἤττονα, πάντας
 Εἰσπιάσασθαι δυνάμεν. Ἡ μὲν γὰρ ἡμετέρα οὐδὲ τῆς γῆς
 ἐστὶν ἀξία, ἡ δὲ ἐκείνου καὶ τῶν οὐρανῶν ἀνταξία. Οὗτος μὲν
 γὰρ ἔστηκε τὸν οἰκείον φυλάττων ὄρον καὶ τὸν καιónα· τῆς δὲ
 ἐκείνου ψυχῆς τὸ ὕψος ἑπάντας ὑπερέβη τοὺς οὐρανοὺς, καὶ
 ἡ αὐτῷ ὁμιλεῖ τῷ Χριστῷ. Καὶ τὸ κάλλος δὲ αὐτῆς τοιοῦτον
 ἦν, ὥς καὶ τὸν θεὸν ἀνακηρύττειν αὐτό. Τὰ μὲν γὰρ ἄστρα
 οἱ ἄγγελοι ἐθαύμασαν ὅτε ἐγένετο· τοῦτον δὲ αὐτὸς ἐθαύ-
 μασεν εἰπών, ¹⁴ “Σκεὺς ἐκλογῆς ἐστὶ μοι οὗτος.” Καὶ τοῦτον
 μὲν τὸν οὐρανὸν ¹⁵ νεφέλῃ πολλαῖς ἐκάλυψε· τὴν δὲ Παύλου
 ψυχὴν οὐδεὶς ἐκάλυψε πειρασμός, ἀλλ’ ἐν τοῖς χειμῶσι λαμ-
 πρότερος ἐφαίνεται ¹⁶ σταθερὰς μεσημβρίας, καὶ ὁμοίως ἔλαμπεν,
 ὥσπερ οὖν καὶ πρὸ τῶν νεφῶν. Ὁ γὰρ ἐν αὐτῷ φαίνων
 639 ἥλιος οὐ τοιαύτας ἠφίει τὰς ἀκτῖνας, ὥς συσκιάζεσθαι τῇ τῶν
 πειρασμῶν συνδρομῇ, ἀλλὰ ¹⁷ καὶ τότε μᾶλλον ἐξέλαμπε. Διὸ
 καὶ ἔλεγεν ¹⁸ “Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμίς μου ἐν
 ἀσθενείᾳ τελειοῦται.” Ζηλώσωμεν τοίνυν αὐτὸν, καὶ οὐδὲν
 ἔσται οὐδὲ πρὸς ἡμᾶς ὁ οὐρανός, ἐὰν ἐθέλωμεν, οὔτε ὁ
 ἥλιος, οὔτε ὁ κόσμος ἅπας· ταῦτα γὰρ δι’ ἡμᾶς, οὐχ ἡμεῖς δι’
 αὐτά. Δείξωμεν, ὅτι ἄξιόι ἐσμεν τοῦ ἐγενέσθαι ταῦτα δι’
 ἡμᾶς. Ἄν γὰρ τούτων ἀνάξιοι φανῶμεν, πῶς βασιλείας ἐσώ-
 μεθα ἄξιοι; Καὶ γὰρ ἀνάξιοι πάντες τὸν ἥλιον ὁρᾶν, ὅσοι εἰς
 βλασφημίαν ζῶσι τοῦ θεοῦ· ἀνάξιοι τῶν κτισμάτων ἀπολαύειν
 τῶν δοξαζόντων αὐτὸν οἱ βλασφημοῦντες αὐτόν· ἐπεὶ καὶ υἱὸς
 640 Β πατέρα ὑβρίζων, ἀνάξιος οἰκετῶν εὐδοκιμούντων ἀπολαύειν
 διακονίας. Διὰ τοῦτο ταῦτα μὲν καὶ πολλῆς ἀπολαύσεται
 δόξης· ἡμεῖς δὲ κύλασιν ὑποστησόμεθα καὶ τιμωρίαν. Πόσης
 οὖν ἀθλιότητος ἂν εἴη, τὴν μὲν κτίσιν τὴν ¹⁹ διὰ σὲ γεγενη-
 μένην εἰς ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ θεοῦ ²⁰ σχηματί-
 ζεσθαι, ἡμᾶς δὲ τοὺς τέκνα ²¹ τοῦ θεοῦ γεγενημένους, διὰ τὴν πολλὴν
 ῥαθυμίαν εἰς ἀπώλειαν πέμπεσθαι καὶ γένναν, δι’ οὗς ἡ κτίσις

¹⁴ Act. ix. 15.¹⁵ 2 Cor. xii. 9.

¹ τὴν ψυχὴν H. Mox οὐχ ἤττον B.C.D.F. Veron. ² πάντας omnes. ἅπαντας Edd. ³ αὐτῷ οὕτως C. ⁴ αὐτόν C. ⁵ γὰρ] οὖν D. γὰρ om. C. Statim ἐθαύμ. ἄγγελοι inverso ord. C. ⁶ ἐγένετο B.F.H.I. Statim τοῦτο δὲ H.I. ⁷ νεφέη C. ⁸ σταθερὰς pro σταθιρὰς A.B.C.D.F.I. ⁹ ὁμοίως A.F.H.I. et ex corr. C. Mox ὥσπερ οὖν καὶ om. B. ¹⁰ νεφῶν] πειρασμῶν C. ¹¹ καὶ om. B.D. Mox ἐξέλαμπε A.B.D. ἐξέλαμπεν C.F.I. ἐξέλαμψεν H. ἐξέλαμπον Edd. ¹² οὗτος om. B. ὁ οὐρανός οὗτος C. Mox ἐθέλωμεν pro θέλωμεν A.B.D.H. ¹³ δι’ αὐτά omnes. ¹⁴ διὰ ταῦτα Edd. ¹⁵ γενέσθαι A.B.D.F.H.I. γεγενῆσθαι Edd. ¹⁶ γὰρ pro εἰ omnes. ¹⁷ διὰ σὲ] δι’ ἡμᾶς C. Statim γεγενημένην omnes. γενομένην Edd. ¹⁸ μετασχημ. I. ¹⁹ τοῦ θεοῦ Edd. τοῦ om. B.F.H.I. Statim γεγενημένους A.B.C.D.H. γεγεννη- μένους I. γενομένους Edd.

τῆς μεγάλης ἀπολαύσεται εὐμερίας ^zἐκείνης; Ἴν' οὖν μὴ τοῦτο γένηται, οἱ μὲν καθαρὰν κεκτημένοι ψυχὴν, φυλάξωμεν αὐτὴν τοιαύτην· μᾶλλον δὲ καὶ ἐπιτείνωμεν αὐτῆς τὴν ^aλαμπηδόνα· C οἱ δὲ ῥυπῶσαν ἔχοντες, μὴ ἀπογνῶμεν. ¹⁶ "Ἐὰν γὰρ ^bᾧσι, φησὶν, αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικοῦν, ὡς χιόνα λευκανῶ· καὶ εἰ ᾧσιν ὡς κόκκινον, ὥσει ἔριον λευκανῶ." "Ὅταν δὲ ὁ θεὸς ἐπαγγέλληται, μὴ ἀμφίβαλλε, ἀλλ' ἐκεῖνα ποίει, δι' ᾧν ^dἐπισπάσασθαι τὰς ἐπαγγελίας ταύτας δυνήσῃ. Μυρία σοι εἴργασται δεινὰ καὶ πεπλημμέληται; Καὶ τί τοῦτο; Οὐδέπω ^eγὰρ εἰς τὸν ἄδην ἀπῆλθες, ἔνθα οὐδεὶς ἐξομολογήσεται· οὐδέπω ^fσου τὸ θέατρον λέλυται, ἀλλ' ^gἔσω τοῦ σκάμματος ἔστηκας, καὶ δύνασαι ^hκαὶ δι' ἐσχάτης πάλης ⁱπάσας ἀναπαλαῖσαι τὰς ἡττας. D ^kΟὐπω γέγονας, ἔνθα ὁ πλούσιος, ἵνα ἀκούσῃς, ὅτι ¹⁷ "Χάος ἐστὶ μεταξύ ἡμῶν καὶ ὑμῶν." ^lΟὐπω παρεγένετο ὁ νυμφίος, ἵνα φοβηθῇ τις μεταδοῦναι ἐλαίον· ἔτι δύνασαι ἀγοράσαι καὶ ἀποθέσθαι. Καὶ οὐκ ἔστιν οὐδέπω ὁ λέγων, ¹⁸ "Μήποτε ^mοὐ μὴ ἀρκέσῃ ⁿἡμῖν καὶ ὑμῖν" ἀλλ' εἰσὶν οἱ πωλοῦντες πολλοὶ, οἱ γυμνοὶ, οἱ πεινῶντες, οἱ ἀρρωστοῦντες, οἱ δεσμοτῆριον οἰκοῦντες.

- (161) Θρέψον τούτους, ἐνδυσον ἐκείνους, ἐπίσκεψαι τοὺς κειμένους, καὶ ὑπὲρ τὰς πηγὰς ἤξει τὸ ἐλαίον. Οὐπω τοῦ λογοθεσίου ἐφέστηκεν ἡ ἡμέρα. Χρῆσαι ^oεἰς δέον τῷ καιρῷ, καὶ χρῶν E ἀποκοπὰς ποιήσον, καὶ τῷ ὀφείλονται τοὺς ἑκατὸν ^pβάδους τοῦ ἐλαίου εἰπεῖ, ¹⁹ "Δέξαι σου τὸ γραμματεῖον, καὶ ποιήσον πεντήκοντα." Καὶ ἐπὶ χρημάτων ^qκαὶ ἐπὶ ῥημάτων καὶ ^rἐπὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων ὁμοίως ποίει, τὸν οἰκονόμον ἐκείνον μιμούμενος· καὶ ταῦτα καὶ σεαυτῷ καὶ τοῖς συγγενέσι παραίνει. "Ἐτι γὰρ εἰ κύριος τοῦ ταῦτα λέγειν· οὐδέπω κατέστης εἰς ἀνάγκην τοῦ παρακαλεῖν ἕτερον ὑπὲρ τούτων, ἀλλ' ἐξουσίαν ἔχεις καὶ σεαυτῷ καὶ ^sἐτέροις συμβουλεύειν. "Ὅταν δὲ ἀπέλθῃς ἐκεῖ, οὐδέτερον τούτων δυνήσῃ ^tεἰς δέον ποιεῖν· εἰκότως. Ὁ γὰρ τοσαύτην ^u640 λαβὼν προθεσμίαν, καὶ μήτε σαντὸν μήτε ἕτερον ὠφελήσας,

16 Essai. i. 18.

17 Luc. xvi. 26.

18 Matth. xxv. 9.

19 Luc. xvi. 6.

^z ἐκείνης om. C. ^a λαμπάδα I. Veron. ^b ᾧσιν pro ᾧσι φησὶν C. ^c ὥσει] ὡς B.H.I. ^d ἐπισπάσθαι H. Mox ἐκείνας pro ταύτας C. ^e γὰρ om. C. ^f σοι I. ^g ἔσω pro εἶσω A.B.D.E.F.H.I. ^h καὶ om. C.E. δι' om. Veron. et ante corr. B. ⁱ πάσας om. C. Statim ἀναπαλαῖσαι F. ἀνακαλίσσαι Veron. ἀνακαλέσασθαι C. ἀναπαῖσαι H. ^k οὐδέπω A.B.F.H.I. οὐπω ^l (sic) C. Mox ἔνθα που ὁ πλ. Edd. που om. A.B.C.E.F.H.I. ^m οὐπω γὰρ παρ. Edd. γὰρ om. A.B.D.E.F.H. οὐπω γὰρ φαίνεται C. ⁿ οὐ μὴ] οὐκ C. Statim ἀρκέσει D. ^o ὑμῖν καὶ ἡμῖν A. καὶ ἡμῖν καὶ ὑμῖν Edd. Prius καὶ deest in omnibus. ^p καὶ εἰς δ. Edd. καὶ deest in omnibus. ^q βάδους E. βάδους C. κάδους A.B.D.F.H.I. βάτους Edd. ^r Haec καὶ ἐπὶ ῥημάτων absunt a nostris omnibus. ^s ἐπὶ om. I. ^t ἐτέροις] ἄλλοις C. ^u εἰς δέον ποιεῖν pro π. εἰς δέον B.C.D.E.F.H. εἰς δέον ποιῆσαι I.

πῶς λοιπὸν ὑπὸ ταῖς χερσὶ τοῦ δικαστοῦ γεγόμενος, δυνήσῃ ταύτης ἐπιτυχεῖν τῆς χάριτος;

Ταῦτ' οὖν ἅπαντα συλλέγοντες, ἐχώμεθα σφοδρῶς τῆς σωτηρίας τῆς ἡμετέρας, καὶ μὴ προδῶμεν τὴν εὐκαιρίαν τοῦ παρόντος βίου. Ἔστι γὰρ, ἔστι καὶ εἰς ἐσχάτας ἀναπνοὰς εὐαρεστῆσαι τῷ θεῷ· ἔστι καὶ ἀπὸ διαθήκης εὐδοκιμῆσαι, οὐχ οὕτω μὲν ὡς ζῶντας, ἔστι δὲ ὁμως. Πῶς καὶ τίνι τρόπῳ; * Ἄν ἐγγράψῃς αὐτὸν μετὰ τῶν ^ωσῶν κληρονόμων, καὶ μοῖραν B καὶ αὐτῷ τοῦ παντός ^αἀπονείμῃς κλήρου. Οὐκ ἔθρεψας αὐτὸν ζῶν; Kαὶ ἀπελθὼν, ὅτε οὐκέτι κύριος εἶ, μετὰδος αὐτῷ τῶν σῶν. Φιλάνθρωπός ἐστιν, οὐκ ἀκριβολογεῖται πρὸς σέ. Μείζωνος ^γμὲν γὰρ πόθου καὶ πλείονος μισθοῦ, τὸ ζῶντά σε τρέφειν αὐτόν· εἰ δὲ τοῦτο ^ααὐτῷ μὴ πεποίηκας, καὶ ἐπὶ τὸ δεύτερον ἐλθέ· συγκληρονόμον αὐτὸν ^αἄφες τοῖς παισὶ τοῖς σοῖς. Εἰ δὲ καὶ τοῦτο ὀκνεῖς, ἐνόησον ὅτι ὁ πατὴρ αὐτοῦ συγκληρονόμον αὐτοῦ σε ^βἐποίησε, καὶ κατάλυσον τὴν ἀπανθρωπίαν. Τίνα γὰρ ^εἔξεις ἀπολογίαν, μηδὲ τῶν παίδων τῶν σῶν κοινωνὸν αὐτὸν ποιῶν, τὸν κοινωνόν σε ποιήσαντα τῶν C οὐρανῶν, καὶ σφαγέντα διὰ σέ; Καίτοιγε ^ααὐτὸς πάντα ὅσα ἐποίησεν, οὐκ ὀφείλῃν ἀποδιδούς ἐποίησεν, ἀλλὰ χάριν ἐπιδεικνύμενος· σὺ δὲ μετὰ τοσαύτας εὐεργεσίας καὶ ὀφειλέτης κατέστης. Ἄλλ' ὁμως καὶ οὐτῶν οὕτως ἐχόντων, ὡς χάριν λαμβάνων, οὐχ ὡς ὀφείλῃν ἀπαιτῶν, οὕτω σε στεφανοί, καὶ ταῦτα, τὰ ^εαὐτοῦ μέλλων λαμβάνειν. Δὸς τοίνυν αὐτῷ χρήματα ^ετὰ σοὶ λοιπὸν ἄχρηστα, καὶ ὧν οὐκ εἶ κύριος, καὶ δώσει σοι βασιλείαν τὴν σοὶ χρησίμην διηνεκῶς, καὶ μετ' ἐκείνης καὶ D τὰ ἐνταῦθα χαριεῖται. Ἄν γὰρ γένηται συγκληρονόμος τῶν παίδων, ἐπικουφίζει τὴν ὀρφανίαν αὐτοῖς, βλύει τὰς ἐπιβουλάς, ἀποκρούεται τὰς ἐπηρείας, ^βἐμφράττει τὰ στόματα τῶν συκοφαντῶν· καὶ αὐτοὶ μὴ δύνωνται προστῆναι τῶν διαθηκῶν, αὐτὸς προσθήσεται, καὶ οὐκ ἀφήσει ^εδιαρραγῆναι. Εἰ δὲ καὶ τοῦτο ^κσυγχωρήσειεν, ἀναπληροῖ παρ' ἑαυτοῦ τὰ ^εἐγγεγραμμένα πάντα μετὰ πλείονος τῆς φιλοτιμίας, ἐπειδὴ ἐτιμήθη τῷ

^γ οὕτω μὲν] οὕτως δὲ H. Mox ζῶντας pro ζῶντα A. B. D. E. F. H. et Flor. p. 369. (Tom. xii. p. 597 D.) ^ω σῶν om. H. ^α ἀπονείμῃς C.I. ^γ μὲν γὰρ] γὰρ in rasura C. μὲν γὰρ καὶ D.E. ^α αὐτῷ D.H.I. Flor. αὐτὸ A.C. E.F. Hoc edidit Montef. αὐτὸν Veron. Sav. Mor. ^α ἀφείς C. ^β πεποίηκε A.B.D.E.F. Flor. ^ε ἔχεις C. ^δ αὐτὸς πάντα ὅσα] ὅσα αὐτὸς I. ^ε αὐτοῦ pro αὐτοῦ B.E.F.H. ἑαυτοῦ C. ^ε Haec τὰ σοὶ λ. δ. καὶ om. I. ^ε Sic libri omnes. Editi λυεῖ τὰς ἐπηρείας, ἀποκρούεται τὰς ἐπιβουλάς. ^β ἐμφράττει omnes. ἐμφράττεται Edd. ^ε διαρραγῆναι C. ^κ συγχωρήσειεν A.B.C.D.E.F.I. συγχωρήσει Edd. ^ε γεγραμμένα I. Statim πάντα A.B.E.F.H.I. ἅπαντα Edd.

ἐγγραφῆναι ἅπαξ. Ἐφες τοίνυν αὐτὸν κληρονόμον· πρὸς γὰρ αὐτὸν ἀπιέναι μέλλεις· αὐτός σοι ^πδικάσει τὴν δίκην τῶν ἐνταῦθα γεγενημένων ἀπάντων. Ἀλλὰ γὰρ εἰσὶ τινες οὕτως ἄθλιοι καὶ ταλαίπωροι, ^οοἱ μὴδὲ παῖδας ἔχοντες οὐκ ἀνέχονται ^Ετοῦτο ποιεῖν, ἀλλὰ παρασίτοις καὶ κόλαξι καὶ τῷ δεῖνι ^οκαὶ τῷ δεῖνι μᾶλλον ^πτὰ αὐτῶν καταδέχονται διανέμειν, ἢ τῷ τοσαῦτα αὐτοὺς εὐεργετήσαντι Χριστῷ· ὧν τί γένοιτ' ἂν ἀλογώτερον; Τοὺς γὰρ τοιοῦτους, καὶ ὄνοις καὶ λίθοις τις ^απαραβάλλῃ, οὐδὲν οὐδέπω τῆς ἀνοίας αὐτῶν καὶ τῆς ἀναισθησίας ἄξιον ἐρεῖ· οὐδ' ἂν εὔροι τις εἰκόνα τὴν μανίαν αὐτῶν παραστήσαι δυναμένην, καὶ τὴν παραφροσύνην. Ποίας γὰρ τεύξονται συγγνώμης οὗτοι ὑπὲρ τοῦ μὴ θρέψαι αὐτὸν ζῶντες, ὅταν καὶ ἀπιέναι μέλλοντες πρὸς αὐτὸν, μὴδὲ ἀπὸ τῶν χρημάτων τούτων, ὧν οὐκ εἰσὶ κύριοι λοιπὸν, βουλευθῶσιν αὐτῷ μικρὸν τι χαρίσασθαι, ἀλλ' οὕτως ἐχθρῶς ^βδιακέωνται καὶ πολεμίως, ὥς μὴδὲ τῶν ^βἀχρηστών αὐτοῖς γενομένων αὐτῷ μεταδοῦναι; Οὐχ ὅρας ὅσοι τῶν ἀνθρώπων οὐδὲ τούτου κατηξιώθησαν τοῦ τέλους, ἀλλ' ἀρπαγέντες ἀπῆλθον; Σὲ δὲ ὁ θεὸς καὶ ἐπισκῆψαι τοῖς προσήκουσι, καὶ εἰπεῖν περὶ τῶν ὄντων, καὶ τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν (162) ἅπαντα διαθεῖναι ἐποίησε κύριον. Ποίαν οὖν ἀπολογίαν ἔξεις, ὅταν καὶ ταύτην ^γπαρ' αὐτοῦ λαβὼν τὴν χάριν, ^ππροδῶς τὴν εὐεργεσίαν, καὶ ὥσπερ ἐκ διαμέτρου ἀπεναντίας ^αστῆς τοῖς τῆς πίστεώς σου προγόνοις; ^γἘκεῖνοι μὲν γὰρ καὶ ζῶντες ἐπώλουν ἅπαντα, καὶ ἔφερον παρὰ τοὺς πόδας τῶν ἀποστόλων· σὺ δὲ ^Βοὐδὲ τελευτῶν μοίρας τινὸς μεταδίδως τοῖς ^αδεομένοις. Τὸ μὲν οὖν ἄμεινον καὶ πολλὴν παρρησίαν παρέχον, ζῶντα διορθοῦν πενίαν· εἰ δὲ ἐκεῖνο μὴ ^αβουλευθείης, καὶ ἄν τελευτῶν ποιήσῃς τι γενναῖον. Οὐ πολλῆς μὲν γὰρ ἐστὶν ἀγάπης τοῦτο τῆς περὶ τὸν Χριστόν· ἀγάπης δ' οὖν ὅμως. Εἰ γὰρ ^βκαὶ μὴ τὴν προεδρίαν ἔξεις τὴν μετὰ τῶν ἀρνῶν, ἀλλ' οὐ μικρὸν τὸ καὶ μετ' ἐκείνους γενέσθαι, καὶ μὴ στήναι μετὰ τῶν ἐρίφων, μὴδὲ ἐξ εὐωνύμων. Ἄν δὲ ^γμὴδὲ τοῦτο ποιῆς, τίς σε ἐξαιρήσεται λόγος, ὅταν μήτε ὁ τοῦ ^αθανάτου φόβος, μήτε τὸ ἄχρηστὰ ^Γ

^π δικάσει pro δικάζει A.B.D.E.F.I. ^ο οἱ] καὶ C. ^ο καὶ τῷ δεῖνι om. C. ^π τὰ αὐτῶν (sic F.H.I. fortasse alii) καταδ. pro καταδ. τὰ αὐτῶν A.B.E.F.H.I. ^α παραβάλλῃ (παραβάλλῃ, C.) pro παραβάλλοι omnes. ^γ ὑπὲρ τοῦ] οἱ πρὸς τῷ I. favente Flor. ^β διακέωνται C.F. διακέοντα (corr. διακίωνται) A. διακίονται B.H. διάκεινται Edd. ^γ αὐτῷ om. C. Statim δοῦναι E. ^γ παρ' αὐτοῦ λ. pro λ. παρ' αὐτοῦ omnes. ^π προδῶ H. et ante corr. F. προδίδως C. ^α στάς A.H. στάς F. Mox σον om. A.F. ^γ ἐκεῖνοι] οἱ I. ^α πνευμένοις C. ^α βουλευθείης A.B.E.F.I. βουλευθείς C. βουλευθῆς Edd. et Flor. ^β καὶ om. E. Flor. ^γ μὴδὲ pro μὴ A.C.D.E.F.H.I. Flor. ^α θανάτου omnes. θεοῦ Veron. Sav. Mor. Statim λόγος pro φόβος H.

σοι λοιπὸν ἐγεγενῆσθαι τὰ χρήματα, μήτε τὸ ἀσφάλειαν καταλιμπάνειν τοῖς τέκνοις, μήτε τὸ πολλὴν σαυτῷ προαποτίθεσθαι ἐκεῖ συγγνώμην, ποιῇ σε φιλάνθρωπον; Διὸ παρακαλῶ μάλιστα μὲν ζῶντας ἑπροῖεσθαι τοῖς δεομένοις ἐκ τῶν ὄντων τὴν πλείονα μοῖραν. Εἰ δέ τινες ἔβειν οὕτω μικρόψυχοι, ὥς μὴ ἀνέχεσθαι τοῦτο, καὶ ὑπὸ τῆς ἀνάγκης γινέσθωσαν οὗτοι φιλάνθρωποι. Ὅταν ἴμὲν γὰρ ἔζης, ὥς ἀθάνατος, οὕτως ἀντείχου τῶν ὄντων· νυνὶ δέ, ἐπειδὴ ἔμαθες, ὅτι θνητὸς γέγονας, καὶ νῦν τὸ δόγμα κατάλυσον, καὶ ὥς θνητὸς περὶ τῶν σαυτοῦ βού-
D λυσαι· μᾶλλον δέ, ὥς ὀφείλων ἀθανάτου ζωῆς διηνεκῶς ἀπο-
λαύειν. Εἰ γὰρ καὶ φορτικὸν τὸ μέλλον ῥηθήσεσθαι, καὶ φρίκης γέμον, ἀλλ' ὅμως ἀναγκαῖον εἰπεῖν· ἀρίθμησον μετὰ τῶν δούλων σου τὸν δεσπότην. Ἐλευθεροῖς τοὺς δούλους; Ἐλευθέρωσον ἢ τὸν Χριστὸν λιμοῦ καὶ ἀνάγκης καὶ δεσμο-
τηρίων καὶ γυμνότητος. Ἐφριξας ἀκούσας; Οὐκοῦν φρικω-
δέστερον, ὅταν μὴδὲ ἂν τὸ τοῦτο ποιῇς. Καὶ ἐνταῦθα μὲν τὸ
ῥῆμά σε ναρκᾶν ἐποίησεν, ὅταν δὲ ἀπέλθῃς ἐκεῖ, καὶ ὅτ' ἀπολλύ-
E χαλεπώτερα τούτων ἀκούῃς, καὶ τὰ ἀνήκεστα βλέπῃς βασανι-
στήρια, τί ἔρεις; πρὸς τίνα καταφεύξῃ; τίνα καλέσεις σύμ-
μαχον καὶ βοηθόν; Τὸν Ἀβραάμ; Ἄλλ' οὐκ ἀκούσεται.
Ἄλλ' αὐτὰς παρθένους ῥέκεινας; Ἄλλ' οὐδὲ αὐταὶ σοι μετα-
δώσουσι τοῦ ἐλαίου. Ἄλλ' αὐτὸν πατέρα, ἀλλὰ τὸν πάππον;
Ἄλλ' οὐδὲ τούτων οὐδεὶς ἔσται κύριος, καὶ σφόδρα ἅγιος ἦ,
λύσαι τὴν ψῆφον ἐκείνην. Ταῦτ' οὖν ἅπαντα λογισάμενος,
τὸν μόνον κύριον ὄντα τὸ χειρόγραφον ἐξαλείψαι τὸ σὸν, καὶ
τὴν φλόγα ἐκείνην σβέσαι, τοῦτον ἰκέτευε καὶ παρακάλει καὶ
642 ποίησον ἵλεων ἡδὴ, τρέφων, ἑνδύων διηνεκῶς ἵνα καὶ ἐντεῦθεν
μετὰ χρηστῆς ἀπέλθῃς ἐλπίδος, καὶ ἐκεῖ γενόμενος τῶν αἰωνίων
ἀπολαύσης ἀγαθῶν ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν, χάριτι
καὶ φιланθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ καὶ
μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἡ δόξα, ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι, εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ἐ γενέσθαι I. γίνεσθαι D.E. ἱ ἐκεῖ om. C. Veron. ἑ προέσθαι C.I.
προῖστασθαι H. ἡ εἰσὶν C. Mox ἀνασχέσθαι B.E.I. ἱ μὲν om. B. Flor.
κ τὰ δόγματα I. ἱ ἀπολαύειν] + καὶ τί λέγω ταῦτα; εἴπω τι καὶ τοιοῦτον E.
μ τὸν] καὶ τὴν C. ἡ αὐτὸ] δεδιώς I. ὁ τὰ om. E. Mox ἀκούης pro
ἀκούσης A.B.D.E.F.H.I. ῥ ἐκείνας om. C. ῥ αὐταὶ B.E.F.H. Mox
τοῦ ἐλαίου cum artic. A.B.D.E.F.H.I. ἱ καὶ ἐνδύων Edd. καὶ deest in
omnibus. α αἰωνίων] αὐτῶν H. τ μετασχεῖν A.B.F.H.I.

ΛΟΓΟΣ Κ.

¹Τί οὖν ὁ ἐπιζητεῖ Ἰσραὴλ, τοῦτο οὐκ ἐπέτυχεν; ἡ δὲ ἐκλογὴ ἐπέτυχεν· οἱ δὲ λοιποὶ ἐπωρώθησαν.

^bΕἶπεν, ὅτι οὐκ ἀπόσωτο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ δεικνὺς πῶς οὐκ ἀπόσωτο, πάλιν ἐπὶ τοὺς προφήτας κατέφυνε· ^Bκαὶ δι' αὐτῶν δηλώσας, ὅτι τὸ πλεόν μέρος τῶν Ἰουδαίων ἀπόλωλεν, ἵνα μὴ δόξη πάλιν οἰκοθεν ἐκφέρειν τὴν κατηγορίαν, καὶ ἐπαχθῇ τὸν λόγον ποιεῖν, καὶ ὡς ἐχθρὸς αὐτῶν καταπτεσθαι, ἐπὶ τὸν Δαυὶδ καὶ τὸν Ἡσαΐαν καταφεύγει, ^dλέγων· ²“Καθὼς γέγραπται·” Ἐδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς πνεῦμα κατανύξεως.” Μᾶλλον δὲ ἄνωθεν ἡμῖν ἀρκτέον τοῦ λόγου. Καὶ γὰρ εἰπὼν τὰ κατὰ τὸν Ἠλίαν, καὶ δείξας τί ποτέ ἐστι χάρις, ἐπήγαγε· “Ἰτί οὖν ὁ ἐπιζητεῖ Ἰσραὴλ, τοῦτο οὐκ ἐπέτυχεν;” Τοῦτο δὲ οὐκ ἐρωτῶντος μᾶλλον ἐστίν, ἢ ἐγκαλοῦντος. Ἐαυτῷ ^Cγὰρ μάχεται, φησὶν, ὁ Ἰουδαῖος, ζητῶν ^Bδικαιοσύνην, ἣν οὐ βούλεται λαβεῖν. Εἶτα ἀποστερῶν αὐτοὺς πάλιν συγγνώμης, ⁽¹⁶³⁾ ἀπὸ τῶν εἰληφότων δείκνυσιν αὐτῶν τὴν ἀγνωμοσύνην, οὕτω λέγων· “Ἡ γὰρ ἐκλογὴ ἐπέτυχεν” κακείνοι τούτους κατακρινούσιν. “Ὅπερ οὖν καὶ ὁ Χριστὸς ἔλεγεν·” ³“Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βεελζεβούλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσι; Διὰ ^bτοῦτο κριταὶ ὑμῶν ἔσονται.” Ἰνα γὰρ μηδεὶς ¹τῇ τοῦ πράγματος ἐγκαλῇ φύσει, ἀλλὰ τῇ ἐκείνων γνώμῃ, δείκνυσιν καὶ τοὺς ἐπιτυχόντας. Διὸ καὶ σφόδρα ἐμφαντικῶς τῇ λέξει κέχρηται, καὶ τὴν ἄνωθεν χάριν καὶ τὴν αὐτῶν σπου- ^Dδὴν ἐνδεικνύμενος. Οὐδὲ γὰρ ἵνα ἀνέλη τὸ αὐτεξούσιον, φησὶν ὅτι ἐπέτυχον, ἀλλ' ἵνα δηλώσῃ τῶν ἀγαθῶν τὸ μέγεθος, καὶ ὅτι τὸ πλεόν τῆς χάριτος ἦν, οὐ τὸ πᾶν. Καὶ γὰρ καὶ ἡμῖν ἔθος λέγειν, ὁ δεῖνα ἐπέτυχεν, ὁ δεῖνα εὗρεν, ὅταν πολὺ ^kκέρδος ἢ τὸ γινόμενον. ¹Οὐ γὰρ ἀνθρωπίνους πόνοις, ἀλλὰ θεία δωρεὰ τὸ

¹ CAP. XI. v. 7.

² v. 8.

³ Luc. xi. 19.

HOM. XX. ^a ὁ Ἰσραὴλ bis I. Statim τοῦτο οὐκ A.C.D.E. Mosqq. τοῦτο οὖν οὐκ F. τούτου οὐκ Edd. ^b εἰπὼν C. Mox αὐτοῦ pro αὐτοῦ A.B.D.E.H. ^c ἐκφέρειν A.B.E.H.I. φέρειν C. ^d λέγων· καθὼς γέγραπ.] λοιπὸν καὶ, καθὼς γέγραπται, λέγει I. ^e ἡμῖν ἀρκτέον τοῦ λ.] ἀνακτέον ἡμῖν τὸν λόγον I. ^f Vid. Annot. ^g δικαιοσύνην ἦν] τὴν δικαιοσύνην C. ^h τοῦτο] + αὐτοὶ Edd. αὐτοὶ om. A.B.E.F.H.I. αὐτοὶ post κριταὶ habent C. Cat. Statim ὑμῶν ἔσονται pro ἔσονται ὑμῶν A.B.D.E.F.H.I. Cat. ⁱ τῇ τοῦ πρ. om. H. Statim ἐγκαλῇ φύσει pro φύσει ἐγκαλῇ A. B. E. F. H. I. Cat. Infra ἐμφαντικῶς F. ^k τὸ κέρδος A.C.H.I. ^l οὐ pro οὐδὲ A.B.F.H.I. Cat. Statim ἀνθρωπίνης φύσεως πόνοις I.

πλέον γέγονεν. “Οἱ δὲ λοιποὶ ἐπωρώθησαν.” “Ὅρα πότε ἐθάρρῃσεν εἰπεῖν οἰκεία φωνῇ τὴν τῶν λοιπῶν ἐκβολήν. Εἶπε μὲν γὰρ αὐτὴν καὶ ἤδη, ἀλλὰ τοὺς προφήτας εἰσάγων κατηγο-
 Ερουντας ἐνταῦθα δὲ καὶ αὐτὸς λοιπὸν ἀποφαίνεται. Ἄλλ’
 ὁμως οὐδὲ ἐνταῦθα ἀρκεῖται τῇ οἰκείᾳ ἀποφάσει, ἀλλὰ πάλιν
 τὸν Ἡσαΐαν εἰσάγει τὸν προφήτην. Εἰπὼν γὰρ, “ἐπωρώ-
 θησαν,” ἐπήγαγε, “Καθὼς γέγραπται” Ἐδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς
 πνεῦμα κατανύξεως.” Καὶ ^ππόθεν ἡ πώρωσις αὐτῆς; Εἶπε μὲν
 καὶ ἔμπροσθεν τὰς αἰτίας, καὶ τὸ πᾶν εἰς τὴν αὐτῶν ^ππεριέτρεψε
 κεφαλὴν, δεικνὺς ὅτι ἐξ ἀκαίρου φιλονεικίας τοῦτο ὑπέμειναν
 λέγει δὲ καὶ νῦν. “Ὅταν γὰρ ^οεἶπῃ, “Ὁφθαλμοὺς τοῦ μὴ
 βλέπειν, καὶ ὦτα τοῦ μὴ ἀκούειν,” οὐδὲν ἕτερον ἢ τὴν γνώμην
 643 αὐτῶν τὴν φιλονεικίαν διαβάλλει. ^ρΚαὶ γὰρ ὀφθαλμοὺς ἔχον-
 τες ὥστε ἰδεῖν τὰ θαύματα, καὶ ὦτα κεκτημένοι ὥστε ἀκούσαι
 τῆς ^θθαυμαστῆς ἐκείνης διδασκαλίας, οὐδενὶ τούτων ^{εἰς} δέον
 ἐχρήσαντο. Τὸ δέ, “ἔδωκεν,” ἐνταῦθα μὴ ἐνέργειαν νόμιζε
^{εἶναι}, ἀλλὰ συγχώρησιν. Κατάνυξιν δὲ ἐνταῦθα τὴν ^{ἐπὶ} τὸ
 χεῖρον ἔξιν τῆς ψυχῆς φησι, τὴν ἀνιάτως ἔχουσαν καὶ ἀμετα-
 θέτως· ἐπεὶ καὶ ἀλλαχοῦ φησιν ὁ Δαυὶδ, ⁴ “Ὅπως ἂν ^ψψάλλῃ
 σοι ἡ δόξα μου, καὶ οὐ μὴ κατανυγῶ” τοιτέστιν, οὐ μὴ με-
 ταστῶ, οὐ μὴ μεταβληθῶ. “Ὡσπερ γὰρ ὁ ἐν εὐλαβείᾳ κατα-
 Βνευγμένος οὐκ ἂν εὐκόλως ^μμετασταίῃ” οὕτω καὶ ὁ ἐν πονηρίᾳ
 κατανυγείς ^ππάλιν οὐκ ἂν ῥαδίως μεταβάλοιτο. Κατανυγῆναι
 γὰρ οὐδὲν ἕτερόν ἐστιν ἢ τὸ ἐμπαγῆναι πονεῖν καὶ προσηλωθῆναι.
 Τὸ τοίνυν ἀνιάτον ^γαὐτῶν καὶ δυσμετάθετον τῆς γνώμης δηλῶν,
 “πνεῦμα κατανύξεως,” εἶπεν.

Εἶτα δεικνὺς, ὅτι τῆς ἀπιστίας ταύτης τὴν ἐσχάτην δώσουσι
 δίκην, πάλιν ἐπάγει τὸν προφήτην ^τταῦτα ἀπειλοῦντα, ἅπερ
 ἐξέβη καὶ τέλος ἔλαβε. ⁵ “Γενηθήτω γὰρ, φησὶν, ἡ τράπεζα
 C αὐτῶν εἰς παγίδα καὶ εἰς θήραν καὶ εἰς σκάνδαλον” τοιτέστιν,
 ἡ τρυφή· τὰ ἀγαθὰ πάντα ^αμεταβαλλέσθω καὶ ἀπολλύσθω,
 καὶ γενέσθωσαν εὐχέρωτοι πᾶσι. Καὶ δηλῶν, ὅτι ἀμαρτη-

4 Psal. xxix. 13.

5 v. 9.

^π πόθεν] + μὲν Edd. repugnantibus libris. ^π περιέτρεψε pro περιστρέψε
 A. C. D. E. F. Cat. ^ο εἶπῃ] + ὅτι C. ^ρ καὶ (om. γὰρ) ἔχ. ὀφθ. C.
^θ θαυμαστῆς] φοβεράς C. Statim ἐκείνης δ. pro δ. ἐκείνης A. B. F. H. I. Cat.
^{εἰς} δ. ἐχρήσαντο A. B. C. F. H. I. Cat. ἐχρήσαντο εἰς δ. Edd. ^{εἶναι} om. I.
^{ἐπὶ} pro περὶ A. B. D. E. F. H. I. Cat. ἐνταῦθα. ^{ἐπὶ} τὴν περὶ τὸ χ. ἔξιν φησὶ τῆς ψ.
 (sic) C. ^ψ ψάλλῃ pro ψάλλῃ omnes. ^μ μεταστῇ A. B. H. I. Cat. ^π πάλιν
 om. C. Mox μεταβάλλοιο F. H. ^γ αὐτῶν καὶ δυσμετάθ. (ἀμετάθ. C.) τῆς
 γν.] Sic omnes. τῆς γν. αὐτῶν καὶ δυσμ. Edd. ^τ ταῦτα pro τὰ αὐτὰ A. B.
 F. H. I. Cat. ^α μεταβαλέσθω A. C. I. Statim καὶ ἀπολύσθω C. καὶ ἀπολύ-
 σθωσαν Cat.

μάτων ^βτίνουσιν δίκην ταῦτα πάσχοντες, ἐπήγαγε· “Καὶ εἰς ἀνταπόδομα αὐτοῖς.” ⁶“Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντὸς σύγκαμψον.” Ταῦτ’ οὖν ἔτι ἐρμηνείας δεῖται· τίνος; οὐχὶ καὶ τοῖς σφόδρα ἀνοήτοις ^γδῆλα; Καὶ πρὸ τῶν ἡμετέρων ^δῤημάτων αὐτῇ τῶν πραγμάτων ἢ ἔκβασις ^επρολαβοῦσα μαρτυρεῖ τοῖς εἰρημένοις. Πότε γὰρ οὕτως εὐχέρωτοι γεγόνασιν; πότε εὐάλωτοι; πότε οὕτω τὸν νῶτον αὐτῶν ^ςσυνέκαμψε; πότε τοιαύτην δουλείαν ^Δὑπέστησαν; Καὶ τὸ δὴ μείζον, ὅτι οὐδὲ λύσις ἔσται τῶν δεινῶν τούτων· ὃ καὶ ^ςαὐτὸς ὁ προφήτης ἠνίκατο. Οὐδὲ γὰρ ἀπλῶς εἶπε, “τὸν νῶτον αὐτῶν σύγκαμψον,” ^βἀλλὰ, “διαπαντὸς.” Εἰ δὲ φιλονεικίης, ὡς Ἰουδαίε, περὶ τοῦ τέλους, ἀπὸ τῶν φθασάντων μάνθανε καὶ τὰ παρόντα. Κατέβης εἰς Αἴγυπτον· ἀλλ’ ἐγένετο ἰδιακόςια ἔτη, καὶ ταχέως ^κσε τῆς δουλείας ἐκείνης ἀπῆλλαξεν ὁ θεὸς, καὶ ^ιταῦτα ἀσεβοῦντα καὶ πορνέοντα ^μπορνείαν τὴν χαλεπωτάτην. Ἀπηλλάγης Αἰγύπτου, καὶ προσεκύνησας ^μμόσχον, ἔθυσας τοὺς υἱοὺς σου τῷ Βεελφεγῶρ, τὸν ναὸν ἐμόλυνας, πᾶν εἶδος ἐπῆλθες κακίας, τὴν φύσιν αὐτὴν ^Εἠγνόησας, τὰ ὄρη, τὰς νάπας, τοὺς βουνούς, τὰς πηγὰς, τοὺς (164) ποταμούς, τοὺς κήπους τῶν θυσιῶν ἐνέπλησας τῶν ἐναγῶν, προφήτας ^οἰσοφάξας, θυσιαστήρια ^ρκατέστρεψας, πᾶσαν ὑπερβολὴν ^εἐπέδειξεν πονηρίας καὶ ἀσεβείας. Ἀλλ’ ὅμως ἐβδομήκοντά ^ςσε ἔτη παραδούς Βαβυλωνίοις, πάλιν ἐπὶ τὴν προτέραν ἐπανήγαγεν ἐλευθερίαν, καὶ τὸν ναὸν καὶ τὴν πατρίδα ἀπέδωκε, καὶ τὸ παλαιὸν τῆς ^ςπολιτείας σχῆμα, καὶ προφήται πάλιν καὶ πνεύματος χάρις· μᾶλλον δὲ οὐδὲ ἐν τῷ καιρῷ τῆς αἰχμαλωσίας ^ιἐγκατελείφθης, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ Δανιὴλ καὶ ^ιἸεζεκιὴλ, καὶ ἐν Αἰγύπτῳ ^ιἹερεμίας, καὶ ἐν ἐρήμῳ Μωϋσῆς. Μετ’ ἐκεῖνα ⁶⁴⁴πάλιν ἐπὶ τὴν προτέραν ἐπανῆλθες κακίαν, καὶ ἐξεβακχεύθης, καὶ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν μετετάξω πολιτείαν ἐπὶ Ἀντιόχου τοῦ ἀσεβοῦς· ἀλλὰ καὶ τότε ἔτη τρία ^νμόνον καὶ μικρόν τι

6 γ. 10.

^β τίνουσιν H. ^γ δῆλα ἦν Edd. ἦν deest in omnibus. ^δ ῤημάτων om.
C. ^ε προλαβοῦσα C. ^ς συνέκαμψαν B.F.H.I. Cat. ^ς αὐτὸς pro αὐτὸ
A.B.D.E.F.H.I. Cat. ^β ἀλλὰ καὶ δ. Edd. καὶ om. A.B.C.F.H.I. Cat.
^ι τετρακόσια C. Cat. ^κ σε τῆς δ. ἐ. pro τῆς δ. ἐ. σε A.B.D.E.F.H.I. Cat.
σε om. a pr. man. C. ^ι ταῦτα] + σε C. ^μ πορνείαν τὴν χ. D.E. τὴν π.
τὴν χ. A.B.C.F.H.I. τὴν χ. πορνείαν Edd. ^ν τὸν μόσχον Edd. τὸν om.
A.B.C.D.E.F. Cat. ^ο ἰσοφάξας omnes. Ante Montef. edebatur ἰσοφάξας.
^ρ κατέσκαψας D.E. κατεμόλυνας Veron. ^ε ἐπέδειξεν A.B.D.E.F. ἀπέδειξεν
H. ἐνεδείξω Edd. ^ς σε om. I. ^ς πολιτείας C.D.E. et Sav. marg.
vivendi institutum Montan. προφητείας Edd. ^ι ἐγκατελ. pro ἐνεκατελ. A.B.
C.D.E.F.I. Cat. ^ν μόνον om. I.

πρὸς, Ἀντιόχῳ παραδοθέντες, διὰ τῶν Μακκαβαίων τὰ λαμπρὰ
 πάλιν ἐστήσατε τρόπαια. Ἀλλὰ νῦν τοιοῦτον οὐδὲν, ἀλλὰ
 τούναντίον ἅπαν γέγονεν· ὃ καὶ μάλιστα ἐστὶ θαυμάσαι, ὅτι
 τὰ μὲν τῆς κακίας ἔληξε, τὰ δὲ τῆς τιμωρίας ἑπιτίθεται, καὶ
 οὐδὲ ἐλπίδα τινὰ ἔχει μεταβολῆς. Ὅθεν γὰρ ἐβδομήκοντα
 Βῆτη παρήλθε μόνον, οὐδὲ ἑκατὸν, οὐδὲ δις τοσαῦτα, ἀλλὰ καὶ
 τριακόσια καὶ πολλῶ ^απλείω, καὶ οὔτε σκιὰν ἐλπίδος τοιαύτης
 ἐστὶν εὐρεῖν· καὶ ταῦτα οὔτε εἰδωλολατρούντων ὑμῶν, οὔτε
^ετὰ ἄλλα ποιούντων, ἅπερ ἔμπροσθεν ἐτολμᾶτε. Τί ποτ' οὖν
 ἐστὶ τὸ αἷτιον; Διεδέξατο τὸν τύπον ἢ ἀλήθεια, καὶ τὸν νόμον
 ἐξέκλεισεν ἢ χάρις. Ἄπερ οὖν ἄνωθεν προαναφώνων ὁ προ-
 φήτης ἔλεγε· “Καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντὸς σύγκαμψον.”
 Εἶδες προφητείας ἀκρίβειαν, πῶς καὶ τὴν ἀπιστίαν προανεφώ-
 νησε, καὶ τὴν φιλονεικίαν ἔδειξε, καὶ τὴν ἐψομένην ^δδίκην ἐδή-
 C λωσε, καὶ τὸ ἀπέραντον τῆς κολάσεως ἐνεδείξατο; Ἐπειδὴ γὰρ
^επολλοὶ τῶν παχυτέρων τοῖς μέλλουσι διαπιστοῦντες, ἀπὸ τῶν
 παρόντων τὰ μέλλοντα ἐβούλοντο ^εἰδεῖν, ἐντεῦθεν ἡδὴ ἐφ' ἐκά-
 τερα τῆς βέαντος δυνάμεως τὴν ἀπόδειξιν παρέσχετο ὁ ^βθεὸς,
 τοὺς μὲν ἐξ ἔθνων πιστεύσαντας ἐπάρας ὑπὲρ τὸν οὐρανόν, τοὺς
 δὲ ἐξ Ἰουδαίων ἀπιστήσαντας εἰς ἔσχατον ἐρημίας κατενεγκῶν,
 καὶ ἀλύτοις κακοῖς παραδούς.

Καθαψάμενος τοίνυν αὐτῶν σφοδρῶς, καὶ ἀφ' ὧν ἠπίστησαν,
 καὶ ἀφ' ὧν ἔπαθόν τε καὶ ἔμελλον πείσεσθαι, πάλιν παραμυ-
 θεῖται τὰ εἰρημένα, γράφων οὕτω· ^γ“Λέγω οὖν, μὴ ἔπταισαν
 Δίνα πέσωσι; Μὴ γένοιτο.” Ὅτε ἔδειξε μυρίων ^ικακῶν ὄντας
 ὑπευθύνους, τότε παραμυθίαν ἐπινοεῖ. Καὶ σκόπει τὴν σύνεσιν
^κτὴν Παύλου. Τὴν μὲν κατηγορίαν ἀπὸ τῶν προφητῶν εἰσῆγαγε,
 τὴν δὲ παραμυθίαν παρ' ἑαυτοῦ τίθησιν. Ὅτι μὲν γὰρ αὐτοῖς
 ἡμάρτηται μεγάλα, φησὶν, οὐδεὶς ἀντερεῖ· ἴδωμεν δὲ, εἰ τοι-
 οῦτον τὸ πτώμα, ὥς καὶ ἀνίατον εἶναι, καὶ μηδεμίαν ἔχειν
 διόρθωσιν. Ἀλλ' οὐκ ἐστὶ τοιοῦτον. Εἶδες πῶς αὐτῶν πάλιν
 καθάπτεται, καὶ ^μἐν προσδοκίᾳ παραμυθίας ὑπευθύνους ποιεῖ

7 v. 11.

^ω ἐπιτίθεται in textu I. ἐπείγεται C. ^α ἔχεις I. ἔχειν F. ^γ οὐδὲ] οὐ
 E.H.I. Haec παρήλθε—τοσαῦτα om. I. ^ε καὶ om. Veron. Sav. Mor.
 invitis libris. ^α πλείω pro πλέον omnes. ^β εὐρεῖν] ἰδεῖν C. ^ε τὰ om.
 A.B.F. ^δ κολασιν I. ^ε πολὺ F.H. ^ε εἰδέναι C. ^ε αὐτοῦ A.B.F.
 H.I. ^β θεὸς pro Χριστὸς A.B.D.E.F.H.I. ^ι κακῶν ὄντας ὑπ. pro ὄντας
 κακῶν ὑπ. A.B.F.H.I. Cat. κακῶν ὑπ. ὄντας C. ^κ τὴν, quod aberat, est in
 B.D.E.F.I. Ita tacite Montef. τοῦ pro τὴν habent H. Cat. ^ι αὐτοῦ A.B.
 D.E.F.H.I. Cat. αὐτοῦ Veron. Sav. Mor. Mox ὅτι γὰρ αὐτοὶ ἡμάρτον μ. φ.
 C. ^μ ἐν προσδοκίᾳ] οὐ προσδοκία a pr. man. C.

ἀμαρτημάτων ^αὡμολογημένων; Ἰδωμεν ὁ δὲ τίνα αὐτοῖς καὶ παραμυθίαν ἐπινοεῖ. Τίς οὖν ἡ παραμυθία; ⁸“^ρΌταν τὸ πλή-
ρωμα τῶν ἐθνῶν εἰσέλθῃ, φησὶ, τότε πᾶς Ἰσραὴλ σωθήσεται,”
κατὰ τὸν καιρὸν ⁹τῆς παρουσίας τῆς δευτέρας καὶ τῆς συντε-
λείας. Ἄλλ’ εὐθέως μὲν τοῦτο οὐ λέγει· ἐπειδὴ δὲ σφοδρῶς
αὐτῶν κατέδραμε, καὶ κατηγορίαις συνῆψε κατηγορίας, προ-
φήτας ἐπὶ ^τπροφήταις εἰσαγὼν καταβοῶντας αὐτῶν, τὸν
Ἡσαΐαν, τὸν Ἠλίαν, τὸν Δαυὶδ, τὸν Μωϋσέα, τὸν Ὡσηέ, καὶ
ἄπαξ, καὶ δις, καὶ πολλάκις ἵνα ^αμὴ ταύτῃ καὶ τούτους εἰς
ἀπόγνωσιν ἐμβαλὼν, ἵαποτειχίσῃ τὴν πρὸς τὴν πίστιν ἐπά-
νοδον, καὶ τοὺς ἐξ ἐθνῶν πάλιν πιστεύσαντας εἰς ἀπόνοιαν
ἐπάρῃ, καὶ φυσηθέντες καὶ αὐτοὶ βλαβῶσιν εἰς τὸν τῆς πί- 645
στεως λόγον, παραμυθεῖται πάλιν αὐτοὺς, λέγων· “Ἀλλὰ
τῷ αὐτῶν παραπτώματι ἡ σωτηρία ^νἐν τοῖς ἔθνεσι.” Δεῖ δὲ
ἡμᾶς οὐχ ἀπλῶς ἀκούειν τῶν λεγομένων, ἀλλὰ τὴν γνώμην εἰ-
δέναι καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ λέγοντος, καὶ τί κατορθῶσαι ^ωἐσπού-
δακεν· ὅπερ αἰεὶ παρακαλῶ τὴν ὑμετέραν ἀγάπην. Ἄν γὰρ
μετὰ τῆς διανοίας ταύτης δεξώμεθα τὰ εἰρημένα, ^εἐν οὐδενὶ
(165) τούτων ὀφύμεθα δυσκολίαν οὔσαν. Τὸ γὰρ σπουδαζόμενον
αὐτῷ νῦν, τὴν ἐκ τῶν εἰρημένων ἐγγινομένην ἀπόνοιαν τοῖς ἐξ
ἐθνῶν καθελεῖν· οὕτω γὰρ καὶ οὗτοι ἀσφαλέστερον μένειν B
ἔμελλον ἐν τῇ πίστει, μετριάξουσιν ^γμαθόντες, καὶ οἱ ἐξ Ἰουδαίων
τῆς ἀπογνώσεως ἀπαλλαγέντες, ^ττῇ χάριτι προθυμότερον
προσιέναι. Πρὸς τοῦτον τοίνυν τὸν σκοπὸν ὁρῶντες, πάντων
^αἀκούωμεν τῶν ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ λεγομένων. Τί οὖν φησι;
καὶ πόθεν δέικνυσιν, ὅτι οὐκ ἀνίατα ^βἔπεσον, οὐδὲ εἰς τέλος
ἐξεβλήθησαν; Ἀπὸ τῶν ἐθνῶν, οὕτω λέγων· “Τῷ αὐτῶν
παραπτώματι ἡ σωτηρία ^ετοῖς ἔθνεσιν, εἰς τὸ παραζηλῶσαι
αὐτοὺς.” Οὗτος δὲ οὐκ αὐτοῦ ^δμόνον ὁ λόγος, ἀλλὰ καὶ ἐν
τοῖς εὐαγγελίοις τοῦτο βούλονται αἱ παραβολαί. Καὶ γὰρ ὁ
τοὺς γάμους ποιήσας τῷ υἱῷ, ἐπειδὴ οἱ κεκλημένοι οὐκ ἠθέλησαν C
ἐλθεῖν, τότε τοὺς ἐν ταῖς τριόδοις ἐκάλεσε. Καὶ ὁ τὸν ἀμπε-

⁸ v. 25, 26.

^α ὡμολογημένων B.D.E.I. Cat. ὁμολογημένων H. ὁμολογουμένων Edd. ante Ben. ^ο δὲ om. C. Statim καὶ om. idem. ^ρ όταν] ὅτι ἂν H. όταν δὲ Edd. δὲ om. A.B.C.F.H. Cat. ⁹ τῆς π. τῆς δ.] τῆς δ. παρουσίας A. ^τ προφήτας H. ^μ μὴ] + καὶ I. καὶ ante τούτους om. C. ^ι ἀποτειχίσῃ] + αὐτοῖς I. ^ν ἐν om. B.C.E.I. Ita Montef. Post ἔθνεσιν add. εἰς τὸ παρα-
ζηλῶσαι αὐτοὺς C. ^ω ἐσπούδακεν A.B.D.E.F.H.I. Cat. ἐσπούδασεν C. ἐσπούδαζεν Edd. Statim ὅπερ γὰρ αἰεὶ C. ^ε ἐν om. C. ^γ μαθόντες C. ^τ τῇ] ἐν τῇ C. ^α ἀκούωμεν C. ^β ἔπεσαν H.I. ἔπαισαν C. Cat. ^ε ἐν τοῖς Edd. ἐν om. A.B.C.E.F.I. Mosqq. ^δ μόνος ὁ λ. A.B.D.F.H.I. μόνου λ. C. μόνως ὁ λ. Cat.

λῶνα δὲ ^εκαταφυτεύσας, ἐπειδὴ ἔσφαξαν οἱ γεωργοὶ τὸν κλη-
 ρονόμον, τότε ἐξέδωκεν ἑτέροις τὸν ἀμπελῶνα. Καὶ ^ςχωρὶς
 δὲ παραβολῆς αὐτοῖς ἔλεγεν· ⁹ “Οὐκ ἀπεστάλην, εἰ μὴ εἰς τὰ
 πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ.” Καὶ τῇ Συροφοινι-
 κισσῇ δὲ ἐπιμενούσῃ πλέον τι πάλιν ἔλεγεν· “^hΟὐ γάρ ἐστι
 καλὸν, φησί, λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ ἰδοῦναι τοῖς
 κυναρίοις.” Καὶ ὁ Παῦλος δὲ πρὸς τοὺς στασιάζοντας τῶν
 Ἰουδαίων, ¹⁰ “Ὑμῖν ^kπρῶτον, φησὶν, ἀναγκαῖον ἦν λαληθῆναι
 τὸν λόγον τοῦ θεοῦ· ἐπειδὴ δὲ ἀναξίους ^lἐκρίνατε ἑαυτοὺς, ἰδὼν
 D στρεφόμεθα εἰς τὰ ἔθνη.” Καὶ διὰ πάντων δηλοῦται, ὅτι ἡ
 μὲν ἀκολουθία τῶν πραγμάτων αὕτη ἦν, ἐκείνους προσελθεῖν
 πρῶτους, καὶ τότε τοὺς ἐξ ἔθνων· ἐπειδὴ δὲ ἠπίστησαν, ἀντε-
 στράφη ἡ τάξις, καὶ ἡ ἀπιστία αὐτῶν καὶ τὸ παράπτωμα τού-
 τος ἐποίησεν εἰσενεχθῆναι προτέρους. Διὸ φησι, “Τῷ αὐτῶν
 παραπτώματι ἡ σωτηρία ^mἐν τοῖς ἔθνεσιν, εἰς τὸ παραζηλώσαι
 αὐτούς.” Εἰ δὲ τὸ ἐξ ἀκολουθίας ἐκβὰν ὡς προηγουμένως
 γεγεννημένον λέγει, μὴ θαυμάσης· βούλεται γὰρ αὐτῶν παρα-
 μυθῆσασθαι πεπληγίας τὰς ψυχάς. Ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτόν
 E ἐστίν· ἦλθε πρὸς αὐτοὺς ⁿἸησοῦς· οὐκ ἐδέξαντο αὐτὸν μυρία
 ὀθνατουργοῦντα, ἀλλ’ ἐσταύρωσαν· ἐπεσπάσατο λοιπὸν τὰ
 ἔθνη, ἵνα ἡ ἐκείνων τιμὴ δάκνουσα αὐτῶν τὴν ἀναισθησίαν, καὶ
 ἐκ τῆς πρὸς ἑτέρους φιλονεικίας αὐτοὺς πείσῃ προσελθεῖν.
 Ὡς δὲ γὰρ ^pδεχθῆναι πρῶτον ἐκείνους, καὶ τότε ἡμᾶς· διὸ
 καὶ ἔλεγε· “Δύναμις γὰρ θεοῦ ^qἐστὶν εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ
 πιστεύοντι, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἑλληνι.” ἐπειδὴ δὲ ἀπε-
 σκίρτησαν, οἱ δεύτεροι πρῶτοι ^rγεγόναμεν. Εἶδες τοίνυν πό-
 σην αὐτοῖς ^sκάντεῦθεν συνάγει τιμὴν; μίαν μὲν, ὅτι τότε φησὶν
 646 ἡμᾶς ἐκληθῆναι, ὅτε αὐτοὶ οὐκ ἠθέλησαν· δευτέραν δὲ, ὅτι διὰ
 τοῦτό φησι κληθῆναι, οὐχ ἵνα ἡμεῖς σωθῶμεν ^vμόνον, ἀλλ’ ἵνα
 καὶ ἐκεῖνοι διὰ τῆς ^wἡμετέρας σωτηρίας ζηλώσαντες, βελτίους
 γένωνται. Τί οὖν, φησὶν; εἰ μὴ διὰ τοὺς Ἰουδαίους, οὐκ αὖ

⁹ Matth. xv. 24, 26.

¹⁰ Act. xiii. 46.

^ε φυτεύσας B. ^ς χωρὶς παρ. δὲ F.H.I. Statim αὐτοῖς pro αὐτὸς A.B.C.
 D.E.F.I. αὐτοῖς H. ^h οὐ γάρ ἐστι] οὐκ ἐστὶ D.E. Mox
 φησὶ om. iidem. ^k πρῶτον C. ^l πρῶτον] νῦν πρῶτον Edd. νῦν deest in
 omnibus. ὑμῖν ἀναγκ. πρῶτον λαλ. C. ^m κρίνετε Veron. Sav. Mor. re-
 pugnantibus libris. ⁿ ἐν accessit ex A.B.D.E.F.H. ^o Ἰησοῦς C.D.E.
^p θαυματουργήσαντα H. ^q δ. πρῶτον ἐκείνους] Sic A.B.F.H. Cat. δ. ἐκεί-
 νους πρῶτον Edd. πρῶτον δειχθῆναι (sic) ἐκείνους I. δεχθῆναι πρῶτον Ἰουδαίους
 C. Idem pro ἡμᾶς, τοὺς ἐξ ἔθνων habet. ^r ἐστὶν om. C. ^s γεγόνασιν C.
^t κάντ. σ. τιμὴν A.B.F.H.I. κάντ. τιμὴν σ. D.E. σ. κάντ. τιμὴν Edd. ^v κλη-
 θῆναι] + ἔδει C. Mox φησὶν ἐκλήθημεν pro φ. κληθῆναι idem. ^w μόνον om.
 I.

ἐκλήθημεν καὶ ἐσώθημεν; Οὐκ ἂν πρὸ ἐκείνων, ἀλλ' ἐν τῇ προσ-
 ηκούσῃ τάξει. Διὸ καὶ ὅτε ^x τοῖς μαθηταῖς ἔλεγεν, οὐκ εἶπεν
 ὡς ἀπλῶς, πορεύεσθε πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου
 Ἰσραὴλ, ἀλλὰ, ¹¹ “Πορεύεσθε μᾶλλον ^z πρὸς τὰ πρόβατα”
^a δεικνὺς ὅτι καὶ πρὸς ἐκείνα δεῖ μετὰ ταῦτα ἀπελθεῖν. Καὶ
 Παῦλος πάλιν οὐκ εἶπεν, ^b ὑμῖν ἀναγκαῖον ἦν λαληθῆναι τὸν B
 λόγον ^c τοῦ θεοῦ, ἀλλ', ¹² “Ὑμῖν ^d ἦν ἀναγκαῖον πρῶτον λαλη-
 θῆναι τὸν λόγον,” δεικνὺς ὅτι ^e καὶ ἐκ δευτέρου καὶ ἡμῖν. Ταῦτα
 δὲ καὶ ἐγένετο καὶ ἐλέγετο, ἵνα ^f μὴδὲ ἀναίσχυντον ἔχωσιν ἐκεί-
 νοι πρόφασιν ὡς παροφθέντες, καὶ διὰ τοῦτο μὴ πιστεύσαντες.
 Διὰ δὴ τοῦτο καὶ πάντα προειδὼς ὁ Χριστὸς, ὅμως πρὸς αὐ-
 τοὺς παρεγένετο πρῶτους.

¹³ “Εἰ δὲ τὸ παράπτωμα αὐτῶν πλοῦτος κόσμος, καὶ τὸ
 ἥττημα αὐτῶν πλοῦτος ἐθνῶν, πόσῳ μᾶλλον τὸ πλήρωμα αὐ-
 τῶν;” Ἐνταῦθα πρὸς χάριν αὐτοῖς διαλέγεται. Καὶ γὰρ εἰ
 μυριάκις παρέπεσον οὗτοι, οὐκ ἂν ἐσώθη τὰ ἔθνη, εἰ μὴ πίστιν
 ἐπέδειξαντο· ὥσπερ οὖν ^h οὐδ' ἂν Ἰουδαῖοι ἀπώλοντο, εἰ μὴ
 ἠπίστησαν καὶ ἐφιλονέκησαν. Ἀλλ', ὅπερ ἔφην, παραμυ- C
 θεῖται αὐτοὺς κειμένους, ἐκ περιουσίας παρασκευάζων θαρρεῖν
 ὑπὲρ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, εἰ μετὰθιοιτο. Εἰ γὰρ ὅτε, φησί,
 (166) προσέκρουσαν, τοσοῦτοι σωτηρίας ἀπῆλυσαν, καὶ ἐν τῷ ^k ἐκ-
 βληθῆναι ἐκείνους τοσοῦτοι ἐκλήθησαν, ἐνόησον τί ^l ἔσται, ὅταν
 ἐπιστρέψωσιν. Ἀλλ' οὐκ εἶπεν οὕτως, ὅταν ἐπιστρέψωσιν.
 Οὐ γὰρ εἶπε, πόσῳ μᾶλλον ἢ ἐπιστροφή αὐτῶν, οὐδὲ ἡ μετα-
 βολὴ αὐτῶν, οὐδὲ τὸ κατόρθωμα αὐτῶν, ἀλλὰ, “πόσῳ μᾶλλον
 τὸ πλήρωμα αὐτῶν,” τουτέστιν, ^m ὅταν πάντες εἰσιέναι μέλλωσι.
 Τοῦτο δὲ εἶπε, δεικνὺς καὶ τότε τὸ πλεόν της χάριτος ἐσόμενον,
 καὶ τῆς δωρεᾶς τοῦ θεοῦ, ⁿ καὶ σχεδὸν τὸ πᾶν. ¹⁴ “Ὑμῖν ^o γὰρ D
 λέγω τοῖς ἔθνεσιν, ἐφ' ὅσον μὲν Ρεῖμι ἐγὼ ἐθνῶν ἀπόστολος,
 τὴν διακονίαν μου δοξάζω, εἰ πως παραζηλώσω μου τὴν σάρκα,

¹¹ Matth. x. 6.¹² Act. xiii. 46.¹³ v. 12.¹⁴ v. 13, 14.

^x τοῖς μ. ἔλεγεν] τοὺς μαθητὰς ἀπέστειλεν D.E. ^y ἀπλῶς] + τὸ C.
^z Haec πρὸς τὰ πρόβατα, quae aberant, sunt in libris omnibus et Cat. ^a δει-
 κνὺς om. A.B.F.H.I. δηλῶν pro δεικνὺς D.E. Vulgatum firmat Cat. ^b ὑμῖν
 ἂν. pro ἂν. ὑμῖν A.B.D.E.F.H.I. Statim ἦν accessit ex A.B.E.H.I. ὑμῖν ἦν
 ἂν. C. ^c τοῦ θεοῦ est in A.B.D.E.F.H. non in Edd. Statim καὶ pro ἀλλ'
 H. ^d ἦν om. C. Mox τὸν λόγον accessit ex A.B.D.E.F.I. ^e καὶ om. I.
 καὶ μετὰ ταῦτα ἡμῖν. ταῦτα δὲ C. ^f μὴδὲ] μὴ C. ^g ἐπέδειξαντο pro
 ἐπέδειξαιτο omnes. ἐσώθησαν et ἐπέδειξαντο Cat. ^h οὐδ' ἂν Ἰουδ.] Sic A.B.
 C.F.H.I. οὐδ' ἂν οἱ Ἰουδ. D.E. οἱ Ἰουδαῖοι οὐκ ἂν Edd. ⁱ γὰρ ὅτε] ὅτι I.
^k ἀποβληθῆναι C. Mox ἐσώθησαν pro ἐκλήθησαν idem. ^l ἔστι C. Mox
 quae vulgo desiderantur, ἀλλ' οὐκ εἶπεν οὕτως ὅταν ἐπιστρέψωσιν, ex hoc uno
 libro assumimus. ^m ὅταν . . . μέλλωσι] Sic A.B.D.E.F.H.I. ὅτε . . . μέλ-
 λουσι Edd. ⁿ καὶ om. C. ^o γὰρ] δὲ C. ^p εἰμι ἐγὼ] οὐκ ἐγὼ εἰμι C.

καὶ σώσω τινὰς ἐξ αὐτῶν.” Πάλιν ὑποψίας πονηρᾶς ἑαυτὸν ἀπαλλάξαι ἐσπούδακε. Καὶ δοκεῖ μὲν ἐπιπλήττειν τοῖς ἐξ ἐθνῶν, καὶ ταπεινοῦν αὐτῶν τὰ φρονήματα, ἡρέμα δὲ παρακινεῖ τὸν Ἰουδαῖον. Καὶ περιέρχεται μὲν ζητῶν περιστέλλαι καὶ παραμυθίσασθαι τὴν τοσαύτην αὐτῶν ἀπώλειαν, οὐδὲν δὲ εὐρίσκει διὰ τὴν τῶν πραγμάτων φύσιν. Καὶ γὰρ ἐξ ὧν εἶρηκε, Εὐμείζονος ἦσαν κατηγορίας ἱᾶξιοι, ὅταν τὰ αὐτοῖς εὐτρεπισμένα ἕτεροι σφόδρα αὐτῶν ἀποδέοντες εἰληφότες ᾖσι. Διὰ δὲ τοῦτο ἀπὸ τῶν Ἰουδαίων ἐπὶ τοὺς ἐξ ἐθνῶν μεταβαίνει, καὶ μέσον παρεντίθησι τὸν περὶ τούτων λόγον, ἐνδείξασθαι βουλόμενος, ὅτι πάντα ταῦτα λέγει, ἵνα αὐτοὺς μετριάξῃ παιδεύσῃ. Ἐπαινῶ γὰρ ὑμᾶς, φησὶ, διὰ δύο ταῦτα· δι’ ἓν μὲν, ὅτι ἀνάγκην ἔχω τὴν διακονίαν ὑμῶν ἐγκεχειρισμένους· δι’ ἕτερον δὲ, ἵνα δι’ ὑμῶν ἐτέρους σώσω. Καὶ οὐ λέγει, τοὺς ἀδελφούς μου, τοὺς συγγενεῖς μου, ἀλλὰ, “τὴν σάρκα.” Εἵτα τὴν φιλονεικίαν αὐτῶν ἐνδεικνύμενος, οὐ λέγει, εἴ πως πείσω, ἀλλὰ, “παραζηλώσω καὶ σώσω,” καὶ οὐδὲ ἐνταῦθα ἅπαντας, ἀλλὰ, “τινὰς ἐξ αὐτῶν.” οὕτως ἦσαν σκληροί. Καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἐπιτιμῇ δὲ λαμπρὰ δέκνυνσι πάλιν τὰ τῶν ἐθνῶν· ζεῖγε καὶ αἵτιοι γίνονται σωτηρίας αὐτοῖς, καὶ οὐ διὰ τῶν αὐτῶν· ἐκείνοι μὲν γὰρ τούτοις ἐξ ἀπιστίας, οὗτοι δὲ ἐκείνοις ἀπὸ πίστεως πρόξενoi γίνονται τῶν ἀγαθῶν. Ὅθεν δοκεῖ καὶ ἰσάζειν καὶ πλεονεκτεῖν τὰ τῶν ἐθνῶν. Τί γὰρ ἂν εἴποις, ὦ Ἰουδαῖε; εἰ μὴ ἐξεβλήθημεν ἡμεῖς, οὐκ ἂν ἐκλήθητε εὐθέως ὑμεῖς; Τὸ αὐτὸ λέγει καὶ ὁ ἐξ ἐθνῶν· εἰ μὴ ἐσώθην ἐγὼ, οὐκ ἂν ἐζήλωσας σύ. Εἰ δὲ καὶ ὧς πλεονεκτοῦμεν βούλει μαθεῖν, ἐγὼ μὲν ἐκ τοῦ πιστεῦσαι, σὲ σώζω· σὺ δὲ προσκεκρουκῶς, πάροδον ἡμῖν δέδωκας σοῦ προτέραν.

Εἵτα πάλιν παίσθημένος ὅτι καθήψατο αὐτῶν, τὸ πρότερον ἀναλαμβάνει, καὶ φησιν· ¹⁵ “Εἰ γὰρ ἡ ἀποβολὴ αὐτῶν καταλλαγὴ κόσμου, τίς ἡ πρόσληψις, εἰ μὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν;” Ἀλλὰ καὶ τοῦτο αὐτοὺς καταδικάζει πάλιν, εἶγε ἄλλοι μὲν ἐκ

¹⁵ v. 15.

¹ τοῖς] τοὺς H. Cat. Mox αὐτῶν om. A. ² ἱᾶξιοι] + πῶς δὲ οὐ μείζονος D.E. ³ αὐτοῖς A.B.F.H. ⁴ διαβαίνει I. ⁵ πάντα ταῦτα pro ταῦτα πάντα A.B.C.F.I. Cat. ⁶ Haec ἀλλὰ παραξ. καὶ σώσω desunt in A.B.F.H.I. ⁷ ἅπαντας pro πάντας A.B.D.E.F.H. Cat. ⁸ αὐτῇ] + δὲ D. Cat. Mox δὲ om. D.E. Cat. ⁹ εἶγε] εἰ γὰρ A.B.F.H.I. Cat. εἰ δὲ et mox γίνονται C. ¹⁰ καὶ] ἄλλ' A. καὶ om. Cat. ¹¹ τοῖς] αὐτοῖς C. ¹² γίνονται καθίστανται D.E. γίνονται a pr. man. C. ¹³ εἰ] ὅτι εἰ C. D. E. ¹⁴ τὸ αὐτὸ pro τοῦτο δὲ omnes. ¹⁵ φ] pro δ A.B.C.F.H. Cat. Statim πλεονεκτῶ τοῦτο βούλει μ. I. ¹⁶ αἰσθανόμενος B.C. ¹⁷ αὐτοῖς H.

τῶν ἀμαρτημάτων αὐτῶν ἰκέρδανον, οὗτοι δὲ κ' οὐδὲ ἐκ τῶν κατορθωμάτων ἐτέρων ὠφελήθησαν. Εἰ δὲ τὸ ἐξ ἀνάγκης C συμβὰν, τοῦτο ἐκείνων εἰναί φησι, μὴ θαυμάσης· ἵνα γὰρ καὶ τούτους, ὃ πολλακίς εἶπον, καταστείλῃ, κἀκείνους προτρέψῃ, οὕτω σχηματίζει τὸν λόγον. "Ὅπερ ἰγὰρ ἔφθην εἰπὼν, ¹ καὶ μυριάκις ἀπεβλήθησαν Ἰουδαῖοι, πίστιν δὲ μὴ ἐπεδείξαντο τὰ ἔθνη, οὐκ ἂν ἐσώθησάν ² ποτε. Ἀλλὰ τῷ ἡσθηνοκότη παρίσταται μέρει, καὶ βοηθεῖ τῷ πεπονηκότι. "Ὅρα δὲ καὶ ἐν οἷς ὁ χαρίζεται, διὰ ῥημάτων αὐτοὺς παραμυθούμενον μόνον. "Εἰ γὰρ ἡ ἀποβολὴ αὐτῶν, φησὶ, καταλλαγὴ κόσμου." Καὶ τί τοῦτο πρὸς Ἰουδαίους; "Τίς ἡ πρόσληψις, εἰ μὴ ζωὴ ἐκ νε- D κρῶν;" Ἀλλ' οὐδὲ τοῦτό τι πρὸς ἑκείνους, εἰ μὴ προσελήφθησαν. ἌΟ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν· εἰ ὀργιζόμενος αὐτοῖς, ἔτοσαῦτα ἐχαρίσατο ἐτέροις, ὅταν αὐτοῖς καταλλαγῇ, τί οὐ χαριεῖται; Ἀλλ' ὥσπερ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν οὐ διὰ τὴν πρόσληψιν αὐτῶν, οὕτως οὐδὲ ἡ σωτηρία νῦν ἡ ἡμετέρα δι' αὐτούς· ἀλλ' ἔξεβλήθησαν μὲν ἐκ τῆς ἀνοίας αὐτῶν, ἐσώθημεν δὲ ἀπὸ τῆς πίστεως ἡμεῖς, καὶ τῆς ἀνωθεν χάριτος. Ἐτούτων δὲ οὐδὲν ἐκείνους ὠφελῆσαι δυνήσεται, εἰ μὴ τὴν προσήκουσαν ³ ἐπιδείξαιντο πίστιν. Πλὴν ἀλλὰ τὰ αὐτῷ συνήθη ποιῶν, E προάγει τὸν λόγον εἰς ἕτερον ἐγκώμιον, οὐκ ὄν ἐγκώμιον, (167) ἀλλὰ δοκοῦν εἶναι μόνον, τοὺς ἀρίστους τῶν ἱατρῶν μιμούμενος, οἳ τοσαῦτα παραμυθοῦνται τοὺς κάμνοντας, ὅσα ἡ τῆς ἀρρωστίας ἑνδίδωσι φύσις. Τί γὰρ φησιν; ¹⁶ "Εἰ δὲ ἡ ἀπαρχὴ ἀγία, καὶ τὸ φῦραμα· καὶ εἰ ἡ ῥίζα ⁴ ἀγία, καὶ οἱ κλάδοι;" ἀπαρχὴν ἐνταῦθα καὶ ῥίζαν καλῶν, ⁵ τοὺς περὶ τὸν Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, τοὺς προφήτας, τοὺς πατριάρχας, τοὺς ἐπὶ τῆς παλαιᾶς εὐδοκιμηκότας ἅπαντας· κλάδους δὲ τοὺς ἐξ αὐτῶν πιστεύσαντας. Εἵτα ἐπειδὴ ἀντέπιπτεν αὐτῷ τὸ πολ- 648 λούς ἡπιστηκέναι, ὅρα πῶς ⁶ πάλιν αὐτὸ ὑποτέμενεται, καί

16 v. 16.

¹ ἰκέρδανον C. ^κ οὐδὲ ἐκ τῶν κατ. ἐτ. ὠφ.] Sic omnes. ἐκ τῶν ἐτ. κατ. οὐκ ὠφ. Veron. Sav. Mor. οὐδὲ ἐκ τῶν ἐτ. κατ. ὠφ. Ben. ¹ γὰρ] καὶ H. ² εἰ καὶ] Sic A.B.C.F.H.I. Cat. κλν Edd. ³ ποτε om. I. ὁ χαρίζεται] + ὅπως χαρίζεται I. ⁴ παραμυθούμενον B.E.F. παραμυθούμενος Edd. αὐτὸν παραμυθούμενον pro αὐτοὺς παραμυθούμενος Cat. Statim μόνον om. C. Veron. ⁵ ἐκείνους] + αὐτοὺς C. ⁶ τοιαῦτα C. ⁷ ἡ σωτηρία νῦν pro νῦν ἡ σ. B.C.D.E.F.H.I. Cat. ⁸ ἐβλήθησαν C. Mox post αὐτῶν add. ἐκείνοι Cat. ⁹ τούτων] τοῦτο C. ¹⁰ ἐπιδείξαιτο B. ἐπιδείχονται C. ἐπεδείξαντο F.H.I. Cat. ¹¹ ἐτέρων A.B.F.H.I. ἕτερον tuetur Cat. ¹² δίδωσι C. ¹³ ἀγία om. C. ¹⁴ Haec τοὺς περὶ τὸν Ἀβραὰμ—Ἰακώβ desunt in A.B.D.E.F.H.I. τοὺς περὶ τὸν Ἀβρ. (omissis ceteris) habet Cat. ¹⁵ πάλιν αὐτὸ ὑπ.] Sic C. πάλιν αὐτοὺς ὑπ. (ἀπ. H.) ceteri. αὐτὸ πάλιν ὑπ. Edd. πάλιν ὑπ. αὐτὸ Cat.

φησιν.¹⁷ “Εἰ δέ τινες τῶν κλάδων ἐξεκλάσθησαν.” Καὶ μὴν ἄνω ἔλεγε, ὅτι οἱ πλείους ἀπώλοντο, καὶ ὀλίγοι διεσώθησαν· πῶς^d οὖν ἐνταῦθα ἐπὶ τῶν ἀπολλυμένων τὸ, “τινές,” ἐτέθεικας, ὅπερ ὀλιγότητός ἐστιν ἐμφαντικόν; Οὐκ ἐμαυτῷ, φησὶ, περιπίπτων, ἀλλὰ θεραπεῦσαι^e σπεύδων καὶ ἀνακτήσασθαι τοὺς πεποννηκότας. Εἶδες πῶς διὰ παντὸς τοῦ χωρίου τοῦτο δέικνυται κατασκευάζων, τὸ βούλεσθαι παραμυθῆσασθαι αὐτούς; Β καὶ ἀνέλης αὐτὸ, πολλὰ ἔψεται τὰ ἐναντιώματα. Σὺ δέ μοι σκόπει αὐτοῦ τὴν σοφίαν, πῶς δοκῶν ὑπὲρ αὐτῶν λέγειν, καὶ^h παραμυθίας αὐτοῖς ἐπινοεῖν, καὶ πλήττει λανθανόντως, καὶ πάσης ἀπολογίας δέικνυσιν ἐστερημένους, ἀπὸ τῆς ρίζης, ἀπὸ τῆς ἀπαρχῆς. Ἐννόησον γάρ πονηρίαν τῶν κλάδων, ὅταν^k μηδὲ ρίζαν ἔχοντες γλυκεῖαν, μιμῶνται αὐτήν· καὶ τὴν κακίαν τοῦ φυράματος, ὅταν μηδὲ ἀπὸ τῆς ἀπαρχῆς^l μεταβάλληται. “Εἰ δέ τινες τῶν κλάδων ἐξεκλάσθησαν.” Καὶ μὴν τὸ πλέον ἐξεκλάσθη· ἀλλ’, ὅπερ ἔφην, βούλεται αὐτοὺς παραμυθεῖσθαι. Διὰ τοῦτο οὐδὲ παρ’ ἑαυτοῦ, ἀλλὰ παρ’ ἐκείνων εἰσάγει τὸν C λόγον, καὶ ἐν τούτῳ λανθανόντως αὐτῶν καθικνούμενος, καὶ δεικνύς τῆς τοῦ Ἀβραάμ συγγενείας ἐκπεπτωκότας. Τοῦτο γὰρ ἦν, ὃ ἔσπευδεν εἰπεῖν, ὅτι οὐδὲν κοινὸν πρὸς^m ἐκείνους ἔχουσιν. Εἰ γὰρ ἀγία ἡ ρίζα, οὗτοι δὲ οὐχ ἅγιοι, ἄρα πόρρω τῆς ρίζης οὗτοι. Εἶτα δοκῶνⁿ παραμυθεῖσθαι τὸν Ἰουδαῖον, πάλιν πλήττει διὰ τῆς κατηγορίας τοὺς ἐξ ἐθνῶν. Εἰπὼν γάρ, “Εἰ δέ τινες τῶν κλάδων ἐξεκλάσθησαν,” ἐπήγαγε· “Σὺ δὲ ἀγριέλαιος ὢν, ἐνεκεντρίσθης.” “Ὅσῳ γὰρ ἂν εὐτελὲς^o ᾖ ὁ ἐξ ἐθνῶν, τοσοῦτῳ μᾶλλον ὁ Ἰουδαῖος ἀλγεί, τοῖς αὐτοῦ τοῦτον D ἐντρυφῶντα ὀρῶν. Κακείνῳ δὲ οὐ τοσαύτη ἀπὸ τῆς εὐτελείας ἢ αἰσχύνῃ, ὅση ἀπὸ τῆς μεταβολῆς ἢ τιμῇ. Καὶ σκόπει P σοφίαν. Οὐκ εἶπεν, ἐνεφυτεύθης, ἀλλ’, “ἐνεκεντρίσθης,” ἐν τούτῳ πάλιν δάκνων τὸν Ἰουδαῖον, καὶ δεικνύς ἐν τῷ^q δένδρῳ τῷ αὐτοῦ τὸν ἐξ ἐθνῶν ἐστηκότα, καὶ τοῦτον^r κείμενον χαμαί. Διόπερ οὐδὲ μέχρι τούτου ἔστη, οὐδὲ εἰπὼν, “ἐνεκεντρίσθης,”

17 v. 17.

^c τῶν κλάδων om. C. ^d οὖν om. H. Cat. ^e ἔθηκες H. Mox ἐμφατικὸν F. ^f σπεύδων] θέλων C. ^g τοῦτο δ. pro δ. τοῦτο A.B.C.H. Cat. ^h παραμυθίας B.C.D.E.F.H. παραμυθίαν Edd. ⁱ καὶ accessit ex nostris omnibus. ^k ὅταν et μιμῶνται libri omnes et Cat. ^l ὅτε et μιμοῦνται Edd. ^m μεταβάλληται B.C.D.E. μεταβάλληται Edd. ⁿ ἐκείνους A.B.C.D.E.F.I. Cat. ἐκείνοι Edd. ^o παραμυθεῖσθαι pro παραμυθῆσασθαι B.C.F.H.I. Cat. ^p ᾗ om. B.F.H. Mox τοσοῦτον H. ^q τὴν σοφίαν C. ^r δ. τῷ αὐτοῦ] αὐτοῦ δ. C. ^s δεικνύμενον H. In marg. autem correxit Dav. Hoeschelius κείμενον.

ἀπηλλάγη, καίτοι τὸ πᾶν ἔδηλωσε τούτῳ· ἀλλ' ὅμως ἐνδια-
 τρίζει τῇ εὐημερίᾳ τούτου, καὶ εὐρύνει τὴν εὐδοκίμῃσιν, λέγων·
 “Καὶ συγκοινωνὸς τῆς ρίζης καὶ τῆς πίστεως τῆς ἐλαίας
 ἐγένου.” Καὶ δοκεῖ μὲν αὐτὸν ἐν τάξει προσθήκης τεθεικέναι·
 δέκνυσιν δὲ οὐδὲν αὐτὸν ταύτῃ παραβλαπτόμενον, ἀλλὰ τὸ πᾶν E
 ἔχοντα, ὅσον εἶχεν ὁ κλάδος ὁ ἐκ τῆς ρίζης ἀναβάς. “Ἰνα γὰρ
 μὴ ἀκούσας, “σὺ δὲ ἐνεκεντρίσθης,” ἡλαττώσθαι αὐτὸν ὡς νομί-
 σης, πρὸς τὸν ἔμφυτον κλάδον συγκρίνων, ὅρα πῶς αὐτὸν ἐξισοῖ
 λέγων· “Ὡς συγκοινωνὸς τῆς ρίζης καὶ τῆς πίστεως τῆς ἐλαίας
 ἐγένου” τούτέστιν, εἰς τὴν αὐτὴν κατέστης εὐγένειαν, εἰς τὴν
 αὐτὴν φύσιν. Εἰτα ἐπιπλήξας, καὶ εἰπὼν, 18 “Μὴ κατακαυχῶ
 τῶν κλάδων,” δοκεῖ μὲν παραμυθεῖσθαι τὸν Ἰουδαῖον, δέκνυσιν
 δὲ αὐτοῦ τὸ εὐτελὲς καὶ τὴν πολλὴν ἀτιμίαν. Διὰ τοῦτο οὐδὲ
 εἶπε, μὴ καυχῶ, ὡς ἀλλὰ, “μὴ κατακαυχῶ,” μὴ κατ' ἐκείνων
 καυχῶ, ὥστε αὐτοὺς ἀπορρηῆσαι· καὶ γὰρ εἰς τὰ ἐκείνων ἔστηκας, 649
 αὐτῶν ἐκείνων ἀπολαύεις. Ὅρᾳς πῶς δοκεῖ μὲν ἐπιπλήττειν
 αὐτοῖς, δάκνει δὲ ἐκείνους; “Εἰ δὲ κατακαυχᾶσαι, φησὶν, οὐ
 σὺ τὴν ρίζαν βαστάζεις, ἀλλ' ἡ ρίζα σέ.” Τί οὖν πρὸς τοὺς
 κλάδους τοῦτο τοὺς ἐκκοπέντας; Οὐδέν. “Ὅπερ γὰρ ἔφθην
 εἰπὼν, σκιάν τινα παραμυθίας ἀσθενῇ δοκῶν ἐπινοεῖν, καὶ ἐν
 (168) αὐτῷ τῷ πρὸς τὸν ἐξ ἔθνων ἀποτεινέσθαι, καιρίαν αὐτοῖς δίδωσι
 πληγὴν. Εἰπὼν γὰρ, “μὴ κατακαυχῶ,” καὶ ὅτι “εἰ καυ-
 χᾶσαι, οὐ σὺ τὴν ρίζαν βαστάζεις,” ἔδειξε τῷ Ἰουδαίῳ, ὅτι
 καυχήσεως ἄξια τὰ γεγενημένα, εἰ καὶ μὴ κατακαυχᾶσθαι δεῖ·
 καὶ διεγείρων αὐτὸν καὶ παροξύνων εἰς πίστιν, καὶ ἐν τάξει B
 συνηγόρου βάλλων, καὶ δεικνὺς αὐτῷ τὴν ζημίαν, ἣν ὑπέμεινε,
 καὶ ὅτι τὰ ἐκείνων κατέχουσιν ἕτεροι.

19 “Ἐρεῖς οὖν, φησὶν, ἐξεκλάσθησαν ἐκλάδοι, ἵνα ἐγὼ
 ἐγκεντρίσθω.” Πάλιν ἐν τάξει ἀντιθέσεως τὸ ἐναντίον τῷ
 προτέρῳ κατασκευάζει, δεικνὺς ὅτι καὶ τὰ μικρῶ ἢ πρόσθεν
 εἰρημένα οὐχὶ προηγουμένως ἔλεγεν, ἀλλ' ἐφέλκομενος αὐτούς.

18 v. 18.

19 v. 19.

^a ἐδήλωσεν ἐν τούτῳ C.I. Cat. ^t αὐτὸ A.B.C.D.E.F. Cat. ^v νομίζης
 F.H.I. Cat. ^w καὶ συγκ. Edd. καὶ om. B.C.D.E.F. Cat. ^x αὐτῆς H.
 et bis C. Mox καὶ εἰς τὴν I. ὡς ἀλλὰ om. B.F.H.I. Statim haec μὴ κατακ.
 μὴ κατ' ἐκείνων καυχῶ desunt in A.B.D.F.H.I. non in Cat. ^z τῶν] καὶ τῶν
 C. ^a τοῖτους A.B.D.E.H. Cat. Statim δάκνειν H. ^b γὰρ] δὲ ὅτι I.
^c ὅτι εἰ καυχᾶσαι] Sic B. ὅτι καυχᾶσαι A.F.H. εἰ καυχᾶσαι D.E.I. ὅτι εἰ
 κατακαυχᾶσαι vulgo. ^d βαστάζεις] + ἀλλ' ἡ ρίζα σε I. ^e καὶ om. D.E.
^f φησὶν accessit ex omnibus. ^g οἱ κλάδοι D.E. ^h πρόσθεν pro ἔμπροσθεν
 A.B.D.E.F.H.I. Cat. Mox προηγουμένως A.H.

Οὐκέτι ἰγάρ τῷ αὐτῶν παραπτώματι ἡ σωτηρία τοῖς ἔθνεσιν, οὐδὲ τὸ παράπτωμα αὐτῶν πλοῦτος κόσμος, οὐδὲ διὰ τοῦτο **C** ἐσώθημεν ἐπειδὴ ^κἔπεσον, ἀλλὰ τούναντίον. Καὶ δείκνυσι προηγουμένην ^ικαὶ τὴν εἰς τὰ ἔθνη πρόνοιαν, εἰ καὶ ^μδοκεῖ ἐτέρως σχηματίζειν τὰ εἰρημένα· καὶ ὅλον τὸ χωρίον δι' ἀντιθέσεως ^πὑφαίνει, ^οἑαυτὸν ἀπαλλάττων τῆς κατὰ τὴν ἀπέχθειαν ὑπονοίας, καὶ εὐπαράδεκτον ποιῶν τὸν λόγον. ²⁰ “Καλῶς.” Ἐπῆνεσε τὸ εἰρημένον· εἶτα ^ρκαὶ φοβεῖ πάλιν λέγων· “Τῇ ἀπιστίᾳ ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ τῇ πίστει ^qἐνεκεντρίσθης.” Ἰδοὺ πάλιν ^τἕτερον ἐγκώμιον, καὶ ^εἐκείνων κατηγορία. Ἀλλὰ πάλιν αὐτῶν ^εκαταστέλλει τὸ φύσημα, ἐπάγων καὶ λέγων· “Μὴ **D** ^νὑψηλοφρόνει, ἀλλὰ φοβοῦ.” Οὐ γὰρ φύσεως τὸ πρᾶγμά ἐστιν, ἀλλὰ πίστεως καὶ ἀπιστίας. Καὶ δοκεῖ μὲν πάλιν ἐπιστομίζειν τὸν ἐξ ἔθνων, διδάσκει δὲ τὸν Ἰουδαῖον, ὅτι οὐ δεῖ τῇ ^ωτῆς φύσεως συγγενείᾳ προσέχειν. Διὸ καὶ ἐπάγει, “μὴ ὑψηλοφρόνει” καὶ οὐκ εἶπε, ταπεινοῦ, ἀλλὰ, “φοβοῦ” ἡ γὰρ ἀπόνοια καταφρόνησιν ἐμποιεῖ καὶ ῥαθυμίαν. Εἶτα μέλλων ἐκτραγηθεῖν αὐτῶν τὴν συμφορὰν, ὥστε ^αἀνεπαχθέστερον ποιῆσαι τὸν λόγον, ἐν τάξει τῆς πρὸς ^νἐκείνον ἐπιτιμήσεως αὐτὸ τίθησιν οὕτω λέγων· ²¹ “Εἰ γὰρ ὁ θεὸς τῶν κατὰ φύσιν **E** κλάδων οὐκ ἐφείσατο” καὶ οὐκ εἶπεν, οὐδὲ σοῦ φείσεται, ἀλλὰ, “Μὴ πως ^αοὐδὲ σοῦ φείσεται” ὑποτενόμενος τοῦ λόγου τὸ φορτικόν, καὶ ποιῶν ἐναγώνιον ^εεἶναι τὸν πιστὸν, κἀκείνους ἐφελκόμενος, καὶ τούτους καταστέλλων. ²² “Ἴδε οὖν χρηστότητα καὶ ἀποτομίαν θεοῦ· ἐπὶ μὲν τοὺς πεσόντας, ἀποτομίαν· ἐπὶ δὲ σέ, χρηστότητα, ἐὰν ^βἐπιμείνης τῇ χρηστότητι· ἐπεὶ καὶ σὺ ἐκκοπήσῃ.” ^εΟὐκ εἶπεν, ἴδε οὖν ^ακατόρθωμα σὸν, ἴδε οὖν πόνους σοὺς, ἀλλὰ θεοῦ φιλανθρωπίαν, δεικνὺς ὅτι τὸ πᾶν τῆς χάριτος τῆς ἄνωθεν γέγονε, καὶ παρασκευάζων τρέμειν. Ἡ γὰρ ὑπόθεσις τῆς καυχήσεως, ^ααὕτη σε ποιεῖτω δεδοικέναι.

20 v. 20.

21 v. 21.

22 v. 22.

^ι γάρ] + φησὶ D.E. Statim τῷ αὐτῷ Edd. ἴσ. τῷ αὐτῶν Sav. marg. “Utraque lectio bene habere videtur.” Montef. Libri omnes τῷ αὐτῶν.
^κ ἔπεσαν C.H.I. ^ι καὶ om. C.I. ^μ δοκεῖ ε. σχηματίζειν] ε. σχηματίζει C.
^π ὑφαίνει C. ^ο ἑαυτὸν] + ὁμοῦ I. ^ρ καὶ om. C. ^q ἐνεκεν.] εὐτηκας C.
^τ ἕτερον] + τούτων D.E. ^ε ἐκείνων] + πάλιν C. ^α καταστέλλων τὸ φ.
^ν ἐπάγει λέγων ὅτι μὴ I. ^ω ὑψηλὰ φρόνει bis C. ^ω τῆς φύσεως om. C.
^α ἀνεπαχθῇ C. ^ν ἐκείνους B. ^ζ μὴ δὲ I. ^ε εἶναι τὸν π. pro τὸν π. εἶναι A.B.C.E.F.H.I. Cat. Statim κἀκείνον I. ^β ἐπιμείνης A.E.H. ἐπιμένεις C.
^ε καὶ οὐκ Edd. καὶ deest in omnibus. ^α τὸ κατόρθ. C. Statim ἴδε τοὺς π. σ. idem. ^α αὕτη σε ποιεῖτω δ.] Sic I. Cat. αὕτη (αὕτῃ C.) σε ποιεῖ τὸ δ. B.C. αὕτη σοι ποιεῖ τὸ δ. D.E. αὕτη ἐποιεῖ τῷ δ. H. αὕτης ἐποιεῖ τὸ δ. Veron. αὕτη σε ποιεῖ δ. Sav. Mor. Ben. consentientibus, ut videtur, A.F.

^ΓἘπειδὴ γὰρ χρηστὸς περὶ σέ γέγονεν ὁ δεσπότης, διὰ τοῦτο ^δφοβοῦ· οὐ γὰρ ἀκίνητά σοι μένει τὰ ἀγαθὰ, ἐὰν ἔραθυμῇς· ὥσπερ οὖν οὐδὲ ἐκείνοις τὰ κακὰ, ἐὰν ^εμεταβάλλωνται. Καὶ γὰρ σὺ, φησὶν, ἐὰν ^ιμὴ ἐπιμείνης τῇ πίστει, ἐκκοπήσῃ· ²³ “Καὶ ἐκείνοι δέ, ἐὰν μὴ ἐπιμείνωσι τῇ ἀπιστίᾳ, ἐγκεντρίσθησονται.” Οὐ γὰρ ὁ θεὸς αὐτοὺς ἐξέκοψεν, ἀλλ’ αὐτοὶ ἐξεκλάσθησαν καὶ ^κκατέπεσον. Καὶ καλῶς εἶπεν, “ἐξεκλάσθησαν.” ^ιοὐδέποτε γὰρ οὕτως αὐτοὺς ἐξέβαλε, καίτοι πόλλα πολλάκις ἡμαρτηκότας. Εἶδες ὅσον τῆς προαιρέσεως τὸ κύρος; πόση τῆς γνώμης ἡ ἐξουσία; Οὐδὲν γὰρ τούτων ἀκίνητον, οὔτε τὸ σὺν ^Βκαλόν, οὔτε τὸ ἐκείνου κακόν. Εἶδες πῶς καὶ ἐκείνον ἀπογινώσκοντα ἀνέστησε, καὶ τοῦτον θαρροῦντα κατέστειλε; Μῆτε γὰρ σὺ ἀποτομίαν ἀκούων, ἀπαγορεύσῃς· μῆτε σὺ ^μχρηστότητα, θαρρήσης. Διὰ τοῦτο σὲ ^νἀποτόμως ἐξέκοψεν, ἵνα ποθήσης ἐπανελθεῖν διὰ τοῦτο περὶ σέ χρηστότητα ^οἐπεδείξατο, ἵνα ἐπιμείνης. Καὶ οὐκ εἶπε, τῇ πίστει, ἀλλὰ, “τῇ χρηστότητι,” τουτέστιν, ^ρἐὰν ἄξια τῆς τοῦ θεοῦ φιланθρωπίας πράττῃς· οὐ γὰρ πίστεως δεῖ μόνον. Ὅρᾳς πῶς ^ιοὔτε ἐκείνους ἀφήκε κεῖσθαι, οὔτε τούτους μέγα φρονεῖν, ἀλλὰ καὶ παρεζήλωσε τούτους ^τπάλιν δι’ ἐκείνων, δούς τῷ Ἰουδαίῳ ^Сστῆναι ^{εἰς} τὸν τούτου τόπον, καθάπερ ἐκείνος ^ιπροκατέλαβε (169) τὸ τούτου χωρίον; Καὶ τὸν μὲν ἐξ ἔθνων ἀπὸ τῶν Ἰουδαίων φοβεῖ καὶ τῶν ἐκείνοις συμβεβηκότων, ἵνα μὴ ἐπαίρωνται κατ’ αὐτοῦ· τὸν δὲ Ἰουδαῖον ἀπὸ τῶν τῷ Ἑλληνι παρασχεθέντων θαρρεῖν παρασκευάζει. Καὶ γὰρ ^κκαὶ σὺ ἐκκοπήσῃ, φησὶν, ἐὰν ^ρράθυμῇς· καὶ γὰρ ὁ Ἰουδαῖος ἐξέκοπή· καὶ ἐκείνος ἐγκεντρίσθεται, ἐὰν ^ςσπουδάξῃ· καὶ γὰρ ²καὶ σὺ ἐνεκεντρίσθης. Πάνν ^δἐ συνετῶς ὅλον τὸν λόγον πρὸς τὸν ἐξ ἔθνων τρέπει, ^δὅπερ αἰεὶ ποιεῖν εἴωθεν, ἐν τῇ τῶν ἰσχυροτέρων ἐπιπλήξει τοὺς ^Δ

23 v. 23.

^Γ ἐπειδὴ pro ἐπεὶ A.B.D.E.F.H.I. ^ε ῥαθυμῆσης C. ^δ μεταβάλλωνται A.C.F.H.I. ^ι μὴ] οὐκ I. Mox κακείνοις δὲ C.D.E. ^κ κατέπεσον pro ἔπεσαν D.E. Cat. ^ρ ἐπεσαν C. In ceteris haec καὶ κατέπεσον—ἐξεκλάσθησαν exciderunt. ^ι οὐδέπω γὰρ I. Statim οὗτος αὐτοὺς Cat. secundum conjecturam Savilii. αὐτοὺς οὕτως inverso ord. C.D.E. ^μ τῇ χρηστότητι I. ^ν ἀποτ.] οὐκ ἀποτ. A.D.E.F.H.I. et ex corr. C. Vulgatum firmat Cat. ^ο ἐπεδείξατο pro ἐνεδ. A.B.C.D.E.H.I. Cat. ^ρ ἐὰν pro ἂν A.B.D.E.H.I. Cat. ^ς οὐδὲ C.E. et bis D. ^τ πάλιν om. I. ^{εἰς} om. ante corr. C. ^ι προκατέλαβετο pro προκατέλαβε C.D.E. ^ν αὐτοῦ pro αὐτῶν A.B.D.F.H.I. et ante corr. E. ^κ καὶ, quod aberat ante Montef. est in B.C.D.E.F.H.I. Cat. ^ρ ῥαθυμῆσης C. Statim καὶ γὰρ καὶ ὁ I. D. καὶ γὰρ καὶ I. I. ^ς σπουδάξῃ] ζῇ A.B.F.H.I. ζήλωσι Cat. ² καὶ aberat ante Montef. repugnantibus libris. ^δ δὲ] γὰρ I. ^δ ὅπερ pro ἅπερ B.C.D.E.F.H.I. Cat.

ἀσθενεῖς διορθούμενος. Τοῦτο καὶ ἐν τῷ τέλει τῆς ἐπιστολῆς ἐργάζεται, περὶ τῆς τῶν σιτίων διαλεγόμενος παρατηρήσεως.

Εἴτα καὶ ἐκ τῶν παρελθόντων αὐτὸ κατασκευάζει, οὐκ ἀπὸ τῶν μελλόντων μόνον· ὅπερ μᾶλλον ἔπειθε τὸν ἀκροατὴν. Καὶ μέλλων λογισμῶν ἀκολουθίαν ^δκινεῖν ἀναντίρρητον, πρότερον ἀπὸ τῆς τοῦ θεοῦ δυνάμεως τὴν ἀπόδειξιν τίθησιν. Εἰ γὰρ καὶ ἀπεκόπησαν καὶ ἀπερρίφθησαν, καὶ ἄλλοι τὰ αὐτῶν προκατέλαβον, μηδὲ οὕτως ἀπογνῶς· “Δυνατὸς γὰρ ἐστὶ, ^ιφησὶ, πάλιν ὁ θεὸς ἐγκεντρίσαι αὐτούς,” ^θὁ καὶ τὰ ὑπὲρ ἐλπίδα ^Εποιῶν. Εἰ δὲ καὶ πραγμάτων τάξιν ζητεῖς, καὶ λογισμῶν ἀκολουθίαν, ἔχεις οἴκοθεν τὸ ὑπόδειγμα μετὰ πλείονος τῆς περιουσίας. ²⁴ “Εἰ γὰρ σὺ, φησὶν, ἐκ τῆς κατὰ φύσιν ἐξεκότης ἀγριελαίου, καὶ παρὰ φύσιν ἐνεκεντρίσθης εἰς καλλιέλαιον, πόσῳ μᾶλλον οὗτοι ^ιοὶ κατὰ φύσιν ἐγκεντρίσθονται τῇ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ;” Εἰ γὰρ τὸ παρὰ φύσιν ἴσχυσεν ἡ πίστις, πολλῶ μᾶλλον τὸ κατὰ φύσιν. Εἰ γὰρ οὗτος τῶν κατὰ φύσιν αὐτοῦ ^ιπατέρων ἐκκοπεῖς, ἦλθε ^κπαρὰ φύσιν πρὸς Ἀβραάμ, πολλῶ ⁶⁵¹ μᾶλλον σὺ τὸ οἰκεῖον ἀπολαβεῖν δυνήσῃ. ^ιΤοῦ μὲν γὰρ ἐθνικοῦ τὸ κακὸν κατὰ φύσιν· ἀγριελαῖος γὰρ κατὰ φύσιν ^μῆν· τὸ δὲ καλὸν, παρὰ φύσιν· παρὰ φύσιν γὰρ ἐνεκεντρίσθη τῷ Ἀβραάμ· σοῦ δὲ τοῦναντίον τὸ καλὸν κατὰ φύσιν· οὐ γὰρ ἐν ἀλλοτρίᾳ ^νρίζῃ, ὥσπερ ὁ ἐθνικός, ἀλλ’ ἐν οἰκείᾳ παγήσῃ, ἐὰν βουληθῇς ἐπανελθεῖν. ^οΤίνος οὖν ἂν εἴης ἄξιος, ὅταν τοῦ ἐθνικοῦ τὸ παρὰ φύσιν δυνηθέντος, σὺ τὸ κατὰ φύσιν μὴ ἰσχύσης, ἀλλὰ καὶ τοῦτο προδῶς; Εἴτα ἐπειδὴ εἶπε, “παρὰ φύσιν,” ^ρκαὶ, “ἐνεκεντρίσθης,” ἵνα μὴ πλεον τι τὸν Ἰουδαῖον ἔχειν νομίζης, πάλιν ^σαὐτὸ διορθοῦται, λέγων καὶ αὐτὸν ἐγκεντρίζεσθαι. “^τΠόσῳ μᾶλλον οὗτοι, φησὶν, οἱ κατὰ φύσιν ^Βἐγκεντρίσθονται τῇ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ;” Καὶ πάλιν, “Δυνατὸς ὁ θεὸς ἐγκεντρίσαι αὐτούς.” Καὶ πρὸ τούτου δὲ φησιν, ὅτι ἐὰν

24 v. 24.

^ς παρασκευάζει I. Veron. Statim καὶ οὐκ Edd. καὶ damnant omnes. ^δ κινεῖν omnes. τηρεῖν Edd. ^ο ἀπερρίφθησαν A.B.C.D.E. Cat. ἀπερρίφθησαν Edd. ^ι φησὶ om. a. pr. man. C. Statim ὁ θ. πάλιν hoc ord. idem. πάλιν ὁ θ. φησὶ I. ^ς ὁ om. B.D.E.F.H.I. Retinet Cat. ὁ καὶ τὰ] διὰ καὶ ταῦτα C. ^ι οἱ (of F.) κ. φ. ἐγκεντρίσθονται] Sic nostri omnes et Mosq. Edebatur ἐὰν κ. φ. ἐγκεντρίσθωσι. ^ι πατέρων] παρ’ ἐτέρων D.E.F.H. ^κ παρὰ φύσιν om. I. ^ι τοῦ μὲν γὰρ ἐθ. τὸ κ.] Sic A.B.C.D.E.H. τοῦ γὰρ ἐθ. τὸ μὲν κ. Edd. τοῦ μὲν γὰρ ἐθ. τὸ μὲν κ. F. Cat. τοῦ γὰρ ἐθ. τὸ κ. I. ^μ ῆν] ὦν I. Statim τὸ δὲ καλὸν—παρὰ φύσιν γὰρ om. idem. ^ν ρίζῃ]+^ι C. ^ο τίνος] τίς A. Mox ἄξιος συγγνώμης Edd. συγγνώμης deest in nostris omnibus et Cat. ^ρ καὶ om. B. Statim ἐνεκεντρίσθη A.D.E.F.H.I. Cat. et ante corr. B. ^σ αὐτὸν C. ^τ πόσῳ]+γὰρ C.D.E.

μὴ ἐπιμείνωσι τῇ ἀπιστίᾳ, ἐγκεντρισθήσονται. Παρὰ φύσιν δὲ καὶ κατὰ φύσιν ὅταν ἀκούσης αὐτοῦ συνεχῶς λέγοντος, μὴ τὴν ἀκίνητον ^αταύτην φύσιν νόμιζε λέγειν αὐτὸν, ἅλλὰ τὸ εἰκὸς καὶ τὸ ἀκόλουθον, καὶ τὸ ἀπεικὸς πάλιν τούτοις ^νδηλοῦν τοῖς ὀνόμασιν. Οὐ γὰρ ^ωφυσικὰ τὰ καλὰ καὶ τὰ μὴ τοιαῦτα, ἀλλὰ γνώμης καὶ προαιρέσεως μόνης. Σκόπει δὲ αὐτοῦ καὶ τὸ ἀνεπαχθές. Εἰπὼν γὰρ, ^ςὅτι καὶ σὺ ἐκκοπήσῃ, ἐὰν μὴ ἐπιμείνης τῇ πίστει, καὶ οὗτοι ἐγκεντρισθήσονται, ἐὰν μὴ ἐπιμείνωσι τῇ ἀπιστίᾳ, τὸ σκυθρωπότερον ἀφείς, τὸ χρηστότερον C κατασκευάζει, καὶ εἰς αὐτὸ τελευτᾷ, μεγάλας τοῖς Ἰουδαίοις ὑποφαίνων ἐλπίδας, εἰ βουληθεῖεν. Διὸ καὶ ἐπάγει λέγων 25 “Οὐ γὰρ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, τὸ μυστήριον τοῦτο, ἵνα μὴ ᾗτε παρ’ ἑαυτοῖς φρόνιμοι” μυστήριον ἐνταῦθα τὸ ἀγνοούμενον καὶ ἀπόρρητον λέγων, καὶ πολὺ μὲν τὸ θαῦμα, πολὺ δὲ τὸ παράδοξον ἔχον· ^ςὥσπερ καὶ ἀλλαχοῦ φησιν 26 “Ἰδοὺ μυστήριον ὑμῖν λέγω· πάντες μὲν οὐ κοιμηθησόμεθα, πάντες δὲ ἀλλαγησόμεθα.” Τί οὖν ἐστὶ τὸ μυστήριον; “Ὅτι πῶρως ^αἀπὸ μέρους τῷ Ἰσραὴλ γέγονεν.” Ἐνταῦθα πάλιν πλῆττει τὸν Ἰουδαῖον, δοκῶν καταστέλλειν τὸν ἐξ ἐθνῶν. “Ὁ D δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν, ὅπερ καὶ ἔμπροσθεν ἔλεγεν, ὅτι οὐκ ἐξ ὁλοκλήρου ἡ ἀπιστία, ἀλλ’ ἐκ μέρους, ^ςὥσπερ ὅταν λέγῃ 27 “Εἰ δέ τις λελύπηκεν, οὐκ ἐμὲ λελύπηκεν, ἀλλὰ ἀπὸ μέρους.” Οὕτω δὴ καὶ ἐνταῦθα ^ατοῦτό φησιν, ὅπερ ἀνωτέρω ἔλεγεν· “Οὐκ ἀπώσατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὃν προέγνω” καὶ πάλιν· “Τί οὖν; ἔπταισαν ἵνα πέσωσι; Μὴ γένοιτο.” Τοῦτο E δὴ καὶ ἐνταῦθα λέγει· ὅτι οὐχ ὁλόκληρον ἀνασπάζεται τὸ ἔθνος, (170) ἀλλὰ καὶ ἥδη πολλοὶ ἐπίστευσαν, καὶ μέλλουσι πάλιν πιστεῦειν.

Εἶτα ἐπειδὴ ^εμέγα ἐπηγγείλατο, φέρει μάρτυρα τὸν προφήτην οὕτω ^ιλέγοντα. “Ὅτι μὲν γὰρ πῶρως γέγονεν, οὐ παράγει ^ςμαρτυρίαν· καὶ γὰρ δῆλον ἅπασιν ἦν· ὅτι δὲ πιστεύουσιν καὶ σωθήσονται, τὸν Ἡσαΐαν πάλιν εἰσάγει βοῶντα καὶ

25 v. 25.

26 1 Cor. xv. 51.

27 2 Cor. ii. 5.

^α ταύτην om. C. ^τ ἀλλὰ καὶ τὸ Edd. καὶ deest in omnibus. ^ν δηλῶν C. ^ω φυσικὰ pro φύσει A.B.D.E.H.I. Cat. receptum a Montef. ^ς ὅτι om. C. ^γ ὑποφαίνων pro ὑφαίνων omnes. ^ς ὥπερ B. ^α ἀπὸ μ. τῷ Ἰ. pro τῷ Ἰ. ἀπὸ μ. omnes. ^β ὥσπερ] καὶ ὥσπερ C. ^γ ἀλλὰ ἀπὸ A.D.E. ἀλλ’ ἐκ F. ἀλλ’ ἀπὸ Edd. Post μέρους Editi addunt haec: ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ πάντας ὑμᾶς· καὶ, ἐὰν ὑμῶν πρῶτον (πρῶτον om. C.) ἀπὸ μέρους ἐμπλησθῶ: quae desunt in nostris excepto C. omnibus. ^α τοῦτο φ. pro φ. τοῦτο omnes. Statim ὥσπερ ἀν. I. ^ε μεγάλα I. ^ι λέγων a pr. man. C. Statim μὲν om. C. ^ς μάρτυρα C.

λέγοντα, ^h ὅτι 28 “Ἦξει ἐκ Σιών ὁ ῥυόμενος, καὶ ἀποστρέψει
ἀσεβείας ἀπὸ Ἰακώβ.” Εἵτα τὸ παράσημον τῆς σωτηρίας
652 τιθεῖς, ἵνα μὴ τις εἰς τοὺς ἔμπροσθεν αὐτὸ χρόνους ἐλκύσῃ καὶ
^k συζεύξῃ, φησί· 29 “Καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ’ ἐμοῦ διαθήκη,
ὅταν ἀφέλωμαι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν” οὐχ ὅταν περιτμηθῶσιν,
οὐχ ὅταν θύσωσιν, οὐχ ὅταν τὰ ἄλλα νόμιμα ποιῶσιν, ἀλλ’
ὅταν ἀμαρτημάτων ἀφέσεως τύχωσιν. Εἰ τοίνυν τοῦτο ἐπήγ-
γελται, γέγονε δὲ ἐπ’ αὐτῶν οὐδέπω, ^l οὐδὲ ἀπῆλυσαν τῆς διὰ
τοῦ βαπτίσματος ἀφέσεως, πάντως ἔσται· διὸ καὶ ἐπήγαγεν
30 “Ἀμεταμέλητα γὰρ τὰ χαρίσματα, καὶ ἡ κλήσις τοῦ θεοῦ.”
Καὶ οὐδὲ τούτῳ μόνον αὐτοὺς παραμυθείται, ἀλλὰ καὶ τῷ ἤδη
συμβεβηκότι· καὶ ὅπερ ἐξ ἀκολουθίας συνέβη, τοῦτο ὡς προη-
B γούμενον τίθησιν, οὕτω λέγων· 31 “Κατὰ μὲν τὸ εὐαγγέλιον
ἐχθροὶ δι’ ^m ὑμᾶς, κατὰ δὲ τὴν ἐκλογὴν ἀγαπητοὶ διὰ τοὺς
πατέρας.” Ἴνα γὰρ μὴ φυσᾶται ὁ ἐξ ἐθνῶν, λέγων, ἐγὼ
ἔστηκα· μὴ μοι λέγε, τί ἂν ἐγένετο, ἀλλὰ τί γέγονε· καὶ
ⁿ ἐντεῦθεν αὐτὸν καταστέλλει λέγων, “Κατὰ μὲν τὸ εὐαγγέλιον
ἐχθροὶ δι’ ὑμᾶς.” Ἐπειδὴ γὰρ ὑμεῖς ἐκλήθητε, φιλονεικότεροι
γεγόνασιν ἐκεῖνοι. Ἀλλ’ ὅμως ὁ θεὸς οὐδὲ οὕτως ἀνέκοψεν
ὑμῶν τὴν κλήσιν, ^o ἀλλ’ ἀναμένει πάντας τοὺς ἐξ ἐθνῶν μέλλον-
τας πιστεῦναι εἰσελθεῖν, καὶ τότε κἀκεῖνοι ἥξουσιν. Εἵτα
C χαρίζεται ῥτινα αὐτοῖς καὶ ἐτέραν χάριν λέγων· “Ἡ κατὰ
δὲ τὴν ἐκλογὴν ἀγαπητοὶ διὰ τοὺς πατέρας.” Καὶ τί τοῦτο;
^r Ἐνθα μὲν γὰρ ἐχθροὶ, ἡ κόλασις αὐτῶν· ἔνθα δὲ ἀγαπητοὶ,
οὐδὲν πρὸς αὐτοὺς ἡ τῶν προγόνων ἀρετὴ, εἰ μὴ πιστεῦσωσιν.
Ἀλλ’ ὅμως, ὅπερ ^s ἔφην, οὐ παύεται ῥήμασιν αὐτοὺς παραμυ-
θούμενος, ἵνα ἐφελκύσῃται. Διὸ καὶ ἐτέρωθεν κατασκευάζων
τὸ ἔμπροσθεν εἰρημένον, φησὶν· 32 “Ὡς περ ^t γὰρ ὑμεῖς ποτε
ἠπειθήσατε τῷ θεῷ, ^v νυνὶ δὲ ἠλεήθητε τῇ τούτων ἀπειθείᾳ·
D οὕτω ^w καὶ οὗτοι νῦν ἠπείθησαν τῷ ^x ὑμῶν ἐλέει, ἵνα καὶ
αὐτοὶ ἐλεηθῶσι. Συνέκλεισε γὰρ ^y ὁ θεὸς τοὺς πάντας εἰς
ἀπειθείαν, ἵνα τοὺς πάντας ἐλεήσῃ.” Δείκνυσιν ἐνταῦθα τοὺς

28 v. 26.

29 v. 27.

30 v. 29.

31 v. 28.

32 v. 30—32.

^h ὅτι accessit ex A.B.D.E.F.H.I. et corr. C. ^l παράσημον] ἔπαθλον C.
^k συνάξῃ C. ^l οὐδὲ] οὐδέπω δὲ C. Μοx ἀμεταμέλητα τοῦ θεοῦ τὰ χ. καὶ ἡ
κλήσις. καὶ οὐδ’ ἐν τούτῳ idem. ^m ὑμᾶς H.I. et ante corr. A. ⁿ ἐντεῦθεν]
εὐθείως C. ^o ἀλλὰ μένει A. Cat. ^p ῥτινα αὐτοῖς κ. ἐ. χ.] Sic A.B.D.E.
F.H.I. Cat. καὶ ἐ. αὐτοῖς τινα χ. C. καὶ ἐ. τινα χ. αὐτοῖς Edd. ^q κατὰ δὲ τ. ἐκλ.
om. A. ^r ἐνταῦθα H. ^s ἔφην omnes. ἔφθην εἰπὼν Edd. ^t γὰρ om.
B.F.I. Mosq. ὥς περ γὰρ καὶ ὑμεῖς tacite dederunt Mor. Ben. ^v νῦν C.D.E.
^w καὶ οὗτοι νῦν] νυνὶ καὶ οὗτοι I. νῦν om. C.D.E. ^x ὑμῶν C.D.E. ἡμε-
τέρῳ I. ^y ὁ θ. τοὺς π. πρὸ τοὺς π. ὁ θ. omnes.

ἐξ ἔθνων πρότερον κεκλημένους, εἴτα ἐπειδὴ οὐκ ἠθέλησαν, τοὺς Ἰουδαίους ἐκλεγέντας, καὶ τὸ αὐτὸ πάλιν συμβὰν μετὰ ταῦτα· ἐπειδὴ γὰρ οὐκ ἠθέλησαν ^αοἱ Ἰουδαῖοι πιστεῦσαι, πάλιν προσήχθη τὰ ἔθνη. Ἀλλ' οὐ μέχρι τούτου ἴσταται, οὐδὲ εἰς τὴν ἐκβολὴν αὐτῶν καταστρέφει τὸ πᾶν, ἀλλ' εἰς τὸ ^βκαὶ αὐτοὺς ἐλεηθῆναι πάλιν. Ὅρα πόσον δίδωσι τοῖς ἐξ ἔθνων ὅσον ἔμπροσθεν ^γἸουδαίοις. Ἐπειδὴ γὰρ ὑμεῖς ἠπειθήσατε, φησὶν, οἱ ἐξ ἔθνων ποτε, προσήλθον οἱ Ἰουδαῖοι· πάλιν ἐπειδὴ οὗτοι ^δἠπειθήσαν, προσήλθετε ὑμεῖς. Οὐ μὴν εἰς τέλος ἀπολούνται· “Συνέκλεισε γὰρ ^εὁ θεὸς τοὺς πάντας εἰς ἀπείθειαν” τουτέστιν, ἤλεγξεν, ἀπέδειξεν ἀπειθοῦντας· οὐχ ἵνα μέινωσιν ἀπειθοῦντες, ἀλλ' ἵνα τοὺς ἐτέρους διὰ τῆς ἐτέρων σῶσις φιλονεικίας, τούτους δι' ἐκείνων, ^ςκαὶ ἐκείνους διὰ τούτων. Σκόπει δέ. ἠπειθήσατε ὑμεῖς, καὶ οὗτοι ἐσώθησαν· πάλιν οὗτοι ἠπείθησαν, καὶ ὑμεῖς ἐσώθητε· οὐ μὴν οὕτως ἐσώθητε, ὡς πάλιν ἐξελεῖν, καθάπερ οἱ Ἰουδαῖοι, ἀλλ' ὥστε αὐτοὺς ἐπισπάσασθαι τῷ ζήλῳ ^ςμένοντες.

33 ^αΩ βάθος πλούτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως θεοῦ ὡς 653
ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ.” Ἐνταῦθα ἐπὶ τοὺς προτέ-
(171) ρους χρόνους ἐπανελθὼν, καὶ τὴν ἄνωθεν τοῦ θεοῦ καταμαθὼν
οἰκονομίαν ^βτὴν ἐξ οὐπερ ὁ κόσμος ἐγένετο μέχρι τοῦ παρόντος,
καὶ λογισάμενος ^γπῶς ποικίλως ἅπαντα ὠκονόμησεν, ἐξεπλάγη
καὶ ἀνεβόησε, πιστούμενος τοὺς ἀκούοντας, ὅτι ἔσται πάντως
ἅπερ εἶπεν. Οὐ γὰρ ^δἂν ἀνεβόησε καὶ ἐξεπλάγη, ^εεἰ μὴ πάν-
τως ἔμελλεν ἔσεσθαι τοῦτο. Καὶ ὅτι μὲν βάθος ἐστίν, ^ςοἶδε
πόσον δέ, οὐκ οἶδε· θαυμάζοντος γὰρ ἐστίν ἡ ῥῆσις, οὐκ εἰδότος ^βB
τὸ πᾶν. Θαυμάσας δέ καὶ ἐκπλαγεὶς τὴν χρηστότητα, ^ςκατὰ
τὸ ἐγχωροῦν αὐτῷ διὰ δύο τῶν ἐπιτατικῶν ὀνομάτων αὐτὴν
ἀνεκήρυξε, τοῦ πλούτου καὶ τοῦ βάθους· καὶ ἐξεπλάγη, ὅτι καὶ
ἠθέλησε καὶ ἴσχυσε ταῦτα, καὶ διὰ τῶν ἐναντίων τὰ ἐναντία
κατεσκεύασεν. “Ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ.” Οὐ
γὰρ μόνον καταληφθῆναι αὐτὰ ἀδύνατον, ἀλλ' οὐδὲ ἐρευνή-
θῆναι. “Καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ.” Τουτέστιν, αἱ

33 v. 33.

^α τὸ] τοῦτο C. Μοχ μετὰ τοῦτο H. ^β οἱ, quod tacite recepit Montef. habent B.C.D.F.H.I. Cat. ^γ καὶ αὐτοὺς om. I. ^δ τοῖς Ἰουδ. Edd. re-
clamantibus libris. ^ε Sic omnes. τοὺς πάντας εἰς ἀπ. ὁ θεὸς hoc ord. Edd.
• καὶ ἐκείνους A.B.H.I. Cat. κακείνους Edd. ^ς μένοντας H. ^ς καταμαθὼν
omnes. κατανόησας Edd. ^β τὴν] καὶ τὴν I. ^γ πῶς] ὡς C. Statim ἅπαντα
pro πάντα omnes. ^δ ἐβόησε C.I. Cat. ^ε εἰ μὴ] ἡ ὅτι C. Folium deest
in E. usque ad γίνεσθε σὺν p. 654 C. ^ς εἶδε vel εἶδεν bis B.C.F.H.I. ^α καὶ
κατὰ Edd. καὶ om. C. Cat. erasum in A. ^ο καταλειφθῆναι H. Cat. οὐ
καταληφ. αὐτὰ δυνατόν C.

οικονομία· καὶ γὰρ ^ρκαὶ αὐταὶ οὐ μόνον γνωσθῆναι, ἀλλ' οὐδὲ
ζητηθῆναι δύνανται. Οὐδὲ γὰρ ἐγὼ, φησὶν, εὗρον ^ρἅπαντά,
ἀλλὰ μέρος μικρὸν, οὐ τὸ πᾶν· μόνος γὰρ αὐτὸς οἶδε τὰ ^ραὐτοῦ
C σαφῶς. Διὸ καὶ ἐπήγαγε· ³⁴ “Τίς γὰρ ἔγνω νοῦν κυρίου; ἢ
τίς σύμβουλος αὐτοῦ ἐγένετο; ἢ τίς προέδωκεν αὐτῷ, καὶ
ἀνταποδοθήσεται αὐτῷ;” ^αΟ δὲ λέγει, “τοιοῦτόν ἐστιν· ὅτι
οὕτω σοφὸς ὢν, οὐδὲ παρ' ἐτέρου σοφός ἐστιν, ἀλλ' αὐτὸς
ἐστὶν ἡ πηγὴ τῶν ἁγαθῶν· καὶ τοσαῦτα ἐργασάμενος καὶ
χαρισάμενος ἡμῖν, οὐ παρ' ἐτέρου δανεισάμενος ταῦτα ἔδωκεν,
ἀλλ' οἰκοθεν ἀναβλύσας, οὐδὲ ἀμοιβὴν ὀφείλων τινί, ὥς εἰλη-
φώς τι παρ' αὐτοῦ, ἀλλ' αὐτὸς κατάρχων αἰετῶν εὐεργεσιῶν.
Τοῦτο γὰρ μάλιστά ἐστι πλούτου, “τὸ καὶ ὑπερχεισθαι καὶ
μὴ δεῖσθαι ἐτέρου. Διὸ καὶ ἐπήγαγεν· ³⁵ “Ὅτι ἐξ αὐτοῦ, καὶ δι'
D αὐτοῦ, καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα.” Αὐτὸς εὗρεν, αὐτὸς ἐποίησεν,
αὐτὸς ^ςσυγκροτεῖ. Καὶ γὰρ καὶ πλούσιός ἐστι, καὶ οὐ δεῖται
παρ' ἐτέρου λαβεῖν· καὶ σοφός ἐστι, καὶ οὐ δεῖται συμβούλου.
Τί λέγω συμβούλου; Οὐδὲ εἰδέναι τις δύναται τὰ αὐτοῦ, ἀλλ'
ἢ μόνος αὐτὸς ὁ πλούσιος καὶ σοφός. Καὶ γὰρ πολλοῦ πλού-
του, τὸ τοὺς ἐξ ἐθνῶν ὑεπόρους οὕτω ποιῆσαι· καὶ πολλῆς
σοφίας, τὸ τοὺς Ἰουδαίων καταδεεστέρους Ἰουδαίων ^ςκατα-
σκευάσαι διδασκάλους. Εἰτα, ἐπειδὴ ἐξεπλάγη, καὶ εὐχαριστίαν
ἀναφέρει λέγων· “Αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.”
“Ὅταν γάρ τι τοιοῦτον λέγῃ μέγα καὶ ^αἄπορον, θαυμάζων εἰς
E δόξαν καταλήγει. Τοῦτο καὶ ἐπὶ τοῦ υἱοῦ ποιεῖ. Καὶ γὰρ
καὶ ἐκεῖ θαυμάσας, αὐτὸ δὴ τοῦτο ὅπερ καὶ ἐνταῦθα ἐπήγαγεν·
“Ἐξ ὧν ὁ Χριστὸς τὸ κατὰ σάρκα, ^βὁ ὧν ἐπὶ πάντων θεὸς
εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.”
^ςΤοῦτον δὴ καὶ ἡμεῖς ^δμιμῶμεθα, καὶ πανταχοῦ τὸν θεὸν
δοξάζωμεν διὰ τῆς κατὰ τὸν βίον ἐπιμελείας, μὴδὲ προγόνων

34 v. 34, 35.

35 v. 36.

^ρ καὶ accessit ex B.C.D.F.H.I. ^ρ ἅπαν I. ^ρ αὐτοῦ A.B.H. Cat. αὐτοῦ
Edd. ^α τοῦτο A.B.D.F. ^τ ἀγαθῶν] αὐτῶν a pr. man. C. Statim καὶ τ.
ἐργ. καὶ om. idem. ^υ Sic omnes. ὡς παρ' αὐτοῦ εἰληφώς τὴ hoc ord. Edd.
^ω τὸ καὶ] καὶ τὸ C. καὶ om. I. Statim ὑπερεκχεισθαι C.D. ^ς συγκροτεῖ
B.F.H.I. et ante corr. A. Edebatur συγκροτεῖ. Statim καὶ πλούσιος (om.
γὰρ καὶ) I. καὶ γὰρ πλ. C. ^γ οὕτως εὐπόρους inverso ord. C.D.E. ^ς κατασκ.
διδ. pro διδ. κατασκ. A.B.D.F.H.I. Cat. ^α ἄπορον libri omnes et Cat.
ἀπόρητον Edd. Mox εἰς δοξολογίαν κατ. C. ^β ὁ ὧν εὐλ. ὁ ἐπὶ π. θ. εἰς τ.
α. C. Statim ἀμήν om. A. ^ς ΗΘΙΚΟΝ. Περὶ τοῦ θεῖν δοξάζειν τὸν θεόν,
ἀρετῆς ἐπιμελομένους καὶ ὀρθῶς ζῶντας· καὶ ὅτι οὐ δεῖ τοῖς τῶν προγόνων κατορ-
θώμασι θαρρεῖν, ἀλλὰ τοῖς ἰδίοις· καὶ τίνες οἱ ἀληθεῖς συγγενεῖς κατὰ πνεῦμα· καὶ
ὅτι δεῖ κατὰ πάντα μιμῆσθαι τὸν θεόν· καὶ περὶ ἐπιεικείας· καὶ ὅτι οὐδὲν βλάπτει
πρὸς ἐλεημοσύνην πενία. Veron. ^δ μιμῶμεθα πανταχοῦ καὶ τ. θ. C. Statim
δοξάζομεν B.H.I.

ἀρεταῖς θαρρῶμεν, τὸ κατὰ ^ε τοὺς Ἰουδαίους εἰδότες παρά-
 δεγμα. Οὐ γὰρ ἐστίν, οὐκ ἔστιν αὕτη παρὰ Χριστιανοῖς ἡ
 συγγένεια, ἀλλ' ἡ κατὰ πνεῦμα ἀγχιστεία. Οὕτω καὶ ὁ Σκύ-
 θης τοῦ Ἀβραάμ γίνεται παῖς, καὶ ὁ ἐκείνου παῖς τοῦ Σκύθου ⁶⁵⁴
 πάλιν ἀλλοτριώτερος καθίσταται. Μὴ τοίνυν ^ε πατέρων κα-
 τορθώμασι θαρρῶμεν, ἀλλὰ, κἂν θαυμαστὸν ἔχῃς τὸν γεγεννη-
 κότα, μὴ νομίσης ἀρκεῖν σοι τοῦτο εἰς σωτηρίαν, ἢ εἰς τιμὴν
 καὶ δόξαν, ἐὰν μὴ συγγενὴς αὐτῷ ^β γίνῃ κατὰ τοὺς τρόπους·
 ὥσπερ οὖν κἂν φαῦλον ἔχῃς, μὴ ^η νόμιζε καταδικάζεσθαι ἐν-
 τεῦθεν καὶ αἰσχύνεσθαι, εἶγε τὰ κατὰ σαρτὸν ^ι διαθείης καλῶς.
 Τί γὰρ τῶν ἐθνῶν ἀτιμότερον; ἀλλ' ὅμως τῇ πίστει ^κ ταχέως
 τῶν ἀγίων γεγόνασι. Τί δὲ Ἰουδαίων οἰκειότερον; ἀλλ' ὅμως
 διὰ τὴν ἀπιστίαν ἡλλοτριώθησαν. Ἐκείνη μὲν ^ι γὰρ ἡ συγγέ-
 νεια φύσεώς ἐστι καὶ ἀνάγκης, καθ' ἣν πάντες ἐσμέν συγγενεῖς· ^Β
 ἀπὸ ^μ γὰρ τοῦ Ἀδὰμ πάντες γεγόναμεν, καὶ οὐκ ἂν εἴη μᾶλλον
 ἕτερος ἐτέρου συγγενὴς, καὶ κατὰ τὸν τοῦ Ἀδὰμ καὶ κατὰ τὸν
 τοῦ Νῶε λόγον, καὶ κατὰ τὸν τῆς γῆς τῆς κοινῆς ἀπάντων
 μητέρος· ἡ δὲ τῶν στεφάνων ἀξία συγγένεια, ^η ἡ διαιρούσα
 ἡμᾶς ἀπὸ τῶν φαύλων ἐστίν. Οὐ γὰρ ἐστὶ πάντας εἶναι συγ-
 γενεῖς ἐνταῦθα, ἀλλὰ τοὺς ὁμοτρόπους· οὐδὲ ἀδελφούς καλοῦμεν
 (172) τοὺς τὰς αὐτὰς λύσαντας ὁδῖνας ἡμῖν, ἀλλὰ τοὺς τὸν αὐτὸν
 ζῆλον ἐπιδεικνυμένους. Οὕτω καὶ τέκνα θεοῦ καλεῖ ὁ Χριστὸς,
 οὕτω καὶ ^ο υἱοὺς διαβόλου πάλιν ἐξ ἐναντίας· οὕτω καὶ ἀπειθείας,
 οὕτω καὶ γεέννης, οὕτω καὶ ἀπωλείας. ^Ρ Οὕτω καὶ Παύλου ^С
 Τιμόθεος ἐξ ἀρετῆς τέκνον ἐκαλεῖτο, τοῦ δὲ υἱοῦ τῆς ἀδελφῆς
 αὐτοῦ οὐδὲ ὄνομα ἴσμεν. Καίτοιγε ὁ μὲν κατὰ φύσιν ἦν αὐτῷ
 προσήκων· ἀλλ' οὐδὲν ὄφελος· ὁ δὲ καὶ φύσει καὶ τόπῳ διεστη-
 κώς· καὶ γὰρ Δύστρων πολίτης ἦν· ^ι ἀλλ' ὅμως πάντων ἐγγύ-
 τερος γέγονε. Γενώμεθα τοίνυν καὶ ἡμεῖς τῶν ἀγίων παῖδες,
 μᾶλλον δὲ ^ι γενώμεθα τοῦ θεοῦ παῖδες. Ὅτι γὰρ ἔστι καὶ
^α τοῦ θεοῦ γενέσθαι παῖδας, ἄκουσον τί φησι· ³⁶ ὁ ^β γίνεσθε οὖν

³⁶ Matth. v. 48, 44.

^ε τοὺς Ἰουδ.] Ἰουδαίων C. ^ε πατέρων κατορθ.] Sic C. κατορθ. πατέρων
 Edd. τοῖς παρ' ἐτέρων κατορθ. A.B.D.F.H.I. ^β γίνῃ pro γένῃ A.B.D.F.H.
^η νομίσης C. Mox verba ἐντεῦθεν καὶ αἰσχύνεσθαι desunt in A.B.D.E.I. καὶ
 αἰσχύνεσθαι om. H. ^ι διαθείης pro διαθῆς A.B.D.F.H.I. διάθῃ (sic) C.
^κ ταχέως om. D. Statim τῶν ἀγίων γεγόνασι A.C.F.H.I. οἰκεῖοι τῶν ἀγ. γεγό-
 νασι D. παῖδες τῶν ἀγ. γεγόνασι I. τῶν ἀγ. γεγόνασι συγγενεῖς B. Hoc
 edidit Montef. γεγόνασι συγγενεῖς (om. τῶν ἀγ.) Veron. Sav. Mor. ^ι γὰρ
 om. C. ^μ γὰρ τοῦ Ἀ. pro τοῦ Ἀ. γὰρ omnes. ^η ἡ accessit ex A.B.C.
 D.F.I. Ita tacite Montef. ^ο υἱοὺς] τέκνα H. ^ρ Vid. Annot. ^ι ἀλλ'
 om. D. ^ι γενώμεθα et παῖδες om. I. τοῦ θεοῦ pro καὶ θεοῦ omnes. ^α τοῦ
 accessit ex A.B.D.F.H.I.

τέλειοι, ὡς ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.” Διὰ τοῦτο καὶ
 D πατέρα καλοῦμεν εὐχόμενοι, ^τοὐχὶ τῆς χάριτος μόνον ἀναμνη-
 σκοντες ἑαυτοὺς, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀρετῆς, ἵνα μὴδὲν ἀνάξιον τῆς
 τοιαύτης ^υσυγγενείας ποιῶμεν. Καὶ πῶς ἔστι, φησὶν, υἱὸν
 εἶναι θεοῦ; Πάντων ἀπηλλαγμένον τῶν παθῶν, ἐπιείκειαν ἐπι-
 δεικνύμενον περὶ τοὺς ὑβρίζοντας καὶ ἀδικούντας· ^ωκαὶ γὰρ ὁ
 πατὴρ ὁ σὸς τοιοῦτος περὶ τοὺς βλασφημοῦντάς ἐστι. Διὰ
 τοῦτο πολλὰ πολλάκις εἰπὼν, ^ξοὔδαμὸς φησιν, “Ὅπως γέ-
 νησθε ὅμοιοι τοῦ πατρὸς ὑμῶν” ἀλλ’ ὅτε εἶπεν, “Εὐχέσθε
 ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς, καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν
 ὑμᾶς,” τότε ^εἐπήγαγε τοῦτο τὸ ἔπαθλον. Οὐδὲν γὰρ οὕτως
 E ἡμᾶς προσάγει θεῷ καὶ ὁμοίους ποιεῖ, ὡς ^ατοῦτο τὸ κατόρθωμα.
 Διὰ τοῦτο καὶ Παῦλος ὅταν λέγῃ, ³⁷ “Γίνεσθε μιμηταὶ τοῦ
 θεοῦ,” κατὰ τοῦτο ^βγίνεσθαι λέγει. Πάντων μὲν γὰρ χρεῖαν
 ἔχομεν τῶν κατορθωμάτων, μάλιστα δὲ φιланθρωπίας καὶ ἡμε-
 ρότητος, ἐπεὶ καὶ αὐτοὶ πολλῆς δεόμεθα ^γφιλανθρωπίας. Καὶ
 γὰρ πολλὰ καθ’ ἐκάστην πλημμελοῦμεν ^δτὴν ἡμέραν· διὸ καὶ
 πολλοῦ ^θἡμῖν δεῖ τοῦ ἐλέου. ^ιΤὸ δὲ πολὺ καὶ ἔλαττον οὐ τῷ
 μέτρῳ τῶν διδομένων κρίνεται, ἀλλὰ τῇ δυνάμει τῆς οὐσίας τῶν
 παρεχόντων. Μὴ τοίνυν μῆτε ὁ πλουτῶν μέγα φρονεῖτω,
 655 μῆτε ὁ πένης καταπιπτέτω ὡς ὀλίγα παρέχων· πολλάκις γὰρ
 οὗτος ἐκείνου πλείονα δέδωκεν. ^ςΟὐδὲ ταλανίζειν ἑαυτοὺς χρή
 διὰ τὴν πενίαν· καὶ γὰρ ^βεὐκολωτέραν ἡμῖν ποιεῖ τὴν ἐλεημο-
 σύνην. Ὁ μὲν γὰρ πολλὰ κεκτημένος, καὶ ἀπονοιᾷ καὶ ^ιἐπι-
 θυμῷ πλείονι κατέχεται τῶν ὄντων· ὁ δὲ ὀλίγα ἔχων, ἐκατέρας
 ταύτης ἀπῆλλακται τῆς τυραννίδος· διὸ καὶ πλείονας ἀφορμὰς
 εὐρίσκει τοῦ ^κποιεῖν εὖ. Καὶ γὰρ εἰς δεσμοτῆριον οὗτος βα-
 διεῖται εὐκόλως, καὶ ἀρρωστοῦντας ἐπισκέψεται, καὶ ποτήριον
^ιψυχροῦ δώσει· ἐκείνος δὲ οὐδὲν τούτων ^μκαταδέξεται, ἅτε ὑπὸ
 B τοῦ πλούτου ^νφλεγμαίνων. Μὴ οὖν ἀθύμει διὰ τὴν πενίαν·

37 Ephea. v. 1.

^τ καὶ οὐχὶ Edd. καὶ om. A. B. C. D. E. F. H. Mox ἑαυτοὺς pro αὐτοὺς
 A. E. H. I. Ita tacite Montef. ^υ εὐγενείας C. ^ω καὶ γὰρ] + καὶ C. D. E.
 Statim ὁ π. σου τοιοῦτος C. ^ξ οὔδαμὸς C. I. Mox γενήσεσθε C. ^υ ἡμῶν
 A. D. E. Mox εἶπεν om. C. ^ε ἐπήγαγε (+ λέγων I.) τοῦτο (τοῦτο om. C.)
 τὸ ἔ. pro τοῦτο τὸ ἔ. ἐπήγαγεν omnes. ^α τοῦτο pro τουτὶ omnes. ^β γί-
 νεσθε A. F. H. Ita clam ediderunt Mor. Ben. ^γ τῆς φιλ. C. ^δ τὴν
 om. C. ^θ ἡμῖν δεῖ] δεῖ ἡμῖν C. D. E. Statim ἐλέου (ἐλαίου H.) pro ἐλέους
 A. B. D. E. F. H. I. ^ι τό τε π. καὶ τὸ ἔλ. C. ^ς οὐδὲ pro οὐ τοίνυν omnes.
^κ εὐκολώτερον H. ^ι ἀθυμία I. ^κ ποιεῖν εὖ pro εὖ ποιεῖν omnes. Statim
 καὶ γὰρ pro καὶ γὰρ καὶ A. B. C. D. E. H. I. Mox οὗτος om. C. ^ι ψυχροῦν C.
^μ καταδέχεται C. ^ν φλεγόμενος C.

καὶ γὰρ ^οκαὶ τὴν ἐμπορίαν ^ρσοι τῶν οὐρανῶν εὐκολωτέραν ἢ
 πενία ποιεῖ. Κἂν ^ιμηδὲν ἔχῃς, συναλγοῦσάν δὲ ^εἔχῃς ψυχὴν,
 καὶ ^ςτούτου σοι μισθὸς ἀποκείσεται. Διὰ τοῦτο καὶ Παῦλος
^ιἐπέτασσε κλαίειν μετὰ κλαιόντων, καὶ τοῖς δεσμίοις ὡς ^νσυν-
 δεδεμένους εἶναι ἐκέλευσεν. Οὐ γὰρ τοῖς κλαίουσι μόνον φέρει
 τινὰ παραμυθίαν τὸ πολλοὺς εἶναι τοὺς συναλγοῦντας, ἀλλὰ
 καὶ τοῖς ἐν ἄλλαις περιστάσεσιν οὖσι. Καὶ γὰρ ἔστιν ὅπου
 χρημάτων οὐκ ἔλαττον λόγος ἀνακτήσασθαι ^ωδύναται τὸν
 πεπονηκότα. Διὰ γὰρ τοῦτο καὶ χρήματα ^κἐκέλευσε διδόναι
 ὁ θεὸς τοῖς δεομένοις, οὐχ ἵνα τὴν ἐκείνων πενίαν διορθώσῃ ^Ϟ
 μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ ἡμᾶς διδάξῃ συναλγεῖν τοῖς τοῦ πλη-
 σίον κακοῖς. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ φιλάργυρος μισητὸς, οὐχ
 ὅτι περιορᾷ τοὺς ἐν πτωχείᾳ μόνον, ἀλλ' ὅτι καὶ αὐτοὺς ^ιεἰς
 ὠμότητα ἀλείφεται καὶ ἀπανθρωπίαν πολλήν· ὥσπερ οὖν καὶ ὁ
 χρημάτων ὑπερορῶν δι' ἐκείνους, καὶ διὰ τοῦτο ^πποθητὸς, ὅτι
 ἐλεήμων γίνεται καὶ φιλόανθρωπος. Καὶ ὁ Χριστὸς δὲ ὅταν
 μακαρίζῃ τοὺς ἐλεήμονας, οὐ τοὺς διὰ χρημάτων ἐλεοῦντας μό-
 νον, ἀλλὰ καὶ τοὺς διὰ προαιρέσεως τοῦτο ποιοῦντας μακαρίζει
 καὶ ἔπαινεῖ. Ταύτην τοίνυν παρέχωμεν ἐπιτηδείαν πρὸς ἔλεον,
^ακαὶ πάντα ἔψεται τὰ ἀγαθὰ. Ὁ γὰρ ^βγνώμην φιλόανθρωπον ^Ϟ
 ἔχων καὶ ἐλεήμονα, κἂν χρήματα ἔχῃ, προήσεται, κἂν ἐν
 συμφοραῖς ἴδῃ τινὰ, κλαύσεται καὶ θρηνήσει, κἂν ἀδικουμένῳ
 περιτύχῃ, προστήσεται, κἂν ἐπηρεαζόμενον θεάσῃται, χεῖρα
 ὀρέξει. Τὸν γὰρ θησαυρὸν ^εἔχων τῶν ἀγαθῶν, ^δτὴν φιλόαν-
 θρωπον καὶ ἐλεήμονα ψυχὴν, ^ςπάντα ἐκείθεν ἀναβλύσει τὰ ὑπὲρ
 (173) τῶν ἀδελφῶν, καὶ πάντων ἀπολαύσεται τῶν παρὰ ^ιτῷ θεῷ
 κειμένων μισθῶν. Ἴν' οὖν καὶ ἡμεῖς τούτων ἐπιτύχωμεν, πρὸ
 πάντων τὴν ψυχὴν ἡμερον κατασκευάσωμεν. Οὕτω γὰρ καὶ
 ἐνταῦθα ὄντες μυρία ^εἐργασόμεθα ἀγαθὰ, καὶ τῶν μελλόντων
 ἀπολαυσόμεθα στεφάνων· ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν, ^Ϟ
 χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι'

^ο καὶ accessit ex A.B.D.E.F.H.I. praeunte Montef. ^ρ σοι τῶν οὐρ. εὐκ.
 ἢ π. ποιεῖ pro τῶν οὐρ. εὐκ. σοι ποιεῖ ἢ πενία omnes. ^ι μηδὲν] + δὲ Edd. δὲ
 om. B.C.D.E.H. ^ε ἔχεις D.E. ^ς τούτου A.B.D.E.F.I. τοῦτο Veron.
 Sav. Mor. ^ι ἐπέτασσε B.D.E.F.H.I. ἐπέταξε Edd. ^ν συνδεμένους
 C.H. ^ω δυνήσεται C. Statim πεπονηκότα pro πεπωκότα omnes. Ita edi-
 dit Montef. ^κ ἐκέλευσε δ. pro δ. ἐκέλευσε A.B.D.E.F.H. ἐκέλευσεν ὁ θ.
 παρέχειν (διδόναι in marg.) I. ^ι εἰς ὠμ. ἀλείφεται] ὠμότητα ἡμφίσται C.
^π ποθητὸς pro ποθεινὸς A.B.D.E.F.H.I. ^α καὶ πάντως ἔψ. ἀγαθὰ C. ^β γν.
 φιλ. pro φιλ. γνώμην omnes. ^ε ἔχει C. ^δ τὸ φιλόανθρωπον ὑπὲρ τῶν
 ἀδελφῶν, omissis interpositis I. ^ς καὶ πάντα C. ^ι τῷ θεῷ C.D.E.H.
 probante Dunaeo. τοῦ θεοῦ vulgo. ^ε ἐργασόμεθα C.F. Mox ἀπολαύσωμεν
 B.D.E. ἀπολαύσωμεν C.F.

οὐ καὶ μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἡ δόξα, ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

656

ΛΟΓΟΣ ΚΑ.

¹ Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ θεοῦ, παραστῆσαι τὰ σώματα ὑμῶν θυσίαν ζῶσαν, ² ἁγίαν, εὐάρεστον τῷ θεῷ, τὴν λογικὴν λατρείαν ὑμῶν.

ΠΟΛΛΑ περὶ τῆς τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίας διαλεχθεῖς, καὶ **B** δειξάς αὐτοῦ ³ τὴν ἄφατον κηδεμονίαν, καὶ τὴν ἀπόρρητον ἀγαθότητα καὶ οὐδὲ ἐρευνῆσθαι δυναμένην, αὐτὴν λοιπὸν ταύτην προβάλλεται, εἰς τὸ πείσαι τοὺς εὐεργετηθέντας ἁγίαν τῆς δωρεᾶς ἐπιδείξασθαι τὴν πολιτείαν. Καὶ τοσοῦτος ὢν καὶ τηλικούτος, οὐ παραιτεῖται παρακαλεῖν· καὶ ταῦτα οὐχ ὑπὲρ ὧν ⁴ ἐμελλεν αὐτὸς ἀπολαύειν, ἀλλ' ὑπὲρ ὧν ἐκείνοι ⁵ κερδαίνειν εἶχον. Καὶ τί θαυμάζεις, εἰ αὐτὸς οὐ παραιτεῖται παρακαλεῖν, ὅπου γε καὶ τοὺς οἰκτιρμούς τοῦ θεοῦ προβάλλεται; Ἐπειδὴ γὰρ τὰ μυρία ⁶ ὑμῖν ἐντεῦθεν, φησὶν, ἀγαθὰ, ἀπὸ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ θεοῦ, ⁷ αὐτοὺς αἰδέσθητε, αὐτοὺς δυσωπήθητε. Καὶ γὰρ **C** αὐτοὶ τὴν ἱκετηρίαν τιθέασιν, ἵνα μηδὲν ἀνάξιον αὐτῶν ἐπιδείξῃσθε. Δι' αὐτῶν οὖν τούτων, φησὶ, παρακαλῶ, δι' ὧν ἐσώθητε· ⁸ ὥσπερ ἂν εἴ τις τὸν μέγαλα εὐεργετηθέντα ἐντρέψαι βουλόμενος, αὐτὸν τὸν εὐεργετήσαντα ἱκέτην ἀγάγοι. Καὶ τί παρακαλεῖς, εἰπέ μοι; “Παραστῆσαι τὰ σώματα ὑμῶν θυσίαν ζῶσαν, ἁγίαν, εὐάρεστον τῷ θεῷ, τὴν λογικὴν λατρείαν ὑμῶν.” Ἐπειδὴ γὰρ εἶπε, “θυσίαν,” ἵνα μή τις νομίσῃ, ὅτι κατασφάζει κελεύει τὰ σώματα, ταχέως ἐπήγαγε, “ζῶσαν.” Εἵτα διαιρῶν αὐτὴν ἀπὸ τῆς Ἰουδαϊκῆς, φησὶν, “ἁγίαν, εὐάρεστον τῷ θεῷ, τὴν **D** λογικὴν λατρείαν ὑμῶν.” Ἐκείνη γὰρ σωματικὴ, καὶ οὐ σφόδρα εὐάρεστος. ⁹ “Τίς γὰρ ἐξεζήτησε ταῦτα ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν,” φησὶ; Καὶ πολλαχοῦ ¹⁰ ἡ ἀλλαχού φαίνεται διακρουόμενος αὐτάς. Ἄλλ' οὐχὶ ταύτην, ¹¹ ἡ ἀλλὰ καὶ ἐκείνης διδομένης ταύτην ἐζήτει. Διὸ καὶ ἔλεγε, ¹² “Θυσία αἰνέσεως δοξάσει με” καὶ πάλιν, “Αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ μου μετ' ὧδης, καὶ ἀρέσει τῷ θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον, κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὀπλάς.”

¹ CAP. XII. v. 1.² Esai. i. 12.³ Psal. xlix. 23. lxviii. 31, 32.

Hom. XXI. ^a ἁγίαν om. A. ^b τὴν ἄφατον—καὶ οὐδὲ] ἄφατον τὴν κ. καὶ τὴν ἀγαθότητα, οὐδὲ D.E. ^c ἐμελλεν αὐτὸς pro αὐτὸς ἐμελλεν A.B.F.H.I. Cat.

^d κερδαίνειν A.B.C.D.E.F.I. Cat. κερδαίνειν Edd. ^e ἡμῖν C.H. ἡμῖν φησὶν ἐνταῦθα ἀγαθὰ C. ^f αὐτοὺς om. C. ^g ὥσπερ] + γὰρ H.

^h ἀλλαχοῦ] καὶ ἀλλαχοῦ I. ἀλλαχού om. C. ⁱ ἀλλὰ καὶ] ἀλλ' C.

^κΚαὶ ἀλλαχοῦ ἐκβάλλων αὐτήν, καὶ λέγων, ⁴“Μὴ ἴφάγομαι κρέα ταύρων, ἢ αἷμα τράγων πίομαι;” ἐπήγαγε, “Θῦσον τῷ θεῷ θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἀπόδος τῷ ὑψίστῳ τὰς εὐχάς σου.” ^ΕΟὕτω καὶ Παῦλος ἐνταῦθα ^κκελεύει παραστήσαι τὰ σώματα θυσίαν ζῶσαν. Καὶ πῶς ἂν γένοιτο ^πτὸ σῶμα, φησὶ, θυσία; ^οΜηδὲν ῥό οφθαλμὸς βλέπέτω πονηρὸν, καὶ γέγονε θυσία· μηδὲν ἢ γλῶττα λαλείτω αἰσχρὸν, καὶ ^ιγέγονε προσφορά· μηδὲν ἢ χεὶρ πραττέτω παράνομον, καὶ γέγονεν ὀλοκαύτωμα. Μᾶλλον δὲ οὐκ ἄρκει ταῦτα, ἀλλὰ καὶ τῆς τῶν ἀγαθῶν ἡμῖν ἔργασίας δεῖ, ^ςἵνα ἡ μὲν χεὶρ ἐλεημοσύνην ποιῇ, τὸ δὲ στόμα εὐλογῇ τοὺς ἐπηρεάζοντας, ἡ δὲ ἀκοὴ θείαις σχολάζῃ ^ιδιηλεκτῶς ἀκροάσεσιν. Ἡ γὰρ θυσία οὐδὲν ἔχει ἀκάθαρτον, ἡ θυσία ἀπαρχὴ τῶν ἄλλων ἐστί. Καὶ ἡμεῖς τοίνυν καὶ χειρῶν καὶ ⁶⁵⁷ ^νποδῶν καὶ στόματος καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων ἀπαρχώμεθα τῷ θεῷ. Ἡ τοιαύτη θυσία ^κεὐάρεστος, ὡς ἡ ^κγε τῶν Ἰουδαίων καὶ ἀκάθαρτος ἦν. ⁵“Αἱ θυσίαι γὰρ αὐτῶν, φησὶν, ἄρτος πένθους αὐτοῖς.” Ἀλλ’ ^νοὐχὶ ἡ ἡμετέρα. Ἐκείνη τὸ τεθυμένον νεκρὸν ^αἀπέφηνεν· αὕτη τὸ τεθυμένον ζῶν ^εἐργάζεται. Ὅταν γὰρ νεκρώσωμεν ἡμῶν τὰ μέλη, τότε δυνησόμεθα ζῆν. Καινὸς γὰρ οὗτος τῆς θυσίας ὁ νόμος· διὸ καὶ παράδοξος ^βτοῦ πυρὸς ὁ τρόπος. Οὐδὲ γὰρ ξύλων δεῖται καὶ ὕλης ὑποκειμένης, ἀλλ’ αὐτὸ καθ’ ἑαυτὸ ^ζῆ τὸ πῦρ τὸ ἡμέτερον· καὶ οὐδὲ κατακαίει τὸ ἱερεῖον, ἀλλὰ μᾶλλον ^δαὐτὸ ζωογονεῖ. Ταύ- ^Βτην ἄνωθεν ^ετὴν θυσίαν ὁ θεὸς ἐζήτει· διὸ καὶ ἔλεγεν ὁ προ-
(174) φήτης, ⁶“Θυσία τῷ θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον.” Καὶ οἱ παῖδες ^δδὲ οἱ τρεῖς ταύτην προσήγον λέγοντες· ⁷“Οὐκ ἔστιν ἄρχων οὐδὲ προφήτης, βού τόπος τοῦ καρπῶσαι καὶ εὐρεῖν ^ηἔλεος, ἀλλ’ ἐν ψυχῇ συντετριμμένη καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθεῖμεν.”

⁴ Ibid. xlix. 13, 14.⁵ Osee ix. 4.⁶ Psal. l. 19.⁷ Dan. iii. 38, 39.

^κ καὶ] + πάλιν H. ¹ ἴφάγομαι D.E. Cat. φάγομεν H. ^κ κελεύει] λέγει I. Statim παραστήσαι A.B.C.E.F.H.I. Cat. παραστήσατε Edd. Post σώματα add. ἡμῶν C. ^π τὸ] τοῦτο τὸ H. φησὶ τὸ σῶμα θ. hoc ord. A.C. τὸ σ. θυσία φησὶ I. ^ο μηδὲν] μηδενὸς bis C. ^ρ ὁ accessit ex C.D.E.I. Cat. et corr. A. Mox βλ. πονηρὸν pro πονηρὸν βλ. A.C.D.E.F.H.I. Cat. ^ι γέγονε] + θυσία I. ^ς ἐλεημοσύνης a pr. man. B. ^ς ἵνα—εὐλογῇ] ἵνα ἡ μὲν γλῶττα εὐλογῇ C. ^ι διηλεκτῶς] ἀεὶ I. ^ν ποδὸς I. ^κ εὐαρεστήσεως. ἡ δὲ γε τῶν ἰ. ἀκάθαρτος. ὡν αἱ θ. αὐτῶν ἄρτος πένθους αὐτοῖς C. ^κ γε om. A. ^ν οὐχὶ] pro οὐχ A.B.F.H.I. ^α ἀπέφηνεν A.B.C.F.H.I. ἀπέφαιναν D.E. Cat. ἐναπέφηνεν Edd. ^ε ἐργάζεται pro ἀπεργάζεται B.C.D.E.F.H.I. Cat. ἐργάζεται om. A. ^β τοῦ πυρὸς om. C. ^ζ εἰ F.H. et ex corr. A. ^δ αὐτὸ om. C. Statim ζωογονεῖ pro ζωοποιεῖ omnes. ^ε τὴν θ. ὁ θ. pro ὁ θ. τὴν θ. A.B.D.E.H.I. Statim ἐπεζήτει I. ^ς δὲ om. C. Mox προσήγον C.I. ^η οὐ pro οὐδὲ A.B.D.E.F.I. ^η ἔλεον F.H.

Σκόπει ^ι δὲ πῶς καὶ ἐκάστη λέξει μετὰ πολλῆς κέχρηται τῆς ἀκριβείας. ^κ Οὐ γὰρ εἶπε, ^ι ποιήσατε τὰ σώματα ὑμῶν θυσίαν, ἀλλὰ, “ παραστήσατε” ὡς ἂν εἰ ἔλεγε, μηδὲν ^μ κοινὸν ἔχετε C λοιπὸν πρὸς αὐτά· ἐτέρῳ αὐτὰ ἐξεδώκατε. Καὶ γὰρ οἱ τοὺς ἵππους τοὺς πολεμιστηρίους παριστῶντες, ^ν οὐδὲν λοιπὸν κοινὸν πρὸς αὐτοὺς ἔχουσι. Καὶ σὺ τοίνυν παρέστησας τῷ πολέμῳ τῷ κατὰ τοῦ διαβόλου ^ο τὰ μέλη, καὶ τῇ παρατάξει τῇ φοβερᾷ· μὴ κάθελκε ^ρ αὐτὰ πρὸς ἰδιωτικὰς διακονίας. Καὶ ἕτερον δὲ ἐκ τούτου δείκνυσιν, ὅτι ^ρ καὶ δόκιμα αὐτὰ δεῖ ποιεῖν, εἴγε παριστᾶν μέλλομεν. Οὐ γάρ τινι τῶν ἐπιγείων ἀνθρώπων, ἀλλ’ αὐτῷ παριστῶμεν αὐτὰ τῷ βασιλεῖ τῶν ὅλων θεῷ, οὐχ ἵνα πολεμῇ μόνον, ἀλλ’ ἵνα καὶ αὐτὸν ἐπικαθήμενον ἔχη τὸν βασιλέα. Οὐδὲ γὰρ παραιτεῖται ^ρ ἐπικαθῆσθαι τοῖς μέλεσιν ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ σφόδρα τούτο βούλεται· καὶ ὅπερ βασιλεὺς οὐκ ἂν ἔλοιτο ὁμόδουλος ἡμῖν, τούτο ὁ τῶν ^σ ἀγγέλων δεσπότης αἰρεῖται. Ἐπεὶ οὖν καὶ παρίστασθαι μέλλει, καὶ θυσία ἐστὶ, πάντα μῶμον περιέλε· ὡς ἂν ἔχη μῶμον, οὐκέτ’ ἂν εἴη θυσία. Οὐδὲ γὰρ ὀφθαλμὸς δύναται τυθῆναι πορνικὰ βλέπων, οὐ χεὶρ παραστῆναι ἀρπάζουσα καὶ πλεονεκτοῦσα, οὐ πόδες χωλὰ βαδίζοντες καὶ ἐπὶ θεάτρα ἀναβαίνοντες, οὐ γαστήρ τρυφῇ E δουλεύουσα, καὶ τῶν ἡδονῶν ἑαυτὰς ἀνάπτουσα τὰς ἐπιθυμίας, οὐ καρδία θυμὸν ἔχουσα καὶ ἔρωτα πορνικόν, οὐ γλῶττα αἰσχροῖς φθεγγομένη. Διὸ χρὴ ^τ πανταχόθεν μωμοσκοπεῖσθαι τὸ σῶμα τὸ ἡμέτερον. Εἰ γὰρ οἱ τὰς παλαιὰς ἀναφέροντες θυσίας ἐκελεύοντο πάντα περισκοπεῖν, ^θ καὶ οὔτε ὠτότμητον, οὔτε κολοβόκερκον, οὔτε ψωραγριῶντα, οὔτε ^ω λειχῆνα ἔχοντα ἐπετρέποντο ἀναφέρειν· πολλῷ μᾶλλον ἡμᾶς τοὺς οὐ πρόβατα ἄλογα, ἀλλ’ ἑαυτοὺς ἀναφέροντας, πλείονα ἀκριβείαν ἐπιδείκνυσθαι χρὴ, καὶ ^ζ πάντοθεν εἶναι καθαρούς, ἵνα δυνηθῶμεν καὶ 658 ἡμεῖς κατὰ Παῦλον λέγειν· ⁹ “ Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ^υ ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφέστηκε.” Καὶ γὰρ θυσίας ἀπάσης καθαρώτερος ἦν· διὸ καὶ σπονδὴν ἑαυτὸν ἐκάλει. Ἔσται δὲ τούτο, ἂν ἀνέλωμεν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, ἂν νεκρώσωμεν

⁸ Lev. xxii. 22, 23.

⁹ 2 Tim. iv. 6.

^ι δὲ πῶς] ὅτι I. Statim καὶ accessit ex A.B.D.E.F.H.I. ^κ οὐ] οὐδέ C.D.E. ^τ ποιήσασθαι (sic) B. ^μ κ. ἔχετε λ. pro λοιπὸν κ. ἔχετε A.B.D.E.F.H.I. λοιπὸν om. C. ^ν οὐδένα A.H. λοιπὸν om. C.H. ^ο τὰ σὰ μέλη C. ^ρ αὐτὰ πρὸς ἰδ. A.B.D.E.F.H.I. πρὸς ἰδ. αὐτὰ Edd. ^σ καὶ om. C. Mox γε om. idem. ^τ ἐπικαθῆσθαι B.C.F. Veron. ^θ ἀγγέλων] ὅλων C. βασιλεὺς pro δεσπότης C.D. ^ι ἀπαιτοῦσα A.B.D.E.F.H.I. ^ζ πάντοθεν C. Statim ἑαυτὸν σκοπεῖσθαι B. ^ω λειχῆνα B.F. ^ζ πανταχόθεν A. ^υ ἐμῆς om. D.E. τῆς ἀναλ. μου C.

τὰ μέλη τὰ ἐπὶ ^ατῆς γῆς, ἐὰν σταυρώσωμεν τὸν κόσμον ἑαυτοῖς. Οὕτως οὐδὲ μαχαίρας δεησόμεθα λοιπὸν, οὐδὲ θυσιαστηρίου οὐδὲ πυρός· μᾶλλον δὲ, τούτων ἀπάντων δεησόμεθα, πλὴν οὐ χειροποιήτων, ἀλλ' ἄνωθεν ἡμῖν ἅπαντα ἤξει, καὶ τὸ πῦρ ἄνωθεν καὶ ἡ μάχαιρα, καὶ ^ατὸ θυσιαστήριον δὲ ἡμῖν ἔσται τοῦ οὐρανοῦ τὸ πλάτος. Εἰ γὰρ, τοῦ ^βἩλίου θυσίαν ἀναφέροντος ^B αἰσθητὴν, λαμπρὺς ἄνωθεν κατενεχθεῖσα πάντα ἀνάλωσε, ^εκαὶ τὸ ὕδωρ καὶ τὰ ξύλα καὶ τοὺς λίθους· πολλῶ μᾶλλον ἐπὶ σοῦ τοῦτο ἔσται· ^κἂν ἔξῃς τι διαρρέον καὶ βιωτικόν, ^επροσάγῃς δὲ θυσίαν μετὰ γνώμης ὀρθῆς, κατελθὼν τοῦ πνεύματος τὸ πῦρ, καὶ τὸ βιωτικὸν ἐκείνο δαπανήσει, καὶ τὴν προσφορὰν ^εἀνύσει πᾶσαν. Τί δέ ἐστι λογικὴ λατρεία; ^εἩ πνευματικὴ διακονία, ἡ πολιτεία ἡ κατὰ Χριστόν. Καθάπερ οὖν ὁ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ διακονούμενος ^ηκαὶ ἱερωμένος, οἷος ἂν ᾖ, συστέλλεται τότε, καὶ σεμνότερος γίνεται· οὕτω καὶ ἡμᾶς τὸν ἅπαντα βίον διακεῖσθαι χρὴ, ὡς λατρεύοντας καὶ ἱερωμένους. Ἔσται δὲ τοῦτο, ^Cἐὰν καθ' ἐκάστην ἡμέραν προσφέρῃς ^ιαὐτῷ θύματα, καὶ ἱερεὺς τοῦ οἰκείου σώματος γίνῃ, καὶ ^κτῆς κατὰ ψυχὴν ἀρετῆς· οἷον, ὅταν σωφροσύνην προσενέγκῃς, ὅταν ἐλεημοσύνην, ὅταν ἐπιείκειαν καὶ ἀνεξικακίαν. Ταῦτα γὰρ ποιῶν, ἀναφέρεις λογικὴν λατρείαν, τοιούστιν, οὐδὲν ἔχουσαν σωματικόν, οὐδὲν παχὺ, οὐδὲν αἰσθητόν.

Ἐπάρας ^ιτοῖνυν διὰ τῶν ὀνομάτων τὸν ἀκροατὴν, καὶ ἔκαστον ἱερέα ^μτῆς ἑαυτοῦ σαρκὸς διὰ τῆς πολιτείας ἀποφύνας, λέγει καὶ τὸν τρόπον, δι' οὗ δυνατόν ^νταῦτα κατορθοῦν. Τίς οὖν ὁ τρόπος; ¹⁰ “Μὴ συσχηματίζεσθε, φησὶ, τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ μεταμορφοῦσθε τῇ ἀνακαινώσει τοῦ νοοῦ ὑμῶν.” Καὶ ^Dγὰρ χαμαίξῃλον τὸ σχῆμα τοῦ αἰῶνος τούτου, καὶ εὐτελὲς καὶ (175) πρόσκαιρον, ^οοὐδὲν ἔχον ὑψηλόν, οὐδὲ διηνεκές ^ροὐδὲ εὐθές, ἀλλὰ πάντα διεστραμμένα. Εἰ τοῖνυν ὀρθὰ βούλει βαδίζειν, μὴ ^ιτυπώσης ἑαυτὸν κατὰ τὸ σχῆμα τοῦ παρόντος βίου· οὐδὲν

10 v. 2.

^α τῆς, quod aberat ante Montef. est in A.B.C.D.E.H.I. ^α τὸ om. Veron. Sav. Mor. reclamantibus libris. Statim δὲ accessit ex A. B. C. D. E. F. I. ^β Ἡλίας A.B.D.E.H. Ἡλίον Edd. ^ε καὶ om. C. ^δ ἔξῃ C. ^ε προσάγῃς A.D.E.I. προσάγεις B.F.H. προσάγῃς Edd. ^ε ἀνύσει Edd. ἀνοίσει Codd. ^ε ἡ om. C. Mox ἡ πολιτεία κατὰ Χρ. idem. ^η καὶ accessit ex A.B.C.D.E.F.I. Statim ἱερούμενος A. ^ι αὐτῷ θύματα] σεαυτὸν θύμα C.D.E. χρήματα pro θύματα Veron. ^κ τῆς] τὴν (sic) D.E. ^ι τοῖνυν] οὖν C. ^μ τῆς] διὰ τῆς Edd. διὰ deest in omnibus. ^ν ταῦτα pro πάντα omnes. ^ο καὶ οὐδὲν Edd. et Cat. καὶ deest in A.B.D.E.F.H.I. ^ρ οὐδὲ pro οὐδὲν iidem. ^ι τυπώσης I. Statim σεαυτὸν D.E. Cat. σεαυτῷ C.

γὰρ τῶν ἐν αὐτῷ μένον καὶ βεβηκός ἐστι. Διὸ ἔτι καὶ σχῆμα
ἐκάλεσεν αὐτό· καὶ ἀλλαχοῦ πάλιν, ¹¹ “Ἐπαράγει τὸ σχῆμα
Εἰ τοῦ κόσμου τούτου.” Οὐδὲν γὰρ διαρκές ἡ οὐδὲ πεπηγὸς ἔχει,
ἀλλὰ πάντα πρόσκαιρα. Διὸ καὶ, “τῷ αἰῶνι τούτῳ,” εἶπε
διὰ τούτου μὲν τὸ ἐπίκηρον ^ω δηλῶν, διὰ δὲ τοῦ σχήματος τὸ
ἀνυπόστατον. Κἂν γὰρ πλοῦτον εἴπῃς, κἂν δόξαν εἴπῃς, κἂν σώ-
ματος ὄραν, κἂν τρυφήν, κἂν ἄλλ’ ὅτιοι τῶν δοκούντων εἶναι
μεγάλων, σχῆμα μόνον ἐστίν, οὐ πράγματος ἀλήθεια, ἐπίδειξις
καὶ ² προσωπεῖον, ³ οὐχ ὑπόστασις μένουσα. Ἀλλὰ ^β σὺ μὴ
συσχηματίζῃς τούτῳ, ἀλλὰ “μεταμορφοῦ, ^φ φησὶ, τῇ ἀνακαι-
νώσει τοῦ νοός.” Οὐκ εἶπε, μετασχηματίζῃς, ἀλλὰ, “μετα-
μορφοῦ,” δεικνὺς ὅτι τὸ μὲν τοῦ κόσμου, σχῆμα· τὸ δὲ τῆς
659 ἀρετῆς, οὐ σχῆμα, ἀλλὰ μορφή· ^ε τις ἀληθὴς φυσικὸν ἔχουσα
κάλλος, οὐ δεόμενον τῶν ἔξωθεν ἐπιτριμμάτων τε καὶ σχημάτων,
τῶν ὁμοῦ τε φαινομένων καὶ ἀπολλυμένων. Καὶ γὰρ ἅπαντα
ταῦτα, πρὶν ἢ φανῆναι, ^δ διαλύεται. Ἄν τοίνυν τὸ σχῆμα
ρίψῃς, ταχέως ἐπὶ τὴν μορφήν ἤξεις. Οὐδὲν γὰρ τῆς κακίας
ἀσθενέστερον, οὐδὲν οὕτω παλαιούται ραδίως. ^ε Εἴτα ἐπειδὴ
ἀνθρώπους ὄντας εἰκὸς καθ’ ἐκάστην ἁμαρτάνειν τὴν ἡμέραν,
παραμυθεῖται τὸν ἀκροατὴν λέγων, ὅτι καθ’ ἐκάστην ἀνακαίνου
Βσαντόν. ^η Ὅπερ ἐπὶ τῶν οἰκῶν ^ι ποιοῦμεν, παλαιουμένας αὐ-
τὰς ^κ ἀεὶ διορθοῦντες, τοῦτο καὶ ἐπὶ σαυτοῦ ποιεῖ. Ἡμάρτες
σήμερον; ἐπαλαίωσάς σου τὴν ψυχὴν; Μὴ ἀπογνῶς ^ι μηδὲ
ἀναπέσης, ἀλλ’ ἀνακαίνισον αὐτὴν μετανοοῖα καὶ δάκρυσι καὶ
ἐξομολογήσει, καὶ τῇ τῶν ἀγαθῶν ἐργασίᾳ· καὶ ^μ μηδέποτε
τοῦτο διαλείπῃς ποιών. Καὶ πῶς δυνήσόμεθα τοῦτο ποιεῖν;
“Εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα, ^ν καὶ γινώσκειν τί τὸ
θέλημα τοῦ θεοῦ τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον.” Ἡ
τοῦτό φησιν, ἀνανεώθητε, ἵνα μάθητε τὰ συμφέροντα καὶ τὸ
C θέλημα τοῦ θεοῦ· ἢ ὅτι οὕτω δύνασθε ἀνανεωθῆναι, εὖν μάθητε
τὰ συμφέροντα, καὶ τί ποτε βούλεται ὁ θεός. Ἄν γὰρ ^ο εἰδῆς

11 1 Cor. vii. 31.

^τ καὶ om. C. ^ς αὐτόν C. ^ε παράγει γὰρ τὸ Edd. γὰρ deest in omni-
bus. ^ν οὐδὲ pro καὶ omnes. Ita edidit Montef. ^ω δηλῶν om. I.
x εἴπῃς assumtum ex A.C.D.E.F.H.I. ^γ ἀλλὰ τι οὖν B. ἄλλο ὅτιοι D.E.
² προσωπον A.H.I. ³ οὐχὶ A.B.F.I. Statim ὑπόστασις τις Edd. τις deest
in A.B.D.E.F.H.I. ^β σὺ om. C. ^φ φησιν ἐν τῇ Edd. ἐν om. A.C.D.
F.H.I. Cat. φησιν ἐν om. B. ^δ εἶπεν] + ἀλλὰ A.E.F.H.I. ^ε τις ἀληθὴς
om. C. ^δ διαλύεται omnes. λύεται Edd. ^ε ἐπειδὴ δὲ ἀνθ. (sic) C. ^η ὅπερ]
καὶ ὅπερ B.D. ^ι ποιοῦμεν om. C. ^κ ἀεὶ om. I. Statim διορθοῦμεν idem.
^ι μηδὲ] μὴ C. ^μ μηδέπω C.D. Mox διαλείπῃς E.H. ^ν Haec καὶ γινώ-
σκειν accesserunt ex nostris A.B.D.E.F.H.I. et Mosarq. ^ο εἰδῆς pro ὡς
A.B.D.E.H. Cat.

τοῦτο, καὶ τῶν πραγμάτων ῥμάθης διαγινώσκειν τὰς φύσεις, ἐπελάβου τῆς ὁδοῦ τῆς ἡκατὰ τὴν ἀρετὴν ἀπάσης. Καὶ τίς ἀγνοεῖ τὰ συμφέροντα, φησὶ, καὶ τί τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ; Οἱ πρὸς τὰ παρόντα ἐπτοημένοι πράγματα, οἱ πλοῦτον ζηλωτὸν εἶναι ῥνομίζοντες, καὶ πενίαν ἐξευτελίζοντες, οἱ ἂδυναστείαν διώκοντες, οἱ πρὸς τὴν δόξαν τὴν ἔξωθεν κεχηνότες, οἱ μεγάλους ἑαυτοὺς εἶναι νομίζοντες, ὅταν οἰκίας ῥλαμπρὰς ἐγείρωσι, καὶ τάφους πολυτελεῖς πρίωνται, καὶ ἀνδραπόδων ἀγέλας ἔχωσι, D καὶ πολλὴν εὐνοῦχων περιφέρωσιν ἐσμὸν. ῥΟὗτοι καὶ τὰ συμφέροντα αὐτοῖς καὶ ῥτὰ θελήματα τοῦ θεοῦ ἀγνοοῦσι. Καὶ γὰρ ἀμφοτέρωτα ταῦτα ῥέν τι ἐστί. Τὰ τε γὰρ συμφέροντα ἡμῖν ὁ θεὸς βούλεται· καὶ ἂβούλεται ὁ θεὸς, ταῦτα καὶ ῥτὰ συμφέροντα ἡμῖν ἐστί. Τίνα οὖν ἐστίν, ἅπερ ὁ θεὸς βούλεται; ῥΕν πενία ζῆν, ἐν ταπεινοφροσύνῃ, ῥἐν ὑπεροψίᾳ δόξης, ἐν ἐγκρατείᾳ, οὐκ ἐν τρυφῇ, ἐν θλίψει, οὐκ ἐν ἀνέσει, ἐν τῷ ῥπενθεῖν, οὐκ ἐν τῷ διαχεῖσθαι καὶ γελᾶν, ἐν τοῖς ἄλλοις οἷς ἐνομοθέτησεν ῥἅπασιν. ῥἈλλ' οἱ πολλοὶ ταῦτα καὶ οἰωνίζονται· E τοσοῦτον ῥἀπέχουσι νομίζειν εἶναι ῥτὰ συμφέροντα, καὶ θεοῦ θελήματα. Διὰ τοι τοῦτο οὐδὲ ἐγγὺς ποτε τῶν ὑπὲρ ῥτῆς ἀρετῆς ἐλθεῖν δυνήσονται πόνων. Οἱ γὰρ μὴδὲ αὐτὸ τοῦτο, ὃ τι ποτέ ἐστίν ἀρετὴ εἰδότες, ἀλλὰ τὴν κακίαν ῥἐντὶ ταύτης θαυμάζοντες, καὶ τὴν πόρνην ἀντὶ τῆς σώφρονος γυναικὸς ἑαυτοῖς ῥσυγκατακλίνοντες, πότε δυνήσονται ἀποστῆναι ῥτου παρόντος αἰῶνος; Διὸ χρή πρὸ τῶν ἄλλων ἀπάντων τὴν κρίσιν ἡμῖν εἶναι τῶν πραγμάτων ῥδιηρθρωμένην· κἂν μὴ μετίωμεν ἀρετὴν, ἐπαινέειν ἀρετὴν· κἂν μὴ ῥφεύγωμεν κακίαν, κακίζειν ῥπονηρίαν, ἵνα τέως τὰς ψήφους ἀδεκάστους ἔχωμεν. Οὕτω γὰρ ὁδῷ προβαίνοντες, καὶ τῶν ἔργων ῥἐπιλαβέσθαι δυνησό- 660 μεθα. Διὰ τοι τοῦτο καὶ αὐτὸς κελεύει ἀνανεοῦσθαι, “εἰς τὸ δοκιμάζειν ῥύμᾱς, τί τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ.” ῥΕνταῦθα δέ μοι

ῥμαθήσῃ C. Μοκ καὶ τῆς ὁδοῦ ἐπελάβου τῆς κ. τ. ἀρετὴν φερούσης idem.
ῥκατὰ τὴν ἀρετὴν omnes. κατ' ἀρετὴν Edd. et Cat. ῥνομίσαντες et ἐξευτελίσαντες C. ῥδυναστείαν omnes. δυναστείας Edd. ῥἔξω C. ῥλαμπρὰς] πολυτελεῖς A.B.F.H.I. ῥSequentia desunt in A. usque ad v. δεικνὺς p. 660 E. ῥτὰ θελήματα τοῦ θ. B.F.H.I. Cat. τοῦ θ. τὰ θ. D.E. τὸ θέλημα τοῦ θ. Edd. ῥέν τι om. C. ῥτὰ, quod aberat, est in B.C.E. F.H.I. Μοκ ἐστὶ accessit ex omnibus. ῥἐν] οὐκ ἐν C. ῥπενθεῖν B.C.D.E.F.H. πένθει Edd. ῥἅπασιν om. C. ῥἀπέχ. v. εἶναι] ἀπέχουσιν εἰδέναι I. νομίζουσιν εἶναι C. ῥτὰ ταῦτα B.D.E. αὐτὰ Cat. Μοκ θέλημα C. ῥτῆς om. C. ῥἐντ' αὐτῆς B.E. πρὸ ταύτης I. ῥσυγκατακλίνοντες pro συγκατακλίνειν C.D.E.F. et ex corr. B. ῥτου] ἀπὸ τοῦ C. ῥδιηρθρωμένην C. ῥφεύγωμεν C.D.E.F.H.I. φεύγωμεν Edd. ῥπονηρίαν] κακίαν I. τὴν πονηρίαν C.D. ῥἐπιλαβέσθαι I. ῥῥμᾱς C.D.

καὶ Ἰουδαίων καθάπτεσθαι δοκεῖ, τῶν ἐχομένων τοῦ νόμου. Θέλημα ῤμέν γὰρ ἦν τοῦ θεοῦ καὶ ἡ παλαιὰ πολιτεία· ἀλλ' οὐ (176) προηγούμενον, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐκείνων ἀσθένειαν συγχωρηθέν· τὸ δὲ τέλειον καὶ εὐάρεστον, ἡ καὶνὴ πολιτεία. Καὶ γὰρ λογικὴν ὅτε ἐκάλεσε λατρείαν, πρὸς ἐκείνην ἀντιδιαστέλλων αὐτὴν οὕτως ὠνόμασε.

¹² “Λέγω γὰρ διὰ τῆς χάριτος τῆς δοθείσης μοι, παντὶ τῷ Β ὄντι ἐν ὑμῖν, μὴ ὑπερφρονεῖν παρ’ ὃ δεῖ φρονεῖν, ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν, ἐκάστῳ ὡς ὁ θεὸς ἐμέρισε μέτρον πίστεως.” Ἀνωτέρω εἰπὼν, “Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν παρακαλῶ ὑμᾶς,” ἐνταῦθα πάλιν λέγει, “διὰ τῆς χάριτος.” Ὅρα διδασκάλου ταπεινοφροσύνην, ὅρα γνώμην ἐκατεσταλμένην. Οὐδαμοῦ ἑαυτὸν ἀξιόπιστον εἶναι φησι πρὸς τὴν τοιαύτην παραίνεσιν καὶ συμβουλήν· ἀλλὰ ποτε μὲν τοὺς οἰκτιρμούς τοῦ θεοῦ παραλαμβάνει μεθ’ ἑαυτοῦ, ποτε δὲ τὴν χάριν. Οὐ γὰρ ἐμὸν λόγον λέγω, φησὶν, ἀλλὰ τὸν ἀπὸ τοῦ θεοῦ. Καὶ οὐκ εἶπε, λέγω γὰρ ὑμῖν διὰ τῆς σοφίας τοῦ θεοῦ, ὅτι λέγω γὰρ ὑμῖν διὰ τῆς νομοθεσίας τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ, “διὰ τῆς χάριτος” συνεχῶς τῶν εὐεργεσιῶν ἀναμιμνήσκων, ὥστε ἡ εὐγνωμονεστερὸς ποιῆσαι, καὶ δεῖξαι καὶ ταύτῃ ὑπευθύνους ὄντας τῇ τῶν λεγομένων ὑπακοῇ. “Παντὶ τῷ ὄντι ἐν ὑμῖν.” Οὐχὶ τῷ δέινι καὶ τῷ δέινι ἡ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἄρχοντι καὶ ἀρχομένῳ, καὶ δούλῳ καὶ ἐλευθέρῳ, καὶ ἰδιώτῃ καὶ σοφῷ, καὶ γυναικὶ καὶ ἀνδρὶ, καὶ νέῳ καὶ γέροντι. Κοινὸς γὰρ οὗτος ὁ νόμος, ἐπειδὴ καὶ δεσποτικός. Οὕτω καὶ ἀνεπαχθῇ τὸν λόγον ποιεῖ, πᾶσι προτιθεὶς τὰ διδάγματα, καὶ τοῖς οὐκ οὔσιν ὑπευθύνουσιν, ἵνα οἱ ὑπεύθυνοι τὴν D τοιαύτην ἐπιτίμησιν καὶ διόρθωσιν εὐκολώτερον δέξωνται. Καὶ τί λέγεις, εἶπέ μοι; “Μὴ ὑπερφρονεῖν παρ’ ὃ δεῖ φρονεῖν.” Τὴν μητέρα ἐνταῦθα εἰσάγει τῶν ἀγαθῶν, τὴν ταπεινοφροσύνην, τὸν διδάσκαλον τὸν ἑαυτοῦ μιμούμενος. Καθὰπερ γὰρ ἐκεῖνος εἰς τὸ ὅρος ἀναβὰς, καὶ τὸν ἡθικὸν μέλλον ὑφαίνειν λόγον, ἐντεῦθεν ἤρξατο πρῶτον, καὶ ταῦτα κατέβαλε τὰ θεμέλια, οὕτω λέγων· ¹³ “Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι” οὕτω καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν δογματικῶν ἐπὶ τὰ ἡθικώτερα νῦν

12 v. 3.

13 Matth. v. 3.

^ρ μὲν et τοῦ θεοῦ om. C. Μοx παλαιὰ om. B. ^q ἡ καὶνὴ—πρὸς ἐκείνην] ἡ λογικὴ λατρεία. πρὸς ἐκείνην γὰρ I. ^τ ὅτε] αὐτὴν C. ^ς οἰκτιρμῶν]+τοῦ θεοῦ Edd. τοῦ θεοῦ om. B.E.F.H.I. ^ε καταστελλομένην H. ^ν Haec λέγω γὰρ ὑμῖν διὰ τῆς νομοθεσίας τοῦ θεοῦ desunt in B. D. E. F. H. I. Cat. ^ω συγγνωμονεστερούς C. ^μ μόνῳ H. ^γ τὸν λ. ποιεῖ (ποιεῖται H.)] Sic omnes. ποιεῖται τὸν λόγον Edd. ^η ἡθικώτερον C. ^α οὕτω om. D.E. ^β οὗτος C. Μοx ἐπὶ τὸ ἡθικώτερον H.

ἐκβὰς, ἐδίδαξε ^ε μὲν καθόλου τὴν ἀρετὴν, ^δ τὴν θαυμαστὴν θυσίαν παρ' ἡμῶν ἀπαιτήσας· μέλλων δὲ ^ε καὶ κατὰ μέρος αὐτὴν υπογράφειν, ὥσπερ ἀπὸ κεφαλῆς τῆς ταπεινοφροσύνης ἄρχεται, καὶ φησι, “Μὴ ὑπερφρονεῖν παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν.” τοῦτο γάρ ^ε ἐστὶ θέλημα τοῦ θεοῦ· “ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν.” ^α Ὁ δὲ λέγει, ἔτοιούτόν ἐστιν· ἐλάβομεν φρόνησιν, οὐχ ἵνα εἰς ἀπόνοιαν αὐτῇ χρῴσώμεθα, ἀλλ' ἵνα εἰς σωφροσύνην. ^β Καὶ οὐκ εἶπεν, εἰς τὸ ταπεινοφρονεῖν, ἀλλ', “εἰς τὸ σωφρονεῖν” σωφροσύνην ἐνταῦθα λέγων, ^ι οὐ τὴν ἀντιδιαστελλομένην ^κ τῇ ἀσελγείᾳ ἀρετὴν, οὐδὲ τὸ ἀπηλλάχθαι ἀκολασίας, ἀλλὰ τὸ νῆφειν καὶ ὑγιαίνειν κατὰ διάνοιαν. Καὶ γὰρ καὶ τοῦτο σωφροσύνη λέγεται, ἀπὸ τοῦ σώας ἔχειν τὰς φρένας. Δεικνύς τοίνυν, ὅτι τὸν μὴ μετριάζοντα οὐδὲ σωφρονεῖν ἐνι, τουτέστι, καθεστηκέναι καὶ ὑγιαίνειν, ἀλλὰ παραπαίει καὶ ἐξέστηκεν ὁ τοιοῦτος, ^ι καὶ παραπλήγος παντός ἐστὶ μακικώτερος, σωφροσύνην ἐκάλεσε τὴν ταπεινοφροσύνην. “Ἐκάστῳ ὡς ὁ θεὸς ^{ββι} ἐμέρισε μέτρον πίστεως.” Ἐπειδὴ γὰρ ^μ τῶν χαρισμάτων ἡ δόσις πολλοὺς εἰς ἀπόνοιαν ἐπήρε καὶ παρὰ τούτοις καὶ παρὰ Κορινθίοις, ὅρα πῶς ^β καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ νοσήματος δῆλυν ποιεῖ, καὶ κατὰ μικρὸν ὀυποσύρει. Εἰπὼν γὰρ ὅτι δεῖ φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν, ἐπήγαγεν, “Ἐκάστῳ ὡς ὁ θεὸς ἐμέρισε μέτρον πίστεως” πίστιν ἐνταῦθα τὸ χάρισμα καλῶν. Εἰπὼν δὲ ὅτι ἐμέρισε, καὶ τὸν ἑλαττον εἰληφῶτα παρεμυθήσατο, καὶ τὸν μείζονος ἀπολαύσαντα κατέστειλεν. Εἰ γὰρ ὁ θεὸς ἐμέρισε, καὶ μὴ σὸν τὸ κατόρθωμα, τί μέγα φρονεῖς; Εἰ δέ ^β τις τὴν πίστιν ἐνταῦθα μὴ τὸ χάρισμα λέγοι καλεῖσθαι, καὶ ^γ τοῦτο πάλιν μειζόνως δείκνυσιν αὐτὸν ταπεινοῦντα τοὺς ἀλαζόνας. Εἰ γὰρ ^δ τοῦ χαρίσματος αἰτίον ἐστίν, ἡ πίστις καθ' ἣν τὰ θαύματα ^α γίνονται, καὶ τοῦτο παρὰ τοῦ θεοῦ, πόθεν μέγα φρονεῖς; Καὶ γὰρ εἰ μὴ παρεγένετο, μηδὲ ἐσαρκώθη, οὐδ' ἂν τὰ τῆς πίστεως προεχώρησεν. Ὡστε πάντα ἐκείθεν τὴν ἀρχὴν ἔχει τὰ ἀγαθὰ. Εἰ δὲ αὐτὸς δίδωσιν, οἶδε πῶς μερίζει. Παντας

^ε μὲν] + γὰρ C. Statim καθόλου om. I. ^δ τὴν om. C.I. Mox οὖσαν pro θυσίαν H. ^ε καὶ accessit ex omnibus. Statim κατὰ μ. αὐτὴν pro αὐτὴν κατὰ μ. omnes. ^ι τὸ θέλημα Edd. τὸ om. C. τοῦτο γὰρ θ. τοῦ θεοῦ Cat. Clausula τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ deest in B.D.E.F.H.I. Sequentia ἀλλὰ φρ. εἰς τὸ σωφρονεῖν om. I. ^κ τοῦτο B.E.F. Cat. ^β καὶ om. H. ^ι οὐ] σύγλ C. ^κ τῆς ἀσελγείας H. Mox τὸ ἀπαλλαχθῆναι idem. ^ι καὶ] καὶ γὰρ C.D. ἀλλὰ καὶ E. Mox παντός om. I. ^μ τῶν om. A. ^β καὶ accessit ex omnibus. ^ο ὑπορύττει E. ^β τις om. A. Mox λέγοι omnes. λέγει Edd. ante Ben. ^γ τοῦτο A.B.E. Cat. ^δ ὃ, quod aberat, est in A.B.D.F.H.I. Cat. καὶ pro ὃ C. Mox ἐστὶν accessit ex A.B.D.E.F.H.I. ἐστὶν αἰτίων inverso ord. Cat. ^α γίνονται C.

γὰρ αὐτὸς ἐποίησε, καὶ πάντων ὁμοίως κήδεται. Καὶ ὥσπερ τὸ δοῦναι ἀπὸ φιλανθρωπίας γέγονεν, οὕτω καὶ τὸ πόσον δοῦναι. Οὐ γὰρ δὴ περὶ τὸ κεφάλαιον ἐπιδειξάμενος τὴν (177) C ἀγαθότητα, ὅπερ ἐστὶ τὸ δοῦναι τὰ χαρίσματα, ἐν τῷ μέτρῳ σε προδοῦναι ἔμελλεν. Εἰ μὲν γὰρ ἀτιμάσαι ἐβούλετο, οὐδ' ἂν ἔδωκε τὴν ἀρχήν· εἰ δὲ σῶσαι καὶ τιμῆσαι ἐσπούδακε· διὰ γὰρ τοῦτο καὶ παρεγένετο, καὶ τοσαῦτα διένειμεν ἀγαθὰ· ὅτι θορυβῇ καὶ ταραττή, καὶ εἰς μωρίαν ἀποκέχρησαι ὅτῃ φρονήσει, μειζόνως τοῦ φύσει τοιούτου καταισχύων σαντόν; Τὸ μὲν γὰρ ἀπὸ φύσεως γενέσθαι μωρὸν, οὐκ ἔγκλημα· τὸ δὲ διὰ φρονήσεως γενέσθαι μωρὸν, καὶ συγγνώμης ἐστέρηται, καὶ μειζόνα φέρει τὴν κόλασιν.

D Ὑποιοῦτοι οἱ ἐπὶ σοφία μέγα φρονούντες εἰσι, καὶ εἰς ἀπό- νοιαν ἑκπίπτοντες τὴν ἐσχάτην. Οὐδὲν γὰρ οὕτω μωρὸν ὡς ἀπόνοια ποιεῖ. Διὸ καὶ ὁ προφήτης οὕτως ἐκάλει τὸν βάρ- βαρον ἁλέγων, ¹⁴ “Ὁ δὲ μωρὸς μωρὰ λαλήσει.” Ἰνα δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ῥημάτων αὐτῶν μάθῃς αὐτοῦ τὴν μωρίαν, ἀκουσον τί φησιν. ¹⁵ “Ἐπάνω τῶν ἄστρων αὐτοῦ οὐρανοῦ θήσω τὸν θρόνον μου, καὶ ἔσομαι ὅμοιος τῷ ὑψίστῳ. Καταλήψομαι τῇ χειρί μου τὴν οἰκουμένην ὡς νοσσιὰν, καὶ ὡς καταλελειμμένα ὡὰ ἀρώ.” Τούτων οὖν τί μωρότερον γένοιτ' ἂν τῶν ῥημάτων; Καὶ ἐκάστη δὲ μεγαληγορία τοῦτο εὐθέως ἐπισπάται τὸ ὄνειδος. E Κἂν ἕκαστον ῥῆμα τῶν ἀπονενοημένων εἰς μέσον ἀγάγω, οὐ δυνήσῃ διαγνῶναι πότερον ἀπονενοημένου ἢ μωροῦ τὰ ῥήματα· οὕτως ἔν ἐστι τοῦτ' ἐλάττωμα. Καὶ γὰρ ἕτερός τις βάρβαρος πάλιν φησὶ, ¹⁶ “Θεὸς ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἄνθρωπος.” ἡ καὶ ἄλλος πάλιν, “Μὴ δυνήσεται ὁ θεὸς σῶσαι ὑμᾶς, ἢ ἐξελέ- σθαι ἐκ τῶν χειρῶν μου;” καὶ ὁ Αἰγύπτιος δέ, “Οὐκ οἶδα τὸν κύριον, καὶ τὸν Ἰσραὴλ οὐκ ἐξαποστελῶ.” Καὶ ὁ παρὰ τῷ προφήτῃ ἄφρων τοιοῦτός τις ἐστὶ, λέγων ἐν τῇ καρδίᾳ,

¹⁴ Esai. xxxii. 6.

¹⁵ Ibid. xiv. 14. x. 14.

¹⁶ Ezech. xxviii. 2. Dan. iii. 15.

Exod. v. 2.

ἡ μέσῳ C. Statim προδοῦναι pro προδιδόναι A. B. D. E. F. H. I. ὅτι A. B. D. E. H. I. Cat. τίνος ἔνεκεν Edd. ὅτῃ φρονήσει om. A. H. I. καὶ om. E. Ὑ ΗΘΙΚΟΝ. Περί ἀπονοίας, καὶ τῶν ἐπὶ σοφία μέγα φρονούντων· καὶ περὶ μωρίας καὶ ὑπερφηφίας ἐκ τοῦ μὴ εἰδέναι τὸν κύριον· καὶ περὶ ταπεινο- φροσύνης. Veron. ἡ ἐκπίπτοντες B. C. D. E. H. ἐμπέπτοντες Edd. ἡ λέγων om. A. E. αὐτοῦ A. C. D. E. αὐτοῦ τὴν μ. αὐτοῦ D. αὐτοῦ om. E. αὐτοῦ τὴν τιμωρίαν I. τοῦ om. Veron. Sav. Mor. Legitur in A. B. C. D. E. H. I. καὶ om. A. E. H. Sic omnes. τῶν ῥημάτων τί μ. γένοιτ' ἂν hoc ord. Edd. τις accessit ex B. C. D. E. F. I. Μὴ θεὸς ἐγώ εἰμι pro ἐγώ εἰμι θεὸς omnes. καὶ ἄλλος πάλιν om. H. πάλιν om. D. E. ἐξελέσθαι] + ὑμᾶς C. τις accessit ex B. D. E. F. H. I. καρδίᾳ αὐτοῦ Edd. αὐτοῦ om. A. C. D. E. H. I.

17 “Οὐκ ἔστι θεός” καὶ ὁ Καὶν ^μ δὲ, “Μὴ φύλαξ ἐγὼ εἰμι τοῦ ἀδελφοῦ μου;” *Αρα μὴ ^ν δύνασαι διαγινῶναι πότερον ἀπονενοημένων ἢ μωρῶν τὰ ῥήματα; Ἡ γὰρ ἀπόνοια τῆς συμμετρίας ⁶⁶² ἐκπίπτουσα καὶ ἀπὸ τοῦ νοῦ γινομένη διὸ καὶ ἀπόνοια λέγεται καὶ μωρούς καὶ ἀλαζόνας ἐργάζεται. Καὶ ^ο γὰρ ἀρχὴ σοφίας φόβος κυρίου· οὐκοῦν ἀρχὴ μωρίας τὸ μὴ εἰδέναι τὸν κύριον. Εἰ τοίνυν τὸ εἰδέναι σοφία, τὸ μὴ εἰδέναι μωρία, ^ρ τοῦτο δὲ τὸ μὴ εἰδέναι ἐξ ὑπερηφανίας γίνεται· ἀρχὴ γὰρ ὑπερηφανίας τὸ μὴ εἰδέναι τὸν κύριον· ἄρα ἡ ὑπερηφανία μωρία ἐσχάτη. Τοιοῦτος ἦν καὶ ὁ Ναβάλ, εἰ καὶ μὴ ^π πρὸς θεόν, ἀλλὰ πρὸς ἄνθρωπον, ἐξ ἀπονοίας ἀνόητος γεγονώς· ἀλλ’ ὕστερον ^{ἀπέ-} ^Β θανε τῷ δέει. Ὅταν γάρ τις ἐκπέσῃ τοῦ μέτρου ^{τῆς} φρονήσεως, καὶ δειλὸς ὁμοῦ καὶ θρασὺς γίνεται, τῆς ψυχῆς ἀσθενούς γινομένης. Καθάπερ γὰρ τὸ σῶμα, ὅταν τὴν σύμμετρον ^{ἀπο} λήσῃ κρᾶσιν, γενόμενον δύσκρατον, πᾶσιν ἀλίσκεται τοῖς πάθεσιν· οὕτω καὶ ἡ ψυχὴ, ἐπειδὴν τὸ μεγαλοφυνὲς ἀπολέσῃ καὶ τὸ ταπεινοφρονεῖν, ^{ἐξ} ἔξιν δεξαμένη τινα ἀσθενῆ, καὶ δειλὴ καὶ θρασεῖα καὶ ἀνόητος ^γ γίνεται, καὶ αὐτὴν ^{ἀγ} νοεῖ λοιπόν. Ὁ δὲ αὐτὸν ἀγνοῶν, πῶς τὰ ὑπὲρ ^{αὐτὸν} εἴσεται; Καθάπερ γὰρ ὁ φρενίτιδι κατεχόμενος, ὅταν αὐτὸν ἀγνοήσῃ, οὐδὲ τὰ πρὸ τῶν ποδῶν οἶδε· καὶ ὀφθαλμούς, ὅταν αὐτὸς ^π πηρωθῇ, ^Κ πάντα σκοτοῖ τὰ λοιπὰ μέλη· οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς ἀπονοίας συμβαίνει. Διὸ καὶ τῶν μαινομένων εἰσὶν ἀθλιώτεροι οὗτοι, καὶ τῶν φύσει μωρῶν. Καὶ γὰρ ὁμοίως τούτοις γέλωτα κινουσι, καὶ ὁμοίως ἐκείνοις εἰσὶν ἀηδεῖς· καὶ ἐξεστήκασιν μὲν ὥσπερ ἐκείνοι, ^{ἀλλ’} οὐκ ἐλεοῦνται ὥσπερ ἐκείνοι· παραφρονοῦσι δὲ ὥσπερ οὗτοι, ἀλλ’ οὐ συγγινώσκονται ὥσπερ οὗτοι, ἀλλὰ μισοῦνται μόνον· καὶ τὰ ἐλαττώματα ἐκατέρων ἔχοντες, τῆς συγγνώμης ἐκατέρων ^{εἰ} εἰσὶν ἐστερημένοι, οὐκ ἀπὸ τῶν ῥημάτων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν σχημάτων ὄντες καταγέλαστοι. Τί γὰρ, εἰπέ μοι, τὸν αὐχένα ἀνατείνεις; τί δὲ βαδίξεις ^Δ ἐπ’ ἄκρων ὀνύχων; τί τὰς ὀφρῦς ἀνασπᾷς; τί τὸ στήθος

17 Psal. xiii. 1. Gen. iv. 9.

^μ δὲ om. E. ^ν δύνασθε I. ^ο γὰρ pro ei omnes. ^ρ τοῦτο δὲ τὸ μὴ] Sic A.B.D.E.F.H. τοῦτο δὲ μὴ I. τὸ μὴ C. τὸ δὲ μὴ Edd. ^α ἀπονοίας C.D. ^π πρὸς τὸν θεὸν A.H.I. Mox πρὸς τὸν ἄνθρωπον A.H. ^σ Haec ἐξ ἀπ. ἀν. γεγινώς desunt in H. ^τ ἐναπέθανε C.D. ^υ τῆς φρ.] τῆς φύσεως τῆς φρ. C. ^ω ἀποβάλλῃ C. Mox γενόμε. pro γινόμε. A.B.D.E.F.H. ^{ἐξ} ἐξιν] + δὲ B. Mox τινα ἀσθενῆ, καὶ δειλὴ A.B.C.D.F.H.I. Edebatur τινα, ἀσθενῆς καὶ δειλῆ. ^γ γεγέννηται C. ^{ἀγ} νοεῖ A.B.D.E.F. ἀγνοήσας Edd. ^{αὐτὸν} A.B.C.E.F.H.I. αὐτὸν D. αὐτὸν Edd. ^π τυφλωθῇ C. ^κ Verba ἀλλ’ οὐκ ἐλεοῦνται ὥσπερ ἐκείνοι absunt a nostris A.B.D.E.F.H.I. ^{εἰ} εἰσὶν ἐστερημένοι pro ἐστερηνται B.C.D.E.F.H.I. εἰσὶν om. A.

φυσᾶς; Τρίχα οὐ δύνασαι ποιῆσαι λευκὴν ἢ μέλαιναν, καὶ ὡς πάντων κρατῶν, οὕτως ἀεροβατεῖς. Τάχα ἐβούλου σοι καὶ πτερὰ ἐφῦναι, ἵνα μὴ βαδίῃς ἐπὶ τῆς γῆς· τάχα καὶ τέρας εἶναι ἐπιθυμεῖς. Νῦν γὰρ οὐχὶ τέρας σαυτὸν πεποίηκας, ἄνθρωπος ἔμην ὢν, πέτεσθαι δὲ ἐπιχειρῶν; μᾶλλον δὲ καὶ πετόμενος ἔνδοθεν, καὶ φλεγμαίνων πάντοθεν; Τί σε καλέσω, καὶ Ἐκαθελῶ σου τὴν ἀπόνοιαν; ἔειπὼ σε τέφραν καὶ κόνιν καὶ (178) καπνὸν καὶ κονιορτόν; ἡ Εἶπον μὲν τὴν εὐτέλειαν, οὐδέπω δὲ ἀκριβῶς τῆς εἰκόνας ἐπελαβόμεν ἡς ἐβουλόμην· καὶ γὰρ καὶ τὴν φλεγμονὴν καὶ τὸ ἑδιάκενον αὐτῶν ἅπαν παραστήσαι βούλομαι. Ποίαν οὖν ἂν εὖροιμεν τούτοις εἰκόνα ἀρμόζουσαν; Ἐμοὶ δοκοῦσι ἡ στυπείφ καταφλεγέντι προσεικέναι. Καὶ γὰρ ἐκεῖνο ἡ δοκοῦν οἰδεῖν μετὰ τὸν ἐμπρησμόν, καὶ ἡ διανεσθέναι, ἡ μικρὰν χειρὸς ἀφὴν ἂν ὑπομείνῃ, κατηνέχθη ἡ τε ἅπαν, καὶ τέφρας ἀπάσης εὐτελέστερον ἐφάνη. Τοιαῦται καὶ τούτων αἱ ψυχαί· τὸ γὰρ φύσημα αὐτῶν τὸ διάκενον καὶ ἡ τυχούσα 663 προσβολὴ δυνήσεται ταπεινῶσαι καὶ καθελεῖν. Τὸν γὰρ ἀπονενοημένον ἀνάγκη ἑπάντως καὶ ἀσθενῆ τινα εἶναι. Οὐ γὰρ ἐστὶ τὸ ἕψος ἡ ὑγιές, ἀλλ' ὥσπερ αἱ πομφόλυγες εὐκόλως ῥήγνυνται, οὕτω καὶ οὗτοι ῥαδίως ἀπόλλυνται. Εἰ δὲ ἀπιστεῖς, δὸς μοι θρασὺν καὶ ἀπονενοημένον, καὶ ἡ πτωκὸς δειλότερον ὄψει γινόμενον καὶ ἀπὸ τῆς τυχούσης περιστάσεως. Ὡσπερ γὰρ ἡ ἡμῶν ἀπὸ φρυγάνων αἰρομένη φλόξ ὁμοῦ τε ἀνέφθη, καὶ κόνις ἐγένετο, ἡ δὲ τῶν ἡ στερρῶν ξύλων φύσις οὕτε ἐξάπτεται ῥαδίως, καὶ ἐπὶ πολὺ διατηρεῖται καιομένην τὴν Β φλόγα· οὕτω καὶ αἱ ψυχαὶ αἱ μὲν στερραὶ καὶ βεβηκυῖαι, οὐκ εὐκόλως οὕτε ἐκκαίονται οὕτε σβέννυνται· οὗτοι δὲ ἀμφοτέρωτα ταῦτα ἐν μιᾷ καιροῦ ῥοπῇ πάσχουσι. Ταῦτ' οὖν εἰδότες, τὴν ταπεινοφροσύνην ἀσκῶμεν. Οὐδὲν γὰρ αὐτῆς δυνατώτερον, ἀλλὰ καὶ πέτρας ἰσχυροτέρα, καὶ ἀδάμαντος στερροτέρα, καὶ

^ε φῦναι I. ^ι μὲν om. I. Mox πέτεσθαι B.D.E.F.I. πέτασθαι Edd. ^ε ἂν εἶπω Edd. ἂν om. A.F.H.I. Flor. p. 239. (Tom. xii. p. 542 E.) ^η εἶπον μὲν—ἀκριβῶς] ἀλλ' οὐδὲ οὕτω I. ἀλλ' οὐδέπω ἀκριβῶς Flor. ^ι ἡς ἐβουλόμην om. D.E. Flor. ^κ διακαιόμενον C. ^ι ἂν om. E.H. Mox αὐτοῖς pro τούτοις C. ^μ στυπείφ D.E. στυπείφ C.I. στυπείφ F. στυπείφ Flor. Statim καταφλεγέντι A.B.C.D.E.F. Flor. καταφλέγοντι H. καταφλεχέντι Edd. ^ν δοκοῦν pro δοκεῖ et οἰδεῖν μετὰ τὸν ε. pro μετὰ τὸν ε. οἰδεῖν omnes. ^ο διανεστ. (διενεστ. I.) pro ὑπερανεστ. omnes. ^π μικρὰν δὲ Edd. δὲ deest in omnibus. Mox ἂν ὑπομείνῃ (ὑπομένη Flor.) pro ὑπομείναν libri omnes et Flor. ^ρ τε om. C. ^ς πάντως—εἶναι] τινὰ καὶ ἀσθενῆ εἶναι C. ^τ ὑγιές C. ^θ ῥήγνυνται] ῥηγνύμεναι εὐθέως λύνονται C. Mox ἀπολοῦνται idem. ^ι πτωκὸς B.D.F. πτωχὸς A.E.H.I. πεπτωκὸς Edd. Vocabulum deest in C. ^κ μὲν om. C. ^λ στερρῶν pro στερεῶν A.B.F.I. Mox φύσις om. C. ^ν οὐδὲ C.D.E.H.I. Mox ἀλλ' pro καὶ I.

πύργων καὶ πόλεων καὶ τείχους ἐν μεΐζονι καθίστησιν ἡμᾶς ἀσφαλεία, πάντων ὑψηλοτέρα ² γινομένη τῶν τοῦ διαβόλου μηχανημάτων ὥσπερ οὖν ἡ ἀπόνοια καὶ τοῖς τυχοῦσιν εὐχειρώτους ποιεῖ, πομφόλυγος, ὥσπερ ἔφην, εὐκολώτερον ῥηγνυμένη, καὶ ἀράχνης ³ ταχύτερον σχιζομένη, καὶ καπνοῦ θάττον διαλυομένη. Ἰν' οὖν ἐπὶ τῆς ⁴ στερραῆς πέτρας ⁵ ὤμεν βεβηκότες, ἐκείνην ἀφέντες, ταύτην ἐλώμεθα. Οὕτω γὰρ καὶ ἐν τῷ παρόντι βίῳ ἀνάπαυσιν εὐρήσομεν, καὶ κατὰ τὸν μέλλοντα αἰῶνα πάντων ἀπολαύσομεν τῶν ἀγαθῶν, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἡ δόξα, ἅμα τῷ ἀγίῳ πνεύματι, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΚΒ.

¹ Καθάπερ γὰρ ἐν ἐνὶ σώματι μέλη πολλά ἔχομεν, τὰ δὲ μέλη πάντα οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει ² πρᾶξιν· οὕτως οἱ πολλοὶ ἐν σῶμά ³ ἐσμεν ἐν Χριστῷ, ὁ δὲ καθ' εἷς, ἀλλήλων μέλη.

ΠΑΛΙΝ τῷ αὐτῷ ὑποδείγματι κέχρηται, ᾧ καὶ πρὸς Κορινθίους ἐχρήσατο, τὸ αὐτὸ τοῦτο καταστέλλων πάθος. Καὶ γὰρ μεγάλη τοῦ φαρμάκου ἡ δύναμις, καὶ τοῦ παραδείγματος ⁴ τούτου ἡ ἰσχὺς, εἰς τὸ διορθῶσαι τὸ τῆς ἀπονοίας νόσημα. Τίνος γὰρ ἔνεκεν ⁵ σὺ μέγα φρονεῖς, φησὶν; ἢ διὰ τί πάλιν ἕτερος ἑαυτὸν ἐξευτελίζει; οὐχὶ σῶμά ἐσμεν ἅπαντες ἐν, καὶ μεγάλοι ⁶ καὶ μικροί; Ὅταν οὖν κατὰ τὸ κεφάλαιον ἐν ὧμεν, καὶ ἀλλήλων μέλη, τί τῇ ἀπονοίᾳ σχίζεις σαυτόν; τί ἐπαισχύνῃ τὸν ἀδελφόν; Ὡσπερ ⁷ γὰρ ἐκεῖνός σου μέλος, οὕτω καὶ ἐκείνου σὺ καὶ πολλή ⁸ καὶ κατὰ τοῦτο ἡ ὁμοτιμία. Δύο γὰρ ἱκανὰ καθελεῖν αὐτῶν τὴν ἀπόνοιαν τέθεικε· καὶ ὅτι ἀλλήλων ἐσμεν μέλη, οὐχ ὁ μικρὸς τοῦ μεγάλου μόνον, ἀλλὰ καὶ ὁ μέγας τοῦ ἐλάττονος, καὶ ὅτι ἐν ἐσμεν ἅπαντες σῶμα· μᾶλλον δὲ καὶ ⁹ τρία· καὶ γὰρ καὶ χάρισμα ἔδειξεν ¹⁰ ὅν τὸ δοθέν. Μὴ τοίνυν μέγα φρόνει· ἐδόθη γὰρ σοι ¹¹ παρὰ τοῦ θεοῦ, οὐ σὺ ἔλαβες, οὐδὲ εἴρες. Διὰ τοῦτο καὶ ¹² τῶν χαρισμάτων ἀπτόμενος, οὐκ εἶπεν, ὅτι ὁ μὲν 664

¹ CAP. XII. v. 4, 5.

² γινομένη pro γενομένη A.B.D.E.H.I. ³ ταχύτερον] εὐκολώτερον C.
⁴ στερραῆς (στερᾶς H.) omnes. στερεᾶς Edd. ante Ben. ⁵ ὤμεν]+ἀεὶ E.
 HOM. XXII. ⁶ τᾶξιν H. Cf. Tom. x. p. 258 D. Statim οὕτως καὶ οἱ π. C.
⁷ τούτου ἡ ἰσχὺς A.B.D.E.F.H.I. ἡ ἰσχὺς τούτου Edd. ⁸ σὺ om. A.B.E.
 F.H.I. Agnoscit Cat. Statim μέγα pro μεγάλα libri omnes et Cat. ⁹ γὰρ
 om. B.E. ¹⁰ καὶ om. C. ¹¹ τρία] χάρισμα C. Haec μᾶλλον δι—χάρισμα
 om. A.H.I. ¹² ὅν] Sic B.C.D.F.H.I. ὅν E. ἐν Veron. ἐν ὅν Sav. cet.
 ἔδειξε τὸ δοθέν Cat. ¹³ παρὰ τ. θεοῦ ἔλαβες, οὐ σὺ εἴρες. διὰ τοῦτο C.
¹⁴ τῶν]+ἄλλων C.

μείζον, ὃ δὲ ἔλαττον ἔλαβεν, ἀλλὰ τί; ^κ Διάφορον. “Ἐχον-
 τες γάρ, φησί, χαρίσματα,” οὐ μείζονα καὶ ἐλάττονα, ἀλλὰ,
 “διάφορα.” Τί γάρ, εἰ ^ι καὶ μὴ τὰ αὐτὰ ἐπετάγης; ἀλλὰ τὸ
 σῶμα τὸ αὐτὸ ἐστί. Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ χαρίσματος, εἰς
^μκατόρθωμα λήγει. Εἰπὼν γὰρ προφητείαν καὶ διακονίαν καὶ
 ὅσα τοιαῦτα, κατέληξεν εἰς ἐλεημοσύνην καὶ σπουδὴν καὶ ἀντί-
 ληψιν. Ἐπειδὴ γὰρ εἰκὸς ἦν τινας ἐναρέτους μὲν εἶναι, μὴ
 ἔχειν δὲ προφητείαν, δείκνυσιν ὅτι καὶ ^β τοῦτο χάρισμα, καὶ
 Β πολλῶ μείζον ἐκείνου, ὥσπερ ἔδειξεν ^ο ἐν τῇ πρὸς Κορινθίους (179)
 καὶ τοσοῦτῳ μείζον, ὅσῳ τὸ μὲν ἔχει μισθὸν, τὸ δὲ ἐστέρηται
 ἀμοιβῆς· ὅλον γὰρ ὠρεὰ καὶ χάρις ἐστί. Διὰ τοῦτό φησιν
² “Ἐχοντες ^ρ δὲ χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν
 δοθείσαν ^η ἡμῖν διάφορα, εἴτε προφητείαν, κατὰ τὴν ἀναλογίαν
 τῆς πίστεως.” Ἐπειδὴ γὰρ ἰκανῶς αὐτοὺς παρεμυθήσατο,
 βούλεται καὶ ἐναγωνίους ποιῆσαι, ^ι καὶ σπουδαιότερους ἐργά-
 σασθαι, δεικνὺς ὅτι αὐτοὶ τὰς ἀφορμὰς ^α παρέχουσι τοῦ μείζον
 ἢ ἔλαττον λαβεῖν. Λέγει μὲν γὰρ αὐτὸ καὶ παρὰ τοῦ θεοῦ
 δεδόσθαι· ὥς ὅταν λέγῃ, “Ἐκάστῳ ὡς ὁ θεὸς ἐμέρισε μέτρον
 C πίστεως” καὶ πάλιν, “Κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθείσαν ^η ἡμῖν”
 ἵνα καταστείλῃ τοὺς ὑπερηφάνους· λέγει δὲ καὶ παρ’ αὐτῶν τὰς
 ἀρχὰς γεγενῆσθαι, ἵνα διεγείρῃ τοὺς ῥαθυμους· ὃ καὶ ἐν τῇ
 πρὸς Κορινθίους ^ω ποιεῖ, ἀμφοτέρα ταῦτα κινῶν. “Ὅταν μὲν
 γὰρ λέγῃ, ³ “Ζηλοῦτε τὰ χαρίσματα,” δείκνυσι καὶ αὐτοὺς
 ὄντας αἰτίους τῆς διαφορᾶς τῶν διδομένων· ὅταν δὲ λέγῃ,
 “Πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ ^ς ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, διαιροῦν
 ἐκάστῳ καθὼς βούλεται,” ἐκείνο κατασκευάζει, τὸ μὴ δεῖν
 ἐπαίρεσθαι τοὺς εἰληφότας, πάντοθεν παραμυθούμενος αὐτῶν
 τὸ πάθος· ὃ δὴ καὶ ἐνταῦθα ποιεῖ. Καὶ πάλιν τοὺς ἀναπε-
 D πτωκότας διεγείρων φησιν, “Εἴτε προφητείαν, κατὰ τὴν ἀνα-
 λογίαν τῆς πίστεως.” Εἰ γὰρ ^υ καὶ χάρις ἐστίν, ἀλλ’ οὐχ
 ἀπλῶς ἐκχεῖται, ἀλλὰ τὰ μέτρα παρὰ τῶν δεχομένων λαμβά-
 νουσα, τοσοῦτον ἐπιρρεῖ, ὅσον ^{αν} εὖρῃ σκευὸς πίστεως αὐτῇ

2 γ. 6.

3 I Cor. xii. 31, 11.

^κ διάφορα ex corr. B. διάφορα γὰρ ἔχοντες χαρίσματα, οὐ C. Verba ἀλλὰ
 τί—ἐλάττονα desunt in I. ^ι καὶ μὴ pro μὴ καὶ omnes. ^μ κατορθώματα
 A.D.E.F. ^ν τοῦτο τὸ χάρισμα C.E. quod tacite recepit Montef. Statim
 καὶ om. C. ^ο ἐν] καὶ ἐν C. ^ρ δὲ om. H. Mox verba τοῦ θεοῦ accesserunt
 ex A.D.E.F.H.I. et Mosq. ^η ἡμῖν B.C.D.E. Mosq. 3. ^ι Verba
 καὶ σπ. ἐργάσασθαι δεικνὺς εἰ αὐτοὶ om. A.F.H.I. ἐργάσασθαι om. Cat.
^α ἔχωσι C. Statim μείζον ἢ ἔλαττον A.E.F.H.I. Cat. μείζονα ἢ ἐλάττονα
 (ἐλάττω B.C.) Edd. ^β ὡς om. A.F.H.I. ^γ ἡμῖν B.C.D.I. ^δ ἐποίει
 C. ^ς τὸ ἐν C. Mox διαιροῦν ἰδίᾳ ἐκάστῳ idem. ^υ καὶ om. H. Mox
 ἀλλ’ om. A.B.H.I.

προσενεχθέν. ⁴ “Εἴτε διακονίαν, ἐν τῇ διακονίᾳ.” Καθολικὸν πρᾶγμα ἐνταῦθα τίθησι. Καὶ γὰρ ἡ ἀποστολὴ διακονία λέγεται· καὶ πᾶν ἔργον πνευματικὸν διακονία. “Ἔστι μὲν γὰρ καὶ ἰδικῆς οἰκονομίας ² ὄνομα τοῦτο, ἐνταῦθα μέντοι καθολικῶς εἴρηται. “Εἴτε ὁ διδάσκων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ.” “Ὅρα πῶς ἀδιαφόρως ³ αὐτὰ τίθησι, τὸ μικρὸν πρῶτον, καὶ τὸ μέγα ὕστερον· ⁴ πάλιν τὸ αὐτὸ τοῦτο παιδεύων, ⁵ τὸ μὴ φυσᾶσθαι Ε μὴδὲ ἐπαίρεσθαι. ⁶ “Εἴτε ὁ παρακαλῶν, ἐν τῇ παρακλήσει.” Καὶ τοῦτο διδασκαλίας εἶδος. ⁷ “Εἰ γὰρ ἔστιν ἐν ὑμῖν λόγος παρακλήσεως, ⁸ φησὶ, πρὸς τὸν λαὸν, λέγετε.” Εἴτα δεικνύς, ὡς ⁹ οὐ μέγα ὄφελος ἀρετὴν μετιέναι, εἰ μὴ μετὰ τοῦ προσήκοντος ¹⁰ τοῦτο γίνοιτο νόμου, ἐπάγει· “Ὁ μεταδιδούς, ἐν ἀπλότητι.” Οὐ γὰρ ἀρκεῖ τὸ δοῦναι, ἀλλὰ δεῖ ¹¹ καὶ μετὰ δαψιλείας τοῦτο ποιεῖν. Ἀπλότητα γὰρ τοῦτο οἶδε πανταχοῦ· ¹² ἐπεὶ καὶ αἱ παρθέναι ἔλαιον εἶχον, ἀλλ’ ἐπειδὴ ¹³ ἀρκοῦν οὐκ εἶχον, τοῦ παντός ἐξέπεσον. “Ὁ προϊστάμενος, ἐν ¹⁴ 673 σπουδῇ.” Οὐ γὰρ ἀρκεῖ τὸ ¹⁵ προστῆναι. “Ὁ ἐλεῶν, ἐν ἰλαρότητι.” Οὐ γὰρ ἀρκεῖ τὸ ἐλεῆσαι, ¹⁶ ἀλλὰ μετὰ δαψιλείας καὶ γνώμης ἀλύπου τοῦτο δεῖ ποιεῖν· μᾶλλον δὲ ¹⁷ οὐ μετὰ ἀλύπου ¹⁸ ὁμόνον, ἀλλὰ καὶ μετὰ φαιδρᾶς καὶ χαίρουσης. Οὐ γὰρ ἔστιν ἴσον μὴ λυπεῖσθαι, καὶ χαίρειν. Τοῦτο δὲ αὐτὸ καὶ πρὸς Κορινθίους ἐπιστέλλων, μετὰ πολλῆς ¹⁹ κατεσκευάζε σπουδῆς. Εἰς μὲν γὰρ δαψίλειαν διεγείρων, ἔλεγεν· ²⁰ “Ὁ σπεύρων φειδομένως, φειδομένως καὶ θερίσει· καὶ ὁ σπεύρων ἐπ’ εὐλογίαις, ἐπ’ εὐλογίαις καὶ θερίσει” τὴν δὲ γνώμην ²¹ διορθοῦμενος, Β προσετίθει· “Μὴ ἐκ λύπης, ²² ἢ ἐξ ἀνάγκης.” Ἀμφοτέρω γὰρ δεῖ παρῆναι τῷ ἐλεοῦντι, καὶ ἀφθονίαν καὶ ἡδονήν. Τίνος γὰρ ἔνεκεν κλαίεις διδούς ²³ ἐλεημοσύνην; τί δὲ ἀλγείς ἐλεῶν, καὶ τὸν καρπὸν ²⁴ προδίδως τοῦ κατορθώματος; Εἰ γὰρ ἀλγείς, οὐκ ἐλεεῖς, ἀλλ’ ὤμους εἰ καὶ ἀπάνθρωπος. Εἰ γὰρ σὺ ἀλγείς, πῶς ἐκείνον ἐν λύπῃ ὄντα διαναστῆσαι ²⁵ δυνήσῃ; Ἀγαπητὸν γὰρ,

4 v. 7.

5 v. 8.

6 Act. xiii. 15.

7 2 Cor. ix. 6, 7.

² ἔργον πνευματικὸν (πνευματικὸς F.) Sic libri omnes et Cat. ἀγαθὸν πνευματικὸν ἔργον Edd. ^a ὄνομα] ἔνκα C. ^b αὐτὰ τίθησι] ἀνατίθησι H. αὐτὸ τίθησι C. ^c πάλιν] καὶ πάλιν D.E. ^d τὸ om. C. ^e φησὶ om. A.D.E. H.I. φησὶν λόγος π. C. ^f οὐ μέγα] οὐδέν C. ^g τοῦτο γίνοιτο νόμου] γένοιτο' ἂν εἰρμού C. ^h καὶ om. E.F.H.I. ⁱ ἐπειδὴ C. ^k τὸ ἀρκοῦν C. Mox ἐξέπεσαν C.F.I. ^l προστῆναι] + ἂν μὴ μετὰ σπουδῆς καὶ προθυμίας τοῦτο ποιῇ D.E. Haec in textum recepit Montef. ^m ἀλλὰ καὶ μετὰ Edd. καὶ om. A.C.D.E.F.H.I. Cat. ⁿ οὐ] οὐδὲ I. ^o δεῖ μόνον Edd. δεῖ deest in omnibus. ^p κατεσκευάσε C. ^q διορθοῦμενος om. I. ^r ἢ] μὴδὲ B. ^s ἐλεημοσύνην om. a pr. man. C. Mox ὁ ἐλεῶν idem. ^t προδίδως omnes. προδιδούς Edd. ^v δύνασαι C.

μηδὲν ὑποπτεῦσαι ἐκείνον πονηρὸν, καὶ ὅταν μετὰ τοῦ χαίρειν παρέχῃς. Ἐπειδὴ γὰρ οὐδὲν οὕτως αἰσχροὺς ἀνθρώποις εἶναι ^Cδοκεῖ, ὡς τὸ παρ' ἐτέρων λαμβάνειν, ἂν μὴ τῇ ὑπερβαλλούσῃ φαιδρότητι τὴν ὑποψίαν ἀνέλῃς, καὶ δείξῃς, ὅτι λαμβάνεις μᾶλλον ἢ δίδως, ^Wκατέβαλες μᾶλλον ἢ ἀνέστησας τὸν λαμβάνοντα. Διὰ τοῦτό φησιν, “Ὁ ἐλεῶν, ἐν ἰλαρότητι.” Τίς γὰρ βασιλείαν λαμβάνων, σκυθρωπὸς ἐστί; τίς ἁμαρτημάτων ^xσυγχώρησιν δεχόμενος, ἐν κατηφείᾳ μένει; Μὴ τοίνυν τῇ δαπάνῃ ^γπρόσεχε τῶν χρημάτων, ἀλλὰ τῇ διὰ τῆς δαπάνης προσόδῳ. Εἰ γὰρ ὁ σπείρων χαίρει, καίτοιγε ἐπ' ἀδήλοις σπείρων, πολλῶ μᾶλλον ὁ τὸν οὐρανὸν γεωργῶν. ^x Οὕτω καὶ (180) ^Dὀλίγα δῶς, πολλὰ δώσεις· ὥσπερ οὖν ^aἂν μετὰ σκυθρωπότητος, καὶ πολλὰ δῶς, ὀλίγα ^bπεποιήκας τὰ πολλὰ. Οὕτω καὶ ἡ χήρα πολλὰ τάλαντα ὑπερηκόντισε διὰ δύο λεπτῶν· δαψιλῆς γὰρ ^cἦν ἡ γνώμη. Καὶ πῶς ἔνι, φησὶ, πενία συζῶντα ἐσχάτῃ, καὶ πάντα ^dκενοῦντα, μετὰ προθυμίας τοῦτο ποιεῖν; Ἐρώτησον τὴν χήραν, ^eκαὶ ἀκούσῃ τὸν τρόπον, καὶ εἴσῃ ὅτι οὐχ ἡ πενία ποιεῖ τὴν στενοχωρίαν, ἀλλ' ἡ προαίρεσις καὶ τοῦτο καὶ ^fτοῦναντίον ἐργάζεται. Ἔστι γὰρ καὶ ἐν πενίᾳ μεγαλόψυχον εἶναι, καὶ ἐν πλούτῳ μικρολόγον. Διὰ τοῦτο καὶ ἐν τῇ μεταδόσει τὴν ἀπλότητα ζητεῖ, καὶ ἐν τῷ ἐλέῳ τὴν ἰλαρότητα, καὶ ^Eἐν τῇ προστασίᾳ τὴν σπουδὴν. Οὐδὲ γὰρ χρήμασι μόνον βούλεται ^gτοῖς δεομένοις ἡμᾶς βοηθεῖν, ἀλλὰ καὶ ῥήμασι καὶ πράγμασι καὶ ^hσώματι, καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι. Καὶ εἰπὼν τὴν προηγουμένην προστασίαν, τὴν διὰ τῆς διδασκαλίας, τὴν διὰ τῆς παρακλήσεως· αὕτη γὰρ ἀναγκαιοτέρα, ὅσῳ καὶ ψυχῆς ⁱἐστί τροφή· ἦλθεν ἐπὶ τὴν διὰ τῶν χρημάτων ^kκαὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων. Εἰτα δεικνύς πῶς ἂν ταῦτα κατορθωθείη, τὴν μητέρα αὐτῶν εἰσάγει, τὴν ἀγάπην. ⁸ “Ἡ ἀγάπη γὰρ, φησὶν, ἀνυπόκριτος.” ^a Ἄν ταύτην ἔχῃς, οὐ δαπάνης ^lαἰσθήσῃ χρημάτων, οὐ ⁶⁷⁴πόνου σωμαίων, ^mοὐ μόχθου λόγων, οὐχ ἰδρώτος ⁿκαὶ διακονίας, ἀλλὰ πάντα οἶσεις γενναίως, καὶ ^oσώματι, καὶ χρήμασι, καὶ

8 γ. 9.

^w καὶ κατέβαλες Edd. καὶ om. A.C.D.E.F.H.I. et ex corr. B. ^x συγχ. δεχ. pro δεχ. συγχ. omnes. ^γ πρόσεχε τῶν χρ. pro τῶν χρ. πρόσεχε A.B. D.E.F.H.I. μὴ τοίνυν δαπάνη προσεχέτω χρημάτων C. ^z οὕτω γὰρ Edd. γὰρ om. A.B.C.D.E.F.H. ^a ἂν accessit ex A.B.D.E.F.I. ^b ἐποίησας B.C. ^c ἦν accessit ex omnibus. ^d ποιοῦντα C. ^e καὶ ἂ. τὸν τρόπον om. C. ^f τοῦναντίον ἔπαν Edd. ἔπαν om. A.D.E.F.H.I. ^g τοῖς δ. ἡμᾶς βοηθεῖν] ἡμᾶς τοῖς δ. ἐπαρκεῖν C. ^h σώμασι A.C. ⁱ ἐστί τροφή] ἐπι-στροφή B. ἐστὶν ἡ τροφή C. ^k καὶ τὴν διὰ τῶν ἄλλων (ἄλλων om. C.) πραγμάτων B.C. Cat. ^l δεηθῇ B.D.E. Statim οὐ χρημάτων A.C.D.I. ^m οὐ μόχθου] οὐκ ἔχλου C. ⁿ καὶ om. B. Mox οἶσει H. οἶση B. οἶσοι E. ^o σώμασι I. καὶ χρήμασι καὶ σώμασι inverso ord. C.

λόγῳ, καὶ ἐτέρῳ ὁτῶν βοηθῆσαι δὲ τῷ πλησίον. Ὡςπερ οὖν οὐ μετὰδοσιν ἀπαιτεῖ μόνον, ὁ ἀλλὰ τὴν ἐν ἀπλότητι, οὐδὲ προστασίαν, ἀλλὰ τὴν μετὰ σπουδῆς, οὐδὲ ἑλενημοσύνην, ἀλλὰ τὴν μετὰ ἰλαρότητος· οὕτω καὶ ἀγάπην οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ τὴν ἀνυπόκριτον· ἐπεὶ καὶ τοῦτο ἰαγάπη· καὶ τοῦτο γένηται, πάντα τὰ ἄλλα ἔπεται. Καὶ γὰρ ὁ ἐλεῶν, ἰλαρῶς ἐλεεῖ· ἑαυτῷ γὰρ δίδωσι· καὶ ὁ προϊστάμενος, σπουδαίως προϊσταται· ἑαυτοῦ γὰρ προϊσταται· καὶ ὁ μεταδιδούς, μετὰ δαψιλείας τοῦτο ποιεῖ· ἑαυτῷ γὰρ παρέχει. B

Εἰτα ἐπειδὴ ἐστὶ καὶ ἀγάπη ἐπὶ πονηροῖς πράγμασιν, οἷα ἡ τῶν ἀκολάστων ἐστίν, ἡ τῶν ἐπὶ χρήμασι καὶ ἀρπαγαῖς ὁμο- νοούντων, ἢ τῶν ἐπὶ μέθαις καὶ συμποσίοις, ἐκκαθαίρων αὐτὴν ἀπὸ τούτων, φησὶν· “Ἀποστυγούντες τὸ πονηρόν.” ^ω Καὶ οὐκ εἶπεν, ἀπεχόμενοι, ^α ἀλλὰ, μισοῦντες, καὶ οὐχ ἀπλῶς μισοῦντες, ἀλλὰ ^γ καὶ σφόδρα μισοῦντες. Τὸ γὰρ, ἀπὸ, τοῦτο, ^ρ ῥῆμα πολλαχοῦ ἐπιτάσσεως ἐστὶ παρ’ αὐτῷ· ὡς ὅταν λέγῃ ἀποκαρ- δοκίαν, καὶ ἀπεκδεχόμενοι, καὶ ἀπολύτρωσιν. Ἐπειδὴ γὰρ ^α πολλοὶ καὶ μὴ πράττοντες τὰ κακὰ, ὅμως τὴν ἐπιθυμίαν αὐ- C τῶν ἔχουσι, διὰ τοῦτο εἶπεν, “ἀποστυγούντες.” Αὐτὸς ^β γὰρ καὶ τὴν διάνοιαν καθαρεῖν βούλεται, καὶ πολλὴν ἡμᾶς ἔχθραν ἔχειν πρὸς τὴν κακίαν, καὶ μῖσος καὶ πόλεμον. Μὴ γὰρ, ἐπειδὴ εἶπον, φησὶν, “Ἀγαπήσατε ἀλλήλους,” νομίσητε μέχρι τούτου λέγειν, ὡς καὶ ἐν τοῖς πονηροῖς συμπράττειν ἀλλήλοις· τού- ναντίον γὰρ ἅπαν νομοθετῶ· οὐ μόνον τῆς πράξεως, ἀλλὰ καὶ τῆς διαθέσεως τῆς περὶ τὴν κακίαν ἀλλότριον εἶναι· καὶ οὐ μόνον τῆς διαθέσεως αὐτῆς ἀλλότριον εἶναι, ἀλλὰ καὶ μεθ’ ὑπερβολῆς ^α αὐτὴν ἀποστρέφειν καὶ μισεῖν. Καὶ οὐκ ἀρκεῖται μόνῳ D τούτῳ, ἀλλὰ καὶ τὴν τῆς ἀρετῆς ἐργασίαν εἰσάγει λέγων· “Κολ- λώμενοι τῷ ἀγαθῷ.” Οὐκ εἶπε, ποιοῦντες μόνον, ἀλλὰ καὶ δια- κείμενοι· τοῦτο γὰρ ^ε τῷ κελεύσαι κολλᾶσθαι ἐδήλωσεν. Οὕτω καὶ ὁ θεὸς συνάπτων τὸν ἄνδρα τῇ γυναικί, ἔλεγε· ⁹ “^ε Προσ-

⁹ Gen. ii. 24.

^ρ ἀλλὰ] + καὶ B.C.D. ^γ τὴν ἐλ. Edd. τὴν om. A.B.C.D.E.F.I. Post ἀνυπόκριτον deest folium in E. usque ad v. τοῦτέστιν p. 675 D. ^τ ἡ ἀγάπη C. ^α ταῦτα I. ^τ ἢ] ἢ D. ^γ ἐπὶ μέθαις] ἐπιθυμίαις C. ^ω καὶ om. C. ^α ἀλλὰ] + ἀποστυγούντες δ ἐστὶ D. ^γ καὶ om. A.B.F.H. invita Cat. καὶ οὐχ ἀπλῶς—σφόδρα μισοῦντες] καὶ σφόδρα μισοῦντες C. ἀλλὰ σφ. μισοῦ- ντες καὶ οὐχ ἀπλῶς I. ^ρ ῥῆμα, quod aberat, est in B.C.D. Cat. τὸ ῥῆμα est in A.F.H.I. ^α πολλοὶ καὶ] καὶ πολλοὶ C. ^β γὰρ accessit ex A.C.D.F.H.I. Μοχ βουλόμενος pro βούλεται B. Verba καὶ τὴν διάνοιαν—καὶ πολλὴν om. I. ^ε αὐτὴν] + τέθεικεν C. Statim μισεῖν καὶ ἀποστρ. καὶ μισεῖν πάλιν. καὶ οὐκ ἀρκεῖται μόνον τούτῳ I. ^α εἰσάγει A.B.D.F.H.I. ἐπάγει Edd. ^ε τῷ pro τὸ A.B.C.D.F.I. ^ε προσκολληθήσεται] + φησὶ A.F.H.I. + γὰρ Edd. + γὰρ φησι B. Nec γὰρ nec φησὶ agnoscunt C.D. Cat.

3 A 2

κολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.” Εἶτα ^ε καὶ αἰτίας λέγει, δι’ ἧς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. ¹⁰ “Τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι.” Ἀδελφοί, φησὶν, ἐστὲ, καὶ ¹¹ τὰς αὐτὰς ὁδῖνας ἐλύσατε· οὐκοῦν ¹ καὶ διὰ τοῦτο δίκαιοι ἂν εἴητε φιλεῖν ἀλλήλους. Τοῦτο καὶ Μωϋσῆς ^κ ἔλεγε τοῖς ἐν Εἰγύπτῳ μαχομένοις· ¹¹ “Ἀδελφοί ἐστε, ἵνα τί ἀδικεῖτε ἀλλήλους;” “Ὅταν μὲν οὖν περὶ τῶν ἔξω λέγῃ, “Εἰ δυνατόν, τὸ ἐξ ὑμῶν, μετὰ πάντων ἀνθρώπων ¹ εἰρηνεύετε,” φησὶν· ὅταν δὲ περὶ τῶν οἰκείων διαλέγῃται, “Τῇ φιλαδελφίᾳ, ¹¹ φησὶν, εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι.” ¹² Ἐκεῖ μὲν γὰρ τὸ μὴ μάχεσθαι (181) ζητεῖ, μὴδὲ μισεῖν καὶ ἀποστρέφασθαι· ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸ φιλεῖν, καὶ οὐχ ἀπλῶς φιλεῖν, ἀλλὰ καὶ στέργειν. Οὐ γὰρ ὁδὴ μόνον, φησὶν, ἀνυπόκριτον εἶναι χρὴ τὴν ἀγάπην, ἀλλὰ καὶ ἐπιτεταμένην καὶ θερμὴν καὶ διάπυρον. Τί γὰρ ὄφελος, ἂν ἀγαπᾶς μὲν ἀδόλως, μὴ θερμῶς δὲ ἀγαπᾶς; Διὸ καὶ εἶπεν, 675 “εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι” τούτέστι, ¹ καὶ φίλει, καὶ θερμῶς φίλει. ² Μὴ μένε φιλεῖσθαι παρ’ ἐτέρου, ἀλλ’ αὐτὸς ἐπιπῆδα τούτῳ καὶ κατάρχον· οὕτω γὰρ καὶ τῆς ἐκείνου φιλίας τὸν μισθὸν καρπώσῃ. Εἰπὼν τοίνυν τὴν αἰτίαν, δι’ ἣν ὀφείλομεν ἀλλήλους φιλεῖν, λέγει καὶ πῶς ἂν γένοιτο τὰ τῆς φιλίας ἀκίνητα· διὸ καὶ ³ ἐπάγει· “Τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι.” Οὕτω γὰρ φιλία ⁴ καὶ γίνεται, καὶ ⁵ γενομένη μένει. ⁶ Καὶ οὐδὲν οὕτω φίλους ποιεῖ, ὥς τὸ σπουδάζειν τῇ τιμῇ νικᾶν 676 Β τὸν ⁷ πλησίον. Οὐ φιλία δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ τιμὴ μείζων ἔντεῦθεν γίνεται. Τὰ μὲν γὰρ εἰρημένα πρότερον ἀπὸ τῆς ἀγάπης, ἡ δὲ ἀγάπη ἀπὸ τῆς τιμῆς, ὥσπερ οὖν καὶ τιμὴ ἀπὸ τῆς ἀγάπης. Εἶτα ἵνα μὴ τιμῶμεν μόνον, ⁸ καὶ ἕτερόν τι πλέον ἐπιζητεῖ λέγων· ¹² “Τῇ σπουδῇ μὴ ὀκνηροί.” Καὶ γὰρ καὶ τοῦτο ἀγάπην τίκτει, ὅταν μετὰ τῆς ⁹ τιμῆς καὶ προστασίαν ἐπιδειξώμεθα. Οὐδὲν γὰρ οὕτως ¹⁰ ὥς τιμὴ καὶ πρόνοια τὸ φιλεῖσθαι ποιεῖ. Οὐ γὰρ ἀρκεῖ τὸ φιλεῖν, ἀλλὰ δεῖ καὶ ¹¹ τούτου· μᾶλλον δὲ ¹² ἐκ τοῦ φιλεῖν καὶ τοῦτο γίνεται, ὥσπερ οὖν

10 v. 10.

11 Exod. ii. 13.

12 v. 11.

^ε καὶ] + δύο C. ^κ τὰς αὐτὰς ὁ. ἐλύσατε] Sic omnes. τὰς ὁ. ἐλύσατε τὰς αὐτὰς Edd. ¹ καὶ om. C. ^κ ἔλεγε om. I. ¹ εἰρηνεύσατε A.F.H.I. ¹¹ φησὶν om. C.F.H.I. Cat. ¹² Ab ἐκεῖ μὲν γὰρ usque ad κατάρχου omnia desunt in C. ^ο δὴ] δεῖ F.H. ¹ Verba καὶ φίλει, quae aberant, ex Catena assumimus. ² μὴ] καὶ μὴ B.D. ³ τούτῳ om. I. ⁴ ἐπάγει] + λέγων I. ⁵ καὶ om. A. ⁶ γενομένη A.D.F.H. Cat. γενομένη Edd. ⁷ καὶ om. A.F.H.I. ⁸ πλησίον] φίλον C. ⁹ ἐνταῦθα I. ¹⁰ καὶ] ἀλλὰ καὶ C. ¹¹ τιμῆς] σπουδῆς A.D.F.H.I. Cat. Statim προστασίαν pro προστασίας A.B.C.D.I. Cat. ¹² ὥς καὶ τιμὴ Edd. καὶ deest in omnibus. ¹³ τούτων C.D. ¹⁴ ἐκ τοῦ φ. καὶ (καὶ om. I.) τοῦτο pro καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ φ. omnes.

καὶ τὸ φιλεῖν ἀπὸ τούτου διαθερμαίνεται, καὶ ἀλλήλων ἐστὶ C κατασκευαστικά. Καὶ γάρ εἰσι πολλοὶ κατὰ διάνοιαν μὲν φιλοῦντες, [†]οὐκ ὀρέγοντες δὲ χεῖρα. Διὰ τοῦτο πάντοθεν οἰκοδομεῖ τὴν ἀγάπην. Καὶ πῶς ἂν γενοίμεθα τῇ σπουδῇ μὴ ὀκνηροί; “Τῷ πνεύματι ζέοντες.” ^ε“Ὁρα πῶς πανταχοῦ τὰς ἐπιτάσεις ζητεῖ. Οὐ γὰρ εἶπε, μεταδίδοτε, μόνον, ἀλλὰ μετὰ δαψιλείας, οὐδὲ προϊστάσθε, ἀλλὰ μετὰ σπουδῆς, οὐδὲ ἐλεεῖτε, ἀλλ’ ἰλαρῶς, οὐδὲ τιμᾶτε, ἀλλὰ προηγείσθε, οὐδὲ ἀγαπάτε, ἀλλ’ ἀνυποκριτῶς, οὐδὲ ἀπέχεσθε τῶν κακῶν, ἀλλὰ μισεῖτε, οὐδὲ ἔχεσθε τῶν ἀγαθῶν, ἀλλὰ κολλᾶσθε, οὐδὲ φιλεῖτε, ἀλλὰ D φιλοστοργῶς, οὐδὲ σπουδάζετε, ἀλλὰ μὴ ὀκνηρῶς, οὐδὲ τὸ πνεῦμα ἔχετε, ἀλλὰ ^hζέον τὸ πνεῦμα, τουτέστιν, ἵνα ᾗτε θερμοὶ [†]καὶ διεγνηγερμένοι. Ἐὰν γὰρ ἐκεῖνα ^kἔχῃς τὰ προειρημένα, ἐπισπάσῃ τὸ πνεῦμα· ἔὰν [†]ἰμῆνῃ τοῦτο παρὰ σοί, καὶ πρὸς ἐκεῖνά σε σπουδαῖον ^mἐργάσεται, καὶ πάντα εὐκολα ἀπὸ τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἀγάπης ἔσται, ἐκατέρωθεν σου πεπυρωμένου. Οὐχ ὁρᾷς ⁿτοὺς ταύρους τοὺς φλόγα ἐπὶ τοῦ νώτου φέροντας, πῶς πᾶσιν εἰσιν ἀφόρητοι; Οὕτω καὶ σὺ τῷ διαβόλῳ ἀφόρητος ^oἔσῃ, ἂν ^pἐκατέραν λάβῃς τὴν φλόγα. “Τῷ κυρίῳ δουλεύοντες.” Διὰ γὰρ τούτων ἀπάντων ἐστι ^qδουλεύσαι τῷ E θεῷ. “Ὅσα γὰρ ἂν ποιήσῃς ^rεἰς τὸν ἀδελφόν, εἰς τὸν δεσπότην σου διαβαίνει· καὶ ὡς αὐτὸς εὖ πεπονθώς, οὕτω σοι τὸν μισθὸν λογιεῖται. Εἶδες ποῦ τὸ φρόνημα ἀνήνεγκε τοῦ ταῦτα ἐργαζομένου; Εἶτα ^sδεικνύς πῶς ἂν ἀναφθῇ τὸ πνεῦματος ἡ φλόξ, φησί· ¹³“Τῇ ἐλπίδι χαίροντες, τῇ θλίψει ὑπομένοντες, τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες.” Ταῦτα γὰρ ^tπάντα ὑπεκκαυμάτᾳ ἐστὶ τοῦ πυρὸς ἐκείνου. Ἐπειδὴ γὰρ ^vκαὶ χρημάτων δαπάνην ἀπήτησε, καὶ σωμάτων πόνον, καὶ ^wπροστασίαν καὶ σπουδὴν καὶ διδασκαλίαν, καὶ τὰ ^xἄλλα τὰ ἐπίπονα, ἀλείφει πάλιν τὸν ἀθλητὴν μετὰ τῆς ἀγάπης, μετὰ τοῦ πνεύματος, ^yδιὰ τῆς ἐλπίδος. Οὐδὲν γὰρ οὕτως ^zἀνδρείαν καὶ παράβολον 676

13 v. 12.

^o τούτων C. Statim διαθερμαίνεται B.C.D.F.H.I. Cat. θερμαίνεται Edd.
[†] οὐκ. ὁρ. δὲ pro καὶ οὐκ ὁρ. omnes. ^ε ὁρᾷς C.H. Cat. ^h ζέον τὸ πν.] ζέοντες τῷ πνεύματι C.I. [†] καὶ om. I. ^k σχῆς C. [†] μέν] μὲν E. μὲν ἢ Veron. ^m ἐργάσθαι F.H. Mox ἔσται post εὐκολα transp. D.E. ⁿ τοὺς τοῦ σταυροῦ τὴν φλόγα ἐπὶ τοῦ μετώπου φέροντας C. ^o ἔσῃ om. C. ^p ἐκατέρωθεν C.D. ^q δουλεύειν A.C. Cat. ^r εἰς om. C. ^s δεικνύς om. A.F.H.I. Statim ἂν om. C.I. ^t πάντα A.C.F.H.I. Cat. ἀπαντα Edd. Mox εἰσι pro ἐστὶ C. ^v καὶ om. B. ^w προστασίαν] + τῶν δομένων (θεομένων?) I. ^x ἄλλα] + πάντα I. Mox πάλιν om. C. ^y διὰ] μετὰ C. ^z ἀνδρείον H. ἀνδρείαν A.B.D.

^aπρὸς ἅπαντα ποιεῖ τὴν ψυχὴν, ὡς ἐλπίς χρηστή. Εἴτα καὶ πρὸ τῶν ἐλπιζομένων ^bἀγαθῶν ἕτερον πάλιν δίδωσιν ἑπαθλον. Ἐπειδὴ γὰρ ^cἡ ἐλπίς τῶν μελλόντων ἦν, φησὶ, “Τῇ θλίψει ὑπομένοντες.” Καὶ γὰρ πρὸ τῶν μελλόντων, ἐν τῷ παρόντι μέγα καρπώση καλὸν ἀπὸ τῆς θλίψεως, τὸ καρτερικὸς καὶ δόκιμος ^dγίνεσθαι. Μετὰ δὲ τούτου καὶ ^eἑτέραν παρέχει βοήθειαν, λέγων, “Τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες.” Ὅταν οὖν καὶ ἀγάπη εὐκολον ποιῇ, καὶ ^fπνεῦμα βοηθῇ, καὶ ἐλπίς κουφίξῃ, **B** καὶ θλίψις δόκιμον ^gἐργάζηται καὶ ἐπιτήδειον πρὸς τὸ φέρειν πάντα γενναίως, καὶ ἔχῃς ^hμετὰ τούτων καὶ ἕτερον ⁱὄπλον (181) μέγιστον, τὴν προσευχὴν καὶ τὴν ἀπὸ τῆς δεήσεως βοήθειαν, τί λοιπὸν ^kἔσται ἐπίπουνον τῶν ἐπιταττομένων; Οὐδέν. Εἶδες ^lπῶς πανταχόθεν ἔσθησε τὸν ἀθλητὴν, καὶ πολὺ κουφὰ ἔδειξε τὰ ἐπιτάγματα; Σκόπει πάλιν ^mπῶς τῆς ἐλεημοσύνης ἐπιλαμβάνεται· μᾶλλον δὲ οὐχ ἀπλῶς ἐλεημοσύνης, ἀλλὰ τῆς εἰς τοὺς ἀγίους. Ἄνω μὲν γὰρ εἰπὼν, “Ὁ ἐλεῶν, ἐν ἰλαρότητι,” πᾶσι τὴν χεῖρα ἀνέφξεν· ἐνταῦθα μέντοι ⁿὑπὲρ τῶν πιστῶν φησι. Διὸ καὶ ἐπάγει λέγων, ^o14 “Ταῖς χρεῖαις τῶν ἀγίων **C** κοινωνοῦντες.” Οὐκ εἶπε, παρέχετε αὐτῶν ταῖς χρεῖαις, ἀλλὰ, κοινωνεῖτε αὐτῶν ταῖς χρεῖαις, δεικνὺς ὅτι μεῖζονα λαμβάνουσιν ἢ ρηιδόασι, καὶ ὅτι ἐμπορία τὸ πρᾶγμά ἐστι· ^pκοινωνία γὰρ ἐστίν. Εἰσφέρεις ^qτὸν χρήματα; Εἰσφέρουσί σοι παρρησίαν ^rτὴν πρὸς τὸν θεὸν ἐκείνοι. “Τὴν φιλοξενίαν διώκοντες.” Οὐκ εἶπεν, ἐργαζόμενοι, ἀλλὰ, “διώκοντες,” ^sπαιδεύων ἡμᾶς μὴ ἀναμένειν ^tτοὺς θεομένους, τότε πρὸς ἡμᾶς ἔλθωσιν, ἀλλ’ αὐτοὺς ἐπιτρέχειν καὶ καταδιώκειν.

^u15 Ὁὕτως ὁ Ἄωτ, οὕτως ὁ Ἀβραάμ ἐποίησε. Καὶ γὰρ τὴν ἡμέραν εἰς τοῦτο ἀνάλωσεν ἀναμένων τὴν καλὴν ταύτην θήραν,

14 v. 13.

^a πρὸς ἅπαντα om. A. C. E. F. H. I. πρὸς πάντα Cat. Statim ποιεῖται C.
^b ἀγαθῶν pro χρηστῶν omnes. Mox δίδωσιν ἑπαθλον pro ἑπαθλον δίδωσιν omnes.
^c ἡ ἐλπίς om. B. ^d γένεσθαι B.D. ^e ἑτέραν]+πάλιν C.D.
^f τὸ πνεῦμα C.D. ^g ἀπεργάζηται I. ^h μετὰ] καὶ μετὰ I. Statim τούτου C.
ⁱ ὄπλον μέγ.] μέγ. ὄπλον B.C.D. ^k ἔστιν I. ^l πῶς]+καὶ Edd. καὶ om. B.C.D.E.F.H.I.
^m πῶς ἐλεημοσύνης μέμνηται, ἀλλὰ τῆς εἰς τοὺς ἀγίους C.
ⁿ ὑπὲρ] περὶ I. ^o Haec ἀλλὰ—χρεῖαις desunt in B.I.
^p ρηιδόασι pro διδοῦσιν omnes. Statim καὶ accessit ex A.B.C.D.E.H.I. Cat.
^q καὶ γὰρ ἐστίν om. C. ^r τὸν πρὸς τ. θ. ἐκείνοι A.B. D.E.F.H.I. Cat. ἐκείνοι τὴν πρὸς τ. θ. Edd. εἰσφέρουσί σοι τὴν πρὸς θεὸν δόξαν ἐκείνα C.
^s παιδεύων ἡμᾶς μὴ] οὐ γὰρ βούλεται ἡμᾶς I.
^t τοῖς θεομένοις H. τοὺς ξένους I. Statim verba τότε πρὸς ἡμᾶς ἔλθωσιν om. I.
^u 15 **ΘΕΙΚΟΝ.** Περί φιλοξενίας καὶ ἐλεημοσύνης· καὶ ὅτι οὐ δεῖ περιεργάζεσθαι τοὺς προσιόντας, οὐδὲ ὑβρίζειν καὶ μαινεῖν τὴν γλῶτταν τὴν τῶν ἀγίων ἀπολαύσαν μυστηρίων. Veron.

καὶ ἰδὼν ἀνεπήδησε, καὶ εἰς ἀπάντησιν ἔδραμε, καὶ προσεκύνησεν D ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶπε ¹⁵ “Κύριε, εἰ εὗρον χάριν ἐνώπιόν σου, μὴ παρέλθῃς τὸν ^xπαῖδά σου.” Οὐ καθάπερ ἡμεῖς, ἐπειδὰν ἴδω-
μεν ξένον ἢ πένητα, τὰς ὁφρὺς ἀνασπῶμεν, καὶ οὐδὲ προσρήσεως ἀξίους αὐτοὺς ^yεἶναι νομίζομεν· κἀν μετὰ μυρίας ἱκετηρίας μα-
λαχθέντες κελεύσωμεν ^zδοῦναι τὸν οἰκέτην μικρὸν ἀργύριον, τὸ πᾶν κατωρθωκέναι νομίζομεν. Ἀλλ’ οὐκ ἐκεῖνος οὕτως, ἀλλ’
^aἱκέτου σχῆμα ἀνέλαβε καὶ οἰκέτου, καίτοιγε οὐκ εἰδὼς τίνας ἔμελλεν ὑποδέχσθαι. Ἡμεῖς δὲ σαφῶς εἰδότες ὅτι τὸν Χρι-
στὸν ὑποδεχόμεθα, οὐδὲ ταύτῃ γινόμεθα ἡμεροί. Ἀλλ’ ἐκεῖνος E
μὲν καὶ παρακαλεῖ καὶ ἱκετεύει καὶ προσκυνεῖ, ἡμεῖς δὲ ὑβρί-
ζομεν τοὺς προσιόντας ἡμῖν· καὶ ὁ μὲν δι’ ἑαυτοῦ καὶ τῆς
γυναικὸς πάντα ἀνύει, ἡμεῖς δὲ οὐδὲ διὰ τῶν οἰκετῶν. Εἰ δὲ
καὶ τὴν τράπεζαν ^bβουλευθείης ἰδεῖν, ἣν παρέθηκε, πολλὴν καὶ
ἐνταῦθα ὅψει τὴν φιλοτιμίαν· ^cτὴν δὲ φιλοτιμίαν οὐχ ἡ
περιουσία τῶν χρημάτων, ἀλλ’ ὁ τῆς προαιρέσεως ἐποίει πλου-
τος. Πόσοι γοῦν τότε εὐποροὶ ἦσαν; ^dἈλλ’ οὐδεὶς τοιοῦτον
οὐδὲν ἐποίησε. Πόσαι χῆραι ἦσαν ἐν τῷ Ἰσραὴλ; Ἀλλ’ ^eοὐδε-
μία ἐξένισε τὸν Ἡλίαν. ^fΠόσοι εὐποροὶ πάλιν ἦσαν ἐπὶ τοῦ
Ἑλισσαίου; Ἀλλ’ ἡ ^hΣουμανίτις τὸν καρπὸν τῆς φιλοξενίας ⁶⁷⁷
ἐτρύγα μόνῃ ὥσπερ οὖν καὶ ὁ Ἀβραὰμ τότε· ⁱὄν μετὰ τῆς
δαφιλείας καὶ τῆς προθυμίας ^kκαὶ διὰ τοῦτο μάλιστα ἀξίον
θαυμάζειν, ὅτι ^lμηδὲ εἰδὼς τίνες ἦσαν οἱ παραγεγονότες, ταῦτα
ἐποίει. Μὴ τοίνυν μηδὲ σὺ πολυπραγμόνεις· ^mδιὰ γὰρ τὸν
Χριστὸν δέχῃ· κἀν μέλλῃς αἰεὶ περιεργάζεσθαι, πολλάκις καὶ
δόκιμον ἄνδρα ⁿπαραδραμῇ, καὶ τὸν ἐκ τούτου μισθὸν ἀπολείς.
Καίτοι ὁ μὲν μὴ δόκιμον δεχόμενος οὐκ ἐγκαλεῖται, ἀλλὰ καὶ
μισθὸν ἔχει· ¹⁶ “Ὁ δεχόμενος ὁ γὰρ προφήτην εἰς ὄνομα προ-
φήτου, μισθὸν προφήτου λήψεται” ὁ δὲ ἐκ τῆς ἀκαίρου ταύτης

15 Gen. xviii. 3. 16 Matth. x. 41.

^x παῖδα] δούλον C. ^y εἶναι νομίζομεν pro νομίζομεν εἶναι omnes. Statim
κἀν δὲ μετὰ C. ^z δοῦναι τὸν οἰκέτην A.E.F.H.I. τὸν οἰκέτην δοῦναι B.C.D.
τοῖς οἰκέταις δοῦναι Edd. ^a οἰκέτου C. Mox καὶ οἰκέτου om. idem.
^b βουλευθείης ἰδεῖν] βούλει μαθεῖν C. ^c τὴν δὲ φ. οὐχ ἡ περιουσία τῶν χρη-
μάτων] Sic A.D.E.F.H. ἣν οὐχ (οὐχί C.) ἡ π. τῶν χρ. B.C.I. οὐχ ἦν ὁ τῆς
περιουσίας ἐποίει τρόπος Edd. Mox ἐποίει, quod aberat, est in libris omnibus.
^d Haec ἀλλ’ οὐδεὶς—χῆραι ἦσαν om. B. ^e οὐδεμία] οὐδεὶς A.B.F.H.
οὐδεμία αὐτῶν E. ^f Ἡλίαν]+εἰ μὴ ἡ Σαραφθία E. ^g πόσαι A.B.E.F.I.
Mox ἦσαν πάλιν inverso ord. C.D. ^h Σουμανίτις B.C.D.E. et corr. I. Σω-
μανίτις A. et ante corr. I. Ita Veron. Σωμαμίτις H. Σωμαμίτις Sav. Mor.
Ben. Post h. v. hiatus est in E. usque ad εὐλογητός p. 678 C. ⁱ Vid.
Annot. ^k καὶ om. D. ^l μὴ C.I. ^m διὰ γὰρ]+τούτου C. ⁿ παρα-
δραμῇ A.D.I. Flor. p. 364. (Tom. xii. p. 595 D.) παραδραμεῖ F.H. παραδρά-
μεις B. παραδράμης Edd. ^o γὰρ]+φησὶ D.

πολυπραγμοσύνης τὸν θαυμαστὸν παρατρέχων, καὶ δίκην δίδωσι. Μὴ τοίνυν βίους καὶ πράξεις πολυπραγμόνει· καὶ γὰρ ἐσχάτης τοῦτο ἀπειροκαλίας ἐστίν, ὑπὲρ ἐνὸς ἄρτου ζῶν ὀλόκληρον περιεργάζεσθαι. Εἰ γὰρ ἀνδροφόνος οὗτος, εἰ γὰρ ληστής, εἰ γὰρ ὀτιοῦν, ἄρτου καὶ ῥαργυρίων ὀλίγων οὐ δοκεῖ σοι ἄξιος εἶναι; Ἄλλ' ὁ μὲν δεσπότης σου καὶ ἥλιον αὐτῷ ἀνατέλλει· σὺ δὲ καὶ τῆς ἐφημέρου τροφῆς ἀνάξιον αὐτὸν κρίνεις; Ἐγὼ δὲ καὶ ἐτέραν ὑπερβολὴν τίθημι. Κἂν γὰρ ἐπιστάμενος ᾗς σαφῶς, ὅτι ἡμιρίων γέμει κακῶν, οὐδὲ οὕτως ἀπολογία ἐξείς τῆς ἔφη-
C μέρου τροφῆς αὐτὸν ἀποστερῶν. Ἐκείνου γὰρ δούλος εἰ τοῦ ἡλέγοντος, 17 “Οὐκ οἶδατε ποίου πνεύματός ἐστε;” ἐκείνου ἑὶ οἰκέτης τοῦ θεραπεύσαντος τοὺς λιθάσαντας αὐτόν· μᾶλλον δὲ τοῦ σταυρωθέντος ὑπὲρ αὐτῶν. Καὶ μή μοι λέγε, ὅτι ἕτερον ἀνείλε· ἡ γὰρ σεαυτὸν ἀναιρεῖν μέλλῃ, μηδὲ οὕτω λιμώττοντα ἡ περιτῶς. Καὶ γὰρ ἐκείνου μαθητὴς εἰ τοῦ τῶν σταν-
D ρωσάντων τὴν σωτηρίαν ποθοῦντος, τοῦ λέγοντος ἐν αὐτῷ τῷ σταυρῷ, 18 “Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἶδασιν τί ποιοῦσιν.” (183)
*Ἐκείνου δούλος εἰ τοῦ τὸν ῥάπισαντα αὐτόν θεραπεύσαντος, τοῦ τὸν ὑβρίζαντα ἐν αὐτῷ τῷ σταυρῷ στεφανώσαντος· οὐ τί γένοιτ' ἂν ἴσον; Καὶ γὰρ ἀμφότεροι παρὰ τὴν ἀρχὴν ὑβρίζον αὐτόν οἱ λησταί· ἀλλ' ὅμως θατέρω τούτων τὸν ἡ παράδεισον ἀνέφεξε. Καὶ δακρύει τοὺς μέλλοντας αὐτόν ἀναιρεῖν, καὶ τα-
ράττεται καὶ συγχέεται ὁρῶν τὸν προδότην, οὐχ ὅτι σταν-
ροῦσθαι ἐμελλεν, ἀλλ' ὅτι ἐκείνος ἀπώλλυτο. Ἐταράττετο τοίνυν προειδὼς τὴν ἀγχόνην, ἡ τὴν κόλασιν τὴν μετὰ τὴν ἀγ-
χόνην. Καὶ εἰδὼς αὐτοῦ τὴν πονηρίαν, μέχρις ἐσχάτης ὥρας αὐτόν ἡ ἔφερε, καὶ οὐ διεκρούετο, ἀλλὰ καὶ ἐφίλησε τὸν προδό-
την. Ὁ δεσπότης σου φιλεῖ, καὶ δέχεται χεῖλεσι τὸν μέλλοντα
E αὐτοῦ τὸ αἷμα τὸ τίμιον εὐθέως ἐκχεῖν· σὺ δὲ τὸν πένητα οὐδὲ ἄρτου ἄξιός; καὶ οὐκ αἰδῶ τὸν νόμον, ὃν ἔθηκεν ὁ Χριστός; Διὰ γὰρ τούτων ἔδειξεν, ὅτι οὐ μόνον τοὺς πένητας, ἀλλ' οὐδὲ τοὺς ἐπὶ θάνατον ἡμᾶς ἄγοντας ἀποστρέφεσθαι δεῖ. Μὴ τοίνυν

17 Luc. ix. 55.

18 Ibid. xxiii. 34.

ῥαργ. ὀλίγων pro ὀλίγων ἀργ. A.B.D.F.H.I. Flor. ἡ ἡμιρίων] + οὗτος Edd. οὗτος om. A.B.C.D.F.H.I. ἡ ἐφημέρου pro ἐφημέρας A.B.C.D.F.H.I. ἡ εἰπόντος C. ἡ εἰ om. I. οἰκέτης εἰ inverso ord. C.D. ἡ κἂν γὰρ σ. A.C.F.I. κἂν γὰρ καὶ σ. D. καὶ γὰρ ἂν καὶ σ. B. καὶ γὰρ σ. H. καὶ γὰρ εἰ καὶ σ. Edd. Mox μέλλῃ A.B.C.D.F.I. μέλλει Edd. ἡ περιτῶς A.B.D.F.H.I. παρίδης Edd. ἡ ἐκείνου] + γὰρ I. ἡ ὑβρίζον αὐτόν ol λ. B.C.D.F.H.I. ὑβρίζον ol λ. αὐτόν A. ol λ. ὑβρίζον αὐτόν Edd. ἡ παράδεισον] + pro πάντων A.C.D.F.H.I. Statim ἀνέφεξε pro ἡνέφεξε A.B.D.I. ἡ τὴν κ. τὴν μετὰ τὴν (τὴν om. B.) ἀγχ.] Sic A.B.D.F.I. τὴν μετὰ τὴν ἀγχ. κ. Edd. Clausula ab-
est a C. ἡ ἔφερε] ἡ ἐθεράπευε A.B.D.F.H.I.

ομοι τοῦτο εἶπης, ὅτι δεινά μοι εἰργάσατο ὁ δεῖνα, ἀλλ' ἐννόησον τί ἐποίησεν ὁ Χριστὸς πρὸς αὐτῷ τῷ σταυρῷ, διὰ τοῦ φιλήματος, οὗ προδίδοσθαι ἔμελλε, τὸν προδότην διορθούμενος. Καὶ ὅρα πῶς ἐντρεπτικῶς. ¹⁹ “Ἰούδα γάρ, φησί, φιλήματι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου προδίδως;” Τίνα οὐκ ἂν ἐμάλαξε, τίνα οὐκ ἂν ἔκαμψεν αὕτη ἡ φωνή; ποῖον θηρίον, ποῖον ἀδάμαντα; Ἀλλ' οὐ τὸν δαίλιον ἐκείνον. Μὴ τοίνυν λέγε, ὅτι τὸν δεῖνα ἐφόνευσεν ὁ δεῖνα, καὶ διὰ τοῦτο αὐτὸν ἀποστρέφωμαι. Καὶ γὰρ κατὰ σοῦ μέλλῃ τὸ ξίφος ὠθεῖν, καὶ τὴν δεξιὰν βαπτίζειν εἰς αὐτὸν τὸν λαιμόν, αὐτὴν φίλησον τὴν δεξιάν· ἐπεὶ καὶ ὁ Χριστὸς ἡ τὸ στόμα ἐφίλησεν ἐκείνο τὸ τὴν σφαγὴν ἐργασάμενον. Καὶ σὺ τοίνυν μὴ μίσει, ἀλλὰ δάκρυε καὶ ἐλέει τὸν ἐπιβουλεύοντα· ἐλεεῖσθαι γὰρ ὁ τοιοῦτος παρ' ἡμῶν ἄξιός καὶ δακρῦσθαι. Ἐκείνου γὰρ ἔσμεν οἰκέται τοῦ καὶ φιλήσαντος τὸν προδότην· οὐ γὰρ παύσομαι συνεχῶς αὐτὸ περιστρέφω· καὶ τοῦ φιλήματος ἀπαλωτέρα φθεγγόμενον ῥήματα. Ὅυδὲ γὰρ εἶπεν, ὦ μιαιρέ, καὶ παμπόνηρε, καὶ προδότα, ταύτας ἡμῖν ἀποδίδως τὰς ἀμοιβὰς τῆς ὁποσάυτης εὐεργεσίας; ἀλλὰ πῶς; “Ἰούδα,” τὸ κύριον ὄνομα ῥθείς, ὁ μᾶλλον ταλανίζοντος ἦν καὶ ἀνακαλούντος, ἢ ὀργιζομένου. Καὶ οὐκ εἶπε, τὸν διδάσκαλόν σου, τὸν δεσπότην ἡ σου καὶ εὐεργέτην, ἀλλὰ, “τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.” Εἰ γὰρ μὴ διδάσκαλος ἦν μηδὲ δεσπότης, τὸν οὕτως ἡμέρως, τὸν οὕτως ἀπλάστως πρὸς σέ διακείμενον, ὥς καὶ ἐν καιρῷ τῆς προδοσίας σε φιλεῖν, καὶ ταῦτα τοῦ φιλήματος συμβόλου τῆς προδοσίας ὄντος, τοῦτον παραδίδως; Εὐλογητὸς εἰ, κύριε· πόσης ταπεινοφροσύνης, πόσης ἀνεξικακίας ὑποδείγματα ἡμῖν ἔδωκας; Ἀλλὰ πρὸς μὲν ἐκείνον οὕτω πρὸς δὲ τοὺς ἐπελθόντας μετὰ ξύλων καὶ λαμπάδων οὐχ οὕτω; Καὶ τί γένοιτ' ἂν ἡμερώτερον τῶν ῥημάτων

¹⁹ Luc. xxii. 48.

ομοι τοῦτο] τοῦτό μοι (μου H.) A.F.H.I. μοι om. C. Mox ὅτι δεινά μοι (με C.) εἰργ. ὁ δεῖνα B.C.D. ὅτι ὁ δεινά μοι εἰργ. δεινὰ Edd. ^a πεποίηκεν C. ^c οὐ pro φ B.D.F.H. ^f τοῦ ἀ. προδίδως (παραδίδως D.) pro προδίδως τοῦ ἀ. A.B.D.F.H.I. τὸν υἱὸν τ. ἀ. φιλήματι παραδίδως C. ^e ἔκαμψεν A.C.D.F.H.I. ἐπέκαμψεν Edd. ^h τὸ aberat ante Montef. repugnantis libris. ἐφίλησε τὸ στ. inverso ord. C. ⁱ ὁ τ. παρ' ἡμῶν ἄξιός hoc ord. A.D.F.H.I. παρ' ἡμῶν ὁ τ. ἄξιός B.C. παρ' ἡμῶν ἄξιός ὁ τ. Edd. ^k καὶ om. A.F.H.I. Statim τὸν om. H. ^l οὐδὲ οὐ D. ^m παμπιαιρέ C. ⁿ ταύτας pro τοιαύτας C.D.F.H.I. ^o τοιαύτης B. ^p τιθεῖς C. ^q σου accessit ex omnibus. Statim τὸν pro καὶ C. ^r δεσπότης] + μηδὲ εὐεργέτης C. ^s καὶ om. C. ^t ὑποδείγματα pro ὑπόδειγμα omnes. Mox ἔδωκας C.D. ^v ἐπανελθόντας F.H. Statim μετὰ ξύλων καὶ λαμπάδων B.C.F.H.I. Veron. μετὰ μαχαίρων καὶ ξύλων A.D.E. μετὰ ξύλων καὶ μαχαίρων Sav. cet. ^w καὶ τί—ῥημάτων] καὶ τί δ' ἂν ἡμερώτερον τῶν ῥ. τοῦτων γένοιτ' ἂν C.

TOM. I.

3 B

των τῶν ^ακαὶ πρὸς ἐκείνους εἰρημένων; Δυνάμενος γὰρ αὐτοὺς
^γἄθρόον ἀφανίσαι πάντας, τούτων μὲν ἐποίησεν οὐδέν, ἐντρε-
 πτικῶς δὲ αὐτοῖς διαλέγεται λέγων· ²⁰ “Τί ἐξήλθετε, ὡς ἐπὶ
 ληστὴν, μετὰ μαχαίρων καὶ ξύλων;” Καὶ ²ρίψας ὑπτίους,
 Δέπειδὴ ἔμενον ἀναισθητοῦντες, ἐκὼν πάλιν ἑαυτὸν ἐξεδίδου, καὶ
 ἡνείχετο δεσμὰ περιβάλλοντας ^αὄρων ταῖς ἀγίαις χερσὶ, δυνά-
 μενος ὁμοῦ ^βπάντα κλονῆσαι καὶ ῥίψαι κάτω. Ἀλλὰ σὺ ^εκαὶ
 μετὰ ταῦτα ἀγριαίνεις πρὸς τὸν πένητα. ⁴Καίτοιγε εἰ καὶ
 μυρίων ἐστὶν ἔνοχος κακῶν, ἡ ἔνδεια καὶ ὁ λιμὸς ἱκανὰ τὴν ^εμὴ
 σφόδρα ¹πεπωρωμένην καταμαλάξαι ψυχὴν. ⁸Σὺ δὲ ἔσθηκας
 ἐκτεθριωμένος, καὶ λεόντων μιμούμενος θυμούς· καίτοιγε ἐκεί-
 νοι οὐκ ἂν ποτε νεκρῶν ἀπογεύσαιντο σωματίων· σὺ δὲ τοσοῦ-
 τοις ὄρων τεταριχυσμένον κακοῖς, ἐπεμβαίνεις κειμένω, καὶ
^βδαρδάπτεις τὸ σῶμα διὰ τῶν ὕβρεων, καὶ χειμῶνα ἐπὶ χειμῶνι
¹συνάγεις, καὶ τὸν εἰς λιμένα καταφυγόντα σκοπέλῳ ^κπροσα-
 Εράξαι ποιεῖς, καὶ ναυάγιον ἐργάζῃ τῶν ἐν τῇ θαλάσῃ χαλεπώ-
 τερον. Καὶ πῶς ἐρεῖς τῷ θεῷ, ἐλέησόν με; καὶ ἁμαρτημάτων
¹αἰτεῖς συγχώρησιν, τὸν οὐδὲν ἁμαρτόντα ὑβρίζων, καὶ δίκην
 ὑπὲρ λιμοῦ καὶ ἀνάγκης τοσαύτης ἀπαιτῶν, καὶ τὰ θηρία
^αἅπαντα ἀποκρύπτων τῇ ὀμότητι; Ἐκεῖνα μὲν γὰρ, τῆς
^αγαστρὸς καταναγκαζούσης, ἄπτεται τῆς ^οαὐτοῖς νενομισμέ-
 νης τροφῆς· σὺ δὲ, οὐδενὸς ὠθοῦντος οὐδὲ καταναγκάζοντος,
 κατεσθίεις τὸν ἀδελφόν, δάκνων, σπαράττων, εἰ καὶ μὴ τοῖς (184
 679 δέξῃ τὴν ἱερὰν προσφορὰν, αἵμασιν ἀνθρωπίνους φοινίξας τὴν
 γλώτταν; πῶς ⁹δίδως εἰρήνην, ¹πολέμου γέμοντι στόματι;
 πῶς δὲ ⁸τῆς αἰσθητῆς ἀπολαύσεις ¹τροφῆς, ἰὼν τοσοῦτον συνά-
 γων; Οὐ ^γδιορθοῦσαι τὴν πενίαν· τί καὶ ἐπιτρίβεις; οὐκ ἀνι-
 στᾶς κείμενον· τί καὶ καταβάλλεις; ^ωοὐκ ἀναιρεῖς τὴν ἀθυμίαν·

²⁰ Matth. xxvi. 55.

^α καὶ accessit ex A.B.D.E.F.H.I. ^γ ἄθρόως I. ² ῥίψας] + αὐτοὺς Sav. Mor. Ben. αὐτοὺς om. B.F.H.I. Veron. αὐτοὺς post ὑπτίους habet C. ^α ὄρων om. C. Mox ὁμοῦ om. idem. ^β πάντα κλονῆσαι—πρὸς τὸν πένητα] τούτους καταστείλαι I. ^ε καὶ om. C. ⁴ καίτοιγε] + σοι I. ^ο μὴ om. B. ¹ πεπωρωμένην] θηριώδη I. Statim μαλάξαι H. ⁸ σὺ δὲ] ἀλλ' I. Mox τεθριωμένος C. ^β δαρδάπτεις (δαρδάπτει H.) omnes. σπαράττει Edd. ¹ συνάπτεις C. ^κ προσεράξαι A.B.F.H.I. προσαρράξαι D. συρράξαι C. προσεράξαι Edd. ¹ αἰτεῖς] αἰτήσῃ I. ἐπιζητεῖς C. ^α ἅπαντα] μὲν πάντα I. Sequentia ἀποκρύπτων—ἐκεῖνα μὲν γὰρ om. idem. ^α γαστρὸς] φύσεως I. σαρκὸς Veron. ^ο αὐτοῖς om. C. ^ρ ῥημάτων δῆγμασιν I. ⁹ δώσεις A.B.D.F.H. ¹ πόλεμον I. Statim γέμων τῷ στ. A.C.F.H.I. ⁸ τῆς pro γούν A.D.E.F.H.I. πῶς δὲ γούν ἀπολ. τρ. αἰσθητῆς C. ¹ τρυφῆς B.H. ^γ διορθοῖς C. ^ω οὐκ ἀναιρεῖς—ἐπιτρίβεις om. C. Sequentia οὐ δίδως—ῥήμασιν non hic, sed supra post ἐπιτρίβεις habent C.D.

τί καὶ ἐπιτείνεις; οὐ δίδως χρήματα· τί καὶ ὑβρίζεις ῥήμασιν; Οὐκ ἤκουσας ὅσῃν διδόασι δίκην οἱ μὴ τρέφοντες τοὺς πένητας; ποίαις τιμωρίαις καταδικάζονται; ²¹ “Πορεύεσθε γὰρ, ^α φησὶν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ.” Εἰ ^β δὲ οἱ μὴ τρέφοντες οὕτω καταδικάζονται, τίνα ^γ δώσουσι δίκην οἱ μετὰ τοῦ μὴ τρέφειν καὶ ὑβρίζοντες; πόσῃν ὑποστήσονται κόλασιν, πόσῃν γέενναν; “Ὅν μὴ ^δ τοσαῦτα ἐξάψωμεν καθ’ ἑαυτῶν κακὰ, ἕως ἑσμέν κύριοι, καὶ τὸ πονηρὸν τοῦτο νόσημα διορθώσωμεν, καὶ τῇ γλώττῃ χαλινὸν ἐπιθώμεν· καὶ μὴ μόνον ^ε μὴ ὑβρίζωμεν, ἀλλὰ καὶ παρακαλῶμεν, καὶ διὰ ῥημάτων καὶ διὰ πραγμάτων, ἵνα πολὺν ἑαυτοῖς προαποθέμενοι τὸν ἔλεον, ^ς τύχωμεν τῶν ἐπηγγελμένων ἡμῖν ἀγαθῶν· ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ^ζ ἐπιτῦχεῖν, χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι’ οὗ καὶ μεθ’ οὗ τῷ πατρὶ ἡ δόξα, ἅμα τῷ ἀγίῳ πνεύματι, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΚΓ.

C

¹ Εὐλογεῖτε τοὺς διώκοντας ὑμᾶς· εὐλογεῖτε, καὶ μὴ καταράσθε.

ΔΙΔΑΞΑΣ αὐτοὺς πῶς πρὸς ἀλλήλους διακεῖσθαι χρή, καὶ συγκολλήσας τὰ μέλη μετὰ ἀκριβείας, οὕτως ἐξάγει λοιπὸν πρὸς τὴν ἔξω παράταξιν, εὐκολωτέραν αὐτὴν ^α ἐντεῦθεν ποιῶν. “Ὡσπερ γὰρ ὁ τὰ πρὸς τοὺς οἰκείους ^β μὴ κατωρθώκως, δυσκο- ^D λώτερον ^γ τὰ πρὸς τοὺς ἀλλοτρίους οἰκονομήσει· οὕτως ὁ καλῶς ἀσκήσας ἑαυτὸν ἐν τούτοις, ῥᾶον καὶ ^δ τῶν ἔξωθεν περιέσται. Διὰ δὲ τοῦτο καὶ ὁ Παῦλος ὁδῷ προβαίνειν, μετ’ ἐκεῖνα ταῦτα τίθησι, καὶ φησιν· “Εὐλογεῖτε τοὺς διώκοντας ὑμᾶς.” Οὐκ εἶπε, μὴ μνησικακεῖτε μηδὲ ἀμύνεσθε, ἀλλὰ τὸ πολλῷ πλέον τούτων ἐζήτησεν. Ἐκεῖνο μὲν γὰρ ἀνδρὸς φιλοσόφου, τοῦτο δὲ ἀγγέλου λοιπόν. ^ε Καὶ εἰπὼν, “εὐλογεῖτε,” ἐπήγαγε, “καὶ μὴ καταράσθε,” ἵνα μὴ καὶ τοῦτο κάκεῖνο ποιῶμεν, ἀλλ’ ἐκεῖνο μόνον. Καὶ γὰρ μισθῶν ^ς ἡμῖν εἰσιν ἐκεῖνοι πρόξενοι οἱ διώ- ^E κοντες. Ἄν δὲ νήφῃς, καὶ ἕτερον ^η σὺ σαυτῷ μετ’ ἐκείνον κατα-

21 Matth. xxv. 41.

1 CAP. XII. v. 14.

^α φησὶν om. A.F.H.I. ^γ δὲ pro οὖν A.D.E.F.H.I. ^ζ δώσουσι A.B. D.E.F.H.I. διδοῦσι Veron. Sav. Mor. ^δ ταῦτα C. Mox κακὰ om. idem. ^ε μὴ om. B. ^ς ἀξιώθωμεν D.E. Mox ἡμῖν om. B.C.D.E.F.H. ^η με- τασχεῖν F.I. HOM. XXIII. ^α ἐνταῦθα C. ^β μὴ pro οὐ omnes. ^γ τὰ] αὐτὰ A.E. ^δ τῶν] τοῖς C. ^ε ἐκεῖνα B.D.E.H.I. Cat. ἐκεῖνο Edd. ^ς καὶ om. E. ^η ἡμῖν εἰσιν pro εἰσιν ἡμῖν A.B.D.E.F.H.I. Statim ἐκεῖνοι accessit ex A.B.D.E.F.H. ^η σὺ σαυτῷ] ἐαυτῷ C. Statim μετ’ ἐκείνων B.E.I.

σκευάσεις μισθόν. Ἐκείνος μὲν γὰρ σοι τὸν ἀπὸ τοῦ διωγμοῦ παρέξει, σὺ δὲ σαντῶ τὸν ἀπὸ τῆς εὐλογίας τῆς εἰς ἐκείνον, σημεῖον μέγιστον ἑκφέρων τῆς εἰς τὸν Χριστὸν ἀγάπης. Ὡς περ γὰρ ὁ καταρώμενος τῷ διώκοντι, δείκνυσιν ὅτι οὐ σφόδρα χαίρει ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ ταῦτα πάσχων· οὕτως ὁ εὐλογῶν πολὺν ἐμφαίνει τὸν ἔρωτα. Μὴ τοίνυν αὐτὸν λοιδορήσης, ἵνα καὶ αὐτὸς μείζονα καρπώσῃ μισθόν, κακείνον διδάξης, ὅτι
 680 ἡ προθυμία ἐστὶ τὸ πρᾶγμα, οὐκ ἀνάγκη· πανηγύρεως καὶ ἑορτῆς, οὐ συμφορᾶς οὐδὲ ἀθυμίας. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Χριστὸς ἔλεγε· ² “Χαίρετε, ὅταν εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ’ ὑμῶν ψευδόμενοι.” Διὰ τοῦτο καὶ οἱ ἀπόστολοι ὑπέστρεφον χαίροντες, οὐχ ὅτι κακῶς ἤκουσαν μόνον, ἀλλ’ ὅτι καὶ ἐμαστιγώθησαν. ³ Μετὰ γὰρ τῶν εἰρημένων καὶ ἕτερον οὐ μικρὸν κερδανεῖς, τὸ καταπλῆξαι καὶ ταύτῃ τοὺς ἀντιδίκους, καὶ παιδεῦσαι διὰ τῶν ἔργων αὐτοὺς, ὅτι πρὸς ἑτέραν ζῶν ὀδεύεις. ⁴ Ἄν γὰρ ἴδῃ σε χαίροντα καὶ πτερούμενον ἐπὶ ῥτῷ πάσχειν Β κακῶς, εἴσεται σαφῶς διὰ τῶν πραγμάτων, ὅτι μείζονος τῶν παρόντων ἑτέρας ἔχεις ἐλπίδας· ὥς, ἂν τοῦτο μὴ ποιῇς, ἀλλὰ ἱκλαίης καὶ ὀδύρῃ, πόθεν δυνήσεται μαθεῖν ἐκείνος, ὅτι ἑτέραν ζῶν ἀναμένεις; Καὶ μετὰ ⁵ τούτου δὲ πάλιν καὶ ἕτερον κατορθώσεις· ἂν γὰρ ἴδῃ σε οὐκ ἀλγοῦντα ταῖς ὕβρεσιν, ἀλλὰ καὶ εὐλογοῦντα, παύσεται ἐλαύνων. Ὅρα τοίνυν, ὅσα ἐντεῦθεν γίνεται ἡ τὰ καλὰ καὶ σοὶ μισθὸς μείζων καὶ ὁ πειρασμὸς ἐλάττων, κακείνος ἀποστήσεται διώκων, καὶ ὁ θεὸς δοξασθή- (185) σεται, καὶ διδασκαλία τῷ ⁶ πεπλανημένῳ γενήσεται πρὸς εὐσέβειαν ἢ σὴ φιλοσοφία. Διὰ τοῦτο οὐχὶ τοὺς ὑβρίζοντας C μόνον, ἀλλὰ καὶ τοὺς διώκοντας καὶ διὰ τῶν πραγμάτων ἐπηρεάζοντας, τοῖς ἐναντίοις ἀμείβεσθαι ἐκέλευσε. Καὶ νῦν μὲν ⁷ αὐτοὺς εὐλογεῖν ἐπέταξε· προῖόν δὲ καὶ ἔργοις εὐεργετεῖν παραινεῖ. ⁸ “Χαίρειν μετὰ χαιρόντων, καὶ κλαίειν μετὰ κλαιόντων.” Ἐπειδὴ γὰρ ἔστιν εὐλογῆσαι μὲν, καὶ μὴ ἱκαταράσασθαι, μὴ μὴν ἐξ ἀγάπης τοῦτο ποιῆσαι, βούλεται ⁹ καὶ διαθερμαίνεισθαι ἡμᾶς τῇ φιλίᾳ. Διὸ καὶ ¹⁰ τούτο ἐπηγάγεν, ὥστε

2 Matth. v. 11.

3 v. 15.

¹ ἑκφέρων C. ² προβ. ἐστὶ τὸ πρ. pro τὸ πρ. προβ. ἐστὶν omnes. ³ ῥῆμα om. B.H.I. ⁴ μετὰ] χωρὶς C. ⁵ ἔργων in marg. a pr. manu et ἀντιδίκων in textu habet I. Mox ζῶν ὀδεύεις pro ὀδεύεις ζῶν omnes. ⁶ ἂν] κἂν D. ⁷ τὸ B.F.H. ⁸ ὅτι—ἐλπίδας] ὥς ἔχεις ἐλπίδας ζῶης C. ⁹ κλαίεις E.F. ¹⁰ τούτο C. ¹¹ γὰρ om. C. ¹² τὰ om. H. ¹³ πεπλανημένῳ omnes. Edebatur πεπλημμελημένῳ. ¹⁴ αὐτοῖς H. ¹⁵ καταράσασθαι A.B.D.E.F.H. καταράσθαι Edd. et Cat. Statim καὶ μὴ μὴν A. μὴ μὴν δὲ C. ¹⁶ καὶ om. C. ¹⁷ ταῦτα D.

μη̃ μόνον εὐλογεῖν, ἀλλὰ καὶ συναλγεῖν καὶ συμπάσχειν, εἴ ποτε
^bἴδοιμεν αὐτοὺς συμφορᾷ περιπεσόντας. Ναὶ, φησὶν· ἀλλὰ
τὸ μὲν συναλγεῖν τοῖς θρηνοῦσιν εἰκότως ἐπέταξε· τὸ δὲ ἕτερον
τί δήποτε ἐκέλευσεν, οὐδὲν μέγα ὄν ; Καίτοιγε ἐκείνο φιλοσο- D
φωτέρας δέεται ψυχῆς, τὸ χαίρειν μετὰ χαιρόντων, μᾶλλον ἢ
τὸ κλαίειν μετὰ κλαιόντων. Τοῦτο μὲν γὰρ καὶ ἡ φύσις αὐτῇ
κατορθοί, καὶ οὐδεὶς οὕτω λίθινος, ὃς οὐ κλαίει τὸν ἐν ^cσυμφο-
ραῖς ὄντα· ἐκείνο δὲ γενναίας σφόδρα δέεται ψυχῆς, ὥστε τῷ
εὐδοκιμοῦντι μὴ μόνον μὴ φθονεῖν, ἀλλὰ καὶ συνήδεσθαι. Διὰ
τοῦτο καὶ πρότερον αὐτὸ τέθεικεν. Οὐδὲν γὰρ οὕτως ἀγάπην
συνάγει, ὥς ὅταν καὶ χαρὰς καὶ λύπης κοινωνῶμεν ἀλλήλοις.
Μὴ τοίνυν, ἐπειδὴ πόρρω τῶν δεινῶν αὐτὸς ἔστηκας, ^dκαὶ τῆς E
συμπαθείας μένε ἐκτός· ^eτοῦ γὰρ πλησίον παθόντος κακῶς,
κοινὴν ὀφείλεις ποιεῖσθαι τὴν συμφορὰν. Κοινῶνι τοίνυν τῶν
δακρύων, ἵνα κουφίσῃς τὴν ἀθυμίαν· κοινῶνι χαρὰς, ἵνα ριζώσῃς
τὴν εὐφροσύνην, καὶ ^fπῆξῃς τὴν ἀγάπην, καὶ πρὸ ἐκείνου σαυτὸν
ὠφελήσῃς, διὰ μὲν τοῦ δακρύειν ἐλεήμονα κατασκευάζων, διὰ δὲ
τοῦ συνήδεσθαι φθόνου καὶ βασκανίας βῆαυτὸν ἐκκαθαίρων.
Σκόπει δέ μοι καὶ τὸ ἀνεπαχθὲς τοῦ Παύλου. Οὐ γὰρ εἶπε,
λύσον τὴν συμφορὰν, ἵνα μὴ λέγῃς πολλάκις ὅτι ἀδύνατον·
ἀλλὰ τὸ κουφότερον ἐπέταξε, καὶ οὐ κύριος εἶ. Κἂν γὰρ
ἀνελεῖν μὴ δυνηθῇς τὸ δεινόν, ^hεἴσαγε δάκρυα, καὶ τὸ ⁱπλεῖον 681
ἀνεῖλες· κἂν μὴ δυνηθῇς αὐξῆσαι τὴν εὐημερίαν, εἴσαγε τὴν
χαρὰν, καὶ πολλὴν ^kτὴν προσθήκην ἐποίησας. Διὰ τοῦτο οὐ
μόνον μὴ φθονεῖν, ἀλλὰ καὶ ὁ πολλῷ πλεόν ἐστὶ παραινεῖ, τὸ
καὶ συνήδεσθαι· τοῦ γὰρ μὴ φθονεῖν τοῦτο ^lπολὺ πλεόν.

⁴ “Τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλήλους φρονοῦντες· μὴ τὰ ὑψηλὰ φρο-
νοῦντες, ἀλλὰ τοῖς ταπεινοῖς συναπαγόμενοι.” Πολλὴν πάλιν
περὶ τῆς ταπεινοφροσύνης ποιεῖται τὴν σπουδὴν, ὅθεν καὶ
ἤρξατο τοῦ λόγου. Καὶ γὰρ εἰκὸς ἦν αὐτοὺς φρονήματος με-
στουτοῦ εἶναι, καὶ ἀπὸ τῆς πόλεως καὶ ἐτέρωθεν πολλαχόθεν· B
διὸ ^mκαὶ συνεχῶς ⁿὑποσύρει τὸ νόημα, καὶ καταστέλλει τὴν
φλεγμονήν. Οὐδὲν γὰρ οὕτως ἀποσχίζει σῶμα ἐκκλησίας,
ὥς ἀλαζονεία. Τί δέ ἐστι, “τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλήλους φρονοῦν-
τες ;” Παρεγένετό σοι ^oπένης εἰς τὴν οἰκίαν ; Γενοῦ κατ’ ἐκείνον

4 γ. 16.

^b ἴδοιμεν pro ἴδωμεν A.B.E.F.H.I. Cat. ^c συμφορᾷ D. ^d καὶ accessit
ex A.B.C.D.E.F.H. ^e τοῦ γὰρ pro καὶ γὰρ καὶ τοῦ omnes. ^f πῆξῃς H.
^g σεαυτὸν D.E. σαυτὸν καθαίρων C. ^h εἰσάγαγε bis C. ⁱ πλεόν B.D.H.
Cat. ^k τὴν om. C. ^l πολὺ om. I. ^m καὶ om. A.B.H.I. ⁿ ὑπο-
ρύττει D.E. ^o ὁ πένης Edd. ὁ om. C.

τῷ φρονήματι· μὴ μείζονα ^ρλάβῃς ὄγκον διὰ τὸν πλοῦτον. Οὐκ ἔστι πλούσιος ^qκαὶ πένης ἐν Χριστῷ. Μὴ τοίνυν ἐπαισχυθῇς διὰ τὴν ἔξωθεν περιβολήν, ἀλλ' ἀπόδεξαι διὰ τὴν ἔνδον πίστιν· μηδὲ, ἂν ἴδῃς πενθοῦντα, ἀνάξιον ἑαυτοῦ νομίσης παρακαλέσαι· μηδὲ, ἂν ἴδῃς εὐμερουῦντα, ἐρυθριάσης κοινωνῆσαι **C** τῆς ἡδονῆς καὶ συνησθῆναι, ⁵ἀλλ' ὁ περὶ σεαυτοῦ φρονεῖς, καὶ περὶ ἐκείνου· “τὸ γὰρ αὐτὸ φρονοῦντες, φησὶν, εἰς ἀλλήλους.” Οἶον, μέγαν σαυτὸν εἶναι νομίζεις; Οὐκοῦν καὶ ἐκείνον νόμιζε. Ταπεινὸν καὶ μικρὸν ἔκείνον εἶναι ὑποπτεύεις; Οὐκοῦν καὶ περὶ ^vσαυτοῦ τοῦτο ψηφίζου, καὶ πάσαν ἀνωμαλίαν ^wἔκβαλε. Πῶς δ' ἂν γένοιτο τοῦτο; ^xΕἰ τὴν ἀπόνοιαν ἐκβάλοις. Διὸ καὶ ἐπήγαγε· “Μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονοῦντες, ἀλλὰ τοῖς ταπεινοῖς συναπαγομένοι” τουτέστιν, εἰς τὴν ἐκείνων εὐτέλειαν κατὰβῃ, συμπεριφέρου, συμπεριέρχου. Μὴ ἀπλῶς τῷ φρονήματι ὕταπεινοῦ, ἀλλὰ καὶ βοήθει ^zκαὶ χεῖρα ὀρεγε, μὴ δι' ^aἐτέρων, ἀλλὰ **D** διὰ σαυτοῦ, ὡς πατὴρ παιδὸς προνοῶν, ὡς κεφαλὴ σώματος· ὅπερ καὶ ἀλλαχοῦ φησι, ⁵“Τοῖς δεσμίους ^bὡς συνδεδεμένοι.” Ταπεινοὺς δὲ ἐνταῦθα οὐχ ἀπλῶς τοὺς ταπεινόφρονάς φησιν, ἀλλὰ τοὺς ταπεινοὺς καὶ εὐκαταφρονήτους. “Μὴ γίνεσθε (186) φρόνιμοι παρ' ἑαυτοῖς” τουτέστι, μὴ νομίζετε ἀρκεῖν ἑαυτοῖς. Καὶ γὰρ ἀλλαχοῦ φησιν ἡ γραφή· ⁶“Οὐαὶ οἱ συνετοὶ ^cπαρ' ἑαυτοῖς, καὶ ἐνώπιον ^dἑαυτῶν ἐπιστήμονες.” Καὶ διὰ τοῦτων δὲ πάλιν τὴν ἀπόνοιαν ὑπορύττει, καὶ τὸ φύσημα καὶ τὴν φλεγμονὴν καταστέλλει. Οὐδὲν γὰρ οὕτως ^eἐπαίρει καὶ ἀπο- **E**σχίζει τῶν λοιπῶν, ὡς τὸ νομίζειν τινα ἀρκεῖν ἑαυτῷ. Διὸ καὶ ἐν χρεῖα ἀλλήλων κατέστησεν ἡμᾶς ὁ θεός. Κἂν γὰρ φρόνιμος ᾦς, ἐτέρου δεήσῃ· ἂν δὲ ^fνομίσης μὴ δεῖσθαι, ἀνοητότερος πάντων ἐγένου καὶ ἀσθενέστερος. Ὁ γὰρ τοιοῦτος καὶ ἔρημον ἑαυτὸν καταστήσει βοηθείας, καὶ ἐν οἷς ἂν ἀμαρτάνῃ, οὐδεμιᾶς ἀπολαύσεται οὔτε διορθώσεως οὔτε συγγνώμης, καὶ τὸν θεὸν παροξυνεῖ διὰ τῆς ἀπονοίας, καὶ πολλὰ ἀμαρτήσεται. Ἔστι γὰρ, ἔστι πολλάκις καὶ τὸν φρόνιμον μὴ συνιδεῖν τὸ δέον, καὶ

⁵ Hebr. xiii. 3.⁶ Esai. v. 21.

^ρ λάβῃς] καταβάλλῃς C. ^q Deest folium in E. ^r ἑαυτοῦ C. σαυτοῦ Cat. σαυτὸν Veron. αὐτὸν Sav. cet. αὐτὸν om. H. ^s ἀλλ' δ' ἀλλὰ δ C. ^t ἐκείνον εἶναι ὑπ. pro εἶναι ὑπ. ἐκείνον A.B.D.F.H.I. εἶναι om. C. ^v σαυτὸν H. τοῦτο om. C. ^w ἔκβαλλε A.B.F.H.I. ἐκβάλλεις C. Vulgatum habet Cat. ^x εἰ pro ἂν libri omnes et Cat. Statim ἐκβάλλοις C. ^y ταπεινοῦ A.B.D.F.H.I. Cat. συνταπεινοῦ Edd. ^z καὶ om. H. Mox ὀρεγε pro ὀρέγον omnes. ^a ἐτέρων pro ἐτέρου omnes. ^b ὡς, quod tacite assumpsit Montef. est in A.B.D.F.H.I. ^c παρ'] ἐν C. ^d αὐτῶν A.I. ^e ἐπαίρει A.B. C.D.F.H. Cat. ἀπαίρει Edd. ^f νομίσης μὴ δ. omnes. μὴ νομίσης δ. Veron. Sav. Mor.

τὸν ἀνοητότερον εἰρεῖν ἔτι τῶν προσηκόντων· ὅπερ ἐπὶ τοῦ Μωϋσέως καὶ τοῦ πενθεροῦ γέγονεν, ὅπερ ἐπὶ τοῦ Σαοὺλ καὶ τοῦ παιδὸς, ὅπερ ἐπὶ τοῦ Ἰσαὰκ καὶ τῆς Ῥεβέκκας. Μὴ τοίνυν νομίσῃς καθαιρεῖσθαι δεόμενος ἑτέρου. Τοῦτο γὰρ σε μᾶλλον ὑψοί, τοῦτό σε ἰσχυρότερον ποιεῖ, τοῦτο λαμπρότερόν τε καὶ ἀσφαλέστερον. ⁷ “Μηδενὶ κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀποδιδόντες.” Εἰ γὰρ ἕτερον ψέγεις ἐπιβουλευόντα, τί σαυτὸν ὑπεύθυνον ποιεῖς τῇ κατηγορίᾳ; Εἰ κακῶς ἐκείνος ἐποίησε, τί μὴ φεύγεις τὸν ζῆλον; Καὶ ὅρα πῶς ἐνταῦθα οὐ διέσπειλεν, ἀλλὰ κοινὸν τὸν νόμον ἔθηκεν. Οὐ γὰρ εἶπε, τῷ πιστῷ μὴ ἀποδῶς κακὸν, ἀλλὰ, “μηδενί,” καὶ Ἕλληνα ἢ, καὶ Βεβαίον, καὶ ὅστισιν. “Προνοοῦμενοι καλὰ ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων.” ⁸ Εἰ δυνατόν, τὸ ἐξ ὑμῶν, μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες.” Τοῦτό ἐστι, ⁹ “Λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων.” οὐχ ἵνα πρὸς κενοδοξίαν ζῶμεν, ἀλλ’ ἵνα μὴ παρέχωμεν λαβὴν καθ’ ἑαυτῶν τοῖς βουλομένοις. Διὸ καὶ ἀλλαχοῦ ἔλεγεν ¹⁰ “Ἀπρόσκοποι γίνεσθε καὶ Ἰουδαίοις καὶ Ἕλλησι καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ.” Καλῶς δὲ τὸ ἐξῆς ἐκόλασεν εἰπὼν, “Εἰ δυνατόν.” Ἔστι γὰρ ὅπου οὐ δυνατόν· οἷον ὅταν περὶ εὐσεβείας ὁ λόγος ᾖ, ὅταν περὶ ἀδικουμένων ὁ ἀγὼν. Καὶ τί θαυμάζεις, εἰ ἐπὶ ἀνθρώπων τῶν ἄλλων, ὅπου γε καὶ ἐπὶ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ταύτην ἔλυσεν τὴν ἀνάγκην, εἰπὼν ¹¹ “Εἰ δὲ ὁ ἄπιστος χωρίζεται, χωρίζεσθω;” Ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστι· τὰ παρὰ σαυτοῦ παρέχε, καὶ μηδενὶ διδοῦν πολέμου καὶ μάχης ἀφορμὴν, μὴ Ἰουδαίῳ, μὴ Ἕλληνι· εἰ δέ που τὴν εὐσέβειαν παραβλαπτομένην ἴδοις, μὴ προτίμα τὴν ὁμόνοιαν τῆς ἀληθείας, ἀλλ’ ἵστασο γενναίως ἕως θανάτου· καὶ μηδὲ οὕτω ψυχῇ πολέμει, μηδὲ ἀποστρέφου γνώμῃ, ἀλλὰ τοῖς πράγμασι μάχου μόνον· τοῦτο γὰρ ἐστι, “Τὸ ἐξ ὑμῶν, μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες.” Καὶ ἐκείνος μὴ εἰρηνεύῃ, σὺ μὴ

7 v. 17. 8 v. 18. 9 Matth. v. 16. 10 1 Cor. x. 32. 11 Ibid. vii. 15.

ἔτι] τινα C. ὅπερ] + καὶ C. ¹ τοῦ om. A.B.D. Post πενθεροῦ add. αὐτοῦ C.D. ὅπερ] + καὶ B.C.D. ¹ τοῦ om. A.D. ² τοίνυν] + μὴ B. ³ τοῦτό σε λαμπρ. Edd. σε om. A.B.C.D.F.I. Mox τε om. C. ⁴ ἀποδιδόντες. καὶ γὰρ ἕτερον C. ⁵ μὴ] οὐ C. ⁶ ἐντεῦθεν C. ⁷ ἢ om. C. ⁸ πάντων ἀνθ. pro ἀνθ. πάντων omnes. ⁹ τοῦτό ἐστι] τοιοῦτόν ἐστιν οἷον C. ¹⁰ ἔλεγεν pro φησὶν C.D. Cat. In ceteris haec διὰ καὶ ἀλλαχοῦ ἔλεγεν omnino desunt. ¹¹ ἐκόλασεν A.B.D.F.H. Cat. ἐκέλευσεν C. ἐδήλωσεν Edd. ¹² δυνατόν] + ἐστιν C. + τὸ ἐξ ὑμῶν Edd. τὸ ἐξ ὑμῶν om. A.B.C.D. ¹³ ἀλλων] + τοῦτο οὐ πανταχοῦ δυνατόν Edd. et Cat. Haec cum uno Cod. C. delenda censuimus. ¹⁴ ἀγάπην C. ¹⁵ σαυτοῦ pro σεαυτοῦ A.B.D.H.I. Cat. ¹⁶ καὶ om. H. ¹⁷ γνώμην D. ¹⁸ ἐκείνοι μὴ εἰρηνεύουσι I.

πληρώσης χειμῶνος τὴν ψυχὴν, ἀλλ' ἔσο φίλος κατὰ γνώμην, ὅπερ ἔφθην εἰπὼν, ἵ τὴν ἀλήθειαν μηδαμοῦ προδιδοῖς.

12 “^ε Μὴ ἑαυτοὺς ἐκδικοῦντες, ἀγαπητοὶ, ἀλλὰ δότε τόπον τῇ ὀργῇ· γέγραπται γάρ, Ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀναποδώσω, λέγει κύριος.” Ποία ὀργῇ; Τῇ τοῦ θεοῦ. Ἐπειδὴ γὰρ τοῦτο μάλιστα ἐπιθυμεῖ ἰδεῖν ὁ ἀδικηθεὶς, ἐκδίκας ἑαυτὸν ἀπολαύοντα, τοῦτο αὐτῷ μετὰ πολλῆς δίδωσι τῆς περιουσίας· ἂν γὰρ αὐτὸς μὴ ἀμύνῃ, ἵ φησὶν, ὁ θεὸς ἔσται τιμωρός. Συγχώ-
 Ερῃσον ^κ οὖν αὐτῷ ἐπεξελθεῖν τοῦτο γάρ ἐστι, “Δότε τόπον τῇ ὀργῇ.” Εἵτα παραμυθούμενος ἐπιπλέον, καὶ τὴν μαρτυρίαν ἐπήγαγε, καὶ ¹ ταύτῃ μειζόνως αὐτὸν ἀνακτησάμενος, πλείονα ^μ αὐτὸν ἀπαιτεῖ τὴν φιλοσοφίαν, λέγων· 13 “^π Ἐὰν πεινᾷ ὁ ἐχθρὸς σου, ψώμιζε αὐτόν· ἐὰν διψᾷ, πότιζε αὐτόν· τοῦτο γὰρ ποιῶν, ἄνθρακας πυρὸς ^σ σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ νίκα ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν.” Τί ^ρ γὰρ λέγω, φησὶν, ὅτι εἰρηνεύειν δεῖ; Καὶ ^γ γὰρ καὶ εὐεργε- (18)
 τεῖν ἐπιτάττω. Ψώμιζε γὰρ αὐτόν καὶ πότιζε, φησὶν. Εἵτα
 683 ἐπειδὴ σφόδρα ἐπίπονον ἐπέταξε καὶ μέγα, ἐπήγαγε· “Τοῦτο γὰρ ποιῶν, ἄνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.” Ταῦτα δὲ ἔλεγε, ἀκακείνον καταστέλλων τῷ φόβῳ, καὶ τοῦτον προθυμότερον ποιῶν τῇ ἐλπίδι τῆς ἀντιδόσεως. Ὁ γὰρ ἡδικοκῆμενος ὅταν ἀσθενὴς ᾖ, οὐχ οὕτω κατέχεται τοῖς οἰκείοις ἀγαθοῖς, ὥς τῇ τιμωρίᾳ τοῦ λευπηκότος αὐτόν. Οὐδὲν γὰρ οὕτως ἡδύ, ὥς ἐχθρὸν κολαζόμενον ἰδεῖν. Ὅπερ οὖν ἐπιθυμεῖ, τοῦτο δίδωσιν αὐτῷ πρῶτον· καὶ ὅταν ἀφῇ τὸν ἰὸν, τότε λοιπὸν παραινεῖ τὰ ὑψηλότερα, λέγων· “Μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ.” Ἦιδει γὰρ, ὅτι κἂν θηρίον ᾖ ὁ ἐχθρὸς, ^ω οὐ μένει
 Β ψωμιζόμενος ἐχθρὸς· κἂν μυριάκις μικρόψυχος ᾖ ὁ ἡδικοκῆμενος, ψωμιζὼν αὐτόν καὶ ποτίζων, οὐδὲ αὐτὸς λοιπὸν ^τ τῆς τιμωρίας ἐπιθυμήσει τῆς ἐκείνου. Διὸ τῷ τέλει θαρρῶν τοῦ πράγματος, οὐδὲ ἀπλῶς ἠπειλήσεν, ἀλλὰ καὶ ἐπιδαψιλεύεται τῇ τιμωρίᾳ.

12 v. 19.

13 v. 20, 21.

^ε φιλόσοφος A.C.D.F.H.I. Cat. ἵ τὴν] καὶ τὴν C. ^ε μὴ A.B.C.D.I. Mosq. μηδὲ Edd. ^κ αὐτῷ B.D.F. Cat. αὐτὸ Edd. ¹ φησὶν accessit ex A.B.D.E.F.H.I. Mox φησὶν ante ἐπεξελθεῖν, quod vulgo legebatur, deest in iisdem. ^μ οὖν om. C. ¹ ταύτῃ omnes. ταύτῃ Veron. Sav. Mor. ^{ισ} ταύτῃ Sav. marg. ^μ αὐτόν om. A.B.E.F.H. non Cat. Statim ἀπαιτεῖ τὴν φ. pro τὴν φ. ἀπαιτεῖ omnes. ^π ἐὰν] + οὖν Edd. οὖν om. A.B.E.F.H.I. Mox ἐὰν δὲ διψᾷ C. ^σ σωρεύεις F. ^ρ γὰρ om. C.E. ^γ γὰρ om. D.E. Statim kai accessit ex A.B.I. ^γ φόβῳ] λόγῳ H. ^ω ἀναποδώσας A.B. E.F.H.I. ^τ ἀσθενὴς ᾖ pro ἀσθενήσῃ omnes. ^ν ὅτι om. C.H. ^ω Haec οὐ μένει ψ. ἐχθρὸς deest in A.B.D.E.F.H.I. invita Cat. ^τ τῆς τ. ἐπιθυμήσει pro ἐπιθυμήσει τῆς τ. omnes.

Οὐ γὰρ ^γεἶπε, τιμωρήσῃ, ἀλλ', "ἀνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ." Εἶτα καὶ ἀνεκήρυξεν αὐτὸν εἰπὼν. "Μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ νικά ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν." καὶ ἡρέμα πως ^ακαὶ ἠνίζατο τὸ μὴ δεῖν τοιαύτη προαιρέσει ποιεῖν· τὸ γὰρ ἔτι μνησικακεῖν, ἡττάσθαι ἔστιν ὑπὸ τοῦ κακοῦ. Ἀλλὰ πρῶτον μὲν αὐτὸ οὐκ εἶπεν· οὐδὲ γὰρ εἶχε καιρόν· ὅτε ^βδὲ ἐκένωσεν αὐτοῦ τὸν θυμὸν, ^ατότε ἐπήγαγε λέγων, "νικά ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν." ἐπεὶ καὶ τοῦτο νίκη. Καὶ γὰρ ὁ πυκτεύων τότε μᾶλλον νικᾷ, οὐχ ὅταν ὑποτιθῇ ἑαυτὸν ὥστε δέξασθαι τὰς πληγὰς, ἀλλ' ὅταν ἐξαίρων ἑαυτὸν παρασκευάζῃ τὸν ἀνταγωνιστὴν εἰς τὸν ἀέρα ^γκενοῦν τὴν δύναμιν. Οὕτω γὰρ οὔτε αὐτὸς πληγῆσεται, κἀκείνου ^δκαταλύσει τὴν ἰσχὺν ἅπασαν. Ὁ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὕβρεων γίνεται. Ὅταν ^εμὲν γὰρ ἄνθυβρίσης, ἡττήθῃς, οὐχ ὑπὸ ἀνθρώπου, ἀλλ', ὅπερ ἔστιν αἰσχροτέρον, ὑπὸ πάθους ἀνελευτέρου τοῦ θυμοῦ ἐνικηθεῖς· ἂν ^δδὲ σιγήσῃς, καὶ ἐνίκησας, καὶ ἄπονητὶ τὸ τρόπαιον ἔστησας, καὶ μυρίους ἔξεις τοὺς στεφανοῦντας, καὶ τῆς λοιδορίας ^ιψεύδος καταγινώσκοντας. Ὁ μὲν γὰρ ἀντιλέγων, ὡς δακνόμενος ἀντερεῖν δοκεῖ· ὁ δὲ δακνόμενος, ὑπόνοιαν παρέχει τοῦ συνειδέναι τοῖς λεγομένοις· ἂν δὲ καταγελάσῃς, τῷ γέλῳτι τὴν κατὰ σαυτοῦ ψῆφον ^κἐξέλυσας. Καὶ εἰ βούλει σαφῇ τῶν εἰρημένων ἀποδείξιν λαβεῖν, αὐτὸν ἐρώτησον τὸν ἐχθρόν, πότε ^ιμᾶλλον ἀλγεί, ὅταν ^μδιαθερμανθεὶς ἀνθυβρίσης, ἢ ὅταν ὑβρί- ^εζοντος καταγελάσῃς· καὶ τοῦτο ἀκούσῃ μᾶλλον. Οὐδὲ γὰρ οὕτως ἦδεται τῷ μὴ ὑβρίζεσθαι, ὡς δάκνεται τῷ μὴ δύνασθαι σου καθάπτεσθαι. Οὐχ ὁρᾷς τοὺς θυμουμένους, ^νὅτι τῶν ἰδίων πληγῶν οὐ πολλὸν ποιοῦμενοι λόγον, ἐπέρχονται ῥύμη πολλῇ, καὶ συνῶν ἀγρίων χεῖρον τὰ τοῦ πλησίον ζητοῦντες τραύματα, ⁶⁸⁴ καὶ πρὸς ἐν τούτῳ ὀρῶντες, καὶ τούτου μᾶλλον ὄντες, ^ητοῦ φυλάξασθαι τι παθεῖν; Ὅταν οὖν, οὐ μάλιστα ^οἐπιθυμεί, τούτου ^ρμάλιστα ἀποστερήσῃς αὐτόν, ^ατοῦ παντὸς ἀπαστέρησας, ἐξευτελίσας, καὶ δείξας εὐκαταφρόνητον, καὶ παιδίον

^γ εἶπε aberat ante Ben. repugnantibus libris et Cat. Statim τιμωρήσῃ C. ^α καὶ accessit ex A.B.D.E.F.H.I. ^α τότε om. H. ^β ὑποτιθεῖ B. ὑποτέμῃ A.H.I. ^γ κενούντα I. ^δ καταλύσει A.B.D.E.F.H.I. καταλύσεται C. λύσει Edd. ^ε μὲν om. I. ^ε ἀνθυβρίσης] ἀν θυρβήσης A. ἀν θυρβηθῆς H. ὑβρισθῆς I. Vulgatum firmat Flor. p. 279. (Tom. xii. p. 559 E.) ^ς νικηθεῖς E. κινηθεῖς Edd. ^η ἀπονητὶ] Sic libri omnes et Flor. ἀπὸ νίκης Veron. Sav. Mor. Statim τὸ om. C.D.I. ^ι τὸ ψεύδος Edd. τὸ deest in omnibus. καὶ τοῦ τῆς λ. ψεύδους κ. Flor. ^κ ἔλυσας I. ^ι μᾶλλον] μὲν C. ^μ διαθερμανθεῖς B.C.D.F.H.I. θερμανθεῖς vulgo. ^ν ὅτι om. C. Statim τῶν οἰκείων πόνων idem. τῶν οἰκείων πληγῶν Veron. ^ο ἐπιθυμεί pro ἐπιθυμῇ I. ^ρ μάλιστα om. E. ^α τοῦ παντὸς om. I. De sequentibus vid. Annot.

μᾶλλον ἢ ἄνδρα, καὶ σὺ μὲν φιλοσόφου ψῆφον λαβὼν, ἐκείνῳ
δὲ θηρίου ἱπονηροῦ δόξῃ περιβαλὼν. Τοῦτο καὶ ἐν τῷ τύπτει-
σθαι ποιῶμεν, καὶ ὅταν βουλώμεθα τύπτειν, μὴ ἂν αντιτύπτωμεν.
B ἄλλ' εἰ βούλει καιρίαν δούναι πληγὴν, στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν
ἄλλην σιαγόνα, καὶ μυρίοις ἑαυτὸν πλήξεις τραύμασιν. Οἱ
γὰρ κροτοῦντές ἑ σε καὶ θαυμάζοντες τῶν καταλευόντων εἰσὶν
αὐτῷ χαλεπώτεροι· καὶ πρὸ ἐκείνων τὸ συνειδὸς αὐτοῦ κατα-
γνώσεται, καὶ μεγίστας αὐτὸν ἀπαιτήσῃ δίκας, καὶ ὥς τὰ
ἁίσχιστα παθὼν, οὕτως ἐρυθριάσας ἀναχωρήσει. Εἰ δὲ καὶ
τὴν παρὰ τῶν πολλῶν ζητεῖς δόξαν, καὶ ταύτης ἀπολαύσῃ
μειζόνως. Καὶ ἄλλως μὲν γὰρ πρὸς τοὺς κακῶς πάσχοντας
ἔχομέν ἵτινα συμπάθειαν· ὅταν δὲ ἡμῶς ἀντιτύπτοντας ἴδω-
μεν, ἀλλὰ ἡ καὶ ἑαυτοὺς ἐκδιδόντας, οὐκ ἐλεοῦμεν μόνον, ἀλλὰ
καὶ θαυμάζομεν.

C ὁ Διὰ ταῦτά μοι νῦν ἀνοιμῶσαι ἔπεισιν, ὅτι οἱ δυνάμενοι καὶ
τὰ ἐνταῦθα ἔχειν, εἰ τῶν τοῦ Χριστοῦ νόμων ἠκούομεν ὡς
ἐχρῆν, καὶ τῶν μελλόντων ἐπιτυγχάνειν, ἀμφοτέρων ἐκπίπτομεν,
παρακούοντες τῶν εἰρημένων, καὶ περιττὰ φιλοσοφούντες. Καὶ (188)
γὰρ ἐκείνος συμφερόντως πάντα ἐνομοθέτησε, καὶ ἐδίδαξε τί
μὲν ποιεῖ ἐνδόξους, τί δὲ αἰσχροὺς. Καὶ οὐκ ἂν, εἰ ἐμελλεν
ἀποφαίνειν καταγελάστους τοὺς αὐτοῦ μαθητὰς, τοῦτο ἂν
ἐπέταξεν· ἀλλ' ἐπειδὴ τοῦτο ποιεῖ λαμπροτέρους ἀπάντων, τὸ
ἐκακῶς μὴ λέγειν ἀκούοντας κακῶς, τὸ μὴ κακῶς ποιεῖν πά-
D σχοντας κακῶς, ὁ διὰ τοῦτο ταῦτα ἐπέταξεν. Εἰ δὲ τοῦτο,
πολλῶ μᾶλλον τὸ λέγειν καλῶς ἀκούοντας κακῶς, τὸ ἐγκωμιά-
ζειν ὑβριζομένους, τὸ εὐεργετεῖν ἐπιβουλευομένους. Διὰ τοῦτο
καὶ ταῦτα ἐνομοθέτησε. Καὶ γὰρ φέρεται τῶν αὐτοῦ μαθη-
τῶν, καὶ οἶδε σαφῶς τί ἵποτε ἔστι τὸ ποιοῦν μικρὸν καὶ μέγαν.
Εἰ τοίνυν καὶ φέρεται καὶ οἶδε, τί αὐτῷ φιλονεικεῖς ἑτέραν
ἢ θέλων ἐλθεῖν ὁδόν; Καὶ γὰρ τὸ νικᾶν ἀπὸ τοῦ κακῶς ποιεῖν,

ἱ πονηρῶ E. Mox περιβαλὼν pro περιβάλλον A.B.C.D.E.F.I. ὁ τύπτει-
μεν C. Statim ἄλλ' εἰ pro ἄλλα omnes. Mox δούναι καιρίαν inverso ord.
A.B.E.F.H.I. ἑ αὐτὸν om. I. ὁ σε assumtum ex B.E. ὁ αὐτῶν H.
αὐτὸ I. ὁ Sic C. ἑσχάτα Edd. ὁ τινα om. A.H.I. ὁ μηδὲ om. a pr. man. B.
μὴ pro μηδὲ Veron. Statim ἀντιτίπτοντας A.B.C.D.E.F. ὁ καὶ om. C.
Statim ἐκδόντας idem. Post b. v. desunt duo folia in E. usque ad ἐκείνῳ γὰρ
p. 687 D. ὁ ΘΗΙΚΟΝ. ὁ Ὅτι οὐ δεῖ κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀποδιδόναι. Veron.
οἱ om. C.D. et ex corr. F. οὐ pro οἱ H. ὁ ἐνταῦθα omnes. παρόντα
Edd. ὁ ἐδίδαξε pro ἑδίδει omnes. ὁ αὐτοῦ A.B.D.F.H.I. ὁ αὐτοῦ Edd.
ὁ κακῶς (καλῶς F.) μὴ] Sic A.B.D.F.H.I. μὴ κακῶς Edd. ὁ διὰ τοῦτο —
τοῦτο πολλῶ] καὶ πολλῶ I. ὁ λοιδορομένους C. Statim διὰ τοῦτο Edd.
τοῖς deest in A.B.D.F.H.I. ὁ αὐτοῦ B.D.H. αὐτοῦ Edd. ὁ ποτε] ποτ'
οὐν C. Mox μικρὸν pro μικρόν omnes. ὁ καὶ om. I. ὁ θ. ἐλθεῖν ὁδόν
A.B.D.F.H.I. θ. ὁδὸν ἐλθεῖν C. ὁδὸν θ. ἐλθεῖν Edd.

διαβολικῶν ἐστὶ νόμων. Διὰ οἱ τοῦτο ἐν τοῖς Ὀλυμπιακοῖς ἀγῶσι τοῖς ἐκείνῳ τελουμένοις, οὕτω κρατοῦσιν οἱ ἀγωνιζόμενοι πάντες. Ἀλλ' οὐκ ἐν τῷ σταδίῳ τοῦ Χριστοῦ οὗτος τῶν στεφάνων ὁ νόμος, ἀλλὰ τοῦναντίον ἅπαν, τὸν πληττόμενον, οὐ τὸν πλήττοντα ῥοστεφανοῦσθαι νενομοθέτηται. Τοιοῦτον γὰρ αὐτοῦ τὸ στάδιον· ἀπεναντίας ἅπαντα ἔχει διατεταγμένα· ὥστε μὴ τῇ νίκῃ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ τρόπῳ τῆς νίκης τὸ θαῦμα γίνεσθαι μεῖζον. Ὅταν γὰρ τὰ ἐτέρωθι ὄντα ἤττης, ταῦτα νίκης ποιητικὰ ἀποφῆνῃ τοῦτο θεοῦ δύναμις, τοῦτο οὐρανοῦ τὸ στάδιον, τοῦτο ἀγγέλων τὸ θέατρον. Οἶδα ὅτι διεθερμάνθητε νῦν, καὶ κηροῦ γεγόνατε παντὸς ἀπαλώτεροι· ἀλλ' ἀναχωρήσαντες ἅπαντα ἀποβλύζετε. Διὰ τοῦτο ἀλγῶ, ὅτι τὰ λεγόμενα ἐπὶ τῶν ἔργων οὐ² δείκνυμεν, καὶ ταῦτα⁶⁸⁵ μέλλοντες τὰ μέγιστα ἐντεῦθεν ὑκερδαίνειν. Ἄν γὰρ ἐπιείκειαν ἐπιδειξώμεθα, ἀχείρωτοι πᾶσιν ἐσόμεθα, καὶ οὐδεὶς ἀνθρώπων, οὐ μικρὸς, οὐ μέγας ἡμᾶς² τι βλάψαι δυνήσεται. Ἄν τε γὰρ κακῶς τις εἴπῃ, σέ μὲν οὐδὲν, ἑαυτὸν δὲ τὰ μέγιστα ἔβλαψεν· ἂν τε ἀδικήσῃ, πάλιν ἡ βλάβη περὶ τὸν ἡδίκηκότα ὕσταται. Οὐχ ὁρᾷς καὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις, ὅτι οἱ μὲν ἡδίκημένοι λαμπροί, καὶ μετὰ πολλῆς ἐσθήκῃς τῆς παρρησίας ἐλευθεροστομοῦντες, οἱ δὲ ἡδίκηκότες κάτω κύπτοντες² μετ' αἰσχύνῃς καὶ φόβου; Καὶ τί λέγω² κατηγορίαν καὶ ἀδικίαν; Κἂν² γὰρ ξίφος ἀκονήσῃ κατὰ σοῦ, κἂν εἰς τὸν λαιμὸν αὐτὸν τὴν δεξιαν βαπτίσῃ, σέ μὲν οὐδὲν ἔπαρεβλαψεν, ἑαυτὸν δὲ² κατέσφαξε. Καὶ μαρτυρήσειεν ἂν τῷ λόγῳ ὁ πρῶτος οὕτως² ἀναιρεθεὶς ὑπὸ δεξιᾶς ἀδελφικῆς. Ὁ μὲν γὰρ ἀπῆει πρὸς τὸν ἀκύματον λιμένα, ἀθάνατον δόξαν κτησάμενος· ὁ δὲ παντὸς θανάτου βίον ἀθλιώτερον ἔζη, στένων καὶ τρέμων, καὶ ἐν τῷ σώματι τὴν κατηγορίαν τοῦ γενομένου περιφέρων. Μὴ δὴ τοῦτο διώκωμεν, ἄλλ' ἐκεῖνο. Ὁ μὲν γὰρ κακῶς πάσχων οὐκ ἔχει² οἶκοι μένον τὸ κακόν· οὐ γὰρ αὐτὸς αὐτὸ ἔτεκεν, ἀλλ'

οἱ om. I. Post τοῦτο add. καὶ H. Mox Ὀλυμπιακοῖς H.I. ῥο στεφανοῦν C. γὰρ om. A.B.F.H.I. τῷ (τῷ εἶρας. A.) πρὸς A.H. τῆς ἤττης C. νίκης πρὸς ἤττης et ἤττης πρὸς νίκης A.B.D.F.H.I. ἀποφῆνῃ A.B.C.D.F.H. ἀποφαίνει (sic) I. ἀποφανῇ Edd. τὸ om. A.B.D.F.H.I. ἐθερμάνθητε I. δείκνυμεν πρὸς δεκνύομεν A.B.D.F.H.I. κερδαίνει I. τι βλάψαι] ἀντιβλάψαι Veron. ἂν τι βλάψαι Sav. cet. ἂν deest in omnibus. ἔβλαψεν] παραβλάψαι I. Statim ἂν τε δὲ ἀδ. B. ἂν τε γὰρ ἀδ. C. ἐστήκεν in textu I. μετ' καὶ μετ' I. μετὰ B.D.H. κατηγορίαν Edd. ἰσ. κατηγορίαν Sav. marg. κατηγορίαν B.D.F.H.I. γὰρ om. C. Statim τὸ ξίφος Edd. τὸ deest in A.B.D.F.H.I. κἂν] καὶ A.H.I. Mox αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν C. ἔβλαψεν C. ἀναιρεθεὶς] + Ἀβελ C. ἄλλ' ἐκεῖνος μὲν γὰρ κακῶς A.H. οἶκοι μένον] Sic A.B.F.H.I. μένον οἶκοι C. μόνιμον οἶκοι Edd.

ἐτέρωθεν αὐτὸ δεξάμενος, ἐποίησεν ἀγαθὸν διὰ τῆς ὑπομονῆς· ὁ
 C δὲ ποιήσας κακῶς, οἶκοι τὴν πηγὴν ἔχει τῆς κακίας. Οὐχ ὁ
 Ἰωσήφ ἐν δεσμωτηρίῳ ἦν, ἡ δὲ ἐπιβουλεύσασα αὐτῷ πόρνη ἐν
 οἰκίᾳ Ἰλαμπρᾷ καὶ περιφανεί; Τίς μὲν οὖν ἠθέλησας γενέσθαι;
 Καὶ "μήπω μοι τὴν ἀντίδοσιν εἴπης, ἀλλ' αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ
 ἐξέτασον τὰ γεγενημένα· καὶ γὰρ οὕτω μυριάκις προτιμήσεις
 τὸ δεσμωτήριον μετὰ τοῦ Ἰωσήφ τῆς οἰκίας τῆς τὴν πόρνην
 ἐχούσης. Καὶ γὰρ εἰ τὴν ἀμφοτέρων ψυχὴν ἴδοις, τὴν ὅμην ἐν
 εὐρυχωρίᾳ καὶ παρρησίᾳ ὄψει πολλῇ, τὴν δὲ τῆς Αἰγυπτίας ἐν
 στενοχωρίᾳ καὶ αἰσχύνῃ καὶ κατηφείᾳ καὶ θορύβῳ καὶ ἀθυμίᾳ
 πολλῇ· καίτοιγε αὐτὴ ἐδόκει νικᾶν, ἀλλ' οὐκ ἦν αὕτη νίκη.
 D Ταῦτ' οὖν εἰδότες, πρὸς τὸ κακῶς παθεῖν ἑαυτοὺς ἡ παρασκευά-
 σωμεν, ἵνα καὶ τοῦ ἡ κακῶς παθεῖν ἀπαλλαγώμεν, καὶ τῶν
 μελλόντων ἐπιτύχωμεν ἀγαθῶν· ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἡμε-
 τασχεῖν, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ, δι' οὗ καὶ μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἡ δόξα, ἅμα τῷ ἁγίῳ
 πνεύματι, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΚΔ.

¹ Πᾶσα ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις ὑποτασσέσθω.

E ΠΟΛΥΝ τοῦ πράγματος τούτου ποιεῖται λόγον καὶ ἐν ἐτέ- (189)
 ραις ἐπιστολαῖς, καθάπερ τοὺς οἰκέτας τοῖς δεσπόταις, οὕτω καὶ
 τοὺς ἀρχομένους τοῖς ἀρχουσιν ὑποτάσσων. Ποιεῖ δὲ τοῦτο,
 δεικνύς ὡς οὐκ ἐπ' ἀνατροπῇ τῆς κοινῆς πολιτείας ὁ Χριστὸς
 τοὺς παρ' αὐτοῦ νόμους εἰσήγαγεν, ἀλλ' ἐπὶ διορθώσει βελτίονι,
 καὶ παιδεύων μὴ περιττοὺς ἀναδέχεσθαι πολέμους καὶ ἁνομή-
 τους. Ἀρκούσι γὰρ αἱ διὰ τὴν ἀλήθειαν ἡμῖν ἐπαγόμεναι
 ἐπιβουλαί, καὶ περιττοὺς οὐ δεῖ προστιθέναι πειρασμοὺς καὶ
 ἁνομήτους. Σκόπει δὲ ὡς καὶ εὐκαίρως εἰς τὸν περὶ τούτων
 686 ἐνέβαλε λόγον. Ἐπειδὴ γὰρ τὴν πολλὴν ἐκείνην ἀπήτησε
 φιλοσοφίαν, καὶ τοῖς φίλοις καὶ τοῖς ἐχθροῖς κατεσκεύασεν
 ἐπιτηδεῖους, καὶ τοῖς ἐν εὐημερίᾳ καὶ τοῖς δυσπραγοῦσι καὶ τοῖς
 δεομένοις καὶ πᾶσιν ἀπλῶς χρησίμους εἰργάσατο, καὶ τὴν
 ἀγγέλοις πρέπουσαν κατεφύτευσε πολιτείαν, καὶ θυμὸν ἐκένωσε,
 καὶ ἀπόνοιαν κατέστειλε, καὶ διὰ πάντων κατελέανεν αὐτῶν τὴν

¹ CAP. XIII. v. 1.

¹ καὶ λαμπρᾷ Edd. καὶ deest in omnibus. ^m ἂν οὖν] οὖν ἂν C. ἂν om. I.
ⁿ μήπω] μὴ C. ^o μὲν] + τοῦ Ἰωσήφ B.D.F. et marg. C. ^p αὕτη B.D.F.I.
 αὕτη Veron. Sav. Mor. ^q παρασκευάζωμεν C. ^r κακῶς παθεῖν A.B.D.F.
 H.I. παθεῖν κακῶς Edd. ^s μετασχεῖν A.D.F.H.I. ἐπιτυχεῖν Edd.
 Hom. XXIV. ^a ἀνοήτους bis I. ^b πῶς καὶ εὐκ.] εὐκαίρως πῶς C.

διάνοιαν, τότε καὶ τὴν περὶ τούτων εἰσαγάγει παραίνεσιν. Εἰ γὰρ τοὺς ἀδικούντας τοῖς ἐναντίοις ἀμείβεσθαι χρή, πολλῶ μᾶλλον τοῖς εὐεργετοῦσι πείθεσθαι προσήκει. Ἀλλὰ τοῦτο μὲν πρὸς τῷ τέλει τῆς παραίνεσεως τίθησι· τέως δὲ ^δοὐ τούτους κινεῖ τοὺς λογισμοὺς, οὓς εἶπον, ἀλλὰ τοὺς κατὰ ὀφειλὴν ^B κελεύοντας τοῦτο ποιεῖν. Καὶ δεικνύς ὅτι πᾶσι ^εταῦτα διατάττεται, καὶ ἱερεῦσι καὶ μοναχοῖς, οὐχὶ τοῖς βιωτικοῖς μόνον, ἐκ προοιμίων αὐτὸ δῆλον ἐποίησεν, οὕτω λέγων· “Πᾶσα ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις ὑποτασσέσθω” ^κἀν ἀπόστολος ἦς, ^κἀν εὐαγγελιστῆς, ^κἀν προφήτης, ^κἀν ὁτιοῦν· οὐδὲ γὰρ ἀνατρέπει τὴν εὐσέβειαν αὕτη ἡ ὑποταγή. Καὶ οὐχ ἀπλῶς εἶπε, πειθέσθω, ἀλλ’, “ὑποτασσέσθω.” Καὶ πρῶτον δικαίωμα τῆς τοιαύτης νομοθεσίας, καὶ ^βλογισμὸς πρέπων πιστοῖς, τὸ παρὰ τοῦ θεοῦ ταῦτα διατετάχθαι. “Οὐ γὰρ ἐστὶν ἐξουσία, φησὶν, εἰ μὴ ^C ὑπὸ θεοῦ.” Τί λέγεις; πᾶς οὖν ἄρχων ἰὰπὸ θεοῦ χειροτονεῖται; Οὐ τοῦτο λέγω, φησὶν· οὐδὲ περὶ τῶν καθ’ ἕκαστον ἀρχόντων ὁ λόγος ^κμοι νῦν, ἀλλὰ περὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος. Τὸ γὰρ ἀρχὰς εἶναι, καὶ τοὺς μὲν ἄρχειν, τοὺς δὲ ἄρχεσθαι, ^ιμηδὲ ἀπλῶς ^μκαὶ ἀνέδην ἅπαντα φέρεσθαι, ὥσπερ κυμάτων τῇδε κάκεισε τῶν δῆμων περιανομένων, τῆς τοῦ θεοῦ σοφίας ἔργον εἶναι φημι. Διὰ τοῦτο οὐκ εἶπεν, οὐ γὰρ ἐστὶν ἄρχων, εἰ μὴ ^νὑπὸ θεοῦ, ἀλλὰ περὶ τοῦ πράγματος διαλέγεται λέγων· “Οὐ γὰρ ἐστὶν ἐξουσία, εἰ μὴ ^οὑπὸ θεοῦ· αἱ δὲ οὖσαι ἐξουσίαι ^D ὑπὸ θεοῦ τεταγμέναι εἰσὶν.” Οὕτω καὶ ὅταν λέγῃ τις σοφὸς, ὅτι ²“Παρὰ κυρίου ἀρμόζεται ^ργυνὴ ἀνδρὶ,” τοῦτο λέγει, ὅτι τὸν γάμον ὁ θεὸς ἐποίησεν, οὐχ ὅτι ἕκαστον ^ρσυνιόντα γυναικὶ αὐτὸς συνάπτει. Καὶ γὰρ ὁρῶμεν πολλοὺς ἐπὶ κακῷ ^τκαὶ νόμφ γάμου συνιόντας ἀλλήλοις, καὶ οὐκ ^αν τῷ θεῷ τοῦτο λογισαίμεθα. Ἀλλ’ ὅπερ αὐτὸς ἔλεγεν· ³“Ὁ ποιήσας ἐξ

2 Prov. xix. 14.

3 Matth. xix. 4, 5.

^c παρρησίαν I. Statim εἰ γὰρ καὶ τοὺς C. ^d οὐ τούτους A.B.D.F.H.I. τοὺτους οὐ Edd. ^e ταῦτα] + πάντα C. ^f ὁτιοῦν B.C.D.F.H.I. et a pr. man. A. ὁτισσοῦν Edd. et Cat. ^g λογισμοῖς πρέπων πιστοῖς Edd. sine monito. λογισμὸς est in A.C.D.F.I. Cat. πρέπων C.F.I. Cat. λογισμὸς προτρέπων corr. ex λογισμοῖς τρέπων B. ^h ὑπὸ τοῦ θ. Edd. τοῦ om. A.C.F.H.I. Mosqq. Cat. ⁱ ἀπὸ τοῦ θ. Edd. τοῦ om. A.B.C.D.H.I. Cat. ὑπὸ θ. D. Cat. Statim χειροτονεῖται A. B. F. H. I. χειροτονηται Edd. et Cat. ^κ μοι om. I. ^l μηδὲ] Sic C.F.H.I. καὶ μὴ B.D. Cat. Flor. p. 286. (Tom. xii. p. 562 E.) καὶ μηδὲ Edd. Verba μηδὲ ἀπλῶς—φέρεσθαι desunt in A. ^m καὶ] μηδὲ C.D. καὶ om. H. Flor. Statim ἀναίδην H. et ante corr. B. ⁿ ὑπὸ τοῦ θ. B.D. Cat. ^ο ὑπὸ τοῦ θ. B. ^p γυνὴ ἀνδρὶ pro ἀνδρὶ γυνὴ B.C.D.F.H.I. ^q συνιόντα et mox συνιόντας C. ^r καὶ νόμφ γάμου] Sic A.B.C.D.F. Cat. καὶ νόμφ γάμφ H. καὶ παρανόμφ γάμφ συναφθόντας καὶ I. Edebatur καὶ οὐ νόμφ γάμου.

ἀρχῆς, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτοὺς, καὶ εἶπεν, Ἐντὶ τοῦτον καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα ^aαὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, ^bκαὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ·” τοῦτο καὶ ὁ Εὐσεβὺς ἐκεῖνος ἐρμηνεύων ἔλεγεν. Ἐπειδὴ γὰρ τὸ ὁμότιμον μάχην ^vπολλάκις εἰσάγει, πολλὰς ἐποίησε τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ὑποταγὰς, οἷον ^wὡς ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς, ὡς παιδὸς καὶ πατρὸς, ὡς πρεσβύτου καὶ νέου, ^xὡς δούλου καὶ ἐλευθέρου, ὡς ἄρχοντος καὶ ἀρχομένου, ὡς διδασκάλου καὶ μαθητοῦ. Καὶ τί θαυμάζεις ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων, ὅπου γε καὶ ἐπὶ τοῦ σώματος ἡτὸ αὐτὸ τοῦτο πεποίηκεν. Οὐδὲ γὰρ ἐνταῦθα ὁμότιμα πάντα εἰργάσατο, ἀλλὰ τὸ μὲν ἔλαττον, τὸ δὲ κρεῖττον κατεσκεύασε, καὶ τὰ μὲν ἄρχειν τῶν μελῶν, τὰ δὲ ἄρχεσθαι ἐποίησε. Καὶ ἐν τοῖς ἀλόγοις δὲ ^zτὸ αὐτὸ τοῦτο ἴδοι τις ἂν, ὡς ἐν ταῖς με- 687 λίσσαις, ^aὡς ἐν ταῖς γεράνοις, ὡς ἐν ταῖς ἀγέλαις τῶν ἀγρίων προβάτων. Καὶ οὐδὲ ἡ θάλαττα ταύτης ἐστέρηται τῆς εὐταξίας, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ πολλὰ τῶν γενῶν ὑφ’ ἐνὶ τάττεται τῶν ἰχθύων, καὶ στρατηγεῖται ^bοὕτω, καὶ μακρὰς ἀποδημίας ἀπο- (190) δημεῖ. Καὶ γὰρ ἡ ἀναρχία πανταχοῦ κακόν, καὶ συγχύσεως αἴτιον.

Εἰπὼν τοίνυν πόθεν εἰσὶν αἱ ἀρχαί, ἐπήγαγεν· ⁴“Ὡστε ὁ ἀντιτασσόμενος τῇ ἐξουσίᾳ, τῇ τοῦ θεοῦ διαταγῇ ἀνέστηκεν.” ^cΕἶδες ποῦ τὸ πρᾶγμα ἀνήγαγε, καὶ πόθεν ἐφόβησε, καὶ πῶς ἔδειξε τοῦτο κατὰ ὀφειλὴν γινόμενον; Ἵνα γὰρ μὴ λέγωσιν οἱ Βπιστοὶ, ὅτι ἐξετελίξεις ἡμᾶς καὶ εὐκαταφρονήτους ποιεῖς, τοὺς τῆς τῶν οὐρανῶν βασιλείας ἀπολαύειν μέλλοντας ἄρχουσιν ὑποτάττων, δείκνυσιν ὅτι οὐκ ἄρχουσιν, ἀλλὰ τῷ θεῷ πάλιν ^dὑποτάττει τοῦτο ποιῶν· ἐκείνῳ γὰρ ὁ ταῖς ἀρχαῖς ὑποτασσόμενος πείθεται. ^eἌλλ’ οὐ λέγει οὕτως, οἷον ὅτι τῷ θεῷ πείθεται ὁ τοῖς ἄρχουσιν ὑπακούων, ἀλλ’ ἀπὸ τοῦ ἐναντίου φοβεῖ, καὶ ἀκριβέστερον αὐτὸ κατασκευάζει λέγων, ὅτι ὁ μὴ ὑπακούων ἐκείνῳ, τῷ θεῷ πολεμεῖ τῷ ταῦτα νομοθετήσαντι. Καὶ τοῦτο σπουδάζει δεῖξαι πανταχοῦ, ὅτι οὐ χαριζόμεθα αὐτοῖς τὴν ὑπακοήν, ἀλλ’ ὀφείλομεν. Οὕτω γὰρ ἂν καὶ τοὺς

⁴ v. 2.

^a αὐτοῦ pro αὐτοῦ B.C.D. Post μητέρα add. αὐτοῦ C.D. ^t καὶ—τὴν γ. αὐτοῦ] καὶ τὰ ἐξῆς I. αὐτοῦ pro αὐτοῦ A.B.H. ^v πολλάκις] πολλὰν A.H.I. ^w ὡς om. H. ^x ὡς pro καὶ A.B.C.D.F.H. ^y τὸ αὐτὸ τοῦτο A.B.D.F.H. τοῦτο αὐτὸ Edd. ^z τὸ αὐτὸ τ.] τοῦτο αὐτὸ I. ^a ὡς om. I. ^b οὕτω καὶ pro καὶ οὕτω A. D. H. I. ^c εἶδες pro ἴδε A. B. C. D. F. I. Cat.

^d ὑποτάττει τοῦτο] ὑποτάττεται ὁ τοῦτο A. B. D. F. H. I. Cat. ὑποτάττει (sic) C. ^e ἀλλ’ οὐ λέγει—πείθεται] καὶ οὐκ εἶπεν οὕτως ὅτι θεῷ ὑπακούει I. οἷον om. C. ^f γὰρ ἂν] Sic C.F. Cat. γὰρ ἂν Veron. γὰρ [ἂν] Sav. Mor. ἂν (vel ἂν) abest a nostris A.B.D.E.H.I. Delevit etiam Montef.

ἄρχοντας τοὺς ἀπίστους μᾶλλον ἐπεσπάσατο πρὸς εὐσέβειαν, καὶ τοὺς πιστοὺς πρὸς ὑπακοήν. Καὶ γὰρ πολλὸς περιεφέρετο C ἡ λόγος τότε, ἐπὶ στάσει καὶ καινοτομίᾳ διαβάλλων τοὺς ἀποστόλους, καὶ ἰὼς ἐπ' ἀνατροπῇ τῶν κοινῶν νόμων ἅπαντα καὶ ποιούντας καὶ λέγοντας. "Ὅταν οὖν ἰδείῃς τὸν κοινὸν ἡμῶν δεσπότην τοῦτο παρεγγυῶντα τοῖς αὐτοῦ πᾶσι, καὶ τῶν διαβαλλόντων ὡς νεωτεροποιούς ὁπορράψεις τὰ στόματα, καὶ μετὰ πολλῆς παρρησίας ὑπὲρ τῶν τῆς ἀληθείας διαλέξει δογμάτων. Μὴ τοίνυν αἰσχύνου, φησί, τῇ τοιαύτῃ ὑποταγῇ. Καὶ γὰρ ὁ θεὸς τοῦτο ἐνομοθέτησε, καὶ σφοδρὸς ἐστὶ τιμωρὸς D καταφρονουμένων τούτων. Οὐ γὰρ τὴν τυχούσάν σε ἀπαιτήσῃ δίκην παρακούοντα, ἀλλὰ καὶ σφόδρα μεγίστην, καὶ οὐδὲν σε ἐξαιρήσεται ἀντιλέγοντα, ἀλλὰ καὶ ἑπαρὰ ἀνθρώπων ὑποστήσῃ τιμωρίαν χαλεπωτάτην, καὶ οὐδεὶς σου προσθήσεται, καὶ τὸν θεὸν παροξυνεῖς μειζόνως. "Ἄπερ ἅπαντα αἰνιττόμενος ἔλεγεν "Οἱ δὲ ἀνθεστηκότες ἑαυτοῖς κρίμα λήψονται." Εἶτα δεικνὺς καὶ τὸ κέρδος τοῦ πράγματος μετὰ τὸν φόβον, καὶ ἀπὸ λογισμῶν πείθει λέγων οὕτως "Οἱ γὰρ ἄρχοντες οὐκ εἰσὶ φόβος τῶν ἀγαθῶν ἔργων, ἀλλὰ τῶν κακῶν." Ἐπειδὴ γὰρ βαθεῖαν ἔδωκε τὴν πληγὴν, καὶ κατέπληξεν αὐτοὺς, πάλιν ἀνίσχιν, ὥσπερ σοφὸς ἰατρὸς φάρμακα προσηῆ τιθεὶς, καὶ E παραμυθούμενος καὶ λέγων, τί δέδοικας; τί φρίττεεις; μὴ γὰρ ἐπιτιμᾷ καλῶς πράττοντι; μὴ γὰρ ἐστὶ φοβερὸς ἀρετῆς ἐπιμελουμένῳ; Διὸ καὶ ἐπάγει "Θέλεις δὲ μὴ φοβεῖσθαι τὴν ἐξουσίαν; Τὸ ἀγαθὸν ποιεῖ, καὶ ἕξεις ἔπαινον ἐξ αὐτῆς." Εἶδες πῶς αὐτὸν ὑπερέβησε τῷ ἄρχοντι, δείξας αὐτὸν καὶ ἐπαινέτην αὐτοῦ καθημένον; Εἶδες πῶς ἐκένωσε τὸν θυμόν; "Θεοῦ γὰρ ἐστὶ διάκονός σοι εἰς τὸ ἀγαθόν." Τοσοῦτον ἀπέχει τοῦ φοβῆσαι, φησὶν, ὅτι καὶ ἐπαινεῖ τοσοῦτον ἀπέχει

5 v. 3.

6 v. 4.

ε τοὺς] καὶ τοὺς C. ἡ δ λόγος H. ἰ ὡς om. B. κ ποιούντας καὶ λέγοντας] πράττοντας C. ἰ δείξῃ C. Veron. μ πασι C. ν νεωτεροποιῶν Edd. ἴσ.—ποιούς Sav. marg. νεωτεροποιούς E.H. et marg. F. ο ἀποφράσεις I. ὁπορράψας C. ρ καὶ om. F. Statim μετὰ πλείονος τῆς π. Edd. πολλῆς pro πλείονος A.B.D.E.F.H.I. Articulum damnant omnes. ρ ὑπὲρ τῶν τῆς] Sic omnes. μετὰ τῆς Veron. Sav. Mor. ρ σφόδρα C. ς ἀπαιτεῖ C.H. Statim παρακούοντα omnes. παρακούσαντα Edd. τ παρὰ sine elisione B.D.E.H. Cat. ν καὶ om. C. ω ἀπὸ τῶν λ. Edd. τῶν deest in omnibus. x γὰρ om. D.E. Mox δέδωκε πληγὴν C. γ καὶ accessit ex B.C.D.E.F.H.I. Cat. z τί] καὶ C.D. α φοβερός ἐστιν inverso ord. C.D. Mox ἐπιμελουμένῳ B.D.E.F. Cat. ἐπιμελουμένῳ Veron. Sav. Mor. b καὶ om. H. c δὲ om. I. Mox τῇ ἐξουσίᾳ E. d αὐτὸν φκ. pro φκ. αὐτὸν A.B.C.D.E.F.H. αὐτὸν οἰκείον ἐποίησεν I. e φοβῆσαι, φησὶν] Sic A.B.D. E.F.H.I. Cat. φοβῆν σε, φησὶν C. φοβῆσαι σε (om. φησὶν) Edd. Mox ἐπαινεῖ σε C.

τοῦ [†]κωλύσαι, ὅτι καὶ συμπράττει. "Όταν οὖν καὶ ἐπαινέτην
 688 ἔχης καὶ βοηθὸν, διὰ τί οὐχ ὑποτάσσει; Καὶ γὰρ ^εκαὶ ἄλλως
 εὐκολωτέραν σοι ποιεῖ τὴν ἀρετὴν, τοὺς μὲν πονηροὺς κολάζων,
 τοὺς δὲ ἀγαθοὺς εὐεργετῶν ^hκαὶ τιμῶν, καὶ τῷ βουλήματι τοῦ
 θεοῦ συμπράττων· διὸ καὶ διάκονον αὐτὸν ἐκάλεσε. Σκόπει δέ.
 Συμβουλευώ περὶ σωφροσύνης ἐγώ, καὶ ἐκεῖνος τὰ αὐτὰ λέγει
 διὰ τῶν νόμων· παραινῶ ⁱπερὶ τοῦ μὴ δεῖν πλεονεκτεῖν μηδὲ
 ἀρπάζειν, ^kἐκεῖνος ὑπὲρ τούτων κάθηται δικάζων. "Ὡστε
 συνεργὸς ^lἡμῖν ἐστὶ καὶ βοηθός, καὶ παρὰ τοῦ θεοῦ ^mεἰς τοῦτο
 ἀπέσταλται. Ἀμφοτέρωθεν τοίνυν ⁿἐστὶν αἰδέσιμος, καὶ ὅτι
 παρὰ τοῦ θεοῦ ἀπεστάλη, καὶ ὅτι ἐπὶ τοιούτῳ πράγματι.
 B "Ἐὰν ὁ δὲ τὸ κακὸν ποιῇς, φοβοῦ." Οὐκ ἄρα ὁ ἄρχων ^pτὸν
 φόβον ποιεῖ, ἀλλ' ἡ ἡμετέρα πονηρία. "Οὐ γὰρ εἰκὴ τὴν
 μάχαιραν φορεῖ." Εἶδες πῶς αὐτὸν ^qἐπέστησε καθοπλίσας
 καθάπερ τινὰ ^rφοβερόν στρατιώτην τοῖς ἁμαρτάνουσιν;
 "Θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστιν ^sεἰς ὀργήν, ἔκδικος τῷ τὸ κακὸν
 πράσσοντι." "Ἰνα γὰρ μὴ πάλιν ἀκούσας κολάσιν καὶ τιμωρίαν
 καὶ μάχαιραν, ἀποπηδήσῃς, πάλιν φησὶν, ὅτι θεοῦ νόμον πλη-
 ροῖ. Τί γὰρ, εἰ καὶ ^tαὐτὸς ἀγνοεῖ; Ἄλλ' ὁ θεὸς οὕτως ἐτί-
 πωσεν. Εἰ τοίνυν καὶ κολάζων καὶ ^vτιμῶν διακόνος ἐστίν, (1911
 C ἐκδικῶν ^wἀρετὴν, ἀπελαύνων κακίαν, ὅπερ ὁ θεὸς βούλεται, τίνος
 ἔνεκεν αὐτῷ φιλονεικεῖς τοσαῦτα εἰσάγοντι ἀγαθὰ, καὶ προσδο-
 ποιοῦντι τοῖς σοῖς; Καὶ γὰρ πολλοὶ πρότερον διὰ τοὺς
 ἄρχοντας ἀρετὴν ἀσκήσαντες, ὕστερον καὶ διὰ τὸν φόβον τοῦ
 θεοῦ ταύτης ἐπελάβοντο. Τῶν γὰρ παχυτέρων οὐχ οὕτω τὰ
 μέλλοντα, ὥς τὰ παρόντα καθάπτεται. Ὁ τοίνυν τὴν ψυχὴν
 τῶν πολλῶν προευντρέπίζων τῷ φόβῳ καὶ ταῖς τιμαῖς, ὥστε
 γενέσθαι ^xἐπιτηδειότεραν τῷ τῆς διδασκαλίας λόγῳ, εἰκότως
 οὗτος διάκονος κέκληται ^yτοῦ θεοῦ.

7 "Διὸ ἀνάγκη ὑποτάσσεσθαι, οὐ μόνον διὰ τὴν ὀργήν, ἀλλὰ

7 v. 5.

[†] κωλύσαι pro κωλύειν A.B.D.E.F.H.I. Vulgatum habet Cat. ^ε καὶ om.
 C. Mox εὐκολωτέρον idem. ^h Sic Edd. et Cat. Haec καὶ τιμῶν desunt in
 nostris praeter C. omnibus. ⁱ περὶ om. I. περὶ τοῦ om. C. ^k ἐκεῖνος
 A.B.D.E.F.H. καὶ ἐκεῖνος I. ^l κακείνος Edd. ^l ἡμῖν ἐστὶ pro ἐστὶν ἡμῖν
 B.D.F.H.I. ὑμῖν ἐστὶ E. ^m εἰς] πρὸς C. Veron. ⁿ ἐστὶν om. H.
^o δέ]+ καὶ Edd. reclamantibus libris. ^p τὸν φ. ποιεῖ pro ποιεῖ τὸν φ.
 A.B.D.E.F.H.I. ^q ἐπέστησε vel ἐπέστησεν A.B.D.F.H.I. Cat. ἀπέστησεν
 E. παρίστησεν Edd. Statim καθοπλίσας pro ὀπλίσας omnes. ^r φοβερόν
 στρ. pro στρ. φοβερόν A.B.D.E.F.H.I. φοβερόν om. C. Mox edebatur
 τοῖς ἁμαρτάνουσιν ἐπιστήσας. ἐπιστήσας om. B.D.E.F.I. Cat. ^s εἰς ὀργήν
 om. C. ^t αὐτὸς ἀγνοεῖ A.B.D.E.F.H.I. Cat. ἀγνοεῖ αὐτὸς Edd. ^v τιμω-
 ρῶν A.B.D.E.F.H.I. Post διάκονος vulgo addunt θεοῦ, repugnantibus libris.
^w τὴν ἀρετὴν C. ^x ἐπιτηδειότερον C. ^y τοῦ om. C. superscript. in E.

καὶ διὰ τὴν συνειδήσιν.” ² Τί ἐστίν, “οὐ μόνον διὰ τὴν ὀργήν;” Οὐ μόνον, φησὶν, ³ ὅτι ἀνθίστασαι θεῷ μὴ ὑπο- D
 τασσόμενος, οὐδ’ ὅτι κακὰ σεαυτῷ προξενεῖς μεγάλα καὶ παρὰ
 τοῦ θεοῦ καὶ παρὰ τῶν ἁρχόντων, ἀλλ’ ὅτι καὶ ἐν τοῖς
 μεγίστοις εὐεργέτης σου γίνεται, εἰρήνης ὧν πρόξενος καὶ
 οἰκονομίας πολιτικῆς. Καὶ γὰρ μυρία ἀγαθὰ ⁴ διὰ τῶν ἁρ-
 χῶν τούτων ταῖς πόλεσι γίνεται· κἂν ἀνέλῃς ⁵ αὐτάς, πάντα
⁶ οἰχήσεται, καὶ οὐ πόλις, οὐ χώρα, οὐκ οἰκία, οὐκ ἀγορά,
 οὐκ ἄλλο οὐδὲν στήσεται, ἀλλὰ πάντα ⁷ ἀνατραπήσεται, τῶν
 δυνατωτέρων τοὺς ἀσθενεστέρους καταπινόντων. “Ὡστε ⁸ καὶ
 εἰ μὴ ὀργή τις εἶπετο παρακούοντι, καὶ οὕτως ὑποτάσσεσθαι
 σε ἐχρῆν, ἵνα μὴ δόξης ἀσυνειδήτος εἶναι, καὶ ἀγνώμων περὶ τὸν Ε
 εὐεργέτην. ⁹ “ Διὰ τοῦτο γὰρ καὶ φόρους τελεῖτε, φησί. Θεοῦ
 γὰρ εἰσι λειτουργοί, εἰς τοῦτο αὐτὸ προσκαρτεροῦντες.” Ἀ-
 φεῖς εἰπεῖν κατὰ μέρος τὰς εὐεργεσίας τὰς ἀπὸ τῶν ἁρχόντων
 ταῖς πόλεσι γινομένης, οἷον τὴν εὐταξίαν, τὴν εἰρήνην, τὰς
 ἄλλας διακονίας, τὰς ἐπὶ ¹⁰ τῶν στρατιωτῶν, τὰς ἐπὶ τῶν τὰ
 κοινὰ πραττόντων, ἐξ ἐνὸς ¹¹ τούτου τὸ πᾶν ἐνδείκνυται. “Ὅτι
 γὰρ εὐεργετῇ παρ’ αὐτοῦ, φησί, σὺ μαρτυρεῖς, μισθὸν αὐτῷ
 τελῶν. “Ὅρα σοφίαν καὶ σύνεσιν τοῦ μακαρίου Παύλου. ¹² Ὁ
 γὰρ ἐδόκει φορτικὸν εἶναι καὶ ἐπαχθὲς τὸ τῶν ἀπαιτήσεων,
 τοῦτο δείγμα ποιεῖται τῆς αὐτῶν προνοίας. Διὰ τί γὰρ,
¹³ φησί, φόρους δίδομεν βασιλεῖ; Οὐχ ὡς προνοοῦντι, οὐχ ὡς 689
 προϊσταμένῳ μισθὸν τελοῦντες κηδεμονίας; Καίτοιγε οὐκ ἂν
 ἐτελέσαμεν, εἰ μὴ ἐξ ἀρχῆς ἐγνώμεν, ὅτι ¹⁴ κερδαίνομεν ἐκ τῆς
 τοιαύτης ἐπίστασις. Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἄνωθεν κοινῇ γνώμῃ
 πάντων ¹⁵ ἔδοξε τοὺς ἄρχοντας τρέφεσθαι παρ’ ἡμῶν, ὅτι τῶν
 οἰκείων ἀμελοῦντες, τῶν κοινῶν κήδονται πραγμάτων, καὶ εἰς
 ταῦτα τὴν σχολὴν ἀναλίσκουσιν ἅπασαν, δι’ ὧν καὶ τὰ ἡμέ-
 τερα ¹⁶ σώζεται. Εἰπὼν τοίνυν τὰ ἀπὸ τῶν ἔξωθεν, πάλιν B
 ἐπὶ τὰ ¹⁷ πρότερα τὸν λόγον ἐπανάγει· τὸν γὰρ πιστὸν Ρούτω

8 v. 6.

² Verba τί ἐστίν—τὴν ὀργὴν desunt in A.B.F.H.I., sed leguntur in Edd.
 et Cat. Pro iis tούτῃσιν habent D.E. ³ ὅτι om. C. Mox τῷ θεῷ D.E.I.
⁴ ἀρχόντων libri omnes et Cat. ἀνθρώπων Edd. ⁵ διὰ] καὶ διὰ C. Statim
 τῶν ἀρχῶν Edd. τῶν ἀρχόντων Codd. ⁶ αὐτοὺς F. αὐτὰ corr. ex αὐτὰς C.
 αὐτὰ etiam Veron. ⁷ οἰχεται C. Mox οὐ πόλις, οὐ χώρα omnes. οὐ πόλις,
 οὐ χωρία Edd. ⁸ ἀνατραπήσεται] οἰχήσεται C. ⁹ καὶ εἰ] εἰ καὶ C. Mox
 τῷ παρακούοντι Edd. τῷ om. A.D.E.I. Cat. et ante corr. B. ¹⁰ τῶν accessit
 ex B.C.D.E.F. Ita tacite correxit Montef. ¹¹ τοῦτο H. Statim ἐνδείκνυται
 A.B.C.D.E.F.I. δείκνυται H. δείκνυσιν Edd. ¹² φησί om. I. Statim
 διδάμεν C.E. ¹³ κερδαίνομεν C. ¹⁴ ἔδειξε A. ¹⁵ σώζεται omnes. σώ-
 ζονται Veron. Sav. Mor. ¹⁶ πρότερον H. Statim ἐπανάγει pro ἐπάγει
 omnes. ¹⁷ οὗτος A.F.H.

μᾶλλον ἱκανὸς ἦν ἐπισπάσασθαι· καὶ δείκνυσι πάλιν, ὅτι θεῶ
 τοῦτο δοκεῖ, καὶ εἰς αὐτὸ ἡ κατακλείει τὴν συμβουλὴν, οὕτω
 λέγων· “θεοῦ γὰρ εἰσι λειτουργοί.” Εἵτα καὶ τὸν πόνον
 αὐτῶν δεικνὺς καὶ τὴν τάλαιπωρίαν, ἐπήγαγεν· “εἰς τοῦτο
 αὐτὸ προσκαρτεροῦντες.” Οὗτος γὰρ αὐτοῖς ὁ βίος, αὕτη ἡ
 σπουδὴ, ὅπως ἁπολαύοις εἰρήνης. Διὰ τοῦτο καὶ ἐν ἑτέρᾳ
 ἐπιστολῇ οὐ μόνον ὑποτάσσεσθαι, ἀλλὰ καὶ εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐ-
 C τῶν κελεύει· καὶ δεικνὺς ἁκεῖ τὸ κέρδος ὁ κοινόν, ἐπάγει· ⁹ “Ἰνα
 ἥρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν ὡς ἐν πᾶσιν.” Οὐδὲ γὰρ
 μικρόν τι συντελοῦσιν ἡμῖν εἰς τὴν τοῦ παρόντος βίου κατά-
 σταςιν, ὅπλα τιθέμενοι, ^x τοὺς πολεμίους ἀποκρουόμενοι, τοὺς
 ἐν ταῖς πόλεσι στασιάζοντας κωλύοντες, τὰς ἐν πᾶσι διαφορὰς
 ὁ διαλύοντες. Μὴ γάρ μοι τοῦτο ² εἶπες, εἴ τις κακῶς τῷ πρά-
 γματι κέχρηται, ἀλλ’ αὐτῆς βλέπε τῆς διατάξεως τὴν εὐκοσμίαν,
 καὶ ^a τὴν πολλὴν ὄψει τοῦ ταῦτα ἐξ ἀρχῆς νομοθετήσαντος σο-
 φίαν. ¹⁰ “Ἀπόδοτε οὖν πᾶσι τὰς ὀφειλάς, τῷ τὸν φόρον, τὸν
 φόρον· τῷ τὸ τέλος, τὸ τέλος· τῷ τὸν φόβον, τὸν φόβον·
 D τῷ τὴν τιμὴν, τὴν τιμὴν. ^b Μηδενὶ μηδὲν ὀφείλετε, εἰ μὴ τὸ
 ἁγαπᾶν ἀλλήλους.” Ἐτι τῶν αὐτῶν ἔχεται, οὐ χρήματα
 μόνον ^d κελεύων αὐτοῖς τελεῖν, ἀλλὰ ^e καὶ τιμὴν καὶ φόβον.
 Καὶ πῶς ἀνωτέρω λέγων, “Θέλεις μὴ φοβεῖσθαι τὴν ἐξουσίαν; (192)
 τὸ ἀγαθὸν ποιεῖν” ^f ἐνταῦθα λέγει, “Ἀπόδοτε τὸν φόβον;”
 Τὴν ἐπιτεταμένην ὁ λέγων τιμὴν, οὐ τὸν ἐκ τοῦ πονηροῦ συνει-
 δότος φόβον, ὃν ἀνωτέρω ἠνίξαστο. Καὶ οὐδὲ εἶπε, δότε,
 ἀλλ’, “ἀπόδοτε,” καὶ τὰς ὀφειλάς προσέθηκεν· οὐδὲ γὰρ χαρίζη
 τοῦτο ποιῶν· ὀφειλὴ γάρ ἐστι τὸ πρᾶγμα, καὶ μὴ πρᾶττης
^k αὐτοῦ, ἀγνωμόνος ὑποστήσῃ δίκην. ¹ Μὴ δὲ νομίσῃς ἐξευτελί-
 E ζεσθαι ^m καὶ παραβλάπτεσθαι πρὸς τὸ τῆς οἰκείας φιλοσοφίας
 ἀξίωμα, ⁿ εἰς ἄρχοντος παριόντος ὑπαναστήσῃς, ^o εἰς τὴν κεφαλὴν

⁹ 1 Tim. ii. 2.

10 v. 7, 8.

^a κατακλείει] καταλήγει εἰς H. ^r αὐτῶν om. E. Mox τὴν τάλαιπωρίαν
 αὐτῶν Edd. αὐτῶν om. C.D.I. et ex corr. B. Deest etiam in Cat. ^s ἀπο-
 λαύοις pro ἀπολαύς A.B.D.E.F.H.I. ἀπολαύσης C. ἀπολαύσεις Cat. ^t ἐν
 τῇ ἑτέρᾳ Edd. τῇ deest in omnibus. ^v κοινόν om. H. Statim ἐπάγει pro
 ἐπήγαγεν A. B. D. E. F. H. I. ^w Verba ἐν πᾶσιν accesserunt ex uadem.
^x τοὺς π. ἀποκρουόμενοι om. H. ^y λύοντες I. ^z εἶπες pro εἶποις omnes.
^a τὴν om. D.E. ^b καὶ μηδενὶ C. ^c ἀγαπᾶν ἀλλ. pro ἀλλ. ἀγαπᾶν (hic et
 infra p. 690 A.) A.B.D.E.F.H.I. ^d κ. αὐτοῦ A.B.D.F.H. αὐτοῦς κ. E.I.
 κ. αὐτοῖς Edd. et Cat. ^e καὶ accessit ex A.B.D.E.F.I. Cat. ^f ἐνταῦθα
 (+ δὲ E.) ἀπόδοτε τὸν φόβον φησί; D.E. ^g λέγει D.E. Verba τὴν ἐπιτε-
 ταμένην—φόβον om. A.H. Haec τὴν ἐπιτεταμένην—ἠνίξαστο desunt in I.
^h ὅν] δ A. δ καὶ H. ⁱ οὐκ I. ^k αὐτὰ C. ^l μὴ δὲ] μὴ δὲ B.C.D.E.F.
 non Cat. Statim νομίσῃς C.D.E. ^m καὶ] ἡ C. ⁿ εἰς] pro ἐν B.E.H.I.
 Cat. Statim παριόντος pro παρόντος omnes. Proxime ὑποστήσῃς B. ^o εἰς
 pro ἐν A.B.D.E.H.I.

ἀποκαλύψῃς. Εἰ γὰρ Ἑλλήνων ὄντων ῥότῃ τῶν ἀρχόντων ταῦτα ἐνομοθέτησε, πολλῶ μᾶλλον ὅντων ἐπὶ τῶν πιστῶν τοῦτο γίνεσθαι χρή. Εἰ δὲ ῥέγεις, ὅτι σὺ μέζονα ἐμπεπίστευσαι, μάθε ὅτι οὐκ ἔστι σου νῦν ὁ καιρὸς· ξένος γὰρ εἶ καὶ παρεπίδημος. Ἔσται καιρὸς, ὅτε λαμπρότερος πάντων φανήσῃ νῦν 11 “Ἡ ζωὴ σου κέκρυπται σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ θεῷ. “Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ.” Μὴ ζητεῖ τοίνυν ἐν τῷ ἐπικλήρῳ τούτῳ βίω τὴν ἀμοιβήν, ἀλλὰ καὶ μετὰ φόβου παρεστάναι δέῃ τῷ ἄρχοντι, μὴ νομίσης ἀνάξιον εἶναι τοῦτο τῆς ὧσῃς εὐγενείας. Ὁ θεὸς γὰρ οὕτω βούλεται, ἵνα ὁ ἄρχων ὁ παρ’ αὐτοῦ τυπωθεὶς τὴν οἰκίαν ἰσχὺν ἔχῃ. Καὶ γὰρ ὅταν ὁ μηδὲν ἑαυτῷ συνειδῶς 690 πονηρὸν, μετὰ φόβου παρεστήκῃ τῷ δικάζοντι, πολλῶ μᾶλλον ὁ τὰ πονηρὰ πράττων φοβηθήσεται. Καὶ σὺ δὲ ταύτῃ λαμπρότερος ἔσῃ· οὐδὲ γὰρ ἐκ τοῦ τιμᾶν τὸ ἐξευτελιζέσθαι γίνεται, ἀλλ’ ἐκ τοῦ ἀτιμάζειν· καὶ ὁ ἄρχων δέ σε θαυμάσεται μειζώνας, καὶ δοξάσει σου τὸν δεσπότην ἵεντεύθεν, καὶ ἄπιστος ἦ. “Μηδενὶ μηδὲν ὀφείλετε, εἰ μὴ τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους.” Πάλιν ἐπὶ τὴν μητέρα τῶν ἀγαθῶν καταφεύγει, καὶ τὴν διδάσκαλον τῶν εἰρημένων καὶ ποιητικὴν ἀρετῆς ἀπάσης, καὶ φησι καὶ αὐτὴν ὄφλημα εἶναι, οὐ μὴν τοιοῦτον, οἷον τὸν φόρον, οἷον τὸ τέλος, Β ἀλλὰ διηνεκές. Οὐδέποτε γὰρ αὐτὴν βούλεται ἀποδίδοσθαι· μᾶλλον δὲ ἀποδίδοσθαι μὲν αἰεὶ βούλεται, οὐ μὴν πληροῦσθαι, ἀλλ’ αἰεὶ ὀφείλεσθαι. Τοιοῦτον γὰρ ἐστὶ τὸ χρέος, ὥς καὶ διδόναι καὶ ὀφείλειν αἰεὶ. Εἰπὼν τοίνυν πῶς ἀγαπᾶν δεῖ, καὶ τὸ κέρδος αὐτοῦ δηλοῖ λέγων· “Ὁ γὰρ ἀγαπῶν τὸν ἕτερον, νόμον πεπλήρωκε.” Μὴ γὰρ τοι μηδὲ τοῦτο χάριν εἶναι νόμιζε· καὶ γὰρ καὶ τοῦτο ὀφειλή. Ὅφειλεις γὰρ τῷ ἀδελφῷ ἁ τὴν ἀγάπην διὰ τὴν συγγένειαν τὴν πνευματικὴν· οὐ ταύτην δὲ μόνον, ἀλλ’ ὅτι καὶ μέλη ἐσμὲν ἀλλήλων· καὶ αὐτὴ ἡμᾶς ἐπιλίπη, τὸ πᾶν διεσπᾶσθαι. Φίλει τοίνυν τὸν ἀδελφόν. Εἰ C γὰρ ἐκ τῆς φιλίας αὐτοῦ τοσαῦτα ἔκερδαίνεις, ὥς τὸν νόμον

11 Coloss. iii. 3, 4.

^ρ ποτὲ H.   ^α ὅν om. C.   ^ι λόγοις A.F.   ^ς σοι C.D.H.   ^{εἶ} ῥται]
+ γὰρ C.   ^ν σου] ἡ σου H.   ^ω σὺς εἰγ.] συγγενεὺς C.   ^ς παρῆσθη
B.D.E. παρῆσθη Edd.   ^ν ἐνταῦθα C.   ^ς καὶ om. C. Statim ὄφλημα
A.C.E.H. Cat. ὄφειλμα Edd.   ^ς β. ἀποδίδουσαι pro ἀποδίδουσαι β. A.B.
D.E.F.H.I. Cat. ἀποδίδουσαι β. οὐδὲ πληροῦσαι per hiatum C.   ^ς τοι pro
μοι A.B.C.F.H.I. Cat. Mox εἶναι accessit ex omnibus.   ^ς τοῦτο] αὐτὸ
B.D.F. αὐτὸ δ ὄφειλεις pro τοῦτο ὄφειλῃ C.   ^ς τὴν assumptum ex omnibus.
^ς ταύτην E.H.   ^ς αὐτὴ A.B.C.D.E.F.I. αὕτη Edd. et Cat. Statim ἐπιλείπει
F.H. διαλίπει C.   ^ς κεραδαίεις omnes. κερανδαίς Edd.

^b ἅπαντα πληροῦν, ὁφείλεις αὐτῷ τὴν ἀγάπην, εὐεργετούμενος παρ' αὐτοῦ. ¹² “Τὸ γὰρ, οὐ μοιχεύσεις, οὐ φονεύσεις, οὐ κλέψεις, οὐ ψευδομαρτυρήσεις, καὶ εἴ τις ἑτέρα ἐντολὴ, ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ ἀνακεφαλαιούται, ἐν τῷ, ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν.” Οὐκ εἶπε, πληροῦται ἀπλῶς, ἀλλ', “ἀνακεφαλαιούται.” τούτέστι, συντόμως καὶ ἐν βραχεὶ τὸ πᾶν ἀπαρτίζεται τῶν ἐντολῶν ἔργον. Καὶ γὰρ ^m ἀρχὴ καὶ τέλος τῆς Δαρετῆς ἡ ἀγάπη· ταύτην ἔχει ρίζαν, ταύτην ὑπόθεσιν, ταύτην ⁿ κορυφὴν. Εἰ τοίνυν καὶ ἀρχὴ καὶ πλήρωμα, τί ταύτης ἴσον; Ἄλλ' οὐχ ἀπλῶς ἀγάπην ζητεῖ, ἀλλὰ τὴν ἐπιτεταμένην. Οὐ γὰρ ἀπλῶς εἶπεν, ἀγαπήσον τὸν ^o πλησίον, ἀλλ', “ὡς ἑαυτόν.” ^p Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Χριστὸς τὸν νόμον καὶ τοὺς προφήτας ἐν αὐτῇ ^q κρέμασθαι ἔλεγε. Καὶ δύο τιθεῖς ἀγάπης εἶδη, ὅρα ποῦ ^r ταύτην ἀνήγαγεν. Εἰπὼν γὰρ, ὅτι ¹³ “Ἡ πρώτη ἐστὶν ἐντολὴ, ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου” ^s ἐπήγαγε δευτέραν, καὶ ^E οὐκ ἐσίγησεν, ἀλλὰ προσέθηκεν, “^v Ὁμοία αὐτῆς, ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν.” Τί ταύτης ἴσον ^x γένοιτ' ἂν τῆς φιλανθρωπίας; τί τῆς ἡμερότητας; ὅταν ἀπείρως ἡμῶν αὐτοῦ διεστηκότων, τὴν εἰς ἡμᾶς ἀγάπην ἐγγὺς ἴαγῃ τῆς εἰς αὐτόν, καὶ ὁμοίαν ταύτης ἐκείνην εἶναι λέγῃ. Διὰ δὲ τοῦτο, καὶ μέτρα σχεδὸν ἴσα τιθεῖς ^z ἐκάτερα, περὶ μὲν ἐκείνης ἔλεγεν, “ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ^a ψυχῆς σου” περὶ δὲ ταύτης ^b τῆς τοῦ πλησίον, “ὡς ἑαυτόν.” Ὁ δὲ Παῦλος, ταύτης οὐκ οὔσης, ^c οὐδὲ ὠφελεῖσθαι σφόδρα παρ' ἐκείνης ἔλε- (193)
γεν. Ὡςπερ οὖν ἡμεῖς ^d ἐπειδὴν τινα φιλωμεν, λέγομεν, ὅτι
691 ^aν ἐκείνον ἀγαπήσης, ἐμὲ ἡγάπησας· οὕτω καὶ αὐτὸς τοῦτο
δηλῶν ἔλεγεν, “ὁμοία ^e αὕτη ἐστί” καὶ Πέτρῳ, ¹⁴ “Εἰ φιλεῖς

12 v. 9.

13 Matth. xxii. 39.

14 Joan. xxi. 16.

^b πάντα A.B.E.F.H.I. ⁱ ἑτέρα] + ἐστὶν C. ^k σεαυτὸν D. ^l τὸ ἔργον Edd. τὸ deest in omnibus. ^m καὶ ἀρχὴ C.D. ⁿ κορυφὴν] + τῶν ἀγαθῶν I. ^o πλησίον σου Edd. σου om. A.B.D.E.F.H.I. Cat. Pro πλησίον, ἀδελφὸν habet C. Statim σεαυτὸν C.D.E.I. ^p διὰ γὰρ τοῦτο Edd. γὰρ deest in omnibus. ^q κρέμασθαι (κρεμᾶσθαι C.H.I.) pro κρεμασθῆναι omnes. ὁ Χριστὸς ἐν ταύτῃ ἔλεγε κρεμᾶσθαι τὸν ν. καὶ τοὺς π. C. Statim ἐκέλευεν in textu, ἔλεγεν in marg. I. ^r καὶ ταύτην C. ^s ἐπήγαγε δευτέραν] Sic A.B.C.D.E.F.I. ἐπήγαγεν δευτέραν δὲ H. ἐπήγαγε, δευτέρα γὰρ Veron. ἐπήγαγε, δευτέρα δὲ Sav. Mor. Ben. ^t οὐκ] οὐκέτι C. ^v ὁμοίαν B.D.E.F. Ita etiam Veron. Post αὐτῆς edebatur καὶ τὸν πλησίον. Pro καὶ libri omnes dant ἀγαπήσεις. ^w σου] + λέγων D.E. Statim σεαυτὸν C.D.I. ^x γένοιτ' ἂν] + τῆς ἀγάπης; τί I. ^y ἴαγῃ pro ἴγει A.D. ἀγάγῃ C. Μοχ λέγῃ pro λέγει A.C.D.I. ^z ἀμφότερα D. ^a ψυχῆς] ἰσχυὸς A.E. ἐξ ὅλης καρδίας καὶ ἐξ ὅλης ψ. σου C. Verba καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψ. σου om. I. ^b τῆς τοῦ πλησίον om. C. Statim ὡς σεαυτὸν C.D.E.I. ^c οὐδὲν B.F. ^d ἐπειδὴν] ἂν C. ^e αὕτη pro αὐτῆς A.B.D.E.F.H. αὕτη C. αὕτη αὐτῷ I. Statim ἐστὶν τῷ Πέτρῳ, εἰ φ. ex corr. F.

με, ποίμαινε τὰ πρόβατά μου.” ¹⁵ “Ἡ ἀγάπη τῷ πλησίον κακὸν οὐκ ἐργάζεται· πλήρωμα οὖν νόμου ἡ ἀγάπη.” Εἶδες πῶς ἑκατέρας ἔχει τὰς ἀρετὰς, τὴν τε τῶν κακῶν ἀποχὴν· “κακὸν γὰρ, φησὶν, οὐκ ἐργάζεται.” καὶ τὴν τῶν ἀγαθῶν ἐργασίαν· “πλήρωμα ἔγὰρ νόμου, φησὶν, ἐστίν.” οὐ τὴν διδασκαλίαν ἡμῖν τῶν πρακτέων ^h συντόμως εἰσάγουσα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν κατόρθωσιν αὐτῶν ⁱ εὐκόλον ποιοῦσα. Οὐ γὰρ ὅπως ἂν ^k μάθοιμεν τὰ ὠφελούντα μόνον ἐσπούδακεν, ὅπερ ἐστὶ τοῦ νόμου, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἐργασίαν αὐτῶν πολλὴν εἰσάγει B συμμαχίαν ἡμῖν, οὐ μέρος τι τῶν ἐντολῶν, ἀλλ’ ὁλόκληρον ⁱ ἐν ἡμῖν κατορθοῦσα τὴν ἀρετὴν.

^m Φιλῶμεν οὖν ἀλλήλους, ὥς καὶ ταύτη τὸν φιλοῦντα ἡμᾶς ⁿ ἀγαπήσοντες θεόν. Ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν ἀνθρώπων, ἂν τὸν ἐρώμενον φιλήῃς, μάχεται ὁ φιλῶν· ἐνταῦθα δὲ ^p καὶ ἀξιοὶ σε κοινωνῆσαι τοῦ ἔρωτος, καὶ μὴ κοινωνοῦντα μισεῖ. Ὁ μὲν γὰρ ἀνθρώπινος φθόνος καὶ βασκανίας γέμει, ὁ δὲ ^q θεῖος παντὸς ἀπήλλακται πάθους· διὸ καὶ κοινωνοὺς ἐπιζητεῖ τῆς φιλίας. Φίλει γὰρ, φησὶ, μετ’ ἐμοῦ, ^r καὶ τότε σε καὶ ἐγὼ φιλήσω μεζόνως. Ὅρᾳς ἐραστοῦ ^s σφοδροῦ ῥήματα; Ἐὰν φιλήῃς τοὺς ^t ἐμούς ἐρωμένους, τότε ἡγοῦμαι καὶ αὐτὸς ^w σπουδαίως φιλεῖσθαι παρὰ σοῦ. Καὶ γὰρ σφόδρα ἐφίεται τῆς σωτηρίας C τῆς ἡμετέρας, καὶ τοῦτο ἔδειξεν ἄνωθεν. Ὅτε γοῦν τὸν ἀνθρωπον ἔπλαττεν, ἄκουσον τί φησι. ¹⁶ “Ποιήσωμεν ἀνθρωπον κατ’ εἰκόνα ἡμετέραν.” ^x καὶ πάλιν, “Ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθόν· οὐ καλὸν αὐτὸν εἶναι μόνον.” Καὶ ^z ὅτε παρανομήσαντι πάλιν ἐπετίμησεν, ὅρα πῶς ἡμέρως. Οὐ γὰρ εἶπεν αὐτῷ, μιὰρὲ καὶ παμμίαρε, τὸσαῦτα εὐεργετηθεῖς, τῷ διαβόλῳ μετὰ ταῦτα ^a πάντα ἐπίστευσας, καὶ τὸν εὐεργέτην ^b ἀφείς τῷ πονηρῷ προσέσχες δαίμονι; ἀλλὰ τί φησι; ¹⁷ “Τίς σοι εἶπεν, ὅτι γυμνὸς D εἶ, εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ ξύλου, οὐ ἐντειλάμην σοι τούτου· ^c μόνου μὴ

15 v. 10.

16 Gen i. 26. ii. 18.

17 Ibid. iii. 11.

ⁱ ἔχεις C. ^ε γὰρ] οὖν C. γὰρ om. E. ^h συντόμως om. I. ⁱ εὐκο-
λωτέραν C. ^k μάθοιμεν C. ^l ἐν om. C. ἐν ἡμῖν κατορθοῦν A.D.F. κατορ-
θοῦσα ἐν ἡμῖν E. ^m ΗΘΙΚΟΝ. Περί ἀρίστης καὶ τελείας φιλίας. Veron.
ⁿ ἀγαπήσαντες C. Statim θεὸν om. H.I. ^o ἐρώμενον] + τινος E. τὸν ἐρ. ἂν
φ. hoc ord. I. Statim φιλήῃς pro φιλεῖς A.B.C.D.E.I. ^p καὶ accessit ex
A.B.C.D.E.F.I. σε καὶ ἀξιοὶ hoc ord. C. ^q θεῖος om. C. ^r καὶ τότε]
τότε γὰρ C. ^s σφόδρα C. ^t ἂν φιλήσῃς C. ^u ἐμοὶ E. ^w σπουδαίως
om. I. σπ. καὶ αὐτὸς hoc ord. C. ^x καὶ πάλιν—μόνον] καὶ τὰ ἐξῆς I.
γ οὐ] καὶ οὐ C. Mox αὐτὸν εἶναι pro εἶναι αὐτὸν A.B.D.E.F.H.I. εἶναι τὸν
ἀνθρωπον C. ^z ὅτε aberat ante Montef. reclamantibus libris. ^a πάντα
pro ἀπαντα A.B.C.D.E.H.I. ^b ἀφείς I. ἀφείς H. Mox προσείχες
B.F.H.I. ^c μόνου om. A.B.E.F.H.I.

φαγεῖν, ἀπ' αὐτοῦ ἔφαγες;" ὡς ἂν εἰ ^dπατὴρ πρὸς παιδίον
κελευσθὲν μὴ καθάπτεσθαι μαχαίρας, εἴτα παρακοῦσαν καὶ
πληγὲν, ^eλέγοι· πόθεν ἐπλήγης; ^fἘκείθεν ἐπλήγης, ὅτι οὐκ
ἤκουσάς μου. Ὁρᾷς φίλου ^gτὰ ῥήματα μᾶλλον ἢ δεσπότου;
φίλου καταφρονουμένου, καὶ οὐδὲ οὕτως ἀφισταμένου; Μιμη-
σώμεθα τοῖνυν αὐτὸν, καὶ ὅταν ἐπιτιμῶμεν, ταύτην τηρῶμεν
τὴν ἐπιείκειαν. Καὶ γὰρ καὶ τῇ γυναικὶ μετὰ ^hτῆς αὐτῆς
E πάλιν ἡμερότητος ἐπιπλήττει· μᾶλλον δὲ οὐδὲ ⁱἐπὶ πλῆξιν,
ἀλλὰ νουθεσία καὶ διόρθωσις τὰ ^jγινόμενα ἦν, καὶ πρὸς τὸ
μέλλον ἀσφάλεια. Διὰ δὲ τοῦτο πρὸς τὸν ὅφιν οὐδὲν φησιν·
αὐτὸς γὰρ ἦν ὁ τῶν κακῶν ἀρχιτέκτων, ^kκαὶ οὐκ εἶχεν ἐφ'
ἕτερον μεταθεῖναι τὴν αἰτίαν· διὸ καὶ σφοδρῶς αὐτὸν ἐκόλαζε.
Καὶ οὐδὲ ἐνταῦθα ἴσταται, ἀλλὰ καὶ τὴν γῆν ^lποιεῖ κοινωνήσαι
τῆς ἀράς. Εἰ ^mοδὲ ἐξέβαλε παραδείσου, καὶ κατεδίκασε πόνον,
καὶ διὰ τοῦτο μάλιστα αὐτὸν προσκυνεῖν χρὴ καὶ θαυμάζειν.
Ἐπειδὴ γὰρ εἰς ῥαθυμίαν ἐξήγαγεν ἡ τρυφή, περικόπτει τὴν
692 εὐφροσύνην, λύπην ἐπιτειχίζων τῇ ῥαθυμίᾳ, ἵνα πρὸς τὴν ἀγά-
πην ἐπανέλθωμεν τὴν αὐτοῦ. ⁿΤί δὲ ἐπὶ τοῦ Καὶν; οὐ τῷ
αὐτῷ κέχρηται τῆς ἡμερότητος τρόπῳ; Καὶ ^oγὰρ παρ' ἐκείνου
πάλιν ὑβρισθεῖς, οὐκ ἀνθυβρίζει, ἀλλὰ παρακαλεῖ, καὶ φησιν·
18 ^p"Ἰνα τί συνέπεσε τὸ πρόσωπόν σου;" Καίτοιγε τὸ γενό-
μενον συγγνώμης ^qἐστέρητο πάσης· καὶ δείκνυσιν ὁ νεώτερος
ἀδελφός. Ἄλλ' οὐδὲ οὕτως ἐπιπλήττει, ἀλλὰ ^rτί φησιν;
"Ἡμαρτες, ἡσύχασον, μὴ προσθῆς ἔτι· πρὸς σέ ἡ ἀποστροφὴ
αὐτοῦ, καὶ σὺ ^sἄρξεις αὐτοῦ" τοῦ ἀδελφοῦ λέγων. Εἰ γὰρ
δέδοικας, φησὶ, μήποτε διὰ τὴν θυσίαν ταύτην τὴν τοῦ πρωτο-
B τόκου ^tσε προεδρίαν ἀφέλωμαι, θάρρει· καὶ γὰρ τὴν ἀρχὴν
αὐτοῦ πᾶσαν εἰς τὰς σὰς τίθημι χεῖρας· μόνον ^uγενοῦ βελτίων,
καὶ φίλει τὸν οὐδὲν ἡδικοῦτα. Καὶ γὰρ ἀμφοτέρων κήδομαι·
καὶ τοῦτο ^vμε μάλιστα εὐφραίνει, τὸ μὴ στασιάζειν ὑμᾶς πρὸς

18 Gen. iv. 6.

^d πατὴρ πρὸς π.] παιδίον πρὸς πατρός I. ^e λέγοι] λέγει Veron. λέγει
αὐτῷ A.B.D.E.F.H.I. Vid. Annot. ^f ἐκείθεν ἐπλήγης om. C.F.H. ^g τὰ
om. C. ^h τῆς αὐτῆς] τοσαύτης C. ⁱ ἡμερότητος] + ἐπιπλήττει καὶ I.
^k ἐπιπλήττει C. ^j γινόμενα pro λεγόμενα A.B.D.E.F.H.I. ^m καὶ] + γὰρ
D. ^l ποιεῖ κ. pro κ. ποιεῖ B.D.E.F.H.I. ποιεῖ om. A. ^o δὲ] + καὶ
Veron. Sav. καὶ tacite omisit Mor. quem secutus est Montef. καὶ om. A.B.
C.D.E.I. ^p αὐτὸν πρ. χρὴ καὶ θ.] Sic A.C.D.F. αὐτὸν πρ. καὶ θ. χρὴ E.
αὐτὸν πρ. καὶ θ. (om. χρὴ) B.H. πρ. χρὴ καὶ δοξάζειν (om. αὐτὸν?) I. πρ.
αὐτὸν καὶ θ. χρὴ Edd. ^q τί δὲ ἐπὶ] ἐπὶ δὲ C. τί δαὶ ἐπὶ A. ^r γὰρ om. C.
^s ἐστέρητο A.B.C.D.E.F.I. ἐστέρητω H. ἐστέρηται Edd. ^t τί om. C.
Mox μὴ προσθῆς ἔτι om. C. ^u ἄρξεις αὐτοῦ pro αὐτοῦ ἄρξεις omnes.
^v σε om. C. ^x γενοῦ pro γίνου A.B.E.I. ^y με aberat ante Montef. inivitis
libris. καὶ τοῦτο δὲ μάλ. με C. Statim εὐφραίνει omnes. εὐφρανεῖ Edd.

ἀλλήλους. *Καὶ καθάπερ μήτηρ φιλόστοργος, ^αοὕτω καὶ ὁ θεὸς πάντα ποιεῖ καὶ μηχανᾶται, ὥστε μηδὲνα ἂπορραγῆναι θατέρου. (194) Ἴνα δὲ καὶ σαφέστερον ^ααὐτὸ ἐπὶ παραδείγματος ὁ λέγω μάθῃς, ἐννόησόν μοι τὴν Ῥεβέκκαν θορυβουμένην, καὶ πανταχοῦ περιτρέχουσαν, ὅτε ὁ πρεσβύτερος ἐπολέμει τῷ ^βνεωτέρῳ παιδί. Εἰ γὰρ καὶ ἐφίλει τὸν Ἰακώβ, ἀλλ' οὐδὲ τὸν Ἡσαῦ ἀπεστρέφετο· διὸ καὶ ἔλεγε, ¹⁹ “Μὴ πως ἀτεκνωθῶ ἐκ τῶν δύο ^δὑμῶν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ.” Διὰ ^εοὗτο καὶ ὁ θεὸς τότε ἔλεγεν· ²⁰ “Ἡμαρτες, ^εἡσύχασον, πρὸς σέ ἡ ἀποστροφὴ αὐτοῦ” τὴν σφαγὴν προαναστέλλων, καὶ τὴν εἰρήνην ἀμφοτέρων βαυτῶν ἐπιζητῶν. ^hἘπειδὴ δὲ αὐτὸν κατέσφαζεν, οὐδὲ οὕτω κατέλυσε τὴν περὶ αὐτοῦ πρόνοιαν, ἀλλὰ πάλιν ἡμέρως ἀποκρίνεται τῷ ἀδελφοκτόνῳ, λέγων· “Ποῦ ἔστιν Ἀβελ ὁ ἀδελφός σου;” ἵνα καὶ οὕτως ἐξομολογήσῃται. Ὁ δὲ ^κἐπαγωνίζεται τοῖς προτέροις, μείζονα καὶ χαλεπώτερα ἀναισχυντῶν. Ἄλλ' ^δοὐδὲ οὕτως ὁ θεὸς ἀφίσταται, ἀλλὰ ^ικαὶ πάλιν ἐραστοῦ φθέγγεται ῥήματα ὑβρισμένου καὶ καταφρονουμένου, καὶ φησί· “Φωνὴ αἵματος τοῦ ἀδελφοῦ σου βοᾷ πρὸς με.” Καὶ πάλιν τῆς γῆς καθάπτεται μετὰ τοῦ πεφονευκότος, εἰς αὐτὴν τὸν θυμὸν ἀφιεῖς, καὶ λέγων· “Ἐπικατάρατος ἡ γῆ, ἥ ἔχανε τὸ στόμα αὐτῆς δέξασθαι τὸ αἷμα τοῦ ἀδελφοῦ σου,” καὶ τοὺς ἀνακαλοῦντας μιμούμενος. Ὁ καὶ ^mὁ Δαυὶδ ἐποίει, τοῦ Σαοὺλ πεσόντος. Καὶ γὰρ ⁿκαὶ ἐκεῖνος τοῖς δεξαμένοις τὴν σφαγὴν ὄρεσιν ἐπῆράτο λέγων· ²¹ “Ὁρῶ τὰ Γελβουέ, μὴ πέσοι ἐφ' ^εὑμᾶς δρόσος ^ρμηδὲ ὑετὸς, ὅτι ἐκεῖ ἐξήρθη σκέπη δυνατῶν.” Οὕτω καὶ ὁ θεὸς ὥσπερ τινὰ μονωδίαν ^qᾄδων φησί· “Φωνὴ αἵματος τοῦ ἀδελφοῦ σου βοᾷ πρὸς με· καὶ νῦν ἐπικατάρατος σὺ ἀπὸ τῆς γῆς, ἥ ἔχανε τὸ στόμα αὐτῆς δέξασθαι τὸ αἷμα τοῦ ἀδελφοῦ σου ἐκ ^ττῆς χειρός σου.” Ταῦτα δὲ ἔλεγε καταστέλλων αὐτοῦ τὸν θυμὸν ζέοντα, καὶ πείθων ^κκαὶ ἀπελθόντα φιλησαι. Ἐσβεσας αὐτοῦ τὴν ζῶην, φησί· τί τὴν ἐχθραν λοιπὸν

19 Gen. xxvii. 45.

20 Ibid. iv. 7. sqq.

21 2 Reg. i. 21.

* καὶ καθάπερ] Sic B.F. Veron. καθάπερ γὰρ Sav. Mor. Ben. γὰρ om. C.D.E.H.I. et a pr. man. A. ^α οὕτω (vel οὕτως) καὶ] Sic omnes. οὕτως (om. καὶ) Veron. Sav. Mor. ^β ἀπαλλαγῆναι C. ^γ αὐτὸ accessit ex A.B.D.E.F.H.I. ^δ ὑμῶν] μου υἱῶν H. ^ε δὴ assumtum ex omnibus. ^ς αὐτῶν om. I. ^h ἐπειδὴ] ἐπεὶ H. ^ι αὐτὸν F. αὐτῶν B. αὐτὸν (corr. ex αὐτῶν) C. ^κ ἐπῆγωνίζετο A. ἐπαγωνίζετο H. ^λ καὶ om. C. ^μ ὁ om. B.C.H.I. ^ν καὶ accessit ex A.B.D.E.I. ^ξ τὰ om. H.I. τὰ ἐν Γ. C. ^ρ μήτε B.D.E.F. ^σ ᾄδων omnes. ᾄγων Edd. ante Ben. ^τ τοῦ αἵματος Edd. τοῦ om. B.C.D.E. ^θ τῆς om. E. ^ι καὶ] καὶ A.H.I. Statim ἀπελθόντα λοιπὸν, οὐ κατασβεσινύει (sic) omissis interne-

οὐ κατασβεχνύεις; Ἀλλὰ τί ποιεῖ; Κἀκείνον φιλεῖ καὶ τοῦτον ἀμφοτέρους γὰρ αὐτὸς ἔπλασε. Τί οὖν; ἀτιμώρητον ᾠή
 693 τὸν πεφονεύκοτα; Ἀλλὰ χείρων ἐγένετο. Ἀλλὰ κολάσει; Ἀλλὰ πατρός ἐστι φιλοστοργότερος. Ὅρα ὅτι οὖν πῶς καὶ κολάζει, καὶ τὴν ἀγάπην ἐνδείκνυται καὶ ἐν αὐτῷ τούτῳ· μᾶλλον δὲ οὐδὲ κολάζει, ἀλλὰ διορθοῦται μόνον. Οὐδὲ γὰρ ἀπέκτεινεν αὐτὸν, ἀλλ' ἐπέδωκε τῷ τρόμῳ, ἵνα ἀποδύσῃται τὸ ἔγκλημα, ἵνα καὶ οὕτως ἐπανεέλθῃ πρὸς τὴν ἐκείνου φιλοστοργίαν, ἵνα καὶ πρὸς ἀπελθόντα σπείσῃται· οὐδὲ γὰρ ἐβούλετο ἐχθρὸν αὐτὸν ἀπελθεῖν ἐντεῦθεν τῷ τετελευτηκότι. ^εΤοιοῦτον οἱ φιλοῦντες· ὅταν εὐεργετοῦντες μὴ φιλῶνται, ^δπροάγονται σφοδρῶς γίνεσθαι καὶ ἀπειλεῖν, οὐκ ἐθέλοντες μὲν, ἀπὸ δὲ τοῦ φιλεῖν εἰς τοῦτο ἀγόμενοι, ἵνα καὶ οὕτως ἐφέλκωνται τοὺς καταφρονούντας αὐτῶν. Καίτοιγε ἀνάγκη ἡ τοιαύτη φιλία, ἀλλ' ὅμως αὐτοὺς καὶ τοῦτο παραμυθεῖται διὰ τὸ σφόδρα φιλεῖν· ὥστε καὶ ἡ κόλασις ἀπὸ φιλίας. Οἱ γὰρ μὴ ἀλγούντες ἐπὶ τῷ μισεῖσθαι, οὐδὲ βκολάσαι αἰροῦνται. Ὅρα τοίνυν καὶ Παῦλον ταῦτα λέγοντα Κορινθίους. ²² "Τίς γάρ ἐστι, φησὶν, ὁ εὐφραίνων με, εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ;" Ὡστε ὅταν σφόδρα ἐπιτείνῃ τὴν κόλασιν, τότε δείκνυσι τὸν ἔρωτα. ^hΟὕτω καὶ ἡ Αἰγυπτία ἐκ τοῦ σφόδρα φιλεῖν ⁱσφόδρα ἐκόλασε τὸν ^CἸωσήφ. Ἀλλ' ἐκείνη μὲν ἐπὶ κακῷ· καὶ γὰρ ἀκόλαστος ἦν ὁ ἔρως· ^kὁ θεὸς δὲ ἐπ' ἀγαθῷ· καὶ γὰρ ἀξία τοῦ φιλοῦντος ἦν ἡ ἀγάπη. Διὰ τοῦτο οὐδὲ παραιτεῖται εἰς παχύτερα ^mκατιέναι ῥήματα, καὶ φθέγγεσθαι παθῶν ὀνόματα ἀνθρωπίνων, καὶ ζηλωτὴν ἑαυτὸν καλεῖν. ²³ "Θεὸς γάρ εἰμι ζηλωτὴς," φησὶν· ἵνα μάθῃς τῆς ἀγάπης τὴν ἐπίτασιν. Φιλήσωμεν τοίνυν αὐτὸν, ὥς αὐτὸς βούλεται· μέγα γὰρ τὸ πρᾶγμα ἡγείται. Καὶ ἀποστραφῶμεν, μένει παρακαλῶν, καὶ μὴ θέλωμεν ἐπιστραφῆναι, κολάζει διὰ τὸ φιλεῖν, οὐχ ἵνα τιμωρίαν ἀπαιτήσῃ. ^DὍρα γοῦν τί φησὶν ἐν τῷ Ἰεζεκιήλ πρὸς τὴν φιληθείσαν καὶ

22 2 Cor. ii. 2.

23 Exod. xx. 5.

^v αὐτὸς om. I. ^w ἀφήσει B.D.F.I. ^x ἂν ἐγένετο Edd. ἂν om. B.C. D.E.F.I. ἐγένετο A.B.C.F.H.I. γίνεται D.E. ^y τοίνυν] γὰρ I. ^z ἐνδείκνυται A.H.I. ^a γὰρ om. C. Statim ἀποκτείνει idem. ^b ἐπανεέλθῃ A.C.D.E.F.H.I. ἐπανεέλθοι Edd. Haec ἵνα καὶ οὕτως—φιλοστοργίαν desunt in B. Mox καὶ προαπελθόντα C. ^c τοιοῦτον A.B.C.E.H. τοιοῦτοι Edd. Mox ὅταν οἱ εὐεργ. C.H.I. ^d προσάγονται C. ^e ἐφέλκωσι C. ^f καὶ τούτῳ Edd. ἴσ. καὶ τοῦτο Sav. marg. καὶ τοῦτο B.E.F.H. καὶ τούτῳ C. καὶ τοῦτο D. ^g κολάζειν C. ^h οὕτω]+δὴ C. ⁱ σφόδρα pro σφοδρῶς omnes. Statim ἐκόλασεν C. ^k ὁ δὲ θεὸς C.D.I. Statim ἐπ' ἀγαθῷ pro ἐπὶ ἀγαθῷ A.B.D.E.H.I. ^l τοῦ φ. ἦν pro ἦν τοῦ φ. A.B.C.D.E.F.H. ἦν om. I. ^m ἵέναι C. ⁿ ὥς] ὥσπερ A. Verba μέγα γὰρ τὸ πρᾶγμα ἡγείται om. A.H.I. ^o ἐπιστρέφωμεν C.

καταφρονήσασαν αὐτοῦ πόλιν. ²⁴ “Ἀξω ἐπὶ σέ τοὺς ἐραστάς σου, καὶ παραδώσω σε εἰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ λιθοβολήσουσί σε καὶ κατασφάξουσιν, καὶ ῥέξαιρεθήσεται ὁ ζῆλος μου ἐκ σοῦ, καὶ ἀναπαύσομαι, καὶ οὐ μὴ μεριμνήσω ἔτι.” Τί τοῦτου πλέον ἂν εἴπε σφοδρὸς ἐραστής ὑπὸ τῆς ἐρωμένης καταφρονούμενος, καὶ μετὰ ταῦτα πάλιν περικαιομένης αὐτῆς; Πάντα γὰρ ὁ θεὸς πράττει, ἵνα φιληθῇ παρ’ ἡμῶν διὰ τοῦτο οὐδὲ τοῦ υἱοῦ ἐφείσατο. Ἀλλ’ ἡμεῖς ἀπηνεῖς καὶ ὤμοι. Ἀλλὰ γενώμεθα ποτε
(195) ἡμεροὶ, καὶ φιλήσωμεν τὸν θεόν, ὡς φιλεῖν δεῖ, ἵνα ῥεθ’ ἡδονῆς τῆς ἀρετῆς ἀπολαύσωμεν. Εἰ γὰρ γυναικὰ ²⁵ τις ἐρωμένην ἔχων, οὐδενὸς αἰσθάνεται τῶν καθ’ ἐκάστην ἡμέραν λυπηρῶν ὁ τὸν θεῖον τοῦτον καὶ καθαρὸν ἐρῶν ἔρωτα, ἐννόησον ὅσης ἀπολαύσεται ἡδονῆς. Τοῦτο γὰρ, τοῦτο καὶ οὐρανῶν βασιλεία, τοῦτο ἀπόλαυσις ἀγαθῶν, τοῦτο ἡδονή, τοῦτο εὐφροσύνη, τοῦτο χαρὰ, τοῦτο μακαριότης· μᾶλλον δὲ ὅσα ἂν εἴπω, οὐδὲν οὐδέπω ²⁶ παραστήσαι δυνήσομαι πρὸς ἀξίαν, ἀλλ’ ἡ πείρα μόνη ²⁷ τοῦτο διδάσκων οἶδε τὸ καλόν. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ προφήτης ἔλεγε,
²⁸ “Καταρτύψουσιν τοῦ κυρίου” καὶ, “Γεύσασθε, καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ κύριος.” Πειθώμεθα τοίνυν, καὶ ἐντυφώμεν αὐτοῦ ²⁹ τῇ ἀγάπῃ. Οὕτω γὰρ ἐντεύθεν ἤδη τὴν βασιλείαν ὀψόμεθα, ⁶⁹⁴ καὶ ἀγγελικὸν ζησόμεθα βίον, καὶ ἐν γῇ διατρίβοντες τῶν τὸν οὐρανὸν οἰκούντων οὐδὲν ἔλαττον ἔξομεν, καὶ μετὰ τὴν ἐντεύθεν ἀποδημίαν, ³⁰ πάντων λαμπρότεροι τῷ βήματι παραστησόμεθα τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς ³¹ ἀπορρήτου δόξης ἀπολαύσομεν· ἥς γένοιτο πάντας ἡμᾶς ³² ἐπιτυχεῖν, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΚΕ.

B

¹ Καὶ τοῦτο, εἰδότες τὸν καιρὸν, ὅτι ὥρα ² ἡμᾶς ἡδὴ ἐξ ὕπνου ἐγερθῆναι.

ἘΠΕΙΔΗ ³ πάντα ἄπερ ἐχρῶν ἐπέταξεν, ὥθεϊ πάλιν αὐτοὺς ⁴ εἰς τὴν τῶν ἀγαθῶν ἐργασίαν ἀπὸ τοῦ κατεπείγοντος. Ἐπὶ

²⁴ Ezech. xxiii. 22. sqq.

²⁵ Psal. xxxvi. 4. xxxiii. 9.

¹ CAP. XIII. v. 11.

²⁴ ἐξαρθήσεται I. ²⁵ ἂν om. C. ²⁶ μεθ’ ἡδ. pro μετὰ ἡδ. A.B.D.E.F.H.I. Mox ἀπολαύσωμεν A.B.C.D.E.F.H. ἀπολαύωμεν Edd. ²⁷ τις] + καθ’ ἐκάστην ἡμέραν D. ²⁸ τῆς ἡδονῆς Veron. Sav. Mor. τῆς om. A.B.E.F.H.I. ²⁹ παραστήσαι δ. pro δ. παραστήσαι A.B.C.D.E.F.H. ³⁰ τοῦτο om. C. ³¹ τῆς ἀγάπης B. ³² πάντων λ. τῷ β.] ἀκαταίσχυτοι τῷ φρικτῷ β. E. πάντων om. D. Statim παραστ. τοῦ Χ. pro τοῦ Χ. παραστ. omnes. ³³ ἀρρήτου I. ³⁴ ἐπιτυχεῖν pro μετασχεῖν omnes. HOM. XXV. ³⁵ ἡμᾶς] ἡμέρας H. ἡμᾶς hic et infra C. Statim ἡδὴ om. E. Mosq. 8. ³⁶ πάντας et ἐπέταξεν H. ³⁷ εἰς] ἐπὶ C.D.

θύραις γὰρ, φησὶν, ὁ τῆς κρίσεως ἔστηκε καιρὸς· καθάπερ καὶ Κορινθίοις ἔγραφεν, ὅτι ² “Ὁ καιρὸς συνεσταλμένος ἀπὸ λοιπόν ἐστι” καὶ Ἑβραίοις ^ε πάλιν, “Ἐτι μικρὸν ὅσον ὅσον, ὁ ἐρχόμενος ἤξει, καὶ οὐ χρονεῖ.” Ἀλλ’ ἐκεῖ μὲν τοὺς βπονουμένους ἀνιστάς, καὶ τοὺς ιδρώτας τῶν ἐπαλλήλων πειρασμῶν παραμυθούμενος ^h ταύτ’ ἔλεγεν, ἐνταῦθα δὲ τοὺς καθεύδοντας διεγείρων· καὶ ἰγὰρ πρὸς ἀμφότερα χρήσιμος ἡμῖν οὗτος ὁ λόγος. Τί δέ ἐστιν ὃ φησιν, “Ὡρα ^κ ἡμᾶς ἐξ ὕπνου ἐγερθῆναι;” Τοντέστιν, ἐγγὺς ἡ ἀνάστασις, ἐγγὺς ἡ κρίσις ἡ φοβερὰ, ἐγγὺς ἡ ἡμέρα ἡ ὡς κλίβανος καιομένη· καὶ δεῖ λοιπὸν ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι τῆς ραθυμίας. “Νῦν ἰγὰρ ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία, ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν.” Ὁρᾷς πῶς ἐφίστησιν αὐτοῖς ^D ἤδη τὴν ἀνάστασιν; Τοῦ χρόνου γὰρ προϊόντος, φησὶν, ὁ μὲν τοῦ παρόντος βίου δαπανᾶται καιρὸς, ὁ δὲ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος ἐγγύτερος γίνεται. Ἄν μὲν οὖν ἤς παρεσκευασμένος, καὶ πάντα πεποικηκώς ὅσα ἐπέταξε, ^π σωτηρία σοι γίνεται ἡ ἡμέρα· ἂν δὲ τούναντίον, οὐκέτι. Ἀλλ’ οὐκ ἀπὸ τῶν λυπηρῶν, ἀλλ’ ἀπὸ τῶν χρηστῶν προτρέπει ^π τέως, καὶ ταύτη τῆς τῶν παρόντων αὐτοὺς ἀπολύων συμπαθείας. Εἴτα, ἐπειδὴ εἰκὸς ἦν αὐτοὺς ἐν μὲν ἀρχῇ καὶ προσιμίῳ σπουδαιότερους εἶναι, ἅτε ἀκμάζοντος αὐτοῖς τοῦ πόθου, τοῦ χρόνου δὲ προσελθόντος καταμαρανθῆναι τὴν πᾶσαν σπουδὴν, φησὶν ὅτι τούναντίον μὲν ^ο οὖν δεῖ ποιεῖν, οὐχὶ ἐκλύεσθαι προϊόντος τοῦ χρόνου, ἀλλὰ μᾶλλον ἀκμάζειν. Ὅσφ γὰρ ἂν ὁ βασιλεὺς ἐγγίζη, ^ρ τοσοῦτφ μᾶλλον δεῖ παρασκευάσασθαι· ὅσφ μᾶλλον ἐγγὺς τὸ βραβεῖον, τοσοῦτφ μᾶλλον ^q διεγείρεσθαι πρὸς τοὺς ἀγῶνας. Ἐπεὶ καὶ οἱ δρομεῖς τοῦτο ποιοῦσιν· ὅταν πρὸς τῷ τέλει τοῦ δρόμου γίνωνται καὶ τῇ τοῦ βραβεῖου λήψει, τότε διανίστανται μειζρόνως. Διὰ τοῦτο ἔλεγε, “^τ Νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία, ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν.”

³ “Ἡ νῦν προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν.” Οὐκοῦν ^{ει}

² 1 Cor. vii. 29. Hebr. x. 37.

³ v. 12.

^d τὸ λοιπὸν om. E. ^e πάλιν] δὲ πάλιν Edd. δὲ om. A. B. E. F. H. I. ^f ὁ] καὶ ὁ E. ὁ om. H. ^g πεποικημένους C. ^h ταύτ’ pro ταῦτα A. B. D. E. Post ἔλεγεν add. νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία, ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. ἡ νῦν προέκοψεν A. Sav. marg. ⁱ γὰρ] + καὶ C. Mox τί δέ ἐστι, φησὶν idem. ^k ἡμᾶς] + ἡδὴ Edd. ἡδὴ om. A. B. E. H. I. ^l γὰρ om. A. ^m σωτηρία pro σωτηρίας B. E. F. Cat. Statim σοι accessit ex B. C. D. E. F. H. Cat. ⁿ τέως] λέγων C. Statim ταύτη om. I. τῆς om. C. ^ο οὖν om. C. ^p τοσοῦτον F. et bis H. Mox παρασκευάζεσθαι B. D. E. F. τοσοῦτφ μᾶλλον παρεσκευασθαι καὶ διεγείρεσθαι χρὴ πρὸς τοὺς ἀγῶνας (omissis quibusdam) C. ^q διεγείρεσθαι] Sic B. D. E. F. H. I. δεῖ ἐγείρεσθαι A. διεγείρεσθαι χρὴ Edd. et Cat. ^r νῦν] + γὰρ C. Mox haec ἡ ὅτε ἐπιστεύσαμεν om. I. ^s εἰ aberat ante Montef. invitis libris. Statim αὐτῇ C. H. Mox δὲ om. H.

αὕτη μὲν τελευτᾷ, ἐκείνη δὲ ἐπλησιάζει· τὰ ἐκείνης πράττωμεν λοιποὶ, μὴ τὰ ταύτης. Καὶ γὰρ ^ωκαὶ ἐν τοῖς βιωτικοῖς τοῦτο γίνεται· καὶ ὅταν ἴδωμεν πρὸς ὄρθρον τὴν νύκτα ἐπειγομένην, καὶ χελιδόνος ^αἀκούσωμεν ἀδούσης, τὸν πλησίον ἕκαστος διεγείρομεν, ^υκαίτοιγε ἔτι τῆς νυκτὸς οὔσης· ἀλλ' ἐπειδὴ λοιπὸν ἄπεισιν, ^εἐπειγόμεθα ἐπιλέγοντες ἀλλήλοις, ὅτι ἡμέρα γέγονε, καὶ τὰ τῆς ἡμέρας ἅπαντα πράττομεν, ἐνδύμενοι καὶ ^βὄνειρων (196) ἀπαλλαττόμενοι καὶ ὕπνον διακρουόμενοι, ἵνα ^βπαρεσκευασμένους ἡ ἡμέρα εὔρη, καὶ μὴ ἀνισχύσης ἀκτίνος τότε ἀρξώμεθα ἀνίστασθαι καὶ διατείνεσθαι. ^ςἌπερ οὖν ἐκεῖ ποιούμεν, ταῦτα καὶ ἐνταῦθα πράξωμεν· ἀποδυσώμεθα τὰς φαντασίας, ἀπαλλαγώμεν τῶν ὀνειράτων τοῦ παρόντος βίου, ^δἀποθώμεθα τὸν βαθὺν ὕπνον, καὶ ἐνδυσώμεθα ἀντὶ ἱματίων τὴν ἀρετὴν. Ταῦτα γὰρ ἅπαντα δηλῶν ἔλεγεν, “Ἀποθώμεθα ^ςοὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὄπλα τοῦ φωτός.” Καὶ γὰρ πρὸς παράταξιν καὶ μάχην ^ιἡ ἡμέρα ἡμᾶς καλεῖ. Ἀλλὰ μὴ δέισης παράταξιν καὶ ὄπλα ἀκούσας. Ἐπὶ μὲν γὰρ τῆς ^βαἰσθητῆς παντευχίας βαρὺ καὶ ^βἀπευκτὸν τὸ ὀπλίζεσθαι, ἐνταῦθα δὲ ποθεινὸν καὶ εὐχῆς ἄξιον· φωτὸς γὰρ ἐστὶ τὰ ὄπλα. Διὸ καὶ τῆς ἀκτίνος λαμπρότερόν σε ἀποφαίνει πολλὴν ἀφίεντα τὴν ἀστραπὴν, καὶ ἐν ἀσφαλείᾳ σε καθίστησιν· ὄπλα γὰρ ἐστὶ καὶ καταλάμπεσθαι ποιεῖ· φωτὸς γὰρ ἐστὶν ὄπλα. Τί οὖν; ^ςοὐκ ἰανάγκη πολεμεῖν; Ἀνάγκη μὲν πολεμεῖν, οὐ μὴν τάλαιπωρεῖσθαι καὶ πονεῖν· οὐδὲ γὰρ πόλεμος τοῦτό ἐστιν, ἀλλὰ χορεία καὶ πανήγυρις. Τοιαύτη τῶν ^βὄπλων ἡ φύσις, τοιαύτη ἡ τοῦ στρατηγοῦ δύναμις. Καὶ καθάπερ νυμφίος καλλωπιζόμενος ἀπὸ τῆς παστάδος πρόεισιν, οὕτω καὶ ὁ τούτοις φραττόμενος τοῖς ὄπλοις· καὶ γὰρ ^ικαὶ στρατιώτης ὁμοῦ καὶ νυμφίος ἐστίν. Εἰπὼν δὲ, ὅτι ^μἡ ἡμέρα ἤγγικεν, οὐδὲ ἐγγὺς εἶναι αὐτὴν ἀφίησιν, ἀλλ' ἤδη αὐτὴν ἐφίστησι· φησὶ γὰρ, ^δ“Ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν.” Ἦδη γὰρ πάρεστιν ἡ ἡμέρα.

4 v. 13.

^ι ἐπλησιάζει] παραγίνεται C. Veron. ^υ τὰ om. H. I. Cat. ^ω καὶ om. Veron. Sav. Mor. repugnantibus libris. ^α ἀκούσ. ἀδούσης pro ἀδούσης ἀκούσ. A. B. D. E. F. H. I. ἀδούσης ἀκούομεν C. ^β Omnia a καίτοιγε ad γέγονε om. I. ^ς ἐπειγόμεθα λοιπὸν λέγοντες Edd. λοιπὸν om. A. C. D. F. H. Statim ἐπιλέγοντες omnes. ^δ ὀνειράτων C. Mox καὶ τὸν ὕπνον I. ^ε παρεσκ.] + ἡμᾶς D. F. et marg. C. ^ς ἄπερ . . . ταῦτα A. B. D. E. F. H. I. ἄπερ . . . τοῦτο Edd. ^ι ἀποθ.] + τοῖνον C. Mox βαθὺν om. A. H. I. ^β οὖν pro γοῦν omnes. ^γ ἡ ἡμέρα om. C. ^δ αἰσθητικῆς Edd. ante Ben. αἰσθητῆς libri omnes et Cat. ^ε ἀπευκτον C. ^ς ἀνάγκη] + μὲν Sav. Mor. repugnantibus libris. In Veron. verba ἀνάγκη πολεμεῖν casu exciderunt. ^ι ὄπλων] + τούτων E. receptum a Montef. ^β καὶ accessit ex A. B. C. D. E. F. H. ^γ ἡ aberat ante Montef. invitis libris.

Δ Καὶ ἀφ' ὧν μάλιστα οἱ πολλοὶ προτρέπονται, ἀπὸ τούτων
^πκαὶ αὐτοὺς ἐφέλκεται, τῆς εὐσχημοσύνης· πολὺς ὁ γὰρ αὐτοῖς
 τῆς παρὰ τῶν πολλῶν δόξης ὁ λόγος. Καὶ οὐκ εἶπε, περι-
 πατεῖτε, ἀλλὰ, “ περιπατήσωμεν,” ὥστε ἀνεπαχθῇ ποιῆσαι τὴν
 παραίνεσιν, καὶ κούφην τὴν ἐπίπληξιν. “ Μὴ κώμοις καὶ μέ-
 θαις” οὐ τὸ ῥπίνειν κωλύων, ἀλλὰ τὸ ἀμέτρως· οὐ τὸ ἀπο-
 λαύειν οἴνου, ἀλλὰ τὸ μετὰ παροινίας· ὥσπερ ἰοῦν καὶ τὸ ἐξῆς
 μετὰ τοῦ αὐτοῦ μέτρου τίθησι λέγων· “ Μὴ κοίταις καὶ ἀσελ-
 Ε γαίαις.” Οὐδὲ γὰρ ἐνταῦθα τὸ μίγνυσθαι γυναιξίν ἀναιρεῖ,
 ἀλλὰ τὸ πορνεύειν. “ Μὴ ἔρισι καὶ ζήλοισ.” Τὰ γὰρ καίρια
 τῶν παθῶν σβέννυσσι, τὴν ἐπιθυμίαν καὶ τὸν θυμόν. Διόπερ
 οὐκ αὐτὰ μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς πηγὰς αὐτῶν ἀναιρεῖ. Οὐδὲν
 γὰρ οὕτω καὶ ἐπιθυμίαν ἀνάπτει, καὶ ὀργὴν ἐκκαίει, ὡς μέθη καὶ
 παροιμία. Διὰ τοῦτο πρότερον εἰπὼν, “ μὴ κώμοις καὶ μέ-
 θαις,” τότε ἐπήγαγε, “ μὴ κοίταις καὶ ἀσελγαίαις, ^βμὴ ἔρισι καὶ
 ζήλοισ.” Καὶ οὐδὲ ἐνταῦθα ἔστη, ἀλλ' ἀποδύσας ἡμᾶς τῶν
 696 πονηρῶν ἱματίων, ἄκουσον πῶς καλλωπίζει λοιπὸν λέγων·
 5 “ Ἄλλ' ἐνδύσασθε τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.” Οὐ-
 κέτι εἶπεν ἔργα, ^νἀλλὰ μερίζωνς αὐτοὺς ἀνέστησεν. “ Ὅτε
 μὲν γὰρ περὶ τῆς κακίας ^ωἔλεγεν, ἔργα ἔφησεν” ὅτε δὲ περὶ
 τῆς ἀρετῆς, οὐκέτι ἔργα, ἀλλ' ὅπλα, δεικνύς ὅτι ἐν πάσῃ
 ἀσφαλείᾳ καθίστησιν ὡς ἀρετὴ τὸν ἔχοντα αὐτήν, καὶ ἐν πάσῃ
 λαμπρότητι. Καὶ οὐδὲ ἐνταῦθα ἔστη, ἀλλ' ἐπὶ τὸ μερίζον
 ἄγων τὸν λόγον, ὃ πολλῶ φρικωδέστερον ἦν, αὐτὸν τὸν
 δεσπότην δίδωσιν ἡμῖν ἱμάτιον, αὐτὸν τὸν βασιλέα. Ὁ γὰρ
 τοῦτον περιβεβλημένος, ἅπασαν ἔχει καθόλου τὴν ἀρετὴν.
 Β “ Ὅταν δὲ εἴπῃ, “ ἐνδύσασθε,” πάντοθεν ^ζἡμᾶς αὐτὸν περιβάλλε-
 σθαι κελεύει· ^αὥσπερ ἀλλαχοῦ φησιν, 6 “ Εἰ δὲ Χριστὸς ἐν
 ὑμῖν” καὶ πάλιν, “ Εἰς τὸν ἔσω ^εἡμῶν ἄνθρωπον κατοικῆσαι
 τὸν Χριστόν.” Καὶ γὰρ οἰκίαν ^δαὐτῷ βούλεται εἶναι τὴν
 ψυχὴν τὴν ἡμετέραν, καὶ ὡς ἱμάτιον ^εἡμῖν αὐτὸν περικεῖσθαι,

5 v. 14.

6 Rom. viii. 10. Ephes. iii. 16, 17.

^π καὶ αὐτοὺς] αὐτῶν C. καὶ αὐτὸς ex corr. A. ^ο γὰρ om. C. ^ρ πρὶν
 A.H. ^ι οὖν om. I. ^τ ἔρισι καὶ ζήλοισ bis A.B.D.E.F.H.I. Mosq. ἔριδι
 καὶ ζήλῳ Edd. ^β μὴ ἔ. καὶ ζ.] καὶ τὰ ἐξῆς I. ^γ ἡμᾶς om. I. ^ν ἀλλὰ μ.]
 ἀλλ' ὅπλα, δεικνύς ὅτι μ. C.D. ^ω ἔλεγεν, ἔργα ἔφησεν] Sic nostri omnes.
 ἔφησεν, ἔργα ἔλεγεν Edd. et Cat. Post ἔλεγεν deest folium in E. usque ad
 ἐπειδὴ δὲ p. 697 C. ^ζ ὅτε] ὅταν A.B.F.H.I. ^η ἡ om. A.H. ἡ ἀρετὴ τὸν
 ἔχοντα καθίστησιν (om. αὐτήν) I. ^θ ἡμῖν C.I. Statim περιβάλλεσθαι omnes.
 περιβαλέσθαι Edd. ^α ὥσπερ καὶ ἀλ. D. ὥσπερ οὖν καὶ ἀλ. C. ^β ὑμῖν
 pro ἡμῖν omnes. ^γ ὑμῶν D.I. ἄνθρωπον ὑμῶν hoc ord. C. Mox κατοικίσαι
 H. ^δ αὐτοῦ C. ^ε ἡμῖν αὐτὸν περικεῖσθαι om. I.

ἵνα πάντα αὐτὸς ἡμῖν ἢ ἔσωθεν ⁷καὶ ἔξωθεν. Καὶ γὰρ πλη-
ρωμα ἡμῶν αὐτός· ⁸“Τὸ γὰρ πληρῶμα τοῦ τὰ πάντα ἐν
πάσι πληρουμένου” καὶ ὁδός, καὶ ἀνὴρ, καὶ νυμφίος· ⁹“Ἡρμο-
σάμην γὰρ ὑμᾶς ἐνὶ ἀνδρὶ παρθένον ἀγνήν·” καὶ ῥίζα, καὶ
ποτὸν, καὶ τροφή, καὶ ζωή· ¹⁰“Ζῶ γὰρ, φησὶν, οὐκέτι ἐγώ,
ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός·” ¹¹καὶ ἀπόστολος, καὶ ἀρχιερεὺς, καὶ C
διδάσκαλος, καὶ πατήρ, ¹²καὶ ἀδελφός, καὶ συγκληρονόμος, καὶ
τάφου κοινωνὸς καὶ σταυροῦ· ¹³“Συνετάφημεν γὰρ αὐτῷ, φησὶ,
καὶ ¹⁴σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι ¹⁵τοῦ θανάτου αὐτοῦ·”
(197) καὶ ¹⁶ικέτης· ¹⁷“Ὑπὲρ ¹⁸Χριστοῦ γὰρ πρεσβεύομεν” καὶ πρὸς
τὸν πατέρα ¹⁹συνήγορος· ²⁰“Καὶ γὰρ ἐντυχάνει, φησὶν, ὑπὲρ
ἡμῶν·” καὶ αἰκος, καὶ ἔνοικος· ²¹“Ὁ γὰρ ἐν ἐμοὶ μένων, καὶ γὰρ
ἐν αὐτῷ·” καὶ φίλος· “Ὑμεῖς γὰρ φίλοι μου ἐστέ·” καὶ θε-
μέλιος, καὶ λίθος ἀκρογωνιαίος· καὶ ἡμεῖς αὐτοῦ ²²καὶ μέλη, καὶ
γεώργιον, καὶ οἰκοδομή, καὶ κλήματα, καὶ συνεργοί· ²³“Τί γὰρ D
οὐ βούλεται ἡμῶν εἶναι, παντὶ τρόπῳ συγκολλῶν καὶ συνάπτων
ἡμᾶς; ὅπερ τοῦ σφόδρα φιλοῦντός ἐστι. Πείθου τοίνυν, καὶ
ἀναστὰς ἐξ ²⁴ὑπνῶν ἐνδύσαι αὐτόν, καὶ ἐνδυσάμενος εὐήνιον αὐτῷ
πάρεχε τὴν σάρκα· τοῦτο γὰρ ἠνίκατο εἰπὼν, “Τῆς σαρκὸς
πρόνοιαν μὴ ²⁵ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας.” Ὡς περ γὰρ οὐ τὸ
πίνειν ἐκάλυψεν, ἀλλὰ τὸ μεθύειν, ²⁶οὐδὲ τὸ γαμεῖν, ἀλλὰ τὸ
ἀσελγαίνειν· οὕτως οὐδὲ ²⁷τὸ προνοεῖν τῆς σαρκὸς, ἀλλὰ τὸ εἰς
ἐπιθυμίας, οἷον τὸ τὴν χρεῖαν ὑπερβαίνειν· ²⁸Ἐπεὶ, ὅτι γε
προνοεῖν αὐτῆς κελεύει, ἀκουσον τί φησι Τιμοθέω· ²⁹“Οἶνω E
ὀλίγῳ χρῶ διὰ τὸν στόμαχόν σου καὶ τὰς πυκνάς σου ἀσθενείας.”
Οὕτω ³⁰δὴ καὶ ἐνταῦθα προνόει μὲν, ἀλλὰ πρὸς ὑγίαν, ³¹μὴ
πρὸς ἀσελγειαν· Οὐδὲ γὰρ αἶν εἶη τοῦτο πρόνοια λοιπὸν, ὅταν
τὴν φλόγα ἀνάπτῃς, ὅταν χαλεπὴν τὴν κάμινον ποιῇς· ἵνα
δὲ καὶ σαφέστερον ³²μάθῃτε, τί ποτὲ ἐστὶ τὸ ³³προνοεῖν αὐτῆς

7 Ephes. i. 23. 8 2 Cor. xi. 2. 9 Gal. ii. 20. 10 Rom. vi. 4, 5. 11 2 Cor. v. 2.
12 Rom. viii. 34. 13 Joan. vi. 57. xv. 14. 14 1 Tim. v. 13.

⁷ καὶ om. C. ⁸ τὸ γὰρ πλ. Sic A.B.F.I. πλ. γὰρ C. καὶ γὰρ πλ. Edd.
⁹ οὐκέτι om. A.F.H. in marg. habet B. οὐκ pro οὐκέτι D. ¹⁰ καὶ om. B.D.
Haec καὶ ἀπ. καὶ ἀρχ. καὶ διδ. desunt in A.H.I. ¹¹ καὶ om. B. ¹² σύμ-
φυτοι]+αὐτῷ C. ¹³ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· καὶ ¹⁴ικέτης] αὐτοῦ· ἀλλὰ μὴ καὶ τοῦ
θανάτου· καὶ εἰκότως I. ¹⁵ Χρ. γὰρ pro γὰρ Χρ. C.D. γὰρ om. A.B.F.H.I.
¹⁶ σὺν ἡγόρος—φησὶν] σὺνήγορος ἐσμέν· ἀλλὰ καὶ αὐτός, φησὶν, ἐντυχάνει I.
¹⁷ καὶ] μέρη καὶ D. καὶ om. B.C. ¹⁸ τί] καὶ τί I. ¹⁹ ὑπνῶν A.B.D.F.H.I.
Cat. Statim ἐνδύσον B. ²⁰ ποιεῖτε C. Statim εἰς ἐπιθυμίαν H. ²¹ οὐδὲ]
οὐ C. Statim τὸ om. H. Mox ἀσελγαίνειν libri omnes et Cat. ἀσελγειν
Edd. ²² τὸ om. B. ²³ ἐπεὶ]+καὶ H. ²⁴ δὴ pro δὲ omnes. ²⁵ μὴ] οὐ C.
²⁶ μάθης et mox φύγης C. ²⁷ προνοεῖσθαι C. Mox ἐπιθυμίας A.B.C.D.F.H.
ἐπιθυμίαν Edd.

εἰς ἐπιθυμίας, καὶ φύγητε τὴν τοιαύτην πρόνοιαν, τοὺς μεθύον-
 τας, τοὺς γαστριζομένους, ^bτοὺς ἐν ἱματίοις καλλωπιζομένους,
 τοὺς θρυπτομένους, τοὺς τὸν ὑγρὸν καὶ διαρρέοντα ^cζῶντας
 βίον ἐννοήσατε, καὶ εἰσεσθε τὸ εἰρημένον. Ἐκεῖνοι γὰρ πάντα
 ποιοῦσιν, οὐχ ἵνα ὑγιαίνωσιν, ἀλλ' ἵνα ^dσκιρτώσιν, ἵνα τὴν
 697 ἐπιθυμίαν ἀνάπτωσιν. Ἀλλ' ὁ τὸν Χριστὸν ^eἐνδεδυμένος σὺ,
 πάντα ἐκεῖνα περικόψας, ἐν ζῇται μόνον, ὅπως ὑγιαίνουσιν
 ἔχῃς τὴν σάρκα· καὶ μέχρι τοσούτου προνοεῖ ταύτης, περαιτέρω
 δὲ μηκέτι, ἀλλὰ πᾶσαν τὴν σπουδὴν εἰς τὴν τῶν πνευματικῶν
 ἀνάλισκε ἐπιμέλειαν. Οὕτω γὰρ καὶ ἀναστῆναι ἐκ τοῦ ὕπνου
 τούτου δυνήσῃ, μὴ ^bβαρυνόμενος ταῖς ποικίλαις ταύταις ἐπι-
 θυμίαις. Καὶ γὰρ ὕπνος ὁ παρὼν βίος, καὶ ὀνειράτων οὐδὲν
 τὰ ^bἐν αὐτῷ διενήνοχε. Καὶ καθάπερ οἱ καθεύδοντες καὶ παρα-
 φθέγγονται, καὶ ὀρῶσι πολλάκις οὐδὲν ὑγιές, οὕτω καὶ ἡμεῖς·
 B μᾶλλον δὲ καὶ πολλῶ χειρόν. Ὁ μὲν γὰρ αἰσχροῦ τινα πράξας
 ἢ εἰπὼν ὄναρ, ἀπαλλαγείς ⁱτοῦ ὕπνου, καὶ τῆς ^kαἰσχύνῃς ἀπήλ-
 λακται, καὶ δίκην οὐ δίδωσιν· ἐνταῦθα δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ καὶ
 ἡ αἰσχύνῃ καὶ ἡ τιμωρία ἀθάνατος. Πάλιν, οἱ πλουτοῦντες
 ὄναρ, ἡμέρας γενομένης ἐλέγχονται εἰκὴ πλουτήσαντες· ἐνταῦθα
 δὲ καὶ πρὸ τῆς ἡμέρας ὁ ἔλεγχος ἔπεισι πολλάκις, καὶ πρὶν
 ἀπελθεῖν ἐκεῖ, τὰ ὀνειράτα ταῦτα ^lἀπέπτη.

^mἈποτιναζόμεθα τοίνυν τὸν πονηρὸν τοῦτον ὕπνον. *Ἄν
 γὰρ καθεύδοντας ἡμᾶς ἡ ἡμέρα καταλάβῃ, θάνατος διαδέξεται
 ἀθάνατος. Καὶ πρὸ τῆς ἡμέρας δὲ ἐκείνης πᾶσιν εὐεπιχείρητοι
 C τοῖς ἐχθροῖς ⁿτοῖς ἐντεῦθεν ἐσόμεθα, καὶ ἀνθρώποις καὶ δαίμοσι·
 καὶ ἀνελεῖν βουληθῶσιν, ὁ ^oκωλύσων οὐδεὶς. Εἰ μὲν γὰρ πολ-
 λοὶ οἱ ἐγρηγορότεροι ἦσαν, οὐκ ἦν ^pτοσοῦτος ὁ κίνδυνος· ἐπειδὴ
 δὲ εἰς πού καὶ δεύτερος λύχνον ^qᾤψας, καθάπερ ἐν βαθυτάτῃ
 νυκτὶ τῶν ἄλλων καθευδόντων ἐγρήγορε, διὰ τοῦτο πολλῆς
 ἡμῖν δεῖ τῆς ἀγρυπνίας, πολλῆς τῆς ἀσφαλείας, ὥστε μὴ τὰ
 ἀνήκεστα παθεῖν. Οὐχὶ ^rδοκεῖ λαμπρὰ ^sἡ ἡμέρα εἶναι νῦν;
 οὐχὶ πάντες ἐγρηγορεῖν νομίζομεν καὶ νήφειν; Ἀλλ' ὁμως·

^b τοὺς ἐν ἱματίοις—θρυπτομένους om. H. τοὺς ἐν ἱμ. καλλ. om. Veron.
 τοὺς θρ. τοὺς ἐν ἱμ. καλλ. hoc ord. C. ^c ζῶντας] μετιόντας I. Statim βίον
 ἀλλ' ἐν. H. ^d σκιρτήσωσιν C. ἵνα σκιρτώσιν om. B. ^e ἐνδυσάμενος
 C.D. Veron. Mox περικόψας A. ^f τὴν om. C. ^g βαρυνόμενος A.B.D.
 F.I. βαρυνόμενος Edd. ^h ἐν αὐτῷ] αὐτοῦ I. ⁱ τοῦ] ἐκ τοῦ C. ^k αἰσχύνῃς
 C.D. Veron. ^l ἀπέστη A.I. ^m ΗΘΙΚΟΝ. Κατὰ πορνεύοντων
 καὶ γαστριμάργων, καὶ ὅτι πάντα ἐντεῦθεν τίκεται τὰ κακά. Veron. ⁿ τοῖς
 om. C.D.I. ^o κωλύων A.I. ^p τοσοῦτος] οὗτος C. ^q ἀνᾶψας D.
^r δοκεῖ om. H. ^s ἡ, quod aberat ante Montef. habent A. B. C. D. E. F.
 ἡμέρα λ. νῦν εἶναι hoc ord. I.

^ικαὶ τάχα γελάσεσθε τὸ εἰρημένον, ἐγὼ μέντοι αὐτὸ ἐρῶ τοῖς ἐν βαθείᾳ νυκτὶ καθεύδουσιν ^ντε καὶ ῥέγγουσιν εὐόικαμεν ἅπαντες. D
Καὶ εἶγε οὐσίαν ἀσώματων ^ωἦν ἰδεῖν, ἔδειξα ἂν ὑμῖν πῶς οἱ μὲν πλείους ῥέγγουσιν, ὁ δὲ διάβολος διορύττει ^κτοίχους, καὶ κατασφάττει κειμένους, καὶ ὑφαιρεῖται τὰ ἔνδον, καθάπερ ἐν σκότῳ βαθεῖ μετὰ ἀδείας ^υπάντα πράττων. Μᾶλλον δέ, εἰ καὶ ὀφθαλμοῖς τοῦτο ἰδεῖν ἀδύνατον, ὑπογράψωμεν αὐτὸ τῷ λόγῳ, καὶ ἐννοήσωμεν πόσοι ὑπὸ ἐπιθυμιῶν εἰσι ^ππονηρῶν βεβαρημένοι, πόσοι τῷ χαλεπῷ τῆς ἀσελγείας ^ακάρῳ κατεχόμενοι, καὶ τὸ φῶς τοῦ πνεύματος κατασβεννύντες. Διὰ τοι τοῦτο ἕτερα E
ἀνθ' ἑτέρων ^ββλέπουσιν, ἕτερα ἀνθ' ἑτέρων ἀκούουσι, καὶ οὐδενὶ τῶν ἐνταῦθα ^ελεγομένων προσέχουσιν. Εἰ δὲ ἐγὼ ψεύδομαι
(198) ἐνταῦθα σήμερον, εἰ μὴ ὡς ὀνειράτων ἤκουσας; Καὶ οἶδα ^δμὲν, ὅτι ἐροῦσί τινες· οὐδὲ γὰρ κατὰ πάντων ταῦτα λέγω· ἀλλὰ σὺ ὁ τοῖς εἰρημένοις ἔνοχος ὢν, ὁ μάτην ἐνταῦθα εἰσελθὼν, εἰπέ, τίς προφήτης, ^εποῖος ἀπόστολος ^ιἡμῖν σήμερον διελέχθη, καὶ περὶ τίνων. Ἄλλ' οὐκ ἂν ἔχοις εἰπεῖν· καὶ γὰρ πολλά ^εως ἐν ὀνειρῷ διελέχθης ἐνταῦθα, τῶν ^ηἀληθῶν οὐκ ἀκούσας πραγμάτων. Ταῦτα δέ μοι καὶ πρὸς γυναῖκας εἰρήσθω· καὶ γὰρ ^ικαὶ 698
ἐν ἐκείναις πολὺς ὁ ὕπνος· καὶ εἶθε ὕπνος. Ὁ μὲν γὰρ καθεύδων οὔτε πονηρόν τι φθέγγεται, ^κοὔτε χρηστόν· ὁ δὲ οὕτως ἐργηγορῶς ὡς ὑμεῖς, πολλὰ καὶ ἐπὶ κακῷ τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς ἐκβάλλει ῥήματα, τόκους ἀριθμῶν, λογισμοὺς ^ιδανεισμάτων συντιθεῖς, καπηλείας ^μἀναισχύντου μεμνημένος, τὰς ἀκάνθας πυκνάς ^νἐν τῇ αὐτοῦ καταφυτεύων ψυχῇ, καὶ τὸν σπόρον οὐκ ^οἀφείς οὐδὲ μικρὸν προκύψαι ποτέ. Ἄλλὰ διανάστηθι, καὶ τὰς ἀκάνθας ταύτας προρρίζους ἀνάσπασον, καὶ τὴν μέθην ^ρἀποτίναξαι· καὶ γὰρ ἐντεῦθεν ὁ ὕπνος. Μέθην δὲ οὐκ οἶνον B
λέγω ^ιμόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν βιωτικῶν φροντίδων, καὶ μετὰ τούτων καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ οἴνου. Ταῦτα δὲ οὐχὶ πλουσίοις

^ι καὶ τάχα γελάσεσθε] εἰ καὶ τάχα γελάσεσθε D.E. receptum a Montef. καὶ καταγελάσεσθε A. καὶ καταγελάσασθε H. καὶ εἰ καταγελάσεσθε I. ^ν τε om. A.D.E. ^ω ἦν ἰδεῖν] ὄραν ἦν I. ^κ τοὺς τοίχους C. ^υ πάντα A.B. D.E.F.I. ἅπαντα Edd. ^π πονηρῶν om. B. ^ε ὑπὸ ἐπιθ. εἰσι β. πονηρῶν hoc ord. C. ^υ ὑπὸ ἐπιθ. πονηρῶν εἰσι β. H. ^ε ὑπὸ πονηρῶν ἐπιθ. εἰσι β. I. ^α καιρῷ H. ^β βλέπουσιν ἐτ. ἀνθ' ἐτ. om. E. ^ε διαλεγόμενον B. ^δ μὲν om. I. ^ε ποῖος pro τίς omnes. ^ι ἡμῖν σ. δ. pro σ. δ. ἡμῖν A.C.D.E.F.H.I. ^ε ὡς om. I. ^η ἀληθῶν pro ἀληθινῶν A.B.D.E.F.H.I. ^ι καὶ ἐν ἐκείναις] Sic C.D.E.H. καὶ ἐκείναις A.F.I. ἐκείναις B. ἐν ἐκείναις Edd. ^κ οὐδὲ ἄχρηστον C. ^μ δανεισμάτων C. ^ν ἀναισχύντου I. ^ο ἐν τῇ αὐτοῦ (ἑαυτοῦ C.) κ. ψυχῇ omnes. κ. ἐν τῇ ἑαυτοῦ ψ. Edd. ^ρ ἀφείς D.E.I. ^ρ ἀποτίναξον I. ^ι μόνον pro μόνου A.B.D.E.F. λέγωμεν pro λέγω μόνον I.

μόνον, ἀλλὰ καὶ πένησι παραινῶ, καὶ μάλιστα τοῖς τὰ φιλικὰ συγκροτοῦσι συμπόσια. Οὐ γάρ ἐστι τοῦτο τρυφή οὐδὲ ἀνεσις, ἀλλὰ κόλασις καὶ τιμωρία. Τρυφή γὰρ οὐκ αἰσχρὰ εἶπείν, ἀλλὰ σεμνὰ ^φφθέγγασθαι, ἐμπλησθῆναι, οὐ διαρραγῆναι. Εἰ δὲ ἡδονὴν αὐτὸ νομίζεις, δεῖξόν μοι ἐν ἐσπέρᾳ τὴν ἡδονήν· ἀλλ' οὐκ ἂν ἔχοις. Καὶ οὕτω λέγω τὰς ἐντεῦθεν βλάβας, C ἀλλὰ τέως περὶ τῆς ἡδονῆς ^ἔσοι διαλέγομαι τῆς εὐθέως μαραινομένης. Ὁμοῦ ^ῥτε γὰρ διελύθη τὸ συμπόσιον, καὶ ἀπέπτη τὰ τῆς εὐφροσύνης. Ὅταν δὲ καὶ τὸν ἔμετον εἶπω, καὶ τὰς καρηβαρίας, καὶ τὰ μυρία νοσήματα, καὶ τὴν τῆς ψυχῆς αἰχμαλωσίαν, τί πρὸς ταῦτα ἐρεῖς; Μὴ γὰρ, ἐπειδὴ πένητές ἐσμεν, καὶ ἀσχημονεῖν ^οοφείλομεν; Ταῦτα ^ἔδὲ λέγω, οὐ κωλύων συνιέναι οὐδὲ κοινῇ συνδειπνεῖν, ἀλλὰ κωλύων ἀσχημονεῖν, καὶ ^ῥβουλόμενος τὴν τρυφήν εἶναι τρυφήν, ἀλλὰ μὴ κόλασιν, μηδὲ τιμωρίαν καὶ μέθην καὶ κῶμον. Μαθέτωσαν Ἕλληνες, ὅτι μάλιστα Χριστιανοὶ τρυφᾶν ἴσασι, καὶ τρυφᾶν μετὰ κόσμον. ¹⁵ “Ἀγαλλιᾶσθε γὰρ, φησὶ, τῷ κυρίῳ ἐν τρόμῳ.” D Πῶς δὲ ἐστὶν ἀγαλλιᾶσθαι; Ὑμνοὺς λέγοντας, εὐχὰς ποιουμένους, ψαλμοὺς ἐπεισάγοντας ἀντὶ τῶν ἀνελευθέρων ^ἄσμάτων ἐκείνων. Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς τῇ τραπέζῃ παρέσται, καὶ εὐλογίας ἐμπλήσει τὴν εὐωχίαν ἅπασαν, ὅταν εὖχη, ὅταν ᾄδῃς πνευματικὰ, ὅταν πένητας ^ἔπὶ τὴν κοινωνίαν τῶν προκειμένων καλῆς, ὅταν εὐταξίαν πολλὴν καὶ σωφροσύνην ἐπιστήσης τῷ συμποσίῳ. Οὕτω καὶ ἐκκλησίαν ἐργάσῃ τὸν ^ῃπότον, ἀντὶ τῶν ἀκαίρων κραυγῶν καὶ εὐφημιῶν ^ἔτὸν ἀπάντων δεσπότην ὑμῶν. Καὶ μή μοι λέγε, ὅτι ἕτερος ἐκράτησε νόμος, ἀλλὰ διορθοῦ τὰ E κακῶς ἔχοντα. ¹⁶ “Εἴτε γὰρ ἐσθίετε, φησὶν, εἴτε πίνετε, εἴτε τι ποιεῖτε, πάντα εἰς δόξαν θεοῦ ποιεῖτε.” Καὶ γὰρ ἀπὸ τῶν τοιούτων τραπέζων ὑμῖν αἱ πονηραὶ ἐπιθυμίαι, ^ἔντεῦθεν αἱ ἀσέλγειαί, ἐντεῦθεν αἱ γυναῖκες μὲν ἐν καταφρονήσει, ^ἔαὶ πόρναι δὲ ἐν τιμῇ παρ' ὑμῖν· ἐντεῦθεν αἱ τῶν οἰκίων ἀνατροπαί, καὶ τὰ μυρία κακὰ, καὶ ἄνω ^ἔκαὶ κάτω πάντα γέγονε, καὶ τὴν πηγὴν ^ἔἀφέντες τὴν καθαρὰν, ἐπὶ τὸν ὁχετὸν τρέχετε τοῦ βορβοροῦ.

15 Psal. ii. 11.

16 1 Cor. x. 31.

^ῥ μόνοις I. ^φ φθέγγασθαι C. ^ἔ σου H. Statim διαλέγομαι B. ^ῥ τε om. C. Statim ἐλύθη idem. ^ο ἐθέλομεν C. ^ἔ δὲ om. C. Statim λέγω ^{νοη} μὲν Edd. ante Ben. μὲν om. A.B.C.D.E.F.I. ^ῥ βούλομαι τὴν τρ. (sic) C. ^ἔ ἄσμ. ἐκείνων pro ἐκείνων ἄσμ. omnes. ^ἔ ἐπὶ τὴν κ. τῶν πρ. omnes. ἐπὶ τῶν πρ. τὴν κ. Edd. ^ῃ πότον C. Edehatur τόπον. ^ἔ τὸν τῶν ἄ. Edd. τῶν om. A.B.D.E.F.I. ^ἔ καὶ ἐντεῦθεν I. ^ἔ αἱ π. δὲ pro αἱ δὲ π. A.B.D. E.F.H.I. ^ἔ καὶ om. D.F.I. ^ἔ ἀφέντες A.B.E.F.I. Mox ἐπὶ τὸν ὁ. τρέχετε τοῦ β. omnes. ἐπὶ τοῦ β. τὸν ὁ. τρέχετε Edd.

“Οτι γὰρ βόρβορος τὸ τῆς πόρνῃς σῶμα, οὐδένα ἕτερον, ἀλλ’ αὐτόν σε ἐρωτῶ τὸν ἐγκαλινδούμενον τῷ βορβόρῳ, εἰ μὴ σαυτὸν ἐρυθρίῃς, εἰ μὴ ἀκαθαρτον εἶναι νομίζεις μετὰ τὴν ἁμαρτίαν.

Διό, παρακαλῶ, φεύγετε τὴν πορνείαν καὶ τὴν ταύτης μητέρα τὴν μέθην. Τί σπείρεις ὅπου θερίσαι οὐκ ἐνι, μᾶλλον δὲ, κἂν θερίσης, πολλὴν σοι φέρεי τὴν αἰσχύνην ὁ καρπός; Κἂν γὰρ τεχθῇ παιδίον, καὶ σὲ ἥσχυνε, καὶ αὐτὸ ἡδίκηται διὰ σὲ νόθον καὶ δυσγενὲς γινόμενον. Κἂν μυρία ^κκαταλίπῃς αὐτῷ χρήματα, ἄτιμος ἐν οἰκίᾳ, ἄτιμος ἐν πόλει, ἄτιμος ἐν δικαιοσυνῇ καὶ ὁ ἐκ πόρνῃς καὶ ὁ ἐκ δούλης· ἄτιμος ^δδὲ καὶ σὺ πάλιν, καὶ ζῶν καὶ τετελευτηκώς· κἂν γὰρ ἀπέλθῃς, μένει τὰ ὑπομνήματα ^μτῆς ἀσχημοσύνης. Τί τοίνυν ἅπαντα καταισχύνεις; Τί σπείρεις ἐνθα ἢ ἄρουρα σπουνδαίει ^νδιαφθεῖραι τὸν ^οκαρπὸν; ἐνθα πολλὰ τὰ ^ρἐκτόκια; ἐνθα πρὸ τῆς γενέσεως φόνος; Καὶ γὰρ (199) καὶ τὴν πόρνην οὐκ ^αἀφίης μείναι πόρνην ^τμόνον, ἀλλὰ καὶ ἀνδροφόνον ποιεῖς. Εἶδες ἀπὸ μέθης πορνείαν, ἀπὸ πορνείας μοιχείαν, ἀπὸ μοιχείας φόνον; μᾶλλον δὲ καὶ φόνον ^{τι}χειρόν· οὐδὲ γὰρ ἔχω πῶς αὐτὸ καλέσω. Οὐ γὰρ ^{τε}τεχθὲν ἀναιρεῖ, ἀλλὰ καὶ τεχθῆναι κωλύει. Τί τοίνυν καὶ ^{τοῦ}θεοῦ τὴν δωρεὰν ὑβρίζεις, καὶ τοῖς αὐτοῦ μάχῃ νόμοις, καὶ ὅπερ ἐστὶ κατάρα, τοῦτο ^{σὺ}ὡς εὐλογίαν μεταδιώκεις, καὶ τὸ ταμιεῖον τῆς γενέσεως ταμιεῖον ποιεῖς σφαγῆς, καὶ τὴν πρὸς παιδοποιτᾶν δοθεῖσαν γυναῖκα πρὸς φόνον παρασκευάζεις; Ἵνα γὰρ αἰεὶ τοῖς ἐρασταῖς ^{εὐ}εὐχάριστος ἢ καὶ ποθεινὴ, καὶ πλέον ἀργύριον ἔλκῃ, οὐδὲ τοῦτο παραιτεῖται ποιῆσαι, μέγα ἐπὶ ^{τὴν}σὴν κεφαλὴν ἐντεῦθεν σωρεύουσα τὸ πῦρ. Εἰ γὰρ καὶ ἐκείνης τὸ τύλμημα, ἀλλὰ σὴ ἢ αἰτία γίνεται. Ἐντεῦθεν καὶ ^{εἰδω}εἰδωλολατρεῖαι. ^{πολλ}Πολλαὶ γὰρ ^ὥὥστε ἐπίχαρις γενέσθαι, ^{καὶ}καὶ ἐφθὰς καὶ σπονδὰς καὶ φίλτρα καὶ μυρία ἕτερα μηχανῶνται. D

^h ἕτερον, ἀλλ’ αὐτόν σε ἐρωτῶ omnes. ἕτερον ἐρωτῶ, ἀλλ’ αὐτόν σε Edd. ⁱ αὐτὴ H. Mox γινόμενον pro γενόμενον A.B.D.E.F.I. ^k κατ. αὐτῷ pro αὐτῷ κατ. A.B.D.E.F.H.I. ^l δὲ superscript. in B. ^m τῆς σῆς ἀσχ. C. ⁿ διαφθεῖραι I. ^o κάματον C. ^p ἐκτόκια A.C.H.I. ^q ἀφίεις B. ἀφείς C.F. ἀφῆς in textu A. ^r μόνον A.B.D.E.H. ^s μόνην Veron. Sav. Mor. ^a τι om. C. ^t τεχθὲν omnes. τεχθέντα Edd. ^v τοῦ θ. τὴν δ.] τὸν θεὸν H.

^w σὺ accessit ex A.B.D.E.F.I. ^{τοῦτο σοι}κατάρα, ὡς εὐλ. (sic) C. ^x εὐχάριστος A.H.I. εὐχάρητος F. εὐχαρις D.E. εὐχρηστος Edd. Statim οὖσα pro ἢ corr. A. omisso καὶ post ποθεινὴ. καὶ ποθεινὴ om. C. ^y τῇ σῇ κεφαλῇ ante corr. E. Statim ἐντεῦθεν (ἐντεῦθεν om. C.) σωρεύουσα τὸ (τὸ om. I.) πῦρ omnes. τὸ πῦρ ἐντεῦθεν σωρεύουσα Edd. ^z εἰδωλολατρεῖαι H.I. εἰδωλολάτραι E. εἰδωλολατρίαι Veron. Sav. Mor. ^a πολλὰ γὰρ] πολλὰι. καὶ γὰρ I. ^b ὥστε] + καὶ A.B.D.E.F.H. Statim ἐπιχαρὲς A.B.C.D.E. Tum γενέσθαι pro γίνεσθαι omnes. ^c καὶ om. E. Statim καὶ σπονδὰς om. A.

TOM. I.

3 F

Ἄλλ' ὅμως μετὰ ^ατοσαύτην ἀσχημοσύνην, μετὰ φόρους, μετὰ ^εεἰδωλολατρείας, πολλοῖς ἀδιάφορον τὸ πρᾶγμα εἶναι δοκεῖ, πολλοῖς καὶ γυναῖκας ἔχουσιν· ἔνθα καὶ πλείων ὁ φορυντὸς τῶν κακῶν. Καὶ ἔγὰρ φαρμακείαι λοιπὸν κινούνται, οὐκ ἐπὶ τὴν νηδὺν τὴν βυρνεομένην, ἀλλ' ἐπὶ τὴν ἡδικημένην γυναῖκα, καὶ ἐπιβουλαὶ μυρίαί, καὶ δαιμόνων κλήσεις, καὶ ^ηνεκρομαντεῖαι, καὶ πόλεμοι καθημερινοὶ, καὶ ἄσπονδοι μάχαι, Ἐκαὶ σύντροφοι φιλονεικίαι. Διὸ καὶ ὁ Παῦλος ^ιεἰπὼν, “Μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις,” ἐπήγαγε, “Μὴ ^κἔρισι καὶ ζήλοισ·” εἰδὼς τοὺς ἐντεῦθεν πολέμους, τῶν οἰκῶν τὰς ἀνατροπὰς, τῶν εὐγενῶν παίδων τὰς ἀδικίας, ^ιτὰ μυρία κακά. “Ἰν' οὖν ταῦτα ^μφύγωμεν ἅπαντα, τὸν Χριστὸν ἐνδυσάμεθα, καὶ μετ' αὐτοῦ ^νδιηγεώμεθα ὡμεν· ἐπεὶ καὶ τοῦτό ἐστιν ἐνδύσασθαι, τὸ μηδέποτε αὐτοῦ ἀπολειφθῆναι, τὸ πάντῳθεν αὐτὸν φαίνεσθαι ἐν ἡμῖν διὰ τῆς ἀγιοσύνης ἡμῶν, διὰ τῆς ἐπιεικειᾶς. Οὕτω καὶ ἐπὶ φίλων λέγομεν, ὁ δεῖνα τὸν δεῖνα ἐνεδύσατο, τὴν πολλὴν ἀγάπην λέγοντες καὶ τὴν ἀδιάλειπτον συνουσίαν· ὁ γὰρ ἐνδυσάμενος, ⁷⁰⁰ἐκεῖνο φαίνεται, ὅπερ ἐνδέδνται. ^οΦαίνεσθω τοίνυν πάντοθεν ἐν ἡμῖν ὁ Χριστός. Καὶ πῶς ^ρφανεῖται; ^αἌν τὰ ἐκείνου ποιῇς. Τί ^δἐκεῖνος ἐποίησεν; ¹⁷“Ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, φησὶν, οὐκ ἔχει πού τὴν κεφαλὴν· ^ικλίνῃ.” Τοῦτο καὶ σὺ ζήλωσον. Τροφῆς ^αἀπολαῦσαι ἔδει, καὶ κριθίνους ἄρτοις ἐκέχρητο. Ἀποδημῆσαι ἐχρῆν, καὶ οὐδαμοῦ ἵπποι καὶ ὑποζύγια, ἀλλὰ ^ιτοσαῦτα ἐβάδιζεν, ὥστε καὶ κοπιᾶσαι. Καθευδῆσαι ἔδει, ^κκαὶ ἐπὶ προσκεφαλαίου ἐκεῖτο ἐπὶ τῆς πρῶρας. Κατακλιθῆναι ἐχρῆν, καὶ ἐπὶ χόρτου ^ωκαταπεσεῖν ἐκέλευε. Καὶ τὰ ἰμάτια δὲ εὐτελῆ· καὶ πολλαχοῦ μόνος διέτριβεν, ^Βοὐδένα ἐπισυρόμενος. Καὶ τὰ ἐν τῷ σταυρῷ δὲ, καὶ τὰ ἐν ταῖς ὑβρεσι, καὶ πάντα ἀπλῶς καταμαθὼν, ζήλωσον· καὶ οὕτως ἐνεδύσω τὸν Χριστὸν, ἂν ^γτῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιῇς εἰς ἐπιθυμίας. Οὐδὲ γὰρ ἡδονὴν τὸ πρᾶγμα ἔχει. Καὶ γὰρ αἱ ἐπιθυμίαι αὐταὶ τίκτουσι ^ζπάλιν ἐτέρας δριμυτέρας, καὶ οὐδέ-

17 Luc. ix. 58.

^α τὴν τοσαύτην C. ^ε εἰδωλολατρίας B.D. ^ι γὰρ] + καὶ H. Mox λοιπὸν ἐκεῖ κινούνται C.D. ^ε πόρνην C. ^η νεκρομαντεῖαι (—τεῖαι H.) A.B.D.E.H. —ταίαι Veron. Sav. Mor. —ταίαι Ben. ^ι εἰπὼν] λέγων C. ^κ Sic A.B. D.E.F.H.I. ἔριδι καὶ ζήλῳ Edd. ^ι τὰ μ. κακὰ om. C. ^μ φύγωμεν A.B. D.E.I. φεύγωμεν F. διαφύγωμεν Edd. Ἰν' οὖν φύγωμεν ἅπ. ταῦτα C. Post ἅπαντα add. τὰ τῆς σαρκὸς πάθη E. ^ν διαπαντός C. ^ο φαίνεται C. ^ρ φαίνεται C. ^δ δὲ] δαὶ A.E. ^ι κλίνῃ A.I. κλίνει B.C.H. κλίνει Edd. Statim τοῦτον C. ^α ἀπολαύειν I. ^κ τοσαῦτα] + ἐκεῖνος I. Statim ὡς καὶ κ. C. ^κ καὶ] ἀλλ' I. ^ω ἀναπεσεῖν C.D. Statim ἐκέλευε pro ἐκέλευσε A.D.E.H. ^ζ μηδὲνα A. ^γ τῆς σαρκὸς —ἐπιθυμίας] τῆς κατὰ τὴν σάρκα μὴ προνοήσης ἐπιθυμίας A.B.D.E.F.H.I. ^ζ πάλιν om. C.

ποτε λήψῃ κόρον, ἀλλὰ βάσανον ἐργάσῃ σαντῷ μεγάλῃν.
 Ὡσπερ ^aγὰρ ὁ διηνεκῶς ὢν ἐν τῷ διψῇν, κἂν μυρίας ἔχῃ
 παρακειμένας πηγὰς, οὐδὲν ἐντεῦθεν κερδαίνει, μὴ δυνάμενος τὸ
 νόσημα σβέσαι· οὕτω καὶ ὁ διηνεκῶς ^bἐν ἐπιθυμίαις ζῶν. ^cἌν
 δὲ τῆς χρείας ^cῆς, οὐδέποτε τοῦτον δέξῃ τὸν πυρετὸν, ἀλλὰ
 πάντα ἐκείνα οἰχίσεται, καὶ ^dμέθῃ καὶ ἀσέλγειαι. Τοσοῦτον
 τοῖνυν ἔσθιε ὅσον λῦσαι λιμὸν, ^eτοσαῦτα ἐνδύου ὅσον σκέπεσθαι
 μόνον, ^fμηδὲ καλλώπιζε ἱματίοις τὴν σάρκα, ἵνα μὴ αὐτὴν
 ἀπολέσῃς. Καὶ γὰρ ^gκαὶ μαλακωτέραν αὐτὴν ποιεῖς, καὶ τὴν
 εὐεξίαν αὐτῆς ^hλυμαίνει, τῇ πολλῇ βλακεῖα διαλύων αὐτήν.
 Ἰν' οὖν ἔχῃς αὐτὴν ὄχημα καλὸν τῆς ψυχῆς, ἵνα ὁ κυβερνήτης
 ἰασφαλῶς ἐπὶ τῶν οἰάκων κάθηται, καὶ ὁ στρατιώτης εὐκόλως
 μεταχειρίζῃ τὰ ὄπλα, ^kεὐάρμοστα πάντα ποιεῖ. Οὐ γὰρ τὸ
 πολλὰ ἔχειν, ἀλλὰ τὸ ὀλίγων δεῖσθαι, ἀναλώτους ποιεῖ. Ἐκεί-
 νος μὲν γὰρ, κἂν μὴ ἀδικηθῇ, δέδοικεν· οὗτος δὲ, κἂν ἀδικηθῇ,
 τῶν οὐκ ἡδικημένων ἄμεινον διακείσεται, καὶ ἐν πλείονι ^lκαὶ διὰ
 τοῦτο ἔσται εὐθυμία. Μὴ τοῖνυν τοῦτο ζητῶμεν, ὅπως μηδεὶς
 ἐπηρεάσῃ, ἀλλ' ὅπως, κἂν ἐπηρεάξῃεν βούληται, μὴ δύνῃται.
 Τοῦτο δὲ οὐδαμῶθεν ἐτέρωθεν ἔσται, ^mἀλλ' ἡ ἐκ τοῦ τῆς χρείας
 (200) ἔχεσθαι, καὶ μὴ πλείονων ἐπιθυμεῖν. Οὕτω γὰρ καὶ ἐνταῦθα
 τρυφήσαι δυνησόμεθα, καὶ τῶν μελλόντων ἐπιτευξόμεθα ἀγα-
 θῶν, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
 δι' οὗ καὶ μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἡ δόξα, ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι, εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ KS.

701

¹ Τὸν δὲ ἀσθενούντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρί-
 σεις ^aδιαλογισμῶν. ^aὍς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα· ὁ δὲ
 ἀσθενῶν λάχανα ἔσθιει.

ΟΙΔΑ ὅτι πολλοῖς ἄπορον τὸ εἰρημένον. Διὸ πρότερον
 ἀναγκαῖον εἰπεῖν τοῦ χωρίου ^bτούτου παντὸς τὴν ὑπόθεσιν, καὶ
 τί βουλόμενος ^cδιορθῶσαι, ταῦτα γράφει. Τί τοῖνυν βούλεται

1 CAP. XIV. v. 1, 2.

^a γὰρ accessit ex A. B. C. D. E. F. I. receptum a Montef. καὶ pro γὰρ H.
^b ἐν om. I. ^c ἡς] + ἐντὸς Edd. et A. in marg. repugnantibus libris. Mox
 δέχῃ C. ^d μέθῃ pro μέθαι A. B. C. D. F. H. I. μέθοι E. Statim ἀσέλγεια
 C. I. ^e τοσαῦτα pro τοιαῦτα A. B. D. E. F. H. I. Tum ὅσον pro οἷον iidem.
 ὅσα C. ^f μηδὲ] μὴ C. ^g καὶ assumptum ex D. E. F. H. I. ^h λυμαίνει C.
ⁱ ἀσφαλῶς om. C. ^k καὶ ἐνάρ. π. ποιῇ C. ^l καὶ om. I. Mox ἀθυμία idem.
^m ἀλλ' ἢ] εἰ μὴ C. HOM. XXVI. ^a λογισμῶν B. D. F. I. ^b τούτου π.]
 π. τούτου A. B. F. H. I. τούτου om. Cat. ^c διορθώσασθαι C. H.

Β διορθοῦν; Ἦσαν πολλοὶ τῶν ἐξ Ἰουδαίων πεπιστευκότων, οἱ τῇ τοῦ νόμου κατεχόμενοι συνειδήσει καὶ μετὰ τὴν πίστιν τῶν βρωμάτων ἐφύλαττον ἔτι τὴν παρατήρησιν, οὕτω θαρροῦντες τέλει ἀποστῆναι τοῦ νόμου. • Εἶτα, ὥστε μὴ ^dγενέσθαι εὐφώρατοι, τῶν χοιρεῶν ἀπεχόμενοι ^eμόνων, πάντων ^fἐξῆς ἀπέχοντο τῶν κρεῶν, καὶ λάχανα ἥσθιον μόνον, ἵνα νηστεία μᾶλλον εἶναι δοκῇ τὸ γινόμενον, ἀλλὰ μὴ νόμου παρατήρησις. Ἄλλοι πάλιν ἦσαν ^gτελειότεροι, οὐδὲν τοιοῦτον παρατηροῦντες, ^hοἱ τούτοις τοῖς παρατηροῦσι φορτικοὶ καὶ ἐπαχθεῖς ἐγίνοντο, οὐκ οἰζοντες, ἐγκαλοῦντες, εἰς ἀθυμίαν ἐμβάλλοντες. Δεδοικώς C τοῖνυν ὁ μακάριος Παῦλος μὴ μικρὸν κατορθῶσαι βουλόμενοι, τὸ πᾶν ἀνατρέψωσι, καὶ θέλοντες εἰς τὴν τῶν βρωμάτων αὐτοῦς ἀδιαφορίαν ἀγαγεῖν, καὶ τῆς πίστεως αὐτοὺς ἐκπεσεῖν παρασκευάσσει, καὶ πρὸ τοῦ καιροῦ τοῦ προσήκοντος τὸ πᾶν ἐπανορθῶσαι σπεύδοντες, περὶ τὰ καίρια ⁱτὴν ζημίαν ἐργάσονται, ἀπὸ τῆς εἰς ^kτὸν Χριστὸν ὁμολογίας αὐτοὺς παρασαλεύοντες τῷ συνεχῶς ἐπιτιμᾶν, καὶ ἐν ἐκατέρῳ ^lμείνωσιν ἀδιόρθωτοι· ὅρα πόση κέχρηται συνέσει, καὶ πῶς ἐκατέρων ἐπιμελεῖται τῶν μερῶν μετὰ τῆς συνήθους ^mαὐτῷ σοφίας.

D Ὅυτε γὰρ ὅτι κακῶς ποιεῖτε, τολμᾷ τοῖς ἐπιτιμῶσιν εἰπεῖν, ἵνα μὴ ἐκείνους βεβαιώσῃ ἐν τῇ παρατηρήσει, οὔτε πάλιν ὅτι καλῶς, ἵνα μὴ ⁿοσφοδρότερους κατηγόρους ἐργάσῃται, ἀλλὰ συμμεμετρημένην ποιεῖται τὴν ἐπιτίμησιν. Καὶ δοκεῖ μὲν τοῖς ἰσχυροτέροις ἐπιτιμᾶν, τὸ δὲ πᾶν εἰς ἐκείνους κενοῖ ἐν τῷ πρὸς τοὺτους λόγῳ. Αὕτη γὰρ μάλιστα ἡ διόρθωσις ἀνεπαχθεστέρα, ὅταν πρὸς ἄλλον τις τρέψας ^oτὸν λόγον, ἕτερον πλήττῃ. Οὔτε γὰρ εἰς θυμὸν ἀφίησιν ἐξενεχθῆναι τὸν ἐπιτιμώμενον, καὶ λανθανόντως τὸ τῆς διορθώσεως ἐνίησι φάρμακον. Ὅρα τοῖνυν πῶς αὐτὸ ποιεῖ συνετῶς, καὶ πῶς εὐκαίρως. Εἰπὼν E γὰρ, “Τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ^pποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας,” τότε εἰς τὸν περὶ τούτων ^qἐκβαίνει λόγον, ἵνα μὴ δόξῃ ὑπὲρ ἐκείνων λέγειν τῶν ἐπιτιμώντων καὶ κελευόντων ἐσθίειν ἅπαντα. Τὸ γὰρ ἰσθενηκὸς μέρος αἰεὶ ^rπλείονος δεῖται τῆς προνοίας. Διὸ καὶ πρὸς τὸν ἰσχυρὸν εὐθέως ἀποτείνεται, λέγων οὕτω “Τὸν

^d γίνεσθαι C. ^e μόνον D.F.H. et ante corr. A. Ita tacite Montef. Haec τῶν χ. ἀ. μόνων om. C. ^f ἐξίσης C. τῶν ante κρέων om. B. Cat. ^g τελεώτεροι ex corr. B. Statim οὐδὲν pro οὐδὲ ἐν A.C.E.F.H.I. Cat. οὐδὲν δὲ D. ^h οἱ τούτοις] οἱ τοιοῦτοι C. Mox ἀπεχθεῖς A.I. ⁱ τὴν assumptum ex A.E.F.H.I. ^k τὸν accessit ex A.B.D.E.F.H. Mox αὐτῷ pro αὐτοῖς A. ^l μένωσι A. ^m αὐτοῦ C.D.F.H.I. Veron. ⁿ οὐδὲ C. Mox ἐτόλμα idem. ^o οσφοδρότερον C. ^p τὸν om. A.F.H. ^q ποιεῖσθαι F.H. ^r ἐκβαίνει A. ^s τοῦ πλείονος F.H.

δὲ ἀσθενούντα τῇ πίστει.” Εἶδες πληγὴν εὐθέως μίαν ἐκείνῳ δοθείσαν; Εἰπὼν γάρ, “τὸν ἀσθενούντα,” ἔδειξεν αὐτὸν ἄρρωστον. Εἶτα δευτέραν προστίθησι λέγων, “προσλαμβάνεσθε.” Δείκνυσι γὰρ πάλιν πολλῆς δέουσαν ἐπιμελείας, ὅπερ σημεῖον ἑσχάτης ἀρρωστίας ἐστί. “Μὴ εἰς διακρίσεις ⁷⁰² διαλογισμῶν.” Ἰδοὺ καὶ τρίτην ἐπέθηκε πληγὴν. Ἐντεῦθεν γὰρ δηλοῖ τοιοῦτον αὐτοῦ τὸ ἀμάρτημα ὃν, ὡς καὶ τοὺς τὰ ⁷⁰³ αὐτὰ αὐτῷ μὴ πλημμελοῦντας, κοινωνοῦντας δὲ ὅμως αὐτῷ τῆς φιλίας, καὶ ἀντεχομένους αὐτοῦ τῆς θεραπείας, διακρίνεσθαι. Εἶδες πῶς δοκεῖ μὲν τούτοις διαλέγεσθαι, ἐκείνοις δὲ ἐπιτιμᾷ λανθανόντως καὶ ἀνεπαχθῶς; Εἶτα τιθεὶς ἀμφοτέρους παράλληλα, τὸν μὲν μετ’ ἐγκωμίων, τὸν δὲ μετ’ ἐγκλημάτων τίθησιν. Ἐπάγει γὰρ λέγων “⁷⁰⁴ Ὃς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα,” ἀνακηρύττων αὐτὸν ἀπὸ τῆς πίστεως “ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει,” καὶ τοῦτον Β πάλιν κακίζων ἀπὸ τῆς ἀσθενείας.

Εἶτα, ἐπειδὴ καιρίαν ἔδωκε τὴν πληγὴν, παραμυθεῖται πάλιν (201) αὐτὸν, οὕτω λέγων ² “Ὁ ἐσθίων τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενεῖτω.” Οὐκ εἶπεν, ἐάτω, οὐκ εἶπε, μὴ ἐγκαλείτω, οὐκ εἶπε, μὴ διορθοῦσθω, ἀλλὰ, μὴ ὀνειδιζέτω, μὴ διαπτύετω, δεικνὺς ὅτι πρᾶγμα πολλοῦ γέλωτος ἄξιον ἐποιοῦν. Ἐπὶ δὲ τούτου οὐχ οὕτως, ἀλλὰ πῶς; “Ὁ μὴ ἐσθίων τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω.” Ὡς περ γὰρ οἱ τελειότεροι τούτους ἐξετελίζον ὡς ὀλιγοπίστους καὶ ὑποῦλους καὶ νόθους καὶ Ἰουδαίζοντας ἔτι, οὕτως C ἐκείνοι τούτους ἔκρινον ὡς παρανομοῦντας, ³ ὡς λαιμαργία προσέχοντας ὧν πολλοὺς καὶ ἐξ ἐθνῶν εἰκὸς εἶναι. Διὸ καὶ ἐπήγαγεν “Ὁ θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο.” Ἐπ’ ⁴ ἐκείνου δὲ οὐκ εἶπε τοῦτο. Καίτοι τὸ μὲν ἐξουθενεῖσθαι τοῦ ἐσθιοντος ἦν ὡς λαιμάργου, τὸ δὲ κρίνεσθαι τοῦ μὴ ἐσθιοντος ὡς ὀλιγοπίστου. Ἄλλ’ ἀντήλλαξεν αὐτὰ, δεικνὺς ὅτι οὐ μόνον τοῦ ἐξουθενεῖσθαι οὐκ ἔστιν ἄξιον, ἀλλὰ καὶ ἐξουθενεῖν δύναται. Ἄλλὰ καὶ ἐγὼ κατακρίνω, φησὶν; Οὐδαμῶς διὰ γὰρ τοῦτο ἐπήγαγεν, ὅτι “ὁ θεὸς αὐτὸν προσελάβετο.” Τί τοίνυν ⁵ αὐτῷ D περὶ νόμου διαλέγη ὡς παραβαίνοντι; “Ὁ θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο” τουτέστι, τὴν ἄφατον αὐτοῦ περὶ αὐτὸν ἐπεδείξατο

2 v. 3.

¹ τὸν] + δὲ A.C.F.H.I. Mox προσλαμβάνεσθαι C.F. ⁷ ἐσχάτης] μεγάλης C. ² διαλογισμῶν A.C.D.E. λογισμῶν Edd. ³ αὐτὰ] τοιαῦτα A.H. Mox μὴ πλ. pro οὐ πλ. A.H. Cat. τοὺς μὴ τὰ αὐτὰ αὐτῷ πλ. C. Negativam om. I. ⁴ ὅμως om. E. Statim αὐτοῦ A.H.I. ⁵ ὡς pro ὅλος libri omnes et Cat. ⁶ ἐκείνου A.B.D.E.I. Cat. ἐκείνους D. ἐκείνῳ Edd. ⁷ αὐτῷ π. v. pro π. v. αὐτῷ A.B.C.D.E.F.H. Cat.

^c χάριν, καὶ πάντων ἀπήλλαξεν ^d ἐγκλημάτων. Εἵτα πάλιν πρὸς τὸν ἰσχυρόν, ³ “Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην;” “Ὅθεν δηλον, ὅτι καὶ ^e ἐκεῖνοι ἔκρινον, οὐ μόνον ἐξουθένουν. “Τῷ ἰδίῳ κυρίῳ στήκει ἢ πίπτει.” Ἰδοὺ πάλιν ἄλλη πληγή. Καὶ δοκεῖ μὲν ἡ ἀγανάκτησις εἶναι πρὸς τὸν ἰσχυρόν, καθάπτεται δὲ ἐκείνου. “Ὅταν ^f γὰρ εἴπῃ, “Σταθήσεται δέ,” Εὐδείκνυσιν ἔτι σαλευόμενον, καὶ ^h πολλῆς δεόμενον τῆς προσοχῆς, καὶ τοσαύτης τῆς ἐπιμελείας, ὡς ⁱ καὶ τὸν θεὸν καλεῖν εἰς ταῦτα ἱατρόν. “Δυνατὸς γὰρ, φησὶν, ὁ θεὸς στήσαι αὐτόν.” “Ὅπερ ἐπὶ τῶν σφόδρα ἀπεγνωσμένων λέγομεν. Εἵτα, ἵνα μὴ ἀπογνῶ, καὶ ἀσθενοῦντα αὐτὸν οἰκέτην καλεῖ, λέγων. “Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην;” Καὶ ἐνταῦθα ^k δὲ πάλιν λανθανόντως αὐτοῦ καθάπτεται. ^l Οὐ γὰρ ἐπειδὴ ἄξια τοῦ ^m μὴ κρίνεσθαι ποιεῖ, διὰ τοῦτο κελεύω μὴ ⁿ κρίνειν, ὁ ἀλλ’ ἐπειδὴ ἀλλότριός ἐστιν οἰκέτης, ^p τούτέστιν, οὐ σὸς, ἀλλὰ τοῦ θεοῦ. Εἵτα παραμυθούμενος αὐτὸν πάλιν, οὐκ εἶπεν, ὅτι πίπτει, ἡ ἀλλὰ τί; “Στήκει ἢ πίπτει.” ^r Ἄν τε δὲ τοῦτο, ἂν τε ἐκεῖνο ^s ἦ, τῷ δεσπότη διαφέρει ταῦτα ἀμφότερά· καὶ γὰρ ἡ ζημία ⁷⁰³ ^t ἐκεῖ τείνει, πεσόντος, ὥσπερ οὖν καὶ ὁ πλοῦτος, ἐστῶτος. Ταῦτα δὲ, εἰ μὴ τὸν σκοπὸν πάλιν ^u κατίδοιμεν τοῦ ^v Παύλου, βουλομένου μὴ πρὸ καιροῦ ^w τοῦ προσήκοντος ἐπιτιμᾶσθαι αὐτοὺς, σφόδρα ἀνάξια τῆς Χριστιανοῖς πρεπούσης κηδεμονίας ἐστίν. Ἄλλ’, ὅπερ αἰεὶ λέγω, τὴν γνώμην ἐξετάζειν δεῖ μεθ’ ἧς ^x λέγεται, καὶ τὴν ὑπόθεσιν περὶ ἧς λέγεται, καὶ τί σπουδύζων κατορθῶσαι λέγει. Οὐχ ὡς ἔτυχε δὲ ^y ἐνέτρεψε, τοῦτο εἰπών. Εἰ γὰρ ὁ θεὸς, φησὶν, ὁ τὴν ζημίαν ὑπομένων, οὐδὲν ποιεῖ τέως, πῶς οὐκ ἂν εἴησ ἄκαιρος σὺ καὶ πέρα τοῦ μέτρου ^B ^z περιέργως, ἄγγων αὐτὸν καὶ ἐνοχλῶν.

⁴ “Ὅς μὲν κρίνει ἡμέραν παρ’ ἡμέραν, ὃς δὲ ^a κρίνει πᾶσαν ἡμέραν.” ^b Ἐνταῦθά μοι δοκεῖ ἡρέμα καὶ περὶ νηστείας αἰνίττεσθαι. Καὶ γὰρ εἰκὸς τῶν νηστευόντων τινὰς τοὺς μὴ νηστεύ-

3 v. 4.

4 v. 5.

^c χάριν] + πρὸς τὸν ἰσχυρόν I. ^d τῶν ἐγκλ. C.D.E. ^e ἐκεῖνοι B. Veron. ^f ἰσχυρότερον B. ^g γὰρ accessit ex omnibus. ^h πολλῆς om. C. ⁱ καὶ om. C. ^k δὲ om. C. ^l οὐ] οὐδὲ C.D. ^m μὴ om. C. ⁿ κρίνειν pro κρίναι omnes. ^o ἀλλ’] οὐκ F. Mox ἐστὶν ὁ οἰκέτης C.H. ^p τούτέστιν om. A.F.H.I. ^q ἀλλὰ τί;] ἀλλ’ ὅτι A.C.F.I. ^r ἦ om. C. ^s Statim τῷ αὐτῷ δεσπ. δ. τὰ ἀμφ. E. ^t ἐκεῖ τείνει] οὐκ ἐστὶν ἡ C. Statim πεσόντος om. I. ^u κατίδοιμεν pro κατίδωμεν A.F. κατίδοιμεν B. καθίδοιμεν H. καταλάβοιμεν I. κατίδωμεν habet Cat. ^v Παύλου] ἀποστόλου C. ^w τοῦ om. I. ^x λέλεκται (bis?) C. ^y ἐνέτρεψε τοῦτο] τοῦτον ἐνέτρεψεν I. ^z περιέργως A.F.I. ^a κρίνει om. C.D.E. ^b ἐνταῦθα δὲ Edd. δὲ om. B.D.E.

οντας ^cδιηνεκῶς κρίνειν· ἢ καὶ ἐν ταῖς παρατηρήσεσιν ^dεἰκὸς εἶναι τινας τοὺς ῥητὰς ἡμέρας ἀπεχομένους, ^eκαὶ ῥητὰς ἐχομένους. Διὸ καὶ ἔλεγεν, “Ἐκαστος τῷ ἰδίῳ νοὶ πληροφορεῖσθω.” Οὕτω γὰρ καὶ τῶν παρατηρούντων τὸν φόβον ^fἐξέλυσε, ἀδιάφορον τὸ πρᾶγμα εἶναι λέγων, καὶ βτῶν ἐπιτιθεμένων αὐτοῖς σφοδρῶς τὴν φιλονεικίαν ἀνῆρει, δεικνὺς ^hὅτι οὐ σφόδρα περισπούδαστον ⁱτὸ περὶ τούτων ἐνοχλεῖν συνεχῶς· οὐ σφόδρα ^kδὲ C περισπούδαστον, οὐ παρὰ τὴν οἰκείαν φύσιν, ἀλλὰ παρὰ τὸν καιρὸν, καὶ διὰ τὸ νεήλδους εἶναι ἐν τῇ πίστει. ^lἘπεὶ Κολασσαεῦσι γράφων, μετὰ πολλῆς ^mἀπαγορεύει τοῦτο τῆς σπουδῆς, λέγων· ⁿ“Βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου, καὶ οὐ κατὰ Χριστόν” καὶ πάλιν, “Μὴ οὖν τις ὑμᾶς ^oκρινέτω ἐν βρώσει, ἢ ἐν (202) πόσει” καὶ, “^pΜηδεὶς ὑμᾶς καταβραβεύετω.” Καὶ Γαλάταις δὲ ἐπιστέλλων, μετὰ πολλῆς ἀκριβείας ἀπαιτεῖ παρ’ αὐτῶν τὴν ἐν Ρτοῖς τοιοῦτοις φιλοσοφίαν καὶ τελειότητα. Ἐνταῦθα δὲ οὐ κέχρηται τούτῳ τῷ ^qτόνῳ, διὰ τὸ νεόφυτον εἶναι παρ’ αὐ- D τοῖς τὴν πίστιν. Μὴ τοίνυν εἰς πάντα ἔλκωμεν ἴτ’ οὐ, “Ἐκαστος ^rτῷ ἰδίῳ νοὶ πληροφορεῖσθω.” Ὅταν ^sγὰρ περὶ δογμάτων ὁ λόγος ᾖ, ἄκουσον τί φησιν· ^t“Εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ’ ὃ παρελάβετε, κἀν ἄγγελος ᾖ, ἀνάθεμα ἔστω” καὶ πάλιν, ^u“Φοβοῦμαι μὴ πως, ὥς ὁ ὄφεις Εὖαν ἠπάτησεν, οὕτω φθαρῇ τὰ νοήματα ὑμῶν.” Καὶ ^vΦιλιππησίοις ἐπιστέλλων ἔλεγε· ^w“Βλέπετε τοὺς κύνas, βλέπετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας, βλέπετε τὴν κατατομὴν.” Παρὰ δὲ Ῥωμαίοις ^xἐπειδὴ τέως οὐκ ᾔην E καιρὸς τὰ τοιαῦτα διορθοῦν, “Ἐκαστος, ^yφησὶ, τῷ ἰδίῳ νοὶ πληροφορεῖσθω.” Καὶ γὰρ καὶ περὶ νηστείας ὁ λόγος ᾔην,

5 Col. ii. 8, 16, 18. 6 Gal. i. 9. 7 2 Cor. xi. 3. 8 Philipp. iii. 2.

^c δ. κρίνειν pro κρίνειν δ. omnes. ^d εἰκὸς om. I. ^e καὶ ῥ. ἐχομένους om. C.H.I. ^f ἐξέλυσε pro ἐξέλυεν A.B.C.F.H.I. ἐξέβαλεν Cat. ^g τῶν om. C. Mox σφοδρῶς καὶ τὴν φιλοσοφίαν ἀναιρεῖ idem. ^h ὅτι] + καὶ Edd. καὶ deest in omnibus. ⁱ τὸ accessit ex C.D.E. Cat. Verba τὸ περὶ τούτων —περισπούδαστον om. A.F.H.I. Haec οὐ σφ. δὲ περισπούδαστον desunt in D. Cat. ^k δὲ om. E. ^l ἐπεὶ] + καὶ H. καὶ pro ἐπεὶ C. Statim Κο- λασσ. D. ^m ἀπαγορεύει C. Mox τῆς om. A.F.H.I. Cat. ⁿ κρινέτω] + ἢ A.D.E.H. Haec κρινέτω—ὑμᾶς om. I. ^o μήτις A.E.F.H. ^p τοῖς τοιοῦτοις] τοῖς C. ^q τόνῳ] νῷ I. ^r τὸ om. C. ^s τῷ] ἐν τῷ C.F.H.I. δὲ ἐν τῷ A. ^t γὰρ] δὲ A.F.H.I. ^u ὑμᾶς A.B.C.D.E.H.I. Cat. ὑμῖν Edd. ^v φοβοῦμαι δὲ Edd. δὲ om. A.C.D.E.H.I. Mox ὁ ὄφεις A.C.D.F. H.I. et ex corr. B. Articulus aberat. Tum ἐξηπάτησεν D. ^x φιλ. δὲ Edd. δὲ om. B.C.D.E. Cat. ^y ἐπεὶ C.D. Statim τέως οὐκ ᾔην κ. B.C.H.I. Cat. οὐκ ᾔην κ. τέως E. οὐκ ᾔην τέως κ. Edd. ^z φησὶν ἐν τῷ Edd. ἐν om. A.C.D.E.F.H.I. Cat.

^aκαὶ τὴν ἐκείνων τοίνυν ἀλαζονείαν καθαιρῶν, καὶ τούτων ἐκ-
 λύνων τὸν φόβον, ταῦτα ἔλεγεν. ⁹“Ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν,
 κυρίῳ φρονεῖ· καὶ ὁ μὴ φρονῶν τὴν ἡμέραν, κυρίῳ οὐ φρονεῖ.
^bΚαὶ ὁ ἐσθίων, κυρίῳ ἐσθίει· εὐχαριστεῖ γὰρ τῷ θεῷ· καὶ ὁ
 μὴ ἐσθίων, κυρίῳ οὐκ ἐσθίει, καὶ εὐχαριστεῖ τῷ θεῷ.” ^aἘτι τῶν
 αὐτῶν ἔχεται. ^aὉ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν· οὐ περὶ τὰ καιρῶν
 τὸ πρῶγμά ἐστι. Τὸ γὰρ ζητούμενον, ^cεἰ διὰ τὸν θεὸν καὶ
 οὗτος κακείνος ἐργάζεται· ^dτὸ ζητούμενον, εἰ ἀμφοτέροι ἐῖς
 704 εὐχαριστίαν τελευτῶσι. Καὶ γὰρ καὶ ἐκεῖνος καὶ οὗτος ^eεὐ-
 χαριστοῦσι τῷ θεῷ. Εἰ τοίνυν ἀμφοτέροι εὐχαριστοῦσιν, οὐ
 πολὺ τὸ μέσον. Σὺ δέ μοι σκόπει πῶς καὶ ἐνταῦθα πληττεῖ
^fλανθανόντως τὸν Ἰουδαΐζοντα. Εἰ γὰρ τὸ ζητούμενον τοῦτό
 ἐστι, τὸ εὐχαριστεῖν, εὐδὴλον ὅτι ὁ ἐσθίων οὗτός ἐστιν ὁ εὐ-
 χαριστῶν, οὐχ ὁ μὴ ἐσθίων· πῶς γὰρ, ἔτι τοῦ νόμου ἐχόμενος;
 “Ὅπερ οὖν καὶ ἔπρος Γαλάτας ἔλεγεν· ¹⁰“Ὅστινες ἐν νόμῳ
 δικαιούσθε, τῆς χάριτος ἐξεπέσετε.” Ἄλλ’ ἐνταῦθα αἰνίττεται
 μὲν αὐτὸ, οὐκ ἀνακαλύπτει δὲ αὐτὸ οὕτως· οὕτω γὰρ ἦν καιρός·
 Β ἀλλὰ τέως ^hδιαβαστάζει, καὶ διὰ τῶν ἐξῆς αὐτὸ παρανοίγει
 μᾶλλον. Εἰπὼν γάρ· ¹¹“Οὐδεὶς ⁱγὰρ ἡμῶν ἐαυτῷ ζῇ, καὶ
 οὐδεὶς ἐαυτῷ ἀποθνήσκει· ἐάν τε γὰρ ζῶμεν, τῷ κυρίῳ ζῶμεν
 ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τῷ κυρίῳ ^kἀποθνήσκομεν” σαφέστερον
^lαὐτὸ καὶ διὰ τούτων παρεδήλωσεν. Ὁ γὰρ τῷ νόμῳ ζῶν,
 πῶς δύναται τῷ Χριστῷ ζῆν; Οὐ τοῦτο δὲ μόνον διὰ τούτων
^mκατασκευάζει, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐπειγόμενον εἰς τὴν ἐκείνων διόρ-
 θωσιν κατέχει, καὶ πείθει μακροθυμεῖν, δεικνὺς ὅτι ἀμήχανον
 τὸν θεὸν καταφρονῆσαι αὐτῶν, ἀλλὰ τῷ προσήκοντι καιρῷ
ⁿδιορθώσεται.
 C Τί οὖν ἐστίν, “Οὐδεὶς ἡμῶν ἐαυτῷ ζῇ;” Οὐκ ἐσμὲν ἐλεύθεροι,
 δεσπότην ἔχομεν τὸν καὶ ζῆν ἡμᾶς βουλόμενον, καὶ ἀποθανεῖν
 οὐ θέλοντα, καὶ ᾧ ταῦτα ἀμφοτέρα μᾶλλον ἡμῶν διαφέρει.
 Διὰ γὰρ τούτων δείκνυσιν, ὅτι πλέον ἡμῶν αὐτὸς ^oἡμῶν κή-

⁹ v. 6.

10 Gal. v. 4.

11 v. 7, 8.

^a καὶ τοίνυν τὴν ἐκείνων hoc ord. E. Cat. Mox ἔλεγεν ταῦτα pro ταῦτα ἔλεγεν C.D. ^b καὶ om. I. ^c Haec εἰ διὰ—ζητούμενον desunt in A.F.H.I.

^d Verba τὸ ζητούμενον, quae in Editis non leguntur, habent B.D.E. Pro iis particulam καὶ dat Cat. ^e Haec εὐχαριστοῦσι—ἀμφοτέροι om. I.

Idem mox add. καὶ post εὐχαριστοῦσιν. ^f λανθανόντως E.I. Cat. συνεχῶς C. λανθάνων Edd. λανθ. πληττει hoc ord. E. πλ. τὸν Ἰουδ. λανθανόντως Cat.

^g πρὸς Γ.] Γαλάτας C. Mox ἐξεπέσατε C.F.H.I. ^h διαβαστάζει καὶ om. C.

ⁱ γάρ om. C.D.E. ^k ἀποθνήσκωμεν B.E. Mosqq. Verba τῷ κυρίῳ ἀποθνήσκομεν om. I. ^l αὐτὸ (αὐτῷ E.) καὶ δ. τούτων pro καὶ διὰ τούτων αὐτὸ A.D.E.F.H.I. καὶ διὰ τούτου (om. αὐτὸ) C. ^m παρασκευάζει A.F.H.

ⁿ διορθώσονται C. ^o ἡμῶν om. I. Cat. Mox καὶ μᾶλλον ἡμῶν om. I.

δεται, καὶ μᾶλλον ἡμῶν καὶ πλοῦτον τὴν ἡμετέραν ^pζωὴν ἡγεί-
ται, καὶ ζημίαν τὸν θάνατον. Οὐ γὰρ ἑαυτοῖς ἀποθνήσκου-
μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ δεσπότῃ, ἃν ἄρα ^qἀποθάνωμεν. Θάνατον
δὲ ἐνταῦθα τὸν ἐκ ^rτῆς πίστεως λέγει. Ἰκανὸν μὲν οὖν καὶ
τοῦτο πείσαι, ὅτι φροντίζει ἡμῶν, ὅτι ^aαὐτῷ ζῶμεν, ⁱκαὶ αὐτῷ
ἀποθνήσκουμεν. Πλὴν οὐκ ἀρκεῖται τούτῳ, ἀλλὰ ^vκαὶ ἕτερον
ἐπάγει. Εἰπὼν γάρ, “Ἐάν τε οὖν ζῶμεν, ἐάν τε ἀποθνή- D
σκωμεν, τοῦ κυρίου ἐσμέν” καὶ ἀπ’ ἐκείνου τοῦ θανάτου ἐπὶ τὸν
φυσικὸν μεταβάς, ἵνα μὴ δόξη τραχύνειν τὸν λόγον, ἕτερον
^wσημεῖον ποιεῖται ^xτῆς αὐτοῦ προνοίας μέγιστον. Ποῖον δὲ
τοῦτο; ¹² “Εἰς τοῦτο γὰρ ^yΧριστὸς, φησί, ^zκαὶ ἀπέθανε καὶ
ἀνέστη καὶ ἔζησεν, ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύσῃ.” Ὡστε
καὶ τοῦτό ^aσε πειθέτω, ^bὅτι φροντίζει τῆς σωτηρίας ^cἡμῶν καὶ
διορθώσεως. Εἰ γὰρ μὴ ^dτοσαύτην ἐποιεῖτο πρόνοιαν, τίς
χρεία τῆς οικονομίας ἦν; Ὁ τοίνυν τοσαύτην σπουδὴν θέμενος
ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ γενέσθαι ἡμᾶς, ὥς καὶ δούλου μορφὴν λαβεῖν
καὶ ἀποθανεῖν, οὗτος μετὰ τὸ γενέσθαι καταφρονήσει; Οὐκ Ε
ἔστι τοῦτο, οὐκ ἔστιν· οὐδ’ ἂν ἔλοιτο τοσαύτην προέσθαι
πραγματεῖαν. “Εἰς τοῦτο γὰρ, φησί, καὶ ἀπέθανεν” ὥς ἂν
εἴποι τις, ὁ δεῖνα ^eοὐκ ἂν ἀνάσχοιτο καταφρονῆσαι τοῦ δούλου
τοῦ γὰρ οἰκείου κήδεται βαλαντίου. Καὶ ^fγὰρ οὐχ οὕτως
ἡμεῖς χρημάτων ἐρώμεν, ὥς αὐτὸς τῆς σωτηρίας τῆς ἡμετέρας.
(203) Οὐκοῦν ^gοὐδὲ χρήματα, ἀλλὰ τὸ ^hαἷμα ὑπὲρ ἡμῶν κατέβαλε
καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἂν ἀνάσχοιτο προέσθαι τούτους, ὑπὲρ ὧν
τοσαύτην τιμὴν ⁱκατέθηκεν. Ὅρα δὲ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ,
πῶς δείκνυσιν ἄφατον οὐσαν. “Εἰς τοῦτο γὰρ, φησὶν, ^kἀπέ- 705
θανε καὶ ἔζησεν, ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύσῃ” καὶ ἀνω-
τέρω, “Ἐάν τε γὰρ ζῶμεν, ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, αὐτοῦ ἐσμέν.”
Εἶδες δεσποτεῖαν ἐπιτεταμένην; εἶδες ἰσχὺν ἄμαχον; εἶδες
πρόνοιαν ἡκριβωμένην; Μὴ γάρ μοι τοὺς ζῶντας εἴπης, φησί·
καὶ τῶν ἀπελθόντων ^lπρονοεῖ. Εἰ δὲ τῶν ^mἀπελθόντων, εἰ-

12 v. 9.

^p ζῶν] σωτηρίαν A. ^q ἀποθνήσκωμεν I. ^r τῆς om. B.H. Cat.
^a αὐτῷ] ἐν αὐτῷ bis C. ^t καὶ] ὅτι A.F.H.I. Verba ζῶμεν καὶ αὐτῷ om. E.
^v καὶ om. C. ^w σημεῖον] ἡμῶν vel ἡμῶν ante corr. C. Idem post μέγιστον
add. τεκμήριον. ^x τῆς αὐτοῦ] αὐτοῦ τῆς αὐτῆς D. ^y Χριστὸς, φησί] Sic
B.F.H.I. φησί, Χριστὸς Edd. φησί om. a pr. man. A. ^z καὶ om. C.E.
^a σε om. C. ^b ὅτι] + αὐτῷ Edd. repugnantibus libris et Cat. ^c ἡμῶν] τῆς
ἡμῶν C. ^d τοσαύτην ἡμῶν ἐπ. Edd. ἡμῶν om. A.C.D.E.F.H. Cat.
^e οὐκ] καὶ οὐκ H. Statim ἂν accessit ex A.B.D.E.H. Cat. ^f γὰρ om. C.
^g οὐδὲ pro οὐ A.B.C.D.E.F.I. ^h αἷμα] + τὸ αὐτοῦ Edd. reclamantibus
libris. ⁱ κατέβαλε I. ^k καὶ ἀπέθανε H. ^l προνοεῖ B.C.D.E.I. Cat.
et ex corr. A. προνοεῖται Edd. Haec προνοεῖ. εἰ δὲ τῶν ἀπελθόντων om. H.
^m ἀπελθόντων] ἀποθανόντων προνοεῖ C.

δηλον ὅτι καὶ τῶν ζώντων. Οὐδὲν ^η γοῦν ὑπὲρ τῆς δεσποτείας ταύτης παρέλιπε, ^ο πλείονα ἀνθρώπων ῥκαὶ δικαιώματα ἑαυτῷ κατασκευάζων, καὶ χωρὶς τῶν ἄλλων ἀπάντων εἰς τὸ προνοεῖν Β ἡμῶν. Ἀνθρωπος μὲν γὰρ ἀργύριον καταβάλλει, καὶ διὰ τοῦτο σφόδρα ἀντέχεται ^ι τοῦ δούλου αὐτὸς δὲ θάνατον κατέβαλε, καὶ οὐκ ἂν τὸν ^ε τῆς τοσαύτης τιμῆς ἀγορασθέντα, καὶ οὐ τὴν δεσποτείαν μετὰ τοσαύτης ἐκτήσατο σπουδῆς καὶ πραγματείας, τούτου τὴν σωτηρίαν ^ε ἐν οὐδενὶ λογιέται. Ταῦτα δὲ ^ν λέγει, ἐντρέπων τὸν Ἰουδαίζοντα, καὶ πείθων ^ω ἀναμνησθῆναι τοῦ μεγέθους τῆς εὐεργεσίας, καὶ ὅτι νεκρὸς ὢν ἔζησε, καὶ ὅτι οὐδὲν ^κ ἐκέρδανε παρὰ τοῦ νόμου, καὶ ὅτι ἐσχάτης ἀγνωμοσύνης ἂν εἴη, ^γ τὸν τοσαῦτα ἐπιδειξάμενον ὑπὲρ αὐτοῦ καταλιπόντα, C ἐπὶ τὸν νόμον παλινδρομεῖν.

Ἰκανῶς τοίνυν αὐτοῦ καθαψάμενος, πάλιν ἀνίησι λέγων ¹³ “Σὺ δὲ τί κρίνεις ^κ τὸν ἀδελφόν σου; ἢ καὶ σὺ τί ἐξουθενεῖς τὸν ἀδελφόν σου;” Καὶ δοκεῖ μὲν ^α ὡς ἰσάζοντα αὐτὰ τίθεναι, πολλὴν δὲ ἐκ τῶν εἰρημένων δέκνυσσι τὴν διαφοράν οὔσαν. Καὶ πρῶτον μὲν τῇ προσηγορίᾳ ^β τοῦ ἀδελφοῦ καταλίνει τὴν φιλονεικίαν, ἔπειτα δὲ καὶ τῇ τῆς ἡμέρας ^ε ἐκείνης ἀναμνησθῆναι τῆς φοβεράς. Εἰπὼν γάρ, “Τί ἐξουθενεῖς τὸν ἀδελφόν σου;” ἐπήγαγε, “Πάντες γὰρ παραστησόμεθα τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ.” Καὶ δοκεῖ μὲν πάλιν ^δ ἐπιτιμῶν τῷ D τελειωτέρῳ ταῦτα λέγειν, κατασεῖει δὲ ^ε τοῦ Ἰουδαίζοντος τὴν διάνοιαν, οὐκ ἀπὸ τῆς εὐεργεσίας τῆς ^ι γεγεννημένης ἐντρέπων ἑαυτὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς μελλούσης κολάσεως φοβῶν. “Πάντες γὰρ, ^β φησὶ, παραστησόμεθα τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ. ¹⁴ Γέγραπται γάρ· Ζῶ ἐγώ, λέγει κύριος, ὅτι ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται τῷ θεῷ. Ἄρα οὖν ἕκαστος ἡμῶν περὶ ἑαυτοῦ λόγον ^ι δώσει τῷ θεῷ.”

· 13 v. 10.

14 v. 11, 12.

^η γοῦν pro γὰρ A.B.C.E.F.H.I. Mox κατέλιπε A.F.H.I. ^ο πλείονα] + δοῦς in marg. A. ^ρ καὶ om. B. Statim δικαίωμα A.F.I. Tum ἑαυτῷ om. H. ^ι τοῦτο I. Statim οὐ σφόδρα A.C.D.E. ^ι τοῦ ἰδίου δ. Edd. ἰδίου deest in omnibus. ^ε τῆς assumptum ex A.B.E.I. ^ε ἐν om. A.E.H. ^ν λέγειν C. ^ω ἀναμνησθῆναι] + τῆς δικαιοσύνης καὶ I. ^κ ἐκέρδανεν A.F.H.I. ἐκέρδανεν ἀπὸ τοῦ ν. Cat. ^γ τὸν] τὸ D. τοῦτο τὸν I. ^κ τὸν ἀδελφόν—τὸν ἀδελφόν σου] ἀλλότριον οἰκέτην; ἀλλὰ μὴν καὶ τὸν ἀδελφόν σου, καὶ ἐξουθενεῖς αὐτόν I. ^α ὡς] ὅτι ὡς I. Statim ἰσάζων τὰ αὐτὰ A. ἰσάζοντα τὰ αὐτὰ D.E. ἰδιάζοντα αὐτῷ C. Tum τίθεται I. ^β τῷ ἀδελφῷ F.H. ^ε ἐκείνης om. C. ^δ ἐπιτιμῶν τῷ τ. ταῦτα λέγων B.D.E. receptum a Montef. Vulgatum habet Cat. ^ε τοὺς Ἰουδαίζοντας C. ^ι γεγεννημένης A.D.E.F.H.I. Cat. γενομένης Edd. ^κ αὐτοὺς I. ^β φησὶ om. C. ^ι δώσει A.B.D.E. ἀποδώσει Edd. Haec ἄρα οὖν—τῷ θεῷ desunt in C.

Εἶδες πῶς πάλιν καὶ αὐτοῦ κατασεῖει τὴν διάνοιαν δοκῶν ἐπιπλήττειν θατέρῳ; Τοιοῦτον γὰρ ¹τι αἰνίττεται, οἷον ²ἂν εἰ ἔλεγε, τί σοὶ μέλει; μὴ γὰρ σὺ μέλλεις ὑπὲρ αὐτοῦ κολάζεσθαι; Ἄλλ' οὕτω μὲν οὐκ εἶπε, τοῦτο δὲ ἠνίξατο, ³πραότερον αὐτὸ Ε θεῖς, καὶ εἰπὼν, “ Πάντες ⁴γὰρ παραστησόμεθα τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ” ⁵καὶ, “ Ἀρα οὖν ἕκαστος ⁶ἡμῶν ὑπὲρ ἑαυτοῦ λόγον ⁷δώσει τῷ θεῷ.” Καὶ τὸν προφήτην εἰσήγαγε ⁸τὴν ἀπάντων αὐτῷ μαρτυροῦντα ὑποταγὴν, ⁹καὶ ὑποταγὴν ἐπιτεταμένην, καὶ τῶν ἐν τῇ παλαιᾷ ἀνθρώπων, καὶ πάντων ἀπλῶς. Οὐ γὰρ ἀπλῶς εἶπε, προσκυνήσει ἕκαστος, ¹⁰ἀλλὰ καὶ, “ ἔξομολογήσεται,” τοῦτέστιν, εὐθύνας δώσει τῶν πεπραγμένων. Ἔσο τοίνυν ἐναγώνιος, τὸν κοινὸν δεσπότην ὀρῶν ἐπὶ τοῦ βήματος καθήμενον, καὶ μὴ σχίζε καὶ μέριζε τὴν ἐκκλησίαν, τῆς χάριτος ¹⁰⁶ἀπορρηγνύμενος, καὶ τῷ νόμῳ προστρέχων· καὶ γὰρ καὶ ὁ νόμος αὐτοῦ. Καὶ τί λέγω, ¹¹ὁ νόμος; Καὶ οἱ ἐν τῷ νόμῳ, καὶ ¹²οἱ πρὸ τοῦ νόμου. Καὶ οὐχ ὁ νόμος ¹³σε ἀπαιτῆσει εὐθύνas, ἀλλ' ὁ Χριστὸς καὶ σὲ καὶ πᾶσαν τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν. Εἶδες πῶς ἐξέλυσε τοῦ νόμου τὸν φόβον; Εἶτα, ἵνα μὴ δόξη ¹⁴ὥς ἐπιτίδες φοβῶν αὐτὸν λέγειν ταῦτα, ἀλλ' ὥς ¹⁵ἐκ τῆς προκειμένης ἀκολουθίας ἐπὶ τοῦτο ἐληλυθέναι, πάλιν ἔχεται τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, λέγων· ¹⁵ “ Μηκέτι οὖν ἀλλήλους κρίνωμεν, ἀλλὰ τοῦτο ¹⁶κρίνατε μᾶλλον, τὸ μὴ τιθέναι πρόσκομμα τῷ ἀδελφῷ ἢ σκάνδαλον.” ¹⁷Ταῦτα δὲ οὐκ ἐκείνου μᾶλλον ἔστιν ἢ τούτου· Β ⁽²⁰⁴⁾ διὸ ἀμφοτέροις ἀρμόζειν δύναται, ¹⁸καὶ τοῦ τελείου σκανδαλιζομένου ἐπὶ τῇ τῶν βρωμάτων παρατηρήσει, καὶ τοῦ ἀτελοῦς προσκόπτοντος ἐπὶ τῇ σφοδρᾷ ἐπιπλήξει.

¹⁹Σὺ δέ μοι σκόπει πόσῃν ²⁰δώσωμεν τιμωρίαν οἱ σκανδαλίζοντες ἀπλῶς. ²¹Εἰ γὰρ, ἔνθα παράνομον ἦν τὸ γινόμενον, διὰ τὸ ἀκαίρως ἐπιτιμᾶν, ²²ἐκώλυσε τοῦτο γίνεσθαι, ὥστε μὴ σκαν-

15 v. 13.

¹ αὐτοῦ κ. pro κ. αὐτοῦ omnes. Mox ἐκπλήττειν Edd. ἴσ. ἐπιπλήττειν Sav. marg. ἐπιπλήττειν A.B.C.D.F.H.I. ¹ τι om. C. ² ἂν εἰ ὥσανε B.D.E. ἂν om. Cat. Haec οἷον—μέλει om. C. ³ πρότερον A.F.H. πρύτερον I. ⁴ γὰρ om. C. ⁵ καὶ accessit ex A.C.D.E.F.I. εἰ pro καὶ H. ⁶ ἡμῶν om. C. Statim περὶ ἑαυτοῦ idem. ⁷ δώσει pro ἀποδώσει omnes. ⁸ τὴν ἀπάντων] μετὰ πάντων B.D.E. Veron. Statim αὐτῷ om. I. ⁹ καὶ ὑποταγὴν] οὐ τὴν ὑποταγὴν δὲ ἀπλῶς, ἀλλὰ τὴν C. καὶ ὑποταγὴν om. B. ¹⁰ ἀλλὰ καὶ ἐξ. Sic A.B.D.E.F.I. Ante Montef. edebatur ἀλλ' ἐξ. ¹¹ ὁ] εἰ δ H.I. ¹² οἱ om. C. ¹³ σε om. C. ¹⁴ ὥς] οὐχ ὥς B. Mox λέγει ταῦτα, ἀλλ' ἐκ τῆς E. ¹⁵ ἐκ τῆς om. C. ¹⁶ κρίνατε A. ¹⁷ τοῦτο C. ¹⁸ Sic libri omnes et Cat. καὶ τῷ τελείῳ σκανδαλιζομένῳ . . . καὶ τῷ ἀτελεῖ προσκόπτοντι Edd. ¹⁹ ΘΗΙΚΟΝ. Περί τῶν διαπιστουμένων τῇ γένεσιν, καὶ λεγόντων μὴ εἶναι γένεσιν, σαφὴς ἀποδείξεις. Veron. ²⁰ δώσωμεν E.H. ²¹ εἰ γὰρ] εἶτα εἰ C. Statim ἐνταῦθα π. ὃν τὸ γ. I. Veron. ²² ἐκώλυσε pro ἐκώλυε omnes.

δαλισθῆναι καὶ προσκόψαι τὸν ἀδελφόν· ἴδταν μὴδὲ διορθοῦντές τι σκανδαλίζωμεν, τίνος ἐσόμεθα ἄξιοι; Εἰ γὰρ τὸ μὴ C σωῖσθαι, ἔγκλημα, καὶ δείκνυσιν ὁ τὸ τάλαντον κατορύξας· τὸ καὶ σκανδαλίσαι, τί οὐκ ἂν ἐργάσῃται; Τί οὖν, εἰ οἴκοθεν σκανδαλίζεται, φησὶν, ἀσθενὴς ὢν; Ἰδιὸν αὐτὸ μὲν οὖν τοῦτο ἂν εἴη δίκαιος ὑπομένειν. Εἰ γὰρ ἰσχυρὸς ἦν, οὐδὲ ἔδει τοσαύτης ἐπιμελείας αὐτῷ· οὐκ δὲ ἐπειδὴ ῥατελέστερός ἐστι, διὰ τοῦτο καὶ πολλῆς χρῆζει τῆς σπουδῆς. Παρέχωμεν ἵτοιχον αὐτῷ ταύτην, καὶ πανταχόθεν αὐτὸν διαβαστάζωμεν. Οὐδὲ γὰρ τῶν οἰκείων κακῶν ὑφέξομεν λόγον μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ ὧν ἐτέρους σκανδαλίζομεν. Εἰ δὲ ἐκεῖναι καὶ καθ' ἑαυτὰς D χαλεπαὶ αἱ εὐθύναι, ὅταν καὶ αὗται προστεθῶσι, πότε σωθῶσόμεθα; Μὴ γὰρ δὴ νομίσωμεν, εἰ κοινωνοὺς εὐροῖμεν τῶν ἁμαρτημάτων, ἀπολογίαν ἔξειν· τοῦτο γὰρ ἡμῖν καὶ προσθήκη γίνεται τιμωρίας. Ἐπεὶ καὶ ὁ ὄφις μᾶλλον ἐκολάσθη τῆς γυναικὸς, ὥσπερ οὖν καὶ ἡ γυνὴ τοῦ ἀνδρὸς, καὶ τοῦ Ἀχαάβ δὲ τὸν ἀμπελῶνα ἁρπάσαντος ἡ Ἰεζάβελ χαλεπωτέραν ἔδωκε δίκην· αὕτη γὰρ ἡ τὸ πρᾶγμα ὑφάνασα ἅπαν ἦν, καὶ σκανδαλίσασα τὸν βασιλέα. Καὶ σὺ τοίνυν ὅταν ἐτέροις ἀπωλείας αἴτιος γένῃ, χαλεπωτέρα πείσῃ τῶν ὑποσκελισθέντων διὰ σοῦ. Οὐδὲ γὰρ οὕτω τὸ ἁμαρτεῖν, ὡς τὸ καὶ ἐτέρους εἰς τοῦτο E ἐναγαγεῖν ἀπόλλυσι· διὸ φησιν, ¹⁶ "Οὐ μόνον αὐτὰ ποιούσιν, ἀλλὰ καὶ συνευδοκοῦσι τοῖς πράττουσιν." Ὡστε ὅταν ἴδωμεν ἁμαρτάνοντας, μὴ μόνον μὴ ὠθῶμεν, ἀλλὰ καὶ ἀνέλκωμεν ἐκ τοῦ βαράθρου τῆς πονηρίας, ἵνα μὴ τῆς ἐτέρων ἀπωλείας αὐτοὶ τὴν δίκην ὑπόσχωμεν. Καὶ μνημονεύομεν διηνεκῶς τοῦ βήματος τοῦ φοβεροῦ, τοῦ ποταμοῦ τοῦ πυρὸς, τῶν δεσμῶν τῶν ἀλύτων, τοῦ σκότους τοῦ ἀφεγγοῦς, τῶν βρυχόντων ὀδόντων, τοῦ σκώληκος τοῦ ἰοβόλου. Ὡς ἅπαντα ἅλα

¹⁶ Rom. i. 32.

¹ ὅταν δὲ μὴδὲ διορθοῦν ἐστὶ σκανδ. C. ^k καὶ om. C. Μοχ τί οὐκ ἐργάσεται B.C. ¹ δι' αὐτὸν διὰ τοῦτο F. ^m εἴη F.H. εἴη (sic) A. Statim δίκαιος πάντα ὑπομένειν Edd. πάντα om. B.C.D.E. δίκαιος, δι' αὐτὸν πάντα ὑπομένει I. δίκαιος δεῖσθαι τοῦ (τὸ F.) πάντα ὑπομένειν A.F. ⁿ ἔδει A.C.E. F.H.I. ἔδειτο Edd. Μοχ αὐτῷ pro αὐτὸς iidem. ^o οὐκ E.H.I. ^p ἀτελέστερος A.B.C.D.H.I. ἀσθενέστερος Edd. ^q τοίνυν οὖν C. ^r καὶ om. A.F. ^s ἁρπάζοντος C. ^t γὰρ om. A.F.H. Μοχ ἅπαν, ἡ καὶ σκ. A.F.H.I. ^v ὅτε E.F.I. ^w χαλεπωτέρον οἰσεις I. Statim τῶν ὑπὸ σοῦ σκανδαλισθέντων δίκην ἀπαιτούμενος. οὐδὲ γὰρ C. ^x καὶ om. A.F.H.I. Μοχ ἐνάγειν B.D.E. ὡς καὶ εἰς τοῦτο ἐτέρους ἐνάγειν C. ^y ἴδωμεν] + τινας Edd. reclamantibus libris. ^z βορβόρου H. βύβου Sav. marg. Statim ἀπωλείας pro πονηρίας C. ^a τῶν ποταμῶν A.F.H. ^b τῶν βρυχόντων ὀδ.] Sic A.B.D.E.F.H.I. τοῦ ^c ἀλλὰ] + καὶ A.F.I. Post θεὸς add. φησιν C.D.E.

φιλόανθρωπός ἐστιν ὁ θεός. Οὐκοῦν ῥήματα ταῦτά ἐστι, καὶ οὔτε ὁ πλούσιος ἐκεῖνος κολάζεται ὁ τὸν Λάζαρον ὑπεριδὼν οὐχ αἱ μωραὶ παρθένοι τοῦ νυμφῶνος ἐκβάλλονται· οὐχ οἱ μὴ θρέψαντες αὐτὸν εἰς τὸ πῦρ ἀπέρχονται τὸ ἵτοιμασμένον τῷ ⁷⁰⁷ ^d διαβόλῳ· οὐχ ὁ τὰ ῥυπαρὰ ἐνδεδυμένος ἱμάτια, χεῖρας καὶ πόδας δεθεὶς ἀπολείται· οὐχ ὁ τὰ ἑκατὸν δηνάρια ἀπαιτήσας ^e παραδοθήσεται τοῖς βασιανισταῖς· οὐ τὸ περὶ τῶν μοιχῶν εἰρημένον ἀληθές, ὅτι ¹⁷ “Ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτήσει, καὶ τὸ πῦρ αὐτῶν οὐ σβεσθήσεται” ἀλλ’ ἀπειλαὶ ταῦτα μόνον. Ναί, φησί. Καὶ πόθεν, εἰπέ μοι, πρᾶγμα τοσοῦτον τολμᾶς ἀποφῆνασθαι, καὶ ταῦτα οἰκοθεν φέρων τὴν ψῆφον; Ἐγὼ γὰρ καὶ ἀφ’ ὧν εἴρηκε, καὶ ἀφ’ ὧν πεποίηκε, τούναντίον ἀποδείξει δυνήσομαι. Εἰ γὰρ ἀπὸ τῶν ^h μελλόντων οὐ πιστεύεις, ^{κάν} B ἀπὸ τῶν ἤδη γεγενημένων πιστεύει· οὐ γὰρ δὴ τὰ γεγενημένα καὶ εἰς ἔργον ἐξελθόντα ἀπειλαὶ καὶ ῥήματα. Τίς οὖν τὴν οἰκουμένην ἐπέκλυσεν ἅπασαν, καὶ τὸ χαλεπὸν ἐκεῖνο ναυάγιον εἰργάσατο, καὶ τὴν τοῦ γένους ἡμῶν πανωλεθρίαν παντός; τίς μετὰ ταῦτα τοὺς κεραυνοὺς ἐκείνους καὶ τοὺς πρηστῆρας ^κ ἀφῆκεν ἐπὶ τὴν Σοδόμων γῆν; τίς τὴν ¹ Αἴγυπτον ἅπασαν κατεπόντισε; τίς τὰς ἑξακοσίας χιλιάδας ἐπὶ τῆς ἐρήμου κατανόησε; τίς τὴν συναγωγὴν ^μ Ἀβειρῶν κατέφλεξε; τίς ^ν τοῖς C περὶ Κορὲ καὶ Δαθάν ἀνοίξει τῇ γῇ τὸ στόμα, καὶ καταπιεῖν ἐκέλευσε; τίς τὰς ἐβδομήκοντα χιλιάδας ἐν μιᾷ καιροῦ ῥοπῇ κατήνεγκεν ἐπὶ τοῦ Δαυὶδ; Εἴπω καὶ τοὺς κατ’ ἰδίαν κολασθέντας; τὸν διηνεκεῖ παραδοθέντα τιμωρίᾳ Κάϊν; τὸν καταλευσθέντα μετὰ τοῦ γένους παντός ^ο Χαρμί; ^ρ τὸν ὑπὲρ συλλογῆς ξύλων τὸ αὐτὸ τοῦτο παθόντα ἐν σαββάτῳ; τοὺς τεσσαράκοντα ⁹ παῖδας ^τ τοὺς ὑπὸ τῶν θηρίων ἐκείνων δαπανηθέντας, καὶ μηδὲ ἀπὸ τῆς ἡλικίας τυχόντας συγγνώμης; Εἰ δὲ καὶ μετὰ τὴν χάριν ^σ τὰ αὐτὰ ἰδεῖν ἐθέλεις, ἐννόησον ^ν πόσα D

17 Marc. ix. 44.

^d διαβόλῳ] + καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ Edd. Haec om. A.B.D.E.F.I. ^e παραδοθήσεται pro παραδίδοται omnes. ^f αὐτῶν om. A.E.F.H.I. ^ε εἴρηκεν] + ὁ Χριστὸς Edd. repugnantibus libris. ^h μελλόντων] + κολάσεων Edd. sine monito. κολάσεων deest in omnibus. ^{κάν} B] + ἀπασαν] + ἐπὶ τοῦ Νῶε Sav. Mor. Ben. reclamantibus libris. Etiam ἅπασαν om. C. ^κ ἀπαφῆκεν A. ¹ Αἰγυπτίαν A.F.H. ^μ Ἀβειρῶν F.H. ^ν τοῖς] τοὺς C.H. Mox τὴν γῆν I. ^ο Χαρμὶ A.F. Χαρμὶν D.E. et in marg. H. Ἀχάρ H. Ἀχάρ τὸν τοῦ Χαρμὶ I. Editi omnes Χαρμὴν. ^ρ τὸν] καὶ τὸν I. Mox τὸ om. C. ⁹ παῖδας] + καὶ δύο ἐπὶ Ἑλισαίου Sav. Mor. Ben. reclamantibus libris. ^τ τοὺς om. C. Statim ἀπὸ pro ὑπὸ A.F.H. ^σ τὰ om. I. τὰ αὐτὰ ταῦτα Edd. ταῦτα om. A.B.E.F.H.I. αὐτὰ om. C. ^ε ἐθέλεις A.B.C. ^ν πόσα B.C.D. οἱ ante Ἰουδαῖοι om. B.

ἐπαθον οἱ Ἰουδαῖοι, πῶς ἡ τὰ τέκνα κατέφαγον αἱ γυναῖκες, αἱ (205)
 μὲν ὀπτῶσαι, αἱ δὲ ἄλλως δαπανῶσαι· πῶς λιμῷ παραδοθέντες
 ἀνέκестον καὶ πολέμοις ποικίλοις καὶ χαλεποῖς, πάσας τὰς
 ἔμπροσθεν τραγωδίας ἀπέκρυσαν τῇ τῶν οἰκείων ὑπερβολῇ
 συμφορῶν. Ὅτι γὰρ ὁ Χριστὸς αὐτοῖς ταῦτα εἰργάσατο,
 ἄκουσον αὐτοῦ ἡ τοῦτο προλέγοντος καὶ διὰ παραβολῶν, καὶ
 σαφῶς καὶ διαρρήδην διὰ παραβολῶν, ὡς ὅταν λέγῃ· ¹⁸ “Τοὺς
 δὲ μὴ βουλευθέντας με βασιλεῦσαι ἀγάγετε ὧδε, καὶ κατασφά-
 ξατε” καὶ διὰ τοῦ ἀμπελῶνος, καὶ διὰ τοῦ γάμου· ² σαφῶς δέ,
 Εὗς ὅταν ἀπειλῇ, ὅτι ¹⁹ “Πεσοῦνται ἐν στόματι ² μαχαίρας, καὶ
 αἰχμαλωτισθήσονται εἰς τὰ ἔθνη, καὶ ἔσται συνοχὴ ἐπὶ γῆς
 ἐθνῶν, ἐν ἀπορίᾳ ³ ἤχου θαλάσσης καὶ σάλου, ⁴ ἀποψυχόντων
 ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου” καὶ, ²⁰ “Ἔσται θλίψις τοιαύτη, οἷα
⁵ οὐδέποτε γέγονεν, οὐδὲ ⁶ μὴ ἔσται.” Καὶ ὁ Ἀνανίας δὲ καὶ ἡ
 Σάπφειρα ὑπὲρ κλοπῆς ὀλίγων ἀργυρίων ὅσῃν ἔδωκαν δίκην,
 ἀπαντες ἴστε. Τὰς δὲ καθημερινὰς συμφορὰς οὐχ ὁρᾷς; ἢ
 οὐδὲ ταῦτα γεγέννηται; Οὐχ ὁρᾷς καὶ νῦν τοὺς λιμῷ τηκομένους;
 τοὺς ἐλέφαντι καὶ λῶβῃ σώματος κατεχομένους; τοὺς πεινᾷ
 708 διηνεκεῖ συζῶντας; τοὺς μυρία ἀνήκεστα πάσχοντας; Πῶς οὖν
 ἂν ἔχοι λόγον τοὺς μὲν κολάζεσθαι, τοὺς δὲ μὴ κολάζεσθαι;
 Εἰ γὰρ μὴ ἄδικος ὁ θεός, ὥσπερ οὖν οὐδὲ ἄδικος, πάντως καὶ σὺ
 δώσεις δίκην ἀμαρτάνων· εἰ δέ, ἐπειδὴ φιλόανθρωπός ἐστιν, οὐ
 κολάζει, οὐδὲ τούτους ἔδει κολασθῆναι. Νυνὶ δὲ διὰ ταῦτα
 ἡμῶν τὰ ῥήματα πολλοὺς καὶ ἐνταῦθα κολάζει ὁ θεός, ἵνα ὅταν
 τοῖς ῥήμασι μὴ ¹ πιστεύσητε τῆς ἀπειλῆς, κἂν τοῖς πράγμασι
 πιστεύσητε τῆς τιμωρίας· καὶ ἐπειδὴ τὰ παλαιὰ οὐχ οὕτως
 ἡμᾶς φοβεῖ, τοῖς ἐφ’ ἐκάστης γενεᾶς συμβαίνουνσι τοὺς κατὰ
 Β καιρὸν διορθοῦνται ῥαθυμούντας. Καὶ ¹ τίνος ἕνεκεν οὐ πάντας
 ἐνταῦθα κολάζει, φησί; ² Διδούς τοῖς ἄλλοις προθεσμίαν
 μετανοίας. Τίνος ³ οὖν ἕνεκεν οὐ πάντας ἐκεῖ τιμωρεῖται; ἵνα
 μὴ πολλοὶ ⁴ διαπιστῶσιν αὐτοῦ τῇ προνοίᾳ. Πόσοι ληστὰι
 οἱ μὲν εἰλῶσαν, οἱ δὲ ἀπῆλθον μὴ δόντες δίκην; ποῦ τοῖνυν ἡ

18 Luc. xix. 27.

19 Ibid. xxi. 24, 25, 26.

20 Matth. xxiv. 21.

ἡ τὰ ἴδια τέκνα Edd. ἴδια om. A.B.C.D.E.H.I. ² αὐτοῖς pro αὐτοὺς
 A.D.E.F.H.I. αὐτοῖς om. C. ³ ταῦτα E. τοῦτο om. C. ⁴ σαφῶς δέ]
 +καὶ διαρρήδην Sav. Mor. Ben. invitis libris. ⁵ ῥομφαίας C. ⁶ ἤχου
 pro ἡκούσης A.C.D.E.H.I. ⁷ καὶ ἀποψ. F.H.I. Mox καὶ ἀπὸ φόβου A.
⁸ οὐ pro οὐδέποτε A. Statim γέγονεν ἀπ’ ἀρχῆς Sav. cet. ἀπ’ ἀρχῆς om. B.
 C.D.E.H.I. ⁹ μὴ] οὐ μὴ I. ¹⁰ δίκην ἔδωκαν inverso ord. C.D. ¹¹ εἰλε-
 φαντία C. ¹² ἡμῶν pro ἡμῶν omnes. ¹³ πιστεύετε A.D.E. ¹⁴ ἡμᾶς pro
 ἡμᾶς A.E.F.H.I. ¹⁵ τίνος] +οὖν E. ¹⁶ διδούς] Sic A.B.C.D.E.F.H. et
 Veron. ἵνα δὲ Sav. Mor. Ben. ¹⁷ οὖν om. B. ¹⁸ διαπιστῶσιν A.C.D.E.I.
 διαπιστούσιν F.H. διαπιστήσωσιν Edd.

φιλανθρωπία τοῦ Ῥθεοῦ; Ἐμὸν γάρ ⁹ἐστὶ λοιπὸν ἐρέσθαι σέ.
 Εἰ μὲν γὰρ μηδεὶς ὅλως ἐτιμωρεῖτο, εἶχες ἐπὶ τοῦτο καταφυ-
 γεῖν· ὅταν δὲ οἱ μὲν ¹δῶσι δίκην, οἱ δὲ μὴ ²δῶσι χεῖρον
 ἀμαρτύντες, πῶς ἂν ἔχοι λόγον τῶν αὐτῶν πλημμελημάτων μὴ C
 τὰς αὐτὰς εἶναι δίκας; πῶς δὲ οὐκ ἂν ³δόξειαν ἀδικεῖσθαι· οἱ
 κολασθέντες; Τίνος οὖν ἕνεκεν οὐ πάντες ἐνταῦθα κολάζονται;
⁴Ἀκουσον αὐτοῦ· σοι περὶ τούτων ἀπολογουμένου. Ἐπειδὴ
 γάρ τινες πύργου κατενεχθέντος ἀπέθανον, ⁵τοῖς ὑπὲρ τούτων
 διαποροῦσι λέγει· ²¹“Δοκεῖτε, ὅτι οὗτοι ἀμαρτωλοὶ παρὰ
 πάντας ὤησαν; Οὐχί, λέγω ὑμῖν· ἀλλ’, εἰ μὴ μετανοήσῃτε,
⁶καὶ ὑμεῖς πάντες ὡσαύτως ἀπολείσθητε” παραινῶν ἡμῖν μὴ
 θαρρεῖν, ὅταν, ἐτέρων δόντων δίκην, ἡμεῖς πολλὰ πλημμελή-
 σαντες μὴ δώμεν. ⁷Ἄν γὰρ μὴ ⁸μεταβαλώμεθα, δώσομεν D
 πάντως. Καὶ πῶς, φησὶν, ἀθάνατα κολάζομεθα, ἐνταῦθα ⁹ἐν
 βραχεὶ χρόνῳ ἀμαρτύντες; ¹⁰Πῶς ἄνθρωπος ἐν βραχεῖα καιροῦ
 ῥοπῇ ἓνα φόνον ¹¹ποιῶν, ¹²διηνεκῶς τῇ τῶν μετὰλλων καταδικά-
 ζεται ταιλαιπωρία; Ἄλλ’ ὁ θεὸς οὐ ποιεῖ ταῦτα, φησί. Πῶς
 οὖν τριάκοντα καὶ ὀκτὼ ἑξήτη ἐν τοσαύτῃ κολάσει τὸν παρά-
 λυτον κατεῖχεν; Ὅτι γὰρ ¹³δι’ ἀμαρτήματα αὐτὸν ἐκόλαζεν,
 ἄκουσον τί φησιν· ²²“Ἰδε, ὑγιῆς γέγονας· μηκέτι ἁμάρτανε.”
 Ἄλλ’ ὅμως ἔλαβε λύσιν, φησὶν. Ἄλλ’ οὐ τὰ ἐκεῖ τοιαῦτα·
 ὅτι γὰρ ἐκεῖνα ¹⁴λύσιν οὐχ ἔξει ποτὲ, ἄκουσον αὐτοῦ λέγοντος· E
²³“Ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτήσει, καὶ τὸ ¹⁵πῦρ οὐ σβεσθήσεται”
 καὶ, “Πορεύονται οὗτοι εἰς ζωὴν αἰώνιον, καὶ οὗτοι εἰς κόλασιν
 αἰώνιον.” Εἰ τοίνυν ¹⁶ἡ ζωὴ αἰώνιος, καὶ ἡ κόλασις ¹⁷αἰώνιος.

21 Luc. xiii. 4, 5.

22 Joan. v. 14.

23 Marc. ix. 44. Matth. xxv. 46.

Ῥ θεοῦ]+καὶ ἡ δικαιοκρισία Sav. Mor. Ben. Haec om. A.B.C.D.E.H.I.
 Veron. ⁹ ἐστὶ λοιπὸν pro λοιπὸν ἐστὶ D.E.H.I. ¹ διδῶσι bis A.F.H.I.
² δῶσι]+καὶ ταῦτα Sav. Mor. Ben. invitis libris. Statim χεῖρονα ἀμαρτάνοντες
 C. ³ δόξαιεν D.H.I. δόξειεν A.B.E. Veron. δόξειαν Sav. cet. ⁴ οἱ]
 μὴ C. ⁵ σοι] σοι τοῦ Χριστοῦ D.E. τοῦ Χριστοῦ σοι Sav. Mor. Ben. τοῦ
 Χριστοῦ om. A.B.C.F.H.I. Veron. ⁶ τοῖς—διαποροῦσι λέγει] Sic A.D.E.
 F.H.I. ἔλεγε—τοῖς διαποροῦσι (ἀποροῦσι C.) Edd. ⁷ εἰσιν B.C.F.H.I.
 Veron. ⁸ καὶ ὑμεῖς om. A.C.F.H.I. Statim πάντως C. ⁹ μεταβαλλώ-
 μεθα H. ¹⁰ ἐν β. χ.] βραχὺν χρόνον Sav. Mor. Ben. repugnantibus libris.
 Statim ἀμαρτύνοντες C. ἀμαρτύντες E. ¹¹ πῶς]+ἐνταῦθα Sav. Mor. Ben.
 invitis libris. ¹² ποιῶν B.C.D.E.F.H.I. Veron. πεποιηκῶς ediderunt Sav.
 cet. ¹³ διηνεκῶς—ταιλαιπωρία] διηνεκεὶ τιμωρία κολάζεται I. μελλόντων
 pro μετὰλλων C. ¹⁴ κολάζεται A.F.H. Statim ταιλαιπωρία A.B.D.E.F.H.
 τιμωρία Edd. ¹⁵ ἔτη om. I. Statim τοιαύτη id. ¹⁶ δι’ ἀμαρτίαν C. Mox
 ἀκουε idem. ¹⁷ ἁμάρτανε, ἵνα μὴ χεῖρόν τι σοι γένηται Sav. Mor. Ben. Haec
 ἵνα μὴ—γένηται desunt in A.B.C.D.E.H.I. Veron. ¹⁸ λύσιν] λήξιν Sav.
 Mor. repugnantibus libris. λύσιν revocavit Montef. οὐχ ἔξει λύσιν ποτὲ C.
¹⁹ πῦρ]+αὐτῶν C. Statim οὐ σβέννεται A.F.H.I. ²⁰ ἡ om. F.H. ²¹ αἰώ-
 νιος]+τί φαίης ἂν ἕτερον, ὁ ἀντιλέγων μοι; I.

Οὐχ ὅρας πόσα ἠπειλήσεν Ἰουδαίοις; ὁ δὲ οὖν ἐξέβη τὰ ἀπειληθέντα, ἢ λόγος ἦν τὰ εἰρημένα; ²⁴ “Οὐ μὴ μείνῃ λίθος ἐπὶ Ῥλίθον.” ἄρα οὖν ἔμεινε; Τί δέ, ὅτε εἶπεν, “Ἔσται θλίψις οἷα οὐ γέγονεν;” ἄρα οὐκ ἐγένετο; Ἀνάγνωθι τὴν ἱστορίαν ²⁵ τὴν Ἰωσήπου, καὶ οὐδὲ ἀναπνεῦσαι δυνήσῃ, μόνον ⁷⁰⁹ ἀκούων ἅπερ ἔπαθον ἐπὶ τῶν πραγμάτων ἐκείνοι.

Ταῦτα λέγω, οὐχ ἵνα λυπήσω, ἀλλ’ ἵνα ἀσφαλίσωμαι, καὶ μὴ ψυχαγωγήσας ὑμᾶς περιττὰ, παρασκευάσω χαλεπώτερα ὑπομεῖναι. Διὰ τί γὰρ, εἰπέ μοι, οὐκ ἀξιοῖς κολάζεσθαι ἀμαρτάνων; Οὐχὶ προεῖπέ σοι ἅπαντα; οὐχὶ ἠπειλήσεν; οὐχὶ ⁽²⁰⁶⁾ ἐβοήθησεν; οὐχὶ μυρία εἰργάσατο ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς σῆς; οὐχὶ λουτρὸν παλιγγενεσίας ἐδώρῃσατο, καὶ τὰ πρότερα ²⁶ πάντα ἀφῆκεν; οὐχὶ μετὰ τὴν ἀφεσιν ταύτην καὶ τὸ λουτρὸν, καὶ τὴν ἐκ τῆς μετανοίας ὑπάλιν βοήθειαν ἀμαρτάνοντί σοι δέδωκεν; οὐχὶ εὐκολον ἐποίησέ ²⁷ σοι τὴν ὁδὸν καὶ μετὰ ταῦτα Β τῆς τῶν ἀμαρτημάτων ἀφέσεως; Ἀκουε ἀγούν οἷα ἐπέταξεν ²⁸ “Ἄν ἀφῆς τῷ πλησίον, ἀφίημί σοι κἀγώ,” φησί. Ποῖαν τοῦτο δυσκολίαν ἔχει; ²⁹ “Ἐὰν κρίνητε ὀρφανῶ, καὶ δικαιώσητε χήραν, δεῦτε, ³⁰ καὶ διαλεχθῶμεν, φησί, καὶ εἰς ὅσον αἱ ἀμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικῶν, ὡς χιόνα λευκανῶ.” Ποῖον τοῦτο ἔχει μόχθον; “Λέγε σὺ τὰς ἀμαρτίας σου, ἵνα δικαιωθῇς.” Τίνα τοῦτο δυσκολίαν ἔχει; ³¹ “Τὰς ἀμαρτίας σου ἐν ἐλεημοσίαις λύτρωσαι.” Ποῖος τοῦτο ἴδρως; Εἶπεν ὁ τελώνης, “Ἰλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ,” καὶ κατῆλθε δεικναιωμένος. Ποῖος πόνος ³² C μιμήσασθαι τὸν τελώνην; Ἄλλ’ οὐ βούλει πεισθῆναι οὐδὲ μετὰ τοσαῦτα, ὅτι κόλασίς ἐστι καὶ τιμωρία; Οὐκοῦν οὐδὲ τὸν διάβολον εἰποῖς ³³ ἂν κολάζεσθαι. ³⁴ “Πορεύεσθε γάρ, φησὶν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ.” Εἰ γὰρ ³⁵ μὴ γένεκά ἐστιν, οὐδὲ ἐκεῖνος κολάζεται· εἰ δὲ ἐκεῖνος κολά-

²⁴ Matth. xxiv. 2, 21.

²⁵ Matth. vi. 14. Esai. i. 17, 18. xliii. 26. Dan. iv. 24.

Luc. xviii. 13. ²⁶ Matth. xxv. 41.

ὁ δὲ] ὅρα A.F. Mox ἠπειλημένα F.I. Ῥ λίθον pro λίθω omnes. ὅτε pro ὅταν A.B.D.F.H. ὅτε C. ὅτε om. E. οὐ γέγονεν C.I. τὴν pro τοῦ B.H. et ex corr. F. Statim Ἰωσήπου F.H. τὴν ἱστ. Ἰωσήπου C. τὴν Ἰωσήπου ἱστ. D.E. ἅπερ] οἷα C. ἐβοήθησεν A.D.E.F.I. ἐβόησεν B.C. ἐφόβησεν H. ἐφόβησεν Edd. γρ. ἐβόησεν, ἀλλ. ἐπτόησεν Sav. marg. τῆς om. C. πάντα ἀφ. pro ἀφῆκε πάντα omnes. βοήθ. πάλιν inverso ord. A.F.H.I. Statim ἀμαρτάνοντι σοι ἔδωκεν C. σου A.F. H.I. οὖν E. ἐὰν (ἂν A.C.F.H.I.) κρίνητε ὁ. καὶ δικαιώσητε χ. δεῦτε] Sic nostri omnes. Edebatur κρίνατε ὁ. καὶ δικαιώσατε χ. καὶ δεῦτε. καὶ om. I. Statim διελεχθῶμεν H.I. διελεχθῶμεν F. ἀνομίας C. τὰς] ὅτε τὰς I. Mox λυτροῦσαι I. οὐδὲ pro καὶ omnes. ἔσται C. ἂν om. C. διαβόλῳ] + καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ Sav. Mor. Ben. repugnantibus libris. μὴ γ. ἐστίν] γ. μὴ ἐστίν A.F.H.I. οὔτε A.F.H.I.

ζεται, ^m δῆλον ὅτι καὶ ⁿ ἡμεῖς· καὶ γὰρ καὶ ἡμεῖς παρηκούσαμεν, εἰ καὶ μὴ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς. Πῶς ^o δὲ οὐ δέδοικας καὶ τολμηρὰ φθεγγόμενος; Ὅταν γὰρ ^p λέγῃς, φιλάνθρωπός ^q ἐστὶ, καὶ οὐ κολάζει· ^r ἐὰν κολάσῃ, εὐρεθήσεται ^s καθ' ὑμᾶς οὐκέτι φιλάνθρωπος ὢν. Ὅρᾳς εἰς ὅλα ῥήματα ὑμᾶς ὁ διάβολος ἄγει; Τί δέ; Οἱ τὰ ὄρη κατελιηφότες μοναχοὶ, καὶ μυρίαν ἄσκησιν ^D ἐπιδειξάμενοι, ἀστεφάνωτοι ἀπελεύσονται; Εἰ γὰρ οἱ πονηροὶ ^t μὴ κολάζονται, μηδὲ ^u ἐστὶ μηδενὸς ἀντίδοσις, ἐρεῖ τις ἕτερος ἴσως, ὅτι οὐδὲ οἱ ἀγαθοὶ στεφανοῦνται. ^v Ναί, φησί· τοῦτο γὰρ θεῷ πρόπον, βασιλείαν εἶναι μόνον, ^w καὶ μὴ γένναν. Οὐκοῦν ὁ πόρνος καὶ ὁ μοιχὸς, καὶ ὁ μυρία κακὰ ἐργασάμενος, τῶν αὐτῶν ἀπολαύσεται τῷ σωφροσύνην καὶ ^x ἀγιοσύνην ἐπιδειξαμένῳ, καὶ Παῦλος μετὰ Νέρωνος στήσεται, μᾶλλον δὲ ^y καὶ ὁ διάβολος μετὰ Παύλου. Εἰ γὰρ μὴ ^z ἐστὶ γέννα, ἀνάστασις ^E δὲ ^{aa} πάντων ἐστὶ, καὶ οἱ πονηροὶ ^{ab} τῶν αὐτῶν τεύζονται. Καὶ τίς ἀν τούτῳ εἴποι καὶ τῶν σφόδρα ἐξεστηκότων ἀνθρώπων; μᾶλλον δὲ τίς ^b τοῦτο ἂν εἴποι ^c δαιμόνων; Καὶ γὰρ καὶ ἐκεῖνοι γένναν ὁμολογοῦσιν εἶναι· διὸ καὶ ἐβόων λέγοντες, ²⁷ ^{aa} “Ἦλθες ὠδε πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς;” Πῶς οὖν οὐ δέδοικας καὶ φρίττεις, ^d καὶ τῶν δαιμόνων ὁμολογούντων, αὐτὸς ἀρνούμενος; πῶς δὲ οὐ συνορᾷς τὸν διδάσκαλον τῶν πονηρῶν τούτων δογμάτων; Ὁ γὰρ τὸν ἐξ ἀρχῆς ἀπατήσας ἀνθρωπον, καὶ ^e προτάσει μειζόνων ἐλπίδων καὶ τῶν ἐν χερσὶν ἐκβαλὼν ἀγαθῶν, οὗτός ἐστιν ὁ καὶ νῦν ταῦτα ὑποβάλλων λέγειν ^f τε καὶ νοεῖν· καὶ διὰ τοῦτο ^g πείθει τινὰς ὑποπτεῦειν μὴ εἶναι γένναν, ἵνα ^h ἐμβάλη εἰς ⁷¹⁰ γένναν· ὥσπερ οὖν ὁ θεὸς ἀπεναντίας ἀπειλεῖ γένναν, ⁱ καὶ ἡτοίμασε γένναν, ἵνα μαθὼν οὕτω βιώσης ὡς μὴ ἐμπεσεῖν εἰς

27 Matth. viii. 29.

^m εὐδῆλον D.E. ⁿ ἡμεῖς] + [οἱ τὰ τούτου ἔργα ἐπιτελοῦντες κολασθῆσόμεθα] Sav. Mor. et remotis uncis Ben. Libri non accedunt. Sequentia καὶ γὰρ καὶ ἡμεῖς desunt in C. ^o δὲ et p. p. καὶ om. C. ^p λέγῃς] + ὅτι Sav. Mor. Ben. ὅτι om. B.C.D.E.F.I. ^q ἐστὶ] + θεὸς Sav. cet. θεὸς om. A.B.C.D. E.H.I. ^r ἐὰν] + δὲ C. ^s καθ' ὑμᾶς (ἡμᾶς I.) omnes. κατὰ σέ Sav. cet. Mox ὢν om. C. ^t μὴ pro οὐ A.B.D.E.F.H.I. Mox μηδὲ (οὐδὲ D.) ἐστὶ μηδενὸς pro οὐδὲ ἐστὶν οὐδενὸς omnes. ^u ναί] οὐχὶ Sav. cet. repugnantibus libris. ^v καὶ om. C. ^x ἀγιοσύνην C. καὶ ἀγιοσύνην om. A. ^y καὶ om. C. ^z πάντων D.E.F.I. πάντως solus edidit Sav. Statim ἔσται C. ^{aa} τῶν αὐτῶν ἀγαθῶν τεύζονται τοῖς δικαίοις Sav. Mor. Ben. ἀγαθῶν om. A.B. C.D.E.H.I. τοῖς δικαίοις deest in omnibus. ^{ab} τοῦτο (τούτ' I.) ἂν pro ἂν τοῦτο omnes. ^c δαιμόνων A. ^d καὶ om. C.D.E. Veron. τῶν om. A.F. H.I. ^e προφάσει C. ^f τε om. I. ^g ποιεῖ B.D.E. Veron. ^h βάλη I. ἐμβάλη C. Haec ἵνα ἐμβ. εἰς γ. om. H. ⁱ Verba καὶ ἡτοίμασε — εἰς γένναν om. I. Haec ἵνα μαθὼν — εἰς γένναν desunt in A.H.

TOM. I.

3 H

γέενναν. ^κ Καίτοι εἰ γεέννης οὔσης ὁ διάβολός ^ι σε ταῦτα ἀναπαίθει, πῶς ἂν μὴ οὖσαν ὡμολόγησαν οἱ δαίμονες, οἷς περισπούδαστόν ἐστι μηδὲν τοιοῦτον ^μ ὑποπτεύειν ἡμᾶς, ἵνα τῇ ἀδείᾳ γενόμενοι ῥαθυμότεροι, μετ' αὐτῶν εἰς τὸ πῦρ ἐκείνο ^ν ἐμπέσωμεν; Πῶς οὖν ^ο τότε, φησὶν, ὡμολόγουν; Τὴν ἀνάγκην οὐ φέροντες τὴν ἐπικειμένην αὐτοῖς. Ἄπερ οὖν ἐννοοῦντες Β ἅπαντα, παυέσθωσαν καὶ ἑαυτοὺς καὶ ἐτέρους ἀπατῶντες οἱ ῤαυτα λέγοντες· ἐπεὶ καὶ τῶν ῥημάτων τούτων δώσουσι δίκην, τὰ φοβερά διασύροντες ἐκείνα, καὶ ^ρ πολλῶν τὸν τόνον τῶν σπουδάξιν βουλομένων ἐκλύοντες, καὶ οὐδὲ τοὺς ^ς βαρβάρους μιμούμενοι. Ἐκείνοι μὲν γὰρ καίτοι πάντων ^ε ὄντες ἄπειροι, ἀκούσαντες ὅτι ἡ πόλις καταστραφήσεται, οὐ μόνον οὐκ ἠπίστησαν, ἀλλὰ καὶ ἐστέναξαν, καὶ σάκκον περιέβαλοντο, καὶ συνεχύθησαν, καὶ οὐ πρότερον ἀπέστησαν ^π πάντα ποιοῦντες, ἕως ^ω ἂν ἔλυσαν τὴν ὀργήν· σὺ δὲ ὁ τοσαύτην λαβὼν πείραν πραγμάτων, ^χ ῥημάτων, ἐξουθενεῖς τὰ εἰρημένα; Οὐκοῦν ἔσται C τὰ ἐναντία. Ὡσπερ γὰρ ἐκείνοι φοβηθέντες τὰ ῥήματα, οὐχ ὑπέμειναν τὴν ἀπὸ τῶν πραγμάτων τιμωρίαν· οὕτω καὶ σὺ τῆς ἀπὸ τῶν ῥημάτων καταφρονῶν ἀπειλῆς, τὴν ἀπὸ ^τ τῶν πραγμάτων ὑποστήσῃ κόλασιν. Καὶ εἰ νῦν μῦθός σοι δοκεῖ ^ε εἶναι τὰ ῥήματα, ἀλλ' οὐχ ὅταν σε τὰ πράγματα πείθῃ τότε. Οὐχ ὁρᾷς καὶ ἐνταῦθα τί πεποίηκε; πῶς δύο ληστὰς λαβὼν οὐ τῶν (207) αὐτῶν ἠξίωσεν, ἀλλὰ τὸν μὲν εἰς βασιλείαν εἰσήγαγε, τὸν δὲ εἰς γέενναν ^α ἀπέπεμψε; Καὶ τί λέγω ληστήν καὶ ἀνδροφόνον; D Οὐδὲ γὰρ τοῦ ἀποστολίου ἐφείσατο, ἐπειδὴ προδότης ἐγένετο, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ βρόχον ὀρῶν ^β ὀρμῶντα, καὶ ἀγχόμενον καὶ μέσον ῥηγνύμενον· καὶ γὰρ ^ε ἐλάκησε μέσος, καὶ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἐξεχύθη πάντα· ^δ ἀλλ' ὅμως ἅπαντα ταῦτα προειδώς, εἶασε ^ε πάντα αὐτὸν ταῦτα παθεῖν, ἀπὸ τῶν παρόντων ^ι σε καὶ περὶ τῶν ἐκεῖ πιστούμενος πάντων. Μὴ τοίνυν φενακίζετε ἑαυτοὺς

^κ καίτοιγε C.D. ^ι σε om. H. ^μ μνημονεύειν C. ^ν ἐμπέσωμεν H. ^ο τότε φησὶν pro φησὶ τότε A.B.D.E.F.I. φησὶ τοῦτο C. ^ρ τὰ τοιαῦτα C. ^ς πολλῶν τὸν τόνον (φόβον pro τόνον A.F.H.I.) τῶν σπ. β.] Sic A.B.D.E.F.H.I. πολλῶν τούτων ὄντων σπ. β. corrupte pro πολλῶν τὸν τόνον τῶν σπ. β. Veron. Haec sic mutavit Sav. πολλοὺς τῶν ὄντως σπ. β. consentiente, ut videtur, C. Hunc secutus est Montef. ^ς βαρβάρους] + [Νινευίτας] Sav. Mor. + Νινευίτας Ben. Νινευίτας om. A.B.C.D.E.H.I. ^ε ὄντες om. C. ^π ἠπείσθησαν A.F.H.I. ^ω ἅπαντα A.H.I. ^ω ἂν om. A.F.H.I. ^π ῥημάτων] διὰ ῥημάτων (junct. cum ἐξουθενεῖς) Sav. Mor. Ben. διὰ om. A. B. D. E. F. H. I. πείραν πραγμάτων λαβὼν, διὰ ρ. C. ^τ τῶν accessit ex A.B.C.D.E.F.H. ^χ τὰ ῥήματα εἶναι (om. ἀλλ') inverso ord. A.F.H.I. ^ε ἐπέμψε A.C.F.H.I. ^δ ὀρμῶντα] + αὐτὸν Sav. cet. invitis libris. Etiam ὀρῶν om. C. ^ε ἐλάκισεν B.C.D. ^δ ἀλλ' και D.E. ^ε αὐτὸν πάντα inverso ord. C.D. ^ι σε om. B. et corr. C. Statim καὶ τὰ ἐκέισε πιστ. C. πάντων om. C.D.

τῷ διαβόλῳ πειθόμενοι· ἐκείνου γὰρ ταῦτα τὰ νοήματα. Εἰ γὰρ καὶ δικασταὶ καὶ δεσπόται καὶ διδάσκαλοι καὶ βάρβαροι τοὺς μὲν ἀγαθοὺς τιμῶσι, τοὺς δὲ πονηροὺς κολάζουσι· πῶς ἂν ἔχοι λόγον παρὰ τῷ θεῷ τὰναντία γίνεσθαι, καὶ τῶν αὐτῶν ἔξιουσθαι τὸν τε ἀγαθὸν ^hκαὶ τὸν οὐ τοιοῦτον; Πότε δὲ καὶ ⁱἀπαλλαγῇσονται τῆς κακίας; ^kὍποτε γὰρ νῦν προσδοκῶντες κόλασιν, καὶ μεταξὺ τοσούτων ὄντες φόβων ^lτῶν ἀπὸ τῶν δικαστῶν ^mκαὶ τῶν νόμων, ⁿοὐδὲ οὕτως ἀφίστανται τῆς πονηρίας· ὅταν ἀπελθόντες ἐκεῖ καὶ τὸν φόβον τοῦτον ἀπόθωνται, καὶ μὴ μόνον εἰς γέενναν ^oμὴ ἐμπέσωσιν, ^pἀλλὰ καὶ βασιλείας ἐπιτύχωσι, πότε πονηρεύμενοι στήσονται; Τοῦτο οὖν φιλανθρωπίας, εἰπέ μοι, τὸ τὴν πονηρίαν ^qἐπιτρίβειν, τὸ ^rτῇ κακίᾳ ἄθλον τιθέναι, τὸ τῶν αὐτῶν ἄξιον τὸν σῶφρονα καὶ τὸν ἀκόλαστον, τὸν πιστὸν καὶ τὸν ἀσεβῆ, τὸν Παῦλον καὶ τὸν ^s711 διάβολον; Ἀλλὰ ^tγὰρ μέχρι τίνος καὶ ἡμεῖς ληροῦμεν; Διὸ παρακαλῶ, τῆς μανίας ἀπαλλαγέντες ταύτης, καὶ ὑμῶν αὐτῶν γενόμενοι, πείσατε τὴν ψυχὴν δεδοικέναι καὶ τρέμειν, ἵνα καὶ ^uτῆς μελλούσης ἀπαλλαγῇ γέεννης, καὶ σωφρόνως τὸν ^vἐνταῦθα ζήσασα βίον, ^wκαὶ τῶν μελλόντων ἀγαθῶν ἐπιτύχῃ, ^xὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ καὶ μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἡ δόξα, ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΚΖ.

B

¹ Οἶδα καὶ πέπεισμαι ἐν κυρίῳ Ἰησοῦ, ὅτι οὐδὲν κοινὸν δι' ^aἑαυτοῦ· εἰ μὴ τῷ λογιζομένῳ ^bτι κοινὸν εἶναι, ἐκείνῳ κοινόν.

ΠΡΟΤΕΡΟΝ ἐπιτιμῆσας τῷ κρίνοντι τὸν ἀδελφόν, καὶ ^cταύτῃ τῆς ἐπιπλήξεως αὐτὸν ἀποστήσας, τότε λοιπὸν καὶ περὶ

1 CAP. XIV. v. 14.

^e τῷ om. A.E.F.I. Statim τὰ ἐναντία A.D.E.H.I. ^b καὶ τὸν] τὸν τε C. ⁱ ἀπαλλαγῇσονται] Sic libri omnes. ἀπαλλαγῇ ἔσται Edd. ^k οἱ τε γὰρ Edd. οἱ τε γὰρ om. F.H.I. et a pr. man. A. εἰ γὰρ superscript. in A. οὔτε γὰρ C. ὅτε γὰρ ex corr. idem. ὅποτε γὰρ B.D.E. ^l τῶν om. B. Statim ἀπὸ τῶν δικαστηρίων C. ^m καὶ τῶν νόμων A.B.D.E.H.I. Veron. τῶν τῶν νόμων F. τῶν ἀπὸ τῶν νόμων ediderunt Sav. cet. ⁿ οὐδὲ οὕτως ἀφίστανται B.D.E. οὐκ ἀφίστανται A. καὶ οὐκ ἀφιστάμενοι Edd. ^o μὴ ἐμπ.] Sic A.D.E.F.H. μὴ om. B.C.I. Veron. οὐκ ἐμπ. Sav. cet. Statim πέσωσιν B. Veron. ^p ἀλλὰ om. C. Statim καὶ τῆς β. idem. ^q μὴ ἐπιτρίβειν B. ^r τὴν κακίαν H. ^s γὰρ accessit ex omnibus. ^t τῆς μ. ἀ. γέεννης] τῆς γ. ἀπαλλάγητε ἐκείνης I. ἀπαλλάγητε habet C. ^v ἐντεῦθεν H. Statim ζήσαντες C. ζήσητε et ἐπιτύχητε I. ^w καὶ om. B.C.E. ^x Haec ὧν—ἐπιτυχεῖν assumpta ex A.B. C.D.E.F. HOM. XXVII. ^a αὐτοῦ D.E. Veron. ^b τι om. C. Mox ἐκείνο D. ^c ταύτης I. Veron. Mox ἀποστερήσας C.

3 H 2

τοῦ δόγματος ἀποφαίνεται, καὶ μετὰ ἡσυχίας παιδεύει τον
 C ἀσθενέστερον, πολλὴν καὶ ἐνταῦθα τὴν πραότητα ἐπιδεικνύ-
 μενος. Οὐ γὰρ λέγει, ὅτι δίκην δώσει, οὐδὲ ἄλλο τι ^ατῶν
 τοιούτων οὐδέν, ἀλλὰ τὸν φόβον μόνον ἐκλύει τοῦ πράγματος,
 ὥστε αὐτὸν εὐκολώτερον πεισθῆναι τοῖς παρ' αὐτοῦ λεγομένοις,
 καὶ φησιν· “Οἶδα καὶ πέπεισμαι.” ^εΕἶτα, ἵνα μὴ λέγῃ τις
 τῶν οὐ πιστῶν, καὶ τί πρὸς ἡμᾶς, εἰ σὺ πέπεισαι; οὐδὲ γὰρ
 ἀξιοπίστος εἰ ἐναντικαταστῆναι νόμῳ τοσοῦτῳ καὶ χρησμοῖς
 ἄνωθεν κατενεχθεῖσιν· ^εἐπάγει, “ἐν κυρίῳ” τουτέστιν, ἐκείθεν
 μαθὼν, ^βκαὶ παρ' αὐτοῦ πληροφορηθεῖς. Οὐκ ἄρα ἀνθρωπίνης
 διανοίας ἢ ψῆφος. ^ιΤί τοίνυν πέπεισαι καὶ οἶδας; εἰπέ.
 D “Ὅτι οὐδὲν κοινὸν δι' ^καὐτοῦ.” Τῇ φύσει, φησὶν, οὐδὲν
 ἀκάθαρτον, ἀλλ' ἀπὸ τῆς προαιρέσεως ^ιγίνεται τοῦ μετιόντος·
 ἐκείνῳ γοῦν ^μμόνῳ γίνεται, καὶ οὐχὶ πᾶσι. “Τῷ γὰρ λογι-
 ζομένῳ, ^μφησὶ, κοινόν, ἐκείνῳ κοινόν.” Τί οὖν οὐ διορθοῦσαι
 τὸν ἀδελφόν, ἵνα μὴ νομίζῃ ἀκάθαρτον; τί δὲ οὐκ ἀπάγεις τῆς
 τοιαύτης συνθηεῖας καὶ ὑπολήψεως μετ' ἐξουσίας ἀπάσης, ἵνα μὴ
 ποιῇ αὐτὸ κοινόν; Φοβοῦμαι, φησὶ, μὴ λυπήσω αὐτόν. Διὸ
 ἐπήγαγεν· ²“Εἰ ^οδὲ διὰ βρῶμα ὁ ἀδελφός σου λυπεῖται,
 E οὐκέτι κατὰ ἀγάπην περιπατεῖς.” Εἶδεις ^ρπῶς τέως αὐτὸν
 ᾤκειώσατο, δείξας ὅτι τοσοῦτον αὐτοῦ ποιεῖται ^ρλόγον, ὥς
 ὑπὲρ τοῦ μὴ λυπήσαι αὐτόν, μηδὲ ^εἐπιτάξαι τέως τολμᾶν τὰ
 σφόδρα ἀναγκαῖα, ἀλλὰ τῇ συγχωρήσει μᾶλλον αὐτὸν ἐφέλκε-
 σθαι, καὶ τῇ ἀγάπῃ; Οὐδὲ γὰρ μετὰ ^ατὸ λῦσαι τὸν φόβον
^εἔλκει καὶ βιάζεται, ἀλλ' ἀφήσιν αὐτὸν ἑαυτοῦ κύριον. Οὐ
 γὰρ ἔστιν ἴσον βρώματος ἀπαγαγεῖν, καὶ λύπῃ περιβαλεῖν.
^οΟρᾶς ^νποσὴν σπουδὴν ποιεῖται τῆς ἀγάπης; Οἶδε γὰρ ὅτι
 πάντα αὕτη κατορθῶσαι δύναται. Διὸ καὶ μείζον ἐνταῦθά τι
 παρ' αὐτῶν ἀπατεῖ. Οὐ γὰρ μόνον, φησὶν, αὐτοὺς ^ωοὐ χρὴ
 712 πρὸς ²ἀνάγκην ἀπαγαγεῖν, ὡς ἀλλ' εἰ δεῖ καὶ συγκαταβαίνειν,
 μηδὲ τοῦτο ὀκνεῖν. Διὸ καὶ ἐπάγει λέγων· “Μὴ τῷ βρώματί
 σου ἐκείνον ἀπόλλυε, ὑπὲρ οὗ Χριστὸς ἀπέθανεν.” ²Ἡ οὐδὲ

2 v. 15.

^α τῶν τοιούτων] τοιούτον H. ^ε εἶτα om. B. ^ι ἀντικαταστήναι A.C.D.E.F.H. Cat. ἀντιστῆναι I. Edebatur ἀντικαταστήσαι. ^ε ἐπήγαγεν A. ^β καὶ om. Veron. Sav. Mor. invitis libris. ^ι τ[εἰ B. ^κ αὐτοῦ A. B. C. D. E. H. Veron. Ben. αὐτοῦ Sav. Mor. ^ι γίνεται om. B. ^μ μόνη γ. pro γ. μόνη A.B.D.E.F.H. Cat. μόνον γ. I. μόνον (om. γίνεται) C. ^ν φησὶν] + εἶναι I. ^ο δέ] γὰρ C. ^ρ ὥς B. ^ρ τὸν λόγον Edd. τὸν deest in omnibus. ^ε ἐπι-
 τάξαι] + τι I. Statim τολμῶν H. ^α τὸ] τοῦ C. Ita tacite Montef. ^ε ἔλκει] + πάλιν C. ^ν δσν B.D.E. ^ω οὐ om. C. ² ἀνάγκην] + ὑμᾶς Edd. ὑμᾶς om. A.B.D.E.F.H.I. Cat. Statim ἀπαγαγεῖν A.H.I. Cat. ἀπάγειν F. ἐπάγειν B.D. ἀγαγεῖν Edd. ^γ ἀλλ' εἰ τι δεῖ I. ² ἢ οὐδὲ—τὸν ἀδελ-
 φόν] σὺ δὲ λυπεῖς σου τὸν ἀδ. C.

(208. ^a τοσούτου ἄξιον εἶναι ἡγῇ τὸν ἀδελφόν, ὡς μηδὲ ἀποχῇ βρωμάτων ὠνήσασθαι αὐτοῦ τὴν σωτηρίαν; Καὶ ὁ μὲν Χριστὸς οὐδὲ δούλος γενέσθαι, οὐδὲ ἀποθανεῖν παρητήσατο δι' αὐτόν· σὺ δὲ οὐδὲ βρωμάτων καταφρονεῖς, ἵνα ^b αὐτὸν διασώσῃς; Καί-τοιγε οὐ ^c πάντως ἅπαντας κερδαίνειν ἔμελλεν ὁ Χριστὸς, ἀλλ' ὅμως ὑπὲρ ἁπάντων ἀπέθανε, τὸ ^d αὐτοῦ πληρῶν. Σὺ δὲ οἶδας ὅτι διὰ ^e βρῶμα ἀνατρέπεις αὐτὸν ἐν τοῖς μείζουσι, καὶ ἔτι φιλονεικεῖς; καὶ τὸν οὕτω περισπούδαστον τῷ Χριστῷ, οὕτως Β εὐκαταφρόνητον εἶναι νομίζεις, καὶ ὃν ἐκεῖνος ἐφίλησεν, ἀτιμάζεις; Κἀκεῖνος οὐχ ὑπὲρ ἀσθενούντος μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ ἐχθροῦ ἀπέθανε· σὺ δὲ ^f οὐδὲ ὑπὲρ ἀσθενούντος ἀπέχη βρωμάτων; Καὶ ὁ μὲν Χριστὸς καὶ τὸ μέγιστον ἐπεδείξατο, σὺ δὲ οὐδὲ τὸ ἔλαττον; ^g καίτοι ὁ μὲν δεσπότης, σὺ δὲ ἀδελφός. Ταῦτα δὲ ^h καὶ ἐκείνον ἱκανὰ ἐπιστῆναι τὰ ῥήματα· δείκνυσι γὰρ αὐτὸν μικρόψυχον ὄντα, ⁱ καὶ μεγάλων ἀπολελευκὸτα παρὰ τοῦ θεοῦ, καὶ οὐδὲ μικρὰ ἀντιδιδόντα.

³ “Μὴ βλασφημείσθω οὖν ὑμῶν τὸ ἀγαθόν· οὐ γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ βρώσις καὶ πόσις.” Τὸ ἀγαθὸν ἐνταῦθα C ἢ ^k τὴν πίστιν φησὶν, ἢ τὴν μέλλουσαν ἐλπίδα τῶν ἐπάθλων, ἢ τὴν ἀπρητισμένην εὐσέβειαν. Οὐ γὰρ μόνον, φησὶ, τὸν ἀδελφὸν οὐκ ὠφελείς, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ δόγμα, καὶ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ, καὶ τὴν δωρεὰν βλασφημείσθαι ποιεῖς. “Ὅταν γὰρ μάχη, ὅταν φιλονεικῇς, ὅταν λυπῇς, ὅταν σχίζῃς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ λοιδορῇς τὸν ^l ἀδελφόν, καὶ ἀπεχθῶς ἔχῃς πρὸς αὐτόν, βλασφημοῦσιν οἱ ἔξωθεν· ὥστε οὐ μόνον ^m οὐδὲν ἐντεῦθεν ⁿ κατορθοῦται, ἀλλὰ τὸναντίον ἅπαν. Τὸ γὰρ ἀγαθὸν ὑμῶν ἡ ἀγάπη, ἡ φιλαδελφία, τὸ ἠνῶσθαι, τὸ συνδεδέσθαι, τὸ μετ' εἰρήνης, ^o τὸ μετ' ἐπικεικίας ζῆν. Εἴτα ἄλλιν ἐκλύων ^p αὐτοῦ D τὸν φόβον καὶ τὴν ἐκείνου φιλονεικίαν, φησὶν· “Οὐ γὰρ ^q ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ βρώσις καὶ πόσις.” Μὴ γὰρ ἀπὸ τούτων εὐδοκιμῆσαι ἔχομεν; “Ὅπερ ^r καὶ ἀλλαχοῦ φησιν· ⁴ “Ὅτε, εἰς φάγωμεν, περισσεύομεν· οὔτε, εἰς μὴ φάγωμεν, ὑστεροῦμεν.” Καὶ οὐδὲ κατασκευῆς δεῖται, ἀλλ' ἀρκεῖται τῇ ἀποφάσει. ⁴ O

3 v. 16, 17.

4 1 Cor. viii. 8.

^a τοσούτου Edd. et Cat. τούτου A.B.D.E.F. τοῦτο H. τοῦτον I. Mox εἶναι om. I. ^b αὐτόν] εἰ C. ^c πάντως ἅπαντας] Sic omnes. πάντας Edd. Statim κερδαίνειν (κερδαίνει I.) ἔμελλεν pro ἔμελλε κερδαίνει omnes. ^d αὐτοῦ pro αὐτοῦ A.B.D.E.H.I. ^e βρωμάτων C. ^f οὐδὲ pro οὐδ' A.B.C.D.E. ^g καίτοι pro καὶ A.B.D.E.F.H.I. ^h καὶ om. C. ⁱ καὶ μεγάλων] μεγάλα C. ^k τὴν om. C. ^l ἀδελφόν] + σου C. ^m οὐδὲν ἐντεῦθεν om. H. ⁿ κατορθοῦται] ὄφελος C. Statim ἀλλὰ καὶ τούτων. Edd. et Cat. καὶ om. A.B.D.E.F.H.I. ^o τὸ] καὶ C. ^p αὐτοῦ om. C. ^q ἐστιν om. F.H.I. et ante corr. A. ^r καὶ om. C.

δὲ λέγει, ^a τοῦτό ἐστι· μὴ γὰρ, ἐὰν φάγῃς, τοῦτό σε ^ε εἰς βασι-
 λείαν εἰσάγει; Διὸ καὶ διασύρων αὐτοὺς, ὡς μέγα ἐπὶ τούτῳ
^v φρονούντας, οὐχὶ βρῶσιν εἶπε μόνον, ἀλλὰ καὶ πόσιν. Τίνα
 Εὖν ἐστι τὰ εἰσάγοντα; Δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη καὶ χαρὰ, ὁ
 ἐνάρετος βίος, ἡ πρὸς τὸν ἀδελφὸν εἰρήνη, ^w ἡ ἐναντιοῦται αὐτῇ
 ἡ φιλονεικία· ἡ ἐκ τῆς ὁμονοίας χαρὰ, ^x ἣν ἀναιρεῖ αὐτῇ ἡ
 ἐπίπληξις. Ταῦτα δὲ οὐχὶ θατέρῳ μόνον, ὡς ἀλλ' ἐκατέροις ἔλεγε
 καὶ γὰρ πρὸς ἐκατέρους εἰρῆσθαι καιρὸν ^z εἶχεν. Εἵτα, ἐπειδὴ
 εἶπεν εἰρήνην καὶ χαρὰν, ἔστι δὲ εἰρήνη καὶ χαρὰ καὶ ἐπὶ πονη-
 ρῶν πραγμάτων, ἐπήγαγεν, “Ἐν πνεύματι ἀγίῳ.” ^a Ὡς ὁ γε
 ἀπολλύς τὸν ἀδελφὸν καὶ εἰρήνην ἀνέτρεψε, ^b καὶ τὴν χαρὰν
 713 ἠδίκησε, καὶ πλέον ἢ ὁ τὰ χρήματα ἀρπάζων· καὶ τὸ δὴ
 χεῖρον, ὅτι ^c ἄλλος ἔσωσε, καὶ σὺ ἀδικεῖς καὶ ἀπολλύεις. “Ὅταν
 οὖν ταῦτα μὲν μὴ ^d εἰσάγῃ ἡ βρῶσις καὶ ἡ δοκοῦσα τελειότης,
 τὰ δὲ ἀνατρέποντα αὐτὰ εἰσάγῃ, πῶς ^e οὐ χρή καταφρονεῖν τῶν
 μικρῶν, ὥστε τὰ μεγάλα ^f πῆξαι; Εἵτα, ἐπειδὴ καὶ ἀπὸ κενο-
 δοξίας ἡρέμα τοῦτο ἐγένετο τὸ ἐπιτιμᾶν, ἐπάγει λέγων· ^g “Ὁ
 γὰρ ἐν ^h τούτοις δουλεύων τῷ Χριστῷ, εὐάρεστος τῷ θεῷ καὶ
 δόκιμος τοῖς ἀνθρώποις.” Οὐ γὰρ οὕτω σε θαυμάσονται τῆς
 Β τελειότητος, ὡς τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ὁμονοίας ^b πάντες. Τούτου
 μὲν γὰρ τοῦ καλοῦ πάντες ἀπολαύσονται, ἐκείνου δὲ οὐδὲ εἷς.
⁶ “Ἄρα οὖν τὰ τῆς εἰρήνης διώκωμεν, καὶ τὰ τῆς οἰκοδομῆς
 τῆς εἰς ἀλλήλους.” Τοῦτο πρὸς ἐκείνον, ἵνα εἰρηνεύῃ· ⁱ τοῦτο
 πρὸς τούτον, ἵνα μὴ ^k καταλύῃ τὸν ἀδελφόν. Ἄλλ' ὅμως
 κοινὰ πάλιν ^l ταῦτα ἀμφοτέρα πεποίηκεν εἰπών, “τῆς εἰς ἀλ-
 λήλους,” καὶ δείξας ὅτι χωρὶς εἰρήνης οὐκ εὐκολον οἰκοδομεῖν.
 7 “Μὴ ἔνεκεν βρώματος κατάλυε τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ.” τὴν
 σωτηρίαν τοῦ ἀδελφοῦ οὕτω καλῶν, καὶ ^m πολὺν ἐπιτείνων τὸν
 φόβον, καὶ δεικνὺς ὅτι τουναντίον οὐ σπουδάζει ποιεῖ. Οὐ γὰρ
 C μόνον οὐκ οἰκοδομεῖς, φησὶν, ⁿ ὁ νομίζεις, ἀλλὰ καὶ καταλύεις,

δ v. 18.

ε v. 19.

ζ v. 20.

^a τοῦτο A.B.C.E.F. Cat. τοιοῦτον Edd. ^ε εἰς τὴν β. C. ^v θαρρύντας
 I. Statim οὐχὶ βρώμασιν εἶπε μ. ἀ. κ. πόμασιν C. ^w ἡ ἐναν. αὐτῇ ἡ φ.] ἡ
 ἀφιλονεικία I. αὐτῇ om. C. ^x ἣν—ἐπίπληξις om. H. αὐτῇ om. I.
^y ἀλλ' pro ἀλλὰ A.B.D.E.H. Cat. ἀλλ' ἐκατέρῳ C. ^z ἔσχεν C. ^a ὥστε
 ὁ ἀπολλύων τὸν ἀδ. C. ^b Edebatur καὶ τὴν χαρὰν, καὶ ἠδίκησε πλέον κ. τ. ε.
 καὶ ante ἠδίκησε om. B.C.D.E. Mox καὶ πλέον A.B.C.F.H.I. καὶ πολλῇ
 πλέον D.E. ^c ἀλλοις F.H. ^d εἰσάγει E. Mox ubi edebatur εἰσάγει,
 εἰσάγει dant A.B.C.D.F.I. ^e οὐχὶ A.E. ^f πῆξαι C. Haec ὥστε τὰ μ. πῆξαι
 desunt in A.E.H.I. ^g τούτῳ C. ^h πάντες pro πάντες A.B.D.E.F.H.I.
ⁱ τοῦτο] ἐκείνο D.E. Statim πρὸς ἐκείνον I. ^k καταλύσῃ C. ^l ταῦτα ἀμφ.
 pro ἀμφ. ταῦτα A.B.D.E.F.H. τὰ ἀμφ. ταῦτα I. ^m πολὺν accessit ex om-
 nibus. Mox τούν. σπουδάζει ποιεῖν C. ⁿ ἐν A.B.D.E.F.H.I. invita Cat.

ο καὶ οἰκοδομὴν οὐκ ἀνθρωπίνην, ἀλλὰ θεοῦ, ῥκαὶ οὐδὲ μεγάλου
 τινὸς ἔνεκεν, ἀλλὰ πράγματος εὐτελοῦς· “ἔνεκεν γὰρ βρώ-
 ματος,” ῑ φησὶν. ῑ Εἶτα, ἵνα μὴ αἱ τοσαῦται συγχωρήσεις
 βεβαιώσωσι τὸν ἀσθενέστερον ἐν τῇ πονηρᾷ ὑπολήψει, δογμα-
 τίζει πάλιν οὕτω λέγων· “Πάντα μὲν καθαρὰ· ἀλλὰ κακὸν
 ῑ τῷ ἀνθρώπῳ τῷ διὰ προσκόμματος ἐσθίοντι.” τῷ μετὰ συνει-
 δότος πονηροῦ. “Ὡστε καὶ ἀναγκάσης, ῑ καὶ φάγη, τὸ ὄφελος
 (209) οὐδέν· οὐ γὰρ τὸ φαγεῖν ποιεῖ ἀκάθαρτον, ἀλλ’ ἡ γνώμη μεθ’
 ἧς ἐσθίει. ῑ Ἄν τοίνυν ἐκείνην μὴ διορθώσῃ, πάντα εἰκὴ πεποί-
 ηκας, καὶ μᾶλλον ἔβλαψας· οὐ γὰρ ἐστὶν ἴσον ῑ ἀκάθαρτόν τι D
 νομίζειν, καὶ νομίζοντα ῑ ἀκάθαρτον ἀπογεύεσθαι. Δύο τοίνυν
 ἐνταῦθα ἀμαρτάνεις, καὶ τὴν πρόληψιν ἐπιτείνων ῑ τῇ φιλο-
 νεικίᾳ, καὶ ἀκαθάρτου ποιῶν ἀπογεύεσθαι. “Ὡστε ἕως ἂν μὴ
 πείσης, ῑ μὴ ἀναγκάσης. ῑ “Καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν κρέα, μηδὲ
 πιεῖν οἶνον, μηδὲ ἐν ῑ ὁ ἀδελφός σου ῑ προσκόπτει ἡ σκανδα-
 λίζεται ἡ ἀσθενεῖ.” Πάλιν ῑ τὸ πλέον ἀπαιτεῖ, ὥστε μὴ μόνον
 μὴ ἀναγκάζειν, ἀλλὰ καὶ συγκαταβαίνειν αὐτῷ. Καὶ γὰρ καὶ
 αὐτὸς αὐτὸ ῑ πολλαχοῦ ἐποίησεν· ὡς ὅτε περιέτεμεν, ὡς ὅτε
 ἐξυράτο, ῑ ὅτε ἔθυσεν τὴν Ἰουδαϊκὴν θυσίαν ἐκείνην. Καὶ οὐ λέγει
 αὐτῷ, ὅτι ποίησον, ἀλλ’ ἐν τάξει γνώμης αὐτὸ τίθησιν, ἵνα μὴ E
 ἐκείνον πάλιν ῑ ραθυμότερον ποιήσῃ τὸν ἀσθενέστερον. Καὶ τί
 φησι; “Καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν ῑ κρέας.” ῑ Καὶ τί λέγω κρέας;
 Καὶ οἶνος ἦ, καὶ ῑ ἄλλ’ ὅτι οὐκ οἰοῦν τοιοῦτον σκανδαλίζον, ἀπέχου.
 Οὐδὲν γὰρ ἴσον τῆς σωτηρίας τοῦ ἀδελφοῦ. Καὶ τοῦτο δηλοῖ
 ὁ Χριστὸς, ῑ καὶ ἐξ οὐρανῶν παραγενόμενος, καὶ πάντα παθὼν
 δι’ ἡμᾶς, ῑ ἅπερ ἔπαθε. Σκόπει δέ μοι πῶς ῑ κἀκείνον καθικνεῖ-
 ται, λέγων· “προσκόπτει ἡ σκανδαλίζεται ἡ ἀσθενεῖ.” Μὴ
 γὰρ μοι λέγε, φησὶν, ὅτι ἀλόγως, ἀλλ’ ὅτι δύνασαι κατορ- 714
 θῶσαι. Καὶ γὰρ ἀρκοῦν ἔχει δικαίωμα εἰς τὸ βοηθεῖσθαι τὴν
 ἀσθενεῖαν ἐκείνος, καὶ σοὶ βλάβη οὐδεμία· οὐδὲ γὰρ ὑπόκρισις
 τὸ πρᾶγμά ἐστιν, ἀλλ’ οἰκοδομὴ καὶ οἰκονομία. ῑ Ἄν μὲν γὰρ

8 v. 21.

ο καὶ] τὴν I. Statim οὐκ ἀνθ. ἀλλὰ θεοῦ om. A.B.F.H.I. ῑ καὶ om. A.
 B.E.F.H. non Cat. Mox ἄλλα καὶ πρ. C. ῑ φησὶν om. A.F.H.I. ῑ εἶτα]
 καὶ I. ῑ τῷ ἀνθρώπῳ om. D.E. ῑ καὶ] καὶ C. ῑ ἄκ. τι (τι om. C.)
 νομίζειν omnes. νομίζειν ἄκ. τι Edd. ῑ ἀκάθαρτα I. ἀκάθαρτον εἶναι Edd.
 εἶναι deest in omnibus. ῑ τῇ φιλονεικίᾳ om. I. ῑ μὴ ἀναγκάσης om. B.
 ῑ πρ. ἡ σκ. pro σκ. ἡ πρ. A.B.D.E.F.H.I. Mosqq. ῑ τὸ om. A.B.D.E.
 F.H.I. ῑ πολλαχοῦ] ἀλλαχοῦ A.H.I. Cat. ῑ ὡς ὅτε Edd. ὡς om. B.F.
 H.I. Cat. Mox ἔθυσεν A.B.D.E.H.I. ἔθυσεν Edd. et Cat. ῑ κρέας pro κρέα
 bis A.B.D.E.F.H.I. Cat. ῑ καὶ τί λέγω—οἶνος ἦ] ἡ πιεῖν οἶνον ἡ C. ῑ ἄλλ’
 ὅτι οὐκ] Sic C. ἄλλο ὅτι οὐκ Edd. et Cat. ἄλλο τι A.B.D.E.F.H.I. ῑ καὶ
 accessit ex A.B.C.D.F.H.I. Statim ἐξ οὐρανοῦ H. ῑ κἀκείνου per crasin
 A.B.C.D.E.H.I. Cat. Statim καθίκετο C.

ἀναγκάσης, καὶ καταλύεται, καὶ σοῦ καταγνώσεται, καὶ μᾶλλον οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ μὴ ἐσθίειν· ἐὰν δὲ συγκαταβῆς, τέως ¹σε ἀγαπήσει, καὶ οὐχ ἔξει ^κσε ἐν ὑποψίᾳ διδάσκοντα, καὶ λήψῃ λοιπὸν ἐξουσίαν ¹ἀνειπαισθήτως σπεῖρειν ἐν αὐτῷ τὰ ὀρθὰ δόγματα. ^μἌν δὲ ἅπαξ σε μισήσῃ, καὶ τὴν εἴσοδον ἀπέφραξας ^πτῷ λόγῳ. Μὴ τοίνυν ἀνάγκαζε ἐκείνον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἀπέχου ^οδι' ἐκείνον, οὐχ ὡς ἀκαθάρτου ἀπεχόμενος, ἀλλ' **Β** ἐπειδὴ σκανδαλίζεται ἐκείνος, καὶ μᾶλλον σε ἀγαπήσει. Οὕτω καὶ ὁ Παῦλος ^ρἐκέλευσεν εἰπὼν, “Καλὸν τὸ μὴ φαγεῖν ^κκρέας” οὐκ ἐπειδὴ ἀκάθαρτον, ἀλλ' ἐπειδὴ σκανδαλίζεται καὶ ἀσθενεῖ ὁ ^ρἀδελφός.

⁹ “Σὺ πίστιν ἔχεις; Κατὰ ^σσεαυτὸν ἔχε.” Ἐνταῦθά μοι δοκεῖ ἡρέμα καὶ εἰς κενοδοξίαν αἰνίττεσθαι τὸν ^ττελειότερον. ^οΟ δὲ λέγει, “τοῦτο ἐστὶ· θέλεις ^μμοι δεῖξαι, ὅτι τέλειος εἶ καὶ ἀπρητισμένος; Μὴ ^εἐμοὶ δείκνυς, ἀλλ' ἀρκέτω ^ςσοι τὸ συνειδός. ^πΠίστιν δὲ ἐνταῦθα οὐ ^ττὴν περὶ δογμάτων, ἀλλὰ **Γ** τὴν περὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως λέγει. Περὶ γὰρ ἐκείνης φησί· ¹⁰ “Στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν” καὶ, “^αὉς ^βἐὰν ἀρνήσῃται με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν καὶ ἐγώ.” Ἐκείνη μὲν γὰρ μὴ ὁμολογουμένη καταστρέφει, αὕτη δὲ ὁμολογουμένη ^αἀκαίριος. “Μακάριος ὁ μὴ κρίνων ἑαυτὸν ἐν ^δᾧ δοκιμάζει.” Πάλιν τὸν ἀσθενέστερον πλήττει, καὶ ^εδίδωσι τούτῳ ἀρκούντα στέφανον ^ςτὸν τοῦ συνειδότητος. ^κΚἂν γὰρ ἄνθρωπος μὴ εἴδῃ, ἀρκεῖς ^ησύ σαυτῷ εἰς τὸ γενέσθαι μακάριος. Ἐπειδὴ γὰρ εἶπε, καθ' ἑαυτὸν ἐχέτω, ἵνα μὴ ^ινομίῃ μικρὸν **Δ** τὸ δικαστήριον τοῦτο, λέγει, τῆς οἰκουμένης σοι τοῦτο βέλτιον. ^κΚἂν πάντες σου κατηγορῶσι, σύ δὲ σαυτὸν μὴ κατακρίνης, μηδὲ τὸ συνειδός ἐπιλάβῃται, μακάριος εἶ. Οὐχ ἀπλῶς δὲ περὶ πάντων λέγων τοῦτο τέθεικεν. Εἰςὶ γὰρ πολλοὶ μὴ κατακρίνοντες ἑαυτοὺς, καὶ σφόδρα πλημμελοῦντες· οἱ πάντων

9 v. 22.

10 Rom. x. 10. Luc. ix. 26.

¹ σε ἀγαπήσει om. C. ^κ σε om. C. ¹ ἀναισθήτως A.H. Cat. ἀναισχύντως I. ^μ ἂν ἐὰν B.E.I. Statim ἅπαξ pro καθάπαξ A.B.E.H.I. Cat. ^π τῷ λόγῳ] τῶν λογισμῶν C. ^ο δι' καὶ C. Mox ἀπεχόμενον idem. ^ρ ἐκέλευσεν om. I. ^κ κρέας pro κρέα A.B.D.E.F.H.I. ^ρ ἀδελφός] + σου C. ^σ σεαυτὸν pro σαυτὸν A.B.D.E.H.I. Veron. ^τ τελειότερον I. ^ν τοῦτο ἐστὶν A.B.C.E. τοῦτ' ἐστὶν D.F.H.I. τοιοῦτόν ἐστι Edd. et Cat. ^μ μοι] σύ B. μοι om. Cat. ^ε ἐμοὶ A.D.E.F.H. ἐμοὶ habet Cat. ^ς σου D. Veron. ἀλλ' ἀρκεῖ τὸ συνειδός C. ^π πίστιν δὲ ἐνταῦθα] Sic Edd. et Cat. ἐνταῦθα δὲ πίστιν A.B.D.E.F.H.I. ^α τὴν om. C.H. Statim περὶ τῶν δογμάτων I. Mox τὴν περὶ om. H. ^β ἂν pro δ' ἂν A.B.E.F.H.I. Cat. ^α ἀκαίριος A.B.D.E.F.H.I. Cat. ^δ ᾧ] οἷς C. ^ε δίδωσι omnes. δείκνυσι Edd. ^ς τὸν om. H. ^η εἴδῃ H.I. ^η σύ σαυτῷ] ἑαυτῷ C. Statim εἰς τὸ om. I. ^ι νομίσης C. Statim τὸ om. I. τοῦτο om. C. ^κ κατηγορήσωσι C.H.

εἰσὶν ἀθλιώτεροι· ἀλλὰ τέως τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἔχεται.
 11 “Ὁ ¹ δὲ διακρινόμενος, ἐὰν φάγῃ, κατακέκριται.” Πάλιν
 παρακαλῶν αὐτὸν φείσασθαι τοῦ ^m ἀσθενεστέρου, τοῦτό φησι.
 Τί γὰρ ὄφελος, ἐὰν φάγῃ διακρινόμενος, καὶ ⁿ κατακρίνῃ ἑαυ-
 τόν; Ἐγὼ γὰρ ἐκείνον ἀποδέχομαι τὸν καὶ ἐσθίοντα καὶ μὴ
 μετὰ ἀμφιβολίας. ^o Ὅρᾱς πῶς αὐτὸν ἐνάγει οὐκ εἰς τὸ φαγεῖν ^E
 μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ καθαρῶ συνειδότι φαγεῖν; Εἴτα φησι
 καὶ τὴν αἰτίαν, δι’ ἣν κατακέκριται, ἐπάγων καὶ λέγων, “Ὅτι
 οὐκ ἐκ πίστεως” οὐκ ἐπειδὴ ἀκάθαρτον, ἀλλ’ ^p ἐπειδὴ οὐκ ἐκ
 (210) πίστεως· οὐ γὰρ ἐπίστευσεν ὅτι καθαρὸν ἐστίν, ἀλλ’ ὥς ἀκα-
 θάρτου ἦψατο. Διὰ δὲ τούτων δείκνυσιν αὐτοῖς καὶ τὴν βλάβη-
 ν ὅσην ^q ἐργάζονται, ἀναγκάζοντες καὶ ^r μὴ πείθοντες ἄπτε-
 σθαι τῶν τέως δοκούντων αὐτοῖς ἀκαθάρτων εἶναι, ἵνα ^s καὶ διὰ
 τοῦτο ἀπόσχωνται τοῦ ἐπιπλήττειν. “Πᾶν δὲ ὃ οὐκ ἐκ πί- 715
 στεως, ἁμαρτία.” Ὅταν γὰρ μὴ ^v θαρρῇ, φησί, μηδὲ πιστεύῃ
 ὅτι καθαρὸν, πῶς οὐχ ἡμαρτε; Ταῦτα δὲ πάντα περὶ τῆς
 προκειμένης ὑποθέσεως εἴρηται τῷ Παύλῳ, οὐ περὶ πάντων.
 Καὶ σκόπει πόσην ποιεῖται ^w τοῦ μὴ σκανδαλίζειν πρόνοιαν.
 Καὶ γὰρ ἀνωτέρω ἔλεγεν· “Εἰ δὲ διὰ βρώμα ὁ ἀδελφός σου
 λυπεῖται, οὐκέτι κατὰ ἀγάπην περιπατεῖς.” Εἰ ^x δὲ λυπεῖν
 οὐ δεῖ, πόσῳ μᾶλλον σκανδαλίζειν οὐ δεῖ. Καὶ πάλιν, “Μὴ
 ἕνεκεν βρώματος κατάλυε τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ.” Εἰ γὰρ ἐκκλη- ^B
 σίαν ^y κατασκάψαι χαλεπὸν καὶ ἀνόσιον, ^z πολλῶ μᾶλλον ναὸν
 πνευματικόν· καὶ γὰρ ἄνθρωπος ^a σεμνότερον ἐκκλησίας. Οὐ
 γὰρ διὰ τοὺς τοίχους ὁ Χριστὸς ἀπέθανεν, ἀλλὰ διὰ τοὺς
 ναοὺς τούτους.

^b Πάντοθεν τοίνυν ^c τὰ καθ’ ἑαυτοὺς περισκοπῶμεν, καὶ μηδὲ
 μικρὰν μηδενὶ παρέχωμεν λαβὴν. Καὶ γὰρ στάδιον ὁ παρὼν
 βίος, καὶ μυρίους πάντοθεν ὀφθαλμοὺς ἔχειν δεῖ, ^d μηδὲ νομίζειν
 ἀρκεῖν εἰς ἀπολογίαὶν τὴν ἄγνοιαν. Ἔστι γὰρ, ἔστι καὶ ἀγνοίας ^C

11 v. 23.

¹ δὲ pro γὰρ omnes. ^m ἀσθενούς C. ⁿ κατακρίνῃ ἑαυτὸν B.C.D.E.F. Cat. κατακρίνει αὐτὸν A.H. κατακρίνης αὐτὸν I. κατακρίνῃ ἑαυτὸν Edd. ^o ὁρᾷς pro ὅρα A.B.D.E.F.I. Cat. ^p ἐπειδὴ pro ὅτι omnes. ^q ἐργάζονται E. ^r μὴ om. C.F. ^s καὶ C. Statim διὰ τούτου I. διὰ τούτων A.E.H. ^t ἁμαρτία]+ἐστίν C. ^v θαρρήσῃ et πιστεύσῃ C. ^w τοῦ] περὶ τοῦ C. ^x δὲ]+καὶ I. Μοχ πόσῳ pro πολλῶ A.B.F.H.I. ^y καταστρέψαι C. ^z πόσῳ A.D.E. ^a σεμνότερον ἐκκλησίας pro ἐκκλησίας σεμνότερον A.B.D. E.F.H.I. ἐκκλησίας σεμνότερος C. ^b ΗΘΙΚΟΝ. Περί τοῦ δεῖν ὀρθῶς βιοῦν, καὶ προσέχειν ἀκριβῶς ἐν τῷ παρόντι βίῳ, καὶ μὴ νομίζειν ἀρκεῖν εἰς ἀπολογίαὶν τὴν ἄγνοιαν, καὶ ποία βλάπτει ἄγνοια, καὶ ποία οὐ· καὶ ὅτι οὐδὲν ἡμᾶς ἀπλότης βλάπτει καὶ ἀφέλεια πρὸς τὸ γνῶναι τὴν ἀλήθειαν· καὶ τοῦτο δείκνυται ἀπὸ τοῦ Ἀβραάμ καὶ Μελχισεδέκ. Veron. ^c τὰ] τὸ A.E. τὰ περὶ ἑαυτοὺς σκοπῶμεν I. ^d καὶ μηδὲ Edd. καὶ om. A.B.C.D.E.F.I.

δοῦναι δίκην, ὅταν ἡ ἄγνοια ὁ ἀσύγγνωστος ᾗ· ἐπεὶ καὶ Ἰουδαῖοι ἠγνόησαν, ἑἴ τι οὐ συγγνώμης ἀξία ἠγνόησαν· καὶ Ἕλληνες ἠγνόησαν, ἀλλ' ἀπολογία οὐκ ἔχουσιν. Ὅταν ἔμεν γὰρ ταῦτα ἄγνοῃς, ἃ μὴ δυνατόν εἰδέναι, οὐδὲν ἔγκλημα ὑποστήσῃ· ὅταν δὲ τὰ ῥάδια καὶ δυνατὰ γνωσθῇ, τὴν ἐσχάτην δώσεις δίκην. Ἀλλως δὲ, ἂν μὴ σφόδρα ὤμεν ἀναπεπτωκότες, ἡ ἀλλὰ τὰ παρ' ἑαυτῶν συνεισενέγκωμεν ἅπαντα, καὶ ἐν τοῖς ἀγνοουμένοις χεῖρα ἡμῖν ὁ θεὸς ὀρέξει· ὃ καὶ Φιλιππησίους ἔλεγε Παῦλος.¹² “Καὶ εἴ τι ἐτέρως φρονεῖτε, καὶ τοῦτο ὁ θεὸς ὑμῖν ἀποκαλύψει.”

D Ὅταν δὲ μηδὲ ὧν ἐσμεν κύριοι, βουλόμεθα ἀνείναι, οὐδὲ ἐν ἐκείνοις ἀπολαύσομεν συμμαχίας· ὃ καὶ ἐπὶ Ἰουδαίων γέγονε.¹³ “Διὰ τοῦτο γὰρ ἐν παραβολαῖς αὐτοῖς λαλῶ, φησὶν, ὅτι βλέποντες οὐ βλέπουσι.” Πῶς βλέποντες οὐκ ἔβλεπον; Ἐώρων δαίμονας ἐλαυνομένους, καὶ ἔλεγον ὅτι δαιμόνιον ἔχει· ἐώρων νεκροὺς ἐγειρομένους, καὶ οὐ προσεκύνουν, ἡ ἀλλ' ἀνελεῖν αὐτὸν ἐπεχείρουν. Ἀλλ' οὐχ ὁ Κορινθίος τοιοῦτος. Διὰ τοῦτο, ἐπειδὴ πάντα τὰ παρ' ἑαυτοῦ μετὰ σπουδῆς ἔπραττε, καὶ τὸ λείπον αὐτῷ προσέθηκεν ὁ θεός. Μὴ τοίνυν λέγε, πῶς

E τὸν δεῖνα ἄπλαστον ὄντα καὶ χρηστὸν περιεῖδεν ὁ θεός, Ἐλληνα ὄντα; Πρῶτον μὲν γὰρ, ἡ εἴ τις ἄπλαστος, οὐκ ἀνθρώποις δυνατόν εἰδέναι ὁ σαφῶς, ἀλλὰ τῷ πλάσαντι κατὰ μόνας τὰς καρδίας· ἔπειτα κἀκεῖνό ἐστιν εἰπεῖν, ὅτι οὐκ ἐφρόντισε πολ- λάκις, οὐδὲ ἐσπούδασε. Καὶ πῶς, φησὶν, ἡ δύνατο, σφόδρα ἄπλαστος ὧν; Οὐκοῦν τὸν ἀπλοῦν τοῦτον καὶ ἀφελῆ σκόπει μοι, καὶ καταμάνθανε ἐπὶ τῶν βιωτικῶν, καὶ ὄψει πολλὴν ἀκρίβειαν ἐπιδεικνύμενον, ἢν εἴγε ἐβούλετο καὶ ἐπὶ τῶν πνευματικῶν ἐπιδείκνυσθαι, οὐκ ἂν παρώφθη. Καὶ γὰρ ἡλίου ἡ φανότερα τὰ τῆς ἀληθείας· καὶ ὅπου περ ἂν ἀφίκηται τις, ῥαδίως ἐπιλήψεται τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας, εἴγε βουλευθεῖη προσ- 716 ἔχειν, καὶ μὴ πάρεργον τοῦτο ἡγεῖσθαι. Μὴ γὰρ ἐν Παλαιστίνῃ τὰ πράγματα συνεκλείσθη; μὴ γὰρ ἐν γωνίᾳ μικρῇ τῆς οἰκουμένης; Οὐκ ἦκουσας τοῦ προφήτου λέγοντος, ὅτι

14 “Πάντες εἰδήσουσί με ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου;” οὐχ ὁρᾷς

¹² Philipp. iii. 15.¹³ Matth. xiii. 13.¹⁴ Jer. xxxi. 34.

^a ἀσύγ. ᾗ, ἀλλ' οὐ συγγνώμης ἀξία. ἠγνόησαν καὶ Ἕλληνες, ἀλλ' ἀπ. οὐκ ἔχουσιν C. ^f Haec ἀλλ' οὐ σ. ἀ. ἠγνόησαν om. E. Sequentia καὶ Ἕλληνες ἠγνόησαν desunt in A.H. ^g μὲν om. C. Mox οὐδὲ pro οὐδὲν idem. ^h Haec ἀλλὰ—ἅπαντα καὶ om. I. ⁱ ἐν ἐκείνοις pro ἐκείνης omnes. Mox τῆς συμμαχίας Edd. τῆς om. A.B.C.D.E.F.H. ^k τοῦτο γὰρ pro γὰρ τοῦτο A.B.E.F.H.I. ^l ὅτι accessit ex omnibus. ^m ἀλλὰ ἀναιρεῖν ἐπ. αὐτὸν C. ⁿ εἰ om. I. ^o σαφῶς accessit ex A.B.C.D.E.F.H. ^p τὴν πολλὴν C. Mox ἦν γε εἰ ἐβ. idem. ^q φανότερα A.B.C.D.E.F. φανερώτερα Edd. ^r τοῦτο om. C.

τὰ πράγματα ἀληθεύοντα; Πῶς οὖν ἂν ἔχοιεν οὗτοι συγγνώμην, ὁρῶντες ^ατὸ δόγμα τῆς ἀληθείας ἐκτεταμένον, καὶ ^ιμὴ περιεργαζόμενοι, μηδὲ φροντίζοντες μαθεῖν; ^νΚαὶ ταῦτα παρὰ ἀγροίκου καὶ βαρβάρου, φησιν, ἀπαιτεῖς; Οὐ παρὰ ἀγροίκου καὶ βαρβάρου μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰ τις τῶν νῦν ὄντων βαρβαρικώτερος. Τίνος γὰρ ἔνεκεν, εἰπέ μοι, ἐπὶ μὲν τῶν βιωτικῶν ^Βκαὶ ἀντειπεῖν οἶδεν ἀδικούμενος, ^κκαὶ ἀντιστῆναι βιαζόμενος, καὶ πάντα ποιεῖ καὶ πραγματεύεται, ὥστε μηδὲ μικρὸν ἐπηρεασθῆναι ^κποτε· ἐπὶ δὲ τῶν πνευματικῶν οὐ κέχρηται ^γτῇ αὐτῇ ταύτῃ συνέσει; Καὶ ὅταν μὲν λίθον προσκυνῇ, καὶ θεὸν ἡγείται, καὶ ἑορτὰς ^εἐπιτελεῖ, καὶ χρήματα δαπανᾷ, καὶ πολὺν ἐπιδείκνυται φόβον, καὶ οὐδαμοῦ ῥάθυμος ἀπὸ τῆς ἀφελείας γίνεται·

(211) ^δὅταν δὲ τὸν ὄντως ^βὄντα θεὸν ἐπιζητήσῃ δέη, τότε μοι ἀφελείας καὶ ἀπλότητος μέμνησαι. Οὐκ ἔστι ταῦτα, οὐκ ἔστι ῥαθυμίας γὰρ μόνης τὰ ἐγκλήματα. Τίνος γὰρ ^εἀπλουστέρους ^Сκαὶ ἀγροικότερους εἶναι νομίζεις, τοὺς ἐπὶ τοῦ Ἀβραάμ ἢ τοὺς νῦν; Εὐδηλον ὅτι ἐκείνους. Πότε ^δδὲ εὐκολώτερον εἶναι τὴν εὐσέβειαν εὑρεῖν, ^ενῦν ἢ τότε; Εὐδηλον ὅτι νῦν. Νῦν μὲν γὰρ παρὰ πᾶσι καὶ τοῦ θεοῦ τὸ ὄνομα ^ιβεβόηται, καὶ προφήται ἀνεκήρυξαν, καὶ τὰ πράγματα ἐξέβη, καὶ τὰ Ἑλλήνων ἐλήλεγκται· τότε δὲ ἔτι ^εἀδιδάκτως εἶχον οἱ πλείους, καὶ ἡ ἁμαρτία ἐκράτει, καὶ οὔτε νόμος ἦν ^βπαιδεύων, οὐ προφήτης, οὐ θαύματα, οὐ διδασκαλία, οὐ τὸ πλῆθος τῶν ἐπιγινωσκόντων, οὐκ ἄλλο τοιοῦτον οὐδὲν, ἀλλ' ὡς ἐν σκότῳ βαθεῖ καὶ ἀσελήνῳ καὶ χειμερίῳ νυκτὶ τὰ πράγματα ^κδιέκειτο ὅπαντα. Ἄλλ' ὅμως ^Δὁ ἰθαυμαστός ἐκεῖνος καὶ γενναῖος ἀνὴρ, καὶ τοσοῦτων ὄντων κωλυμάτων, καὶ τὸν θεὸν ἐπέγνω, καὶ τὴν ἀρετὴν ἥσκησε, καὶ πολλοὺς εἰς τὸν ἴσον ^μἤγαγε ζῆλον, καὶ ταῦτα ^νοὐδὲ τῆς ἔξωθεν σοφίας ἔμπειρος ὢν· πῶς ^ογὰρ, ὅπου γε οὐδὲ γράμματα ^ρπῶποτε ἦν εὑρεθέντα; Ἄλλ' ὅμως ἐπειδὴ τὰ παρ' ἑαυτοῦ

^α τὰ δόγματα H. Statim τῆς ἐκκλησίας I. ^ι μήτε π. μήτε φρ. C. ^ν καὶ om. B.D.E.F. Verba παρὰ ἀγροίκου—ἀπαιτεῖς om. I. ^κ Haec καὶ ἀντιστῆναι βιαζόμενος desunt in A.B.D.E.F.H.I. ^ε ποτὲ] μηδέποτε I. ^γ τῇ αὐτῇ ταύτῃ] ταύτῃ τῇ C. τῇ αὐτῇ I. ^ε ἐπιτελεῖ E. receptum a Montef. ^δ ὅτε F. Μοχ δεῖ pro δέη B.D.E.F.H.I. χρή ex corr. A. ^β ὄντα om. C. ^ε ἀπλουστέρους] + εἰπέ μοι B.D.E.F. ^δ δὲ om. H.I. ^ε νῦν ἢ τότε—νῦν μὲν γὰρ] νῦν, εὐδηλον. καὶ γὰρ I. ^ι διαβεβόηται C. ^ε ἀδιδάκτα H. ^β δ παιδεύων C. Statim οὔτε pr. idem. ^ι ἐπιγινωσκόντων A.B.C.D.E.F.H. γινωσκόντων Edd. ^κ διέκειτο A.B.D.E.F.H.I. διέκειντο Edd. ^λ θαυμάσιος C. Statim ἐκεῖνος om. A.B.E.F.H.I. Habet, sed post γενναῖος D. ^μ ἐισήγαγε A.B.F.H.I. ἐνήγαγε D.E. ^ν οὔτε A.B.D.E.H.I. ^ο γὰρ om. I. ^ρ πῶ τότε ex corr. F. π. ἦν εὑρεθέντα pro ἦν εὑρεθέντα π. A.B.D.E.H.I. πῶποτε om. C.

εἰσήμεγε, καὶ ὁ θεὸς ἡ τὰ ἑαυτοῦ λοιπὸν συνεισήμεγεν. Οὐδὲ γὰρ ἔκεινο ἂν ἔχοις εἰπεῖν, ὅτι παρὰ πατέρων ἡ ἐδέξατο τὴν εὐσέβειαν ὁ Ἀβραάμ· καὶ γὰρ εἰδωλολάτρης ἦν ἐκείνος· ἀλλ' ὁμοῦ καὶ προγόνων γενόμενος τοιούτων, καὶ βάρβαρος ὢν ἡ μέσον βαρβάρων τραφεῖς, καὶ διδάσκαλον οὐδένα ἔχων εὐσεβείας, καὶ τὸν θεὸν ἡ ἐπέγνω, καὶ τῶν ἡ ἐγγόνων τῶν ἑαυτοῦ πάντων ἡ τῶν καὶ νόμου καὶ προφητῶν ἀπολελευκότων τοσοῦτον ἡδοκίμησε μᾶλλον, ὅσον οὐδὲ ἔστιν εἰπεῖν. Τί δήποτε; Ὅτι ἐν μὲν τοῖς βιωτικοῖς οὐ σφόδρα ἦν μεμεριμνημένος, ἐν δὲ τοῖς πνευματικοῖς ὅλον ἑαυτὸν συνέτεινε. Τί ἡ δὲ ὁ Μελχισεδέκ; οὐχὶ καὶ αὐτὸς κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἐγένετο, καὶ τοσοῦτον ἔλαμψεν, ὥς καὶ ἱερεὺς τοῦ θεοῦ χρηματίσαι; Καὶ γὰρ ἀμήχανον, ἡ καὶ σφόδρα ἀμήχανον, τὸν νήφοντα περι-
 717 οφθῆναι ποτε. ἡ Μὴ δὴ ταῦτα ὑμᾶς θορυβεῖτω· ἀλλ' εἰδότες, ὅτι πανταχοῦ τῆς γνώμης ἐστὶ τὸ κύρος, τὰ ἡμέτερα ἡ αὐτῶν περισκοπῶμεν, ὅπως γενοίμεθα βελτίους. Μὴ τὸν θεὸν ἀπαιτῶμεν εὐθύνας, μηδὲ ἐξετάζωμεν, διὰ τί τὸν δεῖνα εἶασε, ἡ καὶ τὸν δεῖνα ἐκάλεσε. Καὶ γὰρ ταῦτον ποιούμεν, οἷον ἂν εἴ τις οἰκέτης προσκεκρουκῶς ἡ περιεργάζοιτο τὴν οἰκονομίαν τοῦ δεσπότου. ἡ Ἀθλίε καὶ ταλαίπωρε, δεόν φροντίζειν ὑπὲρ τῶν σῶν εὐθυνῶν, καὶ πῶς καταλλάξεις τὸν δεσπότην, εὐθύνας ἀπαιτεῖς ἡ ὧν οὐ μέλλεις παρέχειν εὐθύνας, ἐκείνα ἡ παρatreχων, ὧν ἡ ὀφείλεις δοῦναι λόγον.

Τί οὖν πρὸς τὸν ἡ Ἕλληνα εἶπω, φησί; Ταῦτα τὰ ἡ εἰρημένα. Β Καὶ σκόπει μὴ τί εἴπῃς πρὸς τὸν ἡ Ἕλληνα μόνον, ἀλλὰ καὶ πῶς αὐτὸν διορθώσῃ. Ὅταν σου τὸν βίον ἐξετάζων σκανδαλίζεται ἐκείθεν, ἐνταῦθα φρόντισον τί εἴπῃς. ἡ Ὑπὲρ μὲν γὰρ ἐκείνου, καὶ σκανδαλίζεται, σὺ λόγον οὐ δώσεις· ἀπὸ δὲ τοῦ βίου τοῦ σοῦ ἐὰν βλαβῇ, κίνδυνον ὑποστήσῃ τὸν ἡ ἔσχατον. ἡ Ὅταν ἴδῃ σε περὶ βασιλείας φιλοσοφούντα, καὶ πρὸς τὰ παρόντα ἐπτοημένον, καὶ περὶ γεέννης δεδοικότα, καὶ τὰ ἐν-

ἡ τὰ παρ' ἑαυτοῦ A.B.D.E.F.H. λοιπὸν τὸ (sic) ἑαυτοῦ inverso ord. C. ἡ ἐκείνω Veron. Sav. Marg. ἡ ἐκείνω est in nostris omnibus. ἡ διεδέξατο I. ἡ μέσον pro καὶ ἐν μέσῳ omnes. ἡ ἔχων A.B.C.D.E.F.H. σχῶν Edd. ἡ ἔγνω D.E. ἡ ἐγγόνων A.B.C.D.F.H. Statim αὐτοῦ pro τῶν αὐτοῦ I. ἡ τῶν om. A.B.F.H.I. ἡ δαὶ A.E. ἡ καὶ σφ. ἀμήχανον om. D.E. ἡ μὴ δὴ pro μηδὲ B.C.E.F.H.I. ἡ αὐτῶν καὶ αὐτῶν E. ἡ αὐτοῦ C. Mox γενοίμεθα idem. ἡ καὶ] + διὰ τί C. ἡ περιεργάζεται I. ἡ ὧν] ὧν E. ἡ ex corr. B. Statim οὐ pro σὺ A.D.E.H.I. Mox παρέχειν pro παρέξειν A.B.D.E.F.H.I. In C. locus sic legitur: εὐθύνας ἀπαιτεῖς ὥς οὐ μόνον παρασχεῖν εὐθύνας. ἡ παρatreχων omnes. παρatreχεις Edd. ἡ ὀφείλεις δ. λόγον] Sic A.B.C.E.F.H.I. μέλλεις δ. δίκην Edd. ἡ εἰρημένα;] + καὶ I. ἡ ὅταν] + γὰρ C.D.

ταῦθα τρέμοντα δεινὰ, τότε φρόντισον. "Όταν ταῦτα ὀρῶν ἐγκαλῇ, καὶ λέγῃ" εἰ βασιλείας ἐρᾷς, τί τῶν παρόντων οὐχ C ὑπερορᾷς; εἰ δικαστήριον προσδοκᾷς φοβερὸν, τί τῶν ἐνταῦθα δεινῶν οὐ καταφρονεῖς; εἰ ἀθανασίαν ἐλπίζεις, τί τοῦ θανάτου οὐ καταγελᾷς; ¹Όταν ταῦτα λέγῃ, μερίμνησον τί ἀπολογήσῃ. "Όταν ἴδῃ σε τρέμοντα ζημίαν χρημάτων τὸν τοὺς οὐρανοὺς προσδοκῶντα, καὶ περιχαρῇ ^mγενόμενον ὑπὲρ ἐνὸς ὀβολοῦ, καὶ τὴν ψυχὴν πάλιν προέμενον ὑπὲρ ἀργυρίου ὀλίγου, τότε φρόντισον· ταῦτα γὰρ ἐστὶ, ⁿταῦτα τὰ τὸν "Ελληνα σκανδαλίζοντα. "Ωστε εἰ φροντίζεις ^oαὐτοῦ τῆς σωτηρίας, ὑπὲρ τούτων ἀπολογου, μὴ διὰ ῥημάτων, ἀλλὰ διὰ πραγμάτων. Δι' ἐκείνο D μὲν γὰρ τὸ ζήτημα οὐδεὶς ποτε ἐβλασφήμησε τὸν θεόν· διὰ δὲ τὸν πονηρὸν βίον μυρίαί πανταχοῦ βλασφημίαι. PΤούτον τοῖνυν διόρθου· ἐπεὶ πάλιν ἐρεῖ σοι ὁ "Ελλην· πόθεν ^qμάθω ὅτι δυνατὰ ἐπέταξεν ὁ θεός; ἰδοὺ γὰρ ^rσὺ Χριστιανὸς ὢν ἐκ προγόνων, καὶ ἐντρεφόμενος τῇ καλῇ ταύτῃ θρησκείᾳ, οὐδὲν τοιοῦτον ποιεῖς. Τί οὖν ἐρεῖς; Πάντως ^sἐρεῖς, δείξω σοι ἐτέρους ποιούντας, μοναχοὺς ἐν ἐρημίαις καθημένους. Εἴτα οὐκ αἰσχύνη Χριστιανὸς μὲν εἶναι ὁμολογῶν, πρὸς δὲ ἐτέρους πέμ- (212) πων, ὥς οὐ δυνάμενος δεῖξαι ὅτι τὰ Χριστιανῶν ἐπιδείκνυσαι; E Καὶ γὰρ καὶ ἐκεῖνος εὐθέως ἐρεῖ· οὐκοῦν ποία ^vμοι ἀνάγκη βαδίζειν ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ τὰς ἐρημίας διώκειν; ^wΕἰ γὰρ μὴ δυνατόν ἐν μέσαις στρεφόμενον πόλεσι φιλοσοφεῖν, πολλὴ τῆς πολιτείας ^xταύτης ἡ κατηγορία γένοιτ' ἂν, εἰ μέλλοιμεν τὰς πόλεις ὑέκλιπόντες, ἐπὶ τὰς ἐρήμους τρέχειν. Ἀλλὰ δεῖξόν μοι ἄνθρωπον γυναῖκα ἔχοντα καὶ παιδίᾳ καὶ οἰκίαν, καὶ φιλοσοφούντα. Τί οὖν πρὸς ταῦτα ἐροῦμεν; οὐκ ἀνάγκη κάτω κύπτειν καὶ αἰσχύνεσθαι; Οὐδὲ γὰρ ὁ Χριστὸς οὕτως ἐκέλευσεν· ἀλλὰ ^zπῶς; ¹⁵ "Λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων," οὐχὶ τῶν ^aὀρέων, οὐδὲ τῆς ἐρημίας καὶ τῆς ἀβάτου. 718 Καὶ ταῦτα λέγω, οὐ κακίζων τοὺς κατειληφότας τὰ ὄρη, ἀλλὰ θρηνῶν τοὺς ^bοικοῦντας τὰς πόλεις, ὅτι τὴν ἀρετὴν ἐντεῦθεν ἐξήλασαν. Διὸ, παρακαλῶ, τὴν φιλοσοφίαν τὴν ἐκεῖθεν καὶ

15 Matth. v. 16.

¹ ὅταν] + γὰρ C. Post λέγῃ add. τότε idem. ^m γινόμενον vel γιγνόμενον A.B.D.E.H. ⁿ ταῦτα om. C. ^o αὐτοῦ A.B.C.D.E.F.H. σεαυτοῦ Edd. P τοῦτο C. Ita clam dedit Montef. ^q μάθωμεν C. ^r σὺ om. C. ^s ἐρεῖς σὶ δεῖξω Edd. ὅτι deest in omnibus. ^t ὥς] καὶ ὡς C. ^v μοι om. C. ^w εἰ γὰρ] εἶγε A.D.E.H.I. Mox ἐν μέσαις ταῖς πόλεσι στρ. C. ^x ταύτης om. C. ^y ἐκλιπόντες pro ἐκλείποντες A.B.C.D.E.I. ἐκλειπόντες (sic) F. ^z πῶς] + οὕτως H. ^a ὀρέων pro ὄρων A.B.D.E.F.H.I. οὐχὶ τῶν ὀρέων om. C. ^b οἰκοῦντας A.B.C.D.F.I. κατοικοῦντας Edd.

ἐνταῦθα εἰσαγάγωμεν, ἵνα αἱ πόλεις γένωνται πόλεις. Ταῦτα τὸν Ἑλληνα ὀρθῶσαι δύναται, ταῦτα ἐμυρίων ἀπαλλάξει σκανδάλων. Ὡστε εἰ βούλει κακείνον ἐλευθερῶσαι σκανδάλου, καὶ αὐτὸς μυρίων ἀπολαῦσαι μισθῶν, τὸν βίον διόρθου τὸν ἑαυτοῦ, καὶ πάντοθεν ἀπολάμπειν ἐποίει, “ὅπως ἴδωσιν οἱ ἄνθρωποι τὰ καλὰ ἔργα ὑμῶν, καὶ ἡδοξάζωσι τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν Β τοῖς οὐρανοῖς.” Οὕτω ^κ γὰρ καὶ ἡμεῖς τῆς ἀπορρήτου ^ι καὶ μεγάλης ἐκείνης ἀπολαυσόμεθα δόξης· ἥς γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ’ οὗ τῷ πατρὶ ἡ δόξα, ᾧ αὐτῷ ἀγίῳ πνεύματι, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΚΗ.

¹ Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς στηρίζαι κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου ^α καὶ τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ ἀποκάλυψιν μυστηρίου
C χρόνοις αἰωνίοις σεσιγημένου, φανερωθέντος δὲ νῦν, διὰ ^β τε γραφῶν προφητικῶν κατ’ ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνίου θεοῦ εἰς ὑπακοὴν πίστεως εἰς πάντα τὰ ἔθνη γνωρισθέντος· μόνῳ σοφῷ θεῷ, ^ε διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ^δ αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ἘΘΟΣ αἰὲ τῷ Παύλῳ εἰς εὐχὰς καὶ δοξολογίας κατακλείει τὴν παραίνεσιν· οἶδε γὰρ οὐ μικρὰν τὸ πρᾶγμα ἔχον ῥοπήν. Τοῦτο δὲ ἀπὸ φιλοστοργίας καὶ εὐλαβείας ποιεῖν εἴωθε. Καὶ γὰρ φιλόπαιδος καὶ φιλοθέου διδασκάλου τὸ μὴ μόνον λόγῳ D παιδεύειν, ἀλλὰ καὶ δι’ εὐχῶν τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ συμμαχίαν τοῖς διδασκομένοις εἰσάγειν· ὃ δὴ καὶ ἐνταῦθα ποιεῖ. Ἡ δὲ ἀκολουθία αὕτη ἐστί. “Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς στηρίζαι δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.” Πάλιν γὰρ ἐκείνων ἔχεται τῶν ἀσθενῶν, καὶ πρὸς αὐτοὺς τρέπει τὸν λόγον. “Ὅτε μὲν γὰρ ἐπετίμα, κοινὴν ἐποίειτο τὴν ἐπιτίμησιν· νυνὶ δὲ εὐχόμενος, ὑπὲρ τούτων τίθησι τὴν ἱκετηρίαν. Εἰπὼν δὲ, “στηρίζαι,” ἐπάγει καὶ κατὰ ποῖον τρόπον, “κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου.”

1 CAP. XIV. v. 24—26.

^α μ. ἀπαλλάξει pro ἀπαλλάξει μ. omnes. ^δ ἑαυτοῦ A.B.F.H.I. σεαυτοῦ D.E. σεαυτοῦ Edd. ^ε ποιεῖ] + κατὰ τὸ εἰρημένον C.D.E. ^ι οἱ ἄνθρωποι om. I. ^κ ὑμῶν aberat ante Montef. in vitis libris. ^β ἡδοξάζωσι C.F. ^γ ὑμῶν (ἡμῶν H.) accessit ex omnibus. ^δ γὰρ om. I. ^ε καὶ μ. ἐκείνης pro ἐκείνης καὶ μ. B.E.F.H. ἐκείνης om. A.I. Hom. XXVIII. ^α καὶ om. F. Statim κατὰ τὸ κ. Veron. Sav. Mor. κατὰ om. B.C.D.E.H.I. Mosq. ^β τε accessit ex omnibus. ^γ διὰ om. A. ^δ αὐτῷ pro ᾧ A.C.D.E.F.I. Mosq. Cat.

Τούτο δὲ δηλοῦντος ἦν, ὅτι οὐκ ἦσαν βεβαιωθέντες, ἀλλ' Ἐ
 εἰστήκεισαν μὲν, ἐσαλεύοντο δέ. Εἴτα ποιῶν τὸν λόγον
 ἀξιόπιστον, ἐπήγαγε, “[†]καὶ τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ Χριστοῦ”
 τουτέστιν, ὃ αὐτὸς ἐκήρυξεν. Εἰ δὲ αὐτὸς ἐκήρυξεν, οὐχ ἡμέ-
 τερα τὰ δόγματα, ἀλλ' ἐκείνου ^βοί νόμοι. Φιλοσοφῶν δὲ
^βλοιπὸν καὶ περὶ τοῦ κηρύγματος, δείκνυσιν ὅτι πολλῆς εὐερ-
 γασίας τοῦτο ¹τὸ δῶρον, καὶ πολλῆς ^κτιμῆς. Καὶ πρῶτον μὲν
 ἀπὸ τοῦ καταγγείλαντος τοῦτο κατασκευάζει, ἔπειτα καὶ ἀπ’
 αὐτῶν τῶν καταγγεληθέντων· εὐαγγέλια γὰρ ἦν· πρὸς τοῦτοις,
 ἀπὸ τοῦ μηδενὶ γνωρίσαι πρὸ ἡμῶν. Τοῦτο γοῦν ἤνιξατο ⁷¹⁹
 εἰπὼν, “κατὰ ἀποκάλυψιν μυστηρίου” ὅπερ μεγίστης ¹φιλίας
 σημεῖόν ἐστι, τὸ μυστηρίων ποιεῖν κοινωνοὺς, καὶ μηδὲνα πρὸ
 ἡμῶν. “Χρόνοις αἰωνίοις σεσιγημένου, φανερωθέντος δὲ νῦν.”
 Πάλαι μὲν γὰρ προῶριστο, ἐφάνη δὲ νῦν. ^μΠῶς ἐφάνη;
 “Διὰ γραφῶν ^νπροφητικῶν.” Ἐνταῦθα ὁπάλιν τὸν φόβον
 ἐκλύει τοῦ ἀσθενοῦς. Τί γὰρ δέδοικας; μὴ ^ρἀποστῆς τοῦ
 νόμου; Τοῦτο βούλεται ὁ νόμος, τοῦτο ἄνωθεν προῦλεγεν.
 213) Εἰ ⁹δὲ ἐξετάξεις διὰ τί νῦν ἐφανερώθη, οὐκ ἀσφαλὲς πρᾶγμα
 ποιεῖς, μυστήρια θεοῦ περιεργαζόμενος, καὶ εὐθύνας ἀπαιτῶν· B
 οὐδὲ [†]γὰρ πολυπραγμανεῖν τὰ τοιαῦτα δεῖ, ἀλλ’ ἀγαπᾶν καὶ
 στέργειν. Διὸ καὶ αὐτὸς ἐπιστομίζων τὴν τοιαύτην γνώμην
 ἐπήγαγε, “κατ’ ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνίου θεοῦ εἰς ὑπακοὴν πί-
 στεως.” Ὑπακοῆς γὰρ ἡ πίστις δεῖται, οὐ πολυπραγμοσύνης·
 καὶ ὅταν ^σθεὸς ἐπιτάτῃ, πείθεσθαι, οὐ περιεργάζεσθαι χρή.
 Εἴτα καὶ ἐτέρωθεν αὐτοὺς παραθαρρύνει λέγων· “εἰς πάντα
 τὰ ἔθνη γνωρισθέντος.” Ὅυδὲ γὰρ σὺ μόνος, ἀλλ’ ἡ οἰκουμένη
 πᾶσα οὕτω πιστεύει, οὐκ ἄνθρωπον, ἀλλὰ θεὸν λαβούσα διδά-
 σκαλον. ^νΔιὸ ἐπήγαγε, “διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.” Οὐκ ἐγνω- C
 ρίσθη δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐβεβαιώθη· ἀμφότερα δὲ αὐτοῦ ἔργα.
 Διὸ καὶ οὕτως ἀναγνωστέον· “Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς στηρίξαι
 διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.” Καὶ γὰρ, ὅπερ εἶπον, ἀμφότερα αὐτῷ
 ἀνατίθησι· μάλλον δὲ οὐκ ἀμφότερα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν δόξαν
 τὴν εἰς τὸν πατέρα. Διὸ καὶ ἔλεγεν, “²Ωι ἡ δόξα εἰς τοὺς
 αἰῶνας. Ἀμήν.” Δοξάζει δὲ πάλιν, τὸ ἀκατάληπτον τῶν

^ε εἰστήκεισαν pro ἐστήκεισαν A.B.D.E.F.I. Cat. [†] καὶ] κατά F. ^σ οἱ
 om. B. ^β λοιπὸν καὶ] καὶ λοιπὸν A.H. λοιπὸν om. I. ¹ τὸ om. C.I.
 Cat. ^κ τῆς τιμῆς Edd. τῆς om. A.B.E.H.I. Cat. ¹ φιλοσοφίας A.H. Veron.
^μ πῶς] + δὲ A.D. ^ν προφητικῶν] διὰ προφητῶν I. ^ο πάλιν] δὲ πάλιν E.
 Statim τὸν (τὸν om. A.H.) φόβον ἐκλύει pro ἐκλύει τὸν φ. omnes. ^ρ ἀπο-
 στῆς τοῦ ν.] ἀπὸ τῆς προλήψεως (sic) E. ⁹ δὲ] + καὶ Edd. repugnantibus
 libris et Cat. [†] γὰρ om. I. ^σ ὁ θεὸς E. Cat. ² οὐ Edd. et Cat. οὐδὲ Codd.
^ν διὸ καὶ ἐπ. Edd. καὶ om. A.B.C.D.E.F.I.

μυστηρίων τούτων ἐκπληττόμενος. Οὐδὲ γὰρ νῦν ὅτε ἐφάνη, λογισμοῖς αὐτὰ ^ωδυνατὸν καταλαβεῖν, ἀλλὰ διὰ πίστεως ^εἐπι-
 D γινῶναι χρή· ἄλλως ^γγὰρ οὐκ ἔνι. ²Καὶ καλῶς εἶπε, “μόνῃ σοφῷ θεῷ.” Ὅταν γὰρ ἐννοήσης, πῶς τὰ ἔθνη εἰσήγαγε καὶ ἀνεκέρασε τοῖς πάλοι κατωρθώκοσι, πῶς ἀπεγνωσμένους ἔσωσε, πῶς τῆς γῆς ἀναξίους ὄντας εἰς οὐρανοὺς ἀνήγαγε, καὶ τῆς παρούσης ζωῆς ἐκπεπτωκότας εἰς τὴν ^αἀθάνατον καὶ ἀπόρρητον ἐκείνην εἰσήγαγε, καὶ ὑπὸ δαιμόνων πατουμένους ^βἄγγελοις ἐφαμίλλους ἐποίησε, καὶ παράδεισον ἠνέφξε, καὶ τὰ παλαιὰ ^γκακὰ ἅπαντα ἔλυσε, καὶ ταῦτα ἐν χρόνῳ βραχεῖ, καὶ δι’ ὁδοῦ ῥαδίας καὶ συντομωτάτης· τότε γνώσῃ τὴν σοφίαν, ὅταν ἴδῃς, E ὃ μήτε ἄγγελοι μήτε ἀρχάγγελοι ἤδεσαν, τοῦτο ἐξαίφνης τοῖς ἐξ ἐθνῶν μεμαθηκότας ^δδιὰ Ἰησοῦ. Δέον οὖν θαυμάζειν ^εαὐτὸν τῆς σοφίας, ^ςκαὶ δοξάζειν αὐτὸν, σὺ δὲ περὶ μικρὰ ^εστρέφῃ, τῇ σκιᾷ προσεδρεύων ἔτι· ὅπερ οὐ σφόδρα ἐστὶ δοξάζοντος. Ὁ γὰρ μὴ θαρρῶν αὐτῷ, μηδὲ τῇ πίστει πεποιθὼς, οὐ μαρτυρεῖ τῷ μεγέθει τῶν ^ηγενομένων. Ἀλλ’ αὐτὸς τὴν ὑπὲρ ἐκείνων δόξαν ἀνῆνεγκε, κακείνους εἰς τὸν αὐτὸν ζῆλον ἐνάγων. Ὅταν δὲ ἀκούσης αὐτοῦ λέγοντος, “μόνῃ σοφῷ θεῷ,” μὴ πρὸς 720 ἀθέτησιν ^ιτοῦ υἱοῦ τοῦτο νόμιζε λέγεσθαι. Εἰ ^κγὰρ ἅπαντα ταῦτα, ἀφ’ ὧν ἡ σοφία αὐτοῦ δείκνυται, διὰ Χριστοῦ γέγονε, καὶ χωρὶς αὐτοῦ οὐδὲ ἐν γέγονεν, εὐδελον ὅτι καὶ τὰ τῆς σοφίας ἴσα. Τίνος οὖν ἔνεκεν, “μόνῃ,” εἶρηκε; Πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς κτίσεως ἀπάσης.

Ἀποδοὺς τοίνυν τὴν δοξολογίαν, πάλιν ἀπὸ τῆς εὐχῆς ἐπὶ παραίνεσιν χωρεῖ, πρὸς τοὺς ἰσχυροτέρους τρέπων τὸν λόγον, καὶ λέγων οὕτως· ²“Ὀφείλομεν δὲ ἡμεῖς οἱ ^ιδυνατοί.” Ὀφείλομεν, οὐ χαριζόμεθα. Τί ὀφείλομεν; “Τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν.” Εἶδες πῶς ἐπήρην αὐτοὺς τοῖς ἐγκωμίοις, B οὐχὶ τῷ δυνατοῦ μόνον εἰπεῖν, ^μἀλλὰ καὶ τῷ μεθ’ ἑαυτοῦ τάξαι ἐκείνους; Οὐ ταύτη δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ χρησίμῳ

2 CAP. XV. v. 1.

^ω κατ. δυνατὸν Edd. et Cat. δυνατὸν κατ. Codd. ^ε ἐπιγινῶναι libri omnes et Cat. εἶδέναι Edd. ^γ γὰρ pro δε omnes. ² καὶ accessit ex omnibus. ^α ἀθ. καὶ ἀπ. ἐκείνην A. B. D. F. H. ἀθ. καὶ ἀπ. ἐκείνην ζωὴν C. ἀπ. καὶ ἀθ. ἐκείνην E. I. ἀθ. ἐκείνην καὶ ἀπ. Edd. ^β καὶ ἀγγέλοις I. ^γ κακὰ ἅπαντα pro ἅπαντα κακὰ omnes. ^δ διὰ τοῦ Ἰ. Edd. τοῦ deest in omnibus. Post Ἰησοῦ add. τότε εἰση τὴν δύναμιν C. D. ^ε αὐτὸν τῆς σοφίας] Sic A. B. C. D. E. F. H. τὴν αὐτοῦ σοφίαν I. αὐτοῦ τὴν σοφίαν Edd. ^ς καὶ δοξάζειν αὐτὸν om. I. ^ε στρέφῃ—δοξάζοντος] προσεδρεύων τῇ σκιᾷ περιστρέφῃ I. ^η γνωμένων H. ^ι τοῦ υἱοῦ om. A. F. H. Statim τοῦτο v. pro v. τοῦτο omnes. ^κ γὰρ] μὲν γὰρ E. Mox διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ I. ^ι δυνατοί]+τὰ ἀσθ. τῶν ἀθ. βαστάζειν I. ^μ ἀλλὰ om. I.

πάλιν αὐτοὺς ἐπισπᾶται, καὶ ἂνεπαχθεῖ. Ὁ Σὺ μὲν γὰρ δυνατὸς εἶ, φησί, καὶ καταβαίνων οὐδὲν βλάβη· ἐκείνῳ δὲ περὶ τῶν ἐσχάτων ὁ κίνδυνος, ἂν μὴ ῥυπαρὸς ἀσθενήσῃ. Καὶ οὐκ εἶπε, τοὺς ἀσθενεῖς, ἀλλὰ, “τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων,” εἰς ἔλεον αὐτὸν ἐπισπῶμενος καὶ ἐπικλῶν· ὡς καὶ ἀλλαχοῦ φησιν, ³ “Ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον.” Δυνατὸς γέγονας; Ἀποδὸς τῷ θεῷ τὴν ἀμοιβὴν τῷ ποιήσαντί σε τοιοῦτον· ἀποδώσεις δὲ, τὴν ἀσθένειαν τοῦ ἀρρώστου διορ- C θούμενος. Καὶ γὰρ καὶ ἡμεῖς ἀσθενεῖς ἤμεν, ἀλλ’ ὑπὸ τῆς χάριτος ἐγενόμεθα δυνατοί. Τοῦτο δὲ οὐκ ἐνταῦθα δεῖ μόνον ποιεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀσθενούντων· οἷον ἂν ἀκρό- χολός τις ᾖ, ἂν ὑβριστής, ἂν ἄλλο τι τοιοῦτον ἔχων ἐλάττωμα, διαβάσασκε. Ὡς δ’ ἂν τοῦτο γένοιτο, ἀκούσον τῶν ἐξῆς. Εἰπὼν γὰρ, “ὀφείλομεν βαστάζειν,” ἐπήγαγε, “Καὶ μὴ ἐαυτοῖς ἀρέσκειν.” ⁴ Ἐκαστος ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθόν, πρὸς οἰκοδομήν.” Ὁ δὲ λέγει, ⁵ τοῦτό ἐστι· δυνατὸς εἶ; Λαμβανέτω σου πείραν τῆς δυνάμεως ὁ ὑποσθενής· ἐκείνος D μαθητὴς σου τὴν ἰσχύν, ἐκείνῳ ἄρεσον. Καὶ οὐχ ἀπλῶς εἶπεν, ἄρεσον, ἀλλ’, “εἰς τὸ ἀγαθόν.” ² καὶ οὐδὲ ἀπλῶς εἰς τὸ ἀγαθόν, ἵνα μὴ λέγῃ ὁ τέλειος, ἰδοὺ γὰρ εἰς τὸ ἀγαθόν ἔλκω, ἀλλὰ ³ προσέθηκε, “πρὸς οἰκοδομήν.” Ὡστε καὶ πλουτῆς, καὶ ἐν δυναστείᾳ ᾖ, μὴ σαυτῷ, ἀλλὰ ⁴ τῷ πένητι καὶ τῷ δεομένῳ ἄρεσκε· οὕτω γὰρ καὶ δόξης ἀπολαύσῃ τῆς ἀληθοῦς, καὶ ὠφέλειαν ἐργάσῃ πολλήν. Ἡ μὲν γὰρ τῶν βιωτικῶν δόξα εὐθέως ⁵ ἀφίπταται· ἡ δὲ τῶν πνευματικῶν μένει, ἂν πρὸς οἰκοδομήν τοῦτο ποιῇ. Διὸ παρὰ πάντων τοῦτο ἀπαιτεῖ· οὐ γὰρ ὁ E δεῖνα καὶ ὁ δεῖνα, ἀλλ’, “ἐκαστος ἡμῶν.” Εἴτα ἐπειδὴ μέγα ἐπέταξε, καὶ τῆς οἰκείας ἐκέλευσε καθυφεῖναι τελειότητος εἰς τὸ διορθῶσαι τὴν ἐτέρου ἀσθένειαν, πάλιν τὸν Χριστὸν εἰς μέσον ἀγει λέγων· ⁵ “Καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ ἐαυτῷ ἤρεσεν” ὅπερ

3 Gal. vi. 1.

4 v. 2.

5 v. 3.

¹ ἀνεπαχθεῖ C.D.E.F. et ex corr. B. ἀνεπαχθῶς Edd. ἀνεπαχθῶς (om. καὶ) Cat. Ὁ Σὺ] εἰ A. Statim γὰρ om. C. ² βαστάζειν B. ³ αὐτὸν pro αὐτῶν A.B.D.E.F.H.I. αὐτὴν Cat. ⁴ ἄλλων E. ἄλλων ἀσθενῶν Cat. ⁵ οἷον, ἀκρ. τις ἦν καὶ ὑβριστής καὶ ἄλλο τι C. ⁶ τοιοῦτον ἔχων pro ἔχων τοιοῦτον omnes. ⁷ πῶς δ’ ἂν τοῦτο γένοιτο] Sic A.B.E.F.H.I. πῶς δ’ ἂν γένοιτο τοῦτο D. τοῦτο om. C. πῶς δὲ τοῦτο γένοιτο] ἂν Edd. ⁸ ἡμῶν C. D. Cat. ⁹ τοῦτέστι H. τοιοῦτόν ἐστι B.C.D.I. Mox εἰς pro εἰ C. ¹⁰ ἀσθε- νῶν I. Mox ἐκείνῳ ἀρέσκων C. ¹¹ καὶ om. B. Statim οὐχ pro οὐδὲ C. Haec καὶ οὐδὲ ἀπλῶς εἰς τὸ ἀγαθόν om. A.H. ¹² προσέθηκεν, εἰς οἰκὸδ. A. D.E. ¹³ ἐν om. B. ἐν δυναστείᾳ E. ¹⁴ τοῖς δεομένοις καὶ τῷ πένητι C. ¹⁵ ἡμῶν A.C.D.H.I. Cat. ¹⁶ μέγα om. A.H.I. ¹⁷ εἰς μέσον ἀγει omnes. ¹⁸ εἰσάγει μέσον Edd. ¹⁹ ὅπερ καὶ αἰὲ Edd. et Cat. καὶ om. A.B.D.E.F.H.I. Statim ἐποίησεν C.

αἰεὶ ποιεῖ. Καὶ γὰρ ὅτε περὶ ἐλεημοσύνης ἔλεγεν, ¹ αὐτὸν παρήγαγε λέγων· ⁶ “Γινώσκετε τὴν χάριν τοῦ ^κκυρίου, ὅτι δι’ ἡμᾶς ἐπτώχευσε πλούσιος ὢν” καὶ ὅτε εἰς ἀγάπην ¹ προέτρεπεν, ἐκείθεν προὔτρψεν, εἰπών· “Καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς” καὶ ὅτε περὶ τοῦ φέρειν αἰσχύνην καὶ κινδύνους ⁷²¹ συνέβουλευσεν, ἐπ’ αὐτὸν ^ακατέφυγε, λέγων· “^οὩς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς ὑπέμεινε σταυρὸν, αἰσχύνῃς καταφρονήσας.” Οὕτω καὶ ἐνταῦθα δέκνυσσι καὶ αὐτὸν ^οτοῦτο ποιήσαντα, καὶ τὸν προφήτην ἄνωθεν προαναφώνησαντα· διὸ καὶ ^ρἐπήγαγεν· “Οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ^αἐπέπεσον ἐπ’ ἐμέ.” Τί δέ ἐστιν, “οὐχ ἑαυτοῦ ἤρεσεν;” Ἐξῆν ^ταὐτῷ μὴ ὀνειδισθῆναι, ἐξῆν μὴ παθεῖν ἄπερ ἔπαθεν, εἵγε ἤθελε τὸ ἑαυτοῦ σκοπεῖν· ἀλλ’ ὁμως οὐκ ἠθέλησεν, ἀλλὰ τὸ ἡμέτερον σκοπήσας, τὸ ἑαυτοῦ παρείδε. Καὶ τίνας ἔνεκεν οὐκ ^{εἰ}πεν, ἑαυτὸν ἐκένωσεν; Ὅτι ^Βοὐ τοῦτο ^εἐβούλετο δείξαι μόνον, ὅτι ἄνθρωπος γέγονεν, ἀλλ’ ὅτι καὶ ὑβρίσθη, καὶ πονηρὰν παρὰ πολλοῖς ἔλαβε δόξαν, ἀσθενὴς εἶναι νομισθεῖς. ⁷ “Εἰ γὰρ υἱὸς εἶ, ^νφησὶ, τοῦ θεοῦ, κατὰβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ.” καὶ, “^αἌλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι.” Διὸ πράγματος ἐμνημόνευσεν χρησιμεύοντος αὐτῷ εἰς τὴν παρούσαν ὑπόθεσιν, καὶ δέκνυσσι πολλῶ πλεόν οὐ ἐπηγγεῖλατο. Οὐ γὰρ τὸν ^ωΧριστὸν δέκνυσιν ὀνειδισθέντα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸν πατέρα. “Οἱ ὀνειδισμοὶ ^χγὰρ τῶν ὀνειδιζόντων σε, φησὶν, ἐπέπεσον ἐπ’ ἐμέ.” ^αὉ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν· οὐδὲν συνέβη καινόν, ^νοὐδὲν ξένον. Οἱ γὰρ ἐπὶ τῆς παλαιᾶς ^μμελετήσαντες αὐτὸν ὀνειδίζουσιν, οὗτοι καὶ κατὰ ^Сτοῦ παιδὸς ἐμάνησαν. Ταῦτα δὲ ἐγράφη, ἵνα ^αμιμώμεθα. Ἐνταῦθα αὐτοὺς καὶ εἰς πειρασμῶν ὑπομονὴν ἀλείφει λοιπόν. ⁸ “Ὅσα γὰρ προεγράφη, φησὶν, εἰς διδασκαλίαν ἡμῶν προεγράφη· ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ ^βτῆς παρακλήσεως τῶν γρα-

⁶ 2 Cor. viii. 9. Ephes. v. 25. Hebr. xii. 2.

⁷ Matth. xxvii. 40, 42.

⁸ v. 4.

¹ αὐτὸν π. λέγων] ἔφη A.H.I. Statim γιν. γὰρ τὴν χ. C. ^κ κυρίου] + ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ C.D.E. ¹ προὔτρψεν A.B.E. Mox προέτρεψεν D. ^ω συνέβουλευσεν pro συνέβούλευεν A.B.D.E.F.H.I. ^α κατέφυγε A.F.I. ^ο τοῦτο] τὸν I. ^ρ ἐπήγαγε] + καθὼς γέγραπται Edd. repugnantibus libris. ^α ἐπέπεσαν bis H.I. ^τ αὐτὸν C. Mox ἐξῆν αὐτῷ μὴ π. E. ^{εἰ} πεν] + ἄνθρωπος γέγονεν ἀλλ’ ex corr. F. ^τ βούλεται C. ^ν φησὶ post σταυροῦ vulgo legitur, invitis libris A.B.D.E.F.H.I. ^ω Χριστὸν] υἱὸν C.D.E. ^χ γὰρ] + φησὶ E. Mox φησὶν ἐπέπ. pro ἐπέπ. φησὶν A.B.D.F.H.I. Cat. ἐπέπ. ἐπ’ ἐμέ, φησὶν C. φησὶν om. E. ^ν οὐδὲ H. ^μ αὐτὸν ὀνειδίζουσιν libri omnes et Cat. ὀνειδίζουσιν αὐτῷ μ. Edd. ^α μιμώμεθα] + τὸν Χριστὸν in marg. B. ἵνα μὴ

μιμώμεθα ἐνταῦθα αὐτοὺς. καὶ εἰς π. ὑ. Veron. ἵνα ^{μὴ} μιμωσώμεθα αὐτοὺς. καὶ εἰς π. ὑ. (add. ἐνταῦθα in marg. ante αὐτοὺς) C. ^β τῆς ante παρακλήσεως bis om. H. Mox ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν idem.

φῶν τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν.” Τουτέστιν, ἵνα μὴ ἐκπέσωμεν· ποικίλοι γὰρ οἱ ἀγῶνες ἔσθωθεν, ἔξθωθεν· ἵνα νευρούμενοι καὶ παρακαλούμενοι παρὰ τῶν γραφῶν, ὑπομονὴν ἐπιδειξώμεθα· ἵνα ἐν ὑπομονῇ ᾔζωντες, μένωμεν ἐπὶ τῆς ἐλπίδος. Ταῦτα γὰρ ἀλλήλων ἐστὶ κατασκευαστικά, ἡ ὑπομονὴ τῆς ἐλπίδος, ἡ ἐλπίς τῆς ὑπομονῆς· ἄπερ ἀμφοτέρα ἀπὸ τῶν γραφῶν γίνεται. D

Εἰτα πάλιν εἰς εὐχὴν ^απεριτρέπει τὸν λόγον, λέγων· 9 “Ὁ δὲ θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως δῶκε ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις, ^εκατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν.” Ἐπειδὴ γὰρ εἶπε τὰ παρ’ αὐτοῦ, καὶ ἑτὰ ὑποδείγματα ἐπήγαγε τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν ἀπὸ τῶν γραφῶν προσέθηκε μαρτυρίαν, ^βδεικνύς ὅτι μετὰ τῶν γραφῶν καὶ αὐτὸς πάλιν δίδωσι τὴν ὑπομονήν, ^ηδιὰ τοῦτο ἔλεγεν, “Ὁ δὲ θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως δῶκε ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις, κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν.” Τοῦτο γάρ ἐστιν ἰαγάπης, ὃ περὶ αὐτοῦ τις φρονεῖ, τοῦτο καὶ περὶ τοῦ ἄλλου. Εἰτα πάλιν δεικνύς, ὅτι οὐχ ^εἀπλῶς ἀγάπην ζητεῖ, ἐπήγαγε, “κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν” ὃ πανταχοῦ ποιεῖ, ^εἐπειδὴ ἔστι καὶ ἑτέρα ἀγάπη. Καὶ ^ιτί τὸ κέρδος τῆς συμφωνίας; 10 “Ἰνα ὁμοθυμαδόν, ^μφησὶν, ἐν ἐνὶ στόματι δοξάζητε τὸν θεὸν καὶ πατέρα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.” Οὐκ εἶπεν ἀπλῶς, “ἐν ἐνὶ στόματι,” ἀλλὰ καὶ μιᾷ ψυχῇ τοῦτο ποιεῖν ἐκέλευσεν. Εἶδες ^ππῶς τὸ σῶμα ἦνωσεν (215) ἅπαν, καὶ πῶς τὸν λόγον κατέκλεισε πάλιν εἰς δοξολογίαν, ὅθεν καὶ ^οἐνάγει μάλιστα εἰς ὁμόνοιαν ^ρκαὶ συμφωνίαν; Εἰτα πάλιν ἐντεῦθεν τῆς αὐτῆς παραινήσεως ἔχεται λέγων· 11 “Διὸ 722 προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ἡμᾶς, εἰς δόξαν θεοῦ.” Πάλιν τὸ παράδειγμα ἄνωθεν, καὶ τὸ κέρδος ἄφατον· μάλιστα γὰρ τὸν θεὸν τοῦτο δοξάζει τὸ ^ισυμπεφράχθαι. Ὡστε ^κἂν ^αἀλγῶν ὑπὲρ ^ιαυτοῦ διαστασιάζης πρὸς τὸν ἀδελφόν, ἐννοήσας ὅτι καταλύσας τὴν ὀργὴν τὸν δεσπότην σου δοξάζεις, ^κἂν μὴ διὰ τὸν ἀδελφόν, δι’ αὐτὸ γοῦν τοῦτο καταλλάγηθι· μᾶλλον δὲ διὰ τοῦτο πρῶτον. Καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς τοῦτο ἄνω καὶ κάτω στρέφει, καὶ τῷ πατρὶ διαλε-

11 v. 7.

^c ἔχσαντες C. ^a πρέπει A.B.E.F.H.I. Cat. ^e προτρέπει C. ^e κατὰ τὸ $\chi\bar{\nu}$
(saepius) C.D. ^f τὸ ὑπόδειγμα C. ^g δεικνυσιν C. ^h διὰ τοῦτο] διὸ C.
ⁱ ἀγάπη D.E. ^k ἐπειδὴ] + γὰρ C. ^l τί οὐκ A.H.I. ^m φησιν om. C.
ⁿ πᾶς] πού bis C. Veron. ^o ἐντρέπει C. Veron. ^p καὶ] τε καὶ H. Mox
^q ἐντεῖθεν om. C. ^q ἡμᾶς omnes. ^r ἡμᾶς Edd. ^r συμπεπλῆχθαι C. ^s ἄκων
omnes. ^t ἀλγῶν Edd. ^t ἄγαν Cat. ^t αὐτοῦ pro αὐτοῦ A. D. E. F. H. Cat.
^u ὑπὲρ αὐτοῦ om. C.

Β γόμενος ἔλεγεν¹² “Ἐν τούτῳ γινώσκονται πάντες, ὅτι σύ με ἀπέστειλας, ὡς εἶπεν ἔν.”

^W Πειθώμεθα τοίνυν, καὶ συνάπτωμεν ἑαυτοὺς ἀλλήλοις. Ἐνταῦθα γὰρ οὐκέτι τοὺς ἀσθενεῖς, ἀλλὰ πάντας διεγείρει. Κἀν βουλήται τις ἀπορραγῆναί σου, ^x μὴ σὺ ἀπορραγῆς, μηδὲ τὸ ψυχρὸν ἐκείνο φθέγγῃ ῥῆμα, εἰς φιλή με, φιλῶ. Ἰὲν μὴ φιλή με ^z ὁ ὀφθαλμὸς ὁ δεξιὸς, ἐξορύττω αὐτόν. Σατανικὰ γὰρ ^a ταῦτα τὰ ῥήματα, καὶ τελωνῶν ἄξια, καὶ τῆς Ἑλλήνων μικροψυχίας. Σὺ δὲ ὁ πρὸς μείζονα κληθεῖς πολιτείαν, καὶ εἰς τοὺς οὐρανοὺς ἐγγραφεῖς, μειζόνων ὑπεύθυνος εἶ νόμων. Μὴ ^C δὴ λέγε ταῦτα, ἀλλ’ ὅταν σε μὴ βούληται φιλεῖν, τότε πλείονα ἐπιδείκνυσσιν τὴν ἀγάπην, ἵνα αὐτὸν ἐπισπάσῃ. Καὶ γὰρ μέλος ἐστί· τὸ δὲ μέλος ὅταν ὑπὸ τινος ἀνάγκης ^c ἀποσχίζῃται τοῦ λοιποῦ σώματος, πάντα ^d ποιούμεν ὥστε ἐνώσασθαι πάλιν αὐτὸ, καὶ πλείονα πρόνοιαν ἐπιδεικνύμεθα τότε. Καὶ γὰρ πλείων ὁ μισθός, ὅταν μὴ βουλόμενον φιλεῖν ἐφέλκῃ. Εἰ γὰρ ἐπὶ ἀρίστου κελεύει καλεῖν τοὺς μὴ δυναμένους ἡμῖν ἀντιδοῦναι, ἵνα αὐξηθῇ τὰ τῆς ἀντιδόσεως· πολλῶ μᾶλλον ἐπὶ φιλίας τοῦτο δεῖ ποιεῖν. Ὁ μὲν γὰρ φιλούμενος καὶ φιλῶν ^D ἀπέδωκε σοὶ τὴν ἀμοιβήν· ὁ δὲ φιλούμενος καὶ μὴ φιλῶν, τὸν θεὸν ἀν’ ἑαυτοῦ σοὶ χρεώστην κατέστησε. Ἐκὼς γὰρ χωρὶς δὲ τούτων, ὅταν μὲν φιλή ^e σε, οὐ πολλῆς δέεται τῆς σπουδῆς· ὅταν δὲ ^b μὴ φιλή, τότε σου χρεῖαν ἔχει τῆς ἀντιλήψεως. Μὴ τοίνυν τὴν αἰτίαν τῆς σπουδῆς αἰτίαν ποιῶν ῥαθυμίας, μηδὲ ἰλέγε, ἐπεὶ νουθετεῖ, διὰ τοῦτο ^k αὐτοῦ ἀμελῶ· καὶ γὰρ νόσος ἐστὶν ἡ κατὰ ψυξὶς τῆς ἀγάπης· ἀλλὰ σὺ θέρμανον τὸ καταψυχθέν. Τί οὖν ^l ἂν μὴ θερμαίνεται, φησί; Μένε τὰ σαιτου ποιωῶν. Τί οὖν ^m ἂν μειζόνως διαστρέφηται; Πάλιν μείζονά ^E σοὶ τὴν ἀντίδοσιν προξενεῖ, καὶ ⁿ τοσοῦτῳ μᾶλλον ^o δείκνυσσι τοῦ Χριστοῦ ὁμιμητήν. Εἰ γὰρ τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους, γινώ-

12 Joan. xvii. 21.

^v εἰς ὧν ἐν om. A. ^w ΘΕΙΚΟΝ. Περὶ ἀγάπης, καὶ τοῦ δεῖν φιλεῖν καὶ ἀγαπᾶν τοὺς ἐχθρούς. Veron. ^x μὴ καὶ σὺ Edd. καὶ om. A.B.D.E.F.H.I. Flor. p. 4. (Tom. xii. p. 433 D.) ^y εἰς] + δὲ A.B.F.H. Flor. ^z ὁ ὀφθ. (+μου C.) ὁ δ. omnes. ὁ δ. ὀφθ. Edd. ^a ταῦτα τὰ ῥ. A.B.C.D.F.I. τὰ ῥ. ταῦτα E. ταῦτα ῥήματα Veron. Sav. Mor. τὰ ῥ. ταῦτα edidit Montef. ^b δὴ pro δὲ D.E.I. ^c σχίζῃται I. ^d ποιούμεν B.F.H. ^e τὸν θ. ἀνθ. ἑαυτοῦ pro ἀνθ. ἑαυτοῦ τὸν θ. A.B.D.E.F.H.I. ^f καὶ χ. δὲ τούτων] Sic B.F.I. Flor. καὶ χ. τούτων δὲ A.H. χ. δὲ τούτων D.E. καὶ τούτων C. καὶ χ. τούτων Edd. ^g σε] + τις C. Haec δταν μὲν—σπουδῆς om. I. Tum δταν σε μὴ φ. idem. ^h μὴ om. C. ⁱ λέγε] + ὅτι A.E. Flor. ^k αὐτόν C. ^l ἂν pro εἰς A.B.D.E.H.I. ^m τοσοῦτῳ pro τοσοῦτον A.B.F.I. et ex corr. H. πολλῶ D.E. ⁿ δείκνυσσι] + σε B. ^o μαθητήν C.D.

ρισμα μαθητῶν· ¹³ “Ἐν τούτῳ γὰρ γνώσονται, ῥησὶ, πάντες, ὅτι μαθηταὶ μου ἐστέ, ἐὰν ἀγαπάτε ἀλλήλους.” τὸ τὸν μισοῦν-
 τα φιλεῖν, ἐννόησον ἡλίκον. Καὶ γὰρ ὁ δεσπότης σου ⁹μι-
 σοῦντας ἐφίλει καὶ παρεκάλει· καὶ ὅσῳ ἀσθενεῖς ἦσαν, τοσοῦτον
 μᾶλλον αὐτῶν ἐπεμελεῖτο, καὶ ἐβόα λέγων, ¹⁴ “Οὐ χρεῖαν
 ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ’ οἱ κακῶς ἔχοντες.” καὶ
 τραπέζης ἡξίου τῆς ¹⁰αὐτῆς τελῶνας καὶ ἀμαρτωλούς· καὶ ὅσῳ
 αὐτὸν ¹¹ἡτίμασαν ἀτιμίαν ὁ τῶν Ἰουδαίων δῆμος, τοσαύτην περὶ ⁷²³
 αὐτοὺς ἐπεδείξατο τιμὴν καὶ κηδεμονίαν, μᾶλλον δὲ ¹²καὶ πολλῶ
 πλείονα. Τούτον καὶ σὺ ζήλωσον. Οὐδὲ γὰρ μικρόν ἐστι τὸ
 κατορθούμενον, “ἀλλ’ οὐ χωρὶς οὐδὲ ὁ μαρτυρῶν ¹³θεῷ σφόδρα
 δύναται ἀρέσαι, καθὼς ὁ Παῦλός φησι. Μὴ τοίνυν λέγε,
 ὅτι μισοῦμαι, καὶ διὰ τοῦτο οὐ φιλῶ· διὰ γὰρ τοῦτο μάλιστα
 φιλεῖν ὀφείλεις. Ἄλλως δὲ οὐδὲ ἐν φιλοῦντα μισεῖσθαι
 ταχέως, ἀλλὰ κἂν θηρίον ἢ τις, τοὺς φιλοῦντας φιλεῖ· ¹⁵ “Τοῦ-
 το γὰρ καὶ οἱ ἐθνικοὶ, φησὶ, καὶ οἱ τελῶναι ποιοῦσιν.” Εἰ ¹⁶δὲ
 τοὺς φιλοῦντας ἕκαστος φιλεῖ, τοὺς μετὰ τοῦ μισεῖσθαι φι-
 λοῦντας τίς οὐκ ἂν ἀγαπήσειε; Τοῦτο τοίνυν ἐπιδείξει, καὶ μὴ
 παύση λέγων ¹⁷τούτ’ ὅτι ῥῆμα, ὅτι ὅσῳ ¹⁸ἀν μισῆς, οὐ παύσομαι
¹⁹σε φιλῶν, καὶ πᾶσαν φιλονεικίαν ἐχάλασας, ²⁰πᾶσαν ψύξιν
 ἐξέβαλες. Ἡ γὰρ ἀπὸ φλεγμονῆς γίνεται τὸ νόσημα τοῦτο,
 ἢ ἀπὸ ψυχρότητος· ἀλλ’ ἀμφοτέρα ²¹τῆς ἀγάπης ἢ δύναμις
 διορθοῦν εἴωθε τῇ θερμότητι. Οὐχ ὁρᾷς τοὺς αἰσχροῦς ἐρῶντας
 ῥαπίζομένους, ἐμπτυομένους, ὀνειδιζομένους, μυρία πάσχοντας
 δεινὰ ὑπὸ τῶν πορνευομένων γυναικῶν ἐκείνων; Τί οὖν; ἐξέλυσε
 (216) ²²τούτων τὸν ἔρωτα ²³τὰ τῶν ὕβρεων; Οὐδαμῶς, ἀλλὰ καὶ
 μᾶλλον ἀνῆψε. Καίτοιγε αἱ μὲν ταῦτα ποιοῦσαι μετὰ τοῦ
 πορνεύεσθαι καὶ ἀσῆμου γένους εἰσὶ καὶ εὐτελοῦς, οἱ δὲ πάσχον-
 τες πολλάκις λαμπροὺς ἔχουσι προγόνους ἀριθμεῖν, καὶ πολλὴν
 ἄλλην περιφάνειαν λέγειν· ἀλλ’ ὅμως ²⁴οὐδὲν τούτων αὐτοὺς

¹³ Joan. xiii. 35.

¹⁴ Matth. ix. 12.

¹⁵ Ibid. v. 46.

⁹ φησὶ πάντες pro πάντες φησὶν A.B.E.F.H.I. Statim ὅτι μ. μου ἐστέ om-
 nes. ὅτι ἐμοὶ μ. ἐστε Edd. ¹⁰ μισοῦντας] μισοῦντά σε A.I. ¹¹ ὅσῳ]+
 μᾶλλον C. Mox τοσοῦτον H. ¹² αὐτῆς] ἰσ. αὐτοῦ Sav. marg. ἐαυτοῦ C.
 αὐτοῦ tacite dedit Montef. ¹³ ἡτίμασαν B.D.H.I. ἡτίμασεν Edd. Mox
 οἱ τῶν Ἰ. δῆμοι I. ¹⁴ καὶ om. B. ¹⁵ ἀλλ’ οὐ χωρὶς—ἀρέσαι] ἀλλ’ οὐ
 χωρεῖς; οὐδὲ μαρτυρῶν δύνασαι σφ. ἀρέσαι θεῷ C. ¹⁶ θεῷ σφ. δ. ἀ. (ἀ. δ.
 D.) pro σφ. δ. ἀ. θεῷ A.B.D.E.F.H.I. ¹⁷ καὶ C. Mox μετὰ τὸ μ. C.D.
¹⁸ τούτ’ pro τούτο A.B.C.D.E.F.H. ¹⁹ ἀν με μισήσης Edd. με deest in om-
 nibus. μισῆς pro μισήσης A.B.E.F.H.I. ²⁰ σε superscript. in A. ²¹ καὶ
 πᾶσαν Edd. καὶ om. A.B.C.D.E.H.I. Statim ψύξιν (sic) ἐξέβαλες pro ψυχὴν
 ἐμάλασας omnes. ²² τῆς ἀγ. ἢ δ. pro ἢ τῆς ἀγ. δ. omnes. ²³ τούτων pro
 τούτων A.B.D.H.I. et ex corr. E. ²⁴ τὰ τῶν ὕβ.] ἢ τῶν ὕβ. ἀτιμία C. τὰ
 om. H. ²⁵ οὐδὲν τούτων omnes. οὐδὲ τούτο Edd.

ἐκλύει, οὐδὲ ἀφίστησι τῆς ἐρωμένης. Εἶτα οὐκ αἰσχυρόμεθα, ὅσῃ ὁ τοῦ διαβόλου καὶ τῶν δαιμόνων ἔρως ἰσχὺν ἔχει, ταύτην οὐ δυνάμενοι περὶ τὴν κατὰ θεὸν ἡδεῖλαι φιλίαν; Οὐκ ἐνοεῖς, ὅτι τοῦτο μέγιστόν ἐστιν ὄπλον κατὰ τοῦ διαβόλου; οὐκ ἔσθ' ὅτι παρεστήκεν ὁ πονηρὸς δαίμων ἐκείνος, ἔλκων πρὸς ἑαυτὸν τὸν μισούμενον, καὶ βουλόμενος πλεονεκτῆσαι τὸ μέλος; σὺ δὲ ἡπαρτρέχεις, καὶ τὸ ἔπαθλον προδίδως τῆς μάχης; Καὶ γὰρ ἔπαθλον ὁ ἀδελφὸς ἐν τῷ μέσῳ κείται· καὶ περιγένῃ, σὺ τὸν στέφανον ἔλαβες· ἂν δὲ ῥαθυμῆσης, ἀσπεφάνωτος ἀνεχώρησας. Παῦσαι· τοῖνυν τὸ Σατανικὸν ἐκείνο φθεγγόμενος ῥῆμα, ὅτι ἐὰν ὁ ὀφθαλμὸς μου μισῇ με, οὐδὲ ἰδεῖν αὐτὸν δύναμαι. Οὐδὲν γὰρ αἰσχυρότερον τοῦ ῥήματος τούτου, καίτοιγε εὐγενοῦς αὐτὸ ψυχῆς εἶναι δείγμα τίθεται. Εἰ οἱ πολλοί· ἀλλ' οὐδὲν τούτου δυσγενέστερον, οὐδὲν ἀνοητότερον, οὐδὲν μωρότερον. Διὸ δὴ μάλιστα καὶ πενθῶ, ὅτι τὰ τῆς κακίας ἀρετῆς εἶναι νομίζεται, καὶ τὸ ὑπερορᾶν καὶ καταφρονεῖν, λαμπρὸν ἔδοξεν εἶναι καὶ σεμνόν· ὅπερ μεγίστη παγίς ἐστι τοῦ διαβόλου, τὸ καὶ ἀγαθὴν περιτιθέσθαι δόξαν τῇ πονηρίᾳ· ἵδιό καὶ δυσσεβάειπτος γίνεται. Καὶ γὰρ πολλῶν ἔγωγε ἤκουσα σεμνυνομένων ἐπὶ τῷ μὴ προσίεσθαι τοὺς ἀποστρεφόμενους αὐτούς· καίτοιγε ὁ δεσπότης σου καὶ ἐγκαλλωπίζεται τούτῳ. Ποσάκις αὐτὸν διέπτυσαν ἄνθρωποι; ποσάκις ἀπεστράφησαν; αὐτὸς δὲ οὐ παύεται ἐπιτρέχων. Μὴ τοῖνυν λέγε, ὅτι οὐ δύναμαι προσίεσθαι τοὺς μισοῦντας, ἀλλ' εἰπὲ, ὅτι οὐ δύναμαι διαπτύσαι τοὺς διαπτύοντας. Τούτο τοῦ μαθητοῦ τοῦ Χριστοῦ τὸ ῥῆμα, ὡς τό γε ἕτερον τοῦ διαβόλου· τοῦτο λαμπροῦς ποιεῖ καὶ ἐνδόξους, ὡς τό γε ἕτερον αἰσχυροῦς καὶ καταγελάστους. Διὰ τοῦτο θαυμάζομεν Μωϋσέα, ὅτι καὶ τοῦ θεοῦ λέγοντος, ¹⁶ "Ἐασόν με, καὶ θυμωθεὶς ἐκτρίψω αὐτούς," οὐκ ἠδυνήθη διαπτύσαι τοὺς πολλάκις αὐτὸν ἀπο-

¹⁶ Exod. xxxii. 10, 32.

^h δεῖλαι pro ἐπιδείλαι A.B.D.E.F.I. ⁱ οὐχ ὁρᾷς I. ^k καὶ om. D.E.
^l παρέχεις B. ^m καὶ γὰρ π. Edd. γὰρ deest in omnibus. ⁿ τοῖνυν om. I.
^o ὁ ὀφθαλμὸς A. B. C. D. E. F. I. ὁ ἀδελφὸς Veron. Sav. ἀδελφὸς sine artic.
Mor. Ben. ^p δύναμαι A.D.E.I. δύναμαι B.F.H. βούλομαι Edd. ^q εἶναι
δείγμα pro δείγμα εἶναι B.C.D.E.F.H.I. τίθεται οἱ π. δείγμα εἶναι hoc ord. A.
^r τούτου pro τούτων A.B.D.E.F.H.I. ^s οὐδὲν pro οὐδὲ A.B.D.F.I. ἡ ἀνοητ.
E. ^t οὐδὲν (οὐδὲ C.) μωρότερον omnes. οὐδὲ ὁμότερον Edd. ^v νομίζεται]
Sic F.I. νομίζετε A.B.C.D.E.H. νομίζουσιν οἱ πολλοὶ Edd. ^w ἔδειξεν C.
^x περιτιθέσθαι omnes. περιθεῖναι Edd. ^y ἵδιό om. I. Statim δυσέκτατος C.
^z καὶ om. I. ^a οὐν A.B.E.F.H.I. Mox οἱ ἄνθρωποι B.E. ^b προσίεσθαι]
ἰδεῖν I. Mox εἰπέ om. idem. ^c τοῦ μαθ. omnes. τοῦ Χριστοῦ B.C.D.E.H.
μαθητοῦ Χριστοῦ absque articulis Veron. Sav. Mor. ^d ποιεῖ pro ἐποίει A.B.
C.D.E.F.H. ^e θαυμάζωμεν B.F.H. ^f καὶ om. C.

στραφέντας, ἀλλ' ἔλεγεν, "Εἰ μὲν εὐαφῆς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν, ἄφες· ^hἐπεὶ καὶ ἐξάλειψον." Θεοῦ γὰρ ἦν φίλος καὶ μιμητής. ^kΜὴ δὴ σεμνυνώμεθα ἐφ' οἷς ἐγκαλύπτεσθαι δεῖ, μηδὲ λέγωμεν τὰ τῶν ἀγοραίων ^lτούτων καὶ σεσυρμένων ἀνθρώπων, ^mοἷδα καταπτύσαι μυρίων· ἀλλὰ καὶ ⁿἕτερος λέγη, καταγελῶμεν καὶ ἐπιστομίζωμεν, ὅτι καλλωπίζεται ἐφ' οἷς αἰσχύνεσθαι ἔδει. Τί λέγεις, εἰπέ μοι; καταπτύεις ἀνθρώπου πιστοῦ, οὐ ^oἀπίστου ὄντος οὐ κατέπτυσεν ὁ Χριστός; Τί λέγω, οὐ κατέπτυσεν; Οὕτω μὲν οὖν αὐτὸν ^pῥέφιλῃσεν αἰσχρὸν ὄντα καὶ δυσειδῆ, ὡς καὶ ἀποθανεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ. Εἵτα αὐτὸς ^qμὲν οὕτως ἐφίλησε καὶ τοιοῦτον ὄντα, σὺ δὲ ^rνῦν, ὅτε ὠραίος ἐγένετο καὶ θαυμαστός, διαπτύεις, εἰπέ μοι, μέλος ὄντα ^sΧριστοῦ, καὶ σῶμα γενόμενον δεσποτικόν; Οὐκ ἐννοεῖς τί φθέγγῃ; οὐκ αἰσθάνῃ οἷα τολμᾶς; Κεφαλὴν ἔχει τὸν Χριστὸν, καὶ τρά- ^Cπεζαν, καὶ ἱμάτιον, καὶ ζῶην, καὶ φῶς, καὶ νυμφίον, καὶ πάντα ἐστὶν ἐκείνος αὐτῷ, καὶ τολμᾶς εἰπεῖν, ὅτι διαπτύω τοῦτον; καὶ οὐ ^tτοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ μυρίους ἐτέρους μετ' αὐτοῦ; ^uἘπίσχε, ἄνθρωπε, ^vπαῦσαι τῆς ματίας· ἐπίγνωνθι τὸν ἀδελφόν· μάθε ὅτι ἀνοίας ταῦτα τὰ ῥήματα καὶ παραπληξίας, καὶ λέγε τὰναντία, ὅτι καὶ μυριάκις με διαπτύῃ, ἐγὼ οὐκ ἀποστήσομαι. Οὕτω καὶ τὸν ἀδελφὸν κερδανεῖς, καὶ εἰς δόξαν ^wτοῦ θεοῦ βιώσῃ, καὶ τῶν μελλόντων ^xμεθέξεις ἀγαθῶν· ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἡ δόξα, ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

^s ἀφείς B.E.F. ^h ἐπεὶ omnes. εἰ δὲ μὴ Edd. ⁱ ἦν φ. pro φ. ἦν omnes. ^k μὴ δὴ pro μηδὲ B.F. Mox ἐφ' οἷς A. B. C. D. E. F. I. ἐν οἷς Edd. ^l τούτων om. C. ^m οἷδα] ὡς οὐδὲ τοιούτων C. ⁿ ἕτερος τοῦτο λέγη Edd. τοῦτο om. B.C.D.F.H.I. ^o τις pro τοῦτο E. ^p ἀπίστου ὄντος] ἀπιστοῦντος A.C.E.H.I. ^q ἐφίλησεν post δυσειδῆ vulgo legitur, repugnantis libris. Post ἐφίλησεν, καίτοι add. I. Statim αἰσχρὸν pro ἐχθρὸν omnes. ^r μὲν] + οὖν αὐτόν C. ^s νῦν om. I. ^t Χριστοῦ sine artic. A.B.D.E.F.H.I. ^u τοῦτο pro τοῦτον A.C.D.E.F.H.I. ^v παῦσαι A.B.C.D.E.F.H. καὶ ἀνάπασαι Edd. ἐπίσχε καὶ ἀνάπασαι (om. ἄνθρωπε) Veron. ^w τοῦ om. C.D.H. et ante corr. B. Statim βιώσεις C. ^x μεθ. ἀγαθῶν pro ἀγαθῶν μεθ. omnes.

D

ΛΟΓΟΣ ΚΘ.

¹ Λέγω ^a δὲ Χριστὸν Ἰησοῦν διάκονον γεγενῆσθαι περιτομῆς ὑπὲρ ἀληθείας θεοῦ, εἰς τὸ βεβαιῶσαι τὰς ἐπαγγελίας τῶν πατέρων.

ΠΑΛΙΝ περὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ κηδεμονίας ^b ἡμῖν διαλέγεται, (217) ^c ἔτι τοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου ἐχόμενος, καὶ δεικνὺς ὅσα ἐποίησεν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ^d ὅπως οὐχ ἑαυτῷ ἤρесе. Καὶ μετὰ ^e τούτου Εὐκαίειν κατασκευάζει, ^f ὅτι μειζόνων εἰσὶν οἱ ἐξ ἔθνων ὀφειλέται τῷ θεῷ. Εἰ δὲ μειζόνων εἰσὶ, δίκαιοι ἂν εἴεν φέρειν ^g τοὺς ἀσθενεῖς τοὺς ἐξ Ἰουδαίων. Ἐπειδὴ ^h γὰρ σφόδρα ἐκείνων καθήψατο, ἵνα μὴ τούτους ἐπάρῃ τούτο, καταστέλλει πάλιν αὐτῶν ⁱ τὴν ἀπόνοιαν, ἐκείνοις μὲν ἐξ ἐπαγγελίας πατέρων δεικνὺς ^j διδόμενα τὰ ἀγαθὰ, τοῖς δὲ ἐξ ἔθνων, ἐξ ^k ἐλέους καὶ φιλανθρωπίας μόνης. Διὸ καὶ ἔλεγε· “Τὰ δὲ ἔθνη ὑπὲρ ἐλέους δοξάσαι τὸν θεόν.” Ἰνα δὲ σαφέστερον γένηται τὸ λεγόμενον, αὐτῶν πάλιν ^l ἄξιον ἀκούσαι τῶν ῥημάτων, ἵνα μάθῃς τί ἐστὶ τὸ “ὑπὲρ ἀληθείας θεοῦ γεγενῆσθαι τὸν Χριστὸν διάκονον” ^m περιτομῆς, εἰς τὸ βεβαιῶσαι τὰς ἐπαγγελίας τῶν πατέρων.” ⁿ Τί ποτ’ οὖν ἐστὶ τὸ εἰρημένον; Ἐπαγγελία πρὸς τὸν Ἀβραὰμ ἦν γεγενημένη ^o ἡ λέγουσα· ^p 2 “Σοὶ δώσω τὴν γῆν ^q καὶ τῷ σπέρματί σου, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου ἐνευλογηθήσονται πάντα τὰ ἔθνη.” Ἀλλ’ ἐγένοντο κολάσεως ὑπεύθυνοι μετὰ ταῦτα οἱ τοῦ σπέρματος ^r τοῦ Ἀβραὰμ ἅπαντες. Ὁ γὰρ νόμος ὀργὴν αὐτοῖς κατειργάζετο παραβαινόμενος, καὶ τῆς ἐπαγγελίας ^s ἀπεστέρει λοιπὸν ἐκείνης τῆς τῶν πατέρων. Παραγενόμενος τοίνυν ὁ υἱὸς συνέπραξε τῷ πατρὶ, εἰς τὸ τὰς ἐπαγγελίας ^t ἐκείνας ἀληθεῦσαι καὶ εἰς τέλος ἐξελθεῖν. Πάντα γὰρ τὸν νόμον πληρώσας, ἐν ^u ᾧ καὶ περιτομὴν, καὶ ^v ταύτη καὶ διὰ τοῦ σταυροῦ τῆς κατάρας ἀπαλλάξας τῆς ἐπὶ τῇ παραβάσει, οὐκ ἀφῆκε διαπεσεῖν τὴν ἐπαγγελίαν. Ὅταν οὖν λέγῃ, “διάκονον

1 CAP. XV. v. 8.

2 Gen. xii. 7. xxii. 18.

Hom. XXIX. ^a δὲ] γὰρ C. Ἰησοῦν om. idem. ^b ἡμῖν accessit ex omnibus. ^c ὅπως A.E.F.H.I. Cat. πῶς Edd. ^d τούτο D.E. ^e ὅτι μειζόνων — δίκαιοι] ὅτι ἐπειδὴ μειζόνων ἔτυχον, δίκαιοι I. οἱ ἐξ ἔθνων om. H. ^f τοὺς ἀσθ. τοὺς ἐξ Ἰ. omnes. τοὺς ἐξ Ἰ. ἀσθενεῖς Edd. ^g γὰρ] δὲ B.D.E.F. Statim σφόδρα om. C. ^h τὸ φύσημα. ἐκείνοις μὲν γὰρ ἐξ C. ⁱ διδόμενα τὰ ἀγαθὰ] ἀγαθὰ τὰ διδόμενα B.D.E.F.H.I. Cat. et ante corr. A. τὰ ἀγαθὰ διδόμενα ex corr. A. ^j ἐλέους pro ἐλέου A.B.D.E.F.H.I. Mox ἐλέους A.B.C.D.E.H. ἐλέου Edd. et Cat. ^k ἄξιον ἀκούσαι omnes. ἀκουσον Edd. ^l τῶν πατέρων om. C. ^m ἡ accessit ex omnibus. ⁿ καὶ τῷ σπ. σου om. C. Mox εὐλογηθήσονται C. ἐνευλογηθήσεται I. ^o τοῦ assumptum ex A.B.C.D.E.F.H. ^p λοιπὸν ἐστέρει hoc ord. C. ^q ἐκείνας om. H. ^r ταύτην A.C.H.I. Statim καὶ om. C.E.

περιτομῆς." τοῦτο λέγει, ὅτι ἐλθὼν, καὶ πάντα τὸν νόμον πλη-
 ρώσας, καὶ περιτμηθεὶς, καὶ γενόμενος σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ,
 ἔλυσεν τὴν κατάραν, ἔκλυσε τοῦ θεοῦ τὴν ὀργὴν, ἔπιτιθεὶς
 λοιπὸν ἐποίησε τοὺς μέλλοντας δέχεσθαι τὴν ἐπαγγελίαν,
 ἅπαξ ἀπαλλαγέντας τοῦ προσκεκρουκέναι. Ἰν' οὖν μὴ λέγῳσιν
 οὗτοι οἱ ἐγκαλούμενοι, πῶς οὖν ὁ Χριστὸς ὁ περιετέμετο, καὶ C
 πάντα ἐφύλαττε τὸν νόμον; εἰς τὸναντίον αὐτὸ περιτρέπει.
 Οὐ γὰρ ἵνα ὡμένη ὁ νόμος, τοῦτο ἐποίησε, φησὶν, ἀλλ' ἵνα
 αὐτὸν λύσῃ, καὶ σὲ ἀπαλλάξῃ τῆς ἐκείνου κατάρας, καὶ ἐλευ-
 θερώσῃ καθόλου τῆς ἀρχῆς ἢ τῆς ἐκείνου. Ἐπειδὴ γὰρ σὺ
 παρέβης τὸν νόμον, διὰ τοῦτο ἡ ἐκείνου ἐπλήρωσεν, οὐχ ἵνα σὺ
 πληρώσῃς, ἀλλ' ἵνα σοὶ τὰς ἐπαγγελίας βεβαιώσῃ τὰς πρὸς
 τοὺς πατέρας, ἃς ὁ νόμος διαπεσεῖν ἐποίει, δεικνύς σε ὅτι προσ-
 κεκρουκότα καὶ τῆς κληρονομίας ὄντα ἀνάξιον. Ὡστε καὶ σὺ
 κατὰ χάριν ἐσώθης· καὶ γὰρ ἀποβεβλημένος ἦς. Μὴ τοίνυν
 στασιάξῃς, μηδὲ φιλονείκει ἀντεχόμενος ἀκαίρως τοῦ νόμου, ὅς D
 καὶ τῆς ἐπαγγελίας ἐξέβαλεν ἄν, εἰ μὴ τοσαῦτα ἔπαθεν ὑπὲρ
 σοῦ ὁ Χριστὸς. Ἐπαθε δὲ ταῦτα, οὐκ ἐπειδὴ σὺ ἀξίος σω-
 τηρίας ἦς, ἀλλ' ὥστε ἀληθεῦσαι τὸν θεόν.

Εἴτα, ἵνα ὁ μὴ τοῦτο φυσήσῃ τὸν ἐξ ἐθνῶν, φησί· 3 "Τὰ δὲ
 ἔθνη ὑπὲρ ἐλέους δοξάσαι τὸν θεόν." Ὁ δὲ λέγει, ἡ τοῦτο
 ἔστιν· οἱ μὲν ἐξ Ἰουδαίων κἀν ἐπαγγελίας εἶχον, εἰ καὶ ἀνάξιοι
 ἦσαν· σὺ δὲ οὐδὲ τοῦτο, ἀλλ' ἀπὸ φιλανθρωπίας ἐσώθης μόνης.
 Εἰ καὶ τὰ μάλιστα οὐδὲ ἐκείνοις τι ἢ πλέον ἐγένετο ἀπὸ τῆς
 ἐπαγγελίας, εἰ μὴ παρεγένετο ὁ Χριστὸς· ἀλλ' ὅμως ἵνα αὐ- E
 τοὺς κεράσῃ, καὶ μὴ συγχωρήσῃ κατεξανίστασθαι τῶν ἁσθενῶν,
 μέμνηται τῶν ἐπαγγελιῶν. Περὶ δὲ ὁ τούτων φησὶν, ὅτι ἐλέω
 ἐσώθησαν μόνοι. Διὸ καὶ δίκαιοι ἂν εἰεν μάλιστα δοξάζειν
 τὸν θεόν. Δόξα δὲ ἰεοῦ, τὸ συνῆφθαι, τὸ ἠνώσθαι, τὸ ὁμο-
 θυμαδὸν εὐφημεῖν, τὸ βαστάζειν τὸν ἀσθενέστερον, τὸ μὴ περι-

3 γ. 9.

ἔπιτ.] καὶ ἐπιτ. I. Mox ἅπαξ καταλλαγέντας τοὺς προσκεκρουκότας idem.
 ὁ περιετέμετο D.H. περιετμήθη C. Mox ἐφύλαττε τὸν ν. pro τὸν ν. ἐφύλαττεν
 omnes. ὡ μὲν omnes. μείνη Edd. ἡ ἐκείνου pro ἐπικειμένης omnes.
 ἢ τῆς ἐξ ἐκείνου Edd. ἐξ om. A.B.D.E.H. Cat. ἡ ἐκείνου A.H.I.
 Mox οὐχ ἵνα σοὶ πληρώσῃς C. ὁ προσκ.] καὶ προσκ. B.D.F. Mox ὄντα
 om. I. ὁ ἐπαγγελίας] +σε B.D.F. ὁ σὺ ἀξίος] ἀξίος σὺ I. Cat. σὺ
 om. B. Statim σωτηρίας ἦς pro ἦς σωτηρίας omnes. ὁ μὲν I. Mox τοὺς
 ἐξ ἐθνῶν C. ὁ ἐλέου F.H. et ante corr. B. ἡ τοῦτο (τοῦτ' H.) pro τοιοῦ-
 τον A.B.D.E.F.H. Cat. ἡ ἐξ Ἰουδαίων libri omnes et Cat. Ἰουδαῖοι Edd.
 Statim κἀν pro καὶ A.B.C.D.E.F.I. Cat. receptum a Montef. ὁ πλέον] +
 ἂν E. ὁ ἀσθενῶν] Ἰουδαίων C. ὁ τοῦτο H. Mox ἐλέω pro ἐλέει omnes
 cum Cat. Tum μόνοι pro μόνοι C.D.E.F.H.I. et ante corr. A. ὁ θεοῦ
 omnes. θεῶ Edd. Mox δοξάζειν pro εὐφημεῖν C.

ορᾶν ἀπορρηγνύμενον τὸ μέλος. Εἶτα καὶ μαρτυρίας ἐπάγει, ἐν αἷς δεικνυσιν, ὅτι δεῖ συνηφθαι ¹ τὸν ἐξ Ἰουδαίων τοῖς ἐξ ἐθνῶν, οὕτω λέγων· “Καθὼς γέγραπται· Διὰ τοῦτο ἐξομολο-
 726 γήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι, κύριε, καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ· ⁴ καὶ, Εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· καὶ, ⁵ αἰνεῖτε πάντα (215)
 τὰ ἔθνη τὸν κύριον, ⁶ καὶ ἐπαινεσάτωσαν αὐτὸν πάντες οἱ λαοί· καὶ, “Ἔσται ἡ ρίζα τοῦ Ἰεσσαὶ, καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἄρχειν ἐθνῶν ἐπ’ αὐτῷ ἔθνη ἐλπιούσι.” Ταῦτα δὲ ⁷ πάντα παρήγαγε, δεικνὺς ὅτι δεῖ ἡνωθῆναι καὶ δοξάζειν τὸν θεόν, ὁμοῦ καὶ τὸν ἐξ Ἰουδαίων καταστέλλων, ἵνα μὴ ἐπαίρηται κατὰ τοῦτον, τῶν προφητῶν πάντων τούτους καλούντων, καὶ τὸν ⁸ ἐξ ἐθνῶν πείθων
 Β μετριάξιν, τῷ δεῖξαι πλείονος ὑπεύθυνον ὄντα χάριτος. Εἶτα πάλιν ἐπὶ εὐχὴν κατακλείει τὸν λόγον, λέγων· ⁹ “Ὁ δὲ θεὸς τῆς ἐλπίδος πληρώσαι ¹⁰ ὑμᾶς πάσης χαρᾶς καὶ εἰρήνης ἐν τῷ πιστεύειν, εἰς τὸ ¹¹ περισσεύειν ἐν τῇ ἐλπίδι, ἐν δυνάμει πνεύματος ἁγίου.” Τούτέστιν, ἀπαλλαγείητε τῆς πρὸς ἀλλήλους ἀθυμίας, καὶ μὴ καταβληθείητέ ποτε ὑπὸ τῶν πειρασμῶν· τοῦτο δὲ ¹² ἔσται ἐν τῷ περισσεύειν ὑμᾶς ¹³ ἐν τῇ ἐλπίδι. Τὸ ¹⁴ γὰρ πάντων αἴτιον τῶν ἀγαθῶν τοῦτο. Τοῦτο δὲ ἀπὸ πνεύματος ἔσται ἁγίου. Ἄλλ’ οὐχ ἀπλῶς ἀπὸ πνεύματος, ἀλλ’ ἐὰν καὶ τὰ παρ’ ἡμῶν εἰσενέγκωμεν. Διὰ τοῦτό φησιν, “ἐν τῷ πιστεύειν.” οὕτω γὰρ δύνασθε πληρωθῆναι χαρᾶς, ἐὰν
 C ¹⁵ πιστεύητε, ἐὰν ἐλπίζητε. ¹⁶ Ἄλλ’ οὐκ εἶπεν, ¹⁷ ἐὰν ἐλπίζητε, ἀλλ’, “ἐὰν περισσεύητε ἐν τῇ ἐλπίδι,” ὥστε μὴ μόνον παραμυθίαν εὐρεῖν τῶν δεινῶν, ἀλλὰ καὶ χαρὰν ἔχειν διὰ τὴν περιουσίαν τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐλπίδος. Οὕτω καὶ τὸ πνεῦμα ¹⁸ ἐπισπάσσεσθε· οὕτω καὶ ἐκείνου παραγενομένου, τὰ ἀγαθὰ διατηρήσετε πάντα.

^c Καθάπερ γὰρ τὴν ζωὴν ἡμῶν ἡ τροφή διακρατεῖ, καὶ

4 v. 10-12.

5 v. 13.

^m τὸν pro τοὺς A.B.F.H.I. non Cat. τοὺς Ἰουδαίους C. ⁿ αἰνεῖτε — κύριον om. F. αἰνεῖτε τὸν κ. πάντα τὰ ἔθνη C.D. ^o καὶ accessit ex A.B.C.D.E.I. Statim ἐπαινεσάτωσαν pro ἐπαινεσάτε omnes. ^p πάντα om. D.E. ^q καὶ ὁμοῦ Edd. καὶ deest in omnibus. Statim καὶ τῶν ἐξ Ἰ. καταστέλλων τὸν τῶνον, ἵνα C. ^r ἐξ ἐθνῶν] ἐθνικὸν A. ^s ὑμᾶς—εἰρήνης] χαρᾶς ὑμᾶς καὶ εὐφροσύνης I. ^t περισσεύειν] + ὑμᾶς C.D. Statim ἐν om. A.B.E. Mosq. S. ^v ἔστιν A.B.D.E.F.H.I. Cat. ^w ἐν om. D.E. ^x γὰρ pro δι C. τὸ γὰρ—τοῦτο] τοῦτο γὰρ πάντων αἴτιον τῶν ἀγαθῶν A.B.D.E.F.H.I. Cat. ^y πιστεύητε A.B.D.E.F.H. Cat. Statim ἐὰν ἐλπίζητε om. I. ^z ἀλλ’] καὶ I. ^a ἐὰν om. C. ^b ἐπισπάσσεσθαι C. Statim οὕτω κἀκείνου (add. in marg. τὸ πνεῦμα) τὰ ἀγαθὰ διατηρήσει ἀπαντα idem. διατηρήσει est in H. ^c ΘΕΙΚΟΝ. Περὶ τοῦ δεῖν ἔργα ἔχειν ἀγαθὰ· τούτων γὰρ ὅντων καὶ πνεῦμα ἁγίου ἐξομεν, καὶ ἐλπίδα ἀγαθῶν. Δεῖ οὖν καὶ ψάλλειν συνεχῶς, καὶ τὰς ἄλλας κατὰ νοῦν ἔχειν γραφάς· οὕτω γὰρ πάντα εἰσόμεθα, καὶ περὶ δογμάτων καὶ περὶ ἠθικῶν καὶ τῶν ἄλλων. Veron.

^d ταύτη τὸ σῶμα οἰκονομεῖ· οὕτως ἐὰν ἔχωμεν ἔργα ἀγαθὰ, τὸ πνεῦμα ^eἐξομεν· ^fκὰν τὸ πνεῦμα σχῶμεν, καὶ ἔργα ἐξομεν ἀγαθὰ· ὥσπερ οὖν ^gκαὶ τὸναντίον, ^hἐὰν μὴ ἔργα ἔχωμεν, τὸ πνεῦμα ἀφίπτεται· ἐὰν δὲ τοῦ πνεύματος ἐρημωθῶμεν, καὶ περὶ τὰ ἔργα ⁱχωλείσμεν. Ὅταν γὰρ τοῦτο ἀπέλθῃ, τὸ ἀκάθαρτον ἔρχεται· καὶ δῆλον ἀπὸ τοῦ Σαουλ. Τί γάρ, εἰ μὴ πνίγει ἡμᾶς ὥσπερ ἐκεῖνον; Ἀλλ' ἐτέρως ἀπαγχονίζει διὰ πράξεων πονηρῶν. Δεῖ τοίνυν ἡμῖν τῆς κιθάρας τοῦ Δαυὶδ, ἵνα ἐπαδῶμεν τῇ ψυχῇ τὰς θείας ἐπῳδὰς, καὶ τὰς ἐντεῦθεν καὶ τὰς ^kἀπὸ τῶν ἀγαθῶν πράξεων· ὡς ἂν θάτερον μόνον ποιῶμεν, καὶ τῆς ὥδῃς ἀκούοντες, τῷ ταῦτα ἐπαδόντι πολεμῶμεν διὰ τῶν ἔργων, καθάπερ ἐκεῖνος τότε· καὶ εἰς κρίμα ἡμῖν ἔσται τὸ φάρμακον, καὶ ἀγριωτέρα ἢ μανία ^lγενήσεται. Πρὸ μὲν γὰρ Ε τοῦ ἀκοῦσαι, δέδοικεν ὁ πονηρὸς δαίμων, ^mμήποτε ἀκούσαντες κατωρθώσωμεν· ὅταν δὲ ⁿκαὶ ἀκούσαντες οἱ αὐτοὶ μένωμεν, καὶ τοῦτο ἐξαιρεῖται ^oτὸ δέος αὐτοῦ. ^pΨάλλωμεν τοίνυν τὴν ἀπὸ τῶν πράξεων ὥδην, ἵνα τὴν δαίμονος χαλπωτέρα ἐκβάλωμεν ἁμαρτίαν. Δαίμων ^qμὲν γὰρ οὐ πάντως ἀποστρεφί τῶν οὐρανῶν, ἀλλ' ἔστιν ὅπου καὶ συμπράττει τῷ νήφοντι· ἁμαρτία δὲ πάντως ἐκβάλλει. ^rΔαίμων γάρ ἐστιν ἐκούσιος αὕτη, καὶ μανία αὐθαίρετος· διόπερ οὐδὲ τοὺς ἐλεοῦντας ἔχει ^sκαὶ συγγινώσκοντας. Ἐπαδῶμεν τοίνυν τῇ οὕτω διακειμένη ψυχῇ, καὶ ἀπὸ τῶν ἄλλων γραφῶν, καὶ ἀπὸ τοῦ μακαρίου Δαυὶδ· καὶ ψαλλέτω τὸ στόμα, καὶ παιδεύσθω ὁ νοῦς. Οὐκ ἔστιν ⁷²⁷ οὐδὲ αὐτὸ τοῦτο μικρόν. ^tἌν γὰρ παιδεύσωμεν τὴν γλῶτταν ψάλλειν, αἰσχυνηθήσεται ἡ ψυχὴ ταύτης ψαλλούσης ^vτὰναντία βουλευομένη. Οὐ τοῦτο δὲ μόνον καρπωσόμεθα τὸ καλόν, ἀλλ' ὅτι καὶ ^wπολλὰ εἰσόμεθα τῶν ἡμῖν διαφερόντων. Καὶ γὰρ ^xκαὶ περὶ τῶν παρόντων καὶ τῶν μελλόντων σοι διαλέγεται, καὶ περὶ τῶν ^yὁρωμένων, καὶ ^zπερὶ τῆς ἀοράτου κτίσεως.

^d ταύτη τὸ σῶμα οἰκονομεῖ] Sic H.I. et ex corr. C. ταύτη τὸ σ. οἰκονομεῖται A. αὕτη τὸ σ. οἰκονομεῖ B.D.E.F. Edebatur ταύτην ἡ (ὡ) οἰκονομεῖ. ^e ἐξομεν—ἀγαθὰ] πάρεστα I. ^f κὰν] καὶ ἐὰν C. Statim σχῶμεν pro ἔχωμεν A.B.C.D.E.F.H. ^g καὶ om. C. ^h ἐὰν I. Mox ἐὰν pro ἐὰν D.E.H.I. ἐὰν γὰρ pro ἐὰν δὲ C. ⁱ χωλείσμεν H. χαλπαίνωμεν I. Statim ἐὰν pro ὅταν C. ^k ἀπὸ om. A. ἐκ pro ἀπὸ H. ^l γίνεται C. Statim μὲν om. B.C. ^m μήποτε] + καὶ εἰς κρίμα ἔσται ἡμῖν τὸ κακόν C. Mox βελτίους γενώμεθα pro κατωρθώσωμεν I. ⁿ καὶ om. C.I. ^o τὸ δέος αὐτοῦ om. A.E.H.I. ^p ψάλλωμεν pro ψάλλομεν A.D.E.H. ^q μὲν assumptum ex A.B.D.E.F.H.I. ^r δαίμων ἐκούσιος ἐστιν αὕτη C. ^s καὶ συγγινώσκοντας om. H. ^t αὐτὸ τοῦτο pro τοῦτο αὐτὸ A.B.D.E.F.H.I. ^v τὰ ἐναντία A.B.E.H.I. Statim βουλευομένη B.C.D.E.F. βουλομένη Edd. ^w πολλὰ] + ἡμεῖς Edd. repugnantibus libris. ^x καὶ om. C. Mox καὶ περὶ τῶν μ. C.H. ^y ὁρωμένων] + καὶ περὶ τῶν ἀοράτων I. ^z περὶ om. B.

Κἂν περὶ οὐρανοῦ ^aθέλης μαθεῖν, πότερον μένει τοιοῦτος ἢ μεταβάλλεται, σαφῶς ^bἀποκρίνεται σοι καὶ ἑρεῖ, ὅτι ^c“Οἱ οὐρανοὶ ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, ^cκαὶ ὡσεὶ περιβόλαιον Β ἐλίξεις αὐτοὺς ὁ θεός, καὶ ἀλλαγῇσονται.” Καὶ περὶ τοῦ σχήματος ^dἂν ἐθέλης ἀκοῦσαι, ἀκούσῃ πάλιν· ^e“Ὁ ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν.” Κἂν περὶ τῶν νότων αὐτοῦ ^fβουληθῇς τι πλεον εἰδέναι, ἑρεῖ σοι πάλιν· ^g“Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερφᾶ αὐτοῦ.” Καὶ οὐδὲ ἐνταῦθα ἵσταται, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ πλάτους καὶ τοῦ ὕψους σοι διαλέγεται, δεικνὺς ταῦτα ἰσόμετρα ὄντα. ^h“Καθ’ ὅσον γάρ, ^hφησὶν, ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ (219) ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ’ ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε κύριος τὸ ἔλεος C αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.” Κἂν τῆς γῆς τὰ θεμέλια περιεργάσῃ, οὐδὲ ταῦτά σε ⁱἀποκρύψει, ἀλλ’ ἀκούσῃ ψάλλοντος αὐτοῦ καὶ λέγοντος, ὅτι ^j“Ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτήν.” Κἂν περὶ τῶν σεισμῶν ^kθέλης μαθεῖν πόθεν γίνονται, ἀπαλλάξει σε πάσης ἀπορίας, οὕτω λέγων· ^l“Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν.” Κἂν τῆς νυκτὸς ^mζητῇς τὴν χρείαν, καὶ ταύτην εἴσῃ παρ’ αὐτοῦ μαθὼν, ὅτι ⁿ“Ἐν αὐτῇ ⁿδιελεύσεται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.” Καὶ τὰ ὄρη ποῦ χρήσιμα, ἀποκρίνεται ^oσοι· ^o“Ὅρη τὰ ὑψηλὰ τοῖς ἐλάφοις.” Καὶ διὰ τί ^pαἱ πέτραι; “Πέτρα καταφυγὴ D ^pτοῖς χοιρογρυλλίοις.” Διὰ τί τὰ ἄκαρπα ^qδένδρα; ^q“Ἐκεῖ στρουθία ἐνοσσεύσονται.” Διὰ τί ἐν ἐρήμοις ^rπηγαί; ^r“Ἐπ’ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, καὶ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ.” Διὰ τί οἶνος; Οὐχ ἵνα ^sπίνης μόνον, ἐπεὶ ἥρκει καὶ ἡ

⁶ Psal. ci. 27.⁷ Ibid. ciii. 2, 3.⁸ Ibid. vers. 3.⁹ Ibid. cii. 12, 11.¹⁰ Ibid. xxiii. 2.¹¹ Ibid. ciii. 32.¹² Ibid. vers. 20.¹³ Ibid. vers. 18.¹⁴ Ibid. vers. 17.¹⁵ Ibid. vers. 12, 11.^a θέλης pro θέλεις A.B.C.D.E.I.^b ἀποκρίνεται A.B.C.D.E.F.H. ἀπο-

κρινεῖται Edd. Post ἑρεῖ add. σοι C.

^c καὶ ὡσεὶ—ἀλλαγῇσονται] καὶ τὰ

ἐξῆς I. ἐλίξει pro ἐλίξεις B.C.

^d εἰάν H.I. ἐθέλης pro θέλης A.B.D.E.F.I.^e ὁ om. D.E.^f βουληθῇς τι A.B.C.D.F.H. βουληθεὶς τι E. βουληθῆς

(om. τι) I. βουληθῇ τις Edd. Statim μαθεῖν pro πλεον εἰδέναι C.

^g φησὶν om. C. Mox αἱ ἀνατολαὶ idem.^h ἀποκρύψει pro ἀποκρίνεται A.B.D.E.

F.H.I. Statim ἀλλ’ ἀκούσῃ om. C.

ⁱ θέλης A.E.I. θέλεις H. ἐθέλης D.

θελήσης B.F. ἐπιθυμήσης Edd.

^k ζητῇς pro ζητήσης B.D.E.F.I. Mox

ταύτης pro ταύτην I.

^l διελεύσεται pro διελευσονται omnes. ἐν αὐτῇ om. I.^m σοι om. C. Veron. Mox ταῖς ἐλάφοις D.ⁿ αἱ πέτραι om. I. αἱ πέτραι

λέγει σοι Edd. λέγει σοι om. C. Veron.

^o τοῖς χοιρογρυλλίοις καὶ τοῖς

λαγωῖς Edd. τοῖς χ. καὶ om. A. B. D. E. H. I. καὶ τοῖς λαγωῖς om. C.

^p δένδρα]+μάθε Edd. μάθε om. C. Veron.^q πηγαί]+ἀκουε D.E.^r ἐπ’ αὐτὰ κατασκηνώσουσι πάντα τὰ θ. τοῦ ἀγροῦ C.^s πῆς C. διὰ τί—ἥρκει] οὐχ

ἵνα πίνης δὲ μόνον οἶνος, ἥρκει γὰρ D.E.

τοῦ ὕδατος φύσις, ἀλλ' ἵνα καὶ ἡσθῆς. ¹⁶ “Οἶνος γὰρ εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.” Τοῦτο ^w δὲ μαθὼν, εἴσῃ καὶ μέχρι ποῦ τῷ οἶνῳ ^x χρῆσθαι δεῖ. Πόθεν τρέφεται τὰ πετεινὰ καὶ τὰ γάρδια θηρία; Ἀκουσὴ λέγοντος. ¹⁷ “Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον.” ^a Κἀν εἴπῃς, διὰ τί τὰ κτήνη; ἀποκρίνεται σοι, ὅτι καὶ ταῦτα διὰ σέ. ^E ¹⁸ “Ὁ ἐξανατέλλων γὰρ, φησὶ, χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.” ^b Τίς τῆς σελήνης ἡ χρεία; Ἀκουσον αὐτοῦ λέγοντος. ¹⁹ “Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς.” Καὶ ὅτι γενητὰ πάντα τὰ ὀρώμενα ^c καὶ τὰ μὴ ὀρώμενα, καὶ τοῦτο σαφῶς ἐδίδαξεν εἰπών. ²⁰ “Αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν· αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.” Καὶ ὅτι θανάτου λύσις ἔσται, καὶ ^d τοῦτο διδάσκει λέγων. ²¹ “Ὁ θεὸς ἐλυτρώσεται τὴν ψυχὴν μου ἐκ χειρὸς ἄδου, ὅταν λαμβάνῃ με.” Πόθεν τὸ σῶμα ἡμῶν γέγονε; καὶ τοῦτο λέγει. ²² “Ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.” Ποῦ πάλιν ^e ἀπέρχεται; ²³ “Ἐπιστρέψει εἰς τὸν χοῦν αὐτοῦ.” Διὰ τί ^h ταῦτα πάντα; Διὰ σέ. ²⁴ “Δόξῃ γὰρ καὶ τιμῇ ⁷²⁸ ἐστεφάνωσας αὐτὸν, καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.” ^k Ἐχομέν τι κοινὸν πρὸς τοὺς ἀγγέλους οἱ ἄνθρωποι; Καὶ τοῦτο λέγει ψάλλων οὕτως. “Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους.” Περὶ τῆς ἀγάπης τοῦ ⁱ θεοῦ. ²⁵ “Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱοὺς, ^m ὥκτειρήσῃ κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν.” Περὶ τῶν μετὰ ταῦτα ⁿ διαδεχομένων ἡμᾶς, καὶ ^o τῆς ἀταράχου λήξεως ἐκείνης. ²⁶ “Ἐπίστρεψον, ^p φησὶ, ψυχὴ μου, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.” Διὰ τί οὕτω μέγας ὁ οὐρανός; Καὶ τοῦτο ἐρεῖ. ^q ὅτι ²⁷ “Οἱ οὐρανοὶ διη-

16 Psal. ciii. 15. 17 Ibid. vers. 27. 18 Ibid. vers. 14. 19 Ibid. vers. 19.
20 Ibid. xxxii. 9. 21 Ibid. xlviii. 16. 22 Ibid. cii. 14. 23 Ibid. ciii. 29.
24 Ibid. viii. 6, 7. 25 Ibid. cii. 13. 26 Ibid. cxiv. 7. 27 Ibid. xviii. 2.

^t ἵνα καὶ εὐφρανθῆς καὶ ἡσθῆς Edd. ἵνα εὐφ. καὶ ἡσθῆς A.I. ἵνα καὶ ἡσθῆς C.D.E. Veron. ἵνα ἡσθῆς B. In H. haec ἀλλ' ἵνα—ἡσθῆς desunt. ^v ἀνθρώπου] + φησὶν E. ^w δὲ accessit ex omnibus. μαθὼν om. a pr. man. C. ^x χρῆσθαι pro κεχρησθαι omnes. χρῆσθαι τῷ οἶνῳ hoc ord. C. Statim χρὴ pro δεῖ A.B.C.F.H.I. ^y γάρδια om. B. ^z αὐτῶν pro αὐτοῖς omnes. ^a κἀν pro ἄν omnes. ^b τίς B.D.H.I. τί Edd. Mox ἡ χρεία pro σοι χρεία A.B.C.D.F.H.I. εἰς χρεία E. ^c καὶ τὰ μὴ ὀρώμενα om. A.B.D.E.F.H. ^d τοῦτο] + σε Edd. σε om. A.B.E.F.H.I. ^e λυτρώσεται C. ^f ἡμῶν pro ἡμῖν omnes. Mox ἐμνήσθη E. μνήσθητι C. ^g ἀπέρχεται] + καὶ τοῦτο ἐρεῖ D.E. Statim ἐπιστρέφει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ C. ^h πάντα ταῦτα inverso ord. B.D.F. ⁱ ἐπὶ] + πάντα B. ^k εἰ ἔχομεν Edd. εἰ deest in A.B.D.E.F.H.I. Statim τοι pro τι A.E. ^l θεοῦ] + λέγει A.B.D.E.F.H.I. ^m οἰκτεῖρει C. ⁿ διαδεχομένων] διδάξει σε καὶ τῶν διδαζομένων (?) I. ^o τῆς] + μετὰ C. Mox ἐκείνης om. idem. Post ἐκείνης add. διδάσκει D.E. ^p φησὶ om. H. Statim ἡ ψυχὴ B.F.I. ^q ὅτι om. D.E.

Β γοῦνται δόξαν θεοῦ." Διὰ τί νύξ καὶ ἡμέρα ἔγένετο; Οὐχ ἵνα φαίνωσι ^aκαὶ ἀναπαύωσι μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ παιδεύωσι. ²⁸ "Οὐ γάρ εἰσι λαλῖαι οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν." Πῶς ἡ θάλασσα περικείται τῇ ἑγῇ; ²⁹ "Ἀβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτῆς" οὕτω γὰρ τὸ Ἑβραϊκὸν ἔχει. Ἀπὸ δὲ τῶν εἰρημένων ἀρχὴν λαβόντες, καὶ τὰ ἄλλα πάντα εἴσεσθε, τὰ περὶ Χριστοῦ, τὰ περὶ ἀναστάσεως, τὰ περὶ τῆς μελλούσης ζωῆς, τὰ περὶ ἀναπαύσεως, τὰ περὶ κολάσεως, τὰ κατὰ τὸν ἠθικὸν λόγον, τὰ περὶ ^ωτῶν δογμάτων ἅπαντα, καὶ μυρίων ἀγαθῶν ^xτὸ βιβλίον ἐμπεπλησμένον εὐρήσετε. Κἂν ^Cεἰς πειρασμούς ἐμπέσης, πολλὴν ἐντεῦθεν ἰλήψῃ παραμυθίαν· κἂν εἰς ἁμαρτήματα, μυρία φάρμακα κείμενα ἐνταῦθα εὐρήσεις· ἂν εἰς πενίαν, ἂν εἰς θλίψιν, πολλοὺς τοὺς λιμένας ὄψῃ· κἂν δίκαιος ᾖς, πολλὴν ^zἀσφάλειαν ἐκεῖθεν καρπώσῃ· κἂν ἁμαρτωλὸς ᾖς, πολλὴν τὴν παραμυθίαν. Ἄν τε γὰρ δίκαιος ᾖς, καὶ πάσχῃς δεινὰ, ἀκούσῃ λέγοντος, ὅτι ³⁰ "Ἐνεκέν σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. Ταῦτα πάντα ^aἐπῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐπελαθόμεθα σου." ^bΚἂν ἐπάρῃ σε τὰ κατορθώματα, ἀκούσῃ λέγοντος· ³¹ "Μὴ Δεῖσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν" καὶ εὐθέως ταπεινωθήσῃ. ^cΚἂν ἁμαρτωλὸς ᾖς, καὶ ἀπεγνωκὼς ἑαυτοῦ, ἀκούσῃ συνεχῶς ἐπάδοντος· ³² "Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσῃτε, μὴ σκληρύνετε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ" καὶ ἀναστήσῃ ταχέως. Κἂν διάδημα ἔχῃς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, καὶ ^dμέγα φρονῆς, μαθήσῃ ⁽²¹⁵⁾ ὅτι ³³ "Οὐ σώζεται βασιλεὺς διὰ πολλὴν δύναμιν, καὶ γίγας οὐ σωθήσεται ἐν πλήθει ἰσχύος αὐτοῦ" καὶ δυνήσῃ μετριάξαι. ^eἘὰν πλούσιος ᾖς καὶ ἐπίδοξος, πάλιν ἀκούσῃ ψάλλοντος· ³⁴ "Οὐαὶ οἱ πεποιθότες ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ πλήθει τοῦ πλούτου αὐτῶν ^fκαυχώμενοι" καὶ ὅτι "Ἄνθρωπος,

²⁸ Psal. xviii. 4.²⁹ Ibid. ciii. 6.³⁰ Ibid. xliii. 23, 18.³¹ Ibid. cxlii. 2.³² Ibid. xciv. 8.³³ Ibid. xxxii. 16.³⁴ Ibid. xlviii. 7. cii. 15. xlviii. 18.

^f ἐγένετο] ἐγένοντο C. οὐδὲ τοῦτο ἀποκρύπτει· ἐγένετο γὰρ D.E. ^a καὶ ἀναπαύωσι om. C. ἀλλὰ pro ἄλλ' ἵνα idem. ^t γῇ] + καὶ τοῦτο ἔνθεν (non ἐκεῖθεν, quod citat Montef.) μαθήσῃ D.E. ^v κατὰ τὸν ἠθικὸν λόγον] Sic omnes. μετὰ τῶν ἠθικῶν λόγων Veron. περὶ τῶν ἡ. λ. Sav. cet. ^w τῶν om. I. Post ἅπαντα add. περιέχει idem. ^x τὸ β. ἐμπ. pro ἐμπ. τὸ β. B.C. D.F.H.I. ^y ἰλήψῃ] εὐρήσεις C. Mox κἂν εἰς ἁμαρτίαν idem. ^z τῇ ἀσφ. (sic) B. Mox τὴν ante παραμυθίαν accessit ex omnibus. ^a ἐπῆλθεν pro ἦλθεν A.B.C.D.E.F.I. ^b κἂν] ἂν D.E.F. ^c κἂν] ἂν C.D.E.F.H.I. Infra haec ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ om. C. ^d μέγα φρ.] μεγαλοφρ. E. ^e εἰς] ἂν C.D.H. ^f ἐγκαυχώμενοι F. et ex corr. A. αὐτῶν καυχώμενοι om. H.

ὥσεί χορτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ” καὶ ὅτι “Οὐ συγκαταβήσεται
 αὐτῷ ἡ δόξα αὐτοῦ ὀπίσω αὐτοῦ” καὶ οὐδὲν ἡγήσῃ μέγα
 εἶναι τῶν ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸ γὰρ πάντων λαμπρότερον, ἡ δόξα
 καὶ ἡ δυναστεία, ὅταν οὕτως εὐτελὲς ᾖ, τί ἕτερον ἄξιον ἂν εἴη
 λόγου τῶν ἐπὶ τῆς γῆς; Ἄλλ’ ἐν ἀθυμίᾳ κατέστης; Ἀκουσον
 αὐτοῦ λέγοντος· ³⁵ “Ἰνα τί περίλυπος εἶ, ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἵνα
 τί συνταράσσεις με; Ἐλπισον ἐπὶ τὸν θεόν, ὅτι ἐξομολογή-
 σομαι αὐτῷ.” Ἄλλ’ ὁρᾷς εὐδοκιοῦντας παρ’ ἄξιαν; ³⁶ “Μὴ ⁷²⁹
 παραζήλου ἐν πονηρευομένοις, ὅτι ὥσεί χορτος ὀξηρανθήσονται,
 καὶ ὥσεί λάχανα χλόης ταχὺ ἀποπεσούνται.” Ὅρᾷς καὶ
 δικαίους καὶ ἀμαρτωλοὺς κολαζομένους; Ἀκουσον ὅτι οὐχ ἡ
 αὐτὴ αἰτία· ³⁷ “Πολλαὶ γὰρ, φησὶν, αἱ μάλιστα τοῦ ἀμαρ-
 τωλοῦ.” Ἐπὶ δὲ τῶν δικαίων οὐκ εἶπεν, αἱ μάλιστα, ἀλλὰ,
³⁸ “Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται
 αὐτοὺς ὁ κύριος” καὶ πάλιν, “Θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός”
 καὶ, “Τίμιος ἐναντίον κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.”
 Ταῦτα λέγε συνεχῶς, ἐντεῦθεν παιδεύου· τούτων γὰρ ἕκαστον τῶν
 ῥημάτων πέλαγος ἀχανὲς ἔχει νοημάτων. Ἡμεῖς γὰρ
 ἀπλῶς αὐτὰ παρεδράμομεν· εἰ δὲ βουλευθείητε μετὰ ἀκριβείας
 διερευνᾶσθαι τὰ εἰρημένα, πολὺν ὄψεσθε τὸν πλοῦτον. Ἀλλὰ
 τέως καὶ ἐκ τῶν εἰρημένων δυνατὸν καθαίρεσθαι τῶν ἐπικει-
 μένων παθῶν· ὅταν γὰρ μὴ φθονεῖν ἑᾶ, μὴ λυπείσθαι καὶ
 ἄθυμειν ἀκαίρως, μήτε ἡγείσθαι τι πλοῦτον, μὴ θλίψιν,
 μὴ πένιαν, μηδὲ αὐτὴν τὴν ζωὴν νομίζειν τι εἶναι, πάντων σε
 ἀπαλλάττει τῶν παθῶν. Ὑπὲρ δὲ τούτων ἀπάντων εὐχα-
 ριστήσωμεν τῷ θεῷ, καὶ τὸν θησαυρὸν μεταχειριζόμεθα, “ἵνα
 διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν τὴν
 ἐλπίδα ἔχωμεν,” καὶ τῶν μελλόντων ἀπολαύσωμεν ἀγαθῶν·

35 Psal. xli. 12.

36 Ibid. xxxvi. 1, 2.

37 Ibid. xxxi. 10.

38 Ibid. xxxiii. 20, 22. cxv. 6.

ε αὐτοῦ] + ὥσεί ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει Sav. Mor. Ben. Haec om.
 B.C.D.E.F.H. Veron. ὅτι assumptum ex B.D.F.H.I. αὐτῷ accessit
 ex B.E.F.H.I. Mox ὀπίσω αὐτοῦ om. E. εἶναι] τι εἶναι D.E. εἶναι τι C.
 οὕτως om. C.E. Statim εὐτελὲς B.D.E.F. εὐτελής Edd. τῷ θεῷ A.
 παρ’ ἄξιαν] + λάβε καὶ τοῦτον τὴν θεραπείαν D.E. + εἰπε Edd. invitis libris.
 Post πονηρευομένοις, εἰπε add. A.B.D.E.F.H.I. ὀξηρανθήσονται] ταχὺ
 ἀποξηρανθήσονται C. καὶ om. C. οὐκ αὐτὴ ἡ αἰτία C. οὐχ ἡ αὐτὴ ἡ
 αἰτία H. οὐχ ἡ αἰτία ἡ αὐτὴ I. Mox εἰσὶν pro φησὶν H. γὰρ] μὲν γὰρ
 Edd. μὲν om. A.B.D.E.F.H.I. ἀληθείας pro ἀκριβείας A.B.D.E.F.H.I.
 Statim διερευνᾶσθαι A.B.D.E.F.H. διερευνῆσθαι Edd. καθαίρεσθαι
 C.H. μὴ pro μήτε bis A.B.D.E.F.H.I. μήτε ... καὶ C. εὐθυμείν C.
 τι om. C. μὴ pro μήτε bis A.B.D.E.F.H. ἡ θλ. μήτε π. C. τῶν
 om. A.B.D.E.F.H.I. δὲ pro δε A.B.C.D.E.F.H. Statim ἀπάντων
 accessit ex A.B.C.D.E.H.I. τῆς om. C. ἐπιτύχωμεν B.

ὡν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ^αἐπιτυχεῖν, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ καὶ μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἡ δόξα, ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ Α.

¹ ^α Πέπεισμαι, ἀδελφοί μου, καὶ αὐτὸς ἐγὼ περὶ ὑμῶν, ὅτι καὶ αὐτοὶ μεστοὶ ἐστε ἀγαθωσύνης, πεπληρωμένοι ^βπάσης γνώσεως, δυνάμενοι καὶ ἄλλους νοουθετεῖν.

D ΕΙΠΕΝ, ὅτι “Ἐφ’ ^γὅσον εἰμι ἐθνῶν ἀπόστολος, τὴν διακονίαν μου δοξάζω” εἶπεν, ^δὅτι “Μὴ πως οὐδὲ σοῦ φείσεται” εἶπε, “Μὴ γίνεσθε φρόνιμοι παρ’ ἑαυτοῖς” καὶ πάλιν, “Σὺ δὲ τί κρίνεις τὸν ἀδελφόν σου;” καὶ, “^ε Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην;” καὶ ἕτερα πολλὰ ^ϛπλείω τοιαῦτα. Ἐπεὶ οὖν πολλὰχού ^{στ}τραχύτερον τὸν λόγον ἐποίησε, θεραπεύει λοιπόν· καὶ ὅπερ ἀρχόμενος ἔλεγε, τοῦτο καὶ τελευτῶν. Ἀρχόμενος ^ημὲν ἔλεγε· “Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, ὅτι ἡ πίστις ὑμῶν καταγέλλεται ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ” ἐνταῦθα ^θΕἰδὲ, “Πέπεισμαι, φησὶν, ὅτι ^κκαὶ αὐτοὶ μεστοὶ ἐστε ἀγαθωσύνης, δυνάμενοι καὶ ἄλλους νοουθετεῖν” ὅπερ πλέον ἐστὶν ἐκείνου. Καὶ οὐκ εἶπεν, ἤκουσα, ἀλλὰ, “πέπεισμαι,” ^ικαὶ οὐδέομαι παρ’ ἐτέρου μαθεῖν· ^κκαὶ, “αὐτὸς ἐγὼ,” τούτεστιν, ὁ ἐπιτιμῶν, ὁ ἐγκαλῶν. “^νὍτι μεστοὶ ἐστε ἀγαθωσύνης.” Τοῦτο πρὸς τὴν ἐναγχος γενομένην παραίνεσιν· ὥσανεὶ ἔλεγε, ὅτι οὐχ ὡς ὡμοῖς ^οοὐδὲ μισαδέλφοις ταῦτα παρήνευσα, ^ππροσλαμβάνεσθαι, καὶ ^ρμὲν ἔαν, μηδὲ καταλύειν τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ· οἶδα γάρ, ὅτι μεστοὶ ἐστε ἀγαθωσύνης. Δοκεῖ δέ μοι ἐνταῦθα καὶ ὁλόκληρον τὴν ἀρετὴν οὕτω καλεῖν. Καὶ οὐκ εἶπεν, ἔχετε, ⁷³⁰ ἀλλὰ, “μεστοὶ ^ρἐστε.” Καὶ τὸ ἐξῆς μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιτάσεως· “πεπληρωμένοι πάσης γνώσεως.” Τί γὰρ εἰ φιλόστοργοι

¹ CAP. XV. v. 14.

^α μετασχεῖν B.F.I. Haec ὡν γένοιτο—ἐπιτυχεῖν om. A.D.E. HOM XXX. ^α πέπεισμαι δὲ Edd. δὲ om. A.C.D.E.F.H.I. Mosq. 8. Mox ὑπὲρ ὑμῶν I. ^β πάσης τῆς γν. C. ^γ ὅσον] + μὲν οὖν C. ^δ ὅτι om. C. Mox φείσεται pro φείσεται C.D.E.F. Veron. Statim εἶπεν ὅτι μὴ A.E. Cat. ^ε σὺ om. C. ^ϛ πλείω pro πλείονα A.B.C.D.E.F.I. Cat. πλέον H. τούτων pro τοιαῦτα C. ^{στ} τρ. τὸν λ. pro τὸν λ. τρ. omnes. Excidit folium unum Cod. C. usque ad p. 730 B. ^η μὲν] γὰρ B.F. μὲν γὰρ E. Haec τοῦτο καὶ—ἔλεγε om. A.H.I. Mox τῷ θεῷ μου Edd. repugnantibus libris. ^ι δὲ] δὴ ex corr. A. δὲ om. I. ^κ καὶ αὐτοὶ accessit ex libris omnibus. ^ι καὶ] ὥστε D.E. ^κ καὶ pro ἀλλ’ A.B.D.E.F.I. ^ν ὅτι] καὶ ὅτι Edd. καὶ deest in omnibus. ^ο οὐδὲ μισαδέλφοις om. I. Statim τούτους pro ταῦτα B. ^π προσλαμβάνεσθαι] + τοὺς ἀδελφούς I. ^ρ μὲν aberat ante Montef. invitis libris. ^ρ ἐστε] + ἀγαθωσύνης Edd. ἀγαθωσύνης om. A.B.D.E.F.I. Cat.

μὲν ἦσαν, οὐκ ἤδεσαν δὲ πῶς δεῖ τοῖς φιλουμένοις κεχρῆσθαι ;
 (221) Διὰ τοῦτο ²προσέθηκε, “πάσης γνώσεως, δυνάμενοι καὶ ἄλλους
 νουθετεῖν” οὐχὶ μόνον μανθάνειν, ἀλλὰ καὶ διδάσκειν. ²“Τολ-
 μηρότερον δὲ ἔγραψα ὑμῖν ἀπὸ μέρους.” ³“Ὁρα Παύλου
 ταπεινοφροσύνην, ὅρα σοφίαν, πῶς καὶ βαθείαν ἔδωκε τὴν
 τομὴν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν, καὶ ἐπειδὴ κατώρθωσεν ὅπερ ἐβού-
 λετο, πολλῇ κέχρηται τῇ θεραπείᾳ πάλιν. Ἰκανὸν ⁴γὰρ καὶ
 χωρὶς τῶν εἰρημένων αὐτὸ τοῦτο τὸ ὁμολογῆσαι τετολημῆκεναι, B
 χαλάσαι αὐτῶν τὸν τόνον. Τοῦτο καὶ Ἑβραίοις ἐπιστελλῶν
 ποιεῖ, ⁵λέγων οὕτω ³“Πέπεισμαι δὲ περὶ ὑμῶν, ἀγαπητοί,
 τὰ κρείττονα καὶ ἐχόμενα σωτηρίας, εἰ καὶ οὕτω λαλοῦμεν.”
 Καὶ Κορινθίοις ⁴πάλιν. ⁴“Ἐπαινῶ ⁵δὲ ὑμᾶς, ὅτι πάντα μου
 μέμνησθε, καὶ καθὼς ⁶παρέδωκα τὰς παραδόσεις, οὕτω κατέ-
 χετε.” ⁵Καὶ Γαλάταις δὲ ἐπιστελλῶν ἔλεγε, ⁶“Πέποιθα εἰς
 ὑμᾶς, ὅτι οὐδὲν ἄλλο φρονήσετε.” Καὶ πανταχοῦ δὲ τῶν ἐπι-
 στολῶν τοῦτο εὔροι τις ἂν τὸ θεώρημα δαψιλές· ἐνταῦθα δὲ C
 καὶ μειζόνως. Καὶ γὰρ ἐν ἀξιώματι ἦσαν πλείονι, καὶ ἔδει
 φλεγμαίνουσιν ⁷αὐτῶν τὴν διάνοιαν καταστέλλειν, μὴ τῷ στυ-
 φειν μόνον, ἀλλὰ καὶ ⁸τῷ χαλᾶν· καὶ γὰρ διαφόρως αὐτὸ
 ποιεῖ. Διὸ καὶ ἐνταυθα φησι, “τολμηρότερον ὑμῖν ἔγραψα.”
 Καὶ οὐδὲ τούτῳ ἀρκεῖται, ἀλλὰ προσέθηκεν, “ἀπὸ μέρους,”
 τουτέστιν, ἡρέμα. Καὶ οὐδὲ ἐνταῦθα ἔστη, ἀλλὰ τί φησιν ;
 “Ὡς ἐπαναμιμνήσκων ὑμᾶς.” ⁹Οὐκ εἶπε, διδάσκων, οὐδὲ, ἀνα-
 μιμνήσκων, ἀλλ’ “ἐπαναμιμνήσκων,” τουτέστι, μικρόν τι ἀνα-
 μιμνήσκων. Ὅρᾳς τὸ τέλος τῷ προοιμίῳ συμβαῖνον ; Ὡςπερ
 γὰρ ἐκεῖ ἔλεγεν, ὅτι “Ἡ πίστις ὑμῶν καταγγέλλεται ἐν ὅλῳ
 τῷ κόσμῳ,” οὕτω καὶ ἐν τῷ τέλει τῆς ἐπιστολῆς. ¹⁰“Ἡ γὰρ D
 ὑμῶν ὑπακοὴ εἰς πάντας ἀφίκετο.” Καὶ ὥςπερ ἀρχόμενος
¹¹ἔγραψεν “Ἐπιποθῶ γὰρ ἰδεῖν ὑμᾶς, ἵνα τι μεταδῶ χάρισμα
 ὑμῖν πνευματικόν εἰς τὸ στηριχθῆναι ὑμᾶς· τοῦτο δὲ ἐστὶ,
 συμπαρακληθῆναι.” οὕτω καὶ ἐνταῦθα, “ὥς ἐπαναμιμνήσκων,”
 ἔλεγε. Καὶ ἀπὸ τοῦ θρόνου καταβὰς τοῦ διδασκαλικοῦ, καὶ
 ἐκεῖ καὶ ἐνταῦθα ὡς ἀδελφοῖς διαλέγεται, καὶ φίλοις ¹²ὁμοτίμοις·

2 v. 15.

3 Hebr. vi. 9.

4 1 Cor. xi. 2.

5 Gal. v. 10.

6 Rom. xvi. 19.

² προσέθηκε] +πάσης δυνάμεως I. ³ ὁρᾳς bis H. ⁴ γὰρ] μὲν γὰρ D.E.
 δὲ I. ⁵ λέγων] γράφων I. Mox πέπεισμαι omnes. Edebatur πεπεσμεθα.
⁶ πάλιν] +ὁμοίως Edd. repugnantibus libris. ⁷ δὲ om. H. ⁸ παρέδωκα]
 +ὑμῖν D.E. receptum a Montef. ⁹ καὶ accessit ex omnibus. ¹⁰ αὐτῶν
 τῇ δ. pro τῇ δ. αὐτῶν omnes. ¹¹ τῷ] ἐν τῷ F. τὸ pro τῷ bis H. ¹² καὶ
 οὐκ Edd. καὶ om. B.D.F.H.I. Cat. ¹³ ἔγραψεν pro ἔλεγεν omnes : et mox
 ἰδεῖν ὑμᾶς pro ὑμᾶς ἰδεῖν. ¹⁴ ἐνταῦθα] +φησὶ (et om. ἔλεγε) D.E. ¹⁵ καὶ
 ὁμοτίμοις Edd. et Cat. καὶ deest in nostris omnibus.

ὁ ἡ δὴ μάλιστα ἐστὶ διδασκάλου, τὸ ποικίλλειν τὸν λόγον
 πρὸς τὴν τῶν ἀκούοντων ὥφέλειαν. "Ορα ἰγοῦν πῶς εἶπών,
 Εἴ οἱ "τολμηρότερον ἔγραψα," καὶ ὅτι "ἀπὸ μέρους," καὶ ὅτι
 "ὡς ἐπαναμιμνήσκων," οὐδὲ τούτοις ἠρέκεσθη, ἀλλὰ ταπεινό-
 τερον ἔτι ποιῶν τὸν λόγον, ἐπήγαγε "Διὰ τὴν χάριν τὴν
 δοθεῖσάν μοι ὑπὸ τοῦ θεοῦ;" ὁ καὶ ἀρχόμενος ἔλεγεν, "Ὁφει-
 λέτης εἰμί." Ὡσανεῖ ἔλεγεν, οὐχ ἑαυτῷ ἤρπασα τὴν τιμὴν,
 οὐδὲ ἐπεπῆδησα τούτῳ πρῶτος, ἀλλ' ὁ θεὸς τοῦτο ἐπέταξε, καὶ
 τοῦτο κατὰ χάριν, οὐχ ὡς ἄξιον εἰς τοῦτο ἀφορίσας. Μὴ
 τοίνυν τραχύνεσθε· οὐ γὰρ ἐγὼ κατεξανίσταμαι· θεὸς ἐστὶν ὁ
 ἐπιτάττων. Καὶ ὥσπερ ἐκεῖ φησιν, "Ὡς λατρεύω ἐν τῷ
 εὐαγγελίῳ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ," οὕτω καὶ ἐνταῦθα εἰπὼν, "διὰ τὴν
 χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι ὑπὸ τοῦ θεοῦ," ἐπήγαγεν· ⁷ "Εἰς τὸ
 731 εἶναι με λειτουργὸν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὰ ἔθνη, ἱεουργοῦντα
 τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ." Μετὰ ὁ γὰρ τὴν πολλὴν τῶν εἰρη-
 μένων ἀπόδειξιν, ἐπὶ τὸ σεμνότερον ἄγει τὸν λόγον, οὐχ ἀπλῶς
 λατρείαν λέγων, ῥακάπερ ἐν ἀρχῇ, ἀλλὰ λειτουργίαν καὶ
 ἱεουργίαν. Αὕτη γὰρ μοι ἱερωσύνη, τὸ κηρύττειν καὶ κα-
 ταγγέλλειν· ταύτην προσφέρω τὴν θυσίαν. Ἱερεῖ δὲ οὐδεὶς
 ἂν ἐγκαλέσειε τὸ θῦμα σπουδάζοντι ἁμωμον προσενεγκεῖν.
 Ταῦτα δὲ ἔλεγεν, ἅμα καὶ τούτων ὁ πτερὼν τὰ φρονήματα, καὶ
 δεικνὺς θυσίαν ὄντας, καὶ ὑπὲρ τῶν καθ' ἑαυτὸν ἀπολογούμενος,
 ὅτι τοῦτο ἐπιτέτακται. Ἡ γὰρ μάχαιρά μου, ἡ φησὶ, τὸ
 Β εὐαγγέλιον, ὁ τοῦ κηρύγματος λόγος. Καὶ ἡ αἰτία, οὐχ ἵνα
 ἐγὼ δοξασθῶ, οὐχ ἵνα λαμπρὸς φανῶ, ἀλλ', "ἵνα ἡ προσ-
 φορὰ τῶν ἐθνῶν εὐπρόσδεκτος ᾖ γένηται, ἡγιασμένη ἐν
 πνεύματι ἁγίῳ." Τουτέστιν, αἱ ψυχαὶ τῶν διδασκομένων ἵνα
 δεχθῶσιν. Οὐ γὰρ ἐμὲ τοσοῦτον τιμῶν ὁ θεὸς εἰς τοῦτο
 ἤγαγεν, ὅσον ὑμῶν κηδόμενος. Καὶ πῶς ἂν γένοιοντο εὐ-
 πρόσδεκτοι; Ἐν πνεύματι ἁγίῳ οὐ γὰρ πίστεως δεῖ μόνης,

7 v. 16.

^h δὴ] + καὶ H. Mox διδασκάλων I. ⁱ ποικίλλειν libri omnes et Cat.
 διαποικίλλειν Edd. ^k ὥφέλειαν om. διόρθωσιν superscripto B. ^l οὐν D.
^m οὐχ ἑαυτῷ A.B.F.H.I. οὐκ ἀπ' ἑαυτοῦ D.E. οὐκ ἑαυτῷ Edd. et Cat.
ⁿ οὐ] οὐδὲ B.D.I. Mox θεὸς sine artic. A. B. C. D. E. F. I. θεὸς γὰρ ἐστὶν C.
^o γὰρ om. E. ^p καθάπερ] ὥσπερ C. Mox λ. καὶ ἱεραρχίαν I. ^q ἡ ἱερωσ.
 C. Mox καταστέλλειν pro καταγγέλλειν idem. ^r οὐδεὶς ἂν] οὐκ ἂν τις C.
 Statim ἐγκαλέσειε libri omnes et Cat. ἐγκαλέσῃται Edd. Tum τῷ pro τῷ C.
^s περιαιρῶν C. Sav. marg. ^t φησὶ τὸ εὐ. pro τὸ εὐ. φησιν A.B.D.E.F.H.I.
 Statim ὁ om. F.H. et ante corr. A. καὶ ὁ I. ^v οὐχ] τουτέστιν οὐχ D.
 Statim ἵνα ἐγὼ λ. C.D. ^w εὐπρόσδεκτος] δεκτὴ I. ^x Sic A.B.D.E.F.H.I.
 In Editis γένηται post ἵνα legitur. ^y γένοιοντο εὐπρόσδεκτοι (+ φησὶν D.).
 A.B.D.F. γένοιτο εὐπρόσδεκτοι (sic) H. et ex corr. C. Lacunam habet E.
 γένοιτο εὐπρόσδεκτος Edd. et Cat.

ἀλλὰ καὶ πολιτείας πνευματικῆς, ἵνα ^zκατέχωμεν τὸ πνεῦμα τὸ
δοθὲν ἅπασι. Οὐ γὰρ ξύλα καὶ πῦρ, οὐδὲ ^aβωμὸς καὶ μάχαιρα,
(222) ἀλλὰ ^bπνεῦμα πάντα παρ' ἡμῖν. Διὰ ^cτοῦτο πάντα ποιῶ, ἵνα C
μὴ σβεσθῇ ἐκεῖνο τὸ πῦρ· τοῦτο γὰρ καὶ ἐπιτέταγμα. Τί
οὖν τοῖς μὴ δεομένοις λέγεις; Δι' αὐτὸ δὴ τοῦτο οὐ διδάσκω,
ἀλλ' ἀναμιμνήσκω, φησί· ^dκαθάπερ ὁ ἱερεὺς παρέστηκεν τὸ πῦρ
ἀνακαίων, οὕτω καὶ ἐγὼ τὴν προθυμίαν ὑμῶν διεγείρων. Καὶ
ὅρα· οὐκ εἶπεν, ἵνα γένηται ἡ προσφορὰ ὑμῶν, ἀλλὰ, “τῶν
ἐθνῶν.” ^e“Ὅταν δὲ εἶπῃ, “τῶν ἐθνῶν,” τὴν οἰκουμένην λέγει,
γῆν καὶ θάλασσαν ἅπασαν, καταστέλλων ἐκείνων τὰ φρονή-
ματα, ὥστε μὴ ἀπαξιῶσαι ^fδιδάσκαλον ἔχειν τὸν πρὸς τὰ
πέρατα τῆς οἰκουμένης τεινόμενον· ὁ καὶ ἀρχόμενος ἔλεγε,
“Καθὼς καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ἔθνεσιν.” Ἑλλησὶ τε καὶ βαρ- D
βάροις, σοφοῖς τε καὶ ἀνοήτοις ὀφειλέτης εἰμί.”

^g“Ἐχω οὖν καύχησιν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τὰ πρὸς τὸν θεόν.”
Ἐπειδὴ ^hγὰρ σφόδρα ἑαυτὸν ἐταπείνωσε, πάλιν ἐπαίρει τὸν
λόγον, καὶ τοῦτο ὑπὲρ ἐκείνων ποιῶν, ὥστε μὴ δοῖαι ⁱεὐκατα-
φρόνητος εἶναι. Καὶ ἐν τῷ ἐπαίρειν δὲ ^kἑαυτὸν, τοῦ οἰκείου
μέμνηται ἡθους, οὕτω λέγων· “Ἐχω οὖν καύχησιν.” Καυ-
χῶμαι, φησὶν, οὐκ ἐν ἑμαυτῷ, οὐδὲ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ σπουδῇ,
^lἀλλὰ τῇ τοῦ θεοῦ χάριτι. ^m“Οὐ γὰρ τολμήσω τι λαλήσαι,
ὡν ⁿοὐ κατεργάσατο Χριστὸς δι' ἐμοῦ εἰς ὑπακοὴν ^oτῶν ἐθνῶν,
λόγῳ καὶ ἔργῳ, ἐν δυνάμει σημείων καὶ τεράτων, ἐν δυνάμει E
πνεύματος θεοῦ.” Οὐδὲ γὰρ ^pἂν ἔχοι τις εἰπεῖν, ^qφησὶν, ὅτι
κόμπος μου τὰ ῥήματα· τῆς γὰρ ἱερουργίας μου ταύτης τὰ
σύμβολα, καὶ τῆς χειροτονίας ἔχω ^rδειῖξαι πολλὰ τὰ τεκμήρια·
οὐ ποδῆρη καὶ κώδωνας, καθάπερ οἱ παλαιοὶ, οὐδὲ μίτραν καὶ
κίδαριν, ἀλλὰ πολλῷ φρικωδέστερα τούτων σημεία καὶ θαύ-
ματα. Οὐδὲ γὰρ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ^sἐνεχειρίσθη μὲν, οὐκ
ἐποίησα δὲ τὸ ἐπιταχθέν· μᾶλλον δὲ ^tοὐδὲ ἐγὼ ἐποίησα, ἀλλ' 732

8 v. 17.

9 v. 18, 19.

^z ἔχωμεν A.H.I. ^a βωμὸς] + καὶ ἐν αὐτῷ βούς I. βούς pro βωμὸς Cod.
Aug. apud Sav. ^b πνευματικὰ πάντα παρ' ἡμῖν C. Cat. πάντα πνευματικὰ
τὰ παρ' ἡμῖν D.E. πνεῦμα παρείτω παρ' ἡμῖν H. et (παρείτω ex corr. pro πα-
ρέστω, ut videtur) A. πνεῦμα παρείται παρ' ἡμῖν Sav. marg. πνεῦμα τὸ πῦρ
τὸ παρ' ἡμῖν I. ^c τοῦτο] + γὰρ C. ^d καθάπερ] + γὰρ H. διὰ τοῦτο δὴ
τοῦτο οὐ διδάσκω, φησὶν, ἀλλὰ καθάπερ C. ^e ὅταν δὲ εἶπῃ τῶν ἐθνῶν om. C.I.
^f ὥστε] ὡς C. ^g διδάσκαλος H. καὶ διδάσκαλον Edd. καὶ om. A.B.C.D.
E.F.H. Cat. Statim σχεῖν A.C.F. Cat. ^h γὰρ om. D.E.I. Cat. ⁱ εὐ-
καταφρόνητον H. ^k ἑαυτὸν pro αὐτὸν A.B.C.D.E.I. Cat. ^l ἀλλὰ] ἀλλ'
ἐν C.D. ^m οὐκ ἐργάσατο C. Statim Χριστὸς sine artic. A.B.C.D.E.H.I.
ⁿ τῶν om. A.E. (Mosqq.?) ^o φησὶν om. C. ^p δειῖξαι πολλὰ pro πολλὰ
δειῖξαι omnes. τεκμήρια sine articulo Cat. ^q ἐνεχειρίσθημεν, οὐκ ἐποίησαμεν
δὲ C. ^r οὐκ C.

ὁ Χριστός· διὸ καὶ ἐν αὐτῷ καυχῶμαι, ^εκαὶ οὐχ ὑπὲρ τῶν
 τυχόντων πραγμάτων, ἀλλ' ὑπὲρ πνευματικῶν. Τοῦτο γάρ
 ἐστι, “τὰ πρὸς τὸν θεόν.” “Ὅτι γὰρ ἤνυσα ἐφ’ ὃ ἐπέμφθην,
 καὶ οὐ κόμπος τὰ ῥήματα, δηλοῖ τὰ θαύματα καὶ ἡ τῶν ἐθνῶν
 ὑπακοή. “Οὐ γὰρ τολμήσω τι ὕλαλῆσαι ὧν οὐ κατειργάσατο
 Χριστὸς δι’ ἐμοῦ εἰς ὑπακοὴν ἐθνῶν, λόγῳ καὶ ἔργῳ, ἐν δυνάμει
 Βσημείων καὶ τεράτων, ἐν δυνάμει πνεύματος θεοῦ.” ^ωὍρᾳς
 πῶς βιάζεται τὸ πᾶν δεῖξαι τοῦ θεοῦ, καὶ οὐδὲν ἑαυτοῦ; Εἴτε
 γὰρ φθέγγομαί τι, εἴτε ποιῶ, ^εεἴτε θαυματουργῶ, πάντα
 αὐτὸς, πάντα τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. Ταῦτα δὲ λέγει, δεκνὺς
 ὡς καὶ τοῦ πνεύματος τὸ ἀξίωμα. Εἶδες πῶς ταῦτα τῶν παλαιῶν
 θαυμαστότερα καὶ φρικωδέστερα, ἢ θυσία, ἢ προσφορά, τὰ
 σύμβολα; Ὅταν ^εγὰρ εἶπῃ, “ἐν λόγῳ καὶ ἔργῳ, ἐν δυνάμει
 σημείων καὶ τεράτων,” τοῦτο λέγει, τὴν διδασκαλίαν, τὴν περὶ
 βασιλείας φιλοσοφίαν, ^ετὴν τῶν ἔργων καὶ τῆς πολιτείας
 ἐπιδείξιν, τοὺς νεκροὺς τοὺς ἐγειρομένους, ^βτοὺς δαίμονας τοὺς
 ἐλαυνομένους, τοὺς θεραπευομένους τυφλοὺς, τοὺς πηδῶντας χω-
 λούς, τὰ ἄλλα τεράστια, ἅπερ ἅπαντα εἰργάζετο ^ετὸ πνεῦμα
 τὸ ἅγιον ἐν ἡμῖν. Εἴτα ἡ τούτων ἀπόδειξις, ἐπειδὴ ταῦτα
 τέως ἀπόφασις ^δἦν, τῶν μαθητῶν τὸ πλῆθος. Διὸ καὶ ἐπὶ-
 γαγεν’ “Ὡστε με ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ ^εκαὶ κύκλῳ μέχρι τοῦ
 Ἰλλυρικῷ πεπληρωκέναι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Ἰησοῦ.” Ἀρί-
 θμει τοῖνυν καὶ πόλεις καὶ χώρας καὶ ἔθνη καὶ δήμους, μὴ τοὺς
 ὑπὸ Ῥωμαίοις ἑμόνους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὑπὸ βαρβάρους. ^βΜὴ
 γάρ μοι τὴν ἰδιὰ τῆς Φοινίκης καὶ Συρίας καὶ τῆς Κιλικίων καὶ
 Καππαδοκῶν ἑλθῆς ὁδόν, ἀλλὰ καὶ τὰ ὅπισθεν ἅπαντα λογι-
 ζου, τὴν Σαρακηνῶν καὶ Περσῶν καὶ Ἀρμενίων, ^ετὴν τῶν
 ἄλλων βαρβάρων. Διὰ γὰρ τοῦτο εἶπε, “καὶ κύκλῳ,” ἵνα μὴ
 τὴν κατευθὺν λεωφόρον ἑλθῆς μόνον, ^ιἀλλὰ πᾶσαν ^κκαὶ τὴν
 κατὰ τὸν νότον “περιδράμῃς τῇ διανοίᾳ Ἀσίαν. Καὶ ὥσπερ
 νιφάδας θαυμάτων ἐνὶ λόγῳ παρέδραμεν, εἰπὼν, “Ἐν δυνάμει
 σημείων καὶ τεράτων” οὕτω καὶ πόλεις ἀπείρους, καὶ ἔθνη καὶ

^ε καὶ accessit ex A.B.C.D.E.F.H. Cat. ^τ ὑπὲρ τῶν πν. Edd. repugnanti-
 bus libris. ^υ λαλεῖν C. Mox Χριστὸς sine artic. omnes. ^ω ὁρᾷς omnes.
 ὅρα Edd. Mox τὸ πᾶν om. E. ^ε εἴτε θ. om. C. ^ι καὶ om. D.E. ^ε γὰρ
 om. C. ^ε τὴν] καὶ τὴν I. ^β τοὺς δ. τοὺς ε. om. A.B.H.I. ^ε καὶ τὸ πν.
 Veron. Sav. Mor. καὶ om. D.E. et tacite delevit Montef. ^δ ἦν om. C.
^ε καὶ om. a pr. man. E. κύκλῳ om. H. ^ε θεοῦ C. ^ε μόνους A.B.C.D.
 F.H. et ex corr. E. μόνους Edd. ante Ben. μόνον Cat. ^β μὴ] καὶ A.
^ι διὰ om. I. ^κ καὶ τὴν Edd. καὶ om. A.B.E.F.I. Cat. ^ι ἀλλὰ καὶ πᾶσαν
 Edd. et Cat. καὶ om. B.C.D.E.F.H. ^κ καὶ om. A. τὴν om. H. Statim
 κατὰ τῶν νῶτων H. ^π π. τῇ δ. Ἀσίαν A.B.E.F.H.I. Cat. Ἀσίαν π. τῇ δ.
 Edd. ^ο ὥσπερ] ὥς C. ^ρ ἐν om. C.

(223) δῆμους καὶ χώρας ἑνὶ τούτῳ πάλιν συνεῖλε ῥήματι, τῷ “κύκλῳ.” Πόρρω γὰρ ἦν τύφου παντός· καὶ ταῦτα ἔδὲ διὰ τούτους ἐφθέγγετο, ὥστε μὴ μέγα φρονεῖν ἐφ’ ἑαυτοῖς. Καὶ ἀρχόμενος μὲν φησιν, “Ἴνα ^βτινὰ καρπὸν σχῶ καὶ ἐν ὑμῖν, καθὼς καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ἔθνεσιν” ἐνταῦθα δὲ ἀνάγκην ἱερῶ- E σύνης τίθησιν. Ἐπειδὴ γὰρ τραχύτερον ἐφθέγγετο, καὶ σαφέστερον αὐτοῦ δείκνυσι τὴν ἐξουσίαν. Διὰ τοῦτο ἐκεῖ μὲν ἀπλῶς φησι, “καθὼς καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ἔθνεσιν” ἐνταῦθα δὲ καὶ τὸν ἵτόπον λέγει πάντα, ὥστε πάντοθεν αὐτῶν ὑποτέμνεσθαι τὸ φρόνημα. Καὶ οὐχ ἀπλῶς εἶπε κηρύττειν τὸ εὐαγγέλιον, ἀλλὰ, “πεπληρωκέναι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ ^ωΧριστοῦ.”

¹⁰ “Οὕτω δὲ ^zφιλοτιμούμενον εὐαγγελίσασθαι, ὅπου οὐκ ὠνομάσθη ^γΧριστός.” Ἰδοὺ πάλιν ἐτέρα ὑπερβολή, ^zὅτι οὐ μόνον τοσοῦτους εὐηγγελίσαστο καὶ ἔπεισεν, ἀλλ’ ὅτι οὐδὲ πρὸς μεμαθηκότας ἀπῆλθε. Τοσοῦτον ^αἀπείχε τοῦ ἐπιρρίπτειν ἑαυτὸν ^βἀλλοτρίοις μαθηταῖς, ^γκαὶ δόξης ἕνεκεν τοῦτο ποιεῖν, ὅτι ^δκαὶ ἐσπούδαζε τοὺς μὴ ^εἀκηκοότας διδάσκειν. Οὐδὲ γὰρ 733 εἶπεν, ὅπου οὐκ ἐπέισθησαν, ἀλλ’, “ὅπου οὐδὲ ὠνομάσθη Χριστός” ὃ πλέον ἐστί. Καὶ τίνος ἕνεκεν τοιαῦτα ἐφιλοτιμεῖτο; “Ἴνα μὴ ἐπ’ ἀλλότριον θεμέλιον ^βοικοδομῶ,” φησί. Ταῦτα ^δδὲ λέγει, δεικνὺς ἑαυτὸν ἀλλότριον ὄντα κενοδοξίας, καὶ παιδεύων αὐτοὺς, ὅτι οὐκ ἀπὸ τοῦ δόξης ἐρᾶν καὶ τῆς παρ’ αὐτῶν τιμῆς ἐπὶ τὸ γράψαι ἤλθεν, ἀλλ’ ὡς διακονίαν πληρῶν, ὡς ἱερουργίαν ἀπαρτίζων, ὡς ^κτῆς σωτηρίας αὐτῶν ἐρῶν. Ἀλλότριον δὲ ^ιτὸν τῶν ἀποστόλων φησιν, οὐ κατὰ τὴν ^μτοῦ προσώπου ποιότητα, οὐδὲ κατὰ τὴν τοῦ κηρύγματος φύσιν, B ἀλλὰ κατὰ τὸν τοῦ μισθοῦ λόγον· ἐπεὶ ^πτὰ κηρύγματα οὐκ ἀλλότρια ἦν, ἀλλ’ ὅσον εἰς μισθὸν ^οἀλλότριον. Ὁ γὰρ τῶν ἐτέροις πεπονημένων μισθός, τούτου ἀλλότριος ἦν. Εἶτα ^ρδείκνυσι καὶ προφητείαν πληρουμένην, ^αλέγων ¹¹ “Καθὼς

10 v. 20.

11 v. 21.

^α ἐν οὗτω π. ἀνέειλε ῥ. C. ^τ δὲ accessit ex A.D.E.F.H.I. Cat. Mox ἐν ἑαυτοῖς I. ^β καρπὸν τινα inverso ord. A.E. ^γ τρόπον C.D.E. ^δ ὑπο-
 τεμῆσθαι I. ὑποτέμνεσθαι (sic) F. ^ω Χριστοῦ] + ὥστε δεῖξαι φιλοτιμίας τὸ
 κατάρθωμα ὃν D.E. ^z φιλοτιμούμενον] φιλοτιμούμενος οὐ προσθέμην, φησὶν
 E. Statim εὐαγγελίσασθαι A.B.D.E.F.H. Mosq. εὐαγγελίσασθαι Edd.
^γ Χριστός sine articulo hic et infra omnes. ^z ὅτι οὐ μ.] οὐ μ. γὰρ D.E.
^α ἀπῆλθῃ C. ^β ἀλλοις C. ^γ καὶ] ἐνταῦθα δὲ καὶ I. ^δ καὶ om. A.
 Statim ἐπέσπευδεν I. ^ε ἀκούοντας E. ^τ ὅπου om. C. ^β οἰκοδομῶ pro
 οἰκοδομήσω omnes. ^δ δὲ om. C. ^ι αὐτοῖς I. ^κ τῆς om. H. ^ι τὸν
 pro τὸ A.B.D.E.F.I. Cat. Voculam om. C. ^μ τοῦ om. I. ^ν οὐ τὰ κ.
 inverso ord. C. ^ο ἀλλότριον C. Cat. ἀλλότρια Edd. ^ρ δείκνυσιν] +
 οὕτω C. ^α λέγων] οὕτω λέγων I.

γέγραπται· Οἷς οὐκ ἀνηγγέλη περὶ αὐτοῦ, ὄψονται· καὶ οἱ οὐκ ἀκηκόασι, συνήσουσιν.” Ὁρᾷς ἔπιτρέχοντα ὅπου πλείων ὁ πόνοσ, ὅπου μείζων ὁ ἰδρώς; ¹² “Διὸ καὶ ἐνεκοπτόμην τὰ πολλὰ τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς.” Σκόπει ὡς πάλιν ὁμοίως τῷ προοιμίῳ τὸ τέλος ὑφαίνει. Καὶ γὰρ ἔκαι ἀρχόμενος τῆς C ἐπιστολῆς ἔλεγεν, ὅτι “Πολλάκις προεθέμην ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἐκωλύθη ἄχρι τοῦ δεῦρο.” ἐνταῦθα δὲ καὶ τὴν αἰτίαν τίθησι, δι’ ἣν ἐκωλύθη· καὶ οὐχ ἅπαξ, ἀλλὰ καὶ δις καὶ πολλάκις. “Ὡσπερ γὰρ ἐκεῖ φησι, “Πολλάκις προεθέμην ἔλθειν πρὸς ὑμᾶς,” οὕτω καὶ ἐνταῦθα, “Ἐνεκοπτόμην τὰ πολλὰ τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς.” Ὅπερ μάλιστα τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ δείκνυσι, τὸ πολλάκις ἐπιχειρεῖν. ¹³ “Νυνὶ δὲ μηκέτι τόπον ἔχων ἐν τοῖς κλίμασι τούτοις.” Ὁρᾷς πῶς ἔδειξεν, ὅτι οὐ τῆς παρ’ αὐτῶν ἐφιεμένος δόξης ἔγραφέ τε καὶ παρεγίνετο; “Ἐπι- D ποθίαν δὲ ἔχων ἔλθειν πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν.” ¹⁴ ὡς ὡς ἐὰν πορεύωμαι εἰς Σπανίαν, ἐλπίζω διαπορευόμενος θεάσασθαι ὑμᾶς, καὶ ὑφ’ ὑμῶν προπεμφθῆναι ἐκεῖ, ἐὰν ὑμῶν πρῶτον ἀπὸ μέρους ἐμπλησθῶ.” Ἴνα γὰρ μὴ δόξη ἐξευτελιῶν αὐτοὺς τῷ λέγειν, ὅτι ἐπειδὴ οὐδὲν ἔχω ποιῆσαι, διὰ τοῦτο ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς, πάλιν ἔτον τῆς ἀγάπης κινεῖ λόγον εἰπὼν, “Ἐπι- ποθίαν ¹⁵ ἔχω ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν.” Οὐ ἐγὰρ διὰ τοῦτο ἐπεθύμησα ἐλθεῖν, ἐπειδὴ σχολὴν ἄγω, ἀλλ’ ἵνα τὴν E ἐπιθυμίαν, ἣν πάλαι ὥδινον, ταύτην ἀποτέκω. Εἴτα, ἵνα μὴ τοῦτο πάλιν αὐτοὺς φουσῇ, σκόπει πῶς αὐτοὺς καταστέλλει, εἰπὼν, “Ὡς ἐὰν πορεύωμαι εἰς τὴν Σπανίαν, ἐλπίζω δια- πορευόμενος θεάσασθαι ὑμᾶς.” Διὰ γὰρ τοῦτο τέθεικε τοῦτο, ἵνα μὴ μέγα φρονῶσιν· ὁμοῦ γὰρ καὶ τὴν ἀγάπην δεῖξαι βούλε- ται, καὶ κωλύσαι θρύπτεσθαι ἐκείνους. Διὸ συνεχῶς αὐτὰ τίθησι καὶ ἐφεξῆς, ἐναλλάττων τὰ ἐκατέρων τούτων κατασκευαστικά. Διὰ τοι τοῦτο πάλιν, ἵνα μὴ λέγωσιν, ὁδοῦ πάρεργον ἡμᾶς ¹⁶ ποιῇ; ἐπήγαγε, “καὶ ὑφ’ ὑμῶν προπεμφθῆναι” τουτέστιν,

12 v. 22.

13 v. 23.

14 v. 24.

¹² ἐπιτρ.] + αὐτὸν C. ¹³ πῶς om. E. πῶς πάλιν pro πάλιν πῶς A.B.C.D. F.H.I. Statim ὁμοίως τῷ pr. pro τῷ pr. ὁμοίως A.B.C.D.E.F.H. Cat. ἴσον τῷ pr. I. ¹⁴ καὶ om. A.C. ¹⁵ τοῦ ἐλθεῖν C. ¹⁶ τοῦ accessit ex omni- bus. ¹⁷ τοῦ ἐλθεῖν Edd. τοῦ om A.B.E.F.H. ¹⁸ ἐὰν pro ἂν B.D.E.F.H.I. ¹⁹ εἰς τὴν Σπανίαν Edd. τὴν om. A.B.D.E.F.H.I. Ἰσπανίαν hic et infra B.D. E.F. Statim ἐλπίζω γὰρ διαπ. C. ²⁰ ὑφ’] ἀφ’ I. Mox ἐκεῖ om. C. ²¹ τὸ B.C.H. Mox ἐπειδὴ om. C. ²² τὸν] εἰς τὸν A.H.I. ²³ ἔχω pro ἔχων A.B.D.E.H. δὲ ἔχω I. Statim ἐλθεῖν A.B.D.E.F.H.I. Cat. τοῦ ἐλθεῖν Edd. ²⁴ γὰρ assumptum ex A.B.D.E.F.H.I. Cat. ²⁵ ταύτην om. C. Cat. ²⁶ αὐτοὺς accessit ex omnibus. πάλιν τοῦτο αὐτοὺς hoc ord. C. ²⁷ τὴν, quod aberat, est in nostris omnibus. ²⁸ αὐτὰ pro αὐτὸ A.D.E.F.H. Cat. ²⁹ ποιῇ B.D.E.F.I. et ex corr. H. etiam Cat. ποιεῖ Edd.

ἵνα ὑμεῖς μοι ¹μαρτυρήσητε, ὅτι οὐ καταφρονῶν ὑμῶν, ἀλλ' ἐλκόμενος ὑπὸ τῆς χρείας παρατρέχω. Ἐπειδὴ δὲ καὶ τοῦτο 734 ἔτι λυπεῖ, λιπαρώτερον αὐτὸ θεραπεύει, λέγων, “ἐὰν ὑμῶν (224) ^mπρῶτον ἀπὸ μέρους ἐμπλησθῶ.” Τῷ μὲν γὰρ εἰπεῖν, “διαπορευόμενος,” δέικνυσιν οὐκ ⁿἐφιεμένους αὐτῶν τῆς δόξης· τῷ δὲ εἰπεῖν, “ἐμπλησθῶ,” δέικνυσιν ^oἐρῶν αὐτῶν τῆς ἀγάπης, ^pκαὶ οὐχ ἀπλῶς ἐρῶν, ἀλλὰ καὶ σφοδρῶς· διὸ οὐδὲ εἶπεν, “ἐμπλησθῶ,” ἀλλ', “ἀπὸ μέρους.” Οὐδεὶς ^qγὰρ με χρόνος ἐμπληῆσαι δύναται, οὐδὲ ἐμποῖησαί μοι κόρον τῆς συνουσίας ὑμῶν. Εἶδες πῶς τὴν ἁγάπην δέικνυσιν, ὅταν καὶ ἐπειγόμενος μὴ πρότερον ^Bἀνίστηται, ἕως ἂν ἐμπλησθῇ; Καὶ τοῦτο δὲ τῆς πολλῆς αὐτοῦ φιλοστοργίας σημεῖον, τὸ τοῖς ῥήμασιν οὕτω θερμῶς κεχρησθαι. Οὐδὲ γὰρ εἶπε, ^vθεάσομαι, ἀλλ' “ἐμπλησθῶ,” τὰ τῶν γονέων μιμούμενος ῥήματα. Καὶ ἀρχόμενος μὲν ἔλεγεν, “ἵνα τινὰ καρπὸν ^wσχῶ” ἐνταῦθα δὲ, “ἵνα ἐμπλησθῶ” ἄπερ ἀμφότερα ἐφελκόμενον ἦν. Τὸ μὲν γὰρ ἐγκώμιον αὐτῶν ἦν μέγιστον, εἶγε καρπὸν ^xαὐτῷ παρέχειν ἐμελλον ἐκ τῆς ὑπακοῆς· τὸ δὲ, τῆς αὐτοῦ φιλίας δείγμα γνήσιον. Καὶ Κορινθίοις δὲ ἐπιστέλλων οὕτως ἔλεγεν· ¹⁵ “Ἰνα ὑμεῖς με προπέμψητε οὐ ^Cἐὰν πορεύωμαι” διὰ πάντων τὴν πρὸς τοὺς μαθητὰς ἀγάπην ἐνδεικνύμενος, ἧς ἴσον οὐδέν. Διὸ καὶ ἀρχόμενος αἰεὶ τῶν ἐπιστολῶν ἐντεῦθεν προοιμιάζεται, καὶ τελευτῶν εἰς ^yτοῦτο καταλύει πάλιν. Καθάπερ ^zγὰρ πατὴρ φιλόπαις μονογενὲς παιδίον καὶ γνήσιον, ἐφίλει τοὺς πιστοὺς ἅπαντας· διὸ καὶ ἔλεγε, ¹⁶ “Τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι;”

^aΚαὶ γὰρ πρὸ τῶν ἄλλων ἀπάντων τοῦτο χρὴ τὸν διδάσκαλον ἔχειν. Διὸ καὶ Πέτρῳ ἔλεγεν ὁ Χριστὸς, ¹⁷ “Εἰ φιλεῖς με, ποίμαινε τὰ πρόβατά μου.” Ὁ γὰρ τὸν Χριστὸν ^Dφιλῶν, καὶ τὴν ποίμνην αὐτοῦ φιλεῖ. Καὶ τὸν Μωϋσέα δὲ τότε ἐπέστησε τῷ δήμῳ τῶν Ἰουδαίων, ὅτε τὴν πρὸς αὐτοὺς εὖνοϊαν ἐπεδείξατο· καὶ ὁ Δαυὶδ δὲ οὕτως ἐπὶ τὴν βασιλείαν

15 1 Cor. xvi. 6.

16 2 Cor. xi. 29.

17 Joan. xxi. 16.

¹ μαρτυρήσητε pro mάρτυρες ἦτε omnes. ^m πρῶτος H. πρότερον I.
ⁿ ἐφιεμένους Edd. ἐφιεμένον Codd. et Cat. ^o ἐρῶντα bis B.C.D.E. Cat. et ex corr. F. ^p καὶ om. H. ^q γὰρ με (με γὰρ C.) pro μὲν γὰρ libri omnes et Cat. ^r ἀγάπην] αὐτὴν H. ^s ἀνίστηται pro ἀνίσταται C.D.E.F.H.I. ἀνιστάται A. ἀναστήναι ex corr. B. ^t πλησθῆ C. Statim καὶ om. idem. ^v θεάσομαι Cat. ^w ἔχω H. ^x αὐτῷ—ὑπακοῆς] ἐμελλον ἔξειν ἐξ αὐτῶν I. Haec εἶγε καρπὸν—ὑπακοῆς om. H. ^y τοῦτο] τὸ αὐτὸ A. Statim καταπαύει C. ^z γὰρ om. B. ^a ΗΘΙΚΟΝ. Ὅποιον χρὴ εἶναι τὸν διδάσκαλον. Veron.

ἦλθε, πρότερον φιλόστοργος περὶ αὐτοὺς φανείς. Οὕτω γοῦν
^bἔτι νέος ὢν ἠλγισεν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, ὡς καὶ τὴν ^dαὐτοῦ ψυχὴν
ἐπιδοῦναι, ἥνικα τὸν βάρβαρον ἐκείνον καθεῖλεν. Εἰ δὲ λέγει
18 “Τί ἔσται τῷ ἀνελόντι τὸν ἀλλόφυλον τοῦτον;” οὐ μισθὸν
Εἰσπαιτῶν ἔλεγεν, ἀλλὰ πιστευθῆναι βουλόμενος, καὶ ἐγχει-
σθῆναι τὴν πρὸς αὐτὸν μάχην. “Ὅτε γοῦν εἰσῆλθε πρὸς τὸν
βασιλέα μετὰ τὴν νίκην, οὐδὲν ὑπὲρ τούτων διελέχθη. Καὶ ὁ
Σαμουὴλ δὲ ἰσφόδρα φιλόστοργος ἦν· διὸ καὶ ἔλεγεν, ¹⁹“Ἐμοὶ
δὲ μὴ γένοιτο ^kδιαμαρτεῖν τοῦ διαλιπεῖν προσευχόμενον ὑπὲρ
ὑμῶν τῷ κυρίῳ.” Οὕτω καὶ Παῦλος, μᾶλλον δὲ οὐχ οὕτως,
ἀλλὰ καὶ πολλῷ πλέον ἀπάντων περιεκαίετο τῶν ἀρχομένων.
Διὸ καὶ τοὺς μαθητὰς οὕτω ¹πρὸς αὐτὸν διέθηκεν, ὡς εἰπεῖν,
ὅτι, ²⁰“Εἰ δυνατόν, τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν ἐξορίζαντες ἂν
ἐδώκατέ μοι.” Διὰ τοῦτο καὶ τοῖς Ἰουδαίῳ διδασκάλοις τοῦτο
πρὸ τῶν ἄλλων ²¹ὁ θεὸς ἐγκαλεῖ λέγων, ²²“Ὁ οἱ ποιμένες
735 Ἰσραὴλ, μὴ βόσκουσιν οἱ ποιμένες ἑαυτούς; οὐχὶ τὰ πρόβατα
βόσκουσιν;” Ἐκείνοι δὲ τὸναντίον ἐποιοῦν. “Τὸ γάλα ^pγάρ,
φησὶ, ^qκατεσθίετε, καὶ τὰ ἔρια περιβάλλεσθε, καὶ τὸ παχὺ
^rσφάζετε, καὶ τὰ πρόβατα οὐκ ἐβόσκετε.” Καὶ ὁ Χριστὸς
δὲ ποιμένος ἀρίστου κανόνα ἐκφέρων ἔλεγεν, ²³“Ὁ ποιμὴν ὁ
καλὸς τὴν ψυχὴν ^aαὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων.” Τούτο
ὁ Δαυὶδ ἐποίησε πολλαχοῦ ^vτε ἀλλαχοῦ, καὶ ἥνικα ἄνωθεν κατὰ
τοῦ δήμου παντὸς ἡ φοβερὰ ἐκείνη ὀργὴ κατεφέρετο. Πάντων
γὰρ σφαττομένων ἔλεγεν, ²³“^wἘγὼ ὁ ποιμὴν ἡμαρτον, ἐγὼ
B ὁ ποιμὴν ἐκακοποίησα· καὶ οὗτοι, τὸ ποιμνιον, τί ἐποίησαν;”
^xΔιὰ τοῦτο καὶ ἐν τῇ αἵρέσει τῶν τιμωριῶν ἐκείνων οὐ λιμὸν
εἶλετο, ^yοὐ δῖωξιν ἐχθρῶν, ἀλλὰ τὸν παρὰ τοῦ θεοῦ πεμπό-
μενον θάνατον, δι’ οὗ προσεδόκα τοὺς μὲν ἄλλους ἐν ἀσφαλείᾳ
καταστήσειν, αὐτὸν δὲ πρὸ τῶν ἄλλων ἀπάντων κατενεχθήσε-
σθαι. ^zἘπειδὴ δὲ τοῦτο οὐκ ἐγένετο, θρηνεῖ καὶ λέγει· “Ἐν

18 1 Reg. xvii. 26.

19 1 Reg. xii. 23.

20 Gal. iv. 15.

21 Ezech. xxxiv. 2, 3.

22 Joan. x. 10.

23 2 Reg. xxiv. 17.

^b ἔτι om. I. ^c ὑπὲρ pro περι omnes. Ita edidit Montef. ^d αὐτοῦ C.D. ^e ἐκείνον καθ. pro καθ. ἐκείνον A.B.D.E.F.H.I. ^f λέγει B.D.E. F.H.I. et ante corr. A. ἔλεγε Edd. ^g εἰ δὲ λέγει τις, ὥστε ἀνελὼν τὸν δ. τ. C. ^h ἐστὶ D. ⁱ περὶ C.D.H. ^j ἰσφόδρα accessit ex omnibus. ^k ἀμαρτεῖν C. ^l πρὸς αὐτὸν δ.] προσδιέθηκεν E. ^m δ. πρὸς ἑαυτὸν C. ⁿ ὑμῶν assumptum ex omnibus. Statim ἂν om. C. ^o ὁ θ. ἐγκαλεῖ λέγων] ἐγκαλῶν ὁ θ. ἔλεγεν C. ^p οἱ om. B.D.E.F. ^q γὰρ om. C. ^r κατέσθιετε . . . περιβάλλεσθε . . . σφάζετε (sic) A. ^s σφάζετε B.D.E.F.I. ^t ἐσφάζετε C. ^u ἐσφάζετε Edd. ^v αὐτοῦ pro αὐτοῦ B.D.E. fortasse alii. ^w τοῦτο] καὶ τοῦτο C. ^x τε] + καὶ E. ^y τε ἀλλαχοῦ om. C. ^z ἐγὼ ὁ ποιμὴν ἡμαρτον om. A.H.I. Statim καὶ ἐγὼ C. ^{aa} διὰ] καὶ διὰ C. ^{ab} οὐ] οὐδὲ C. ^{ac} Μοχ τὸν om. I. ^{ad} ἐπεὶ C.D.

ἐμοὶ ἡ χεὶρ σου." εἰ ^aδὲ οὐκ ἄρκει, "καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρός μου." "Ἐγὼ γὰρ, φησὶν, ὁ ποιμὴν ἡμαρτον." Ὡσανεὶ ἔλεγεν, ὅτι εἰ καὶ ^bοὗτοι ἡμαρτον, ἐγὼ ὑπεύθυνος ἦμην τῇ τιμωρίᾳ ὁ μὴ διορθούμενος· ὅταν δὲ καὶ ἐμὸν τὸ ^cἁμάρτημα, ἐγὼ δίκαιος ἂν εἴην δοῦναι τὴν τιμωρίαν. Καὶ γὰρ αὐξῆσαι τὸ ^C ἔγκλημα θέλων, τὸ τοῦ ποιμένος ἔθηκεν ὄνομα. Οὕτω γοῦν τὴν ^dὀργὴν ἔστησεν, οὕτω τὴν ἀπόφασιν ἀνεκαλέσατο. Τοσοῦτόν ^eἔστιν ἐξομολόγησις μέγα· ²⁴ "Δίκαιος γὰρ ἑαυτοῦ (225) κατήγορος ἐν πρωτολογίᾳ" ^fτοσοῦτον κηδεμονία καὶ συμπάθεια ποιμένος ἀρίστου. Καὶ γὰρ ἐσπαράττετο αὐτοῦ τὰ σπλάγχνα πιπτόντων ἐκείνων, ^gκαθάπερ παίδων γνησίων ἀναιρουμένων· διὸ καὶ ἐπ' αὐτὸν τὴν ὀργὴν ἐλθεῖν ἤξιον. Καὶ ἐν ἀρχῇ δὲ ^hτῆς σφαγῆς τοῦτο ἐποίησεν ἂν, ⁱεἰ μὴ βαδίζουσιν ὁδῷ καὶ ^jἐπ' αὐτὸν ἤξειν προσεδόκησεν. "Ὅτε γοῦν εἶδε ^mτοῦτο μὲν οὐ γινόμενον, ἐκείνους δὲ ἐπινεμομένην τὴν συμφορὰν, οὐκέτι ^D ἤνεγκεν, ἀλλ' ἀνήθθη μᾶλλον, ἢ ἐπὶ τοῦ Ἀμνῶν τοῦ πρωτοτόκου. Τότε ⁿγοῦν θάνατον οὐκ ἤτησε, νῦν δὲ ἀξιοὶ πρὸ τῶν ἄλλων πεσεῖν. Τοιοῦτον εἶναι χρὴ τὸν ἄρχοντα, καὶ μᾶλλον ταῖς ἐτέρων, ἢ ταῖς οἰκείαις ἀλγεῖν συμφοραῖς. Τοιοῦτον γοῦν τι καὶ ἐπὶ τοῦ ^oπαιδὸς ἔπαθεν, ἵνα μάθῃς, ὅτι οὐδὲν πλέον τῶν ἀρχομένων τὸν παῖδα ἐφίλει. Καίτοι γε ἀκόλαστος ἦν ὁ νεανίσκος καὶ πατραλοίας, ἀλλ' ὅμως ἔλεγε· ²⁵ "Τίς ^pρῶθ' μοι θάνατον ἀντὶ σοῦ;" Τί λέγεις, ὦ μακάριε, καὶ πάντων ἀνθρώπων πραότατε; Ἀνελεῖν σε ^qἐσπούδαζεν ὁ παῖς, καὶ μυριοῖς σε ^E περιέβαλε κακοῖς· καὶ ὅτε ἐκ μέσου γέγονε, καὶ τὸ τρόπαιον ἔστη, τότε εὖχῃ ^rσφαγῆναι; Ναί, φησὶν. Οὐ γὰρ ἐμοὶ νενίκηκε τὸ στρατόπεδον, ἀλλ' ^sἔτι πολεμοῦμαι σφοδρότερον ἢ πρότερον, καὶ τὰ σπλάγχνα μοι διακόπτεται νῦν μειζρόνως. Οὗτοι μὲν οὖν ^tἅπαντες τῶν ἐγκεχειρισμένων ἐφρόντιζον· ὁ

24 Prov. xviii. 17.

25 2 Reg. xviii. 33.

^a δὲ] + τοῦτο D. ^b οὗτος ἡμαρτεν A.B.E.F.H.I. Haec ὡσανεὶ—ἡμαρτον om. C. ^c εἰμι C.I. Statim τῆς τιμωρίας μὴ δ. C. ^d ἁμάρτημα] + ἡ Edd. ἢ om. A.B.D.E.H.I. ^e πληγὴν Sav. marg. ^f ἡγῶν (sic) A. ^g ἔστιν om. C. Mox μέγα accessit ex A.B.D.E.F.H.I. ^h τοσοῦτον] τοῦτο D.E. ⁱ καθάπερ παίδων γνησίων om. I. ^j τῆς accessit ex omnibus. ^k εἰ μὴ καὶ βαδίζουσιν αὐτὴν ὁδῷ Edd. καὶ deest in A.B.D.E.F.H.I. αὐτὴν om. A.B.D.E.F.I. Tum ὁρῶν pro ὁδῷ A.H.I. ^l ἐπ' αὐτὸν omnes. πρὸς αὐτὸν Edd. Mox προσεδόκησεν pro ἡλπιζεν omnes. ^m τοῦτο om. F. Statim οὐ pro μὴ omnes. Mox οὐ κατήνεγκεν C. ⁿ γοῦν pro γὰρ omnes. ^o παιδὸς] Ἀβεσσαλώμ E. Post ἔπαθεν add. τοῦ Ἀβεσσαλώμ C.D. ^p ρῶθ' A.C.E.F.H.I. δώσει Edd. ^q σπούδαζε C. Mox περιέβαλλεν B.F.H. περιβαλεῖν C. ^r σφαγῆν C. Mox οὐδὲ γὰρ A.C.F.H.I. ^s ἔτι πολεμοῦμαι] ὅτι με πολεμεῖ C. ^t ἅπαντες accessit ex omnibus. Statim περὶ τῶν ἐγκ. H.

δὲ μακάριος Ἀβραὰμ καὶ τῶν οὐκ ἐμπειστευμένων αὐτῷ πολλὴν ἐποιεῖτο τὴν πρόνοιαν, καὶ τοσαύτην, ὡς καὶ κινδύνους ἑαυτὸν περιβαλεῖν χαλεποῖς. ^α“Ὅτι γὰρ οὐχ ὑπὲρ ἀδελφίδου μόνον ἔπραττεν ἄπερ ἔπραττεν, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῶν 736 Ὑ Σοδομιτῶν, οὐ πρότερον ἀπέστη τοὺς Πέρσας ἡλαύνων ἐκείνους, ἕως πάντας αὐτοὺς ἠλευθέρωσε. Καίτοιγε ἐξὴν ἡλαβόντι τούτον ἀναχωρεῖν, ἀλλ’ οὐκ ἠθέλησε· καὶ γὰρ πάντων ὁμοίως ἐκήδετο. Καὶ τοῦτο καὶ διὰ τῶν μετὰ ταῦτα ἡδύλον ἐποίησεν. Ὅτε γοῦν οὐ βαρβάρων στρατόπεδον ἔμελλεν αὐτοὺς πολιορκεῖν, ἀλλ’ ἡ θεήλατος ὀργὴ τὰς πόλεις αὐτῶν ἐκ βάθρων ἀέσπα, καὶ οὐκέτι ὄπλων ἦν ὁ καιρὸς, οὐδὲ μάχης καὶ παρατάξεως, ἀλλ’ ἱκετηρίας, τοσαύτην ἐποίησατο ὑπὲρ αὐτῶν σπουδὴν, ὅσην ἂν εἰ αὐτὸς ἀπόλλυσθαι ἔμελλε. Διὰ δὲ τοῦτο καὶ Β ἄπαξ καὶ δις καὶ τρίς καὶ πολλάκις προσέρχεται τῷ θεῷ, καὶ ἐπὶ τὴν φύσιν καταφεύγει λέγων· ^β“Ἐγὼ δὲ εἰμι γῆ καὶ σποδός.” Καὶ ἐπειδὴ οἰκοθεν εἶδεν αὐτοὺς προδοδομένους, δι’ ἑτέροισι αὐτοὺς ἡξίου σώζεσθαι. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ θεὸς ἔλεγεν· “Οὐ μὴ κρύψω ἀπὸ τοῦ παιδός μου Ἀβραὰμ ἃ μέλλω ποιεῖν;” ἵνα ἡμεῖς μάθωμεν πῶς ἐστὶ φιλόανθρωπος ὁ δίκαιος. Καὶ οὐδ’ ἂν ἀπέστη παρακαλῶν, εἰ μὴ ὁ θεὸς ἀπέστη πρῶτος. Καὶ δοκεῖ μὲν ὑπὲρ τῶν δικαίων δεῖσθαι, τὸ δὲ πᾶν ὑπὲρ ἐκείνων ἐποιεῖ. Καὶ γὰρ σφόδρα εἰσὶν αἱ τῶν ἁγίων ψυχαὶ ἡμεροὶ καὶ φιλόανθρωποι, καὶ περὶ τοὺς οἰκείους καὶ περὶ τοὺς ἄλλο- C τρίς, ^γκαὶ μέχρι ἀλόγων αὐτῶν ταύτην ἐκτείνουσι τὴν ἡμερότητα. Διὰ τοῦτο καὶ σοφός τις ἔλεγε, ^δ“Δίκαιος οἰκτερεῖ ψυχὰς κτηνῶν αὐτοῦ” εἰ ^εδὲ κτηνῶν, πόσῳ μᾶλλον ἀνθρώπων; Ἀλλ’ ἐπειδὴ κτηνῶν ἐμνήσθη, λογισώμεθα καὶ τοὺς τῶν προβάτων ποιμένας τοὺς ἐν τῇ Καππαδοκῶν χώρα, οἳ καὶ ἡλίκα πάσχουσιν ὑπὲρ τῆς τῶν ἀλόγων προστασίας. Πολ- λάκις γοῦν χιόνι καταχωσθέντες, τρεῖς ἐφεξῆς ἔμειναν ἡμέρας. Λέγονται δὲ καὶ οἱ ἐν ^ςτῇ Λιβύῃ οὐκ ἐλάττονα τούτων ὑπο-

26 Gen. xviii. 27, 17.

27 Prov. xii. 10.

^α παραβαλεῖν H. Statim κακοῖς C. ^β ὅτι] ὅτε A.B.D.E.F.H.I. ^γ ἀδελφίδων H. Statim μόνον pro μόνου A.B.D.E.F.H.I. ^δ ἀπερ ἔπραττεν om. C. ^ε Σοδομιτῶν A. ^ς ἡλαύνειν ἐκείνους ἕως ἂν πάντας C. ^ζ ἡλαβόντα I. Statim τοῦτο H. et a pr. man. A. μόνον pro τούτων C. ^η δῆλον om. C. ^θ ἀλλ’ pro ἀλλὰ A.B.D.E. ἡ om. C. Veron. ^ι αὐτῶν ἐκ β.] ἐκ β. αὐτῶν A.B.F. Statim ἀνέσπα A.B.D.E.F.H.I. ἀνασπᾶν Edd. ^κ ἐτέρων B.D.E. Statim ἡξίου pro ἄξιοι A.B.D.E.F.H.I. ^λ δ μ. ποιεῖν om. C. ^μ καὶ μέχρις (μέχρι B.E.F.) ἀλόγων A.B.D.E.F. καὶ μέχρι λόγων ante corr. C. καὶ οὐ μέχρι λόγων H.I. καὶ μέχρι τῶν ἀλόγων Edd. Statim αὐτοῦ pro αὐτῶν A. αὐτὴν C. ^ν δέ] + καὶ Edd. repugnantibus libris. ^ξ ἀλόγων] προβάτων C. ^ο τῇ accessit ex A.B.D.E.F.H.I. οἱ ἐν τῇ A.] εἰς Λιβύην C. Statim οὐκ ἐλάττω idem.

μένειν δεινὰ, μῆνας ὀλοκλήρους τὴν χαλεπὴν ἔρημον ἐκείνην καὶ τῶν πικροτάτων γέμουσαν θηρίων περιπολοῦντες. Εἰ δὲ περὶ ἄλογα τοσαύτη ἢ σπουδὴ, τίνα ἂν ἔχοιμεν ἀπολογία¹ν οἱ D ψυχὰς ¹λογικὰς ἐμπιστευθέντες, καὶ τὸν βαθὺν τοῦτον καθεύδοντες ὕπνον; Ἀναπνεῖν ²γὰρ ὅλως ἐχρῆν; ἡσυχάζειν δὲ ὅλως; ³ἀλλ' οὐ πανταχοῦ περιτρέχειν, καὶ μυρίοις ἑαυτοὺς ἐκδιδόναι θανάτοις ὑπὲρ τῶν προβάτων ⁴τούτων; Ἡ οὐκ ἴστε τῆς ἀγέλης ταύτης τὸ ἀξίωμα; οὐχ ὑπὲρ ⁵ταύτης ὁ δεσπότης ὁ σὸς μυρία ἐπραγματεύσατο, καὶ τὸ αἷμα ὕστερον ἐξέχεε τὸ ⁶ἑαυτοῦ; σὺ δὲ ἀνάπαισιν ζητεῖς; καὶ τί χεῖρον γένοιτ' ἂν τῶν ποιμένων τούτων; Οὐκ ἐννοεῖς ⁷τούτο, ὅτι περιεστήκασιν τὰ πρόβατα ταῦτα λύκοι τούτων ⁸πολὺ πικρότεροί τε καὶ ἀγριώτεροι; Οὐ λογίζῃ ⁹πρὸς ἑαυτὸν οἷας δεῖ ψυχῆς τῇ μέλλοντι ταύτην μεταχειρίζειν τὴν ἀρχήν; Ἀλλ' ἄνθρωποι μὲν δημιουργοὶ ὑπὲρ τῶν τυχόντων βουλευόμενοι πραγμάτων, τὰς νύκτας (226) ταῖς ἡμέραις προστιθέασιν ἀγρυπνοῦντες· ἡμεῖς δὲ ὑπὲρ ¹⁰οὐρανοῦ τὸν ἀγῶνα ἔχοντες, καὶ ἐν ἡμέρᾳ καθεύδομεν; καὶ τίς ἡμᾶς ¹¹ἐξαίρῃσεται λοιπὸν τῆς ἐπὶ τούτοις κολάσεως; Εἰ γὰρ τὸ σῶμα κατακόπτεσθαι ἔδει, εἰ ¹²γὰρ μυρίους ὑποστήναι θανάτους, οὐχ ὥς ἐπὶ πανήγυριν τρέχειν ἐχρῆν; Ταῦτα δὲ μὴ μόνον ποιμένες, ἀλλὰ καὶ ¹³τὰ πρόβατα ἀκούετω, ἵνα τοὺς ποιμένας προθυμότερους ποιῶσιν, ἵνα μᾶλλον αὐτῶν τὴν προαίρεσιν ¹⁴737 ἀλείψωσιν, ἔτερον μὲν οὐδὲν, πειθῶ δὲ καὶ ὑπακοὴν πᾶσαν παρέχοντες. Οὕτω καὶ ¹⁵Παῦλος ἐκέλευσε λέγων, ¹⁶28 “Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν, καὶ ὑπέκτετε” ¹⁷αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ὥς λόγον ἀποδώσωντες.” Ὅταν δὲ εἴπῃ, “ἀγρυπνοῦσι,” μυρίους λέγει πόνοους καὶ φροντίδας καὶ ¹⁸*κινδύνους. Ὁ γὰρ καλὸς ποιμὴν, καὶ τοιοῦτος οἶον ὁ Χριστὸς βούλεται, ¹⁹μυρίοις ἀμιλλᾶται μάρτυσιν. Ὁ μὲν γὰρ ἅπαξ δι' αὐτὸν ἀπέθανεν, οὗτος δὲ μυριάκις διὰ τὴν ποιμήνην, εἶγε ποιμὴν εἶη τοιοῦτος, οἶον εἶναι χρὴ· ὁ γὰρ τοιοῦτος καθ' B

28 Hebr. xiii. 17.

¹ ἢ σπουδὴ omnes. Articulus aberat. ² λογικὰς om. B. Statim πιστευθέντες C. ³ γὰρ] δὲ A.H.I. Mox ἐχρῆν om. I. Statim ἢ ἡσ. δὲ C. ⁴ ἀλλ' οὐ—θανάτοις] ἀλλ' οὐ πολλοὺς ὑπομένειν θανάτους I. ⁵ τούτων om. B. ⁶ αὐτῆς H. ⁷ ἑαυτοῦ pro αὐτοῦ A.B.C.D.E.H.I. ⁸ τοῦτο om. D.E. ⁹ πολὺ pro πολλῶ A.B.D.E.H. πολλῶ τούτων hoc ord. C. Mox τε accessit ex B.D.E.F.H. ¹⁰ πρὸς om. C. Statim ἑαυτὸν A.B.F.H.I. σεαυτὸν D.E. σταντὸν Edd. ¹¹ οὐρανοῦ] τῶν ἐν οὐρανῷ F. in marg. ¹² ἐξ. λοιπὸν pro λοιπὸν ἐξ. omnes. ¹³ γὰρ superscript. in B. ¹⁴ τὰ accessit ex A.B.C.D. E.F.H. ¹⁵ Παῦλος sine articulo A.B.C.D.E.F.H. ¹⁶ αὐτοὶ γὰρ A.B.C. D.E.F.H. ὅτι αὐτοὶ Edd. ¹⁷ * Sequentia usque ad finem operis desunt in I. ¹⁸ μυρίους ἀμ. μάρτυρας C.

ἐκάστην ἡμέραν ἀποθνήσκειν δύναται. Διὸ καὶ ὑμεῖς εἰδότες τὸν πόνον, συμπράττετε ταῖς εὐχαῖς, τῇ σπουδῇ, τῇ προθυμίᾳ, τῇ φιλίᾳ· ἵνα ^ακαὶ ἡμεῖς ὑμῶν, καὶ ὑμεῖς ἡμῶν καύχημα γένησθε. Διὰ τοῦτο γὰρ καὶ τῷ κορυφαίῳ τῶν ἀποστόλων, καὶ ὑπὲρ τοὺς ἄλλους αὐτὸν φιλοῦντι, ^βτοῦτο ἐνεχείρισε, πρότερον ἐρωτήσας αὐτὸν, εἰ ^γφιλοῖτο παρ' αὐτοῦ, ἵνα μάθῃς, ὅτι τοῦτο πρὸ τῶν ἄλλων τῆς ἀγάπης τῆς εἰς αὐτὸν τεκμήριον τίθεται· καὶ γὰρ νεανικῆς ^δδεῖται τοῦτο ψυχῆς. Ταῦτα δέ μοι περὶ ἀρίστων ^εποιμένων εἴρηται, οὐ περὶ ἑμαυτοῦ καὶ τῶν καθ' ἡμᾶς, ^ςἀλλ' εἴ τις τοιοῦτος, οἷος ὁ Παῦλος ^ζἦν, οἷος ^ηὁ Πέτρος, οἷος Μωϋσῆς. Τούτους οὖν μιμησώμεθα καὶ ἄρχοντες καὶ ἀρχόμενοι· ἔξεστι γὰρ καὶ ἀρχομένῳ ἐν μέρει εἶναι ^θποιμένος, τῆς οἰκίας, τῶν φίλων, τῶν οἰκετῶν, τῆς γυναικὸς, τῶν ^ιπαιδίων. Κἂν οὕτω τὰ καθ' ^κἑαυτοὺς οἰκονομῶμεν, πάντων ^λἐπιτευξόμεθα τῶν ἀγαθῶν· ὧν γένοιτο πάντας ἡμᾶς ^μμετασχεῖν, χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ^νᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΛΑ.

D¹Νυνὶ δὲ πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, διακονῶν τοῖς ἀγίοις.
^αΕὐδόκησαν γὰρ Μακεδονία καὶ Ἀχαΐα κοινωνίαν τινὰ ποιήσασθαι εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν ἀγίων τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ.
 Εὐδόκησαν γὰρ, καὶ ὀφείλεται αὐτῶν εἶσιν.

ἘΠΕΙΔΗ εἶπεν, ὅτι τόπον οὐκέτι ἔχω ἐν τοῖς κλίμασι τούτοις, καὶ ἐπιποθίαν ἔχω ἐκ πολλῶν ἐτῶν ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, ἔμελλε δὲ ἔτι βραδύνειν· ἵνα μὴ νομίζηται διαχλευάζειν αὐτοὺς, λέγει καὶ τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἀναβάλλεται τέως, καὶ φησιν, ὅτι
 E “πορεύομαι εἰς ^βἹεροσόλυμα.” Καὶ δοκεῖ μὲν τὴν πρόφασιν λέγειν τῆς μελλήσεως, διὰ δὲ τούτων καὶ ἕτερόν τι κατασκευάζει, τὸ προτρέψαι ἐκείνους εἰς ἐλεημοσύνην, καὶ σπουδαιοτέρους ποιῆσαι. Ἐπεὶ εἰ μὴ τοῦτο ^γἐσπούδαζε κατορθῶσαι, ἥρκει

1 CAP. XV. v. 25—27.

^α καὶ ἡμεῖς ὑμῶν om. E.H. Statim καὶ ὑμεῖς ἡμῶν omnes. καὶ ἡμῶν ὑμεῖς Edd. ἵνα καὶ—καύχημα· ἵνα ὑμεῖς ὑμῶν καύχημα C. ^ς τοὺς om. C. Statim αὐτὸν φ. pro φ. αὐτὸν A.B.E.F.H. ^ζ τοῦτον F. Statim ἐνεχείρῃσε E.F.H. ^γ φιλεῖται C. ^δ δεῖται τοῦτο pro τοῦτο δεῖται D.F.H. δεῖται ψυχῆς τοῦτο hoc ord. C. ^ι π. εἴρηται pro εἴρηται π. omnes. ^κ ἦν om. C. ^λ ὁ om. B.F. Mox Μωϋσῆς sine artic. A.B.D.E.F.H. ^μ ποιμένος A.B.D.E.H. ποιμὴν ex corr. F. ποιμένα Edd. ante Ben. ^ν παιδίων pro παίδων A.B.D. E.H. τῶν παίδων, τῶν οἰκετῶν, τῆς γυναικὸς inverso ord. C. ^ο ἑαυτοὺς A.B. D.E.F.H. αὐτοὺς Edd. ^π ἐπιτευξόμεθα B.F. ἐπιτευξόμεθα H. τευξόμεθα C. ^ρ μετασχεῖν pro ἐπιτευχεῖν A.B.D.E.F.H. Hom. XXXI. ^σ εὐδόκησε B. εὐδόκησεν H. ^τ Ἱερουσαλὴμ C. ^θ ἐσπούδαζε· ἐβούλετο A.B.E.F.H. Cat.

εἰπεῖν, ὅτι πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλήμ· ἄνυν δὲ καὶ τὴν αἰτίαν προστίθῃσι τῆς ἀποδημίας. “Πορεύομαι γὰρ, φησί, διακονῶν τοῖς ἀγίοις.” ^εΚαὶ ἐνδιατρίβει τῷ λόγῳ, καὶ λογισμοὺς κινεῖ, λέγων ὅτι ὀφείλεται εἰσὶ, καὶ ὅτι, “Εἰ τοῖς πνευματικοῖς αὐτῶν ἐκοινῶνησαν τὰ ἔθνη, ὀφείλουσι καὶ ἐν τοῖς σαρκικοῖς λειτουργῆσαι” ἵνα μάθωσιν ἐκεῖνοι τούτους ζηλοῦν. Διὸ καὶ ⁷³⁸ μάλιστα αὐτοῦ τὴν σοφίαν ¹θαυμάσαι ἄξιον, ὅτι τοῦτον τῆς συμβουλῆς τὸν τρόπον ἐπενόησεν· οὕτω γὰρ μᾶλλον ἠνείχοντο ἢ εἰ ἐν τάξει παραιnéσεως εἶπε. Καὶ γὰρ ἔδοξαν αὐτῷ ὑβρίζεσθαι, εἰ εἰς προτροπὴν αὐτῶν Κορινθίους ^hπαρήγαγεν εἰς μέσον καὶ Μακεδόνας. Διὰ δὲ ¹τοῦτο ἐκεῖνους μὲν οὕτω προτρέπει λέγων· ²“Γνωρίζω ^kδὲ ὑμῖν τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν δεδομένην ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Μακεδονίας” καὶ Μακεδόνας δὲ διὰ τούτων πάλιν· “Ὁ γὰρ ἐξ ὑμῶν ζῆλος, ¹φησὶν, ἠρέθισε τοὺς πλείονας.” Καὶ διὰ Γαλατῶν δὲ ὁμοίως τοῦτο ποιεῖ, ὡς (227) ὅταν λέγῃ· ³“Ὡςπερ διέταξα ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιήσατε.” Ἐπὶ δὲ Ῥωμαίων οὐχ οὕτως, ἀλλ’ ὑπεσταλμένους μᾶλλον. Ποιεῖ δὲ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ κηρύγματος, ^B ὡς ὅταν λέγῃ· ⁴“^m Ἡ ἀφ’ ὑμῶν ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐξηλθεν; ἢ εἰς ὑμᾶς μόνους κατήντησεν;” Οὐδὲν γὰρ οὕτως, ὡς ζῆλος, ἰσχυρόν. Διὸ πολλαχού αὐτὸ τίθησι· καὶ γὰρ ⁿκαὶ ἀλλαχού φησι· ⁵“Καθὼς ἐν πάσαις ^oταῖς ἐκκλησίαις διατάσσομαι” καὶ πάλιν, “Καθὼς πανταχοῦ ἐν πάσῃ ἐκκλησίᾳ διδάσκω.” Καὶ ^pΚολασσαεῦσι δὲ ἔλεγεν, ὅτι ⁶“Ἔστὶ καρποφορούμενον καὶ αὐξανόμενον τὸ ^qεὐαγγέλιον ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ.” Τοῦτο δὲ καὶ ἐνταῦθα ποιεῖ ἐπὶ τῆς ἐλεημοσύνης. Καὶ σκόπει πῶς μεγαλοπρεπῶς ταῖς λέξεσι κέχρηται· ^rοὐδὲ γὰρ εἶπε, πορεύομαι ἐλεημοσύνην ἀποφέρων, ἀλλὰ, “διακονῶν.” Εἰ δὲ Παῦλος ^C ^sδιακονεῖ, ἐννόησον ἡλίκον τὸ γινόμενον, ὅταν ὁ τῆς οἰκουμένης διδάσκαλος καταδέχῃται ἀποκομίζειν, καὶ μέλλων εἰς Ῥώμην ἀποδημεῖν, καὶ οὕτως αὐτοὺς ἐπιποθῶν, τοῦτο ἐκείνου προτιμᾷ.

² 2 Cor. viii. 1. ix. 2.

³ 1 Cor. xvi. 1.

⁴ Ibid. xiv. 36.

⁵ Ibid. vii. 17.

iv. 17.

⁶ Col. i. 6.

^d ὡν pro ὡν A.B.D.F.H.

^e Haec καὶ ἐνδιατρίβει—λειτουργῆσαι de-

sunt in A.H. Agnoscit ea Cat.

^f θαυμάζειν C.D. Statim ἄξιον libri

omnes et Cat. χρῆ Edd. Mox τοσοῦτον pro τούτον C.

^g εἰ accessit ex

B.D.E.F. Cat. Mox εἶπε vel εἶπεν D.E.F. Cat. εἰπεῖν Sav. Mor. Ben. οὕτω

γὰρ μᾶλλον ἢ (ἢ om. Veron.) ἐν τ. π. εἶπεν C. Veron.

^h παρήγαγεν pro

παρήγεν omnes. ⁱ τοῦτο]+ἐκεῖ Edd. ἐκεῖ om. B.C.D.E.F.H. Cat.

^k δὲ

om. B.E.H. Mox ἐν ταῖς ἐκκλ. C. ^l φησὶν accessit ex A.B.D.E.F.H. Cat.

^m ἢ om. C. ⁿ καὶ om. C.

^o ταῖς om. H.

^p Κολοσσ. D.E.

^q εὐ-

αγγέλιον]+τοῦ θεοῦ Edd. τοῦ θεοῦ om. A.B.E.F.H. Mox τῷ κόσμῳ omnes.

Aliculus aberat. ^r οὐδὲ pro οὐ omnes. Mox ἐλεημοσύνας A. ^s διεκόνει

C. Mox γινόμενον A.B.D.E.F.H. Cat. γινόμενον Edd.

“Ἡυδόκησαν γὰρ Μακεδονία καὶ Ἀχαΐα” τουτέστιν, ἐδοκίμασαν, ἐπεθύμησαν “κοινωνίαν τινά.” Πάλιν οὐκ εἶπεν ἐλεημοσύνην, ἀλλὰ, “κοινωνίαν.” Τὸ δέ, “τινά,” οὐχ ἀπλῶς τέθεικεν, ἀλλ’ ἵνα μὴ δόξῃ τούτους ὀνειδίξειν. Καὶ οὐκ εἶπεν ἀπλῶς, εἰς τοὺς πτωχοὺς, ἀλλ’, “εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν ἁγίων” διπλῆν ‘ποιῶν τὴν σύστασιν, καὶ τὴν ἀπὸ τῆς ἀρετῆς, καὶ τὴν ἀπὸ τῆς πενίας. Καὶ οὐδὲ τούτῳ μόνον ἠρκέσθη, ἀλλ’ ἐπήγαγεν, ὅτι “ὀφειλέται” εἰσίν.” Εἰτα δεικνύσι πῶς ὀφειλέται. “Εἰ γὰρ ^α τοῖς πνευματικοῖς αὐτῶν, φησὶν, ἐκοινωνήσαν τὰ ἔθνη, ὀφείλουσι καὶ ἐν τοῖς σαρκικοῖς λειτουργῆσαι αὐτοῖς.” “Ὁ δὲ λέγει, ^β τοῦτο ἐστὶ δι’ αὐτοὺς ἦλθεν ὁ Χριστὸς, αὐτοῖς ἦν ἅπαντα ἐπηγγελμένα τοῖς ἐξ Ἰουδαίων, ἐξ αὐτῶν ὁ Χριστὸς διὸ καὶ ἔλεγεν, ^γ “Ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐστὶν ἡ σωτηρία” ἐκείθεν οἱ ἀπόστολοι, ἐκείθεν οἱ προφῆται, ἐκείθεν τὰ ἀγαθὰ πάντα. Εἰ τούτων οὖν ἁπάντων ἐκοινωνήσεν ἡ οἰκουμένη. Εἰ ταῖντων ἐν τοῖς μεῖζουσιν ἐκοινωνήσατε, φησὶ, καὶ τῶν δεινῶν ^δ ἐκείνοις παρεσκευασμένων ὑμεῖς εἰσελθόντες ἀπηλαύσατε τῶν προκειμένων, κατὰ τὴν τοῦ εὐαγγελίου παραβολήν” ὀφείλετε καὶ τῶν σαρκικῶν κοινωνῆσαι καὶ μεταδοῦναι αὐτοῖς. Καὶ οὐκ εἶπε, κοινωνῆσαι, ἀλλὰ, “λειτουργῆσαι” ἐν τάξει διακόνων αὐτοὺς καθιστάς, καὶ τῶν βασιλεῦσι τελούντων φόρους. Καὶ οὐκ εἶπεν, ἐν τοῖς σαρκικοῖς ὑμῶν, ὥσπερ ἐν τοῖς πνευματικοῖς αὐτῶν” τὰ ^α μὲν γὰρ πνευματικὰ ἐκείνων, τὰ δὲ σαρκικὰ οὐ τούτων ^β μόνων, ἀλλὰ κοινὰ πάντων” τὰ γὰρ χρήματα πάντων ἐκέλευσεν 739 εἶναι, οὐχὶ τῶν κεκτημένων ^γ μόνων. ^δ “Τοῦτο οὖν ἐπιτελέσας, καὶ σφραγισάμενος αὐτοῖς τὸν καρπὸν τοῦτον” τουτέστιν, ^ε ὥς εἰς βασιλικά ταμιεῖα ἀποθέμενος, ὥς ἐν ἀσύλῳ καὶ ἀσφαλεῖ χωρίῳ. ^ς Καὶ οὐκ εἶπεν, ἐλεημοσύνην, ἀλλὰ πάλιν, “τὸν καρπὸν” δεικνὺς κερδαίνοντας τοὺς παρέχοντας. “Ἀπελεύσομαι δι’ ὑμῶν ^ζ εἰς Σπανίαν.” Πάλιν μέμνηται τῆς Σπανίας, δεικνὺς τὸ ἄοκνον καὶ βτὸ περὶ ἐκείνους θερμόν. ^η “Οἶδα

7 Joan. iv. 22.

8 v. 28.

9 v. 29.

^α ποιῶν τὴν] ποιεῖται C. ^β οὐ C. Statim τοῦτος F. ^γ εἰσίν] + αὐτῶν C. Statim εἰτα δ. π. ὀφειλέται om. idem. ^δ τοῖς] ἐν τοῖς D. Μοx αὐτῶν, φησὶν ἐκοινωνήσαν A.B.D.E.F. φησὶν om. C.H. ἐκοινωνήσαν αὐτῶν, φησὶ Edd. ^ε τοιοῦτον C. ^ς τῶν ἐκείνοις Sav. Mor. Ben. τῶν om. C. Veron. Μοx τῶν προκειμένων om. Cat. ^α μὲν om. H. ^β μόνων D.E.H. et a pr. man. B. Statim ἄλλο καὶ κοινὰ π. C. ἀλλὰ κοινῇ π. D.E. Verba ἀλλὰ κοινὰ πᾶσιν om. B.F. Haec omnia ἀλλὰ κοινὰ — κεκτημένων μόνων desunt in A.H. Vulgatum firmat Cat. ^γ μόνων D. Cat. et ex corr. E. ^δ ὥς om. H. Cat. ταμιεῖα pro ταμεία A.E.H. Cat. Statim ἀποθέμ. A.C.D.H. Cat. ἐναποθέμ. Edd. ^ε καὶ deest in A.B.D.E.F.H. non in Cat. ^ς εἰς] + τὴν C. ^η ἴσπ. pro Σπ. bis B.D.E.F. ^θ τὸ om. C.

δὲ ὅτι ἐρχόμενος πρὸς ὑμᾶς, ἐν πληρώματι εὐλογίας τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ ἐλεύσομαι.” ^hΤί ἐστίν, “ἐν πληρώματι εὐλογίας;” ^hἮτοι περὶ χρημάτων φησὶν, ἢ περὶ πάντων ἀπλῶς τῶν κατορθωμάτων. Εὐλογίαν γὰρ, ὡς τὰ πολλὰ, B τὴν ἐλεημοσύνην εἴωθε λέγειν· ὡς ὅταν λέγῃ, ¹⁰ “Ὡς εὐλογίαν ⁱκαὶ μὴ ὡς πλεονεξίαν” καὶ ἔθος δὲ παλαιὸν οὕτως ἦν καλεῖσθαι τὸ πρᾶγμα. Ἐπειδὴ δὲ ἐνταῦθα προσέθηκε, “τοῦ εὐαγγελίου,” διὰ τοῦτό φαμεν οὐ περὶ χρημάτων ^kμόνον εἰρηκέναι, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων· ⁱὥσανεὶ εἶπεν, οἶδα δὲ ὅτι ἐρχόμενος ὄψομαι ὑμᾶς ἐν ἅπασιν εὐδοκιοῦντας, καὶ κομῶντας τοῖς ἀγαθοῖς, ^mκαὶ μυρίων ἐπαίνων ἀξίους τῶν κατὰ τὸ εὐαγγέλιον. Καὶ τοῦτο δὲ εἶδος ⁿσυμβουλῆς θαυμαστὸν, τὸ προκαταλαμβάνειν αὐτοὺς τοῖς ἐγκωμίοις. Ὅταν C γὰρ παραιτῆται ἐν τάξει παραινέσεως τοῦτο ποιεῖν, ἐπὶ τούτῳ ἔρχεται τῆς διορθώσεως τὸν τρόπον.

¹¹ “Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ πνεύματος.” Πάλιν ἐνταῦθα τὸν Χριστὸν καὶ τὸ πνεῦμα προβάλλεται, καὶ ^oοὐδαμοῦ μέμνηται τοῦ πατρὸς. Ταῦτα δὲ ^pεἶπον, ἵν’ ὅταν ἴδῃς αὐτὸν πατὴρ καὶ ²²⁸⁾ υἱὸς μεμνημένον, ἢ πατὴρ μόνου, μήτε ^qυἱὸν μήτε πνεῦμα ἀθετῆς. Καὶ οὐκ εἶπε, πνεύματος, ^rἀλλ’, “ἀγάπης πνεύματος.” Καθάπερ ^sγὰρ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὸν κόσμον, καὶ ὁ πατήρ, οὕτω καὶ τὸ πνεῦμα. Τί δὲ ἐστὶν ὁ παρακαλεῖς, εἰπέ μοι; “^tΣυναγωνίσασθαι μοι ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς D τὸν θεόν, ¹²ἵνα ῥυσθῶ ἀπὸ τῶν ἀπειθούντων ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ.” Μέγας ἄρα ἀγὼν αὐτῷ προύκειτο· διὸ καὶ τὰς εὐχὰς αὐτῶν καλεῖ. Καὶ οὐκ εἶπεν, ἵνα συμπλακῶ, ἀλλ’, “ἵνα ῥυσθῶ” ὡς ὁ Χριστὸς ἐκέλευσεν ^vεὐχεσθαι μὴ εἰσελθεῖν εἰς ^wπειρασμόν. Ταῦτα δὲ ^xλέγων, ἐδείκνυ πονηροὺς τινὰς λύκους ἐπιθησομένους αὐτῷ, καὶ θηρία μᾶλλον ἢ ἄνδρας. Ἀπὸ δὲ τούτου καὶ ἕτερον

10 2 Cor. ix. 5.

11 v. 30.

12 v. 31.

^h τ[ι] + οὐν C. ⁱ καὶ accessit ex A.B.D.E.F.H. Cat. ^k μόνον εἰρ. pro εἰρ. μόνον omnes. ^l ὥσανεὶ omnes. ὡς ἂν Edd. ante Ben. Mox ἐν om. D. ἐν πᾶσιν C. ^m καὶ om. H. Statim edebatur μυρίων ἀγαθῶν ἀξίους ἐπαίνων. ἀγαθῶν deest in omnibus. Tum ἐπαίνων ἀξίους hoc ord. A.B.C.D.E.F. Cat. ⁿ συμβολῆς B. τῆς συμβουλῆς C.D. ^o οὐδαμοῦ omnes. οὐδαμῶς Edd. ^p εἶπεν B.C.D.F. ^q τὸν υἱὸν C. Cat. et ex corr. A.B. Statim τὸ πνεῦμα A.B.C.F.H. non Cat. ἀθετήσης C. ^r ἀλλὰ D. Cat. Post πνεύματος add. εἰκότως D.E. ^s γὰρ om. A.B.F.H. Cat. ^t συναγωνίσασθε A.C.H. ^v εὐχεσθαι pro εὐχεσθε A.B.C.D.F.H. Cat. ^w πειρασμόν] + οὕτω προτρέπων αὐτοὺς τοῦτο ποιεῖν D.E. ^x λέγων—τινας] ἔλεγεν δεικνύς τινὰς πονηροὺς C. ἐδείκνυ om. H. Mox αὐτῷ om. C.

ἤκατεσκεύαζε, τὸ δεῖξαι ὅτι δικαίως ἀνεδέξατο τὸ διακονῆσαι τοῖς ἀγίοις, εἶγε τοσούτοι οἱ ἀπειθῶντες, ὡς καὶ αὐτῶν εὐχεσθαι ῥυσθῆναι. Οἱ γὰρ μεταξύ τοσούτων ὄντες πολεμίων, καὶ λιμῇ ἀπόλλυσθαι ἐμελλον· διὸ ἀναγκαίως ἑτέρωθεν αὐτοῖς ἐκομίζετο. “Καὶ ἵνα ἡ διακονία μου ἐν Ἱερουσαλὴμ εὐπρόσδεκτος γένηται τοῖς ἀγίοις” τουτέστιν, ἵνα δεκτὴ ἡ γένηταί μου ἡ θυσία, ἵνα μετὰ προθυμίας ὑποδέξωνται τὰ διδόμενα. Ὁρᾷς πῶς πάλιν ἐπῆρε τὸ ἀξίωμα τῶν λαμβανόντων, εἶγε εὐχῶν δεῖται παρὰ δήμου τοσούτου εἰς τὸ δεχθῆναι τὰ πεμπόμενα; Ἀπὸ δὲ τούτου δεικνυσι καὶ ἕτερόν τι, ὅτι οὐκ ἄρκει τὸ δοῦναι ἐλεημοσύνην εἰς τὸ δεχθῆναι. Ὅταν γὰρ μετὰ ἀνάγκης 740 τις παρέχη, ὅταν ἐξ ἀδικίας, ὅταν ^d πρὸς κενοδοξίαν, οἰχεται ὁ καρπός. ¹³ “Ἴνα ἐν χαρᾷ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς διὰ θελήματος θεοῦ.” Ὡς περ ἀρχόμενος ἔλεγεν, “^e Εἴ πως ἤδη ποτὲ εὐδοθήσομαι ἐν τῷ θελήματι τοῦ θεοῦ ἔλθειν πρὸς ὑμᾶς” οὕτω καὶ ἐνταῦθα ἐπὶ τὸ αὐτὸ καταφεύγει θέλημα, καὶ φησιν, ὅτι διὰ τούτου ἐπείγομαι, καὶ ῥυσθῆναι ἐκείθεν εὐχομαι, ἵνα ταχέως ὑμᾶς ἴδω, καὶ ἴδω μεθ’ ἡδονῆς, μηδεμίαν ἐκείθεν ἐπισυρόμενος ἀθυμίαν. “Καὶ ἵ συναναπαύσωμαι ὑμῖν.” Ὅρα πῶς πάλιν τὸ ἄτυφον ^f δεικνυσιν. Οὐ γὰρ εἶπε, διδάξω ὑμᾶς καὶ κατηχήσω, ἀλλ’, Β “ἵνα συναναπαύσωμαι ὑμῖν.” ^h Καίτοι αὐτὸς ἦν ὁ ἀγωνιζόμενος καὶ πυκτεῦον· πῶς οὖν φησι, “συναναπαύσωμαι;” Χαριζόμενος αὐτοῖς κἂν τούτῳ, καὶ προθυμοτέρους ποιῶν, τῷ κοινωνοῦς ποιεῖν τῶν στεφάνων, καὶ δεικνύναι καὶ αὐτοὺς ἀγωνιζομένους καὶ πονοῦντας. Εἶτα, ὅπερ αἰεὶ ποιεῖν εἴωθε, τὴν εὐχὴν μετὰ τὴν παραινέσιν ⁱ προστίθῃσι λέγων· ¹⁴ “Ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.”

¹⁵ “Συνίστημι δὲ ὑμῖν Φοίβην τὴν ^k ἀδελφὴν, διάκονον οὖσαν τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Κεγχρεαῖς.” Ὅρα διὰ πόσων αὐτὴν σεμνύνει. Καὶ γὰρ πρὸ τῶν ἄλλων αὐτῆς ἐμνήσθη πάντων, καὶ C ἀδελφὴν ἐκάλεσεν· οὐ μικρὸν δὲ Παύλου ^l κληθῆναι ἀδελφὴν· καὶ τὸ ἀξίωμα προσέθηκε, διάκονον εἰπών. ¹⁶ “Ἴνα αὐτὴν

13 γ. 32.

14 γ. 33.

15 CAP. XVI. V. 1.

16 γ. 2.

^γ κατεσκεύαζε (κατεσκεύασεν C.) libri omnes et Cat. παρεσκεύαζε Edd.
^z αὐτὸν A. B. C. D. F. ^a καὶ ἕτερ. C. Mox ἐν Ἱερουσαλὴμ om. idem.
^b γένηταί μου pro μου γένηται A. B. E. F. H. Cat. ^c εἰς] ὡς C. ^d πρὸς κενοδοξίαν omnes. μετὰ κενοδοξίας Edd. ^e εἴ πως om. C. ^f συναναπαύσωμαι B. C. E. ^g ἐνδείκνυται C. Mox εἶπεν ἵνα διδάξω D. E. tacite receptum a Montef. ^h καίτοι αὐτὸς] Sic B. D. E. F. H. Cat. ut edidit Montef. καὶ τοιοῦτος Veron. Sav. Mor. ⁱ προστίθεται Edd. ^j MSS. [B. E.] προτίθῃσι. Legendum videtur προστίθῃσι. ^k Montef. προστίθῃσι (non προτίθῃσι) habent A. B. D. E. F. Cat. τίθῃσι C. προστίθεται (?) H. ^l ἀδελφὴν] + ὑμῶν C. ^m μνησθῆναι H. Mox προστέθεικεν B. F. Cat.

προσδέξῃσθε ἐν κυρίῳ ἀξίως τῶν ἀγίων” τοῦτέστι, διὰ τὸν κύριον, ἵνα τιμῇς ^μἀπολαύση παρ’ ὑμῖν. Ὁ γὰρ διὰ τὸν κύριον δεχόμενος, καὶ μὴ ^μμέγαν τινὰ δέξεται, μετὰ σπουδῆς δέχεται· ὅταν δὲ ὁ ἅγιος ᾖ, ἐννόησον ἡλικίης αὐτὸν ἀπολαύσαι δίκαιον θεραπείας. ^ρΔιὰ τοῦτο προσέθηκεν, “ἀξίως τῶν ἀγίων,” ὥς δεῖ τοὺς τοιοῦτους ὑποδέχεσθαι. Διπλὴν γὰρ ἔχει ἀφορμὴν τοῦ θεραπευθῆναι παρ’ ὑμῖν, καὶ τὸ διὰ τὸν κύριον δεχθῆναι, καὶ τὸ αὐτῇ ἀγία εἶναι. “Καὶ ^ρπαραστήτε αὐτῇ ἐν ^δφῶ ἂν ὑμῶν χρήζῃ πράγματι.” Εἶδες τὸ ἀνεπαχθές; ^σΟὐδὲ γὰρ εἶπεν, ἵνα ἀπαλλάξῃτε, ἀλλ’ ἵνα τὰ παρ’ ὑμῶν εἰσενέγκῃτε, καὶ χεῖρα ὀρέξῃτε· καὶ, “ἐν φῶ ἂν ὑμῶν χρῆζῃ” οὐκ ἐν οἷς ἂν ᾖ πάντως, ἀλλ’ ἐν οἷς ἂν ὑμῶν δέηται· ^νδεήσεται δὲ ἐν ἐκείνοις, ἐν οἷς ἂν ὑμεῖς ᾗτε κύριοι. Εἴτα πάλιν ὁ ἔπαινος ἀφ’ αὐτοῦ· “Καὶ γὰρ ^ωαὐτῇ προστάτις πολλῶν ἐγενήθη, καὶ αὐτοῦ ἐμοῦ.” Εἶδες τὴν σύνεσιν; ^κΠρῶτον τὰ ἐγκώμια, εἴτα μέσῃ τὴν παράκλησιν, εἴτα πάλιν τὰ ἐγκώμια τέθεικεν, ἐκατέρωθεν ^ε(229) περιστέλλων τὴν χρεῖαν τοῖς ἐπαίνοις τῆς γυναικὸς τῆς μακαρίας ἐκείνης. Πῶς γὰρ οὐ μακαρία ἡ τοσαύτης ^υἀπολαύουσα παρὰ Παύλου μαρτυρίας, ἡ καὶ αὐτῷ βοηθῆσαι δυναθείσα τῷ τὴν οἰκουμένην διορθώσαντι; Τοῦτο γὰρ ὁ κολοφῶν αὐτῆς τῶν ἀγαθῶν· διὸ καὶ ὕστερον αὐτὸ τέθεικε λέγων, “καὶ αὐτοῦ ἐμοῦ.” Τί δέ ἐστι, “καὶ αὐτοῦ ἐμοῦ;” Τοῦ ^ζκήρυκος τῆς οἰκουμένης, τοῦ τοσαῦτα παθόντος, τοῦ μυρίοις ἀρκοῦντος. Μιμησώμεθα τοῖνυν καὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες τὴν ^αἀγίαν ἐκείνην, καὶ τὴν ^βμετ’ αὐτὴν δὲ σὺν τῷ ἀνδρί. Τίνες δὲ οὗτοί εἰσιν; ^γ17 “Ἀσπάσασθε, φησὶ, Πρίσκιλλαν καὶ Ἀκύλαν, τοὺς ^εσυλλειτουργοὺς μου ἐν ^γ741 Χριστῷ Ἰησοῦ.” Τούτων ^δτὴν ἀρετὴν καὶ ὁ Λουκᾶς μαρτυρεῖ· τοῦτο μὲν, ὅταν λέγῃ, ὅτι ^δ18 “^ωἔμεινε πρὸς αὐτοὺς ὁ Παῦλος· ᾗσαν γὰρ σκηνοποιοὶ ^ετὴν τέχνην” τοῦτο δὲ, ὅταν δεικνύῃ τὴν

17 v. 3.

18 Act. xviii. 3, 26.

^μ ἀπολαύσῃται Veron. Sav. Mor. repugnantibus libris. ^ν μέγα B.H.
^ο καὶ ἀγία Edd. καὶ ἅγιος E. ἅγιος (sine καὶ) A.B.D.F.H. καὶ ἀγίαν (om. ᾗ)
 Cat. Mox αὐτὸν pro αὐτὴν B.D.E.F. ^ρ διὰ τοῦτο pr.] τί δέ ἐστιν E. Post
 ἁγίων add. ἀντὶ τοῦ D.E. ^σ ὑμῖν pro ὑμῶν A.B.D.E.F.H. Cat. Mox αὐτῇ
 ἀγία pro αὐτὴν ἀγίαν B.F.H. αὐτὴν ἀγία (sic) A. ^τ παρὰστήτε B.D.E.
 παραστήναι H. Mox χρ. πράγματι pro πράγματι χρ. A. B. D. E. F. H. Cat.
^υ οὐδὲ] οὐ C. ^φ καὶ om. E. ^ν δεηθήσεται B. ^ω αὐτῇ C. Statim προ-
 στάτης H. Mosqq. Tum ἐγενήθη πολλῶν inverso ord. C.D. Statim καὶ ἐμοῦ
 αὐτοῦ ter C. Mosqq. ^κ πρῶτον] + μὲν Edd. μὲν deest in A.B.D.E.F.H.
 Cat. Proximum τὰ om. H. ^λ ἀπολαύουσα pro ἀπολαύσασα A.B.C.D.E.
 Cat. ^ζ κήρυκος] + ὄντος ex corr. B. ^ς παναγίαν A.H. ^β μετὰ ταύτην
 C.D. δὲ om. A.H. ^ε συνεργοὺς bis B.E. ^δ τὴν ἀρετὴν A.D.E.H. Cat.
 τῇ ἀρετῇ Edd. ^ε τῇ τέχνῃ A.C.E.F. et ex corr. H.

γυναῖκα τὸν Ἀπολλῶ ἑπροσλαμβανομένην, καὶ κατηχήσασαν τὴν ὁδὸν τοῦ κυρίου. ⁸Μεγάλα μὲν γὰρ κάκεινα⁸ πολλῶ δὲ μείζονα, ἃ φησι Παῦλος. Τί γάρ φησι; Πρῶτον συλλειτουργοὺς αὐτοὺς καλεῖ, τῶν ἀφάτων πόνων καὶ τῶν κινδύνων ἡδαικνὺς κοινωνοὺς⁹ ἐπειτά φησιν, ¹⁹ “Ὅτι ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μοι Β τὸν ἑαυτῶν τράχηλον ὑπέθηκαν.” Εἶδες μάρτυρας ἀπηρτισμένους; Καὶ γὰρ εἰκὸς ἐπὶ Νέρωνος μυρίους εἶναι ἱ τοὺς κινδύνους, ὅτε καὶ διετάξατο πάντας χωρίζεσθαι ἀπὸ τῆς Ῥώμης τοὺς Ἰουδαίους. “Οἷς οὐκ ἐγὼ μόνος εὐχαριστῶ, ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἐθνῶν.” Ἐνταῦθα τὴν φιλοξενίαν καὶ τὴν ἀπὸ τῶν χρημάτων λειτουργίαν αἰνίττεται, θαυμάζων αὐτοὺς, ὅτι ^κκαὶ τὸ αἷμα αὐτῶν ἐξέχεαν, καὶ τὴν ἰουσίαν^κ κοινὴν προέθηκαν ἅπασιν. Εἶδες γυναῖκας γενναίας, οὐδὲν ἀπὸ τῆς φύσεως ἐμποδισθείσας εἰς τὸν τῆς ἀρετῆς δρόμον; Καὶ μάλα εἰκότως. ²⁰ “Ἐν ^π γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὐκ ἄρσεν, οὐ θήλυ.” Καὶ ὅπερ ^οἐπὶ τῆς προτέρας εἶπε, τοῦτο καὶ ἐπὶ ταύτης φησί. Καὶ ^{CP} γὰρ περὶ ἐκείνης ἔλεγεν, “Ἦτις προστάτις πολλῶν ἡγένετο, καὶ αὐτοῦ ἐμοῦ” καὶ ἐπὶ ταύτης πάλιν, ὅτι “Οὐκ ἐγὼ μόνος εὐχαριστῶ, ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἐθνῶν.” Ἵνα γὰρ μὴ δόξη ^τκολακεύειν λέγων ταῦτα, καὶ ἄλλους μάρτυρας ἄγει τῶν γυναικῶν πολλῶ πλείους. “Καὶ τὴν κατ’ οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν.” Οὕτω γὰρ ^ςἦν εὐδόκιμος, ὡς καὶ τὴν οἰκίαν ἐκκλησίαν ποιῆσαι, διὰ ^ετε τοῦ πάντας ποιῆσαι πιστοὺς, καὶ διὰ τοῦ τοῖς ξένοις αὐτὴν ἀνοίξει πᾶσιν. Οὐδὲ γὰρ ἀπλῶς εἴωθεν οἰκίας ἐκκλησίας καλεῖν, εἰ μὴ πολλή ^νἡ εὐλάβεια καὶ πολὺς ὁ ^D τοῦ θεοῦ φόβος ἐρριζωμένος ἐν αὐτοῖς εἴη. Διὰ τοῦτο καὶ Κορινθίοις ἔλεγεν, ²¹ “Ἀσπάσασθε ^ω Ἀκύλαν καὶ Πρίσκιλλαν, σὺν τῇ κατ’ οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ” καὶ περὶ Ὀνησίμου ^δδὲ

19 γ. 4.

20 Gal. iii. 28.

21 1 Cor. xvi. 19. Philem. 1, 2.

^τ προσλαβοῦσαν B.D.E. προσλαμβ. τὸν Ἀπ. inverso ord. C. Mox κυρίου sine artic. C. ⁸ μεγάλα μ. γ. κάκεινα om. C. Mox d om. idem. ⁹ δαικνὺς] + αὐτοὺς Edd. αὐτοὺς deest in omnibus. ^κ τοὺς om. C. ^κ καὶ om. C. Statim αὐτοῦ pro αὐτῶν H. ¹ θυσίαν A.F.H. Cat. Post οὐσίαν add. αὐτῶν C.D. ^κ κοινὴ D.E. Statim προέθηκαν pro προύθηκαν A.B.C.D.E.F. Cat. προσέθηκαν H. Tum ἅπασιν B.C.D.E.F. Cat. ἅπασαν Edd. ^π γὰρ Χριστῷ pro Χριστῷ γὰρ A.C.D.E.F.H. γὰρ om. B. ^ο ἐπὶ] περὶ bis C.D. ^π γὰρ] + καὶ Edd. καὶ om. A.B.C.E.F. ^ο ἡγένετο pro ἐγενήθη A.B.D.E.F.H. Mox ὅτι om. C. ^τ κολακεύειν A.B.C.D.H. Cat. κολακεύων Edd. κολακεύων (sic) F. Statim λέγων, quod aberat, est in A.B.C.D.E. Cat. λέγει pro λέγων E. ^ς ἦν εὐδόκιμος omnes. ἦσαν εὐδόκιμοι Edd. et Cat. ^ε τε om. B. τὸ pro τοῦ idem. τὸ pro τοῦ bis C. Cat. ^ν ἡ om. C. ^ω Ἀκύλαν καὶ om. C. Statim καὶ τὴν κατ’ οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν idem. ^δ δὲ om. C. Statim γράφων φησὶ Edd. φησὶ om. A.H. Pro φησὶ habent αὐτὰ πῶς γράφει B.D.E. Deinde Παῦλος, φησὶ, Φιλήμονι B.

γράφων, “Παῦλος Φιλήμονι καὶ Ἀπφίᾳ τῇ ἀγαπητῇ, καὶ τῇ κατ’ οἶκόν σου ἐκκλησίᾳ.” Ἐνι γὰρ καὶ ἐν γάμῳ ὄντα θαν-
μαστὸν εἶναι καὶ γενναῖον. Ἰδοὺ οὖν καὶ οὗτοι ἐν γάμῳ ἦσαν,
καὶ σφόδρα ἔλαμψαν, καίτοιγε οὐδὲ τὸ ἐπιτήδευμα αὐτῶν
λαμπρὸν ἦν· σκηνοποιοὶ γὰρ ἦσαν· ἀλλ’ ὁμως πάντα ἀπέ-
κρυψεν ἡ ἀρετὴ, καὶ ὑπὲρ τὸν ἥλιον αὐτοὺς ἔδειξε· καὶ οὔτε ἡ
τέχνη, οὔτε ἡ συζυγία αὐτοὺς παρέβλαψεν, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην, ^E
ἣν ὁ Χριστὸς ἀπῆτησε, ταύτην ἐπεδείξαντο. ²² “Μεῖζονα
γὰρ ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ² φησὶν, ἵνα τις τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ.” Καὶ ²³ ὁ γνῶρισμά ἐστι
μαθητοῦ, τοῦτο κατώρθωσαν· ἔλαβον γὰρ τὸν σταυρὸν, καὶ
ἠκολούθησαν. ²⁴ Οἱ γὰρ ὑπὲρ τοῦ Παύλου τοῦτο ποιοῦντες,
πολλῷ μᾶλλον ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ ταύτην ²⁵ αὐν ἐπεδείξαντο τὴν
ἀνδρείαν.

²⁶ Ταῦτα καὶ πλούσιοι καὶ πένητες ἀκούεωσαν. Εἰ γὰρ οἱ
ἀπὸ τῶν χειρῶν ζῶντες καὶ ἐργαστηρίου ²⁷ προσεσθηκότες τοσαύ-
την ἐπεδείξαντο δαψίλειαν, ὡς ἐκκλησίαις πολλαῖς ²⁸ γεγενῆσθαι
χρήσιμοι· τίνα ἂν ἔχοιεν συγγνώμην οἱ πλουτοῦντες καὶ ²⁹ τοὺς
πένητας παρορῶντες; Ἐκεῖνοι μὲν γὰρ οὐδὲ τοῦ αἵματος ἐφεί- ⁷⁴²
σαντο διὰ τὸ τῷ θεῷ δοκοῦν· σὺ δὲ καὶ χρημάτων ὀλίγων φείδῃ,
πολλάκις ³⁰ ἀφειδῶν τῆς ψυχῆς τῆς σαυτοῦ; Ἀλλὰ περὶ μὲν τὸν
διδάσκαλον τοιοῦτοι ἐκείνοι, περὶ δὲ τοὺς μαθητὰς οὐ τοιοῦτοι;
Ἀλλ’ οὐδὲ τοῦτο ἔστιν εἰπεῖν· καὶ γὰρ αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἐθνῶν,
φησὶν, αὐτοῖς εὐχαριστοῦσι. Καίτοι ἐξ Ἰουδαίων ἦσαν, ἀλλ’
³¹ ὁμως οὕτως ἐπίστευσαν εἰλικρινῶς, ὡς καὶ ἐκείνοις μετὰ προ-
θυμίας διακονεῖσθαι πάσης. Τοιαύτας εἶναι χρὴ τὰς γυναῖκας,
(230) ³² “μὴ ἐν πλέγμασιν ἢ χρυσῷ ἢ ἱματισμῷ πολυτελεῖ,” ἀλλὰ ^B
τούτοις καλλωπιζομένας τοῖς κατορθώμασι. Ποία γὰρ, εἰπέ
μοι, ³³ βασίλισσα οὕτως ἔλαμψε, ποία οὕτως ἄδεται, ὡς αὕτη ἡ
τοῦ σκηνοποιοῦ; Καὶ ἐν τοῖς ἀπάντων ἐστὶ στόμασιν, οὐ δέκα
καὶ εἴκοσιν ἔτη, ἀλλὰ μέχρι τῆς τοῦ Χριστοῦ παρουσίας· καὶ

²² Joan. xv. 13.

²³ 1 Tim. ii. 9.

¹ καὶ σφ. ἔλαμψαν om. E. ² φησὶν om. E. Mox αὐτοῦ pro αὐτοῦ in
priori loco A.H. bis B.D.E. ³ δ om. C. Mox κατορθώσαι idem. ⁴ οἱ
εἰ C. ⁵ ἂν accessit ex A.B.D.E.F.H. ἂν post μᾶλλον habet C. Mox ἀν-
δριαν A.B.D. ⁶ ΗΘΕΙΚΟΝ. Ὅτι οἱ ἀπὸ τῶν χειρῶν ζῶντες καὶ ἐργαστηρίου
προσεστώτες πολλὴν ἐπεδείξαντο δαψίλειαν, γενόμενοι χρήσιμοι ταῖς ἐκκλησίαις·
οἱ δὲ πλουτοῦντες καὶ τοὺς πενόμενους περιορῶντες, τίνα ἔξουσιν συγγνώμην; καὶ
περὶ φιλοξενίας. Veron. καὶ ταῦτα καὶ πλ. C. ⁷ προσεστώτες C. ⁸ γε-
γενῆσθαι pro γενέσθαι A.B.E.F. ⁹ τοὺς om. E. ¹⁰ ἀφειδῶν omnes.
ὑπεριδῶν Edd. Statim τῆς ψ. τῆς σαυτοῦ B.D.E. τῆς ψ. τῆς αὐτοῦ (αὐτοῦ A.
ἐαυτοῦ C.) A.C.F.H. τῆς σεαυτοῦ ψ. Edd. ¹¹ ὁμως om. A.B.F.H. ¹² βα-
σιλεία A.C.H. Mox αὐτῇ pro αὐτῇ A.H. ¹³ οὐδὲ καὶ Edd. οὐδὲ deest in
omnibus.

πάντες αὐτὴν ἐπὶ ^μτοιούτοις ἀνακηρύττουσιν, ἃ τοῦ διαδήματος αὐτὴν μᾶλλον κοσμεῖ τοῦ βασιλικοῦ. Τί γὰρ μείζον, τί δὲ ἴσον τοῦ ^ππροστάτιν γενέσθαι Παύλου, τοῦ κινδύνους ἰδίοις διασῶσαι τὸν τῆς οἰκουμένης διδάσκαλον; ^οΣκόπει δέ. Ὅσαι μὲν βασιλίσσαι σεσίγηνται, ἡ δὲ τοῦ σκηνοποιοῦ πανταχοῦ ^ρπεριφέρεται μετὰ τοῦ σκηνοποιοῦ, καὶ ὅσην ἥλιος ἐφορᾷ γῆν, ^ςτοσαύτην ἐπιτρέχει καὶ ἡ δόξα τῆς γυναικὸς οἰκουμένην· καὶ Πέρσαι καὶ Σκύθαι καὶ Θράκες, καὶ οἱ τὰς ἐσχατίας οἰκούντες, ἄδουσι τῆς γυναικὸς τὴν φιλοσοφίαν ^κκαὶ μακαρίζουσι. Πόσον πλούτον, πόσα διαδήματα καὶ ἀλουργίδας οὐκ ἂν ἡδέως ἔρριψας ὑπὲρ τοῦ τὴν μαρτυρίαν ταύτην λαβεῖν; Οὐδὲ γὰρ ἔχοι τις ἂν εἰπεῖν, ὅτι ἐν κινδύνους μὲν ἦσαν τοιοῦτοι, καὶ ἐν χρήμασι δαψιλεῖς, τοῦ κηρύγματος δὲ ἡμέλουν· καὶ γὰρ ^κκαὶ συνεργοὺς καὶ συλλειτουργοὺς αὐτοὺς διὰ τοῦτο καλεῖ. Καὶ οὐκ αἰσχύ-
^ννεται γυναῖκα συλλειτουργὸν καλῶν, τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς, ἀλλὰ καὶ ἐγκαλλωπίζεται τούτῳ· οὐ γὰρ τῇ φύσει προσέχει, ἀλλὰ τὴν προαίρεσιν στεφανοῖ. Τί τοῦ κόσμου τούτου ἴσον; Πού ^τοὖν ἡμῖν ὁ πλούτος ὁ πανταχοῦ ^νἐπιρρέων; πού δὲ ὁ τῶν ὄψεων καλλωπισμός; πού δὲ ἡ δόξα ^κἡ κενή; Κατάμαθε τῆς γυναικὸς τὸν κόσμον, τὸν οὐ σιώματι περικείμενον, ἀλλὰ ψυχὴν καλλωπίζοντα, τὸν οὐδέποτε ἀποτιθέμενον, τὸν οὐκ ἐν κιβωτίῳ κείμενον, ^κἀλλ' ἐν οὐρανοῖς ἀποκείμενον. Βλέπε αὐτῶν τὸν περὶ τὸ κήρυγμα πόνον, τὸν ἐν τῷ μαρτυρίῳ στέφανον, τὴν ἐν τοῖς χρήμασι φιλοτιμίαν, τὴν περὶ ^νΠαύλον ἀγάπην, τὸ περὶ ^ετὸν Χριστὸν φίλτρον. ^κΠαράβαλε τούτοις τὰ σὰ, τὴν περὶ τὰ χρήματα σπουδὴν, τὴν πρὸς τὰς πορνευομένας ἄμιλλαν, τὴν πρὸς τὸν χόρτον φιλονεικίαν· καὶ τότε ὅψει τίνες μὲν ἐκεῖνοι, ^κτίς δὲ σύ. Μᾶλλον δὲ μὴ παράβαλε μόνον, ἀλλὰ καὶ ζήλου τὴν γυναῖκα, καὶ τὰ φορτία τῆς χλόης ἀποθεμένη· τοῦτο γὰρ ἡ τῶν ἱματίων πολυτέλεια· λάμβανε τὸν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κόσμον, καὶ μάνθανε πόθεν ἐγένοντο ^βτοιοῦτοι οἱ περὶ Πρίσκιλλαν.

^μ τοιούτοις C. Statim ἀνακηρύττουσιν. τοῦτο αὐτὴν τοῦ δ. μᾶλλον idem.
^π προστάτην H. ^ο σκόπει δέ. ὅσαι μὲν βασιλίσσαι] Sic A. B. D. E. F. H. Edebatut σκόπει γούν καὶ ὅσαι μὲν βασιλίδες. ^κ περιμάδετα D.E. Haec πανταχοῦ—σκηνοποιοῦ om. A.H. ^κ Haec καὶ μακαρίζουσι desunt in A.B.D.E.F.H. ^ρ ἔρριψαν C. Mox τὴν μ. ταύτην προ τοιαύτην μ. omnes. ^ς καὶ accessit ex omnibus. Mox καὶ συλλ. αὐτοὺς προ αὐτοὺς καὶ συλλ. A.C. D.E.F. καὶ συλλ. αὐτοῦ H. καὶ συλλειτουργοὺς om. B. ^τ οὖν pro τὴν A.B.D.E.F.H. τοῖνυν C. Statim ἡμῖν C. ^ν ἐπιρρέων A.D.E.H. περιρρέων Edd. ^κ ἡ κενή] ἐκείνη C. ἡ καυὴ F.H. Statim καταμάθετε A.H. ^κ ἀλλ' ἐν οὐρανοῖς] Sic omnes. ἀλλὰ τοῖς οὐρανοῖς Edd. Statim ἀποκ. pro ἐναποκ. B.C.D.E.F.H. ^ν Παύλου F.H. ^κ παράβαλε A.B.F. Infra παράβαλε B.F. ^κ τίς] τίνες H. ^β τοιαῦτα αἱ περὶ C.

Πόθεν οὖν ἐγένοντο; ^c Δύο ἔτη τὸν Παῦλον ἐξενδοχῆσαν ἔτη
δὲ δύο τί οὐκ ἂν αὐτῶν εἰργάσατο τὴν ψυχὴν; Τί οὖν ἐγὼ
πάθω, φησὶν, ὅτι Παῦλον οὐκ ἔχω; Ἐὰν ^d θέλῃς, ἀκριβέστερον 743
ἔχεις ἢ ἐκεῖνοι· οὐδὲ γὰρ ἐκείνους ἢ ὄψις ἢ Παύλου τοιούτους
ἐποίησεν, ἀλλὰ τὰ ῥήματα Παύλου. Ὡστε, εἰ βουλευθείης, καὶ
Παῦλον καὶ Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ τῶν προφητῶν ^e ἅπαντα
τὸν χορὸν μετὰ τῶν ἀποστόλων ἔξεις ὁμιλοῦντά σοι διηλεκῶς.
Λάβε γὰρ τῶν μακαρίων τούτων τὰς βίβλους, καὶ ἐντύγχανε
διηλεκῶς ταῖς ἐκείνων γραφαῖς, καὶ δυνήσονται σε ποιῆσαι κατὰ
τὴν τοῦ σκηνοποιοῦ γυναικα. Καὶ τί λέγω Παῦλον; Ἄν γὰρ B
ἐθέλῃς, καὶ αὐτὸν ἔξεις ^f τὸν Παύλου δεσπότην· διὰ γὰρ τῆς
Παύλου γλώττης καὶ ἐκεῖνός σοι διαλέζεται. Καὶ ἐτέρως ^g δὲ
πάλιν δυνήσῃ δέξασθαι τοῦτον, ὅταν τοὺς ἁγίους δέξῃ, ὅταν
τοὺς εἰς ἐκείνον πιστεύοντας θεραπεύσῃ· οὕτω καὶ ἀπελθόντων
ἐκείνων, πολλὰ ὑπομνήματα εὐλαβείας ἔξεις. Οἶδε γὰρ καὶ
τράπεζα ἐφ' ἧς ^h ὁ ἅγιος ἔφαγε, καὶ καθέδρα ἐφ' ἧς ἐκάθισε,
καὶ κλίνη ἐφ' ἧς κατεκλίθη, κατανύξαι τὸν ὑποδεχάμενον, καὶ
ἀπελθόντος ἐκείνου. Πῶς γοῦν οἶε τὴν ⁱ Σουμανίτιν ἐκείνην
κατανύττεσθαι, ^k εἰσελθοῦσαν εἰς τὸ ὑπερῶν ἔνθα κατέμενεν ὁ C
Ἑλισσαῖος, ὁρῶσαν τὴν τράπεζαν, ^l τὴν κλίνην ἐφ' ἧς ὁ ἅγιος
ἐκεῖνος ἐκάθευδε; πόσῃ ἐντεῦθεν δέχεσθαι τὴν εὐλάβειαν; Οὐδὲ
γὰρ ^m ἂν, εἰ μὴ τοῦτο ἦν, ἔρριψεν ἐκεῖ τὸ παιδίον ⁿ νεκρὸν, εἰ
μὴ πολλὴν ἐκεῖθεν ἐκαρπούτο τὴν ὠφέλειαν. Εἰ γὰρ μετὰ
τοσοῦτον χρόνον εἰσιόντες, ἔνθα ^o ῥέμεινε Παῦλος, ἔνθα ἐδέθη,
ἔνθα συνεκάθισε ^p καὶ διελέχθη, πτερούμεθα, καὶ ^q πρὸς τὴν
μνήμην ἐκείνην ἀπὸ τῶν τόπων παραπεμπόμεθα· ^r τί νεωτέρων
τῶν πραγμάτων ὄντων πάσχειν εἰκὸς τοὺς μετ' εὐλαβείας ξενο-
δοχοῦντας; Ταῦτ' οὖν εἰδότες ὑποδεχόμεθα τοὺς ἁγίους, ἵνα D
(231) νηται τὸ δωματίον· καὶ ὑποδεχόμεθα, καὶ τοὺς πόδας νίπτωμεν.
Οὐκ εἰ σὺ τῆς Σάρρας βελτίων οὐδὲ εὐγενεστέρα οὐδὲ εὐπορω-
τέρα, καὶ ^s βασιλὶς ἦς. Τριακοσίους ^t γοῦν καὶ δεκαοκτὼ οἰκο-

^c δύο ἔτη—ἔτη δὲ δύο] τὸν Π. ἔξεν. ἔτη δύο C. ^d θέλῃς pro ἐθέλῃς omnes. ^e ἁπάντων C. Mox ὁμιλοῦντας E. ^f τὸν τοῦ Π. δ. A.E. τοῦ Π. τὸν δ. B.F.H. Mox γὰρ om. C. ^g δὲ om. C. ^h ὁ accessit ex omnibus. ⁱ Σουμανίτιν omnes. Σωμαμίτιν Veron. Σωμαμίτιν Sav. cet. ^k εἰσιούσαν E. ^l τὴν] καὶ τὴν C. ^m ἂν om. A.B.H. ⁿ νεκρὸν]+οὐδ' ἂν εἰσῆι D.E. ^o ἀσφάλειαν H. ^p ῥέμεινε H. ^q καὶ] ἔνθα C. ^r Vid. Annot. ^s Ede- batur ἔτι ν. τῶν πραγμάτων ὄντων, τί πάσχειν κ. τ. ε. Pro ἔτι, τί est in A.B. C.D.F. τί ἐπὶ ν. τῶν πρ. (om. ὄντων) E. τί ν. ὄντων τῶν πρ. A.C.D. Deinde τί ante πάσχειν deest in omnibus. ^t βασιλὶς pro βασιλίσσα A.B.D.E.F.H. ^v γοῦν] οὖν A.B.D.E.F.H. Statim καὶ δεκαοκτὼ B.D.F. καὶ δεκαοκτὼ Edd. καὶ βασιλὶς—ἐκείνῃ] εἰ τριακοσίους γοῦν δεκαοκτὼ εἶχεν οἰκογενεὶς ἐκείνῃ C.

γενεῖς εἶχεν ἐκείνη, ὅτε ^ωκαὶ τὸ δύο παῖδας ἔχειν πλοῦτος ἦν. Καὶ τί λέγω τριακοσίους ^κδέκα καὶ ὀκτὼ οἰκέτας; Τὴν οἰκουμένην ἄπασαν ἐν τῷ σπέρματι καὶ ταῖς ἐπαγγελίαις ἐκέκτητο, τὸν τοῦ θεοῦ φίλον εἶχεν ἄνδρα, αὐτὸν τὸν θεὸν προστάτην, ὁ πάσης βασιλείας μείζων ἦν. Ἄλλ' ὅμως ἐν τῷ αὐτῇ οὕτως Ε περιφανείᾳ καὶ δόξῃ, ἡ αὐτὴ ἔφυρε τὰ ἄλεια, καὶ τὰ ἄλλα πάντα διηκονεῖτο, καὶ ἐστιωμένοις παρειστήκει πάλιν ἐν τάξει θεραπαινίδος. Οὐκ εἶ σὺ τοῦ Ἀβραὰμ εὐγενέστερος, ὅς τὰ οἰκετῶν ἔπραττε, μετὰ τὰ τρόπαια ἐκείνα, μετὰ τὰς νίκας, μετὰ τὴν τιμὴν τοῦ βασιλέως Αἰγύπτου, μετὰ ^κτὸ τοὺς Περσῶν ἐλάσαι βασιλέας, καὶ τὰ λαμπρὰ στήσαι τρόπαια. Μηδὲ τοῦτο ἴδης, ὅτι ^εεὐτελεῖς τὸ φαινόμενον οἱ ἅγιοι οἱ πρὸς σέ ^βκαταγόμενοι, καὶ πτωχοὶ καὶ ῥακοδυτοὶ πολλὰκις, ἀλλ' ἐκείνης μέμνησο τῆς φωνῆς τῆς λεγούσης· ²⁴ “Ἐφ’ ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε” καὶ, “Μὴ καταφρονήσητε ἐνὸς τῶν μικρῶν τούτων, ὅτι οἱ ἄγγελοι ^δαὐ-
744 τῶν διαπαντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς ^εμου τοῦ ἐν οὐρανοῖς” καὶ δέχου μετὰ προθυμίας αὐτοὺς τὰ μυρία σοι κομίζοντας ἀγαθὰ διὰ ^ιτοῦ ἀσπασμοῦ τῆς εἰρήνης. Καὶ ^εμετὰ τῆς Σάρρας λογίζου καὶ ^βτὴν Ῥεβέκκαν, ἥ καὶ ὑδρεύετο, καὶ ἐπότιζε, καὶ ἐκάλει τὸν ξένον ἔνδον, ^ιπάντα καταπατήσασα τῷ φον. Διὰ ^κτοῦ τοῦτο καὶ μεγάλους τῆς φιλοξενίας ^ιἐλάμβανον τοὺς μισθοὺς. Σὺ δὲ, εἰ βουλευθείης, καὶ μείζους ἐκείνων λήψῃ. Οὐ γὰρ ^μπαιδίον μόνον δώσει σοι τὸν καρπὸν ὁ θεὸς, ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ ἐκεῖ ἀγαθὰ, καὶ γεέννης ἀπαλλαγὴν, καὶ ἀμαρτημάτων συγχώρησιν. Καὶ γὰρ μέγας, ^ακαὶ σφόδρα μέγας ^βὁ τῆς φιλοξενίας καρπός. Οὕτω καὶ ὁ Ἰσθὼρ, καὶ ταῦτα βάρβαρος ὢν, κηδεστὴν ἔλαβε τὸν τῇ θαλάττῃ μετὰ τῷ αὐτῆς ἐπιτάξαντα τῆς ἐξουσίας· καὶ γὰρ αἱ θυγατέρες αὐτῷ τὸ καλὸν τοῦτο Ῥθήραμα ἐσαγήνευσαν. Ταῦτ’ οὖν ἐννοοῦσα, καὶ τὴν

²⁴ Matth. xxv. 40. xviii. 10.

^ω καὶ τὸ] τὸ καὶ B.F. ^κ δέκα καὶ ὀκτὼ] Sic nostri omnes. καὶ δεκακαιοκτὼ Edd. ^γ αὐτὴ pro αὐτῇ C.D.E.F.H. ^κ τὸ τοὺς] τοῦ C. Mox βασιλείας omnes. βασιλεῖς Edd. ^α εὐτελεῖς pro εὐτελές omnes. ^β καταφεύγοντες C. Mox ῥακοδ. H. ῥακοδ. (sic) A. ^γ Haec ἐμοὶ ἐποιήσατε—τῶν μικρῶν τούτων om. A.H. ^δ αὐτῶν om. F. ^ε μου pro ἡμῶν omnes. Mox ἐν τοῖς οὐρανοῖς C. ^ι τοῦ ἀσπασμοῦ omnes. τῶν ἀσπασμῶν Edd. ^κ μετὰ] + δέ C. ^λ τῆς Ῥεβέκκας H. Veron. ^μ καὶ πάντα F.H. Mox τὸν τῷ φον H. ^ν τοι om. H. ^ξ ἐλάμβανον pro ἐλάμβανε C.F.H. Veron. ^ο παιδίον pro παιδίον B.C.E. πεδίον Veron. Mox τὸν κ. ὁ θ. pro ὁ θ. τὸν κ. omnes. ^π καὶ om. A.B.E.F.H. καὶ et p. p. μέγας om. C. ^ρ Ἰσθὼρ B.F. Ἰσθὼρ C.E. ὁ Ἰσθὼρ Edd. invitis libris. ^σ Ῥθήραμα pro θήρεμα A.B.D.F.H.

ἀνδρείαν τῶν γυναικῶν ἐκείνων ἡλογιζομένη καὶ τὴν φιλοσοφίαν, καταπάτησον τὸν παρόντα τύφον, τὸν τῶν ἱματίων καλλωπισμὸν, τὴν τῶν ἡχρυσίων πολυτέλειαν, τῶν μύρων τὴν ἀλοιφήν· καὶ τὸ κατακλᾶσθαι καὶ θρύπτεσθαι καὶ ῥυθμῶ βαδίζειν ἡἀφείσα, πᾶσαν ταύτην τὴν ἐπιμέλειαν εἰς τὴν ψυχὴν εἰσάγαγε, καὶ τὸν τῶν οὐρανῶν πόθον ἀναψον ἐπὶ τῆς διανοίας. C
 Ὡς γὰρ οὗτός σε ὁ ἔρως ἔλῃ, ὅψει τὸν βόρβορον καὶ τὸν πηλὸν, καὶ καταγελάσῃ τῶν νῦν θαυματοζομένων· οὐδὲ γὰρ ἔστι γυναῖκα πνευματικοῖς κοσμουμένην κατορθώμασιν, ἐπιζητῆσαι τὸν γέλωτα τοῦτον. Ῥίψασα τοίνυν πάντα ταῦτα, ἃ καὶ ἀγοραίων γυναῖκες, ἃ καὶ ὀρχηστρίδες ἢ καὶ αὐλητρίδες μετὰ πολλῆς ἔχουσι τῆς φιλοτιμίας, περίθου φιλοσοφίαν, φιλοξενίαν, προστασίαν τῶν ἀγίων, κατάνυξιν, εὐχὰς συνεχεῖς. Ταῦτα χρυσῶν ἱματίων βελτίω, ταῦτα λίθων σεμνότερα καὶ περιδερραίων, ταῦτα καὶ παρὰ ἀνθρώποις εὐδοκίμειν ποιεῖ, καὶ ὁ παρὰ θεῷ μέγαν φέρει σοι τὸν μισθόν. Οὗτος τῆς ἐκκλησίας ὁ κόσμος, ἐκεῖνος τῶν θεάτρων· οὗτος τῶν οὐρανῶν ἄξιος, ἐκεῖνος ἑπὶ πῶν καὶ ἡμιόνων· ἐκεῖνος ἢ καὶ νεκροῖς σώμασι περιτίθεται, οὗτος ἐν ψυχῇ μόνον ἀγαθὴ λάμπει, ἐν ἣ Ἰησοῦς κατοικεῖ. Τοῦτον τοίνυν κτησώμεθα τὸν κόσμον, ἵνα ἡδόμεθα πανταχοῦ καὶ ἡμεῖς, καὶ εὐαρεστήσωμεν τῷ Ἰησοῦ, δι' οὗ καὶ μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἡ δόξα, ἅμα τῷ ἀγίῳ πνεύματι, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΛΒ.

1' Ἀσπάσασθε Ἐπαίνετον τὸν ἀγαπητόν μου, ὃς ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας εἰς Χριστόν.

ΠΟΛΛΟΥΣ καὶ τῶν σφόδρα δοκούντων εἶναι σπουδαίων τοῦτο τῆς ἐπιστολῆς τὸ μέρος παρατρέχειν ἡγοῦμαι, ὥς

1 CAP. XVI. v. 5.

^α λογισμένη C. ^τ φιλοξενίαν F. ^β χρυσίων ex corr. A. Idem post πολυτέλειαν add. κόσμων. ^ε κλᾶσθαι C. Statim καὶ τὸ θρ. καὶ τὸ ῥυθμῶ β. B.D.E.F. ^ν ἀφείσα pro ἀφείσα A.C.D.H. πᾶσαν om. C. ^ω τὴν om. E. Statim εἰσάγαγε pro εἰσαγε omnes. ^κ τῶν οὐρανῶν] οὐράνιον B.D. E.F. ^ι ἀν] + μέν C. ^ζ νῦν om. C. ^α πάντα ταῦτα pro ταῦτα πάντα omnes. ^β καὶ αὐλητρίδες om. C. ^γ εὐδοκίμειν omnes. εὐδόκιμον Edd. ^δ παρὰ θεῷ A.B.D.E.F.H. παρὰ τοῦ θεοῦ Edd. ^ε τῶν ἱππων C. ^ς καὶ om. E. ^ε ἐν τῇ ψ. μ. τῇ ἀγαθῇ C. ^η ἡδόμεθα pro αἰδόμεθα omnes. HOM. XXXII. ^α ἀγαπητόν] ἀδελφόν A. Mox ὅτι pro ὃς D. ^β εἶναι om. C. ^γ ἐπιστολῆς A.B.C.E.F.H. ut e libris edidit Montef. ἐντολῆς Veron. Sav. Mor.

περιττὸν καὶ οὐδὲν μέγα ἔχον· καὶ τοῦτο αὐτὸ ^dκαὶ ἐν τῇ
γενεαλογίᾳ τῇ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ κειμένη πάσχειν αὐτοὺς νομίζω.
Ἐπειδὴ γὰρ ὀνομάτων ἐστὶ κατάλογος, οὐδὲν μέγα οἴονται
ἐντεῦθεν κερδαίνειν. Καὶ οἱ μὲν τῶν χρυσοχόων παῖδες καὶ τὰ
745 μικρὰ ψήγματα περιεργάζονται, οὗτοι δὲ καὶ μάζας χρυσίου
τοσαύτας παρατρέχουσιν. Ἴν' οὖν μὴ τοῦτο πάσχωσιν, ^eἱκανὰ (232)
μὲν καὶ τὰ εἰρημένα ταύτης ἀπαγαγεῖν τῆς ῥαθυμίας αὐτούς.
Ὅτι γὰρ οὐ μικρὸν καὶ ἐντεῦθεν κέρδος, ἐδείξαμεν καὶ ἐκ τῶν
ἐμπροσθεν εἰρημένων, τὴν ψυχὴν ὑμῶν ἀναστήσαντες διὰ τῶν
προσρήσεων τούτων· ἵππειρασόμεθα δὲ καὶ σήμερον τὸ αὐτὸ
πάλιν τοῦτο μεταλλεύσαι ^εχωρίον. Ἔστι γὰρ καὶ ἀπὸ ὀνο-
μάτων ^hφιλῶν μέγαν εὐρεῖν θησαυρόν. Ἐὰν γοῦν μάθης διὰ
τί Ἀβραὰμ ἐκλήθη, διὰ τί Σάρρα, διὰ τί Ἰσραὴλ, διὰ τί
B Σαμουὴλ, πολλῶν πραγμάτων καὶ ἐντεῦθεν ἱστορίαν εὐρήσεις.
Καὶ ἀπὸ καιρῶν δὲ καὶ ἀπὸ τόπων τὸ αὐτὸ ^κτοῦτο δυνήσῃ
συναγαγεῖν. Ὁ μὲν γὰρ σπουδαῖος καὶ ἐντεῦθεν πλουτεῖ, ὁ δὲ
ἀναπεπτωκὸς οὐδὲ ἀπὸ τῶν σφόδρα καταδύλων κερδαίνει. Καὶ
γὰρ ^lτὸ τοῦ Ἀδὰμ ὄνομα οὐ ^mμικρὰν ἡμᾶς παιδεύει φιλο-
σοφίαν, καὶ τὸ τοῦ παιδὸς ⁿτοῦ ἐκείνου, καὶ τὸ τῆς γυναίκος
αὐτῆς, καὶ τῶν ἄλλων τὰ πλείω. Πολλῶν γὰρ ἐστὶ πρα-
γμάτων ὑπομνήματα τὰ ὀνόματα· καὶ θεοῦ εὐεργεσίαν καὶ ὁ τῶν
γυναικῶν δέικνυσιν εὐχαριστίαν· συλλαμβάνουσαι γὰρ ἀπὸ
C τῆς ^qτοῦ θεοῦ δωρεᾶς τὰ παῖδιά ὀνόμαζον αὐται. Ἀλλὰ τί
νῦν περὶ ὀνομάτων φιλασοφούμεν, νοημάτων τοσοῦτων ἀμελου-
μένων, καὶ πολλῶν οὐδὲ τὰ ὀνόματα ^ραὐτὰ τῶν βιβλίων εἰδόντων;
Πλὴν ^sἀλλ' οὐδ' οὕτως ἀναχωρητέον ἡμῖν τῆς περὶ τὰ τοιαῦτα
σπουδῆς. ²“Εἶδει γάρ σε, φησὶ, καταβαλεῖν τὸ ἀργύριον ἐπὶ
τοὺς τραπεζίτας.” Διόπερ καὶ μὴδεὶς ὁ ὑποδεχόμενος ἡ, τὸ
^tἑαυτῶν ποιῶμεν, καὶ δεικνύμεν οὐδὲν περιττὸν οὐδὲ εἰκῇ ^vπροσ-
κείμενον ταῖς γραφαῖς. Εἰ γὰρ μηδὲν εἶχε ταῦτα κέρδος,

² Matth. xxv. 27.

^d καὶ om. B. Mox ἐν om. H. Post κερδαίνειν lacuna est in E. usque ad ἐκεί-
ναι καλλωπ. p. 746 E. ^e ἱκανὰ F. ἱκανὸν H. ^f πειρασόμεθα pro πειρασόμεθα
omnes. πειρασόμεθα δὲ καὶ αὐτὸ τοῦτο πάλιν ἐπισητῆσαι καὶ μεταλλ. τὸ γ. C.
^g τὸ χωρίον Edd. τὸ om. B.F.H. ^h δαφιλῶν H. ⁱ ἱστορίαν A.B.C.D.F.H.
ἱστορίας Edd. ^k τοῦτο] + κέρδος C. Mox κερδάναι pro συναγαγεῖν A.B.D.
F.H. ^l τὸ τοῦ Ἀ. ὄνομα A.B.D.F.H. τοῦ Ἀ. τὸ ὄνομα Edd. ^m μικρὰν
... φιλοσοφίαν omnes. μικρὸν ... φιλοσοφίας Edd. Statim παιδεύσει B.
ⁿ τοῦ accessit ex A.B.D.F. Statim καὶ τὸ τῆς γ. omnes. τὸ aberat. αὐτοῦ
pro αὐτῆς C. ^o τῶν accessit ex A.B.D.F.H. ^p εὐτονίαν Veron. Statim
λαμβάνουσαι B.C.D.F. ^q τοῦ θεοῦ om. Veron. et in textu C. Mox αὐτὰ
pro αὐται C. ^r αὐτὰ om. C. ^s ἀλλ' om. C. ^t ἑαυτῶν pro αὐτῶν A.
B.D.F.H. Mox δεικνύμεν B.F. ^v προσκείμενον omnes. προφερόμενον
Edd.

οὐδ' ἂν ^ωπροσετέθη τῇ ἐπιστολῇ, οὐδ' ἂν Παῦλος ^χἔγραψεν ἅπερ ἔγραψεν. Ἀλλὰ γὰρ οὕτω τινές εἰσι βάνανσοι καὶ χαῦνοι καὶ τῶν οὐρανῶν ἀνάξιοι, ὥς μὴ μόνον ὀνόματα, ἀλλὰ D καὶ ὁλόκληρα βιβλία περιττὰ εἶναι ὕνομίζουσιν, ὥς τὸ Λευϊτικόν, ὥς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἕτερα πλείονα. Οὕτω καὶ τὴν παλαιὰν πολλοὶ τῶν ἀνοήτων ἐξέβαλον· καὶ ὁδῶ προβαίνοντες ²τῇ ἀπὸ τῆς πονηρᾶς ταύτης συνηθείας, πολλὰ καὶ τῆς καινῆς περιέκοψαν. Ἀλλὰ τούτων ^αμὲν ἅτε μεθυόντων καὶ τῇ σαρκὶ ζώντων οὐ πολλὸς ἡμῖν ὁ λόγος· εἰ δέ τις φιλοσοφίας ἐραστὴς, ^βκαὶ πνευματικῆς ἀκροάσεως φίλος, ἀκουέτω ὅτι οὐδὲ τὰ μικρὰ δοκούντα εἶναι ^γἐν τῇ γραφῇ εἰκὴ κείται καὶ μάτην, ^δκαὶ ὅτι καὶ τὰ παλαιὰ πολὺ φέρει τὸ κέρδος. ³“Ταῦτα γὰρ πάντα E τύποι, καὶ πρὸς νοουθεσίαν ἡμῶν ἐγράφη,” φησί. Διὸ καὶ Τιμοθέε ^εἔλεγε, “Πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει,” εἰς τὴν τῶν παλαιῶν ^ςαὐτὸν ἀνάγνωσιν ἐμβάλλων βιβλίων, ἀνθρώπων ἱερωσῶν πνεῦμα ἔχοντα, ὥς καὶ ^ςδαίμονας ἐλαύνειν καὶ νεκροὺς ἐγείρειν. Ἐχώμεθα τοίνυν τῶν προκειμένων. “Ἀσπάσασθε Ἐπαίνετον τὸν ἀγαπητόν μου.” ^ςἈξίον ἢ ἐν-τεῦθεν ἰδεῖν, πῶς ἐκάστῳ τοὺς ἐπαίνους ἀπονέμει διαφόρως. Οὐδὲ γὰρ μικρὸς οὗτος ὁ ἔπαινος, ἀλλὰ καὶ σφόδρα μέγας, καὶ 746 πολλῆς ἀρετῆς ἐνδεικτικὸς, τὸ Παῦλον ἔχειν ἀγαπητόν, ^ιΠαῦλον τὸν οὐκ εἰδότα χάριτι, ἀλλὰ κρίσει φιλεῖν. Εἴτα καὶ ἄλλο ἐγκώμιον “ὅς ἐστίν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας.” Ἡ γὰρ τοῦτό φησιν, ὅτι τῶν ἄλλων ἀπάντων προεπήδησε καὶ ἐπίστευσεν, ὅπερ οὐ μικρὸς ^κἔπαινος, ἢ ὅτι πάντων τῶν ἄλλων πλείονα ἐπιδείκνυται τὴν εὐλάβειαν. Διὰ τοῦτο εἰπὼν, “^ιὅς ἐστίν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας,” οὐκ ἐσίγησεν, ἵνα μὴ τὴν κοσμικὴν ὑποπτεύσεως δόξαν, ἀλλὰ προσέθηκεν, “εἰς Χριστόν.” Εἰ γὰρ ἐν τοῖς πολιτικοῖς πράγμασιν ὁ πρωτεύων μέγας εἶναι δοκεῖ καὶ λαμπρὸς, πολλῶ μᾶλλον ἐν τούτοις. Ἐπεὶ ^μοὖν εἰκὸς ἦν B αὐτὸν ταπεινοῦ γένους εἶναι, λέγει τὴν ἀληθὴ εὐγένειαν καὶ τὴν προεδρίαν, ἐντεῦθεν αὐτὸν κοσμῶν. Καὶ οὐχὶ Κορίνθου μόνον, ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρον ἔθνος φησὶν αὐτὸν ἀπαρχὴν εἶναι, ὥσαντι

3 1 Cor. x. 11. 1 Tim. iv. 13.

^ω προσετέθη] + ταῦτα A.H. Haec οὐδ' ἂν πρ. τῇ ἐπ. om. C. ^χ ἔγραψεν] + πνευματικὰ γὰρ A.D.F.H. οὐδ' ἂν Π. ταῦτα ἔγραψεν· πνεύματι γὰρ ἔγραψεν. ἀλλὰ C. ^γ νομίζουσιν C. ² τῇ om. B.C.F. Statim τῆς accessit ex omnibus. ^α μὲν om. H. ^β καὶ om. D. ^γ ἐν τῇ] τῆς C. ^δ καὶ ὅτι καὶ] ὅτι C. ^ς αὐτῶν C. ^ι τοιοῦτον C. καὶ post ὡς om. idem. ^ς δαίμονας pro δαιμόνια A.B.C.D.F. Mox καὶ νεκροὺς ἐγείρειν om. A.C. ^β ἐνταῦθα C. Mox ἐκάστου idem. ^ι Παῦλον accessit ex A.B.C.D.F. Cat. ^κ ἔπαινος] ὁ ἔπαινος A.F.H. ἔπαινος ἦν C. ^ι δς om. C. ^μ οὖν pro γὰρ libri omnes et Cat. Statim αὐτὸν pro αὐτοὺς iidem.

TOM. I.

3 P

θύραν καὶ εἴσοδον τοῖς ἄλλοις γεγεννημένον. Οὐ μικρὸς δὲ τοῖς τοιούτοις ὁ μισθός· καὶ γὰρ ^ηκαὶ τῶν ἑτέροις κατωρθωμένων πολλὴν καρπώσεται τὴν ἀμοιβὴν ὁ τοιοῦτος, ἅτε καὶ ἐκείνοις πολὺ διὰ τῆς ἀρχῆς ^οσυνεισενεγκών.

⁴ “Ἀσπασάσθε Μαριάμ, ἥτις πολλὰ ἐκοπίασεν εἰς ῥύμᾱς.”

C Τί τοῦτο; Πάλιν γυνὴ στεφανοῦται καὶ ἀνακηρύττεται, πάλιν ἡμεῖς αἰσχυνόμεθα οἱ ἄνδρες· μᾶλλον δὲ οὐκ αἰσχυνόμεθα μόνον, ἀλλὰ καὶ σεμνυνόμεθα. Σεμνυνόμεθα μὲν γὰρ, ὅτι τοιαῦται παρ’ ἡμῖν γυναῖκες· αἰσχυνόμεθα δὲ, ὅτι σφόδρα αὐτῶν ἀπο- (233)
λιμπανόμεθα οἱ ἄνδρες. Ἄλλ’ ἐὰν μάθωμεν πόθεν ἐκείναι καλλωπίζονται, ταχέως καὶ ἡμεῖς αὐτὰς καταληψόμεθα. Πόθεν οὖν καλλωπίζονται; Ἀκουέτωσαν καὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες· οὐκ ἀπὸ τῶν ^ιψελίων, οὐδὲ ἀπὸ τῶν ὀρμίσκων, οὐδὲ ἀπὸ τῶν εὐνούχων καὶ τῶν θεραπεινίδων καὶ τῶν χρυσοπάστων ἱματίων,
D ἀλλ’ ἀπὸ τῶν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἰδρώτων. “Ἦτις γὰρ, φησί, πολλὰ ἐκοπίασεν εἰς ῥύμᾱς” οὐκ εἰς ἐαυτὴν μόνον, οὐδὲ εἰς τὴν οἰκείαν ἀρετὴν, ὃ πολλὰ καὶ νῦν ποιοῦσι γυναῖκες, νηστεύουσαι, χαμευνοῦσαι, ἀλλὰ καὶ ^εεἰς ἑτέρους, ἀποστολῶν καὶ εὐαγγελιστῶν ἀναδεξαμένη δρόμους. Πῶς οὖν φησι, ⁵ “Γυναικὶ ἰδὲ διδάσκειν οὐκ ἐπιτρέπω;” Τῆς ἐν τῷ μέσῳ προεδρίας αὐτὴν κωλύει ^ηκαὶ θρόνου τοῦ ἐν τῷ βήματι, οὐ τοῦ λόγου τῆς διδασκαλίας. Ἐπεὶ εἰ τοῦτο ἦν, πῶς ἔλεγε τῇ τὸν ἀπίστον ἄνδρα ἐχούσῃ, ⁶ “Τί γὰρ οἶδας, γύναι, εἰ τὸν ἀνδρὰ σώσεις;” πῶς ἐπέτρεπε παιδᾶς νοθετεῖν ^ωλέγων, “Σωθήσεται δὲ διὰ τῆς τεκνογονίας, ἐὰν ^κἐπιμείνωσιν ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ καὶ
E ἀγίασμῳ μετὰ σωφροσύνης;” πῶς ἡ Πρίσκιλλα τὸν Ἀπολλῶ ὑκατήχει; Οὐ τοίνυν τὴν ^ιιδίᾳ διάλεξιν γινομένην ἐπ’ ὠφελείᾳ διακόπτων τοῦτο ἔλεγεν, ἀλλὰ τὴν ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἐν τῷ κοινῷ θεάτρῳ διδασκάλοις πρέπουσαν· καὶ ὅταν πάλιν πιστὸς ὁ ἀνὴρ ᾖ, καὶ σφόδρα ἀπηρτισμένος, καὶ διδάσκειν αὐτὴν δυνάμενος· ὥς ^αἂν αὐτὴ σοφωτέρα ᾖ, οὐ κωλύει ^βκαὶ διδάσκειν καὶ διορθοῦν. Καὶ οὐκ εἶπεν, ἥτις πολλὰ ^εἐδίδαξεν, ἀλλ’, “ἥτις πολλὰ

4 v. 6.

5 1 Tim. ii. 12.

6 1 Cor. vii. 16. 1 Tim. ii. 15.

^η καὶ om. A.B.D.F.H. Mox κατωρθωμένων A.B.D.F. Vulgatum firmat Cat. ^ο συνεισενεγκών A.B.C.D.F.H. Cat. Edebatur εἰσενεγκών. ^ρ ῥύμᾱς B.D. Mosq. 3. ^ι ψελίων B.F. ^κ ῥύμᾱς pro ῥύμᾱς A.F. Veron. ^ε εἰς om. B. ^ε δὲ om. C. ^ν καὶ τοῦ θρ. Edd. τοῦ deest in omnibus. ^ω λέγων om. A.H. Cat. ^κ ἐπιμένωσι D. Cat. Statim ἐν π. καὶ δ. καὶ (+τῷ B.) ἀγίασμῳ A.B.D.E.F.H. τῇ π. καὶ (καὶ om. C.) τῇ δ. καὶ τῷ ἀγίασμῳ Edd. et Cat. ^γ κατήχει A.B.C.D.E.F. Cat. κατηχεῖ Veron. Sav. ἐκατήχησεν Mor. Ben. ^ι ἰδίᾳ om. A. ^α ἂν] +εἰ C. Statim αὕτη A.D.E. ^β καὶ accessit ex omnibus. ^ε Haec ἐδίδαξεν ἀλλ’ ἥτις πολλὰ om. E. qui post ἐκοπίασε addit ἀλλ’ εἰς ῥύμᾱς.

ἐκοπίασε, δεικνὺς ὅτι μετὰ τοῦ λόγου καὶ ἕτερα ^d ἄλλα διηκο-
νεῖτο, τὰ ἀπὸ τῶν κινδύνων, τὰ ἀπὸ τῶν χρημάτων, τὰ ἀπὸ ⁷⁴⁷
τῶν ἀποδημιῶν. Λεόντων γὰρ θερμότεραι αἱ τότε γυναῖκες
ἦσαν, διανεμόμεναι πρὸς τοὺς ἀποστόλους τοὺς ὑπὲρ τοῦ κη-
ρύγματος πόνους· διὰ τοῦτο καὶ συναπεδήμουν αὐτοῖς, καὶ τὰ
ἄλλα πάντα διηκονοῦντο. Καὶ ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ δὲ ἠκολούθουν
γυναῖκες ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς διακονούμεναι, καὶ θερα-
πεύουσαι τὸν διδάσκαλον.

⁷ “ Ἀσπάσασθε Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουνίαν τοὺς συγγενεῖς
μου.” Δοκεῖ μὲν καὶ τοῦτο ἐγκώμιον εἶναι· τὸ δὲ ἔφεξης
πολλῶ μεῖζον. Ποῖον εἰδὴ τοῦτο; “ Καὶ ^h τοὺς συναιχμαλώτους
μου.” Τοῦτο γὰρ ὁ μέγιστος στέφανος, ἡ μεγάλη ἀνακήρυξις. B
Καὶ ποῦ γέγονεν αἰχμάλωτος Παῦλος, ἵνα εἴπῃ, “ τοὺς συν-
αιχμαλώτους μου;” Αἰχμάλωτος μὲν οὐκ ἐγένετο, αἰχμα-
λώτων δὲ ^k αἰχμαλωτότερα ἔπασχεν, οὐ πατρίδος ἀλλοτριού-
μενος μόνον καὶ οἰκίας, ἀλλὰ ^l καὶ λιμῶ παλαίων καὶ θανάτῳ
διηνεκεῖ καὶ μυρίοις ἑτέροις. Τοῦ μὲν γὰρ αἰχμαλώτου τοῦτο
μόνον ἐστὶ ^m τὸ δεινόν, ὅτι τῶν οἰκείων ἀλλοτριούμενος, δούλος
γίνεται πολλάκις ἀντ’ ἐλευθέρου· ἐνταῦθα δὲ νιφάδας ἔστιν
εἰπεῖν πειρασμῶν, ⁿ οὓς ὑπέμεινεν ὁ μακάριος οὗτος, ἀγόμενος
καὶ περιηγόμενος, μαστιγούμενος ^o καὶ δεσμούμενος, λιθαζό-
μενος ^p καὶ καταποντιζόμενος, μυρίους ἔχων ἐπιβούλους. Καὶ
οἱ μὲν αἰχμάλωτοι οὐδένα λοιπὸν ἔχουσι πολέμιον μετὰ τὴν C
ἀπαγωγὴν, ἀλλὰ καὶ πολλῆς ἀπολαύουσι ^q προνοίας παρὰ τῶν
εἰληφότων αὐτοῦς· οὗτος δὲ ἐν μέσοις ^r ἐστρέφετο τοῖς πολε-
μίοις διηνεκῶς, καὶ πανταχοῦ δόρατα ἔβλεπε, ^s καὶ ξίφη ἠκονη-
μένα, καὶ παρατάξεις καὶ μάχας. Ἐπεὶ οὖν καὶ τούτους εἰκὸς
ἦν πολλῶν αὐτῷ κεκοινωνηκέναι κινδύνων, συναιχμαλώτους ^t αὐ-
τοὺς καλεῖ ὥσπερ καὶ ἀλλαχοῦ φησιν, ⁸ “ Ἀρίσταρχος ὁ
συναιχμάλωτός μου.” Εἴτα καὶ ἕτερος ἔπαινος· “ Οἵτινές εἰσιν
ἐπίσημοι ἐν τοῖς ἀποστόλοις.” ^w Καίτοι καὶ τὸ ἀποστόλους
εἶναι μέγα· τὸ δὲ καὶ ἐν ^x τούτοις ἐπίσημους εἶναι, ἐννόησον

⁷ v. 7.

⁸ Col. iv. 10.

^d ἄλλα διηκονεῖτο] πολλά διηκόνει C. ^e ὑπὲρ] ἀπὸ C. ^f ἔφεξης D.E.
εἰ δὴ pro διὲ A.B.D.E.F.H. ^h τοὺς accessit ex A.B.D.E.F.H. Mosqq. ⁱ ἵνα
εἴπῃ] ὅτι λέγει D.E. Statim καὶ τοὺς σ. B.D.E.H. μου om. C. ^k αἰχμα-
λωτότερα] Sic A.H. χαλεπώτερα B.C.D.E.F. Cat. πολλῶ χαλεπώτερα Edd.
^l Sic A.B.D.E.F.H. Cat. καὶ om. Veron. Sav. Mor. ^m τὸ om. E. ⁿ οὓς]
ds C. Statim ὑπέμεινεν A.B.D.E.F.H. ὑπέμενεν Edd. ^o καὶ δεσμ. om. C.
^p καὶ accessit ex A.B.D.E.F. ^q τῆς πρ. C. ^r αὐτὸς C. ^s ἐστρέφετο
pro περιεστρέφετο omnes. τοῖς π. ἐστρέφετο hoc ord. C. Idem διηνεκῶς in
marg. habet. ^t καὶ τὰ ξίφη Edd. τὰ deest in omnibus. ^v αὐτοὺς om. C.
^w καίτοι om. C. Cat. ^x τούτοις ἐπίσημους] τοῖς ἐπίσημοις C.

Δ' ἡλίκον ἐγκώμιον. Ἐπίσημοι δὲ ἦσαν ἀπὸ τῶν ἔργων, ἀπὸ τῶν κατορθωμάτων. Βαβαί, πόση τῆς γυναίκος ἰαύτης ἢ φιλοσοφία, ὡς καὶ τῆς τῶν ἀποστόλων ἀξιοθῆναι προσηγορίας. Καὶ οὐδὲ ἐνταῦθα ἴσταται, ἀλλ' ἕτερον πάλιν ἐγκώμιον προστίθῃσι, λέγων· “Οἱ καὶ πρὸ ἐμοῦ γεγόνασιν ἐν Χριστῷ.” Καὶ γὰρ καὶ τοῦτο ἔπαινος ²μέγιστος, τὸ προσηλῶσαι καὶ πρὸ τῶν ἄλλων ἐλθεῖν. Σκόπει δέ μοι τὴν ἁγίαν ψυχὴν πῶς κενοδοξίας ἦν καθαρά. Μετὰ γὰρ τὴν τοσαύτην καὶ τηλικαύτην δόξαν ἐτέρους ἑαυτοῦ προτίθῃσι, καὶ οὐκ ³ἀποκρύπτεται τὸ ὕστερος αὐτῶν ἐλθεῖν, οὐδὲ αἰσχύνεται τοῦτο ὁμολογῶν. Καὶ (134) τί θαυμάζεις, εἰ τοῦτο οὐκ αἰσχύνεται, ὅπου γε καὶ τὸν πρό-
 Ετερον αὐτοῦ βίον ⁴ἐκπομπεύειν οὐ παραιτεῖται, βλάσφημον ἑαυτὸν καὶ διώκτην ⁵καλῶν; Ἐπεὶ οὖν οὐκ εἶχε τῶν ἄλλων ἐντεῦθεν αὐτοῦς ⁶προθεῖναι, ἐζήτησε ⁷τὸν μετὰ τοὺς ἄλλους ἐλθόντα ἑαυτὸν, καὶ εὔρε καὶ ἐντεῦθεν αὐτοῖς συνθεῖναι ἔπαινον, εἰπὼν, “οἱ καὶ πρὸ ἐμοῦ γεγόνασιν ἐν Χριστῷ.”

⁹ “Ἀσπάσασθε Ἀμπλίαν τὸν ἀγαπητὸν μου.” Πάλιν τοῦτον ἀπὸ τῆς ἀγάπης ἐγκωμιάζει. Ἡ γὰρ ἀγάπη Παύλου διὰ τὸν θεὸν ἦν, μυρία ἔχουσα ἀγαθά. Ἐἰ γὰρ τὸ παρὰ βασιλέως ἀγαπᾶσθαι μέγα, τὸ παρὰ Παύλου φιλεῖσθαι ἡλίκον 748 ἐγκώμιον; Οὐδὲ γὰρ ⁸ἂν, εἰ μὴ πολλὴν ⁹ἄρετὴν ἐκέκτητο, εἰς ἔρωτα αὐτὸν ἐπεσπάσατο. Οἶδε γὰρ τοὺς ἐν κακίᾳ ζῶντας καὶ παρανομίαις οὐ μόνον ¹⁰φιλεῖν, ἀλλὰ καὶ ἀναθεματίζειν ὡς ὅταν λέγῃ, ¹⁰ “Εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν κύριον ¹¹Ἰησοῦν, ἔστω ἀνάθεμα.” καὶ, “Εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε, ἀνάθεμα ἔστω.” ¹¹ “Καὶ Οὐρβανὸν τὸν συνεργόν μου ἐν ¹²κυρίῳ.” Τοῦτο ἐκείνου ¹²μεῖζον τὸ ἐγκώμιον καὶ γὰρ καὶ ἐκεῖνο περιέχει τοῦτο. “Καὶ Στάχυν τὸν ἀγαπητὸν μου.” Πάλιν ἀπὸ τῶν αὐτῶν ¹³στεφανοῖ καὶ τοῦτον. ¹³ “Ἀσπάσασθε Β' Ἀπελλῆν ¹⁴τὸν δόκιμον ἐν Χριστῷ.” Οὐδὲν τούτου τοῦ ἐπαίνου ἴσον, ¹⁴ τοῦ ἁληπτον εἶναι καὶ μηδεμίαν παρέχειν λαβὴν ἐν τοῖς κατὰ θεὸν πράγμασιν. “Ὅταν γὰρ εἴπῃ, “τὸν δόκιμον ἐν Χριστῷ,” πᾶσαν ἀρετὴν καταλέγει. Καὶ τίνος ἕνεκεν

9 v. 8.

10 1 Cor. xvi. 22. Gal. i. 8.

11 v. 9.

12 v. 10.

Υ ταύτης om. C. ² μέγας C. ³ ἀπέκρυπτε A. ἀπέκρυβεν H. ἀποτί-
 θεται C. Statim τὸ ὕστερον αὐτὸν ἐλθεῖν οὔτε αἰσχ. C. ⁴ ἐκπομπεύειν om. H.
⁵ ἀποκαλῶν C. ⁶ προθεῖναι pro προτιθέναι A.B.D.E.F.H. ⁷ τὸν om. C.
⁸ εἰ] καὶ H. ⁹ ἂν om. B. ¹⁰ ἀγάπην C. ¹¹ οὐ φιλεῖν Edd. οὐ om. Veron.
 et a pr. man. A. μὴ pro οὐ B.C.D.E.F.H. ¹² Ἰησοῦν Χριστὸν Edd. Χριστὸν
 om. A.B.D.E.F.H. ¹³ καὶ om. C. ¹⁴ κυρίῳ pro Χριστῷ A.B.D.F.H.
¹⁵ μεῖζον om. C. ¹⁶ στεφάνων καὶ τοῦτο A. στεφάνων καὶ τοῦτον H. καὶ τοῦτον
 στεφανοῖ C. P τὴν] + ἀγαπητὸν μου καὶ C. ¹⁷ τοῦ pro τὸ D.E. Cat.

οὐδαμοῦ φησι, τὸν κύριόν μου τὸν δεῖνα, καὶ τὸν δεσπότην μου;
 "Οτι ταῦτα ἐκείνων μεῖζω τὰ ἐγκώμια· ἐκείνα μὲν γὰρ ἱτιμῆς
 ἐστὶν ὑπλῶς, ταῦτα δὲ ἄρετῆς. Καὶ ^ατούτῳ δὲ αὐτῷ τετί-
 μηκεν αὐτοὺς οὐχ ὡς ἔτυχε, ἰτῷ πολλοὺς τῶν καταδεεστέρων
 μετὰ τῶν ὑψηλῶν καὶ μεγάλων προσαγορεύειν. Τῷ μὲν γὰρ
 προσειπεῖν, καὶ μετ' ἀλλήλων προσειπεῖν, καὶ ἐν τῇ αὐτῇ
 ἐπιστολῇ, πάντας ὁμοίως ἐτίμησε· τῷ δὲ ἵτιμάζοντα ἐκά- C
 στου θεῖναι ἐγκώμια, τὴν ἰδιάζουσαν ἐκάστου παρέστησεν ἡμῖν
 ἄρετήν· ^ωὡς μήτε φθόνον τεκεῖν τῷ τοὺς μὲν τιμῆσαι, τοὺς δὲ
 ἀτιμάσαι, ^ζμήτε ῥαθυμίαν καὶ σύγχυσιν ἐργάσασθαι ἐκ τοῦ
 πάντας τῶν αὐτῶν ἀξιῶσαι, ^υοὐ τῶν αὐτῶν ὄντας ἀξίους. "Ορα
 γοῦν πῶς πάλιν ἐπὶ τὰς θαυμαστάς ἔρχεται γυναῖκας. Εἰπὼν
 γὰρ, "Ἀσπάσασθε ^ζτοὺς ἐκ τῶν Ἀριστοβούλου, ¹³ καὶ Ἡρω-
 δίωνα τὸν συγγενῇ μου, καὶ τοὺς ἐκ τῶν Ναρκίσσου" οὓς εἰκὸς
 ἴσως μὴ τοιοῦτους εἶναι, ^αοἷους τοὺς ἔμπροσθεν· διὸ οὐδὲ ὀνο-
 μαστὶ τῶν πάντων μέμνηται· καὶ τὸ προσῆκον αὐτοῖς ^βἀποδοὺς D
 ἐγκώμιον, τὸ πιστοὺς εἶναι· τοῦτο γὰρ ἐστὶ, "τοὺς ὄντας ἐν
 κυρίῳ" ἐπὶ γυναῖκας πάλιν ἄγει τὴν πρόσρησιν, λέγων·
¹⁴ "Ἀσπάσασθε Τρύφαιναν καὶ Τρυφῶσαν τὰς κοπιώσας ἐν
 κυρίῳ." Καὶ περὶ μὲν ἐκείνης φησὶν, ὅτι ἐκοπίασεν εἰς ἑμᾶς·
 περὶ δὲ τούτων, ὅτι ἔτι κοπιῶσιν. Οὐ μικρὸν δὲ τοῦτο ἐγκώ-
 μιον, τὸ ^δἐνεργοὺς εἶναι δι' ὅλου, καὶ μὴ μόνον ἐνεργοὺς, ἀλλὰ
 καὶ κοπιᾶν. Τὴν δὲ Περσίδα καὶ ἀγαπητὴν καλεῖ, δεικνύς
 μεῖζονα τούτων οὖσαν. "Ἀσπάσασθε γὰρ, φησὶ, Περσίδα E
 τὴν ἀγαπητὴν ἐμου." Καὶ πολλὴν αὐτῇ μαρτυρεῖ κάματον,
 λέγων· "Ἦτις πολλὰ ἐκοπίασεν ἐν κυρίῳ." Οὕτως οἶδεν
 ἕκαστον κατὰ τὴν ἀξίαν ὀνομάζειν, τούτους τε προθυμοτέρους
 ποιῶν τῷ μηδενὸς τῶν προσόντων αὐτοῖς ἀποστερεῖν, ἀλλὰ καὶ
 τὴν μικροτάτην ὑπεροχὴν ἀκακηρύττειν· τοὺς τε ἑτέρους σπου-
 δαιοτέρους κατασκευάζων, καὶ εἰς τὸν αὐτὸν ἄγων ζῆλον τοῖς
 περὶ τούτων ἐγκωμίοις.

¹⁵ "Ἀσπάσασθε Ροῦφον τὸν ἐκλεκτὸν ἐν κυρίῳ, καὶ τὴν

13 v. 11.

14 v. 12.

15 v. 13.

¹ Haec τιμῆς ἐστὶν—οὐχ ὡς desunt in A.H. ^α τούτῳ δὲ αὐτῷ B.C.D. E.F. Cat. τοῦτο δὲ αὐτὸ Edd. ^β τῷ pro τὸ A.B.C.D.E. Cat. τῶν H. v. τὰ om. H. ^ω ὡς μήτε] ὥστε μὴ C. Mox τῷ om. idem. ^ζ μηδὲ A.H. v. οὐ om. A.C.H. Mox πῶς ἐπὶ θαυμαστάς C. ^ζ τοὺς] τὸν H. Mox τὸν συγγενῇ (μου om.) A.B.F.H. Mosq. ^α οἷους τοὺς] τῶν C. Post ἔμπροσθεν perit folium unum hujus Cod. usque ad v. εἰπομεν p. 749 D. ^β ἀποδοὺς ἐγκ. pro ἐγκ. ἀποδοὺς omnes. ^γ ἑμᾶς A.B.E.F.H. ἡμᾶς Edd. ^δ ἐνεργοὺς libri omnes et Cat. ἐν ἔργοις Edd. Iidem mox ἐνεργοὺς repetunt, ubi edebatur ἐνεργεῖν. ^ε μου accessit ex omnibus. ^ς ἄγων omnes. ἐνάγων Edd. et Cat.

μητέρα αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ.” Ὀλόκληρα πάλιν ἐνταῦθα τὰ ἀγαθὰ,
 749 ὅταν καὶ ὁ παῖς τοιοῦτος ᾖ, καὶ ἡ μήτηρ τοιαύτη, καὶ πλήρης
 ἡ οἰκία εὐλογίας, καὶ ἡ ρίζα τῷ καρπῷ συμβαίνει. Οὐδὲ γὰρ
 ἀπλῶς ^hεἶπε, “μητέρα αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ,” εἰ μὴ πολλὴν ἐμαρ- (235)
 τύρει τῇ γυναικὶ τὴν ἀρετὴν. ¹⁶ “Ἀσπάσασθε Ἀσὺγκριτον,
 Φλέγοντα, Ἑρμᾶν, Πατρόβαν, Ἑρμῆν, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς
 ἀδελφούς.” Ἐνταῦθα μὴ τοῦτο ἰδῆς, ὅτι χωρὶς ἐγκωμίων
 αὐτοὺς τίθησιν, ἀλλ’ ^kὅτι σφόδρα, ὡς ἔοικε, καταδεεστέρους
 ὄντας ἀπάντων οὐκ ἀπηξίωσε τῆς παρ’ αὐτοῦ προσρήσεως.
 Μᾶλλον δὲ ^mοὐ μικρὸν καὶ τοῦτο ἐγκώμιον, τὸ καὶ ἀδελφούς
 αὐτοὺς καλεῖν, ὥσπερ οὖν καὶ τοὺς μετ’ ⁿαὐτοὺς, ἀγίους.
¹⁷ “Ἀσπάσασθε ^oγὰρ, φησὶ, Φιλόλογον καὶ ^pἸούλιον, καὶ
 B Νηρέα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, καὶ Ὀλυμπᾶν καὶ τοὺς σὺν
 αὐτοῖς ^qπάντας ἀγίους.” ὅπερ μέγιστον ἦν ἀξίωμα, καὶ τιμῆς
 μέγεθος ἄφατον. Εἶτα, ἵνα μηδεμία φιλονεικία γένηται τῷ
 τοὺς μὲν οὕτω, τοὺς δὲ οὕτω προσειρησθαι, καὶ τοὺς μὲν
 ὀνομαστὶ, τοὺς δὲ ^sἀδιορίστως, καὶ τοὺς μὲν μετὰ πλειόνων
 ἐγκωμίων, τοὺς δὲ μετὰ ἐλαττόνων, ἀνακρινᾷ πάλιν αὐ-
 τοὺς τῇ τῆς ἀγάπης ἰσοτιμίᾳ καὶ τῷ ἀγίῳ φιλήματι, λέγων
¹⁸ “Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγίῳ” διὰ τῆς εἰ-
 ρήνης ταύτης πάντα ^tἐκβάλλων θορυβοῦντα αὐτοὺς λογισμὸν
 C καὶ μικροψυχίας ἀφορμὴν, ἵνα μήτε ὁ μέγας καταφρονῇ τοῦ
 ἐλάττονος, μήτε ὁ μικρὸς βασκαίνει τῷ μείζονι· ἀλλὰ καὶ
 ὑπεροψία καὶ φθόνος ἀπελαύνηται, τοῦ φιλήματος τούτου
 πάντα καταπραῖνοντός τε καὶ ἐξισούντος. Διὸ οὐ μόνον αὐτοὺς
 ἀσπάσασθαι κελεύει οὕτως, ἀλλὰ καὶ τὸν ^vπαρὰ τῶν ἐκκλησιῶν
 ἀσπασμὸν οὕτως αὐτοῖς διαπέμπεται. “Ἀσπάζονται γὰρ
^wὑμᾶς,” φησὶν, οὐκέτι τὸν δεῖνα καὶ τὸν δεῖνα κατ’ ἰδίαν, ἀλλὰ
 κοινῇ πάντας, “αἱ ἐκκλησίαι τοῦ ^xΧριστοῦ.” Εἶδες πῶς οὐ
 μικρὰ καὶ ἀπὸ τῶν προσρήσεων τούτων ἐκερδάναμεν; Ὅσους
 D θησαυροὺς ἐμέλλομεν παρατρέχειν, εἰ ^yμὴ καὶ τοῦτ’ ὁ μέρος
 τῆς ἐπιστολῆς μετὰ ἀκριβείας ἐξητάσαμεν, τῆς ἡμῖν ^zἐγχω-
 ρούσης λέγω; ὡς εἶγε τις εὐρεθείη σοφὸς ἀνὴρ καὶ πνευματικὸς,

16 v. 14.

17 v. 15.

18 v. 16.

^ε συμβαίνει B.D.E.F.H. Cat. ^h εἶπε] ἴσ. εἶπεν ἂν Sav. marg. Ita Cat.
ⁱ ἰδῆς]+μόνον D.E. ^k ὅτι]+καὶ D.E. ^l ὡς ἔοικε pro καὶ τοὺς libri omnes
 et Cat. ^m οὐ] οὐδὲ D. Cat. καὶ οὐ A.H. καὶ ante τοῦτο om. A.B.D.E.H.
 non Cat. ⁿ αὐτοῦ A.D.E. ^o γὰρ, φησὶ om. A.H. ^p Ἰούλιον pro
 Ἰουλίαν nostri omnes cum Mosqq. Statim καὶ Νηρέα B.D.E. ^q πάντας pro
 ἀπαντας omnes. ^r τὸ A.H. ^s ἀρίστως H. ^t ἐκβαλὼν Codd. Vul-
 gatū habet Cat. ^v παρὰ τῶν pro πασῶν libri omnes et Cat. ^w ὑμᾶς,
 φησὶν pro φησὶν, ὑμᾶς omnes. ^x θεοῦ A.D.E.H. Mosqq. ^y μὴ καὶ] καὶ
 μὴ H. ^z ἐγχειρούσης E.

καὶ βαθύτερον καταβήσεται, καὶ πλείους ὄψεται τοὺς μαρ-
γαρίτας.

Ἀλλ' ἐπειδὴ τινες ἐζήτησαν πολλάκις, τί δήποτε ἐν τῇ
ἐπιστολῇ ταύτῃ αὐτοσούτους προσείπεν, ὅπερ ἐν ἐτέρᾳ οὐκ
ἐποίησεν ἐπιστολῇ· ἡ ἐκεῖνο ἂν εἴποιμεν, ὅτι διὰ τὸ ἐμὲ
ἐωρακέναι Ῥωμαίους τοῦτο ποιεῖ. Καίτοιγε, φησὶν, οὐδὲ
Κολασσαέας εἶδε, καὶ οὐδὲν τοιοῦτον ἐποίησεν. Ἀλλ' οὗτοι
δοκιμώτεροι τῶν ἄλλων ἦσαν, καὶ ἐξ ἐτέρων πόλεων ἐκεῖ
μεταστάντες, ὡς εἰς βᾶσφαλεστέραν τινὰ καὶ βασιλικωτέραν Ε
πόλιν. Ἐπεὶ οὖν ἡ ἐν ξένῃ διήγον, καὶ ἔδει πολλῆς ἀπολαύειν
ἀσφαλείας αὐτοὺς, καὶ τῶν ἑαυτῷ γνωρίμων ἡσάν τινες ἐξ αὐ-
τῶν, οἱ ἡ δὲ καὶ διακονήσαντες πολλὰ καὶ μεγάλα ὑπὲρ αὐτοῦ
παρόντες· εἰκότως αὐτοὺς συνίστησι διὰ τῶν γραμμάτων. Καὶ
γὰρ οὐ μικρὰ ἦν ἡ Παύλου δόξα τότε, ἀλλὰ τοσαύτη, ὡς καὶ
ἀπὸ γραμμάτων μόνων πολλὴν ἔχειν προστασίαν τοὺς τῶν
ἐπιστολῶν ἀπολαύοντας· οὐδὲ γὰρ ἠδούντο μόνον αὐτὸν, ἀλλὰ
καὶ ἐδεδοίκεσαν. Εἰ γὰρ μὴ τοῦτο ἦν, οὐκ ἂν εἶπεν, “Ἦτις
προστάτις πολλῶν ἐγενήθη, καὶ αὐτοῦ ἐμοῦ” καὶ πάλιν, “Ἡ- 750
χόμην ἀνάθεμα εἶναι αὐτὸς ἐγώ.” Καὶ Φιλήμονι γράφων
ἔλεγεν, ¹⁹ “Ὡς Παῦλος πρεσβύτερος, Ῥωμαῖοι δὲ καὶ δέσμιος Ἰησοῦ
Χριστοῦ” καὶ Γαλάταις, “Ἰδε ἐγὼ Παῦλος ἠλέγω ὑμῖν” καὶ,
“Ὡς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐδέξασθέ με.” Καὶ Κορινθίοις δὲ ἐπι-
στέλλων ἔλεγεν· ²⁰ “Ὡς μὴ ἐρχομένου δέ μου πρὸς ὑμᾶς,
ἐφυσιώθησάν τινες” καὶ πάλιν, “Ταῦτα δὲ μετεσχημάτισα εἰς
ἐμαυτὸν καὶ Ἀπολλῶν, ἵνα ἐν ἡμῖν μάθητε τὸ μὴ ὑπὲρ ὃ
γέγραπται φρονεῖν.” Δι' ὧν ἀπάντων δῆλον, ὅτι μεγάλην
περὶ αὐτοῦ δόξαν εἶχον ἅπαντες. Βουλόμενος τοίνυν αὐτοὺς Β
εἶναι ἐν ἀδείᾳ καὶ τιμῇ, προσείπεν ἕκαστον, κατὰ τὸ ἐγχευρὸν
καλλωπίζων αὐτοὺς. Τὸν μὲν γὰρ ἀγαπητὸν ἐκάλεσε, τὸν
δὲ συγγενῆ, τὸν δὲ ἀμφοτέρω, τὸν δὲ συναιχμάλωτον, τὸν δὲ
συνεργόν, τὸν δὲ δόκιμον, τὸν δὲ ἐκλεκτόν· καὶ τὴν μὲν ἀπὸ

¹⁹ Philem. 9. Gal. v. 2. iv. 14.

²⁰ 1 Cor. iv. 18, 6.

^a αὐτοσούτους] Sic Cat. πολλοὺς A.B.E.F.H. ^b ἐκεῖνο pro τοῦτο omnes.
^c ἐμὲ omnes. ἐμὲποτε Edd. ^d οὐδὲ pro οὐτε omnes. Statim Κολοσσ.
C.D.E. ^e ἦσαν] + ἄλλως δὲ D.E. ^f μεταστάντες om. A.B.D.H. et in
textu F. Agnoscit Cat. ^g βᾶσφαλεστέραν A.B.H. non Cat. Haec ἀσφαλε-
στέραν τινὰ καὶ om. D.E. sed τινὰ ante πόλιν habet D. ^h ἐν τῇ ξ. D.E.
Μοχ καὶ ἔδει π. ἀπ. ἀσφ. hoc ord. omnes. καὶ π. ἀσφ. ἔδει ἀπ. Edd. ⁱ αὐ-
τῶν H. αὐτοῖς B.F. ^k δὲ om. C. ^l παθόντες C. Cat. ^m Π. δόξα
pro δόξα Π. A.B.D.E.F.H. Cat. Μοχ ἀλλὰ καὶ τοσαύτη A.B.D.E.F. non Cat.
ⁿ μόνων B.C.D.E.F. ^o ἂν om. B. ^p νῦν C. Μοχ Ἰησοῦ Χριστοῦ pro ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ B.C.D.E.F. Haec om. A.H. ^q γράφω E. ^r δ] δ B.C.
F.H. ^s δόξαν εἶχον pro εἶχον δόξαν omnes.

τοῦ ἀξιώματος· οὐδὲ γὰρ ἀπλῶς τὴν διακονουμένην φησίν, ἐπεὶ εἰ τοῦτο ἦν, καὶ τὰς περὶ Τρύφαιναν καὶ Περσίδα οὕτως ἂν ὠνόμασεν, ἀλλὰ τὴν χειροτονίαν ἔχουσαν διακόνου· τὴν δὲ συνεργὸν καὶ λειτουργὸν, τὴν δὲ μητέρα, τὴν δὲ ἀπὸ τῶν κόπων (23⁶) ὧν ἐκοτίασε· καὶ τοὺς μὲν ἀπὸ τῆς οἰκίας, τοὺς δὲ ἀπὸ τοῦ τῶν Ὁ ἀδελφῶν ὀνόματος, τοὺς δὲ ἀπὸ τῆς ὡτῶν ἀγίων προσηγορίας· καὶ τοὺς μὲν αὐτῷ τῷ προσαγορευῆσαι τιμᾷ, τοὺς δὲ ἔκαστῳ τῷ ὀνομασθῆναι προσαγορευῆσαι· καὶ τοὺς μὲν τῷ ὑπαρχῆναι προσεῖπεν, τοὺς δὲ τοῖς τῶν χρόνων πρεσβείοις· πλέον δὲ ἑκάστων τοὺς περὶ Πρίσκιλλαν καὶ Ἀκύλαν. Εἰ γὰρ καὶ πάντες ἦσαν πιστοὶ, ἀλλ' οὐ πάντες ὅμοιοι, ἀλλὰ διεισθήκεισαν τοῖς ἅθλοις. Διὸ δὴ καὶ εἰς μείζονα βῆλλον ἅπαντας ἄγων, οὐδενὸς ἔκρυψε τὰ ἐγκώμια. Ὅταν γὰρ οἱ πλείονα ἐπονούντες, μὴ πλείονα τὸν μισθὸν λαμβάνωσι, πολλοὶ γίνονται ῥαθυμότεροι. Διὰ τοῦτο οὐδὲ ἐν τῇ βασιλείᾳ ἴση ἡ τιμὴ, οὐδὲ ἐν τοῖς μαθηταῖς πάντες ἴσοι, ἀλλ' οἱ τρεῖς τῶν ἄλλων προεῖχον· καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς τοῖς τρισὶ πολλὴ ἔτι πάλιν διαφορά. Πολλὴ γὰρ ἀκριβεία παρὰ τῷ θεῷ καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων. 21 “Καὶ γὰρ ἀστὴρ ἀστéρος, ἡ φησὶ, διαφέρει ἐν δόξῃ.” Καίτοιγε πάντες ἦσαν ἀπόστολοι, καὶ πάντες ἐπὶ δώδεκα θρόνους μέλλουσι καθέζεσθαι, καὶ πάντες ἀφήκαν τὰ αὐτῶν, καὶ πάντες αὐτῷ συνῆσαν· ἀλλ' ὅμως τοὺς τρεῖς ἐλάμβανε. Καὶ πάλιν ἡ καὶ τούτων αὐτῶν ἔφησέ τινας ἐγχωρεῖν ὑπερέξειν. 22 “Τὸ γὰρ καθίσαι, ἡ φησὶν, ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ εὐωνύμων, οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται.” Καὶ τὸν Πέτρον δὲ αὐτῶν Εἰς προτίθησι λέγων, 23 “Φιλεῖς με πλεον τούτων;” καὶ ὁ Ἰωάννης ὁ δὲ ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἡγαπᾶτο. Καὶ γὰρ πάντων ἐξέτασις ἔσται ἀκριβής· καὶ μικρὸν ὑπερέχης τοῦ πλησίον, καὶ ἀκαριαῖον, καὶ ὅτι οὐκ οὐκ, οὐδὲ τοῦτο παρόψεται ὁ θεός. Καὶ

21 1 Cor. xv. 41.

22 Marc. x. 40.

23 Joan. xxi. 15.

τ τοῦ accessit ex omnibus. ὡς om. H. et a pr. man. A. Statim ἄλλὰ τὴν μὲν χ. Edd. μὲν om. B.F.H. et ante corr. A. ὡς τῶν ἀγίων om. C. Mox αὐτῶν pro αὐτῷ idem. ἔκαστῳ om. C. Mox ὀνόματι A.C.H. ὑπαρχῆναι pr. pro pr. ἀπαρχῆναι omnes. ἑκάστων pro ἁπάντων A. B. D. E. F. H. διεισθήκεισαν vel διεσθήκεισαν omnes. διεισθήκεισαν Edd. βῆλλον, quod aberat, est in nostris omnibus. ἐπονούντες B.C.D.E. ποιούντες Edd. μὴ pro οὐ omnes. Mox τὸν om. H. Τὸν λάβωσιν C. πολὺ C.D. ἡ om. A.B.F.H. ἡ pro πάλιν E. καὶ ἐν τοῖς τρισὶ πάλιν πολλὴ διαφορά C. ἡ φησὶ post δόξῃ vulgo legitur, repugnantibus libris. καθέζεσθαι A.B.D. E.F.H. καθιεῖσθαι C. καθίσθαι Edd. αὐτῶν pro αὐτῶν A.B.E.H. αὐτῶν D.F. Mox ἡκολούθησαν pro συνῆσαν C. αὐτῶν om. C. Mox ἐγχωρεῖν καὶ ὑπερέξειν Edd. καὶ om. A.B.D.E.F.H. ἐγχωρεῖν καὶ om. C. ἡ φησὶν om. C. Mox ἡ ἐξ pro καὶ ἐξ idem. πλείον E. πλείω A. B. D. F. H. ὁ δὲ om. A.H.

τούτο καὶ ἄνωθεν ἴδοι τις ἂν διαλάμπων. Καὶ γὰρ ῥκαὶ ὁ
Λῶτ δίκαιος ἦν, ἀλλ' οὐχ οὕτως ὡς ὁ Ἀβραάμ· καὶ ὁ Ἡ'Εξ-
κίας πάλιν, ἀλλ' οὐχ οὕτως ὡς ὁ Δαυὶδ· καὶ οἱ προφῆται
πάντες, ἀλλ' οὐχ οὕτως ὡς ὁ Ἰωάννης.

Ἡ τοῖνυν εἰσὶν οἱ μετὰ τὴν τοσαύτην ἀκρίβειαν οὐ
βουλόμενοι εἶναι γέενναν; Εἰ γὰρ οἱ δίκαιοι πάντες οὐ τῶν
αὐτῶν ἀπολαύσονται, κἂν μικρὸν ὥσι τῶν ἐτέρων ὑπερέχοντες·⁷⁵¹
“Ἀστὴρ γὰρ ἀστέρος διαφέρει, φησὶν, ἐν δόξῃ.” πῶς οἱ
ἁμαρτωλοὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς ἔσονται τοῖς δικαίοις; Ταύτην γὰρ
οὐδ' ἂν ἄνθρωπος ἔργασαιτο τὴν σύγχυσιν, μήτι γε ὁ θεός.
Εἰ δὲ βούλεσθε, καὶ ἐπὶ τῶν ἁμαρτηκότων, καὶ ἐπὶ τῶν ἡδὴ
γεγενημένων ταύτην ὑμῖν δείξω τὴν διαφορὰν, καὶ τὴν ἀκριβῆ
δικαιοκρισίαν. Σκόπει δέ. Ἡμαρτεν ὁ Ἀδὰμ, ἡμαρτε καὶ ἡ
Εὐὰ· καὶ ἀμφοτέροι μὲν παρέβησαν, οὐκ ἐξ ἴσης δὲ ἡμαρτον·
οὐκοῦν οὐδὲ ἐξ ἴσης ἐκολάσθησαν. Τοσοῦτον γὰρ τὸ μέσον ἦν,
ὥς Παῦλον εἰπεῖν, ὅτι²⁴ “Ἀδὰμ οὐκ ἠπατήθη, ἡ δὲ γυνὴ Β
ἀπατηθεῖσα ἐν παραβάσει γέγονε.” Καίτοι ἡ ἀπάτη μία ἦν·
ἀλλ' ὅμως ἡ τοῦ θεοῦ μετὰ ἀκριβείας ἐξέτασις τοσοῦτον ἐδειξε
τὸ μέσον, ὡς Παῦλον τοῦτο εἰπεῖν. Πάλιν ὁ μὲν Κάϊν ἐκο-
λάζετο· ὁ δὲ Λάμεχ μετ' ἐκείνον φονεύσας, οὐδὲν τοιοῦτον
ἔπαθε· καίτοι καὶ τοῦτο φόνος, κακείνο φόνος, καὶ πολλῶ
χαλεπώτερος, ὅτι μὴδὲ τῷ παραδείγματι γέγονε βελτίων
οὗτος· ἀλλ' ὅμως ἐπειδὴ ὁ μὲν οὔτε ἀδελφὸν ἔσφαξε μετὰ
παραίνεσιν, οὔτε ἐδεήθη τοῦ κατηγορήσαντος, οὔτε θεοῦ ἐρω-
τῶντος ἠναισχύντησεν, ἀλλὰ καὶ μηδενὸς ἐλέγχοντος καὶ
κατεῖπεν ἑαυτοῦ καὶ κατεδίκασε χαλεπώτερα, συγγνώμης
ἔτυχεν· ὁ δὲ, ἐπειδὴ τὰναντία ἐποίησεν, ἐτιμωρεῖτο. Ἐἶδες
μεθ' ὅσης ἀκριβείας ἐξετάζει τὰ γινόμενα ὁ θεός; Διὰ τοῦτο
καὶ τοὺς ἐν τῷ κατακλυσμῷ ἐτέρως, καὶ τοὺς ἐν Σοδόμοις
ἄλλως ἐτιμωρεῖτο· καὶ τοὺς Ἰσραηλίτας δὲ πάλιν διαφόρως,
καὶ τοὺς ἐν Βαβυλῶνι, καὶ τοὺς ἐπ' Ἡ'Αντιόχου· δεικνύς ὅτι
πολὺν ἔχει τῶν ἡμετέρων λόγον. Καὶ οἱ μὲν ἐβδομήκοντα

24 1 Tim. ii. 14.

ῥ καὶ accessit ex A.B.D.E.F. Ἡ' Ἰε(εκι)λλ A.B.D.E. Ἡ' Ἐ(εκι)λλ H. Ἡ' Ἐ(ε-
κίας C. et corr. ex Ἡ'ε(εκι)λλ F. Ἡ'ε(εκίας Edd. Statim δὲ πάλιν A.B.D.E.H.
ῥ οὕτως om. A.B.D.E.F. ῥ οὕτως om. B. ῥ ΗΘΙΚΟΝ. Περὶ γέννησις καὶ
δικαιοκρισίας θεοῦ. Veron. ῥ τὴν om. C. μὴ pro οὐ idem. ῥ ἐργάσαιοτο
B.H. Μοχ μήτι γε δὴ ὁ θ. C. ῥ καὶ ἐπὶ] ἐκ C. Veron. ῥ ὡς] + καὶ D.
ῥ τοῦτο εἰπεῖν pro εἰπεῖν τοῦτο omnes. ῥ καὶ τοῦτο φ. κακείνο] καὶ οὗτος C.
ῥ ἐπειδὴ ὁ μὲν om. C. ῥ οὐδὲ A.E. Μοχ τοῦ κατηγορήσαντος A. ῥ λέ-
γοντος C. ῥ χαλεπώτερα accessit ex omnibus. Statim καὶ συγγνώμης C.
ῥ εἶδες pro ἴδε omnes. ῥ ἄλλως] ἄλλ' ὅμως C. Statim ἐτιμωρεῖτο omnes.
ἐτιμωρήσατο Edd. ῥ Ἀντιόχου C.D.

Δεδούλευσαν ἔτη, οἱ δὲ ἑτετρακόσια, οἱ δὲ τέκνα ἔφαγον, καὶ μυρίας ἐτέρας ^κχαλεπωτέρας ὑπέμειναν συμφορὰς, καὶ οὐδὲ ἑαυτὴ ἀπηλλάγησαν, οὔτε ^μοὔτοι οὔτε οἱ ζῶντες ^ακαέντες ἐν Σοδόμοις. ²⁵ “Ἀνεκτότερον γὰρ, ὁ φησὶν, ἔσται γῇ Σοδόμων καὶ Γομόρρας, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.” Εἰ μὲν γὰρ μηδὲν αὐτῷ ῥμέλει μηδὲ ἀμαρτανόντων ἡμῶν, μηδὲ κατορθούντων, ἴσως ἔξει τινὰ λόγον τὸ λέγειν μὴ εἶναι κόλασιν· εἰ δὲ τοσαύτην ποιεῖται σπουδὴν, ὥστε μὴ ἀμαρτάνειν ἡμᾶς, καὶ τοσαῦτα πραγματεύεται, ὥστε κατορθοῦν, εὐδηλον ὅτι ^ικαὶ ἀμαρτάνοντας κολάζει, καὶ κατορθοῦντας στεφανοῖ. Σὺ δέ μοι σκόπει τῶν πολλῶν τὴν ἀνωμαλίαν. Ἐνταῦθα μὲν γὰρ ἐγκαλοῦσι ⁽²³⁷⁾ τῷ θεῷ, ὅτι μακροθυμεῖ πολλάκις, καὶ περιορᾷ πολλοὺς μιαινοὺς, ἀσελγείς, βιαίους, μὴ διδόντας δίκην· ἐκεῖ πάλιν ἂν ἀπειλήσῃ κολάζειν αὐτοὺς, σφοδροὶ καὶ ^μβαρεῖς εἰσιν αἰτιώμενοι· ^κκαίτοιγε εἰ τοῦτο λυπεῖ, ἐκεῖνο ἀποδέχεσθαι ἔδει καὶ θαυμάζειν. Ἄλλ’ ὧς τῆς ἀνοίας, ὧς τῆς ἀλόγου καὶ ^ζὀνώδους γνώμης· ὧς ^αφιλαμαρτήμονος καὶ πρὸς κακίαν βλεπούσης ψυχῆς. Καὶ γὰρ ^βἐκείθεν τὰ δόγματα ἅπαντα ταῦτα τίκτεται· ὥς εἰ βουλευθείεν οἱ ταῦτα λέγοντες ἀρετῆς ἐπιλαβέσθαι, ⁷⁵² ταχέως καὶ περὶ τῆς γέννης ^επεισθῆσονται, καὶ οὐκ ἀμφιβαλοῦσι. Καὶ πού, ^δφησὶ, καὶ ἐν ποίῳ χωρίῳ αὕτη ἔσται ἡ γέννη; Τί σοι ^ετοῦτο μέλει; Τὸ γὰρ ζητούμενον, δεῖξαι ὅτι ἔστιν, ^ιοὐχ ὅπου τεταμύεται, καὶ ἐν ποίῳ χωρίῳ. Τινὲς μὲν ^εγὰρ μυθολογοῦντές φασιν, ὅτι ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Ἰωσαφάτ· ^βὁ περὶ πολέμου τινὸς εἴρηται ^ιπαρελθόντος, τοῦτο εἰς τὴν γέννην ἔλκοντες· ἡ δὲ γραφὴ οὐ τοῦτό φησιν. Ἄλλ’ ἐν ποίῳ ^κτόπῳ ἔσται, φησὶν; Ἐξω που, ὥς ἔγωγε οἶμαι, τῷ κόσμῳ τούτου παντός. Καθάπερ γὰρ τῶν ^μβασιλείων τὰ δεσμο-

²⁵ Matth. x. 15.

^ι τριακόσια H. ^κ χαλεπωτέρας om. C.H. ^ι ταύτης C. ^μ αὐτοὶ C. ^α καέντες] καὶ τοὺς C. ^ο φησὶν om. A.E. Mox Γομόρρας pro Γομόρρας omnes. ^ρ μέλλει A.E.H. μέλει post ἡμῶν vulgo legitur, repugnantibus libris. Statim μηδὲ pro μήτε A.B.D.E.H. ^α ἡμῶν om. C. Statim μηδὲ pro μήτε A.B.D.E.F.H. ^ι ὥστε]+καὶ A.B.F.H. Statim ἀμαρτεῖν C. ^ε ὥστε om. C. ^ι καὶ om. C. ^ν τὸν θεὸν E. ^μ θρασείς C. ^κ καίτοι sine γε C. ^γ δεῖ C.D.E. Veron. ^ζ ἀναιδοὺς C. ^α φιλαμαρτήμονος]+καὶ φιληδόνου Edd. Haec non leguntur in nostris. ^β ἐκείθεν] Sic A.B.D.E.F.H. Veron. καὶ ἐκείθεν C. ἀπὸ τῆς φιληδονίας Sav. Mor. Ben. Mox ταῦτα om. C. Veron. ^ε πεισθῆσονται pro πιστωθῆσονται omnes. ^δ φησὶ καὶ] φησὶν H. Statim ἐν ποίῳ χώρα C. ^ε τοῦτο pro τούτου A.B.C.D.E.H. et ante corr. F. ^ι οὐχ ὅπου A.B.D.F.H. οὐχ ὅπου E. οὐ ποῦ Edd. ^ε γὰρ om. B. ^β δ] ὅπερ C.H. ^ι παρελθόντος]+καὶ νῦν Edd. reclamantibus libris. ^κ τόπῳ om. C. Statim ἔσται φησὶν omnes. φησὶν ἔσται Edd. ^ι ὥς om. C. ^μ βασιλείων A.D.E. βασιλείων eraso accentu H. βασιλείων Veron. Sav. Mor.

τήρια καὶ τὰ μέταλλα πόρρω διέστηκεν, οὕτω δὴ καὶ τῆς Β οἰκουμένης ταύτης ἔξω που ἔσται ἡ γέεννα. Μὴ τοίνυν ζητῶμεν ποῦ ἔστιν, ἀλλὰ ὅπως αὐτὴν φύγοιμεν. Μηδὲ ἐπειδὴ πάντας ἐνταῦθα οὐ κολάζει ὁ θεός, διὰ τοῦτο ἀπίσται τοῖς μέλλουσι· φιλόανθρωπος γὰρ ἔστι, καὶ μακροθυμεῖ. Διὰ τοῦτο ἀπειλεῖ, καὶ οὐκ εὐθέως ἐμβάλλει· ²⁶ “Οὐ γὰρ θέλω, φησί, τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ.” Εἰ δὲ μὴ ἔστι θάνατος ἁμαρτωλοῦ, περιττὸν τὸ εἰρημένον. Καὶ οἶδα μὲν, ὅτι οὐδὲν ἀηδέστερον τούτων ὑμῖν τῶν λόγων· ἀλλ’ ἐμοὶ τούτων οὐδὲν ἥδιον. Καὶ εἴθε ἦν ^κκαὶ ἀριστοποιουμένους καὶ δειπνοῦντας καὶ λουομένους ^{καὶ} C πανταχοῦ περὶ γεέννης διαλέγεσθαι· οὐδὲ γὰρ ἂν ἠλγήσαμεν τοῖς ἐνταῦθα δεινοῖς, οὐκ ἂν ἥσθημεν τοῖς χρηστοῖς. Τί γὰρ μοι καὶ εἰπεῖν ἔχεις δεινόν; πενίαν, νόσον, αἰχμαλωσίαν, πῆρσιν σώματος; Ἀλλὰ ^νταῦτα πάντα γέλως πρὸς τὴν ἐκεῖ κόλασιν· καὶ τοὺς δι’ ὅλου βασανιζομένους λιμῇ λέγης, καὶ τοὺς ἐκ πρώτης ἡλικίας ^ωπεπρωμένους καὶ προσαιτούντας, ^ττρυφή καὶ ταῦτα πρὸς ἐκεῖνα τὰ κακά. Συνεχῶς ^υτοίνυν στρέφωμεν τοὺς περὶ τούτων λόγους· οὐ γὰρ ἀφίησιν ἐμπεσεῖν εἰς γέενναν τὸ μεμνησθαι γεέννης. Οὐκ ἀκούεις ^πΠαύλου λέ- D γοντος· ²⁷ “Ὅτινες δίκην τίσουσιν αἰώνιον ἀπὸ προσώπου κυρίου;” ^αοὐκ ἀκούεις οἷος ὁ Νέρων ἐγένετο, ὃν καὶ μυστήριον καλεῖ τοῦ ἀντιχρίστου ^βΠαῦλος; “Τὸ γὰρ μυστήριον ἤδη, φησὶν, ἐνεργεῖται τῆς ^γἀνομίας.” ^δΤί οὖν; οὐδὲν πείσεται ὁ Νέρων; οὐδὲν πείσεται ὁ ἀντίχριστος; οὐδὲν ὁ διάβολος; Οὐκοῦν ^εαἰεὶ ὁ ἀντίχριστος ἔσται, καὶ ὁ διάβολος· οὐδὲ γὰρ ἀποστήσονται τῆς κακίας μὴ κολαζόμενοι. Ναὶ, φησὶν· ἀλλ’ ὅτι μὲν ἔστι γέεννα, παντὶ που δηλόν· οἱ δὲ ἄπιστοι ἐμπε- σοῦνται μόνοι. Τίνος ἔνεκεν, εἰπέ μοι; “Ὅτι οἱ πιστοὶ, φησί, E τὸν δεσπότην ἐπέγνωσαν τὸν ἑαυτῶν. Καὶ τί τοῦτο; “Ὅταν γὰρ ^ββίος ἀκάθαρτος ἦ, καὶ μείζονα κατὰ τοῦτο δώσουσι δίκην τῶν ἀπίστων. ²⁸ “Ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἤμαρτον, ἀνόμως καὶ ἀπολύνται· καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἤμαρτον, διὰ νόμου κριθήσονται.”

²⁶ Ezech. xviii. 32. ²⁷ 2 Thess. i. 9. ii. 7. ²⁸ Rom. ii. 12. Luc. xii. 48.

· ^ν ἔστιν] ἔσται ἡ γέεννα H. ^ο πῶς ἂν αὐτὴν Edd. ἂν deest in omnibus. Statim φύγοιμεν C. ^ρ ὁ θεός cum articulo omnes. ^α γὰρ θ.] θ. γὰρ C.D. ^τ ἁμαρτωλῶ A.B.E.F.H. ^σ καὶ accessit ex A.B.C.D.F.H. ^ς καὶ om. C. ^ν πάντα ταῦτα inverso ord. B.F.H. ^ω πεπρωμένους pro πηρουμένους omnes. ^τ Sic omnes. Edebat et προσαιτούντας τροφήν, καὶ ταῦτα. ^υ τοίνυν] οὖν C. ^π Παύλου sine artic. omnes. ^α οὐκ om. C. ^β Παῦλος pro ὁ Π. A.B.C.E.F.H. ^γ ἀμαρτίας A.B.F.H. ^δ τί οὖν—Νέρων om. C. ^ε αἰεὶ ὁ ἀ. ἔσται] πάντοτε ὁ ἀ. C. Haec οὐκοῦν—ὁ διάβολος om. H. ^ς ἔστι]+ κόλασις καὶ Edd. repugnantibus libris. ^ε πεσοῦνται A.B.C.F.H. ^β βίος sine articulo A.B.C.D.F.H.

καί, “Ὁ οἰκέτης ὁ εἰδὼς τὸ θέλημα τοῦ κυρίου αὐτοῦ, καὶ μὴ ποιήσας, δαρήσεται πολλάς.” Εἰ δὲ οὐκ ἔστι βίου δοῦναι λόγον, ἀλλ’ ἀπλῶς ταῦτα εἴρηται, οὐδὲ ὁ διάβολος τιμωρηθήσεται· καὶ γὰρ ^κτὸν θεὸν οἶδε, καὶ ἀνθρώπων μᾶλλον ¹πολλῶ· καὶ οἱ δαίμονες δὲ πάντες ¹⁰καὶ ἴσασιν αὐτὸν, καὶ φρίττουσι, καὶ κριτὴν ὁμολογοῦσιν. Εἰ τοίνυν βίου οὐκ ἔστι δοῦναι λόγον, 753 οὐδὲ πονηρῶν πράξεων, διαφεύζονται καὶ οὗτοι. Οὐκ ἔστι ταῦτα, οὐκ ἔστι· μὴ ἑαυτοὺς ἀπατάτε, ἀγαπητοί. Εἰ γὰρ μὴ ἔστι γέεννα, πῶς κρινοῦσι τὰς δώδεκα φυλάς ²τοῦ Ἰσραὴλ οἱ ἀπόστολοι; ³πῶς φησι Παῦλος, ²⁹“Οὐκ οἴδατε, ὅτι ἀγγέλους κρινοῦμεν, μήτι γε βιωτικά;” πῶς ὁ Χριστὸς ἔλεγεν, ³⁰“Ἄνδρες Νινευίται ἡ ἀναστήσονται, καὶ κατακρινοῦσι τὴν γενεὰν ταύτην” καὶ ⁹πάλιν, “Ἀνεκτότερον ἔσται γῇ Σοδόμων ἐν ^Βἡμέρᾳ κρίσεως;” Τί τοίνυν καί ζεις ἐν οὐ παικτοῖς; τί ἀπατᾷς σαυτὸν καὶ ^Γπαρalogίζῃ; τί τῇ τοῦ θεοῦ φιλανθρωπία μάχη; Διὰ γὰρ τοῦτο καὶ ἡτοίμασεν αὐτὴν καὶ ἠπειλῃσεν, ἵνα μὴ ἐμπέσωμεν, τῷ φόβῳ γενόμενοι βελτίους. Ὡστε ὁ τὸν περὶ ²³⁸τούτων ἀναιρῶν λόγον, οὐδὲν ἕτερον ἢ εἰς αὐτὴν ὠθεῖ καὶ ἐμβάλλει διὰ τῆς ἀπάτης ταύτης. Μὴ τοίνυν ἐκλύσης τὰς χεῖρας τῶν ὑπὲρ ἀρετῆς πονούντων, μηδὲ ἐπιτείνης τὴν ῥαθυμίαν ^Κτῶν καθευδόντων. Εἰ γὰρ πεισθίειν οἱ πολλοί, ὅτι γέεννα οὐκ ἔστι, πότε ἀποστήσονται τῆς κακίας; ποῦ δὲ ^Υκαὶ τὸ δίκαιον φανέται, οὐ λέγω ἐπὶ ἀμαρτωλῶν καὶ δικαίων, ἀλλ’ ἐπὶ ἀμαρτωλῶν καὶ ἀμαρτωλῶν; Διὰ τί ^Ζγὰρ ὁ μὲν ἐκολάσθη ἐν ταῦθα, ὁ δὲ οὐκ ἐκολάσθη τὰ αὐτὰ ἀμαρτῶν, ἢ καὶ πολλῶ χαλεπώτερα; Εἰ γὰρ οὐκ ἔστι γέεννα, οὐδὲν ὑπὲρ τούτων ^Αἀπολογήσασθαι δυνήσῃ τοῖς ἐγκαλοῦσι. Διὸ παρακαλῶ παυσάμενους ^Βτούτου τοῦ γέλωτος, ἐπιστομίζειν τοὺς ὑπὲρ τούτων ἡμῖν ἀντιλέγοντας. Καὶ γὰρ καὶ τῶν μικροτάτων καὶ ἐν τοῖς ἀμαρτήμασι καὶ ἐν τοῖς κα-
τορθώμασιν ἀκριβὲς ἔσται ἡ ἐξέτασις· ^Κκαὶ ὀφθαλμῶν ἀκολάστων δώσομεν δίκην, καὶ ῥήματος ἀργοῦ, ^Δκαὶ λοιδορίας ἀπλῶς, καὶ

29 1 Cor. vi. 3.

30 Matth. xii. 41. xi. 24.

¹ αὐτοῦ cum tenui A.B.D.E.H. ^κ τὸν om. C. ¹ πολλῶ B.D.E.F. πολλῶν Edd. ¹⁰ καὶ aberat ante Montef. invitis libris. ² τοῦ Ἰσραὴλ om. H. ³ πῶς] οὐ C. Mox ὁ Παῦλος C.D. ⁹ ἀναστήσονται] + ἐν τῇ κρίσει Edd. repugnantibus libris. ⁹ πάλιν accessit ex A. B. D. E. F. H. ^Γ παρalogίζῃ] + τὴν ψυχὴν σου, ἀνθρωπε Edd. Haec desunt in nostris. ²³⁸ αὐτὸν om. C. ^Ζ τούτου A.B.D.F. ^Υ οὐδὲν ἕτερον λαμβάνει ποιῶν ἢ Edd. λαμβάνει om. A. λαμβάνει ποιῶν om. C.D.E.F.H. ἕτερον λ. ποιῶν om. B. ^Α αὐτὸν A.H. ^Β τῶν καθευδόντων om. A.B.F.H. ^Υ καὶ om. C.D.E. ^Ζ γὰρ accessit ex A.C.D.E.F.H. ^Α ἀπολ. δυνήσῃ pro δυνήσῃ ἀπολ. omnes. ^Β τούτου τοῦ γ. pro τοῦ γ. τούτου A.B.D.E.F.H. ^Κ καὶ] καὶ γὰρ καὶ Sav. Mor. Ben. καὶ γὰρ deest in omnibus. ^Δ καὶ λοιδ. ἀπλῶς] καὶ γέλωτος καὶ λοιδ. ἀπλῶς καὶ ἐνθυμύσεως Sav. Mor. Ben. repugnantibus libris.

μέθης εὐθύνας ὑφέξομεν· καὶ ποτηρίου ψυχροῦ ληψόμεθα D
 ἴμισθον, καὶ στεναγμοῦ μόνου. 31 “Δὸς γὰρ, φησί, τὸ σημεῖον
 ἐπὶ τὸ πρόσωπον τῶν στεναζόντων καὶ κατοδυνωμένων.” Πῶς
 οὖν τολμᾷς εἰπεῖν, ὅτι ὁ μετὰ τοσαύτης ἀκριβείας ἐξετάζων τὰ
 ἡμέτερα, ἀπλῶς καὶ εἰκῇ τὴν γέενναν ἠπειλήσε; Μὴ, παρακαλῶ,
 μὴ ταῖς κεναῖς ταύταις ἐλπίσι σεαυτὸν ἀπόλλυε, καὶ τοὺς
 ἡπειθομένους. Εἰ γὰρ τοῖς ἡμετέροις ἀπιστεῖς ἰ λόγοις, ἐξε-
 τασον Ἰουδαίους, Ἑλλήνας, αἰρετικούς ἅπαντας· καὶ πάντες ὡς
 ἐξ ἐνὸς ἁποκρινοῦνται στόματος, ὅτι ἰ καὶ κρίσις ἔσται καὶ
 ἀντίδοσις. Ἄλλ’ οὐκ ἀρκοῦσιν ἄνθρωποι; Ἐρώτησον καὶ E
 τοὺς δαίμονας αὐτοὺς, καὶ ἀκούσῃ ἡ βοώντων· 32 “Τί ἤλθες ὦδε
 πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς;” Καὶ ἡ πάντα ταῦτα συναγαγὼν
 πείσον τὴν ψυχὴν μὴ μάτην ληρεῖν, ἵνα μὴ διὰ τῆς πείρας μάθῃ
 τὴν γέενναν, ἀλλ’ ὅτε τελευτήσῃ σωφρονισθεῖσα καὶ τὰς βασάνους
 ἐκείνας ῥυθιζομένη διαφυγεῖν, καὶ τῶν μελλόντων ἀγαθῶν ἐπιτυ-
 χεῖν, ὧν γένοιτο πάντα ἡμᾶς μετασχεῖν, χάριτι καὶ φιλαν-
 θρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι’ οὗ καὶ μεθ’ οὗ τῷ
 πατρὶ ἡ δόξα, ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων. Ἀμήν.

ΛΟΓΟΣ ΛΓ.

754

1 Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, σκοπεῖν τοὺς τὰς διχοστασίας
 καὶ τὰ σκάνδαλα παρὰ τὴν διδαχὴν, ἣν ὑμεῖς ἐμάθετε,
 ποιούντας· καὶ ἐκκλίνετε ἀπ’ αὐτῶν. Οἱ γὰρ τοιοῦτοι τῷ
 κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ οὐ δουλεύουσιν, ἀλλὰ τῇ ἐαυτῶν
 κοιλίᾳ· καὶ διὰ τῆς χρηστολογίας ἁ καὶ εὐλογίας ἐξαπατῶσι
 τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων.

ΠΑΛΙΝ παραινεσις, καὶ εὐχή μετὰ τὴν παραινέσιν. Εἰπὼν B
 γὰρ σκοπεῖν τοὺς τὰς διχοστασίας, καὶ μὴ ὑπακούειν αὐτοῖς,
 ἐπήγαγεν· “Ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης συντρίψει τὸν Σατανᾶν
 ὑπὸ τοὺς πόδας ὑμῶν”· ἁ καὶ, “Ἡ χάρις τοῦ κυρίου μεθ’ ὑμῶν.”
 Σκόπει δὲ πῶς καὶ προσηνῶς παραινεῖ, οὐκ ἐν τάξει συμβούλου,
 ἀλλ’ ἐν τάξει ἱκέτου τοῦτο ποιῶν, καὶ μετὰ πολλῆς τῆς τιμῆς·

31 Ezech. ix. 4.

32 Matth. viii. 29.

1 CAP. XVI. v. 17, 18.

* ὑφέξομεν] + ὡς πάλιν καὶ ἐν τοῖς ἀγαθοῖς Edd. Haec om. A.B.D.E.F.H. Veron.
 ἴμισθον] + καὶ λόγου ἀγαθοῦ Sav. Mor. Ben. invitis libris. ε τὸ
 om. E. Mox κατοδυνωμένων B.E. ἡ ἡπειθομένους] + σοὶ C.D. ἰ λογισμοῖς
 C. ἁ ἀποκρ. στόματος pro στόματος ἀποκρ. A.B.D.E.F.H. ἰ καὶ accessit
 ex iisdem. Mox ἀνταπόδοσις E.H. ἡ λεγόντων C.D. ἡ πάντα ταῦτα σ.
 A.B.E.F.H. πάντα σ. ταῦτα D. ταῦτα πάντα σ. Edd. ὁ ἐνταῦθα C. ῥ
 ρυθιζομένη omnes. ρυθιζομένη Edd. ἁ Haec ὧν—μετασχεῖν assumpta ex A.B.D.
 E.F.H. Hom. XXXIII. ἁ καὶ εὐλογίας om. C. Mosq. 8. ἡ διχοστασίας]
 + ποιούντας Edd. ποιούντας om. B.H. Veron. ἁ Haec καὶ—μεθ’ ὑμῶν
 desunt in E. ἁ δὲ et mox καὶ om. C.

καὶ γὰρ ^εκαὶ ἀδελφούς ἐκάλεσε, καὶ ἰκετεύει. “Παρακαλῶ
^ιγὰρ ὑμᾶς, φησὶν, ἀδελφοί.” Εἶτα καὶ ἐναγωνίους ποιεῖ,
 δεικνὺς τὸ δολερὸν τῶν ἐπηρεαζόντων. Ὡς γὰρ οὐκ αὐτόθεν
 C ^δόντων δῆλων φησί· “Παρακαλῶ ὑμᾶς σκοπεῖν” τούτεστι,
 περιεργάζεσθαι μετὰ ἀκριβείας, καὶ καταμανθάνειν καὶ διερευ-
 νᾶσθαι. Τίνας, εἰπέ μοι; “Τοὺς τὰς διχοστασίας καὶ τὰ
 σκάνδαλα παρὰ τὴν διδαχὴν, ἣν ὑμεῖς ἐμάθετε, ποιούντας.”
 Αὕτη γὰρ μάλιστα ἐκκλησίας ἀνατροπὴ, τὸ ἰδιωρῆσθαι τοῦτο
 ὅπλον τοῦ διαβόλου, τοῦτο ^κπάντα ἄνω καὶ κάτω ποιεῖ. “Ἐως
 γὰρ ἂν ^ιἡ τὸ σῶμα ἠνωμένον, οὐκ ἰσχύει εἰσοδοῦν ^μσχεῖν, ἀλλ’
 ἀπὸ τῆς διχοστασίας τὸ σκάνδαλον. Ἡ δὲ διχοστασία πόθεν;
 Ἀπὸ τῶν δογμάτων τῶν παρὰ τὴν διδαχὴν τῶν ἀπο-
 D ^δστόλων. Τὰ δὲ δόγματα τὰ τοιαῦτα πόθεν; Ἀπὸ τοῦ
 γαστρὶ δουλεύειν καὶ τοῖς ἄλλοις πάθειν. “Οἱ γὰρ τοι-
 οῦτοι, φησὶ, τῷ κυρίῳ οὐ δουλεύουσιν, ἀλλὰ τῇ ^εἑαυτῶν
 κοιλίᾳ.” Ὡστε οὐκ ἂν γένοιτο ^οσκάνδαλον, οὐκ ἂν γένοιτο
 διχοστασία, εἰ μὴ τι παρὰ τὴν ἀποστολικὴν διδαχὴν ^ρἐπινοη-
 θεῖη δόγμα· ὃ καὶ ἐνταῦθα δηλῶν ἔλεγε, “^ιπαρὰ τὴν διδα-
 χὴν.” ^ιΚαὶ οὐκ εἶπεν, ἦν ἐδιδάξαμεν, ἀλλ’ “ἦν ὑμεῖς ἐμάθετε,” (239)
 προκαταλαμβάνων αὐτοὺς, καὶ δεικνὺς πεπεισμένους ^δἤ καὶ
 ἀκούσαντας καὶ καταδεξαμένους. Καὶ τί ^ιποιήσομεν τοῖς τὰ
 τοιαῦτα κακουργοῦσιν; Οὐκ εἶπεν, ὁμόσε χωρεῖτε καὶ πικτεύετε,
 ἀλλ’, “ἐκκλίνατε ἀπ’ αὐτῶν.” Εἰ μὲν γὰρ ἐξ ἀγνοίας ^ἡ
 πλάνης ^ντοῦτο ἐποιοῦν, ἔδει διορθοῦν· ἐπειδὴ δὲ ^ωἐκόντες
 E ^αἀμαρτάνουσιν, ἀποπηδάτε. Καὶ ἀλλαχοῦ δὲ τοῦτο λέγει.
 2 “^κΣτέλλεσθε γὰρ, φησὶν, ἀπὸ παντός ἀδελφοῦ ἀτάκτως
 περιπατούντος.” Καὶ ^νΤιμοθέῳ περὶ τοῦ χαλκῆως διαλεγό-
 μενος, τοιαῦτα παρῇναι λέγων· “^αὮν καὶ σὺ φυλάσσον.” Εἶτα
 καὶ κωμῶδῶν τοὺς τὰ τοιαῦτα τολμῶντας, λέγει καὶ τὴν αἰτίαν,
 ἀφ’ ἧς ταύτην ^εἐπενόησαν τὴν διχοστασίαν. “Οἱ γὰρ τοι-
 οῦτοι τῷ κυρίῳ ἡμῶν ^αΧριστῷ, φησὶν, οὐ δουλεύουσιν, ἀλλὰ τῇ

2 2 Thess. iii. 6. 2 Tim. iv. 15.

^ε καὶ accessit ex A.B.D.F.H. Cat. et corr. C. ^ι γὰρ] δὲ C. ^ε ὄντων
 δῆλων omnes. δῆλων ὄντων Edd. ^κ δὲ ὑμᾶς Edd. δὲ om. B.F.H. Cat.
^ι διαρῖσθαι C.D. ^κ πάντα om. A.H. ^ι ἡ pro εἴη A.B.D.E.F. ἡ pro
 ἂν εἴη C. ^μ σχεῖν A.B.D.E.F. ἔχειν Edd. ^ε ἑαυτῶν pro αὐτῶν
 A.B.D.E.F.H. ^ο σκάνδαλον pro σκάνδαλα B.C.D.E.F. Haec σκάνδαλον
 οὐκ ἂν γένοιτο om. A.H. Cat. ^ρ ἐπινοηθεῖη omnes. ἐπινοηθῇ Edd. ^ι παρὰ
 omnes. Ante Montef. edebatur περὶ. ^ι καὶ om. D. ^δ ἤ om. A.B.C.
 D.E.F. ^ι ποιήσωμεν H. ^ν ταῦτα C.D. ^ω ἐκόντες A.B.D.E.F.H.
 Cat. εἰδότες Edd. ^κ στέλλεσθε pro συστήλλεσθε C.D.E.H. ^ν Τιμοθέῳ]
 + δὲ C. Mox παραναί idem. ^ε ἐποίησαν Cat. ^α Ἰησοῦ Χριστῷ C.D.E.
 et ex corr. F. φησὶν om. C.

ἐαυτῶν κοιλία.” Τοῦτο καὶ Φιλιππησίοις ἐπιστέλλων ἔλεγεν·
³ “Ὡν ὁ θεὸς ἡ κοιλία.” Ἐνταῦθα δέ μοι τοὺς ἐξ Ἰουδαίων
 αἰνίττεσθαι δοκεῖ, οὓς μάλιστα αἰεὶ διαβάλλειν εἶωθεν ὡς γα-⁷⁵⁵
 στριμάργους. Καὶ γὰρ καὶ Τίτῳ ἐπιστέλλων ἔλεγε περὶ
 αὐτῶν· ⁴ “Κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί.” Καὶ ὁ Χριστὸς δὲ
^δ αὐτοὺς ἐπὶ τούτῳ διαβάλλων, “Κατεσθίετε, φησὶ, τὰς οἰκίας
 τῶν χερῶν.” Καὶ οἱ προφῆται τοιαῦτα αὐτῶν κατηγοροῦσιν·
 “Ἐλιπάνθη γὰρ, φησὶ, καὶ ἐπαχύνθη, καὶ ἀπελάκτισεν ὁ
 ἡγαπημένος.” Διὸ καὶ Μωϋσῆς παρήνει λέγων· “Φαγὼν καὶ
 πιών καὶ ἐμπλησθεὶς, μνήσθητι κυρίου τοῦ θεοῦ σου.” Καὶ ἐν
 τοῖς εὐαγγελίοις δὲ τῷ Χριστῷ ἔλεγοντες, “Τί σημεῖον δει-
 κνύεις ἡμῖν;” ^ε τὰ ἄλλα πάντα παραδραμόντες, τοῦ μάννα
 μέμνηνται· οὕτω πανταχοῦ τῷ πάθει τούτῳ κρατούμενοι φαί-
 νονται. Πῶς οὖν οὐκ αἰσχύνῃ δούλους κοιλίας διδασκάλους
 ἔχων ὁ τοῦ Χριστοῦ ἀδελφός; Καὶ ἡ μὲν ὑπόθεσις τῆς πλάνης
 αὐτῆς, ὁ δὲ τρόπος τῆς ἐπιβουλῆς ἕτερον πάλιν νόσημα, ^η ἡ
 κολακεία. “Διὰ γὰρ τῆς χρηστολογίας, φησὶν, ἐξαπατῶσι
 τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων.” Καὶ καλῶς εἶπε, “χρηστολογίας”
 μέχρι γὰρ τῶν ῥημάτων ἡ θεραπεία· ἡ δὲ διάνοια οὐ τοιαύτη,
 ἀλλὰ δόλου γέμουσα. Καὶ οὐκ εἶπεν, ὑμᾶς ἐξαπατῶσιν, ἀλλὰ,
 “τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων.” Καὶ οὐδὲ τούτῳ ἠρκέσθη, ἀλλ’
 ὥστε ποιῆσαι ἄνεπαχθέστερον τὸ εἰρημένον, φησὶν· ^δ “Ἡ γὰρ C
 ὑμῶν ὑπακοὴ εἰς πάντας ἀφίκετο.” Τοῦτο δὲ ποιεῖ, οὐκ ^κ ἀφίεις
 αὐτοὺς ἀναισχυνητῆσαι, ἀλλὰ τοῖς ἐγκωμίοις προκαταλαμβάνων,
 καὶ τῷ πλήθει τῶν μαρτύρων προκατέχων αὐτούς. Οὐδὲ γὰρ
 ἐγὼ μαρτυρῶ μόνος, ^μ ἀλλὰ καὶ ἡ οἰκουμένη πᾶσα. Καὶ οὐκ
 εἶπεν, ἡ γὰρ ὑμῶν σύνεσις, ἀλλ’, “ἡ ὑμῶν ὑπακοή” τουτέστιν,
 ἡ πειθὼ· ὅπερ πολλὴν αὐτοῖς ἦν μαρτυροῦντος πραότητα.
 “Χαίρω οὖν ^ν τὸ ἐφ’ ὑμῖν.” Οὐ μικρὸν καὶ τοῦτο ἐγκώμιον.
 Εἵτα μετὰ τὸν ἔπαινον νουθεσία. “Ἴνα γὰρ μὴ τῶν ἐγκλη-
 μάτων ἀπαλλάξας αὐτοὺς, ὥς λανθάνοντας ῥαθυμοτέρους ἐργά-
 σηται, αἰνίττεται πάλιν αὐτοὺς λέγων· “Θέλω δὲ ὑμᾶς σοφοὺς D
⁹ μὲν εἶναι εἰς τὸ ἀγαθόν, ἀκεραίους δὲ εἰς τὸ κακόν.” Ὅρᾳς

³ Philipp. iii. 19. ⁴ Tit. i. 12. Matth. xxiii. 14. Deut. xxxii. 15. vi. 12, 13.
 Joan. ii. 18. ^δ v. 19.

^β ὁ accessit ex omnibus. ^ε καὶ assumptum ex A.B.D.E.F.H. ^δ αὐτοὺς]
 τοὺς A.H. ^ε αὐτῶν om. A.B.F.H. ^ζ λεγόντων C. ^ς καὶ τὰ Edd. καὶ
 om. A.D.E.H. Mox παραδραμὼν H. ^η ἡ om. C. ^ι ἀνεπαχθέστερον
 omnes. μὴ ἐπαχθέστερον Edd. ^κ ἀφίεις C. ^λ μαρτυριῶν C. ^μ ἀλλὰ
 καὶ ἡ pro ἄλλ’ ἡ A.B.D.E.F.H. Cat. ^ν τὸ om. C. ^ο ὡς λανθάνοντας]
 λανθάνοντας C. ^ρ αὐτοὺς pro αὐτοῖς omnes. ⁹ μὲν accessit ex A.B.C.
 D.E.F. Mox δὲ om. H.

πὼς πάλιν αὐτῶν καθάπτεται, καὶ ἀνυπόπτως; τοῦτο γὰρ αἰνιττομένου ἐστίν, ὅτι τινὲς ἔξ αὐτῶν καὶ παρήγοντο. ⁶ “Ὁ δὲ θεὸς τῆς εἰρήνης συντρίψει τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας ὑμῶν ἐν τάχει.” Ἐπειδὴ γὰρ εἶπε τοὺς τὰς διχοστασίας καὶ τὰ σκάνδαλα ποιοῦντας, εἶπεν εἰρήνης θεὸν, ἵνα θαρρήσωσι περὶ τῆς τούτων ἀπαλλαγῆς. Ὁ γὰρ ^a ταύτη χαίρων, τὰ λυμαινόμενα ^b αὐτὴν καταλύσει. Καὶ οὐκ εἶπεν, ὑποτάξει, ἀλλ’, ὃ ^c Εὐμείζον ἐστί, “συντρίψει” καὶ οὐκ ἐκείνους ^d μόνον, ἀλλὰ ^e καὶ τὸν στρατηγοῦντα αὐτοῖς τὰ τοιαῦτα ^f Σατανᾶν. Καὶ οὐχ ἀπλῶς συντρίψει, ἀλλ’, “ὑπὸ τοὺς πόδας ὑμῶν” ὥστε ^g αὐτοὺς τὴν νίκην ἄρασθαι, καὶ τῷ τροπαίῳ γενέσθαι λαμπροῦς. Καὶ ἀπὸ τοῦ χρόνου δὲ ἡ παραμυθία πάλιν ἐπήγαγε γὰρ, “ἐν τάχει.” Τοῦτο δὲ ὁμοῦ ^h καὶ εὐχὴ καὶ προφητεία ἦν. “Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ’ ὑμῶν.” Τὸ μέγιστον ὄπλον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, ὁ πύργος ὁ ἄσειστος ἀνέμνησε γὰρ αὐτοὺς τῆς χάριτος, ἵνα ⁱ ἀπροθυμότερους ἐργάσθαι. Εἰ γὰρ τῶν πολὺ χαλεπωτέρων ἀπηλλάγητε, ^k καὶ ἀπηλλάγητε χάριτι μόνον· πολλῷ ^l μᾶλλον τῶν ἐλαττόνων ἀπαλλαγῆσεσθε, ^m ὅτε καὶ φίλοι γεγόνατε, καὶ τὰ παρ’ ἐαυτῶν (240) ⁿ 756 ^o συνεισάγετε. Ἡ Ὁρᾶς πὼς οὔτε ^p εὐχὴν χωρὶς ἔργων, οὔτε ἔργα χωρὶς εὐχῆς τίθησι; Μαρτυρήσας γὰρ αὐτοῖς τὴν ὑπακοήν, τότε ἐπηύξατο, δεικνὺς ὅτι ἀμφοτέρων δεόμεθα, καὶ τῶν παρ’ ἡμῶν, καὶ τῶν παρὰ τοῦ θεοῦ, εἰ μέλλοιμεν μετὰ ἀκριβείας σώζεσθαι. Καὶ γὰρ οὐκ ἔμπροσθεν μόνον, ἀλλὰ καὶ νῦν, καὶ μεγάλοι ὤμεν καὶ εὐδόκιμοι, τῆς παρ’ αὐτοῦ δεόμεθα χάριτος.

⁷ “Ἀσπάζεται ὑμᾶς Τιμόθεος ὁ συνεργός μου.” Εἶδες πάλιν τὰ συνήθη ἐγκώμια; “Καὶ ^h Λούκιος καὶ Ἰάσων καὶ Σωσίπατρος οἱ συγγενεῖς μου.” Τούτου τοῦ ⁱ Ἰάσονος καὶ Λουκάς μέμνηται, καὶ τὴν ἀνδρείαν αὐτοῦ παρίστησιν ἡμῖν ^B λέγων, ⁸ ὅτι ἦγον αὐτὸν ἐπὶ τοὺς πολιτάρχας βοῶντες. Καὶ τοὺς ἄλλους δὲ ^k εἰκὸς εἶναι τῶν ἐπισήμων· οὐ γὰρ ἀπλῶς συγγενῶν μέμνηται, εἰ ^l μὴ κατὰ τὴν εὐσέβειαν εἶεν εἰκότες αὐτῷ. ⁹ “Ἀσπάζομαι ὑμᾶς ἐγὼ Τέρτιος ὁ γράψας τὴν ἐπιστολήν.”

6 v. 20.

7 v. 21.

8 Act. xvii. 6.

9 v. 22.

^r ἔξ om. C.   ^a ἐν ταύτῃ C.   ^t αὐτὴν pro αὐτῇ omnes.   ^v μόνους C.
^w καὶ om. A.F.H.   ^x τὸν Σατανᾶν Edd. τὸν om. A.B.D.E.F.H. Cat.
^y αὐτοῖς C.   ^z καὶ om. C.D.   ^a λαμπροτέρους B.   ^b καὶ ἀπηλλ. om. C.
^c μᾶλλον om. E.   ^d ὅτε pro ὅτι omnes.   ^e συνεισηγάγετε C.   ^f ὁρᾶς
omnes. ὅρα Edd.   ^g εὐχὴν omnes.   ^h εὐχὴ Veron. Sav.   ⁱ Λουκάς H.
^j Ἰάσωνος A.E.H.   ^k εἰκότως A.B.F.   ^l Mox οὐδὲ γὰρ C.   ^m μὴ] + καὶ
B.E. Statim ἐλλάβειαν et in marg. γρ. εὐσέβειαν D.

Οὐ ^μ μικρὸν καὶ τοῦτο ἐγκώμιον, ὑπογραφέα εἶναι Παύλου· πλὴν οὐχ ἵνα ἑαυτὸν ἐγκωμιάσῃ, τοῦτο ^λ λέγει, ἀλλ' ἵνα θερμὴν ἐπισπάσῃται παρ' αὐτῶν τὴν ἀγάπην ἀπὸ τῆς διακονίας.
10 “Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Γαῖος ὁ ξένος μου καὶ τῆς ἐκκλησίας ὅλης.” Εἶδες οἶον αὐτῷ στέφανον ἐπλεξε, τοσαύτην φιλοξενίαν μαρτυρήσας, καὶ ὁλόκληρον ^ο τὴν ἐκκλησίαν εἰς τὴν οἰκίαν ^ρ εἰσαγαγὼν τὴν ἐκείνου; τὸν γὰρ ξένον ἐνταῦθα τὸν ξενοδόχον φησίν. “Ὅταν δὲ ἀκούσης, ὅτι Παύλου ξενοδόχος ἦν, μὴ τῆς φιλοτιμίας αὐτὸν θαύμαζε μόνον, ἀλλὰ ^ι καὶ τῆς κατὰ τὸν βίον ἀκριβείας. Εἰ μὴ γὰρ ἦν ἀξίος τῆς ἀρετῆς τῆς ἐκείνου, οὐδ' ἂν ἐκεῖνος ἐκεῖ κατήχθη. Ὅ γὰρ πολλὰ τῶν ἐπιταγμάτων τοῦ Χριστοῦ σπουδάζων ὑπερβαίνειν, οὐκ ἂν τοῦτον παρέβη τὸν νόμον τὸν κελεύοντα ^τ περιεργάζεσθαι τοὺς ὑποδεχομένους, καὶ ^α παρ' ἀξίους κατάγεσθαι. “Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Ἐραστος ὁ οἰκονόμος τῆς πόλεως, καὶ Κούαρτος ὁ ἀδελφός.” Οὐχ ἀπλῶς ^δ προσέθηκεν, “^ε ὁ οἰκονόμος τῆς πόλεως,” ἀλλ' ὥσπερ Φιλιππησίους ^ν ἔγραφεν, 11 “Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος οἰκίας,” ἵνα δείξῃ ὅτι καὶ τῶν μεγάλων τὸ κήρυγμα ἤψατο· οὕτω καὶ ἐνταῦθα τοῦ ἀξιώματος μέμνηται, τὸ αὐτὸ τοῦτο κατασκευάζων, καὶ δεικνὺς ὅτι τῷ προσέχοντι ^ω οὐδὲ πλοῦτος κώλυμα γίνεται, οὔτε ἀρχῆς φροντίδες, οὔτε ἄλλο τῶν τοιούτων οὐδέν. 12 “Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν. Ἀμήν.” Εἶδες πόθεν ἄρχεσθαι δεῖ, καὶ πού τελευτᾶν ^κ πανταχοῦ; Καὶ γὰρ τὸν θεμέλιον ἐντεῦθεν κατέβαλε τῆς ἐπιστολῆς, καὶ τὸν ὄροφον ἐντεῦθεν ἐπέθηκεν, ὁμοῦ καὶ ἐπευχόμενος τὴν μητέρα τῶν ἀγαθῶν ἀπάντων αὐτοῖς, καὶ πάσης ^ε ἀναμιμνήσκων ^ν τῆς εὐεργεσίας. Τοῦτο γὰρ μάλιστα διδασκάλου γενναίου, τὸ μὴ ^λ λόγῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ^α εὐχαῖς ὠφελεῖν τοὺς μαθητευομένους. Διὸ καὶ ἔλεγεν, 13 “Ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου ^β προσκαρτερήσωμεν.”

^ε Τίς οὖν ἄρα καὶ ἡμῖν ἐπεύζεται, ἐπειδὴ Παῦλος ἀπῆλθεν;

10 v. 23.

11 Philipp. iv. 22.

12 v. 24.

13 Act. vi. 4.

^μ μικρὸν] + δὲ C. ^λ λέγη B.H. ^ο τὴν om. C.D. ^ρ εἰσαγαγὼν libri omnes et Cat. συναγαγὼν Edd. ^ι καὶ om. H. ^τ τὸ περιεργ. C. ^α παρ' ἀξίους pro παρὰ ἀξίους B.D.E.H. ^ε ὁ accessit ex B.D.E. Cat. ^ν ἔλεγεν C. ^ω οὐδὲ pro οὔτε A.B.D.E.F. Cat. οὐδὲ ter H. ^κ πανταχοῦ pro πάντα omnes. ^ν τῆς om. A.B.E.F.H. non Cat. ^λ μόνον λόγῳ inverso ord. C.D. ^α εὐχαῖς pro εὐχῇ A.B.D.E.F.H. Cat. ^β προσκαρτερήσωμεν B.C.D.E.F.H. προσκαρτερήσωμεν Sav. Mor. Ben. ^ε ΗΘΙΚΟΝ. Περὶ τῆς ἀγάπης καὶ προσευχῆς Παύλου, καὶ τῶν ἀρετῶν αὐτοῦ καὶ κατορθωμάτων· καὶ περὶ τοῦ δεῖν μμεισθαι Παῦλον, ἐπὶ τῷ καταξιώθῃναι καὶ ἡμᾶς ἰδεῖν αὐτὸν ἀπελθόντας ἐκεῖ· καὶ ὅτι τούτῳ μάλιστα ὑπὲρ τὰ ἄλλα κοσμεῖται ἡ Ῥώμη καὶ τευχίζεται, τὸν Παύλου τάφον ἔχονσα καὶ Πέτρου· καὶ περὶ τῶν κατὰ μέρος διδασκαλιῶν Παύλου καὶ πράξεων. Veron.

TOM. I.

3 R

Οἱ Παύλου ζηλωταὶ ^dοὔτοι· μόνον ἀξίους παράσχωμεν ἑαυτοὺς τῆς τοιαύτης συνηγορίας, ἵνα μὴ ἐνταῦθα μόνον ἀκούσωμεν τῆς Παύλου φωνῆς, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ ἀπελθόντες ἰδεῖν ^eἀξιωθῶμεν τὸν 757 ἀθλητὴν τοῦ Χριστοῦ· μᾶλλον δὲ ἂν ἐνταῦθα ἀκούσωμεν, κακεῖ πάντως ^fαὐτὸν ὀψόμεθα, εἰ καὶ μὴ πλησίον ἐστώτες, ἀλλ' ^gὀψόμεθα πάντως ἐγγὺς τοῦ θρόνου τοῦ βασιλικοῦ λάμποντα, ἔνθα τὰ Χερουβὶμ δοξάζει, ἔνθα τὰ Σεραφὶμ ^hπέταται. Ἐκεῖ Παῦλον ὀψόμεθα μετὰ Πέτρου καὶ τοῦ τῶν ἁγίων χοροῦ κορυφαῖον ὄντα καὶ ⁱπρωτοστάτην, καὶ τῆς ἀγάπης ^jἀπολαυσόμεθα τῆς γνησίας. Εἰ γὰρ ἐνταῦθα ὧν οὕτως ἡγάπα τοὺς ἀνθρώπους, ὡς αἰρέσεως οὐσης ἀναλῦσαι καὶ σὺν Χριστῷ ^kεῖναι, ἐλεσθαι ἐνταῦθα εἶναι· πολλῶ μᾶλλον ἐκεῖ θερμότερον ἐπι- Βδείξεται τὸ φίλτρον. ^lἘγὼ καὶ τὴν Ῥώμην διὰ τοῦτο φιλῶ, καίτοιγε αὐτὴν καὶ ἐτέρωθεν ἔχων ἐπαινεῖν, καὶ ἀπὸ τοῦ μεγέθους, καὶ ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος, καὶ ἀπὸ τοῦ κάλλους, καὶ ἀπὸ τοῦ πλήθους, καὶ ἀπὸ τῆς δυναστείας, καὶ ἀπὸ τοῦ πλούτου, καὶ ἀπὸ τῶν κατορθωμάτων τῶν ἐν ^mπολέμοις· ⁿἀλλὰ πάντα τὰ ἄλλα ἀφείς, διὰ τοῦτο αὐτὴν μακαρίζω, ὅτι καὶ ζῶν αὐτοῖς ^oἔγραφε, καὶ οὕτως αὐτοὺς ἐφίλει, καὶ παρὼν αὐτοῖς διελέχθη, καὶ τὸν βίον ἐκεῖ ^pκατέλυσε. Διὸ καὶ ἐπίσημος ἡ πόλις ἐντεῦθεν μᾶλλον, ἢ ἀπὸ τῶν ἄλλων ἀπάντων· ^qκαὶ καθάπερ σῶμα (241) C μέγα καὶ ἰσχυρὸν, ὀφθαλμοὺς ἔχει δύο λάμποντας, τῶν ἁγίων τούτων τὰ σώματα. Οὐχ οὕτως ἐστὶν ὁ οὐρανὸς λαμπρὸς, ὅταν ἀφῇ τὰς ἀκτῖνας ὁ ἥλιος, ὡς ἡ Ῥωμαίων πόλις τὰς δύο ταύτας λαμπάδας πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης ^rἀφείσα. Ἐκεῖθεν ἀρπαγῆσεται Παῦλος, ἐκεῖθεν Πέτρος. Ἐννοήσατε καὶ φριξάτε, ^sοἷον ὄψεται θέαμα Ῥώμῃ, τὸν Παῦλον ἐξαίφνης ἀνιστάμενον ἀπὸ τῆς θήκης ἐκείνης μετὰ Πέτρου, καὶ αἰρόμενον εἰς ἀπάντησιν τοῦ ^tΧριστοῦ· οἷον ἀποστέλλει τῷ Χριστῷ ^uρόδον ἡ Ῥώμῃ, οἷους στεφάνους ἡ πόλις περικείται δύο, οἷας χρυσᾶς ἀλύσεις διέζωσται, οἷας ἔχει πηγᾶς. Διὰ ^vταῦτα θανάμῳ τὴν πόλιν, οὐ διὰ τὸν χρυσὸν τὸν πολὺν, οὐ διὰ τοὺς

^d οὔτοι om. A.B.D.E.F.H. ζηλωταί· οὔτοι μόνοι· ἀξίους οὖν παράσχ. C.
^e ἀξιωθῶμεν A.B.E.F.H. καταξιωθῶμεν Edd. ^f αὐτὸν om. A.B.F. ^g πέ-
 τεται D.E. ^h πρωτοστάτην pro προστάτην A.B.C.D.E.F. ⁱ ἀπολαυσό-
 μεθα pro ἀπολαύσομεν omnes. ^k εἶναι] + ἡ ἐνταῦθα εἶναι in marg. man.
 recent. B. Statim αἰρέσθαι C. ^l ἐγὼ δὲ διὰ τοῦτο καὶ τ. Ῥ. φ. C. ^m πο-
 λέμοις C.D.E.F.H. πολέμῳ Edd. ⁿ ἀλλὰ om. A.C.H. Mox τὰ ἄλλα pro
 ταῦτα A.B.D.E.F.H. ^o ἔγραφε] εὐνοὺς ἦν Veron. ^p κατέλυσε] + καὶ τὸ
 ἅγιον σῶμα κατέχουσιν A.B.C.F.H. Eclog. (Tom. xii. p. 717 A.) + καὶ αὐτοὶ
 τὸ ἅγιον ἐκείνο σῶμα κατέχουσι D.E. ^q καὶ καθ.] καθ. γὰρ D. καὶ om. E.
^r ἐφείσα (sic) C. ^s οἷαν ὄψεται θέαν C. ^t Χριστοῦ pro κυρίου omnes.
^v δῶρον libri omnes et Eclog. ibid. et p. 666 E. ^u ρόδον Edd. ^v τοῦτο C.

κίονας, ^αοὐ διὰ τὴν ἄλλην φαντασίαν, ἀλλὰ διὰ τοὺς στύλους D τῆς ἐκκλησίας τούτους.

Τίς μοι νῦν ἔδωκε περιχυθῆναι ^γτῷ σώματι Παύλου, καὶ προσηλωθῆναι τῷ τάφῳ, καὶ τὴν κόνιν ἰδεῖν τοῦ σώματος ἐκείνου, τοῦ τὰ ὑστερήματα ἀναπληρώσαντος τοῦ Χριστοῦ, τοῦ τὰ στίγματα ^αβαστάξαντος, τοῦ πανταχοῦ τὸ κήρυγμα κατασπείραντος; τὴν κόνιν ἐκείνου τοῦ σώματος, ^αδι' οὗ πανταχοῦ διέδραμε· τὴν κόνιν τοῦ στόματος, δι' οὗ Χριστὸς ἐφθέγγετο, καὶ τὸ φῶς ἐξέλαμψε τὸ πάσης ἀστραπῆς λαμπρότερον, καὶ φωνὴ ἐξεπήδησε πάσης βροντῆς φοβερωτέρα τοῖς δαίμοσι· δι' οὗ τὸ μακάριον ἐκεῖνο ἐφθέγγετο ῥῆμα λέγων· “^βἩυχόμεν E ἀνάθεμα εἶναι ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μου” δι' οὗ ἐλάλει ἐναντίον βασιλέων, καὶ οὐκ ἡσχύνετο· δι' οὗ Παῦλον ἐμάθομεν, δι' οὗ τὸν Παῦλον δεσπότην; Οὐχ οὕτως ἡμῖν ἡ βροντὴ ^εφοβερά, ὥς ἐκείνη τοῖς δαίμοσιν ἡ φωνή. Εἰ γὰρ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔφριττον, πολλῶ μᾶλλον τὴν φωνήν. Αὕτη δεδεμένους αὐτοὺς ἤγαγεν, αὕτη τὴν οἰκουμένην ἐξεκάθηρεν, αὕτη ^ανοσήματα ἔλυσε, κακίαν ἐξέβαλεν, ἀλήθειαν ἐπαγγέλαγε, τὸν Χριστὸν εἶχεν ἐγκαθήμενον, καὶ μετ' αὐτοῦ πανταχοῦ προΐει. Καθάπερ γὰρ ^εὅπερ τὰ Χερουβὶμ, τοῦτο ἡ Παύλου φωνή. Καθάπερ γὰρ ἐπὶ τῶν δυνάμεων ἐκείνων ἐκάθητο, οὕτω ^εκαὶ ἐπὶ τῆς τοῦ 758 Παύλου γλώττης. Καὶ γὰρ ἀξία τοῦ δέξασθαι τὸν Χριστὸν ἐγένετο, ἐκεῖνα ^εφθεγγομένη, ἃ τῷ Χριστῷ φίλα ἦν, καὶ πρὸς ὕψος ἄφατον ἱπταμένη καθάπερ τὰ Σεραφίμ. Τί ^βγὰρ ὑψηλότερον τῆς φωνῆς ἐκείνης τῆς λεγούσης, ^ιὅτι “Πέπεισμαι, ὅτι οὔτε ἄγγελοι, οὔτε ἀρχαί, οὔτε δυνάμεις, οὔτε ἐνεστῶτα, οὔτε μέλλοντα, οὔτε ^κὑψωμα, οὔτε βάθος, οὔτε τις κτίσις ἐτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ;” Πόσας δοκεῖ σοι πτέρυγας ^ιἔχειν αὕτη ἡ φωνή; πόσους ὀφθαλμούς; Διὰ τοῦτο ἔλεγεν· ^ι4 “Οὐ γὰρ αὐτοῦ τὰ B νοήματα ἀγνοοῦμεν” διὰ τοῦτο ^μἔφηνον δαίμονες, οὐχὶ φθεγγομένου μόνον ἀκούοντες, ἀλλὰ καὶ πόρρωθεν ὄντος ἱματίον ὁρῶντες. Τούτου τοῦ ^αστόματος ἐβουλόμην τὴν κόνιν ἰδεῖν,

14 2 Cor. ii. 11.

^α οὐ] οὐδὲ C.D. ^γ τῷ σώματι—προσηλωθῆναι om. C. ^α βαστάξαντος pro βαστάσαντος A.B.C.E.F.H. ^α δι' οὗ ἔδραμεν πανταχοῦ C. Mox σώματος pro στόματος idem. ^β ἡυχόμεν]+γὰρ C. ^ε φοβερά pro φοβερόν omnes. ^δ τὰ νοσήματα Edd. τὰ deest in omnibus. ^ε ὅπερ]+ἦν Edd. ἦν om. A.B.D.E.F.H. Eclog. p. 717 D. ^ε καὶ om. H. ^ε φθεγγομένη]+μόνον Edd. μόνον non legitur in A.B.D.E.F.H. Eclog. ^β γὰρ om. C. ^ι ὅτι πέπεισμαι om. A. ^κ ὑψος C. Mox τις om. A.B.H. ^ι ἔχει C. ^μ ἔφηνον C. ^ν σώματος C.

δι' οὗ τὰ μεγάλα καὶ ἀπόρρητα ὁ Χριστὸς ἐλάλησε, καὶ μείζονα ἢ δι' ἑαυτοῦ· ὥσπερ γὰρ εἰργάσατο μείζονα διὰ τῶν μαθητῶν, οὕτω καὶ ἐφθέγγετο· δι' οὗ τὸ πνεῦμα ὁ τῇ οἰκουμένην τοὺς θαυμαστοὺς ἐκείνους χρησμούς ῥέδωκε. Τί γὰρ οὐκ εἰργάσατο ἐκεῖνο τὸ στόμα ἀγαθόν; Δαίμονας ἤλασεν, ἀμαρτήματα ἔλυσε, τυράννους ἐπεστόμισε, φιλοσόφων ἡ γλώττας ἐφράξε, τὴν οἰκουμένην τῷ θεῷ προσήγαγε, βαρβάρους φιλοσοφεῖν ἔπεισε, ἅπαντα μετερρύνετο τὰ ἐν τῇ γῇ· καὶ τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς δέ, ὃν ἐβούλετο διετίθει τρόπον, δεσμῶν οὓς ἐβούλετο, καὶ λύων ἐκεῖ κατὰ τὴν δεδομένην ἐξουσίαν αὐτῷ. Οὐ τοῦ στόματος δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς καρδίας ἐκείνης ἐβουλόμην τὴν κόνιν ἰδεῖν, ἣν οὐκ ἂν τις ἀμάρτοι καρδίαν τῆς οἰκουμένης εἰπὼν, καὶ τῶν μυρίων πηγὴν ἀγαθῶν, καὶ ἀρχὴν καὶ στοιχείον τῆς ἡμετέρας ζωῆς. Τὸ γὰρ πνεῦμα τῆς ζωῆς ἐκεῖθεν εἰς ἅπαντας ἐχορηγεῖτο, καὶ τοῖς μέλεσι τοῦ Χριστοῦ διεδίδото, οὐ δι' ἀρτηρίας ἐκπεμπόμενον, ἀλλὰ διὰ προαιρέσεως ἀγαθῶν. Αὕτη οὕτω πλατεία ἡ καρδιά ἦν, ὥς καὶ πόλεις ὀλοκλήρους δέχσθαι καὶ δήμους καὶ ἔθνη. 15 “Ἡ καρδιά ἡ γὰρ μου, φησὶ, πεπλάτυνται.” Ἀλλ' ὅμως τὴν οὕτω πλατεῖαν συνέσχε πολλὰ καὶ ἐθλίψεν αὐτὴ ἡ εὐρύνουσα αὐτὴν ἀγάπη. 16 “Ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως, φησὶ, καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν.” Ταύτην καὶ διαλελυμένην ἐπεθύμουν ἰδεῖν, τὴν πυρουμένην καθ' ἕκαστον τῶν ἀπολλυμένων, τὴν ὠδίνουσαν ἐκ δευτέρου τὰ ἐξαμβλούμενα τῶν παίδων, τὴν τὸν θεὸν ὁρώσαν. 17 “Οἱ γὰρ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, φησὶ, τὸν θεὸν ὁφνύονται” τὴν θυσίαν γεγεννημένην. 18 “Θυσία γὰρ τῷ θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον” τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν, τὴν εὐνυτέραν τῆς οἰκουμένης, τὴν τῆς ἀκτίνος φαιδροτέραν, τὴν τοῦ πυρὸς θερμότεραν, τὴν τοῦ ἀδάμαντος στερροτέραν, τὴν τοὺς ποταμούς ἀφιεῖσαν. 19 “Ποταμοὶ γὰρ, φησὶν, ἐκ τῆς κοιτίας αὐτοῦ

15 2 Cor. vi. 11.

16 Ibid. ii. 4.

17 Matth. v. 8.

18 Psal. l. 19.

19 Joan. vii. 38.

ὁ τῇ ἐν τῇ H. ῥέχεε C. γὰρ om. F. Mox τὸ στόμα ἐκεῖνο
 inverso ord. D.E. ἤλανε C. ἡ γλώτταν D.E. Statim ἐφράξε pro
 ἐνέφραξε A.B.D.E.F.H. ἅπαντα A.B.D.E.F.H. πάντα Edd. τοῖς
 accessit ex omnibus. διέπειν A.H. διέπει Eclog. p. 666 A. δὲ ὃν ἐβ.
 δ. τρόπον] δι' ὃν ἐβ. διαθεῖναι τρόπων C. πηγὴν ἀγαθῶν pro ἀγαθῶν πηγῶν
 omnes. ὃ γὰρ—ζωῆς om. B.H. ἅπαντα A.B.E.F. et Eclog. p. 717 E.
 πάντας C.D. ἅπαντα Edd. προαιρέσεως] μεταδόσεως D.E. Statim ἀγα-
 θὴς C. ἀγαθῶν (sic) B. γὰρ μου pro μου γὰρ A.D.E.F.H. γὰρ om. B.
 συνέχεεν C. Vid. Annot. φησὶ om. C. ἀκτίνος]+τῆς ἡλια-
 κῆς C. Haec τὴν τῆς ἀ. τῆς ἡ. φαιδροτέραν post οὐρανῶν transp. hic Codex.
 φησὶν om. C.

ρεύουσιν ὕδατος ζῶντος” ἔνθα ἦν ἡ πηγὴ ^h ἡ ἀλλομένη, καὶ ποτιζούσα οὐ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, ἀλλὰ τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων· ὅθεν οὐ ποταμοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ πηγαὶ δακρύων ἐξῆσαν καὶ νύκτωρ καὶ μεθ’ ἡμέραν· τὴν καινὴν ζήσασαν ζῶν, ⁱ οὐ ταύτην τὴν ἡμετέραν· ²⁰ “Ζῶ γὰρ οὐκέτι ἐγὼ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοί, φησὶν, ὁ Χριστός.” ἄρα ἐκείνου ^k καρδία ἦν ἡ Παύλου καρδία, καὶ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου πλάξ, καὶ βιβλίον τῆς χάριτος· ⁷⁵⁹ τὴν τρέμουνσαν μὲν ^l ὑπὲρ τῶν ἀλλοτρίων ἀμαρτημάτων· ²¹ “Φοβοῦμαι γὰρ, ^m φησὶ, μή πως εἰκὴ κεκοπίακα εἰς ⁿ ὑμᾶς,” “Μή πως ὥς ὁ ὄφεις Εὐὰν ^o ἠπάτησε,” “Μή πως ἐλθὼν οὐχ οἶους θέλω εὖρω ὑμᾶς” ὑπὲρ δὲ Ραυτῆς καὶ δεδοικυῖαν καὶ θαρροῦσαν· ²² “Φοβοῦμαι γὰρ, φησὶ, μή πως ἄλλοις κηρύξας, αὐτοὺς ἀδόκιμος γένωμαι” καὶ, “Πέπεισμαι γὰρ, ὅτι οὔτε ἄγγελοι οὔτε ^q ἀρχάγγελοι δυνήσονται ^r ἡμᾶς χωρίσαι” τὴν καταξιωθείσαν φιλησαὶ Χριστὸν, ὡς οὐδεὶς ἄλλος ἐφίλησε, τὴν θανάτου καὶ γεέννης ^s καταφρονούσαν, καὶ ὑπὸ δακρύων ἀδελφικῶν συντριβομένην· ²³ “Τί γὰρ ποιεῖτε, φησὶ, κλαίοντες καὶ ^t συνθρύπτοντές μου τὴν καρδίαν;” τὴν καρτερικωτάτην, καὶ οὐ Β στέγουσαν καιρὸν ὥρας ἀποστήναι Θεσσαλονικέων. Ἐβουλόμην τὴν κόνιν ἰδεῖν τῶν χειρῶν τῶν ἐν ἀλύσει, δι’ ὧν τῆς ἐπιθέσεως τὸ πνεῦμα ἐχορηγεῖτο, δι’ ὧν ^v τὰ θεῖα γράμματα ἐγράφετο· ²⁴ “^w Ἴδε γὰρ πηλίοις ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί.” καὶ πάλιν, “Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου.” τῶν χειρῶν ἐκείνων, ἃς ἰδοῦσα ἡ ἔχτις ἐξέπεσεν εἰς τὴν πυράν. Ἐβουλόμην τὴν ^x κόνιν ἰδεῖν τῶν ὀφθαλμῶν τῶν πηρωθέντων καλῶς, τῶν ἀναβλεψάντων ἐπὶ σωτηρίᾳ τῆς οἰκουμένης, τῶν C καὶ ἐν σώματι Χριστὸν ἰδεῖν καταξιωθέντων, τῶν ὁρώντων τὰ γῆϊνα καὶ οὐχ ὁρώντων, τῶν βλεπόντων τὰ μὴ βλεπόμενα, τῶν ^y μὴ εἰδόντων ὑπνον, τῶν ἐν μέσαις ^z νυξὶν ἀγρυπνούντων, τῶν οὐ πασχόντων τὰ τῶν ^a ὀφθαλμῶν. Ἐβουλόμην καὶ τῶν ποδῶν

²⁰ Gal. ii. 20. ²¹ Gal. iv. 11. 2 Cor. xi. 3. xii. 20. ²² 1 Cor. ix. 27. Rom. viii. 38. ²³ Act. xxi. 13. ²⁴ Gal. vi. 11. 1 Cor. xvi. 21.

^h ἡ om. C. Veron. ⁱ οὐ om. A.H. ἡ pro οὐ Eclog. p. 666 B. Haec οὐ ταύτην τ. ἡμ. om. C. ^k ἡ καρδία A.C.H. ^l ὑπὸ C. ^m φησὶ om. C. ⁿ ὑμᾶς] + καὶ πάλιν D.E. ^o ἐξηπάτηκεν D. Statim καὶ πάλιν μὴ πως D.E. ^p αὐτῆς A.B.D.F.H. αὐτῆς Edd. ^q ἀρχάγγελοι pro ἀρχαὶ A.B.D.F.H. ^r ἡμᾶς χ.] με χ. (+ ἀπὸ D.) τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ D.E. ^s καταφρονούσαν pro καταφρονήσασαν omnes. ^t συνθρύπτοντες omnes. συντρίβοντες Edd. ^v τὰ θεῖα γρ. A.B.D.E.F.H. Eclogg. ταῦτα τὰ γρ. Edd. ^w ἴδετε C.D. Mox ὑμῖν γράμμασιν pro γράμμασιν ὑμῖν A.B.D.E.F.H. ὑμῖν ἔγραψα γράμμασιν C. ^x κόνιν] + ἐκείνην C.D. ^y μὴ ἰδόντων H. μηδὲ ἰδόντων C. ^z ταῖς νυξὶν Edd. ταῖς deest in omnibus. ^a ὀφθαλμῶν omnes et Eclog. p. 718 A. ὀφθαλμῶντων Edd.

ἡ ἐκείνων ἰδεῖν τὴν κόνιν τῶν περιδραμόντων τὴν οἰκουμένην καὶ μὴ ἑκαμόντων, τῶν ἐν ^dτῷ ξύλῳ δεδεμένων, ἥνικα τὸ δεσμοστήριον ἔσεισε, τῶν οἰκουμένην καὶ ἀοίκητον περιελθόντων, τῶν ὁδοιπορούντων πολλακίς. Καὶ τί δεῖ κατὰ μέρος λέγειν ;

D' Ἐβουλόμην τὸν τάφον ἰδεῖν, ἔνθα τὰ ὄπλα τῆς δικαιοσύνης ἁπόκειται, τὰ ὄπλα τοῦ φωτός, τὰ μέλη τὰ νῦν ζῶντα, νεκρωμένα δὲ ὅτε ἔζη, ἡ ἐν οἷς πᾶσιν ὁ Χριστὸς ἔζη, τὰ ἐσταυρωμένα τῷ κόσμῳ, τὰ τοῦ Χριστοῦ μέλη, τὰ ἐνδεδυμένα τὸν Χριστὸν, τὸν ναὸν τοῦ ἱπνεύματος, τὴν οἰκοδομὴν τὴν ἁγίαν, τὰ δεδεμένα τῷ πνεύματι, τὰ καθηλωμένα τῷ φόβῳ τοῦ θεοῦ, τὰ ἔχοντα ^kτὰ στίγματα τοῦ Χριστοῦ. Τοῦτο τὸ σῶμα τειχίζει τὴν πόλιν ἐκείνην, ὃ παντὸς πύργου καὶ murion ^lπεριβόλων ἐστὶν ἀσφαλέστερον καὶ μετὰ τούτου τὸ Πέτρον. Καὶ ^mγὰρ ζῶντα ἐτίμα. ²⁵ “Ἀνέβη γὰρ ἰστορήσαι Πέτρον.” Διὰ τοῦτο ⁿκαὶ ἀπελθόντα κατηξίωσεν ὁμόσκηνον αὐτῷ ποιῆσαι ὁ ἡ χάρις. Ἐβουλόμην ἰδεῖν τὸν λέοντα τὸν πνευματικόν. “Ὡσπερ γὰρ λέων πῦρ ἀφιεῖς ^rεἰς ἀλωπέκων ἀγέλας, οὕτως εἰς τὴν τῶν ^sδαιμόνων καὶ φιλοσόφων ἐνέπεσε φατρίαν, καὶ καθάπερ σκηπτὸς τις ἐμβολὴ εἰς τὰς τοῦ διαβόλου κατηνέχθη φαλαγγας. Οὐδὲ γὰρ ἐκ παρατάξεως ἴστατο πρὸς αὐτόν, ἀλλ’ οὕτως ἐδεδοίκε καὶ ἔτρεμεν, ὥς, εἰ ^tκαὶ σκιὰν ἴδοι καὶ φωνῆς ἀκούσειε, πόρρωθεν ^uδραπετεύειν. Οὕτω γοῦν καὶ τὸν πεπορνευκότα παρέδωκεν αὐτῷ πόρρωθεν ὦν, καὶ πάλιν ἐξήρπασε τῶν 760 ἐκείνου χειρῶν οὕτω καὶ ἐτέρους, ἵνα ^vἡ παιδευθῶσι μὴ βλασφημεῖν. Σκόπει δὲ πῶς καὶ τοὺς ὑπ’ αὐτῷ τεταγμένους ἀντεπεξάγει, διεγείρων, ἀλείφων καὶ νῦν μὲν Ἐφεσίοις ^wφησὶν ²⁶ “Ὀὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλῃ πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχὰς ^xκαὶ τὰς ἐξουσίας” εἶτα καὶ ^yτὸ ἔπαθλον τίθησιν, “ἐν τοῖς ἐπουρανίοις,” λέγων. Οὐ γὰρ περὶ γητίνωνπραγμάτων ἡμῖν ὁ

25 Gal. i. 18.

26 Ephes. vi. 12.

^b ἐκείνων ἰδεῖν A.B.D.E.F.H. Eclogg. ἰδεῖν ἐκείνων Edd. τὴν κόνιν om. C. ^c καμόντων pro καμνόντων D.F.H. Eclogg. ^d τῷ accessit ex B.C.D.E.F.H. Eclogg. ^e τὴν οἰκουμένην Edd. τὴν om. A.B.D.E. Eclogg. τὴν οἶκ. καὶ τὴν ἀοίκητον C. ^f ἀπόκειται pro ἀπόκεινται A.B.C.D.E.F. ^g τοῦ] τὰ τοῦ F. et ex corr. A. Adde Eclog. p. 718 B. ^h ἐν οἷς πᾶσιν ὁ X. ἔζη om. C. Haec ἐν οἷς—τῷ κόσμῳ om. A.H. et Eclog. ibid. ὁ Χριστὸς πᾶσιν inveno ord. F. ⁱ πνεύματος] + τοῦ ἁγίου C. ^k τὰ om. A.B.F.H. ^l περιβόλων ἐστὶν pro ἐστὶ περιβόλων libri omnes et Eclog. ibid. ^m γὰρ] + καὶ C. Mox ἀνέβην D.E. Veron. Eclog. ⁿ καὶ om. C. ^o ἡ χάρις αὐτὸν Edd. αὐτὸν ἡ χάρις C. αὐτὸν om. A.B.D.E.F.H. Eclog. ^p εἰς ἀλ. ἀγέλας] ἀλ. ἀγέλαις C. ^q φιλ. καὶ δαιμόνων hoc ord. C. ^r καὶ accessit ex omnibus. ^s δραπετεύσαι C. ^t παιδευθῶμεν H. ^v φησιν] λέγει E. Mox ἡμῖν om. B. ^w καὶ τὰς] πρὸς τὰς D. τὰς om. B. ^x τὸ accessit ex A.B.C.E.F.H.

ἀγών, φησὶν, ἀλλὰ περὶ ὧν οὐρανῶν καὶ τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
 (243) Νῦν δὲ ²⁷ἐτέροις φησὶν· 27 “Οὐκ οἶδατε, ὅτι ἀγγέλους κρινού-
 μεν, μήτι γε βιωτικά;” Ταῦτ’ οὖν ἅπαντα ἐννοοῦντες, στῶμεν Β
 γενναίως. Καὶ γὰρ καὶ Παῦλος ἄνθρωπος ἦν, τῆς αὐτῆς φύ-
 σεως ἡμῖν μετέχων, καὶ τὰ ἄλλα ²⁸ἅπαντα ἔχων κοινά· ἀλλ’
 ἐπειδὴ πολλὴν τὴν περὶ τὸν Χριστὸν ἀγάπην ἐπεδείξατο, τοὺς
 οὐρανοὺς ὑπερέβη, καὶ μετὰ τῶν ἀγγέλων ἔσται. “Ὡστε ²⁹ἂν
 βουληθῶμεν καὶ ἡμεῖς διαναστῆναι μικρὸν, καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο
 ἀνάψαι ἐν ἡμῖν, δυνασόμεθα ζηλῶσαι τὸν ἅγιον ἐκεῖνον. Οὐδὲ
³⁰γὰρ, εἴπερ ἀδύνατον ἦν τοῦτο, ἐβόα λέγων· 28 “Μιμηταί μου
 γίνεσθε, καθὼς καὶ γὰρ Χριστοῦ.” Μὴ τοίνυν θαυμάζωμεν ³¹αὐ-
 τὸν μηδὲ ἐκπληττώμεθα μόνον, ἀλλὰ καὶ μιμώμεθα, ἵνα κατα- C
 ξιωθῶμεν καὶ ἐντεῦθεν ἀπελθόντες αὐτὸν ἰδεῖν, καὶ τῆς ἀπορ-
 ρήτου δόξης μετασχεῖν· ἥς γένοιτο πάντας ἡμᾶς ³²ἀξιοθῆναι,
 χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
 μεθ’ οὗ τῷ πατρὶ ἡ δόξα, ἅμα τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

27 1 Cor. vi. 3.

28 Ibid. xi. 1.

ὧν οὐρανῶν A.B. τῶν ἐπουρανίων C.D. οὐρανῶν (om. τῶν) E. Mox τοῖς
 om. C.D. ²ἐτέροις] Κορινθίους D.E. φησὶν om. C. ³ἅπαντα pro πάντα
 A.B.D.E.F.H. Eclog. ⁴ἂν pro ἐάν iidem. ⁵γὰρ]+ἂν Edd. ἂν deest
 in omnibus. ⁶αὐτὸν μόνον Edd. μόνον αὐτὸν C. μόνον deest in ceteris.
⁷ἀξιοθῆναι A.B.D.F.H. Eclog. ἐπιτυχεῖν Edd.

.

ANNOTATIONES.

ANNOTATIONES

AD HOMILIAS IN EPISTOLAM AD ROMANOS.

HOM. I.

TIT. Post ἐπιστολὴν add. E. τοῦ ἁγίου καὶ πᾶν εὐφύμου ἀποστόλου Παύλου. ΛΟΓΟΣ Α.] ὙΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ῬΩΜΑΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ Edd. Haec desunt in nostris B.D.E.F.I. Initio mutili sunt A.G.H. Prooemium pro primo sermone numerant, primum pro secundo, et sic deinceps, Codices A.B.D.E.F.G.I. cum Mosquensi utroque: quorum auctoritati obtemperandum censuimus. Sermones hi λόγοι, non ὁμιλῖαι, inscribuntur in libris D.E.F.H.I. et Edd. Veron. Sav.

Pag. 426 A. not.ⁿ. Editi δῶτε. "Ambo MSS. [B. E.] δεδῶτε." *Montef.* Librorum scriptura est διδῶτε, non δεδῶτε.

P. 426 D. not.^v. Infra p. 737 D. ἡδόκησεν est in duobus Codd. Sed paullo post p. 738 C. legitur sine librorum dissensione ἡδόκησαν, hoc est, interprete Chrysostomo, ἐδοκίμασαν. Vid. etiam Tom. X. p. 689 E.

P. 427 C. not.^a. Κολοσσαεῦσιν. In scriptura hujus nominis non ubique nobismet ipsis constitimus: nam infra pp. 703 C. 738 B. 749 D. Κολασσαεῖς retinuimus. Etiam Novi Testamenti Codices antiquiores inter se dissident. In numis autem Κολοσσηνῶν constanter scriptum esse testatur *Eckhel.* Doct. Num. Tom. III. p. 147.

P. 427 D. not.^x. [καὶ ἄλλοι] (sic) Sav. Idem in marg. dat, ὁ γοῦν Ἄμως καὶ Ζ. καὶ Ἀγγαῖος, absente, ut credibile est, καὶ ἄλλοι. In verbis καὶ ἄλλοι vel καὶ οἱ ἄλλοι, quae sensum loci evertunt, mendum inesse vix dubium esse potest. Requiritur nomen Malachiae, qui cum duobus istis junioribus semper fere consociatur. En autem lectionem nunc primum in lucem editam, καὶ ἄγγελος, quae id ipsum quod desiderabatur, praestat. *Angelum* vulgariter appellari istum Prophetam.

propter locum Mal. i. 1, ubi LXX dederunt, διὰ χειρὸς ἀγγέλου αὐτοῦ, notum est. Nunc nobis in promptu est Clem. Alex. Strom. I. 21. p. 392 Pott. Ἰεζεκιήλ, μεθ' ὃν Ναὺμ ὁ προφήτης, ἔπειτα Δανιήλ, πάλιν αὐτὸν μετὰ τούτων προφητεύουσιν Ἀγγαῖος καὶ Ζαχαρίας ἐπὶ Δαρείου τοῦ πρώτου ἔτη δύο, μεθ' ὃν ὁ ἐν τοῖς δώδεκα ἄγγελος. Ibid. p. 395. ἐφ' οὗ, ὡς προείπον, Ἀγγαῖος καὶ Ζαχαρίας καὶ ὁ ἐκ τῶν δώδεκα ἄγγελος προφητεύουσι.

P. 428 D. not. 9. Codices summo consensu habent, μᾶλλον δὲ πατρὸς πρὸς πάντας μείζονα ἐπεδείκνυτο φιλοστοργίαν, quod vulgato deterius videtur. Vocabulum πρὸς male repetitum ex praecedenti πατρὸς (πρὸς) causam depravationis fuisse facillime apparet.

HOM. II.

P. 430 A. not. 7. ἐκ καθαρῶς καρδίας. Hujus lectionis nullum exstat vestigium in Commentariis Nostri ad locum Rom. vi. 17. sed a Criticis affertur ex Cod. N. T. Alexandrino et quibusdam aliis, necnon a Chrysostomo alicubi. Occasionem ei dedit locus 1 Tim. i. 5. vel 2 Tim. ii. 22.

P. 430 B. lin. ult. μὴ ποτηρεύεσθε. Negativam casu praetermisit Montef. quem incaute secutus est Editor novissimus.

P. 433 A. not. 2. Μιλησίοις] Sic H. I. Musc. Brix. cum libris editis. Ceteri Φιλιππησίοις. Eadem varietas notatur Tom. VII. p. 594 B. ubi quaedam monuimus, hujus loci non immemores. Nunc illud addimus, discipulos istos Ephesios vocari Tom. II. p. 490 A. Milesios Tom. X. pp. 660 A. 709 A. nullo librorum dissidio: Milesios et Ephesios Tom. XI. p. 123 D. etiam in Codd. a nobis inspectis.

Ibid. lin. 6. usque ad p. 433 D. lin. 7. Folio minor est G.

P. 433 B. lin. 5. οἷς ἦν δεδομένον——τοῦ θεοῦ. Locus S. Scripturae incertus est. Dubitanter appellant Act. xix. 10. Luc. viii. 10.

P. 433 E. not. 7. φησὶν ἐν pro φησὶ legitur etiam in A.

P. 434 E. not. 2. λέγειν om. Cod. Bessarion. 103. in textu, sed in marg. appictum habet φάσκειν. Inde transit φάσκειν in Veronensem et recentiores.

P. 435 A. lin. 7. ὅπερ ἐστὶν ἴσον τῷ, ἐξ οὗ. Dictum videtur contra eos, qui formula ἐξ οὗ quasi Patris peculiari seposita, minus honorificam δι' οὗ Filio tribuerunt, ex iniqua interpretatione loci Paulini 1 Cor. viii. 6. Cf. Tom. X. p. 172 C. Εἴτα καὶ ὅπερ ἐστὶ μέγιστον δείγμα θεότητος, καὶ τοῦτο ἐπάγει, “ἐξ οὗ τὰ πάντα.” Ibid. D. ὥστε τὸ, “ἐξ οὗ,” τοῦτο οὐκ ἔστι χωρὶς τοῦ Χριστοῦ.

P. 435 D. not. 2. Lectio περιβέβληται non omnino spernenda, cum satis exploratum sit, constructionem τοῦ κἀν cum indicativo a Nostri usu non abhorreere. Cf. nos ad Tom. X. p. 581 C. Praestare tamen videtur περιβάλλεται. Infra p. 473 B. ὅσπερ ἂν περιβάλλεται πλεῖον. p.

575 A. *κἂν τὰ πάντων περιβάλλονται.* Tom. X. p. 136 C. *ὅσφ γὰρ ἂν τις πλείονα περιβάλῃται.* Adde Tom. III. p. 356 D. *ubi hodie legitur, πρὸς τὸ πλείονα περιλαβέσθαι.*

HOM. III.

P. 436 E. lin. 3. *πᾶσα ἐξ ἐκείνου.* "Sc. τοῦ χρόνου." *Dun.* Recte, ut videtur. Tom. XII. p. 617 A. *οὐδεὶς ἐξ ἐκείνου τοῦτο ἐποίησε.* Alii aliter.

Ibid. not.^o. *διὰ πάντα κατάδηλος ἦν.* Interpretes *undique* aut *undequaque* habent, quasi διὰ πάντων legissent. Si διὰ πάντα verum est, vertendum, *propter omnia.*

P. 437 C. lin. penult. *ὁ ἱερεὺς ἄγγελος λέγεται.* Vid. Mal. ii. 7.

P. 437 E. not.¹. "Haud dubie legendum, καὶ σημεῖον ἐποιεῖτο τὸ διηγεκῶς εὔχεσθαι. Sic dicimus τεκμήριον ποιῶμαι, non ποιῶ. Hoc qui Graece mediocriter sciunt, fatebuntur." *Dun.* Infra p. 704 D. *ἕτερον σημείον ποιείται.*

Ibid. not.^p. Verba εἰ δὲ τὸ διηγεκῶς desunt in Veron. homoeoteleuti causa. Pro εἰ δὲ Morellus negligenter dedit ὥς δὲ, etiam Benedictinos in errorem ducens. In sequentibus, erunt fortasse quibus lectio τὸ ἐν εὐχαίς ἔχειν καὶ ἀδαλεείπτως ἔχειν non displiceat. Cf. p. 439 A.

P. 438 D. not.^m. *κρίσης.* Cf. Annot. ad Tom. X. p. 528 E.

P. 439 A. lin. 4. Interpungunt ὑπὲρ μεγάλων πραγμάτων δεόμενος. εἰ πως Sav. Mor. invitis libris. ὑπὲρ μεγάλων πραγμάτων δεόμενος, εἰ πως Ben. Mox post πρὸς ὑμᾶς addunt ἐπιποθῶ γὰρ ἰδεῖν ὑμᾶς Sav. Mor. Ben. contra fidem librorum, etiam Mosquensium. "Hoc Montef. aut alius ante eum Editor, videtur addidisse ex Edd. N.T. Ne tamen putes expellendum esse, vid. p. 427 A. Sic saepe Chrys. quaedam omittit, quae tamen alio loco habet." *Matth.* Editor huic culpaе obnoxius est Savilius; nam in Veronensi haec non leguntur.

P. 439 C. lin. 4. Verba καὶ φιλεῖν ὥς χρὴ καὶ ὥς προσῆκον ἦν om. Veron. quia deerant in archetypo ejus Cod. Bessarion. 103. Adscivit ea Sav. sed inclusis verbis καὶ ὥς προσῆκον ἦν. "Sic lego: ἀλλ' ἥθει καὶ φιλεῖν, καὶ ὥς χρὴ φιλεῖν, καὶ πάντας νικῶν κ.τ.ε. Chrysost. nunquam posuit illam ταυτολογίαν, ὥς χρὴ καὶ ὥς προσῆκον ἦν, praeterquam quod est ἀκατάλληλος. Aut enim dicendum fuit ὥς χρὴ καὶ ὥς προσῆκει, aut ὥς ἐχρῆν καὶ ὥς προσῆκον ἦν." *Dun.* "Haud multum placent illa καὶ ὥς προσῆκον ἦν. Idem glossema irrepsit p. 442 C. [not.^d.]" *Heyse.* Nihil mutamus.

P. 440 A. lin. ult. Pro ὑποτεμνόμενος est in Ben. ἀποτεμνόμενος, culpa operarum.

P. 440 D. not.^e. ὑπὸ τῶν διωκόντων περιαντλούμενοι. Musc. *pacne exhausti*: Brix. *jactati*. "Nautae sive vectores dicuntur ὑπεραντλούμενοι,

cum sic sentina exsuperat, ut exhaurire non possint. Et sic fortasse hic legendum. Nec tamen quod invenimus, improbandum : nam *περί* declarat *περιουσίαν* ἵνα τοῦ *τινος*. Sic mersi calamitatibus dicuntur *βαπτισθέντες*." *Dun.* "Fort. sic : ὑπὸ τῶν *διωκόντων* ἀδικούμενοι, καὶ *περιαντλούμενοι* ταῖς *συμφοραῖς*. Nam *περιαντλείσθαι* ὑπὸ *τινος* nescio an recte dicatur, et e consuetudine Graeci sermonis." *Bois.* *Vulgatum* satis defendunt loca *Nostri* Tom. VII. p. 379 B. πῶς δὲ ὅλως *δυνησόμεθα* φρόνησιν ἔχειν, ὑπὸ τοσούτων *περιαντλούμενοι* κυμάτων ; *Ibid.* p. 707 A. σοὶ δὲ τῷ *περιαντλουμένῳ* πανταχόθεν ἡσυχίας δεῖ, καὶ τοῦ *μικρὸν ἀναπνεῦσαι* ἐκ τῶν ἐπαλλήλων κυμάτων.

P. 440 E. not.¹. παρ' αὐτῷ. "Quod probo. Deseramus velim tandem aliquando abusum istum fastidiose ineptum pronominis reflexivi αὐτοῦ, quo omnes ferme libros Graecos inquinavit Grammaticorum *πολυπραγμονοῦσα* ὑπέρκρισις ; et redeamus ad optimam normam veterum exemplarium MSS. vero rationique consentaneam. Ubi cogitatione potest locum habere pronomen simplex et absolutum, habeat locum." *Heyse.*

P. 441 B. lin. 4. ἐπὶ ὑποδείγματος τὸν λόγον ἀγάγω. Locutio paullo insolentior. *Nostri* usus tantum non requirit, ἐπὶ ὑποδείγματος τὸν λόγον *γυμνάσω*, ut Tom. VII. p. 647 D. al. Diversi generis sunt loca Tom. X. p. 122 E. ἐπ' αὐτὰ τὰ πράγματα ἀγάγωμεν τὸν λόγον. *Ibid.* p. 583 B. τέως δὲ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τὸν λόγον ἀγάγωμεν.

Ibid. not.^v. *Musc. dispersi* : *Brix. a nobis mutuo avelli.* Hic quidem multo aptius videbatur *διασπάρθαι* ; sed in alio loco Tom. XI. p. 133 F. ubi nunc legitur, μήτηρ κατὰ θυγατρὸς, θυγάτηρ κατὰ μητρὸς ἦσαν *διασπαρμένοι*, libri penes nos potiore scripturam *διασπασμένοι* offerunt.

P. 441 D. not.^d. Edebatur, εἰ δὲ τις ἐνταῦθα παράκλησιν καὶ εὐφροσύνην τὴν ἐπὶ τῆς πίστεως αὐτῶν ἐπίδοσιν λέγοι. "Vel sic legendum, τὴν τῆς πίστεως αὐτῶν ἐπίδοσιν, vel τὴν ἐπὶ τῇ τῆς πίστεως αὐτῶν ἐπιδόσει, quod melius puto." *Dun.* Locum, ut a nobis librorum ope restitutus est, accurate expressit *Brix.* Quod si quis hic consolationem laetitiam eam interpretetur, quam fidei illorum incrementum afferebat.

P. 442 C. not.^g. "MSS. *ἐκείνων*, forte melius." *Montef.* Haec est vetus scriptura, a *Savilio* mutata.

P. 443 B. lin. 6. οἱ σοφοὶ τῶν Ἑλλήνων, οἱ τοὺς βαθεῖς πάγωνας ἔλκοντες, καὶ τὰς ἔξωμίδας ἀναβεβλημένοι. "Haec insignia sunt Philosophorum, πάγων βαθύς, βακτηρία, ἔξωμῖς. Quanquam *Lucianus* in habitu philosophorum nusquam, quod memini, memorat τὴν ἔξωμίδα, sed barbam promissam, baculum, et *τριβώνιον*, hoc est, *tritum pallium*." *Dunaeus* ad Hom. X. in Act. Apost. Similia sunt loca Tom. I. p. 272 E. τὸν μὲν φιλόσοφον οὐκ ἀπὸ τῆς κόμης, οὐδὲ ἀπὸ τῆς βακτηρίας, οὐδὲ ἀπὸ τῆς

ἐξωμίδος δοκιμάζομεν. Tom. IX. p. 87 A. ἐννόησόν μοι ὅση ἐστὶν αἰσχύνη, ἀνθρωπὸν τινα ὑπήνην βαθείαν ἔχοντα (fort. ἔλκοντα*), καὶ ῥόπαλον ἐπιφερόμενον, καὶ ἐξωμίδα ἔχοντα, εἰς διδασκάλους μετὰ τῶν παιδῶν ἀπιέναι. Tom. XI. p. 763 C. οἱ τὸ γένειον ἔχοντες βαθύ, καὶ τὸν τρίβωνα ἀναβεβλημένοι. Ἐξωμίδες autem “dicebantur tunicae substrictae et breves, citra humerum desinentes, ut ait Gellius VII. 12.” Salmas. de Pallio p. 255. “At Julius Pollux: κωμικὴ δὲ ἐσθῆς, ἐξωμίς· ἔστι δὲ χιτῶν λευκὸς, ἄσμος, κατὰ τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν ῥάφην οὐκ ἔχων: et vult esse servilis vestimenti genus, sic dicti, quod latere aperto dextrum humerum exserebant.” Dun. u.s.

Ibid. not. d. Vulgatum ἀγόμενος frustra defendit Dunaeus: “Dicunt διὰ τιμῆς ἄγειν; est igitur hic ἀγόμενος in magno honore et pretio.” Codex Vat. ἀδόμενος (δ in loco raso). “Scribe ἀδόμενος.” Heyse. Noster infra p. 744 D. ἵνα ἀδόμεθα πανταχοῦ καὶ ἡμεῖς. Tom. VII. p. 447 A. τῆς παρουσίας τῆς παρὰ τῶν προφητῶν ἀδομένης. Ibid. p. 652 C. διὰ τοῦτο ἄδεται πανταχοῦ. Parcius apud externos Scriptores e.g. Plut. Tom. II. p. 2 C. εἰς τὰς τῶν παρ’ ἁπασιν ἀδομένων ψυχὰς, Πυθαγόρου καὶ Σωκράτους καὶ Πλάτωνος. De re conferas Tom. VII. p. 382 A. καὶ γὰρ πολλῆς ἀπολαύσας ἐκείνος τιμῆς οὕτως ἡλέγχετο ὥς καὶ ἀπεμποληθῆναι, καὶ μηδὲν ὦν ἐβούλετο κατορθῶσαι, οὐδὲ ἐφ’ ἐνὸς τυράννου.

P. 443 E. lin. 7. ὅτι οὐδὲν αὐτοῖς αὐτὸς χαρίζεται. Morellus casu omisit αὐτὸς, quem secuti sunt recentiores.

Ibid. lin. ult. ὀφειλετὴς εἰμι] Ἑλλησί τε καὶ βαρβάρους, σοφοῖς τε καὶ ἀνοήτοις ὀφειλετὴς εἰμι Sav. Mor. Ben. reclamantibus libris omnibus et Veron.

P. 444 A. lin. 1. δ καὶ Κορινθίοις. Vid. 1 Cor. ix. 16.

P. 444 B. lin. 1. ἀποτμηθεῖς. “Dun. [et Bois.] desiderabat τὴν κεφαλὴν; quod haud ita necessarium apud recentiores. Cf. infra p. 458 B. Tom. X. p. 13 B. [ubi male vertunt, concidi]”. Heyse. Adde Tom. VII. p. 498 C. οὐδὲ γὰρ ἀποτέμεσθαι μέλλων εἰσέγησεν ἄν (Joannes Baptista). Et sic passim.

P. 444 C. lin. 6. οὕτω γοῦν αὐτοὺς καὶ ἐκάλουν. “Strabo pro Divo Julio semper Καίσαρα τὸν θεόν. Hinc illa ἀποθέωσις, quem Historici memorant.” Dun.

* “Juliani Imper. p. 311 C. μετὰ τοῦτον ἐπείσέρχεται βαθείαν ἔχων ὑπήνην, ἀνὴρ σοβαρὸς, τὰ τε ἄλλα, καὶ δὴ καὶ μουσικὴν ἐργαζόμενος. Equidem non nego, Graecum esse ἔχειν ὑπήνην. Sic enim Apoll. Tyan. Ep. 63. Lucian. Pisc. p. 606. Eunuch. p. 356. De Merced. Cond. p. 683. Conjeci tamen βαθείαν ἔλκων ὑπήνην. Sic Greg. Naz. Stel. II. p. 112 A. τί φήσουσιν οἱ τοῦ αἰῶνος τούτου σοφοί, καὶ τὰ παρ’ αὐτοῖς ἀποσεμνύνοντες, οἱ τὰς βαθείας ὑπήνας ἔλκοντες; et Aristid. Orat. Plat. II. p. 212. ἡδέως δ’ ἄν ἐροίμην τοὺς τὰς β. ὁ. ἔλκοντας, ἔφη τις τῶν κωμικῶν. [Adde Nostrium Tom. XII. p. 372 A. οἱ παρὰ τοῖς Ἑλλησι τὸν πάγωνα ἔλκοντες].” D. Wylleb. Epist. Crit. p. 28.

P. 445 B. not.^a. “*κάν πᾶσαν ἐλθὼν κακίαν καὶ ἐπελθὼν* G. Corrigo, *κάν πᾶσαν Ἑλλήνων κακίαν ἐπελθὼν.*” *Heyse*.

P. 445 E. lin. 1. Post ἀποκαλύπτεται Editores inde a Savilio haec in textum intulerunt: *ἐκ πίστεως εἰς πίστιν, καθὼς γέγραπται· ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται.* Libri non patiuntur.

P. 446 B. not.^v. Edebatur τὸν Σοφονίαν εἰς μέσον παράγων. “Habacuc, non Sophonias habet, *Justus ex fide vivet* . . . . Haec et hujusmodi *μνημονικά* sunt ἀμαρτήματα, qualia permulta apud Historicos reperiuntur.” *Dun.* Non negamus quidem talia apud Nostrum reperiri posse; cum vero haec verba, tum alias, tum in hoc ipso opere, veri auctoris nomine allegaverit, emendatam librorum scripturam praeterire religio fuit. Vid. infra p. 484 C. Tom. X. p. 699 C.

P. 446 D. not.ⁿ. “Saepius variant Codd. in constructione duplici, *ἀξιός εἰμί τινος* et *ἀξιόν ἐστὶ μοι* [vel μου].” *Heyse*. E.g. infra p. 681 B. Tom. X. p. 87 D. Hic autem omnino necessaria est posterior structura, scilicet ut *ἀνάξιον* pro neutro genere habeatur. Nam sequitur, καὶ μὴν ἀνάξιον ἢ φιλονεικία. Musculus: *cum turpe putas videri teque indignum, non omnia scire.*

P. 446 E. not.^v. Verba τοὺς κατασκόπους δεξαμένη suspectae fidei sunt, et fortasse delenda.

HOM. IV.

P. 448 C. not.^r. “Quod habent Edd. ἡ siglum fuit vocis *ἡμέραν*, quam in hac phrasi non amat omittere Chrys.” *Heyse*.

P. 451 B. not.^f. “Duo MSS. *ἐφράξαντο*, male.” *Montef.* Inter *ἐφρνάξαντο* et *ἐφράξαντο* diutius haesimus; hodie vero ad *ἐφράξαντο*, quae librorum fere omnium scriptura est, aliter ac in textu edidimus, propemodum inclinamus. Infra p. 509 C. οὐ γὰρ μετ’ ἀλλήλων φραττόμεθα κατ’ ἐκείνον, ἀλλὰ μετ’ ἐκείνου κατ’ ἀλλήλων ιστάμεθα. Vox insolentior *φρνάττεσθαι* in alterius sedem irrepsit alio loco Tom. X. p. 587 E. καὶ πρὸς πάντας στήση γενναίως, ἀπὸ τῶν ἐκείνου φραττόμενος ὅπλων: ubi unus mendose *φρναττόμενος* habet.

P. 451 D. not.^a. Vulgo plene interpungunt post οὗτός ἐστιν. Deinde scribunt: Ἐνθα τῶν κνωδάλων τούτων καὶ τῶν ἐρπετῶν εἰκόνας, καὶ τῶν Ἀπόλλωνα δὲ καὶ τὸν Διόνυσον μετὰ τούτων θεραπευομένων τῶν ἐρπετῶν ἴδοι τις ἂν. Musculus: *Tum scilicet videre fuit philosophos illos et bestiarum et reptilium imagines, cumque illis Apollinem et Dionysum adorare et colere.* Brixius: *Hinc brutorum horum animantium et reptilium imagines, atque adeo cum his reptilibus et Apollinem et Liberum coli videas.* Codices A.B.E.F.G.I. haec habent: Ἐνθα τῶν κνωδάλων τούτων αἱ εἰκόνας καὶ τῶν ἐρπετῶν. καὶ τὸν Ἀπόλλωνα δὲ κ.τ.έ. In H. lapsu scribae haec αἱ εἰκόνας καὶ τῶν ἐρπετῶν — μετὰ τούτων absunt. In D. locus

sic legitur: καὶ ἐνθα τῶν κυωδάλων τούτων αἱ εἰκόνες καὶ τῶν ἑρπετῶν, ἐκεῖ πάντες οὗτοι ἀπαίροντες φαίνονται. καὶ τὸν Ἀπόλλωνα δὲ κ.τ.έ. quae interpolatoris manum manifesto produnt. Locum, ni fallimur, restituiimus, recepta librorum lectione, sed distinctione paullulum mutata, ita ut verba ἐνθα (apud Aesculapium) τῶν κν. τούτων αἱ εἰκόνες καὶ τῶν ἑρπετῶν cum praecedentibus arcte cohaereant. Pergit Auctor: *Praeter vero Aesculapium etiam in Apollinis et Liberi cultu haec reptilia frequentata videas.*

Ibid. not. b. θεραπεύμενον. "Ad Socratem refer: sed praestat omnino vulgata." Heyse. Etiam Musculus verbo θεραπεύεσθαι activum sensum tribuit, nullo, ut videtur, jure.

P. 452 D. not. c. Probum est verbum δεινῶν, *aggravare*, junctum cum ἐπαίρειν, ut hic, itidem Tom. X. p. 715 B. εἶτα, ἵνα μή τις λέγῃ, τί οὕτω τὸ πρᾶγμα ἐπαίρεις καὶ δεινοῖς τῷ λόγῳ; Adde Tom. IX. p. 70 B. ἔλεγεν, ἀντ' αὐτοῦ ληστὴν ἡτήσασθε. σφόδρα ἐδείνωσε τὸ πρᾶγμα. Plut. Tom. I. p. 167 C. Δούρις (historicus) μᾶλλον ζοικεν ἐνταῦθα δεινῶσαι τὰς τῆς πατρίδος συμφορὰς ἐπὶ διαβολῇ τῶν Ἀθηναίων.

P. 453 A. lin. 8. Καὶ πῶς ἐνὶ μὴ ἀλγείν, φησί; Πῶς ἐνὶ μὲν οὖν ἀλγείν; Figura orationis apud Nostrum haud infrequens: e. g. Tom. VII. p. 843 B. Καὶ πῶς δυνατόν μὴ πλουτοῦντα, φησί, τούτων ἐπιτυχεῖν; Πῶς μὲν οὖν δυνατόν. . . . πλουτοῦντα; Tom. VIII. p. 441 A. Καὶ πῶς ἔχει λόγον, εἰπέ μοι, φησί; Πῶς μὲν οὖν τὸ ἐναντίον ἔχει λόγον; Tom. X. p. 525 D. Καὶ πῶς ἐνὶ τούτῳ; Πῶς μὲν οὖν τὸ ἐναντίον ἐνὶ;

P. 453 C. not. d. Edebatur, Ἀλλ' ἀέκεινος τῆς χάριτος ὁ δλον εἶχε συμπράττον, φησί. ὁ καλῶς ἐπειδὴ ταύτης ἵτὰ τῆς προαιρέσεως προηγῆσατο. Varietas lectionis haec est. ὁ ἐκείνο A.B.D.E.F.G.H. et ex corr. ut videtur, I. ὁ τὸ om. A.B.F.G.H.I. ἦν pro τὸ D.E. ὁ Haec εἶχε συμπράττον desunt in omnibus. ὁ καλῶς om. A.B.F.G.H.I. Mox ταύτης deest in iisdem. Post καλῶς add. ἀλλ' οὐχ ἀπλῶς, ἀλλ' D.E. ἵτὰ τῆς πρ.] ἡ προαίρεσις Veron. "Nescio an jure omiserint εἶχε συμπράττον, quod interpolatorem sapit; nam vix commode dixeris τῆς χάριτος τὸ δλον eo sensu, ut significet gratiae divinae amplam plenamque copiam: at optime dicitur, ἐκείνο τῆς χάριτος δλον. Sic ad Hebraeos p. 448, 11. ἐκείνο μὲν γὰρ δλον τῆς τοῦ θεοῦ χάριτός ἐστιν. Ponitur δλον sine articulo, quia attributive. Hactenus probō Codices [F.G.] Sed καλῶς nequit abesse." Heyse. Nostro quidem judicio etiam καλῶς interpolatori debetur: itaque expunximus.

P. 453 E. not. n. ἀπὸ τῶν φονώντων Ἰουδαίων. "G. ex corr. ἀπὸ τοῦ φθόνου τῶν Ἰουδαίων. Recte." Heyse. Brix. a Judaeorum invidia. Musc. ab invidentibus Judaeis; quasi legisset, ἀπὸ τῶν φθονούντων Ἰουδαίων. Sed nihil mutandum. Verbum φονᾶν (alicujus sanguinem sitiri, non alicujus mortem machinari, ut minus accurate dixit Montef. ad Tom. VI.

p. 346 C.) saepenumero librariorum male habuit; ut Tom. VII. p. 811 E. καὶ οὐδὲ οὕτω γίνονται ἡμεροί, ἀλλ' ἐκθηριούνται μειζόνως καὶ φονῶσιν (alii φωνῶσιν, φθονῶσιν, φωνοῦσιν, invidentes). Tom. VIII. p. 337 C. καὶ μὴν φθονοῦντας (φονῶντας Sav. et Interp. Vet.) ὑμᾶς καὶ ἐτοίμους ὄντας ἐπιλαβέσθαι τῶν αὐτῶ πεπραγμένων κ. τ. εἰ.

HOM. V.

P. 455 B. not.^x. εἰς τὸ γυμνὸν τῆς διηγέσεως G. "Ne decipiamur veri specie. Credebat antiquus quisquis ille fuerit, corrector, τῷ παραπετάσματι debere opponi τὸ γυμνόν. At tum scribendum erat τοῦ γυμνοῦ. Nam εἰς post verbum χρῆσθαι non introducit incommodum aliquod, cui remedium paremus, sed indicat, in quem finem et propter quid vel consequendum vel perficiendum aliqua re utamur." Heyse.

P. 455 C. not.^f. πρὸς τὸν παράνομον τοῦτον ἐξεβράσθησαν ἔρωτα. Verterunt, furibundi anhelant Musc. efferbuerunt Brix. 'Εκβράσσειν proprie est, aestus impetu ejicere, evomere, dictum de mari, ὅταν ἐκπαραχθείῃα τοῖς πνεύμασι τὰ βρῦα καὶ τὸ φύκος ἀναβάλλῃ, ut ait Plutarchus Tom. II. p. 456 C. etiam cadavera, ut Noster Tom. I. p. 434 A. νεκροὺς τοὺς εἰς τὰς αἰγιαλοὺς ἐκβρασσομένους: et Euseb. de Mart. Palaest. IV. τὸν νεκρὸν ἢ θάλασσα πρὸ τῶν τῆς πόλεως ἐκβράσσει πυλῶν. Quinetiam de terra herbas inutiles progerminante et, ut ita dicas, ebulliente usurpat Chrysost. Tom. I. p. 452 E. ἥδη γάρ που καὶ γῇ χερσωθείσα, καὶ γεωργικῶν οὐκ ἀπολαύσασα χειρῶν, πονηρὰς βοτάνας, καὶ ἀκανθῶν πλῆθος, καὶ δένδρα ἄγρια ἐξεβράσεν ἐκ τῶν οἰκείων κόλπων πολλάκις. Tom. XII. p. 104 B. ἐκφέρουσα ἀκάνθας, ὡς ἂν εἴποι τις, ἐκβράσσουσα, ἐκβάλλουσα. Non tamen dissimulandum est, inusitati aliquid habere, quod hic dicitur, πρὸς ἔρωτα ἐκβρασθῆναι, quod Dunaenum quoque leviter detinuisse videtur. Sed ejusdem generis sunt ἐξωκεῖλαι, ἐξενεχθῆναι, ἐκκυλισθῆναι, εἰς ὄργην, εἰς ἀσέλγειαν et similia. Vulgare est ἐξεκαύθησαν, et a glossatore laud dubie excogitatum.

P. 456 C. not.^a. περὶ παιδεραστῶν καὶ μαλακῶν corrigit Heysius. Sed praeter Veron. inspeximus libros nostros D.E. qui cum impressis consentiunt.

P. 456 D. not.^r. Abesse potest sine incommodo πρόσσονται, favente etiam Brixio, qui vertit: multas et eas miserandas in semet injurias dum inferunt.

Ibid. lin. penult. καὶ νομοθέτης τις παρ' αὐτοῖς κ. τ. εἰ. Sic Plutarch. Vit. Solon. init. καὶ νόμου, ὃν ἔγραψε διαγορεύοντα δοῦλον μὴ ξηραλοφεῖν μηδὲ παιδεραστεῖν, εἰς τὴν τῶν καλῶν μερίδα καὶ σεμνῶν ἐπιτηδευμάτων τιθίμενος τὸ πρᾶγμα, καὶ τρόπον τινὰ τοὺς ἀξίους προκαλοῦμενος, ὧν τοὺς ἀναξίους ἀπῆλυνε.

P. 458 C. lin. ult. χαλεπώτερα Sav. χαλεπωτέρα vitiose edidit Montef.

HOM. VI.

P. 460 D. lin. 1. τοῦ ἡνίοχου διαφθαρέντος. “Respexit Platonis Phaedr. p. 246 A. ad quem locum vid. Ast. Ed. Plat. Opp. Tom. X. p. 390.” *Krabinger*.

P. 461 C. not.^k. καὶ ἐκόντα πλημμελοῦντα. Constructio Chrysostomo familiaris. Infra p. 536 B. οἱ γὰρ ἐκόντες (Vat. solus ἐκοντὶ) προσελθόντες. Tom. I. p. 162 D. τοὺς οὐ βιαζομένους, ἀλλ’ ἐκόντας ὑποκλινομένους αὐτῷ. Tom. VII. p. 799 D. ἐκόντος ἑαυτὸν παραδιδόντος αὐτοῖς, ubi ante nos soloecē edebatur ἐκόντως. Tom. X. p. 330 C. ἐν πενίᾳ ζώντων ἐκόντων.

P. 461 D. lin. 1. ἵνα ἔλῃ. Vertendum cum Brixio, ut *adversarium evincat*, non ut Montef. ut *illam de medio tollat*. Tantundem est, quod proxime sequitur, χειροῦσθαί τινα. Infra p. 510 D. κατηγορεῖ καὶ ἥρει καὶ ἐχειροῦτο. Tom. III. p. 227 E. πάντως καὶ τὸν ἄνδρα ἐλαῖν δυηήσεται καὶ χειρώσασθαι τῷ περὶ αὐτὴν πόθῳ.

P. 462 B. lin. 2. καὶ ὅτι σοφοὶ ὄντες (sc. ἡμάρτανον). Verbo monemus propter Heysium nostrum, qui verbum finitum desiderat, quod ab ὅτι pendeat. Eidem non ita displicet φύσιν pro ἀρετῇ: “nam id quidem nusquam antea crimini datum Graecis, quod virtutem (ἀπλῶς) in contemptu habuerint.” Sed ἀτιμάσαι hic contrarium est τοῦ τιμᾶν, colere; ut τιμᾶν τάληθῆς Tom. I. p. 377 E. φιλοξενίαν Tom. II. p. 779 E. ἰσότητα Tom. III. p. 236 E. φιλοσοφίαν Tom. VII. p. 270 B. Eurip. Bacch. 883.

ἀπευθύνει δὲ βροτῶν
τούς τ’ ἀγνωμοσύναν
τιμῶντας.

P. 462 E. not.^b. Edebatur, εἰ μένεις ἀδιόρθωτος ὧν, ἀναβάλλεται δὲ μηδέποτε συμβήσεται σοι. Ita Veron. Sav. Mor. Sav. in marg. notavit, ἵσ. συμβήσεται. Verba δ μ. συμβ. σοι verterunt Interpretes, quod utinam tibi non contingat. “εἰ μένεις. Sic MSS. Mox MSS. συμβήσεται.” Montef. Ergo edidit, εἰ μένεις ἀδ. ὧν, ἀναβάλλεται δὲ μηδέποτε συμβήσεται σοι. Scriptura μένεις in altero Codd. Benedictinorum, qui nobis est B. non in utroque exstat. Sed solet Montef. siglum “MSS.” de uno Codice adhibere. Quod vero ad συμβήσεται attinet, id eum a Savilii margine, non a libro sumsisse credibile est; certe in nullo nostrorum legitur. Deinde pro verbis ἀναβάλλεται δὲ μηδέποτε συμβήσεται σοι, Codices haec habent: τὸ (+ δὲ G.) μηδέπω (μὴ in textu, μηδέπω in marg. H. μήπου Flor.) δοῦναι συμβήσεται σοι. Hi autem sunt A.B.C.D. E.F.G.H.I. et Flor. p. 393. (Tom. XII. p. 607 D.) Calculum suum addit Heysius, notans: “Bona lectio. Futurum συμβήσεται pro futuro perfecto; nam cogitatione praeoccupat diem δικαιοκρισίας. Si quis tueri malit ἀναβάλλεται, ita scribet: εἰ μένεις ἀδ. ὧν, ἀναβάλλεται τὸ δὲ μηδέποτε δοῦναι, μηδέπω συμβήσεται σοι.” Memoratu dignum est, hoc ipsum verbum ἀναβάλλεται a librariis invectum esse Tom. X. p. 584 B.

ubi vid. Annot. Unum addemus, *feri posse*, tum haec τὸ μηδέπω δοῦναι, tum illa ἀναβάλλεται δ μηδέποτε in textum aliunde illata esse. Certe nihil desideraremus, si sic scriptum exstisset: οὐ γὰρ εἰς τὸ μὴ δοῦναι δίκην, ἀλλ' εἰς τὸ δοῦναι χαλεπωτέραν, εἰ μένοις ἀδιόρθωτος ὢν, συμβήσεται σοι.

P. 463 C. not.^v. Recisis verbis, quae a plurimis libris absunt, *sensus loci* constabit h.m. ἐπειδὴ γὰρ ἔδειξε τοῦ θεοῦ τὴν φιланθρωπίαν, τότε ἐστὶν ἀφόρητος (sc. Paulus) τῷ μηδέ οὕτως ἐπιστρέφοντι: h.e. vertente Brixio, *tum demum terribilis est ei, qui ne sic quidem ad poenitentiam redierit*. Cf. infra p. 675 D. Οὐχ ὁρᾷ τοὺς ταύρους τοὺς φλόγα ἐπὶ τοῦ νώτου φέροντας, πῶς πᾶσιν εἰσιν ἀφόρητοι; Οὕτω καὶ σὺ τῷ διαβόλῃ ἀφόρητος ἔσῃ, ἂν ἐκατέρων λάβῃς τὴν φλόγα. Adde Floril. p. 124. ἀλλὰ τὰς ἡνίας τῆς σωτηρίας αὐτῆς ἐνδοῦσα ταῖς ἀλόγοις ἐπιθυμίαις, πανταχοῦ φέρεται, καὶ τοῖς ἀπαντῶσιν ἐστὶν ἀφόρητος.

P. 464 C. not.^b. "Duo MSS. αὐτὸς ὁ βασιλεὺς." *Montef.* "Sic quoque A. [sed antiq. αὐτοβασιλεὺς] recte." *Editor* Ben. 2^{dae}. Vulgatum olim vindicavimus ad Tom. VII. p. 818 D. Vid. etiam Annot. ad Tom. X. p. 52 C.

P. 464 D. not.^d. "Nisi me omnia fallunt, haec Ἰουδαῖον τε πρῶτον καὶ Ἕλληνας apud Chrys. p. 464 D. inculcarunt Editores. Certe ambo mei id omittunt." *Matth.*

P. 465 B. not.^y. καὶ οἱ (alii οἶον) τελευτᾷ τὰ τῆς πονηρίας. Particula οἱ in hujusmodi formulis corruptioni valde obnoxia est. Infra p. 553 A. οἱ τῶν κακῶν εἰσιν. (Vid. Var. Lect.). Tom. V. p. 236 E. ἐννόησον οἱ (οἶον Mor.) προβήσεται τὰ τῆς κολάσεως αὐτῶ. Tom. VII. p. 175 D. ἐννόησον οἱ τείνει τὰ τῆς βλασφημίας ὑμῶν (alii ποῦ τείνει τὰ vel οἶα τὰ). Ibid. p. 844 C. εἶδες οἱ (alii οἶα vel ποῦ) προῖβη τῆς πενίας τὰ ἐγκώμια. Tom. III. p. 613 C. οὐκ εἰδότες οἶα τῆς ἀρρωστίας ἔστηκε τῆς σῆς: ubi pro οἶα τῆς in aliis est εἰ τὰ τῆς, unde οἱ τὰ τῆς recte effecit *Editor* Ben. 2^{dae}. Tom. VIII. p. 204 E. οὐκ εἰδότες οἶα (alii ἐν οἷς: leg. οἱ) τὰ τοῦ παιδίου πράγματα ἔστηκε. Alciphron. III. 59. δέομαι οἶον φέρει τὸ ὄναρ (οἱ φέρει Codex ap. *Bast.* Ep. Crit. p. 208.)

P. 465 C. not.^e. "Duo MSS. ἐπετείχισεν, minus recte." *Montef.* Defendimus ἐπετείχισεν in Ind. Graec. ad Homilias in Matth. 3.v. Exempla ubique obvia sunt. Tom. X. p. 511 C. καὶ τὸν ἐκείθεν φόβον αὐτοῖς ἐπιτειχίζων. Tom. VII. p. 294 D. κἀκείνους φοβῶν καὶ μεταβάλλων, ἐπετείχισεν αὐτοῖς τὴν παρ' αὐτοῦ κόλασιν. Vocabulum ἐπηχεῖν, etiam apud Graecos rarissimum, in Nostri scriptis legere non meminimus.

P. 466 D. not.^l. Constructio εἰ δὲ μὴ τοῦτο γένηται habet quo se tueatur. Cf. Annot. ad Tom. X. p. 628 A.

P. 468 C. not.^h. τοσαύτης non admittendum esse censuit Heysius. Infra p. 606 A. ποῦ ταῦτα προνοίας;

P. 468 D. not.^a. τῶν κατορθούντων absolute dictum, ut Tom. VII. p. 174 D. εἰ μὴν τοῖς κατορθοῦσιν ἀναγκαῖον ἢ θλίψις, πολλῶ μᾶλλον τοῖς ἀμαρτάνουσιν. Ibid. p. 642 C. εἰ βούλει πρὸς ἑτέρους ἰδεῖν, τοὺς κατορθοῦντας βλέπε, τοὺς εὐδοκимоῦντας, τοὺς τὸν νόμον μετὰ ἀκριβείας ἀποπληροῦντας.

P. 469 C. lin. 1. πῶς ἂν οὐκ ἀπολέσθαι] οὐκ ἂν ἀπώλετο Eclog. Tom. XII. p. 616 B. in Fragmento a Savilio primum edito.

P. 469 D. not.^g. "A. ἡπείλει καὶ πῦρ." Editor Ben. 2^{dæ}. Fallitur, teste Collatore nostro.

P. 470 B. not.^b. καὶ εἰς λόγον ἀξίων καθεῖναι. "Forte sic rectius; καὶ εἰς τὸν λόγον ἀξίων ἑαυτὸν καθεῖναι, seipsum demittere. Omnino deest accusativus." Dun. Attamen in hoc verbo pronomen multo frequentius abest, quod recte monuit Editor Ben. 2^{dæ} ad Tom. X. p. 179 B. praesertim in locutione καθεῖναι εἰς τὸν ἀγῶνα. Vid. Tom. I. pp. 111 E. 144 E. 177 C. Tom. II. p. 239 E. Tom. III. p. 545 C. et passim.

P. 470 E. lin. 2. Cf. Tom. X. p. 84 E. μὴ κατὰ τοὺς ἀγνώμονας τῶν οἰκετῶν φῦρῳμεν τὸν λόγον.

P. 471 A. not.^t. Vox μυριομακαριότης a Lexicographis non nisi ab hoc Nostri loco affertur. Aliud compositum αὐτομακαριότης exstat Tom. XI. p. 654 B.

P. 471 B. not.^c. πρὸ τοῦ ποθομένου ἦγον. Locutio Chrysostomica, etiam contra consensum librorum firmiter retinenda. Tom. X. p. 7 B. θαυμάζοι καὶ μέγα ἄγοι. Ibid. p. 240 B. τοῦτο κατὰ πρὸ οἰκίας καὶ ἀνδραπόδων καὶ χρημάτων καὶ ἀγρῶν . . . ἄγωμεν. Tom. I. p. 412 B. θαυμαστὸν αὐτὸν ἡγοῦντο (alii ἦγον) οἱ πολλοί. S. Basil. Tom. III. p. 91 D. καὶ ἅμα τὸ λαθεῖν βιώσαντες ἐν τοῖς πρώτοις τῶν ἀγαθῶν ἄγομεν. Lucian. Tom. III. p. 218. Ed. Bipont. καὶ μηδὲν αὐτοὺς σεμνότερον οἱ μισθοδοταὶ ἄγοιεν.

P. 471 D. not.ⁱ. παρὰ τοιοῦτον μεγάλου pro παρὰ οὕτω μεγάλου, notanda constructio. Tom. III. p. 588 A. ὅταν ἐπὶ τοιοῦτῳ μεγάλῳ ἐγκλήματι γίνηται. Tom. V. p. 502 A. τοιοῦτῳ μεγάλῳ θεῷ. Tom. IV. p. 215 B. τοιοῦτον ὄντα πονηρόν. Tom. XI. p. 515 A. πρὸς δεσπότην τοιοῦτον μοχθηρόν (ubi Dunaeus τοσοῦτον corrigit). Supra p. 469 C. edebatur ἐν τοιοῦτῳ θεάτρῳ λαμπρῷ καὶ περιφανεῖ, quod per se probum est.

Ibid. lin. penult. καὶ καταστρηγιῶντες αὐτοῦ τῆς ἀγάπης. Musculus, ipsius dilectione luxuriantes abutimur: Brixius, delicias facientes illius erga nos amori, sic illudamus. Vid. Interpp. ad 1 Tim. v. 11. Legit καὶ καταφρονοῦντες αὐτοῦ τῆς ἀγάπης Auctor Florilegii p. 422. (Tom. XII. p. 620 A).

P. 472 A. not.^z. στῶμεν οὖν λοιπὸν κατὰ κρημνῶν φερόμενοι. De constructione dictum in Annot. ad Tom. VII. p. 161 C. ubi hunc locum attulimus.

HOM. VII.

P. 472 C. not.^e. ὥσπερ νῦν, ὁ Χριστιανός. Nomen Christianum tunc temporis venerabile fuisse testis est Noster Tom. VII. p. 198 C. διὸ ὅταν μάλιστα ἡμῖν ὀνειδίσαι βούλωνται, καὶ τὴν κατηγορίαν αὐξήσαι, τοῦτο ἐπιλέγουσιν, ὅλον ὁ Χριστιανός· οὐκ ἂν εἰπόντες, εἰ μὴ μεγάλην περὶ τοῦ δόγματος ἔσχον ὑπόνοιαν.

P. 472 E. not.^w. Verba φῶς τῶν ἐν σκότει silentio praeteriit Chrysost. infra pp. 473 D. 487 B. In tribus autem aliis locis, ubi hunc S. S. locum allegavit, haec verba diserte posuit, et semel quidem eorum causa locum excitavit.

P. 473 E. lin. 3. μηδὲν πρὸς ἐκείνην γράφοι; h. e. secundum Veteres, ad illius typum vel exemplar. Perperam Montef. in illa.

P. 474 A. not.^b. Vid. Annot. ad Tom. X. p. 168 D.

P. 474 C. lin. 6. ὁμολογῶ καγὼ. καγὼ deest in Mor. Ben. typothetae culpa.

P. 475 A. not.^x. "Ejiciendum omnino αὕτη. Subintelligitur ὁ Παῦλος." Heyse. Minime. Αὕτη est *circumcisio*, quae non solum adversus ethnicos, sed etiam πρὸς τὴν πίστιν ἀπομάχεται; quod de Apostolo dici nequit.

P. 476 B. not.^q. *Matth.* ad Rom. ii. 26. "λογισθήσεται] μετατραπήσεται ter 8. Semel λογισθήσεται, bis τραπήσεται 3. Cf. Chrys. p. 476 B. Vix ergo dubitandum est, quin Chrysostomus τραπήσεται aut μετατραπήσεται scripserit . . . Aut ergo uno Codice usus est, eoque vitioso, aut φαντασία, hoc est, concipiendarum imaginum acumen et celeritas, quibus virtutibus in primis excellit, ludit ejus memoriam." Supra p. 476 A. not.^g. ubi Codd. λογισθήσεται exhibent, notat Heysius: "Recte tuetur περιτραπήσεται Cod. b. [Ed. Veron.] Ita apud Paulum legis Chrysostomum, aut certe ut legatur voluisse, si quidquam unquam, manifestissimum est; quippe quod aperto testimonio ipse affirmat Chrys. infra B. lin 3 sqq. Alteram scripturam λογισθήσεται, quae in textu sacro obtinuit, non ignorabat ille, sed improbabat, disertaque hinc κρίσει remove velle videtur. Quo magis mireris interpolatorum audaciam. Scilicet illa quoque (B. lin 3 sqq.) ne discreparent, absurdissime sic pervertit G. εἰς περιτομήν λογισθήσεται. καὶ οὐκ εἶπεν, μετατραπήσεται, ἀλλὰ, λογισθήσεται, ὅπερ ἐμφατικώτερον ἦν· καὶ ὡς ἀνωτέρω οὐκ εἶπεν κ. τ. εἰ. Ista quidem impudentia est."

P. 476 E. not.^l. Post ἐστὶν addunt οὐδὲ ἡ ἐν τῷ φανερῷ ἐν σαρκὶ περιτομή Sav. Mor. Ben. repugnantibus libris. "Etiam haec ab Editoribus Chrysostomi addita videntur." *Matth.*

P. 477 E. lin. 4. ἀλλὰ συνέδραμε τῷ λόγῳ. Infra p. 478 E. τὸ ἀληθές

γεγενημένον κατὰ συνδρομὴν συγχωρῶν. Vid. Annot. ad Tom. X. p. 46 B. Interpretum errores perstringere non attinet.

P. 479 B. not.¹. "Malim οὐκοῦν ἐπεὶ (vel ἐπειδὴ), δι' ὅτι. Mox abest οὖν G. recte, cum jam praecesserit οὐκοῦν." Heyse. Nisi nos omnia fallunt, scripsit Auctor, οὐκοῦν εἰ ἐπειδὴ ὑβρίσαμεν . . . ἐφάνη, τίνος ἔνεκεν κολάζομαι κ.τ.έ.

P. 480 E. lin. 5. καὶ τῶν Περσῶν ἐπικειμένων. Vid. Annot. ad Tom. X. p. 237 B.

HOM. VIII.

P. 482 A. not.^a. Editi juxta textum Sacri Codicis vulgarem, τί οὖν ; προεχόμεθα ; οὐ πάντως· προησιασάμεθα γάρ. Sic e nostris A.B.D.E.G. Ceteri cum Mosquensi utroque, τί οὖν προκατέχομεν περισσόν ; ἡτσιασάμεθα γάρ. "Hic haud dubie Editores [immo, *librarii*] textum Chrysostomi ex Edd. N. T. correxerunt." Infra p. 497 C. etiam in Editis legitur, τί οὖν προκατέχομεν περισσόν ; ubi solus G. a vero aberravit.

P. 483 E. not.^a. Edebatur παρὰ τῶν Ἰουδαίων. "Legendum παρὰ τὴν τῶν Ἰουδαίων ῥαθυμίαν [quod diserte legitur in nostris D.E.] Antecessit οὐ γὰρ νόμου κατηγορία τὸ εἰρημένον, ἀλλὰ τῆς τῶν Ἰ. ῥαθυμίας. Sic autem saepe loquitur Noster, ut p. 454 A. οὐ παρὰ τὴν τῶν πειρασμῶν φύσιν, ἀλλὰ παρὰ τὴν ἑαυτῶν ῥαθυμίαν (περιετράπησαν)." Dun. Verumtamen tantundem valet, quod nos recepimus, παρὰ τὸν Ἰουδαῖον, *per Judaeum stat.* Supra p. 431 C. εἰ δὲ μὴ ἐξ ἀρχῆς ἔδωκε, παρὰ τοῖς μὴ βουλομένοις δέξασθαι. Tom. VII. p. 290 C. οὐδαμῶς γὰρ παρὰ τὸν θεὸν τὸ μὴ λαβεῖν, ubi vid. Var. Lect. Tom. X. p. 378 D. τὸ ἐγκλημα οὐκέτι παρὰ τὸν ἀπελθόντα γίνεται, ἀλλὰ παρὰ τὸν ζῶντα.

P. 484 A. lin. penult. ἐβαρύνθησαν pro ἐβαρήθησαν post Morellum tacite edidit Montef. invitis libris.

P. 485 B. not.¹. "A. παντοδύναμος, quod minus probandum." Editor Ben. 2^{dae}. Praestat quidem vulgatum, sed probum est παντοδύναμος. Tom. V. p. 337 D. ἀλλ' ἢ τοῦ θεοῦ παντοδύναμος καὶ κραταὶ χεῖρ. Tom. VI. p. 247 D. (in genuino opere) δεικνύς τὸ παντοδύναμον καὶ εὐπορον τοῦ θεοῦ.

P. 485 E. not.^a. ἐν ἀμαρτίᾳ κατασπεύσας. Sic Tom. VII. p. 820 A. ὁ γοῦν ἐν ἐσχάτῃ πονηρίᾳ κατασπεύς. Tom. IX. p. 38 A. τῶν κατασπεύστων ἐν Ἀκαδημίᾳ καὶ περιπάτοις. Tom. X. p. 502 A. τῶν ἐν τρυφῇ κατασπεύστων. Falsam scripturam κατασπεύσοντας verterunt Interpretes.

Ibid. lin. ult. ἐνδείκνυται, ostenditur Montef. Rectius Brix. ostentat sese, quo sensu usitatius est ἐπιδείκνυσθαι. Illud exstat Tom. VII. p. 244 D. ἐπειδὴ γὰρ οὐδεὶς ἄλλος παρὴν, τῷ τελώνῃ ἐνεδείκνυτο. Plut. Tom. I. p. 867 E. τοῖς συνωμόταις ἐνδεικνύμενος.

P. 486 B. lin. 4. "Totus v. 26. abest. Apparet tamen a Chry-

sostomo lectum fuisse. Habet enim in interpretatione ἐν τῇ ἀνοχῇ τοῦ θεοῦ, et ἐν τῇ νῦν καιρῷ. Sed vocabula πρὸς ἐνδειξιν τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, et εἰς τὸ εἶναι——πίστεως Ἰησοῦ prorsus non habet." *Matth.* Immo, verba εἰς τὸ εἶναι κ.τ.έ. diserte affert Noster p. 485 E.

P. 488 D. not. b. δυνάμεως. Vid infra p. 498 A.

P. 490 A. not. o. "Qui Graece sentit, probabit et ποιῆσασθαι, et tamen [proxime] ποιείς." *Heyse.*

P. 491 C. lin. 6. "πρὸς σὲ ἡ ἀποστροφή αὐτοῦ. *Ille te observabit, ut fratrem natu majorem, te expectabit.* Quod jam de muliere dicitur, καὶ πρὸς τὸν ἄνδρα σου ἡ ἀποστροφή σου. *Dionys. Halic. Antiq. Rom. II. 25. οὗτος ὁ νόμος τὰς γυναῖκας ἠγάπησεν τὰς γαμετὰς, οἷα μηδεμίαν ἔχουσας ἑτέραν ἀποστροφήν, πρὸς ἕνα τοῦ γεγαμηκότος ζῆν τρόπον.* Hinc coelebs dicitur μονότροπος, qui suo more vivit, *Psal. lxxvii. 7. κατοικίζει μονότροπος ἐν οἴκῳ.* Latinus Interpres habet, *ad virum tuum erit appetitus tuus.* Videtur quidem Hebraea vox significare *appetitus*, sed Graeca versio est multo luculentior." *Dun.* Ad locum *Gen. iii. 16. (Tom. IV. p. 659 E.)* verba ἡ ἀποστροφή σου sic enarrat Noster: ἡ καταφυγή σου καὶ ὁ λιμὴν καὶ ἡ ἀσφάλεια.

P. 493 B. not. γ. τῷ μὴ δεδωκότι pro μὴ τῷ δεδωκότι sine monito dedit Editor novissimus, contra fidem librorum, etiam Codicis sui, qui nobis est A.

P. 493 C. not. z. "Legendum ἐκεῖ σε, διαλελυμένως." *Dun.*

P. 493 E. not. s. Forma futuri δανειῶ hic illic legitur apud LXX Interpretes; e.g. *Deut. xv. 8, 10. Prov. xxii. 7.*

P. 494 C. not. x. "Non dubito veram lectionem esse ἐκ τῆς μετοικίας μετακομίσαι, i.e. *ex loco ubi tu es μέτοικος, inquilinus.* Nam εἰς τὴν μετοικίαν plane contrarium est loci sententiae." *Dun.* "Mibi non improbat marginalis lectio, εἰς τὴν οἰκίαν μετακομίσαι." *Bois.*

P. 494 E. not. f. ἐκείνων, h.e. *Apostolorum.* A singulari transit ad pluralem, prorsus ut infra p. 507 C. not. p.

P. 496 C. not. a. τὴν σὴν διορθούμενος σωτηρίαν G. "Non male. Modo dictum τὴν σὴν διψᾷ σωτηρίαν; et paullo post, ἐρᾷ τῆς σωτηρίας τῆς ἡμετέρας. Et perfacile confunduntur χρεῖαν et ὄριαν. Attamen ne perdamus elegantem antithesin." *Heyse.*

HOM. IX.

P. 497 A. lin. penult. Verba καὶ ὅτι ἡ καύχησις ἐξεκλείσθη casu prae-termisit Morellus, in Graecis, non in Latinis. Errorem ejus non correxit Montef.

P. 498 A. not. a. καὶ ἀπὸ πίστεως δύναται ἂν ἔχειν καύχημα, sc. Abraham. Modo dixerat p. 497 D. τὸ δὲ κομῶντα ἐν κατορθώμασι μὴ ἐντεῦθεν, ἀλλ' ἀπὸ πίστεως γενέσθαι δίκαιον κ.τ.έ. Parum tamen abest, quin probemus

lectionem marginis, καὶ δ' ἀπὸ πίστεως, memores formulae Apostolicae οἱ ἐκ πίστεως Gal. iii. 9.

P. 498 C. not. b. καὶ σφόδρα περὶ αὐτὸν διακειμένης. "G. διακαιομένης. Forsitan idem exhibebat G. p. 674 D. ubi tamen probō vulgatam. Usitatius etiam hoc sensu est περικαίεσθαι τινος, ut infra p. 693 D. Et mihi vero, nisi recipiamus διακαιομένης, aut videtur legendum σφοδρῶς διακειμένης, i.e. σφοδρᾶς πρὸς τὸ πιστεῦσαι καὶ ἰσχυρᾶς καὶ παγίας τὴν διάθεσιν: aut saltem σφόδρα πρὸς αὐτὸν διακειμένης, sicut recte habetur p. 595 D. καὶ ἄνωθεν πρὸς ἡμᾶς διέκειτο. Eadem est alius loci ratio p. 528 C." Heyse. Locus iste, ὅταν μὲν μὴ σφόδρα περὶ τινα ὤμεν διακείμενοι, hunc nostrum satis superque defendit. Nimirum utrum σφόδρα διακίεσθαι πρὸς τινα an περὶ τινα dixeris, ne hilum quidem interesse putamus. Cf. Var. Lect. ad p. 425 B. De ipsa locutione vid. Annot. ad Tom. VII. p. 626 B.

P. 498 D. lin. 1. Post ἀγάπης Editi inde a Savilio addunt verba Apostoli τί γὰρ ἡ γραφή λέγει; ἐπίστευσε Ἀβρ. τῷ θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. Haec non leguntur in libris.

P. 499 A. lin. 1. Post ἀσεβῆ vulgo addunt λογίζεται ἡ πίστις αὐτοῦ εἰς δικαιοσύνην, repugnantibus libris et Veron.

P. 499 B. not. b. "Unus Codex [E.] τὸν ἐν ἔργοις καμῶντα, ἢ τὸν χ. ἀπολελανκῶτα; εὐδηλον ὅτι τὸν ἀφ. καὶ δ. τ. Lectio illa καμῶντα non spernenda; immo illam adoptarem, nisi altera κομῶντα in omnibus Editis et MSS. hoc uno excepto haberetur." Montef. Lectio καμῶντα est in utroque Codice ab isto Editore adhibito, et aliis pluribus. Sed unice verum est τὸν ἐν ἔργοις κομῶντα; ut κομῶντα ἐν κατορθώμασι p. 497 D. κομᾶν ἐν ἀγαθοῖς pp. 565 D. 613 E. ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς Tom. X. p. 408 E. Accedunt Interpretes: qui operibus turget Brix. qui ex operibus insolescit Musc.

Ibid. lin. 8. τὸν ἀφέσεως καὶ δωρεᾶς τετυχηκότα. Post haec verba repetit Brix. an eum qui fidem ac beatitudinem; notans haec in Veron. deesse. Utique Vaticanus noster in textu habet, ἢ τὸν πίστεως καὶ μακαρισμοῦ: in margine autem, εὐδηλον ὅτι τὸν ἀφέσεως καὶ μακαρισμοῦ τετυχηκότα. Tum procedit in textu: μακαριότητα δὲ ὅταν εἴπω.

P. 499 C. not. e. ἔχει γὰρ καύχημα, φησί, πρὸς τὸν θεόν: nempe, ἡ δικαιοσύνη ἢ ἐκ πίστεως. Supra p. 498 D. διὰ τοῦτό φησι, πρὸς τὸν θεὸν αὐτὸν (τὸν πιστὸν) ἔχει τὸ καύχημα. Vid. etiam p. 505 D. Hoc quidem aperte non dicit Apostolus, sed dum affirmat, justitiam τὴν ἐξ ἔργων talem gloriationem non habere, haud obscure innuit.

P. 499 D. lin. ult. Post ἀνομία vulgo addunt καὶ ὧν ἀπεκαλύφθησαν (sic mendose pro ἐπεκαλ.) αἱ ἀμαρτίαι. Haec desunt in nostris omnibus et Veron. Habet ea, ut videtur, Mosq. 3. quocum consentit Vaticanus.

P. 500 A. lin. ult. Post φησὶ Editi addunt, πῶς οὖν ἐλογίσθη; ἐν περιτομῇ ὄντι, ἢ ἐν ἀκροβυστίᾳ; οὐκ ἐν π. ἀλλ' ἐν ἀκροβυστίᾳ καί. Haec primus assumsit Sav. repugnantibus libris.

P. 500 B. lin. 3. ἐνταῦθα καὶ τὴν] ἐνταῦθα γὰρ τὴν Mor. Ben. vitio, ut videtur, typographico.

P. 500 C. not.^w. Hic locus, ut ante nos legebatur, merito Criticos exercuit. Etiam emendatam lectionem multimodis tentavit Heysius noster, quem miramur non perspexisse ἢ pro μᾶλλον ἢ positum, quo nihil tritius. Plut. Tom. I. p. 279 E. τοὺτους ἂν ὀρθῶς καὶ δικαίως προσγορεύσει συνάρχοντας καὶ συστρατίγους ἢ ἐκείνους: ubi Coraes, κατ' ἑλλειψιν τοῦ μᾶλλον, ἧς ἔστι μὲν καὶ ἐκ τῶν πάλαι ἀναλέξασθαι παραδείγματα, μακρῷ δὲ πλείω ἐκ τῶν μεταγενεστέρων. Prosequitur, καὶ τοὺτους (Judaeos) ἐκείνοις (τοῖς ἐν ἀκροβυστίᾳ) προσερριμμένους, h.e. *adjectos*, non quidem simpliciter, sed cum contemptu quodam, qui vocis istius usus est. Vocabulum παρασίτων, cujus loco Boisius παρεισάκτων infelicititer tentat, optime illustrat locus infra p. 738 E. καὶ τῶν δειπνῶν ἐκείνοις (Judaeis) παρεσκευασμένων ὑμεῖς (Gentiles) εἰσελθόντες ἀπηλαύσατε τῶν προκειμένων. Revera Gentiles, non Judaei, pro parasitis habendi erant; sed amat Noster hujusmodi paradoxis auditores suspensos tenere.

P. 500 D. lin. 5. ὅσον ἡ σφραγὶς τοῦ στρατιώτου. Vid. Annot. ad Tom. X. p. 454 B.

P. 501 C. not.^t. Vaticanus legit, ὡς ἀξίωμα μέγιστον παιδευθεὶς, αἰδῶ τὸν πρόγονον.

P. 502 C. lin. ult. Idem Codex haec habet: εἰ δὲ ὀργὴν κατεργάζεται, παραβάσει ὑπεύθυνον ποιεῖ, εὐθελον ὅτι καὶ κατάρᾳ· εἰ δὲ κατάρᾳ καὶ τιμωρίᾳ. καὶ παραβάσει ὄντες ὑπεύθυνοι, οὐ τοῦ κληρονομεῖν κ.τ.έ. Vulgatum tuentur Interpretes.

P. 503 B. not.^v. τῇ μαρτυρίᾳ ἐπισφραγίζει τὸ εἰρημένον. Haec ipsa locutio legitur Tom. XII. p. 193 D. καὶ μαρτυρίαις ἐτέραις ἐπισφραγίσας τὰ εἰρημένα.

P. 504 C. not.^γ. Verba Apostoli rursus adducit Noster p. 623 C. ubi particulam negantem auctoritate unius Codicis delevimus. Cum nostro omnino conferendus est locus Tom. I. p. 458 C. Ἀκουσον τοῦ Παύλου λέγοντος περὶ τοῦ Ἀβραάμ καὶ τῆς ὑπακοῆς τῆς ἐκείνου καὶ τῆς ἐν ἅπασιν πίστει. Κατενόησε μὲν γὰρ, φησὶ, τὸ ἑαυτοῦ σῶμα νεκρωμένον, καὶ τὴν νέκρωσιν τῆς μητρὸς Σάρρας, εἰς δὲ τὴν ἐπαγγελίαν κ.τ.έ. Non tamen negandum est, Auctorem alicubi pro sua inconstantia vulgarem scripturam οὐ κατένοησε tam legere, quam enarrare. Vid. Tom. VI. p. 280 A.B.

Ibid. lin. penult. νεκρωμένον] + ἑκατονταετής (sic) που ὑπάρχων, καὶ τὴν νέκρωσιν τῆς μητρὸς Σάρρας Sav. Mor. Ben. Tandem in Benedictina repetita ἑκατονταετής editum. Haec desunt in libris omnibus et Veron.

P. 504 E. not.^f. οὐκ ἐπίστευσεν Codd. "Manifestus error, quem miror probavisse Sav. in Addend." *Heyse*.

Ibid. not.^h. Utramque formam, ἐνδοιάζειν et ἐνδύζειν notant Lexicographi veteres, probante *Valcken.* ad Ammon. p. 68. Nobis autem magis verisimile videtur, scripturam ἐνδύζειν, sicubi in libris exstiterit, negligentiae scribarum, vocales οἱ et ὕ solito errore inter se permiscendum, imputandam esse. Semel quidem ἐνδύζειν textum Nostri occupavit, altero in marginem ablegato, Tom. IV. p. 578 B. καὶ μὴ διὰ τὸν ἐν μίση χρόνον ἐνδύσασαι. Alio loco Tom. X. p. 634 E. pro ἐνδοιάζων, duo Codd. ἐνδύζων habent.

P. 505 C. not.^w. Si quis αὐτὴν probaverit, non repugnabimus; sed διασαλεύσαι omnino retinendum est. Cf. Tom. X. p. 336 A. τὸν γὰρ μέλλοντα διασαλεύειν δόξαν πεπηγυῖαν, καὶ εἰς τὸ ἐναντίον περιτρέπειν. Ibid. p. 366 B. τῷ φόβῳ τὴν πάρωσιν αὐτῶν διασαλεύει πρῶτον.

Ibid. not.^y. "Legendum ἐπετείχισεν αὐτοῦ τὴν ἀκοήν τοῖς λόγοις. Dicendum enim fuit ἀπετείχισεν αὐτοῦ τῆς ἀκοῆς τοὺς λόγους." *Dun.* Dicitur ἀποτειχίζειν ἀκοήν τινι plane ut ἀποτειχίζειν ὁδόν, εἴσοδον et similia; quae tritissima sunt. Vid. Tom. VII. pp. 137 D. 227 D. 336 B. Usu non differt ἀποφράττειν. Tom. X. p. 92 B. πᾶσι τοῖς τοιούτοις λόγοις ἀποφράττουσι τὴν ἀκοήν.

P. 506 B. not.^c. οὐκ ἂν ἐβελήσῃς. In Ben. 2da tacite editum est βελήσαις. De syntaxi vid. Annot. ad Tom. X. p. 13 E.

P. 506 C. lin. 3. εἰ καὶ τῶν ἄλλων] Sic Veron. et Codd. (nisi forte excipiendus sit F.) Savilius, operarum, ut videtur, lapsu, δὲ pro καὶ edidit. Vitium sustulit Montef.

P. 506 D. lin. 2. καὶ μὴ τινα λάβῃ γυμνὸν καὶ ἔρημον εἰς τὰς αὐτοῦ καταδύσεις. "Hic profecto deest verbum ἐρχόμενον vel κατιόντα." *Dun.* Per enallagen pro ἐν ταῖς αὐτοῦ καταδύσεσι accipit Bois. "Fortassis εισιόντα pro εἰς." *Heyse*. Vid. Annot. ad Tom. X. p. 636 E. Exemplis adde Tom. X. p. 361 A. καὶ εἰς δεσμωντήριον οἰκούντας.

P. 507 A. not.^e. Vat. in textu δῆλος, in margine γρ. δειλός. "Si voluisset δῆλος, aptius diceret Chrys. φεύζεται, εὐθὺς δῆλος γενόμενος; neque vero φεύζεται ῥαδίως, δῆλος γενόμενος." *Heyse*. Vertit Musculus, confestim timidus factus aufugit: Brixius, facile aufugiet timidus redditus. Verum enimvero Diabolus natura δειλός est, non redditur. Unice igitur probamus δῆλος γενόμενος. Plat. Rep. II. p. 360 A. στρέφοντι μὲν εἰσω τὴν σφενδόνην ἀδήλα γίγνεσθαι, ἔξω δὲ δῆλα. De hac confusione vid. *Bast.* ad Gregor. Corinth. p. 930 Ed. Schaef.

P. 507 B. lin. penult. ἀλλὰ τοῦ κρασπέδου μόνον Vat. non male.

P. 507 C. not.^l. αὐτῶν, h.e. *Apostolorum*. Cf. Annot. ad p. 494 E.

P. 507 E. not.^o. εἰ γὰρ ὑπὲρ τῶν μελλόντων ἐπιτρέχει. "Mendum notaverunt *Dun.* et Bois. non correxerunt. Videtur enim alienum

ab hac sententia verbum ἐπιτρέχει, unice autem aptum ὑποτρέχει, cujus statim affertur interpretatio, τὸ ἐγκώμιον ὕφαινεν. Sic igitur lego : εἰ γὰρ καὶ τὸν μέλλοντα ὑποτρέχει. Singularem suadet et unius Pauli exemplum, et quod sequitur ἀπηρτισμένον. Voculas τὸν et τῶν, ἐπὶ et ὑπὸ sexcenties confundi, vulgo notum. Quod si in re parum dubia auctoritatem Codicis desideras, adest. Nimirum cum iterum inspexi Cod. G. animadverti in eo reapse primitus exaratum fuisse ὑποτρέχει, sed illico rescriptum ἐπιτρέχει eo modo, ut nisi verum antea scrutatus fueris, cernere nequeas . . . . Ceterum postquam haec scripsi, observandum mihi venit verbum ἐπιτρέχειν proprio quodam sensu aliquoties a Chrysostomo usurpatum, ut non multum distare videatur ἀπὸ τοῦ πάντα ποιεῖν καὶ ἐργάζεσθαι. Sic p. 723 E. ποσάκις γοῦν αὐτὸν διέπνυσαν ἄνθρωποι, ποσάκις ἀπεστράφησαν; αὐτὸς δὲ οὐ παύεται ἐπιτρέχειν. Minus huc pertinet alius locus p. 733 B. ὁρᾷς ἐπιτρέχοντα ὅπου πλείων ὁ πόνος, ὅπου μείζων ὁ ἰδρώς; facit tamen et hic, ut acquiescere malim in lectione Codicum, ὑπὲρ et ἐπιτρέχει." Heyse. Verbum ἐπιτρέχειν cum significatione *praeveniendi* aliquem, vel *alacritate obviam eundi*, Nostro familiare est. Infra p. 676 C. παιδεύων ἡμᾶς μὴ ἀναμένειν τοὺς δεομένους . . . ἀλλ' αὐτοὺς ἐπιτρέχειν καὶ καταδιώκειν. Tom. X. p. 311 D. ὥσπερ οὖν αὐτὸς με ἔγνω πρότερος νῦν, καὶ αὐτός μοι ἐπέδραμεν, οὕτως ἐγὼ αὐτῷ ἐπιδραμοῦμαι τότε. Sensum luculenter expressit Musculus : *si enim iis qui tales aliquando futuri sunt, etiam cum nondum sint, accurrit.*

P. 508 E. lin. penult. Vat. solus, καὶ τοῦ τοῦτο τῆς φιλοσοφίας τῆς σῆς;

P. 509 C. not.ⁱ. Pro ἁλῶν, τισὶν est in Flor. p. 27. (Tom. XII. p. 552 D.) Post ἁλῶν add. μετ' ἀλλήλων Vat.

P. 510 A. not.^c. " στήκης G. Notent Grammatici." Heyse. Vid. Annot. ad Tom. VII. p. 482 D. ubi hunc locum in crisin vocavimus. Ceterum inter στήκης et ἐστήκης interdum difficilis est electio. Infra p. 690 A. dubitanter edidimus παρεστήκη pro παραστήκη. Alterius formae indubitatum exemplum habes Tom. II. p. 737 E. οὐ στήκει (τὸ ὕδωρ), ἀλλὰ κατέρχεται. Inter στήκοι et ἐστήκοι libri vacillant Tom. XI. p. 352 E. Imperativum στήκετε quasi vitii suspectum notavit Cramer. ad Catenam in Corinth. p. 335.

P. 510 D. not.^v. " καὶ ἥρει G. quod est aptius : recteque sibi opponuntur κατηγορεῖ et ἐσίγα, ἥρει et ἡσχύνετο, ἐχειροῦτο et ἡλίσκετο." Heyse. Cf. Annot. ad p. 461 D.

P. 510 E. not.^c. τοσοῦτον ἐμοὶ παρ' αὐτοῦ τὸ φίλτρον (Vat. solus τὸ παρ' αὐτοῦ φίλτρον). " Forte περὶ αὐτόν : non enim quantum Deus fuit dilectus, sed quantum dilexit Abel." Dun. " Non erat quod in dubium vocaret Dun. παρ' αὐτοῦ. Non sunt synonyma φίλτρον et ἀγάπη; sed accipimus φίλτρον (παρά τινος), ut in nobis excitet πόθον καὶ ἀγάπην. Cf.

p. 528 D. *μεγίστην τιθέμεθα δόξαν τὸ παρ' ἐκείνου φίλτρον*. Quod sicubi legitur *ἔχειν φίλτρον περί τινα* (ut pp. 600 E. 742 D.) minus est proprie et definite expressum." *Heyse*.

HOM. X.

P. 512 D. lin. 6. Post *ταύτην* Sav. addit *ἐν ᾗ ἐστήκαμεν*, quem secuti sunt Mor. Ben. contra fidem librorum et Ed. Veron.

P. 513 E. lin. penult. *ἀπογινώσκειν τὰ μέλλοντα*. "Lego τῶν μελλόντων. Sic magis usus loquendi fert." *Dun.* Proba tamen et illa constructio. Tom. XI. p. 773 C. *τὸ δουλικὸν γένος οὐ δεῖ ἀπογινώσκειν*.

P. 515 C. not.^b. "MS. om. δὲ post *δεύτερον*, ut saepe fit recteque." *Heyse*. Cf. pp. 450 B. 465 E.

Ibid. lin. penult. *ἀπὸ τοῦ δώρου τοῦ δοθέντος*. Excidit τοῦ δώρου in Ed. Morelli, quem incaute imitatus est Montef.

P. 515 E. not.^m. Edebatur, ὧν οὐδὲν ἔστιν εἰπεῖν ἐπὶ τοῦ θεοῦ, ἐξ ὧν τὸν νῦν ἐξέδωκεν. Olim nobis suboluit, quaedam hic deesse; et in margine scripseramus, "Post θεοῦ supple, ὅτι μὲν γὰρ βούλεται, δῆλον." Nunc ea ipsa verba reperimus in uno nostrorum I. consentiente libro quo usus est Interpres Brixius, ut ex versione ejus colligimus: *nam quod ille voluerit, hinc declaravit, quod filium dederit*.

P. 516 B. lin. penult. *τοῦτο βασιλείας μείζον*] *τοῦτο βασιλεῖς μείζους* (sc. ποιῇ) Vat. Vehementer miramur, haec *Heysio* nostro *valde placuisse*. Nimirum *βασιλεία* est *regnum coeleste*, ut semper fere apud Nostrum. Vid. pp. 470 E. 471 A. *βασιλείας κελεύων καταφρονεῖν*, quae perperam de regno mundano cepit Montef. Tom. VII. p. 354 D. *καὶ μηδὲν μηδέπω περὶ γένεως εἴπης, μηδὲ περὶ βασιλείας*. Ibid. p. 633 D. *τῆς βασιλείας* (vulgo addunt τῶν οὐρανῶν) *ἐκπεσόντας*. Tom. X. p. 14 C. *τῶν στεφανουμένων καὶ τῶν τῆς (+ θείας Edd.) βασιλείας ἐπιτυχανόντων*.

P. 516 E. not.ⁿ. Vat. *τὸ κακόν*. Conjecit Sav. *τὸ κακοῦς* vel *τὸ κακόν*. "Malim τὸ κακόν." *Heyse*. Librorum lectionem τὸ κακὸς εἶναι, olim vindicavimus in Annot. ad Tom. VII. p. 670 B.

P. 518 B. not.^o. *ἀποδυσπετῶν καὶ ἀλῶν καὶ βλασφημῶν*. "Deterius ἀλῶν." *Heyse*. Haec junguntur Tom. X. p. 265 C. *μὴ τοῖνυν ἀλῶμεν, φησὶ, μηδὲ ἀλῶμεν*. Permutantur Tom. I. p. 417 B. Adde *Jacobs*. ad Ach. Tat. p. 763 *not.*

P. 518 D. not.^c. *ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος*] *+ αὐτοῦ* Veron. Sic G.I. *+ τοῦ Χριστοῦ* Sav. Mor. Ben. et, ut videtur, D.E. *ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος* simpliciter est in A.B.F.H. Ex his autem A. habet τοῦ Χριστοῦ a secunda manu insertum: Χριστοῦ habet B. sed a recenti correctore ascriptum: αὐτοῦ est in marg. F. Vid. Annot. ad Tom. VII. p. 428 D.

HOM. XI.

P. 519 E. not.^b. Edebatur, καὶ ἀπὸ τῶν ἐναντίων συνιστὰς τὸ προκείμενον, τούτέστιν, ἀπὸ τοῦ θανάτου καὶ τῆς ἁμαρτίας, πῶς καὶ τίτις τρόπῳ ζητεῖ, καὶ πόθεν εἰσῆλθεν κ.τ.ῆ. Pro συνιστὰς, συνιστᾶ recepimus e libris in margine recensitis: "nempe ut plene interpungas post ἁμαρτίας, interrogative post τρόπῳ: recte omnino; nam vulgata, nisi ejeceris, πῶς καὶ τίτις τρόπῳ, non potest construi." Heyse. Deinde ζητεῖ πόθεν εἰσῆλθεν, reciso καὶ, habent B. G. E. Vat. ζητεῖ τε πῶς εἰσῆλθεν in marg. a secunda manu F. Nam in hoc libro, pariter ac in A. H. I. scriba ab ἁμαρτίας E. lin. 1. ad ἁμαρτίας lin. 3. transiliendo intermedia praetermisit. Solus D. ut videtur, cum impressis omni ex parte conspirat.

P. 520 A. not.^q,^r. "Legendum omnino φασὶ et λέγοντα; aliter oratio non cohaeret: quam etiam lectionem secutus est Interpres." Dun. Assentit Heysius, sed offendit in verbis τὰ ἡμέτερα. "Quid innuunt ista? Certe non Chrysostomi sententiam, sed ejus tantum novissima verba, quibus aliorum sententiam referebat . . . Fortassis reponendum τὰ ἑτερα." Non crediderimus. Οἱ τὰ ἡμέτερα εἰρηκότες, sunt antiquiores illi Sacri Codicis Interpretes, quorum ope in commentariis suis conficiendis Chrysostomum usum esse vel ex hoc uno exemplo patet.

P. 520 B. lin. 6. Fortasse legendum, αὕτη ἡ ἁμαρτία, φησὶν, ἥ ἐκ τῆς τοῦ νόμου παραβάσεως, fere ut C. lin. 1.

P. 520 C. lin. 6. "Dele πῶς ἐβασίλευσεν." Dun. Sed recte vidit Boisius, Chrysostomum aliter hunc locum distinguere, quam vulgo legi solet: nempe, ut arcte jungantur ἐβασίλευσεν ἐν τῷ ὁμοιώματι, non ἁμαρτήσαντας ἐν τῷ ὁμοιώματι.

P. 520 D. not.^h. "Morel. male, καὶ εἰ τῷ τοῦ ἐνός." Montef. Fallitur. Nam Morellus non discedit a lectione ante eum vulgata, καὶ ἐν τῷ τοῦ ἐνός. Sed libri omnes ei pro ἐν recte habent.

P. 520 E. not.^o. ὅταν οὖν . . . ἐνταῦθα ἡ ὑπεροχή. Post ὅταν, κἂν, ἂν verbum substantivum ἢ abesse posse videtur. Vid. infra p. 735 B. Tom. X. p. 162 D. κἂν εἰδωλολάτρης ἡ γυνή. Adde 1 Cor. v. 11. juxta textum receptum.

P. 522 B. not.^c. Post πᾶσαν sic legitur in Vat. καὶ πῶς; ἀκουσον. ἐγεννήθημεν ἀνωθεν.

P. 524 C. lin. 5. "νόσου] Sic MSS. Editi νόσφ." Montef. νόσου Veron. νόσφ Sav. Mor. operarum, ut videtur, culpa.

Ibid. not.^o. Veron. habet, ἀλλὰ καὶ τῶν πολλῶν ποιήσσει κύριον, omissis χρημάτων et εἶναι. Illud quidem, etiam ab Interpretibus neglectum, si quis expunctum velit, nos quidem non repugnabimus. Sic Plut. Tom. I. p. 1031 B. κατελθόντες δὲ οἱ πλείστοι πένητες, ὧν κύριοι πρότερον ἦσαν, ἐπελαμβάνοντο, καὶ βαδίζοντες ἐπὶ τὰ χωρία καὶ τὰς οἰκίας κ.τ.ῆ.

Ibid. not.^q. *Musc. transgressi* : *Brix. praetergressi*. *Utrum παρέβησαν an υπερέβησαν legerint, non liquet. Sed constat υπερβαίνειν ἐντολήν esse praeceptum ita transgredi, ut plus quam illud postulet, facias.* Infra p. 578 C. καὶ τοῦτο δηλοῦσι τῷ καὶ υπερβαίνειν τὰ ἐπιτάγματα. Tom. X. p. 202 A. υπερέβην τὰ προστάγματα.

P. 524 D. not.^t. Sex Codices A.B.F.G.H.I. haec habent : διὸ καὶ ἔλεγε (ἔλεγεν G.) καὶ βασιλεῦσαι αὐτὴν φησι (φησι om. B.) δεικνύς (+ ὅτι B.G.) ὥσπερ ἐβασίλευσεν . . . οὕτω καὶ ἡ χάρις βασιλεύσει (hoc ex corr. A. βασιλεύει G.) Duo D.E. διὸ καὶ ἔλεγε καὶ βασιλεῦσαι αὐτὴν ἐπιφέρει γάρ, ἵνα ὥσπερ : cetera ut Editi. Ingeniose Heysius : "Ex lemmate, credo, in margine scripto irrepererunt haec : καὶ βασιλεῦσαι αὐτὴν φησι. Quamquam fieri etiam potuit, ut Chrysostomus h.l. id quod aliquoties fecit, non allato integro Pauli versu, in hunc modum maluerit commentando pergere : τίς οὖν τοῦ θανάτου ἡ ρίζα ; ἡ ἁμαρτία. διὸ καὶ βασιλεύσαι αὐτὴν φησι, δεικνύς ταύτην μὲν ἐν τάξει βασιλείᾳ, τὸν δὲ θάνατον ἐν τάξει στρατιώτου etc. Posteriores cum apponerent verba Paulina, structuram concinnare non poterant."

P. 525 A. not.^k. Editi ἐφείδετο. "A. corr. ὑφείδετο." Editor Ben. 2^{dae}. Immo ὑπείδετο habet ex corr. A. quod etiam in G. et Vat. exstat. *Musc. veretur* : *Brix. cavebat*. Semel quidem apud Nostrum legere meminimus ὑπιδεῖν, Tom. III. p. 447 B. ἵνα πενίαν δείψης, ἵνα φοβηθῇς νόσον, ἵνα ὑπιδῇς δόξαν πονηράν. Sed longe frequentius ὑπιδέσθαι : e.g. Tom. IV. p. 65 E. ὑπιδέσθαι κίνδυνον. Ibid. p. 194 B. οὕτε ἔδειξεν, οὕτε ὑπείδετο (τι). Ibid. p. 584 D. οὐδὲν ὑπιδόμενος. Tom. X. p. 595 A. οὐδὲν τούτων ὑπείδετο (ὑφείδετο A. ἐφείδετο Veron.) Tom. IV. p. 32 C. ἐνταῦθα δὲ οὐδὲν ἐστὶ τοιοῦτον παθεῖν (Sic Sav. in textu, sed in marg. ὑπιδέσθαι. Morell. ὑφιδέσθαι. Montef. ex pluribus libris, ut ait, ὑφικέσθαι). Tom. XII. p. 378 B. οὐ τοῦ βασιλεύοντος τότε τὸν θυμὸν ὑπιδόμενοι (sic). "Qui error librariorum est frequentissimus." *Schaeff.* ad Plut. Vit. Tom. V. p. 69.

P. 526 D. lin. penult. καὶ γὰρ εἰς Sav. cum libris omnibus. οὐ γὰρ εἰς, mera negligentia, ut videtur, edidit Morell. Minus facile excusandus est Montef. qui maluerit ex ingenio ἢ γὰρ εἰς corrigere, quam libros inspicere.

P. 527 A. not.^h. "Probo omnino οὐδὲν ἦν τὸ ποιοῦν." *Heyse*. Mirum. Infra p. 566 A. οὐδὲν ἀποπον γίνεται.

P. 528 C. lin. penult. κὰν περιφανής. "Add. in marg. F. antiqua manus, non aliena glossatoris, sed quae omissa supplere solet ex veteri Cod. τῆς ἀγάπης μὴ οὐσης βαθείας, πάντα ἐν δευτέροις τιθέμεθα τὰ περὶ αὐτόν." *Heyse*.

P. 528 D. not.^k. Male admissum εἰς. Vid. Annot. ad Tom. VII. p. 471 A.

P. 529. C. lin. 4. καὶ ταῦτα πρὸς οὕτω ποσηρὸν πολέμιον ἔχοντες. Sav. in marg. ἰσ. πόλεμον, probante Editore novissimo. "Aut reponendum πόλεμον, aut delendum πρὸς." Heyse. Idem ad Cod. Vat. "Fort. πολέμιον πόλεμον ἔχοντες." Immo, nihil mutandum. Ἐχειν πρὸς τινα est *repi habere cum aliquo*, ut recte Interpretes Anglus. Geminus est locus Tom. XI. p. 124 A. εἰ γὰρ πρὸς αἰσθητοὺς ἔχοντες πολεμίους ἐκείνοι, ubi itidem haesit Dunaeus. Adde ibid. p. 515 A. de Josepho: ὁ τοῖσιν πρὸς δεσπότην ἔχων τοιοῦτον μοχθηρόν. "Fort. delendum πρὸς, et mox legendum τοσοῦτον." Duna. Tom. V. p. 334 A. ὅταν πρὸς ἀγρίους ἔχωμεν, ὅταν πρὸς ἀνημέρους. Tom. VI. p. 3 D. ἐπειδὴ γὰρ πρὸς δῆμον εἶχον ἱταῖον καὶ ἀναίσχυντον. "Savilius verisimile putat post εἶχον aliquid deesse, puta λέγειν aut πρὸςβίαν, vel simile quidquam. Boisius vero legendum esse ἔχον pro εἶχον ex conjectura existimat." Montef. Post ἔχοντες pergit Vat. καὶ ἡ διήγησις ἡ αὐτή. πῶς; ἀκουσον. καὶ εἰ μὲν ὅφιν κ.τ.ε.

HOM. XII.

P. 531 D. not.^p. Pro "μερῶν ποτηρίαν A. et a pr. man. B." corrigendum, "μερῶν ποτηρίαν F. et a pr. man. B."

P. 532 C. not.^q. καὶ οὐ καθόσον G. "Sententiae summa et apodosis omnino negationem postulat; quam aut h.l. positam virgula sejunge a καθόσον; aut si minus commode hic stare videatur, insere post ἀμαρτίας, legeque οὐκ ἐκ δευτέρου, sive οὐχὶ δεύτερον." Heyse. Scilicet fugit Censorem acutissimum, verba καὶ καθόσον—eis σωτηρίαν, pariter ac praecedentia ex Sacro Codice assumpta esse. Idem Benedictinis accidit.

P. 534 D. lin. 7. πρὸς τὸν ὑπὲρ τῆς ἀρετῆς δρόμον. "Cf. Alb. Jahn. ad Gregor. Nyss. de Anima Ed. Krabinger p. 259 sq." Krabinger.

P. 535 E. not.^e. Vitiosa est scriptura Cod. G. ita e Vat. emendanda: καταργεῖται ὁ θάνατος. ἀθάνατος οὖν ἔσται.

P. 537 C. lin. 1. Pro προκειμένου, ὑποκειμένου tacite ediderunt Mor. Ben. reclamantibus libris.

Ibid. lin. 4. οὕτω καὶ ὁ πιστὸς, βίον δὲ διεφθαρμένον ζῶν. Sic Vat. "Placet. Hoc Graecum est, neque tamen adeo urgenda antithesis, ut addas πιστὸς μὲν. Alterum, quod Cod. exhibet, Graecitatis sensus et suadet et comprobat: alterum Scholastici foret, non Chrysostomi." Heyse.

P. 538 D. not.^c. Edebatur τὰ τῆς οὐσίας αὐτῆς. Musc. naturae: Brix. substantiae. Praeter I. (qui οὐσίας in textu, in marg. autem a manu secunda τῆς ταφῆς habet) genuinam lectionem servavit Vindobonensis alter (Lamb. CXXXIV). Matthaeius, qui totum hunc locum excerpsit (Nov. Eclog. p. 436 sqq.) sagaciter vidit, tum vitiosam esse scripturam,

tum qua ratione emaculanda sit. “*Οὐσία* nec sensu philosophico, nec sensu populari huic loco convenit. Primo hic non philosophice loquitur, sed populariter. Sed populari sensu jam dixit *φύσις*, quod idem est. Secundo, sensu populari de *opibus* accipi nequit, quod opes inferiores sunt natura et cognatione. Cur ergo additum sit *αὐτῆς*, quod rem auget? Ex iis, quae mox de sepulchris dicuntur, conjici possit *ταφῆς*, *jura sepulturae*. Sed hoc tamen nimis recedit ab edito . . . Proxime ad *οὐσίας* accedit *δσίας*. Dicitur autem, ipso Chrysostomo auctore, *δσία* de justis quae persolvuntur mortuis. Vid. Tom. XI. p. 99 A. διὰ τοῦτο καὶ τὴν δσίαν ἐπὶ τῶν ἀπελθόντων φαμέν. In uno hoc aliquis offendere possit, quod hic *δσία* et *δίκαια* junguntur. . . . Isidorus Pelusiota hunc totum locum fere ad verbum expressit Lib. II. Epist. 151. p. 192 E. Sed ibi etiam est *οὐσίας*. Collationes Isidorianae non sunt ad manus. Tamen in notis video memorari *δσίας*. Atque ita est ibid. Lib. II. Ep. 233. p. 229 B. οὐδὲ τὴν δσίαν αὐτὴν αἰδεῖται (ἡ φιλοχρηματία) . . . ἀλλὰ καὶ (forte addendum κατὰ) νεκρῶν σωμάτων τὰς μαρὰς . . . ὁπλίζει δεξιὰς, καιρὸν καὶ παράνομον ληστείας ἐπινοοῦσα τρόπον. . . . Denique Lib. V. Ep. 491. τὴν δσίαν αὐτὴν ὑβρίζεις. Euseb. Praepar. Evang. p. 358 D. μὴ ταφῆς νεκρὸς ἐξείργειν, ἀλλὰ καὶ γῆς αὐτοῖς ὅσον γε εἰς τὴν δσίαν προσεπιβάλλειν.” Hactenus ille.

Ibid. not.^f. καὶ οὐδὲ τῷ θανάτῳ πρὸς αὐτοὺς σπένδονται. “Est sane quo offendaris in vulgata. Recte dicimus *σπένδουσι* et *τινι*, et quod est usitatius Chrysostomo, *πρὸς τινα*. Sic ille p. 693 A. ἵνα κὰν πρὸς ἀπελθόντα σπείσῃται. Quorsum autem hic utrumque simul, τῷ θανάτῳ πρὸς αὐτοὺς σπένδονται? . . . Subintelligas licet τῷ θανάτῳ ὑπέκοντες, ὑποχωροῦντες; quaeras elegantiam in isto dativo, quasi sit *casus commodi* [hoc unice verum] ita explicandus ut videatur dicere, *θάνατον αἰδεσθέντες*; manet tamen in ipsa cogitatione ingratus pleonasmus. Fateor non mihi rem liquere. An reponendum *ἔλκονται*?” Heyse.

P. 538 E. not.^k. *caedibus ac sceleribus* Brix. Musculus interpungit, *εἰς συμμαχίαν ἔλκοντες τῶν τοιούτων φόνων, μισμμάτων τὰς πόλεις ἐνέπλησαν*. Sic etiam Veron. Sav.

P. 539 B. not.^w. Floril. in textu impresso *κίων* habet, sed notavit Etzelius in marg. “Exempl. *κύων*.”

P. 539 C. not.^c. “Praepositiones *ὑπὸ* et *ἀπὸ* dici non potest quoties confusa sint.” Bast. Comment. Palaeogr. (ad Greg. Cor. p. 794 Ed. Schaef.) Musculus: *ex auro et argento parantur*. Brixius: *auro et argento decorantur*. In talibus describendis aut *ἀπὸ* aut *ἐκ* usurpat Noster. Tom. XI. p. 327 D. τὰ δὲ ἐκπώματα καὶ τὰ λοιπὰ σκεύη ἀπὸ ὑέλου κατασκευάσθω μόνης. Ibid. p. 378 B. καθέδραι καὶ ὑποπόδια ἐξ ἀργυροῦ πάντα.

P. 539 D. lin. 6. τὰ γὰρ ἐτι τούτων ἀτιμότερα σκεύη. Hanc turpitudinem

tecte carpit Noster infra p. 626 C. Tom. VII. p. 261 E. καὶ τὰς ἀργυρὰς τραπέζας καὶ τὰ ἄλλα τὰ καταγελαστότερα ἐπινοοῦσιν. Apertius Tom. XI. p. 377 D. οἱ κεράμια ποιοῦντες χρυσᾶ, καὶ χύτρας, καὶ ἀλάβυστρα. τί δὲ αἱ γυναῖκες· αἰσχύνομαι μὲν οὐν, πλὴν ἀναγκαῖον εἶπείν· ἀμίδας ἀργυρὰς ποιοῦσαι; Adde Clem. Alex. Paedag. p. 188 Ed. Pott. κλητῆρες δὲ ἀργυραῖ, καὶ λεκάναι, καὶ ὀξύβαφα, καὶ πινακίσκοι, καὶ τρυβλία· πρὸς ἐπὶ τοῦτοις σκευὴ ἀργυρὰ τε καὶ χρυσᾶ, τὰ μὲν εἰς διακονίαν τροφῆς, τὰ δὲ καὶ εἰς ἄλλας τινὰς, (fort. ἄς) αἰσχύνομαι καὶ λέγειν, χρειᾶς. Ibi Scholiast. τὰς λεγομένας ἀμίδας φησὶν, αἵτινες οὖρου καὶ ἀφόδου εἰσὶ δοχεῖα.

P. 540 E. not. o. ὁ καθήμενος αὐτόν. Sic Tom. VIII. p. 395 C. τὸ δὲ ὄνον καθίσαι, μέλλον πρᾶγμα προδιατυπώοντος (alii ὄνφ, vel ἐπὶ ὄνον). Cf. Annot. ad Tom. VII. p. 655 C.

P. 541 A. lin. ult. λέγεται γάρ τις ἐκείνων. Aristippus notatur. Diog. Laert. in Vita ejus §. 75. ἀναχρεμψάμενος προσέπτυσσε τῇ ὀψει· τοῦ δ' ἀνανακτῆσαντος, οὐκ εἶχον, εἶπε, τόπον ἐπιτηδεύτερον.

HOM. XIII.

P. 542 B. lin. ult. τὸ σύμμετρον τῇ προσηγορίᾳ τοῦ ἀνθρωπίνου δηλοῖ. "Demosth. c. Mid. ποία γὰρ πρόφασις; τίς ἀνθρωπίνη καὶ μετρία σκῆψις; Horat. Lib. II. Ep. 2. Intervalla vides humane commoda: i.e. non valde commoda, ut sunt res humanae." Dun.

P. 543 A. not.^x. ἀναπλοῖ] ἐξαπλοῖ (ἐξ in rasura) Vat. De verbo ἀναπλοῖν dictum ad Tom. VII. p. 487 E. ubi itidem cum ἀναπληροῦν confunditur. Legitur λόγον ἀναπλῶν Tom. V. p. 485 B. ἀναπλῶσαι σαφέστερον Tom. X. pp. 641 C. 658 C. Alio loco Tom. VI. p. 19 B. ubi edebatur τὰς προφητείας ἀναπληρώσας, Montef. ex Codice dedit ἐξαπλώσας.

P. 546 E. not.^w. οὐκοῦν οὐ] οὐκοῦν G. "Lego οὐκουν." Heyse. Cf. p. 575 D. not.^d.

Ibid. lin. 10. Pro κατεχόμεθα, κατεχόμεθα tacite edidit Montef. invitis libris.

P. 547 A. lin. 2. Ediderunt Sav. et ejus successores, ἀλλ' οὐχ ὁμοίως, ἀλλ' ὥστε δουλεύειν ἡμᾶς ἐν καινότητι κ.τ.έ. Verba ὥστε δουλεύειν ἡμᾶς absunt ab Ed. Veron. et libris omnibus.

P. 547 B. lin. ult. καὶ γέενναν ἠπειλῆσε. Ad hunc locum notavit in margine scriba Codicis E. "Ἄλλως τὸν θεόλογον λέγοντα ἐν τῷ β'. λόγῳ τῶν στηλιτευτικῶν, καὶ πρόσχευ ὄλφ τῷ χωρίῳ. Paullo post adscripsit: καὶ τοῦτο ἄλλως ἐν τῇ χθὲς τῇ λαμπρᾷ: sine indicatione loci.

P. 547 E. lin. 1. ἀλλ' ἐξ ἀντιλογίας. Ante Morellum vitiose legebatur αἰτιολογίας. Vera scriptura est in A. D. E. F. G. H. fortasse omnibus.

P. 548 A. not.^k. Verterunt; quare et objectionem illam anteverrens

(προλαβὼν ἐκείνην) Brix. *propterea igitur per occupationem auditorem praeveniens* (προλαβὼν ἐκείνον) Musc. Retinemus ἐκείνον, sed προλαβὼν in προσηλαβὼν mutato, ut sensus sit, *auditorem sibi comitem adjungens* : scilicet per interrogationem, τί οὖν ἐροῦμεν ; Cf. Annot. ad Tom. X. p. 505 E.

P. 548 C. not. γ. ἀλλὰ ἡρέμα καὶ κατασκευαστικόν. Vid. Annot. ad p. 730 C.

P. 549 B. not. x. τὰ ἐντεῦθεν λεγόμενα. Sic Tom. X. p. 73 C. οὐ μικρὸν ἡμῖν τοῦτο τὸ προκείμενον ζήτημα ἐντεῦθεν. Ibid. p. 629 A. θεραπεύει μὲν αὐτὸ ἐν τῇ προτέρᾳ ... γλυκύτερον δὲ ἐντεῦθεν (sic a nobis editum pro ἐνταῦθα) καὶ προσηνέστερον.

P. 550 A. lin. 2. καὶ σφόδρα Edd. "Scribe σφοδρά." Heyse. σφοδρά est in Vat. fortasse aliis.

Ibid. not. t. ὑπὸ κατήγορον G. "Nempe volebat ὑποκατήγορον, i. e. κρύβδρα κατηγοροῦσαν, quae est haud contemnenda lectio, immo prope necessaria propter oppositum νόμον φανερώς διαγορεύοντα." Heyse. Sed tale compositum Graecitas ignorat.

P. 551 A. not. t. Fortasse retinendum erat πόλεμον. Infra p. 685 E. παιδεύων μὴ περιττοὺς ἀναδέχεσθαι πολέμους.

P. 551 D. not. i. Rectius abesse videntur verba καὶ αὐτὴ δὲ ἡ πρᾶξις, quae propter illud quod mox legitur p. 552 A. μὴ δύναμιν τινα ἐνυπόστατον νομίσης, ἀλλὰ τὴν πρᾶξιν τὴν πονηράν, a castigatore male sedulo inserta esse conjicias. Exstant tamen in Catena, ubi copula ante ἡ ἐπὶ τὸ χεῖρον ὁρμὴ deest, non male.

Ibid. not. l. Forma ἱατικὸς semel legitur apud Nostrum Tom. XII. p. 376 A. τὰ ἐναντία τῶν ἐναντίων ἐστὶν ἱατικά.

P. 552 A. not. c. "Omissio non placet. Est enim τοῦτο τὸ μέρος *haec prouincia, haec pars sermonis*." Heyse.

P. 552 E. not. t. κἂν μυριάκις τρυφῆς ἀπολαύωσιν. Cf. Tom. VII. p. 267 A. καίτοιγε κἂν μυριάκις ἐν ἀσφαλείᾳ γένηται κάτω.

Ibid. not. γ. De confusione trium vocabulorum μοιχὸς, μοναχὸς, μονομάχος dictum in Annot. ad Tom. VII. p. 698 D. Iste locus est : οἷον ἂν εἴ τις παρθένον καὶ θυγατέρα βασιλείᾳ ἀπὸ τοῦ θρόνου κατενεγκὼν τοῦ βασιλικοῦ, κελύοι μονομάχοις (vulg. μοιχοῖς) ἀνδράσι καὶ διαπτύουσιν αὐτὴν ἐαυτὴν ἐκδιδόναι : quocum omnino conferendus erat locus Euseb. Hist. Eccles. VI. 5. τέλος ἐφ' ὅβρει τοῦ σώματος μονομάχοις αὐτὴν ἀπειλῆσαι παραδοῦναι. Porro conjecturae nostrae ibidem propositae de alio Nostri loco (Tom. XII. p. 154 B. καὶ τοῦτο δὲ τῶν πορνῶν ἰδίον ἐστίν, ὅτι τοῦ τὸ χρυσίον διδόντος εἰσί· κἂν γὰρ δοῦλος ἦ, κἂν ἐλεύθερος, κἂν μονομάχος (μοναχὸς Edd.) κἂν ὁσπισοῦν, προτείνῃ δὲ τὸν μισθόν, καταδίδονται) ne nunc quidem nos poenitet, immo magis magisque in ea acquiescimus. Cf. Tom. I. p. 20 E. οὐχ ὁρᾷς καὶ ἐν τοῖς χαμαιτυπείοις τῶν γυναικῶν ὅτι τὰς

μὲν εἰδεχθεῖς καὶ ἀναισχύντους μονομάχοι καὶ δραπεταὶ καὶ θηριομάχοι μόλις
 ἂν προσοῖντο κ.τ.έ.

P. 553 A. lin. 6. ἀναμνήσθητε τοῦ λόγου κ.τ.έ. Cf. supra p. 537 E.

P. 554 A. not.^a. διψῶντες] διψώντας Sav. solus, quod nescimus an
 typothetae tribuendum.

P. 554 C. lin. ult. οὐδὲν παρὰ τοῦτο : *nihil erit ab hoc dampni, vel nihil
 oberit* Musc. *non in hoc positum est salutis momentum* Brix. Vid. Annot.
 ad Tom. VII. p. 512 C.

P. 555 C. not.^m. πόνος] + ἐκείνοις τοῖς ἀκολάστοις Floril. p. 213 (Tom.
 XII. p. 523 E.)

Ibid. lin. penult. ἐὰν ἄρα ποτὶ ἀπαλλαγῇ. Particula ἄρα abest a textu
 Benedictino, invititis libris.

P. 556 A. not.^k. ἀλλὰ καὶ τοῦ παθεῖν εὖ. *sed etiam ut beneficio afficiamur*
 Brix. " Utique recipiendum τοῦ παθεῖν εὖ sive τοῦ εὖ παθεῖν. Propter id
 ipsum enim τὸ εὖ facile omittitur, quod facile locum mutat." *Heyse*.
 Cf. Tom. X. p. 52 D. not.^g.

P. 556 B. lin. 5. ὅταν τοῖνον κ.τ.έ. Sequentia excerpsit Auctor Flori-
 legii p. 278. (Tom. XII. p. 559 D.) unde varietas lectionis aliquan-
 tulum amplificari potest : B. not.^s. ὑβρικότα. Mox σὲ μὲν ἐπαυέσσονται]
 + καὶ θαυμάσσονται. not.^t. χαλεπώτερον. D. not.^f. ἀμύνασθαι.

HOM. XIV.

P. 558 A. not.^x. Cf. p. 562 A. εἶδες πῶς ἔδειξεν ἀναγκαίαν τῆς χάριτος
 τὴν παρουσίαν.

P. 558 B. not.^c. τὰς λέξεις ἐκδεξώμεθα. Infra p. 568 A. ἐὰν ἀπλῶς τὰ
 λεγόμενα ἐκδεξώμεθα. Tom. X. p. 643 E. ὅταν δὲ ἀκούσῃς σταυρὸν καὶ ζωὴν,
 τὸν περὶ τῆς οἰκονομίας ἐκδέχου λόγον. Tom. V. p. 188 C. τὰ δὲ κατὰ διπλὴν
 ἐκδοχὴν, τὰ τε αἰσθητὰ νοοῦντες, καὶ τὰ νοητὰ ἐκδεχόμενοι. Dicitur etiam
 ἐκλέγειν τὰς λέξεις, ut Tom. III. pp. 392 D. 395 D. *sed nunquam, ni
 fallimur, ἐκλέγεσθαι*.

P. 559 E. lin. 3. πρὸς τὸν τὸν ἵππον ἄγειν ὡς βούλεται. Sic Sav. et
 libri omnes. ἄγειν Veron. ἄρχειν Mor. Ben. *agere* Musc. *regere* Brix.
 Unice verum est ἄγειν. Sic Noster Tom. IX. p. 232 C. *ὅτι εἰ ἐλθέωντας
 καὶ ἵππους ἀγρίους ἀγχομεν σπουδάζοντες, πολλῶ μᾶλλον τὰ πάθη τὰ ἐν ἡμῖν*.
 Tom. XII. p. 289 C. ἀλλ' ἄγξον τὴν ψυχὴν, καὶ ἐπίθες αὐτῇ κημόν. καθάπερ
 γὰρ ἵππος δυσήνιος οὕτω δυσανασχετεῖ. Dio Chrys. p. 590, 45. καὶ ὁ
 ἡνίοχος ἐκράτει τοῦ χαλινοῦ, τὸ πολεμικὸν σάλευμα τοῦ ἵππου ἀπὸ ῥυτῆρος
 ἄγχων.

P. 561 C. not.^b. Vid. Annot. ad Tom. X. p. 310 D.

P. 561 D. not.ⁿ. βοηθησόντων. " Sic in Epistolis ad Olymp. ali-
 quoties, ἐρημία τῶν θεραπευσόντων." *Heyse*.

P. 562 D. not.¹. κατ' αὐτόν. "Lege κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον." *Dun.* "Sed fortasse nihil mutandum. Sic enim Demosthenes, quem in multis imitatur Noster, dicit κατ' ἐκείνον (τὸν χρόνον) vel etiam κατ' ἐκείνους. Cf. *Dindorf.* Praef. ad Dem. p. ix." *Heyse.* Hoc non defendit κατ' αὐτόν vel κατ' αὐτὸ, *simul, eodem tempore*; quae tamen locutio apud recentiores quidem indubitatae est fidei. Noster Tom. IV. p. 592 C. ἄλλως δὲ καὶ τὰ δύο παῖδιά κατ' αὐτὸν τικτόμενα τῶν δύο λαῶν ἦν τύπος. Ibid. p. 594 C. καὶ τὸν Φινεές, ὡς κατ' αὐτὸν δύο φόνους ἐργασάμενον. Tom. III. p. 31 A. τρία κατ' αὐτὸν ἀγαθά. Tom. X. p. 126 E. ὅταν πάντας ὁμοῦ καὶ κατ' αὐτὸ εἶναι ποιῇ. Cf. *Tour.* ad Suid. Tom. II. p. 73. *Jacobs.* ad Ach. Tat. p. 626.

P. 562 E. not.¹. Olim conjeceramus συμμέτρων vel προτέρων. Confusa videas ἡμέτερος et πρότερος supra p. 556 E. Sed praestare videtur συμμέτρων. Tom. IV. p. 704 C. ἵνα καὶ ἁμαρτάνουσι σύμμετρα συγγινώσκωσι τοῖς παισὶ.

P. 563 B. lin. 1. Post τῆς ζωῆς addunt ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ Sav. Mor. Ben. repugnantibus libris. "Verba ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ absunt a Mosqq." *Matth.* Num etiam infra D. lin. 8?

P. 564 B. not.¹. "μηκέτι ὄντα αὐτά. Quid hoc? Lego μηκέτι πρᾶτοντα αὐτά." *Dun.*

Ibid. not.¹. ἕως ἂν ἀπήλλαξε. Eadem est constructio τοῦ ἕως infra p. 710 B. ἕως ἂν ἔλυσαν τὴν ὀργήν. Tom. II. p. 139 B. ἕως ἂν τὸ ἀπολωλὸς εὖρε.

P. 565 C. lin. 6. Distinctionem correximus ex G. et Cat. Editi sic: οὐκοῦν οὐχ ἁμαρτησόμεθα λοιπὸν, οὐχ ἁμαρτησόμεθα, ἂν μὴ κ.τ.έ. "Legο οὐκοῦν ἁμαρτησόμεθα λοιπὸν; οὐχ ἁμαρτησόμεθα, ἂν." *Dun.*

P. 566 A. lin. 2. οὐδὲν ἄτοπον φαίνεται, ἀλλ' ὅτι φέρειν καρποὺς κ.τ.έ. (vid. p. 567 A. lin. 2). Sic Veron. omissis quae interjacent.

Ibid. lin. 4. ὅταν . . . κατεξανίσταται Edd. ὅταν . . . κατεξανισταῖ Cat. Accentum mutavimus, ut conjunctivus sit verbi κατεξανιστᾶν. Quod si minus placet, legendum κατεξανιστῆται, ut Tom. X. p. 406 E. ubi vid. Annot.

P. 567 A. lin. 5. ὅταν εἰσάγῃ τὰ ζιζάνια γινόμενα σίτον. "Haec de zizaniis dicta cum Evangelio non omnino consonare videntur." *Montef.* Consonant cum Evangelio, ut ab ipso Chrysostomo enarratur, Tom. VII. p. 482 C. τί δέ ἐστι, "μὴ ἐκριζώσῃτε ἅμα αὐτοῖς τὸν σίτον;" "Ἡ τοῦτο φησιν, ὅτι εἰ μέλλοιτε κινεῖν ὅπλα καὶ κατασφάττειν τοὺς αἵρετικούς, ἀνάγκη πολλοὺς καὶ τῶν ἀγίων συγκαταβάλλεσθαι· ἢ ὅτι ἀπ' αὐτῶν τῶν ζιζανίων πολλοὺς εἰκὸς μεταβαλέσθαι καὶ γενέσθαι σίτον. *Ἄν τοῖνυν προλαβόντες αὐτοὺς ἐκριζώσῃτε, λυμαίνεσθε τῷ μέλλοντι γίνεσθαι σίτῳ.

P. 567 C. lin. 2. Edebatur, ἐπειδὴ γὰρ οὐκ ἀνάγκη φύσεως τὸ δῶρον ἐνέθηκεν, ἀλλ' ἐλευθερία προαιρέσεως ἐνεχείρισεν. h. e. vertente *Montef.*

quia vero non necessitas naturae donum intulit, sed libertas propositi largita est. Scripsimus ἀνάγκη et ἐλευθερία de nostro.

P. 568 A. not.^r. “τῷ βαράθρῳ H. Male. Vid. Annot. ad Gregor. Nyss. de Precat. p. 138 sq.” *Krabinger*.

Ibid. lin. 8. σάρκα γὰρ ἐνταῦθα. Pro γὰρ, καὶ mendose scripsit Mor. quem secuti sunt recentiores.

P. 569 B. lin. 7. καὶ σταυρουμένη πάντοθεν. Vid. Annot. ad Tom. X. p. 177 D.

P. 569 D. not.¹. Libri omnes, tam scripti quam editi, πάλιν τὸν Χριστὸν ἐπ’ αὐτῶν, nullo sensu. Catena sola, πάλιν τὸ χρηστὸν ἐπ’ αὐτῶν, egregie: atque id ipsum aut in suo exemplari invenit, aut ex ingenio commentus est Musculus, vertens: *Rursus quod bonum erat et acceptabile ipsis accomodat.*

P. 569 E. lin. 6. τὸ μὴ δύνασθαι ἀρέσαι τοῖς ἐκείνου νόμοις. “Hic locus mendi manifestus. Legendum ἀρέσκεσθαι.” *Dun.* Boisius tentat, ἀρέσαι αὐτῷ καὶ τοῖς ἐκείνου νόμοις ὑποτάσσεσθαι. “Suspiciabar ἀρέσσαι: sed nihil mutandum. Cf. p. 723 A. οὐ χωρὶς οὐδὲ ὁ μαρτυρῶν θεὸς σφόδρα δύναται ἀρέσαι.” *Heyse.* Verum aliud est ἀρέσαι θεῷ, aliud, et quidem insolentius dictum, ἀρέσαι τοῖς τοῦ θεοῦ νόμοις. Nobis quidem non displicet ἀρέσσαι, *sufficere, parem esse.*

Ibid. τὸ μὴ εἶναι ὡς χρὴ τοῦ Χριστοῦ. “Egregie Dunaeus, ὡς Χριστοῦ τοῦ Χριστοῦ, quod unice probo.” *Heyse.*

P. 570 B. not.^b. Hic quidem tanta est librorum dissensio, ut marginis limites exsuperet.

τοῦτο γὰρ τὸ τὸν Χριστὸν ἔχειν, τοῦ τὸ πνεῦμα κ.τ.έ. *Veron.*

τοῦτο γὰρ τοῦ τὸν υἱὸν ἔχειν, τοῦ τὸ πνεῦμα *Sav. Ben. Ita H.*

τὸ γὰρ τοῦ τὸν υἱὸν ἔχειν, τοῦ (corr. τὸ) τὸ πνεῦμα *F.*

τὸ γὰρ τοῦτο τοῦ τὸν υἱὸν ἔχειν, τοῦ τὸ πνεῦμα *A.*

τοῦτο γὰρ τοῦ τὸν Χριστὸν ἔχειν, τοῦτο τὸ πνεῦμα (et add. τοῦτο post εἶναι) *G.*

τοῦ γὰρ τὸν Χριστὸν ἔχειν, τοῦ τὸ πνεῦμα *B.*

τοῦ γὰρ τὸν Χριστὸν ἔχειν, καὶ τὸ πνεῦμα *D.E.*

τοῦ γὰρ τὸν υἱὸν ἔχειν, καὶ τοῦ τὸ πνεῦμα *I.*

Denique, quod nos edendum curavimus, τοῦ γὰρ τὸν υἱὸν ἔχειν, τοῦ τὸ πνεῦμα *Cat.*

P. 571 A. not.^d. ἐράφη verterunt Interpretes. Fortasse scripsit Auctor, ἐσταυρώθη καὶ ἀπέθανε καὶ ἐτάφη.

P. 571 D. not.^a. τὸν σκιρτῶντα. Cf. p. 696 E. οὐχ ἵνα ὑγιαίνωσιν, ἀλλ’ ἵνα σκιρτῶσιν, ἵνα τὴν ἐπιθυμίαν ἀνάπτωσιν.

P. 572 B. lin. 2. ἀπαντας post ζῶντας casu omisit Montef.

P. 572 C. lin. 5. οἶνον πνέων ὀδωδότος. Frequentius quidem dicitur οἶνος σεσηπώς. Noster infra p. 537 E. Tom. X. p. 377 A. ὅταν γὰρ

ἐρεῖνται συνεχῶς ἀπὸ αὐτοῦ, καὶ σεσηπότος οἶνου πνέη. S. Basil. Tom. II. p. 10 B. σεσηπότος οἶνου ἀπόζων. Utrumque conjungit Noster, modo sana sit lectio, Tom. IX. p. 218 A. πῶς ἔστιν ἀπὸ αὐτοῦ οἶνου ἀποπνέουσα γυνή δδωδότης, σεσηπότος.

P. 572 D. not. P. ἐκ τῆς κωμωδίας ἐκείνης. "Censeo legendum ἐκ τοῦ κώμου καὶ τῆς παροιμίας ἐκείνης . . . vel ἐκ τοῦ κώματος τῆς παροιμίας ἐκείνης . . . Nulla hic comoediae similitudo." Dun. "Videtur legendum ἐκ τοῦ κώματος ἐκείνου vel ἐκ τῆς κωμασίας ἐκείνης, quarum correctionum alteri magis favet τὸ ἀναστὰς, alteri τὸ νήφειν." Heyse. Idem ex curis secundis: "Sed interdum apud Chrys. κωμωδία alio sensu usurpatur, quam quo noverunt antiqui sermonis scriptores. Cf. Tom. X. p. 61 C. τοῖς οὐδὲν ἄλλο εἰδῶσιν ἢ μεθύειν καὶ γαστρίζεσθαι, τοῖς ἐυρτὰς ἐπιτελοῦσιν οὐδαμόθεν ἄλλοθεν συνεστώσας ἢ ἀπὸ αἰσχρότητος καὶ γέλωτος καὶ κωμωδίας ἀπάσης. Ibid. pp. 105 B. 106 B." Hoc verum. Scilicet cognata vocabula κῶμος et κωμωδία nullo fere discrimine adhibet Noster. Κῶμα vero et κωμασία apud eum legere non meminimus.

P. 573 A. lin. 4. καὶ μεθύοντων (h.e. ebrii cum ebrio) ποιήσωμεν σύγκρισιν. Frustra Dunaeus legendum censet καὶ πλεονεκτῶν καὶ μεθύοντων, probante etiam Heyse nostro. Nam paullo post sequitur: τὸ μὲν γὰρ εἶδος τῆς μέθης διάφορον, ἐπειδὴ τὸ μὲν ἐξ οἶνου, τὸ δὲ ἀπὸ χρημάτων γίνεται· τὸ δὲ πάθος ὁμοιον. Si quid mutandum, libenter legerimus καὶ μεθύοντος καὶ μεθύοντος ποιήσωμεν σύγκρισιν.

P. 573 D. not. W. Edebatur κᾶν ὅστις οὖν, ἐγγελάσεται δαψιλές. Musc. deridebitur abunde. Brix. majorem in modum ludibrio haberi. Montef. effuse irridebitur. Contra linguam omnes; nam ἐγγελάσεται activum est. Codices B.E. ἐγελάσεται dant; ἐγελάσεται I. ἐγελάσατε A. quod fugit Editorem Ben. 2^{dae}. Scripsimus igitur cum interrogatione, 'Εγελάσατε δαψιλές; (Cf. Tom. X. p. 199 E. καὶ γελάσαι μοι λοιπὸν δαψιλές ἐνταῦθα ἐπέρχεται.) Scilicet inter concionandum auditoribus mos erat plausu, risu, variisque acclamationibus verba Oratoris excipere. Tom. VII. p. 232 D. ἐπηνέσατε τὰ εἰρημένα; ἀλλὰ μοι κρότων οὐ δεῖ. Tom. IX. p. 239 C. διὰ τί ἐκροτήσατε; Tom. X. p. 239 E. ἐβοήσατε μεγάλα; Infra p. 697 C. ἀλλ' ὅμως· καὶ τάχα γελάσεσθε τὸ εἰρημένον, ἐγὼ μέντοι αὐτὸ ἐρῶ.

P. 574 A. lin. 2. Pro μετὰ τὴν νύκτα, κατὰ τὴν νύκτα dedit Montef. mendo typographico, ut videtur.

P. 574 E. not. I. ἵνα κᾶν τῇ συνηθείᾳ δυνηθῇ τι γενέσθαι πλέον. Unus συνεχεία, non male: *assiduitate* Brix. Tom. I. p. 423 D. ὅθεν ἀνάγκη τῇ διδασκάλῳ σπεῖρειν καθ' ἐκάστην, ὥς εἰπεῖν, ἡμέραν, ἵνα τῇ γοῦν συνεχείᾳ δυνηθῇ κρατηθῆναι παρὰ τοῖς ἀκούουσι τῆς διδασκαλίας ὁ λόγος. Ibi Montef. "Savil. et plurimi MSS. συνεχεία: Morel. et pauci συνηθεία."

Ibid. lin. 8. κᾶν τὸν νόσφ μακρᾷ προσηλωμένον. "Respexit nimirum

Plat. Phaed. p. 83 D. ad quem locum vid. *Wyttlenbach.* p. 220." *Krabinger.*

P. 575 A. lin. ult. καὶ αὐτῆς ἐκπεπτωκέναί τῆς ζωῆς. "Vid. *Boissonade* ad Eunap. p. 400. coll. Aeschyl. Prom. V. 996. Thucyd. VIII. 81." *Krabinger.*

HOM. XV.

P. 575 D. lin. 1. "Post βίου Corrector F. jubet inseri, καὶ ὅτι τὸ πνευματικὸν εἶναι βίου ἐν ζωῇ καὶ εἰρήνῃ διατελεῖν ποιεῖ." *Heyse.*

Ibid. not.^d. "οὐκοῦν ὀφείλομεν G. Scribe οὐκουν. Cf. p. 546 E. not.^w." *Heyse.* οὐκουν ὀφείλομεν Vat.

P. 575 E. not.ⁱ. εἰ abest a quibusdam Codd. N.T. apud Matthaeium. non a Chrysostomicis. Sed verba καὶ ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν silentio praeteriit Noster ad loc. Vid. Tom. X. p. 513 E.

P. 576 B. not.ⁱ. "Aut recipiendum αὐτῇ, aut ejiciendum δέχεσθαι." *Heyse.*

P. 578 B. not.^t. "Corrupit interpolator. Nihil subintelligitur quam quod proximum est, οὕτως ἐκαλοῦντο. Παῖδας γὰρ εἰώθαμεν τοὺς δούλους καλεῖν." *Heyse.*

P. 578 C. lin. ult. ἀλλὰ ἀρκεῖ τραπέζης ἐκβληθῆναι πατρικῆς. Hic in margine Codicis I. a librario adscripti sunt versus qui sequuntur Iambici.

Στίχες τοῦ Κυρεφυλάτου*.

Θείας τραπέζης ἐκβαλεῖς τοὺς Βουλγάρους;
πάνν γε φροντίσουσιν ὡς πυθητέας.
ἄλλης τραπέζης ἐκβαλὼν λυπεῖς πλέον,
ζωμῶν γεμούσης, κρομμύων, σκόρδων, μέθης.
οὐς ἢ διορθώσαιο Χριστὸς ἐν τάχει,
ἢ τῆς τομῆς μάχαιραν αὐτοῖς ἐμβάλοι.

P. 579 A. lin. 4. ἐκεῖνοί] ἐκεῖναι Sav. errore typographico; quem tamen non correxerunt Mor. Ben.

P. 580 A. not.^x. Vaticanus, quem deficiente G. hic illic inspeximus: ἐπειδὴ οὐ πάντες κληρονόμοι μεγάλων εἰσὶ πραγμάτων; non male.

P. 580 C. lin. penult. ὡς αἰὶ δωρεὰν σωζόμενοι] ὡς ἂν οἱ δωρεᾷ σ. Vat.

P. 580 E. not.^q. τὰς ἐπαγωγὰς Vat. Vid. Annot. ad Tom. X. p. 422 A.

P. 581 C. lin. 3. Pro συγκεκλήρωται, συγκαταλύεται est in Vat.

P. 582 A. lin. 2. καὶ τὰ φατνώματα ὀλολύζοντα τὰ τοῦ ναοῦ Vat. Vid. Amos. viii. 3. LXX.

* "Vel Κυροῦ φυλάτου? Scriptura enim minutissima et compendiose exarata. Hujusmodi nomen proprium Graeci auctoris, nisi τὸν Κουρεπαλάτην, ignoramus." *Collator.*

P. 582 C. lin. 7. οὐδὲ γὰρ—ὑποστήσονται] οὐδὲ γὰρ οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν ἄνθρωποι τοιαύτην ὑποίσονται Vat.

P. 582 D. lin. 4. καὶ τὴν αἰτίαν ἡμᾶς τίθησι] τὴν αἰτίαν εἰς ἡμᾶς τιθεῖς Vat.

P. 582 E. lin. 8. Vulgo interpungunt οὐκ ἐκείνης κατόρθωμα. τοῦτο εἰπὲ δὴ, καὶ ποίᾳ ἐλπίδι. Post, non ante, τοῦτο disting. F. Vat. alii.

P. 583 C. not. c. “μελήσει] Sic omnes. Sed legendum videtur μελήσει, ut conjicit Savilius.” *Montef.* Scriptura μελήσει exstat in duobus nostrorum, qui sunt illi ipsi, quos contulisse se profitetur Montef. Legitur hoc vocabulum infra p. 737 E. Tom. VII. p. 267 D.

P. 584 A. not. o. εἰς τὴν ἰδίαν αἰχμαλωσίαν Vat.

P. 584 D. not. z. φορᾶς est in Vat. non male. Vid. Tom. X. pp. 406 A. 600 D.

P. 585 C. not. a. D. not. g. Nunc προσευξόμεθα scribendum esse censemus, tum hic, tum infra pp. 593 E. 594 B.

P. 585 E. lin. 4. τῶν κινδύνων] ὑπὲρ τῶν κινδύνων invitis libris edidit Morell. quem secuti sunt Benedictini.

P. 586 E. not. i. Lectio Codicis G. haec est. φθαρτὸν τὸν κόσμον, δι’ ἡμᾶς ἀφθαρτον. δι’ ἡμᾶς κακωθῆναι τοὺς προφήτας. δι’ ἡμᾶς εἰς αἰχμαλωσίαν ἀφῆκεν. δι’ ἡμᾶς εἰς κάμνον ἐμπεσεῖν. δι’ ἡμᾶς τὰ μυρία ὑπέμεινε κακά. καὶ προφήτας δὲ δι’ ἡμᾶς αὐτοὺς ἐποίησεν. καὶ ἀποστόλους δι’ ἡμᾶς. δι’ ἡμᾶς τὸν μονογενῆ. τὸν διάβολον δι’ ἡμᾶς κολάζει.

P. 588 B. not. v. Verba sunt Esaiæ, non Jeremiæ. Fortasse Chrysostomo in mente versabatur locus Jerem. ix. 1.

P. 588 D. lin. 5. Pro καὶ ἐρυθρίῃς Morellus suo, ut videtur, arbitrato οὐκ ἐρυθρίῃς dedit; unde error in recentiores irrepsit.

P. 590 A. not. f. Scriptura κατασκευάσειν confirmari potest ex Flor. p. 419. (Tom. XII. p. 618 C.) et Homilia de perfecta Caritate, quae dicitur, Tom. VI. p. 294 D.

Ibid. lin. 4. ποιῆσαι] καὶ ποιῆσαι Flor. Mox ἀλλὰ τὰ πολλὰ μείζονα idem.

P. 590 B. lin. 7. “Post διάφορον Corrector F. add. in marg. καὶ τῆς φθορᾶς. [Sic in Hom. supra dicta]. Rectius cogitatione supplebis πρὸς τὰ παρόντα.” *Heyse.*

P. 590 C. lin. 1. Savilius φαινοτάτη, quod operis imputandum est. Tandem mendum sustulit Editor Ben. 2^{dae}. “Scribendum φανοτάτη. Vid. quae annotavi ad Synes. Calvit. Encom. p. 176. quibus add. *Cruzer.* ad Plotin. pp. 269, 360.” *Krabinger.*

Ibid. not. x. “νῦν μὲν omnes praeter Morell. qui habet νῦν δέ.” *Montef.* qui νῦν δὲ edidit. Sed νῦν μὲν habet etiam Morell.

P. 590 D. not. d. In Veron. Sav. Mor. locus sic legitur: ἀμφιβάλλει; εἰ δὲ προῖσθαι χρήματα δεόν, ἢ καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν ἀποδύσασθαι, ἔδει

σκιρτᾶν κ.τ.έ. Hic quidem bene de Nostro meritis est Montef. qui tam scripturam quam interpunctionem foede jacentem ex libris suis restituit. Cum his conspirant nostri omnes, nisi quod in uno G. δέον deest. Adde Tom. VI. p. 295 B. et Flor. p. 172. (Tom. XII. p. 506 D.) ubi ἀμφιβάλλεις εἰ δέοι προέσθαι χρ. [Paullo ante not. γ. εἰσήγαγεν et ἐποίησεν est in iisdem; et not. ε. ἀπροσίτου pro ἀπορρήτου.] Emendatam lectionem expressit Brixius.

P. 590 D. lin. 6. ὑποθέσθαι. Est ἀκυρολογία, notante Dunaeo, pro ὑποθεῖναι. J. Pollux VIII. 142. Ὑπερίδης δὲ ἐν τῷ πρὸς Χάρητα ἔφη ὑποθέμενος ἀντὶ τοῦ ὑποθεῖς. Cf. Lobbeck. ad Phryn. p. 468.

P. 590 E. not. ο. εἰς τὰ στίφη τῶν ἀρχ. τὰ ἀπειρα] εἰς τὰς τάξεις τῶν ἀρχαγγέλων Homilia s. d. ἔθνη verterunt Interpretes. Hesych. στίφη, πλήθη, συστήματα, τάγματα· στίφος, τάξις πολεμική ἢ ἄχλος, σύστρεμμα.

P. 591 A. lin. 5. καὶ ἵππους λευκοφοροῦντας Vat. solus.

P. 591 C. lin. 8. ὥς καὶ — καταλαμπόμενον] ὥστε τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην ἅπαν κρίνῃαι τὸ φῶς ὑπὸ τῆς αὐγῆς ἐκείνης ὑπερλαμπόμενον Hom. s. d.

P. 592 B. not. α. “Morell. ἡμῶν, minus recte.” Montef. Legitima quidem est constructio per dativum (cf. Dorvill. ad Charit. p. 341 Ed. Lips. Jacobs. ad Ach. Tat. p. 605) sed vulgariter dicitur καταχέειν τί τινος. Eadem est ratio verbi cognati κατασκεδάζειν.

Ibid. not. ε. τὴν σπουδὴν ἅπασαν κεροῦμεν. Verum vidit Dunaeus. Sic Tom. VII. p. 356 A. ἐπειδὴ πᾶσα εἰς τὴν σάρκα ἢ σπουδὴ κεροῦται. Tom. XII. p. 487 D. ἅπασαν τὴν σπουδὴν εἰς τὸν καλλωπισμὸν κεροῦντες τῆς ἑαυτῶν οἰκίας. Tom. III. p. 352 C. ἀλλὰ τὴν σπουδὴν ταύτην κατὰ τῶν ἐχθρῶν κεροῦσιν ἅπασαν (ubi in Ed. Ben. 2da nescimus quomodo irrepserit κινουσιν.)

P. 592 C. lin. penult. κἂν] ὥστε κἂν Morell. et recentiores, repugnanti-
bus libris.

HOM. XVI.

P. 594 C. not. ο. κἂν ὅτιοῦν ἕτερον ἐπίη. Ita correximus in Indice Graeco ad Homilias in Matth. s. v. ἐπιέναι. Cf. Tom. II. p. 56 C. κἂν γὰρ ζημία χρημάτων ἐπίη, κἂν θάνατος. Tom. X. p. 522 E. ὅταν δὲ καὶ πάντα, καὶ ὁμοῦ πάντα ἐπίη.

P. 595 C. lin. 7. Post μονογενῆς Corrector in marg. F. supplet: κατὰ δὲ τὴν ἐν σαρκὶ οἰκονομίαν, τούτέστι, τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, πρωτοτόκος ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς.

P. 595 D. lin. 4. πρὸς ἡμᾶς δέειτο. Musc. erga nos disposita sunt (haec). Brix. erga nos affectus erat (Deus.) Montef. pro nobis in affectus erat. Hunc locum excitavimus in Annot. ad Tom. VII. p. 626 B. vertentes, erga nos benevole affectus erat. Cf. supra ad p. 498 C.

Ibid. not.¹. Vocula *εἰ* ante *εἶπεν* excidit in Edd. infra p. 739 B.

P. 596 A. lin. 2. *τοσοῦτον ἀπέχουσιν ἐπηρεάζειν ἡμῖν.* “Malim ἀπέχουσι τοῦ ἐπηρεάζειν, quod jam postulasse video Dunaeum.” *Heyse*. Non opus. Adeas, si tanti est, Tom. X. pp. 428 D. 579 C. al. Tom. XII. p. 391 A. *τοσοῦτον ἀπέχον τοὺς ἄλλους παιδεύειν.* “Leg. τοῦ ἄλλους παιδεύειν.” *Mattē*. “Inutilis conjectura.” *Editor* Ben. 2^{dae}.

Ibid. not.². *καὶ οὐδὲν ὅλως κατ’ αὐτοῦ γέγονε.* Vulgo *ὅμως*. “Malim aut ἀλλ’ οὐδὲν ὅλως, aut ἀλλ’ ὅμως οὐδέν.” *Heyse*. Cum *ὅμως* scribendum erat aut ἀλλ’ ὅμως οὐδέν, aut καὶ ὅμως οὐδέν. Eadem varietas notanda Tom. VII. p. 232 E. *καὶ γὰρ καὶ τοῖς ἰδίᾳ συντυγχάνουσιν οὐ διέλιπον ταῦτα παραιῶν, καὶ ὑμῖν κοινῇ διαλεγόμενος, καὶ οὐδὲν ὅλως ὁρῶ γεγενημένον πλέον :* ubi *ὅμως* in tribus nostrorum habetur.

P. 596 C. not.³. “Mallem στήναι simplex ; nam ἀντιστήναι regit dativum sine praepositione [vel πρὸς τινα].” *Dun.* Cf. Tom. X. p. 2 E. *καὶ γὰρ ἐκείνοι κατ’ ἀλλήλων ἔστησαν.* Ibid. p. 585 B. *τὰ ὅπλα ... ἰστάμενα κατ’ αὐτῶν.*

P. 596 D. not.⁴. Vat. *τῶν εὐεργετούντων αὐτὸν οὐκ ἔλαττον (om. αὐτὸν) ὠφελῶσι.* “Αὐτῶν sane injucundior est repetitio post αὐτοὶ οἱ δοκοῦντες.” *Heyse*.

P. 597 D. not.⁵. *ἀνθρωπικώτερον διαλεχθεῖς.* Sic Tom. III. p. 394 A. *ἀλλὰ τί πάθω ; ἀνθρωπός εἰμι, καὶ ἀνθρωπικώτερον διαλέγομαι.*

Ibid. lin. ult. Pro *ἐκλάβωμεν, ἐπιλάβωμεν* tacite ediderunt Mor. Ben. reclamantibus libris.

P. 597 E. not.⁶. *αὐτοζωή.* Noster Tom. VIII. p. 36 B. *οὐ γὰρ αὐτοζωή ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ ζωῆς δεκτικός.* S. Basil. Tom. III. p. 17 A. *τί φησιν ἡ αὐτοζωή ;* Ibid. p. 83 E. *πᾶν γὰρ τὸ δι’ ἕτερον ζῶν, αὐτοζωή εἶναι οὐ δύναται.* Instar omnium est Nostri locus Tom. VIII. p. 78 B. *ἀλλ’ αὐτοπηγὴ καὶ αὐτορίζα ἐστὶ πάντων τῶν καλῶν, αὐτοζωή, καὶ αὐτοφῶς, καὶ αὐτοαλήθεια.*

P. 598 C. lin. 1. *χωρίζει* pro *χωρίσει* est sphalma Benedictinorum.

P. 598 D. lin. 2. *καὶ δεσμωτήρια λέγη, δεσμά, καὶ συκοφαντίας* Ben. *typothetae culpa.* Correxerit Editor novissimus.

P. 598 E. not.⁷. *Permutantur ἀγώνων et ἀγαθῶν* Tom. VII. p. 242 B. Hinc corrigendus alius Nostri locus Tom. II. p. 673 A. *ἀκούσατε τοῦ πρωτοστάτου τῶν τοιοῦτων ἀγαθῶν.* Lege *ἀγώνων*.

P. 599 A. lin. 3. *κἂν γὰρ τῇ φύσει κεκληρωμένον ᾗ.* “Lego συγκεκληρωμένον. [Sic Tom. X. pp. 279 B. 421 B.] Mors enim hominibus obvenit non sortito, sed necessitate naturae. Nec erit, nisi ita legas, unde τῇ φύσει regatur.” *Dun.* Ita tamen locutus est Noster Tom. II. p. 702 C. *ἅπαντες οἱ τῷ θεῷ φίλοι τῷ στυγνῷ καὶ ἐπιμόχθῳ ... ἐκληρώθησαν βίᾳ.* Tom. X. p. 238 A. *κἂν ἀπὸ περιστάσεώς τινος κληρωθῇς, ὦ γύναι, συνοίκῳ τοιούτῳ.*

P. 601 D. lin. 5. 'ἄλλ' ὁ μὲν θεὸς κ.τ.έ. Cf. Flor. p. 371 sqq. (Tom. XII. p. 598 E—599 C.) Hinc excerptissimus lectiones, quae sequuntur. P. 601 D. not.^v. παιδὸς om. p. 602 B. lin. ult. καίτοιγε ἐπτάχευσα διὰ σέ et ὅμως desunt. C. not.^d. σε στεφανοῦν. Μοχ ἵνα φέρῃ σοὶ τινα καρπὸν καὶ παρρησίαν. D. lin. 5. καὶ τοῦ θ.] ἵνα τοῦ θ. not.^l. τότε om. not.^m. καὶ om.

HOM. XVII.

P. 603 B. lin. 5. οὐκ ᾔμην αὐτὰ ἔχειν ὑπερβολήν. Αὐτὰ sunt τὰ τῇ προτεραιᾷ εἰρημένα, et ἔχειν ὑπερβολήν hic quidem, alio quam quo paullo ante positum erat sensu, non valet *superare*, sed *superari posse*. Graecorum est hic usus, et quidem in primis Oratoris, quem in multis imitatur Chrysostomus. Demosth. p. 563, 12. τοῦτο γὰρ, τοῦτο οὐκ ἔχον ἐστὶν ὑπερβολήν ἀκαθαρσίας. Ibid. p. 786, 26. δεινῶν γὰρ ὄντων, οὐ μὲν οὖν ἐχόντων ὑπερβολήν: h.e. immo vero, ut rectius dicam, tanta ut atrociora excogitari nequeant.

Ibid. not.⁵. "ἐπελθόντι Sav. Addend. an ex Aug? certe ita corrigendum." Heyse. Hoc ipsum est in nostro H. qui cum Aug. passim conspirat. 'Ἐπελθεῖν est *legere*, ut vulgo. Vid. Tom. I. p. 46 D. Tom. III. p. 2 C. Tom. VII. pp. 129 A. 325 B.

P. 603 C. lin. 1. καὶ ἀπιστεῖσθαι] ὥς καὶ ἀπιστεῖσθαι Cat.

P. 604 E. not.^e. "Μαλοὺς περὶ Ἰουδαίων, quia praecesserat ὑπέρ. Ad Ephes. vi. 18. καὶ δεήσει περὶ πάντων τῶν ἁγίων, καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ. Sic solent variare." Dun.

P. 605 A. not.^k. "θορυβῆτε F. At huc non pertinent Demosthenica illa, μή μοι θορυβῆτε, ὦ ἄνδρες. Cf. Tom. X. p. 10 B." Heyse. Sed ibi quoque nunc editum, τί θορυβεῖτε γὰρ, φησὶ, τί ταραττε; Sic μὴ θορύβει Tom. X. p. 489 C. Tom. XII. p. 398 A. ἀλλὰ μὴ θορυβήσητε (vulgo θορυβηθῆτε) Tom. X. p. 581 C.

P. 606 B. not.^a. De confusione vocabulorum μάλλον et μόνον cf. Annot. ad Tom. X. p. 409 D. Adde Tom. IX. p. 154 A. ἀλλὰ καὶ ἐξεπλάγη μόνον: ubi nunc demum μάλλον repositum. Tom. VIII. p. 376 D. ἀλλὰ μόνον (f. μάλλον) μετρίᾳζει τε καὶ συγκαταβαίνει. Tom. VI. p. 154 D. in Homilia ex unico exemplari edita: τί κακὸν ἔπαθε (ὁ Ἰωσήφ) καὶ ξένος καὶ δούλος καὶ δέσμιος γενόμενος; οὐχὶ διὰ τοῦτο μόνον (leg. μάλλον) εὐδοκίμει καὶ ἔλαμπε;

P. 606 C. not.ⁱ. καὶ νιφάδας κινδύνων θεῖς. Respicitur locus 2 Cor. xi. 26. Vulgare est *θεῖναι*, in scriptis *ponere*, nec opus est conjectura Dunaei, ὑποθεῖς. "Boisius ὑποδύς. Forsan δεχθεῖς. Licebat etiam ἐνδύς. Induit enim vir fortis pericula, i.e. *subit*." Heyse. Verum ista omnia non sunt hujus loci, ubi de *describendis* tantum periculis, non *subeundis*, sermo est. Etiam haec, ὁ γὰρ καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἀποθνήσκων,

ad sensum valent; *qui se tanquam singulis diebus morientem repraesentat.* Cf. *Hemsterh.* ad *Thom. M.* p. 187 sqq.

P. 606 D. not.^m. παραδραμὸν desiderabat *Dunaeus*.

P. 607 B. not.^l. καὶ τούτου (non τούτο) μάλιστα ἦν. *Brix. hocque in primis curabat.* Cf. infra p. 684 A. πρὸς ἐν τούτο ὀρώντες, καὶ τούτου μάλλον ὄντες, ἢ τοῦ φυλάσασθαι τι παθεῖν. *Elegans Graecismus.* Ejusdem generis sunt, ἐνὸς μόνου γίνεσθαι, ὅλος τινὸς γίνεσθαι. Vid. *Savil.* in *Notis* pp. 15, 52. *Bergler.* ad *Alciph. I.* 13.

P. 607 E. not.^q. ὡς ἐχθροῖς διαλέγεσθαι. Vid. supra p. 430 D. Cf. etiam *Annot.* ad *Tom. X.* p. 443 D.

P. 608 B. not.^r. ἐπαγγελία] + πῶς οὖν ἔστηκεν; *Reg.* 733. et *Brix.*

P. 609 A. not.^v. καὶ πάντας ἐκείνους sc. τοὺς ἐκ τοῦ Ἰσαὰκ γεννωμένους. Pro Ἰδουμαίους *Veron.* habet Ἰουδαίους. *Brix.* in *marginē*: “Forte *Idumaeos* legendum etc.”

P. 609 E. lin. penult. πῶς οὖν αὐτὰ ἔλυσεν; Vid. *Annot.* ad *Tom. VII.* p. 279 E.

P. 610 B. lin. 2. Post δι' ἀπορίας ἐτέρας suspenditur oratio, usque ad οὕτω δὴ καὶ ἐνταῦθα C. lin. 5.

P. 612 D. lin. 8. Post φησὶ add. μηδὲ πραξάντων τι ἀγαθὸν *Sav. Mor. Ben.* repugnantibus libris.

P. 613 D. not.^l. “ὁ ταύτῃ διεφθαρμένος legendum, ut vel ad κακίαν referatur, quod proximum est, vel ad προαίρεσιν.” *Dun.* Graeci libentius dicunt, διεφθαρμένος τὴν γνώμην, quam τῇ γνώμῃ. Sed ταύτῃ pro adverbio habere, *quoque hoc*, nil vetat.

Ibid. not.^m. ἀπὸ περιστάσεώς τινος καὶ συναρπαγῆς. *Noster* supra p. 460 C. κρίσεως διεφθαρμένης καὶ οὐ συναρπαγῆς λέγων εἶναι τὸ ἀμάρτημα. *Tom. IV.* p. 200 A. οὐ γὰρ ἐκ συναρπαγῆς τοῦτο ὑπομένουσιν, ἀλλ' ἐν τῇ καρδίᾳ διανοοῦμενοι. *Tom. VI.* p. 72 B. οὐ γὰρ συναρπαγῆς ἦν αὐτῶν τὰ τολμήματα, οὐδὲ γνώμης ἐπηρεαζομένης. *Tom. XI.* p. 191 E. εὐρίσκονται ἀπὸ συναρπαγῆς μάλλον, καὶ οὐ πονηρίας τοῦτο πεποιηκότες. *Nec* tamen negandum, bene se habere vulgatum, ἀπὸ περιστάσεώς τινος συναρπαγῆς.

P. 613 E. not.^o. Interpretes ἀσαφέστερον verterunt. Sed vid. pp. 614 C. 617 D.

P. 614 B. lin. 3. ἄρα οὖν] ἄρα οὗτος mendose *Ben.*

Ibid. lin. 4. “Post θεοῦ haec habet in *textu G.* ἤθελε μὲν ὁ Ἰσαὰκ εὐλογῆσαι τὸν Ἡσαῦ. οὗτος ἔτρεχεν εἰς τὸ πεδῖον τοῦ πατρὸς ποιῆσαι τὴν ἐπιταγὴν, τὴν εὐλογίαν (leg. τῆς εὐλογίας) ἐπιθυμῶν. ὁ δὲ θεὸς τὸν ἄξιον εἰς μέσον παραγαγὼν τὸν Ἰακώβ, κρίσει δικαίᾳ ἄξιον τῆς εὐλογίας ἀπέφηνεν. Quae e *scholio*, non inepto quidem, in ordinem admissa videntur.” *Heyse.* Eadem ad verbum habet *Vat.*

P. 615 A. lin. 7. ἐνταῦθα οὐ τὸ αὐτεξούσιον κ.τ.έ. Cf. *Tom. III.* p. 469 B. “Μὴ ἱρεῖ—ἐποίησας οὕτως;” Ὁρᾷς πόσῃν ἀπαιτεῖ τὴν ὑπακοήν; πόσῃν

τὴν σιγὴν; Οὐ γὰρ δὴ τὸ αὐτεξούσιον ἡμῶν ἀναιρῶν τοῦτο λέγει· μὴ γένοιτο· ἀλλὰ δηλῶν, ὅτι τὸν ταῦτα ζητοῦντα οὕτως ᾤφωνον εἶναι δεῖ, ὥς ἡ τοῦ πλητοῦ φύσις, ἐπομένη ἥπερ ἂν ὁ τεχνίτης ἄγῃ, μὴ ἀντιτείνοντα, μηδὲ περιμεργαζόμενον.

P. 615 A. not.^d. μὴ γὰρ δὴ pro μὴ δὴ γὰρ a nobis editum Tom. X. p. 423 E. Cf. Annot. ad Tom. X. p. 500 A.

P. 615 B. not.^e. ἀλλ' οὐδὲ ἀντιφθέγγεσθαι οὐδὲ ἐννοεῖν Vat.

Ibid. lin. 5. ἀλλ' εἰς τὴν ἐπιτεταμένην ὑπακοὴν καὶ σιγὴν. Veron. ὑποτεταμένην, unde *subdilatam* Interpp. "Morel ἐπιτεταμένην. Savil. ἐπιτεταμένην. Manuscripti ὑποτεταμένην, quam esse veram lectionem puto." Montef. Manuscripti isti non exstant nisi in Sav. marg. ubi γρ. ὑποτεταμένην scilicet in exemplari Veronensi. Libri omnes, si excipias Bodl. Crom. 21. ubi ὑποτεταμένην scriptum invenimus, ἐπιτεταμένην exhibent. Cf. supra p. 549 E. τί οὖν φησι; τὴν ἐπιτεταμένην (ἐπιθυμίαν). Haec tria vocabula permutantur Tom. V. p. 192 C. "Ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν."... Τὸ δέ, "ὑπὸ τοὺς πόδας," τὸ ὑποτεταγμένον δηλοῖ, μᾶλλον δὲ τὴν πολλὴν ὑποταγὴν. Καὶ εἰ βούλει μαθεῖν τῆς ὑποταγῆς τὴν ἐπίτασιν, ἀκουσον. "Alii τὸ ὑποτεταμένον, alii τὸ ἐπιτεταμένον." Montef. Verum videtur τὸ ἐπιτεταμένον; sed tum delenda ista, μᾶλλον δὲ τὴν πολλὴν ὑποταγὴν, utpote e glossemate nata.

P. 615 E. lin. penult. τὸ τῆς σοφίας] καὶ τῆς σοφίας mendose Mor. unde καὶ τὸ τῆς σοφίας effecit Montef.

P. 616 A. lin. 7. ὥσπερ οὖν] ὅπερ οὖν Mor. Ben. repugnantibus libris.

P. 616 B. not.ⁱ. C. not.^t. Vid. nos in Indice Graeco ad Homilias in Matth. s. vv. ἐνάγειν et ἡκειν.

P. 616 D. lin. 2. ἐν post ἤνεγκεν deest in Ben. typothetae lapsus.

P. 617 B. not.^t. εἰ γὰρ καὶ τὸ πλέον (τὸ πᾶν G. Vat.) ἐστὶ τοῦ θεοῦ. Cf. infra p. 642 D. καὶ ὅτι τὸ πλέον τῆς χάριτος ἦν, οὐ τὸ πᾶν. p. 646 C. δεικνύς καὶ τότε τὸ πλέον τῆς χάριτος ἐσόμενον, καὶ τῆς δωρεᾶς τοῦ θεοῦ, καὶ σχεδὸν τὸ πᾶν.

P. 618 C. lin. ult. σώζεσθαι] σώσεσθαι mendose Ben.

P. 619 C. not.ⁱ. "Quod omnino probo, nisi quod abesse malim καὶ ante τὴν κυριωτάτην, unde incipit apodosis." Heyse.

P. 619 D. lin. 2. ἐπειδὴ γὰρ ἔχει ἰσχυρὰν λύσιν ἐπαγαγεῖν. "Ἐχει i.e. μέλλει. Alius locus notandus propter hanc τοῦ ἔχειν significationem." Bois. Locum non indicavit. Nobis ad manum sunt exempla quae sequuntur. Tom. I. p. 774 D. 'Ο δεσπότης μου ἐσφάγη, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐξέχεεν ὑπὲρ ἀνθρώπων· κἀγὼ καταφρονῆσαι ἔχω; Tom. IV. p. 462 C. Μὴ γὰρ μέχρις ἐμοῦ εἶχε στήναι τὰ τῆς τιμωρίας; Πᾶσά μου ἡ βασιλεία ἄρδην ἔμελλεν ἀφανίζεσθαι. Tom. VIII. p. 304 E. ἤδεισαν γὰρ ὅτι ἀλῶναι εἶχον. Tom. X. p. 53 C. οὐ γὰρ ἤδεσαν ὅτι οὕτω λάμψαι ἔχει ὁ σταυρός. Ibid. p. 566 C. ἡμᾶς οὖν ὑφορᾶσθαι ἔχει. Adde Tom. II. pp. 731 B.

742 A.E. in opusculis ab una et eadem manu, vix tamen Chrysostomi, profectis.

HOM. XVIII.

P. 621 B. not.^f. καὶ τὴν δέησιν ἣν ποιείται] Sic B.D.E.F. καὶ τὴν δέησιν ποιείται A.H.I. Omissio proclivis τοῦ ἦν, post syllabam ὠ, nexum verborum dissolvit, quem sic resarcire conati sunt interpolatores: καὶ δρα καὶ τὴν δέησιν πῶς (ὡς Vat.) ποιείται ἀπὸ διανοίας. Sic cum Editis G. Vat. καὶ δρα καὶ τὴν δέησιν πῶς ἀπὸ διανοίας ποιείται Cat.

P. 621 C. lin. 4. εἰ γὰρ μὴ δι' ἄνθρωπον. Interpretes, *propter hominem Christum*. Dunaeus dubitanter corrigit, εἰ γὰρ δι' ἀγνωσίαν, vel εἰ γὰρ μὴ ἀλλ' ἢ δι' ἀνθρώπινον. Propius a vulgato abest, εἰ γὰρ μὴ δι' ἀπόνοιαν. Sed audiamus Boisium. "Est hic locus unus ex iis, qui emendatione indigere videntur, nec tamen indigent. Δι' ἄνθρωπον et διὰ ζῆλον opponuntur, sicut πείθειν ἀνθρώπους et πείθειν θεόν Gal. i. 10. Separantur a Christo διὰ ἄνθρωπον, qui hominum studio . . . id faciunt; διὰ ζῆλον autem qui Dei, non hominum causa separantur . . . Hoc ita esse clarissime liquet e Graecis Scholiis . . . μαρτυρῶ, φησὶν, αὐτοῖς, ὅτι οὐ δι' ἄνθρωπόν εἰσιν ἀπεσχονισμένοι Χριστοῦ, ἀλλὰ διὰ ζῆλον θεοῦ."

P. 623 B. lin. 1. εὐκόλον καὶ εὐτελεῖ. Haec ad sensum vix hilum differunt. Infra p. 631 D. ἐπειδὴ ἐδόκει τοῦτο εὐτελεῖς εἶναι. Vid. Annot. ad Tom. VII. p. 11 A.

Ibid. lin. 7. τῇ ἀρετῇ τῇ διὰ τῶν ἔργων. Articulum post ἀρετῇ casu omisit Montef.

Ibid. not.^f. τοὺς τόνους ἐκλύουσα. Cf. supra p. 549 B. ἀλλ' ἵνα τούτων ἐκλύσῃ τὸν τόνον. Infra p. 710 B. edidimus, καὶ πολλῶν τὸν τόνον τῶν σπουδάζειν βουλομένων ἐκλύοντες. Eadem correctio adhibenda videtur locis, quae sequuntur. Tom. I. p. 699 D. καὶ σπουδάζων ἡμῶν ἐκλύσαι τοὺς περὶ ἀρετὴν πόνους. Tom. VIII. p. 215 B. ἐκλύων τοὺς ὑπὲρ ἀρετῆς πόνους. Plurale τόνοι legitur Tom. II. p. 511 C. ὥστε μὴ τὴν ἐκείνου νοθείαν τῶν τόνων αὐτῶν τὸν δρόμον ἐκκόψαι.

P. 623 E. lin. 2. τὸ τὴν κάτω] καὶ τὴν κάτω mendose dedit Morellus, quem temere secuti sunt recentiores.

Ibid. lin. 6. "Legendum, ἀλλ' αὐτὸς ἐφ' ἕτερον αὐτοῦς ἄγει τὸ γ." Dun. ἀπὸ om. Cat.

P. 624 B. lin. 6. Mendum ὅψεις pro ὅψει est in Benedictina utraque.

P. 624 E. not.^a. εἰς πάντας καὶ ἐπὶ πάντας citat Noster Tom. VII. p. 283 C.

P. 625 A. lin. 6. ἐπεὶ περ καὶ εἰς ὁ θεὸς Mor. Ben. invitis libris.

P. 626 A. not.^a. 'Εντάφια sunt vestes et ornatus sepulcrales. Supra p. 574 D. ἀπὸ τῆς πολυτελείας τῶν ἐνταφίων. Tom. IX. p. 175 B. Μὴ περὶ

σήματα, μὴ περὶ ἐντάφμι ἀσχολώμεθα. Περίστησον χήρας· τοῦτο ἐντάφιον μέγιστον. (Similis sententia, Tom. II. p. 689 A. ἱκανὸν ἐντάφιον λαβὼν ἄπεισι, τὴν πρὸς τὸν θεὸν παρησίαν. Cf. Wesseling. ad Diod. Sic. XI. 11. Dorvill. ad Charit. p. 456 Ed. Lips.)

P. 626 A. not. e. “ Post ὑπεσκέλισα Hoeschelius desiderabat verbum ἀπώλεσε, seu aliud simile. Poterat conjicere, ὑπεσκέλισα, ὑπεσκέλισε καὶ εἰς μοιχείαν ἐνέβαλεν. At nulla opus est conjectura, si καὶ sumatur pro adeo.” Heyse. Librariis, qui καὶ pro copula haberent, proclive erat ἐνέβαλεν cum ἐνέβαλον mutare.

P. 626 C. lin. 8. τὰ ἄλλα τὰ τούτων καταγελαστότερα. Vid. Annot. ad p. 539 D.

P. 627 B. lin. 1. καὶ συγκροτῆσαι καὶ στεφανῶσαι. Vetus vertit, vel exturbare vel coronare; mire. Alii de *plausu* intelligunt, qui sensus iu simplici verbo inest. Συγκροτεῖν potius valet *augere, confirmare*. Noster Tom. X. p. 460 A. οἱ οὕτω φιλοῦντες αὐτὸν καὶ συγκροτοῦντες, ὥς καὶ φυσιωθῆναι. Ibid. p. 630 C. καίτοιγε φιλίαν οὐδὲ τοῦτο ἀρκεῖ δεῖξαι, τὸ μὴ φθονεῖν . . . ἀλλὰ τὸ συγκροτεῖν καὶ αὔξειν τὸν φιλοῦντα. Olim tentavimus καὶ σε κροτῆσαι, quod nunc non placet.

P. 628 B. lin. 1. τότε μὲν μυρίους ὑποσκελίζουσα. “ Mendi manifestum. Quid si legas μυρίως, ut διχῶς, τριχῶς, τετραχῶς, πολλαχῶς? Non possum aliquid melius.” Dun. “ Dunaeus μυρίως, quod omnino sensus postulat. Non aequè aptum foret μυριάκις.” Heyse. Vocabulum μυρίως non est Graecum. Auctor, ni fallimur, scripsit, μυρία σε ὑποσκελίζουσα.

P. 628 D. lin. 1. ὁ δὲ ἀπὸ δουλοπρεποῦς διακονίας. Montefalconius ex ingenio, ut videtur, nec monito lectore, *διανοίας* edidit. Frustra. Vid. p. 629 D.

P. 629 B. not. w. τὸν ἐρήμου πολίτην. Idem uno vocabulo ἐρημοπολίτης audit, Tom. III. p. 510 B.

Ibid. not. x. καὶ κολακεύοντος (τοῦ πλήθους) οὐκ ἐπεστρέφετο. Sic Tom. IV. p. 39 A. παντὸς τοῦ δήμου καθημένου καὶ μυρίας εὐφημίας καταχρόντος οὐκ ἐπιστρέφονται . . . ἀλλὰ πρὸς ἓνα μόνον ὁρῶσι τὸν βασιλέα . . καὶ τῷ νεύματι ἐκείνου προσέχοντες παντὸς ὑπερορῶσι τοῦ πλήθους.

P. 629 D. not. e. καὶ τῆς χάριτος ταύτης [ἐξεπέσομεν καὶ] προδίδεται τὰ τοῦ Χρ. πράγματα. “ Verba ἐξεπέσομεν καὶ desunt in Morell.” Montef. Scilicet ea in textum intulit ipse Montef. auctoritate sui Codicis E. Syntaxis προδιδόναι τί τινος ea ipsa est, quam illustravimus ad Tom. VII. p. 746 A. μὴ τῶν μικρῶν τὰ μεγάλα προέσθαι. Nunc addimus Tom. IV. p. 546 C. προίεται τῶν μανδραγορῶν τὸν ἄνδρα.

HOM. XIX.

P. 630 B. not.^a. ἀκούσωσιν et κηρύξωσιν Mosqq.

P. 631 B. lin. 8. ἐγκαλεῖτε, διὰ τί μὴ πάντες ὑπήκουσαν. Sav. in marg. ἴσ. διότι. Non opus. Noster Tom. VII. p. 689 C. εἶτα ἵνα μὴ ἐγκαλέσῃ (objicial) διὰ τί ἑπτα μίαν ἔσχον.

P. 632 E. lin. 7. ὁ δὲ λέγει κ.τ.ε. Cum his conferri potest locus Nostri Tom. VI. p. 177 C.

Ibid. lin. ult. τὴν οἰκεῖαν ὑφορώμενος σωτηρίαν. "Lego proparōmenos, suae prospiciens salutē. Idem, pronouōmenos σωτηρίας." Dun. Frustra. Secundum Nostri usum ὑφορᾶσθαι valet respicere; ut Tom. III. p. 51 D. οὐχ ὁ γέρων τὴν πολιὰν αἰδεῖται, οὐχ ὁ νέος ὑφορᾶται τὴν φλόγα τῆς φύσεως καὶ τῆς ἐπιθυμίας. Tom. VIII. p. 96 B. οὐ πλῆθος, οὐ δόξαν, οὐκ ἄλλο οὐδὲν τῶν ἀνθρωπίνων ὑφορώμενος.

P. 633 D. lin. 5. Post ἐπείσθησαν Cat. addit, οὐ μόνον δὲ οὐκ ἐπείσθησαν.

P. 635 C. not.^b. Edebatur, τί οὖν; ὁ λαὸς εἰς τρισχίλους κ.τ.ε. Copulam ante εἰς τρισχ. habet Sav. in marg. consentientibus nostris excepto C. omnibus. In Catena legitur, τί οὖν ὁ λαός, εἰς σέ; καὶ εἰς τρισχίλους κ.τ.ε. non male, si interpungas, τί οὖν; ὁ λαὸς εἰς σέ καὶ εἰς τρισχ. Tum vero post περιέστη leviter distinguendum erat, quod in vulgata quoque scriptura molestum est. Nihil, nostro iudicio, sincerius est lectione unius Cod. I. τί οὖν; οὗτος λαός; καὶ εἰς τρισχίλους κ.τ.ε. Error ortus, ut videtur, ex compendiosa scriptura vocabuli οὗτος. Interpres vetus non vertit ὁ λαός.

P. 638 E. lin. 3. τῆς δὲ ἐκείνου ψυχῆς. Particula δὲ, a Morello casu praeterita, nunc demum ex libris omnibus restituta est.

P. 639 D. not.ⁱ. Locutio ἀναπαλαίειν τὴν ἦτταν, qua usitatio est ἀναμάχεσθαι τὴν ἦτταν, non fugit diligentiam Budaei Comment. L.G. p. 403. Adde Eustath. ad Il. λ. 72. μικρὸν δὲ ὅσον περισσονται τῶν Τρώων, ἀναμαχεσάμενοι καὶ τὴν ἦτταν ἀναπαλαίσαντες.

P. 639 E. not.^p. Matthaei ad Luc. xvi. 6. "Ad lectionem κάδους hoc unum noto, quod β̄ et κ̄ in Codd. inde a Saec. IX. facile confunduntur. β̄ enim in Codd. fere respondet Latinorum u. Ergo modo cum κ̄, modo cum μ̄ confunditur."

P. 640 D. not.^s. λύει τὰς ἐπιβουλὰς, ἀποκρούεται τὰς ἐπηρεάς. "Aptior lectio. Insidiarum laqueos extricat et dissolvit, praepotentium injurias retundit." Heyse.

P. 641 A. lin. 4. ἐπισκῆψαι τοῖς προσήκουσι. Vetus, ut quibus quaeque convenient, dispicias. Montef. ut rebus tuis consules. Immo, ut cognatis mandares. Noster Tom. VII. p. 753 B. ἀθρόον ἀναρπασθέντες, καὶ

οὐδὲ ἐπισκῆψαι συγχωρηθέντες τοῖς οἰκείοις ὑπὲρ ὧν ἐβούλοντο. Babrias Fab. XLVII. p. 94 Ed. Boissonade.

Ἐν τοῖς παλαιοῖς ἦν ἀνὴρ ὑπέργηρος
εἶχεν δὲ πολλοὺς παῖδας· οἷς ἐπισκῆπτων
ἔμελλε γὰρ δὴ τὸν βίον τελευτήσῃν
ἐκέλευε κ. τ. εἰ.

P. 641 C. lin. 8. ὅταν μὲν γὰρ ἔλθῃς. Sic omnes. Rursus Tom. XI. p. 416 F. οὕτω καὶ αὐτοῖς, ὅταν εἶδεν ἀσθενοῦντα, καὶ ἐπιπλῆξαι οὐκ ἴσχυεν, ἐδάκρυε λοιπόν. Adde infra p. 708 E. Tom. X. pp. 230 B. 610 A. ut ante nos legebantur haec loca. Savil. ad Tom. IV. p. 277 D. “Ὅταν, rectam grammaticae regulam sequendo, non nisi cum subjunctivo: quod hoc loco non observatur, et aliis plerisque apud Chrysostomum: nisi dicamus omnes Codices esse vitiosos.”

HOM. XX.

P. 642 B. not.^f. Editi omnes, τί οὖν; (distinctio abest a Veron.) δ ἐπιζητεῖ Ἰσραὴλ, τοῦτου οὐκ ἐπέτυχεν. Sic C. favente Cat. τί οὖν; (sine distinctione F.) ἐπιζητεῖ Ἰσραὴλ τοῦτο δ οὐκ ἐπέτυχε. B.F.H. τί οὖν; δ ἐπιζητεῖ Ἰσραὴλ τοῦτο δ οὐκ ἐπέτυχε E. τί οὖν; ἐπιζητεῖ Ἰσραὴλ τοῦτο οὐκ ἐπέτυχε. D. τί οὖν; δ ἐπιζητεῖ Ἰσραὴλ (ὁ Ἰσραὴλ I.) τοῦτο οὐκ ἐπέτυχε. A.I. Mosqq. Hoc nos edidimus, tum hic, tum in fronte Homiliae, sed mutata ad mentem Chrysostomi distinctione, scilicet ut tota periodus per interrogationem efferatur.

P. 643 A. lin. penult. Verba οὐ μὴ μεταστῶ desunt in Benedictina utraque, vulgari operarum vitio.

P. 647 C. not.^p. “Lego παραμυθούμενον sine μόνον.” Dun. “Lego, ὅρα δὲ αὐτὸν καὶ ἐν οἷς χαρίζεται, διὰ ῥ. αὐτοῦς παραμυθούμενον μόνον . . . . Μόνον autem legendum esse, docent Graeca Scholia his verbis: ἀ γὰρ ἅπαντα δοκεῖ λέγειν ὑπὲρ αὐτῶν, ψυχρὰν χάριν χαριζόμενος λέγει, ὥς καὶ ἱατροὶ πολλάκις ποιοῦσι τοῖς κάμνουσι.” Bois. Recte. Cf. pp. 648 B.C. 649 A. 652 C.

P. 648 B. lin. 5. ἐννόησον γὰρ πονηρίαν τῶν κλάδων. Ne quis τὴν πονηρίαν requirat, apponimus συντάξεις simillimas ex hoc ipso opere, p. 598 C. ὅρα τοῦ μακαρίου Παύλου σύνεσιν. p. 617 C. σκόπει δὲ αὐτοῦ εὐγνωμοσύνην καὶ σοφίαν ἄφατον. p. 635 E. σκόπει δὲ αὐτοῦ σύνεσιν. Adde Tom. X. p. 56 E. ubi hodie dubitamus an recte ex uno libro ediderimus, εἶδες τοῦ διαβόλου τὴν κακουργίαν;

P. 649 B. not.^g. “Fortasse οἱ sublatum est, ideo quod v. 17. legitur τινὲς τῶν κλάδων. Nam κλάδοι sunt τινὲς κλάδοι: οἱ κλάδοι autem sunt πάντες οἱ κλάδοι.” Matth. ad loc.

P. 649 C. not.^f. “Editi ἕτερον ἐγκώμιον, omisso αὐτῶν, quae vox

in MSS. interseritur." *Montef.* Immo, MS. iste (non MSS.) ἕτερον τούτων ἐγκώμιον exhibet.

P. 649 E. lin. 2. φείσῃται pro φείσεται tacite edidit *Montef.* repugnantibus libris. Cf. p. 729 D.

P. 651 B. not. w. φυσικά. "Sic unus Codex [immo, *utergue*]. Editi οὐ γὰρ φύσει τὰ καλὰ, male." *Montef.* Probum est φύσει, fortasse alteri praeferendum.

P. 651 C. not. γ. μεγάλας . . ὑποφαίνων ἐλπίδας. Quanquam usus τοῦ ὑφαίνειν apud Nostrum latissime patet, hic proculdubio in locum non suum irrepsit. Vid. Tom. IV. pp. 114 D. 629 A. Tom. VIII. p. 372 C. Tom. X. p. 425 D. al.

P. 653 D. not. x. Scripturam συγκροτεῖ recte praetulit Editor Ben. 2^{dae}. Vid. Annot. ad Tom. VII. p. 223 C. et ad Tom. X. p. 281 C.

Ibid. not. a. "ἄπορον F. G. male." *Heyse.* Permutatio frequens. Chrys. Tom. I. p. 410 C. ὅταν τις μετὰ αὐθεντίας ἐπιστομίζῃ τοὺς τὰ ἄπορα (alii ἀπόρρητα) ταῦτα ἐρευνῶντας; ubi vid. *Bengel.* Tom. X. p. 55 C. ὅταν πνευματικὸν καὶ ἄπορον ἦ (unus ἀπόρρητον).

P. 654 A. not. f. "τοῖς παρ' ἐτέρων κατορθώμασι. Error. Cf. p. 650 E. [not. l.]. Placet autem et ordo [hoc ex alio Cod. receptum] et articulus." *Heyse.*

Ibid. not. k. Utrum scriptura Cod. C. sit τῶν ἀγίων γεγόνασι, an τῶν ἀγίων γεγῶνασι συγγενείς, pro certo non affirmamus. Posteriores habet Sav. in marg. probante *Heysio.*

P. 654 C. not. p. Editi, οὕτω καὶ Παύλου Τιμόθεος παῖς ἦν ἐξ ἀρετῆς (ἀρχῆς Veron.) καὶ γνήσιον τέκνον ἐκαλεῖτο. Ita C. sed inverso ordine παῖς Τιμόθεος. Ceteri post Παύλου sic legunt: παῖς T. ἐξ ἀρετῆς ἐκαλεῖτο A. παῖς T. ἐξ ἀρετῆς τέκνον ἐκαλεῖτο H. I. Τιμ. ἐξ ἀρετῆς τέκνον ἐκαλεῖτο, καὶ τέκνον γνήσιον D. E. Τιμ. ἐξ ἀρετῆς τέκνον ἐκαλεῖτο B. H. Hoc, quod *Heysio* quoque nostro non displicebat, edendum curavimus.

HOM. XXI.

P. 657 A. not. c. Lectionem marginis probat *Heysius*, quocum hic quidem consentire non possumus. Diversa est ratio loci Tom. XI. p. 458 D. ubi edebatur, ὡς ἔτι ζῇ τῇ μνήμῃ τῶν ἀγίων ἢ καρδία. "Leg. ἔως ἔτι ζεῖ." *Dun.* "ζεῖ praebebat Colb. Aequè certum est ἔως pro ὡς." *Ed. Ben. 2^{dae}.* Ζεῖ certo certius; nam sequitur τῆς ζέσεως: ἔως pro ὡς prorsus inutile et falsum.

P. 658 B. not. f. "Mallem ἀνοίσει, ut supra saepe ἀναφέρειν dixit: ἀνίειν enim non est *absolvere*, sed *expedire rem*, et *agendo proficere* . . . Sed rectius utrisque ἀνάλωσει. Error ex eo, quod sic scriptum erat per compendium ἀνώσει." *Dun.* Etiam *Heysio* ἀνοίσει placet. Sed ἀναφέρειν *θυσίαν* cuiusvis est, nec ope S. Spiritus indiget: hic fortius

vocabulum requiritur. Quod vero ait Dunaeus, ἀνείν non esse *absolvere rem*, id quidem sexcentis exemplis confutari potest. Ceterum falsa scriptura ἀνοίε pro ἀνε legitur in duobis libris Tom. X. p. 236 C. Contrario errore Morellus dedit ὕμνον ἀνίσει Tom. V. p. 182 B.

P. 658 D. lin. 3. οὐδὲ διηνεκὲς] οὐδὲν διηνεκὲς Mor. Ben. reclamantibus libris.

P. 659 B. lin. 7. εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς [τὰ διαφέροντα καὶ γινώσκειν] τί τὸ θέλημα. "Verba τὰ διαφέροντα καὶ γινώσκειν add. [Codd. Chrysost.] 3. 8. Τὰ διαφέροντα autem bis ibi interpretatur Chrys. τὰ συμφέροντα . . . Ex Philipp. i. 10. huc translatus putat Millius. Mihi ex Rom. ii. 18. repetitum videtur. Nullus certe Codex [N. T.] agnoscit. Ergo et hic Chrysostomum memoria fefellit, ut Rom. xi. 20. et alibi." Matth. ad loc.

P. 659 E. not.^k. διερθρωμένην Sav. marg. "Multo melius. Nam τὸ διερθρωμένην vel de compage corporis, vel de oratione articulis distincta dicitur." Dun. Non tam arcte astringendus apud Nostrum quidem huius vocabuli usus. Tom. I. p. 447 C. φρονεῖ μὲν (τὸ παιδίον) οὐδὲν δὲ διερθρωμένον. Tom. II. p. 128 A. Deus τὸ συνειδὸς ἡμῖν διέρθρωσε. Denique Tom. IX. p. 405 A. ὅρα τὴν φυσικὴν κρίσιν διερθρωμένην καὶ παρὰ βαρβάροις.

P. 660 B. lin. 8. οὐ γὰρ ἐμὸν λόγον λέγω. "Imitatur Eurip. Melanipp. (Fragm. Tom. II. p. 454 Ed. Lips. in 4°. coll. Valckenar. ad Eurip. Hippol. v. 352. et Diatribe p. 46.)". Krabinger.

P. 661 A. not.^o. Eadem vocabula permutantur infra p. 681 B. Tom. X. p. 18 C. ubi vid. Annot.

P. 661 B. lin. penult. καὶ τὸ πόσον δοῦναι. Articulum casu praeteriit Montef.

P. 661 D. lin. penult. καὶ ἐκάστη δὲ μεγαλγορίᾳ τ.ε. ἐφίσταται τὸ δ. Veron. καὶ ἐκάστη δὲ μεγαλγορίᾳ τ.ε. ἐπισπᾶται τὸ δ. Sav. Morellus dedit ἐκάστη et μεγαλγορίᾳ. Contrario errore Montef. ἐκάστη et μεγαλγορία.

P. 663 A. not.^v. Vulgatum πεπτωκός frustra defendendum suscepit Dunaeus. "Quid si πτωκός? Proverbiale enim quiddam verba haec resipiunt." Bois. "πτωκός F. Certissima lectio, quam ingeniose dinaverat Boisius." Heyse.

HOM. XXII.

P. 664 D. not.^z. Codex Bessarion. 103. καὶ πᾶν ἀγαθὸν πνευμα-
ἔργον
 τικὸν διακονία (sic). Inde fluxit lectio vulgaris in Veronensem et cet.

P. 664 E. lin. penult. ἀπλόγητα γὰρ τοῦτο οἷδε πανταχοῦ. "Puto deesse καλεῖν aut simile quidpiam." Sav. "Oratio est integra, nec

opus est additione. Sic enim loqui solent Graeci, praesertim Grammatici. Auctor Etym. Magni in dictione ἔγχος. Ἰστέον ὅτι ἔγχος καὶ ξίφος καὶ δόρυ τὸ αὐτὸ οἶδε Ὅμηρος i.e. ut Sylburgius recte interpretatur, *pro eodem habet, pro eodem usurpat.*" Bois. Acute. Nec desunt exempla hujus usus ex ipso Chrysostomo arcessita. Tom. VIII. p. 343 B. οὐδὲ ζημίαν ἴστε τὸ πρᾶγμα. Tom. X. p. 89 A. ἡμαρτήσθαι μὲν αὐτῷ τινα ἡμαρτήματα, μὴ μὴν αὐτὸν εἰδέναι ταῦτα ἡμαρτήματα. Tom. XI. p. 631 E. ἀποθνήσκουσι μὲν γὰρ καὶ ἐν αὐτοῖς . . . ἄλλ' οὐκ ἴσασι θάνατον τὸν θάνατον. Quae verba frustra sollicitavimus in Annot. ad Tom. VII. p. 535 A.

P. 673 A. Transitur apud Montef. a pag. 664 ad 673.

P. 673 C. not.^w. καὶ delendum esse vidit Dunaeus.

P. 676 B. lin. ult. ταῖς χρεαῖαις τῶν ἁγίων. Alio loco Tom. XI. p. 674 B. Chrysostomus diserte legit μνείαις. Verba sunt: Καὶ τί θαναστον, εἰ τοῖς ἔτι ζῶσι κοινωνῶν τις τῶν αὐτῶν ἀξιοῦται τοῖς ἀγωνιζομένοις, ὥσπερ οὖν (fort. ὅπου γε) καὶ τοῖς ἀπελθοῦσι, τοῖς ἤδη κειμένοις, τοῖς ἐστεφανωμένοις, τοῖς οὐθενὸς δεομένοις, ἔστι κοινωνεῖν καὶ μετὰ θάνατον; "Ἀκουε γὰρ τοῦ Παύλου λέγοντος, "ταῖς μνείαις τῶν ἁγίων κοινωνοῦντες."

P. 676 D. lin. 8. ἱκέτου σχῆμα ἀνέλαβε καὶ οἰκέτου. "Unus καὶ οὐκ οἰκέτου. Quam certe lectionem ego libenter amplecterer, nisi alii omnes cum editi, tum manuscripti καὶ οἰκέτου haberent." Montef. Istam lectionem nos quidem in nullo libroprehendimus; sed ubicumque delitescat, flocci habenda est.

P. 677 A. not.^h. Infra p. 743 B. Ζουμανίτιν (sic) est in libris omnibus.

Ibid. not.ⁱ. Edebatur, ὥσπερ οὖν καὶ ὁ Ἀβραάμ, τότε ὦν μετὰ τῆς δαφιλίας καὶ τῆς προθυμίας. καὶ διὰ τοῦτο κ.τ.έ. Vetus: *quemadmodum et Abraham suo tempore largiter ac prompte fecit. Et profecto* etc. E libris, ὦν om. A.B.C.D.I. οὖν pro ὦν dant F.H. "Sic restituo locum mendi manifesti compertum, ὥσπερ οὖν καὶ ὁ Ἀβραάμ τότε, ὦν μετὰ δαφιλίας καὶ προθυμίας ἐποίησε, vel εἰργάσατο, vel ἐπεδείξατο: supplendum ex priore membro, ἐρύγα τὸν καρπὸν. Nam quod editum est, nullum habet sensum." Dun. "Mendum animadvertit Dunaeus, non sustulit. Ego ex οὖν μετὰ vel ὦν μετὰ elicio, οὐκ ὦνατο. Scribo igitur: ὥσπερ οὖν καὶ ὁ Ἀβραάμ τότε οὐκ ὦνατο τῆς δαφιλίας, ἀλλὰ τῆς προθυμίας. Particularum καὶ et ἀλλὰ in compendiis facilis atque obvia est permutatio." Heyse. Hic quidem, semel fere in toto opere, conjecturae nostrae, ὦν pro ὦν, tantum tribuimus, ut in textum Auctoris eam intulerimus.

P. 677 D. not.^z. Verba πρὸ πάντων agnoscit Auctor Eclogae de Mansuetudine etc. (Tom. VII. p. 680. Ed. Sav.) Cf. Tom. I. p. 8 D. Tom. IV. p. 679 C. οὐ γὰρ ληστήν εἰσάγαγε μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸ τῆς οἰκουμένης ἀπάσης καὶ πρὸ τῶν ἀποστόλων. Ibid. p.p. ἀπὸ πίστεως μόνης πρὸ τῶν ἀποστόλων εἰσεπήδησεν εἰς τὸν παράδεισον.

P. 677 D. not. b. *ἐθεράπευσε* Eclog. “Praestat *ἔφερε*.” Heyse. “Omnino retinendum αὐτὸν *ἔφερε* : nam *ἐθεράπευε* non ita convenit. Nam neque curavit Judam unquam, nec coluit ut potentem.” Dun. Verbum *θεραπεύειν* cum notione *blandiendi* frequentat Noster: e. g. Tom. X. p. 10 C. *ἐνταῦθα δοκεῖ μὲν αὐτοὺς θεραπεύειν, πάσης δὲ κολακείας ἀπήλλακται τὸ λεγόμενον*. Et de ipso proditore, Tom. VII. p. 782 A. *καὶ διὰ φόβου καὶ διὰ θεραπείας*. Alterum *φέρειν*, *mores alicujus perpeti*, notum ex Rom. ix. 22, nescimus an exemplis e bonis scriptoribus petitis confirmari possit.

P. 678 A. lin. 2. *ἀδάμαντα*] *λιθώδη ψυχὴν* Eclog.

P. 678 B. not. m. *ὃ μαρὲ καὶ παμμίαρε* C. Sic infra p. 691 C. Tom. VII. p. 775 B. Tom. IX. p. 375 B. Cod. Reg. 733. *ὃ μαρὲ καὶ πονηρὲ καὶ παμπόνηρε*, plane ut Tom. XII. pp. 465 D. 597 A.

P. 678 C. lin. 4. *οὐχ οὕτω*] *πῶς* Eclog. *οὐχ οὕτω*; interrogando scripsimus cum Ed. Veron.

HOM. XXIII.

P. 681 C. lin. 1. *καὶ περὶ ἐκείνου*] + *φρόνησον* Montef. notans: “Haec vox, quae in Editis desideratur, in MSS. [sic, pro MS.] habetur.” Habet quidem B. sed correctus. In E. folium deest.

P. 682 B. not. w. *καλῶς δὲ τὸ ἐξῆς ἐκόλασεν*. Vid. Annot. ad Tom. X. p. 572 B.

P. 682 D. not. e. Mendosum *φιλοσοφία* pro *φιλία* in quosdam libros irrepit infra p. 719 A. Tom. X. p. 315 B.

P. 683 D. not. g. “Legendum *ὑπὸ πάθους ἀνελευθέρου τοῦ θυμοῦ νικηθείς*. Praecessit enim *ἡττήθης*.” Dun.

P. 684 A. not. q. Editi sic: *ἀποστερήσης, αὐτὸν τοῦ παντός ἐξευτέλις, ἀπεστέρησας, καὶ ἔδειξας*. Sav. post *παντός*, non post *ἀποστερήσης*, interpungit. Ben. *ἀποστερήσης αὐτὸν, τοῦ παντός ἀπεστέρησας, ἐξευτέλις, καὶ ἔδειξας*, sine monito. Savilius tentabat, *ἀποστερήσης αὐτὸν, τοῦ παντός ἀπεστερήσας, ἐξευτέλις, εὐκαταφρόνητον ἔδειξας*. Post *παντός* add. *ἀπεστέρησας* A.B.D.E.F.H. Mox *ἀπεστέρησας* om. D.E.F.H. *ἐξευτέλις*, non *ἐξευτέλις* habent B.D.E.F.H. *δείξας* pro *ἔδειξας* est in A.B.D.E.F.H.I. Hinc evadit lectio optima, *ἀποστερήσης αὐτὸν, τοῦ παντός ἀπεστέρησας, ἐξευτέλις καὶ δείξας εὐκαταφρόνητον*. Totus locus sic legitur in C. *ὅταν οὖν σὺ μάλιστα ἐπιθυμῇς τούτου, μάλιστα αὐτὸν τοῦ παντός ἀπεστέρησας, ἐξευτέλις, ἔδειξας εὐκαταφρόνητον*.

P. 685 C. lin. 1. *οἶκοι τὴν πληγὴν ἔχει τῆς κακίας* edidit Montef. notans: “Editi *τὴν πηγὴν*. MSS. *τὴν πληγὴν*, et ita legit Vetus Interpres.” Codices isti non exstant nisi in Sav. marg. hoc est, in Ed. Veron.

HOM. XXIV.

P. 686 C. lin. 3. οὐδὲ περὶ] οὐδὲ γὰρ περὶ clam edidit Morell. repugnantibus libris. Ita tamen Montef.

P. 687 C. not.⁹. “ Bene ὑπὲρ τῶν τῆς, quod est etiam in Ven. b.” Heyse. Ergo Editor Veronensis hic quidem archetypum suum non expressit.

P. 687 D. not.^v. δὲ pro καὶ mendose edidit Montef.

P. 688 B. not.⁹. “ Ven. b. ἐπεστόμισεν. καθάπερ τινὰ στρ. φ. τ. ἀμ. ἐπιστήσας. [Sic Veron. sed ὀπλίσας in textu]. Dunaeus conjiciebat ἐπεστόμωσεν vel ἐστόμωσεν, argutius quam aptius, si quid video : quippe ἐπεστόμις corruptum esse puto ex ἐπεστόλισεν. Apparet etenim in veteribus libris duas lectiones exstitisse, quarum alteram exhibet F. alteram ex depravata scriptura Codicis b. in hunc modum facile restitues : ἐπεστόλισεν, καθάπερ τινὰ στρ. φ. τ. ἀμ. ἐπιστήσας.” Heyse. Neque ἐπιστολίζειν neque ἐπιστομοῦν apud Nostrum legere meminimus.

Ibid. lin. 5. ἔνδικος pro ἔκδικος est sphalma Benedictinorum.

P. 690 A. not.^x. Vid. Annot. ad p. 510 A.

P. 690 D. not.⁹. Omnino conferendus est locus Tom. X. p. 294 D. Διὰ δὴ τοῦτο εἰπὼν, “ Πρώτῃ καὶ μεγάλῃ ἐντολῇ, ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου,” ἐπήγαγε, “ Δευτέρᾳ δέ,” καὶ οὐκ ἐσίγησεν, ἀλλὰ προσέθηκεν, “ ὁμοίᾳ αὐτῆς, ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἐαυτόν.” Quae vulgatam nostri loci scripturam defendunt.

P. 691 D. not.^c. “ Codex C. λέγοι. . . πόθεν (add. in rasura trium litterarum αὐτὸ καὶ). Scilicet primitus scriptum videtur καί.” Heyse.

P. 692 A. lin. 2. Τί δὲ ἐπὶ τοῦ Καῖν; κ. τ. εἰ. Similia habet Noster Tom. I. p. 675 E.

P. 692 D. lin. 7. καὶ τοὺς ἀνακαλοῦντας μμούμενος. “ Interpres, imitatus eos, qui suorum casus et calamitates deplorant. Aliquid certe in Graeco Codice deesse videtur.” Sav. “ Fort. καὶ τοὺς μονοφδοῦντας μμούμενος . . . vel sic, καὶ οὕτω τοὺς μονοφδοῦντας καὶ τοὺς τοῖς ἀναιτίοις ἐγκαλοῦντας μμούμενος.” Bois. “ Τοὺς ἀνακαλοῦντας, quod explicandum videtur, eos qui aliorum benevolentiam revocare student. Cf. Galat. p. 751, 25. ubi Cod. x. ἀνακαλοῦντος. Exemplis opus est pluribus.” Heyse. En copia exemplorum ex ipso Auctore sumtorum, quibus inter se collatis vis vocis neminem, opinamur, latebit. Locus ab Heysio indicatus est hic: Tom. X. p. 715 A. ταῦτα ἀποροῦντος (Codd. ἀνακαλοῦντος) ἴστι καὶ θρηνοῦντος μᾶλλον. Tom. I. p. 214 D. καὶ τὰ ῥήματα δέ, ἀπὲρ αὐτὸν ἀνακαλῶν ἐθρήνησεν, ἱκανὰ τὸ πάθος ἡμῖν παραστήσαι τῆς ψυχῆς ἐπήρε γὰρ, φησὶν, ὁ βασιλεὺς τὴν φωνὴν αὐτοῦ, καὶ ἐκλαυσεν ἐπὶ τῷ τάφῳ Ἀβεννήρ. Tom. V. p. 245 B. προφητείας εἶδει μᾶλλον ἀνακαλῶν,

καὶ θρηνοῦντα μιμούμενος, καὶ λέγων, οὐαί σοι, Χωραζίν. *Instar omnium est locus Tom. II. p. 555 C.* Μάθοι δ' ἂν τις καλῶς, ὥς ἡ φαντασία τῶν ἀπελθόντων ἀπὸ τῶν τόπων ἐγγίνεται ταῖς τῶν ζώντων ψυχαῖς, εἰς νοῦν τοὺς πενθούντας λαβὼν, οἱ ἅμα τε τοῖς τῶν τεθνηκότων τάφοις ἐφίστανται, καὶ ὥσπερ ἀντὶ τῆς θήκης τοὺς ἐν τῇ θήκῃ κειμένους ἐστῶτας ἰδόντες, οὕτως αὐτοὺς ἀπὸ τῶν προθύρων εὐθέως ἀνακαλοῦσι. *Rarius hoc sensu ponitur ἀνακαλείσθαι. Noster Tom. I. p. 216 E.* καὶ τοῦ πατραλοίου πεσόντος ἐκείνου, οἱ μὲν λοιποὶ πάντες ἦσαν ἐν εὐφροσύνῃ καὶ χαρᾷ, μόνος δὲ ἐκείνος ἐπένθει καὶ ἐδάκρυε, καὶ καθεύρας ἑαυτὸν ἀνεκαλείτο τὸν τεθνηκότα, καὶ ἐδυσχέραινεν ὅτι μὴ αὐτ' ἐκείνου τὴν τελευταίαν ἐδέξατο. *Non possumus nobis temperare, quo minus unum exemplum, idque omnium pulcherrimum, ex alio S. Patre afferamus. Sic igitur magnus ille Basilius Neocaesarienses morte Episcopi sui afflictos consolatur, Tom. III. p. 107 E.* Νῦν ἀπήνθηκέ σοι κόσμος ὁ κάλλιστος, ἐκκλησία δὲ μέμκε, καὶ σκυθρωπάζουσι πατηγύρεις, καὶ τὸ ἱερὸν συνέδριον τὸν κορυφαῖον ἐπιποθεῖ, λόγοι δὲ μυστικοὶ τὸν ἐξηγητὴν ἀναμένουσιν· οἱ παῖδες τὸν πατέρα, οἱ πρεσβύτει τὸν ἡλικιωτὴν, οἱ ἐν τέλει τὸν ἔξαρχον, ὁ δῆμος τὸν προστάτην, οἱ βίου δεόμενοι τὸν τροφία, πάντες αὐτὸν ἐκ τῶν οἰκειοτάτων ὀνομάτων ἀνακαλοῦμενοι, ἐπὶ οἰκίᾳ πάθει οἰκίῳ αὐτῷ καὶ προσήκοντα ἕκαστος τὸν θρήνον αἶρουν. *Ceterum ab hoc usu probe distinguenda est locutio apud exteros Scriptores obvia, ἀνακαλείσθαι τὴν ψυχὴν τινος, quae ad necromantiam, non ad luctum funebrem, pertinet.*

P. 693 C. lin. 7. ὥς αὐτὸς βούλεται. Pronomen abest a Ben. reclamationibus libris.

P. 693 D. lin. 2. Ἄξω κ. τ. ε. Locus Ezechielis est Cap. xvi. v. 37—42, non Cap. xxiii. v. 22 sqq.

HOM. XXV.

P. 694 D. lin. 7. “An melius τῆς τῶν παρόντων αὐτοὺς ἀπολύων προσπαθείας?” *Dun.* Ita quidem diserte legitur in Catena. Quinetiam Noster Tom. XII. p. 59 C. εἰ μὴ χρήμασιν ὤμεν προσδεδεμένοι, ἂν μὴ οἰκίαις, ἂν μὴ προσπαθείᾳ τῶν παρόντων ὤμεν ἀπηρητημένοι. *Tom. I. p. 233 E.* ὅτι πάσης ἀπήλλαξαι προσπαθείας (alii συμπαθείας), καὶ ἐπιθυμίας εἰ πονηρὰς κάθαρος.

P. 695 A. lin. penult. Pro διατείνεσθαι, διατείνασθαι perperam ediderunt Mor. Ben. “Διατείνεσθαι est quod Aristoph. σκορδιῶσθαι, *pandiculari, se distendere.*” *Dun.* Cf. nos ad Tom. VII. p. 581 C.

P. 695 D. not.^a. “καὶ αὐτὸς A. corr. quod placet.” *Editor Ben. 2dae.* Bene se habet αὐτὸς, si verbo προτρέπονται passivam vim tribuas.

P. 696 D. not.^r. ἀναστὰς ἐξ ὕπνων. *Rarius in plurali hoc vocabulum. Vid. Jacobs. ad Ach. Tat. p. 717. Schaefer. ad Long. p. 343.*

P. 698 D. not.^b. “Legendum, οὕτω καὶ ἐκκλησίαν ἐργάσῃ τὸν πότον,

sic ecclesiam efficies convivium i.e. in convivio quasi in ecclesia versaberis. Τὸ ποτόν, *potus*: ὁ πότος, *symposium*, Eustath." *Dun.* Noster Tom. II. p. 774 A. τὸν γὰρ . . . κρεωφαγία καὶ οἰνοποσία διαρρηγνύμενον, πολλάκις καὶ ἄκοντα καὶ ἐκόντα ἀνάγκη ἁμαρτάνειν, καὶ παρὰ τὸν τοῦ παρίντος τόπου (Colb. πότου) καιρὸν, καὶ μετὰ τὴν ἐκείθεν ἀναχώρησιν. Cf. *Jacobs.* ad Ach. Tat. p. 820.

P. 699 A. lin. 1. τὸν ἐγκαλινδούμενον τῷ βορβόρῳ. "Vid. Plat. Phaedon. p. 69 C. ibique *Ast.* (Tom. XI. p. 567.) et quae annotavimus ad Greg. Nyss. de Precat. p. 138 sq." *Krabinger.*

P. 699 B. not. P. ἔνθα πολλὰ τὰ ἀτόκια (subaudi φάρμακα). Vid. Annot. ad Tom. VII. p. 340 E.

P. 699 C. lin. 6. Notanda est locutio πλέον ἀργύριον ἔλκη. "Si legas ἔλῃ, non deterius." *Dun.*

Ibid. not. b. ὥστε ἐπιχαρίς γενέσθαι. Sic Sav. notans: "Nescio quam recte in plurali." ἐπιχάρεῖς Ben. ἐπιχαρεῖς Ben. 2da. In quarto casu ἐπιχαρίτας scriptum Tom. IX. p. 121 D. Tom. XI. p. 6 C.

P. 699 E. lin. penult. Dictum erat vulgare, ὁ δεῖνα τὸν δεῖνα ἐνεδύσατο. Noster Tom. XI. p. 99 A. Τὸ δὲ ἐνδύσασθαι οὐδὲν ἄλλο δηλοῖ, ἢ τὸ μηδέποτε ἀποθέσθαι . . . Καὶ πάλιν ἡμῖν ἔθος λέγειν ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων, ὁ δεῖνα τὸν δεῖνα ἐνεδύσατο.

P. 700 A. not. v. καὶ ἐπὶ προσκεφαλαίου ἔκειτο ἐπὶ τῆς πρώρας. "Aut cum Boisio, καὶ ὡς ἐπὶ προσκεφαλαίου corrigendum, aut καὶ ἀντὶ προσκεφαλαίου: nisi forte eodem sensu posuit ἐπὶ cum casu tertio; καὶ ἐπὶ προσκεφαλαίῳ." *Heyse.* Frustra. Vid. Marc. iv. 38.

P. 700 C. not. c. ἂν δὲ τῆς χρείας ᾗς. Vulgo addunt ἐντὸς, quod non necessarium. Noster Tom. VII. p. 760 B. καὶ γὰρ πανταχοῦ τῆς χρείας ἐστίν· ἔστι δὲ ὅπου οὐδὲ τῆς χρείας. 'Tom. XI. p. 378 C. οὐδαμοῦ τῆς χρείας, ἀλλὰ πανταχοῦ τῶν περιττῶν. Ibid. p. 279 E. πανταχοῦ δὲ ἡμᾶς τῶν ἀναγκαίων εἶναι χρὴ, καὶ τῶν ἐν χρεῖᾳ, οὐ τῶν περιττῶν.

Ibid. lin. penult. ὄχημα καλὸν τῆς ψυχῆς. "Vid. *Alb. Jahn.* ad Greg. Nyss. de Anima et Resurr. p. 209 Ed. *Krabinger.*" *Krabinger.* "Frequens apud recentiores ὄχημα de unaquaque re, qua quid fulcitur, tenetur, continetur." *Jacobs.* ad Ach. Tat. p. 471. Sic Chrys. Tom. V. p. 103 A. καὶ πανταχοῦ ὄχημα εὐχῆς εὐρίσκεται ταπεινοφροσύνη.

HOM. XXVI.

P. 701 B. not. f. πάντων ἐξῆς ἀπείχοντο τῶν κρεῶν. Unus nostrorum ἐξίστης obtulit; frustra. Omnino consulendus *Toup.* ad Longin. De Sublim. §. xxxiii. extr.

P. 701 D. lin. 3. Pro ἐργάσθαι Montef. tacite scripsit ἐργάζεται, invitis libris.

P. 704 C. lin. ult. ἀλλὰ καὶ ἕτερον ἐπάγει. εἰπὼν γὰρ, ἐάν. Sic Sav.

Particulam γὰρ casu omisit Morell. quem incaute secutus est Montefalconius, etiam distinctione in pejus mutata, ἀλλὰ καὶ ἕτερον ἐπάγει, εἰπὼν· ἐάν.

P. 705. lin. penult. πλείονα ἀνθρώπων——εἰς τὸ προνοεῖν ἡμῶν. "Locus est fortasse depravatus, obscurus certe: qui tamen deletο καὶ [ante δικαίωματα] et inductis forte καὶ χωρὶς τῶν ἄλλων ἀπάντων, hoc modo: πλείονα ἀνθρώπων (i. quam homines habent) δικαίωματα ἑαυτῷ κατασκευάζων εἰς τὸ προνοεῖν ἡμῶν. Sed nihil affirmo." Sav. "Uncinis includerem illa, καὶ χωρὶς τῶν ἄλλων ἀπάντων, quae sensum turbant, et forsan huc irrepererunt ex glossemate τοῦ πλείονα, parum tamen apto. Nam πλείονα ἀνθρώπων ita interpretari convenit: *jura majora quam quae hominibus competunt in servos suos.*" Heyse. Nobis quidem verba suspecta καὶ χωρὶς τῶν ἄλλων ἀπάντων non sine sententiae detrimento abesse posse videntur. Veritas, et in primis ut nostri curam habeat. In proximis, scriptura οὐ σφόδρα ἀντέχεται τοῦ δούλου habet quo se commendet.

P. 706 C. not.^m. ὑπομένειν sc. τὸν ἀσθενέστερον. Vetus: *aequum fuerit ut illum feras.*

P. 707 C. not.^o. Χαρμὴν Edd. "Unus Codex Χαρμίν. Forte legendum Ἀχὰρ υἱὸν Χαρμίν." Montef. Facilior correctio foret, τὸν Χαρμί. Tom. XI. p. 44 E. περὶ τοῦ Χαρμὶ λέγω τοῦ τὸ ἀνάθημα κλέψαντος: ubi nulla varietas e libris nostris enotatur. Ibid. p. 483 F. ἄλλος τις ὁ Χαρμὶ ἀνάθημα κλέψας.

P. 709 A. not.^v. Ἐβροθήσεν habet etiam Flor. p. 401. (Tom. XII. p. 611 A.) Lectio ἐπτόσεν, a Savilio in margine memorata, nobis quidem magnopere placet. Ut enim hic, οὐχὶ ἠπειλήσεν; οὐχὶ ἐπτόσεν; ita alio loco Tom. VII. p. 615 A. legitur, βούλεται γὰρ αὐτὸν πτοῆσαι διὰ τῆς ἀπειλῆς ταύτης. Vocabulum paullo infrequentius tum hic, tum illic notioribus cedere coactum est.

P. 710 B. not.^w. ἕως ἂν ἔλυσαν. Vid. Annot. ad p. 564 B.

HOM. XXVII.

P. 711 C. lin. 7. Pro καὶ χρησμοῖς, Morell. tacite edidit οὐ χρησμοῖς, contra fidem librorum. Hunc temere secutus est Montef.

P. 712 E. not.^b. καὶ τὴν χαρὰν ἠδίκησε. Sic Tom. X. p. 532 D. ἀλλὰ μᾶλλον αὐτῶν καθαρπτόμενος ἅτε ἀδικούντων τὸ δίκαιον.

P. 713 B. lin. 4. τοῦτο πρὸς ἐκείνον... τοῦτο (non ἐκείνο) πρὸς τοῦτον. Negligenter dictum, quod in talibus Nostro usitatum. E. g. Tom. II. p. 248 D. καὶ οὔτε οὗτοι ἐγκαλοῦσιν ἐκείνοις, οὔτε οὗτοι (pro ἐκείνοι) τούτων καταγινώσκουσιν. Tom. XI. p. 250 B. καὶ ἀπὸ τούτου μὲν δῆλον, ὅσον ἀπέχετε τῆς ἐννοίας τῆς περὶ θεοῦ, δῆλον δὲ καὶ ἐκ τούτου. Tom. VIII. p. 523 B. οὐ πρὸς τὰ ἡδέα τὰ ἐνταῦθα πεισόμεθ' ἵ, οὐ τὰ λυπηρὰ βαρέως οἶ-

σομεν· ἀλλὰ καὶ τούτων καὶ τῶν ὁμοίων καταγελασόμεθα. Nescimus an legendum, ἀλλὰ καὶ τούτων καὶ τούτων ὁμοίως καταγελασόμεθα.

P: 712 B. lin. 7. ἐπιστῦναι. Dunaeus dubitanter corrigit, ἐπιστρέψαι, in se convertere. “Ἐπιστῦναι, i. e. ad maiorem moderationem et ad sensum aliquem suae culpaе redigere.” Bois. Vertas, coercere, praeunte Bergler. ad Alciph. I. 3. Jungitur cum φοβεῖν, Tom. X. p. 455 B. ἐπιστῦναι δὲ αὐτοὺς σφοδρότατα, καὶ φοβεῖ. Contrarium est τῷ θεραπεύειν, blandiri, ut Tom. X. p. 264 C. δεῖ γὰρ καὶ ἐπιστῦναι, οὐχὶ θεραπεύειν μόνον: ubi pauca notavimus.

P. 714 B. lin. 6. καὶ εἰς κενοδοξίαν αἰνίττεσθαι τὸν τελειότερον. Pro αἰνίττεσθαι glossema σκώπτειν habet Cat. Savilius conjicit, τῶν τελειότερων: Boisius, καὶ κενοδοξίαν αἰνίττεσθαι τῶν τελειότερων, deleta praepositione. Sed regularis constructio est αἰνίττεσθαι τινα, ut infra p. 755 C. secundum Codd. Tom. VIII. p. 362 D. ὁμοῦ μὲν αὐτοὺς αἰνιττόμενος, ὅτι περισσῶς ταῦτα ἐξήτουν. Tom. X. p. 174 B. οὗς καὶ αἰνιττόμενος ἔλεγε. Additur autem εἰς τι respectu ad vitium quod perstringitur. Cf. p. 472 C.

P. 715 B. lin. 3. καὶ γὰρ ἄνθρωπος] καὶ γὰρ καὶ ἄνθρωπος Montef. repugnantibus libris. Morellus, operarum vitio, dederat καὶ (in fine versiculi) καὶ γὰρ ἄνθρωπος.

P. 716 E. not.^t. μέσον βαρβάρων τραφεῖς. Μέσον pro ἀνὰ μέσον vel κατὰ μέσον; ut Tom. X. p. 660 C. οὐδὲ μέτρα θεότητος ὀρίζειν μέσον νιᾶν καὶ πατρός. Tom. XII. p. 6 B. πολλοῦ χρόνου γενομένου μέσον (alii μέσον). Vid. Dorvill. ad Charit. p. 601 Ed. Lips.

P. 717 B. lin. 2. Editi omnes, πῶς αὐτὸν διορθώσῃ. Sensus loci omnino postulat, quomodo teipsum corrigas. Vid. pp. 717 D. 718 A. Tunc scribendum erat, πῶς σαυτὸν δ. vel etiam πῶς αὐτὸν δ.

HOM. XXVIII.

P. 718 B. lin. penult. Τῷ δὲ δυναμένῳ—Ἀμύν. “Omnes, quos vidi Codd. [N. T.] hos tres versiculos ponunt ad finem totius Epistolae; sed Chrysostomus, alia, ut videtur, exemplaria secutus, hoc loco ad finem Cap. xiv. Et quidem ita eum legisse apparet ex p. 213. l. 27, 28. [p. 720 A.]” Sav. “Haec in vulgaribus Edd. leguntur Cap. xvi. v. 25—27. Hoc loco autem exhibent Graeci omnes mei, etiam Lectionaria. Chrysostomus haec tractat Hom. XXVIII. ineunte, non in fine Hom. XXXIII. Ergo etiam Codd. 3. 8. hunc locum hic exhibent.” Matthaei. Codex Vaticanus C. hos versiculos, una cum Chrysostomi interpretatione usque ad p. 720 A. bis exhibet; nempe hic, et infra p. 756 D. lin. 8.

P. 720 B. lin. 6. εἰς ἔλεον αὐτὸν ἐπισπώμενος καὶ ἐπικλῶν. Sic Sav.

cum libris, ut videtur, omnibus. Mendosam scripturam Ed. Veron. ἐπικαλῶν, tacite retraxerunt Mor. Ben. Frustra. Verbum ἐπικλᾶν, *flectere ad misericordiam*, legitur Tom. III. p. 289 D. πρὸς συμπάθειαν ἐπικλῶντων αὐτόν. Tom. V. p. 247 A. ἐπικλάσαι πρὸς ἔλεον. Tom. X. p. 187 A. διὰ τὴν ὁμότητα τὴν σὴν ... τὴν μὴ ἐπικλωμένην πρὸς ἔλεον. Lexicographi afferunt Aelian. de Nat. An. X. 36. οἷον εἰς οἶκτον ἐπικλάσαι τοὺς ἀκούοντας.

P. 722 A. not.^{s,t}. ἀλγῶν ὑπὲρ αὐτοῦ (vulgo αὐτοῦ). Verterunt, *in gratia nonnihil dolens* Vet. *dolens pro hac re* Montef. Potius, *Dei causa dolens*. Supra p. 587 E. τὸν πατέρα ὁρῶν ἀλγοῦντα ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ κοπτόμενον. p. 588 B. οὐ γὰρ δὴ ὑπὲρ ἑαυτῶν ἤλγουν τῶν σεσωσμένων. Tom. X. p. 614 D. οὐδὲ γὰρ ὑπὲρ τῶν μειζόνων μὲν ἤλγει, τῶν δὲ ἑλαττόνων κατεφρόνει.

P. 722 B. lin. 7. Pro ἐξορύττω, ἐξορύξω legunt Mor. Ben. nulla, ut videtur, auctoritate.

P. 723 B. not.^c. πᾶσαν ψῦξιν ἐξίβαλες. "Bene." Heyse. Cf. Tom. VIII. p. 430 A. οὕτως οὐκ ἀπὸ ψύξεως, ἀλλ' ἐκ τοῦ γυνωθῆναι τῆς ἀνωθεν βοηθείας γέγονε. Tom. XI. p. 542 B. διὰ τὴν πολλὴν ψῦξιν τῆς ἀγάπης.

P. 723 D. not.^o. ὁ ὀφθαλμός μου, h. e. *amicus maxime familiaris*. Cf. p. 722 B. Noster ad locum S. Matth. v. 29. (Tom. VII. p. 225 E.) *Ἄν γάρ τινα οὕτω φιλήσ, φησὶν, ὥς ἐν χώρᾳ δεξιῷ ὀφθαλμοῦ, ἢ οὕτω χρήσιμον εἶναι νομίσης, ὥς ἐν τάξει ἔχειν χειρὸς, καὶ βλάβη σου τὴν ψυχὴν, καὶ τούτους ἀπότρεμε.

P. 723 D. lin. 3. καὶ τὸ ὑπερορᾶν] καὶ ὑπερορᾶν Ben. *operarum*, ut videtur, culpa.

P. 724 A. lin. penult. τὰ τῶν ἀγοραίων τούτων καὶ σεσυρμένων ἀνθρώπων. "Hoc verbum non est apud Suidam, neque Hesychium, neque ultum credo Lexicographum. Ἄνασεσυρμένος est *impudens, obscaenus* ... Hinc apud Lucianum, ἀνασεσυρμένη κωμῳδία, quam alii φορτικὴν. Theophr. Ethic. Char. ὁ δὲ βδελυρὸς τοιοῦτος, οἷος ὑπαντήσας γυναιξὶν ἐλευθέραις, ἀνασυράμενος δεῖξαι τὸ αἰδοῖον. Videtur hoc verbum simile quiddam significare." Dun. "Fort. ἀσυρῶν i. ἀκαθάρτων. Quid sit ἀσυρῆς notum est e Sirac. xxiii. 18 (al. 13). Sic igitur lego, vel cum doctiss. praeceptore meo ἀνασεσυρμένων, quod ad excusam lectionem propius accedit." Bois. Frustra. Σεσυρμένος est *sordidus, abjectus*, ut Tom. X. p. 657 A. χαμαίηλος ἦν αὐτῶν ἡ γνώμη, καὶ ταπεινὴ καὶ σεσυρμένη. Dixit Noster, τῶν ἐπ' ἀγορᾶς συρομένων Tom. IX. p. 247 D.

HOM. XXIX.

P. 725 E. lin. 1. ἵνα αὐτοὺς κερᾶσῃ. Vetus, *in unum commisceat*. Usitatus est hoc sensu compositum ἀνακεράσαι; e. g. pp. 719 D. 749 B.

P. 727 E. lin. 4. καὶ ὅτι ἐποίησε γενητὰ κ.τ.έ. Verbum ἐποίησε a Morello tacite invectum, sine monito retinuerunt Editores Benedictini.

P. 728 B. lin. 5. οὕτω γὰρ τὸ Ἑβραϊκὸν ἔχει. Versio Graeca vulgaris habet τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ; sed apud Aquilam et Theodor. est τὸ περιβόλαιον αὐτῆς, nempe τῆς γῆς, quod cum Hebraicis concinit.

HOM. XXX.

P. 730 C. lin. 6. ἀπὸ μέρους, τουτέστιν, ἥρέμα. Hinc colligi potest vera notio vocabuli ἥρέμα, ut a Chrysostomo sexcenties ponitur, non, ut vulgo vertunt, *sensim*, *paullatim*, sed ἀπὸ μέρους, *aliquantulum*, *aliquatenus*. Supra p. 548 C. ἀλλὰ ἥρέμα καὶ κατασκευαστικόν. p. 713 A. ἐπειδὴ καὶ ἀπὸ κενοδοξίας ἥρέμα τοῦτο ἐγένετο. Tom. II. p. 731 C. ἦν μὲν οὖν ὁ Πέτρος ἥρέμα[πως] καὶ ἀπότομος. Tom. IV. p. 517 E. καὶ ἥρέμα πως ἐνεδοίαζεν. Tom. VII. p. 786 D. ἥρέμα δὲ καὶ φιλοτιμίας τὸ πρᾶγμα ἦν: ubi nos in Ind. Graec. dubitanter *fortasse* vertimus. Haec satis tumentur locum Luciani de Mercede Conduct. 28. qui Criticos male habuit: τὸ μὲν γὰρ λιμῷ ξυνόντα, καὶ νῆ Δία γε διψῶντα, μύρφ χρίεσθαι καὶ στεφανοῦσθαι τὴν κεφαλὴν, ἥρέμα καὶ γελοῖον.

P. 730 D. lin. 1. ἡ γὰρ ὁμῶν ὑπακοή. Ἡμῶν est lapsus Montefalconii. Tum ὑπακοὴ (sic) inviti excuderunt Sav. Mor.

Ibid. not. i. τὸ διαποικίλλειν ediderunt Sav. Mor. Articulus casu, ut videtur, omisit Montef. notans: "Unus Codex τὸ ποικίλλειν." Subjungit ejus successor: "Sic A. Atque articulo in altera scriptione aegre caremus." Articulo caret ne unus quidem nostrorum.

P. 731 A. lin. ult. Pro ἡ γὰρ μάχαιρα tacite dedit Montef. καὶ γὰρ μάχαιρα, contra fidem librorum.

Ibid. not. s. Lectio marginis Sav. *περμαρῶν* fortasse debetur *Codici emendato* apud Interp. Vet. ex quo haec ipsa scriptura affertur.

P. 733 A. not. s. Mosquenses non οἰκοδομῶ, sed ἐποικοδομῶ legere testatur Matthaeius.

P. 733 B. lin. penult. "τοῦ εἰλεῖν] τοῦ μὴ εἰλεῖν. Mosqq. 3. 8. Sed mox cum repetit, omittit μὴ Mosq. 3." *Matth.*

P. 733 D. not. s. εἰς Σπανίαν. Pro scriptura Ἰσπανίαν (non Ἰσπανίαν) Matthaeius citat quatuor N.T. Codices, non Chrysostomicos. Eandem scripturam cum leni habent e nostris B.D.E.F. tum hic, tum infra p. 739 A, ubi notat Montef. "Codex unus semper Ἰσπανίαν habet." In loco Tom. X. p. 113 A. Ἰσπανίαν cum aspero edidimus, prout illic in libris scriptis exstare nobis relatum est.

Ibid. lin. ult. ἀλλ' ἵνα τὴν ἐπιθυμίαν, ἣν πάλοι ὠδινον, ταύτην ἀποτέκω. Plane ut Tom. I. p. 363 C. ἀθρόως ἦν πάλοι ὠδινεν ἐπιθυμίαν ἀπέτεκε τότε.

P. 734 A. not.ⁿ. δείκνυσιν οὐκ ἐφίμενος αὐτῶν τῆς δόξης. Hic quidem libri omnes faciliorem lectionem ἐφίμενον exhibent; sed in sequentibus ἐρῶν, non ἐρῶντα, tuentur A.H.I. et ante corr. F. Eadem structura exstat Tom. X. p. 544 B. νυνὶ δὲ ἀλγῶν, εἰδέναι κατὰ κόσμον λυπούμενος.

P. 734 B. lin. 3. τὸ τοῖς ῥήμασιν οὕτω θερμῶς κεχρησθαι. Ne quis forte θερμοῖς requirat, conferimus p. 738 B. καὶ σκόπει πῶς μεγαλοπρεπῶς ταῖς λέξεσι κέχρηται. Vid. Dobree. Adversaria Tom. I. p. 406.

P. 734 C. lin. 1. προπέμψετε pro προπέμψητε est mendum typographicum Ed. Mor. quod usque ad hunc diem permansit.

P. 736 E. lin. 1. λύκοι τούτων πολὺ πικρότεροι. "Lego ἐκείνων. Sic poscit τὸ ἀνάλογον." Dun. Frustra. Pronomen οὗτος hic est vulgaris, sive naturalis, de quo usu monuimus ad Tom. VII. p. 376 B. Nunc unum atque alterum exemplum addimus, ubi Interpres a vero aberravit. Tom. I. p. 526 D. ἐκείνοι δὲ νομίζοντες ὅτι περὶ τοῦ ὕπνου τούτου διαλέγεται, λέγουσιν αὐτῷ, κύριε, εἰ κεκοίμηται, σωθήσεται. Tom. V. p. 280 B. εἶχον μὲν γὰρ τὴν δόξαν τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ· εἶπετο καὶ αὕτη (sc. *mundana*).

HOM. XXXI.

P. 740 D. not.^w. Προστάτις legitur sine varietate infra p. 750 A. Alterum edidimus Tom. X. p. 583 B. Mosquensium fidem secuti.

P. 741 C. not.^r. ἵνα γὰρ μὴ δόξη κολακεύων ταῦτα Veron. Sav. sed hic in marg. κολακεύειν. "Aug. κολακεύειν λέγων ταῦτα, quod videtur recipiendum. Dun. κολακεύειν. Bois. κολακεύων λέγειν ταῦτα, melius etiam lectione Codicum." Heyse. "MSS. κολακεύων ταῦτα λέγειν. In Editis λέγειν deest." Montef. Fallitur. Nam lectio Codicis B. est κολακεύειν λέγων ταῦτα: alterius autem E. κολακεύων λέγει (λέγει;) ταῦτα.

Ibid. lin. penult. τοῖς ξίνοισι αὐτὴν ἀνοίξαι πᾶσιν. Catena habet ἀνεῖσθαι, liberam et apertam esse, non male, sed vulgato deterius. Cf. Tom. X. pp. 527 E. 528 A. Tom. II. p. 188 B. εἰ γὰρ ἀνέιτο τὰ βαλάνεια. Tom. I. p. 735 A. οὐχὶ τῷ δεῖναι μὲν ἀνέφκτο (ἡ θύρα), ἐτέρῳ δὲ ἀπεκέλειστο, ἀλλὰ πᾶσιν ἀπλῶς ἀνέιτο.

P. 741 D. lin. penult. ἀλλ' ὅμως πάντα ἀπέκρυψεν ἡ ἀρετή. Dunaeus conjicit συνέκρυψεν, vel quod propius est, ἐπέκρυψεν; quia ἀποκρύπτειν apud Nostrum dicitur, cum splendidius obscurat minus splendidum. Fortasse recte. Cf. Tom. XI. p. 742 D. αὕτη δὲ ἡ ἔξω ἐπικειμένη (δόξα) ἐπικρύπτει πολλάκις τὴν ἀμαρτίαν, ἐπικρύπτει παρὰ ἀνθρώποις καὶ μέχρι τῆς ἐσπέρας.

P. 742 A. not.^h. Notanda oppositio solennis verborum φεῖδεσθαι et ἀφειδεῖν. Sic Tom. X. p. 208 A. καὶ ὥσπερ πολεμίας, οὕτω τῆς ἐαυτῶν ἀφειδοῦντες ψυχῆς. Ibidem paullo post, καὶ τῆς σωτηρίας ἡμῶν καταφρονούντες, τῶν χρημάτων φειδόμεθα. πῶς οὖν τὸν θεὸν ἀξιοῖς σου φείσασθαι, αὐτὸς σαυτοῦ οὕτως ἀφειδῶν, καὶ χρήματα προτιμῶν ψυχῆς.

P. 742 E. lin. 3. ὄψει pro ὄφει negligenter dederunt Mor. Ben.

P. 743 C. not.^r. Editi omnes, καὶ πρὸς τὴν μνήμην τῆς ἡμέρας ἀπὸ τῶν τόπων παραπεμπόμεθα. Codicum varietas haec est. καὶ πρὸς τὴν μν. τῆς ἡμ. ἐκείνης ἀπὸ τῶν τ. παραπ. F. "Recte: idem Dunaeus correxit." Heyse. καὶ πρὸς τὴν μν. ἀπὸ τῶν τ. ἐκείνου παραπ. D. καὶ πρὸς τὴν μν. τῆς ἡμ. ἀπὸ τῶν τ. ἐκείνης παραπ. B. καὶ πρὸς τὴν μν. ἐκείνην ἀπὸ τῶν τ. ἐκείνων παραπ. C. Quod nos edidimus, καὶ πρὸς τὴν μν. ἐκείνην ἀπὸ τῶν τ. παραπ. est in A.E.H. et Sav. marg.

P. 744 D. not.^h. Vid. Annot. ad p. 443 B. not.^d.

HOM. XXXII.

P. 744 E. lin. 1. Ἐπαινέτον] Ἐπαινετὸν (hic? et) infra p. 745 E. habent A.B.D. fortasse alii, cum Mosqq. et Ed. Veron. Alteram scripturam juxta praeceptum Grammaticorum dederunt Sav. et recentiores. Eustath. ad Il. β. 648. ἐπαινετὸς, τὸ ἐπίθετον, καὶ ἐπαινετος, κύριον.

Ibid. lin. ult. καὶ οἱ μὲν χρυσοχῶν παῖδες κ.τ.έ. Cf. Tom. II. p. 2 E. Μὴ τοῖνυν παρέργως ἀκούσωμεν· ἐπεὶ καὶ οἱ τὴν μεταλλικὴν ἔψοντες γῆν, ἐπειδὴν εἰς τὸ χωνευτήριον αὐτὴν ἐμβάλωσιν, οὐχὶ τὰς μάζας τοῦ χρυσοῦ μόνον ἀναιροῦνται, ἀλλὰ καὶ τὰ μικρὰ ψήγματα μετὰ πολλῆς συλλέγουσι τῆς ἀκριβείας.

P. 745 B. lin. penult. καὶ τῶν γυναικῶν δαίκνυσιν εὐχαριστίαν. Designantur prae ceteris Jacobi uxores. Noster Tom. IV. p. 544 A. Σκόπει πῶς ἐφ' ἐκάστου τῶν παίδων εὐχαριστεῖ (ἡ Λεία) τῷ δεσπότη, καὶ εὐγνώμων γίνεται περὶ τὴν εὐεργεσίαν. . . . Εἶδες πῶς οὐχ ἀπλῶς οὐδὲ ὥς ἔτυχεν, οὐδὲ τὰς ὀνομασίας τοῖς τικτομένοις ἐπετίθει; Tom. VIII. p. 113 A. Ἔθος δὲ καὶ τοῦτο τοῖς παλαιοῖς ἦν ἀπὸ τῶν πραγμάτων τὰ ὀνόματα τίθεσθαι, ὅπερ δήπου καὶ ἡ Λεία πεποίηκε· τοῦτο δὲ οὐχ ἀπλῶς γίνεται, ἀλλ' ἵνα τὴν προσηγορίαν ἔχωσιν ὑπόμνημα τῆς εὐεργεσίας τοῦ θεοῦ. Sic enim iste locus posthac legetur, ex emendatione amici eruditi CAROLI MARRIOTT, nobiscum per literas communicata. Editi, ὅπερ δήπου καὶ Ἡλίας πεποίηκε, nullo sensu.

P. 745 C. not.^v. Probum est προσκείμενον, nec sollicitandum, quam Nostro fere solenne est in pari argumento προσερριμμένον. Tom. I. p. 476 D. ἀπλῶς καὶ εἰκὴ τὸ ῥῆμα προσέρριπται. Tom. IV. p. 274 D. μὴ νομίσητε ἀπλῶς τοῦτο προσερρίφθαι· οὐδὲν γάρ ἐστι τῶν ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ κειμένων, ὃ μὴ μετὰ τινος εἴρηται λόγου. Adde Tom. VII. pp. 6 B. 36 C. Tom. VIII. pp. 75 D. 87 D.

Ibid. not.^x. Fortasse legendum, οὐδ' ἂν Παῦλος ἔγραψεν· πνεύματι γὰρ ἔγραψεν ἅπερ ἔγραψεν.

P. 746 D. lin. 5. ἀναδεξαμένη δρόμους. Sic Veron. Sav. et Codd.

ἀναδεξαμένοι (sic) Mor. Montef. Hic autem in Latinis, *suscipientes*. Tandem ἀναδεξάμεναι scripsit Editor novissimus.

P. 746 D. not.^x. Vid. *Matth.* ad locum, 1 Tim. ii. 15.

P. 746 E. not.^d. καὶ ἕτερα ἄλλα διηκονείτο. Unus πολλά pro ἄλλα habet. In Catena autem ἄλλα abest. In promptu est conjicere ἕτερα ἅττα. Noster Tom. VIII. 8 E. ἕτερα ἅττα τοιαῦτα. Tom. X. p. 275 A. ἕτερα τοιαῦτα ἅττα διακονούμενοι. Sed negari non potest, secundum usum linguae etiam ἕτερα ἄλλα per pleonasmum recte dici posse. Vid. *Schaefer*. ad Demosth. p. 1031, 23. Sic Noster Tom. I. p. 235 D. καὶ ἕτερα ἄλλα διακονοῦνται πολλά πλείονα τούτων. Tom. III. p. 446 A. ἕτερά τινα ἄλλα νομίζουσι. Tom. V. p. 272 E. καὶ ἕτερα δὲ ἄλλα παράδοξα τοιαῦτα συνέβαινον. Tom. XII. p. 232 A. μυρία ἄλλα ἕτερα. Litem dirimere videtur locus Tom. I. p. 258 A. τοῦτο, εἰ καὶ μηδὲν ἕτερον ἄλλο, ἱκανὸν ἦν κ.τ.έ.

P. 747 D. lin. 5. οἱ καὶ πρὸ ἐμοῦ. Sic Veron. οἱ pro οἱ dederunt Sav. Mor. Ben. οἱ B. et fortasse omnes.

Ibid. lin. ult. ὅπου γε καὶ τὸν πρότερον αὐτοῦ βίον ἐκπομπεύειν οὐ παραιτεῖται. Haec fere persuadent, ut in loco simili, Tom. X. p. 592 D. lectionem unius Codicis, ἐκπομπεύοντος αὐτοῦ τὸν πρότερον βίον, amplectamur.

P. 748 D. Deficiente Codice C. lectiones quasdam libri ejusdem recensionis Vindob. Lamb. CXXXIV. hic notabimus. P. 748 D. not.^c. ἡμᾶς. not.^d. ἐνεργούς εἶναι δὲ ὅλου, μὴ μόνον δὲ ἐνεργούς. E. not.^f. ἐνάγων (sed vid. p. 750 C.) P. 749 A. not.^g. τῷ καρπῷ συμβαίῃ] τοῦ καρποῦ ἀξία. not.^l. ὡς ἔοικε] τοὺς οἴκοι. B. not.^t. ἐκβάλλων. C. not.^v. παρὰ τῶν] παρουσῶν. not.^x. Χριστοῦ.

P. 749 B. lin. penult. διὰ τῆς εἰρήνης ταύτης. "Vera lectio. Sic supra [p. 679 A.] πῶς δίδως εἰρήνην, πολέμου γέμοντι στόματι; hoc est, *osculum pacis*." Dun.

P. 751 D. lin. 5. Εἰ μὲν γὰρ μηδὲν κ.τ.έ. "Haec et sequentia usque ad finem Homiliae exscripsit plagiarus supra memoratus ad p. 705 E. Cf. Tom. VIII. Spuria p. 147 B." Editor Ben. 2^{dae}. Hujus Scriptoris variantes notabiliores hae sunt. P. 751 D. lin. 7. ἔξει] ἔχει (etiam Flor. p. 409 = Tom. XII. p. 614 C.) E. lin. 4. βιαίους] πλειονέκτας (etiam Flor.) not.^z. ἀναιδούς. not.^a. + καὶ φιληδόνου. Μοχ ῥεπούσης pro βλεπούσης. not.^b. ἀπὸ πολλῆς φιληδονίας. P. 752 A. not.^c. περὶ τούτου. lin. 6. Post παρελθόντος addit, καὶ γὰρ ἐν τῇ κοιλάδι Ἰωσαφὰτ κρίσει δικαίαι τιμωρῶν τοὺς ἐναντίους ἄρδην ἀπώλεσεν, ὧν ἐπὶ ἑπταετῇ χρόνον ἤρκεσεν εἰς καῦσιν τὰ ὄπλα τοῖς τὴν Ἱερουσαλὴμ κατοικοῦσι (Ezech. xxxix. 9.) not.^w. βασιλέων. B. not.^o. πῶς ἂν αὐτὴν φύγωμεν. not.^r. ἀμαρτωλοῦ. lin. ult. "ἡδίων] ἡδύτερον Anon. et Sav. marg." Ed. Ben. 2^{dae}. Immo, ἀνώτερον, non ἡδύτερον est in Sav. marg. C. not.^s. καὶ habet. not.^v. πάντα

ταῦτα. not.^x. τρυφή ταῦτά εἰσι πρὸς ε. τ. κ. D. not.^f. + κόλασις καί.
E. not.^h. ὁ βίος. Μοχ ἦ, μείζονα καὶ διὰ τοῦτο δώσουσι. not.^l. πολλὰ.
P. 753 A. lin. 5. μήτοιγε pro μήτιγε. Cf. Var. Lect. ad Tom. X. p. 450
B. B. not.^r. + τὴν ψυχὴν σου ἀνθρώπε. Μοχ ἀντιμάχῃ pro μάχῃ. not.^v.
οὐδὲν ἕτερον λανθάνει ποιῶν ἢ εἰς αὐτὴν τὴν γένναν ἑαυτὸν ὠθεῖ. C. not.^z.
διὰ τί γάρ] διὰ τοῦτο. Μοχ ἀμαρτάνων. not.^c. καὶ γὰρ καί. not.^d. καὶ
γέλωτος ἀτάκτου καὶ λοιδορῶς καὶ ἐνθυμήσεως κακῆς. not.^e. + ὥς πάλιν ἐν
τοῖς ἀγαθοῖς. D. not.^f. + καὶ λόγου ἀγαθοῦ. not.^g. κατωδ. not.^h. + ὑμῖν
(cum verbis in plurali). not.^l. ὅτι κρίσις ἔσται καὶ ἀνταπόδοσις. E. lin. 4.
λαλεῖν pro ληρεῖν.

P. 752 A. not.^e. τί σοι τοῦτο μέλει; Proba constructio, ut Tom. X.
p. 414 D. καὶ οὐ σφόδρα σοι τοῦτο μέλει; ubi nunc nollemus a nobis ex
unico libro editum τούτου.

P. 753 C. not.^d. “καὶ ἐνθυμήσεως om. F. Recte. Nota textum glossis
oneratum.” *Heyse. et iracundiæ*, vertit Montef.

HOM. XXXIII.

P. 754 A. not.^a. Locum S. S. sine verbis καὶ εὐλογίας citat Noster
Tom. VII. p. 293 D.

P. 754 B. not.^b. Bene habet τοὺς τὰς διχοστασίας, omisso vocabulo
quod quivis cogitatione supplere possit. Ejusdem generis sunt Nostri
loca, Tom. XI. p. 332 C. τὸν τὰ πεντε τάλαντα (sc. λαβόντα). Ibid. p.
384 B. τὸν τὰ ἑκατὸν δηνάρια, ubi videndus Montef. Etiam in Sacro
Codice Matth. xxv. 22. ὁ τὰ δύο τάλαντα, ut in optimis libris legitur :
2 Cor. viii. 5. ὁ τὸ πολὺν, ὁ τὸ ὀλίγον (sc. συλλέξας). Adde Ephraim.
Syr. apud *Bengel.* ad Chrys. de Sacerdot. p. 117 Ed. Leo. ὁ τὰ ζιζάνια
(sc. σπείρων). Lucian. Tom. IX. p. 186 Bip. ὁ τὸν κἀνδυν καὶ τὴν
τιάραν (sc. φορῶν). Antholog. Tom. II. p. 254. ἡ τὰ ῥόδα (sc. πωλοῦσα).

P. 755 A. lin. 4. ἐπὶ τούτῳ διαβάλλων. τοῦτο est mendum Ed. Ben.

P. 756 D. lin. penult. καὶ γὰρ καὶ τὸν θεμέλιον tacite edidit Montef.
invitis libris.

P. 756 E. not.^d. οἱ Παύλου ζηλωταὶ οὗτοι. Videtur δεικτικῶς de Epi-
scopo et Presbyteris tunc temporis in Ecclesia assidentibus dictum.
Certe falluntur, qui verba ἀξίους τῆς τοιαύτης συνηγορίας vertunt, *dignos*
qui in tali intercessione jungant.

P. 757 A. not.^h. Petrus πρωτοστάτης dicitur Tom. X. p. 181 E.
Eadem confusio notatur Tom. X. p. 19 E.

P. 757 D. not.^z. βαστάξαντος. Vid. Annot. ad Tom. X. p. 217 B.

P. 758 C. not.^z. ἀπαντας. “Recte, sicut jussit Dunæus.” *Heyse.*

P. 758 D. not.^d. Edebatur, καὶ ἐθλιψεν ἡ εὐρύνουσα αὐτὴν ἀγάπη. Sic
Sav. Mor. Ben. Veron. καὶ ἐθλιψεν αὐτὴν, εὐρύνουσα αὐτὴν ἀγάπη. Huic
proxime accedit C. καὶ ἐθλιψεν αὐτὴν ἡ εὐρύνουσα αὐτὴν ἀγάπη. A.B.D.

cum Sav. marg. *καὶ ἐθλίψεν αὐτὴ ἡ ἔρευνα, αὐτὴ ἡ ἀγάπη*. Sic, sed αὐτὴ pro αὐτὴ bis F.H. Concise E. *καὶ ἐθλίψεν αὐτὴ ἡ ἀγάπη*. Vox *ἔρευνα* hic non quadrat, cujus loco *μέριμνα* habet Reg. 733. Recte ad sensum habere videtur lectio vulgata, sed pronomem αὐτὴ, cujus manifesta vestigia in libris insunt, non erat negligendum. Noster Tom. X. p. 531 A. *ἡ καρδία ἡμῶν πεπλάτυνται. καθάπερ γὰρ τὸ θερμαίνειν εὐρύνειν εἰωθεν, οὕτω καὶ τῆς ἀγάπης ἔργον τὸ πλατύνειν ἐστί*.

P. 758 D. lin. 7. Distinguebatur, *ἔγραψα ὑμῖν ταύτην. καὶ διαλελυμένην*. Correximus juxta Eclogg. et Sav. in Addendis.

P. 759 C. not.^a. *ὀφθαλμίωντων* utcunque defendere conati sunt Dun. et Bois. tanquam pro *φθορούντων* positum. Sed multo convenientius est *ὀφθαλμῶν*, etiam Heysio iudice.

P. 759 E. lin. 4. *φαστρίαν*. Hic ne unus quidem liber formam vulgarem *φραστρίαν* obtulit. Verbo monuimus ad Tom. X. p. 274 B.

P. 760 A. lin. 3. *διεγέρων καὶ ἀλείφων* post Morellum tacite dederunt recentiores. Copula non est in libris.

Addendum.

P. 427 D. not.^x. Lectionem emendatam, *ὁ γοῦν Ἀγγαῖος καὶ Ζαχαρίας καὶ ἄγγελος* (vel, si mavis, Ἀγγελος cum majuscula) exemplo apud ipsum Chrysostomum exstante confirmari posse serius vidimus. Locus est Tom. XII. p. 144 C. *ἀναγῶθι τί φησιν ὁ Ἀγγαῖος, τί ὁ Ζαχαρίας, τί ὁ ἄγγελος, τί δὲ Ἐσδρας ἐγκαλεῖ*.

